

శుభ మస్తు.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీ పరమేశ్వరాంశ సంఘాతులగు,
శ్రీవిద్యారణ్యస్వాములవారిచే రచియింపబడినట్టియు,
అజ్ఞానాంధకారప్రచండ భాస్కరాయమాణమై నట్టియు,
శ్రీపరతత్వమును కరతలామలకంబుగ గోచరింపజేయునట్టి

శ్రీ వేదాంతపంచదశి.

శ్రీ బ్రహ్మ విద్యా విరాజితుండును,
కొత్తపట్టణ నివాసియు నగు బ్రహ్మశ్రీ,
మంత్రి * లక్ష్మీ నారాయణ శాస్త్రి చే
సంస్కృత వ్యాఖ్యానమునకు సమ్మతముగా రచియింపబడిన
ఆంధ్రీటీకా తాత్పర్యసహితము.

ఈ గ్రంథము,
పండిత సార్వభౌములగు
అన్నవరపు - వేంకటరాఘవ శాస్త్రిలవారిచే,
బరిష్కారింపబడినది.

Revised edition.

ఏతద్గ్రంథ స్వాతంత్ర్యమును బొందిన
బరరారు * త్యాగరాయశాస్త్రిలచే
స్వకీయ

గీర్వాణ భాషారత్నాకర ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె.

1912.

Registered copy Right.

R65
35E2V

శివ్యబృందసహిత శ్రీవిద్యారణ్యస్వామీ.

ఈ గ్రంథము గవర్ స్సెంటువారి ఆక్షుప్రకారముగ రిజిస్టర్ చేయబడియున్నది. కాబట్టి ఇతరులు ముద్రింపఁగూడదు.

ఈ గ్రంథక్రయము రూ. ౫=౦=౦

తపాలాఖర్చు ౦=౮=౦

ఇట్లు,

ఏతద్గ్రంథ స్వాతంత్ర్యమునుబొందిన

బరూరు - త్యాగరాయశాస్త్రిలు.

(౧౯౬) నెం. గోవిందప్పనాయనివీధి. మదరాస్.

వలయువారు- మదరాస్ లో బరూరు - త్యాగరాయ శాస్త్రిలపేరవ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

శుభమస్తు.

శ్రీ వేదాంతపంచదశీపీఠిక.

శ్రీపరమేశ్వరాంశ సంఘాతులును వైదికమార్గప్రవర్తకులు నగు శ్రీవిద్యారణ్యస్వామిలవారు, లోకమందు పరమకృపాయత్రులై చతుర్వేదభాష్యమును రచించి, కాశికెల్లె యావేదభాష్యమును వ్యాసమహామునికిజూపి, ఆవేదవ్యాసమునీంద్రునివలన సమృద్ధిగౌరవములనుబొందిరి. ఆమహాత్ములగు విద్యారణ్యులు, ఇన్నూరుసంవత్సరములపర్యంతము వ్యవహారమందు బ్రవర్తించి, పిమ్మట పర్వతగుహలోబ్రవేశించిరి. మరియు, ఆవిద్యారణ్యస్వామిలు భూపరిపాలనను జేయుచు, తనమహిమవలన తానునివసించియుండెడిపట్టణమందు సువర్ణవర్షమును గురిపించిరి. పిమ్మట తనభూమండలమునంతయు, శ్రీబుక్కరాజునకిచ్చి, ఆబుక్కరాజునకు మంత్రిగానుండిరి. మరియు, ఆమహాత్ములగువిద్యారణ్యులు, తాను వ్యవహారమందుండిన కాలమందు ఒక్కొక్క శాస్త్రములో నానావిధ చిత్రవిచిత్రమహాగ్రంథములను రచించిరి. వారుఈప్రకారముగా సర్వశాస్త్రములయందును రచించినగ్రంథములు, (౧౦౦౦) గలవు. మరియు, ఆమహాత్ములగు విద్యారణ్యులు, తనయోగబలమువలన అప్పుడప్పుడు స్వర్గాదిలోకములకు వెళ్ళివచ్చుచుండెను. అక్కాలమందు బ్రహ్మదేవునకు ఒకవిధమైనవ్యాధిగలిగెను. అతనికి అశ్వినీదేవతలు దౌషధమిచ్చినను, ఆవ్యాధినివర్తింపకుండగా, అప్పుడశ్వినీదేవతలు బ్రహ్మదేవునకు శ్రీవిద్యారణ్యగురునియొక్కప్రభావమునుజెప్పి, యాబ్రహ్మదేవునియనుమతినిబొందివచ్చి, ఈభూలోకమందుండి శ్రీవిద్యారణ్యగురుని, బ్రహ్మలోకమునకు దోడ్కొనిపోయిరి. అప్పుడు, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, ఒకానొక యౌషధిని బ్రహ్మదేవునిచేత నేవింపజేసి, అతనివ్యాధినిమోగి, మరల సేభూలోకమునకువచ్చిరి. ఈప్రకారముగా శ్రీవిద్యారణ్యగురునియొక్క విచిత్రచారిత్రమును, నేను పెద్దలవల్ల వింటిని. అట్టిసర్వజ్ఞసార్వభౌముడగు శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, జననమరణాదిలక్షణ సంసారమేహ సముద్రమందు జిక్కుబడి మిణకరించెడిజనుల నుద్ధరించెడికారకు, వివరణోపన్యాసాది మహాగ్రంథములను నిర్మించి, పిమ్మట శ్రీపరతత్త్వమును కరతలామలకంబుగ గోచరింపజేయునట్టి, సర్వోపనిషత్సార్థభూతమగు శ్రీవేదాంతపంచదశీయనెడి ప్రకరణగ్రంథమును రచించెను. ఆపంచదశికె శ్రీవిద్యారణ్యమునిశిష్యుడగు రామకృష్ణుడేత సార్వభౌముండు, సంస్కృతవ్యాఖ్యానముజేసెను. సంస్కృతభాషా పరిచయములేనివారికి, తద్వ్యాఖ్యానగతాభిప్రాయము దెలియదనిదలచి, ఒకానొక రహస్య కారణముచేత ఈ

పంచదశికి, సేనాంధ్రగిరికను రచించి, శ్రీకృష్ణదేవునకు సమర్పించవలెనని, అంతర్యామియగు శ్రీకృష్ణభగవంతునివలన ప్రేరేపింపబడినవాడనై తత్పంచ దశివ్యాఖ్యాభిప్రాయమును కొంచమైననువదలక నాయిష్టదైవమగు శ్రీకృష్ణదేవుని పాదకమల స్మరణముజేయుచు సమగ్రముగా ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యములను వ్రాసితిని. ముద్రింపించుటకు ధనములేమిచేత చందాదారుల సేవరుచుకొని ముద్రింపించితిని. ఇంతఘనకార్యము నిర్విఘ్నసాయాసములతోటి శీఘ్రముగా సఫలమగుటకు, శ్రీకృష్ణదేవునికృపారసమేకారణమగును. శ్రీభగవద్భక్తులగుజనులు ఈపంచదశినిసేవించి, తదర్థానుసంధానపరులై, జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణముగల ఆపరోక్షజ్ఞానమునుబొంది కృతార్థులగుదురని చెప్పటకు, నాకు లేకమైనను సందియములేదు. ఈవేదాంత శాస్త్రముందు ఆనందమయకోశము ఈశ్వరరూపముగాను, జీవునియొక్క కారణశరీరముగాను బ్రతిపాదించబడుచున్నది. ప్రకృతి, విశుద్ధసత్వప్రధానగాబరిణమించి, మాయాశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నదనియు, ఆప్రకృతియే మలినసత్వప్రధానముగా బరిణమించి అవిద్యాశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నదనియు, ఈమాయా అవిద్యలురెండునుంజేరి, ఆనందమయకోశమగుననియు, ఈశ్వరరూపమగు ఆనందమయాంశము మహాకారణశరీరమనియు, జీవోపాధియగు ఆనందమయాంశము కారణశరీరమనియుం జెప్పబడునని తెలియవలెను.

—* ఈగ్రంథమందలి కఠినపదముల కర్థము. *—

౧ ఆహంప్రత్యయము-నేననెడివిషయము. నేననెడిజ్ఞానము.	రూపము.
౨ అవయవము-అంగము.	౧౨ ఆపరోక్షము-ప్రత్యక్షము.
౩ అంశము-భాగము. అవయవము.	౧౩ అనుబంధచతుష్టయము-౧. అధికారి. ౨. విషయము, ౩. సంబంధము, ౪. ప్రయోజనము.
౪ అదృష్టము-కనబడనిది. పుణ్యవిశేషము.	౧౪ అండజము - గ్రుడ్డువలనబుట్టిన జంతువు.
౫ అనిర్వచనీయము-నోటిచేతజెప్పటకు శక్యముగానిది.	౧౫ అధ్యాసము-ఒకవస్తువునందుగల ధర్మములు మరియొక వస్తువునందున్నట్లు భ్రాంశిచేధోచుట.
౬ అభావము-లేమి. (ము	౧౬ ఆకాంక్ష-ఎచ్చట, ఎందుకు, ఎటువంటిది. అనియిట్లు తర్కించు
౭ ఆపస్థిదాంతము-సిద్ధాంతభాగ	౧౭ ఆరోపము=కల్పనము. (ట.
౮ అజ్ఞాదు-తెలియనివాడు. (వాడు	౧౮ ఆంతరము-లోపట.
౯ అల్పజ్ఞాదు - కొంచెము తెలిసిన	౧౯ ఆంతరిందియము= అంతఃకరణము-మనోబుద్ధిచిత్తాహంకార
౧౦ అవ్యక్తము - ఇంద్రియములకుగోచరించనిది.	ము-మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారరూ
౧౧ అంతఃకరణము- అంతరిందియము.	

పము.

- ౨౦ ఆరోపించుట-కల్పించుట.
 ౨౧ ఉపాదానకారణము- ఘటాదికా
 ర్యముయొక్క ఉత్పత్తిస్థితిలయము
 లకు ఆధారమగు మృత్తిక మొదల
 గునది.
 ౨౨ ఉద్భిజ్జము-ఘామిని పెకలించుకొ
 న్నిబుట్టెడివృక్షాదికము.
 ౨౩ కర్మము-చేయబడునది.
 ౨౪ కర్త-చేసెడివాడు.
 ౨౫ కర్త-చేసెడివాడు.
 ౨౬ కరణము-సాధనము.
 ౨౭ కామ్యము-కోరదగినది.
 ౨౮ కాముకుడు-కోరెడివాడు.
 ౨౯ కార్యము-చేయదగినది.
 ౩౦ కామనా-కోరిక.
 ౩౧ కామము-ఇచ్ఛ.
 ౩౨ క్రియ-చేయుట, కర్మము.
 ౩౩ జాతము-ఎరుగబడినది.
 ౩౪ జాతతా-ఎరుగబడుట.
 ౩౫ జ్ఞానము-ఎఱుక.
 ౩౬ జ్ఞానతా-ఎరుగుట.
 ౩౭ జ్ఞాని-బ్రహ్మవేత్త.
 ౩౮ జ్ఞానితా-జ్ఞానిభావము.
 ౩౯ జ్ఞాతృ-ఎరిగెడివాడు.
 ౪౦ జ్ఞేయము-తెలియదగినది.
 ౪౧ చిత్తు-చైతన్యము- పరమాత్మ-బ్ర
 హ్మము-కూటస్థుడు-ఆత్మ.
 ౪౨ చిదాభాసుడు-చిత్తుయొక్క ప్రతి
 బింబము-జీవుడు. (చుట.
 ౪౩ చిదిక్రియ- ఛేదనక్రియ - ఛేదిం
 ౪౪ జరాయుజము - మానివలనబుట్టిన
 మనుష్యుడు మొదలగుజంతువు.
 ౪౫ జీవన్ముక్తి-జీవించియుండియే సు
 సారబంధమువలనవిడువబడుట.
 ౪౬ తూష్ణింభావము జాగ్రదవస్థయం

దు సంకల్పము లేనిసమయము.

- ౪౭ ద్రవ్యము - గుణములకు ఆశ్రయ
 మైనఘామి మొదలగునది. ధనము
 ౪౮ దుర్బలము - సాధ్యముగానిది.
 ౪౯ ధ్యాత-ధ్యానమును జేయువాడు.
 ౫౦ ధ్యాతృ-ధ్యానమును జేయువాడు.
 ౫౧ ధ్యానము-ధ్యానించుట.
 ౫౨ ధ్యేయము-ధ్యానింపదగినది.
 ఆనగా ధ్యానింపబడునది.
 ౫౩ ధర్మము-వస్తుస్వభావము.
 ౫౪ ధర్మి-ధర్మమునకు ఆధారపనువు
 ౫౫ నిరవయవము-అవయవములేనిది.
 ౫౬ నిమిత్తకారణము-ఘటమువంటి
 కార్యమును జేసెడి కుమ్మరివాని
 వంటివాడు.
 ౫౭ నిరంశము-అవయవములేనిది.
 ౫౮ నిస్సంగుడు- సంబంధములేనివా
 డు. ఆసక్తిలేనివాడును.
 ౫౯ పరోక్షము - ప్రత్యక్షమందు లే
 నిది.
 ౬౦ ప్రధానాదికము - మాయమొదల
 గునది.
 ౬౧ పరిచ్ఛిన్నము-మితిగలది.
 ౬౨ పరిచ్ఛేదము-మితి.
 ౬౩ ప్రతియోగి- విరుద్ధధర్మములుగల
 ది. విరుద్ధధర్మములుగలవాడు.
 ౬౪ పురుషుడు - కూటస్థహితచిదా
 భాసుడు. మానవుడు.
 ౬౫ పరిహారము-దోషములేదనిపెడిచి
 పెట్టుటకుదగిన సమాధానము.
 ౬౬ ప్రమాత- కూటస్థసహితబుద్ధిసిత
 చిదాభాసుడు.
 ౬౭ ప్రమాత్వ-కూటస్థసహితబుద్ధిత
 చిదాభాసుడు.
 ౬౮ ప్రమాణము- చిదాభాసునితోగూ
 డిన అంతఃకరణవృత్తిరూపము.

- ౬౯ ప్రమేయము-ప్రమాణమునకువిషయమగు ఘటాదిరూపము.
- ౭౦ ప్రాగభావము-పూర్వము లేనిది.
- ౭౧ ప్రియమేదప్రమేదములు - ఇష్టవస్తువును చూచుటచేత గలిగెడి సుఖవృత్తి, ప్రియమగును. ఆయిష్టవస్తువులభించుటచేత గలిగెడి సంతోషము, మేదమగును. ఆయిష్టవస్తువు ననుభవించుటచేత గలిగెడి సంతోషము, ప్రమేదమని చెప్పబడును.
- ౭౨ బాధ-లేమి.
- ౭౩ భోక్తవ్యము-అనుభవించదగినది
- ౭౪ భావము-ఉండుట.
- ౭౫ భోగ్యము-అనుభవించదగినది.
- ౭౬ భోక్త-అనుభవించెడివాడు.
- ౭౭ భోగము-అనుభవము. భోగించుట.
- ౭౮ ముముక్షువు-మోక్షేచ్ఛగలవాడు.
- ౭౯ మృత్తిక-మెత్తనిమట్టి.
- ౮౦ మిథ్య-అసత్యము.
- ౮౧ మనోరాజ్యము - మనస్సుచేతవిషయములను విశేషముగాతలచుట.
- ౮౨ మాత్ర- (ఆ) అనెడి యొకలఘ్వక్షరము నుచ్చరించుటకుదగినకాలము.
- ౮౩ రజతము-వెండి.
- ౮౪ లింగం- శాస్త్రమందచెప్పబడిన హేతువు.
- ౮౫ వాసనలు - అహంకార మమకారదులను గలిగించుటకు కారణములై సూక్ష్మరూపముగా కారణకేరేరమందుండునవి.
- ౮౬ విశేషము- ధర్మముతోగూడినది.
- ౮౭ విషయీకరించుట- ప్రత్యక్షముగా నెరుగుట.
- ౮౮ వ్యపి-ఒకవృక్షము మొదలగునది.
- ౮౯ విశేష్యము- ముఖ్యవస్తువు.
- ౯౦ విశేషణము - విశేష్యముయొక్క అవయవ రూపము. విశేష్యత్వమును దెలుపునది.
- ౯౧ వృత్తి-బుద్ధిప్రవర్తనము - అనగా బుద్ధివృత్తి.
- ౯౨ వ్యావృత్తము - విడువబడుట.
- ౯౩ వ్యకము- ఇంద్రియములచేతబ్రత్యక్షముగా దెలియబడునది.
- ౯౪ విషయా-ఆత్మ.
- ౯౫ వేద్యత్వము-జ్ఞాన విషయత్వము-అనగా జ్ఞానముచే దెలియబడుట.
- ౯౬ విదేహముక్తి- దేహమునువిడచి, స్వస్వరూపముగా నుండుట.
- ౯౭ సత్తు-సత్యవస్తువు.
- ౯౮ సఽసారము - దేహమనుష్యాదియోనులయందుబుట్టుచు జచ్చుచుండుట.
- ౯౯ సావయవము - అవయవముతోగూడినది. అనగా నవయవముగలది.
- ౧౦౦ సాంశము-డిల్లో.
- ౧౦౧ సంస్కర్షము-కూడిక.
- ౧౦౨ సామానాధికరణ్యము - ఏకత్వము. అనగా భేదములేమి.
- ౧౦౩ సద్వీర్యము - రెండవవస్తువుతో గూడినది.
- ౧౦౪ సంగము-కూడిక. ఆసక్తి.
- ౧౦౫ స్వయం-తాను.
- ౧౦౬ సత్యం-సత్యమైనది.
- ౧౦౭ సంవేదనము-జ్ఞానము.
- ౧౦౮ సంవిత్కర్మత్వము-జ్ఞానవిషయత్వము-అనగా జ్ఞానముచే ఘటాదికమువలెనే నెరుగుబడుట.

విషయసూచిక.

ప్రత్యక్షత్వ వివేకమందు గల
విషయసూచిక.

శ్లోకసంఖ్య.

- ౧ ఇష్టదేవతా ప్రార్థనము.
- ౨ గ్రంథారంభము జేయుట.
- ౩ జ్ఞానమునకు నిత్యత్వ సాధనము.
- ౪ జ్ఞానమునకు స్వప్రకాశత్వసాధనము.
- ౫ జ్ఞానమునకు ఆత్మత్వపరమానందరూపసాధనము.
- ౧౧ ఆత్మకు పరమానందరూపవిషయమై ఆత్మేప సమాధానములు.
- ౧౩ ప్రతిబంధలక్షణము.
- ౧౪ ప్రతిబంధకారణమునకు దెలుపుట.
- ౧౫ ప్రకృతినిరూపణము.
- ౧౬ మాయావిద్యేశ్వరినిరూపణము.
- ౧౭ జీవత్వకారణ శరీరనిరూపణము.
- ౧౮ ఆకాశాదిసృష్టిక్రమము.
- ౧౯ జ్ఞానేంద్రియసృష్టిక్రమము.
- ౨౦ మనోబుద్ధిస్వరూప నిరూపణము.
- ౨౧ కర్మేంద్రియసృష్టిక్రమము.
- ౨౨ పంచప్రాణోత్పత్తిక్రమము.
- ౨౩ లింగశరీరనిరూపణము.
- ౨౪ తైజసహిగణ్యగర్భులను దెలుపుట.
- ౨౫ జీవేశ్వరులకు వ్యష్టిసమస్తత్వములుగలుగుటకు కారణము జేపుట.
- ౨౭ పంచీకరణక్రమమును దెలుపుట.
- ౨౮ భౌతికోత్పత్తి విరాఢస్వరూప నిరూపణము.
- ౩౦ జీవులకు సంసారప్రాప్తిని దెలుపుట.
- ౩౧ సంసారనివృత్త్యపాయమును

శ్లోకసంఖ్య.

దెలుపుట.

- ౩౩ ఆత్మకు కోశోపాధిని దెలుపుట.
- ౩౪ పంచకోశనిరూపణము.
- ౩౭ పంచకోశ వివేకముచేత ఆత్మకు బ్రహ్మత్వమును జెప్పట.
- ౪౪ తత్త్వదార్ధనిరూపణము.
- ౪౫ త్వంపదార్ధనిరూపణము.
- ౪౬ అసీపదార్ధనిరూపణము.
- ౪౯ వాక్యార్ధవిషయక ఆత్మేపము.
- ౫౦ వికల్ప పూర్వక దోషముచేత సిద్ధాంతి పూర్వవాదిచేసిన ఆత్మేపమును దూషించుట.
- ౫౩ పేదాంతశ్రవణమునన నిర్ణయము.
- ౫౪ నిదిధ్యాసనిరూపణము.
- ౫౫ సమాధినిరూపణము.
- ౫౯ సమాధిఫలనిరూపణము.
- ౬౩ పరోక్షజ్ఞానఫలము.
- ౬౪ అపరోక్షజ్ఞానఫలము.
- ౬౫ గ్రంథాభ్యాసఫలము.

పంచభూతవివేకమందుగల
విషయసూచిక.

- ౨ భూతగుణస్వరూపనిరూపణము.
- ౭ జ్ఞానేంద్రియస్థితి నిరూపణము.
- ౮ ఇంద్రియములకు ఆంతర విషయ గ్రహణనిరూపణము.
- ౧౧ కర్మేంద్రియస్థాన నిరూపణము.
- ౧౨ మనోస్థితినిరూపణము.
- సర్వేంద్రియస్థాన వ్యాపారాది నిరూపణము.
- ౧౫ పుణ్యాపాపోత్పత్తిక్రమము.

స్లోకసంఖ్య.

౧౭ ఇంద్రియాదులకు భౌతికత్వని
రూపణము.

౧౮ అష్టవిధప్రమాణస్వరూపనిరూ
పణము.

౧౯ అద్వైతశ్రుత్యర్థసిద్ధాంతము.

౩౦ శూన్యవాదమాషణము.

౩౭ శ్రు. సదేవ! అనెడి శ్రుత్యర్థసి
ద్ధాంతము.

౪౪ యాక్షింసిళియందు సాక్షికి స్వప్ర
కాశత్వసాధనము.

౪౭ మాయాలక్షణాదినిరూపణము.

౫౪ మాయకుఏకదేశవృత్తిత్వము.

౬౦ ఆకాశస్వరూపనిరూపణాది
కము.

౬౭ ఆకాశ సదృశపులను భిన్నము
గానెరిగెడియపాయమునుదెలు
పుచు ఆకాశ మిధ్యాత్వమును
బోధించుట.

౭౭ వాయ్వాదిభూత స్వరూపధర్మ
నిరూపణముజేయుచు సదృశపు
నుబుద్ధిచేత వేరుచేయుట.

౧౦౨ ద్వైతమిధ్యానానఫలము
పంచకోశవివేకవిషయసూచిక.

౩ పంచకోశస్వరూపనిరూపణము.

౧౨ పంచకోశవిలక్షణాడగు ఆత్మను
కరతలమలకముగజూపుచు స్వ
ప్రకాశత్వమును నిరూపించుట.

౨౬ ఆత్మకుసత్యత్వసాధనము.

౩౫ బ్రహ్మమునకు అనంతత్వ సాధ
నము.

౩౬ బ్రహ్మమేఆత్మయనిచెప్పచు
ఆత్మకు అనంతత్వమునునిర్ణ
యించుట.

౩౭ బ్రహ్మమునకు జీవేశ్వరత్వపా

స్లోకసంఖ్య.

౩౮ మాయాశక్తినిరూపణము.

౪౦ పంచకోశవివేకఫలము.

ద్వైతవివేకవిషయసూచిక.

౨ ఈశ్వరద్వైతనిరూపణము.

౧౪ జీవస్పృష్టినిరూపణము. (ము.

౧౬ సప్తాన్నస్వరూప నిరూపణాదిక

౩౦ ప్రమాతృప్రమాణ ప్రమేయస్వ
రూపము. (ణము.

౩౨ జీవస్పృష్టి బంధహేతుత్వనిరూప

౪౦ ఈశస్పృష్టి, జ్ఞానబాధకముగాద
నిదెలుపుట.

౪౩ జీవద్వైతవిభజనము.

౪౪ శాస్త్రీయ ద్వైతమునుజ్ఞానోత్ప
త్త్యనంతరమందు విడువవలెనని
నిరూపించుట.

౪౯ అశాస్త్రీయద్వైతమును జ్ఞానా
చూరమేవిడువవలెనని నిరూపిం
చుట.

౫౦ కామాది పరిత్యాగోపాయము.

౬౦ మహారాజ్యమును విడువవలెనని
జెప్పట.

౬౩ అవృత్తికమనందే పరమపురుషా
ర్థరూపమని నిరూపించుట.

౬౯ గ్రంథాభ్యాసఫలము.

మహావాక్యవివేక విషయసూచిక.

౧ ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ||అనెడివాక్య
ర్థనిరూపణము.

౩ అహంబ్రహ్మస్మి||అనెడివాక్య
ర్థనిరూపణము. (రూపణము.

౫ తత్త్వమసి||అనెడి వాక్యార్థని

౭ ఆయమాత్మాబ్రహ్మ||అనెడివా
క్యార్థనిరూపణము.

సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

బహు - త్యాగరాయశాస్త్రి
 పూర్వాశ్రమప్రసిద్ధాభిధాన
 రాజయోగి - శ్రీవాసుదేవానంద సరస్వతీస్వామి.
 కలియుగగతాబ్దః ౫౦౦౮ నశసంవత్సరే తులామాసే
 వప్యబ్దపూర్తిః - రాజయోగాశ్రమప్రవేశః.

శుభము.

శ్రీకృష్ణ సద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః

అం ద్రు టి కా తా త్ప ర్య స హి త

శ్రీవేదాంతపంచదశి.

ప్రత్యక్షత్వవివేకప్రారంభము.

అవతారిక. శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, తానుప్రారంభించుటకు ఇచ్చయించిన గ్రంథమునకు, పరిసమాప్తివృద్ధి గమనములుగలిగెడికొరకు, శిష్టాచార పరిపాక్షిప్తమైన ట్టియు, తనచేతననుస్థింపబడునట్టి, ఇప్తదేవతా గురునమస్కారలక్షణమును మంగళాచరణమును, శిక్ష్యశిక్షకొరకు, ఇప్సవ్దాక శ్లోకముచేత జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ నమఃశ్రీశంకరానందగురుపాదాంబుజన్తనే।

సవిలాసమహామోహగ్రాహగ్రాసైకకర్తణే॥

౧.

టీక. సవిలాసమహామోహ గ్రాహగ్రాసైకకర్తణే = సవిలాస - కార్యవర్గము తోగూడిన, మహామోహ - మూలాజ్ఞానమునెడి, గ్రాహ - మొసలిని, గ్రాస - మ్రింగుటయే, ఏక - ముఖ్యమైన, కర్తణే - వ్యాపారముగాగల, శ్రీశంకరానందగురుపాదాంబుజన్తనే = శ్రీ - అపైశ్వర్య సంపన్నుడైన, శంకరానందగురు - శంకరానందగురుని యొక్క, పాద-పాదములనెడి, అంబుజన్తనే - కమలద్వయముకొరకు, నమః-నమస్కారము, (అస్తు) అగుగాక.

తాత్పర్యము. శ్రీశంకరానంద గురువులయొక్క, పాదపద్మములకు నమస్కరింపుచున్నాను. ఆపాదపద్మ మెటువంటిదనగా, కార్యవర్గముతోగూడిన మూలాజ్ఞానమునెడి మొసలినిమ్రింగుటయే, ముఖ్యవ్యాపారముగాగలది యగుననితాత్పర్యము.

శర - అనగా నుఖమగును. అట్టి నుఖమును గలిగించెడివాడు శంకరుడగును. అనగా, సకలజగంబునకు ఆనందముగలిగించెడి పరమాత్మయే, శంకరుడని తెలియవలయును. ఇట్లు, శ్రు॥ ఏష హ్యేవానందయాతి॥ అనెడి శ్రుతిజెప్పచున్నది. మరియు, ఆనందమనగా ప్రత్యగాత్మయగును. అప్రత్యగాత్మ, నిరతిశయముగు ప్రేమకు అస్మ

దుష్టగుటచేత, బరమానందరూపుడగును. గనుక, శంకరానందుడైనగా, ప్రత్యగభిన్న పరమాత్మయని తెలియవలెను. అట్టి పరమాత్మమే, గురుడని చెప్పబడెను. ఇట్లు శ్రు|| సదీక్షయాచార్యమూర్తిః|| ఆ నెడిఆగమవాక్యము చెప్పయన్నది. ఇట్లు చెప్పబడెనచేత శిష్యులప్రతిబంధక పాపములనుపోగొట్టుటకు, శంకరానందగురుడు సమర్థుడని తెలియవలెను. మరియు, శంకరానందగురుడు, అజిమాద్యష్టైశ్వర్య సమపన్నుడని చెప్పబడెనచేత, భక్తులకి ఇష్టమును సంపాదింపటయందు, సామర్థ్యముగలదని సూచించబడెను. ఈ శ్లోకమందు శంకరానందను నెడి, రెండు పదములకుగల సామానాధికరణ్యముచేత, జీవబ్రహ్మములకు ఏకత్వలక్షణవిషయము నెప్పబడెను. ఇట్లు చెప్పబడెనచేత, జీవునకు పరబ్రహ్మరూపభావమువల్ల బరితూర్ణ మఖముగలుగుట, సూచించబడెను. మరియు, మూలాజ్ఞానమును నశింపజేయుటచేత, నిశ్చేదదుఃఖిని వృత్తి లక్షణమైన ప్రయోజనము, మొదటనే సూచించబడెనని తెలియవలెను.

ఆవతారిక. ఇప్పుడు, నూతనప్రయోజనకథనపూర్వకముగా, గ్రంథారంభమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో|| తత్త్వాదాంబురుహద్వంద్వసేవానిర్మలచేతసాం|

సుఖబోధాయతత్త్వస్యవివేకోయంవిధీయతే||

౨.

టీక. తత్త్వాదాంబురుహద్వంద్వసేవానిర్మలచేతసాం=తత్ - ఆశంకరానంద గురునియొక్క, పాద- పాదములనెడి, అంబురుహద్వంద్వ- కమలద్వయముయొక్క, సేవా - సేవించుటచేత, నిర్మల - కామక్రోధాదిరహితమైన, చేతసాం - చిత్తముగల దారికి, సుఖబోధాయ- అనాయాసముగా తత్త్వజ్ఞానోదయమయ్యెడికొరకు, తత్త్వస్య- ఆరోపితస్వరూపముగాని బ్రహ్మయొక్క, వివేక-వివేచనము, విధీయతే - విధింపబడుచున్నది. అనగా జేయబడుచున్నదనుట.

తాత్పర్యము. ఆశంకరానందగురునియొక్క పాదకమలద్వయమును సేవించెడి జనులకు, కామక్రోధాదిరహితమైన పరిశుద్ధచిత్తముగలుగును. అట్టి పురుషులకు అనాయాసముగా, తత్త్వజ్ఞానము పుట్టించుట కొరకు, రర. శ్లోకమందు జెప్పబోయెడి మ్రొక్కరము అఖండసద్విదానందస్వరూపమగు పరబ్రహ్మము విభజించి తెలుపబడును. ఆపరబ్రహ్మము, కల్పితముగాని వాస్తవస్వరూపమగును. మరియు, పంచకోశాదిలక్షణముగల జగంబంతయు, మాయాకల్పితమగును. అట్టి జగంబువల్ల బ్రహ్మతత్త్వమును విభజించి యెరిగెడి వివేకము, ఈ గ్రంథమందు జెప్పబడునని యభిప్రాయము.

ఆవ. జీవబ్రహ్మములకు ఏకత్వలక్షణవిషయమును తెలిపెడికొరకు, జీవునకు సత్యజ్ఞానానందరూపమును తెలుపదలచి, ఇప్పుడు జ్ఞానమునకు ఆభేదమును బ్రతిపాదించుచు నిత్యత్వమును సాధించుచున్నాడు.

శ్లో॥ శబ్దస్పర్శాదయో వేద్యావై చిత్ర్యాజ్ఞాగరేషుధక్ ।

తతో విభక్తా తత్సంవిదైకరూప్యాన్నభిద్యతే॥

3.

టీ. జాగరే - జాగరితావస్థయందు, వేద్యాః-జ్ఞానముచేత నెరుగదగిన, శబ్ద స్పర్శాదయః - శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, చైచిత్ర్యాత్ - నానావిధములుగా నుండుటవల్ల, పృథక్ - పరస్పరముగా భేదింపబడుచున్నవి. తతః- ఆశబ్దస్పర్శాదులకంటె, విభక్తా - బుద్ధిచేత విభజింపబడిన, తత్సంవిత్ = తత్ - ఆశబ్దస్పర్శాదులయొక్క, సంవిత్ - జ్ఞానము, వికరూప్యాత్ - జ్ఞానము జ్ఞానమని యేకాకారముగా నుండుటవల్ల, నభిద్యతే - పరస్పరముగా భేదింపబడదు.

తా. ఇంద్రియములచేత పదార్థములను బొందెడి సమయము, జాగరితావస్థయని చెప్పబడును. అట్టి జాగరితావస్థయందు, జ్ఞానముచేత నెరుగబడెడి, శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములైదును, పంచభూతములయొక్క గుణములగును. ఆశబ్దస్పర్శాదిగుణములకు, ఆకాశవాయుగ్నిజలభూములనెడి పంచభూతములును ఆధారములైయున్నవి. మరియు, ఆశబ్దస్పర్శాదులును, ఆకాశాదిపంచభూతములును, నానావిధములుగా నుండుటవల్ల, గోచ్య గుణము మొదలగువానివలె, పరస్పరముగా భేదింపబడుచున్నవి. మరియు ఆశబ్దస్పర్శాదివిషయములను ఎరిగెడి జ్ఞానమును బుద్ధిచేత వేరుగాజేసినయెడల, జ్ఞానము జ్ఞానము జ్ఞానము, అని యిట్లు ఏకాకారముగా బ్రకాశించుచు, ఆకాశమువలె, భేదింపబడకున్నది. కనుక వివాదమునకు నాధారమగు సంవిత్తు ఉపాధిపరామర్శములేక ఆకాశమువలె స్వాభావికభేదములేనిదగుననియు, శబ్దసంవిత్తు, స్పర్శాదిసంవిత్తువలె సంవిత్సామాన్యమగుటవలన స్పర్శాదిసంవిత్తువలన భేదింపబడదనియు నిట్లు అనుమానప్రమాణముచేతనూహించి తెలియవలెను. మరియు ఒక్కటియేయగుసంవిత్తునకు ఆకాశమునకువలె ఉపాధికభేదముచేత నైననుభిన్నము సిద్ధించుచుండగా వాస్తవభేదకల్పనమందు ఆసంఖ్యాకములగు సంవిత్తులు వ్యవహారము సంభవించుటచేత అట్టి సంవిద్గౌరవము బాధకమగును - కనుక, ఒక్కటియగు సంవిత్తునకెంతమాత్రమైనను భేదకల్పనము జేయరాదని యభిప్రాయము. సంవిత్తనగా జ్ఞానమగును.

అన. ఈచెప్పిన న్యాయమును స్వప్నావస్థయందును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తథాస్వప్నేత్రవేద్యంతు నస్థిరంజాగరేస్థిరం॥

తద్భేదోఽతస్తయో స్సంవిదేకరూపానభిద్యతే॥

౪.

టీ. స్వప్నేపి - స్వప్నావస్థయందును, తథా - అప్రకారమేయగును. అత్ర - ఈస్వప్నావస్థయందు, వేద్యం - జ్ఞానముచేత నెరుగదగిన వస్తుసమూహము, నస్థిరం - మరియొకసమయమందు గనబడదు. జాగరేతు - జాగరితావస్థయందో, వేద్యం - ఎరుగదగిన వస్తుసమూహము, స్థిరం - మరియొకకాలమందు గనబడును. అతః - అందువల్ల, తద్భేదః = తత్ - ఆస్వప్నజాగరితావస్థలకు, భేదః - భేదముగలదు. తయోః - ఆస్వప్నజాగరితావస్థలయొక్క, సంవిత్ - జ్ఞానము - ఏకరూపానతీ - ఏకాకారమగుదు, నభిద్యతే - భేదింపబడదు.

తా. మరియు, జాగరితావస్థయందు, శబ్దస్పృశ్యాదివిషయములకు పరస్పరభేదముగలిగియున్నట్లు. స్వప్నావస్థయందును అప్రకారమే విషయములకు బరస్పరభేదము గలిగియున్నది. మరియు జాగరితావస్థయందు సర్వవిషయముల నెరిగెడి జ్ఞానమునకు ఏకాకారత్వము గలిగియున్నట్లు స్వప్నావస్థయందును సర్వవిషయముల నెరిగెడి జ్ఞానమునకు ఏకాకారత్వము గలిగియున్నది. అందుచేత సర్వవిషయములను ఎరిగెడి జాగరితావస్థయందుగల జ్ఞానమును బుద్ధిచేత విభజించి చూచినట్లు, సర్వవిషయముల నెరిగెడి స్వప్నజ్ఞానమును బుద్ధిచేత విభజించి చూచినయెడల భేదింపబడదు. ప్రశ్నము? అయితే స్వప్నజాగరితావస్థలయందు విషయములకు భేదము సమానమనియు ఆరెండవస్థలయందును ఆయాసర్వవిషయముల నెరిగెడి జ్ఞానమునకు ఎంతమాత్రము భేదములేదనియుంజెప్పిరి. అట్లయిన యెడల, స్వప్నావస్థయనియు జాగరితావస్థయనియు ఇట్టి భేదవ్యవహారముగలుగుటకు గారణమేమి? ఉత్తరము. శ్రోతాది ఇంద్రియములు ఉపసంహరింపబడినప్పుడు, జాగరితసంస్కారమువల్ల గలిగిన విషయస్ఫురణము, స్వప్నముని చెప్పబడును. అట్టి స్వప్నావస్థయందు గనబడెడి వస్తుసమూహము, బ్రలీలమాత్రశరీరముగలదగుటవలన - మరియొకకాలమందు కనబడమిచే, అస్థిరమని చెప్పబడును. జాగరితావస్థయందు గనబడెడి వస్తుసమూహము మరియొకకాలమందు గనబడుచుండుటచేత, స్థిరమని చెప్పబడును. ఇట్టి స్థిరాస్థిరలక్షణవిషయ భేదముచేత ఆస్వప్నజాగరితావస్థలకు భేదముగలదు. ప్ర॥ అయితే, స్వప్నజాగరితావస్థలకు భేదమున్న యెడల ఆస్వప్నజాగరితావస్థలయందుగల జ్ఞానములకును భేదముగలు

గరాచాయేమి? ఉత్తరము. స్వప్నజాగరితావస్థలయందుగల సర్వవిషయముల నెరిగెడి జ్ఞానము, జ్ఞానము జ్ఞానమని యిట్లు, ఏకాకారముగా నున్నందున జ్ఞానభేదములేదు.

అవ. ఇట్లు, జాగరిత స్పృశ్యవస్థలయందుండెడి జ్ఞానమునకు, ఏకత్వమును సాధించి, అట్టిజ్ఞానముతోటి సుషుప్త్యవస్థయందుగల జ్ఞానము నైక్యము జేయుట కొరకు, ఇప్పుడు సుషుప్తికాలమందుగల జ్ఞానమును సాధించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సుప్తాత్థితస్యసౌషుప్తతమోబోధోభవేత్స్మృతిః॥

సాచావబుద్ధవిషయాఽవబుద్ధంతత్తదాతమః॥

౫.

టీ. సుప్తాత్థితస్య = సుప్త - సుషుప్తినుంచి, ఉత్థితస్య - మేల్కొనిలేచినవానికి, సౌషుప్తతమోబోధః = సౌషుప్త - సుషుప్తికాలసంబంధమయిన, తమః - అజ్ఞానము యొక్క, బోధః - జ్ఞానము, స్మృతిః - సత్కరణము, భవేత్ - అగును. సాచ - ఆస్మృతి, అవబుద్ధవిషయా = అవబుద్ధ - అనుభవించబడిన, విషయా - విషయముగల దియగును. తత్తమః - ఆయజ్ఞానము - తదా - అనుషుప్తికాలమందు అవబుద్ధం - అనుభవించబడెనని నిశ్చయింపవలెను.

తా. సుషుప్తినుంచి మేల్కొనిలేచినవాడు, సుషుప్తియందు గొంచెమయిన నెరుగకుంటినని, అనుషుప్తికాలమందు, అజ్ఞానము నెరిగిన జ్ఞానమును దలచుచు న్నాడు. ఈతలంపు సత్కరణయే యగుగాని, అనుభవముగాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. జ్ఞానముచేత బ్రత్యక్షముగా గ్రహింపబడిన విషయము అనుభవమగును. గనుక, అనుషుప్తికాలసంబంధమగు అజ్ఞానము నిప్పుడు ఇంద్రియజన్యజ్ఞానమువల్ల గ్రహింప బడమిచేత సుషుప్తియందు గొంచెమైన నెరుగకుంటినని, ఇప్పుడు సత్కరించెడితలంపు, సత్కరణయే యగును. ప్ర. సరి. ఇది సత్కరణయే యగును. అందువల్ల లాభమేమి? ఉ. పూర్వము అనుభవములేకనే స్మృతిగలుగద నెడి న్యాయము, లోకప్రసిద్ధమైయున్నది. కనుక, ఈస్మృతివల్ల, బూర్వము సుషుప్తికాలమందు, జ్ఞానముచేత అజ్ఞానము అనుభవించబడినట్లు స్పష్టమాయెను. మరియు, గొంచెమైన నెరుగకుంటిననెడి జ్ఞానము, సత్కరణస్వభావమును గలిగియున్నందున, అదినాతల్లియని తలంచెడి స్మృతివలె, అనుభవపూర్వకముగలదియగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సబోధోవిషయాద్భిన్నోఽనబోధాత్స్వప్నబోధవత్॥

ఏవంస్థానత్రయేష్యేకాసంవిత్తద్వద్దినాంతరే॥

౬.

టీ. సః - ఆ, బోధః - సుషుప్తిసంబంధ అజ్ఞానానుభవము, విషయాత్ - అజ్ఞానముకంటె, భిన్నః - అన్యమగును. స్వప్నబోధవత్ - స్వప్నజ్ఞానమువలె,

బోధాత్ - మరియొక జ్ఞానమువల్ల, న - భేదింపబడదు. ఏవ, ఈ ప్రకారము, స్థాన శ్రయేపి - ఒకదినమందుగల మూడవస్థలయందును, సంవిత్ - జ్ఞానము, ఏకా-ఒక్కటియేయగును. దినాంతరే-మరియొకదినమందును, తద్వత్ - ఆ ప్రకారమేయగును. అనగా జ్ఞానము నెడి వస్తువు ఒక్కటియేయగుననుట.

తా. అనుభుక్తికాలసంబంధ ఆజ్ఞానానుభవరూపమైన జ్ఞానము, తనవిషయమైన ఆజ్ఞానముకంటె భిన్నమైనదగును. మరియు, ఘటజ్ఞానము ఘటముకంటె అన్యమైనట్లు, అనుభుక్తియందుగల ఆజ్ఞానము తెరిగినజ్ఞానము, ఆ ఆజ్ఞానముకంటె భిన్నమగును. మరియు, ఆ ఆజ్ఞానానుభవరూపజ్ఞానము స్వస్థావస్థయందుగల జ్ఞానమువలెనే, జాగరితజ్ఞానమువల్ల భేదింపబడదు. ప్ర. అయితే, అట్లు భేదింపబడమికి గారితమేమి? ఉ. స్వప్నజాగరితావస్థలయందుగల జ్ఞానమునకు, ఏబోధస్వభావలక్షణముగలదో, అట్టి బోధస్వభావలక్షణము, శుభప్రస్థావస్థయందుగల జ్ఞానమునకును గలిగియున్నది. గనుక, భేదింపబడదు. ఇట్లు ఒకదినమందుగల మూడవస్థలయందును జ్ఞానము నెడివస్తువు ఒక్కటియేయగును. ఇట్లు, సర్వజంతువులయందును, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును, జ్ఞానము నెడి వస్తువు, అద్వితీయముగానున్నదని తెలియవలెను. ఈ ప్రకారమే, మరియొకదినమందును, జ్ఞానము అద్వితీయముగానుండునని తెలియవలెను. వాక్యంః సర్వంబాక్యంసావధారణంః అనెడి న్యాయమువల్ల, ఒకదినమందువలెనే, మరియొకదినమందును, జ్ఞానముకంటెటియేయుండునని యభిప్రాయము.

శ్లో మాసాబ్దయుగకల్పేషుగతాగమ్యేష్వనేకధా।

నోదేతినాస్తమే త్యేకాసంవిదేషాస్వయంప్రభా॥ ౭

టీ. అనేకధా - అనేకప్రకారములుగా, గతాగమ్యేషు-భూతభవిష్యత్కాలములైన, మాసాబ్దయుగకల్పేషు=మాస-మాసములయందును, అబ్ద - సంవత్సరములయందును, యుగ-యుగములయందును, కల్పేషు-కల్పములయందును జ్ఞానమునకు భేదములేదు. ఏకా - ఒక్కటియైన, సంవిత్ - జ్ఞానము, నోదేతి- వుట్టదు. అస్తం - వినాశమును, నైతి-పొందదు. ఏషా - ఈఅద్వితీయమైన జ్ఞానము, స్వయంప్రభా - స్వయముగా బ్రకాశించుచుండును.

తా. మరియు, ఒకదినమందుగల మూడవస్థలయందును, జ్ఞానవస్తువునకు భేదములేక, ఏకాకారత్వముగలిగియున్నట్లు, మరియొకదినమందును జ్ఞానవస్తువునకు భేదములేక ఏకాకారత్వముగలిగియుండును. మరియు, ఈ ప్రకారమే యనేకవిధములు

గా గడచిపోయినట్టియు, ఇకజరుగబోవునట్టి, చైత్రాదిమాసములయందును, ప్రభవాది
సంవత్సరములయందును, కృతాదియుగములయందును, బ్రాహ్మణికల్పములయందును,
భేదములేక జ్ఞానము ఏకాకారముగానుండును. ప్ర. అయితే, ఇట్లు జ్ఞానమునకు ఏక
త్వమును సాధించుటచేత ఫలమేమి? ఉ. ఇట్లు, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును,
అద్వితీయముగానున్న జ్ఞానము నెడి వస్తువు, వుట్టదు. నాశమును పొందదు. ప్ర.
అదియేమి? ఉ. సర్వదేహములయందుండెడి జ్ఞానవస్తువు, ఒక్కటియేయగుటచేత,
ఒకదేహమందుగల జ్ఞానవస్తువు, జననమరణకాలములందు బుట్టి నశించునని చెప్పిన
యెడల, నర్వదేహములయందుండెడి జ్ఞానవస్తువు, బుట్టి నశించుచుండవలయును. అట్లు
ఒకడు బుట్టినప్పుడు, అందరుబుట్టినట్లును, ఒకడు జచ్చినప్పుడు అందరు జచ్చినట్లును
గనబడలేదు. గనుక అద్వితీయమైన జ్ఞానము నెడి వస్తువు, జననమరణాదివికారములను
జూడక, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును, ఏకాకారముగా నుండునని తెలియవలెను.
మరియు, ఇట్టిజ్ఞానవస్తువునకు జననమరణములు గలుగునని చెప్పెడి విషయమై, అందుకు
సాక్షిలేదు. సాక్షిలేని జననమరణములను అంగీకరింపరాదు. మరియు, తనయుత్పత్తి
వినాశములకు, తానే సాక్షియని చెప్పట. యుక్తముగాదు. మరియు, ఇట్టిజ్ఞానవస్తువు
యొక్క యుత్పత్తి వినాశములను ఎరుగుటకు, మరియుజ్ఞానవస్తువులేదు. ప్ర. అ
యితే, యీజ్ఞానమును ఎరుగుటకు, మరియుజ్ఞానము లేనియెడల, గ్రహించెడివస్తువు
లేకపోవుటవల్ల, ఈ జ్ఞానము స్వప్రకాశవస్తువు గానందున, జగంబునకు గ్రుడ్డితనము
సంభవించునాయేమి? ఉ. ఈజ్ఞానవస్తువు, స్వయముగా బ్రకాశించునదియగును.
మరియు, * (ఈజ్ఞానవస్తువు, మరియుక జ్ఞానవస్తువుచేత ఎరుగబడకుంచుండగా, అప
రోక్షత్వమువల్ల, వ్యతిరేకముచేత ఘటమువలె ప్రకాశించునదియగును) * ఈఘట
దృష్టాంతము, వ్యతిరేకదృష్టాంతమగుటవల్ల, వ్యతిరేకముచేతనని చెప్పబడెను. మరియు,
ఈ చెప్పబడినవాక్యమందు, అపరోక్షత్వమునునది హేతుమగును ఈజ్ఞానవస్తువు, మరియు
యొకజ్ఞానవస్తువుచేత ఎరుగబడదనునది, విశేషణమగును. ఈరెంటిని జేర్చి, విశేషణ
సిద్ధిహేతునని చెప్పబడును. ఈ హేతువును, విశేషణసిద్ధము గానిదానినిగా జెప్ప
రాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. ఈజ్ఞానవస్తువు, తనచేతనేతాను, ఎరుగబడునని చెప్పి
నయెడల, ఈ జ్ఞానవస్తువునకు కర్తృకర్తృభావములు రెండును గలిగియున్నవనిచెప్పవ
లసివచ్చును. ఏకవస్తువునకు కర్తృకర్తృభావములు రెండునుగలిగియున్నవని - చెప్ప
ట, న్యాయవిరోధమగును. గనుక, ఈజ్ఞానవస్తువు, తనచేతనేతాను, ఎరుగబడునని
చెప్పరాదు. మరియు, ఈజ్ఞానవస్తువు, మరియుక జ్ఞానముచేత ఎరుగబడుననిచెప్పిన

యెడల, అదిమరియొక యదిమరియొక జ్ఞానముచేత నెరుగబడునని, యిట్లు అనవచ్చుచోషము బ్రాప్తిగచును. అందువల్ల, ఈ జ్ఞానవస్తువు మనకుతెలియని, ఏవోఒకానొక జ్ఞానముచేత, ఎరుగబడుననియుం జెప్పరాదు. గనుక, స్వప్రకాశ స్వభావము చేత బ్రకాశించెడి, యీజ్ఞానవస్తువువల్లనే, సర్వజగంబు ప్రకాశింపబడుచున్నందున, జగంబునకు గ్రుడ్డితనము గలుగున నెడ ప్రసంగమును జేయరాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఇయమాత్మావరానందః పరప్రేమాస్పదః సయతః॥

మానభూవంహిభూయా సమితిప్రేమాత్మనీత్యతే॥ ౮.

టీ. ఇయం - ఈజ్ఞానవస్తువు, అత్త - ఆత్మశబ్దముచేత వ్యవహరింపబడును, యతః - ఏకారణమువల్ల, పరప్రేమాస్పదం=పర. నిరుపాధికమైన, ప్రేమ - స్నేహమునకు, ఆస్పదం - విషయమే, (అతః) ఆకారణమువల్ల, పరానందః - పరమసుఖస్వరూపుడగును, హి - ఏకారణమువల్ల, అత్తని - తనవిషయమై, మాభూవమితి - నేనులేకపోతిననునదిలేదు, భూయాసం - సర్వదానేమిడువాడనగుదునుగాక, ఇతి - ఇట్లుని, ప్రేమ . స్నేహము, ఈత్యతే - చూడబడుచున్నదో, అనగా - సర్వజనుల చేత ననుభవంపబడుచున్నదో.

తా. ప్ర. సరి. ఈజ్ఞానవస్తువునకు నిత్యత్వస్వప్రకాశస్వభావములు గలుగుగాక. అందువల్ల లాభమేమి? ఉ. ఈ అద్వితీయమైన జ్ఞానవస్తువు, ఆత్మయనెడి శబ్దముచేత వ్యవహరింపబడును. ఆత్మయనగా, తనస్వరూపముగును. గనుక, బూర్వోక్తప్రకారము, ఈ ఆత్మ, నిత్యత్వస్వప్రకాశస్వభావము గలిగియున్నాడు. మరియు, నిత్యత్వ స్వప్రకాశ స్వభావముగల ఈజ్ఞానవస్తువే, ఆత్మయగుటకుదగునుగాని, నిత్యజ్ఞానస్వప్రకాశస్వభావములరేని, ఘటాదిజడపదార్థమును, ఆత్మయని చెప్పరాదు. మరియు, ఈజ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మవస్తువునకు, నిత్యత్వజ్ఞానస్వభావములను సాధించుటచేత, సత్యత్వము సాధింపబడినట్లేయగును. నిత్యత్వముకంటె, అన్యమైన సత్యత్వములేదు. ఇట్లు వానిత్యత్వంసత్యత్వం తద్యస్యాస్తీత్వస్తిత్వంసత్యం॥ అనివాచస్పతి మిశ్రులుచెప్పిరి. మరియు, ఈ జ్ఞానవస్తువైన ఆత్మ, నిరతిశయస్నేహమునకు విషయమై యున్నందున, పరమానందస్వరూపుడగుననియు, జడస్వరూపమైన ఘటాదిపదార్థము, నిరతిశయస్నేహవిషయముగామిచేత, ఆఘటాదిపదార్థము పరమానందరూపముగానేరదనియు, ఇట్లు అనుమానప్రమాదముచేత యోచించి, ఆత్మపరమానందస్వరూపుడని, నిశ్చయించవలెను. ప్ర. అయితే, నన్నుకాల్చినా, నేనెందుకు; అని

యిట్లు, ఆత్మయగు తనయందు ద్వేషము గనబడుచుండగా, ఆత్మ, స్నేహమునకు విషయముడనియే చెప్పరాదు. అట్లేనప్పుడు, ఆత్మకు బరమస్నేహవిషయత్వ మెట్లుసిద్ధించును? ఉ. నన్నుకాల్పనా, నే నెందుకు, అవియిట్లు నీవు చెప్పినద్యేషము, దుఃఖసంబంధక నిమిత్తమువల్ల కలిగినదగును. గనుక, ఆవిషయమును, ఇక్కడనీవు చెప్పి ఆత్మేపించరాదు. ఆత్మయందుగల పరమస్నేహవిషయత్వము, సర్వానుభవసిద్ధమై యున్నది. ప్ర అదియెట్లు? ఉ. నాకెప్పుడును నాశములేకపోవుగాక యనియు, నాకుసర్వదా శాశ్వతమైనస్థితి కలుగుగాకయనియు, ఇట్లు ప్రతివాడును, ఆత్మయగు తనవిషయమై, పరమస్నేహభావమును గలిగియున్నాడు. గనుక, ఆత్మ, పరమస్నేహవిషయముడనుట, సర్వానుభవసిద్ధమగును.

శ్లో॥ తత్ప్రేమాత్కార్యమస్యత్రనైవమన్యార్థమాత్మనః।

అతస్తత్పరమం తేనపరమానందతాత్మనః॥

౯.

టీ. ఆశ్మత్ర - పుత్రభార్యాదులయందేస్నేహముగలదో, తత్ప్రేమ - ఆస్నేహము, ఆత్మార్థం - తనప్రయోజనముకొరకే యగును. ఫలం - ఈప్రకారము, ఆత్మని - తనయందుగలస్నేహము, అన్యార్థం - పుత్రభార్యాదిప్రయోజన నిమిత్తముకొరకైనది, న - కాదు. అతః - అట్టినిరుపాధికత్వమువల్ల, తత్ - ఆత్మవిషయమైనస్నేహము, పరమం-మిక్కిలి యతిశయమైనదగును. తేన-అట్టి నిరతిశయస్నేహ విషయత్వముచేత, ఆత్మనః-ఆత్మకు, పరమానందతా-పరమానందస్వరూపముసిద్ధమగును.

తా. ప్ర. అయితే - ఆత్మప్రేమాస్పదుడగుటవలన హేతువునకు స్వరూపాసిద్ధిలేకపోయినను భార్యాపుత్రాదులయందునుప్రేమయుండుటచేతబరమప్రేమాస్పదుడగుటకు ప్రమాణములేనందున హేతువునకు విశేషణాసిద్ధి గలుగుచుండలేదాయేమి? ఉ. భోగ్యవదార్థములు శేషములని చెప్పబడును. గనుక, భార్యాపుత్రాదులు, ఆత్మకు శేషములగుటవల్ల, తనకంటె ఇతరులగు, ఆభార్యాపుత్రాదులయందు, యేస్నేహముగలదో ఆస్నేహము తనప్రయోజనముకొరకేయగుగాని ఇతరులయొక్కప్రయోజనముకొరకుగాదు. ఆభార్యాపుత్రాదులు ఆత్మకు శేషములగుటవల్ల చారిత్రము స్నేహముగలిగియున్నదేగాని అదియాత్మకుస్వాభావికముగాదు. మరియు ఈప్రకారముగా ఆత్మయందుగలస్నేహము ఇతరులయొక్క ప్రయోజనముకొరకుగాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. ఆత్మ అన్యవస్తువునకు శేషముగామిచేత ఆత్మయందుగల స్నేహము అన్యనిమిత్తకమైనదిగాదు. ఆత్మనిమిత్తకమైనదేయగును. ఇది నిరుపాధిక స్నేహమని చెప్పబడును.

ఇట్టి నిరుపాధిక స్నేహమునకు, ఆతత విషయమైయున్నందున ఆత్మ పరమానందస్వరూపుడగుననుట, సిద్ధమాయెను.

అవ. ఈయేడు శ్లోకములచేత చెప్పబడిన యర్థమును ఇప్పుడు సంక్షేపించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇన్ధంసచ్చిత్వరానంద ఆత్మాయుక్త్యాతథావిధం ।

పరబ్రహ్మతయోజ్యైక్యం శుత్ర్యం తేషాపదిశ్యతే॥ ౧౦.

టీ. ఇన్ధం - ఈముందు చెప్పిన ప్రకారము, యుక్త్యా-యుక్తిచేత, ఆత్మా-ప్రత్యగార్థ, సచ్చిత్వరానందః=సత్ - సర్వావుడును, చిత్ - చిత్తావుడును, ఆనందః-ఆనందస్వరూపుడునగును. పరబ్రహ్మచ-పరబ్రహ్మంబును, తథావిధం - సత్యజ్ఞానానందస్వరూపమేయగును. తయోః-ఆప్రత్యగార్థ పరబ్రహ్మములకు, వికృం- ఏకరూపత్వము, శ్రుత్యంతేషు - వేదాంతములయందు, ఉపదిశ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. ఈపైన చెప్పబడిన, ౩ - ౪ - ౫ - ౬ - ౭ శ్లోకములచేత, జ్ఞానమునకు నిత్యత్వమును సాధించి, ౮ - ౯ - శ్లోకములచేత, ఆ జ్ఞానమునకే ఆత్మత్వమును సాధించుటవల్ల, ఆతతకు, సచ్చిత్వపత్వము సాధింపబడెను. మరియు, ౮ - ౯ - శ్లోకములచేతనే ఆత్మకు పరమానందరూపత్వము సమర్థింపబడెను. అందువల్ల, ఈఆత్మ, (తత్త్వమసి)=అదనీవైరివి. అనెడిమహావాక్యముందుగల (త్వం)=నీవు అనెడి పదార్థభూతుడగు సచ్చిదానంద రూపుడగును. ప్ర. అయితే, యీ చెప్పిన ప్రకారము సచ్చిదానందస్వరూపుడైన ఆత్మను, యుక్తిచేతనే యెరిగినయెడల ఉపనిషత్తులచేత ప్రయోజనములేనందున, అయిపనిషత్తులకు అప్రామాణ్యముకలదాయెమి? ఉ. ఈముందు చెప్పబడిన ఆత్మలక్షణప్రకారమే ఆపరబ్రహ్మంబును సచ్చిదానందస్వరూపమేయగును. ఆపరబ్రహ్మము (తత్త్వమసి) అనెడిమహావాక్యముందుగల (తత్) అది అనెడి పదార్థముచేత చెప్పదగినదియగును. ఆయాత్మబ్రహ్మములైన త్వంపదార్థతత్త్వదార్థములకు ఏకత్వరూపమగు ఆఖండైకరసత్వము ఉపనిషత్తులయందు చెప్పబడుచున్నది. గనుక ఉపనిషత్తులవల్ల ప్రయోజనములేదని చెప్పరాదు.

శ్లో॥ అభానేనపరంప్రేమభానేనవిషయేస్పృహం ।

అతీభానేవ్యభాతాసౌపరమానందతాత్త్వనః॥ ౧౧.

టీ. అభానే-ఆత్మయొక్క పరమానందరూపత్వముస్థూరించనిపక్షమందు, పరం-పరతతయమైన, ప్రేమ-స్నేహము, స-ఆత్మయందుండదు. భానే-పరమానందరూప

త్వము స్ఫురించెడిపక్షమందు, విషయే-సుఖసాధనమగు స్త్రీపుష్పాదికమందు, స్వహా-
ఇచ్చు, న-కలుగదు. ఆతః-ఆకారణమువల్ల, ఆత్మనః-ఆత్మయొక్క, అసా-ఈ, పరమా-
నందతా-పరమానందరూపత్వము, భానేపి-స్ఫురణమందును, అభాలా - అస్ఫురణత్వము
గలిగియున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మయొక్క పరమానందరూపత్వము స్ఫురించుచున్నదో,
స్ఫురించలేదో, చెప్పము. స్ఫురించవిపక్షమందు, ఆత్మయందు పరమస్నేహముగలిగి
యుండును. అదియునుగాక, విషయసౌందర్య జ్ఞానముచేత స్నేహము గలుగుచున్నది.
అట్టిస్నేహముగలుగుటకు తగినసౌందర్యము, ఆత్మయందున్నట్లు కనబడలేదు. గనుక,
ఆత్మయందు పరమస్నేహము గలిగియుండును. మరియు, ఆత్మయొక్కపరమానందస్వ-
రూపము స్ఫురించుచున్నయెడల, సుఖసాధనమైన స్త్రీపుష్పాదివిషయమందైనను, ఆవి-
షయజన్యసుఖమందైనను, జనులకు ఇచ్చకలుగరాదు. జనులకు స్త్రీపుష్పాదివిషయము
భావేక్షగలుగుచున్నందున, ఆత్మయొక్క పరమానందరూపత్వము, స్ఫురించుచున్నదని
చెప్పరాదు. మరియు, విషయసుఖము అనిత్యమగును. సాధనముచేత, కలుగునదియ-
గును. పరాధీనమగును. ఆత్మస్వరూపమైన పరమానందత్వము నిత్యమగును. విషయ
సాధనమువల్ల కలుగునదికాదు. స్వాభావికస్థితిగలదియగును. అటువంటికాశ్యతమైన
ఆత్మయొక్క పరమానందరూపము, జనులకుస్ఫురించుచున్నయెడల, స్త్రీపుష్పాదివిషయ-
ముఖాపేక్ష, ఎప్పటికినికలుగదు గనుక, ఆత్మకుపరమానందరూపము లేదని చెప్పరాదా-
యేమి? ఈ. ఆత్మయొక్క పరమానందస్వరూపము స్ఫురించుటయందును, స్ఫురించకు-
డుటయందును, ఈ రెండుపక్షములయందును ప్రత్యేకముగా దోషముచెప్పితివి. ఆత్మ-
యొక్కపరమానంద స్వరూపత్వము, స్ఫురింపుచుండియు, స్వప్నముగాస్ఫురించకున్నది.
గనుక, ఆత్మకు పరమానందస్వరూపత్వము లేదనిచెప్పరాదు.

శ్లో॥ అధ్యేత్యవర్గమధ్యస్థపుత్రాధ్యయనశబ్దవత్ ।

భా నేవ్యభానం భానస్యప్రతిబంధేనయుజ్యతే॥

౧౨.

టీ. అధ్యేత్యవర్గమధ్యస్థపుత్రాధ్యయనశబ్దవత్ = అధ్యేత్యవర్గ - వేదపాకకుల స-
మూహముయొక్క, మధ్యస్థ-మధ్యమందుండెడి, పుత్ర-పుత్రునియొక్క, అధ్యయనశబ్ద-
వత్ - వేదాధ్యయనధ్యవివర, భానేపి- ఆనందముయొక్క సామాన్యస్ఫురణమందును,
అభానం- విశేషాకారముగా స్ఫురింపమిగలుగుచున్నది. భానస్య-ఆనందస్ఫురణముచేత,
ప్రతిబంధేన-చెప్పబోయెడి బ్రతిబంధముచేత, యుజ్యతే-విశేషాకారముగా స్ఫురించమి-
సాందబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఒక్కటియైన ఆనందమునకు స్ఫురణ అస్ఫురణత్వములు రెండును ఏకకాలమందెట్లుగలుగును? ఉ. ౧. ఇట్టిస్ఫురణ అస్ఫురణత్వములు రెండును లోకమందుగనబడనందున అయి క్తమనిచెప్పెదవో. లేక, ౨. ఇట్టిస్ఫురణ అస్ఫురణత్వములు రెండునుగలుగుటకు న్యాయములేదనిచెప్పెదవో. ఈరెండువిధముల లో మొదటివిషయమై చెప్పెద వినుము. అనేకకాలురు నేదమునుచదువుచుండగా ఆ బాలుర సమాహమలోనున్న యొకబాలునియొక్క వేదాధ్యయనధ్వని చక్కని స్ఫురణప్రకాశముగలిగియున్నను బాహ్యస్థలమందుండెడితండ్రీ ఆబాలునిఅధ్యయనధ్వని సామాన్యముగా తెలియబడునేగాని ఇదినాపుత్రునియొక్క అధ్యయనధ్వనియని విశేషాకారముగా తెలియబడదు. అటువలెనేఆత్మయొక్క ఆనందము సామాన్యాకారముగా స్ఫురించుచుండియు విశేషాకారముగా స్ఫురించుటలేదు. గనుక, ఒకవిషయమునకు స్ఫురణాస్ఫురణత్వములు రెండును ఏకకాలమందు లోకమందు కనవడలేదని చెప్పరాదు. ఇకను రెండవపక్షమునకుసమాధానమునుచెప్పెద వినుము. ఆత్మయొక్క ఆనందము, సామాన్యముగా స్ఫురించుచున్నను ఇకను చెప్పబోయెడి లక్షణముగల ప్రతిబంధముచేత విశేషాకారముగా స్ఫురింపకున్నది. కనుక ఇట్టి స్ఫురణాస్ఫురణములు గలుగుటకు న్యాయములేదని చెప్పరాదు.

శ్లో॥ ప్రతిబంధోస్తిభాతీతివ్యవహారార్హవస్తుని॥

తన్నిరస్యవిరుద్ధస్యతస్యోత్పాదనముచ్యతే॥

౧౩.

టీ. అస్తి-కలదు, భాతి-ప్రకాశించుచున్నది. ఇతి-ఈప్రకారమైన, వ్యవహారార్హవస్తుని=వ్యవహార-వ్యవహారమునకు, అర్హ-తగిన, వస్తుని-వస్తువిషయమై, తం-ఆవ్యవహారమును, నిరస్య-నిరాకరించి, విరుద్ధస్య-విరుద్ధమైన, తస్య-ఆ వ్యవహారముయొక్క, ఉత్పాదనం-ఉత్పత్తి, ప్రతిబంధః-ప్రతిబంధమని, ఉచ్యతే-చెప్పబడును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రతిబంధమెద్ది? ఉ. ఉన్నది. ప్రకాశించుచున్నది. అనియిట్లు వ్యవహరింపదగిన వస్తువిషయమై ఆవ్యవహారమును ఆవస్తువును నిరాకరించి, అందుకువిరుద్ధమైన, ౧-లేదు. ౨-ప్రకాశింపలేదనెడి ఇట్టివిపరీతవ్యవహారముగలుగుటయే ప్రతిబంధమని చెప్పబడును.

అవ. పైనచెప్పిన లక్షణముగల ప్రతిబంధమునకు కారణమును దృష్టాంతదాష్టాంతికములయందు ఇప్పుడు క్రమముగా బాపుచున్నాడు,

శ్లో॥ తస్యోహేతుస్సమానాభిహారేపుత్రధ్వనిశ్రుతౌ॥

ఇహానాదిరవిద్యైవన్యామోహైక నిబంధనం॥

౧౪.

టీ. శుభ్రధ్వనిశ్రుతౌ = శుభ్ర-శుభ్రనియొక్క, ధ్వని-అధ్యయనధ్వనియొక్క, శ్రుతౌ-వినుటయందు, తస్య-ఆప్రతిబంధమునకు, సమానాభివారః - ఆసేకులతోకలసి పఠించుట, హేతుః-కారణమగును. ఇహ-ఇక్కడ, అనగా దాష్టాంతికమందు, వ్యామోహాకనిబంధనం = వ్యామోహ - నిపరీతజ్ఞానములకు, ఏక-ముఖ్యమైన, నిబంధనం - కారణమైనట్టియు, అనాదిః ఉత్పత్తిలేని, అవిద్యవ-అజ్ఞానమేప్రతిబంధకారణమగును.

తా. శుభ్రనియొక్క అధ్యయనధ్వనినివి నెడి లక్షణముగల దృష్టాంతమందు, బహుజనులతోకలసిపఠించుటయే, ప్రతిబంధమునకుకారణమగును. ఇక్కడ దాష్టాంతికమందు, అవిద్యయే, ప్రతిబంధమునకు కారణమగును. ఆ అవిద్యయనునది, విపరీతజ్ఞానములకు ముఖ్యకారణమై, ఉత్పత్తిలేక, మనాదిగానున్నది తాత్పర్యము.

అవ. ఇప్పుడు, ప్రతిబంధహేతుభూతమైన అవిద్యను ప్రతిపాదించుటకారకు, దానికి కారణభూతమైన ప్రకృతిని చెల్లమన్నాడు.

శ్లో॥ చిదానందమయబ్రహ్మ ప్రతిబింబసమన్వితౌ।

త మోరజస్సత్వగుణాప్రకృతిర్ద్వివిధాచసా॥

౧౪.

టీ. చిదానందమయబ్రహ్మప్రతిబింబసమన్వితౌ = చిదానందమయ - జ్ఞానానందరూపమగు, బ్రహ్మ-పరబ్రహ్మమయొక్క, ప్రతిబింబ-ప్రతిబింబముతోటి, సమన్వితౌ - కలిసియుండునట్టియు, తమోరజస్సత్వగుణా-తమోరజస్సత్వగుణములయొక్క సామ్యవస్థయైనట్టిది, ప్రకృతిః-ప్రకృతియని చెప్పబడును. సా-ఆప్రకృతి, ద్వివిధా-రెండువిధములుగానున్నది యగును.

తా. ౧. సత్వము. ౨. రజము. ౩. తమము, అనెడి పేర్లుగల మూడుగుణములును సమానముగానుండెడి అవస్థయే, ప్రకృతియనిచెప్పబడును. ఆప్రకృతి, జ్ఞానానందస్వరూపమగు పరబ్రహ్మమయొక్క ప్రతిబింబముతోటి కలిసియుండును. అట్టిప్రకృతి రెండువిధములుగానున్నది తెలియవలెను.

శ్లో॥ సత్వశుద్ధ్యవిశుద్ధిభ్యాం మాయావిద్యేచ తేమతే।

మాయాబింబోవశీకృత్యతాంస్యాత్సర్వజ్ఞః ఈశ్వరః॥

౧౫.

టీ. సత్వశుద్ధ్యవిశుద్ధిభ్యాం = సత్వశుద్ధి-విశుద్ధసత్వముచేతను, అవిశుద్ధిభ్యాం - మలిసత్వముచేతను, తేచ-ఆరెండువిధములైనవి, మాయావిద్యే = మాయా-మాయనియు, అవిద్యే-అవిద్యయనియు, మతే-సత్తుతములగును. మాయాబింబః-మాయయందు బ్రతిఫలించిన చిదాత్మడు, తాం-ఆమాయను, వశీకృత్య-స్వాధీనముచేసికొని, సర్వజ్ఞః-సర్వజ్ఞత్వాది గుణములుగల, ఈశ్వరః-ఈశ్వరుడు, స్యాత్ - అగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఆప్రకృతియొక్క రెండువిధములెవ్వి? ఉ. ప్రకాశరూపముగలది సత్త్వగుణమును. మరియు, మరియుకగుణముతోటి కలియని సత్త్వగుణము, విశుద్ధసత్త్వమని చెప్పబడును. మరియు, రజస్తమోగుణములతోటి కలిసిన సత్త్వగుణము మలిససత్త్వమని చెప్పబడును. గనుక, ఆమూలప్రకృతి, విశుద్ధసత్త్వమనియు, మలిససత్త్వమనియు, ఇట్లు రెండువిధములుగానున్నది. విశుద్ధసత్త్వగుణప్రధానముగలది మాయయనియు, మలిససత్త్వగుణప్రధానముగలది అవిద్యయనియుంజెప్పబడును. ప్ర. అయితే, ఇట్లు, మాయకు, అవిద్యకును భేదముజెప్పటవల్ల బ్రహ్మజనమేమి? ఉ. ఇట్లు ఆమూలప్రకృతి, విశుద్ధసత్త్వగుణప్రధానముచేత మాయయనియు, మలిససత్త్వగుణప్రధానముచేత అవిద్యయనియు ఇట్లు రెండువిధములుగా భేదమునుగలిగియున్నది. గనుక, మాయాఅవిద్యలు రెండును ప్రకృతియొక్క ఆవస్థావిశేషములని తెలియవలెను. మరియు, సత్త్వగుణము, జ్ఞానప్రకాశరూపముగలదియగును. రజస్తమోగుణములు రెండును అజ్ఞానప్రకాశరూపములను గలిగియుండును. మరియు, మాయయందుబ్రతిబింబించిన బ్రహ్మచైతన్యము, అయినను, తనస్వాధీనముజేసికొని సర్వజ్ఞత్వాదుగుణములనుగలిగి యాశ్వుడునని చెప్పబడును.

శ్లో॥ అవిద్యావశగస్త్యన్యస్తద్వైచిత్ర్యోదనేకథా॥

సాకారణశరీరంస్యాత్ ప్రాజ్ఞస్తత్తాభిమానవాక్॥ ౧౭.

టీ. అవిద్యావశగస్తు - అవిద్యయందు బ్రతిబింబించి అవిద్యావశమునుపొందిన చిదాత్మతో, అన్యః - జీవుడాయెను. తద్వైచిత్ర్యోత్ = తత్ - ఆనువిద్యయొక్క, వైచిత్ర్యోత్ - అవిశుద్ధిభేదమువల్ల, అనేకథా - నానావిధములుగలవాడగుచున్నాడు. సా-అయవిద్య, కారణశరీరం-కారణశరీరము, స్యాత్-అగును. తత్ర-ఆకారణశరీరమందు, అభిమానవాక్ - నేననెడియభిమానముగలజీవుడు, ప్రాజ్ఞః-ప్రాజ్ఞుడని చెప్పబడును

తా. మరియు, బ్రహ్మచైతన్యమే, అవిద్యయందుప్రతిబింబించి, యాప్రతిబింబము, అవిద్యయొక్క వశమందున రింపుచుండుటచేత, జీవుడని చెప్పబడును. మరియు, ఆజీవునకుఁ పాధిభూతమైనయవిద్య, మలిససత్త్వభేదమువల్ల, నానావిధములుగానున్నది. గనుక, అయవిద్యావశమందున్న ప్రతిబింబరూపజీవుడును, దేవమనుష్యపక్షాదిభేదముచేత నానావిధములుగలవాడగుచున్నాడు. మరియు, అయవిద్య, కారణశరీరమగును. అయవిద్య, స్థూలసూక్ష్మశరీరాదికమునకు కారణరూపముగానున్నందున, కారణశరీరమని చెప్పబడును. మరియు, అయవిద్య, ప్రకృతియొక్క ఆవస్థావిశేషమగుటవల్ల

కారణమనియు బ్రహ్మతత్వజ్ఞానముచేతనశించబడుచున్నందున శరీరమనియుంజెప్పబడుచున్నది. ఆకారణశరీరమందుతాదాత్మ్యాధ్యాసముచేతనేననెడియభిమానముగలజీవుడు ప్రాజ్ఞాడనిచెప్పబడును. ప్ర. అయితే, ప్రాజ్ఞశబ్దమునకు అర్థమేమి? ఉ. వినాశములేని ప్రజ్ఞగలవాడైనందున, ప్రజ్ఞాడనియు, ఆప్రజ్ఞాడే, ప్రాజ్ఞాడనియుంజెప్పబడునని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు కారణశరీరమునుగెలిపి, ఇకను సూక్ష్మశరీరమును దెలుపుటకొరకు అందుకుకారణమైన యాకాశాదిసృష్టిక్రమమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తమఃప్రధానప్రకృతేస్తద్భోగాయేశ్వరాజ్ఞయా।

వియత్పవనతేజోంబుభువోభూతానిజజ్ఞరే॥

౧౬.

టీ. తద్భోగాయ=తత్-ఆప్రాజ్ఞలకు, భోగాయ=నుఖదుఃఖసాక్షాత్కారసిద్ధికొరకు, తమఃప్రధానప్రకృతే=తమఃప్రధాన-తమోగుణప్రధానమైన, ప్రకృతే=ప్రకృతివల్ల, ఈశ్వరాజ్ఞయా=ఈశ్వర-ఈశ్వరునియొక్క, ఆజ్ఞయా-ఆజ్ఞచేత, వియత్పవనతేజోంబుభువః=వియత్-ఆకాశంబును, పవన-వాయువును, లేజః-అగ్నియును, అంబు-జలమును, భువః-భూమియునెడి, భూతాని-వియమాత్మభూతములు, జజ్ఞరే-పుట్టినవి.

తా. మరియు, ఆకారణశరీరోపాధికులగు ప్రాజ్ఞులనెడిజీవులకునుఖదుఃఖరూపభోగసిద్ధిగలుగుటకొరకు, ఈశ్వరునియొక్క ఆజ్ఞచేత, తమోగుణప్రధానమగు ఉపాదానకారణభూతపూర్వోక్తప్రకృతివల్ల, ౧-ఆకాశము, ౨, వాయువు, ౩-అగ్ని, ౪-జలము, ౫-భూమి-అనెడి, ఈమాత్మభూతములైదును పుట్టినవి. ప్ర. అయితే ఈశ్వరశబ్దమునకు అర్థమేమి? ఉ. శక్తిించుటమొదలగు శక్తితోగూడి, స్వస్వరూపధానమైనవాడు ఈశ్వరుడనితెలియవలెను. ప్ర. సరి. ఇక్కడ, ఆజ్ఞయనగానేమి? ఉ. పితృణామూర్త్యముగా సృష్టింపవలెననెడి సంకల్పరూపము, ఆజ్ఞయగును. ఈయాశ్వరాజ్ఞయే, నిమిత్తకారణభూతమనియుండెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు పంచభూతసృష్టినిదెలిపి, ఇకనాభూతములవల్లబుట్టిన కార్యములనుదెలుపదలచి, మొదట జ్ఞానేంద్రియసృష్టిని జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సత్వాంతైఃపంచభిస్తేషాంక్రమాన్ధీంద్రియపంచకం।

శోత్రత్వగక్షిరసనఘ్రిణాఖ్యముపజాయతే॥

౧౭.

టీ. తేషాం-ఆయాకాశాదిసూక్ష్మభూతములయొక్క, పంచభిః-విదైన, సత్వాం

తైః - సత్వగుణభాగములచేత, క్రమాత్ - క్రమముగా, శోత్రత్వగమీరససఘ్నాణాఘ్నిః=శ్రోత్ర - శ్రోత్రేంద్రియమును, త్వక్-త్వగీంద్రియమును, అక్షి-చక్షురీంద్రియమును, రసన-జిహ్వేంద్రియమును, ఘ్రాణ-ఘ్రాణేంద్రియమునెడి, ఆఘ్ని, పేద్దుగల, ధీంద్రియపంచకం = నీంద్రియ-జ్ఞానేంద్రియములయొక్క, పంచకం-పంచకము, ఉపశాయతే-పుట్టుచున్నది. అనగా పుట్టినవట.

తా. ఆయాకాళాది పంచసూక్ష్మభూతములయొక్క, సత్వగుణభాగములగు ఆయిదిండిచేతను, శ్రోత్రత్వకృత్సర్వహృస్మాణముల నెడి పేద్దుగల, అయిదుజ్ఞానేంద్రియములు క్రమముగాబుట్టినవి. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఆకాళముయొక్క సత్వగుణభాగమువల్ల, ౧- శ్రోత్రేంద్రియముపుట్టెను. వాయువుయొక్క సత్వగుణభాగమువల్ల, ౨- త్వగీంద్రియముబుట్టెను. అగ్నియొక్క సత్వగుణభాగమువల్ల ౩- చక్షురీంద్రియముబుట్టెను. జలముయొక్క సత్వగుణభాగమువల్ల, ౪- జిహ్వేంద్రియముబుట్టెను. పృథ్వియొక్క సత్వగుణభాగమువల్ల, ౫- ఘ్రాణేంద్రియముబుట్టెను. ఇట్లు ఒక్కొక్కభూతముయొక్క సత్వగుణభాగమువల్ల, ఒక్కొక్కజ్ఞానేంద్రియమునొప్పున క్రమముగా జ్ఞానేంద్రియములైచునుబుట్టెను. గమకనే యేయేభూతమువల్ల, యేయేయింద్రియముబుట్టెనో ఆయావింద్రియము ఆయాభూతగుణమును గ్రహించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ తైరంతఃకరణంసర్వైర్వృత్తిభేదేనతద్విధా।

మనోవిమర్శరూపంస్యాచ్ఛుద్ధిస్సాన్యస్త్రిశ్చయాత్మికా॥ ౨౦.

టీ. తైస్సర్వైః అపంచభూతములయొక్క పంచసత్వగుణభాగములచేత, అంతఃకరణం-అంతరింద్రియమునెడి ద్రవ్యముబుట్టెను. తత్-ఆయంతఃకరణము, పృత్తిభేదేన-పరిణామభేదముచేత, ద్విధా-రెండువిధములుగలది, (భవతి) అగుచున్నది. విమర్శరూపం-సంశయరూపమగువృత్తిగలది, మనః-మనస్సు, స్యాత్-అగును. నిశ్చయాత్మికా-నిశ్చయస్వరూపమగువృత్తిగలది, బుద్ధిః-బుద్ధి, స్యాత్- అగును.

తా. మరియు, ఆపంచసూక్ష్మభూతములయొక్క, సత్వగుణభాగములైచును కలిసివర్తించుటచేత, ఆపంచసత్వగుణభాగముయొక్క మొత్తమువల్ల, అంతఃకరణమునెడి ద్రవ్యముపుట్టెను. మరియు ఆయంతఃకరణము వ్యాపారభేదమువల్ల రెండువిధములుగానున్నది. ప్ర. అయితే వ్యాపారభేదమువల్లగలిగిన యారెండువిధములెవ్వి? ఉ. సంశయవృత్తియే స్వరూపముగాగలయంతఃకరణము, మనంబుఅనిచెప్పబడును, నిశ్చయవృత్తియే స్వరూపముగాగలయంతఃకరణము, బుద్ధియనిచెప్పబడును. గమక, అంతఃకరణము మనోబుద్ధులకురెంటికిని ఉపాదానకారణభూతముగానున్నదని తెలియవలెను.

మరియు పంచభూతములయొక్క పంచసత్వగుణభాగములమొత్తముచేత అంతఃకరణము పుట్టుటవల్లనే అంతఃకరణము జ్ఞానేంద్రియపంచకము చేత గ్రహింపబడెడి సర్వపదార్థములయొక్క గుణదోషములను యెరుగుచున్నదని గ్రహింపవలెను. మరియు, సత్వగుణభాగముల మొత్తముచేత పుట్టినందున ఈయంతఃకరణము సర్వభూతసత్వగుణములయొక్క సాధారణకార్యమని చెప్పబడును. మరియు, ఒక్కొక్క సత్వగుణభాగమువలన ఒక్కొక్కజ్ఞానేంద్రియము పుట్టినందున జ్ఞానేంద్రియములైనను అసాధారణకార్యములని చెప్పబడును.

శ్లో॥ రజోంతైఃపంచభిస్తేసాంకృమాతృత్వేంద్రియాణితు।

వాక్పాణిపాదపాయూపస్థాభిధానానిజజ్జరే॥ ౨౧.

టీ. తేసాం - ఆయా కాశాదిపంచభూతములయొక్క, పంచభిః - అయిదైన, రజోంతైః - రజోగుణభాగములచేత, కృమాత్ - క్రమముగా, వాక్పాణిపాదపాయూపస్థాభిధానాని = వాక్ - వాగింద్రియము, పాణి - పాణింద్రియము, పాద - పాదేంద్రియము, పాయూ - పాయుంద్రియము, ఉపస్థ - ఉపస్థేంద్రియమున నెడి, అభిధానాని - పేర్లుగల కరేంద్రియాణి - కరేంద్రియములు, జజ్జరే పుట్టినవి.

తా. మరియు ఆపంచమాక్షతభూతములయొక్క రజోగుణభాగములచేత, ౧. వాక్కు, ౨. పాణి, ౩. పాదము, ౪. పాయువు, ౫. ఉపస్థల నెడి పేర్లుగల, అయిదు కరేంద్రియములు క్రమముగాబుట్టెను. ఈయంద్రియములైనను, క్రియలనుకలిగివుచున్నందున కరేంద్రియములని చెప్పబడును. ఈకరేంద్రియములైనను వొక్కొక్కభూతముయొక్క రజోగుణభాగమువలన ఒక్కొక్కటిపుట్టినందున అసాధారణకార్యములని చెప్పబడుచున్నవి. కనుక, ఆకాశరజోంశమువలన, ౧. వాగింద్రియముబుట్టెను. వాయురజోంశమువలన, ౨. పాణింద్రియముబుట్టెను. అగ్నిరజోంశమువలన, ౩. పాదేంద్రియముబుట్టెను. జలరజోంశమువలన, ౪. పాయురింద్రియముబుట్టెను. భూమిరజోంశమువలన, ౫. ఉపస్థేంద్రియము బుట్టెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ తైస్సర్వైస్సహితైఃపాగ్నిహోవృత్తిభేదాత్సపంచధా।

పాగ్నిహోపానస్సమానశ్చోదానవ్యానౌచతేపునః॥ ౨౨.

టీ. తైస్సర్వైస్సహితైః - ఆరజోభాగములుకలసిన మొత్తముచేత, ప్రాణః - ప్రాణవాయువుపుట్టుచున్నది. సః - ఆప్రాణవాయువు, వృత్తిభేదాత్ - పాగ్నినాదివ్యాపారభేదమువలన, పంచధా - అయిదువిధములుగలదియగుచున్నది. తేపునః - ఆపంచవిధః

ముల్కప్రాణః-ప్రాణమనియు, అపానః-అపానమనియు, సమానశ్చ-సమానమనియు, ఉదానవ్యానౌచ=ఉదాన-ఉదానమనియు, వ్యానౌచ-వ్యానమనియుంజెప్పబడును.

తా. మరియు, కలసికారణత్వముచూచిన, పంచమాక్షతీభూతములయొక్క రజోగుణభాగములై దిండిచేతను ప్రాణవాయువుపుట్టెను. ఆప్రాణవాయువు వ్యాపారభేదమువల్ల ఆముఖభేదములుగానున్నది. ౧. ఆభేదములేవ్వి? ఉ. ౧. పాణియ. ౨. అపానము. ౩. సమానము. ౪. ఉదానము. ౫ వ్యానము. అనియట్లు ఆయుదుభేదములుగానున్నదని తెలియవలెను. ఈప్రాణవాయువు పంచభూతరజోగుణములయొక్క సాధారణకార్యమని చెప్పబడును.

శ్లో॥ బుద్ధికర్తృంద్రియప్రాణపంచకైర్నసాధియా।

శరీరంసప్తదశభిస్సూక్ష్మంతల్లింగమువ్యతే॥

౨౩.

టీ. బుద్ధికర్తృంద్రియప్రాణపంచకైః=బుద్ధి - జ్ఞానేంద్రియములయొక్కయు, కర్తృంద్రియ-కర్తృంద్రియములయొక్కయు, ప్రాణ-ప్రాణములయొక్కయు, పంచకైః-పంచసంఖ్యలతోటియు, మనసా-మనస్సుతోటియు, ధియా, బుద్ధితోటియుకూడా, సప్తదశభిః-పదియేడిటిచేత, సూక్ష్మం-సూక్ష్మమనెడి, శరీరం-శరీరమగుచున్నది. తత్-ఆసూక్ష్మశరీరము, లింగం-లింగశరీరమని, ఉచ్యతే-వేదాంతములయందు చెప్పబడుచున్నది.

తా. ఈపైనచెప్పబడిన జ్ఞానేంద్రియములైదును కర్తృంద్రియములైదును ప్రాణాదివాయువులైదును మనోబుద్ధులురెండును, ఇవియన్నియుచేరగా పదియేడగుచున్నవి. ఈపదియేడునుచేరి సూక్ష్మశరీరమగును. ఈసూక్ష్మశరీరమే, వేదాంతశాస్త్రముందు లింగశరీరమని చెప్పబడును.

అవ. ఇట్లుసూక్ష్మశరీరమునుదెలిసి, ఆసూక్ష్మశరీరమందుగల అభిమానత్వముచేత ప్రాజ్ఞేశ్వరులకుగలిన యవస్థాంతరమును ఇప్పుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పాజ్ఞస్తత్రాభిమానేనతైజసత్వంప్రపద్యతే।

హిరణ్యగర్భతామీశస్తయోర్వ్యష్టిసమష్టితా॥

౨౪.

టీ. ప్రాజ్ఞః-అవిద్యోపాశికుడగుజీవుడు, తత్ర-అలింగశరీరమందు, అభిమానేన-నేననియభిమానించుటచేత, తైజసత్వం-తైజసనామకత్వమును, ప్రపద్యతే-భాండుచున్నాడు. ఈశః-ఈశ్వరుడు, తత్ర-ఆసూక్ష్మశరీరమందు, అభిమానేన-నేననియభిమానించుటచేత, హిరణ్యగర్భతా-హిరణ్యగర్భసంజ్ఞకత్వమును, ప్రపద్యతే-భాండుచున్నాడు.

డు. తయోః- ఆజీవేశ్వరులకు, వ్యష్టిసమష్టితా=వ్యష్టి - వ్యష్టిత్వము, సమష్టితా- సమష్టిత్వము (భవతి) అగుచున్నది.

తా. పూర్వము చెప్పబడిన మలినసత్వప్రధాన అవిద్యోపాధికుడగు పాశ్చాత్యుడనెడి జీవుడు ఆలింగశరీరమందు నేననియభిమానించుటచేత తైజసుడనెడి పేరుగలవాడాయెను. ఆలింగశరీరము తేజశ్శబ్దముచేత చెప్పబడిన అతఃకరణముతోటి చేరియున్నది. గనుక ఆలింగశరీరము తేజోరూపముగను. అందుయభిమానముగలజీవునకు తైజసుడనెడిపేరు గలిగెను. మరియు, విశుద్ధసత్వప్రధానమాయాపాధికుడగు యీశ్వరుడు ఆ లింగశరీరమందు నేననియభిమానించుటచేత ఆయీశ్వరునకు హిరణ్యగర్భుడనెడి పేరుగలిగెను. ప్ర. అయితే, జీవేశ్వరులగు తైజసహిరణ్యగర్భులకు లింగశరీరమందుగల యభిమానము సమానమైయుండగా ఆజీవేశ్వరులకు పరస్పరభేదకారణమేమి? ఉ. జీవునకు వ్యష్టిత్వమగును. ఈశ్వరునకు సమష్టిత్వమగును. ఒకదేహమును వ్యష్టియనియు సర్వదేహములను సమష్టియనియుఁ దెలియవలెను. జీవుడొకదేహమందు నేననియభిమానించుటచేత వ్యష్టిరూపాభిమానియగును. ఈశ్వరుడు సర్వదేహములందును నేననియభిమానించుటచేత సమష్టిరూపాభిమానియగును. ఇట్టి యభిమానభేదము గలిగియుండుటచేత ఆ తైజసహిరణ్యగర్భులకు జీవేశ్వరులకును భేదముగలిగియున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సమష్టిరీశస్సర్వేషాంస్వాత్మతాదాత్మ్యవేదనాత్ ।

తదభావాత్తతోన్యేకుకథ్యంతేన్యష్టిసంజ్ఞయా॥ ౨౫.

టీ. ఈశః-హిరణ్యగర్భుడు, సర్వేషాం-సర్వజీవులయొక్క, స్వాత్మతాదాత్మ్యవేదనాత్=స్వాత్మతాదాత్మ్య-నికత్వముయొక్క, వేదనాత్-జ్ఞానమువలన, సమష్టి-సమష్టిశబ్దముచేతచెప్పబడును. తతః-ఆహిరణ్యగర్భునికంటె, అన్యేకు-ఇతరులైనజీవులు, తదభావాత్=తత్-ఆయేకత్వజ్ఞానముయొక్క, అభావాత్-లేమివఱ, వ్యష్టిసంజ్ఞయా-వ్యష్టిశబ్దముచేత, కథ్యంతే-చెప్పబడుచున్నారు.

తా. ప్ర. అయితే జీవేశ్వరులకు వ్యష్టిసమష్టిరూపత్వములు గలుగుటకు కారణమేమి? ఉ. సర్వలింగశరీరోపాధికులకు సర్వజీవులయొక్క యేకత్వజ్ఞానము యీశ్వరునకుగలిగియుండుటచేత ఆ యీశ్వరుడైన హిరణ్యగర్భుడు సమష్టిరూపుడగుచున్నాడు. అట్టిస్వస్వరూపసూత సర్వజీవైకత్వజ్ఞానము జీవునకులేదు. ఆకారణమువలన యీశ్వరునికంటె ననులగు తైజసులనెడిజీవులు వ్యష్టిరూపులగుచున్నారు. అనగా సర్వలింగశరీరోపాధివల్ల యీశ్వరుడు సమష్టిరూపుడాయెననియు, ఒకలింగశరీరోపాధివల్ల జీవుడు వ్యష్టిరూపుడాయెననియుఁ దెలియవలెను.

అవ. ఇకను స్థూలశరీరాదుత్పత్తిస్థితికారకు పంచీకరణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తద్వోగాయపునర్వోగ్యభోగాయతనజన్తనే॥

పంచీకరోతిభగవాన్ ప్రత్యేకంవియదాదికం॥

౨౬.

టీ. భగవాన్-పరమేశ్వరుడు, పునః-మరల, తద్వోగాయ=తత్-ఆజీవులయొక్క, భోగాయ-భోగముకొరకు, భోగ్యభోగాయతనజన్తనే=భోగ్య- అన్న పానాదులయొక్కయు, భోగాయతన-చతుర్విధభూతశరీర సమూహముయొక్కయు, జన్తనే-ఉత్పత్తికొరకు, వియదాదికం - ఆయాకాశాదిసూక్షతభూతపంచకమును, ప్రత్యేకం-ఒక్కొక్కటిని, పంచీకరోతి-అయిదు గాజేయుచున్నాడు.

తా. ౧. సమగ్రోశ్వర్యము, ౨. వీర్యము, ౩. కీర్తి, ౪. లేజన్సు, ౫. జ్ఞానము, ౬. వైరాగ్యము, ఈమూఱుగుణములును సమగ్రముగాగలవాడు భగవంతుడని, శ్లో॥ ఐశ్వర్యస్యసమగ్రస్యవీర్యస్యయశసశ్చియః । జ్ఞానవైరాగ్యయోశ్చైవషణ్ణాంభగభిరీతః॥ ఇట్లు చెప్పబడును. మరియు, ౧ ఉత్పత్తి, ౨. ప్రళయము, ౩. జీవులయొక్క-రాకయు, ౪. జీవులయొక్కపోకయు, ౫. విద్యయు, ౬. అవిద్యయు, ఈ యారిరిదిని యెరిగినవాడు భగవంతుడని, శ్లో॥ ఉత్పత్తింవిలయంచైవ భూతానామగతింగతిం వేత్తివిద్యామవిద్యాంచసహచ్యోభగవానితి॥ ఇట్లు చెప్పబడును. అట్టి భగవంతుడైన పరమేశ్వరుడు మరల ఆజీవులయొక్క భోగముకొరకే చతుర్విధభూతశరీరసమూహములును, అన్న పానాదులును, గలిగెడి నిమిత్తమై ఆకాశాదిసూక్షతభూతపంచకమును ఒక్కొక్కటిని అయిదు గాజేసెను. అనగా అపంచీకృతభూతములకు పంచభూతాత్మకత్వముగలుగునట్లుజేసెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే చతుర్విధభూతశరీరసమూహమెద్ది? ఉ. మావివల్లబుట్టెడినును హ్యాదిశరీరములు, ౧. జరాయుజములని చెప్పబడును. మరియు గ్రుడ్డువల్లబుట్టెడి పక్ష్యాదిశరీరములు, ౨. అంశజములని చెప్పబడును. చెమటనీటివలనబుట్టెడి పేలు మొదలగువానిశరీరములు, ౩. స్నేహజములని చెప్పబడును. భూమివలనబుట్టెడి వృక్షాదులు, ౪. ఉద్భిజ్జములని చెప్పబడును. ఇదియే చతుర్విధభూతసమూహమని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ద్విధావిధాయచైకైకంచతుర్థాప్రళమంపునః॥

స్వస్వేతరద్వితీయాంచైరోజనాత్పంచపంచతే॥

౨౭.

టీ. ఏకైకం - ఒక్కొక్కమాక్షతభూతమును, ద్విధావిధాయ-చెంచేసిభాగములుగాజేసి, పునశ్చ-మరల, ప్రళయం-మొదటిమొదటిభాగమును, చతుర్థావిధాయ-నాలు

గోసిభాగములుగాజేసి, స్వస్వేతరద్వితీయాంశైః=స్వస్వ-తనతనకంటె, ఇతర-అన్యములైన నాలుగు నాలుగుభూతములయొక్క, ద్వితీయాంశైః - రెండవ రెండవస్థూలభాగములతోటి, యోజనాత్ - మొదటి మొదటిభాగాంశములగు నాలుగునాలుగులో నొక్క కటినిజేర్చుటవలన, తే - ఆయాకాశాదినూక్షతభూతములైనను, పంచపంచ-ప్రత్యేకముగా పంచపంచస్వరూపములగుచున్నవి.

తా. ప్ర అయితే, ఒక్కొక్కభూతమునకు పంచపంచవిధము ఎట్లు గలుగునో చెప్పుము? ఉ. పూర్వముజెప్పబడిన ఆకాశాదిపంచనూక్షతభూతములు అపంచీకృతభూతములని చెప్పబడును. ఆయపంచీకృతనూక్షతభూతములయొక్క సత్వరజోగుణాంశములవల్ల పదియేడు అవయవములుగల నూక్షతశరీరముపుట్టినవిధము ఇదివరకుచెప్పబడెను. మరియు, తహాగుణప్రధానములగు ఆయపంచీకృతనూక్షతభూతములు ఒక్కొక్కటి రెండేసిభాగములై మరల ప్రథమప్రథమభాగములు ప్రత్యేకముగా నాలుగేసిభాగములై తనతనకంటె ఇతరములైన నాలుగునాలుగు భూతములయొక్క ఏయేద్వితీయస్థూలభాగములుగలదో, దానిదానితోగూడా ప్రథమప్రథమభాగాంశములగు నాలుగు నాలుగింటిలో నొక్కొక్కటిని చేర్చుటవలన, ఆయాకాశాది పంచభూతములు ఒక్కొక్కటి, అయినైదుగా యగుచున్నది. ఇట్లు పరమేశ్వరుడు పంచీకరించెనియు ఇదియే పంచీకరణమనియుం దెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు పంచీకరణమును దెలిసి ఆపంచీకరింపబడిన స్థూలభూతములచేత పుట్టిన కార్యములను ఇప్పుడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తైరండస్తత్రభువనంభోగ్యభోగాశ్రయోద్భవః।

హిరణ్యగర్భఃస్థూలేన్ద్రికదేహీవైశ్వానరోభవేత్ ॥ ౨౨.

టీ. తైః-ఆపంచీకరింపబడిన స్థూలభూతములచేత, అండః-బ్రహ్మాండము పుట్టుచున్నది. తత్ర-ఆబ్రహ్మాండమందు, భువనం-లోకసమూహమిను, భోగ్యభోగాశ్రయోద్భవః=భోగ్య-భుజించుటకు యోగ్యములగు అన్నాదులయొక్కయూ, భోగాశ్రయ-ఆయాలోకోచితశరీరములయొక్కయూ, ఉద్భవః ఉత్పత్తి, తైః-ఆస్థూలభూతములచేతనే ఈశ్వరాజ్ఞవల్ల నగుచున్నది. అన్ద్రిక-ఈ, స్థూలే-స్థూలమనెడి, దేహీ-దేహమందు, హిరణ్యగర్భః-హిరణ్యగర్భుడనెడి యీశ్వరుడు ప్రవర్తించుచు, వైశ్వానరః-వైశ్వానరుడనెడి సంజ్ఞగలవాడు, భవేత్ - అగును.

తా. అట్లు పంచీకరింపబడిన స్థూలభూతములచేత బ్రహ్మాండముపుట్టెను. ఆబ్రహ్మాండమందు ౧. భూలోకము, ౨. భువన్లోకము, ౩. సువన్లోకము, ౪. జనోలోకము

ము, ౧౨. మహాలాకము, ౬. తపోలాకము, ౭. సత్యలాకము, ఈయేడులాకములును ప్రభాగమందున్నవి. మరియు, అబ్రహాతండమధ్యమందు భూలాకముక్రింద, ౧. అతల లాకము, ౨. వితలలాకము, ౩. సుతలలాకము, ౪. రసాతలలాకము, ౫. తలాతల లాకము, ౬. మహాతలలాకము, ౭. సాతాళలాకము, అ నెడియాయేడులాకములు గలిగియున్నవి. ఆయాలాకములయందు పౌణ్యులచేత భుజించుటకు యోగ్యములైన ఆన్నపానాదులును ఆయాలాకములకుదగిన స్థూలశరీరములును ఇవియన్నియు వంచీ కృతస్థూలభూతములచేతనే యాశ్వరాజ్ఞవల్లపుట్టుచున్నవి. మరియు హిరణ్యగర్భుడ నె డి యాశ్వరుడు సర్వస్థూలదేహములయందును సమప్తిరూపముగానుండి వైశ్వానరుడ నెడి పేరుగలవాడాయెను.

శ్లో॥ లైజసావిశ్వతాంయాతా దేవతిర్యజ్నురాదయః।

లేప రాద్ధర్మినఃప్రత్యక్షత్వబోధవివర్జితాః॥ ౨౯.

టీ. (అస్త్రీకస్థూలదేహే) ఈస్థూలదేహమందు, లైజసాః-లైజనుల నెడిజీవులు ప్రవర్తించుచు, విశ్వతాం-విశ్వనామకత్వమును, యాతాః-పొందిరి. దేవతిర్యజ్నురాద యః - దేవపశుచునుష్వాదిరూపవంతులగు, లే-ఆవిశ్వల నెడిజీవులు, ప్రత్యక్షత్వబోధ వివర్జితాస్థూలః-జ్ఞానములేనివారగుచు, పరాక్-బాహ్యశబ్దాదులనే, దర్శినః-చూచు చున్నారు.

తా. మరియు, లైజనుల నెడిజీవులు ఒక్కొక్కస్థూలదేహమందు న వర్తించుచు వి శ్వల నెడి పేరుగలవారగుచున్నారు. ఆ విశ్వల నెడిజీవులు దేవమనుష్యపక్షాదిరూప వంతులగుచు ప్రత్యేకాత్మరూపమగు పరబ్రహ్మముయొక్క జ్ఞానములేనివారై బాహ్య ములగు శబ్దాదివిషయములనే జూచుచున్నారుగాని ప్రత్యేకాత్మతనుజూడలేదు. ఇట్లు, శ్రు. పరాంచిఖానివ్యత్యేకత్వయంభూనస్తాత్పరాకృత్యతినాంతరాత్మకా। అనెడి శ్రుతిజెప్పవచ్చును. ప్ర. ఆయితే తార్కికాదులు దేహముకంటె అన్యదైన ఆత్మను యెరుగుచుండగా నెవ్వరును ఆత్మ నెరుగరని యెట్లుచెప్పితివి? ఉ. ఆతార్కికాదులు ఆత్మ నెరిగినను శ్రుతిసిద్ధమైన ఆత్మతత్వమును పరబ్రహ్మస్వరూపము నెరుగరు.

శ్లో॥ కుర్వతేకర్మభోగాయకర్మకర్తుంచభుంజతే।

నద్యాంకీటాశ్చవావర్తాదావర్తాంతరమాశుతే।

వ్రజంతేజన్మనోజన్మలభంతేనైవనిర్వృతిం॥ ౩౦.

టీ. భోగాయ-ఆహారానికి మనుష్వాదిశరీరమునుపొంది సుఖాద్యనుభవముకొర

ను, కర్త - ఆయాశరీరోచితకర్తమును, కర్వతే - చేయుచున్నది. (పునశ్చ) మరల, కర్త-కర్తమును, కర్తుం-చేయుటకొరకు, భుంజతే-దేవాదిశరీరములచేతనాయాకర్తృఫలములను భేదరాశియనుభవించుచున్నది. నద్యాం-నదీప్రవాహమందు, ఆవర్తాత్-ఒకనీటినుడినుంచి, ఆవర్తాంతరం-మరియొకనీటినుడినిపొందిన, కీటాదవ-పురుగులవలె, తే - ఆ జీవులు, ఆశు-శీఘ్రముగా, జన్మనః-ఒకజన్మమునుంచి, జన్మ - మరియొకజన్మమును, వ్రజంతే-పొందుచున్నారు. నిర్వృతిం-సుఖమును, నలభంతే-పొందుచున్నవారుకారు.

తా. మరియు, ఆజీవులకు శ్రుతిసిద్ధమైన తత్వజ్ఞానము లేమిచేత మనుష్యాదిశరీరములనుపొంది సుఖదులననుభవించుటకొరకు ఆయాదేహములచేత చేయదగిన కర్తములనుజేయుచున్నారు. మరల కర్తములనుజేయుటకొరకే దేవాదిశరీరములనుపొంది ఆయాకర్తృఫలముల ననుభవించుచున్నారు. మరియు ఆయాకర్తృఫలములను దేవాదిశరీరములచేతననుభవించనియొడల జనులకు ఆయాకర్తృఫలచ్ఛలేక ఆయాకర్తృమలనస్థించకుండవలయును. అట్లుగాక ఖలాపేక్షచేత కర్తములను జేయుచున్నారు. కనుక, దేవాదిశరీరములచేత ఆయాకర్తృఫలానుభవముగలుగుచున్నదని తెలియవలెను. ఈప్రకారము నదీప్రవాహమందు ఒకనీటినుడినుంచి మరియొకనీటినుడినిపొందెపురుగులవలె ఆజీవులు ఒకజన్మమునుంచి మరియొకజన్మమును శీఘ్రముగాపొందుచు కొంచమైనను సుఖములేక సంసారమందు బ్రవర్తించుచుజననమరణాదిమహద్దుఃఖమునుపొందుచున్నారు.

అవ. ఇట్లు, జీవులకు సంసారప్రాప్తినిజెప్పి, ఆసంసారమునివర్తించెడి యుపాయమునుజూపుటకొరకు, ఇష్టాదృష్టాంతమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సత్కర్తృపరిపాకాత్ సత్కర్తృపూర్వజన్మకృత పుణ్యముయొక్క, పరిపాకాత్ - పరిపక్వమువల్ల, కరుణానిధినా-విశేషకరుణగల ఒకానొకపురుషునిచేత, ఉద్భృతాస్సంతః- నదీప్రవాహమునుంచి బాహ్యమునకు నెత్తబడినవగుచు, తీరతరుచ్ఛాయాం=తీర-నదీతీరమందుగల, తరుచ్ఛాయాం-చెట్టునీడను, ప్రాశ్య-పొంది, యధాసుఖం-సుఖముగలుగునట్లుగా, విక్రామ్యంతి-విశ్రమించుచున్నవి.

ప్రాప్తతీరతరుచ్ఛాయాంవిశ్రాంత్యంతి యథాసుఖం॥ ౩౧

టీ॥ తే-ఆపురుగులు, సత్కర్తృపరిపాకాత్=సత్కర్తృపూర్వజన్మకృత పుణ్యముయొక్క, పరిపాకాత్ - పరిపక్వమువల్ల, కరుణానిధినా-విశేషకరుణగల ఒకానొకపురుషునిచేత, ఉద్భృతాస్సంతః- నదీప్రవాహమునుంచి బాహ్యమునకు నెత్తబడినవగుచు, తీరతరుచ్ఛాయాం=తీర-నదీతీరమందుగల, తరుచ్ఛాయాం-చెట్టునీడను, ప్రాశ్య-పొంది, యధాసుఖం-సుఖముగలుగునట్లుగా, విక్రామ్యంతి-విశ్రమించుచున్నవి.

తా. ఆనదీప్రవాహమందుగల నీటినుడులయందు తల్లడించెడిపురుగులు తమ పూర్వజన్మకృత పుణ్యపరిపాకమువల్ల కరుణగల ఒకానొకపురుషునిచేత బాహ్యస్థలమునకు నెత్తబడుచున్నవి. అట్లుయెత్తబడినపురుగులు ఆయెట్టిగట్టునీడనుగల చెట్టునీడనుపొంది తమకుసుఖముగలుగునట్లుగా విశ్రమించుచున్నవి.

అవ. ఈపృష్టాంతమందుగల యర్థమును దాష్టాంతికమందుజూపుచున్నాడు.
శ్లో॥ ఉపదేశమువాప్యైవమూచార్యాత్తత్త్వదర్శినః।

పంచకోశవివేకేనలభ్యతేనిర్వృతింపరాం॥ ౩౨.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, అనగా పూర్వజనతకృత పుణ్యపరిపక్వవశమువల్లన
నుట. తత్త్వదర్శనః-ప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మ సాక్షాత్కారమందుడైన, ఆచార్యాత్ - గురుని
వలన, ఉపదేశం-వేదాంతవాక్యార్థశ్రవణమును, అవాప్య-పొంది, పంచకోశవివేకేన=
పంచకోశ-పంచకోశములయొక్క, వివేకేన - వివేచనముచేయుటచేత, పరాం-అధిక
మైన, నిర్వృతిం-మోక్షసుఖమును, లభంతే-జీవులుపొందుచున్నారు.

తా. పూర్వోక్తదృష్టాంతమందువలెనే, పూర్వజనతకృత పుణ్యపరిపక్వవశముచేత
ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మ సాక్షాత్కారమందుడైన గురునివల్ల, ఇకమీద చెప్పబోయేది తత్త్వ
మస్యాది వాక్యార్థరూపమగు ఉపదేశమునుపొందును. అట్టియుపదేశరూపమైన జ్ఞాన
సాధనశ్రవణముచేత అన్నమయాదిపంచకోశములను ఆత్మకంటే భిన్నములైనవానినిగా
నెరిగెడి వివేకముగలుగును. ఇక చెప్పబడెడి పంచకోశవివేకముచేత జీవులకు మోక్షసు
ఖముగలుగుచున్నది.

శ్లో॥ అన్నంపాణిమనోబుద్ధిరానందశ్చైతిపంచతే।

కోశాస్తైరావృతఃస్వాత్మావిస్మృత్యాసంస్మృతిఽవదేత్॥ ౩౩.

టీ. అన్నం-అన్నమయమనియు, ప్రాణః-ప్రాణమయమనియు, మనః-మనో
మయమనియు, బుద్ధిః-విజ్ఞానమయమనియు, ఆనందశ్చ- ఆనందమయమనియు, ఇతి-
ఇట్లు నెడిపేర్లుగలవి, తే-ఆ, పంచ-అయిదైన, కోశః-కోశములగును. తైః-ఆకోశము
లచేత, స్వాత్మా-స్వస్వరూపభూతుడైనయాత్మ, ఆవృతస్స-కప్పబడినవాడగుచు, వి
స్మృత్యా-తనస్వరూపమునుమరచుటచేత, సంస్మృతిం-సంసారమును, వ్రజేత్-పొందును.

తా. ప్ర. అయితే ఆయన్న మమాదిపంచకోశములెవ్వి? ఉ. ౧. అన్నమ
యమనియు, ౨. ప్రాణమయమనియు, ౩. మనోమయమనియు, ౪. విజ్ఞానమయమ
నియు, ౫. ఆనందమయమనియు, ఈపేర్లుగలయైదును పంచకోశములగును. ఆఅయి
దుకోశములచేత ఆత్మస్వరూపము కప్పబడియున్నది. అట్లు కప్పబడుటచేత తననిజ
రూపమగు అద్వితీయపరిపూర్ణానందాది స్వభావమునుమరచి భ్రమించి, తనయందు మ
నుష్యత్వాది దేహధర్మములను ఆశోపించుకొని జీవుడుజననమరణాది సాక్షిరూపమై
న సంసారమునుపొందుచున్నాడు. పట్టుపురుగు మొదలగుజంతువులు తమదేహమందు

సంచివంటియొక్కకోశమునుపుట్టించుకొనును. అట్టికోశము అపట్టువురుగు మొదలగు జంతువులనుకప్పి ఆజంతువులకు దుఃఖహేతువుగుచున్నది. అటువలెనే అన్నమయూడిపంచకోశములును అత్తనుకప్పి అద్వితీయానందాది స్వభావములను మరుగుపరచి జీవునకుదుఃఖహేతువులగుచున్నవి. అందుచేత అన్నమయూదులకు కోశమనెడి పేరుగలిగెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు ఆపంచకోశములస్వరూపమును క్రమముగాజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్యాత్పంచీకృతభూతోత్తోదేహస్థూలోన్నసంజ్ఞకః।

లింగేతురాజనైఃపాప్రాణైఃపాప్రాణికర్తేంద్రియైస్సహ॥ ౩౪.

టీ. పంచీకృతభూతోత్థః=పంచీకృత-పంచీకరింపబడిన, భూత-స్థూలభూతముల వల్ల, ఉత్థః-పుట్టిన, స్థూలః-స్థూలమనెడి. దేహః-శరీరము, అన్నసంజ్ఞకః- అన్నమయకోశము, స్యాత్-అగును. పాప్రాణ-పాప్రాణమయకోశమో, లింగ- సూక్ష్మశరీరమందువర్తించెడి, రాజనైః - రజోగుణకార్యములైన, పాప్రాణైః- పంచపాప్రాణములచేతను, కర్తేంద్రియైస్సహ-పంచకర్తేంద్రియములతోటికూడా, స్యాత్-అగును.

తా. పంచీకృత పంచమహాస్థూల భూతములవల్లబుట్టిన ఈస్థూలదేహము, అన్నమయకోశమగును. మరియు, లింగదేహమందువర్తించెడి, ౧. పాప్రాణము. ౨. అపానము. ౩. సమానము. ౪. ఉదానము. ౫. వ్యానములనెడి పంచవాయువులును, ౧. వాక్కు, ౨. పాణి, ౩. పాదము, ౪. పాయువు, ౫. ఉపథలనెడి పంచకర్తేంద్రియములును, ఈపదియుండేరి పాప్రాణమయకోశమగును.

శ్లో॥ స్యాత్స్వికైర్ధీంద్రియైస్సాకంవిమర్శాత్తామనోమయః।

తైరేవసాకంవిజ్ఞానమయోధీర్నిశ్చయాత్తికా॥ ౩౫.

టీ. విమర్శాత్తా - సంశయవృత్తిరూపమగుమనస్సు, సాత్వికైః - పంచభూతములయొక్క సత్వగుణకార్యములగు, ధీంద్రియైః - జ్ఞానేంద్రియములతోటి, సాకం-కూడినదగుచు, మనోమయః - మనోమయకోశమగును. నిశ్చయాత్తికా - నిశ్చయవృత్తిరూపమగు, ధీ- బుద్ధి, తైరేవ- అజ్ఞానేంద్రియములతోటి-సాకంసతి- కూడినదగుచు, విజ్ఞానమయః-విజ్ఞానమయకోశమగును.

తా. శ్రోత్రత్వచ్ఛృణోత్సృజ్య భూతిములనెడి జ్ఞానేంద్రియపంచకముతోకూడిన సంశయవృత్తిరూపమగుమనస్సు మనోమయకోశమగును. మరియు, అజ్ఞానేంద్రియపంచకముతోకూడిన నిశ్చయవృత్తిరూపమగుబుద్ధి, విజ్ఞానమయకోశమని చెప్పబడును.

శ్లో॥ కారణే సత్త్వనూనందమయో మోదాదివృత్తిభిః।

తత్త్వోక్తైస్తుతాదాత్మ్యాదాత్మాతత్త్వన్యయోభవేత్॥ ౩౬.

టీ. కారణ- కారణశరీరమందుగల, సత్త్వ- మలినసత్త్వగుణము, మోదాదివృత్తిభిః-ప్రియమోదప్రమోద వృత్తులతోగూడినదగుచు, ఆనందమయః-ఆనందమయకోశమగును. ఆత్మాతు-ప్రత్యే గాత్రతయో, తత్త్వోక్తైః - ఆయాకోశములతోగూడి, తాదాత్మ్యాత్-తాదాత్మ్యాభిమానమువల్ల, తత్త్వయః-ఆయాకోశమయందు, భవేత్-ఆగును.

తా. మరియు, కారణశరీరరూపమగు అవిద్యయందు, ఏమలినసత్త్వగుణముగలదో, ఆమలినసత్త్వగుణము, ప్రియమోదప్రమోదముల నెడిమఖవిశేషవృత్తులతోగూడినదై, ఆనందమయమనెడి కోశమగును. ఇష్టవస్తువునుచూచినమాత్రముచేతనే కలిగెడిసుఖవృత్తి, ప్రియమనిచెప్పబడును. ఆయిష్టవస్తువు, తనకులభించినప్పుడు గలిగినసుఖవృత్తి మోదమనిచెప్పబడును. ఆలభించిన యిష్టవస్తువును అనుభవించుటచేతగలిగినసుఖవృత్తి ప్రమోదమనిచెప్పబడును. ప్ర. అయితే, స్థూలదేహదులకు ఇట్లు అన్నమయాది పంచకోశములయొక్క పేర్లుగలిగినయెడల, శ్రు॥ సవా ఏషపురుషోన్నరసమయః, తస్మాద్వా ఏతస్మాదన్నరసమయాదన్యోంతర ఆత్మాప్రాణమయోన్యోంతర ఆత్మానుకోమయః॥ ఇత్యాదిశ్రుతులచేత, ఆత్మ, అన్నమయప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయ ఆనందమయ యుడని యెందుకుచెప్పబడెను? ఉ. స్థూలదేహదులకు అన్నాదులచేత వికారత్వము గలిగినందున, ఆస్థూలదేహదులకు అన్నమయప్రాణమయాది నామములు గలిగెను. ప్రత్యే గాత్మయో, ఆయాకోశములతోటి సంబంధమువల్ల, అదినేననెడి. తాదాత్మ్యాభిమానముచేత అన్నమయాదికోశమయనామములని శ్రుతిచేత చెప్పబడెను. అనగావ్యవహారికాలమందు అన్నమయాది పంచకోశప్రాధాన్యముగలిగియుండుటవల్ల ఆత్మయు అన్నమయాదిశబ్దములచేత చెప్పబడుచున్నాడని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాంపంచకోశవివేకతః।

స్వాత్మానంతతత్త్వత్యత్యపరంబ్రహ్మప్రపద్యతే॥

౩౭.

టీ. అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం-అన్వయవ్యతిరేకములచేత, పంచకోశవివేకతః=పంచకోశ-పంచకోశములయొక్క, వివేకతః-వివేకమువల్ల, అనగా పంచకోశములను ప్రత్యే గాత్మకంటె భిన్నముగాచేయుటచేతననుట. స్వాత్మానం-ప్రత్యే గాత్మను, తతః-ఆపంచకోశములనుంచి, ఉద్భుత్య-బుద్ధిచేత నెత్తి, అనగాచిదానందస్వరూపమునునిశ్చయించియునుట. పరంబ్రహ్మ-పంచకోశవిలక్షణ పరబ్రహ్మమును, ప్రపద్యతే-జీవుడుబోందుచున్నాడు, అనగా బ్రహ్మమేయగుచున్నాడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్టియాత్మకు బ్రహ్మత్వమెట్లుగలుగును. ? ఉ. ఇకజెప్పచో యెడి అన్వయవ్యతిరేకములచేత పంచకోశములకంటె ప్రత్యేకాత్మకు బుద్ధిచేతభిన్నము గాజేసియైనను, లేక తనస్వరూపమగు ప్రత్యేకాత్మకంటె పంచకోశములను బుద్ధిచేత భిన్నముగాజేసియైనను స్వస్వరూపమగు ప్రత్యేకాత్మకు ఆపంచకోశములనుంచి బుద్ధిచేత నెత్తి బ్రహ్మమునుపొందుచున్నాడు. అనగా ప్రత్యేకాత్మకు చిదానందరూపమును నిశ్చయించుట చేత పంచకోశములకంటె అన్వయమగు ప్రత్యేకాత్మరూప పరబ్రహ్మమేపురుషుడగుచున్నాడని యభిప్రాయము.

అవ. పైన చెప్పబడిన అన్వయవ్యతిరేకములను ఇప్పుడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అభానేసథూలదేహస్యస్వప్నేయద్భానమాత్మనః।

సోన్వయోవ్యతిరేకస్తద్భానేనాన్వయవభాసనం॥ ౩౮.

టీ. స్వప్నే-స్వప్నావస్థయందు, స్థూలదేహస్య-అన్నమయకోశముయొక్క, అభానేసతి-ప్రతితిరేకచోవుచుండగా, ఆత్మనః-ఆత్మయొక్క, యద్భానం-స్వప్న సాక్షిత్వముచేతయే స్ఫురణముగలదో, సః-అది, అన్వయః-ఆత్మకన్వయమగును. స్వప్నే-స్వప్నావస్థయందు, తద్భానేసతి-ఆత్మయొక్క స్ఫురణముగలుగుచుండగా, అన్వయవభాసనం=అన్వయ-స్థూలదేహముయొక్క, ఆనవభాసనం-అప్రతీతి, వ్యతిరేకః-స్థూలదేహమునకు వ్యతిరేకమగును.

తా. స్వప్నావస్థయందు స్థూలదేహమగు అన్నమయకోశము స్ఫురించకయుండగా జ్ఞానస్వరూపుడగు ప్రత్యేకాత్మకు స్వప్న సాక్షిత్వముచేతయే స్ఫురణముగలదో, అదియాత్మకన్వయమగును. మరియు, అస్వప్నావస్థయందే స్వప్న సాక్షిత్వముచేత ఆత్మయొక్క స్ఫురణముగలుగుచుండగా, స్థూలదేహము స్ఫురించకుండుటయే స్థూలదేహమునకు వ్యతిరేకమగును. ఈప్రకరణమందు అన్వయమనగా అనువృత్తియనియు, వ్యతిరేకమనగా వ్యావృత్తియనియుం దెలియవలెను. స్వాభావికముగా సర్వావస్థలయందు వర్తించుచుండుటయే అనువృత్తియగును. ఒకయవస్థయందు తోచుచుండి మరియుకయవస్థయందు నివర్తింపబడుటయే వ్యావృత్తియని చెప్పబడును.

అవ. ఇట్లు స్థూలదేహమునకు అనాత్మత్వమును దెలిపెడి యన్వయవ్యతిరేకములను జెప్పి, లింగదేహమునకు అనాత్మత్వమును గెలిపెడి యాయన్వయవ్యతిరేకములను ఇప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ లింగాభానేసుషుప్తాస్యాదాత్మనోభానమన్వయః।

వ్యతిరేకస్తుతద్భానేలింగస్యాభానముచ్యతే॥

౩౯.

టీ. నుపుస్తా-నుపుస్త్యవస్థయందు, లింగాభానేసలి=లింగ-నూక్షతదేహము యొక్క, అభానేసలి-స్ఫురణము లేకపోవుచుండగా, ఆత్మనః-జ్ఞానరూపుడగు ఆత్మ యొక్క, భానం-స్ఫురణము, అస్వయః-అన్వయము, స్యాత్-అగును. నుపుస్తా-నుపుస్త్య వస్థయందు, తద్భానేసలి=తత్-ఆయాత్మయొక్క, భానేసలి-స్ఫురణముగలుగుచుండగా, లింగస్య-నూక్షదేహముయొక్క, అభానం-అస్ఫురణము, వ్యతిరేకః-నూక్షతదేహమునకు వ్యతిరేకమని, ఉచ్యతే-చెప్పబడుచున్నది.

తా. మరియు, నుపుస్త్యవస్థయందు నూక్షతదేహము స్ఫురించకపోవుచుండగా ఆనుపుస్త్యవస్థాసాక్షిత్వము చేత, ఆత్మ స్ఫురించుచున్నాడు. అట్టిస్ఫురణమే, జ్ఞానస్వరూపుడగు ఆత్మకన్యయమగును. మరియు, ఆనుపుస్త్యవస్థయందే, సాక్షిత్వముచేత ఆత్మ యొక్క స్ఫురణముగలిగియుండగా, నూక్షతదేహము స్ఫురించకపోవుటయే నూక్షతదేహమునకు వ్యతిరేకమగును. ఈయన్వయవ్యతిరేకములవల్ల, నూక్షతదేహము ఆత్మకాదనుట సుప్రమాయెను.

శ్లో॥ తద్వివేకాద్వివిక్తాస్స్యుఃకోశాఃప్రాణమనోధియః।

తేహితత్రగుణావస్థాభేదమాత్రాత్పృథక్క్రూతాః॥ ౮౦.

టీ. తద్వివేకాత్=తత్-అలింగశరీరముయొక్క, వివేకాత్-వివేచనమువల్ల, ప్రాణమనోధియః=ప్రాణ - ప్రాణమయంబును, మనః - మనోమయంబును, ధియః-విజ్ఞానమయంబుల నెడి, కోశాః-కోశములుమూడును, వివిక్తాః-ఆత్మకంటె భిన్నములుగాజేయుబడినవి, స్యుః-అయెను, హి-ఏకారణమువల్ల, తే-అమూడుకోశములును, తత్ర-అలింగశరీరమందు, గుణావస్థాభేదమాత్రాత్=గుణ-సత్వరజస్సులయొక్క, అవస్థాభేదమాత్రాత్-అవస్థావిశేషమువల్ల, పృథక్క్రూతాః-భేదముగానిర్దేశింపడినవో.

తా. ప్ర. అయితే, పంచకోశములను ఆత్మకంటె భిన్నముగాజేయుటకు జెప్పబూని, లింగదేహమును జెప్పటవల్ల, ప్రకరణవిరోధముకాదాయేమి? ఉ. ప్రాణమయమనోమయ విజ్ఞానమయకోశములుమూడును, సత్వరజోగుణములయొక్క స్థితివిశేషమువల్ల, అలింగదేహమందు భిన్నముగాచెప్పబడినవి. కనుక, లింగదేహమును, ఆత్మకంటె భిన్నముగాజేయుటవల్ల, ప్రాణమయమనోమయ విజ్ఞానమయకోశములుమూడును, ఆరేకకంటె భిన్నములుగాచేయబడినవి. అందుచేత ప్రకరణవిరోధములేదు.

అవ. ఇప్పుడు, అనందమయకోశమును ఆత్మకంటె భిన్నముగాజేయుటకు ఉపాయమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సుషుప్త్యభానేభానంతుసమాధావాత్తనోన్వయః।

వ్యతిరేకస్వాత్మభానేసుషుప్త్యనవభాసనం॥ ౪౧.

టీ. సమాధౌ-సమాధ్యవస్థయందు, సుషుప్త్యభానేసతి=సుషుప్తి-సుషుప్తి యందుండెడి కారణశరీరరూప అజ్ఞానముయొక్క, అభానేసతి-స్ఫురణములేకపోవు చుండగా, ఆత్మనస్తు-ఆత్మయొక్కయే, భాసం-స్ఫురణము, అన్వయః-ఆత్మకన్వయమ గును. ఆత్మభానేసతి=ఆత్మ-ఆత్మయొక్క, భానేసతి-స్ఫురణముగలుగుచుండగా, సు షుప్త్యనవభాసనంతు=సుషుప్తి-సుషుప్తియందుండెడి కారణశరీరరూప అజ్ఞానముయొ క్క, అనవభాసనంతు-అస్ఫురణత్వమే, వ్యతిరేకః - కారణశరీరరూప అజ్ఞానమునకు వ్యతిరేకమగును.

తా. మరియు కారణశరీరమే ఆనందమయకోశమగును. ఇకనుచెప్పబోయెడి సమాధ్యవస్థయందు సుషుప్తియందుండెడి కారణదేహరూప అజ్ఞానముయొక్క స్ఫుర ణములేకపోవుచుండగా, అప్పుడు ఆత్మకే స్ఫురణముగలిగియున్నది. అట్టిస్ఫురణము ఆత్మకన్వయమగును, మరియు, ఆసమాధ్యవస్థయందు ఆత్మస్ఫురణముగలిగియుండగా అజ్ఞానప్రతీతిలేదు అజ్ఞానమునకు వ్యతిరేకమగును. ఈచెప్పబడిన అన్వయవ్యతిరేక ములవల్ల అన్నమయాదిపంచకోశములును, ఆత్మగావని స్పష్టమాయెను. మరియు అన్న మయాదిపంచకోశములును ఆయాయవస్థలయందు స్ఫురించక నివర్తింపబడుచున్నది. అట్లు ఆయాకోశములు నివర్తింపబడినను ప్రత్యేకాత్మ సర్వావస్థలయందును నివర్తింప బడక సర్వదావర్తింపుచున్నాడు. అందువలన ప్రత్యేకాత్మ అన్నమయాదికోశము లకంటె అన్యుడగును. మరియు ఏపదార్థములు నివర్తింపబడుచుండగా ఏదినివర్తింపబ డదో అదిపుష్పములవల్ల దారమువలెను, ఖండాదివృక్షులవలన గోత్యమువలెను ఆయా పదార్థములవలన భేదింపబడుచున్నది. అటువలెనే ప్రత్యేకాత్మయు అన్నమయాదికో శములకంటె అన్యుడగునని యూహించితెలియవలెను.

అవ. ఈచెప్పిన అర్థమును ప్రతిపాదించెడి, శ్రు॥ అంగుష్ఠమాత్రఃపురుషోంతరా త్తా, ఇత్యాదివాక్యము మొదలుకొని, శ్రు॥ తేవిద్యాచ్యుక్రమమృతం॥ అనిచెప్పెడి వాక్యాంతమువరకుగల కతశ్రుత్యర్థమును ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాముంజాదిషీకైవమాత్మాయుక్త్యాసముద్భృతః।

శరీరలితయాద్వితైవరంబ్రహ్మైవజాయతే॥ ౪౨.

టీ. యథా-ఏప్రకారముగా, ముంజాత్-ముంజగడ్డివల్ల, ఇషీకా-లోపలనుండెడి మేత్తనిలేతగడ్డిపరక, యుక్త్యా-ఉపాయముచేత, సముద్భియతే-ఎత్తబడుచున్నదో,

ఏవం-ఈ ప్రకారము, అత్తాపి-ప్రత్యగారత్యము, యుక్త్యా-అన్వయవ్యతిరేకలక్షణో-
పాయములచేత, శరీరత్రయోత్-శరీరత్రయమునుంచి, ధీరైః-అధికారులచేత, సము-
ద్భృతశ్చేత్ - బుద్ధిచేత నత్తబడినయెడల, పరబ్రహ్మైవ- పరబ్రహ్మమే, జాయతే -
అగుచున్నాడు.

తా. మంజయనెడి గడ్డియొక్క గర్భమందు మెత్తనిలేతగడ్డి యుండును. ఆ
లేతగడ్డివరకనుకప్పియుండెడి మంజగడ్డియొక్క పెద్దయాకులనువిభజించి భిన్నముగా
జేసెడియుక్తచేత ఆలేతమంజగడ్డిని వెలుపటికి నత్తవచ్చును. అటువలెనే, స్థూలసూ-
క్ష్మకారణముల నెడి మూడుదేహములయందుండెడి ప్రత్యగారత్యను, అమాడుదేహము-
లనుంచి అన్వయవ్యతిరేకలక్షణోపాయములచేతబ్రహ్మచర్యాదిసాధన సంపన్నులగు య-
ధికారులు బుద్ధిచేతనత్తుచున్నారు. ఇట్లు ఈప్రత్యగారత్య మూడుదేహములవల్ల బు-
ద్ధిచేతభిన్నముగాజేసినయెడల, ఈప్రత్యగారత్యయే పరబ్రహ్మమగుచున్నాడు. అపరబ్ర-
హ్మమునకును ఈప్రత్యగారత్యము సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపలక్షణము ఏకరూపమైయు-
న్నది. అందుచేత ఈప్రత్యగారత్యమే పరబ్రహ్మమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పరాపరాత్మనోరేవంయుక్త్యాసంభావితైకతా॥

తత్త్వమస్యాదివాక్యైస్సాంభాగత్యాగేనలక్ష్యతే॥ ౪౩.

టీ. ఏవం-ఈ చెప్పినప్రకారము, పరాపరాత్మనోః=పర-పరమారత్యము, అప-
రాత్మనోః - జీవాత్మతము, ఏకతా-అభిన్నత్వము, యుక్త్యా- లక్షణసామ్యద్యుపా-
యములనుజూపుటచేత, సంభావితా- అంగీకరింపచేయబడెను. సా-ఆయేకత్వము, త-
త్త్వమస్యాదివాక్యైః - తత్త్వమస్యాదివాక్యములచేత, భాగత్యాగేన-విరుద్ధాంశము-
లను విడుచుటచేత, లక్ష్యతే-లక్షణావృత్తివలన బోధింపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, యితవరకు చెప్పిన గ్రంథసందర్భముచేతనే సఫలమైన తత్త్వ-
జ్ఞానము నిరూపింపబడెను. కనుక, ఇకమీద గ్రంథమును చెప్పవలసిన పనియేమి? .
ఉ. ఈ పైనచెప్పినప్రకారము స్వరూపలక్షణసామ్యమును జూపుట మొదలగు ఉపా-
యములచేత, తత్త్వంపదార్థములగు పరమార్థిక జీవాత్మలకు ఏకత్వమంగీకరింపబడెను.
మరియు, అపరమార్థిక జీవాత్మలకు విరుద్ధాంశములగు మాయావిద్యల నెడి ఉపాధులు
గలిగియున్నవి. తత్త్వమస్యాదివాక్యములచేత ఆవిరుద్ధాంశములను విడుచుటవలన ఆ-
యేకత్వము లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడుచున్నది. కనుక ఆవిషయమై యికనుచెప్ప-
వలసియున్నదని యభిప్రాయము. ఇక్కడ జీవాత్మయనగా ప్రత్యగారత్యయని
తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, తత్త్వమసి, అనెడివాక్యమందుగల, తత్పదమునకు వాచ్యార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జగతోయదుపాదానంమాయామాదాయతామసీం॥

నిమిత్తంశుద్ధసత్త్వాంతాముచ్యతేబ్రహ్మతద్గిరా॥ ౪౪.

టీ. యత్ - ఏసచ్చిదానందలక్షణమగు, బ్రహ్మ - పరబ్రహ్మము, తామసీం - తమోగుణప్రధానమైన, మాయాం - మాయను, ఆదాయ - ఉపాధి గాగ్రహించి, జగతిః - చరాచరప్రపంచమునకు, ఉపాదానం - అధ్యాసమునకాధారంబును, శుద్ధసత్త్వాం - విశుద్ధసత్త్వప్రధానమగు, తాం - అమాయను, (ఆదాయ) ఉపాధిగాగ్రహించి, నిమిత్తం - ఉపాదానాదికము నెరిగెడికర్తయు, (భవతి) అగుచున్నదో, (తద్బ్రహ్మ) అయుభయకారణరూపబ్రహ్మము, తద్గిరా = తత్ - తత్త్వ నెడిగిరా - పదముచేత, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. సచ్చిదానందలక్షణ పరబ్రహ్మము తమోగుణప్రధానమగు మాయను ఉపాధిత్వముగాగ్రహించి, చరాచరప్రపంచమునకును ఉపాదానకారణమయెను. మరియు ఆపరబ్రహ్మమే, విశుద్ధసత్త్వప్రధానమగుమాయనుఉపాధిత్వముగాగ్రహించి నిమిత్తకారణమగుచున్నది. అట్టియుభయకారణరూపమగు బ్రహ్మము (తత్త్వమసి) అదీనైనైతిది అనెడివాక్యమందుగల, (తత్ = అది) అనెడిపదముచేత చెప్పబడుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు, త్వంపదమునకు వాచ్యార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యదామలిససత్త్వాంతాంకామకర్తాదిదూషితాం॥

ఆదత్తేతత్త్వరంబ్రహ్మత్వంపదేనతదోచ్యతే॥ ౪౫.

టీ. తత్త్వరంబ్రహ్మ - ఆపరబ్రహ్మము, యదా - ఏకాలమందు, కామకర్తాదిదూషితాం = కామకర్తాది - కామకర్తాదులచేత, దూషితాం - దూషింపబడునదియు, మలిససత్త్వాం - మలిససత్త్వగుణప్రధానమైన, తాం - అవిద్యాశబ్దముచే జెప్పదగిన ఆమాయను, ఆదత్తే - ఉపాధిగాగ్రహించునో, తదా - ఆకాలమందు, త్వంపదేన - త్వమనెడిపదముచేత, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. మరియు, ఆసచ్చిదానందస్వరూప పరబ్రహ్మమే, మలిససత్త్వగుణప్రధానమగు అవిద్యాశబ్దముచే జెప్పదగినమాయను ఉపాధిత్వముగా ఏయవస్థయందు గ్రహించునో, ఆయవస్థయందు (తత్త్వమసి) అదీనైనైతిది, అనెడి వాక్యమందుగల, త్వంపదముచేత చెప్పబడుచున్నది.

ఆవ. ఇట్లు, తత్, త్వ, అనెడి రెండుపదార్థములనుచెప్పి, ఇప్పుడు వాక్యార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ త్రితయీమపితాంముక్తావరస్పరవిరోధినీం।

అఖండసచ్చిదానందంమహావాక్యేనలక్ష్యతే॥ ౪౬.

టీ. పరస్పరవిరోధినీం=పరస్పర-అన్యోన్యముగా, విరోధినీం-భేదముగల, త్రితయాం-త్రివిధమైన, తాం-ఆమాయను, ముక్త్యా-విడిపించి, అఖండం-భేదములేని, సచ్చిదానందం- సత్యజ్ఞానానందరూప పరబ్రహ్మము, మహావాక్యేన- (తత్త్వమసి) యనెడి వాక్యముచేత, లక్ష్యతే-లక్షణావృత్తివలన బోధింపబడుచున్నది.

తా. ౧. తమోగుణప్రధానమనియు, ౨. విశుద్ధసత్త్వగుణప్రధానమనియు, ౩. మలినసత్త్వగుణప్రధానమనియు, ఇట్లు మూడువిధములుగా జెప్పబడినమాయ పరస్పర విరోధగుణములను గలిగియున్నది. కనుక, ఆమూడువిధములుగాజెప్పబడినమాయను విడిపించి భేదములేని సచ్చిదానందస్వరూప పరబ్రహ్మము (తత్త్వమసి) అనెడి మహా వాక్యముచేత లక్షణావృత్తివలన బోధింపబడుచున్నదని చెప్పబడెను.

శ్లో॥ సోయమిత్యాదివాక్యేషువిరోధాత్తదిదంతయోః।

త్యాగేనభాగయోరేకాశ్రయోలక్ష్యతేయథా॥ ౪౭.

టీ. సోయం- ఆదేవదత్తుడేవీడనెడి, ఇత్యాదివాక్యేషు- ఇత్యాదివాక్యములయందు, తదిదంతయోః- ఆయాదేశకాల వైశిష్ట్యలక్షణాధర్మములకు, విరోధాత్-విరోధమగుటవల్ల, భాగయోః-విరుద్ధాంశములయొక్క, త్యాగేన-పరిత్యాగముచేత, ఏకః-ఒక్కటియైన, ఆశ్రయః-దేవదత్తస్వరూపము, యథా-ఏప్రకారముగా, లక్ష్యతే- లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లు లక్షణావృత్తిచేత వాక్యార్థబోధనమొక్కడ కనబడుచున్నదో జెప్పుము? ఉ. (సోయందేవదత్తః) పూర్వము గంగాతీరమందు జూచినదేవదత్తుడే, ఇప్పుడు ఈకాచేరీతీరమందు జూడబడెను. ఇట్టి యర్థముగల వాక్యములయందు, ఆదేశకాలములకును, ఈదేశకాలములకును, విరోధముగలిగియున్నది. అట్టి విరుద్ధధర్మములతో దేవదత్తుడు గూడియున్నప్పుడు వాడేవీడని బిక్యమునుచెప్పురాదు. కనుక, ఆదేవదత్తునియందుగలవిరుద్ధాంశములగు ఆదేశకాలవయస్సులను ఈదేశకాలవయస్సులను విడిపించినయెడల ఆదేవదత్తుడే వీడని దేవదత్తునిస్వరూపమొక్కటియే లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడుచున్నది. ఈలక్షణావృత్తిస్వరూపమును తృప్తిదీపమునందు, ౭౪, శ్లోకతాత్పర్యమువల్ల తెలిసికొనవలెను.

అవ. ఈదృష్టాంతమందుగల యర్థమును దాష్టాంతికమందుజూపుచున్నాడు.
శ్లో॥ మాయావిద్యేఽహాయోవముపాధీపరజీవయోః॥

అఖండసచ్చిదానందంపరంబ్రహ్మైవలక్ష్యతే॥ ౪౨.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, పరజీవయోః- పరమాత్మజీవాత్మలకు, ఉపాధి- ఉపాధిరూపములైన, మాయావిద్యే-మాయాఅవిద్యలనురెంటిని, విహాయ- విడిపించి, అఖండం-భేదములేని, సచ్చిదానందం-సత్యజ్ఞానానందస్వరూపమగు, పరంబ్రహ్మైవ - పరబ్రహ్మమే, లక్ష్యతే-మహావాక్యమువల్ల లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడుచున్నది.

తా. వా. సోయం దేవదత్తః=పూర్వముగంగాతీరమగు చూడబడిన దేవదత్తుడేమిడు, అనెడి ఇత్యాదివాక్యములయందు విరుద్ధాంశములగు దేశకాలాదులనువిడిపించి లక్ష్యార్థభూతమైన ఒకదేవదత్తునిస్వరూపమే ఏప్రకారముగా గ్రహింపబడునో, అటువలెనే పరమాత్మ జీవాత్మలకు ఉపాధిరూపములైన మాయా అవిద్యలనురెంటినివిడిపించి, అఖండసచ్చిదానందస్వరూపపరబ్రహ్మమే, తత్త్వమస్యాది మహావాక్యములవల్ల లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సవికల్పస్యలక్ష్యత్వేలక్ష్యస్యస్యాదవస్తుతా

నిర్వికల్పస్యలక్ష్యత్వంనదృష్టంనచసంభవి॥ ౪౩.

టీ. సవికల్పస్య-సవికల్పబ్రహ్మమునకు, లక్ష్యత్వే-సతి. వాక్యమువల్ల లక్షణావృత్తిచేత బోధ్యత్వముగలుగుచుండగా, లక్ష్యస్య-లక్షణావృత్తిచేతబోధింపబడెడి బ్రహ్మమునకు, అవస్తుతా - మిథ్యాత్వము, స్యాత్ - అగును. నిర్వికల్పస్య-నిర్వికల్పబ్రహ్మమునకు, లక్ష్యత్వం- లక్షణావృత్తిచేత బోధ్యత్వము, నదృష్టం-లోకమండెక్కడనైనను నబడలేదు. నచసంభవి-సంభవితమైనదియంగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, తత్త్వమస్యాది మహావాక్యములవలన లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడెడిబ్రహ్మము, ౧. సవికల్పమే, లేక, ౨. నిర్వికల్పమే చెప్పుము. సవికల్పమనిచెప్పితివేని, విపరీతముగాకల్పించబడిన నామజాత్యాదిరూపములతోటి కూడివర్తిచునది సవికల్పమనబడును. అట్టిసవికల్పబ్రహ్మము, వాక్యమువల్ల లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడుచున్నదంటివేని, అట్టిబ్రహ్మమునకు వస్తుత్వముసిద్ధింపక తుదకు మిథ్యాభావముకలుగును. కనుక, సవికల్పబ్రహ్మమునకు లక్ష్యత్వమును చెప్పరాదు. మరియు, బ్రహ్మమునిర్వికల్పమని చెప్పితివేని నామజాత్యాదికములేనిది నిర్వి

కల్పచుని చెప్పబడును, అట్టినిర్వికల్పవస్తువు లోకమందెక్కడనైనను వాక్యమువల్ల లక్షణావృత్తిచేత బోధింపబడినట్లు కనబడలేదు. మరియు, లక్ష్యత్వధర్మముగల దానికి నిర్వికల్పత్వము విరోధమగుటవల్ల లక్షణావృత్తిచేత నిర్వికల్పవస్తువు బోధింపబడునని చెప్పటయు సంభావితముగాదు. కనుక, నిర్వికల్పబ్రహ్మమునకును లక్ష్యత్వమునూడదు.

అవ. ఇట్లుపూర్వవాది యాక్షేపించగా, ఈచోద్యమును చేయరాదని యిప్పుడు సిద్ధాంతి వికల్పపూర్వకదోషమును జెప్పుచు ఆదోషముచేత పూర్వవాదిచేసిన చోద్యమునుదూషించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వికల్పానిర్వికల్పస్య సవికల్పస్య వాభవేత్ ।

ఆద్యేవ్యాహతిరన్యతానవస్థాత్తాత్ర యాదయః॥ ౫౦.

టీ. వికల్పః-నీచేతచేయబడిన వికల్పమునెడిదోషము, నిర్వికల్పస్య-నిర్వికల్పమునకు, భవేత్-ఆగునో, సవికల్పస్య - సవికల్పమునకు, భవేద్వా-ఆగునో, (బూహి) చెప్పుము, ఆద్యే-నిర్వికల్పవక్షమందు, వ్యాహతిః-విరోధమగును. అన్యత్ర-సవికల్పవక్షమందు, అనవస్థా తాత్రయాదయః=అనవస్థా-అనవస్థాదోషంబును, అతాత్రయ-అతాత్రయదోషంబును, ఆదయః- అన్యోన్యాత్రయచక్రకాపత్తిదోషములును గలుగుచున్నవి.

తా ఉ. ఓయి పూర్వవాదీ, లక్ష్యత్వము సవికల్పబ్రహ్మమునకో, లేక నిర్వికల్పబ్రహ్మమునకో అనియిట్లు నీవుశంకించి ఆరెంటికిని లక్ష్యత్వముగూడదని వికల్పము జేసితివి. నీవుచేసినవికల్పము నిర్వికల్పమునకో, లేక సవికల్పమునకో చెప్పుము. మరియు, లక్షణావృత్తిచేత వాక్యమువల్ల బోధించుట మొదలగువ్యవహారములకు నిర్వికల్పవస్తువువిషయముగాదని నీవేవిరోధమును జెప్పితివి. కనుక నీవుచేసినవికల్పము నిర్వికల్పమునకనిచెప్పురాదు. మరియు, నీచేజేయబడిన వికల్పము సవికల్పమునకనియంటివేని. ఆత్మత్రయదోషంబును, ౨. అన్యోన్యాత్రయదోషంబును, ౩. చక్రకాపత్తిదోషంబును, ౪. అనవస్థాదోషంబును, ఈదోషములన్నియుంగలుగుచున్నవి. అదియెట్లనగా జెప్పెదమినుము. వికల్పముతోగూడివర్తించునది సవికల్పమనిచెప్పబడును. సవికల్పమునకు వికల్పమునెడి స్థలమందును, వికల్పముతోగూడి వర్తించుచున్నదనెడి స్థలమందునుగల తృతీయాంశవికల్పపదముచేతను ప్రథమాంశవికల్పపదముచేతను ఒకటేవికల్పముచెప్పబడునో, లేక రెండువికల్పములుచెప్పబడునో చెప్పుము. ఒకవికల్పమేయని యింటివేని తానొకటియే వికల్పాత్రయవిశేషాత్వముచేత ఆత్రయమగును. తదాశ్రితము వికల్పచునినయెడల అప్పుడు ఆత్మత్రయదోషము సంభవించును. మరియు రెండు

వికల్పములనియంటివేని అప్పుడు తృతీయాంతశబ్దముచేత నిర్దేశింపబడిన వికల్పమునకు ను సవికల్పరూపమగుటవల్ల తదాశ్రయమునకును సవికల్పత్వమగుటవల్ల తద్విశేషణ భూతమగు వికల్పము, ప్రథమాంతశబ్దనిర్దిష్టమేయగునో, లేక ఆరెంటికంటె అన్యమోచె ప్పము. ప్రథమాంతశబ్దనిర్దిష్టమనిచెప్పినయెడల అన్యోన్య్యాశ్రయదోషము పో) ప్తించు ను. ఆరెంటికంటె అన్యమనిచెప్పినయెడల ధర్మవిశేషజీభూతమగువికల్పము ప్రథమాం తశబ్దనిర్దిష్టమో, లేక ఆమూటికంటె అన్యమోచెప్పము. ప్రథమాంతశబ్దనిర్దిష్టమనిచెప్పిన యెడల చక్రకాపత్తిదోషము పో) ప్తించును. ఆమూటికంటె అన్యమని చెప్పినయెడల దానికన్యము దానికన్యమనియిట్లు అనవస్థాదోషము సంపా)ప్తమగును.

అవ. ఈచెప్పబడిన వికల్పపూర్వకదూషణము ఇక్కడమాత్రమేగాక, అంతటను ఇటువంటివికల్పపూర్వకదూషణము వ్యాపించుచున్నదని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇదంగుణక్రియాజాతీద్రవ్యసంబంధవస్తువు॥

సమం తేనస్వరూపస్యసర్వమేతదీవ్యతాం॥

౫౧.

టీ. ఇదం-ఈవికల్పదూషణరాశి, గుణక్రియాజాతిద్రవ్యసంబంధవస్తువు=గుణ-గుణవస్తువునందును, క్రియా-క్రియవస్తువునందును, జాతి-జాతివస్తువునందును, ద్రవ్య-ద్రవ్యవస్తువునందును, సంబంధవస్తువు-సంబంధవస్తువునందును, సమం-సమానముగావ్యాపించుచున్నది. తేన-అట్టిహేతువుచేత, ఏతత్-ఈ, సర్వం-గుణాదికమంతయు, స్వరూపస్యేతి-వస్తుస్వరూపమునకని, ఇవ్యతాం-ఇచ్చయింపబడుగాక, అనగా, గుణాదులన్నియు వస్తుస్వరూపమందు వర్తింపుచున్నవని తెలియవలెనటుల.

తా. ఈపైనచెప్పబడిన వికల్పదూషణరాశి, ౧. గుణము, ౨. క్రియ, ౩. జాతి, ౪. ద్రవ్యము, ౫. సంబంధము, అనెడి ఈ అయిదు వస్తువులయందును సమానముగా వ్యాపించుచున్నది. అదియెట్లునగాజెప్పెదవినుము. గుణము నిర్గుణవస్తువునందు వర్తిం చునో, లేక సగుణవస్తువునందు వర్తించునో జెప్పుము. మరియు, క్రియ, నిష్క్రియా వస్తువునందు వర్తించునో, లేక, క్రియగలవస్తువునందువర్తించునోజెప్పుము. నిర్గుణనిష్క్రియావస్తువులయందు గుణక్రియలు వర్తించుననిచెప్పట విరోధమగును. కనుక, అట్లు చెప్పరాదు. మరియు, సగుణవస్తువునందు గుణమువర్తించుననియు, క్రియగలవస్తువునందు క్రియవర్తించుననియుం జెప్పినయెడల పూర్వోక్తవికల్పదూషణప్రకారము, ౧. ఆత్మాశ్రయము, ౨. అన్యోన్య్యాశ్రయము, ౩. చక్రకాపత్తి, ౪. అనవస్థలనెడి ఈనాలుగుదోషములును పో) ప్తించుచున్నవి. ఈప్రకారమే జాతిద్రవ్యసంబంధవస్తు

పులయందును ఆత్మశ్రయాదిదోషములుగలుగుచున్నవని తెలియవలెను. ప్ర. ఓల్లడై తసిద్ధాంతి ఇప్పుడునీవుజెప్పినది మొండివాదమగునేగాని సరియైనపుత్తరమెట్లగును? ఉ. ఓయిపూర్వవాదీ నీవుచేసినవికల్పము సరియైనదికాదు. కనుక, గుణక్రియాదులన్నియు వస్తుస్వరూపమందు వర్తింపుచున్నవనితెలుసుకొనుము. ఇదియే సరియైన పుత్తరమగును.

శ్లో॥ వికల్పితదభావాభ్యామసంస్పృష్టాత్తవస్తుని।

వికల్పితత్వలక్ష్యత్వసంబంధాద్యాస్తుకల్పితాః॥ ౫౨.

టీ. వికల్పితదభావాభ్యాం=వికల్ప-వికల్పముచేతను, తదభావాభ్యాం=వికల్పాభావముచేతను, ఆసంస్పృష్టాత్తవస్తుని=ఆసంస్పృష్ట-స్పృశింపబడని, ఆత్తవస్తుని-పరమాత్మవస్తువునందు, వికల్పితత్వలక్ష్యత్వసంబంధాద్యాః=వికల్పితత్వ-వికల్పితత్వము, లక్ష్యత్వ-లక్ష్యత్వము, సంబంధాద్యాః - సంబంధాదులను, కల్పితాస్తు - కల్పింపబడినవేయగును.

తా, ప్ర. సరి. లోకవస్తువులయందు ఈలాటిదోషములుగలుగుగాక. ఇట్లుచెప్పటచేత ప్రకృతమందు లాభమేమి? ఉ. వికల్పముచేతను, వికల్పాభావముచేతను, పరమాత్మవస్తువు స్పృశింపబడదు. అట్టిపరమాత్మవస్తుస్వరూపమందు, ౧. వికల్పితత్వము, ౨. లక్ష్యత్వము, ౩. సంబంధము, ౪. ద్రవ్యము, ౫. గుణము, ౬. జాతి, ౭. క్రియ, ఇవియన్నియు కల్పించబడినవేయగునని తెలియవలెను. లక్ష్యత్వము సేవికల్పమునకో నిర్వికల్పమునకో ఆవియిట్లుముందుచెప్పివప్రకారము విషయాకరింపబడుట వికల్పితత్వమనబడును. లక్షణావృత్తిచేతయెరుగబడుట లక్ష్యత్వమనబడును. సంబంధమనగా సంయోగమగును. మరియు, గంధముమొదలగుగుణములకు ఆశ్రయమైన భూమిమొదలగునది ద్రవ్యమనబడును. మరియు, సమవాయికారణము ద్రవ్యమని తార్కికులచేత తెలుపబడెను. మరియు, కర్తృత్వవ్యతిరేకత్వముగుచుండగా శుక్లత్వము మొదలగుజాతిమాత్రమునకు ఆశ్రయమైన శుక్లాదికము గుణమనిచెప్పబడును. మరియు, నిత్యముగా నుండునదియు, ఏకముగా నుండునదియు అనేకవృత్తులయందు సామాన్యముగా నుండెడి ఘటత్వము మొదలగునది జాతియనిచెప్పబడెను. మరియు, ఒకపదార్థముతోటి మరియొకపదార్థమును చేర్చుటకును, అట్లుచేర్చినపదార్థములను వేరుగాచేయుటకును ఆసమవాయికారణజాతీయమగు కర్తృత్వ క్రియయనిచెప్పబడెను. ఈచెప్పబడినవన్నియు పరమాత్మ, వస్తుస్వరూపమందు కల్పించబడినవేయగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఇథం వాక్యైస్తవద్ధానుసంధానం శ్రవణంభవేత్ ।

యుక్త్యాసంభావితత్వానుసంధానం మననంతుతత్ ॥ ౫౩.

ఇథం-ఈచెప్పినప్రకారముగా, వాక్యైః-తత్త్వమస్యాదివాక్యములచేత, తదర్థానుసంధానం=తత్-ఆవాక్యములయొక్క, అర్థ-అర్థమగు జీవబ్రహ్మైకత్యలక్షణముయొక్క, అనుసంధానం-అనుసంధానము, శ్రవణం-శ్రవణము, భవేత్-అగును. యుక్త్యా-యుక్తిచేత, సంభావితత్వానుసంధానం=సంభావితత్వ-వాక్యాన్తోపపత్తియొక్క, అనుసంధానం-అనుసంధానము, సంభావితమైనదానిని జ్ఞానమనుట. (యత్) ఏదిగలదో, తత్తు-అదియే. మననం-మననమని చెప్పబడును.

తా. ప్ర ఆయితే, ఇంతవరకు జెప్పిన గ్రంథసందర్భము చేత ఫలితమేమి? ఉ. నలుబదినాల్గవశ్లోకము మొదలుకొని చెప్పబడినప్రకారము, తత్త్వమస్యాదివాక్యములచేత, ఆవాక్యార్థమగుజీవబ్రహ్మైకత్యలక్షణమును అనుసంధించుటయే శ్రవణమగును. మరియు, రెండవశ్లోకము మొదలుకొని నలుబదిమూడవశ్లోకాంత్యమువరకుగల గ్రంథసందర్భముచేత చెప్పబడినప్రకారము యుక్తిచేత ఆతత్త్వమస్యాదివాక్యమువల్ల వినబడిన యర్థమును సరియైనదని పొందబడుచుండెడి జ్ఞానమెదిగలదో, అదియే మననమని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు నిదిధ్యాసమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తాభ్యాం నిర్విచికిత్సేర్థే చేతసః స్థాపితస్యయత్ ।

ఏకతానత్వ మేతద్ధినిదిధ్యాసనముచ్యతే ॥

౫౪.

టీ. తాభ్యాం-ఆశ్రవణమనములచేత, నిర్విచికిత్సే-సంశయములేని, అర్థ-విషయమందు, స్థాపితస్య-స్థాపింపబడిన, చేతసః-ధారణావంతమగుచిత్తమునకు, యత్-ఏ, ఏకతానత్వం-ఏకాకారవృత్తిప్రవాహవత్వముగలదో, ఏతత్-ఇది, నిదిధ్యాసనం-నిదిధ్యాసనమని, ఉచ్యతే-చెప్పబడుచున్నది. హి-ఈవిషయము యోగకాస్త్రమందు ప్రసిద్ధమనుట.

తా. మరియు, పూర్వోక్తశ్రవణమనములచేత సంశయములేని ఆత్మస్వరూపమందు చిత్తముస్థాపింపబడుటచేత ధారణావంతమని చెప్పబడును. ఇట్లు, సూత్రం॥ చేతసంబంధశ్చిత్తస్యధారణా॥ అనియోగకాస్త్రమందు పఠంజలిచేతజెప్పబడెను. అట్లు స్థాపింపబడిన ఆత్మస్వరూపమును నిరంతరము ధ్యానించుటచేత ప్రవాహమువంటి యేకాకారవృత్తిత్వము చిత్తమునకుగలుగును. ఇట్లుచిత్తముయొక్క యేకాకారవృత్తిప్ర

వాచావంతమే నిదిధ్యాసనమని చెప్పబడును. ఇట్లు, సూత్రం॥ ప్రత్యయైకతానతాధ్యాసం॥ అనిపతంజలిచేత యోగశాస్త్రమందు చెప్పబడెను.

అవ. ఇప్పుడు అనిదిధ్యాసనమనకే పరిపాకదశాయాపమైన సమాధిని జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధ్యాత్వధ్యానేపరిత్యజ్యక్రమాద్ధ్యేయైకగోచరం॥

నివాతదీపవచ్చిత్తం సమాధిరభిధీయతే॥ ౫౫.

టీ. చిత్తం-చిత్తము, ధ్యాత్వధ్యానే, ధ్యాత్వధ్యానములను రెంటిని, క్రమాత్ - క్రమముగా. పరిత్యజ్య - విడిచి, ధ్యేయైకగోచరంసత్ = ధ్యేయ - ధ్యేయము, ఏక-ఒకటియే - గోచరంసత్ - విషయముగలదియగుచు, నివాతదీపవత్ = నివాత-గాలిలేనిప్రదేశమందుండెడి, దీపమువలె నిశ్చలముగా యెప్పుడువుండునో, (తదా) అప్పుడు, సమాధిః - సమాధియని, అభిధీయతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. మరియు, నిదిధ్యాసనమందు, ౧. ధ్యాత, ౨. ధ్యానము, ౩. ధ్యేయము, అనెడి ఈమూడును స్ఫురించుచుండును. అట్లు ధ్యానింపుచుండగా, ఏకాలమందు చిత్తముఅభ్యాసవశమువల్ల క్రమముగా ధ్యాత్వధ్యానములను రెంటినివిడిచి ధ్యేయమొకటియే విషయముగలదియగుచు ఆధ్యేయమువంటిదియై యుండునో అప్పుడు సమాధియని చెప్పబడును. మరియు, తాయువులేని ప్రదేశమందునిశ్చలముగావర్తింపుచుండెడి దీపమువలె సమాధ్యవస్థయందు చిత్తమునిశ్చలముగానుండునని తెలియవలెను. ధ్యాతయనగా ధ్యానించెడివాడగును. ధ్యానమనగా ధ్యానించుటయగును. ధ్యేయమనగా ధ్యానింపబడునదియగును. ఇక్కడ ధ్యేయమనగా ఆతత్వయగును.

శ్లో॥ వృత్తయస్తుతదానీమజ్ఞాతా అప్యాత్మగోచరాః॥

స్మరణాదనుమీయం తేవృత్థితస్యసముత్థితాత్॥ ౫౬.

టీ. ఆతత్వగోచరాః = ఆతత్వ - ప్రత్యగతత్వయే, గోచరాః - విషయముగాగల, వృత్తయస్తు - చిత్తవృత్తులు, తదానీ - ఆసమాధికాలమందు, అజ్ఞాతాఅపి - తెలియబడకున్నను, వృత్థితస్య - సమాధిమంచిలేచినవానికి, సముత్థితాత్ - కలిగెడి, సత్రిణాత్ - సత్త్రివిపల్ల అనగాయితకాలమువరకు సమాధిగలవాడైనైతినెడి సత్త్రివిపల్లననుట, అనుమియంతే - ఉన్నట్లు పూహించబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే సమాధియందు చిత్తవృత్తులున్నట్లు తోచుటలేదు. అందుచేనక్కడ ధ్యేయమొకటియే విషయముగానున్నదనియైనను నిశ్చయించుటకు శక్య

మట్లగును? ఊ. ఆసమాధియందు చిత్తవృత్తులున్నట్లు అనుమానప్రమాణముచేత ఊహించబడుచున్నది. ప్ర. అదియెట్లు? ఊ. ఆసమాధికాలమందు ఆత్మనువిషయముగాగల చిత్తవృత్తులు అప్పుడుమనకు తెలియబడకున్నను సమాధిసంచితచిన్మాదు ఇంతకాలమువరకు నేనుసమాధిగలవాడనైతిని సత్కరించుచున్నాడు. ఈసత్కరింపల సమాధియందు చిత్తవృత్తులున్నట్లు తెలియబడుచున్నవి. ఆసమాధియందు చిత్తవృత్తులు లేనియొడల, సమాధిసంచితచిన్మాది ఈసత్కరింపలుగదు. మరియు, ఎద్దియెద్దిసత్కరింపబడునో అద్దియెద్ది తత్కర్తృత్వమునుభవింపబడియుండున నెడిన్యాయము లోకప్రసిద్ధమైయున్నది. కనుక సమాధియందు ఆత్మనువిషయముగాగల చిత్తవృత్తులున్నట్లు తెలియవలెను.

శ్లో॥ వృత్తీనామనువృత్తిస్తుప్రయత్నాత్పృథమాదపి।

అదృష్టాసకృదభ్యాససంసారరసచివాద్యుపేత్ ॥ ౫౭.

టీ. వృత్తీనాం. ధ్యేయమునువిషయముగాగల వృత్తులయొక్క, అనువృత్తిస్తు-ప్రవాహరూపముగా నునికియో, అదృష్టాసకృదభ్యాస సంసారరసచివాత్ = అదృష్టపుణ్యకర్తృవిశేషముతోటియు, అసకృత్-మరలమరలచేయబడిన, అభ్యాస-సమాధ్యభ్యాసముచేత కలిగినట్టి, సంసార - భావనయ నెడి సంసారవిశేషముతోటియు, సచివాత్-కలసియుండడి, ప్రథమపదపి- సమాధిపూర్వకాలసంబంధమైన, ప్రయత్నాత్-ప్రయత్నమువలన, భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, సమాధికాలమందు చిత్తవృత్తినికలిగించెడి ప్రయత్నములేనప్పుడు, ధ్యేయమొకటియే విషయముగాగల చిత్తవృత్తులు ప్రవాహకారముగానున్నవిని యెట్లుచెప్పవచ్చును? ఊ. నూత్రం॥ కర్తృశుక్లకృష్ణం యోగిసత్త్రివిధమితరేషాం॥ అనెడి పతంజలిసూత్రప్రకారము, యోగికి ఆశుక్లకృష్ణమునెడిపేరుగల ఒకపుణ్యవిశేషముగలదు, ఆపుణ్యవిశేషము అదృష్టమనిచెప్పబడును. మరియు, మాటిమాటికిని చేయబడినసమాధ్యభ్యాసముచేత గలిగినభావనయే, సంసారవిశేషమనిచెప్పబడును. ౧. ఆ అదృష్టము, ౨. సంసారవిశేషము, ఈ రెండును సహకారికారణములనబడును. మరియు, సమాధికి పూర్వకాలమందు చేయబడిన ప్రథమప్రయత్నము ఆసహకారికారణద్వయముతో చేరియుండును. అట్టిసహకారికారణద్వయముతోచేరియున్న సమాధి పూర్వకాలసంబంధ ప్రథమప్రయత్నమువల్ల ఆసమాధికాలమందు ఆత్మయే విషయముగాగల చిత్తవృత్తులు ప్రవాహరూపముగానున్నవిని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యథాదీపాని వాతస్థిత్యాదిభిరనేకైః థ॥

భగవానిమమేవార్థమర్థునాయన్యరూపయత్ ॥ ౫౮.

టీ. దీపః - దీపము, నివాతస్థస్థా - వాయువులేని ప్రదేశమందున్నదగుచు, యథా-ఏప్రకారముగాచల్లువదో, ఇత్యాభిః - అనెడియిత్యాదివాక్యములచేత, అనేక థా-నానాప్రకారముగా, భగవాన్-భగవంతుడు. ఇమ మేవ-ఈనిర్వికల్పక సమాధిరూపార్థమునే, అర్థునాయ- శిష్యునికొరకు, న్యరూపయత్ - నిరూపించినవాడాయెను.

తా. ప్ర. ఆయితే, ఈసమాధి, పూర్వాచార్యులచేత నిరూపింపబడినట్లు కనబడలేదేమి? ఉ. శ్లో॥ యథాదీపానివాతస్థానేంగతేసోపమాస్తృతా॥ అనెడియిత్యాది శ్లోకములచేత నానాప్రకారముగా శ్రీభగవంతుడైనకృష్ణదేవుడు ఈనిర్వికల్పక సమాధి రూపమగుయర్థమునే తనశిష్యుడైన అర్జునునకుజెప్పెను. కనుక, సర్వలోకగురుడగు శ్రీభగవంతునిచే జెప్పబడినందున నిరూపింపబడలేదనిచెప్పరాదు.

అవ. ఈసమాధివలనగలిగెడి సూతసఫలమును ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనాదావిహసంసారేశంపదితాఃకర్తృకోటయః॥

ఆనేనవిలయంయాంతి శుద్ధోద్ధర్తృవివర్ధతే॥ ౫౯.

టీ. అనాదా-అనాదియైన, ఇహ-ఈ, సంసారే - సంసారమందు, సంపదితాః-సంపాదించబడిన, కర్తృకోటయః=కర్త-పుణ్యపాపలక్షణములయొక్క, కోటయః-కోట్లు, అనగా అపరిమితకర్తృములనుబ. ఆనేన-ఈనిర్వికల్పకసమాధిచేత, విలయం-నాశమును, యాంతి-పొందుచున్నవి. శుద్ధః-పరిశుద్ధమైన, ధర్మః-అవిద్యానివర్తక బ్రహ్మసాక్షాత్కారసాధన భూతధర్మము, వివర్ధతే-వృద్ధిబొందుచున్నది.

తా. మరియు, అనాదిగా, ఈసంసారమందు సంపాదించబడిన అపరిమితపుణ్య పాపలక్షణకర్తృములన్నియు ఈసమాధిచేత నశింపబడుచున్నవి. ఇట్లు॥ శ్రు॥ క్షీయంతేచాస్యకర్తాణి తస్మిన్దృష్టేపరావరే॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతులును, శ్లో॥ జ్ఞానాగ్ని స్సగ్ధకర్తాణి భసత్సాకుంధితేతథా॥ అనెడి ఇత్యాది స్మృతులుంజెప్పుచున్నవి. మరియు, ఈసమాధివలన కార్యవర్తముతోగూడిన మూలజ్ఞానము నిశ్చేదముగా నశింపబడి బ్రహ్మసాక్షాత్కారసాధనభూతమగు జ్ఞానము వృద్ధిబొందుచున్నది.

శ్లో॥ ధర్మమేఘమిమంప్రాహుస్సమాధియోగవిత్తమాః॥

వద్వక్ష్యేషయతోధర్తామృతధారాస్సహస్రశః॥ ౬౦.

టీ యోగవిశ్లేషాః - బ్రహ్మసాక్షాత్కారవంతులు, ఇమం-ఈనిర్వికల్పకసమాధిని, ధర్మమేఘం-ధర్మమేఘమునుగా, పాపము-చెప్పచున్నారు. యతః-ఏకారణమువల్ల, ఏదః-ఈనిర్వికల్పకసమాధి, ధర్మవృత్తధారాః=ధర్మ-ధర్మలక్షణములైన, అమృతధారాః - అమృతధారలను, సహస్రశః - సహస్రసంఖ్యాకములుగా, వర్షింపించుచున్నదో.

తా. ప్ర. అయితే, ఈసమాధివల్ల ఇంతఫలముగలుగుటయందు ప్రమాణమేమి? ఊ. బ్రహ్మజ్ఞానులగుమహాత్ములు ఈనిర్వికల్పకసమాధిని. ధర్మమేఘమునుగాజెప్పదురు. ప్ర. అట్లుచెప్పబడు కారణమేమి? ఊ. మేఘమువర్షించువులను వర్షించినట్లు ఈనిర్వికల్పకసమాధి, పుణ్యలక్షణములైన అమృతధారలను, సహస్రసంఖ్యాకములుగా వర్షింపుచున్నది. ఇట్లు॥ శ్రు॥ క్షణమేకంక్రతుశతస్యాపి॥ అనెడిశ్రుతిజెప్పచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు ఈసమాధివల్ల పరమప్రయోజనమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ అమునావాసనాజాలేనిశ్శేషంప్రవిలాపితే ।

సమూలాన్మూలితేపుణ్యపాపాఘ్నేకర్తృసంచయే ॥ ౬౦.

టీ. అమునా-ఈనిర్వికల్పకసమాధిచేత, వాసనాజాలే=వాసనా - అహంకారమమకారకర్తృత్వాద్యభిమానహేతుభూతసంసారములయొక్క, జాలే-సమూహము, నిశ్శేషం-శేషములేనట్లుగా, ప్రవిలాపితేసతి-నశింపబడినదొచుండగాను, పుణ్యపాపాఘ్నే-పుణ్యపాపముల నెడిపేర్లుగల, కర్తృసంచయే-కర్తృరాశి, సమూలాన్మూలితేసతి=సమూల-అజ్ఞానముతోకూడా, ఉన్మూలితేసతి-పెళ్ళగించబడినదొచుండగాను, అనగా నశింపబడుచుండగానవుట.

తా. మరియు, అహంకారమమకారకర్తృత్వ భోక్తృత్వాద్యభిమానములను కలిగించుటకు కారణములైనవి వాసనలనిచెప్పబడును. ఆవాసనాసమూహము, జ్ఞానమునకు విరోధియగును. ఆవాసనాసమూహమే సంసారమనిచెప్పబడును. అట్టివాసనాసమూహమంతయు ఈసమాధిచేత నిశ్శేషముగానశింపబడును. మరియు, పుణ్యపాపములనెడి అపరిమితకర్తృరాశియంతయు, అజ్ఞానసహితముగా ఈ సమాధిచేత నశింపబడును. అట్లునశింపబడుచుండగా.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ వాక్యమప్రతిబద్ధంసత్త్వాక్పరోక్షావభాసితే ।

క రామలకవద్వోధమపరోక్షంప్రసూయితే ॥ ౬౧.

టీ. వాక్యం - తత్త్వమస్యాదిమహావాక్యము, అప్రతిబంధంసత్ - కర్తవ్యాసనల చేత ప్రతిబంధములేవిదగుచు, ప్రాక్-పూర్వము, పరోక్షావభాసితే=పరోక్ష-పరోక్ష త్వముచేత, అవభాసితే - ప్రకాశింపబడుచుండెడి బ్రహ్మస్వరూపమును, కరామలక వత్=కర-అరచేతియందుండెడి, ఆమలకవత్-ఉసిరికపండు స్పష్టముగాకనబడినట్లు, ఆపరోక్షం. ప్రత్యేకముగా బ్రహ్మస్వరూపమును ప్రకాశింపజేయుటకు సమర్థమైన, బోధం-జ్ఞానమును, ప్రసూయితే- కలిగించుచున్నది.

తా. నైనచెప్పినప్రకారము సమాధివల్ల కర్తవాసనాసమూహమంతయు నిశ్చేదముగా నశించినపిమ్మట, తత్త్వమస్యాదిమహావాక్యము, కర్తవాసనాప్రతిబంధములే విదగుచు, పూర్వము పరోక్షముగా ప్రకాశింపబడుచున్న బ్రహ్మతత్త్వమును, అరచేతియందుండి ఉసిరికపండు స్పష్టముగాకనబడినట్లు, ప్రత్యేకముగాబ్రహ్మస్వరూపమును ప్రకాశింపజేయుటకు సమర్థమైన (అహం బ్రహ్మస్మి) అనెడి ఈయాకారమును జ్ఞానమును పుట్టించుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు పరోక్షజ్ఞానఫలమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పరోక్షంబ్రహ్మవిజ్ఞానంశాబ్దందేశికపూర్వకం।

బుద్ధిపూర్వకృతంపాపంకృత్సన్నిధహితవహ్నివత్॥ ౬౩.

టీ. దేశికపూర్వకం-గురువువల్లపొందబడినట్టియు, శాబ్దం-తత్త్వమస్యాది వేదాంతవాక్యమువల్లకలిగిన, పరోక్షం - పరోక్షరూపమును, బ్రహ్మవిజ్ఞానం - బ్రహ్మజ్ఞానము, బుద్ధిపూర్వకృతం=బుద్ధిపూర్వ-జ్ఞానపూర్వకముగా, కృతం-చేయబడిన, కృత్సన్నిధం-సకలమును, పాపం-పాపకర్మమును, వహ్నివత్-అగ్నివలె, దహతి.దహించుచున్నది.

తా. మరియు, అచార్యద్వారా లభింపబడినట్టి, తత్త్వమస్యాదిమహావాక్యము వల్లకలిగిన పరోక్షబ్రహ్మజ్ఞానము, (బుద్ధిపూర్వకముగా) తెలిసిచేయబడిన సమస్తపాపములను. అగ్నివలెదహించుచున్నది. బుద్ధిపూర్వకముగా చేయబడిన పాపములనుదహించునని చెప్పుటచేత, సర్వపాపములను దహించునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు ఆపరోక్షజ్ఞానఫలమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపరోక్షాత్తత్త్వవిజ్ఞానంశాబ్దందేశికపూర్వకం।

సంసారకారకాజ్ఞానతమసశ్చండభాసూరః॥ ౬౪.

టీ. దేశికపూర్వకం-గురువువల్లపొందబడినట్టియు, శాబ్దం-మహావాక్యజన్యమును,

అపరోక్షాత్మవిజ్ఞానం = అపరోక్ష - అపరోక్షుడగు, ఆత్మ - ప్రత్యక్షాత్మయొక్క, విజ్ఞాన - సంశయవివర్యయరహితజ్ఞానము, సంసారకారకజ్ఞానతమసః = సంసార - సంసారమునకు, కారక - కారణమగు, ఆజ్ఞాన - ఆజ్ఞానమనెడి, తమసః - చీకటికి, చండభాస్కరః - మధ్యాహ్నకాలీన సూర్యునివంటిదగును. అనగా బాహ్యతమస్సును మధ్యాహ్నకాలీన సూర్యుడునశింపజేసినట్లు, ఆజ్ఞానమనెడితమస్సును అపరోక్షజ్ఞానమునశింపజేయుననుట.

తా. మరియు, ఆచార్యునివల్ల తత్త్వమస్యాది వేదాంతవాక్యవిచారద్వారాకలిగిన బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూపమగు అపరోక్షజ్ఞానము, సంసారకారణమైన ఆజ్ఞానమనెడిచీకటికి మధ్యాహ్నకాలీన సూర్యునివంటిదగును. అనగా బాహ్యతమస్సును మధ్యాహ్నకాలీనసూర్యుడు నశింపజేసినట్లు, అహంబ్రహ్మాస్మి - అనెడి ఈయాకారముగాగల అపరోక్షజ్ఞానము ఆజ్ఞానమునునశింపజేసి, పురుషునకు సర్వసంసారవిముక్తిని కలిగింపుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు గ్రంథాభ్యాస ఫలమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇత్థంతత్త్వవివేకంవిధాయవిధివత్సమాధాయ ।

విగళితసంస్కృతిబంధఃప్రాప్తోతిపరంపదం నరోనచిరాత్ ॥

టీ. నరః - మనుష్యుడు, ఇత్థం - ఈ చెప్పిన ప్రకారము, తత్త్వవివేకం = తత్త్వ - ఆత్మ బ్రహ్మాత్యలక్షణముయొక్క, వివేకం - పంచకోశవివేచనమును, విధాయ - చేసి, విధివత్ - కాస్తోక్తప్రకారముగా, మనః - మనస్సును, సమాధాయ - ఆ ఆతంత్రబ్రహ్మాత్యలక్షణమందుస్థిరీకరించి, విగళితసంస్కృతిబంధస్సత్ = విగళిత - అపరోక్షజ్ఞానముచేత నివర్తింపబడిన, సంస్కృతిబంధస్సత్ - సంసారబంధముగలవాడగుచు, పరంపదం - పరమానందస్వరూపసాక్షమును, నచిరాత్ - శీఘ్రముగా, ప్రాప్తోతి - పొందుచున్నాడు. అనగా సత్యజ్ఞానానందలక్షణపరబ్రహ్మమే పురుషుడగుచున్నాడనుట.

తా. ఈ ప్రత్యక్షత్వవివేకమందు పైనచెప్పబడినప్రకారముగా నరుడు, పంచకోశములను విధించి, ఆత్మబ్రహ్మాత్యలక్షణమగు పరతత్త్వవిచారణముజేసి, ఆపరతత్త్వమందు కాస్తోక్తప్రకారముగా మనస్సునుస్థిరీకరించి, పిమ్మట అపరోక్షజ్ఞానముచేత సర్వసంసారివిముక్తుడై, పరమానందస్వరూపసాక్షమును శీఘ్రముగాపొందుచున్నాడు. అనగా సత్యజ్ఞానానందలక్షణ పరబ్రహ్మమే పురుషుడగుచున్నాడని యభిప్రాయము.

ఇతి ప్రత్యక్షత్వవివేకః.

గద్యశిషి, శ్రీపరమేశ్వరగురుచరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యావిరాజిత మం
త్రివంశవయఃపరావార పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్యపుత్ర లక్ష్మీతనారాయణామా
త్య ప్రణీతంబైన ఆంధ్రసతీక తాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంతపంచదశియందు ప్రత్యక్షత్వ
వివేకమనెడి ప్రథమప్రకరణము సమాప్తమయెను.

శ్లో॥ ప్రత్యక్షత్వవివేకస్యతీకా బ్రహ్మైక్యబోధినీ ।

నారాయణాఖ్యవిదుషా కృష్ణపాదసమర్పితా ॥

సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురుపరబ్రహ్మజ్ఞేనమః.

పంచభూతవివేక పౌరంభము.

అప. శ్రు॥ సదేవసోమేద్దనస్త్రితీయేదేవమేవాద్వితీయం॥ అనెడి శ్రుతిచేత జగ
దుత్పత్తికంటె పూర్వమందు సర్వజగత్కారణమగు సమూపాద్వితీయ బ్రహ్మమొక్క
టియేయున్నట్లు వినబడుచున్నది. అనిర్గుణపరబ్రహ్మము ఆవాక్తానసగోచరమగును.
అందుచేత ఆపరబ్రహ్మమును (స్వతః) పొందుటకు శక్యముగాదు. మరియు, ఆకాశా
దిపంచభూతములును ఆపరబ్రహ్మమువల్లగలిగిన కార్యములగును. అపంచభూతములు
ను బ్రహ్మమునకు ఉపాధిరూపముగానున్నవి. కనుక కార్యములగు పంచభూతస్వ
రూపమును విభజించుటచేత, తల్పాశ్రయమగు బ్రహ్మమును తెలుపుటకొరకు ఉపోద్ఘా
తముగా, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు పంచభూతవివేకమును పౌరంభించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సదద్వైతంశ్చుతంయత్తత్పంచభూతవివేకతః।

బోద్ధంశక్యంతతోభూతపంచకంప్రవివచ్యతే॥

౧.

టీ. సత్-సమూపమైనట్టియు, అద్వైతం-చెండవదిలేనట్టి, యత్-ఏబ్రహ్మము,
శ్రుతం-సృష్టికంటె పూర్వమందున్నట్లు వినబడుచున్నదో, తత్-ఆబ్రహ్మమును, పం
చభూతవివేకతః=పంచభూత-పంచభూతములయొక్క, వివేకతః- విభజనలక్షణజ్ఞాన
మువల్ల, బోద్ధం-తెలియుటకొరకు, శక్యం-శక్యమగును. తతః-ఆకారణమువల్ల, భూ
తపంచకం-పంచభూతసమూహము, ప్రవివచ్యతే-సమూపబ్రహ్మముకంటె భిన్నముగా
జేయుదుచున్నది.

తా. సృష్టికి పూర్వమందు సద్రూపత్రవిద్యతీయమగు ఏనిర్గుణబ్రహ్మమొక్కటి యేయున్నట్లు శ్రుతివల్లవివదించున్నదో, ఆబ్రహ్మమును పంచభూతవిభజనలక్షణజ్ఞానమువల్ల బోధించుటకు శక్యమగును. కనుక, ఈప్రకరణమందు, బుద్ధిచేత పంచభూతసమూహము సద్రూపబ్రహ్మముకంటె భిన్నముగా చేయబడును.

అవ. ఆవిషయమై, ఆకాశాది పంచభూతములకు గుణములవల్ల భేదమును చెబుచుటకొరకు, ఇప్పుడు పంచభూతగుణములను చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ శబ్దస్పర్శరూపరసాంగంధోభూతగుణాభిమే।

ఏకద్విత్రిచతుఃపంచగుణావ్యోమాదిమృక్రిమాత్ ॥ ౨.

టీ. శబ్దస్పర్శ-శబ్దస్పర్శములును, రూపరస-రూపరసములును, గంధః - గంధమును, ఇమే - ఈయైదును, భూతగుణాః=భూత-పంచభూతములయొక్క, గుణాః-గుణములగును, వ్యోమాదిమృ-ఆకాశాదులయందు, క్రమాత్-క్రమముగా, ఏకద్విత్రిచతుఃపంచగుణాః=ఏక-ఒకగుణములును, ద్వి-రెండుగుణములును, త్రి-మూడుగుణములును, చతుః-నాలుగుగుణములును, పంచగుణాః-ఆయిదుగుణములును గలిగియున్నవి.

తా. ౧. శబ్దము, ౨ స్పర్శము, ౩. రూపము, ౪. రసము, ౫. గంధము, ఈయైదును పంచభూతములయొక్క గుణములగును ప్ర. అయితే, ఈయైదుగుణములును పంచభూతములకు గలిగియుండునో, లేక, ఒక్కొక్కభూతమునకు ఒక్కొక్కగుణముగలిగియుండునోజెప్పము. ఈ. ఈరెండువిధములలో, నేవిధముగానైనను పంచభూతములకు గుణములు గలిగియుండలేదు. ప్ర. అయితే, మరియెట్లు? ఈ. ఆకాశమునకు శబ్దమొక్కటి యేగుణమగును. వాయువునకు శబ్దస్పర్శములురెండును గుణములగును. అగ్నికి శబ్దస్పర్శరూపములు మూడును గుణములగును. జలమునకు శబ్దస్పర్శరూపరసములునాల్గును గుణములగును. భూమికిశబ్దస్పర్శరూపరసగంధములైదును గుణములగునని తెలియవలెను.

అవ. ఆపంచభూతగుణస్వరూపములను ఇప్పుడుక్రమముగాజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రతిధ్వనిర్వియచ్ఛబ్దోవాయకావీసీతిశబ్దసం।

అనుష్ఠాశీతసంస్పర్శోవహ్నాభుగుభుగుధ్వనిః॥ ౩.

టీ. వియచ్ఛబ్దః=వియత్-ఆకాశమందుగల, శబ్దః-శబ్దగుణము, ప్రతిధ్వనిః-ప్రతిధ్వనిరూపమగును. వాయకా-వాయువునందు, వీసీతి-వీసీయినెడి, శబ్దసం-అనుకరణ

ధ్వనియు, అనుష్టాశీతసంస్కర్మః=అనుష్ట-ఉష్టము లేనట్టియు, అశీత-తైత్తియలేనట్టియు, సంస్కర్మః-స్కర్మంబునుగలిగియున్నవి. వహ్న్న-అగ్నియందు, ౧. భుగుభుగుధ్వనిః= భుగుభుగు-భుగుభుగ నెడి, ధ్వనిః-అనుకరణధ్వనియు.

తా. మరియు, అకాశమునకు శబ్దమేగుణమగును. ప్ర. అదియెద్ది? ఉ. అది యాకాశమందు, ప్రతిధ్వనిరూపముగానుండును. మరియు, వాయువునకు శబ్దస్పర్శములుచెందును గుణములగును. ప్ర. అవియెవ్వి? ఉ. ౧. నీనీ యనెడి అనుకరణధ్వనియు, ౨. ఉష్ణశీతస్వభావములేచి స్పర్శగుణంబును, వాయువునందు గలిగియున్నవి. మరియు, అగ్నికి, శబ్దస్పర్శరూపములు మూడునుగుణములగును. ప్ర. అవియెవ్వి? ఉ. భుగుభుగునునెడి అనుకరణధ్వని అగ్నియందుగల శబ్దగుణమగును.

శ్లో॥ ఉష్ణస్పర్శఃప్రభావంజలేబులుబులుధ్వనిః।

శీతస్పర్శఃశుక్లరూపంరసోమాధుర్యమీరితం॥ ౪.

టీ. (అగ్నె) అగ్నియందుగల, స్పర్శః-స్పర్శగుణము, ఉష్ణః - ఉష్ణమగును. ప్రభా-లేజన్సు, రూపం-రూపమగును. జలే-జలమందు, బులుబులుధ్వనిః=బులుబులు-బులుబులనెడి, ధ్వనిః-అనుకరణధ్వనియు, శీతః-చల్లనిదగు, స్పర్శః- స్పర్శగుణంబును, శుక్లరూపం=శుక్ల-తెల్లనిదగు, రూపం-రూపంబును, మాధుర్యం-తీపిదియగు, రసః-రసగుణంబును, ఈరితం-చెప్పబడెను.

తా. మరియు, అగ్నియందు, ౨. ఉష్ణమగుస్పర్శగుణంబును, ౩. లేజోరూపంబును గలిగియున్నవని తెలియవలెను. మరియు, జలమందు శబ్దస్పర్శరూపరసములనెడి నాలుగుగుణములు గలిగియున్నవి. ప్ర. అవియెవ్వి? ఉ. ౧. బులుబులు అనెడి అనుకరణధ్వనియు, ౨. చల్లనిస్పర్శంబును, ౩. తెల్లనిరూపంబును, ౪. తీపియగురసంబును, ఈనాలుగుగుణములును జలమందుగలవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ భూమాకడకడాశబ్దఃకాతిన్యంస్పర్శశ్రవ్యతే ।

నీలాదికంచిత్రీరూపంమధురామ్లాదికోరసః ॥ ౫.

టీ. భూమా-భూమియందు, కడకడాశబ్దః - కడకడాయనెడి అనుకరణధ్వనియు, కాతిన్యం-కఠినమగు, స్పర్శః-స్పర్శగుణంబును, నీలాదికం- నలుపుమొదలగు, చిత్రరూపం-చిత్రరూపంబును, మధురామ్లాదికః=మధుర- తీపియు, అమ్ల-పులుసును, ఆదికః-మొదలుగాగల, రసః-రసగుణంబును, ఇవ్యతే-ఇచ్చయింబడుచున్నది. అనగా నున్నవియనుట.

తా. మరియు, భూమియందు శబ్దస్పర్శరూపరసముల నెడి గుణములుగలిగియున్నది. ప్ర. అవియెవ్వి? ఉ. ౧, కడకడాయ నెడి అనుకరణధ్వనియు, ౨. కాతిన్యనుగుస్పర్శంబును, ౩. నలుపుతెలుపుమొదలగు చిత్రరూపంబును, ౪. తీసిపులును మొదలగు రుచిగలరసగుణంబును, భూమియందుగలిగియున్నవి.

శ్లో॥ సురభీతరగంధౌద్వౌగుణాస్సమ్యగ్వివేదితాః।

శ్రోత్రాంత్యక్షక్షుషీజిహ్వఘ్రాణంచేంద్రియపంచకం॥౬.

టీ. (భూమి) భూమియందు, ద్వా-రౌడైన, సురభీతరగంధా=సురభి-సుగంధంబును, ఇతరగంధౌ-ఇతరగంధమునుగలిగియున్నవి. గుణాః=పంచభూతగుణములు, సమ్యక్-తస్మాద-వివేదితాః విభజించిచెప్పబడెను. శ్రోత్రం. శ్రోత్రేంద్రియంబును, త్యక్షక్షుషీ=త్యక్-క్ష్యగింద్రియంబును, చక్షుషీ-చక్షురింద్రియంబును, జిహ్వ-జిహ్వేంద్రియంబును, ఘ్రాణం చ ఘ్రాణేంద్రియంబును, ఇంద్రియపంచకం-ఈయైదును జ్ఞానేంద్రియవర్గమగును.

తా. మరియు, ఆభూమియందు, ౧. సుగంధఇతరగంధముల నెడి ద్వివిధమైన గంధగుణములుగలిగియున్నది. ఈ యైదుగుణములును భూమియందుగలవని తెలియవలెను. ఇట్లుపంచభూతములయందుగల గుణములను చక్కగావిభజించిచెప్పటచేత, గుణభేదమునల్ల ఆపంచభూతములకును పరస్పరభేదముగలిగియున్నట్లు స్పష్టమాయెను. ఇకనా పంచభూతకార్యములవల్ల, ఆపంచభూతములకుగల పరస్పరభేదమును గ్రహించవలయును. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ౧. శ్రోత్రము, ౨. త్యక్కు, ౩. చక్షువు, ౪. జిహ్వ, ౫. ఘ్రాణము నెడి, ఈయంద్రియములైదును జ్ఞానేంద్రియములగును. ఈజ్ఞానేంద్రియములైదును ఒక్కొక్కభూతముయొక్క సత్త్వగుణోశమునల్ల ఒక్కొక్క యంద్రియము క్రమముగా బుట్టినట్లు ప్రత్యక్షత్యవివేకమందు చెప్పబడెను. కనుక జ్ఞానేంద్రియములు పంచభూతములయొక్క కార్యములగును. ఈభూతములయొక్క కార్యములు ప్రత్యేకముగానుండుటచేత, ఈకార్యభేదమువల్ల పంచభూతములకును పరస్పరభేదమున్నట్లు స్పష్టమాయెను.

శ్లో॥ కర్ణాదిగోళకస్థంతచ్ఛబ్దాదిగ్రాహకంక్రమాత్ ।

సౌత్కార్యాన్త్యానుమేయం తత్ప్రాయోధావేద్యహిర్ముఖం ॥

టీ. తత్-అజ్ఞానేంద్రియపంచకము, కర్ణాదిగోళకస్థంసత్=కర్ణాది-చేవి మొదలగు

ఆవయవములయొక్క, గోళకస్థానం - గోళకము వెడిస్థలమందున్నదగుచు, క్రమాత్ - క్రమముగా, శబ్దాది-శబ్దస్పర్శాదివిషయమును, గ్రాహకం-గ్రహించునదియగుచున్నది. తత్ - ఆజ్ఞానేంద్రియపంచకస్వరూపము, సౌత్కర్యోత్-సూక్ష్మభూతకార్యత్వముచే దుర్లక్ష్యమగుటవల్ల, కార్యాదుమేయం=కార్య-కార్యమువల్ల, అనుమేయం-ఊహించబడినదగును. తత్-ఆజ్ఞానేంద్రియపంచకము, ప్రాయః-విరుదుగా, బహిష్కృత-బాహ్యప్రదేశమునుగుంచి, ధావేత్-పరుగెత్తును.

తా. ప్ర. ఆయితే, ఆజ్ఞానేంద్రియపంచకముయొక్క స్థానవ్యాపారములెవ్వి? ఉ. చెప్పిమొదలగు ఆవయవములలోపల నొక్కొక్కయింద్రియముండి, శబ్దస్పర్శాదివిషయమును ప్రత్యేకముగాగ్రహించుచున్నది. ప్ర. ఆయితే, ఆజ్ఞానేంద్రియములందుటయందు ప్రమాణమేమి? ఉ. ఆజ్ఞానేంద్రియములైనను అపంచీకృత పంచభూతకార్యములగుటవల్ల మాక్షతరూపమునుగలిగియున్నవి. అందుచేత, ఆయాంద్రియరూపముకనబడదు. అయినను, ఆయాంద్రియముచే నెడివనివలన ఆయాంద్రియమున్నట్లు ఆమమానప్రమాణముచేత పూహించియురుగవలెను. ప్ర. ఆయినమానమెట్లు? ఉ. లోకమందుక్రియలన్నియు ఒక్కొక్కసాధనమువలన కలుగుచున్నవి. కనుక, ఛేదనాదిక్రియలనుబట్టి గొడ్డలి మొదలగు సాధనములను ఎరిగినట్లు శబ్దస్పర్శాదివిషయగ్రహణమునుబట్టి ఆయాజ్ఞానేంద్రియమున్నదని యూహించితెలిసికొనవలెను. ప). ఆయితే, ఈజ్ఞానేంద్రియములకు స్వభావమేమి? ఉ. ఈజ్ఞానేంద్రియములైనను సాధారణముగా బాహ్యప్రదేశమునకు పరుగెత్తుచున్నవి. ఇట్లు, శుక్రి పరాంచితానివ్యత్యేకత్వేన్వయంభూతసాత్త్వికాబ్జశృతివాంతరాత్మకా॥ అనెడి శ్రుతిజెప్పచున్నది.

ఆవ. ప్రియశృబ్దముచేత నూచింపబడడి, ఒకానొకప్పుడింద్రియములకుగల ఆంతరవిషయగ్రహణము నిప్పుడుజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ కదాచిత్పిహితేకశ్చేంద్రియతేశబ్దంతరః।

పాఠావాచాజాతరాగ్నోజలపానేన్నభక్షణే॥ ౮.

టీ. కదాచిత్-ఒకానొకప్పుడు, కశ్చే-చెప్పలు, పిహితేసతి-మూయబడుచుండగా, పాఠావాచా-పాఠావాచయవునందును, జాతరాగ్నో-జతరాగ్నియందునుగల, ఆంతరః-గర్భములోని, శబ్దః-శబ్దము, శ్రుతియతే-విసబడుచున్నది. జలపానే-జలముద్రాగుటయందును, అన్నభక్షణే - అన్నమును భక్షించుటయందును.

తా. ఒకానొకప్పుడు, చెవియొక్కరంధ్రమును మూయుచుండగా గర్భములో

గానుండెడి పాణివాయుశ్చరాగ్నులయందుగల శబ్దమును శ్రోత్రేంద్రియముగ్రహించుచున్నది. మరియు, జలమును త్రాగునప్పుడును అన్నమును భక్షించునప్పుడును,

శ్లో॥ వ్యజ్యం తేహ్యంతరాస్పృగ్భామీల నేచాంతరంతమః।

ఉద్ధారేరసగంధాచేత్యత్తాణామాంతరగ్రహః॥ ౯.

టీ. అస్తరాః-గర్భములూని, స్పర్శాః-స్పర్శములు, వ్యజ్యంతే-తెలియబడుచున్నవి. మీలనేకృతేసతి - కన్నులుమూయబడుచుండగా, అస్తరం - దేహములూని-తమః-చీకటి, వ్యజ్యంతే-తెలియబడుచున్నది. ఉద్ధారేసతి - వాంతిగలుగుచుండగానైనను, త్రేపులుగలుగుచుండగానైనను, రసగంధాచ-రసగంధములురెండును, వ్యజ్యంతే-తెలియబడుచున్నవి. ఇతి-ఈప్రకారము. అత్తాణామ్ - జ్ఞానేంద్రియములకు, అస్తరగ్రహః=అస్తర-దేహములూనివిషయములయొక్క, గ్రహః - జ్ఞానముకలుగుచున్నది.

తా. మరియు జలమును త్రాగునప్పుడును, అన్నమును భక్షించునప్పుడును, గర్భములూనిస్పర్శములను త్వగింద్రియము గ్రహించుచున్నది. మరియు, కన్నునుమూయుచుండగా దేహములూని చీకటిని చక్షురింద్రియము గ్రహించుచున్నది. మరియు వాంతి, త్రేపుగానికలిగినప్పుడు, రసనేంద్రియము రసమును, ఘ్రాణేంద్రియము గంధమును, గ్రహింపుచున్నది. ఇట్లు జ్ఞానేంద్రియములకు అస్తరవిషయగ్రహణమొకానొకప్పుడు గలిగియున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు జ్ఞానేంద్రియవ్యాపారములనుదెలిపి, కరేంద్రియములులేవనెడి వాదనిగురించి, ఆకరేంద్రియములున్నవని సమర్థించుటకొరకు, కరేంద్రియవ్యాపారములను జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పంచోక్త్యాదానగమనవిసర్గానన్దకాఃక్రియాః।

కృషివాణిజ్యసేవాద్యాఃపంచస్వంతర్భవంతిహి॥ ౧౦.

టీ. ఉక్త్యాదానగమనవిసర్గానన్దకాః=ఉక్తి - వచించుటయు, ఆదాన-గ్రహించుటయు, గమన-వెళ్లుటయు, విసర్గ - పురీషవిసర్జనముచేయుటయు, ఆనన్దకాః-ఆనందించుటయనెడి, పంచ-అయిదైన, క్రియాః - క్రియలు, ప్రసిద్ధములుగానున్నవి. కృషివాణిజ్యసేవాద్యాః=కృషి - వ్యవసాయంబును, వాణిజ్య - వర్తకంబును, సేవాద్యాః-సేవాదిక్రియలను, పంచను-అయిదింటియందె - అంతర్భవంతిహి - అంతర్భూతములగుచున్నవిగదా.

తా. ౧, వచించుటయు, ౨, తీసుకొనుటయు, ౩, నడచుటయు, ౪, కులము

మచిడుచుటయు, గీ, ఆనందించుటయు జలమును విడుచుటయు, ఈఅయిదుక్రియలును ప్రసిద్ధములైయున్నవి. ప్ర. అయితే కృషివర్తకసేవాద్యనేక క్రియలుగలిగియుండగా ఆయిదుక్రియలనియెట్లు చెప్పవచ్చును? ఉ. కృషివర్తకసేవాది క్రియలన్నియు పూర్వోక్తపంచక్రియలలోనే చేరియున్నవి గనుక క్రియలైనచెప్పవచ్చును.

శ్లో॥ వాక్పాణిపాదపాయూపస్థైరత్నైస్తత్త్రియాజనిః।

ముఖాదిగోళకేషాస్తైతత్త్రియాజనిపంచక॥ ౧౧.

టీ. వాక్పాణిపాదపాయూపస్థైః=వాక్. వాక్కును, పాణి- హస్తంబును, పాద-పాదంబును, పాయు-పాయువును, ఉపస్థైః-ఉపస్థలనెడి, అత్నైః-ఇంద్రియములచేత, తత్త్రియాజనిః=తత్త్రియా-ఆవచించుట మొదలగుక్రియలయొక్క, జనిః - ఉత్పత్తి, భవతి-అగుచున్నది. తత్త్రియాజనిపంచకం=తత్త్రియాజని-ఆకరేంద్రియములయొక్క, పంచకం-పంచకము, ముఖాదిగోళకేషు=ముఖాది-నోరు మొదలగు నవయవములయొక్క, గోళకేషు-స్థానములయందు, అస్తై-ఉంటున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఆపంచక్రియలనుగలిగించెడి ఇంద్రియములెవ్వి? ఉ. ౧. వాక్కు, ౨. పాణి, ౩. పాదము, ౪. పాయువు, ౫. ఉపస్థలనెడిపేర్లుగల కర్మేంద్రియములచేత పూర్వోక్తపంచక్రియలును క్రమముగాగలుగుచున్నవి. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ౧. వాగింద్రియమునకువచించుటయే వ్యాపారమగును. ౨. పాణింద్రియమునకు గ్రహించుటయే వ్యాపారమగును. ౩. పాదేంద్రియమునకు గమనమే వ్యాపారమగును. ౪. పాయ్వింద్రియమునకు మలవిసర్జనమే వ్యాపారమగును, ౫ ఉపస్థేంద్రియమునకు జలవిసర్జనము, అనందించుటయు వ్యాపారమగునని తెలియవలెను.

ఆవ. ఇప్పుడు ఈచెప్పబడిన పదియింద్రియములకు ప్రేరకత్వముచేత నధికారియగు మనస్సుయొక్క వ్యాపారస్థానమునుచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మనోదశేంద్రియాధ్యక్షంహృత్పద్మేగోళకేస్థితం।

తచ్ఛాంతఃకరణంబాహ్యేష్వస్వాతంత్ర్యాద్విసేంద్రియైః॥

టీ. మనః - మనస్సు, దశేంద్రియాధ్యక్షం = దశేంద్రియ - పదియింద్రియములకు, అధ్యక్షం - అధికారియగును. తత్ - ఆమనస్సు, హృత్పదేత - హృదయకమలమందు, గోళకే-గోళకమనెడిస్థానమందు, స్థితం-ఉంటున్నది. బాహ్యేషు-బాహ్యస్థలములయందు, ఇంద్రియైర్విసా-ఇంద్రియములతోటితప్ప, అస్వాతంత్ర్యాత్-స్వతంత్రగమనములేమివలన, తత్ - ఆమనస్సు, అంతఃకరణం-అంతరింద్రియమనిచెప్పబడును.

తా. మరియు జ్ఞానేంద్రియ కరేంద్రియములగు పదింటికిని మనస్సు అధికారి యగును. ఆమనస్సు హృదయకమలమందుండును. ఆమనస్సు జ్ఞానేంద్రియములతోగూడి బాహ్యస్థలములకు వ్యాపించునేగాని స్వాతంత్ర్యముచేత తనంతట బాహ్యస్థలములకు వ్యాపింపనేరదు. అందుచేత మనస్సు అంతరింద్రియమని చెప్పబడుచున్నది.

అవ. ఆమనస్సుకుగల అధికారమును యిప్పుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అక్షేప్వస్థార్పితేష్వేత ద్గుణదోషవిచారకం॥

సత్త్వంరజస్తమశ్చాస్యగుణావిక్రియతేహితైః॥ ౧౩.

టీ. అక్షేపః ఇంద్రియములు, అర్థార్పితేః సత్త్వం=అర్థ - విషయములయందు, అర్పితేః సత్త్వ-స్థాపింపబడుచుండగా, ఏతత్ - ఈమనస్సు, గుణదోషవిచారకం=గుణ-ముగుణములయొక్కయు, దోష - హేయగుణములయొక్కయు, విచారకం-విచారణకారియగును. సత్త్వం-సత్త్వగుణంబును, రజః-రజోగుణంబును, తమశ్చ-తమగుణంబును, అస్య-ఈ మనస్సుయొక్క, గుణాః-గుణములగును. హి-ఏకారణమువలన, తైః-ఆసత్త్వరజస్తమగుణములచేత, విక్రియతే-వికారముగాజేయబడుచున్నదో.

తా. ఇంద్రియములన్నియు ఆయావిషయములయందు స్థాపింపబడుచుండగా అప్పుడీమనస్సు, ఇది మంచిదనియు, ఇది మంచిదికాదనియు, ఇట్లు విషయములయందుగల గుణదోషములను విచారించుచుండును. అందుచేత సత్త్వేంద్రియములకును మనస్సు అధికారియని తెలియవలయును. ప్ర. ఏయి? ఆత్మయు చక్షురాదీంద్రియములు సర్వజ్ఞానకారణములగుచుండగా వేరుగా మనస్సు నెందుకంగీకరింపవలెను. ఈ ఆత్మ ప్రమాతయగుటచేత సర్వజ్ఞానసాధారణుడగుటవలన కేవలత్వవలననే గుణదోషవిచారరూపమైన విశేషజ్ఞానము కలుగనేరదు. రూపాదిజ్ఞానమునుపుట్టించుటచేతనే చరితార్థములగుటవలన చక్షురారులవలనను విశేషజ్ఞానముగలుగదు. అనుభవ సిద్ధమైన వస్తుగతగుణదోషవిచారము మరియొకదానిచేత సంభవించదు గనుక ఆవశ్యకముగమనస్సునంగీకరింపవలయును. ప్రమాతయనగా, కూటస్థసహితబుద్ధిస్థచిదాభానుడనితెలియవలయును. మరియు సత్త్వరజస్తమముల నెడి మూడుగుణములును మనస్సునకులిగియున్నవి. ఆమూడు గుణములచేత ఆమనస్సు వికారమునుపొందుచుండును. ఈ ఇంద్రియంబుల స్వరూపవ్యాపారంబులు అత్యావశ్యకంబులగుటవలన నీక్రింద స్పష్టముగా జెప్పబడును.

జ్ఞానేంద్రియములు ౫.

శ్రోత్రేంద్రియము, ఇది సర్వశబ్దంబులనుగ్రహించును. ఆశబ్దంబు శౌకికంబనియు,

SRI JAGADGURU VISHWARADHARA
JNANA SIMHASANA JNANAMANDIR

వైదికంబనియు, ద్వివిధంబు. పాశ్చతరూపంబులగు అష్టదశభాషలు లౌకికంబనంబ
డును. సంస్కృతరూపవేదకాస్త్రీదులు వైదికంబనంబడును. తిరుగ నీలాకికవైదికం
బులు ఆనంతవిధంబులు. ఇన్నిశబ్దంబుల నేదిగ్రహింపుచున్నదోయది శ్రోత్రేంద్రి
యంబు. ఇది కర్ణంబులొనుండు నడిమిద్వారంబుచే నవిచ్ఛిన్నంబగు నాకాశప్రదేశం
బునాశ్రయించియున్నది. ఆకర్ణశఘ్నల్యవచ్ఛిన్నంబగు నాకాశప్రదేశంబే శ్రోత్రేంద్రి
యంబని చెప్పినయెడల, సుప్తి, మూర్ఛ, మృత్యదేహంబులయందుండు కర్ణశఘ్నల్యవ
చ్ఛిన్నాకాశప్రదేశంబులవలనగూడ శబ్దంబులు గ్రహింపబడవలయును. అట్లు గ్రహిం
పబడడములేదు. కనుక ఆకర్ణశఘ్నల్యవచ్ఛిన్నాకాశప్రదేశంబునకంటే భిన్నంబై
శబ్దగ్రహణశక్తిగలదై నూక్షతంబైయుండు యొకవస్తువు శ్రోత్రేంద్రియంబని చెప్పబ
డును. దీనికి యధిష్ఠానదేవతదిక్కు. ఈయధిష్ఠానదేవతచేత ప్రేరేపింపబడిన యాశ్రో
త్రేంద్రియంబు పూర్వోక్తశబ్దంబులనన్నిటిని గ్రహింపుచుండును. ఇట్లు సర్వేంద్రియ
ములకు నూహింపందగినది.

త్వగింద్రియము.

త్వగింద్రియము ఇది. స్పర్శంబులను గ్రహించును. అస్పర్శంబు, శీతంబనియు,
ఉష్ణంబనియు, శీతోష్ణంబనియు, మృదువనియు, కఠినంబనియు, వైదువిధంబులు, ఇందో
క్ష్మాక్రూటి యనంతవిధంబులు. ఇది స్థూలదేహంబును సర్వత్రవ్యాపించియుండును.
స్పర్శగ్రహణశక్తిగలదై నూక్షతంబైయుండు వస్తువగును. దీనికి వాయువు అధిష్ఠాన
దేవత.

చక్షురింద్రియము.

చక్షురింద్రియము ఇది సర్వరూపముల గ్రహించును. ఆరూపంబులు, తెలుపు,
నలుపు, ఎఱుపు, పసుపు, ఆకుపచ్చ, శబళము, అనగా (మిశ్రవర్ణము.) హాస్వము,
దీర్ఘము, స్థూలము, నూక్షతము, అనిదశవిధంబులు. ఇందోక్ష్మాక్రూటి యనంతవిధంబులు.
ఇది కంటియొక్క గ్రుడ్డును ఆశ్రయించుకొనియున్నది. ఆనల్లగ్రుడ్డుకువేరై రూపగ్రహ
ణశక్తిగలదై నూక్షతంబైన యొకవస్తువు చక్షురింద్రియమనంబడును. దీనికి సూర్యం
బధిష్ఠానదేవత.

రసనేంద్రియము.

రసనేంద్రియము - ఇది పువ్వు, పులుసు, కారము, తీపు, వగరు, చేదు, అనునీ
యార్ధరసంబుల నెఱుంగునది. ఇది కొననాలుకను ఆశ్రయించుకొనియున్నది. అయి

నను ఆకొననాటకపు వ్యతిరిక్తంబై రసగ్రహణశక్తిగలదై నూత్నత బై యుండు ఒక వస్తువగును. దీనికి వరుణుండధిష్ఠానదేవత.

ఘ్రీణేంద్రియము.

ఘ్రీణేంద్రియము, ఇది సుగంధము, దుగ్ధంధము, మిశ్రగంధము, అనునీమూటి నెఱుంగునది. ఇది నాసికాగ్రంబు నాశ్రయించియున్నది. కనుక నానాసికాగ్రవ్యతిరిక్తంబై గంధగ్రహణశక్తిగలదై నూత్నతంబైన యొకవస్తువు. దీనికధిష్ఠానదేవత లక్ష్మిదేవతలు. జ్ఞానేంద్రియంబుల స్వరూపవ్యాపారాదు లిట్టివనితెలియవలెను.

కర్తేంద్రియంబులు ౫.

అందు వాగింద్రియము.

తాకికవైదికశబ్దంబులన్నియు దేనిచే నుచ్చించబడుచున్నదో ఆదివాగింద్రియంబనంబడును. ఇది నాటక-తాలమూలంబులు - ఉత్తరోష్ఠాధరోష్ఠంబులు - కంఠమృదయంబులు - బ్రహ్మరంధ్రంబులను నీయేనిమిశ్రితానంబుల నాశ్రయించియున్నది. ఈయప్తస్థానంబులే వాగింద్రియంబనిచెప్పినయెడల, సుప్తి-మృతి-మూర్ఛాదులయందునూడ నాస్థానంబులే శబ్దంబులుచ్చరింపబడవలయును. అట్లుచ్చరింపబడుటలేదు. కనుక నాయప్తస్థానవ్యతిరిక్తంబై వచనగ్రహణశక్తిగలదై నూత్నతంబై యుండు నొకవస్తువు వాగింద్రియంబనంబడును. దీనికధిష్ఠానదేవత చతుర్ముఖుండు. ఆయధిష్ఠానదేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన వాగింద్రియంబు సమస్తశబ్దంబులనుచ్చరింపుచుండును. ఇట్లు సర్వేంద్రియంబులకు నూహింపదగినది.

పాణీంద్రియము.

విడుచుట-గ్రహించుట-యను క్రియలుసేయునది పాణీంద్రియంబనంబడును. అది అరచేతి నాశ్రయించుకొనియున్నది. ఆయరచేతికి వ్యతిరిక్తంబై హానోపాదాన క్రియాశక్తిగలదై నూత్నతమైన యొకవస్తువగును. దానికధిష్ఠానదేవత ఇంద్రుడు.

పాదేంద్రియము.

గమనాగమనాదిక్రియలుసేయునది పాదేంద్రియంబనంబడును. అది అరికాలి నాశ్రయించియుండును. ఆయరికాలికి వ్యతిరిక్తంబై గమనాగమనాది క్రియాశక్తిగలదై నూత్నతంబైన యొకవస్తువగును. దీనికధిష్ఠానదేవత ఉపేంద్రుడు.

పాయురింద్రియము.

పురీషవిసర్జనము మొదలైన క్రియలుసేయునది పాయురింద్రియంబనంబడును.

అది గుఱమునాశ్రయించియున్నది. ఆగుడవ్యతిరిక్తమై పురీషవిసర్జనాది క్రియాశక్తి గలదై నూక్షాత్మంబైనయొకవస్తువగును. దానికధిష్ఠానదేవత మృత్యువు.

ఉపస్థేంద్రియము.

శుక్లమూత్రంబులను విసర్జనంబుసేయునది ఉపస్థేంద్రియంబనబడును. అది యోనిలింగంబులనాశ్రయించియున్నది. ఆయోనిలింగవ్యతిరిక్తంబై శుక్లమూత్రవిసర్జనాది క్రియాశక్తిగలదై నూక్షాత్మంబైన యొకవస్తువగును. దానికధిష్ఠానదేవత ప్రజాపతి ఇట్లు కరేంద్రియస్వరూప వ్యాపారాదికంబని తెలియవలెను.

పంచవాయువులలక్షణము.

ప్రాణవాయువనగా ఉచ్ఛ్వాసము చేయవలనజేయబడుచున్నదో అది ప్రాణ వాయువనంబడును. దానికి స్థానము హృదయము విశిష్టకుండధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతవలన బ్రేరేపింపబడిన ప్రాణవాయువు ఉచ్ఛ్వాసమునుజేయుచుండును.

అపానవాయువు.

అపానవాయువనగా నిశ్వాసముచేసితే చేయబడుచున్నదో అది అపాన వాయువనంబడును. దానికిస్థానము గుడము. విశ్వకర్తయధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠాన దేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన అపానవాయువు నిశ్వాసమునుజేయుచుండును.

వ్యానవాయువు.

వ్యానవాయువనగా శరీరంబు నుద్ధరించుకొని ఇంద్రియాదులకు బలంబిచ్చుచు నేదియున్నదో అది వ్యానవాయువనంబడును దీనికిస్థానంబు శరీరమాద్యంతంబగును. విశ్వయోనియధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన వ్యానవాయు వింద్రియాదులకు బలంబిచ్చుచు శరీరంబునుద్ధరింపుచుండును.

ఉదానవాయువు.

ఉదానవాయువనగా నుషుప్త్యవస్థయందు సకలేంద్రియంబుల నుపసంహరించు కొని తనకుకారణంబైన అజ్ఞానంబులయొందుచు జాగ్రదవస్థయందు నాయాయొంద్రియంబుల నాయాగోళకంబులయొందునిలువుచు, ఉత్క్రమణకాలంబునందు సకలేంద్రియంబులనుగ్రహించుకొని లోకాంతరంబునకుబోవునది ఉదానవాయువనంబడును. దీనికి స్థానంబు కంఠంబు. అజుండధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన ఉదానవాయువు, పైనజేప్పినవ్యాపారంబులనెల్ల జేయుచుండును.

సమానవాయువు.

సమానవాయువనగా భక్ష్య, భోజ్య, లేహ్య, చోవ్యంబుల నెడి నాలుగువిధంబులైన ఆహారంబులను జఠరాగ్నితోగూడుకొని పచనంబుజేసి శరీరంబునకు పుష్టిని ఎద్దికలుగజేయుచున్నదో అది సమానవాయువనబడును. దీనికి స్థానంబు నాభిప్రదేశంబు. జయంబునదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన సమానవాయువు జఠరాగ్నితోగూడుకొని భక్ష్యభోజ్యదులను పక్వంబుజేసి శరీరంబునకు బుష్టినికలుగజేయుచుండును. ఇవిగాక నాగము, కూర్మము, కృకరము, దేవదత్తము, ధనంజయంబుల నెడి పంచుపవాయువులుగలవు. ఇందు నాగవాయువు వాలితేయించును. కూర్మవాయువు కంటిరెప్పలుమూయుటకును తెరుచుటకును కారణంబైయుండును. కృకరవాయువు తుమ్రుకట్లుచేయును. దేవదత్తవాయువావలిండునటులచేయును. ధనంజయవాయువు శరీరమును పోషింపజేయును. ఈవాయువులైదును పూర్వోక్తవాయువులలో నంతర్భూతగులుగును. కనుక నావాయువులకు స్థానంబులను దేవతలను ఏవిచెప్పబడెనో వీనికిని అవియేననితెలియవలెను.

అంతరికరణచతుష్టయము.

మనస్సనగా సంకల్పవికల్పంబులు దేనిచేజేయబడుచున్నదో అది మనస్సనిచెప్పబడును. దానికిస్థానము కంఠాంతము. చంద్రుడధిదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన మనస్సు సంకల్పవికల్పంబులంజేయుచుండును.

బుద్ధియనగా నిశ్చయంబుదేనిచేతజేయబడుచున్నదో అదిబుద్ధియనిచెప్పబడును. దానికి స్థానంబు ముఖంబగును. చతురుక్రమంబుడధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతచేత బ్రేరేపింపబడిన బుద్ధి నిశ్చయమునుజేయుచుండును.

అహంకారంబనగా నభిమానంబు దేనిచేత గలుగుచున్నదో అది అహంకారమునబడును. దీనికి స్థానంబు హృదయంబగును. రుద్రుడధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతవలన బ్రేరేపింపబడిన అహంకారంబభిమానంబుజేయుచుండును.

చిత్తంబనగా ధారణముదేనిచేతజేయబడుచున్నదో అదిచిత్తమగును. దానికి స్థానంబునాభియగును. తేత్రజ్ఞుడగు జీవుండధిష్ఠానదేవత. ఆయధిష్ఠానదేవతవలనబ్రేరేపింపబడిన చిత్తంబు ధారణమును జేయుచుండును.

అవ. గుణములచేత మనస్సునకుగలుగుచుండెడి వికారములనుచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వైరాగ్యంతా తిరదార్యమిత్యాద్యాస్సత్వసంభవాః।

కామకోధో లోభయత్నావిత్యాద్యరజసోష్టితాః॥ ౧౪.

టీ. వైరాగ్యం-విరక్తియు, తాంతిః-ఓర్పుతనమును, ఔదార్యం-ఉదారత్వంబును, ఇత్యాద్యాః-ఇవి మొదలగు సద్గుణములన్నియు, సత్వసంభవాః=సత్వ-సత్త్వగుణమువల్ల, సంభవాః - పుట్టినవగును. కామకోధో-కామకోపములును, లోభయత్నా=లోభ - బుద్ధిగుణమును, యత్న - విషయసుఖమున పొందుటకు ప్రయత్నించుటయు, ఇత్యాద్యాః-ఇవి మొదలగు సంసారసాధకగుణములన్నియు, రజసః-రజోగుణమువల్ల, ఉత్థితాః-పుట్టినవగును.

తా. మనస్సునకుగల వైరాగ్యము, ఓర్పు, ఉదారత్వము, మొదలగు సద్గుణములన్నియు సత్వగుణమువల్లబుట్టినవగును. మరియు, మనస్సునకుగల కామకోధలోభప్రయత్నాదులగు దేహభిమాన సంసారసాధకగుణములన్నియు, రజోగుణమువల్ల కలిగినవగును.

శ్లో॥ ఆలస్యభ్రాంతితంద్రాద్యావికారాస్తమసోష్టితాః।

సాత్త్వికైఃపుణ్యనిష్పత్తిఃసాపోత్పత్తిశ్చరాజసైః॥ ౧౫.

టీ. ఆలస్యభ్రాంతితంద్రాద్యాః = ఆలస్య - సోమరితనంబును, భ్రాంతి-భ్రమించుటయు, తంద్రాద్యాః-నిద్రించుట మొదలగు, వికారాః-వికారములు, తమసః-తమగుణమువల్ల, ఉత్థితాః-పుట్టినవగును. సాత్త్వికైః - సాత్త్వికగుణములచేత, పుణ్యనిష్పత్తిః- పుణ్యముగలుగును. రాజసైః - రాజసగుణములచేత, సాపోత్పత్తిశ్చ - సాపముగలుగును.

తా. మరియు, సోమరితనముచేత పనులుజేయక మందముగానుండుటయు, భ్రమించుటయు, ఆధిక్యముగా నిద్రించుటయు, సోలుటయు ఇవి మొదలగు మనస్సు మొక్క వికారగుణములన్నియు, తమగుణమువల్ల గలిగినవగును. ప్ర. అయితే, ఈ గుణములవల్ల ఫలమేమి? ఉ. వైరాగ్యాదిసాత్త్వికగుణములచేత పుణ్యముగలుగును. మరియు, కామకోధాదిరాజసగుణములచేత సాపముగలుగును.

శ్లో॥ తామసైర్లోభయంకింతువృథాయఃకుపవణంభవేత్ ।

అత్రాహంప్రత్యయీకస్తే త్యేవంలోకవ్యవస్థితః॥ ౧౬.

టీ. తామసైః - తామసగుణములచేత, ఉభయం- పుణ్యసాపములుకెందును,

న. కలగవు. కింతు-మరియేమనగా, నృణా-వృద్ధముగా, ఆయుఃక్షపణం=ఆయుః-
ఆయుస్సుయొక్క, క్షపణం-నాశము, భవేత్-అగును అత్ర-ఇక్కడ, అహంప్రత్య
యా=అహం-నేననెడి, ప్రత్యయా-తెలివిగలబుద్ధి, కర్తా-ప్రభువగును. ఇత్యేవం - ఈ
ప్రకారముగా, లోకవ్యవస్థితిః- లోకమర్యాదయగును.

తా. మరియు మనస్సునందుగల సోమరితనము నిద్రమొదలగు తామసగుణ
వికారములచేత పుణ్యసావములు రెండునుగలగవు. మరియుమనగా వృద్ధముగా ఆ
యుష్కాలము నశించును. మరియు ఈచెప్పబడినవన్నియు, బుద్ధియందుండుటచేత,
అంతరిందియమగు మనస్సునకును, బాహ్యందియములగు శ్రోతౌద్రులకును, అబుద్ధి
ప్రభువగును. (అహం) నేననెడితెలివిగల కర్తయేబుద్ధియగునని తెలియవలెను. ఈప్ర
కారమే లోకమందును, కార్యకారి ప్రభువనిచెప్పబడుచున్నాడు. మరియు అహమ
నెడి తెలివిగల ఈబుద్ధియే అహంకారమగుననియు, అహంకారబుద్ధులురెండును ఏకరూ
పమేయగుననియు, మనోచిత్తులురెండును ఏకరూపమేయగుననియుదెలియవలెను.

అన. ఇట్లు జగత్తుయొక్క స్థితినిదెలిపి, ఆజగత్తు పంచభూతకార్యమని ఎరుగు
టకొరకు ఇప్పుడు జ్ఞానోపాయమునుజెప్పమిన్నాడు.

శ్లో॥ స్పష్టశబ్దాదియక్తేషుభౌతికత్వమతిస్ఫుటం।

అక్షాదావపితచ్చాస్త్రయక్తిభ్యామవధార్యతాం॥ ౧౭.

టీ. స్పష్టశబ్దాదియక్తేషు=స్పష్ట-స్పష్టములైన, శబ్దాది - శబ్దస్పర్శరూపరస
గంధములతోటి, యక్తేషు-కూడియున్న ఘటాదివస్తువులయందు, భౌతికత్వం- పంచ
భూతకార్యత్వము, అతిస్ఫుటం-మిక్కిలి స్పష్టముగాదెలియబడుచున్నది. అక్షాదావ
పి-శ్రోతౌదిఇందియవర్గమందును, కాస్త్రీయక్తిభ్యాం-కాస్త్రీయక్తులవల్ల, తత్-ఆ
పంచభూతకార్యత్వము, అవధార్యతాం- ఎరుగబడుగాక, అనగా ఎరుగవలెననుట.

తా. ఘటాదివస్తువులన్నియు శబ్దస్పర్శరూప రసగంధములనెడి పంచభూత
గుణములను గలిగియుండుటచేత, ఆఘటాదులన్నియు పంచభూతములవల్ల గలిగినట్లు
మిక్కిలి స్పష్టమాయెను. కనుక, లోకమందుగల ఘటాదిదృశ్యసదార్థములన్నియు,
పంచభూతములయొక్క కార్యములనియెరుగవలెను. ప్ర. అయితే, ఇందియాదులన్ని
యు పంచభూతకార్యములగుటెట్లు? ఉ. కాస్త్రీముచేతను అనుమానప్రమాణముచేత
ను నిశ్చయింపవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. శ్రు॥ అన్నయంహిసోమ్యమనః ఆ
పోమయఃపాగ్రస్తేజోమయావాక్॥ ఇత్యాదికాస్త్రీము, మనస్సు మొదలగుఇందియము

తా. ౧. ప్రత్యక్షము, ౨. అనుమానము, ౩. ఉపమానము, ౪. అగమము, ౫. అర్థాపత్తి, ౬. అనుపలభి, ౭. సంభవము, ౮. బలిహ్యము. అనెడి అష్టవిధప్రమాణములచేత ఎంతమాత్రపుజగదెరుగబడుచున్నదో ఆజగత్తంతయు, శ్రు॥ సదేవసోమ్యోదమగ్ర ఆసీత్ ॥ అనెడి శ్రుతియందుగల, (ఇదం) ఇదియ నెడి అర్థముగలశబ్దము చేత చెప్పబడెను. ప్ర. అయితే, ప్రత్యక్షప్రమాణమెట్టిది? ఉ. తాను స్వయముగా గాని ఒకడుజూపినగానిజూచి ఇది ఇట్టిపదార్థమని తెలిసికొనుటయే ప్రత్యక్షప్రమాణమగును. ప్ర. సరి. అనుమానప్రమాణమెట్టిది? ఉ. ఒకవస్తువుతోటి సంబంధించినమరియొకవస్తువునుజూచి అట్టివస్తువు అచ్చటనుండునని ఊహించితెలుసుకొనుటయే అనుమానప్రమాణమగును. ప్ర. ఇందుకునుదాహరణమేమి? ఉ. అగ్నితోటి సంబంధముగలఊగనుజూచి ఆహారమున్నస్థలమునకు సమీపమందు అగ్నియున్నదని ఊహించుటయే అనుమానప్రమాణమునకు ఉదాహరణమగును. ప్ర. సరి. ఉపమానప్రమాణమెట్టిది? ఉ. ఒకవస్తువువలెటి మరియొకవస్తువునుజూచి అవస్తువుగూడ ఈప్రకారమే ఉండునని తెలిసికొనుటయే ఉపమాన ప్రమాణమగును. ప్ర. ఇందుకుదాహరణమేమి? ఉ. ముఖము చంద్రునివలెనున్నదనిని, పినుకటచంద్రునిజూచి ఈప్రకారమే ముఖమును సంతోషకరముగానుండునని తెలిసికొనుటయే ఉపమానప్రమాణమునకు ఉదాహరణమగును. ప్ర. సరి. అగమప్రమాణమెట్టిది? ఉ. ఇతరప్రమాణములచేత గోచరముగాని బ్రహ్మవస్తుస్వరూపమును వేదవాక్యములవల్లను బ్రహ్మసాక్షాత్కారవంతులగు ఋషులవాక్యములవల్లను బ్రహ్మస్వరూపమిట్టిదని నిర్ణయించుటయే అగమప్రమాణమగును. మరియు, వేదవాక్యములవల్ల స్వర్గాదిలోకములున్నవని యెరుగుటయు, అగమప్రమాణమేయగును. మరియు, ఒకదేశమందుగల ఒకవస్తువు నొకడుజూచినచ్చి, ఆవస్తుస్వరూపమునుజెప్పగా వానివాక్యమువల్ల ఆవస్తుస్వరూపమునెరుగుట శబ్దప్రమాణమగును. ఈశబ్దప్రమాణము, అగమప్రమాణములో జేరినదేయగును. ప్ర. సరి. అర్థాపత్తిప్రమాణమెట్టిది? ఉ. కొన్నిలక్షణములంబట్టి ఈయంశమిట్లుండవచ్చునని నిర్ణయించి తెలిసికొనుటయే అర్థాపత్తి ప్రమాణమగును. ప్ర. ఇందుకుదాహరణమేమి? ఉ. ఒకడు పగటియందన్నము తినకున్నను బలిసియున్నాడనెడి వాక్యమునువిని భాత్తుగా నాహారమును భక్షించనియెడల బలియుట తటస్థించదనియు, వీడు రాత్రికాలమందన్నముతని యుండునని నిర్ణయించుటయే అర్థాపత్తిప్రమాణమునకు నుదాహరణమగును. పృ. సరి. అనుపలభిప్రమాణమెట్టిది? ఉ. ఒకపదార్థమొకస్థలమందు లేకపోవుటచేత, లేదనితెలిసికొనుటయే, అనుపలభిప్రమాణమగును.

ప్ర). ఇందుకుదాహరణమేమి ? ఊ. భూమిమీద ఘటములేకపోవుటచేత ఇక్కడ ఘటాభావమని తెలిసికొనుటయే అనుపల్గి ప్రమాణమునకుదాహరణమగును. ప్ర). సరి. సంభవప్రమాణమెట్టిది ? ఊ. శతసంఖ్యలలో దశసంఖ్యలున్నవనియు, సహస్ర సంఖ్యలలో శతసంఖ్యలున్నవనియు, లక్షసంఖ్యలలో సహస్రసంఖ్యలున్నవనియు, గ్రహించుటయే, సంభవప్రమాణమగును. ప్ర). సరి. వితివ్యాప్రమాణమెట్టిది ? ఊ. ఒకచెట్టునందు బ్రహ్మరక్షసున్నదని యొకడేకాలమందోచెప్పగా అమాటనుకొనుము గానందరునిని అచెట్టుదగ్గరకువచ్చినప్పుడు అమాటను జిప్టికొని భయమును పొందుటయే వితివ్యాప్రమాణమగును. ఇట్లు అప్రమాణస్వరూపముల నెరుంగ వలయు.

అవ. ఇట్లు (ఇదల) శబ్దార్థమునుజెప్పి ఆశుశక్తిగమునిప్పుడు తానేఁజెందు చున్నాడు.

శ్లో॥ ఇదంసర్వంపురాస్మష్టే రేక మేవాద్వితీయకం॥

సదేవాసీన్నామరూపేనాస్తామిత్యరుణేర్వచః॥ ౧౯.

టీ. సృష్టిః - జగత్తుపుట్టుటకంటె, పురా - పూర్వమందు, ఇదంసర్వం - ఈ జగత్తంతయు, అద్వితీయకం - రెండవదిలేనట్టియు, ఏకమేవ-ఒక్కటేయును, సదేవ- సదృశపబిప్సామే, అసీత్ - ఆయెను. అనగా బ్రహ్మముగానే ఉండెనట. నామ రూపే-నామరూపములు రెండును, నాస్తాం - లేవు. ఇతి-ఇట్లుని, అరుణేః-ఉద్ధాలక మునియొక్క, వచః - వాక్యమగును.

తా. సృష్టికి పూర్వమందీ జగంబంతయు రెండవదిలేని ఒక్కటేఅగు సదృశ పబిప్సామగానేయుండెననియు, అప్పుడు నామరూపములుగల ఈప్రపంచములేదనియు నిట్లు అరుణునియొక్క పుత్రుడగు ఉద్ధాలకమునీంద్రుడు, శ్రీ॥ సదేవసోమ్యేదమగ్ర అసీత్ ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడి వాక్యముచేత తెలిసెను.

అవ. శ్రు. ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడిమాడుపదములచేత, సద్వస్తువునందు స్వగతాదిభేదత్రయమును నివారించజేయుటకొరకు నిప్పుడులోకమందు స్వగతాదిభే దత్రయమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ వృక్షస్యస్వగతోభేదఃపత్రపుష్పఫలాదిభిః॥

వృక్షాంతరాత్పజాతీయోవిజాతీయశ్శిలాదితః॥ ౨౦.

టీ. పుష్ప-పుష్పమునకు, పత్రపుష్పఫలాదిభిః=పత్ర-ఆకులచేతను, పుష్ప-పు

వృక్షములచేతను, ఫలాభిః పండుల మొదలగువానిచేతను, స్వగతః=స్వ - తనను, గతః - పొందిన, భేదః - భేదమగును. వృక్షాంతరాత్ - మరియొకవృక్షమువల్ల, సజాతీయః - సజాతీయభేదమగును. శిలాదితః - బండమొదలగుపదార్థములవల్ల, విజాతీయః - విజాతీయభేదమగును.

తా. వృక్షమునందుగల సత్రపువృక్షఫలాదులచేత ఆవృక్షమునకుస్వగత భేదమగును. ఒకవృక్షమునకు మరియొకవృక్షముచేత సజాతీయ భేదమగును. మరియు, బండమొదలగునస్తువులవల్ల వృక్షమునకు విజాతీయభేదమగును. ఇట్లు ఒకమందుప్రతివస్తువునకును స్వగత సజాతీయవిజాతీయములనెడి మూడుభేదములు గలిగియున్నవని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు అనాత్మవస్తువునందు మూడుభేదములంజూపి, ఈమూడుభేదములు సద్వస్తువైన బ్రహ్మచుండును వ్యాపించునని, శు॥ ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడిమూడుపదములచేత ఆమూడుభేదములను శ్రుతి నివారించజేయుచున్నదని ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తథాసద్వస్తునోభేదత్రయంప్రాప్తంనివార్యతే।

విక్యావధారణద్వైతప్రతిషేధైస్త్రైభిఃకమాత్ ॥ ౨౧.

టీ. తథా-అప్రకారము. సద్వస్తునః-పరమాత్మవస్తువునకు, ప్రాప్తం-ప్రాప్తిచెడి, భేదత్రయం - స్వగతాదిభేదత్రయము, విక్యావధారణద్వైతప్రతిషేధైః=విక్యా-ఏకత్వమును దెలుపునట్టియు, అవధారణ-ఒక్కటియేయని అవధారణార్థమును దెలుపునట్టియు. ద్వైతప్రతిషేధైః - రెండవవస్తువు లేదని దెలుపునట్టి, త్రైభిః-ఏకమేవాద్వితీయమనెడి మూడుపదములచేత, కమాత్ - క్రమముగా, నివార్యతే - నివారించబడుచున్నది.

తా. వస్తుత్వసామాన్యత్వముచేత అనాత్మవస్తువగు వృక్షమునందు స్వగతసజాతీయ విజాతీయభేదములు మూడునుగలిగినట్లు సద్వస్తువగు పరమాత్మయందుప్రాప్తిచెడిఆమూడుభేదములను (ఒక్కటియేరెండవదిలేదనెడి) విక్యావధారణద్వైతనిషేధార్థములనుదెలిపెడి, శ్రు॥ ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడిమూడుపదములచేత క్రమముగా శ్రుతి నివారించజేయుచున్నది.

అవ. పరమాత్మకు అవయవములు లేమిచేతఆపరమాత్మవస్తువునందు స్వగతభేదమును శంకించుటకు శక్యముకాదని ఇప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సతో నావయవాశ్శంక్తాస్తదంశస్యానిరూపణాత్ ।

నామరూపేనతస్యాంశౌతయోరద్యావ్యనుద్భవాత్ ॥ ౨౧.

టీ. తదంశస్య=తత్ - ఆపరమాత్మయొక్క, ఆంశస్య - అవయవముయొక్క, అనిరూపణాత్ - నిరూపణములేమివల్ల, సతః-పరమాత్మకు, అవయవాః-అవయవములు, శంక్త్యాః - శంకింపదగినవి, న-కావు. తయోః - ఆనామరూపములకు, అద్యాపి-ఇప్పుడును, ఆనగా సృష్టికిపూర్వకాలమందగుట. అనుద్భవాత్-ఉత్పత్తిలేమివల్ల, అంశౌ - అవయవములు, న-కావు

తా. ఆసద్వస్తువగుపరమాత్మ, నిరవయవుడగును. మరియు, ఆపరమాత్మకు, అవయవములు గలవనుటయందు, నేవిధమైనప్రమాణములేదు. కనుక, ఆపరమాత్మయందు స్వగతభేదముగలదని శంకించుటకు శక్యము గాదు. ప్ర. అయితే, ప్రపంచముయొక్క నామరూపములరెండును సద్వస్తువునకు అవయవములగునని చెప్పరాదా యేమి? ఉ. సృష్టికి పూర్వమందుజగత్తుకు నామరూపములు రెండునులేవు. కనుక, ఆనామరూపములురెండును, సద్వస్తువులయొక్క అవయవములనిచెప్పరాదు.

శ్లో॥ నామరూపోద్భవస్యైవసృష్టిత్వాత్సృష్టితఃపురా ।

నతయోరుద్భవస్తస్మాన్నిరంశంసద్యధావియత్ ॥ ౨౨.

టీ. నామరూపోద్భవస్యైవ=నామరూప- నామరూపములయొక్క, ఉద్భవస్యైవ - ఉత్పత్తికే, సృష్టిత్వాత్ - సృష్టిత్వమగుటవల్ల, సృష్టితః - సృష్టికంటె, పురా-పూర్వమందు, తయోః. ఆనామరూపములకు, ఉద్భవః-ఉత్పత్తి, న-లేదు. తస్మాత్ - అందువల్ల, వియత్ - ఆకాశము, యథా - ఏప్రకారముగా, నిరంశం - నిరవయవమో, (తథా)ప్రకారము, సత్ - సద్వస్తువు, నిరంశం - నిరవయవమగును.

తా. ప్ర. అయితే, సృష్టికిపూర్వమందు నామరూపములేక పోవుటకు కారణమేమి? ఉ. నామరూపములయొక్క ఉత్పత్తియే, సృష్టియగుటవల్ల సృష్టికిపూర్వమందు ఆనామరూపములురెండునులేవు. కనుక, సద్వస్తువగు పరమాత్మ, ఆకాశమువలెనే, అవయవములేని వస్తువగుటవల్ల, స్వగతభేదములేనిదగుటకు తగుననితెలియవలెను. ఇట్లు సద్వస్తువునందు స్వగతభేదములేమిచేతనే, శ్రు॥ ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడిశ్రుతి, ఏకశబ్దముచేత ఆస్వగతభేదమును నివారించుచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సదంతరం సజాతీయంనవైలక్షణ్యవర్జనాత్ ।

నామరూపోపాధిభేదంవిన్నానైవసతోభిదా॥

౨౩.

టీ॥ వైలక్షణ్యవర్ణనాత్ = వైలక్షణ్య - విలక్షణ్యముయొక్క - విజ్ఞనాత్ -
లేమివలన, సదంతరం - మరియొక సదవస్తువు . సజాతీయం - సజాతీయమైనది - స-
కాదు. సతః - సదవస్తువునకు, నాను రూపోపాధిభేదంబినా = నామరూప - నామ
రూపములయొక్క, ఉపాధిభేదంబినా - ఉపాధిభేదముతప్ప, భిదా - మరియొకభేద
ము, నైవ - లేనేలేదు.

తా ప్ర. సరి. సత్తునకు స్వగతభేదములేకపోవు గాక. సజాతీయభేదమైనను
లేదాయేమి? ఉ. సజాతీయమనగా, మరియొక సదవస్తువని చెప్పవలయును. ఈ సదవ-
స్తువుకంటె మరియొక సదవస్తువు భేదమునుపొందని కారణమువల్ల, సత్తునకు సజాతీ-
యభేదమును నిరూపించుటకు శక్యము గాదు. ప్ర. అయితే (సత్) అనెడిశబ్దమునకు
ఉన్నదియని యర్థమగును. ఘటమున్నది. పద్మమున్నది. ఇత్యాదివ్యవహారములచేత
సత్తునకుభేదమెట్లుగలిగెను? ఉ. అకాశమునకు ఘటమతాద్యుపాధులచేత ఘటాకా-
శమతాకాశముల నెడి ఉపాధినిమిత్తక భేదములుగలిగినట్లు, సత్తునకును నామరూప
వంతములైన ఆయాఘటాద్యుపాధులచేత భేదముగలిగెనేగాని వాస్తవముచేత సత్తు-
నకు (స్వతః) భేదములేదు. కనుక, ఆయాఘటాది ఉపాధిని విమర్శించినపిమ్మట
అకాశమునకు భేదముతోచనట్లు, నామరూపోపాధిని విమర్శించినయెడల సదవస్తువు
నకు సజాతీయభేదములేనేలేదని స్పష్టముగాదోచును. కనుకనే, శ్లో॥ ఏకమేవాద్వితీ-
యం॥ అనెడిశ్లోతి, ఏవ, అనెడి పదముచేత సజాతీయభేదములేదని నిరాకరించుచు
న్నది యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విజాతీయమసత్తత్తునఖిల్వస్తీతిగమ్యతే॥

నా స్యాతఃప్రతియోగిత్వంవిజాతీయాద్భిదాకుతః॥ ౨౪.

టీ. విజాతీయం - సదవస్తువుకంటె నన్యమైనవిజాతీయవస్తువు, అసత్ - అసత్య
వస్తువగును. తత్తు-అదియో, అస్తీతి-ఉన్నదని, నగమ్యతేభిలు - తెలియబడదుగదా.
అతః - అందువల్ల, అస్య - ఈ సదవస్తువునకు, ప్రతియోగిత్వం - విరోధిత్యము, న -
కాదు. విజాతీయాత్ - ఆమసత్యవస్తువువల్ల, భిదా - సత్తునకుభేదము, కుతః - ఎక్క-
డిది, అసగా లేనేలేదనుట.

తా. ప్ర. సరి. అగుగాక. సత్తునకు విజాతీయమువల్లనైనను భేదముగలుగదా-
యేమి? ఉ. విజాతీయమనగా అన్యవస్తువగును. సత్తుకంటె నన్యవస్తువు, అసత్తుని
చెప్పబడును. అసత్తునగా లేనిదగును. మాయయు, మాయాకార్యమగు జగదాదికముం-
తయు అసత్యమగును. మరియు, అసత్యమై కనబడుచుండెడి వస్తువు మిథ్యయని చెప్ప

బడును. అట్టిమిథ్యాభూత అసత్యవస్తువు లేనిదగుటచేత, అది సద్వస్తువులకు విరోధి గాదు. కనుక, విరోధిగాని యట్టిమిథ్యాభూతమగు జగదాదికముచేత సత్తనకు విజాతీయభేదములేనేలేదు కనుకనే, శుక్తి|| ఏకమేవాద్వితీయం|| అనెడిశ్రుతి, అద్వితీయ పదముచేత సత్తనకు విజాతీయభేదములేదని నిరాకరించుచున్నది.

ఆవ. ఇట్లు చెప్పబడచేత గలిగినఫలమును జెప్పచు స్తంభమును దృఢముగా స్థాపించుటకొరకు భూమినిత్రవ్వుటయ నెడి*స్థూణానిభవన*న్యాయముచేత సద్వస్తువునకే అద్వితీయత్వమును దృఢీకరిండుటకు ఇప్పుడు పూర్వపక్షమును జెప్పచున్నాడు శ్లో|| ఏకమేవాద్వితీయంసత్సద్దమత్రమేకేవన |

విహ్వలాఅసదేవేదంపురాసీదిత్యవర్ణయన్ || ౨౬.

టీ. సత్-సద్వస్తువు, అద్వితీయం- రెండవదిలేనిదనియు, ఏకమేవ-ఒక్కటియే యైనదనియు, సిద్ధం- నిశ్చితమైనది. ఆత్రకు - ఈవిషయమందో, కేవన - కొందరు వాడుట, విహ్వలాస్మృతః - విహ్వలైనవారగుచు, పురా - సృష్టికిపూర్వమందు, ఇదం-ఈజగంబతయు, అసదేవ - శూన్యముగానే, ఆసీదితి-ఉండెనని, ఆవర్ణయన్- పర్ణించినవారైరి.

తా. ఈపైన చెప్పినప్రకారము సృష్టికిపూర్వమందు సద్వస్తువైన పరమాత్మకు సజాతీయవిజాతీయ స్వగతభేదములలేవనుట స్పష్టమాయెను. కనుకనే సృష్టికి పూర్వమందు రెండవదిలేని సద్వస్తువాొక్కటియేయున్నదని, శుక్తి|| ఏకమేవాద్వితీయం|| అనెడిశ్రుతి, సిద్ధాంతముజేసెను కొందరు బాధముతిష్ఠులు విహ్వలచిత్తముగలవారై, శ్రు|| సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్|| అనెడి శ్రుతిసిద్ధాంతసద్వస్తు స్థితిగలిగియుండగా సృష్టికి పూర్వమందు ఈజగంబంతయు శూన్యముగానేయుండెనని పర్ణించిరి.

ఆవ. ఇప్పుడు విహ్వలశబ్దార్థమునకు దృష్టాంతమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో|| మగ్నస్యాభౌయథాక్షాణివిహ్వలానితథాస్యధీః|

అఖండైకరసంశ్రుత్వానిష్ప్రచారావిభేద్యతః || ౨౭.

టీ. అక్షా - సముద్రమందు, మగ్నస్య - మునిగినవనియొక్క, అక్షాణి - ఇంద్రియములు, యథా - ఏప్రకారము, విహ్వలాని - భయముచేతనిశ్చేష్టితములగునో, తథా - ఆప్రకారము, అస్య - ఈశూన్యవాదియొక్క, ధీః-బుద్ధి, అఖండైకరసం= అఖండ-భేదములేని, ఏకరసం-సద్రూపబ్రహ్మవస్తువున, శ్రుత్వా-విని, నిష్ప్రచారాసతీ. సంచారములేనిదగుచు, అతః-ఈసద్వస్తువుల, విభేది-భయమునుపొందుచున్నది.

తా. సముద్రమందు మునిగినవానియొక్క శోత్రాదీంద్రియములు భయము చేత నిశ్చేష్టితములైనట్లు, ఈశాన్యవాదియొక్కబుద్ధియు, అఖండైకరససమాపబ్ధి వృషస్తువును, శుక్ర సజేవసోమేద్దమగ్నిఅసీత్ ఏకమేవాద్వితీయః అనెడిశుక్రిచేత విని, ఆకారముతోగూడినవస్తువునందు సంచరించినట్లు ఈ అద్వితీయసద్వస్తువునందు సంచరింపజాలక ఈసద్వస్తువునెల్ల భయముగలదాయెను.

అవ. ఈయర్థమందు ఆచార్యసమ్మతిని ఇప్పుడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ గౌడాచార్యానిర్వికల్పే సమాధావన్యయోగినాం।

సాకారబ్రహ్మనిష్ఠా నామత్యంతంభయమూచిరే॥ ౨౫.

టీ. గౌడాచార్యాః - గౌడాచార్యులు, నిర్వికల్ప-నిర్వికల్పమగు, సమాధా-సమాధియందు, సాకారబ్రహ్మనిష్ఠానాం=సాకారబ్రహ్మ - సమికల్పబ్రహ్మముయొక్క, నిష్ఠావాం-నిష్ఠగల, అన్యయోగినాం - ఇతరయోగులకు, అత్యంతం-మిక్కిలియధికమైన, భయం-భయమును, ఊచిరే-చెప్పిరి.

తా. సాకారబ్రహ్మ హృదయనిష్ఠులగు ఇతరయోగులకు నిర్వికల్పకసమాధియందు మిక్కిలిభయముగలిగియున్నదని గౌడాచార్యులు చెప్పిరి.

అవ. ఏవాక్యముచేత చెప్పిరనగా ఆవార్తికమునిప్పుడు పఠింపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్పర్శయోగోనామైషదుర్దర్శస్సర్వయోగిభిః।

యోగినోవిభ్యతిహ్యస్తాదభయేభయదర్శినః॥ ౨౬.

టీ. అస్పర్శయోగః - అస్పర్శయోగమనెడి, నామ - ప్రసిద్ధిగల - ఏషః-ఈ నిర్వికల్పకసమాధి, సర్వయోగిభిః - సాకారధ్యాననిష్ఠులచేత, దుర్దర్శః - పొందుటకు శక్యముగానిదగును. హి-ఏకారణమువల్ల, యోగినః-సాకారధ్యాననిష్ఠులు, అభయే-భయములేనినిర్వికల్పకసమాధియందు, భయదర్శినః - భయపేతుత్వమునుకల్పించిన వారగుచు, అస్తాత్-ఈనిర్వికల్పకసమాధివల్ల, విభ్యతి-భయమునుపొందుచున్నారో.

తా. ఈనిర్వికల్పకసమాధి అస్పర్శయోగమనెడి ప్రసిద్ధిగలదియగును. ఈనిర్వికల్పకసమాధిని సాకారధ్యాననిష్ఠులగు ఇతరయోగులు పొందజాలరు. ప్ర. అయితే, వారుపొందజాలమికి కారణమేమి? ఉ. నిర్జనప్రదేశమందు బాలురుభయపేతుత్వమునుకల్పించుకొని భయమునుపొందినట్లు సాకారధ్యాననిష్ఠులగు ఇతరయోగులును,

నిర్భయమైన ఈనిర్వికల్పకసమాధియందు భయమునుకల్పించుకొని ఈనిర్వికల్పకసమాధివల్ల భయమునుపొందిరిని గొడచాద్యులుచెప్పిరి.

అవ. ఈయర్థమును శ్రీశంకరాచార్యులును చెప్పిరిని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ భగవత్పూజ్యపాదాశ్చశుష్కతర్రపటూనమూ॥

అహుర్తాధ్యమికావ్రాంతానవింత్యేస్త్రిసదాత్మని॥ ౩౦.

టీ. భగవత్పూజ్యపాదాశ్చ-శ్రీశంకరాచార్యులును, అచింత్యే-చింతించుటకు శక్యముగాని, అస్త్రి-ఈ, సదాత్మని-సదాశ్రవణపరమాత్మనియమై, శుష్కతర్రపటూ॥=శుష్కతర్ర-శుష్కించినతర్రములచేత, పటూ॥-సమర్థులగు, అమూ॥-ఈ, మాధ్యమికావ్రాంతానవి-భ్రాంతాన-భ్రమించినవారినిగా, అహుః-చెప్పిరి.

తా. మరియు అవాక్యానసగోచరుడైన ఈసమాధిపరమాత్మనియమై సాకారధ్యాననిష్ఠులగు బౌద్ధులుభ్రమించిరినియు, శుష్కతర్రములచేత సమర్థులవలె ఆ బౌద్ధులువాదించెదరినియు, ఇట్లు శ్రీశంకరాచార్యులుచెప్పిరి.

అవ. ఆశంకరాచార్యవారికము నిప్పుడుపఱిచుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనాదృత్యశ్రుతిమౌగ్ధ్యాదిమేబౌద్ధాస్తశేన్వనః॥

ఆపేదిరేనిరాత్మత్వమనుమానైకచక్షుషః॥ ౩౧.

టీ. అనాదృత్య-తాపసులగు, ఇమే-ఈ, బౌద్ధాః-శూన్యవాదులు, మౌగ్ధ్యాత్-మూర్ఖత్వమువల్ల, శ్రుతి-శ్రుతిని, అనాదృత్య-నిరాకరించి, అనుమానైకచక్షుషః=అనుమాన - అనుమానమే, ఏక-ముఖ్యమైన, చక్షుషః-నేత్రముగాగలవారగుచు, నిరాత్మత్వ-శూన్యభావమును, ఆపేదిరే-పొందిరి.

తా. ఈతాపసులగు బౌద్ధులు, మూర్ఖత్వముచేత, శ్రీ॥ సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్ ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతినినిగ్రహించి అనుమానమేముఖ్యనే నేత్రముగా గలవారగుచు బుద్ధికిపాక్షియగు ఆత్మనంగీకరింపక శూన్యభావమునుపొందిరిని శ్రీశంకరాచార్యులుచెప్పిరి.

అవ. ఇప్పుడు సిద్ధాంతి, శూన్యవాదమునువికల్పించి దూషించుచున్నాడు.

శ్లో॥ శూన్యమాసేదితిబ్రూమేసద్యోగంవాసదాత్మతాం॥

శూన్యస్యనతుతద్యుక్తముభయంవ్యాహతత్వతః॥ ౩౨.

టీ. శూన్యం - శూన్యము, ఆసేదితి - ఉండెననెడివాక్యముచేత, శూన్యస్య -

శూన్యమునకు, సద్యోగం=సత్ - సత్తాజాతితోటి, యోగ - సంబంధమును, బ్రూషే-చెప్పుచున్నావో, సదాత్మతాం - సద్రూపభావమును, బ్రూషే-చెప్పుచున్నావో, (బ్రూ)హి చెప్పుము. తదుభయంతు-ఆరెండును, శూన్యస్య-శూన్యమునకు, వ్యాహతత్వతః - విరోధమగుటవల్ల, నయుక్తం - యుక్తముకాదు.

తా. ఓశూన్యవాదీ నీవు సృష్టికృతార్థమందు శూన్యమేఉండెననిచెప్పితివి. శూన్యమనగాలేనిదగును. ఉండెననగా, సత్తనెడిశబ్దముయొక్క అర్థమగును. శూన్యమేఉండెననెడిఈవాక్యముచేత శూన్యమునకు, ౧. సత్తాజాతితోటి సంబంధమునుచెప్పెదవో, లేక ౨. సద్రూపభావమునుచెప్పెదవో చెప్పుము. శూన్యమననది అభావమగుటవల్ల, ఈరెండువిధములును శూన్యమునకువిరోధములగును. కనుక శూన్యము సత్తాజాతితోటి సంబంధముగలిగియున్నదనియైనను, సద్రూపత్వమునుబొందియున్నదనియైనను చెప్పుటయుక్తముకాదు.

అవ. ఆవిరోధమునేదృష్టాంతపూర్వకముగా నిప్పుడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నయుక్తస్తమసాసూర్యోనాపిచాసౌతమోమయః।

సచ్ఛూన్యయోర్విరోధిత్యాచ్ఛూన్యమాసీత్కథంవద॥౩౩.

టీ. మార్థ్య-మూర్ఖుడు, తమసా-చీకటితోటి, యుక్త-కూడియుండువాడు, న-కాదు. అసౌ - ఈమూర్ఖుడు, తమోమయశ్చాపి - అంధకారస్వరూపుడును, న-కాదు. సచ్ఛూన్యయోః=సత్ - ఉండెడివస్తువునకును, శూన్యయోః - లేనిదానికిని, విరోధిత్యాత్ - విరోధముగలిగియుండుటవల్ల, శూన్యం - శూన్యము, కథం - ఎట్లు, ఆసీత్ - ఉండెనో, వద - చెప్పుము. అనగా శూన్యముండెననిచెప్పరాదనుట.

తా. అంధకారమునకును మూర్ఖునకునువిరోధమగును. కనుక మూర్ఖుడంధకారముతోకూడియుండడు. మరియు మూర్ఖుడంధకారస్వరూపుడునుగాదు. అటువలెనే సత్తనగానుండెడివస్తువునకును, శూన్యమనగాలేనిదగును. అట్టిసద్వస్తువునకును శూన్యమునకును విరోధమగుటవల్ల, శూన్యమెట్లుండెనో చెప్పుము. అనగా శూన్యముండెననిచెప్పరాదనియభిప్రాయము.

శ్లో॥ వియదాదేగ్నామరూపేమాయయాసువికల్పితే।

శూన్యస్యనామరూపేచతథాచేజ్జీవ్యతాంబరం॥ ౩౪.

టీ. వియదాదేః - ఆకాకాదిభూతపంచకముయొక్క, నామరూపే-నామరూపములురెండును, మాయయా - మాయాశక్తిచేత, సువికల్పితే-బ్రహ్మతమండుకల్పించ

బడినది. శూన్యస్య - శూన్యముయొక్క, నామరూపేచ - నామరూపములురెండును, తథాచేత్ - మాయచేత బ్రహ్మనుండుకల్పించబడెనని అంటివేసి, చిరం-దీర్ఘకాలము, తేవ్యతాం-జీవించబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, మీ ఆర్యైతమతమునకారము నిర్వికల్పబ్రహ్మమందు ఆకాశాది పంచభూతములుండుట విరోధముకాదాయేమి? ఉ. నిర్వికల్ప బ్రహ్మమందు ఆకాశాదిపంచభూతములయొక్క నామరూపములను మాయాశక్తికల్పించినది. కనుక, విరోధములేదు. ప్ర. అయితే, ఆర్యైతయెడల శూన్యముయొక్క నామరూపములను రెంటిని సద్వస్తువునందు మాయాశక్తి కల్పించినదని చెప్పనచ్చునుగదా? ఉ. ఓబాధుడా, ఆర్యైతయెడల నీవుదీర్ఘకాయు వుండుతుడవుగమ్ము. అనగా అట్లుచెప్పినయెడల బాధునియొక్క శూన్యదుతమపసిద్ధాంతమాయెనని సిద్ధాంతి యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సతోపి నామరూపే ద్వేకల్పితే చేత్తదావద।

కుతేతినిరభిప్రాయోనభిముః క్వచిత్త్వతే॥

౩౫.

టీ. సతోపి-సద్వస్తువునకును, ద్వే-రెండైన, నామరూపే - నామరూపములు, కల్పితేచేత్ - కల్పించబడినవని యంటివేసి, తదా-అప్పుడు, కుతేతి - ఎచ్చటకల్పించబడినవని చెప్పెదనో, వద - చెప్పుము. నిరభిప్రాయః - ఆధారవస్తువులేని, భిముః - భ్రాంతి, క్వచిత్ - ఎచ్చటను, నేత్త్వతే లోకమందుకనబడలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, మీ ఆర్యైతమతమందు వస్తుసంబంధములైన నామరూపములు రెండును లేమిచేత శూన్యముయొక్క నామరూపములు రెండును బ్రహ్మమందు మాయచేత కల్పించబడినట్లు సద్వస్తువునకు నామరూపములును కల్పించబడినవేయని యంగీకరించరాదాయేమి? ఉ. ఓబాధుడా, సద్వస్తువగు నిర్వికల్పబ్రహ్మమందు ఆకాశాది పంచభూతములయొక్క నామరూపములను రెంటిని మాయాశక్తి కల్పించినదని చెప్పితిమేగాని, సద్వస్తువునకు నామరూపములు కల్పించబడినట్లు చెప్పలేదు. మరియు, సద్వస్తువునకు నామరూపములు కల్పించబడినవని నీవుచెప్పెడివక్షమందు ఆసద్వస్తువుయొక్క నామరూపములు రెండును, ౧. ఆసద్వస్తువునందే కల్పించబడినవో, లేక, ౨. శూన్యమందు కల్పించబడినవో, లేక, ౩. జగంబునందు కల్పించబడినవో చెప్పుము. లోకమందు అన్యములైన రజతాదివస్తువులయొక్క నామరూపములు రెండును, అన్యములైన శుక్తికాదులయందు భ్రాంతిచేత నారోపించబడుచున్నవేగాని, రజతాదులయొక్క నామరూపములురెండును, అరజతాదులయందే

భ్రాంతిచేతనారోపించబడినట్లు కనబడలేదు. కనుక, సద్వస్తువుయొక్క నామరూపములు రెండును, ఆ సద్వస్తువునందే కల్పించబడినవని చెప్పరాదు. మరియు, శూన్యమనునది స్వరూపము లేనిదగును. అట్టి అభావమగు శూన్యము భ్రాంతికి నాధారవస్తువుకానేరదు. కనుక, సద్వస్తుయొక్క నామరూపములు రెండును శూన్యమందు కల్పించబడినవని చెప్పరాదు. మరియు, సద్వస్తువునకు బ్రహ్మచయవల్ల జగంబువుట్టెను. అట్టిజగంబునందు సద్వస్తువుయొక్క నామరూపములు రెండును భ్రాంతిచేత కల్పించబడినవని చెప్పినయెడల, ఆ సద్వస్తువుయొక్క నామరూపారోపణమునకు జగంబు ఆధారమైయుండెనని చెప్పవలసివచ్చును. అట్లుచెప్పరాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. కారణమగు సద్వస్తువువల్ల బుట్టినజగంబు తనకుకారణమైన సద్వస్తువుయొక్క నామరూపములను తనయందారోపించుకొనుటకు నాధారముకాకాలదు. కనుక, ముందుచెప్పబడిన మూడుపక్షములను యుక్తములుగావు. ప్ర. అయితే, సద్వస్తువునకు నామరూపములు రెండును కల్పించబడెడివిషయమై ఆధారవస్తువు లేకపోయినను ఆ సద్వస్తువుయొక్క నామరూపములు రెండును భ్రాంతిచేత కల్పించబడెనని చెప్పటవల్ల దోషమేమి? ఉ. లోకమందు భ్రాంతికి నిమిత్తమైన ఆధారవస్తువులేకనే, అట్టిభ్రాంతి ఎచ్చటను కనబడలేదు. కనుక, సద్వస్తువునకు నామరూపములు కల్పించబడెనని చెప్పరాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సదానీదిశబ్దార్థభేదేవైగుణ్యమావతేత్ ।

అభేదేపునరుక్తిస్సాన్యవైవంలోకేతథేక్షణాత్ ॥ ౩౬.

టీ. సత్ - ఉండునది, అనీత్ - ఉండెను. ఇతి - ఇట్లునెడి, శబ్దార్థభేదే = శబ్ద - రెండుపదములయొక్క, అర్థభేదే - అర్థభేదపక్షమందు, వైగుణ్యం - అద్వైత విరోధము, అపతేత్ - పోగొట్టించును. అభేదే - అర్థభేదములేనిపక్షమందు, పునరుక్తి - పునరుక్తిదోషమును, స్యాచ్చేత్ - కలుగుననియంటివేని, లోకే - లోకమందు, తథా - అప్రకారము, ఈక్షణాత్ - దోషములేని పునరుక్తి ప్రయోగములు కనబడుచుండుటవల్ల, మైవం - ఇట్లు అక్షేపింపరాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఓ అద్వైతసిద్ధాంతి, సృష్టికిపూర్వమందు శూన్యమండెనని చెప్పితిమి. అందుకు మీరుసహింపక శూన్యమెట్లుండునని అక్షేపించి విరోధమును చెప్పితిరి. మరియు, మీరు సృష్టికిపూర్వమందు సత్తేయుండెనని, శ్రు॥ సదేవసామ్యే దమగ్ర అనీత్ ॥ అనెడి శ్రుతిని వర్ణించితిరి. అశ్రుతియందుగల, (సత్ అనీత్) అనెడి రెండుపదములకును ఉండునది ఉండెనని యర్థమగును. ఆ రెండుపదములకును అర్థభే

దముకలదో లేదో చెప్పము. అర్థభేదమున్నయెడల రెండువస్తువులగుటచేత అదైవ్యత హానియగును. మరియు అర్థభేదములేనియెడల పునరుక్తి దోషముకలుగును. కనుక మేమువర్ణించిన అర్థమునకెట్లు విరోధమునుచెప్పితిరో అటువలెనే మీరువర్ణించిన అర్థమునకును దోషములేదాయేమి? ఉ. ఓశూన్యవాదీ, పూర్వోక్త శ్రుతియందుగల (సత్ ఆసీత్) ఉండునది ఉండెననెడి రెండుపదములకును అర్థభేదములేదు. కనుక, అదైవ్యతవిరోధములేదు. ప్ర. అయితే, ఆరెండుపదములకును ఏకార్థత్వము గలిగెడి పక్షమందు చెప్పినది మరలజెప్పుటయ నెడి, (పునరుక్తిదోషము) కలుగదాయేమి? ఉ. లోకమందిట్టి ప్రయోగపదములుండుటవల్ల పునరుక్తిదోషములేదని తెలిసికొనుము.

శ్లో॥ కర్తవ్యంకురు తేవాక్యంబూ)తేధార్యస్యధారణం।

ఇత్యాదివాసనావిష్టంప్రత్యాసీత్సదితీరణం॥

32.

టీ. కర్తవ్యం - చేయదగిన కార్యమును, కురుతే - చేయుచున్నాడు. వాక్యం-వాక్యమును, బ్రూతే - చెప్పుచున్నాడు. ధార్యస్య - ధరించదగిన పదార్థముయొక్క, ధారణ-ధారణమగుచున్నది. అనగా ధరించదగినదానిని ధరించుచున్నాడనుట. ఇత్యాదివాసనావిష్టం ప్రతి = ఇత్యాది - ఇవిమొదలగు లోకవాక్యప్రయోగములయొక్క, వాసనావిష్టంప్రతి-సంస్కారముతోగూడినశిష్యునిగురించి, సత్-ఉండునది, ఆసీదితి-ఉండెనని, ఈరణం - చెప్పుటయగును.

తా. ప్ర. అయితే లోకమందిట్టి ప్రయోగములయందు పునరుక్తి దోషములేని ధృతిమెది? ఉ. చేయదగిన కార్యమును చేయుచున్నాడనియు, వాక్యమునుచెప్పుచున్నాడనియు, ధరించదగినదానిని ధరించుచున్నాడనియు, నిట్లు లోకమందు ప్రయోగములుగలవు. ఈప్రయోగములయందు పునరుక్తిదోషమును చెప్పురాదు. ప్ర. సరి. లోకమందిట్టి ప్రయోగములుండుగాక, ఇట్లు చెప్పుటచేత శ్రుతియందు లాభమేమి? ఉ. ఇట్టి లోకవ్యవహారసంస్కారముతోగూడిన శిష్యునిబోధించుటకొరకు, ముందు చెప్పుటచేత శ్రుతియందు (సత్ ఆసీత్) ఉండెడివస్తువు ఉండెననిచెప్పబడెను. కనుక, పునరుక్తిదోషములేదు.

శ్లో॥ కాలాభావేపురేత్యుక్తికాలవాసనయాముతం।

శిష్యంప్రత్యేచ తేనాత్రద్వితీయంనహిశంక్యతే॥

33.

టీ. కాలాభావే=కాల-అన్వితీయ వస్తువునందు భూతకాలముయొక్క. అభావేసరి-అభావమగుచుండగా, పురేత్యుక్తి - సుప్తేతి పూర్వమందనిచెప్పుట, కాలవాస

సయా - కాలసంస్కారముతోటి, యంతం - కూడియున్న, శిష్యప్రశ్న - శిష్యుని గురించియేగును. లేన-అట్లుచెప్పటచేత, అత్ర-ఈసద్వస్తువునందు, ద్విత్వీయం-రెండవస్తువు, నహిశంక్యతే-శంకింపబడదు.

తా. ప్ర. అయితే, అద్వితీయవస్తువునందు పూర్వకాలములేదు. అట్లులేనప్పుడు, శ్రు|| సదేవ|| ఇత్యాదిశ్రుతిచేత, (ఆగ్రహణీయ) పూర్వమందుండెనని యెట్లు చెప్పబడదు? ఉ. అద్వితీయవస్తువునందు కాలములేకపోయినను, కాలసంస్కారముతో గూడియున్న శిష్యుని బోధించెడి నిమిత్తమై (ఆగ్రహణీయ) సృష్టికిపూర్వమందుండెనని శ్రుతిచెప్పెను. కానక దోషములేదు. ప్ర. అయితే, జగదుత్పత్తికి పూర్వమందు జగంబులేదని చెప్పటచేత బ్రహ్మమునకు ద్విత్వీయవస్తువుతోటి సంబంధము కలుగదాయేమి? ఉ. ద్వైతసంస్కారముతో గూడియుండడి శిష్యుని బోధించెడి నిమిత్తమై శ్రుతి ప్రవర్తించి సృష్టికిపూర్వమందు సద్వస్తు ఒక్కటితప్ప, మరియొద్దియులేదని తెలిపెను. అందుచేత బ్రహ్మము సద్వితీయమని శంకించుట అధికప్రసంగమగును.

అవ. ఇప్పుడు సిద్ధాంతరహస్యమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో|| చోద్యంవాపరిహారోవాక్రియతాంద్వైతభాషయా|

అద్వైతభాషయాచోద్యంనాస్తి నాపితదుత్తరం|| ౩౯.

టీ. చోద్యంవా - చోద్యమైనను, పరిహారోవా - పరిహరమైనను, ద్వైతభాషయా - వ్యవహరదశచేత, క్రియతాం-చేయబడుగాక. అద్వైతభాషయా-అద్వైతదశచేత, చోద్యం - చోద్యము, నాస్తి-లేదు. తదుత్తరమపి=తత్-అచోద్యమనకు, ఉత్తరమపి-సమాధానమైనను, న - లేదు.

తా. వ్యవహరదశయందు పూర్వపక్షసిద్ధాంతములు చేయబడుచుండును. అద్వైతదశయందు పూర్వపక్షమైనను, అందుకుసమాధానమైననులేదు. అనగా, పరమార్థమందు అద్వైతస్వరూపమే వాస్తవమని యభిప్రాయము.

అవ. పరమార్థమందు ద్వైతములేదని, ఇప్పుడు స్పృతి ప్రమాణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో|| తదాస్తిమితగంభీరంనతేజోనతమస్తతం|

అనాఖ్యమనభివ్యక్తంసతిగించిదవశిష్యతే|| ౪౦.

టీ. తదా - పరమార్థదశయందు, స్తిమితగంభీరం=స్తిమిత-నిశ్చలమైనట్టియు, గంభీరం-దురవగాహమైనట్టియు, అనగా మనస్సుచేత విషయకరించుటకు శక్యముగా

నిదనుట. నతేజః-తేజోభావమునకు ఆధారముకానట్టియు, నతమః-తమస్సుకంటె విలక్షణమైనదియు అనగా నావరించనిదియనుట. తతం-వ్యాప్తమైనట్టియు, అనాఖ్యం-వ్యాఖ్యానించుటకు శక్యముగానట్టియు, అశభివ్యక్తం - చక్షురాది ఇంద్రియములచేత గ్రహించబడనట్టియు, సత్ - శూన్యవిలక్షణమైనట్టియు, కించిత్ - ఇదియని నిర్దేశించుటకు శక్యముగాని నిర్వికల్ప బ్రహ్మవస్తువు, అవశిష్యతే - శేషింపబడుచున్నది. అనగా దైవతనిషేధా పధిత్యముచేత మిగులుచున్నదనుట.

తా. పరమార్థమగు అద్వైతదశయందు సకలదైవతమును విషేషించుటచేత దైవతనిషేధమునకు అపధిగా సద్వస్తువగు నిర్వికల్పబ్రహ్మము శేషించియుండును. అనిర్వికల్పబ్రహ్మవస్తువు నిశ్చలమైనదగును. మనస్సుచేత విషయాకరించుటకు శక్యముగా నిదగును. తేజోభావమునకు నాధారముకానిదగును. అంధకారముకంటె విలక్షణమైనదగును. అనగా ఆవరణస్వభావములేని వ్యాపకమగును. వాక్కుచేత జెప్పటకు శక్యముగానిదగును. నేత్రాదీంద్రియములచేత విషయాకరించుటకు శక్యముగానిదగును. శూన్యముకంటె నన్యమైనదగును. కనుకనే ఇదియనుటచేత నిర్ణయించుటకు శక్యముగానిదగును. ఇటువంటి సద్వస్తువగు బ్రహ్మము పరమార్థమందు శేషించియుండునని స్తుతిజెప్పచున్నది. కనుక పరమార్థమగు అద్వైతదశయందు దైవతములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది శంకించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ననుభూమ్యాదికం మాభూత్పరమాణ్వంతనాశతః।

కథం తేవియతోఽసత్త్వంబుద్ధిమారోహతీతిచేత్ ॥ ౪౧.

టీ. నను - ఓయీ, భూమ్యాదికం - భూమిమొదలగు భూతచతుష్టయము, పరమాణ్వంతనాశతః=పరమాణ్వంత - పరమాణురూపములచేత, నాశతః=నశించుటవలన, మాభూత్-సృష్టికీపూర్వమందు లేకపోవుగాక. వియతః-అకాశముయొక్క, అసత్త్వం - లేమి, తే-నీయొక్క, బుద్ధి - బుద్ధిని, కథం - ఎట్లు, ఆరోహతి - ఎక్కుచున్నది. అనగా నాశ్రయించుచున్నదనుట. ఇతిచేత్ ఇట్లుంటివేని చెప్పెదవినుము.

తా. ఓ అద్వైతసిద్ధాంత, పృథివ్యప్తేజో వాయువుల నెడినాలుగుభూతములును పృథ్వివగుటచేత ననిత్యములగును. కనుక ఆభూతములు నాలుగును ప్రళయకాలమందు పరమాణురూపములగుచు తుదకు నశించును. అందువల్ల నా నాలుగుభూతములును సృష్టికీపూర్వమందులేనివేయగును. అకాశమునకు సుత్యుత్తిలేమిచేత నాయాకాశము

సత్వమగును. అట్టియాకాశము సృష్టిపూర్వమందు లేదనెడి విషయము, నీబుద్ధిని యెట్లాశ్రయించెనో జెప్పము. ?

అవ. ఇట్లు పూర్వవాదియడుగగా సిద్ధాంతదృష్టాంతావప్తంభముచేత నాశం కను పరిహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అత్యంతనిర్జగదోవ్యయధాదౌబుద్ధిమాశ్రితం॥

తద్దైవసన్నిరాకాశంకుతోనాశ్రయతేమతిం॥ ౪౨.

టీ. అత్యంతం - మిక్కిలి, నిర్జగత్ - జగంబులేని, వ్యయ - ఆకాశము, అదౌ - సృష్టికి పూర్వమందున్నట్లు, బుద్ధి - నీబుద్ధిని, యథా - ఏప్రకారము, ఆశ్రితం - ఆశ్రయించియుండెనో, తద్దైవ - ఆప్రకారమే, నిరాకాశం - ఆకాశములేని, సత్ - సద్వస్తువు, కుతో - ఎందువల్ల, మతిం - నీబుద్ధిని, నాశ్రయతే - ఆశ్రయింపదు.

తా. ఓయి పూర్వవాదీ, సృష్టికి పూర్వమందు భూమ్యాది జగంబులేని యాకాశముమాత్రమేయున్నట్లు, నీబుద్ధికిదోచెను. అటువలెనే సృష్టిపూర్వమందు ఆకాశములేని సద్వస్తువుమాత్రమేయున్నట్లు నీబుద్ధికితోచకుండుటకు కారణమేమో జెప్పము.

శ్లో॥ నిర్జగదోవ్యయదృష్టంచేత్ప్రకాశతమసీవినా॥

క్వదృష్టంకించలేవత్ప్రత్యక్షంవియత్థలు॥ ౪౩.

టీ. నిర్జగత్ - జగంబులేని, వ్యయ - ఆకాశము, దృష్టంచేత్ - కనబడుచున్నదంటివేని, ప్రకాశతమసీవినా - ప్రకాశాంధకారములను రెంటిని విడిపించి, క్వ - ఎచ్చట. దృష్టం - కనబడుచున్నది. అనగా కనబడుచుండలేదనుట. కించ - ఇదియునుం. గాక, తే - నీయుక్తి, వత్తే - మతిమండు, వియత్ - ఆకాశము, నప్రత్యక్షంఖలు - ప్రత్యక్షముకాదుగదా.

తా. ప్ర. న్యాయం॥ నహిదృష్టేతదనువపన్నం॥ అనెడిన్యాయప్రకారము కనబడుచున్నదానిని లేదనిచెప్పరాదు. గనుక జగంబులేని ఆకాశము కనబడుచుండలేదాయేమి? ఉ. ప్రకాశాంధకారములను రెంటిని విడిపించి యాకాశమెక్కడను కనబడలేదు. అనగా ప్రకాశాంధకారముల నాశ్రయించియే ఆకాశము కనబడుచున్నదిగాని ప్రకాశాంధకారములు తోచనిసమయమందు ఆకాశము కనబడనేరదని యభిప్రాయము. ఇదియునుంగాక నీమతమందాకాశము ప్రత్యక్షము గామిచేత నీసిద్ధాంతముపసిద్ధాంతమగును.

శ్లో॥ సద్వస్తుశుద్ధంతస్త్వాభిర్నిశ్చితైరనుభూయతే।

తూష్టింస్థితౌనశూన్యత్వం శూన్యబుద్ధేచ్ఛవర్జనాత్ ॥ ౪౪.

టీ. శుద్ధం - పశుశుద్ధమైన, సద్వస్తువు - బ్రహ్మవస్తువో, నిశ్చితైః - అమన
స్కులమగు, అస్త్వాభిః - మాచేత, తూష్టింస్థితౌ - తూష్టింస్థితియందు, అనుభూయతే -
ప్రత్యక్షముగా ననుభవింపబడుచున్నది. తూష్టింస్థితౌ - తూష్టింభావమందు, శూన్యబు
ద్ధేచ్ఛ - శూన్యబుద్ధియొక్క, వర్జనాత్ - లేమివల్ల, శూన్యత్వం - శూన్యత్వము, న -
సంభవింపదు.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రత్యక్షముగాకపోవుట, సద్వస్తువునందును సామ్యము
గాదాయేమి? ఉ. తూష్టింభావమందు అమనస్కులమగు మాచేత సద్వస్తువు ప్రత్య
క్షముగా ననుభవింపబడుచున్నది. ప్ర. అయితే, తూష్టింభావమందితరమెద్దియు స్ఫు
రింపమిచేత అప్పుడు శూన్యమేనని చెప్పరాదాయేమి. ఉ. ఆతూష్టింభావమందు
శూన్యమేనని శూన్యవిషయమైన బుద్ధిలేమివల్ల నక్కడ శూన్యత్వము సంభవింపదు.

శ్లో॥ సద్బుద్ధిరపచేన్నాస్తిమాస్తస్యస్వప్రభత్వతః।

నిర్గుణస్కృత్వసాక్షిత్వాత్సత్త్వాత్రంసుగమంనృణాం ॥ ౪౫.

టీ. సద్బుద్ధిరపి - సద్వస్తువిషయమైన బుద్ధియు, నాస్తిచేత్ - లేదంటివేని,
అస్య - ఈసద్వస్తువునకు, స్వప్రభత్వతః - స్వప్రకాశత్వము గలిగియుండుటవల్ల,
మాస్త - సద్వస్తువిషయమైన బుద్ధిలేకపోవుగాక. నిర్గుణస్కృత్వసాక్షిత్వాత్ = నిర్గు
ణస్కృత్వ - అమనస్కృత్వముయొక్క, సాక్షిత్వాత్ - సాక్షియగుటవల్ల, నృణాం -
జనులకు, సనాత్రం - సద్వస్తువుమాత్రము, సుగమం - అనాయాసముగా తెలియ
తగినది.

తా. ప్ర. అయితే తూష్టింభావమందు సద్వస్తువిషయమైన బుద్ధిలేమిచేత అప్పు
డు సద్వస్తువున్నట్లైనను ఖటింబబడదుగదా? ఉ. ఈసద్వస్తువు స్వప్రకాశరూపమ
గుటవల్ల ఆతూష్టింభావమందు సద్వస్తువిషయమైన బుద్ధిలేకపోవుట మాకిష్టమేయగు
ను. ప్ర. అయితే తనవిషయమైన బుద్ధిలేనప్పుడు ఆసద్వస్తువును పొందుటకుశక్యమెట్లు
గును? ఉ. ఆతూష్టింభావమందు మనోరాహిత్యమును గురించినద్వస్తువు బోధస్వ
రూపముచేత సాక్షిగావచ్చును. అట్టిఅమనస్కృత్వ సాక్షిత్వము సద్వస్తువునకు గలిగి
యుండుటవల్ల, అప్పుడు సద్వస్తువున్నదని, జనులునులభముగా నెరుగగలరు.

అవ. ఇట్లు నివృప్తించి యాపుడైన సాక్షికి తూడ్డింభావమందు స్ఫురణమును జూపి, ఈదృష్టాంత బలముచేత సృష్టికి పూర్వమందు నాప్రకారమే సద్వస్తువున్నట్లు ఎరుగుటకు శక్యమగునని ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మనోజృంభణరాహి క్షేయధా సాక్షీని రాకులః।

మాయాజృంభణతః పూర్వం స త్తదైవని రాకులం॥ ౮౬.

టీ. మనోజృంభణరాహి క్షేయసతి = మనోజృంభణ - మనోవిజృంభణముయొక్క, రాహి క్షేయసతి - అభావమగుచుండగా, యథా - ఏ ప్రకారము, సాక్షి - ప్రత్యేకాతీత, నిరాకులః - నిర్వికారముగా స్థిరించుచున్నాడో, తదైవ - అప్రకారమే, మాయాజృంభణతః = మాయా - మాయయొక్క, జృంభణతః - విజృంభణముకంటె, పూర్వం - పూర్వమందు, సత - సద్వస్తువు, నిరాకులం - నిర్వికారముగా నుండెనని తెలియవలెను.

తా. తూడ్డింభావమందు మనంబునకు వృత్తులచేత సాక్షియైన ప్రత్యేకాత్త నిర్వికారముగా స్థిరించినట్లు, సృష్టికి పూర్వమందును మాయకు విజృంభణములేమిచేత అప్పుడు సద్వస్తువును నిర్వికారముగా నుండెనని తెలియవలెను. విశేషాకారముగా పరిణమించుటయే విజృంభణమని తెలియవలెను.

అవ. మాయకులక్షణమేమనగా నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిస్తత్వా కార్యగమ్యాస్య శక్తిర్థాయాగ్ని శక్తివత్।

నహి శక్తిం క్వచిత్ శ్చిద్బుద్ధ్యతే కార్యతః పురా॥ ౮౭.

టీ. అగ్ని శక్తివత్ = అగ్ని - అగ్నియొక్క, శక్తివత్ - స్ఫోటాది కార్యజనన సామర్థ్యమువలె, నిస్తత్వా - సద్వస్తువుకంటె ననన్యస్వరూపములేనట్టియు, కార్యగమ్యా = కార్య - ఆకాశాదికార్య చిహ్నమువల్ల, గమ్యా - తెలియదగినదియు, అస్య - ఈ సద్వస్తువుయొక్క, శక్తిః - ఆకాశాదికార్య జనన సామర్థ్యము, మాయా - మాయయని చెప్పబడును. కార్యతః - కార్యముగలుగుటకంటె, పురా - పూర్వము, శక్తిం - ఆయా వస్తు సామర్థ్యమును, క్వచిత్ - ఎచ్చటైనను, శక్తిత్ - ఎవ్వడైనను, నబుద్ధ్యతేహి - ఎరుగడుగదా.

తా. బ్రద్దలుచేయుట మొదలగు గురుగులకార్యమును గలిగించెడి యుష్ణశక్తి అగ్నియందున్నట్లు ఈ సద్వస్తువునందు ఆకాశాది చిహ్నముగలకార్యమును గలిగించెడి శక్తియొకటిగలదు. ఆ శక్తి మాయయని చెప్పబడును. ఆమాయ తనకాధారమగు సద్వస్తువుకంటె ననన్యమైన స్వరూపములేనదగును. ఆకాశాదికార్యచిహ్నముచే నెవ్వ

గదగినదగును. ప్ర ఆయితే కార్యచిహ్నముచేతనే శక్తి నెరుగవలెననుటను వ్యతిరేక ముఖముగా దృఢీకరింపుము? ఉ. ఆయాకార్యమును చేయుటకంటె పూర్వమందు నా యాశక్తి నెచ్చుకైన నెవ్వడైన నెరుగజాలడు.

అవ. ఇట్లు కార్యచిహ్నమువల్ల శక్తి నెరుగవలెననిజెప్పి ఇప్పుడు శక్తికి స్వరూపము లేదనిచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సద్వస్తుసతశ్శక్తిర్నహివహేస్త్వశక్తితా।

సద్విలక్షణతాయాంతుశక్తేఃకింతత్వముచ్యతాం॥ ర౮.

టీ. సతః - బ్రహ్మవస్తువుయొక్క, శక్తిః-మాయాశక్తి, సద్వస్తు - సద్వస్తువు, న.కాదు. స్వశక్తితా=స్వ-తానే, శక్తితా-శక్తియగుట, వహే-అగ్నికి, నహి-కనబడలేదుగదా. అనగానగ్ని, తానేశక్తియగుటలేదనుట, శక్తేః-మాయకు, సద్విలక్షణతాయాంతు=సత్-సద్వస్తువుకంటె, విలక్షణతాయాంతు - అన్యమగుటయందో కింతత్వం - ఏమిస్వరూపము, ఉచ్యతాం - చెప్పబడుగాక.

తా. మరియు, సద్వస్తువగు బ్రహ్మమందుండెడి మాయాశక్తి, ౧. సద్వస్తువో, లేక ౨. అసద్రూపమొకప్పుడు. ఆమాయాశక్తిని సద్వస్తువని చెప్పినయెడల సద్వస్తువగు బ్రహ్మముకంటె సభిన్నమని చెప్పవలసినప్పుడు. అట్లభిన్నమైనయెడల నామాయకుశక్తియనెడి పేరుగలుగరాదు. మరియు అగ్నియందుగల ఉష్ణశక్తి, తేజోరూపమగు అగ్నియేయైనట్లు కనబడలేదు. గనుక, సద్వస్తువునందుగల మాయాశక్తిని, సద్వస్తువేయని చెప్పరాదు. మరియు నామాయాశక్తిని అసత్తనెచెప్పెడిపక్షమందు, ౧. మనుష్యులకు కొముతగలదనెడి మాటవలె కేవలశూన్యమో, లేక ౨. సద్వస్తువగు బ్రహ్మముకంటె సన్యమొకప్పుడు.

శ్లో॥ శూన్యత్వమితిచేచ్ఛాన్యంమాయాకార్యమితిరీతం।

నశూన్యంనాపిసద్యాదృక్తాదృక్తత్వమిహేవ్యతాం॥ ర౯.

టీ. శూన్యత్వమితిచేత్ - శూన్యభావమనియింటివేని, మాయాకార్యం = మాయా-మాయయొక్క, కార్యం-కార్యము, శూన్యమితి - శూన్యమని, ఈరీతం - చెప్పబడెను. నశూన్యం - శూన్యముగానట్టియు, నాపిసత్ - సత్తుగానట్టి, తత్వం - స్వరూపము, యాదృక్ - ఎటువంటిదో, తాదృక్ - అటువంటిస్వరూపము, ఇహ - ఇక్కడ, అనగా నీమాముకనుట, ఇన్యతాం - ఇచ్చయింపబడుగాక. అనగా చెప్పబడుననుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ ఆమాయాస్వరూపము శూన్యమని చెప్పితివేని మాయాకార్యుగు నామరూపాదికము శూన్యమని చెప్పబడును. మరియు నామాయాస్వరూపము శూన్యమై అశూన్యమునకు నామరూపములు గలుగునని చెప్పితివేని ముప్పది నాలుగు వజ్రోకమందు జెప్పిన ప్రకారము దీక్షాకాయుపక్రమింతుడవుగముతి. అనగా శూన్యమునకు నామరూపములు గలవని చెప్పెడి జ్ఞానుని మతమపసిద్ధాంతమాయెనని సిద్ధాంతియభిప్రాయము. కనుక మాయాస్వరూపము ముప్పదిలకు కొముతగలదనెడిమాటవలె, కేవలశూన్యముగాదు. అందుచేత మాయాస్వరూపమును సద్వస్తువుకంటె నన్యమేనని చెప్పవలెను. గనుక శూన్యముగానట్టియు సద్రూపముగానట్టి రూపమెటువంటిదో, అట్టిస్వరూపముగలది మాయయనితెలియవలెను. అనగా సత్యాసత్యశబ్దములచేత జెప్పబడు యోగ్యతలేనిది మాయాస్వరూపమని యభిప్రాయము.

అవ. ఈయర్థమందు శ్రుతిప్రమాణము నివృద్ధు జెప్పనున్నాడు.

శ్లో॥ నాసదాసీన్నోసదాసీత్తదాసీంకింతస్వభూత్తమః॥

సద్యోగాత్తమసస్సత్వంసస్వతస్త్వనిషేధనాత్ ॥ ౫౦:

టీ. అసత్ - ఆమాయ శూన్యమైనది, నాసీత్ - కాదు. సత్ - సద్రూపము, నోఅసీత్ - కాదు. కింతు - మరియుమనగా, తదాసీం-అప్పుడు అనగా సృష్టికిపూర్వమందనుట. తమః - గాఢాంధకారరూపముగా, అభూత్ - ఉండెను. సద్యోగాత్ = సత్ - సద్వస్తువుతోటి, యోగాత్ - సంబంధమువల్ల, తమసః-ఆయంధకారమునకు, సత్వం-ఉండెననెడిసద్వస్తు ధరతముగలిగెను. తన్నిషేధనాత్ = తత్ - అసద్రూపస్వభావముయొక్క, నిషేధనాత్ - నిషేధమువల్ల, స్వతః-స్వంతముగా, స-మాయకుస్థితి లేదు. అనగా సద్రూపత్వములేదనుట.

తా. ఆమాయాశక్తి సద్రూపముగాదనియు, శూన్యముగాదనియు శ్రుతిజెప్పచున్నది. మరియుమనగా, ఆమాయాశక్తి సృష్టికిపూర్వమందు ముఖ్యతయందువలె గాఢాంధకారరూపముగానుండెనని, శ్రు॥ నాసదాసీన్నోసదాసీత్తమ ఆసీత్తమసాగూఢమగ్నే॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతిజెప్పచున్నది. ప్ర ఆయితే మాయ, వస్తువుగానియెడల సీశ్రుతియందు, (తమఅసీత్) అంధకారముగానుండెనని ఆమాయకు, స్థితియెట్లుచెప్పబడెను? ఉ. ఆయంధకారము సద్వస్తువును బ్రహ్మముతో సూడియుండుటచేత, ఆయంధకారరూపమాయకు (ఉండెననెడి) సద్రూపధరతముచెప్పబడెనేనని ఆమాయకుస్వంతముగా సద్రూపత్వములేదు. గనుక, మాయ వస్తువుగాదు. ప్ర. ఆయితే, ఆమాయకుస్వంతముగా ప్రత్యేకస్థితిలేకపోవుటకు కారణమేమి? ఉ. ఆయంధకార

రూపమగు మాయాశక్తి, సత్యవస్తువుగాదని, శ్రుతిచేతనిషేధింపబడెను. అందుచేత నామాయాశక్తికి స్వంతముగా ప్రత్యేకస్థితిలేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లుచెప్పటచేత గలిగినఫలము నిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అతపవద్విత్తీయత్వంశూన్యవన్నహిగణ్యతే |

నలోకేచైత్రతచ్ఛక్యోద్భవితంలిఖ్యతేపృథక్ ||

౫౧.

టీ. అతపవ. అందువల్ల నేమాయకు, శూన్యవత్ - శూన్యమునకువలెనే, ద్విత్వీయత్వం - వస్తుత్వము, నహిగణ్యతే - గణింపబడదు. అనగా సంగీకరింపబడదనుట. లోకే - లోకముందు, చైత్రతచ్ఛక్యో = చైత్ర - చైత్రుడనెడిపురుషునకును, తత్ - ఆ చైత్రునియొక్క, శక్తిః - శక్తికిని, జీవితం - స్థితి, పృథక్ - భిన్నముగా, సలిఖ్యతే - లిఖింపబడుచుండలేదు. అనగా నేర్పడలేదనుట.

తా. ఏకారణమువల్ల మాయాశక్తికి స్వంతముగా ప్రత్యేకస్థితిలేదో, ఆకారణమువల్ల శూన్యమునకు వస్తుత్వమునీర్దింపనట్లు, మాయకును వస్తుత్వరూపమగు ద్విత్వీయత్వమంగీకరింపబడదు. ప్ర. అయితే, అసత్యమైనమాయకు ద్విత్వీయత్వము సంగీకరింపరానివిషయమై దృష్టాంతమేమి? ఉ. లోకముందు చైత్రుడనెడిపురుషునకును, వానిచేవాస్థితశక్తికిని, జీవితకాలము భిన్నముగాలిఖింపబడుచుండలేదు. గనుక, మాయాశక్తికి ద్విత్వీయశబ్దముచేత జెప్పదగినవస్తుత్వమంగీకరింపబడదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ శక్త్యాధిక్యేజీవితంచేద్వర్ధతేతత్రవృద్ధికృత్ |

నశక్తికింతుతత్కార్యంయుద్ధకృష్ట్యాదికంతథా ||

౫౨.

టీ. శక్త్యాధిక్యేసతి = శక్తి - శక్తియొక్క, అధిక్యేసతి - అధిక్యతగలుగుచుండగా, జీవితం - జీవనసాధనము, వర్ధతేచేత్ - వృద్ధిబొందుచున్నదంటివేసి, తత్ర - అజీవితవృద్ధియందు, వృద్ధికృత్ - వృద్ధినికలుగజేయునది, శక్తిః - శక్తి, న - కాదు. కింతు - మరియేమనగా, తత్కార్యం = తత్ - ఆశక్తియొక్క, కార్యం - కార్యమగు, యుద్ధకృష్ట్యాదికం = యుద్ధ - యుద్ధముచేయుటయు, కృష్ట్యాదికం - కృషిచేయుట మొదలగునదియునగును. తథా - అప్రకారము, అనగాదాష్టాంశికమండనుట.

తా. అయితే, శక్త్యాధిక్యతగలుగుచుండగా జీవితత్వము వృద్ధిబొందుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. గనుక, శక్తికిని భిన్నముగా జీవితత్వమును చెప్పరాదాయేమి? ఉ. జీవితత్వమును వృద్ధిజేయుటకు కారణమైనదిశక్తిగాదు. ప్ర. అయితే, ఆశక్తికా

ర్యమెద్ది ? ఉ. యుద్ధముచేయుటయు, మైదుబెట్టుట మొదలగు కార్యములు, శక్తి కార్యములగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈదృష్టాంతమందుగల యుద్ధమును దాష్టాంతికమందు జూపుచున్నాడు

శ్లో॥ సర్వధాశక్తిమాత్రస్యసప్తధగ్గణనాక్వచిత్ |

శక్తికార్యంతునైవాప్సిద్వితీయంశక్యతేకథం॥

౫౩.

టీ. సర్వధా - సర్వవిధములచేతను, శక్తిమాత్రస్య - శక్తిమాత్రమునకు, క్వచిత్ - ఎచ్చటను, పృథక్ - ప్రత్యేకముగా, గణనా-వ్యవహారము, న-లేదు. శక్తికార్యంతు=శక్తి - మాయాశక్తియొక్క, కార్యంతు - కార్యమైననామరూపాదికమో, వాస్తవ్యవ - లేనేలేదు. ద్వితీయం - రెండవవస్తువు, కథం-ఎట్లు, శక్యతే - శక్యమగును అనగా రెండవవస్తువు కలదనిచెప్పటకు సాధ్యముగాదనుట.

తా. మైనచెప్పబడిన దృష్టాంతప్రకారము కేవలశక్తిమాత్రమునకు ద్వితీయశబ్దముచేత జెప్పదగినవస్తుత్వము సంభవింపదు. గనుక, సృష్టిపూర్వమందు మాయాశక్తిచేత సద్వస్తువునకు సద్వితీయత్వము సంభవింపదు. రెండవవస్తువుతోటిసంబంధమే. సద్వితీయత్వమగునని తెలియవలెను. ప్ర. సరి. శక్తిచేత సద్వస్తువునకు సద్వితీయత్వము లేకపోయినను, ఆమాయాకార్యమైన జగంబుచేత సద్వితీయత్వము గలుగదాయేమి ? ఉ. అప్పుడు మాయాకార్యమైన జగంబులేమిచేత సద్వస్తువునకు సద్వితీయత్వము గలుగుననిచెప్పటకు శక్యముగాదు.

శ్లో॥ నకృత్స్నబ్రహ్మవృత్తిస్సాశక్తికింత్యేకదేశభాక్ |

ఘటశక్తిర్యధాభూమాస్నిగ్ధవృద్ధ్యేవవర్తతే॥

౫౪.

టీ. సా-ఆ, శక్తి-మాయాశక్తి, కృత్స్నబ్రహ్మవృత్తి - బ్రహ్మతమండంతట బ్రవర్తనముగలది, న - కాదు. కింతు-మరియేమనగా, ఏకదేశభాక్=ఏకదేశ - ఒక ప్రదేశమును, భాక్ - పొందినదగును. భూమా-భూమియందు, ఘటశక్తి-ఘటమును గలిగించెడిశక్తి, స్నిగ్ధవృద్ధ్యేవ=స్నిగ్ధ - మెత్తని, వృద్ధ్యేవ - మట్టియందే, యథా-ఏ ప్రకారముగా, వర్తతే-వర్తించుచున్నదో.

తా. ప్ర. అయితే, సద్వస్తుమైన బ్రహ్మముయొక్కమాయాశక్తి, ౧. బ్రహ్మతమండంతట వర్తించుచున్నదో, లేక, ౨. ఒకభాగమందు వర్తించుచున్నదోజెప్పుము. అంతటవర్తించుచున్నదని చెప్పితివేని ముక్తులచేత పొందదగిన బ్రహ్మములేదని

ప్రసంగముగలుగును. మరియు నాకభాగమందు వర్తించుచున్నదంటివేని, బ్రహ్మయ. నిరవయవమని చెప్పుటకు విరోధముకాదాయేమి? ఉ. ఆహయాశక్తి, బ్రహ్మయం దంతట వర్తించుచున్నదనెడి పక్షమంగీకరింపబడదు. గణక, భూమియందు మెత్తని మట్టియందే ఘటమునుకలిగించెడి శక్తివర్తించుచున్నట్లు, బ్రహ్మయందొకభాగమందే మాయాశక్తి వర్తించుచున్నదని తెలియవలెను. నిరవయవమనగా అవయవములేదని యర్థము.

అవ. మాయాశక్తి, బ్రహ్మయందొకభాగమందు వర్తించుచున్నదనెడి విషయ మై ఐహుకు శ్రుతిప్రమాణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పాదోఽస్య సర్వాభూతాని త్రిపాద స్తి స్వయంప్రభః॥

ఇత్యేక దేశవృత్తిత్వం మాయాయావదతిశ్చితిః॥ ౫౧.

టీ. సర్వభూతాని-సర్వభూతములును, అస్య-ఈబ్రహ్మయొక్క, పాదః- ఏకపాదమగును. అనగా నేకభాగమందు సర్వభూతములను వర్తించుచున్నవనుట. అస్య-ఈబ్రహ్మయొక్క, స్వయంప్రభః - స్వప్రకాశ నిర్వికల్పస్వరూపము, త్రిపాత్-భాగత్రయము, అస్త్రీ-కలదు. ఇతి-ఇట్లనెడి, శ్రుతిః-వేదవాక్యము, మాయా యాః-మాయకు, ఏకదేశవృత్తిత్వం=ఏకదేశ - ఒకభాగమందు, వృత్తిత్వం-ప్రవర్తన మును, వదతి-చెప్పుచున్నది.

తా. శ్రుతి పాదోఽస్య సర్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి॥ అనెడి ఈ శ్రుతి, బ్రహ్మయందు మాయాశక్తి, యేకభాగమందు ప్రవర్తించుచున్నదని చెప్పుచున్నది.

అవ. ఈవిషయమై, శ్రుతియేగాక స్మృతియుంగలదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విష్టభ్యాహమిదంకృత్సమేకాంశేనస్థితోజగత్॥

ఇతికృష్ణోద్భూతానామాహజగత్స్వేకదేశతాం॥ ౫౨.

టీ. అహం - నేను, ఏకాంశేన-ఏకభాగముచేత, ఇదం-ఈ, కృత్స్నం-సర్వజ గంబును, విష్టభ్య - విశేషముగా స్తోభనముచేసి, స్థితః - ఉన్న వాడనగుదును. ఇతి- ఇట్లవి, జగతః - జగంబునకు, ఏకదేశతాం - ఏకభాగస్థితిని, కృష్ణః - భగవంతుడు, అర్జునాయ - అర్జునునికొరకు, అహ - చెప్పెను.

తా. నేనొకభాగముచేత నీసర్వజగంబును స్తోభనముచేసియున్నానని, శ్రీభగవంతుడైన కృష్ణదేవుడు అర్జునునకు శ్రీగీతాస్తోమలో విశ్వరూపాధ్యాయమందు

చెప్పెను. ఇట్లు చెప్పటచేత బ్రహ్మమందు మాయాశక్తి, యేకభాగమందే వర్తించుచున్నదని తెలియపడెను.

ఆవ. మాయాశక్తిలేని బ్రహ్మమునకు రూపముండుట యందివ్వదు ప్రమాణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సభూమింవిశ్వతోవృత్వాహ్యత్యతిస్థద్దశాంగులం ।

వికారావర్తిచాత్మాస్తిశ్రుతిసూత్రకృతోర్వచః॥ ౫౭.

టీ. ఆత్ర - మాయాసంబంధములేని యీ బ్రహ్మమునకు రూపముండెడి విషయమై, సః-ఆపరమేశ్వరుడు, విశ్వతః-అంతటను, వృత్వా - వ్యాపించి, దశాంగులం, బ్రహ్మాండమును, హ్యత్యతిస్థత్ - అతిక్రమించియుండెనని చెప్పెడి వాక్యంబును- వికారావర్తిచ=వికార- వికారమందు, అవర్తిచ - వర్తించని నిర్వికల్పరూపముగలదని చెప్పెడి వాక్యంబును, శ్రుతిసూత్రకృతోః - శ్రుతిసూత్రకారులయొక్క, వచః-వాక్యమై, అస్తి - ఉన్నది.

తా. నిర్గుణుడగునాపరమాత్మ, భూమినియంతటను వ్యాపించి బ్రహ్మాండమునతిక్రమించియున్నాడని, శ్రు॥ సభూమింవిశ్వతోవృత్వాహ్యత్యతిస్థద్దశాంగులం॥ ఈ శ్రుతిజెప్పుచున్నది. మరియు, వికారమందువర్తింపని నిర్వికల్పరూపము బ్రహ్మమునకుగలదని, సూ॥ వికారావర్తిచతథాహిస్థితిమాహ॥ అనెడి బ్రహ్మసూత్రంబును జెప్పుచున్నది. అనగా సీశ్రుతి సూత్రములు రెండును మాయారహితమైన నిర్గుణబ్రహ్మమునకు నిర్వికల్పస్వరూపమును చెప్పుచున్నవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నిరంశేవ్యంశమారోవ్యకృత్సేషేవేషిపృచ్ఛతః ।

తద్భాషయోత్తరంబ్రాతేశ్రుతిశ్చోత్పహితైషిణీ॥ ౫౮.

టీ. నిరంశేషి- నిరవయనమందును, అంశం-అవయవమును, అరోవ్య- కల్పించి, కృత్సేష - బ్రహ్మమందంతట వర్తించుచున్నదో, అంశేవా - ఏకభాగమందు వర్తించుచున్నదో, ఇతి - ఇట్లుని, పృచ్ఛతః - అడిగడివానికి, శ్రోతృహితైషిణీ=శ్రోతృ-వివేచనానికి, హిత- మేలును, ఏషిణీ - కోరెడి, శ్రుతిః- శ్రుతి, తద్భాషయా-ఆవ్యవహారముచేత, ఉత్తరం - సమాధానమును, బ్రూతే - చెప్పుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, మాయాశక్తి, బ్రహ్మమందు దోకభాగమందు వర్తించుచున్నదని చెప్పినయెడల, సప్యదు బ్రహ్మవయవసహితమగుటచేత నిరవయవమని చెప్పుటకు విరోధమగును. అట్టివిరోధమునకు పరిహారమేమి? ఉ. నిరవయవస్వరూపమం

దవయవమును కల్పించి, మాయాశక్తి బ్రహ్మమందంతట వర్తించునో, లేక యొకభాగమందు వర్తించునో యనియిట్లుడిగడివానికి సర్వదా శుభమును గోరుచుండెడి శ్రుతియు, ఆట్టివ్యవహారముచేత మాయాశక్తి బ్రహ్మమందొకభాగమందు వర్తించుచున్నదని సమాధానమును జెప్పెనుగాని, బ్రహ్మమందు వాస్తవమైన నిరవయవత్వము లేమివల్ల విరోధములేదు. అనగా బ్రహ్మచవయవముగలది యనియైనను, నిరవయవమనియైనను జెప్పటకు శక్యముగానిదని యభిప్రాయము.

అవ. ఎదుకొరట బ్రహ్మమందు మాయాశక్తియున్నదని సమర్థింపబడెనో, యావిషయము నిప్పుడు జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సత్తత్వమాశ్రితాశక్తిఃకల్పయేత్సతివిక్రియాః।

వర్ణాభిత్తిగతాభిత్తాచిత్రంనానావిధంయథా॥

౫౯.

టీ. భిత్తిగతాః=భిత్తి-గోడను, గతాః-పొందియున్న, వర్ణాః - ఎరుపుపనుపు మొదలగు వర్ణములుగల ధాతువిశేషములు, భిత్తే-ఆగోడయందు, నానావిధం - నానావిధమైన, చిత్రం- చిత్రమును, యథా-ఏప్రకారముకల్పించునో, (తదైవ) ఆప్రకారమే, సత్తత్వం = సత్-బ్రహ్మముయొక్క, తత్వం - స్వరూపమును, అశ్రితా - ఆశ్రయించిన, శక్తిః - మాయాశక్తి. సతి - బ్రహ్మమందు, విక్రియాః- కార్యవిశేషములను - కల్పయేత్ - కల్పించెను.

తా. గోడనుపొందియున్న యెరుపుపనుపు మొదలగు రంగులుగల ధాతువిశేషము లాగోడయందు నానావిధముగ చిత్రపును కల్పించినట్లు సద్వస్తుస్వరూపము నాశ్రయించియున్న మాయాశక్తియు, నాసద్వస్తువును బ్రహ్మమందు వికారరూపకార్యవిశేషములను కల్పించెనని తాత్పర్యము.

అవ. అందుప్రథమ కార్యవిశేషము నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అద్యోవికారఆకాశస్సోవకాశస్వరూపవాత్।

ఆకాశోస్థితిసత్తత్వమాకాశేవ్యనుగచ్ఛతి॥

౬౦.

టీ. ఆద్యః-మొదటిదగు, వికారః- కార్యవిశేషము, ఆకాశః-ఆకాశమగును. స్వః - ఆయాకాశము, అవకాశస్వరూపవాత్ - అవకాశ - అవకాశమే, స్వరూపవాత్ - స్వరూపముగలదియగును. ఆకాశః - ఆకాశము, అస్థితి - ఉన్నదనెడి, సత్తత్వం - సద్వస్తుస్వభావము, ఆకాశేపి - ఆకాశమందును, అనుగచ్ఛతి - అనువర్తించుచున్నదనుట.

తా. అట్టి కార్యములలో మొదటి కార్యమా కాశమగును. ఆయా కాశవశకా
స్వరూపము గలదియగును. ప్ర. అయితే, ఆ కాశము బ్రహ్మకార్యమని చెప్పటకు
కారణమేమి? ఉ. (ఆ కాశమున్నది) ఆ నెడి వ్యవహారమందు, ఉన్నదియ నెడి వ్యవ
హారహేతువైదిగలదో, యదియే, సద్వస్తుస్వభావమగును. ఆ సద్వస్తుస్వభావమా కాశ
మందు స్వాభావికముగా వర్తించుచున్నది. కారణధర్మములు కార్యమందుండుట,
స్వాభావికమగును. గనుక, కారణమైన సద్వస్తువుయొక్క స్వభావము, కార్య
మైన యా కాశమందుండుటచేత నాయా కాశము బ్రహ్మముయొక్క కార్యమగునని
తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఏకస్వభావం సత్తత్వమాకాశో ద్విస్వభావకః।

నావకాశస్సతి వోమిన్నసైషోపి ద్వయంస్థితం॥ ౬౧.

టీ. సత్తత్వం - సద్వస్తుస్వరూపము, ఏకస్వభావం=ఏక-ఒక్కటియేయగు,
స్వభావం- స్వభావముగలదియగును. ఆ కాశః - ఆ కాశము, ద్విస్వభావకః=ద్విః-
రెండైన, స్వభావకః-స్వభావముగలదియగును. సతి- సద్వస్తువునందు, అవకాశః-
అవకాశస్వభావము, న- లేదు. వోమిన్న - ఆ కాశమందు, సచ - ఆ సద్వస్తుస్వభా
వంబును, ఏషోపి- ఈయవకాశస్వభావంబును, ద్వయం- స్వభావద్వయము, స్థితం -
స్థితినిపొందుచున్నది.

తా. ప్ర. సరి. ఆ కాశము బ్రహ్మముయొక్క కార్యమేయగును అందువల్లమే
మి? ఉ. సద్వస్తువైన బ్రహ్మమేకస్వభావముగలదియగును. ఆ కాశము రెండు స్వ
భావములు గలదియగును. ప్ర. ఆ స్వభావములెవ్వి? ఉ. సద్వస్తువునందు (సత్)
ఉన్నదియ నెడి స్వభావ మొక్కటియేగలదు గాని, యవకాశస్వభావములేదు. మరియు
నాకాశమందు, ౧. సద్వస్తువస్వభావతయు. ౨. అవకాశస్వభావంబును, ఈరెండు
స్వభావములునుగలిగియున్నవి.

అవ. మరియుకవిధముచేత సదాకాశములకు ఏకద్వి స్వభావత్వములను సాధిం
చుచున్నాడు.

శ్లో॥ యద్వాప్రతిధ్వనిర్వ్యోమోగుణోనాసాప్రతీత్యతే।

వోమిన్నద్వాసద్ధ్వనీ తేన సదేకం ద్విగుణంవియత్॥ ౬౨.

టీ. యద్వా - మరియుకవక్షమందు. ప్రతిధ్వనిః - ప్రతిధ్వని, వోమిన్నః -
ఆ కాశముయొక్క, గుణః - గుణమగును. అసా-ఈశబ్దగుణము, సప్రతీత్యతే - సద్ధ్వ

స్తువునందుకనబడలేదు. వ్యోమ్ని - ఆకాశమందు, సద్వస్వీ=సత్ - సద్వస్తుస్వభావమును' ధ్వనీ-ప్రతిధ్వనియు, ద్వై- ఈరెండుస్వభావములును గలిగియున్నవి. తేన- ఆకారముచేత, సత్ - సద్వస్తువు, ఏకం - ఏకస్వభావముగలదియగును. వియత్ - ఆకాశ, ద్విగుణం - రెండుస్వభావములు గలదియగును.

తా. ఆకాశమునకు బ్రతిధ్వనిరూపమైన శబ్దగుణముగలదని పూర్వము చెప్పబడెను. ఆప్రతిధ్వనిరూపశబ్దగుణము సద్వస్తువునందులేదు. ఆకాశమందు, ౧. సద్వస్తుస్వభావము, ౨. శబ్దగుణము, ఈరెండునుగలిగియున్నవి. ఆకారముచేత సద్వస్తువగు బ్రహ్మమేకస్వభావము గలదియగుననియు, ఆకాశము రెండు స్వభావములంగలదియగుననియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ యాశక్తిఃకల్పయేద్యోమసాసద్యోమ్మోరభిన్నతాం॥

ఆపాద్యధర్మధర్మత్వంవ్యత్యయేనావకల్పయేత్ ॥ ౬౩.

టీ. యాశక్తిః - ఏమయాశక్తి, వ్యోమ - ఆకాశమును, కల్పయేత్ - సద్వస్తువునందుకల్పించెనో, సా-అమయాశక్తి, సద్యోమ్మో=సత్ - బ్రహ్మమునకును, వ్యోమ్నోః - ఆకాశమునకును, అభిన్నతాం - అభేదమును, ఆపాద్య- సంపాదించి, అనగా కల్పించియునుట. ధర్మధర్మిత్యో - ధర్మధర్మిత్యభావమును, వ్యత్యయేన - విపరీతముగా, అవకల్పయేత్ - కల్పించెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఆకాశము బ్రహ్మముయొక్క కార్యమైనయెడల, (ఆకాశముయొక్కస్థితి) అనెడివ్యవహారమందు సద్వస్తువాకాశముయొక్క ధర్మముగాదోచుటకు కారణమేమి? ఉ. ఏమయాశక్తి సద్వస్తువైన బ్రహ్మమందాకాశమునుకల్పించెనో, అమయాశక్తి, మొట్టమొదట సద్వస్తాకాశములకు రెంటికిని అభేదమునుకల్పించి, పితృటసద్వస్తాకాశములకు ధర్మధర్మిత్యభావమును విపరీతముగా కల్పించెను. అనగా సద్వస్తువును ధర్మముగాను, ఆకాశమును ధర్మినిగాను, ఇట్లు విపరీతముగాకల్పించెనని తెలియవలెను. అట్టిమయాకల్పనమువల్ల (ఆకాశముయొక్క స్థితి) అనెడివ్యవహారమందు, సద్వస్తువు, ఆకాశముయొక్క ధర్మముగాదోచుచున్నదేగాని, అట్లుతోచుట వాస్తవముగాదని యభిప్రాయము. ధర్మమునగా స్వభావమనియు, ధర్మియనగా ధర్మమునకాధారమైన కారణవస్తువనియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ సత్తోవ్యోనుత్పన్నాపన్నంవ్యోన్నుస్సత్తాంతలొకికాః।

తార్కికాశ్చావగచ్ఛంతి మాయాయాడోచితం హితత్ ॥

టీ॥ సతః - సద్వస్తువునకు, వ్యోమత్వం - ఆకాశరూపభావము, అపన్నం - పొగ్గింపెను. తాకికాః - పొగ్గులును, తార్కికాశ్చ - తార్కికులును, వ్యోమ్నః - ఆకాశమునకు, సత్తాంత - సమూహపర్వభావనియు, అవగచ్ఛంతి - విపరీతముగా నెరుగుచున్నారు. తత్ - ఆవిపరీతదర్శనహేతుత్వము, మాయాయాః - మాయకు, ఉచితంహి - తగినదేగదా.

తా. ప్ర. అయితే, మాయచేత విపరీతకల్పన మెట్లుచేయబడెను? ఉ. వస్తు తత్వవిచారణము జేయుచుండగా దృష్టికను ఘటరూపత్వము పొగ్గింపునట్లు, సద్వస్తువునకు ఆకాశరూపత్వము పొగ్గింపెను. ఆవిపరీతత్వముచేత పొగ్గులును, కాస్త్రజ్వాలలూ తార్కికులును (ఆకాశముయొక్కస్థితి) అనెడి వ్యవహారమందు సద్వస్తువును ఆకాశధర్మముగా దలచుచున్నారు, స్థితియనగా నునికియగును. ఉనికియనెడి వ్యవహారహేతువాకాశమందెదిగలదో, అది సద్వస్తుస్వభావమగును. (ఆకాశముయొక్కస్థితి) అనెడి వ్యవహారమందు (స్థితి) అనెడి సద్వస్తుస్వభావ నూకాశధర్మమునుగా తార్కికాదులు దలచుచున్నారని తెలియవలెను. ప్ర, అయితే, ఒకవస్తువు మరియొకవిధముగా దోచుటకు కారణమేమి? ఉ. ఒకవస్తువు మరియొకవిధముగా విపరీతజ్ఞానముచేత దోచుచున్నది. అట్టివిపరీతజ్ఞానహేతువు మాయయేయగును. అట్టివిపరీతజ్ఞానహేతుత్వము మాయకు ఉచితమేయగును.

అన. ఇప్పుడు, లౌకికన్యాయముచేత మాయకు విపరీతజ్ఞానహేతుత్వమును సృష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యద్యథావర్తతేతస్యతథాత్వంబాతిమానతః।

అన్యథాత్వంభ్రమేణేతిన్యాయోయంసార్వలొకికః॥ ౬౫.

టీ. యత్ - ఏశుక్తికాదివస్తువు, యథా - ఏశుక్తికాదిరూపముచేత, వర్తతే - నర్తించుచున్నదో, తస్య - ఆశుక్తికాదివస్తువునకు, తథాత్వం - శుక్తికాదిరూపత్వము, ప్రమాణతః - వాస్తవమువల్ల, బాతి - స్ఫురించుచున్నది. అన్యథాత్వం - రజతాదిరూపత్వము, భ్రమేణ - భ్రాంతిచేతదోచును. ఇతి - ఇట్లునెడి, అయం - ఈ, న్యాయః - న్యాయము, సార్వలొకికః - సర్వలొకప్రసిద్ధమగును.

తా. లొకమందు ఏశుక్తికాదివస్తువు, ఏశుక్తికాదిరూపముచేత నర్తించుచు

న్నదో, ఆశుక్తికాదివస్తువునకు ఆశుక్తికాదిస్వరూపము ప్రమాణమువల్ల వాస్తవముగా తెలియబడుచున్నది. మరియు, ఆశుక్తికాదివస్తువు భ్రాంతిచేత రజతాదిరూపముగా దోచుచున్నదనెడి, యాన్యాయము సర్వలోకప్రసిద్ధమగును. శుక్తికయనగా ముత్త్యిచుచిప్పయగును. రజతమనగా వెండియగును.

ఆవ. ఇట్లు భ్రాంతిచేత విపరీతజ్ఞానమునుజూపి, ఆభ్రాంతి, నివర్తించెడి యాపాయము నివృద్ధుజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంశుతివిచారాత్ప్రాయధాయద్వస్తుభాసతే॥

విచారేణవిపర్యేతితతస్తద్వింత్యతాంవియత్ ॥ ౬౬.

టీ. ఏవం - ఈచెప్పబడినప్రకారము, శ్రుతివిచారాత్ = శ్రుతి - శ్రుత్యర్థము యొక్క, విచారాత్ - విచారణముకంటె, ప్రాక్ - పూర్వము, యత్ - ఏ, వస్తు - సమ్యక్ప్రబ్రహ్మవస్తువు, యథా - ఏయాకాశాదిరూపముగా, భాసతే - భ్రాంతిచేత దోచుచున్నదో, (తత్) ఆసద్వస్తువు, విచారేణ - శ్రుత్యర్థవిచారణముచేత, విపర్యేతి, ఆకాశాదిభావమునువిడిపించి సమ్యక్ప్రబ్రహ్మమేయగుచున్నది. తతః - అందువల్ల, తత్ - ఆయాకాశము, చింత్యతాం - విచారించబడుగాక.

తా. ఈపైనచెప్పబడిన ప్రకారము, శ్రుత్యర్థవిచారణము జేయనిపూర్వమందు ఏసద్వస్తువైన బ్రహ్మము మాయాభ్రాంతిచేత, ఏయాకాశాదిరూపముగా వర్తించుచున్నదో, ఆబ్రహ్మము, శ్రుత్యర్థవిచారణముచేత నాకాశాదిభావమును విడిపించి సమ్యక్ప్రమగు బ్రహ్మమేయగుచున్నది. గనుక శ్రుత్యర్థవిచారణమును జేయుటచేత వస్తువుయొక్క యధార్థజ్ఞానము గలుగుటవల్ల నాయాకాశస్వరూపమును విచారించవలెను.

ఆవ. అవిచారస్వరూపమునే ఇప్పుడు జూపుమున్నాడు.

శ్లో॥ భిన్నేవియత్సతీశబ్దభేదాద్బుద్ధేశ్వభేదతః॥

వాయ్యాదిష్వనువృత్తంసన్నతువోమేతిభేదధీః॥ ౬౭.

టీ. శబ్దభేదాత్ = శబ్ద - శబ్దములయొక్క, భేదాత్ - భేదమువల్లను, బుద్ధేశ్వ - బుద్ధియొక్క, భేదతః - భేదమువల్లను, వియత్సతీ - ఆకాశసద్వస్తువులు రెండును, భిన్నే - పరస్పరభేదముగలవియగును. వాయ్యాదిభు - వాయువు మొదలగు భూతములయందు, సత్ - సద్వస్తువు, అనువృత్తం - స్వాభావికముగా ననువర్తించుచున్నది. వోమేతు - ఆకాశమే, స - అనువర్తించుచుండుటలేదు, ఇతి - ఈప్రకారమైనజ్ఞానము, భేదధీః - భేదబుద్ధియగును.

తా. ౧. ఆకాశము, ౨ సత్తు, ఈరెండును పర్యాయశబ్దములుకాని హేతువుచేత పరస్పరముగా భేదముగలవియగును. ప్ర అట్లు భిన్నములగుటకు కారణమేమి? ఉ. ౧. ఆకాశము, ౨. సత్తు, ఈరెండుశబ్దములును ఒకనస్తువుయొక్క పేర్లుగామిచేత అర్థభేదముగలవియగును. అట్టి శబ్దభేదమువల్లను, బుద్ధిభేదమువల్లను, ఆయాకాశసద్వస్తువులురెండును పరస్పరభేదముగలవియగును. ప్ర. సరి. బుద్ధిభేదమెట్టిది? ఉ. బాయువు (ఉన్నదనియు) అగ్ని (ఉన్నదనియు) ఇట్లు సర్వభూతములయందును స్వాభావికముగా సద్వస్తువువర్తించియున్నదనియు, ఇట్లు నాయ్యాదిభూతములయందాకాశము వర్తించియుండలేదనెడి, యేజ్ఞానముగలదో, ఆదియే భేదబుద్ధియగును. ఈ చెప్పబడిన శబ్దభేదబుద్ధిభేదములనెడి రెండుహేతువులవల్ల, ఆకాశసద్వస్తువులు రెండును పరస్పరభేదము గలవియగునని యోచించవలయును.

అవ. ఇట్లు, సదాకాశములకు రెంటికిని భేదముసాధించి (ఆకాశముయొక్క స్థితి) ఆనెడి వ్యవహారమందు భ్రాంతిచేత విపరీతముగావోచెడి ధర్మధర్మభావమునకు విచారణచేత వ్యత్యయము నిష్పమజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సద్వస్తుస్త్వధికవృత్తిత్వాద్ధర్మివోన్మన్నుధర్మతా।

ధియాసతఃపృథక్కాగ్రేబ్రూహివోన్మన్నుకీమాత్మకం॥ ౬౮.

టీ. సద్వస్తు - బ్రహ్మవస్తువు, అధికవృత్తిత్వాత్ - స్వాభావికముగా సర్వభూతములయందును వర్తించియుండుటవల్ల, ధర్మ - ధర్మతయగును. వోన్మన్ను - ఆకాశమునకో, ధర్మతా - ధర్మత్వముగను - ధియా - బుద్ధిచేత, సతః - ఆకాశమందుండెడి సద్వస్తువునకు, పృథక్కాగ్రేసతి - భేదముగలిగించుచుండగా, వోన్మ - ఆకాశము, కీమాత్మకం - ఏస్వరూపముగలదియో, బ్రూహి - చెప్పును.

తా. రూపరసాదులయందు స్వాభావికముగా వర్తించుచున్న ద్రవ్యమునకు ధర్మత్వముగలిగినట్లు, ఆకాశవాయాది సర్వభూతములయందును స్వాభావికముగా వర్తించునన్న సద్వస్తువునకు ధర్మత్వముగలిగియున్నది. మరియు, రసాదులవల్ల నివర్తింపబడెడి రూపమునకు ధర్మత్వముగలిగినట్లు, వాయ్యాదిభూతములవల్ల నివర్తింపబడిన ఆకాశమునకు ధర్మత్వముగను, ప్ర. అయితే ఘటముకంటె భిన్నమైన రూపమునకు వాస్తవత్వమెట్లుగలిగియున్నదో, అటువలెనే సద్వస్తువుకంటె భిన్నమైన ఆకాశమునకును వాస్తవత్వము గలుగరాదాయేమి? ఉ. ఘటమునకు కారణమైన మృత్తికను బుద్ధిచేత భిన్నముచేయగా ఘటస్వరూపమే లేనియట్లు, (ఆకాశమున్నది) అని

యిట్లు వ్యవహరించుటకు కారణమైన ఆకాశమందుండెడి సద్వస్తువును బుద్ధిచేతిభిన్నముగాజేసినయెడల, ఆయాకాశమునకు స్వరూపమేలేదు. గనుక, సద్వస్తువుకంటె అన్యమైన ఆకాశమును నిరూపించుటకు శక్యముగాదు. ముందుజెప్పినప్రకారము సద్వస్తూకాశములకు చెందికిని భేదమునెరిగి, యీశ్లోకమందు చెప్పినప్రకారము యోచించినయెడల, (ఆకాశమయొక్కస్థితి) అనెడి వ్యవహారమందు భౌతిచేత సద్వస్తువునకుచోచెడి ధర్మత్వము నివర్తించును. మరియు, ఈవిచారణచేత ఆకాశమునకు భౌతివల్లచోచెడి ధర్మత్వమును నివర్తించుచున్నది.

శ్లో॥ అవకాశాత్త్వకంతచ్చైదసత్తదితీచింత్యతాం॥

భిన్నంసతోఽసచ్చనేతివక్షిచేద్వాప్యహతిస్తవ॥ ౬౯.

టీ. తత్ - సద్వస్తువుకంటె భిన్నమైన ఆయాకాశము, అవకాశాత్త్వకంచేత్ - అవకాశస్వరూపముగలది యంటివేని, తత్ - ఆయాకాశము, అసదితి - లేనిదియని, చింత్యతాం - చింతింపబడుగాక, సతః - సద్వస్తువుకంటె, భిన్నం - ఆకాశము భిన్నమగుననియు, అసత్ - లేనిది, నచ - కాదనియు, ఇతి - ఈప్రకారము, వక్షిచేత్ - చెప్పితివేని, తవ - నీకు, వ్యాహతిః - విరోధమగును.

తా. ప్ర. అయితే, సద్వస్తువుకంటె భిన్నమైన ఆయాకాశమవకాశస్వరూపమును గలిగియుండగా నిరూపించుటకు శక్యముగాకపోవుటెట్లు? ఉ. సత్తనగా నుండునదియగును. అట్టిసద్వస్తువుకంటె అన్యమైనయాకాశములేనిదే యగుగాని సత్యముగాదు. మరియు, సద్వస్తువుకంటె ఆకాశమన్యమేయగుననియు, అసత్యముగాదని యంటివేని ఇట్లుచెప్పటచేత నీవాక్యమువల్ల నీకేవిరోధమగును. అనగా సత్యనస్తువుకంటె భిన్నమైనదానిని అసత్యమనియే చెప్పవలయుగాని, సత్యమని చెప్పరాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ భాతీతిచేద్భృతనామభూషణంమాయికస్యతత్॥

యదసద్భృతసమానంతన్తిధ్యాస్వన్నగజాదివత్॥ ౭౦.

టీ. భాతీతిచేత్ - ఆయాకాశముతోచుచున్నదని అంటివేని, భృతనామ - తోచుచుండుగాక. మాయికస్య - మాయావంతునకు, తత్ - అస్మరణము, భూషణం - ఆభరణమగును. యత్ - ఏనస్తువు, అసత్ - స్వరూపముచేత లేనిదగుచు, భౌసమానం - ఉన్నట్టుతోచుచుండునో, తత్ - అది, సన్నగజాదివత్ = స్వన్న - స్వన్నమందు కనబడెడి, గజాదివత్ - ఏనుగు మొదలగువానివలె, మిథ్యా - మిథ్యయగును.

తా. ప్ర. అయితే ఆయాకాశములేనిదైనయెడల ఉన్నట్లుతోచుచుండుట విరోధముకాదాయేమి. ఉ. తుచ్ఛములైన నరవిషాదాదులకంటె భిన్నత్వముగలిగి యుండుటవల్ల ఆయాకాశమున్నట్లుతోచినను, ఆయాకాశములేనిదానినిగా జెప్పుట చేత విరోధములేదు. మరియు స్వరూపముచేత వాస్తవముగా లేకనే యున్నట్లుతోచుచుండుట, మాయావంతునకు భూషణమగును. మరియు, ఏవస్తువుస్వరూపముచేతలేనిదగుచు, ఉన్నట్లు తోచుచున్నదో, అది స్వప్నమందుకనబడెడి ఏనుగుమొదలగు వానివలె మిథ్యయేయగును. ఇది మిథ్యావస్తువునకు లక్షణమగును. ఇట్టిమిథ్యా లక్షణము ఆకాశమందుండుటచేత ఆయాకాశము స్వరూపముచేత లేకనేయున్నట్లు తోచుచున్నది. గనుక, నాయాకాశమును మిథ్యయని తెలియవలెను.

శ్లో॥ జాతివ్యక్తిదేహిదేహాగుణద్రవ్యేయధాపృథక్ ।

వియత్నతోస్తద్భవాస్తుపార్థక్యోక్తోత్రవిస్తయః॥ ౭౦.

టీ. జాతివ్యక్తి - జాతివ్యక్తులును, దేహిదేహా - దేహిదేహములును, గుణద్రవ్యే - గుణద్రవ్యములును, యధా - ఏప్రకారము, పృథక్ - భిన్నములగునో, తద్భవ - ఆప్రకారమే, వియత్నోః - ఆకాశసద్వస్తువులకు, పార్థక్యం - భిన్నత్వము, అస్తు - అగుగాక, అత్ర - ఈవిషయమందు, విస్తయఃకః - ఆశ్చర్యమేమి. అనగా నిదియొక యాశ్చర్యవిషయముగాదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నియమముగా కూడిన రింజెడి రెండువస్తువులకు భేదమే చచ్చునెనం గనబడలేదేమి? ఉ. అనేక ఘటాదివ్యక్తులయందుండునదియు ఒకటియైనదియు నిత్యముగానుండునదియైన ఘటత్వము మొదలగునది జాతియనబడును. నానావిధముగానుండెడి ఘటపిండము మొదలగునది వ్యక్తియనబడును. అట్టిజాతివ్యక్తులు రెండును కలసియున్నను ఆరెంటికి భేదముగలిగియున్నది. మరియు, జీవదేహములు రెండును ఏకీభూతముగానున్నను, ఆరెంటికిని భేదముగలిగియున్నది. మరియు, గంధముమొదలగు గుణంబును, భూమి మొదలగు ద్రవ్యంబును, ఈరెండును కలసివర్తించుచున్నను ఆరెంటికిని భేదముగలిగియున్నది. అటువలెనే ఆకాశసద్వస్తువులకు రెంటికిని భేదముగలిగియున్నదని తెలిసికొనుము. ఇక్కడాశ్చర్యమేమియులేదు.

శ్లో॥ బుద్ధోపిభేదోనోచిత్రేనిరూఢింయూతిచేత్రదా ।

అనైకాగ్నిత్యంశయాద్వారూఢ్యభావోస్యతేవద॥ ౭౧.

టీ. భేదః ఆకాశసద్వస్తువులకుగల భేదము, బుద్ధోపి - తెలియబడినను, చిత్రే,

నాచి త్తమందు, నిరూఢిం - నిశ్చయమును, నోయాలిచేత్ - పొండలేదనియంటివేని-
తదా - అప్పుడు. లే - నీకు, అస్య - ఈభేదముయొక్క, రూఢ్యభావః - నిశ్చయము
లేమి, అనైకాగ్రాహిత్ - చిత్రైకాగ్రతలేమివల్లనో, సంశయాద్వా - సంశయమువల్లనో,
వద - చెప్పుము.

తా. ప్ర. అయితే-ఆకాశసద్వస్తువులకు రెంటికిని పరస్పరభేదముగలదని తెలి
యబడినను, నామనస్తునకు నిశ్చయముగలుగలేదేమి? ఉ. నీకుచిత్రైకాగ్రతలేమి
వల్లనో, లేక, సంశయమువల్లనో, నిశ్చయముగలుగలేదు. ఆరెండు కారణములలో
ఏకారణమువల్ల నీకు నిశ్చయముగలుగలేదో చెప్పినయెడల, అందుకు పరిహారమును
చెప్పెదనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అప్రమత్తోభవధ్యానాబాద్యేన్యస్త్విన్వివేచనం।

కురుప్రమాణయుక్తిభ్యాంతతోరూఢతమోభవేత్॥ ౨౩.

టీ. ఆద్యే - చిత్రైకాగ్రతలేనివిషయమై, ధ్యానాత్ - ధ్యానమువల్ల, అప్ర
మత్తః - సావధానచిత్తముగలవాడవు, భవ - అగుము. అన్యస్థితః - సంశయము
గలవిషయమై, ప్రమాణయుక్తిభ్యాం - ప్రమాణయుక్తులచేత, వివేచనం - వేరుచే
యుటను, కురు - చేయుము. తతో - అట్లుచేయుటవల్ల, రూఢతః - మిక్కిలినిశ్చ
యింపబడినది, భవేత్ - అగును.

తా. నీకు చిత్రైకాగ్రతలేనియెడల ధ్యానముచేత సావధానచిత్తముగలవాడ
వగుము. ప్రవాహమువంటి యేకాకారచిత్తవృత్తిగలిగియుండుటయే ధ్యానమని చెప్ప
బడును. ఇట్లు, మాత్రం! ప్రత్యయైకతానతాధ్యానం! అనియొగకాప్రసంగం పఠంజ
లిచేత జెప్పబడెను. మరియు, సంశయముగలిగియున్నయెడల ప్రమాణయుక్తులచేత
ఆకాశసద్వస్తువులను రెంటిని వివేకపూర్వకముగా నాలోచింపుము. అట్లుచేసితివేని
ఆకాశసద్వస్తువులు రెండును పరస్పరముగా భిన్నములగుననెడి నిశ్చయము నీకు
చక్కగాగలుగును. అరువదియేడవ (౬౭) శ్లోకమందు చెప్పినప్రకారము, శబ్దభేద
బుద్ధిభేదములచేత సద్వస్తాకాశములు రెండును భిన్నములగునని తెలియుటయే ప్రమా
ణమగును. మరియు, అరువదియేనిమిదవశ్లోకమందు జెప్పినప్రకారము సద్వస్తువన్ని
భూతములయందును. స్వాభావికముగా వర్తించియున్నదనియు, అట్లాకాశమితర
భూతములయందు వర్తించునట్లేదని యాలోచించుటయే యుక్తియగునని తెలియ
వలెను.

శ్లో॥ ధ్యానాంతానామ్యక్తితోపిరూఢేభేదేవియత్సతోః।

నకదాచిద్వయత్సత్యంసద్వస్తుభిద్రవన్నచ॥

౨౪.

టీ. ధ్యానాత్ - ధ్యానమువల్లను, మానాత్ - ప్రమాణమువల్లను యుక్తితోపి-
యుక్తివల్లను, వియత్సతోః - ఆకాశసద్వస్తువులయొక్క, భేదే - భేదము, రూఢేసతి-
నిశ్చయింపబడినదగుచుండగా, కదాచిత్ - ఎప్పుటికిని, వియత్ - ఆకాశము, సత్యం-
సత్యము, న - కాదు. సద్వస్తు - బ్రహ్మవస్తువును, భిద్రవత్ - అవకాశముగలది,
(నభవతిచ) కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, అట్లుకాశసద్వస్తువులకు భేదముగలదనెడి నిశ్చయము
గలుగుటవల్లలాభమేమి? ఉ. ప్రెక్షాకమందు చెప్పబడిన ధ్యానప్రమాణయుక్తులచేత
ఆకాశసద్వస్తువులకు భేదముగలదనెడి నిశ్చయముగలుగుచుండగా, ఎప్పుటికి నాకా-
శము సత్యముగాక, సర్వదామిథ్యయయ్యే తోచుచుండును, మరియు సద్వస్తువగు
బ్రహ్మమును అవకాశరూపముగల ఆకాశమువంటిది కానేకాదు. ఇట్లువాస్తవజ్ఞా-
నముగలుగుటయే లాభమగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞాన్యభాతిసదావ్యోమనిస్తత్వోల్లేఖపూర్వకం।

సద్వస్తృపీవిభాత్యస్యనిచ్ఛిద్రత్వపురస్సరం॥

౨౫.

టీ. జ్ఞాన్య - పండితునకు, సదా - ఎల్లప్పుడును, వ్యోమ - ఆకాశము, నిస్త-
త్వోల్లేఖపూర్వకం - మిథ్యరూపజ్ఞానపూర్వకముగా, భాతి-తోచుచున్నది. అస్య -
ఈపండితునకు, సద్వస్తృపీ - బ్రహ్మవస్తువును, నిచ్ఛిద్రత్వపురస్సరం - నిరవకాశ
స్వభావపూర్వకముగా, విభాతి - ప్రకాశించుచున్నది.

తా. ఆకాశసద్వస్తువులకు రెంటికిని పరస్పరభేదముగలదని యొగ్గినపండితు-
నకు, (సర్వదా) ఆకాశము మిథ్యరూపజ్ఞానపూర్వకముగా దోచుచుండును. మరియు,
ఈపండితునకు సద్వస్తువైన బ్రహ్మము నిరాకాశపూర్వకముగా ప్రకాశించుచుండును.

శ్లో॥ వాసనాయాంప్రవృద్ధాయాంవియత్సత్యత్వవాదినం।

సన్తాత్రాబోధయక్తంచదృష్ట్యావిన్నయతేబుధః॥

౨౬.

టీ. వాసనాయాం - ఆకాశమిథ్యాత్వసద్వస్తుసత్యత్వరూపముగు సంస్కారము
పవృద్ధాయాం - వృద్ధిబొందుచుండగా, బుధః - ఆకాశసద్వస్తుస్వరూపములను తెలి

సినవాడు, వియత్సత్సత్సవాదినం=వియత్ - ఆకాశముయొక్క, సత్సత్స - సత్సత్స మునుగురించి, వాదినం - వాదించెడువానిని, సన్మాత్రాబోధయు క్తంచ = సన్మాత్ర - అవకాశములేని సద్వస్తువుయొక్క, అబోధయు క్తంచ - జ్ఞానాభావముతోగూడిన వానిని, దృష్ట్య - చూచి, విసృతయలే - ఆశ్చర్యమును పొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆకాశము మిథ్యయనియు, సద్రూపబ్రహ్మము వస్తువని యు, నిట్లు సర్వదా చింతించెడివానికి లాభమేమి? ఉ. ఆకాశము మిథ్యయనియు సద్రూపబ్రహ్మమేవస్తువనియు, ఇట్లు సర్వదాచింతించుటవల్ల ఆకాశముమిథ్యయ నెడి దృఢజ్ఞానముగలుగును. అట్టిదృఢజ్ఞానియగు పండితుడు, ఆకాశము సత్యమని వాదించెడివానిని జూచియు, అవకాశములేని సద్వస్తువుయొక్క స్వరూపజ్ఞానములేని వానినిజూచియు, ఆశ్చర్యమును జొందుచున్నాడు.

అవ. ఈచెప్పిన న్యాయము నితరభూతములయందును జూపుచున్నాడు,

శ్లో॥ ఏవమాకాశమిథ్యాత్వేసత్సత్సత్వేచవాసితే।

న్యాయేనానేనవాయ్వాదేఃసద్వస్తుప్రవిచ్యతాం॥ ౭౭.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, ఆకాశమిథ్యాత్వే=ఆకాశ - ఆకాశముయొక్క మిథ్యాత్వే-మిథ్యాత్వమును, సత్సత్సత్వేచ=సత్ - సద్వస్తువుయొక్క, సత్సత్వేచ - సత్సత్వమును, వాసిలేసతి - చిత్తమందుదృఢముగా నివసించుచుండగా, అనేన - ఈ, న్యాయేన - న్యాయముచేత, వాయ్వాదేః - వాయువుమొదలగు భూతసంఘము వల్ల, సద్వస్తు - బ్రహ్మవస్తువు, ప్రవిచ్యతాం - భిన్నముచేయబడుగాక. అనగా సద్వస్తువును బుద్ధిచేత విభజింపవలెననుట.

తా. ఈవైనచెప్పబడిన ప్రకారము, ఆకాశముమిథ్యయనియు, సద్వస్తువైన బ్రహ్మమే సత్యమనియు, ఇట్టి దృఢనిశ్చయము గలిగినపిమ్మట, పూర్వోక్తన్యాయ ముచేత వాయువు మొదలగు సర్వభూతములయందుగల సద్వస్తువును, బుద్ధిచేతనాయా భూతములవల్ల విభజించి భిన్నముగానున్నట్లు జూడవలెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సద్వస్తున్యేకదేశస్థామాయాతత్తైకదేశగం।

వియత్తతాస్యేకదేశగతోవాయుఃప్రకల్పితః॥ ౭౮.

టీ. మాయా - మాయాశక్తి - సద్వస్తువుని - బ్రహ్మమందు, ఏకదేశస్థా= ఏకదేశ - ఒకభాగమందు, స్థా-ఉన్నదగును. తత్ర - ఆమాయయందు, వియత్ - ఆకాశము, ఏకదేశగం=ఏకదేశ - ఒకభాగమును, గం - పొందినదగును. తత్రాపి -

అయాకాశమందును, ఏకదేశగతః=ఏకదేశ - ఒకభాగమును, గతః- పొందినదిగా, వాయుః - వాయువు, ప్రకల్పిత - కల్పించబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, వాయువాకాశకార్యమగును. గనుక, తనకు కారణముగాని సద్వస్తువుతోటి వాయువునకు సంబంధమున్నట్లు తోచుటలేదు. అందుచేత వాయువుమొదలగు భూతములవల్ల సద్వస్తువును విభజించి యెరుగుట ఆప్రయోజకముగాదాయేమి? ఉ. వాయువునకు సద్వస్తువుతోటి సాక్షాత్తుగా సంబంధములేకపోయినను పరంపరగా సంబంధముగలదు. అదియెట్లనగా చెప్పెదవలెను. సద్వస్తువునందొక భాగమందు మాయాశక్తియున్నది. ఆమాయయందొకభాగమందు ఆకాశమున్నది. ఆయాకాశమందొక భాగమందు వాయువున్నది. గనుక, వాయ్వాదిభూతములవల్ల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత విభజింపవలయుననియభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు సద్వస్తువాయువులకు సంబంధమునుజూపి, ఆసద్వస్తువాయువులయొక్క స్వభావములవల్ల నారెంటియొక్క భేదజ్ఞానముకొరకు వాయువునందు దోచెడిధర్మములను జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ శోషస్పర్శగతిర్వేగోవాయుధర్మాః మేమతాః।

త్రయస్వభావాస్సన్తాయావ్యోమ్నాంయే తేపివాయుగాః॥౨౯

టీ. శోషస్పర్శ - శోష స్పర్శములును. గతిః-గమనంబును, వేగః- వేగంబును, ఇమే - ఈనాలుగును, వాయుధర్మాః=వాయు - వాయువుయొక్క, ధర్మాః-స్వభావములుగా, మతాః-సమతలములగును. సన్తాయావ్యోమ్నాం=సత్ - సద్వస్తువుయొక్కయు, మాయా-మాయయొక్కయు, వ్యోమ్నాం-ఆకాశముయొక్కయు, యేపిత్రయః - యేమూడైన, స్వభావాః - స్వభావములుగలవో, తేపి - అమాడుస్వభావములును, వాయుగాః - వాయువును పొందియున్నవి.

తా. ౧. శుష్కింపజేయుటయు, ౨. స్పర్శము, ౩. గమనము, ౪. వేగము, ఈనాలుగును వాయువుయొక్క ధర్మములగును. మరియు, సద్వస్తుమాయా ఆకాశములయొక్క మూడుధర్మములును వాయువునందున్నవని తెలియవలెను.

అవ. అమాడుధర్మములెవ్వియనగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ వాయురస్తీతిసద్భావస్సతోవాయోపుధక్యతే।

నిస్తత్వరూపతామాయాస్వభావోవ్యోమగోధ్వనిః॥ ౩౦.

టీ. వాయుః - వాయువు, అస్తీతి - కలదనెడి ప్యవహరహేతువగు సమా

పత్వము, సద్భావః=సత్-సద్వస్తువుయొక్క, బావః-ధర్మమగును. వాయా - వాయువు, సతః-సద్వస్తువుకంటె, పృథక్కృతేసతి-బుద్ధిచేత భిన్నముచేయబడుచుండగా నిస్తత్వరూపతా - మిథ్యా రూపత్వము, మాయాస్వభావః - మాయాధర్మమగును. ధ్వనిః - వాయునందుగల శబ్దము, వ్యోమగః - ఆకాశమునుపొందినదగును. అనగా ఆకాశధర్మమగుననుట.

తా. వాయువున్నదనిడి వ్యవహారకారణసమూహపత్వము, వాయువునంగెద్దిగల, దో అది, ౧. సద్వస్తువుయొక్క ధర్మమగును. మరియు, అట్టిసద్వస్తువుకంటె వాయువును బుద్ధిచేతభిన్నముచేయగా, వాయువునందు, ఏమిథ్యాస్వరూపముగలదో, అది మాయయొక్క ధర్మమగును. మరియు, వాయువునందుగల శబ్దము, ౩|| ఆకాశధర్మమగును. ఈచెప్పబడిన సద్వస్తుమాయాకాశ ధర్మములుమూడును వాయువునందున్నవని యభిప్రాయము.

అవ, ఇచ్చుడు పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సతోనువృత్తిస్సర్వత్రవ్యోమ్నా నేతిపురేరితం।

వ్యోమానువృత్తిరథునాకధంసవ్యాహతంవచః॥ ౮౧.

టీ. సర్వత్ర-సర్వభూతములయందును, సతః-సద్వస్తువునకును, అనువృత్తిః-అనువర్తనముగలిగియున్నదనియు, వ్యోమ్నః-ఆకాశమునకు, నేతి-అనువర్తనములేదనియు, పురా-పూర్వము, ఈరితం-చెప్పబడెను. అధునా-ఇప్పుడు, వ్యోమానువృత్తిః=వ్యోమ-ఆకాశముయొక్క, అనువృత్తిః-అనువర్తనము చెప్పబడెను. వచః-ఈవాక్యము, కథం-ఎట్లు, సవ్యాహతం-దోషముకలదిగాదు. అనగా దోషవర్జమగును।

తా. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, పూర్వమాకాశసద్వస్తువులకు భేదమునుజెలుపునప్పుడు, అరువదియేడవశ్లోకమందు, వాయ్వాదిభూతములయందు సద్వస్తువువర్తించియున్నదనియు, ఆకాశము వర్తించియుండలేదనియుం జెప్పితిరి. ఇప్పుడిక్కడ, ఆకాశము వాయువునందు వర్తించియున్నదనిచెప్పితిరి. ఇట్లు చెప్పుటచేత సరస్వర విరోధముగలుగుచున్నది.

అవ, ఇట్లు పూర్వవాది శంకించగా, సిద్ధాంతిపరిహారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ భిద్యానువృత్తిరైవీతిపూర్వోక్తిరథునాత్వియం।

శబ్దానువృత్తిరేవోక్తావచసోవ్యాహతిఃకుతః॥ ౮౨.

టీ. ఛద్రానుపుత్తిః = ఛద్ర-అవకాశస్వరూపముయొక్క, అనుపుత్తిః - అనువర్తనము, నేతీతి - లేదని, పూర్వోక్తీః - పూర్వమందు జెప్పబడెను. అధునాతు - ఇప్పుడో, శబ్దానుపుత్తిరేవ = శబ్ద - శబ్దముయొక్క, అనుపుత్తిరేవ - అనువర్తనమే, ఉక్తా - చెప్పబడెను. వచనః - ఈవాక్యమునకు, వ్యావృత్తిః - విరోధము, కుతః - ఎక్కడిది. అనగా విరోధములేదనుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ, ఆకాశముయొక్క ఆవకాశలక్షణస్వరూపము వాయుదులయందు వర్తించియుండలేదని, పూర్వమరువది యేడవశ్లోకమందు జెప్పబడెను. ఇప్పుడో, ఆకాశముయొక్క గుణమగుశబ్దమే వాయువునందు వర్తించియున్నదని చెప్పబడెను. గనుక, ఈవాక్యమువల్ల విరోధములేదని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది, ఒకచోద్యమును చేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ సనుసదస్వస్తుపార్థక్యాదసత్త్వంచేత్తదాకథం॥

అవ్యక్తమాయావైషమ్యావమాయామయతాపినో॥ ౮౩.

టీ. సను - ఓయీ, సదస్వస్తుపార్థక్యాత్ = సదస్వస్తు-బ్రహ్మతవస్తువుకంటె, పార్థక్యాత్ - వాయువస్యమగుటవల్ల, ఆసత్త్వంచేత్ - మిథ్యాభావమైనయేడల, తదా - అప్పుడు, అవ్యక్తమాయావైషమ్యాత్ = అవ్యక్త - ఇంద్రియము గోచరముగాని, మాయా-మాయారూపముకంటె, వైషమ్యాత్ - వాయురూపమస్యమగుటవల్ల, అనగా ఇంద్రియగోచరమగుటవల్లననుట. అమాయామయతాపి - మాయామయరహితత్వంబును, కథం-ఎట్లు, నో-లేదు. అనగావాయువు మాయామయము గాదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, సదస్వస్తువగు బ్రహ్మతమకంటె వాయువస్యమగుటవల్ల, ఆవాయువునకు మిథ్యలక్షణమైన మాయామయత్వమునుజెప్పితిరి. అట్లైనయేడల మాయాస్వరూపము అవ్యక్తమగును. వాయుస్వరూపము వ్యక్తమగును. గనుక, మాయాస్వరూపమగు అవ్యక్తత్వముకంటె వాయురూపమగు వ్యక్తత్వము అన్యమగుటవల్ల, ఆవాయువు మిథ్యలక్షణమైన మాయామయత్వముగలదికాదని చెప్పరాదాయేమి? ఇంద్రియగోచరముగానిది (అవ్యక్తమనియు, (ఇంద్రియగోచరమైనది) (వ్యక్తమనియుం) జెప్పబడును.

అవ. ఈచోద్యమును సిద్ధాంతి పరిహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిస్తత్త్వరూపతైవాత్రమాయాత్వస్యప్రయోజికా॥

సాశక్తికార్యయోస్తుల్యావ్యక్తావ్యక్తత్వభేదినో॥ ౮౪.

టీ. అత్ర - ఇక్కడ, మాయాతస్య - మాయామయత్వమునకు, నిస్తత్వరూప
తైవ - మిథ్యారూపత్వమే, ప్రయోజికా - ప్రయోజనముగాగలదియగును. సా - ఆ
మిథ్యారూపత్వము, వ్యక్తావ్యక్తత్వభేదినోః=వ్యక్త - వ్యక్తలక్షణముచేతను, అవ్యక్త
త్వ - అవ్యక్తలక్షణముచేతను, భేదినోః-భేదముగల, శక్తికార్యయోః - మాయా
తత్కార్యములయందు, తుల్యా - సమానమగును.

తా. మాయామయత్వమందు మిథ్యాలక్షణమే ప్రయోజనమగుగాని, అవ్యక్త
భావము ప్రయోజనముగాదు అమిథ్యాలక్షణము మాయయందును, మాయాకార్య
మైన ప్రపంచమందును సమానముగానున్నది. గనుక, వాయువును మాయామయము
గాని దానినిగా జెప్పరాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సదసత్వవివేకస్యప్రస్తుతత్వాత్ప్రచింత్యాతాం।

అసతోఽవాంతరోభేదస్తాంతద్వితీయాత్రకిం॥ ౮౫.

టీ. సదసత్వవివేకస్య = సత్ - సద్వస్తుస్వరూపముయొక్కయు, అసత్వ -
మిథ్యారూపముయొక్కయు, వివేకస్య - వివేచనమునకు, ప్రస్తుతత్వాత్ - ఇప్పుడు
ప్రకృతమగుటవల్ల, సః - అవివేచనము, చింత్యతాం - చింతింపబడుగాక. అసతిః -
మిథ్యారూపమగు మాయాతత్కార్యముయొక్క, అవాంతరః-చుద్యమందుగలిగిన వ్యక్త
తావ్యక్తత్వరూపమగు, భేదః-భేదము, అస్తాం-ఉండుగాక. అత్ర-ఇక్కడ, తద్చింత
యా=తత్ - అవ్యక్తావ్యక్తత్వరూపముయొక్క, చింతయా-విచారణముచేత, కిం-
ప్రయోజనమేమి. అనగా ప్రయోజనములేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, మాయయందును, మాయాకార్యమైన ప్రపంచమందును
మిథ్యారూపలక్షణము సమానమైయుండుగా, మాయకు అవ్యక్తరూపంబును, ప్రపంచ
మునకు వ్యక్తరూపంబునం గలగుటకు కారణమేమి? ఉ. ప్రస్తుతమందు సద్వస్తు
వగు బ్రహ్మస్వరూపమిట్టిదనియు, మిథ్యాలక్షణముగల మాయాతత్కార్యస్వరూపమి
ట్టిదనియుం దెలియుటకు విచారిణమును జేయుచుంటిమి. గనుక, అట్టివిచారణమునే
జేయవలయుగాని, మాయాతత్కార్యమునకుగల, అవ్యక్తవ్యక్తిరూపభేదమును విచా
రించుటవల్ల ఇక్కడ బ్రయోజనములేదు. అనగా మిథ్యాలక్షణముగల మాయాతత్కా
ర్యరూపమునకు వ్యక్తావ్యక్తత్వరూపభేదము చుద్యమందు గలిగెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సద్వస్తు బహుశిష్టోంశో వాయుర్నిధ్యాయథావియత్।

వాసన్లుత్వావిరంవాయోర్నిధ్యత్వంమరుతంత్యజేత్॥ ౮౬.

టీ. సద్వస్తు - వాయువునందుగల సద్వస్తువు, బ్రహ్మ - బ్రహ్మరూపమగును శిష్టః-మిగిలిన, అంశః - మిథ్యారూపాధికము వాయుస్వరూపమగును. (సః) ఆ, వాయుః - వాయువు, యథావియత్ - ఆకాశమువలెనే, మిథ్యా - మిథ్యయగును. వాయోః - వాయువుయొక్క, మిథ్యాత్వం - మిథ్యాభావమును, చిరం - బహుకాలము, వాసయిత్వా - బుద్ధిఃకుదునిలిపి, మరుతం - వాయువుసత్యమనెడి బుద్ధిని, త్యజేత్ - విడువవలెను.

తా. (వాయువున్నదని) అ నెడివ్యవహారమునకు కారణమైనసద్వస్తువువాయువునందెద్దిగలదో, అది బ్రహ్మరూపమగును. ఇట్లు వాయువునందుగల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముచేయగా, మిగిలిన మాయాకాశ ధర్మాధికమగు మిథ్యారూపాధికమంతయు వాయువుయొక్క స్వరూపమగును. అనగా, మాయాధర్మమగు, ౧. మిథ్యాభావంబును ౨. ఆకాశధర్మమగు శబ్దంబును, వాయువుయొక్క స్వకీయధర్మములగు, ౩. శోషత్వంబును, ౪. స్పర్శంబును, ౫. గమనంబును, ౬. వేగంబును, ఇవియన్నియు వాయువుయొక్క స్వరూపమని తెలియవలెను? వాయువునందుగల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముజేయగా, మిగిలిన వాయుస్వరూపమంతయు మిథ్యయగుటవల్ల, ఆకాశమువలెనే ఈవాయువును మిథ్యయేయగునని తెలియవలెను. ఇట్లు వాయువుయొక్క మిథ్యాభావమును బహుకాలమువరకు బుద్ధియందుంచుకొని, పిమ్మట వాయువు సత్యమనెడి బుద్ధిని విడువవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. వాయువునందు జెప్పబడిన విచారణ సన్నియందుజూచుచున్నాడు.

శ్లో॥ చింతయేద్వహ్నిను ప్యేవంమరుతోన్మానవర్తినం॥

బ్రహ్మాండావరణేష్వేషాన్మానాధికవిచారణా॥ ౨౭.

టీ. మరుతః - వాయువుకంటె, న్యూనవర్తినం=న్మాన - అల్పత్వముచేత, వర్తినం - వర్తించెడి, వహ్నిమపి - అగ్నినియు, ఏవం - ఈప్రకారము, చింతయేత్ - చింతింపవలెను. ఏషా - ఈ, న్యూనాధికవిచారణా=న్మాన - అల్పత్వముయొక్కయు, అధిక - అధికత్వముయొక్కయు, విచారణా - విచారణము, బ్రహ్మాండావరణేషు=బ్రహ్మాండ - బ్రహ్మాండముయొక్క, ఆవరణేషు - ఆవరణములయందున్నది.

తా. మరియు, వాయువుకంటె తక్కువగా వర్తించెడి అగ్నినియు, ఈచెప్పిన ప్రకారమే విచారించవలెను. ప్ర. అయితే (౭౮) దెబ్బదియెనిమిదవ శ్లోకమందు ఆకాశాది భూతములకు అల్పత్వాధికత్వ భావములున్నట్లు తెలియబడెను. ఈయల్ప

త్వాధికత్వములు లోకమందెచ్చుటైనం గనబడలేదేమి? ఉ. ఆకాశాది భూతములకు ఆధికత్వాల్పత్వములు బ్రహ్మాండవరణములయందు గలిగియున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వాయోర్ద్వశాంశతోన్మ్యానోవహ్నిర్వాయాప్రకల్పితః।

పురాణోక్తంతారతమ్యంవశాంశైర్భూతపంచకే॥ ౮౮.

టీ. వహ్నిః - అగ్ని, వాయోః - వాయువుయొక్క, దశాంశతః - భాగదశ కమువల్ల, న్యూనస్యక = తక్కువదియగుచు, వాయో - వాయువునందు, ప్రకల్పితః - కల్పించబడెను. అనగా వాయువునందుగల పదిభాగములలో నొకభాగమందే అగ్ని యున్నదనుట. భూతపంచకే - ఆకాశాది భూతపంచకమందు, దశాంశైః - దశభాగములచేత, తారతమ్యం - అల్పత్వాధికత్వరూపభేదము, పురాణోక్తం = పురాణ - పురాణములయందు, ఉక్తం - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, వాయువుకంటె ఎంతమాత్రపు భాగముచేత అగ్నితక్కువై వర్తించుచున్నదో జెప్పము? ఉ. వాయువును పదిభాగములుచేయుగా ఒకభాగ ప్రదేశమందుమాత్రమే అగ్ని వర్తించుచున్నదని తెలియవలెను. ఇట్లు అగ్నిభూతము వాయువునందు కల్పించబడుట చేత ఆయగ్నిభూతము వాస్తవముకాదు. ప్ర. అయితే, ఈయల్పత్వాధికత్వములు మీచేతనే కల్పించబడెనా ఏమి? ఉ. ఆకాశాది పంచ భూతములకును దశభాగములచేతగల తారతమ్యము పురాణములయందు జెప్పబడియున్నది. ప్ర. అయితే, ఆపురాణములయందెట్లు చెప్పబడెనో జెప్పము. ఉ. బ్రహ్మాండవరణముకంటె భూమియొక్క ఆవరణము పదిభాగములెక్కువనియు, ఆభూమియొక్క ఆవరణముకంటె జలావరణము పదిభాగములెక్కువనియు, ఆజలావరణము కంటె అగ్నియొక్క ఆవరణము పదిభాగములెక్కువనియు, అగ్నియొక్క ఆవరణము కంటె వాయువుయొక్క ఆవరణము పదిభాగములెక్కువనియు, ఆవాయువుయొక్క ఆవరణముకంటె ఆకాశముయొక్క ఆవరణము పదిభాగములెక్కువనియు, ఇట్లు పురాణములయందు జెప్పబడెను. గనుక, ఆకాశమందుగల దశభాగములలో ఒకభాగ ప్రదేశమందుమాత్రమే వాయువువర్తించుచున్నదనియు, వాయువునందుగల దశభాగములలో ఒకభాగ ప్రదేశమందుమాత్రమే అగ్నిభూతము వర్తించుచున్నదనియు, అగ్నియందుగల దశభాగములలో ఒకభాగ ప్రదేశమందుమాత్రమే జలభూతము వర్తించుచున్నదనియు, జలమందుగల దశభాగములలో ఒకభాగ ప్రదేశమందుమాత్రమే భూమి వర్తించుచున్నదనియు, భూమియందుగల దశభాగములలో ఒకభాగ ప్రదేశమందుమాత్రమే బ్రహ్మాండము వర్తించుచున్నదనియుం తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడగ్నియొక్క స్వరూపమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ వహ్నిరుష్ణః ప్రకాశాత్తాపూర్వానుగతిరత్రచ।

అస్తివహ్నిస్సనిస్తత్వశ్శబ్దవాన్స్పర్శవానపి॥

౯౯.

టీ. వహ్నిః - అగ్ని, ఉష్ణః - ఉష్ణశక్తిగలదియు, ప్రకాశాత్తా = ప్రకాశ - లేజమే, అత్తా - స్వరూపముగలదియనగును. అత్రచ - ఈయగ్నియందును, పూర్వానుగతిః = పూర్వ - కారణధర్మములయొక్క, అనుగతిః - అనువర్తనముగలిగియున్నది. సః - ఆ, వహ్నిః - అగ్ని, అస్తి - కలదనియు, నిస్తత్వః - మిథ్యాస్వరూపమైనదియు, శబ్దవాన్ - శబ్దగుణముగలదనియు, స్పర్శవానపి - స్పర్శగుణముగలదనియుం జెప్పబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, అగ్నియొక్క స్వరూపమెట్టిది? ఉ. ఉష్ణశక్తిగల, లేజోరూప మగ్నియొక్క స్వరూపమగును. మరియు, వాయువునందువలెనే, ఈ యగ్నియందును కారణధర్మములు వర్తించియున్నవి. ప్ర అగ్నియందుగల, ఆకారణధర్మములెవి? ఉ. (అగ్నిఉన్నది) అనెడి వ్యవహారమునకు కారణమైన వస్తును, ఆ అగ్నియందెదిగలదో, అది సదవస్తుధర్మమగును. మరియు, అగ్నియందుగల సదవస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముజేయగా, మిగిలిన మిథ్యారూపమగు అగ్నిస్వరూపమంతయు మాయాధర్మమగును. మరియు, అగ్నియందుగల శబ్దగుణము ఆకాశధర్మమగును. మరియు, అగ్నియందుగల స్పర్శగుణము వాయుధర్మమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు అగ్నియందు కారణధర్మములు అనువర్తించుచున్నవని చెప్పుచు అగ్నియొక్క స్వకీయధర్మము నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సంతాయావ్యోమవాయ్వంజైర్యుక్తస్యాగ్నేర్నిజోగుణః।

రూపంతత్రసతస్సర్వమన్యద్భూతావిచిత్రతాం॥

౯౦.

టీ. సంతాయావ్యోమవాయ్వంజైః = సత్ - సదవస్తువగు బ్రహ్మముయొక్కయు, మాయా - మాయయొక్కయు, వ్యోమ - అకాశముయొక్కయు, వాయు - వాయువుయొక్కయు, అంజైః - ఆంశములతోటి, యుక్తస్య - కూడియున్న, అగ్నేః - అగ్నియొక్క, నిజః - స్వకీయమైన. గుణః - గుణము, రూపం - రూపమగును. తత్ర - ఆధర్మసమూహమందు, సతః - సదవస్తువుకంటె, అన్యత్ - ఇతరమైన, సర్వం - సకలధర్మరాశి, బుధ్యా - బుద్ధిచేత, విచిత్రతాం - భిన్నముచేయబడుగాక. అనగా భిన్నముగా జేయవలెననుట.

తా. ఇట్లు సద్వస్తుమాయాకాశ వాయుధరతములతోగూడిన అగ్నియొక్క స్వంతగుణము రూపమగును. అట్టిధరతములయందు సద్వస్తువుకంటె అన్యమగు ధరత రాశినంతయు, మిథ్యయనిదలచి, అధరతరాశినంతయు సద్వస్తువుకంటె భిన్నముగా జేయవలెను. ఇట్లు చేయుటచేత అగ్ని స్వరూపమంతయు మిథ్యయనెడి నిశ్చయము గలుగును.

అవ ఇట్లగ్నియొక్క మిథ్యాభావనిశ్చయము గలిగినపిమ్మట, జలములు మిథ్యయని చింతింపవలెనని ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సుతోవివేచితేవహ్నామిథ్యాత్వేనసజివాసిలే।

ఆపోదశాంతోన్యూనాఃకల్పితాఇతిచింతయేత్ ॥ ౯౦.

టీ. సజి - సద్వస్తువుకంటె, వివేచితే - భిన్నముగాజేయబడిన, వహ్నా - అగ్నియందు, మిథ్యాత్వే - మిథ్యాభావము, వాసిలేసతి - చిత్తమనందు దృఢముగా నాటబడినదాచుండగా, దశాంతః - భాగదశకమువల్ల, న్యూనాస్సంతః - తక్కువై నవగుచు, అపః - జలములు, కల్పితాఇతి - అగ్నియందు కల్పించబడినవని, చింతయేత్ - ధ్యానింపవలెను.

తా. పూర్వోక్తప్రకారము, సద్వస్తువుకంటె అగ్ని స్వరూపమును బుద్ధిచేత భిన్నముగాజేసి ధ్యానించుటవల్ల, అగ్నిభూతము మిథ్యయనెడి నిశ్చయముగలిగిన పిమ్మట, జలములు అగ్నియందు కల్పించబడినవనియు, ఆజలములు అగ్నిభూతమందు గల దశభాగములలో ఒకభాగప్రదేశమందు మాత్రమే కల్పించబడినవనియుం జింతింపవలెను.

అవ. ఈజలమునకునుకారణధరతస్వధరతములను విభజించిచూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సంత్యాపోమూఘ్నన్యతత్వాస్సశబ్దస్పర్శసంయుతాః।

రూపవత్సోన్యధర్మానువృత్త్యాస్వీయోరసోగుణః॥ ౯౧.

టీ. అన్యధర్మానువృత్త్యా = అన్యధరత - సద్వస్తువు మొదలగువాని ధరతముల యొక్క, అనువృత్త్యా - అనువర్తనముచేత, అయాః - ఈ, అపః-జలములు, సంత-పున్నవనియు, మూఘ్నతత్వాః - మిథ్యారూపములనియు, సశబ్దస్పర్శసంయుతాః = సశబ్ద - శబ్దముతోగూడిన ర్తించెడి, స్పర్శ-స్పర్శముతోటి, సంయుతాః - కలసియున్నవనియు, రూపవత్కః - రూపగుణమునుగలిగియున్నవనియుం జెప్పబడుచున్నవి. స్వీయః - స్వకీయమైన, గుణః- గుణము, రసః- రసమగును.

తా. జలముబున్నవ నెడి స్వరహారమునకు కారణమైనవస్తువు, ఆజలములయల బుద్ధిగలదో, అది, ౧. సద్వస్తు, ధర్మమగును. మరియు, ఆజలములయందుగల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముజేయుగా మిగిలిన మిథ్యారూప ముద్ధిగలదో, అది, ౨. మాయా ధర్మమగును. మరియు, ఆజలములయందుగల, శబ్దగుణము, ౩. ఆకాశధర్మమగును. మరియు, ఆజలములయందుగల స్పర్శగుణము, ౪. వాయుధర్మమగును. మరియు, ఆజలములయందుగల రూపగుణము, ౫. అగ్నిధర్మమగును. ఇట్లు జలమందు అయిదు కారణధర్మములగలిగియున్నవి. మరియు, ఆజలముయొక్క స్వంతగుణమరసమగును.

అవ. వివేకధ్యానములచేత జలములకు మిథ్యాత్వమును నిశ్చయించినపిమ్మట, భూమియొక్క మిథ్యాత్వమును చింతింపవలెనని ఇష్టమిచ్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ సతోవివేకీస్వపుతన్మిథ్యాత్వేచవాసితే।

భూమిర్దశాంశతోన్మానాకల్పితాస్పృతిచింతయేత్ ॥ ౯౩.

టీ. అపు - జలములు, సతః - సద్వస్తువుకంటె, వివేచితాను - బుద్ధిచేత భిన్నముగాజేయబడుచు, తన్మిథ్యాత్వేచ=తత్ - ఆజలములయొక్క, మిథ్యాత్వేచ - మిథ్యాభావమును, వాసితేసతి - నిశ్చయించబడినదాచుండగా, దశాంశతః - భాగదశకమువల్ల, నూనా - తక్కువగు, భూమిః - భూమి, అపు - జలములయందు, కల్పితేతి - కల్పించబడెనని, చింతయేత్ - ధ్యానింపవలెను.

తా. ఆజలభూతమందుగల సద్వస్తువుకంటె, మిగిలిన జలస్వరూపమును బుద్ధిచేత భిన్నముగాజేసి, ఆజలరూపమును మిథ్యయని తలంచవలయును. ఇట్లువివేకధ్యానములచేత జలములు మిథ్యయనెడి నిశ్చయముగలిగినపిమ్మట, ఆజలములయందుగల దశభాగములలో నొకభాగప్రదేశమందు మాత్రమే భూమికల్పించబడెనని చింతింపవలెను.

అవ. ఆభూమిని మిథ్యయని చింతించుటకొరకు, ఆభూమియొక్క ధర్మములను విభజించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్తిభూస్తత్వతూన్యస్యాస్యాంశబ్దస్పర్శసరూపకా।

రసశ్చపరతోగంధోవైజస్సత్రావివిచ్యతాం॥ ౯౪.

టీ. పరతః - సద్వస్తువు మొదలగువానివల్ల, భూః - భూమి, అస్తి - వస్తుదనియు, తత్వతూన్యా - మిథ్యాస్వరూపమనియుం జెప్పబడుచున్నది. అస్యాం - ఈ భూమియందు, సరూపకా - రూపముతోగూడి వర్తించుచుండెడి, శబ్దస్పర్శ - శబ్దస్ప

ర్మములును, రసశ్చ - రసగుణబునుంగలియున్నవి. గంధః - గంధము, నైజః - స్వకీయగుణమును. సత్తా - ఈభూమియందుండెడి సద్వస్తుధర్మము, వివిచ్యతాం, భిన్నముచేయబడుగాక.

తా. (భూమియున్నది.) అనెడి వ్యవహారమునట హేతువగువస్తువు, ఆభూమియందెదిగలదో, అది, ౧. సద్వస్తుధర్మమగును, మరియు, ఆభూమియందుగల సద్వస్తువును బుద్ధిచేతభిన్నముచేయగా, ఆభూమియందుగల మిథ్యాహాపము ౨. మాయాధర్మమగును. మరియు, ఆభూమియందుగలశబ్దగుణము, ౩. ఆకాశధర్మమగును. మరియు, ఆభూమియందుగల స్పర్శగుణము, ౪. వాయుధర్మమగును. మరియు, ఆభూమియందుగల రూపగుణము, ౫. అగ్నిధర్మమగును. ఆభూమియందుగల రసగుణము, ౬. జలధర్మమగును. ఇట్లు కారణధర్మములు భూమియందు గలిగియున్నవి. మరియు, భూమియొక్క స్వకీయగుణము, గంధమగును. ఈచెప్పబడిన ఏడింటిలో భూమియందుగల సద్వస్తువును మాత్రము బుద్ధిచేత భిన్నముగాచేయవలయును.

అవ. సద్వస్తువును భిన్నముగాజేయుటచేత ఫలముం జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పృథక్క్రతాయాంసత్తాయాంభూమిర్మిథ్యావశిష్యతే।

భూమేర్దశాంశతోన్యూనం బ్రహ్మాండం భూమిమధ్యగం॥ ౯౫.

టీ. సత్తాయాం - సద్వస్తుధర్మము, పృథక్క్రతాయాంసత్తాయాం - బుద్ధిచేత భిన్నముజేయబడుచుండగా, భూమిః - భూమి, మిథ్యామిధ్యయగుచు, అవశిష్యతే - శేషింపబడుచున్నది. అసగామిగులుచున్నదనుట. భూమేః - భూమియొక్క, దశాంశతః - భాగదశకమువల్ల, న్యూనంసత్ - తక్కువైనదగుచు, బ్రహ్మాండం - బ్రహ్మాండము, భూమిమధ్యగం - భూమధ్యమునుపొందియున్నది.

తా. ఆభూమియందుగలసద్వస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముజేయగా, భూమి మిథ్యాహాపమైతొచుచుండును. ఇట్లు భూమి మిధ్యయనెడి నిశ్చయముగలిగినవినుట, ఆభూమధ్యమందు బ్రహ్మాండము కల్పించబడెననియు, ఆబ్రహ్మాండము భూమియొక్క దశభాగములలో ఒకభాగప్రదేశమందు మాత్రమే యున్నదనియుం జింతింపవలెను.

అవ. ఇట్లు పంచభూతములవల్ల సద్వస్తువును బుద్ధిచేతవిభజించి, ఇకనాపంచభూతకార్యములగు బ్రహ్మాండాదులవల్ల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత విభజించుటకొరకు, ఆబ్రహ్మాండాదులయొక్క స్థితిని జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మాండమధ్యేతిష్ఠంతిభువనానిచతుర్దశి।

భువనేషువసంత్యేషుప్రాణిదేహాయథా యథం॥ ౯౬.

టీ. బ్రహ్మాండమధ్యే - బ్రహ్మాండమధ్యమందు. చతుర్దశ - పదునాలుగు భువనాని - లోకములు, తిష్ఠంతి - స్థితినిపొందుచున్నవి. ఏష-ఈ, భువనేష-లోకములయందు, యథాయథం - ఆయాలోకమునకు దగినట్లు, పాణిదేహః=పాణి - జీవులయొక్క, దేహః - తేహములున్నవి.

తా. ఆబ్రహ్మాండమధ్యమందు పదునాలుగులోకములున్నవి. ఈపదునాలుగు లోకములయందును ఆయాలోకమునకు దగినశరీరములు పాణిబలకు గలిగియున్నవి. ఈబ్రహ్మాండంబును, పదునాలుగులోకంబులును, శరీరంబులును ఘటాది సకలపదార్థములును, వియన్నియు పంచభూతకార్యములగుటవల్ల భౌతికములని చెప్పబడును.

అవ ఆభౌతికములయందుగల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముగాజేయుటవల్ల ఫలమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మాండలోకదేహేషాసద్వస్తునివృధకక్రతే।

ఆసంతోండాదయోభాంతుతద్భానేపీహకాక్షుతిః॥ ౯౭.

టీ. బ్రహ్మాండలోకదేహేష=బ్రహ్మాండ - బ్రహ్మాండమందును, లోక - పదునాలుగులోకములయందును, దేహేష - ఆయాశరీరములయందునుగల, సద్వస్తుని - బ్రహ్మాతవస్తువు, వృధకక్రతేసతి - భిన్నముచేయపడుచుండగా, అండాదయః - బ్రహ్మాండాదులు, ఆసంతః - వాస్తవముగాలేనివగుచు, భాంతు - తోచుచుండుగాక. తద్భానేపి - ఆబ్రహ్మాండాదికము తోచుచున్నను, ఇహ - ఈ అద్వైతబ్రహ్మజ్ఞానమునకు, కాక్షుతిః - హనియేమి. అనగా బాధలేదనుట.

తా. బ్రహ్మాండలోకదేహములయందుగల సద్వస్తువును బుద్ధిచేత భిన్నముచేయగా, ఆబ్రహ్మాండాదులు వాస్తవముగాలేకనే, వున్నట్లు తోచుచున్నను, ఈఅద్వైతబ్రహ్మావిద్యకు బాధకములేదని యభిప్రాయము.

అవ. బాధలేదనెడి యభిప్రాయమునే ఇప్పుడు స్పష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ భూతభౌతికమాయానాంసమత్వేత్యంతవాసితే।

సద్వస్తుద్వైతమిత్యేషాధీర్విపర్యేతినకన్వచిత్॥ ౯౮.

టీ. భూతభౌతికమాయానాం=భూత - ఆకాశాదులయొక్కయు, భౌతిక - బ్రహ్మాండాదులయొక్కయు, మాయానాం - మాయయొక్కయు, సమత్వే-ఏకత్వము అనగా మిథ్యాభావమనుట, అత్యంతవాసితేసతి - చిత్తమందు దృఢముగలుగునట్లు నివసించబడుచుండగా, సద్వస్తు-బ్రహ్మాతవస్తువు, అద్వైతమితి - అద్వైతరూపమనెడి,

ఏనా - ఈ, ధీ-బుద్ధి, క్వచిత్ - ఎప్పుటికిని - నవిపర్యేతి - విపరీతమునుపొందదు. అనగా చెడదనుట.

తా. ఈముందుచెప్పబడిన ప్రకారము, అకాశాదిపంచభూతములకును, ఆభూతకార్యములగు బ్రహ్మాండలోకదేహదులకును, వీనియన్నిటికిని కారణముగు మాయశును మిథ్యాభావమును వివేకధ్యానములచేత చిత్తమందు మిక్కిలి ధృఢముగా నీనసించెడి పర్యంతమభ్యసించవలెను. అట్లు మిథ్యాభావము దృఢమగుచుండగా సద్వస్తువునకు ఆదైవతభావబుద్ధి, ఎప్పుటికినిసంభవదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సదదైవతాత్మపుష్కరా తేదైవతేభూమ్యాదిరూపిణి॥

తత్తదర్థక్రియాలోకేయథాదృష్టాతదైవసా॥

౯౯.

టీ. సదదైవతాత్ = సత్ - సద్భూతిపముగు, ఆదైవతాత్ - అద్వితీయవస్తువు కంటె, భూమ్యాదిరూపిణి = భూమ్యాది - భూమి మొదలగునదియే, రూపిణి-రూపము గాగల, దైవతే - దైవతము, పుష్కరాతేసలి భిన్నముగా చేయబడినదాచుండగా, తత్తదర్థక్రియా = తత్తదర్థ - ఆయాపదార్థములయొక్క, క్రియా - ప్రయోజనము, లోకే - లోకమందు, యథా - ఏప్రకారముగా, దృష్టా - అదివరకు జూడబడెనో, అనగా అనుభవించబడెనోయనుట - తదైవ - ఆప్రకారమే, సా. ఆయాపదార్థప్రయోజనము, (దృష్టా) చూడబడినది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈపూర్వోక్తప్రకారము సద్వస్తువును భిన్నముజేయుట చేత, భూమ్యాదులలేకపోవుచుండగా, జ్ఞానికి వ్యవహారలోపముకాదాయేమి? . ఉ. అద్వితీయబ్రహ్మముకంటె అన్యమైన భూమ్యాదిరూపముగల దైవతమందు, ఆయాపదార్థప్రయోజనము అదివరకు ఏప్రకారమును జూడబడెనో. ఆప్రకారమే బ్రహ్మజ్ఞానోత్పత్తియైనపిమ్మటయు, ఆయాపదార్థప్రయోజనము జ్ఞానిచేత ఎరుగబడుచున్నది. గనుక, జ్ఞానికి వ్యవహారము లోపించదు. అనగా వివేకముచేత దైవతమునకు మిథ్యాభావమును నిశ్చయించినను, భూమ్యాది దైవతముయొక్క స్వరూపమును నశింపజేయు మిచేత, జ్ఞానికి వ్యవహారలోపముగలుగదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సాంఖ్యకాణాదబౌద్ధాదైవర్తగచ్ఛేదోయథాయథా॥

ఉత్పేక్ష్యతేనేకయుక్త్యాభవత్వేషతథాతథా॥

౧౦౦.

టీ. సాంఖ్యకాణాదబౌద్ధాదైవైః = సాంఖ్య-సాంఖ్యులచేతను, కాణాద - తాత్పర్యములచేతను, బౌద్ధాదైవైః - బౌద్ధులు మొదలగువారిచేతను, జగచ్ఛేదః = జగత్ -

జగత్తుయొక్క, భేదః - భేదము, యథాయథా - ఏయేప్రకారముగా, అనేకయుక్త్యా-
అనేకవిధములైచేత, ఉత్పేక్ష్యతే - వర్ణించబడెనో, తథాతథా - ఆయాప్రకార
ముగా, ఏషః - ఈజగద్భేదము, భవతు - మాకునగుగాక.

తా. ప్ర. అయితే. సద్వస్తువైన బ్రహ్మమునకు అద్వితీయగూఢమైనయెడల
సాంఖ్యాదివాదులు జెప్పెడి జగద్భేదమును మీరు నివారించజేయుమికి కారణమేమి?
ఉ. సాంఖ్యతార్కిక బాధాదివాదులచేత, యేయేప్రకారముగా, జగద్భేదము వర్ణింప
బడెనో, ఆయాప్రకారమే మాకును వ్యావహారికమందుజగద్భేదముగలిగియున్నది.
గనుక, సాంఖ్యాదివాదులు జెప్పెడి జగద్భేదమును మేము నివారించజేయుటకు
ప్రయత్నింపము.

శ్లో॥ అవజ్ఞాతసదద్వైతం నిశ్శంకైరన్యవాదిభిః |

ఏవం కాక్షతిరస్తాకంతద్వైతమవజానతాం ||

౧౦౧:

టీ. నిశ్శంకైః - భయములేని, అన్యవాదిభిః - సాంఖ్యదులచేత, సదద్వైతం =
సత్ - సదృశమగు, అద్వైతం - అద్వితీయవస్తువు, అవజ్ఞాతం - అనాదరింపబడెను.
ఏవం - ఈప్రకారము. అనగా శ్రుతియుక్త్యనుభవములచేనట. తద్వైతం = తత్ -
ఆసాంఖ్యదులయొక్క, ద్వైతం - ద్వైతమును, అవజానతాం - అనాదరింపజేసెడి,
అస్తాకం - మాకు, కాక్షతిః - లోపమేమి అనగా లోపములేదనట.

తా. ప్ర. అయితే, సాంఖ్యదులుజెప్పెడి ప్రమాణసిద్ధమగు సద్వస్తుభేదమును
మీరు పూర్వపక్షమెట్లుచేయవచ్చును? ఉ. సద్వస్తువుయొక్క అద్వైతరూపము,
శ్రుత్యాదిప్రమాణములచేత సిద్ధాంతమైయున్నది. అట్టిఅద్వైతమును సాంఖ్యాదివా
దులు కొంచెమైనను భయములేక అనాదరింపజేసిరి. మేము శ్రుతియుక్త్యనుభవ
ములచేత, ఆసాంఖ్యతార్కికాదులయొక్క ద్వైతమును, అనాదరింపజేయుచున్నా
ము. అందువల్ల మాకులోపములేదు.

శ్లో॥ ద్వైతావజ్ఞానుస్థితాచేదద్వైతేః స్థిరాభవేత్ |

స్థైర్యేతస్యాః పుమానేషజీవన్ముక్త్యతీర్యతే ||

౧౦౨.

టీ. ద్వైతావజ్ఞా = ద్వైత - ద్వైతముయొక్క, అవజ్ఞా - అనాదరింపము,
నుస్థితాచేత్ - మిక్కిలిస్థిరమునుపొందినయెడల, అద్వైతే - అద్వితీయబ్రహ్మస్వ
రూపమందు, స్థిః - బుద్ధి, స్థిరా - నిశ్చలమైనది, భవేత్ - అగును. తస్యాః - అదద్వైత

బుద్ధికి, సైర్యసతి - స్థిరత్వముగలుగుచుండగా, ఏదః - ఈ, పుమాణ - పురుషుడు, జీవన్ముక్తఇతి - జీవన్ముక్తుడని, ఈర్యతే - చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, హిరిట్లు ద్వైతమును అనాదరించుటచేత ప్రయోజనమేమి? ఉ. ద్వైతము మిథ్యయనెడి భానముచేత ఆద్వైతముయొక్క అనాదరణము మిక్కిలి దృఢమగుచుండగా, ఆద్వైతబ్రహ్మస్వరూపమందు బుద్ధి, స్థిరముగానిలుచును. అట్టి ఆద్వైతబుద్ధికి స్థిరత్వముగలుగుచుండగా ఈపురుషుడు జీవన్ముక్తుడనిచెప్పబడును. గనుక, ద్వైతమును అనాదరించుటచేత జీవన్ముక్తిలక్షణ మహత్ప్రయోజనము గలుగుచున్నదని యభిప్రాయము. జీవించియుండియే సుసారబంధమువల్ల విడువబడినవాడు జీవన్ముక్తుడని చెప్పబడును.

అవ. కేవలజీవన్ముక్తి ప్రయోజనమేగాక, ద్వైతముయొక్క అనాదరణముచేత విదేహముక్తియుగలదని, శ్రీభగవద్వాక్యము నిష్పడుదహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏషాబ్రాహ్మీస్థితిఃపార్థనైనాంప్రాప్యవిముహ్యతి॥

స్థిత్యాస్యామంతకాలేపబ్రహ్మనిర్వాణమృచ్ఛతి॥ ౧౦౩.

టీ. హేపార్థ - ఓ అర్జునుడా, ఏషా - ఈచెప్పబడినది. బ్రాహ్మీస్థితిః - బ్రహ్మనిష్ఠయగును. ఏనాం - ఈబ్రహ్మనిష్ఠులు, ప్రాప్య - పొంది, నవిముహ్యతి - మోహమునుపొందదు. అంతకాలేపి - అంత్యసమయమందైనను, అస్యాం - ఈబ్రహ్మనిష్ఠయందు, స్థిత్యా - ఉండి, బ్రహ్మనిర్వాణం - విదేహముక్తిని, ముచ్ఛతి - పొందుచున్నాడు.

తా. ఓ అర్జునా, ఈచెప్పబడినది బ్రహ్మజ్ఞాననిష్ఠయగును. ఈబ్రహ్మనిష్ఠులు పొందినవాడు మోహమునుపొందదు. మరియు, అంతకాలమందైనను ఈ బ్రహ్మనిష్ఠయందున్నవాడు, విదేహముక్తిని పొందుచున్నాడు. అని యిట్లు శ్రీభగవంతుడు శ్రీగీతాశ్రయిండు ద్వితీయాధ్యాయములో జెప్పెనని తాత్పర్యము.

అవ. ఈ భగవద్వాక్యమందుగల అంతకాలశబ్దముచేత ప్రాణహనియనెడి అర్థముచెప్పబడెననెడి శంకను నివారించుటకొరకు, ఇప్పుడు తానుచెప్పవలసినయంతకాల శబ్దార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సదద్వైతేనృతద్వైతేయదన్యోన్యైక్యవీక్షణం॥

తస్మాంతకాలస్తద్భేదబుద్ధిరేవనచేతరః॥ ౧౦౪.

టీ. సదద్వైతే=సత్ - బ్రహ్మరూపమగు, అద్వైతే-అద్వైతమందును, అన్య

తద్వైతే=అనుత - మిథ్యా రూపమగు, ద్వైతే - ద్వైతమందును, యత్ - ఏ, అన్యో
న్యైక్యపీక్షణం=అన్యోన్య-అన్యోన్యాధ్యాసలక్షణముకల, ఐక్యపీక్షణం-ఐక్యజ్ఞానము
గలదో, తస్య - ఆఐక్యభ్రమయొక్క, అంతకాలానామ - అంతకాలమనగా, తద్భేద
బుద్ధిరేవ=తత్ - ఆఅద్వైతద్వైతములయొక్క, భేదబుద్ధిరేవ - సత్యమిథ్యారూపభే
దబుద్ధియేగును. ఇతరః - పాణిహాని, నచ - కాదు.

తా. సద్వస్తురూపమగుఅద్వైతమందును, మిథ్యారూపమగు ద్వైతమందును,
అన్యోన్యాధ్యాసలక్షణముగల, ఏయైక్యభ్రమగలదో, అఐక్యభ్రమకు అంతకాలమనగా,
ఆఅద్వైతద్వైతములయొక్క సత్యమిథ్యారూపభేదబుద్ధియే యగుగాని, పాణిహాని
కాదు, ఇట్లు పూర్వోక్త భగవద్వాక్యమందుగల అంతకాలశబ్దమునకు అర్థమని తెలి
యవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఆఅంతకాలశబ్దమునకు లోకప్రసిద్ధార్థమును గ్రహించినను
దోషములేదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యద్వాంతకాలఃపాణిస్యవియోగోస్తుప్రసిద్ధితః।

తస్మిన్కాలేపినభాగ్నితేర్గతాయాఃపునరాగమాః॥ ౧౦౪.

టీ. యద్వా - మరియొకపక్షమందు, ప్రసిద్ధితః - లోకప్రసిద్ధివల్ల, పాణిస్య -
పాణిముయొక్క, వియోగః - వియోగము, అంతకాలః - అంతకాలశబ్దార్థము,
అస్తు - అగుగాక. తస్మిన్కాలేపి - ఆఅంతకాలమందును, గతాయాః - సమించిన,
భాగ్నితేః - భాగ్నితేః, పునః - మరల, ఆగమాః - రాక, న-లేదు.

తా. మరియొకపక్షమందు పూర్వోక్తభగవద్వాక్యమందుగల అంతకాలశబ్ద
మునకు మరణకాలమని అర్థముచేసినను, పూర్వము వివేకముచేత సమించిన ద్వైత
భాగ్నితి, ఆమరణకాలమందైనను మరల కలుగదని యభిప్రాయము,

అవ. ఈయర్థమునే ఇప్పుడు స్పష్టముగాజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నీరోగఉపవిష్టోవారుణ్ణోవావిలుతఃభువి।

మూర్ఛితోవాత్యజత్యేషపాణిణాభాగ్నితిర్నసర్వథా॥ ౧౦౫.

టీ. ఏషః - ద్వైతభాంతిలేని ఈజ్ఞాని, నీరోగస్య - వ్యాధిలేనివాడగుచు,
ఉపవిష్టోవా - కూర్చున్నవాడైనను, రుగ్గస్య - వ్యాధిగలవాడగుచు, భువి - భూమి
యందు, విలుతస్వా - పొర్లాడుచున్నవాడైనను, మూర్ఛితోవా - మూర్ఛినుబొందిన

వాదైసను, పాణిణి - పాణిములను, త్యజతు - విడుచుగాక. సర్వధా - సర్వ
విధములచేతను, భాంతిః - ద్వైతభీతి, న-లేదు.

తా. ద్వైతభాంతిలేదని ఈబ్రహ్మవేత్త, రోగములేక కూర్చుండి పాణిములను
విడిచినను, మరియు, వ్యాధిపీడితుడై భూమియందు పొర్లాడుచు పాణిములను విడి
చినను, మూర్ఛపొంది పాణిములను విడిచినను, ఆతనికి సర్వవిధములచేతను, ద్వై
తభాంతిలేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దినేదనేస్వప్నసుప్త్యోరధీతేఽస్త్వతేవ్యయం॥

పరేద్యుగ్మానధీతస్సాన్యత్తద్వద్వద్వాననశ్యతి॥ ౧౦౭.

టీ. దినేదినే - ప్రతిదినమందు, అధీతే - చదువబడినవేదము, స్వప్నసుప్త్యో-
స్వప్నసుమప్త్యవస్థయందు, విస్మృతేపి-మరచిపోబడినను, ఆయం- ఈపురుషుడు,
పరేద్యుః- మరుసటిదినమందు, అనధీతః - వేదమునుచదువనివాడు, సస్యాత్ - కాడు.
తద్వత్ - అటువలెనే, విద్యా - బ్రహ్మజ్ఞానము, ననశ్యతి - నాశమునుపొందదు.

తా. ప్ర. అయితే, మరణకాలమందు, మూర్ఛాదికముచేత జ్ఞానము నశించు
చుండగా, భాంతికదాయేమి? ఉ. ప్రతిదినమందును చదువబడినవేదము, స్వప్న
సుమప్త్యాద్యవస్థయందు మరచిపోబడినను, ఆపురుషుడు పరదినమందు వేదమునుచ
దువనివాడుకాదు. ఆప్రకారమే, మరణకాలమందు మూర్ఛాదులచేత బ్రహ్మస్వరూ
పానుసంధానము లేకపోయినను, జ్ఞానము నశించదని తెలియవలెను.

అవ. జ్ఞానమునకు నాశములేదనెడి యర్థమునే ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రమాణోత్పాదితావిద్యాప్రమాణంప్రబలంవినా॥

ననశ్యతినవేదాంతాత్ప్రబలంమానమీక్ష్యతే॥ ౧౦౮.

టీ. ప్రమాణోత్పాదితా=ప్రమాణ - వేదాంతప్రమాణముచేత, ఉత్పాదితా -
పుట్టించబడిన, విద్యా-బ్రహ్మజ్ఞానము. ప్రబలం - బలవంతమైన, ప్రమాణంవినా- ప్ర
మాణములేకనే, ననశ్యతి - నాశమునుపొందదు. వేదాంతాత్ - వేదాంతప్రమాణము
కంటె, ప్రబలం - బలముగల, మానం - ప్రమాణము, నేక్ష్యతే - చూపబడలేదు.

తా. బ్రహ్మజ్ఞానము వేదాంతప్రమాణముచేత పుట్టినదగును. అట్టి బ్రహ్మజ్ఞా
నము బలవంతమైన మరియుప్రమాణములేకనే నశింపదు. మరియు వేదాంతప్రమాణ
ముకంటె బలవంతమైన ప్రమాణము మరియుకటి కనబడలేదు. గనుక, బ్రహ్మజ్ఞాన
మెప్పుటికిని నశింపదనితాత్పర్యము.

అవ. ఈప్రతిపాదించబడిన అర్థము నిశ్చయము ఉపసంహరించుచున్నాను.

శ్లో॥ తస్మాద్వేదాంతసంసిద్ధంసదద్వైతంసబాధ్యతే।

అంతకాలేవ్యతోభూతవివేకాన్నిర్వృత్తిస్థితా॥ ౧౦౯.

టీ. తస్మాత్ - అందువల్ల, అంతకాలేపి - మరణకాలమందైనను, వేదాంత సంసిద్ధం=వేదాంత - ఉపనిషత్ప్రమాణముచేత, సంసిద్ధం - సిద్ధించిన, సదద్వైతం - సద్యోపమగు అద్వైతము, సబాధ్యతే - బాధించబడదు అతిః - ఆకారణమువల్ల, భూతవివేకాత్=భూత - పంచభూతములయొక్క, వివేకాత్ - విభజనలక్షణజ్ఞానా భ్యాసమువల్ల, నిర్వృతిః - మోక్షము, స్థితా - కలుగుచున్నది.

తా. ఆకారణముచేత మరణకాలమందైనను, వేదాంతప్రమాణముచేత సిద్ధించిన అద్వైతబ్రహ్మవిద్య సమీపదు. గనుక, ఈపంచభూతవివేకమును అభ్యసించుట వల్ల మోక్షముగలుగుచున్నదని తెలియవలెను.

ఇతిశ్రీవేదాంతపంచదశ్యాం పంచభూతవివేక స్సమాప్తః.

గద్యశ్శ్లోది, ఇతిశ్రీపరమేశ్వరగురుచరణ పరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రిమంశపయఃపారావారపరిపూర్ణసుధాకర లక్షణజామాత్యపుత్ర లక్షీనారాయణామాత్యప్రణీతంబైన ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంత పంచదశియందు పంచభూతవివేకమనెడి ద్వితీయప్రకరణము సంపూర్ణమాయెను.

సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః.

పంచకోశవివేక ప్రారంభము.

అవ. ఇప్పుడు శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, తైత్తిరీయోపనిషత్తాత్పర్య వ్యాఖ్యానరూపమైన పంచకోశవివేకమనెడి గ్రంథమును ప్రారంభించుచున్నవాడగుచు, శిష్యులకు ప్రవర్తనసిద్ధికొరకు ప్రయోజనవస్తువును నూచింపుచు, తానుజేయుటకిచ్చయించిన గ్రంథమును మొదటనే ప్రతిజ్ఞాపూర్వకముగా గెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ గుహాహితంబ్రహ్మయత్తత్పంచకోశవివేకతః।

బోధ్యంశక్యంతతఃకోశపంచకంప్రవివిచ్యతే॥ ౧.

టీ. యద్బ్రహ్మ - ఏబ్రహ్మము, గుహాహితం - గుహాయందుండెనని బెజువ బడెనో, తత్ - ఆబ్రహ్మమును, పంచకోశవివేకతః=పంచకోశ - పంచకోశముల యొక్క, వివేకతః - విభజనలక్షణజ్ఞానమువల్ల, బోధ్యం- బోధించుటకు, శక్యం- సాధ్యమగును. తతః - అందువల్ల, కోశపంచకం=కోశ - ఆన్నమయూది కోశములయొక్క, పంచకం - పంచకము, ప్రవిదిచ్యతే - ప్రత్యేగాతీతకంటె భిన్నముగావిభజించి చూపబడుచున్నది.

తా. శ్రు. యోవేదనిహితం గుహాయాంపరమేవోన్ముక్తా॥ అనెడి శ్రుతిచేత, ఏపరబ్రహ్మము ఆన్నమయూది పంచకోశములనెడి గుహాయందుండెనని చెప్పబడెనో, ఆపరబ్రహ్మమును పంచకోశవివేకముచేత నెరుగుటకు శక్యమగును. ఆఆన్నమయూదిపంచకోశములును, ప్రత్యేగాతీతస్వరూపముకంటె భిన్నముగావిభజించి, ఈప్రకరణమందు జూపబడుచున్నవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ దేహాదిభ్యంతరఃపాఞ్చిణఃపాఞ్చాదభ్యంతరంమనః॥

తతఃకర్తాతతోభోక్తాగుహాసేయంపరంపరా॥ ౨.

టీ. దేహాత్ - ఆన్నమయకోశముకంటె, పాఞ్చిణః - పాఞ్చిణమయకోశము, అభ్యంతరః - అంతరమగును. అసగా లోపలనుండునది యగుననుట. పాఞ్చాత్ - పాఞ్చిణమయకోశముకంటె, మనః - మనోమయకోశము, అభ్యంతరం- అంతరమగును. తతః - ఆమనోమయకోశముకంటె, కర్తా - విజ్ఞానమయకోశము, (అభ్యంతరః) అంతరమగును. తతః - అవిజ్ఞానమయకోశముకంటె, భోక్తా - ఆనందమయకోశము, (అభ్యంతరః) అంతరమగును. సేయం- ఆఈ, పరంపరా- పరంపరాకారముగానున్న పంచకోశరూపము, గుహా - గుహాశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, గుహాయనగానెద్ది. ఏగుహాయందుండు బ్రహ్మము పంచకోశవివేకముచే నెరుగబడునో జెప్పము? ఉ. ఈ స్థూలదేహము, ౧. ఆన్నమయకోశమనిచెప్పబడును. ఈఆన్నమయకోశముకంటెలోపల, ౨. పాఞ్చిణమయకోశముగలదు. ఆపాఞ్చిణమయకోశముకంటె లోపల, ౩. మనోమయకోశముగలదు. ఆమనోమయకోశముకంటె లోపల, ౪. విజ్ఞానమయకోశముగలదు. అవిజ్ఞానమయకోశముకంటె లోపల, ౫. ఆనందమయకోశముగలదు. ఇట్లు ఒకటివెంబడి మరియొకటి పరంపరాకారముగానున్న పంచకోశస్వరూపమే, శ్రుతియందు గుహాశబ్దముచేత చెప్పబడుచున్నది. గనుక, పంచకోశస్వరూపమనే గుహాయని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, అన్నమయశస్వరూపమును జూపుచు, దానికి ఆనాతక భావమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పితృభుక్తాన్నజాద్వీర్యాజ్ఞాతోన్నైవవర్ధతే।

దేహసోన్నమయోనాత్మాపాక్చోర్ధ్వంతదభావతః॥ 3.

టీ. పితృభుక్తాన్నజాత్ = పితృభుక్త - మాతాపితృల చేత భుజింపబడిన, అన్న - అన్నమువల్ల, జాత్ - కలిగిన, వీర్యాత్ - వీర్యమువల్ల, జాతః - పుట్టిన, దేహః - స్థూలదేహము, అన్నైవై - అన్నముచేతనే, వర్ధతే - వృద్ధిబొందుచున్నది. సః - ఆ స్థూలదేహము, అన్నమయః = అన్న - అన్నముయొక్క, మయః - వికారమగును. అనగా కార్యమగునట. పాక్ - పుట్టుటకుపూర్వమందును, ఊర్ధ్వంచ - మరణమునకు పిమ్మటయు, తదభావతః = తత్ - ఆస్థూలదేహముయొక్క, అభావతః - లేమివల్ల, సః - ఆస్థూలదేహము, ఆత్మా - ప్రత్యగాత్మ, న - కాదు.

తా. తల్లిదండ్రులచేత భుజింపబడిన యవప్రీత్యదిలక్షణముగల అన్నముమొదలగు పదార్థములవల్ల వీర్యముబుట్టుచున్నది. ఆవీర్యమువల్ల దేహముబుట్టుచున్నది. అట్లు పుట్టినదేహము, పాలుసొందలగు అన్నముచేతనే వృద్ధిబొందుచున్నది. అట్టిస్థూలదేహము అన్నముయొక్క కార్యమగుటవల్ల అన్నమయమనిచెప్పబడును. ఆస్థూలదేహము, జనకమునకు పూర్వమందును, మరణమునకు చిమటయు లేనికారణమువల్ల, అది ఆత్మగాదు, అనగా, వివాదమునకు ఆధారమైన స్థూలదేహము కార్యమగుటవల్ల, ఘటాదులవలెనే ఆత్మగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ పూర్వజన్తన్యసన్నేతజ్జన్తసంపాదయేత్కథం।

భావిజన్తన్యసత్కర్తనభుంజీతేహసంచితం॥

౪.

టీ. పూర్వజనత్రి - పూర్వజనత్రిమందు, అసత్ - ఆత్మత్వముచేత సమతత్వమైనదేహములేకపోవుచుండగా, ఏతజ్జన్త - ఈజనకమును, కథం - ఎట్లు, సంపాదయేత్ - సంపాదించును. అనగా సంపాదించుటకు శక్యముగాదనుట. భావిజనత్రి - పరజనత్రిమందు, అసత్ - ఆత్మత్వముచేత సమతత్వమైనశరీరము లేకపోవుచుండగా, ఇహ - ఈజనకమందు, సంచితం - సంపాదించబడిన, కర్త - కర్తము, నభుంజీత - అనుభవించబడక వుండును.

తా. ప్ర. అయితే, నీవుచెప్పినహేతువుగాక. దేహమును ఆత్మయనిచెప్పేడివారికి భాధకములేమిచేత, ఈ హేతువు అప్రయోజకముగాదామేమి? ఉ. ఈ

స్థూలదేహమును ఆత్మయని చెప్పినపక్షమందు ఈదేహరూపుడగు ఆత్మ, పూర్వజనతమందు లేమిచేత, ఈజనతముగలుగుటకు కారణమైనకర్మము (అదృష్టము) లేకపోయినను, ఈజనతమును అంగీకరింపవలసివచ్చును. అనగా జనతహేతువగు కర్మము లేకనే జనతముకలుగునని యంగీకరించుట, (అకృతాభ్యాగమదోషము) అని చెప్పబడును. మరియు, ఈ దేహరూపుడగు ఆత్మ, పరజనతమందు లేమిచేత, ఇప్పుడు ఈజనతమందుజేయబడిన పుణ్యపాపకర్మమును అనుభవించెనువాడు లేమివల్ల, కర్మము అనుభవింపబడకనే జ్ఞుండును. అనగా భోగములేకనే కర్మక్షయమగుట, (కృతవిప్రజాశదోషము) అని చెప్పబడును. గనుక, ఈదేహమే ఆత్మయని చెప్పినపక్షమందు, ఇట్లు ౧. ఆకృతాభ్యాగమము. ౨. కృతవిప్రజాశముల నెడి రెండుదోషములు సుంధించుచున్నవి. గనుక, ఆత్మతన కార్యభావమును అంగీకరింపరాదు. అందుచేత కార్యమైన దేహమును ఆత్మయని చెప్పరాదని యభిప్రాయము.

ఆవ. ఇట్లు, అన్నయయికోశమునకు అనాతీతత్వమునుజూపి, ఇప్పుడు పాగ్రిమయికోశస్వరూపమును జూపుచు, దానికి అనాతీతత్వమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పూర్ణోదేహేహిబలంయచ్ఛన్నత్రాణాయఃప్రవర్తకః।

వాయుఃపాగ్రిమయోనాసావాత్మాచైతన్యవర్జనాత్ ॥ ౫.

టీ. యః-ఏవాయువు, దేహే - దేహమందు, పూర్ణస్థక్ - అంతలవ్యాపించినదగుదు, బలం - సామర్థ్యమును, యచ్ఛక్ - వ్యాసరూపముచేచుచును, అత్రాణాం- చక్షురాదిఇంద్రియములకు, ప్రవర్తకస్థక్ - ప్రేరేపించునదియగుచు, (వర్తతే) వర్తించుచున్నదో, (సః) ఆవాయువు, పాగ్రిమయః - పాగ్రిమయికోశమని చెప్పబడును, అసౌ-ఈవాయువు, చైతన్యవర్జనాత్=చైతన్య - చైతన్యముయొక్క, వర్జనాత్ - లేమివల్ల, ఆత్మ-ప్రత్య గాతీత, న-కాదు.

తా. ఏవాయువు దేహమందు పాదము మొదలుకొని శిరస్సుపర్యంతము పూర్ణముగావ్యాపించి, వ్యాసరూపము చేత దేహమునకు బలమిచ్చును, చక్షురాది ఇంద్రియములను ప్రేరేపించుచున్నదో, ఆవాయువు పాగ్రిమయికోశమని చెప్పబడును. ఈ వాయువు చైతన్యముగాక, జడస్వభావమును గలిగియుండుటచేత, ఘటాదులవలెనే ఆత్మ గాదని తెలియవలెను.

ఆవ. ఇప్పుడు మనోమయికోశస్వరూపమును జూపుచు, దానికిని అనాతీతత్వమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆహంతాం మమతాం దేహే గేహేదౌ చ కరోతియః॥

కామాద్యవస్థయా భ్రాంతో నాసావాత్తామనోమయః॥ ౬.

టీ. యః - ఏమనస్సు, దేహే - దేహమందు, ఆహంతాం - నేన నెడిభావ
వంబును, గేహేదౌ - గృహేదులయందు, మమతాం - నాదియ నెడి యభిమానంబును.
కరోతి. చేయుచున్నదో, అసా-ఈమనస్సు, (మనోమయః) మనోమయకోశమగును,
కామాద్యవస్థయా - కామకో¹ధాదివృత్తిని గలిగియుండుటచేత. భ్రాంతః - చలన
స్వభావముగలమనస్సు, అన-గానియతిరూపములేనిదగుట. నాతాత్ ప్రత్య గాత్త గాదు.

తా. మరియు, ఏమనస్సు, దేహమందు నేన నెడి భావంబును, గృహేదులయందు
నాదియ నెడి అభిమానంబును జేయుచున్నదో, ఆమనస్సు, మనోమయకోశమని చెప్ప
బడును. ఈమనస్సు కామకో¹ధాది వృత్తినిగలిగి, నియతరూపముగలదిగామిచేత,
వికారిభావమును పొందియుండుటవల్ల, దేహమువలెనే ఆత్మ గాదని యభిప్రాయము.

ఆవ. ఇప్పుడు కర్తృశబ్దముచేజెప్పదగిన విజ్ఞానమయకోశ స్వరూపమును జూ
పుచు, దానికిని అనాత్మత్వమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ లీనాసుప్తావపుర్బోధేవ్యాప్నుయాదానఖాగ్రగా॥

చిచ్ఛాయోపేతధీర్నాత్మావిజ్ఞానమయశబ్దబాక్ ॥ ౭.

టీ. చిచ్ఛాయోపేతధీః=చిచ్ఛాయా-చిదాభాసునితోటి, ఉపేత - కూడిన,
ధీః - బుద్ధి, సుప్తా- సుషుప్తికాలమందు, లీనాసతి - విలయమునుపొందుచు, బోధే-
జాగరితకాలమందు, అనఖాగ్రగా - గోటికొనపర్యంతము, వర్తించుచున్నదగుచు,
వపుః - శరీరమును, వ్యాప్నుయాత్ - వ్యాపించియుండునో, (సా-ఆబుద్ధి) విజ్ఞాన
మయశబ్దభావ - విజ్ఞానమయశబ్దముచేత చెప్పబడును. (అసావపి) ఈబుద్ధియు,
నాత్మ - ప్రత్య గాతే గాదు.

తా. చిదాభాసునితోకూడిన బుద్ధి, సుషుప్తికాలమందు లయించుచు, జాగరి
తకాలమందు గోటికొనపర్యంతము శరీరమును విశేషముగా వ్యాపించివర్తించుచుం
డును. ఆబుద్ధి, విజ్ఞానమయకోశమని చెప్పబడును. ఈబుద్ధియు, విలయాద్యవస్థలను
గలిగియుండుటచేత ఘటాదులవలెనే ఆత్మగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కర్తృత్వకరణత్వాభ్యాంవిక్రియేతాంతరింద్రియం॥

విజ్ఞానమనసీంతర్బహిష్టైతేపరస్పరం॥ ౮.

టీ. ఆంతరిద్రియం - అంతఃకరణము. కర్తృత్వకరణత్వాభ్యాం=కర్తృత్వ - కర్తృరూపముచేతయు. కరణత్వాభ్యాం - కరణరూపముచేతయు, విక్రియేత - వికారమునుపొందును. అనగా పరిణమించుచున్నదనుట. ఏతే - ఈకర్తృకరణములురెండును, విజ్ఞానమనసి- విజ్ఞానమనోమయయలని చెప్పబడుచున్నవి. (ఏతేచ) ఈవిజ్ఞానమనస్సులురెండును, పరస్పరం - ఒకటొకటి, అంతర్బహిర్భావములయందు వర్తించుచున్నవి.

తా. ప్ర ఆయితే, మనోబుద్ధులకురెంటికిని అంతఃకరణరూపత్వమందు భేదము లేనియెడల, మనోమయవిజ్ఞానమయములనెడి రెండురూపములుగా రెండుకోశములను కల్పించుట యుక్తమెట్లగును? ఉ. ఆంతరిద్రియమనెడి (అంతఃకరణము) నేననెడి కర్తృరూపముగా పరిణమించి, బుద్ధియాయెను. కరణరూపముగా పరిణమించి మనస్సు అయెను. ఆరెంటిలో బుద్ధి, దేహమునకులోపల నేననెడి (అహం) భావముచేతవర్తించుచున్నది. మనస్సు దేహమునకు వెలుపల గృహీతులయందు వర్తించుచు, నాదియని అభిమానించుచున్నది. గనుక, మనోమయ విజ్ఞానమయములనెడి రెండుకోశములను కల్పించుట యుక్తమేయగును.

అవ. ఇప్పుడు, భోక్తృశబ్దముచేత జెప్పదగిన ఆనందమయకోశమునకు అనాతనాత్మభావమును జూపుటకొంతు, దానిస్వరూపమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కాచిదంతర్ముఖావృత్తిరానందప్రతిబింబభాక్ ।

పుణ్యభోగేభోగశాంతౌనిద్రారూపేణలీయతే॥ F.

టీ. పుణ్యభోగే=పుణ - పుణకరణముయొక్క, భోగే - ఫలానుభవకాలమందు, కాచిత్ - ఎప్పుడైనను, వృత్తిః-బుద్ధివృత్తి, అంతర్ముఖాసతీ - అంతర్ముఖముగలదగుచు, ఆనందప్రతిబింబభాక్ - ఆనంద - ఆత్మస్వరూపమగు ఆనందబింబముయొక్క, ప్రతిబింబభాక్ - ప్రతిబింబమునుపొందుచున్నది. భోగశాంతాసత్త్వాం - పుణ్యకరణ ఫలభోగము క్షయించుచుండగా, నిద్రారూపేణ - నిద్రారూపముగా, లీయతే - ఆవృత్తియే లయించుచున్నది.

తా. పుణ్యకరణఫలానుభవకాలమందు ఒకానొకప్పుడు బుద్ధివృత్తి, భావ్యభావమును విడిపించి, అంతర్ముఖముగలదగుచు ఆత్మస్వరూపమగు ఆనందబింబముయొక్క ప్రతిబింబమును పొందుచున్నది. ఆవృత్తియే, పుణ్యకరణఫలభోగము క్షయించిన తొడనే నిద్రారూపముగా లీనమగుచున్నది. అట్టివృత్తి, ఆనందమయమని చెప్పబడునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, ఆనందమయమునకు అనాత్మత్వమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ కాదాచిత్రత్వతోనాత్మాస్యాదానందమయోష్యయం॥

బింబభూతోయతనందాత్మాసౌసర్వదాస్థితే॥ ౧౦.

టీ. అయం - ఈ, ఆనందమయోపి - ఆనందమయమును, కాదాచిత్రత్వతః - ఒకానొకప్పుడు దోచుటవల్ల, అత్తా - ప్రత్యేకాత్మత, నస్యాత్ - కాదు. బింబభూతః - ఆనందమయకోశమునకు కారణభూతమగు, యః - ఏ, ఆనందః - ఆనందముగలదో, అసౌ - ఈఆనందబింబము, సర్వదా - ఎల్లప్పుడును, స్థితే - ఉండుటవల్ల, అసౌగా నిత్యముగానుండుటచేననుట. అతాత్ - ప్రత్యేకాత్మతయగును.

తా. పైనచెప్పబడినది ఆనందమయమైనను, ఇది అనిత్యస్వభావముగలదనుచు, ఒకానొకప్పుడు సుర్పించుచుండుటచేత మేఘాదిపదార్థమువలెనే అత్తగాదు. ప్ర. అయితే, స్థితినిపొందియుండెడి ఆనందమయాదివస్తువులకన్నిటికిని ఆత్మభావము లేదని నిరాకరించినయెడల, ఆత్మలేడనెడి ప్రసంగముగలుగదాయెమి? ఉ. ౧. ప్రియము, ౨. మోదము, ౩. ప్రమోదము, అనెడి సుఖవిశేషవృత్తులచేత జెప్పదగిన ఆనందమయము, బుద్ధ్యాగులయందు ప్రతిబింబభావముచేత వర్తించునున్నది. అట్టి ఆనందమయమనెడి ప్రతిబింబమునకు కారణభూతమైన ఆనందబింబమెద్దిగలదో, ఆ ఆనందబింబము సర్వకాలసర్వావస్థలయందును, నిత్యశుద్ధబుద్ధముక్తనిష్కళనిష్క్రియ నిర్గుణ పరిపూర్ణచైతన్య స్వరూపముగలిగి యుండుటచేత, ఇదియే ఆత్మయగును. గనుక, వివాదమునకు ఆధారమైన ఆనందబింబము నిత్యత్వమును గలిగియుండుటచేత ఆత్మయగుటకు దగుచున్నదనియు, ఆత్మగాని దేహాదికోశపంచకము నిత్యముగాదనియు, ఇట్లు అనుమానప్రమాణముచేత యోచించి ఆనందమయమునకు కారణమైన ఆనందబింబమును అత్తగా నెరుగవలయును. మరియు, ఆకాశాదులు ఉత్పత్తినిగలిగియుండుటచేత, ఆయాకాశాదులకు నిత్యత్వములేదని తెలియవలెను. ఇవ్వవస్తునుజూచుటచేత కలిగినసంతోషము. ౧. ప్రియమని చెప్పబడును. అయివ్వ వస్తువులభించుటచేత కలిగెడుసంతోషము. ౨. మోదమని చెప్పబడును. అయివ్వ వస్తువును అనుభవించెడిచేత కలిగెడిసంతోషము. ౩. ప్రమోదమని చెప్పబడును.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది, ఒకచోద్యమును చేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ననుదేహముపక్రమ్యనిద్రానందాంతవస్తుషు॥

మాభూదాత్మత్వమన్యస్తునకశ్చిదనుభూయతే॥ ౧౧.

టీ. నను - ఓయీ, దేహం - అన్నమయకోశమును, ఉపక్రమ్య - పొర్రం
భించి, ఆనగా మొదలుకొనియనుట. నిద్రానందాంతవస్తువు = నిద్రానందాంత - ఆ
నందమయకోశాంత్యమువరకుగల, వస్తువు - వస్తువులయందు, ఆత్మత్వం - ఆత్మభా
వము, మాభూత్ - లేకపోవుగాక. అన్యస్తు - పంచకోశవిలక్షణవస్తువు, కశ్చిత్ -
ఎదియును, నానుభూయతే - అనుభవింపబడలేదు.

తా. ఓ అదైతసిద్ధాంతీ, ఇతివరకు మీరుజెప్పిన హేతువులచేత, దేహము
మొదలుకొని ఆనందమయకోశాంత్యమువరకు అనుభవింపబడెడి వస్తువులకు ఆత్మభావ
ము సిద్ధింకపోయినను పోనియ్య. ఆపంచకోశములకంటె అన్యమగు ఆత్మవస్తువు, ఎది
యో అనుభవింపబడలేదు. గనుక, ప్రైలోకమందు జెప్పబడిన ప్రకారము ఆనందవింబ
మునకు ఆత్మభావము సంభవింపనేరదు. అని యిట్లు పూర్వవాది, ఆక్షేపించెనని
తాత్పర్యము.

అవ. ఇందుకు సిద్ధాంతి, పరిహారమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ బాధం నిద్రాదీయస్సర్వైశ్చ నుభూయంతేరచేతరః।

తథాప్యేతేనుభూయంతేయేనతంకోనివారయేత్ ॥ ౧౨.

టీ. బాధం - నీవుచెప్పినది సత్యమగును. నిద్రాదీయః - ఆనందమయాదు
లైన, సర్వైః పంచకోశములును, అనుభూయంతే అన్యనిచేత అనుభవింపబడుచున్నవి.
ఇతరః - పంచకోశములకంటె అన్యడగుఆత్మ, నచ - ఆభవింపబడలేను. తథాపి -
అట్లు అనుభవింపబడకున్నను, యేన - ఏ అనుభవబలముచేత, ఏతే - ఈపంచకోశ
ములును, అనుభూయంతే - అనుభవింపబడుచున్నవో, తం - ఆ అనుభవమును, కః-
ఎవడు, నివారయేత్ - నివారింపజేయును. అనగా నెప్పుడును నివారింపజేయబడనుట.

తా. ఓయి పూర్వవాదీ, అన్నమయపొర్రము మనోమయ విజ్ఞానమయ
ఆనందమయముల నెడి పంచకోశములును, అన్యనిచేత అనుభవింపబడుచున్నవనియు,
ఆపంచకోశములకంటె అన్యడగు ఆత్మ, అనుభవింపబడలేదనియు జెప్పితివి. నీవుచె
ప్పినట్లు ఆత్మ, అనుభవింపబడెడివాడుగాడు. ప్ర. అయితే, ఆత్మ, అనుభవింపబ
డనియెడల, పంచకోశములకంటె అన్యడైన ఆత్మగలడని, యెట్లు అంగీకరింపవచ్చును? -
ఉ. అట్లు, ఆత్మ, పంచకోశములవలె, అనుభవింపబడకున్నను, ఏ అనుభవబలము
జేయువల్ల, ఈపంచకోశములును అనుభవింపబడుచున్నవో, అట్టి అనుభవమును నివా
రింపటకు ఎప్పుడును సమర్థుడుగాడు. గనుక, ఆ అనుభవమే ఆత్మ, అగును. అట్టి
ఆత్మను ఆవశ్యము అంగీకరింపవలెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ స్వయమేవానుభూతిత్వాద్విద్యతేనానుభావ్యతా।

జ్ఞాతృజ్ఞానాంతరాభావాదజ్ఞేయోనత్వసత్తయా॥ ౧౩.

టీ. స్వయమేవ-తానే, అనుభూతిత్వాత్ - అనుభవరూపుడగుటవల్ల, అనుభావ్యతా - అనుభవింపబడెడిస్వభావము, నవిద్యతే - లేదు. జ్ఞాతృజ్ఞానాంతరాభావాత్ = జ్ఞాతృజ్ఞానాంతర - ఇతరజ్ఞాతృజ్ఞానములయొక్క, అభావాత్ - లేమివల్ల, అజ్ఞేయః - జ్ఞానవిషయముగాదు. అసత్తయాతు-లేమిచేత, స- అనుభవింపబడలేదనిచెప్పరాదు.

తా. ప్ర. అయితే, పైనచెప్పబడిన పంచకోశములకంటె అన్యదైన ఆతత్వ, ఉన్నయెడల అనుభవింపబడవలెను. అట్లు అనుభవింపబడలేదు. అందుచేత, ఆతత్వ, లేదనిచెప్పరాదాయేమి?. టీ. ఆనందమయాదిపంచకోశములకును, ఆతత్వ, సాక్షియై యున్నాడు. అట్టి సాక్షికి అనుభవరూపత్వమే యుండుటవల్ల, అనుభవింపబడెడి స్వభావములేదు. గనుక. అనుభవింపబడదు. ప్ర. అయితే, ఆత్మ, అనుభవరూపుడైనను, ఆఅనుభవరూపత్వమందు అనుభవింపబడెడి స్వభావము లేకపోవుటకు కారణమేమి?. ఉ. ఆతత్వమయెరుగుటకు, ఇతరములైన జ్ఞాతృజ్ఞానములురెండునులేవు. ఆ కారణమువల్ల, ఆతత్వకు అనుభవరూపత్వమేయగుగాని, అనుభవింపబడెడి స్వభావము లేదు. గనుక, పంచకోశములవలె, ఆతత్వ, జ్ఞానవిషయముగాదు. ప్ర. అయితే, అన్యములైన జ్ఞాతృజ్ఞానములురెండును లేమిచేత, ఆతత్వ, ఎరుగబడలేదో, లేక, తాను లేమిచేత ఎరుగబడలేదో జెప్పుము?. ఉ. ఆనందమయాదిపంచకోశములకును, ఆత్మ, సాక్షిగానున్నాడని ముందుచెప్పబడెను. గనుక, ఆతత్వ, లేమిచేత ఎరుగబడలేదని చెప్పరాదు. అసగా, ఆతత్వ, లేనియెడల, పంచకోశములును అనుభవింపబడవని యభిప్రాయము. మరియు, ఆతత్వనెరిగెడి ఇతరములైన జ్ఞాతృజ్ఞానములురెండును లేని కారణమువల్లనే, పంచకోశములవలె, ఆతత్వ, ఎరుగబడలేదని తెలియవలెను. జ్ఞాతృ, అసగా ఎరిగెడివాడగును. జ్ఞానమనగా ఎరుకయగును.

అవ. అనుభవరూపుడైన ఆతత్వకు, అనుభవింపబడెడి స్వభావములేదనెడి విషయమై, ఇప్పుడు దృష్టాంతమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ మాధుర్యాదిస్వభావానామన్యత్రస్వగుణార్పితాః।

స్వస్థింస్తదర్పణాపేక్షానోనచాస్త్యన్యదర్పకం॥ ౧౪.

టీ. అన్యత్ర - తనతోగూడిన శనగలుమొదలగు పదార్థములయందు, స్వగుణార్పితాః=స్వ-తనయొక్క, గుణ-మాధుర్యాదిగుణములను, అర్పితాః - సమర్పించు

చెడి, మాధుర్యాదిస్వభావానాం=మాధుర్యాది - తీపిమొదలగు ధరతములే, స్వభావానాం - సహజముగాగల బెల్లముమొదలగు వస్తువులకు, స్వస్తిక-తనస్వరూపమైన బెల్లముమొదలగు లక్షణముగలవస్తువునందు, తదర్పణాపేక్షా=తత్ - ఆమాధుర్యాదులయొక్క, అర్పణ - సంపాదనమందు, అపేక్ష-ఇచ్చ, నో, లేదు. అర్పకం-బెల్లముమొదలగువస్తువులకు మాధుర్యాదిగుణములను గలిగించెడి, ఆన్యచ్చ - మరియొకవస్తువును, నాస్తి - లేదు.

తా. బెల్లముమొదలగు వస్తువులు మాధుర్యాదిగుణములను సహజముగా గలిగియున్నవి. ఆబెల్లము మొదలగువస్తువులు, తమతోకలిసినశనగలు మొదలగు పదార్థములయందు, తమమాధుర్యాది గుణములను సమర్పించుచున్నవి. అట్టివస్తువులకు, తమస్వరూపమైన బెల్లముమొదలగు లక్షణమందు మాధుర్యాదిగుణములను దేనిచేతసంపాదించవలెనో, అనెడి, యారూపముగల అపేక్షలేదు. మరియు, ఆబెల్లముమొదలగు వస్తువులకు మాధుర్యాదిగుణములను సంపాదించెడి మరియొకవస్తువులేదు.

అవ. ఇప్పుడు దృష్టాంతసహితముగా ఫలితమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ అర్పకాంతరరాహిత్యేష్యస్తేషాంతత్వభావతా।

మాభూత్తథానుభావ్యత్వంభోధాత్మాతునహీయతే॥ ౧౫.

టీ. అర్పకాంతరరాహిత్యేషి=అర్పకాంతర - మాధుర్యాదులను సమర్పించెడి మరియొకవస్తువుయొక్క, రాహిత్యేషి- అభావమైనను, ఏషాం - ఈబెల్లముమొదలగు వస్తువులకు, తత్త్వభావతా - మాధుర్యాదిస్వభావము. అస్తి-కలదు. తథా - అప్రకారమాత్రము, అనుభావ్యత్వం - అనుభవవిషయత్వము, (అనగా అనుభవించబడుట) మాభూత్ - లేకపోవుగాక. బోధాత్మాతు. అనుభవరూపమో, నహీయతే- చెడదు. అనగా సిద్ధమైననుట.

తా. బెల్లము మొదలగువస్తువులకు మాధుర్యాదిగుణములను సంపాదించెడి మరియొకవస్తువు లేకపోయినను, ఆబెల్లముమొదలగు వస్తువులకు మాధుర్యాదిస్వభావముగలిగియున్నది. అటువలెనే, ఆత్రత, ఇతరజ్ఞాత్మజ్ఞానములచేత అనుభవించబడకున్నను, ఆ ఆరితకు అనుభవరూపత్వము గలిగియున్న దేయగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఈచెప్పబడిన అర్థమందు శ్రుతిప్రమాణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వయంజ్యోతిర్భవత్యేషపురోస్తాద్భాసతేఖిలాత్।

తమేవభాంతమన్వేతితద్భాసాభాస్యతేజగత్॥

౧౬.

టీ. ఏషః - ఈఆత్మ, స్వయంజ్యోతిః - స్వప్రకాశస్వరూపుడు, భవతి - అగుచున్నాడు. అస్తాత్ - ఈ, అభిలాత్ - సర్వప్రపంచముకంటె, తురః - ముందట, భాసతే - ప్రకాశించుచున్నాడు. భాంతం - స్వప్రకాశస్వరూపుడగు, తమేవ - ఆ ఆతత్వనే, అన్యేతి - సర్వప్రపంచమాశ్రయించి తోచుచున్నది. తద్భాసా = తత్ - ఆఆతత్వయొక్క, భాసా - స్వప్రకాశరూపముచేత, జగత్ - సర్వజగత్తు, భాస్యతే - ప్రకాశింపబడుచున్నది.

తా. ఈదేహమందుండెడి, యావ్రత్యగాతత, స్వయముగాప్రకాశించుచున్నాడనియు, ఈసర్వప్రపంచమునకు ముందట ప్రకాశించుచున్నాడనియు, అస్వప్రకాశరూపుడగు ఆతత్వనే ఆశ్రయించి, సర్వప్రపంచము తోచుచున్నదనియు, ఆఆతత్వయొక్క స్వప్రకాశత్వముచేత ఈసర్వప్రపంచము ప్రకాశింపబడుచున్నదనియుంజెప్పెడి, శ్రు॥ అతామియపురుష స్వయంజ్యోతిర్భవతి. అస్తాత్సర్వస్తాత్పురతస్సువిభాతి. తమేవభాంతమనుభాతిసర్వం. తస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి॥ ఇత్యాదిశ్రుతులు, ఆతత్వము సర్వప్రకాశత్వమును, బోధించుచున్నవి. ఈస్వప్రకాశత్వమునే, అనుభవరూపత్వమునుగా గెలియవలెను.

శ్లో॥ యేనేదంజానతేసర్వంతంకేనాన్యేనజానతాం॥

విజ్ఞాతారంకేనవిద్యాచ్ఛక్తంవేద్యేతుసాధనం॥ ౧౭.

టీ. యేన - ఏసాక్షిచైతన్యరూపుడగు ఆతత్వచేత, ఇదం - ఈ, సర్వం - సర్వప్రపంచమును, జానతే - పొందులెరుగుచున్నారో, తం - ఆసాక్షియగు ఆతత్వము, అన్యేన - జడరూపముగు, కేన - దేనిచేత, జానతాం - పురుషులెరుగుదురు. అనగా నెరుగజాలరనుట. విజ్ఞాతారం - దృశ్యము నెరిగెడి ఆతత్వము, కేన - ఏదృశ్యరూపము చేత, విద్యాత్ - ఎరుగవచ్చును. అనగా దేనిచేతను ఎరుగుటకుశక్యముగాదనుట. సాధనంతు - జ్ఞానసాధనమనబో, వేద్య - ఎరుగదగిన ప్రపంచవస్తువునందు, శక్తం - సామర్థ్యముగలదగును.

తా. మరియు, ఏసాక్షిచైతన్యరూపుడగు ఆతత్వచేత, ఈ సర్వప్రపంచమును పొందులెరుగుచున్నారో, అట్టిసాక్షియైన ఆతత్వము, ఇతరజడపదార్థములచేత పురుషులెరుగజాలరనియు, సర్వదృశ్యము నెరిగెడి ఆతత్వము, మరియుదృశ్యరూపముచేతనైనను ఎరుగుటకు శక్యముగాదని, శ్రు॥ యేనేదంసర్వంవిజానాతితంకేన విజానీయాద్విజ్ఞాతారమరేకేన విజానీయాత్॥ ఇత్యాదిశ్రుతిజెప్పుచున్నది. ప్ర. అయితే, మనస్సుచేత, ఆతత్వ, ఎరుగబడడాదేమి? ఉ. జ్ఞానసాధనమైనమనస్సు, ఎరుగదగినవిషయమును

ఎరుగుటయందు సామర్థ్యముగలదేయగుగాని, జ్ఞాతయగుప్రత్య గాత్రత నెరుటయందు సామర్థ్యముగలదిగాదు. ఇట్లు, శ్రుతి నైవచాచానమనసా॥ అనెడిశ్రుతి, ఇంద్రియమనస్సులచేత, ఆత్రత, ఎరుగబడదని చెప్పుచున్నది. మరియు, ఆత్రత, తనచేతనే తాను ఎరుగబడుననిచెప్పినయెడల, అస్పృశ్య, ఆత్రతకు, కర్మత్వకర్తృత్వములరెండును గలిగియున్నవని చెప్పవలసివచ్చును. అట్లుచెప్పట, విరోధమగును. గనుక, ఆత్రత, తనచేతనేతాను, ఎరుగబడుననియుంజెప్పురాదు. ఇట్లుజెప్పుటచేత, ఆత్రత, స్వప్రకాశత్వముచేత అనుభవరూపుడేయగుగాని, ఇతరజ్ఞాతృజ్ఞానములచేత అనుభవింపబడెడునాడుగాదని యభిప్రాయము. ఎరిగడినాడు కర్తయనియు, ఎరుగబడునది కర్మమనియుంజెలియవలెను.

శ్లో॥ సవేత్తివేద్యంతత్సర్వంనాన్యస్తస్యాస్తివేదితా॥

విదితావిదితాభ్యాంతత్సర్వధగ్ధోధగ్ధస్వరూపకం॥

౧౮.

టీ. సః-ఆత్రత, వేద్యం - ఎరుగదగినది, (యద్యత్) ఎదియెదిగలదో, తస్య ర్యం - ఆసకలమగు, వేద్యం - దృశ్యమును, వేత్తి - ఎరుగుచున్నాడు. తస్య - ఆయాత్రతకు, అన్యః - ఇతరుడైన, వేదితా- జ్ఞాత, నాస్తి - లేదు బోధస్వరూపకం - బోధస్వరూపకమగు, తత్ - ఆప్రత్యగాత్రతయనెడి పరబ్రహ్మము, విదితావిదితాభ్యాం=విదిత - జ్ఞానముచేనెరుగబడెడి దానికంటెను, అవిదితాభ్యాం - అజ్ఞానముచేత కప్పబడినదానికంటెను, పునః - అన్యమైనదగును.

తా. మరియు, ఏయేదృశ్యరూపమగు జగత్తుగలదో, ఆయాసర్వజగత్తును ఆత్రత, ఎరుగుచున్నాడు. ఆత్రతను ఎరుగుటకు, మరియుజ్ఞాతలేదు. ఆప్రత్యగాత్రతయనెడి పరబ్రహ్మము, బోధస్వరూపకమగును. మరియు, జ్ఞానముచేత ఎరుగబడెడివస్తువు, (విదితమని) చెప్పబడును. అజ్ఞానముచేత కప్పబడినవస్తువు, (అవిదితమని) చెప్పబడును. అట్టివిదితఅవిదితములనెడి రెంటికంటెను, ఆపరబ్రహ్మము బోధస్వరూపత్వమువల్ల అన్యమగుననితెలియవలెను. ఇట్లని. శ్రుతి సవేత్తివేద్యంనచతస్యాస్తివేత్తా॥ అన్యదేవతద్విదితాదధో అవిదితాదధి॥ ఇత్యాదిశ్రుతులు, ఆత్రతకు స్వప్రకాశత్వమునే బోధించుచున్నవి. ఈస్వప్రకాశత్వమునే, ఆత్రతకు అనుభవరూపమునుగా జెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు పరిహాసపూర్వకముగా ప్రశ్నితరమునుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బోధేష్యనుభవోయస్యనకధంచనజాయతే॥

తంకధంబోధయేచ్ఛాస్త్రంలోష్టంనరసమాకృతిం॥

౧౯.

టీ. యస్య - ఏమందబుద్ధిగలవానికి, బోధేసి - ఘటాదిస్మరణరూపమందును, అనుభవః - సాక్షాత్కారము. కథంచన - ఎట్లును, నజాయతే - గలుగదో, తం-ఆ, నరసమాకృతిం=వర - మనుష్యునితోటి, సమ - సమానమైన, ఆకృతిం. ఆకారము వంటి ఆకారముగల, బోధ్యం - మట్టిగడ్డను, అనగా మట్టిగడ్డవంటి జపబుద్ధిగలమనుష్యునియనుట. కాస్త్రం - కాస్త్రము, కథం - ఎట్లు, బోధయేత్ - బోధించును. అనగా బోధింపజాలదనుట.

తా. ప్ర, అయితే, విదితఅవిదితములనెడి రెంటికంటె నన్యమైన బోధ స్వరూపబ్రహ్మము, అనుభవింపబడలేదేమి? ఉ. ఘటాదిదృశ్యపదార్థమునకు విశేషముగానుండి, ఆఘటాదిదృశ్యపదార్థము నెరిగినజ్ఞానమే. బోధస్వరూపకమగును. అట్టిబోధానుభవము జనులకులేనియెడల, ఘటాదివిదితపదార్థంబును, సాక్షాత్కారముకానేరదు. గనుక, అట్టిబోధానుభవము జనులకుగలదని, అవశ్యమంగీకరింపవలెను. మరియు, ఏమందబుద్ధిగలవానికి, ఘటాదిస్మరణరూపమందును, ఆఘటాదిసాక్షాత్కారముకలుగదో, అట్టిమనుష్యుడు, మట్టిగడ్డవంటివాడగును. అటువంటి మూఢబుద్ధిగలవానిని, ఎట్లునుకాస్త్రము బోధింపజాలదు. గనుక, ఘటాదిపదార్థము సాక్షాత్కారమగుటకు కారణమైనజ్ఞానమునకే బోధస్వరూపత్వముగలిగియున్నదని తెలియవలెను.

అవ. అట్టిబోధ, నాచేనెరుగబడలేదనెడిమాటయే, విరోధమగునని యిప్పుడు దృష్టాంతసహితముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జిహ్వోమే స్తినవేత్స్యక్తిర్లజ్జాయై కేవలంయథా।

నబుద్ధ్యతేమయాబోధోబోధవ్యఇతితాదృశీ॥ ౨౦.

టీ. మే - నాకు, జిహ్వ - నాలుక, అస్తీవా - ఉన్నదో, నాస్తీవా - లేదో, ఇతి - ఇట్లునెడి, ఉక్తిః - సంభాషణము, యథా - ఏప్రకారము, కేవలం - ముఖ్యముగా, లజ్జాయై - సిగ్గునగలిగించెడికొరకు కారణమగుచున్నదో, (తథా) ఆప్రకారము, మయా - నాచేత, బోధః - బోధ, నబుద్ధ్యతే - ఎరుగబడలేదు. బోధవ్యః - మరలబోధింపదగినదగును. ఇతి - ఇట్లుచెప్పెడివాక్యంబును, తాత్పరీ - అటువంటిదేయరును. అనగా సిగ్గున గలలిగించుటకు కారణమగుననుట.

తా. నాకు. నాలుకయున్నదోలేదో, అనెడిసంభాషణము, ముఖ్యముగా సిగ్గునగలిగించుటకు కారణమగునేగాని, బుద్ధిమంతస్వభావమును దెలుపజాలదు. అనగా నాలుకలేనియెడల, నాకునాలుకగలదో, లేదో, అనెడి సంభాషణమును చేయు

టకు శక్యముగాదని యభిప్రాయము. అటువలెనే, నాచేత, బోధ, ఎరుగబడలేదని యు, ఇకమీద మరల బోధింపదగినదని, వ్యవహరించుటయు, సిగ్గునుగలిగించుటకు కారణమగుచున్నది. అనగా, బోధచేతతప్ప, వ్యవహరించుటకు శక్యముగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ యస్మిన్ యస్మిన్ స్తస్మిన్ లోకే బోధస్తత్తదుపేక్షణే |
యద్బోధమాత్రంతద్భ్రష్టా త్యేవంధీభ్రష్టానిశ్చయః॥ ౨౧.

టీ. లోకే - జగత్తునందు, యస్మిన్ యస్మిన్ - ఏయేఘటాదిలక్షణవిషయమందు, బోధః - జ్ఞానముగలదో, తత్తదుపేక్షణే = తత్తత్ - ఆయాఘటాదివిషయము యొక్క, ఉపేక్షణే - అనాదరణము, (కృతేసతి) చేయబడుచుండగా, యద్బోధమాత్రం - ఘటాదికమందంతటను వ్యాపించియుండెడి యేస్థరణముగలదో, తత్ - ఆస్థరణము, బ్రహ్మతతి - బ్రహ్మతనెడి, ఏవం - ఈరూపముగల, ధీ - బుద్ధి, బ్రహ్మనిశ్చయః - బ్రహ్మనిశ్చయమగును. అనగా బ్రహ్మమును తెలియుటయగుననుట.

తా. ప్ర. సరి - ఇవిధమైనది, ఆబోధయగుగాక. అట్లైనను ప్రకృతమందు బ్రహ్మము నెరిగిడివిషయమై లాభమేమి? ఉ. లోకమందు, ఏయేఘటాదిలక్షణవిషయమందు జ్ఞానముగలదో, ఆయాఘటాదివిషయమును ఉపేక్షజేయుచుండగా, ఆయాఘటాదికమందు అంతటనువ్యాపించియుండెడి, ఏబోధరూపమగు స్థరణముగలదో అట్టిస్థరణమే బ్రహ్మతనెడిబుద్ధి, బ్రహ్మమును తెలియునదియగును.

శ్లో॥ పంచకోశపరిత్యాగే సాక్షిబోధావశేషతః |
స్వస్వరూపంసప్తస్యాత్ శూన్యత్వంతస్యదుర్ఘటం॥ ౨౨.

టీ. పంచకోశపరిత్యాగే = పంచకోశ - పంచకోశములకు, పరిత్యాగే అ - నాశతభావనిశ్చయము, (కృతేసతి) చేయబడుచుండగా, సాక్షిబోధావశేషతః = సాక్షి - ఆపంచకోశసాక్షిరూపమగు, బోధ - బోధయొక్క, అవశేషతః - అవశేషమువల్ల, అనగా బోధమిగులుటవల్లననుట. సప్త - ఆసాక్షిరూపమగుబోధయే, స్వస్వరూపం = స్వ - తనయొక్క, స్వరూపం - నిజరూపమగుబ్రహ్మము, స్యాత్ - అగును. తస్య - ఆసాక్షిబోధకు, శూన్యత్వం - శూన్యభావము దుర్ఘటం - సంపాదించదగినదికాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఘటాదివిషయాపేక్షచేత, ఆయాఘటాదిపదార్థానుభవరూపమగు బ్రహ్మము తెలియబడినయెడల, ఈ పంచకోశవివేకమువల్ల ప్రయోజనమే

మి? ఊ. పంచకోశములకును అనాత్మభావము నిశ్చయింపబడుచుండగా, ఆ పంచకోశములకును సాక్షిరూపమగు బోధయే మిగులుచున్నది. అట్లు మిగినబోధయే, తన స్వరూపమగు బ్రహ్మయగును. గనుక, ఆబ్రహ్మము, దేహమందు ప్రత్యగాత్మరూపముగా నున్నదనెడి జ్ఞానమువల్ల సంసారము నివర్తింపబడునేగాని, మరియుకవిగమైన జ్ఞానముచేత సంసారము నివర్తింపబడదు. అందుచేత పంచకోశవివేకము వ్యర్థమైనదిగాదు. ప్ర. అయితే, అనుభవసిద్ధములైన అన్నమయాది పంచకోశములకును ఆత్మభావము లేదని బుద్ధిచేతనిశ్చయించియెడల, మిగులునది శూన్యముకాదాయేమి? ఊ. ఆపంచకోశసాక్షిరూపమగుబోధకు శూన్యభావమును సంపాదించుటకు శక్యముగాదు. అనగా, సాక్షిరూపమగుబోధకుశూన్యభావమును చెప్పరాదనియభిప్రాయము.

అవ. ఆబోధకు శూన్యత్వము ఘటించనివిధము నివ్వడు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్తితావత్స్వయంనామవివాదావిషయత్వతః।

స్వస్తిన్నపివివాదశ్చేత్ప్రతివాద్యత్రకోభవేత్ ॥ ౨౩.

టీ. వివాదావిషయత్వతః=వివాద - వివాదమునకు, అవిషయత్వతః - నిర్విషయత్వముగా, స్వయంనామ-తాననెడిశబ్దముచేతజెప్పదగిన స్వస్వరూపము, తావత్-రాజికవైదికులమతమందు, అస్తి-ఉన్నది. స్వస్తిన్నపి- తనస్వరూపమందును, వివాదశ్చేత్ - వివాదముగలిగినయెడల, అత్ర - ఈవిషయమై, కః- ఎవడు, ప్రతివాదీ- విరోధి, భవేత్ - అగును. అనగా ఎవ్వడును ప్రతివాదిలేడనుట.

తా. తాననెడి శబ్దముచేత జెప్పదగిన, తనయొక్క స్వరూపము, రాజికవైదికులమతమందుఉన్నదేయగును. ప్ర. అట్లున్నదని చెప్పుటకుకారణమేమి? ఊ. తన స్వరూపము, వివాదమునకు విషయముగామిచేత, రాజికవైదికులమతమందు, తాననెడి శబ్దముచేతజెప్పదగిన స్వస్వరూపము ఉన్నదేయగును. అనగా, ఇప్పుడునేనుంటిననెడి నిశ్చయమే ప్రతివాదికి గలిగియున్నదేగాని, ఇప్పుడునేను, లేననెడితలంపు, ఎంత మూఢునకైనను గలిగియుండదని యభిప్రాయము. మరియు, తనస్వరూపమందును వివాదముగలిగి, యిప్పుడు నేనుంటినో, లేనో, యనెడి సంశయముచేత వాదించెడివాడెవ్వడునులేడు.

శ్లో॥ స్వాసత్త్వంతునకన్తైచిదోచతేవిభ్రమంవినా।

అతఏవశ్రుతిగ్బాధంబూతేచాసక్త్యవాదినః॥ ౨౪.

టీ. విభ్రమంవినా - ఒకభ్రాంతిదశనువిడిపించి, స్వాసత్త్వంతు=స్వ - తన

యొక్క, ఆసత్త్వంతు - అభావమో, కష్టచిత్ - ఎవనికొరకును, సరోచితే - ఇష్టమగుచున్నదికాదు. అతపివ - అందువల్లనే, ఆసత్త్వవాదినః - శూన్యవాదికి, శ్రుతిశ్చ - శ్రుతియు, బాధం - బాధను, బూితే - చెప్పచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, తాను, లేననెడివాదియే, ఇక్కడప్రతివాది, కారాదా యేమి. ఉ. తాను, లేననివాదించెడివాడు, ఎవ్వడునులేడు. ఒకభౌతిదశయందు తప్ప, ఇతరదశయందు తనయొక్క అభావము, ఎవ్వనిచేతను అంగీకరింపబడదు. ప్ర. ఏకారణమువల్ల, ఇట్లు మిచేత నిశ్చయింపబడెను? ఉ. ప్రతివాడును, తానుండియే వ్యవహరించుచున్నాడుగాని, తానులేకనే వ్యవహరించుచున్నవాడులేడు. గనుక, తనయొక్క అభావమును ఎవ్వడును అంగీకరింపడని నిశ్చయించితిమి. అందుచేతనే బ్రహ్మములేదనిచెప్పెడి శూన్యవాదికి, బాధకలదని, శ్రుతియుంజెప్పుచున్నది.

అవ. ఆశ్రుతి, ఏదైననుగా నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అసద్భృహ్మైతిచేద్వేదస్వయమేవభవేదసత్ ।

అతోఽస్యమాభూద్వేద్యత్వంస్వసత్త్వంత్వభ్యుపేయతాం॥౨౫.

టీ. బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, అసదితి - లేదని, వేదచేత్ - ఎరిగినయెడల, స్వయమేవ - తానే, అసత్ - శూన్యము, భవేత్ - అగును. అనగాలేకపోవుననుట. అతః - ఆకారణమువల్ల. అస్య - ఈబోధస్వరూపుడగు ఆతత్వ, వేద్యత్వం - అనుభవింపబడెడిస్వభావము, మాభూత్ - లేకపోవుగాక. స్వసత్త్వంతు=స్వ-తనయొక్క, సత్త్వంతు - ఉనికియో, అభ్యుపేయతాం - సిద్ధమగుగాక.

తా. పురుషుడు, తానేబ్రహ్మమగుటవల్ల, బ్రహ్మములేదని యెరిగినవాడు, తానేలేకపోవునని, శ్రు॥ అసన్నేవ॥ ఇత్యాదిశ్రుతి, బాధనుజెప్పుచున్నది. ప్ర. అయితే, ఇట్లుచెప్పటచేత ఫలమేమి? ఉ. ఈచెప్పిన కారణమువల్ల పంచకోశములకు సాక్షిత్వముగానుండెడి బోధస్వరూపుడగు ప్రత్యేకాతత్వ, ఇతర క్షాతృజ్ఞానములు చెందును లేమిచేత, అనుభవింపబడెడి స్వభావములేదు మరియు, ఇట్టిబోధరూపుడగు ఆతత్వ, పురుషునియొక్క స్వరూపమగుటవల్ల, అట్టి ఆతత్వయొక్కస్థితిని అవశ్యముగా అంగీకరింపవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఆతత్వ స్వప్రకాశత్వమును జెప్పటకు ఇష్టముగలవాడై, ఆయాతత్వ, ఇతర క్షాతృజ్ఞానములచేత ఎరుగబడనివాడైనయెడల, ఎటువంటివాడనెడి ప్రశ్నమును కలిగించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కీదృక్ తస్మి తి చేత్పుచ్చేదీదృక్తా నా స్థితత్రహి ।

యదనీదృగ తాదృక్చ తస్వరూపం నినిశ్చిను ॥

౨౬.

టీ. తస్మి - ఆత్మైశ్వర్యుడల, కీదృగితి - ఆయాతత్వముక్క - స్వరూపమెటువంటిదని, పుచ్చేచ్చేత్ - అడిగితివేని, తత్ర - ఆయాతత్వస్వరూపమందు, ఈదృక్తా - ఇటువంటిదనెడిస్వభావము, నా స్థితి - లేనేలేదు. అనీదృక్ - ఇటువంటిదనిజెప్పటకు సాధ్యముగాని స్వరూపంబును, అతాదృక్ - అటువంటిదనిజెప్పవకు సాధ్యముగాని స్వరూపంబును, యత్ - ఎద్దియో, (తత్) ఆస్వరూపము, తత్స్వరూపం=తత్ - ఆయాతత్వముక్క, స్వరూపం - స్వరూపమునుగా, వినిశ్చిను - నిశ్చయించుకొనుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఆతత్వ వేద్యత్వములేనియెడల, ఆయాతత్వస్వరూపమెటువంటిదో జెప్పము. ఆతత్వ స్వరూపము, ఇట్టిదనియైనను, అట్టిదనియైనను జెప్పవయ్యెడల, ఆరూప విశిష్టత్వముచేతనే ఆతత్వవేద్యత్వముగలుగును, అద్వివిధరూపములలో ఒకరూపమునైనను ఆతత్వగలదని యంగీకరించనియెడల, శూన్యభావము సిద్ధిండును. గనుక, ఆతత్వ, ఎట్టిస్వరూపమును చెప్పెదవో జెప్పుము? ఉ. ఓపూర్వవాదీ, నీవు చెప్పినట్లు, ఇట్టిది; అట్టిది, అనెడిశబ్దములచేత జెప్పదగినరూపమును ఆతత్వ అంగీకరించనియెడల, ఆరూపముచేతనే ఆతత్వ వేద్యత్వముగలుగును. గనుక, అద్వివిధరూపములలో ఒకరూపమునైనను ఆతత్వ జెప్పురాదు. అందువల్ల, ఇట్టిది, అట్టిది, అనెడి శబ్దములచేత జెప్పదగని స్వరూపమెట్టిదో, అట్టిస్వరూపమును ఆతత్వ నిశ్చయించుకొనుము. వేద్యత్వమనగా, ఎరుగబడుటయని యర్థము.

శ్లో॥ అక్షాణాం విషయ స్త్విద్భృక్ పరోక్షస్తాదృగుచ్యతే ।

విషయా నాక్షవిషయస్సత్వాన్నాస్య పరోక్షతా ॥

౨౭.

టీ. అక్షాణాం - ఇంద్రియములకు, విషయః - ప్రత్యక్షమైన ఘటాదికము, ఈదృక్ - ఇట్టిదనిచెప్పబడును. పరోక్షః-ఇంద్రియములకు ప్రత్యక్షముగాని పుణ్యాదికము, తాదృక్ - అట్టిదని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నది. విషయాను - ఆతత్వయో, అక్షవిషయః - ఇంద్రియములకు కనబడెడివాడు, న - కాదు. అస్య - ఈఆతత్వ, స్వత్వాత్ - తనవల్ల, పరోక్షతా - పరోక్షత్వము, న-లేదు.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, ప్రతిజ్ఞామాత్రముచేతనే కార్యసిద్ధిగాదు. ఇట్టిదట్టిదిగాని స్వరూపమెద్దియో జెప్పుము? ఉ. ఓపూర్వవాదీ, లోకమందు ఇంద్రియములకు ప్రత్యక్షమైన ఘటాదిపదార్థము, ఇట్టిదనెడి శబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది

ఇంద్రియములకు ప్రత్యక్షముగాని పుణ్యాదికము, అట్టిదనెడి శబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది. ద్రవ్యయగు ఆత్మయొ, చక్షురాదిఇంద్రియములకు ప్రత్యక్షమయ్యెడివాడుగామిచేత, ఇట్టివాడనిచెప్పబడదు. తనచేతనే తనకు పరోక్షత్వములేమిచేత అట్టివాడనియుంజెప్పబడదు. అసగా, (అహం) నేనని ప్రత్యక్షముగా స్ఫురించుచుండుటచేత ఆత్మకు, తనచేతతనకు పరోక్షత్వములేదని యభిప్రాయము. గనుక, ఇట్టిదిఅట్టిది, అనెడిశబ్దములచేత బెప్పదగనిస్వరూపముగలవాడు, ఆత్మయనుట సిద్ధమాయెను.

అవ. ఇప్పుడు, కూనగమనెడి రెండవపక్షమును ఫలమునుజూపెడి నెపముచేత పరిహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవేద్యోవ్యపరోక్షోతఃస్వప్రకాశోభవత్వయం॥

సత్యంజ్ఞానమనంతంచేత్యస్తీహాబ్రహ్మలక్షణం॥ - ౨౮.

టీ. ఆయం - ఈప్రత్యగాత్మక, అవేద్యోపి - ఇంద్రియజన్యజ్ఞానముచే నెరుగబడెనువాడు గాకపోయినను, అపరోక్షః - ఆపరోక్షత్వముగా ప్రకాశించుచున్నాడు. అతః - అందువల్ల, స్వప్రకాశః - స్వయముగా ప్రకాశించుచున్నవాడు, భవత్ - అగుచున్నాడు. బ్రహ్మలక్షణం = బ్రహ్మ - పరమార్థయొక్క, లక్షణం - స్వరూపలక్షణమగు, సత్యం - సత్యత్వంబును. జ్ఞానం - చిద్రూపత్వంబును, అనంతంచ - పరిపూర్ణత్వంబును, ఇహ - ఈప్రత్యగాత్మకయందు, అస్తి - కలదు.

తా. ఈప్రత్యగాత్మక, ఇంద్రియజన్యజ్ఞానముచేత ఎరుగబడెడివాడుగాకపోయినను, సాక్షాత్ప్రత్యక్షముగా, (అహం) నేనని స్ఫురించుచుండుటచేత, స్వప్రకాశుడగును. * జ్ఞానవిషయత్వములేకనే అపరోక్షముగా ప్రకాశించుచుండుటవల్ల, ఈఆత్మ, సంవేదనమువలె స్వప్రకాశుడగునని యభిప్రాయము * ఈవాక్యమందు, జ్ఞానవిషయత్వములేకనే యనునది, విశేషణమగును. అపరోక్షమునునది హేతువగును. ఈరెంటి విశేషి విశేషణసిద్ధహేతువని చెప్పబడును. మరియు, సంవేదనమునునది స్వప్రకాశత్వమునకు దృష్టాంతమగును. ఈచెప్పబడిన హేతువును విశేషణసిద్ధముగాని దానినిగాజెప్పరాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. ఆత్మకు జ్ఞానవిషయత్వము గలుగుచుండగా, కరతకర్తృభావములురెండుకు ఆత్మకుగలిగియున్నవని చెప్పవలసివచ్చును. ఇట్లుచెప్పట విరోధమగును. ప్ర. అయితే, ఆత్మకు జ్ఞానవిషయత్వముగలదనిచెప్పి, స్వస్వరూపముచేత కర్తృత్వముగలిగియుండుననియు, విశిష్టరూపముచేత కరతత్వము గలిగియుండుననియు, ఇట్లు అంగీకరించినయెడల విరోధమేమి? ఉ. అట్లు అంగీకరించినయెడల, గమనక్రియయందును, ఒకచేవదత్తునకే, స్వస్వరూపముచేత కర్తృత్వముగలిగియున్న

దనియు, విశిష్టరూపముచేత కర్తృత్వముగలిగియున్నదనియు, ఇట్లు ఆధికప్రసంగము జేయవలసినచున్ను. గనుక, అట్లుచెప్పరాదు. మరియు, పైనచెప్పబడిన సంవేదనదృష్టాంతమును, సాధనహీనత్వముగల దానినిచెప్పరాదు. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. సంవేదనమునకు మరియుక సంవేదనాపేక్షగలిగియుండునని చెప్పినయెడల, దానికి మరియుకటి దానికిమరియొకటియని, యిట్లు అనవస్థాదోషము సంపాప్తమగును. కనుక, సంవేదనమునకు మరియుక సంవేదనాపేక్ష గలిగియుండదు. మరియు, తార్కికమతమందు ఘటజ్ఞానముచేత ఘటము ప్రకాశింపబడుచున్నదనియు, అఘటజ్ఞానము అనున్యవసాయమనెడి మరియుకజ్ఞానముచేత బ్రకాశింపబడుచున్నదని చెప్పబడెననియు, అందుచేత స్వప్రకాశత్వమందు సంవేదనదృష్టాంతము సాధనహీనత్వముగలదనియు జెప్పరాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. ఆతర్కమతమందు జెప్పబడినపద్ధతి, ఒకానొకవిధముగానున్నదియేగాని, జ్ఞానము మరియుకజ్ఞానముచేత బ్రకాశింపబడుటలేదు. ప్ర. అట్లైనను, ఈ జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మకు బ్రహ్మత్వమెట్లుసిద్ధించును? ఉ. శ్రు॥ సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ, అనెడిశ్రుతిచేత, బ్రహ్మము, సద్బ్రూపమనియు, చిద్రూపమనియు, అనంతమనియు, ఇట్లు బ్రహ్మత్వస్వరూపలక్షణము చెప్పబడెను. ఆబ్రహ్మత్వస్వరూపమగు, సత్యజ్ఞానానంతలక్షణము, ఈవ్రత్యగాత్రయందున్నది. కనుక, ఈఆత్మకు బ్రహ్మత్వము, సత్యసిద్ధమైయున్నది. సంవేదనమనగా జ్ఞానమనియర్థము.

అవ. ఇప్పుడు, ఆత్మకు సత్యత్వమును ఉపపాదించుటకొరకు, సత్యత్వలక్షణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సత్యత్వంబాధరాహిత్యంజగద్బాధైకసాక్షిణః।

బాధఃకింసాక్షికోబూహితత్వసాక్షికృష్యతే॥ ౨౯.

టీ. బాధరాహిత్యం = బాధ-బాధయొక్క, రాహిత్యం - లేమి, అనగా బాధశూన్యత్వమనుట. సత్యత్వం - సత్యత్వమగును. జగద్బాధైకసాక్షిణః = జగత్ - స్థూలశూక్ష్మతరీరాది లక్షణముగల జగత్తుయొక్క, బాధ - లేమికి, ఏక - ముఖ్యమైన, సాక్షిణః - సాక్షిత్వముచేత వర్తించుచుండెడి ఆత్మయొక్క, బాధః - అభావము, కింసాక్షికః - ఏసాక్షిగలదో, బ్రూహి - చెప్పుము. అనగా ఆత్మయొక్కలేమికి సాక్షిలేడనుట, అసాక్షికస్తు - సాక్షిలేనిబాధయో, నేవ్యతే - అంగీకరింపబడదు.

తా. బాధశూన్యత్వము, సత్యత్వముయొక్క లక్షణమగును. బాధింపబడనిది సత్యమనియు, బాధింపబడునది మిథ్యయనియు, వాక్యం॥ సత్యమబాధ్యంబాధ్యం మి

ద్యోతిత్యేకే|| ఇట్లు పూర్వాచార్యులచేత సత్యత్వలక్షణము జెప్పబడియున్నది. బాధయనగా లేదునుగును. ప్ర. సరి. ఇట్లు చెప్పబడే ప్రస్తుతమందలభమేమి? ఉ. ఘోలనూక్షితశరీరాది లక్షణముగల జగత్తునకు నుషుప్తి మూర్ఖాసమాధ్యవస్థల యందు, ఏబాధగలదో, అట్టిజగద్బాధకు సాక్షిత్వముచేరి ఆత్మవర్తించుచున్నాడు. అట్టి ఆత్మయొక్క బాధకు సాక్షిలేదు. కనుక, ఆత్మకు బాధలేదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, సాక్షిలేకపోయినను, ఆత్మకు బాధకలదని, అంగీకరింపరాదాయేమి? ఉ. సాక్షిలేనివాడ, అంగీకరింపబడదు. సాక్షిలేనిభాద నంగీకరింతమని చెప్పబడి, అధిక ప్రసంగమగును.

అవ. ఈ చెప్పబడినయర్థమనివ్వబడుదృష్టాంతముచేత స్పష్టముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపనీ లేషుమూర్తేషుహ్యమూర్తంశిష్యతేషామిత్యత్ ।

శ క్యేషుబాధితేష్వంతేషిష్యతేయత్తదేవతత్ ॥ ౩౦.

టీ. మూర్తేషు-గృహములయందుండెడి ఘటాదిపదార్థములు, అపనీలేషుసత్సు- గృహదులనుంచిలిపించి పారవైవబడుచుండగా, అమూర్తం - తివిచిపారవైచుటకు శక్యముకాని, యత్-ఏకాకాశము, శిష్యతే - ఆగృహదులయందు శేషింపబడుచున్నదో, (తథా) అప్రకారము, శ క్యేషు - నిరాకరించుటకు శక్యములైన దేహేంద్రియాదులు, బాధితేషుసత్సు- ఆత్మగాడని నిరాకరింపబడుచుండగా, అంత్యే-అంతమందు, యత్ - ఏబాధగూఢము, శిష్యతే - సర్వనిరాకరణ సాక్షిత్వముచేత శేషింపబడుచున్నదో, తదేవ - ఆబాధస్వరూపమే, తత్ - ఆపరబ్రహ్మచుగును అనగా ప్రత్యేకాత్మ యగుననుట.

తా. గృహదులయందుండెడి ఘటాదిపదార్థములు, ఆగృహదులనుంచి తివిచి పారవైవబడుచుండగా, తుదకు, తివిచిపారవైచుటకు శక్యముకాని ఏకాకాశమే, ఆగృహదులయందు పరిపూర్ణముగా మిగులుచున్నది. ఈప్రకారమే, బాధస్వరూపుడైన తనకంటె అప్రమలైన దేహేంద్రియాదులు, శ్రు॥ నేతినేతి ఇదియారత్యగాదిది యారత్యగాదనిజెప్పెడి శ్రుతిప్రకారము, బుద్ధిచేత నిరాకరింపబడుచుండగా, అంత్యమందు సర్వమును నిరాకరించుటకు సాక్షిభావముచేత, ఏబాధమిగులుచున్నదో, ఆబాధయే, బాధలేనియారత్యమని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సర్వబాధేనకించిచ్చేద్యన్నకించి త్తదేవతత్ ।

భాషాపవాత్రభిద్యంతేనిర్బాదంతావదస్తిహి॥ ౩౧.

టీ. సర్వభావసేవి=సర్వ - స్థూలనూత్నశరీరాది సర్వప్రపంచమునకు, బాధే సరి - మిథ్యాభావముగలుగుచుండగా, కించిత్ - కొంచెమైనను, నచేత్ - లేదంటి నేని, సరించిత్ - కొంచెమైనను లేద నెడివిషయముగల, యత్ - ఏజ్ఞానముగలదో, తదేవ - ఆజ్ఞానమే, తత్ - ఆబ్రహతమగును. అత్ర-ఈప్రత్యేక గాత్రయందు, భావవివ- కొంచెమైననులేద నెడి యిత్యాదిశబ్దములే, భిద్యంతే-భేదింపబడుచున్నది. నిర్వాణం- బాధలేని సాక్షిచైతన్యము, తావదస్తిహి - అంతటనున్న దేననుట.

తా. ప్ర. అయితే, లోచుచుండెడి స్థూలనూత్నశరీరాది సర్వప్రపంచమును ఆత్ర గాదని బుద్ధిచేత నిరాకరించినయెడల, కొంచెమైనను మరియొకటి మిగిలియుండు దు. అట్లు ఎద్దియు మిగులకపోవుచుండగా, ఏబోధమిగులుచున్నదో, అదియే ఆత్రయని యెట్లు చెప్పవచ్చును? ఉ. కొంచెమైనను మిగులలేదని చెప్పెడివారికిని, అట్లు చెప్పబడు స్వభావవిషయమైన, ఒక జ్ఞానముగలదని అవశ్యమంగీకరింపవలెను. అట్టి సర్వా భావజ్ఞానమే, మాకుసహితమైన ఆత్రస్వరూపమగును. గనుక, కొంచెమైనను మరి యొకటి మిగులలేద నెడి శబ్దముచేత, ఏచైతన్యము చెప్పబడుచున్నదో, ఆచైతన్యమే ఆత్రస్వరూపమగు బ్రహతమగును. ప్ర. అయితే, అభావమును చెలిపెడి, కొంచెమై నను మరియొకటి మిగులలేద నెడి శబ్దముచేత చైతన్యము చెప్పబడనని యెట్లు చెప్పవ చ్చును? ఉ. స్థూలనూత్నశరీరాది సర్వప్రపంచబాధకు సాక్షిత్వముగా వర్తించెడి జ్ఞాన మును అవశ్యమంగీకరించవలెను. మరియు, వస్తువును గలిపెడి శబ్దములయందే భేదము గలదుగాని, ఆవస్తువునందు భేదముండదు. అందుచేత, సర్వజగద్భాగకు సాక్షియగు ప్రత్యేక గాత్రయందు, కొంచెమైనను మరియొకటి మిగులలేద నెడి ఇత్యాదిశబ్దములే భేదిం పబడుచున్నవిగాని, బాధలేని సాక్షిచైతన్యము (సర్వదా) ఉన్నదేయగును.

అవ. ఈయర్థమును, శ్రుతిచేత సిద్ధాంతమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆతపవంశ్రుతిగ్భాగ్యంబాధిత్యా శేషయత్పదః।

సప్తవ నేతి నేత్యాత్మేత్యతద్వ్యావృత్తిరూపతః॥

౩౨.

టీ. ఆతపవ - ఆకారణమువల్లనే, సప్తవః - ఆక్ష, అర్తా - పరమాత్ర, నేతి నేతి - ఇదిగాదిగాదు. ఇతి - ఇట్లుచెప్పెడి శ్రుతియు, అతద్వ్యావృత్తిరూపతః= అతత్-అనాత్రపదార్థములయొక్క, వ్యావృత్తిరూపతః-నిరాకరణద్వారా, భాగ్యం- నిరాకరించుటయొక్కమైన సర్వప్రపంచస్తు సమాహమును. బాధిత్యా - ఆత్రగా దని నిరాకరించి, అదః - నిరాకరించుట శక్యముగాని ప్రత్యేకస్వరూపమును, శేష యతి - మిగిలింపజేయుచున్నది.

తా. ఏకారణముచేత సాక్షిచైతన్యము బాధింపబడదో, ఆకారణమువల్లనే, శ్రు|| సమీపనేతినేత్యాతాః అనెడిశ్రుతియు, అనాత్మపదార్థనిరాకరణద్వారా, నిరాకరించుటకు శక్యమైన అనాత్మ వస్తుసమాహమునంతయు ఆత్మగాదని నిరాకరించి, అటుపిచిత్రట నిరాకరించుటకు శక్యగాని ప్రత్యేకాత్మస్వరూపమును శేషింపజేయుచున్నది.

శ్లో|| ఇదందూపంతుయద్యావత్తత్త్వమ్తంత్ర్యతేఽఖిలం|

అశక్యోహ్యనిదందూపస్సౌత్తాబాధవర్జితః||

౩౩.

టీ. ఇదం - ఇదియనిదృశ్యత్వముచే ననుభవింపబడుచుండెడి, రూపం-స్వరూపముగల, యద్యావత్ - ఏదేహేంద్రియాది దృశ్యవస్తు సమాహముగలదో, తదఖిలం- ఆదృశ్యమంతయు, తత్త్వం - నిరాకరించుటకు, శక్యతేత - శక్యమేయగుచున్నది. అనిదందూపః - ఇదియనెడి భావముచేత పొందుటకు యోగ్యుడుగానిసాక్షి, అశక్యః- నిరాకరించుటకు అశక్యుడగును, బాధవర్జితః - బాధలేని, సః - ఆసాక్షి, ఆత్మ - ప్రత్యేకాత్మయగును.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రు|| సమీపనేతినేత్యాత్మా అనెడిశ్రుతి, నిరాకరించుటకు యోగ్యమైనదానిని ఆత్మగాదనినిరాకరించి, పితృట నిరాకరించుటకు శక్యముగానిదానిని శేషింపజేయుచున్నదని చెప్పితిరి. అక్కడనిరాకరించుటకు శక్యమైనదెద్దియో, నిరాకరించుటకు శక్యగానిదెద్దియో జెప్పుము? ఉ. ఇదియని దృశ్యభావముచేత అనుభవింపబడెడి స్వరూపముగల దేహేంద్రియాది అనాత్మపస్తు సమాహమంతయు, ఆత్మగాదని బుద్ధిచేత విడుచుటకు శక్యమగును. కురియు, ఇదియని దృశ్యత్వముచేత ఎరుగబడుటకు యోగ్యుడుగానిసాక్షిని, విడుచుటకు శక్యముగాదు. మరియు, సర్వదృశ్యమును ఆత్మగాదని బుద్ధిచేతవిడిపించెడి తనయొక్క స్వరూపమే సాక్షియగుటల్ల, ఆసాక్షినివిడుచుటకు శక్యముగాదనియుం దెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఇట్లు చెప్పటచేత ఫలమేమి? ఉ. ఎప్పటికిబాధలేని, యేసాక్షిరూపమగు బోధగలదో, ఆబోధయే ఆత్మయగుగాని, అహంకారాది దృశ్యపదార్థసమాహము ఆత్మగాదని తెలియవలెను.

శ్లో|| సిద్ధంబ్రహ్మణీసత్యత్వంజ్ఞానత్వంతుపురేరితం|

స్వయమేవానుభూతిత్వాదిత్యాదివచనైఃస్ఫుటం||

౩౪.

టీ. బ్రహ్మణి- బ్రహ్మస్వరూపలక్షణమందుగల, సత్యత్వం- సత్యలక్షణము, సిద్ధం - ఆత్మయందు సిద్ధముగానున్నదేయగును, స్వయమేవ - తానే, అనుభూతి

త్యాదిత్యాదివచనైః - అనుభవహేతుగుణవల్లని చెప్పబడిన ఇత్యాదివాక్యములచేత, జ్ఞానత్వం-జ్ఞానలక్షణము, స్ఫుటం-లేస్సగా, పురా పూర్వము, హరితం- చెప్పబడినది.

తా. ప్ర. సరి. ఆతత్వసజ్ఞాధలేకపోవు గాక. ఇట్లు చెప్పట చేత ప్రస్తుతమందు లాభమేమి. ఉ. బ్రహ్మత్వస్వరూపలక్షణమందు, ఏ సత్యలక్షణము చెప్పబడెనో, ఆ సత్యలక్షణము, పూర్వోక్తప్రకారము ఆత్మయందు సిద్ధముగానున్న దే యగును. ప్ర. సరి. ఆతత్వయందు సత్యత్వముందు గాక. ఆతత్వయందు జ్ఞానలక్షణమెట్లుండెనో జెప్పుము? ఉ. ౧౩ పదుమూడవశ్లోకము మొదలగు శ్లోకములచేత, ఆతత్వయందు జ్ఞానలక్షణము గలదని పూర్వమే చక్కగా జెప్పుబడినది. గనుక, బ్రహ్మత్వస్వరూపమందుగల సత్యజ్ఞానలక్షణములు రెండును, ఆతత్వయందున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ న వ్యాపిత్యాద్దేశతోంతోనిత్యత్వాన్నాపికాలతః।

న వస్తుతోపసార్వాత్మ్యాదానంత్యంబ్రహ్మణిత్రీధా॥ ౩౪.

టీ. వ్యాపిత్యాత్ - వ్యాపిత్యమువల్ల, దేశతః - దేశమువల్లకలిగెడి, అంతః - నాశము, న. బ్రహ్మత్వమునకులేదు. నిత్యత్వాత్ - బ్రహ్మత్వమునిత్యమగుటవల్ల, కాలతోపి - కాలమువల్లకలిగెడి నాశంబును, న-లేదు. సార్వాత్మ్యాత్ - బ్రహ్మత్వము సర్వవస్తుస్వరూపమగుటవల్ల, వస్తుతోపి - వస్తువువల్లకలిగెడినాశంబును, న- లేదు. బ్రహ్మణి - బ్రహ్మత్వమందు, అనంత్యం-అనంతస్వభావము, త్రిధా-ఇట్లు త్రివిధమగును.

తా. ప్ర. సరి. సత్యత్వజ్ఞానత్వములురెండును ఆత్మయందుసిద్ధించినను, బ్రహ్మమందు అనంతస్వభావములేమిచేత, ఆఅనంతస్వభావము ఆతత్వయందుసిద్ధింపదుగదా.? ఉ. బ్రహ్మత్వమందు అనంతస్వభావముగలదు. ఆఅనంతస్వభావము, మూడువిధములుగానున్నది. ప్ర. అదియెట్లు? బ్రహ్మత్వము, వ్యాపకరూపకమగుటవల్ల, ౧. దేశముచేతకలిగెడి పరిచ్ఛేదము బ్రహ్మత్వమునకులేదని, శ్రు॥ నిత్యంవిభుంసర్వగతంను సూక్ష్మతం ఆకాశవత్సర్వగతశ్చనిత్యం॥ అనెడిఇత్యాదిశ్రుతి, జెప్పుచున్నది. మరియు, బ్రహ్మత్వము, నిత్యమగుటవల్ల, ౨. కాలముచేత గలిగెడి పరిచ్ఛేదము బ్రహ్మత్వమునకులేదని, శ్రు॥ నిత్యోనిత్యానాంచేతనశ్చేతనానాం॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతి, జెప్పుచున్నది. మరియు, బ్రహ్మత్వము సర్వవస్తుస్వరూపమగుటవల్ల, ౩. వస్తువుచేత కలిగెడి పరిచ్ఛేదము బ్రహ్మత్వమునకులేదని. శ్రు॥ ఇదంసర్వంయదయమాత్తా సర్వంహైతద్భిత్తాబ్రహ్మే వేదంసర్వం॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతి, జెప్పుచున్నది. గనుక, ఈచెప్పబడిన శ్రుతులయందు బ్రహ్మమునకు, వ్యాపిత్యనిత్యత్వ సర్వాత్మత్వములు ప్రతిపాదించుటవల్ల, దేశకాలవస్తువులచేత బ్రహ్మత్వమునకు పరిచ్ఛేదములేదని తెలియవలెను.

అవ. కేవలశ్రుతివల్లనేగాక, యుక్తిచేతయు బ్రహ్మమందు అనంతస్వభావము తోచుచున్నదని, ఇప్పుడు చెబుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేశకాలాన్యవస్తూనాంకల్పితత్వచ్చమాయయా।

నదేశానికృతోంతోస్త్రిబ్రహ్మనంత్యింస్ఫటంతతః॥ ౩౬.

టీ. దేశకాలాన్యవస్తూనాం - దేశకాలాన్యవస్తువులు, మాయయా - మాయ చేత, కల్పితత్వాచ్చ - కల్పించబడుటవల్ల, దేశాదికృతః = దేశాది. దేశకాలాదులవల్ల, కృతః - చేయబడెడి, అనగా కలిగెడియనుట. అంతః - నాశము, నాస్తీ - దాస్తవము చేతలేదు. తతః - అందువల్ల, బ్రహ్మ - వ్రహ్మము, అనంత్యం - అనంతస్వభావముగల దగును. స్ఫటం - అతనంతస్వభావమాత్రమందును స్థిమేయగును.

తా. బ్రహ్మమునకు పరిచ్ఛేదమునుకలిగించుటకు కారణములైన, ౧ దేశము, ౨. కాలము, ౩. అన్యవస్తువు, ఈయాదును, మాయచేతకల్పించబడినవగును. ౪. నుక, ఇంద్రజాలాదిమాయచేత కల్పించబడిన గంధర్వపట్టకాదులవల్ల ఆకాశమునకు వాస్తవమైన పరిచ్ఛేదములేనట్లు, మాయాకల్పితములైన దేశకాలాన్యవస్తువులచేత వాస్తవమైన పరిచ్ఛేదము బ్రహ్మమందు సంభవించదు. ఈయుక్తిప్రకారము, బ్రహ్మమందు అనంతస్వభావముగలదని స్పష్టముగాదోచుచున్నది. మరియు, బ్రహ్మమందు సత్యత్వముండుటచేత, అనంతత్వము సిద్ధముగానుండునని తెలియవలెను. (మరియు, బ్రహ్మమందు సత్యత్వముండుటచేత, అనంతత్వము సిద్ధముగానుండునని తెలియవలెను) మరియు, బ్రహ్మమే అతీతయని, శ్రు॥ తదేతన్నత్యమాతాత్రబ్రహ్మైవబ్రహ్మతైవాతత్రహ్యేవం. నచికిత్సమిత్తోఽసత్యమైవస్థసింహోదేవోబ్రహ్మభవతి. అయమాతాత్రబ్రహ్మ ఇత్యాది శ్రుతిసహస్రంబులు ఆతీతబ్రహ్మములకు ఆభేదమును జెప్పచున్నవి. గనుక బ్రహ్మమందుగల అనంతస్వభావము, ఈవ్రత్యగాత్రమందు సిద్ధముగానున్నదే యగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సత్యంజ్ఞానమనంతంయద్భ్రూదత్వస్తుతస్యతత్ ।

ఈశ్వరత్వంచజీవత్వముపాధిద్వయకల్పితం॥ ౩౭.

టీ. సత్యం - సత్యస్వభావము, జ్ఞానం - జ్ఞానస్వభావము, అనంతం - అనంతస్వభావముగల, యత్ - ఏ, బ్రహ్మ - బ్రహ్మముగలదో, తత్ - ఆపరబ్రహ్మము, ఐహికపాదార్థికమగును. తస్య - ఆబ్రహ్మమునకు, ఈశ్వరత్వం - ఈశ్వరభావంబును,

జీవత్వంచ - జీవాభావమును. తత్ - అయ్యాశ్వరజీవత్వము, ఉపాధిద్వయకల్పితం = ఉపాధిద్వయ - రెండుఉపాధులచేత, కల్పితం - కల్పించబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, జడరూపమగు జగత్తు, మాయచేతబ్రహ్మమందు కల్పించబడుటవల్ల, అజగత్తు బ్రహ్మమనకు వాస్తవమైన పరిచ్ఛేదమును కలిగించలేకపోయినను, చేతనలైన జీవేశ్వరులకు జడస్వభావములేని కారణముచేత, అజీవేశ్వరులు బ్రహ్మమందు వాస్తవమైన పరిచ్ఛేదమునుకలిగింపగలరు. అందుచేత, బ్రహ్మమనకు అసంతస్వభావము లభింపదని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. ఈయాశ్వరజీవులను, క్రిందచెప్పబోయిడి రెండు ఉపాధులవల్ల గల్పించబడిరి. కనుక, వారును పారమార్థికస్వరూపులుగాను. అకారణముచేత, అయ్యాశ్వరజీవులను బ్రహ్మమందు వాస్తవమైన పరిచ్ఛేదమును గలిగింపజాలరు అందుట్టినగా జెప్పెదమియు. సత్యజ్ఞానానంత స్వరూపములముగల. ఏపరబ్రహ్మముగలదో, అబ్రహ్మమే పారమార్థికమగును. లోకప్రసిద్ధములగు, ఈశ్వరతీర్థతీర్థములురెండును రెండుఉపాధులచేత అపరబ్రహ్మమనకే కల్పించబడినవి. అట్లు ఈశ్వరజీవులిద్దరును బ్రహ్మమందుగల్పించబడుబచేత, జడరూపమగుజగత్తువలెనే, అయ్యాశ్వరజీవులను బ్రహ్మమనకు వాస్తవమైన పరిచ్ఛేదమును కలిగించజాలరని యభిప్రాయము.

అవ. ఆఉపాధులరెండు నెట్లయినగా, అరెండు ఉపాధులను క్రిమముగా జూపదలచి, మొదట, ఈశ్వరోపాధిభూతమైన శక్తిని దలచుచున్నాడు.

శ్లో॥ శక్తిరప్యైశ్వరీ కాచిత్సర్వవిస్తునియామికా॥

అనందమయమారభ్యగూఢాసర్వేషువిస్తుషు॥ ౩౨.

టీ. సర్వవిస్తునియామికా = సర్వవిస్తు - పృథివ్యాది సర్వవిస్తువులయొక్క, నియామికా - నియమనముజేయునదియు, కాచిత్ - ఒకానొకటియగు, అనగా అనిర్వచనీయమగుట. విశ్వరీ - ఈశ్వరోపాధిభూతమైనశక్తి, అనగా ఈశ్వరసంబంధమైనదనుట. శక్తిః-శక్తి, అస్తీ-కలదు. అనందమయం-అనందమయకోశమును, అరభ్య-ప్రారంభించి, అనగా అనందమయకోశము మొదలుకొనియగుట. సర్వేషు- బ్రహ్మాండముమొదలగు సకలములైన, విస్తుషు-విస్తువులయందు, గూఢా-అశక్తిఅణియున్నది.

తా. సత్యాసత్యరూపములచేత జెప్పబడు శక్తిముగానట్టిదియు, ఈశ్వరోపాధిత్వముచేత ఈశ్వరసంబంధియైనట్టిదియు, అంతర్యామి శక్తివాతామందు జెప్పబడిన నియమింపదగినవిస్తువులను నియమించునదియగు, ఒకశక్తికలదు. అశక్తి, ఈశ్వరునకు ఉపాధిభూతముగా వర్తించుటచేత, ఈశ్వరసంబంధినియని చెప్పబడును. ప్ర. అయి

౯

తే, ఆశక్తి, ఎచ్చటనున్నదియో, ఎందువల్ల పొందబడలేదోజెప్పము ? ఉ. ఆనందము యొక్కోశము మొదలుకొని, బ్రహ్మాండాంతపర్యంతముగల పృథివ్యాదిసర్వవస్తువులయందును, అణియున్నది. అందువల్ల మనయంద్రియములచేత గ్రహింపబడలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ వస్తుధర్మానియమ్యేరకశక్త్యానైవయదాతదా।

అన్యోన్యధర్మసాంకర్యాద్విప్లవేవజగత్ఫలం॥

శ్లో॥

టీ. యదా - ఎప్పుడు, శక్త్యా-శక్తిచేత, వస్తుధర్మాః=వస్తు-భూమి మొదలగు వస్తువులయొక్క, ధర్మాః-కాఠిన్యాదిధర్మములు, నైవనియమ్యేరక - నియమింపబడవో, అనగా స్థాపింపబడవోయనుట. తదా-అప్పుడు, అన్యోన్యధర్మసాంకర్యాత్ = అన్యోన్యధర్మ - ఒకవస్తుధర్మము మరియుకవస్తుధర్మముతోటి, సాంకర్యాత్ - చేరి యొందుటవల్ల, అనగా అనేకవస్తుధర్మములు ఒకవస్తువునందే చేరియుండుటచేననుట. జగత్ - ప్రపంచము, విప్లవేదఖలు - అనియతవ్యవహారవిభయత్యమును పొందునుగదాయనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నియమముచేత లభింపబడని శక్తిని, లేనిదానినిగానే చెప్పరాదామి? ఉ. పృథివ్యాదివస్తువులయొక్క కాఠిన్యాదిధర్మములు, శక్తిచేత స్థాపింపబడనియెడల, ఆయావస్తుధర్మములన్నియు, కలసి ఒకవస్తువునందే వర్తించుచుండును. అట్లువర్తించుచుండుటచేత, జగత్తు, నియమముగల వ్యవహారమునుపొందియుండదు. అనగా, ఆయావస్తుధర్మములను ఆయావస్తువునందుండునట్లుగా, నియమించుటకు శక్తికే సాధ్యమగుగాని, మరియుకదానికి సాధ్యముగాదని యభిప్రాయము, ఈకారణముచేత శక్తిలేదనిచెప్పరాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ చిచ్ఛాయావేశతశ్శక్తిశ్చేతనేవవిభాతిసా।

తచ్చక్షుప్తపాధిసంయోగాద్భ్రష్టావవేశ్వరతాంప్రజేత్ ॥ ౪౦.

టీ. సాశక్తిః - ఆమాయాశక్తి, చిచ్ఛాయావేశతః=చిచ్ఛాయా - చిదాభాసునియొక్క, ఆవేశతః - ప్రవేశమువల్ల, చేతనేవ - చేతనత్వమును పొందినదానివలె, విభాతి - తోడుచున్నది. తచ్చక్షుప్తపాధిసంయోగాత్=తచ్చక్షి-ఆశక్తియే, అనగా ఆశక్తియనెడియనుట. ఉపాధి - ఉపాధితోటి, సంయోగాత్ - సంబంధమువల్ల, బ్రహ్మైవ - సత్యజ్ఞానానంతస్వరూప పరబ్రహ్మమే, ఈశ్వరతాం - సర్వజ్ఞత్వాదిధర్మముముఖగల ఈశ్వరభావమును, ప్రజేత్ - పొందును.

తా. ప్ర. అయితే, జడరూపమైన ఈమాయాశక్తి, జగత్తును నియమించునది యగునని చెప్పట, యుక్తమెట్లుగును? ఉ. ఆమాయాశక్తియందు, పరబ్రహ్మము యొక్క ప్రతిబింబము ప్రవేశించియున్నది. ఆప్రతిబింబము చిదాభానుడని చెప్పబడును. అట్టి చిదాభానునితోటి, ఆమాయాశక్తి కూడియుండుటవల్ల, ఆమాయాశక్తి, చేతన భావమును పొందినదానివలె తోచుచున్నది. అట్టిమాయాశక్తియే, బ్రహ్మమునకు ఉపాధియగును. ఆమాయాశక్తి పాధితోటి సంబంధమువల్ల, సత్యజ్ఞానానంతస్వరూప పరబ్రహ్మమే, సర్వజ్ఞత్వాదిధర్మములుగల ఈశ్వరభావమును పొందుచున్నది.

అవ. జీవత్వమునకు ఉపాధిభూతములైన పంచకోశములను పూర్వమే చెప్పటచేత, ఆపంచకోశనిమిత్తకమైన జీవత్వము నిష్పడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కోశోపాధివివక్షాయాంయాతిబ్రహ్మైవజీవతా॥

పితాపితామహశ్చైకపుత్రపౌతౌ; యథాప్రతి॥ ౪౧.

టీ. ఏకః - ఒకదేవదత్తుడు, పుత్రపౌతౌ పతిః పుత్రపౌత్రులగురించి, పితాతడ్రీయు, పితామహశ్చ - తాతయు. యథా - ఏప్రకారమగుచున్నాడో, (తథా) ఆప్రకారము, కోశోపాధివివక్షాయాంః కోశోపాధి - పంచకోశోపాధియొక్క, వివక్షాయాం - పర్యాలోచన, (క్రియమానాయాంసత్త్వాం) చేయబడుచుండగా, బ్రహ్మైవ - సత్యజ్ఞానానంతలక్షణ పరబ్రహ్మమే, జీవతాం-జీవవ్యవహారికవిషయత్వమును, యాతి - పొందుచున్నది.

తా. పంచకోశోపాధిని ఆలోచించునప్పుడు, సత్యజ్ఞానానంతస్వరూప లక్షణ పరబ్రహ్మమే, జీవవ్యవహారికవిషయత్వమును పొందుచున్నది. ప్ర. అయితే, ఒకబ్రహ్మమే, పరస్పరవిరుద్ధధర్మములుగల జీవేశ్వరరూపద్వయమును ఏకకాలమందెట్లుపొందెనోజెప్పుము? ఉ. లోకమందు ఒకదేవదత్తుడనడి నునుప్పుడు, పుత్రునిగురించి తండ్రి యగును. మనుమనిగురించి తాతయగును. అటువలెనే బ్రహ్మాంబును, పంచకోశోపాధిని విచారించునప్పుడు. ఆబ్రహ్మమే జీవవ్యవహారికవిషయత్వమును తెలియవలెను.

అవ. వాస్తవమందు, జీవత్వమైనను ఈశ్వరత్వమైనను బ్రహ్మాత్మమునకులేదని, యిప్పుడు దృష్టాంతపూర్వకముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పుత్రాదేరివివక్షాయాంసపితానపితామహః॥

తద్విన్నేకోనాపిజీవశ్చక్తికోశావివక్షణే॥ ౪౨.

టీ. పుత్రాదేః - పుత్రాదికముయొక్క, అవివక్షాయాంసత్త్వాం - విచారణలేక

పోవుచుండగా, నశితా. దేవదత్తుకుతండ్రిగాను. పితామహ - తాతయ్య, న - కాదు. తద్వత్ - ఆప్రకారము, శక్తికోశవివక్షణేసరి = శక్తి - మాయయొక్కయు, కోశ - పంచకోశములయొక్కయు, అవివక్షణేసరి - విచారణలేకపోవుచుండగా, నేశః - బ్రహ్మము ఈశ్వరుడుగాను. తీచాపి - తీవుడును, న - కాదు.

తా పుత్రపాతా) విషయమైన సోకల్పములేనప్పుడు, దేవదత్తుడ నెడిచును పుట్టుడు తండ్రియుందాతయుంగానట్లు, మాయాశక్తి పంచకోశవిషయక విచారణము లేనప్పుడు, ఆబ్రహ్మమును ఈశ్వరత్వజీవత్వములు రెండునులేవు. అనగా మాయాశక్తియు పంచకోశములును లేనప్పుడు బ్రహ్మతమునకు ఈరత్వజీవత్వములు రెండునులేవని యభిప్రాయము.

అవ. ఈచెప్పబడిన జ్ఞానమునకు ఇప్పుడు ఫలమును జెప్పుచున్నాము.

శ్లో॥ య ఏవంబ్రహ్మ వేదైష బ్రహ్మైవభవతిస్వయం॥

బ్రహ్మణో నాస్తిజన్మాతఃపునరేషసజాయతే॥

౪౩.

టీ. ఏవం - ఈప్రకారము పంచకోశవివేకపూర్వకముగా, బ్రహ్మ - ప్రత్యేక భిన్న పరబ్రహ్మమును, యః - ఏపురుషుడు, వేద-ఎరుగుచున్నాడో, అనగా సాక్షాత్కరించుకొనుచున్నాడో యుట. ఏషః - ఈపురుషుడు, స్వయం. తాను, బ్రహ్మైవ - బ్రహ్మమే, భవతి - అగుచున్నాడు. బ్రహ్మణః - బ్రహ్మమునకు, జగతి - జననము, నాస్తి - లేదు. అతః - ఆకారణమువలన, ఏషః - ఈవిద్వాంసుడు, పున - మరల, నజాయతే - పుట్టడు.

తా. ఈపూర్వోక్తప్రకారము, పంచకోశవివేకజనలక్షణమైన వివేకపూర్వకముగా ప్రత్యేకాతీతకంటె ఆభిన్నమైన పరబ్రహ్మమును, సాధనచతుష్టయసంపత్తిగల ఏపురుషుడు సాక్షాత్కరించుకొనుచున్నాడో, ఆపురుషుడు తానే, సత్యజ్ఞానానంతస్వరూపపరబ్రహ్మమగుచున్నాడు. ఇట్లు॥ శ్రు॥ సయోహవైతత్పరమం బ్రహ్మ వేదబ్రహ్మైవ భవతిబ్రహ్మవిదాహ్నిలివరం॥ అని యిత్యాదిశ్రుతులు, బ్రహ్మము నెరిగినవాడు, తానే, బ్రహ్మమగుచున్నాడనియు, మోక్షమునుపొందుచున్నాడనియుం జెప్పుచున్నవి. ప్ర. అయితే, అట్లు బ్రహ్మమగుటవలన ఫలమేమి? ఉ. బ్రహ్మమునకు జననములేదు. అందువలన, ఈవిద్వాంసుడును, తనస్వరూపమునకు ఆబ్రహ్మత్వము లభించుటచేత, మరలజననమును పొందడు. ఇట్లు శ్రు॥ నజాయతేమియతేనావిషశ్చిత్, నచపునరావర్తతే॥ అని ఇత్యాదిశ్రుతులు జెప్పుచున్నవి.

* ఇతి శ్రీపంచదశ్యాం తృతీయప్రకరణం. *

గద్య* ఇది, శ్రీపరమేశ్వరగురుచరణ వరప్రసాదలబ్ధబ్రహ్మవిద్యావిరాజిత కాశ్య
పసగోత్రపవిత్ర మంత్రివంశపయః పారావారపరిపూర్ణసంభాకర లక్షణజామాత్యత్ర
లక్షీతనాగాయజామాత్య ప్రణీతంబైన ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యగహిత శ్రీవేదాంతపంచ
దశ్యుండు పంచకోశవివేకమనెడి తృతీయప్రకరణము సుపూర్ణమాయెను.

సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శ్రీకృష్ణదేవాయనమః.

ద్వైతవివేక ప్రారంభము.

ఆప ఇప్పుడు, శ్రీవిద్యాకరణగురుండు, ద్వైతవివేకమనెడి గ్రంథమును చే
యుటకు ఇచ్చించినవాడగుచు, తానుచేయబూనిన గ్రంథము నిర్విఘ్నముగా పరి
పూర్తిపొందుటకారకు, ఇష్టదేవతాస్వరూప సతగణలక్షణమైన మంగళము నాచరిం
చుచు, ఇది వేదాంతప్రకరణమగుటవల, కాస్త్రసంబంధమైన, ౧. ఆధికారి, ౨. విష
యము, ౩. సంబంధము, ౪. ప్రయోజనము, ఆనెడి అనుబంధచతుష్టయమునే సిద్ధమగు
నట్లుచేసి, ప్రతిజ్ఞాపూర్వకముగా గ్రంథారంభము జేయుచున్నాడు.

ఓం॥శ్లో॥ ఈశ్వరేణాపిజీవేనసృష్టంద్వైతంవివిద్యతే।

వివేకేనతిజీవేనహేయోబంధఃస్ఫుటిభవేత్॥

౧.

టీ. ఈశ్వరేణ - అంతర్యామిచేతయు, జీవేనాపి - జీవునిచేతయు, సృష్టం -
పుట్టింపబడిన, ద్వైతం - జగము, వివిద్యతే. విభజించిచూపబడుచున్నది. వివేకేనతి.
జీవేశ్వరులచేత పుట్టింపబడిన జగత్తులను విభజింపుచుండగా, జీవేన - జీవునిచేత,
హేయః - విడువదగిన, బంధః - బంధహేతువునంద్వైతము, స్ఫుటిభవేత్ - స్పష్ట
మగును. అనగా స్పష్టత్వమును పొందునకుట.

తా. కారణమగుమాయను ఉపాధిగాగల అంతర్యామి, ఈశ్వరుడగును. కార్య
ములైన పంచకోశములను ఉపాధిగాగలిగి, నేననియభివ్యాసించెడివాడు జీవుడగును.
అజీవేశ్వరులచేత సృష్టింపబడిన జగత్తు, ఈ ప్రకరణమందు విభజించి చూపబడుచు
న్నది. అయితే, కాకిపంటిని పరిక్షించినట్లు, ఈ ద్వైతవివేకమువల్ల నిస్సంయోజనమేగ

దా? ఉ. జీవేశ్వరులచేత సృష్టిపబడిన రెండువిధములైన దైవతములను విధజించి యెరుగుచుండగా, ఆరెంటిలో జీవునిచేత విడువదగిన బంధహేతువగు దైవతము స్పష్టమగును. అనగా, ఇంతవల్లంతముగల దైవతము జీవునిచేత విడువదగినదగునని నిశ్చయింపబడునని యభిప్రాయము. గనుక, ఈదైవతవివేకమునైన ప్రయోజములే దని చెప్పరాదు.

అవ. ఇప్పుడు శ్వేతాశ్వతరవాక్యాధ్యక్షమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయానాంతుప్రకృతింవిద్యాన్తాయినంతుమహేశ్వరం॥

సమాయాస్సజతీత్యాపలుః శ్వేతాశ్వతరశాఖినః॥ ౨.

టీ. మాయాతు - మాయాశక్తిని, ప్రకృతిం - ప్రకృతినిగా, విద్యాత్ - ఎరుగవలెను. మాయలతు - మాయాసాధకుని, మహేశ్వరం - మహేశ్వరునిగా తెలియవలెను. సః - ఆ, మాయా - మహేశ్వరును, సృజతీతి - సర్వజగత్తును సృష్టించుచున్నాడని, శ్వేతాశ్వతరశాఖినః - శ్వేతాశ్వతరశాఖలు, ఆహుః - చెప్పదురు.

తా. ప్ర. అయితే, జీవులయొక్క అదృష్టద్వారా జగత్తు పుట్టుచున్నదనియు, అందుచేత జగత్కారణత్వము జీవులకేగలదని, వాడులు వర్ణించుచుండగా ఈశ్వరుని చేత జగంబు సృష్టింపబడెనని యెట్లు చెప్పవచ్చును? ఉ. ఇట్లు చెప్పట, బహుశ్రుతులకు విరోధమగును. గనుక, ఈచోద్యముచేయదగదు. అదియెట్లునగా జెప్పెదవినుము. మాయాశక్తిని ప్రకృతిగా నెరుగవలెననియు, మాయాపాధికుని మహేశ్వరునిగా నెరుగవలెననియు, ఆమాయాపాధికుడైన మహేశ్వరుడు సర్వజగత్తును సృష్టించుచున్నాడనియు, గనుక, సర్వజగత్తును సృష్టించెడువాడు ఈశ్వరుడేనని, శ్వేతాశ్వతరశాఖలు శ్రు॥ మాయాతుప్రకృతింవిద్యాన్తాయినంతుమహేశ్వరం । అస్యానయవభూతైస్తువ్యాప్తం సర్వమిదంజగత్॥ అని యిట్లు ఈశ్వరునిస్తుతించి, శ్రు॥ అస్తాన్తాయాస్సజతీతీశ్వమేతత్॥ ఇత్యాదివాక్యములచేత వర్ణించిరి.

అవ. ఇప్పుడు, ఐతరేయోపనిషద్వాక్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మానాభిదమగ్రేభూత్సృజతీత్యుత్సృజాభితి॥

సంకల్పేనాస్సజల్లోకాః సపతానితిబహ్వాచాః॥ ౩.

టీ. ఇదం - ఈజగంబంతయు, అగ్రే - సృష్టికి పూర్వముందు, ఆత్మానా - పరమాత్మమాత్రమే, అభూత్ - ఆయెను. అనగా పరమాత్మమాత్రముగానే యుండెననుట. సః - ఆపరమాత్మ, సృజతీ - సృష్టించుచున్నానని, ఉత్సృజ - చూచెను.

అనగా సంకల్పించెనుట. సః. అపరమాతృత, సంకల్పేన - సంకల్పముచేత, ఏతాన్ - ఈ. లోకాన్ - లోకములను, ఆసృజతి - సృష్టించెనని, బుద్ధ్యాచాః - బుద్ధ్యాభ్యాయములు జెప్పదురు.

తా. సృష్టికిపూర్వమందు ఈజగంబంతయు, పరమాతృతమాత్రముగానే యుండెననియు, అపరమాతృత, సృష్టించెదనని సంకల్పించెననియు, మరియు, అపరమాతృత, సంకల్పముచేత ఈసర్వలోకములను సృష్టించెననియు, ఇట్లు, శ్రు. అతాతవా ఇదమేక ఏవాగ్రాసీన్నా న్యతిగ్రహచనమివత్స ఈక్షతలోకాన్ను సృజాతి. సఇమాన్ లోకాన్ సృజతే ఇత్యాదివాక్యములచేత అద్వితీయపరమాతృతవల్లనే, సర్వజగంబుపుట్టెనని బుద్ధ్యాభులు జెప్పదురు.

అవ ఈశ్వరుడే జగత్కారణుడనుటయందు తైత్తిరీయబ్రుతియుం బ్రమాణమని, చెందుకోకములచేత, ఆ తైత్తిరీయోపనిషద్వాక్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఖం వాయ్వగ్ని జల్లోర్వ్యోషధ్యన్న దేహః క్రిమాదమి॥

సంగూతాబ్రహ్మణ స్తస్మాదేతస్మాదాత్మనోఽఖిలాః॥ ౪.

టీ. తస్మాదేతస్మాదాతృతః - అయీప్రత్యేగభిన్న పరమాతృతయను, బ్రహ్మణః - పరబ్రహ్మమువల్ల, ఖం వాయ్వగ్ని జల్లోర్వ్యోషధ్యన్న దేహః = ఖం - అకాశం బును, వాయు - వాయువును, అగ్ని - అగ్నియు, జల - జలములును, ఉర్వి-భూమియు, ఓషధి - ఓషధులును, అన్న - అన్నంబును, దేహః - శరీరములును, అమి-ఈ అఖిలాః - అన్నియు, క్రమాత్ - క్రమముగా, సంగూతాః - వృట్టినవి.

తా. అయీప్రత్యేగభిన్న పరమాతృతయగు బ్రహ్మమువల్ల, అకాశవాయురగ్ని జలభూమిఓషధి అన్న దేహాదులన్నియు క్రమముగాబుట్టెనని, తైత్తిరీయోపనిషత్తు చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ బహుస్యాసుహమేవాతః ప్రజాయేయేతి కామతః॥

తప స్తప్త్వా సృజత్సర్వం జగదత్యాహతి త్త్రిః॥ ౫.

టీ. అహమేవ - నేనే, బహు - బహురూపములుగా, స్యాం - అయ్యెదను. ప్రజాయేయ - కార్యవర్గమయ్యెదను. ఇతి - ఈవిధముగల, కామతః - ఇచ్ఛవలన, తప స్తప్త్వా-తపస్సుచేసి, అనగా ఆలోచించుట. సర్వం-సకలమైన, జగత్ - ప్రపంచమును, ఆసృజతి - ఆబ్రహ్మము సృష్టించెనని. త్త్రిః-త్త్రిముని, ఆహ-చెప్పెను.

తా. మరియు, ఆప్రత్యగభిన్నపరబ్రహ్మమే, నేనుబహురూపములుగా నయ్యెదననియు, కార్యవర్గమయ్యెదననియు, ఈవిధమయిన యిచ్చచేత ఆలోచించి, ఈసర్వజగత్తును సృష్టించెనని, తిత్తిరిమునిచెప్పెను. అనగా, ఆతైత్తిరియోవనివత్తునందు, శ్రు|| సత్యజ్ఞానమనంత్రబ్రహ్మ|| అనెడి వాక్యముమొదలుకొని, శ్రు|| తస్మాద్వాపితస్మాదాత్మన ఆకాశస్సంఘాతః|| ఇత్యాదివాక్యముచేతయు, శ్రు|| అన్నాత్పురుషః|| అనెడి వాక్యంతమువరకుగల వాక్యములచేతయు, పంచకాశరూపగుహయందు బ్రహ్మమున్నదనిజెప్పి, ప్రత్యగకర్తకంటె అభిన్నమగు ఆబ్రహ్మమువలన ఆకాశాదిదేహంతమువరకుగల జగంబుబుట్టెనని దెలుపబడెను. అట్లుతెలిపి, వైభాగమందును, శ్రు|| సోకామయత బహుస్యాంప్రజాయేయేతి సతపోతప్యతంతపస్తప్త్యాఇదం సర్వమసృజత్యదిదంకించ|| అనెడివాక్యములచేత, ఆప్రత్యగభిన్నపరబ్రహ్మమే జగదుత్పత్తిచ్ఛాపూర్వకపర్యాలోచనచేత సర్వజగత్తును సృష్టించెనని తెలుపబడెను.

అవ. ఛాందోగ్యసృతియందును బ్రహ్మమువల్లనే జగత్తు సృష్టింపబడినట్లు, వినబడుచున్నదని, యిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| ఇదమగ్రేసదేవాసీద్భహుత్వాయతదైక్షతః|

తేజోబన్నాండజాదీనిససర్జేతిచసామగాః||

౬.

టీ. ఇదం - ఈజగంబంతయు, ఆగ్రే - సృష్టికిపూర్వమందు, సదేవాసీత్ - బ్రహ్మమాత్రముగానేయుండెను. తత్ - ఆబ్రహ్మము, బహుత్వాయ - బహురూపముగానుండుటకొరకు, విక్షత - వీక్షించెను. అనగా సంకల్పించెనట. తేజోబన్నాండజాదీని=తేజః-అగ్నిని. అప్ - జలంబును, అన్న - అన్నములను, అండజాదీని-అండజాదిభూతములను, ససర్జ - సృష్టించెను. ఇతిచ - ఇట్లని, సామగాః - సామవేదాధ్యాయులు వర్ణించుచున్నారు.

తా. ఈప్రపంచమంతయు సృష్టికిపూర్వమందు బ్రహ్మమయముగానుండెననియు, ఆబ్రహ్మము బహురూపములుగా నుండుటకొరకు సంకల్పించెననియు, అట్లు బ్రహ్మము సంకల్పించి, ఆకాశవాయువులను సృష్టించి, పిమటట, తేజోబలాద్యన్న అండజాదిభూతములను సృష్టించెనని, సామవేదాధ్యాయులు చెప్పుదురు. అదియెట్లునగా, శ్రు|| సదేవసోమ్యేదమగ్రఅసీ దేకమేవాద్వితీయం|| అనియిట్లు సమూహమగు అద్వితీయబ్రహ్మమును జెప్పటకు ప్రారంభించి, శ్రు|| తదైక్షతబహుస్యాం ప్రజాయేయేతితేజోసృజతః|| ఇత్యాదివాక్యముచేత ఆబ్రహ్మమునకే, ఈక్షణపూర్వకమయిన తేజోబలాన్నప్రజ్జ్వల్యము చెప్పబడెను. అనగా ఆబ్రహ్మమే సంకల్పించి, సర్వజగత్తు

ను సృష్టించెనని యభిప్రాయము. మరియు, ఆభూతములకు, ౧. అండజము=గ్రుడ్డువల్లబుట్టినది, ౨. జరాయుజము=మావివల్లబుట్టిన మనుష్యదేహము, ౩. ఉద్భిజము=భూమిని భేదించుకొని పైకి అంకురించుకొనిన పృథ్విదికము. అ నెడి, ఈమూడుకరిరములను, ఆబ్రహ్మము సృష్టించెనని, శ్రు|| తేహంభిత్వేహం భూతానాం త్రీణ్యేవబీజాని భవంత్యండజం జరాయుజముద్భిజమ్|| ఇత్యాదివాక్యముచేత నామవేదాధ్యాయములు జెప్పుదురుని తాత్పర్యము.

అవ. ఇప్పుడు, మండకోపనిషద్వాక్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో|| విస్ఫులింగాయథావహ్నేద్దాయంతేక్షరతస్తథా:

వివిధాశ్చిజ్జడాభావాఇత్యాధర్వణికశ్శుక్తిః|| ౭.

టీ. వహ్నేః - ప్రదీప్తమగు అగ్నివలన, విస్ఫులింగాః - విస్ఫులింగములు, యథా - ఏప్రకారముగా, జాయంతే - పుట్టుచున్నవో, తథా - ఆప్రకారము, అక్షరతః - బ్రహ్మమువల్ల, వివిధాః - నానావిధములైన, చిజ్జడాః - చేతనజడరూపములగు, భావాః - పదార్థములు బుట్టుచున్నవి. ఇతి - ఇట్లని, ఆధర్వణికశ్రుతిః - మండకోపనిషద్వాక్యము జెప్పుచున్నది.

తా. దేదీప్యమానముగా బ్రజ్వలించెడి అగ్నిహోత్రమువలన నిష్పలరహము బుట్టినట్లు, అక్షరశబ్దముచేత జెప్పదగిన బ్రహ్మమువల్ల చేతనజడరూపములగు నానావిధపదార్థములు బుట్టుచున్నవి. ఇట్లు, శ్రు|| తదేతత్సత్యాయథామదీప్తాత్పావకా ద్విస్ఫులింగాస్సహస్రశః ప్రభవంతేసర్వాతాః | తథాక్షరాద్వివిధాసోమ్యభావాః ప్రజాయంతేతత్రచైవాపియంతి|| ఇత్యాది వాక్యముచేత మండకోపనిషత్తునందు జెప్పబడియున్నది.

అవ. ఇట్లు, బ్రహ్మదారణ్యక శ్రుతియందును అవ్యాకృతశబ్దముచేజెప్పదగినబ్రహ్మమువల్ల నామరూపపంతపైన జగత్తుబుట్టినట్లు వినపడుచున్నదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| జగదవ్యాకృతంపూర్వమాసీద్వాక్రియతాథునా|

దృశ్యాభ్యాంనామరూపాభ్యాంవిగాడాదిషు తేస్సుతే|| ౮.

టీ. పూర్వం - సృష్టికీపూర్వము, జగత్ - ప్రపంచము, అవ్యాకృతం - అవ్యాకృతశబ్దముచే జెప్పదగిన బ్రహ్మమాత్రముగా, ఆసీత్ - ఉండెను. అథునా - ఇప్పుడు, అథగా సృష్టికాలమందనుట. దృశ్యాభ్యాం - దృశ్యములగు, నామరూపాభ్యాం - నామరూపములచేత, వ్యాక్రియత - వికారముగాజేయబడెను. తే-అనామరూపములు

రెండును, విరాడాదిపు - విరాట్టు మొదలగు స్థూలకార్యములయందు, స్వపే - స్వప్నముగాదోచుచున్నవి.

తా. శ్రు. తద్దేవతత్వవ్యాకృతమాసీత్తన్నామరూపాభ్యామేవ వ్యాక్రియ తాసౌనామాయమిదంరూపం॥ అనెడి వాక్యముచేత, సృష్టికృతార్థమందు, ఈజగంబంతయు మాయోపాధికమగు ఆవ్యాకృతశబ్దముచే జెప్పదగినబ్రహ్మతమయముగా నుండెనని, బృహదారణ్యకశ్రుతియందు జెప్పబడెను. ఆవ్యాకృతశబ్దవాచ్యమగు బ్రహ్మతమను చెప్పటచేత, నామరూపాత్మకప్రపంచము సృష్టికృతార్థమందు స్వప్నముగాలేనట్లును, నామరూపములను, సృష్టికరించెడి శక్తియొకటియున్నట్లు అర్థమాయెను. పిన్నట సృష్టికాలమందు ఆశక్తివల్లకలిగింపబడిన నామరూపములు రెండును. విరాట్టు మొదలగు స్థూలకార్యములయందు స్వప్నత్వమును పొందుచున్నవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విరాజ్ఞనునరోగాఃఖరాశ్వాజాదయస్తథా॥

పిపీలికావధిద్వంద్వమితివాజసనేయసః॥

౯.

టీ. విరాజ్ఞనునరోగావః=విరాట్ - విరాట్టును, మను - మనువులును, నరః - మనుష్యులును, గావః - గోవులును, ఖరాశ్వాజాదయః=ఖర - గాడిదలును, ఆశ్వ - గుఱ్ఱములును, ఆజాదయః - మేకలు మొదలగునవియు, తథా - ఆప్రకారము, పిపీలికావధిద్వంద్వం=పిపీలికా - చీమయే, అవధి - అవధిగాగల, ద్వంద్వం - జంతుమిధునరాశియంతయు బ్రహ్మతమవల్లుబట్టెను. ఇతి - ఇట్లని. వాజసనేయసః - వాజసనేయినులు జెప్పదురు.

తా. బ్రహ్మాదిదేవతలును, మనువులును, మనుష్యులును, గోవులును, గుఱ్ఱములును, గాడిదలు మేకలు మొదలగుజంతువులును, మరియు, చీమపర్యంతముగల శ్రీపురుషరూపజంతుమిధునరాశియంతయు, పరబ్రహ్మతమవల్లుబట్టెనని, శ్రు. తదిదమప్రేతర్షినామరూపాభ్యామేవ వ్యాక్రియతే౨ సౌనామాయమిదంరూపం॥ అత్తైవేదమగ్రాసీత్పురుషవిధః॥ ఇత్యాదివాక్యము మొదలుకొని, శ్రు. ఏవమేవయదిదంక్రించ మిధునమా పిపీలికాభ్యంతర్వర్తమసృజత॥ అనెడివ్యాఖ్యాంతమువరకుగల గ్రంథముచేత బృహదారణ్యకొపనిషత్తునందు, ఈపైనచెప్పబడిన అర్థమే చెప్పబడెను. గనుక, ఈశ్వరునివల్లనే జగత్తుపుట్టెనుగాని, జీవులవల్ల జగత్తుపుట్టలేదని లేలియవలెను.

శ్లో॥ కృత్వారూపాంతరంజైవందేహాపాప్రివిశదీశ్వరః॥

ఇతితాఃశ్రుతయఃపాప్రిహుర్జీవత్వంపాప్రిధారణాత్ ॥ ౧౦.

టీ. ఈశ్వరః - బ్రహ్మము, జీవం - జీవసంబంధీయగు, రూపాంతరం - మరి యొకవికారరూపమును, కృత్వా - చేసికొని, దేహే - దేహసమూహమందు, పౌవి శదితి - ప్రవేశించెనని, తాః - ఆ, శ్రుదయః - ఉపనిషత్తులు, పౌహుః - చెప్పచు న్నవి. పౌణధారణాత్ = పౌణ - పౌణాదులను, ధారణాత్ - ధరించుటవల్ల అసగా పౌణాదులయొక్క స్వామిత్వముచేత ప్రేరకత్వమువల్లనగుట జీవత్వం - జీవభావమగును.

తా. మరియు ఆబ్రహ్మమే, జీవసంబంధీయగు మరియు వికారరూపమును చేసికొని దేహసమూహమందు ప్రవేశించెనని, నైనచెప్పబడిన ఉపనిషత్తులన్నియుం చెప్పచున్నవి. ప్ర అయితే, ఆబ్రహ్మమునకు జీవభావమెందువల్లనో చెప్పము. ! ఉ. పౌణాదులకు బ్రహ్మభావముచేత వర్తించుచు, ఆపౌణాదులను ప్రేరేపించుట యే, జీవభావమగును. అట్టిజీవరూపమును బ్రహ్మముచేసికొని, దేహసమూహమందు ప్రవేశించియున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ చైతన్యంయదధిష్ఠానంలింగదేహాశ్చయఃపునః।

చిచ్ఛాయాలింగదేహస్థితత్సంఘోజీవఉచ్యతే॥ ౧౧.

టీ. అధిష్ఠానం - లింగదేహకల్పనకు ఆధారమగు, యత్ - ఏ, చైతన్యం - కూటస్థచైతన్యముగలదో, యఃపునః - ఏ, లింగదేహాశ్చ - కూటస్థచైతన్యమందు కల్పిం పబడిన లింగదేహముగలదో, లింగదేహస్థా = లింగదేహ - మాక్షుశరీరమందు, స్థా - ఉండెడి, చిచ్ఛాయా = చిత్ - కూటస్థునియొక్క ఛాయా - ప్రతిబింబముగలదో, అసగా చిదాభానుడనుట. తత్సంగః = తత్ - ఆమూర్తియొక్క, సః - సమూ హము, జీవః - జీవుడని, ఉచ్యతే - చెప్పబడును.

తా. ప్ర. అయితే, ఆజీవస్వరూపమెట్టిది? ఉ. ౧. లింగదేహకల్పనకు ఆధార మైన ప్రత్యేకాత్మతయనెడి చైతన్యమును, ౨. ఆచైతన్యమందు కల్పించబడిన లింగదే హంబును, ౩. ఆలింగదేహమందు ప్రతిబింబరూపముగానుండెడి చిదాభానుడును, ఈమూర్తినిజేర్చి జీవశబ్దముచేత చెప్పబడును. బింబరూపుడగు ప్రత్యేకాత్మయొక్క ప్రతిబింబమును. చిదాభానునిగా తెలియవలెను.

శ్లో॥ మాహేశ్వరీతుమాయాయాతస్యానిర్తాణశక్తివత్।

విద్యతేమోహశక్తిశ్చతంజీవంమోహయత్యసా॥ ౧౨.

టీ. మాహేశ్వరీతు - ఈశ్వరసంబంధీయగు, యా - ఏ, మాయా - మాయా

శక్తిగలదో, తస్మాత్ - ఆమాయకు, నిరాకాశక్తివత్ - జగన్నిరాకాశక్తియున్నట్లు, మోహశక్తిశ్చ - మోహనసామర్థ్యతయు, విద్యతే - గలిగియున్నది. అసౌ - ఈమోహనశక్తి, తం - ముందుజెప్పబడిన, జీవం - జీవుని, మోహయతి - మోహింపజేయుచున్నది.

తా. పృ. అయితే, ఈశ్వరుడే జీవరూపముచేత దేహమందు పృవేశించియున్న యెడల, అజీవునకు అజ్ఞత్వముఃఖిత్యాది విరుద్ధధర్మములెట్లుగనీగను? ఉ. శృ|| మాయాంతుప్రకృతివిద్యావాతయనంతుమహేశ్వరం|| అనెడి శృతిప్రకారము, ఈశ్వరసంబంధినియగుమాయకు, సర్వజగత్తును సృష్టించెడి సామర్థ్యమున్నట్లు, ఆమాయకే, మోహింపజేసెడి సామర్థ్యతయుంగలిగియున్నది ఇట్లు, శ్రుతిదేతజ్ఞడంతుమోహితకం|| అనెడిశృతి, మాయ, జడరూపమనియు, మోహరూపమనియు జెప్పుచున్నది. ప్ర. సరి. అందులపై ఏమి? ఉ. ఆమోహనశక్తి, అజీవునిమోహింపజేసి, చిదానందాదిస్వరూపజ్ఞానములేనివానినిగాజేయుచున్నది.

శ్లో|| మోహదనీశతాంప్రాప్యగుగ్గోవపుషిశోచతి|

ఈశసృష్టమిదందైవైతంసర్వముక్తంసమాసతః|| ౧౩.

టీ. మోహత్ - పూర్వోక్తమోహనశక్తివల్ల, అనీశతాం - అసామర్థ్యత్వమును, ప్రాప్య - పొంది, వపుషి - దేహమందు, నిమగ్నస్థ - తాదాత్మ్యాభిమానమునుపొందినవాడగుచు, శోచతి - దుఃఖించుచుత్నాడు. అనగా దుఃఖిత్యాద్యభిమానమును చేయుచున్నాడనుట. ఈశసృష్టం = ఈశ - ఈశ్వరునిచేత, సృష్టిం - సృష్టించబడిన, ఇదం - ఈ, దైవైతం - జగత్తు, సర్వం - అంతయు, సమాసతః - సంక్షేపముగా, ఉక్తం - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, అట్లుమోహింపజేయుటవల్ల నష్టమేమి? ఉ. అజీవుడు, అమోహనశక్తివల్ల, ఇచ్ఛమునుపొందుటయందును, అనిష్టమునువిడుచుటయందును సామర్థ్యతలేనివాడగుచు, శరీరమే తాననితలచుచు దుఃఖిత్యాద్యభిమానమును జేయుచున్నాడు. ఇట్లు, శ్రు. సమానేవుక్షేపురుషోనిమగ్నోఽనీశయాశోచతిమూహమానః|| అనెడి శృతిజెప్పుచున్నది. ఈచెప్పబడినదంతయు, ఈశ్వరునిచేత సృష్టించబడినదైవైతమగును. ఈశ్వరసృష్టినంతయు సంక్షేపముగాజెప్పితిమి. అనగా, ఇకముందు జెప్పబోయెడి జీవసృష్టి, ఈయాశ్వరసృష్టితోటి చేరకుండుటకొరకు, ఇక్కడ ఈశ్వరసృష్టి, ముగింపబడెనని తెలియవలెను.

అవ, ఇకనుజీవునిచేత సృష్టించబడిన దైవైతమును చెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సప్తాన్నబ్రాహ్మణేద్వైతంజీవసృష్టప్రపంచితం।

అన్నానిసప్తజ్ఞానేనకర్తృణాజనయత్పితా॥

౧౪.

టీ. సప్తాన్నబ్రాహ్మణే - సప్తాన్నబ్రాహ్మణమందు, జీవసృష్టం=జీవ - జీవునిచేత, సృష్టం - సృష్టింపబడిన, ద్వైతం - జగము, ప్రపంచితం - చెప్పబడెను. పితా - జీవుడు, జ్ఞానేన - తెలివితేతయు, కర్తృణా - కర్తృమచేతయు, నప్త-ఏదైన, అన్నాని - అన్నములను, అజనయత్ - పుట్టించెను, అనగా సృష్టించెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆజీవుడు, ద్వైతమును సృష్టించెననుటయందు బ్రహ్మణ మేమి? ఉ. ఛాందోగ్యోపనిషత్తుయందుగల సప్తాన్నమనెడి బ్రాహ్మణమందు జీవ సృష్టి, చెప్పబడియున్నది. గనుక, సప్తాన్నబ్రాహ్మణము ప్రమాణమగును. ప్ర. అయితే, ఆసప్తాన్నబ్రాహ్మణమందు, జీవసృష్టి, యెట్లుచెప్పబడెనో చెప్పము? ఉ. జీవుడు, జ్ఞానకర్తృములచేత సప్తాన్నములను సృష్టించెనని, శ్రుతి యత్యప్తాన్నాని మేవయాతపసాజనయత్పితా॥ ఇట్లు, సప్తాన్నబ్రాహ్మణమందుచెప్పబడియున్నది. ఇటుజీవుడు, తనఅదృష్టద్వారా, జగత్తును సృష్టించుటవల్ల, పైనచెప్పబడిన శ్రుతియందుగల, పితృశబ్దముచేత ఆజీవుడు సర్వలోకపాలకుడని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మర్త్యాన్నమేకందేవాన్నేద్వైపశ్యన్నంచతుర్థకం।

అన్యత్త్రితయమాత్తార్థమన్నానాంవినియోజనం॥

౧౫.

టీ. ఏకం - ఆసప్తాన్నములలోనొకటి, మర్త్యాన్నం=మర్త్య - మనుష్యుల యొక్క, అన్నం - అన్నమగును. ద్వై - రెండు, దేవాన్నే=దేవ - దేవతలయొక్క, అన్నే - అన్నములగును. చతుర్థకం - నాలుగవదగుమరియొకటి, పశ్యన్నం=పశు - పశువులయొక్క, అన్నం - అన్నమగును. అన్యత్ - మిగిలిన, త్రితయం - అన్నత్రయము, అనగా మూడన్నములనుట. ఆతాత్పర్యం - ఆతత్పర్యంకరగును. అన్నానాం - సప్తాన్నములయొక్క, వినియోజనం - ఉపయోగము, (ఉక్తం) ఇట్లుచెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, జీవుడు, ఎందునిమిత్తమై, ఆసప్తాన్నములను సృష్టించెనో జెప్పము? ఉ. ఆసప్తాన్నములలో, ఒకటి మనుష్యాన్నమగును. మరిరెండు, దేవాన్నములగును. నాలుగవదగు మరియొకటి పశ్యన్నమగును. మిగిలిన మూడన్నములును ఆతాత్పర్యములగును. ఈప్రకారముగా ఆసప్తాన్నములయొక్క ఉపయోగమును ఆసప్తాన్నబ్రాహ్మణమందు, శ్రుతి ఏకమస్యసాధారణంద్వేదే వానభాజయత్ త్రిణ్యైత నేతదుతపశుభ్యఏకంపాత్యచ్ఛన్॥ అనిచెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ ప్రీహ్యదికందర్శపూర్ణమాసౌక్షీరంతథామనః।

వాక్ ప్రాణా శ్చేతిసప్తత్వమన్నానామవగమ్యతాం॥ ౧౬.

టీ. ప్రీహ్యదికం - నడు మొదలగుధాన్యంబును, దర్శపూర్ణమాసౌ - అమావాస్యపూర్ణిమలును, సౌక్షీరం - పాలును, తథా - ఆప్రకారము, మనః - మనంబును, వాక్ప్రాణాశ్చ=వాక్ - ఇంద్రియములును, ప్రాణాశ్చ - ప్రాణములును, అన్నానాం - అన్నములయొక్క, సప్తత్వమితి - సప్తసంఖ్యాస్వరూపమని, అవగమ్యతాం-ఎరుగబడుగాక, అనగా నెరుగవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆసప్తాన్ని ములెద్ది? ఉ. ధాన్యాదికమును హస్తముగును. అమవాస్య పూర్ణిమలులెందును దేవాన్నములగును. సౌక్షీరములుపశ్యన్నముగును, ౧. మనంబును, ౨. ఇంద్రియవర్గంబును, ౩. ప్రాణవర్గంబును, ౪ ఈమూడును ఆత్మాన్నములగును. ఈచెప్పబడినయేడును, సప్తాన్నములని తెలియవలెను. ఈచెప్పబడిన ప్రకారమే సప్తాన్నబ్రాహ్మణమందు, శ్రు॥ ఏకమస్య సాధారణమితీదమేవాస్య తత్సాధారణమన్నం యదిదమద్యతే । అనెడివాక్యము మొదలుకొని, శ్రు॥ ఆయమా తాత్వాబజయోమనోమయఃప్రాణమయః॥ అనెడి వాక్యంతవర్యంతముగల వాక్య సందర్భముచేత జెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ ఈ శేనయద్యప్యేతానినిర్మితానిస్వరూపతః।

తథాపిజ్ఞానకర్తాభ్యాంజీవోఽకార్షీత్తదన్నతాం॥ ౧౭.

టీ. యద్యపి - విచారించగా, ఏతాని - ఈసప్తాన్నములును, స్వరూపతః - స్వరూపమువల్ల, ఈశేన- ఈశ్వరునిచేత, నిర్మితాని - నిర్మించబడినవగును. తథాపి- అట్లేనను, జీవః. జీవుడు, జ్ఞానకర్తభ్యాం- జ్ఞానకర్తములచేత, తదన్నతాం=తత్ - ఆయేడింటికని, అన్నతాం - అన్నత్వమును, అనగా తనకుభోగసాధనత్వముననుట. అకార్షీత్- కలుగజేసెను. అనగా కలుగజేసికొనుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈసప్తాన్నములును జగత్తులో ఆంతర్భూతములగుటచేత, ఈసప్తాన్నములను ఈశ్వరనిర్మితములనియే జెప్పట యుక్తమగుగాని, యీశ్వరనిర్మితములుగావని చెప్పటయుక్తమెట్లుగును? ఉ. ఆసప్తాన్నములయొక్క స్వరూపము ఈశ్వరనిర్మితమైనను ఆసప్తాన్నములయొక్క భోగ్యత్వాకారము, జీవునిచేతనిర్మితంబుబడినదగును. ఎట్లునగా జెప్పెదవినుము. ఈసప్తాన్నములయొక్క స్వరూపము ఈశ్వరునిచేత నిర్మితంబుబడినను, జీవుడు జ్ఞానకర్తములచేత ఆసప్తాన్నములను. తనకు భోగ

సాధనముగా జేసికొనియు, జ్ఞానము, విహితమనియు, ప్రతిషిద్ధమనియు, ఇట్లు రెండు విధములగును. దేవతాదిధ్యానము, విహితజ్ఞానమనబడును. పరశ్రీపరధనాపహరణాది రూపముగు ధ్యానము, ప్రతిషిద్ధజ్ఞానమనబడును. మరియు, కర్తృత్వము, విహితమనియు, ప్రతిషిద్ధమనియు, ఇట్లు రెండువిధములగును. యజ్ఞాదిరూపముగు కర్తృత్వము, విహితకర్తృత్వమనబడును. హి సాదిరూపముగు కర్తృత్వము, ప్రతిషిద్ధకర్తృత్వమనబడును. ఇట్టి జ్ఞానకర్తృత్వములచేత జీవుడు, ఆసప్తాన్నములును తనకు భోగసాధనములగునట్లుగా, ఆ సప్తాన్నములకు భోగ్యాకారత్వమును నిర్మించెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఈశ కార్యంజీవభోగ్యంజగద్వాభ్యాంసమన్వితం।

పితృజన్యాభర్తృభోగ్యా యథాయోషి త్తథేవ్యతాం॥ ౧౮.

టీ. జగత్ - సప్తాన్నరూపముగా జెప్పబడిన ధాన్యాదికము, ఈశ కార్యం - ఈశ్వరకార్యముగాను, అనగా ఈశ్వరునిచే గలిగినదనుట. జీవభోగ్యం = జీవ - జీవునకు, అనగా జీవునిచేననుట. భోగ్యం - భోగింపదగినవస్తువుగాను, ద్వాభ్యాం - ఇద్దరితోటి, సమన్వితం - సంబంధముగలదియగును. యోషిత్ - ఒకశ్రీ, పితృజన్యాసతీః - పితృ - తండ్రివల్ల, జన్యాసతీ - పుట్టినదగుచు, భర్తృభోగ్యా = భర్తృ - భర్తకు, భోగ్యా - భోగింపదగినవస్తువు, యథా - ఏప్రకారమాయెనో, తథా - అప్రకారము, ఇవ్యతాం - జగత్తు ఇచ్చయింపబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లు చెప్పటచేత ఏమి చెప్పబడినట్లాయెను? - ఉ. సప్తాన్నరూపముచేత జెప్పబడిన ధాన్యాదిజగత్తు, ఈశ్వరునివల్ల బుట్టినదిగాను, జీవునిచేత భోగింపదగినదిగాను, ఇట్లు రెండువిధములచేత జీవేశ్వరులద్వారితోటి సంబంధమును గలిగియున్నది. ప్ర. అయితే, ఒకవస్తువు, ఇట్లద్వారితోటి సంబంధమును గలిగియుండుటయందు దృష్టాంతమేమి? - ఉ. ఒకశ్రీ, తండ్రివల్ల బుట్టినదగుచు, భర్తకు భోగ్యవస్తువాయెను. - అటువలెనే, సప్తాన్నరూపజగంబును, ఈశ్వరునివల్ల బుట్టినదగుచు, జీవునకు భోగింపదగినవస్తువాయెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మాయావృత్త్యాత్మకోహీశసంకల్పసాధనంజనం।

మనోవృత్త్యాత్మకోజీవసంకల్పభోగసాధనం॥ ౧౯.

టీ. మాయావృత్త్యాత్మకః = మాయా - మాయయొక్క, వృత్తి - వ్యాపారమే, ఆత్మకః - స్వరూపముగాగల, ఈశసంకల్పః = ఈశ - ఈశ్వరునియొక్క, సంకల్పః - సంకల్పము, జనాహి - సృష్టించుటయందే, సాధనం - సాధనముగును. మనోవృత్త్యా

తత్కః=మనః - మనస్సుయొక్క, పుత్రి - వ్యాపారమే, ఆత్మకః - స్వరూపముగా
గల, జీవసంకల్పః=జీవ - జీవునియొక్క - సంకల్పః - సంకల్పము, భోగసాధనం=
భోగ - భోగముందు, సాధనం - సాధనముగును.

తా. ప్ర. అయితే, జగత్తు సృష్టించుటయందు జీవేశ్వరులకు సాధనమేమి? ఉ. మాయావ్యాపారమే స్వరూపముగాగల ఈశ్వరసంకల్పము. సృష్టించుటయందే సాధనముగును. మనోవ్యాపారమే స్వరూపముగాగల జీవునియొక్క సంకల్పము, భోగముందు సాధనముగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఈశనిర్మితమణ్యాదౌవస్తు న్యేకవిధేష్టితే।

భోక్తృధీవృత్తినానాత్వాత్తద్భిగోబహుధేవ్యతే॥ ౨౦.

టీ. ఈశనిర్మితమణ్యాదౌ=ఈశ - ఈశ్వరునిచేత, నిర్మిత - నిర్మింపబడిన, మణ్యాదౌ - మణిమొదలగు, వస్తుని - వస్తువునందు, ఏకవిధే - ఒకటివిధము, అన గానేకస్వరూపమునట. స్థితేశలి - ఉంచుండగా, భోక్తృధీవృత్తి నానాత్వాత్ = భోక్తృ - ఆమభివంచెడి జనులయొక్క, ధీవృత్తి-బుద్ధివృత్తులయొక్క, నానాత్వాత్ - నానావిధత్వమువల్ల, తద్భిగః=తత్ - ఆమణ్యాదివస్తువుయొక్క, భోగః - భోగము, బహుధా - అనేకవిధముగా, ఇవ్యతే - ఇచ్చయింపబడుచున్నది. అనగా అనుభవం పబడుచున్నదనట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈశ్వరునిచేత సృష్టింపబడినవస్తుస్వరూపముకంటే, అన్యమైన భోగ్యత్వాకారమే లేనప్పుడు, జీవునిచేత సృష్టింపబడినదెద్ది? ఉ. ఈశ్వరుని చేత నిర్మింపబడిన మణిమొదలగు వస్తువునందు ఏకస్వరూపము గలిగియున్నను, ఆమణ్యాదివస్తువును అనుభవించదలచిన పురుషులయొక్క చిత్తవృత్తులు, 'నానావిధముగా నుండుటవల్ల, ఆపురుషులచేత ఆమణ్యాదివస్తువిషయభోగంబును, బహువిధములుగా అనుభవించబడుచున్నది. కనుక, అట్టిబహువిధభోగమునకు ప్రయోజకమైన ఆకార భేదము, ఆమణ్యాదిభోగ్యవస్తువునందు గలదని ఊహించవలెను. ఆమణ్యాదిభోగ్యవస్తువునందుగల ఆకారభేదమే, జీవునిచేత సృష్టింపబడెనని తెలియవలెను. భోగ్యమనగా భోగింపదగిన వస్తువనియర్థము.

శ్లో॥ హృష్యత్యేకోమణింలభ్యాక్రథ్యత్యన్యోహ్యలాభతః।

పశ్యత్యేవవిరక్తోత్రహృష్యతినకుప్యతి॥

౨౧.

టీ. ఏకః - మణినికొరెడువారిలానొకడు, మణిం - ఆమణిని, లభ్యా - పొంది,

హృదయ - సంతోషమునుపొందుచున్నాడు. అన్యః - ఆమణిని కోరెడువారిలో మరొకడు. అలాభతః-ఆమణిలభింపమివలె, క్రుధ్యతి-క్రోధమునుపొందుచున్నాడు. అత్ర- ఈమణివిషయమై, విరక్తః-ఆపేక్షలేనివాడు, అనగా మణినికోరినవాడనుట. పశ్యత్యేన - చూచుచుండునేగాని, సహృదయ - లాభనిమిత్తక సంతోషమునుపొందడు. నకుప్యతి అలాభనిమిత్తక క్రోధంబునుపొందడు.

తా. ప్ర. అయితే, భోగభేదమున్నయెడల, భోగ్యవస్తువగు ఆమణ్యాదికముండు ఆకారభేదమును కల్పించవలయును. ఆభోగభేదమేలేనప్పుడు ఆమణ్యాదిభోగ్యవస్తువునందు ఆకారభేదమెట్లుగలుగును? ఉ. ప్రత్యక్షముగా భోగభేదము కనబడుచుండగా, లేదనిచెప్పరాదు. అదియెట్లునగా జెప్పెదమినుము. మణిలాభమును కోరెడివారిలోనొకడు, ఆమణినిపొందుటచేత సంతోషమును పొందుచున్నాడు. మరియు, ఆమణికోరెడివారిలో మరొకడు; ఆమణి, తనకు లభింపమిచేత క్రోధమును పొందుచున్నాడు. మరియు, ఈమణివిషయమై విరక్తుడైనవాడు, ఆమణినిచూచుచుండునేగాని, మణిలాభాలాభనిమిత్తములైన సంతోషక్రోధములను పొందుచున్నవాడుగాదు. ఈచెప్పబడిన మణివిషయములగు సంతోషక్రోధఉపేక్షలు మూడును భోగములగును. ఈమూడువిధములైన భోగములకును సమానములైన ఆకారభేదములు మూడును ఆభోగ్యవస్తువగు మణియందున్నవని తెలియవలెను. ఈభోగ్యాకారభేదములు మూడును, జీవునిచేత సృష్టింపబడినవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ప్రియోఽప్రియఉపేక్ష్యశ్చేత్యాకారామణిగాత్రయః॥

సృష్టాజీవైరీశసృష్టంరూపంసాధారణంత్రిషు॥ ౨౨.

టీ. ప్రియః - ప్రీతివిషయత్వంబును, అనగా ప్రేమయనుట, అప్రియః- అప్రియవిషయత్వంబును, అనగా ద్వేషమనుట. ఉపేక్ష్యశ్చ - ఉపేక్షావిషయత్వంబును, అనగా ఉపేక్షించుటయనుట. ఇతి - ఇట్లునెడి, మణిగాః=మణి - మణిని, గాః - పొందియుండెడి, ఆకారాః. ఆకారభేదములు, త్రయశ్చ - మూడును, జీవైః-జీవులచేత, సృష్టాః - సృష్టింపబడినవి. ఈశసృష్టం=ఈశ - ఈశ్వరునిచేత, సృష్టం - సృష్టింపబడిన, రూపం - మణిస్వరూపము, త్రిషు - ఆయాకారవిశేషములగు మూటియందును, సాధారణం - సమానముగానున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, భోగభేదమువల్లగలిగెడి, ఆభోగ్యవస్తూకారభేదములెవ్వి? ఉ. ఆమణియందు పురుషులకుగల, ౧. ప్రియభావంబును, ౨. అప్రియభావంబును, ౩. ఉపేక్ష్యభావమునెడి లక్షణములుగల ఆకారభేదములమూడును జీవులచేతసృ

స్థింపబడినవగును. ఆయా కారవిశేషములగు మూటియందును, సమానముగా గూడి యుండెడి, ఏమణిస్వరూపముగలదో, అది, ఈశ్వరనిర్మితమని త్రెలియవలెను.

అవ. ఈ చెప్పబడిన జీవసృష్టియగు భోగ్యవస్తాకారభేదమును మరియొక యాదాహరణముచే నివ్వడు సృష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ భాగ్యాన్నుషాననాందాచయాతామాతేత్యనేకథా।

ప్రతియోగిధియాయోషిద్భిద్యతేనస్వరూపతః॥ ౨౩.

టీ. యోషిత్ - శ్రీ, ప్రతియోగిధియా - భేదబుద్ధిచేత, భార్యా - భార్య యనియు. న్నుషా - కోడలనియు, ననాందాచ - ఆకుబిడ్డయనియు, యాతా-తోడి కోడలనియు, మాతేతి - తల్లియనియు, అనేకథా - అనేకవిధములుగా, భిద్యతే - భేదింపబడుచున్నది. స్వరూపతః - స్వరూపమువల్ల, న - భేదింపబడదు.

తా. లోకమందు, ఒకశ్రీ, మగదుమామమొదలగు ఆయాయపేక్షారూపమైన భేదబుద్ధిచేత భార్యయనియు. కోడలనియు, ఆకుబిడ్డయనియు, తోడికోడలనియు, తల్లియనియు, ఇట్లు అనేకవిధములుగా భేదింపబడుచున్నదేగాని, స్వరూపమువల్ల భేదింపబడలేదు.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ననుజ్ఞానానిభిద్యంతామాకారస్తునభిద్యతే।

యోషిద్వపుస్యతశ్చయోనదృష్టోజీవనిర్మితః॥ ౨౪.

టీ. నను - ఓయా, జ్ఞానాని - ! శ్రీవిషయములైన జ్ఞానములు, భిద్యతాం - భేదింపబడుగాక. ఆకారస్తు - శ్రీయొక్కయాకారమా, నభిద్యతే - భేదింపబడలేదు యోషిద్వపుషి = యోషిత్ - ఆశ్రీయొక్క, నపుషి - దేహమందు, జీవనిర్మితః = జీవ - జీవునిచేత, నిర్మితః - నిర్మింపబడిన, అతిశయః - రూపాతిశయము, నదృష్టః - కనబడలేదు.

తా. ఓఆరైవతసిద్ధాంతీ, శ్రీవిషయములైన ఆలు, కోడలు, మొదలగు జ్ఞానములే భిన్నముగాకనబడుచున్నవిగాని, అట్టిజ్ఞానములకు విషయభూతమైన స్త్రీయొక్క స్వరూపమందు జీవునిచే నిర్మింపబడిన స్వరూపభేదము కనబడలేదు. అట్లుకనబడనప్పుడు, ఆయాయపేక్షా రూపమగు భేదబుద్ధిచేత, అస్త్రీ, భేదింపబడుచున్నదని చెప్పటయు క్తమెట్లగునని పూర్వవాది ఆక్షేపించెను.

అవ. ఇందుకు సిద్ధాంతి పరిహారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మైవంమాంసమయాయోషితాచిదన్యమనోమయా |
మాంసమయ్యాభేదేపిభిద్యతేహిమనోమయా || ౨౪.

టీ. మైవం - ఇట్లు ఆక్షేపింపరాదు. మాంసమయా - మాంసమయరూపము గల, యోషిత్ - స్త్రీ, అన్యా - ఇతరమగు, కాచిత్ - ఒకానొక, మనోమయా - మనోమయరూపముగలదియునగును. మాంసమయ్యా - మాంసమయరూపముచేత, ఆ భేదేపి - భేదములేకపోయినను, మనోమయా - మనోమయరూపము, భిద్యతేహి - భేదింపబడుచున్నదేయగును.

తా. ఓపూర్వవాది, నీయాక్షేపము సరియైనదిగాదు. ఆ స్త్రీయొక్క స్వరూపము, ఒకటి మాంసమయదేహమనియు, మరియొకటి మనోమయదేహమనియు, ఇట్లు రెండువిధములుగానున్నది. గనుక, ముందుజెప్పబడిన జ్ఞానభేదముచేత మాంసమయదేహమందు ఆకారభేదముగలుగనిన్నను, మనోమయదేహరూపమందు ఆకారభేదముగలుగుచున్నది. మరియు, వస్తువునందు రూపభేదములేకనే, ఆవస్తువిషయమైన జ్ఞానభేదముగలుగదు. అందుచేత, ఆలు, కోడలు మొదలగు స్త్రీవిషయములైన జ్ఞానభేదములచేత ఆ స్త్రీయొక్కరూపమందు ఆకారభేదముగలదని యవశ్యమంగీకరింపవలెను.

ఆవ. ఇప్పుడు, మరల పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ భ్రాంతిస్వప్నమనోరాజ్యస్తృతిష్వస్తుమనోమయం |
జాగ్రన్తానేనమేయస్యనమనోమయతేతిచేత్ || ౨౫.

టీ. భ్రాంతిస్వప్నమనోరాజ్యస్తృతిః = భ్రాంతి-భ్రాంతిదశయరిదు, స్వప్న-స్వప్నావస్థయందును, మనోరాజ్య - సర్వదావిషయధ్యానకాలమందును, స్తృతిః - సత్రించుటయందును, మనోమయం - మనోమయరూపము, అస్తు - అగుగాక. జాగ్రన్తానేన - ప్రత్యక్షప్రమాణముచేత, మేయస్య - ప్రమేయమునకు, అనగా వస్తువునకునుట, మనోమయతా - మనోమయభావము, న-లేదు. ఇతిచేత్ - ఇట్లుంటిచేనిచెప్పెదవినుము.

తా. ఓసిద్ధాంతీ, ౧. భ్రాంతి, ౨. స్వప్ననము, ౩. మనోరాజ్యము, ౪. స్తృతి, ఈనాలుగుసమయములయందును తోచెడివస్తువు, మనోమయమగునేగాని. జాగ్రదవస్థయందు ప్రత్యక్షాదిప్రమాణముచే నెరుగబడెడి, స్త్రీమొదలగు వస్తువునకు మనోమయత్వమును నెట్లుచెప్పవచ్చును. అనగా చెప్పరాదనుట.

ఆవ. ఇప్పుడు, సిద్ధాంతి, సమాధానము జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ బాధ మానేతు మేయేనయో గాత్యాన్విద్విషయాకృతిః।

భాష్యవార్తిక కారాభ్యామయమర్థఉదీరితః।

౨౭.

టీ. బాధ - ప్రత్యక్షాదిప్రమాణముందు బాహ్యవస్తువులు నిశ్చయమేయగును. మానే - ప్రమాణముందు, విషయాకృతిస్తు - వస్తావకారమో, మేయేన - ప్రమేయముతోటి, యోగాత్ - స.బంధమువల్ల, స్వాత్ - అగును. అయం - ఈ, అర్థః - అర్థము, భాష్యవార్తిక కారాభ్యాం = భాష్యకార - శంకరాచార్యవిచేతయు, వార్తిక కారాభ్యాం - వార్తికకారునిచేతయు, ఉదీరితః - చెప్పబడెను.

తా. ఓయితూర్వవాదీ, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణస్థలముందు, బాహ్యవస్తువులు నిశ్చయమేయగును. ప్ర. అయితే, అదినిశ్చయమైనయెడల, బాహ్యవస్తువైన స్త్రీకి, మనోమయత్వము నెట్లుచెప్పితిరి? ఉ. చిదాభాసునితోగూడిన మనోవృత్తిరూపము ప్రమాణమనిచెప్పబడును. ఘటాదివిషయము ప్రమేయమని చెప్పబడును. అట్టిప్రమాణమైన చిదాభాససహితమనోవృత్తిరూపము, ప్రమేయమైన ఘటాదివిషయముతోటి కలియుటవల్ల, ఆప్రమాణముందు విషయాకారము గలుగుచున్నది. గతుక, స్త్రీ మొదలగు బాహ్యవస్తువులకును మనోమయభావమును చెప్పవచ్చును. ప్ర. అయితే, ఈయర్థమును మీరేకల్పించివారాయేమి? ఉ. ఈయర్థము శ్రీభాష్యవార్తికకారులచేత చెప్పబడియున్నది.

ఆవ. ఇప్పుడు, ఆభాష్యకారునివాక్యము నుదహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మూషాసిక్తబయధాతాన్రుంతన్నిభంజాయతేతథా।

రూపాదికవ్యాప్తువచ్చిత్తంతన్నిభందృశ్యతేఘ్రవం॥ ౨౮.

టీ. తాన్రుం - కరుగబడినరాగి, మూషాసిక్తంసత్ = మూషా - మూసయందు, సిక్తంసత్ - తడుపబడినదగుచు, తన్నిభం = తత్ - ఆమూసయొక్క, నిభం - ఆకారమువంటి ఆకారముగలది, యథా - ఏప్రకారము, జాయతే - అగుచున్నదో, తథా - అప్రకారము, రూపాదిక - విషయములును, వ్యాప్తువత్ - విషయాభరించెడి, అనగా నెరిగెడియును. చిత్తం - చిత్తము, ధృవం - అవశ్యముగా, తన్నిభం = తత్ - ఆయాఘటాదివిషయమయొక్క, నిభం - ఆకారమువంటి ఆకారముగలదిగా, దృశ్యతే - కనబడుచున్నది. అవగా పొందబడుచున్నదనుట.

తా. ఏగ్రహదులను పోతపోయుటకు అగ్నిచేత కరుగబడినరాగి, మూసయందు తడుపబడినదగుచు, ఆమూసయొక్క ఆకారమువంటి ఆకారముగలది యెట్లుగుచు

న్నదో, అటువలెనే ఘటాదివిషయములను ఎరిగెడి చిత్తమును, ఆయాఘటాది విషయముయొక్క ఆకారమువంటి ఆకారముగలదిగా అవశ్యమగుచున్నదని శ్రీభాష్యకారులు జెప్పిరి.

అవ. ఇప్పుడు, ఈయర్థమందు మరియొకదృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వ్యంజకో వాయుధాలోకో వ్యంగ్యస్వాకార తామియాత్ ।

సర్వార్థవ్యంజకత్వాద్ధీర్ఘాకారాప్రదృశ్యతే॥ ౨౯.

టీ. వ్యంజకః - ప్రకాశకమగు, అనగా బ్రహ్మిణిపజే నడియనుట. అలాగః - ఎండ మొదలగునది, వ్యంగ్యస్య - ప్రకాశింపబడెడి ఘటాదిరూపముయొక్క, ఆకార తాం - ఆకారమువంటి ఆకారత్వమును, ఇయాత్ - పొందును. ధీ - బుద్ధి, సర్వార్థవ్యంజకత్వాత్ = సర్వార్థ - సకలపదార్థములయొక్క, వ్యంజకత్వాత్ - ప్రకాశకమగుటవల్ల, అనగా సర్వపదార్థములను ప్రకాశింపజేయునదియగుటవల్లననుట. అర్థాకారాసతీ = అర్థ - విషయములయొక్క, ఆకారాసతీ - ఆకారమువంటి ఆకారముగలదగుచు. ప్రదృశ్యతే - కనబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, రాగి మొదలగులోహము, అగ్ని సంబంధమువల్ల కరుగబడి మూసయందు తిడుపబడుచుండగా, కఠిమైనమూసయొక్క తాకిడిచేత చల్లదనముగలుగుటవల్ల, ఆరాగి మొదలగులోహము, ఆమూసయొక్క ఆకారమువంటి ఆకారమును పొందుచున్నను, తామ్రాదికమువంటి ఆకారవస్తువుగానిబుద్ధి, ఘటాదివిషయములయందు వ్యాపించినను, అట్టిబుద్ధికి ఘటాద్యాకారమువంటి యాకారమెట్లుగలుగును? ఉ. అయితే, ఈవృష్టాంతము నీబుద్ధికి సరిపడనియెడల మరియొకదృష్టాంతమును జెప్పెదమను. ప్రకాశరూపముగలిగి, ఇతరవస్తువులను ప్రకాశింపజేసెడి ఎండ మొదలగునది, ఘటాదివస్తువులను ప్రకాశింపజేయుచు, ఆఘటాదివస్తువుయొక్క ఆకారమువంటి ఆకారముగలదగుచున్నది. ఈప్రకారమే బుద్ధియు, సకలపదార్థములయందు వ్యాపించి ప్రకాశింపజేయుటవల్ల, ఆఘటాదివస్తువుయొక్క ఆకారమువంటి ఆకారముగలదగుచున్నదని తేలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, వార్తికకారవాక్యమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాతృత్వానాభినిష్పత్తిర్నిష్పన్నం మేయమేతితత్ ।

మేయాభిసంగతంతచ్చ మేయాభత్వంప్రపద్యతే॥ ౩౦.

టీ. మాతృః - ప్రమాతవల్ల, మానాభినిష్పత్తిః = మాన - ప్రమాణముయొక్క,

అభినివృత్తిః - ఉత్పత్తి, (భవతి) అగుచున్నది. నిర్వృత్తం - అట్లువుట్టినప్రమాణము, మేయం - ప్రమేయమును, అనగా ఘటాదివిషయరూపమునకుట. ఏతి - పొందుచున్నది. తచ్చ - అప్రమాణము, మేయాభిసంగతంసత్ = మేయ - ప్రమేయముతోటి. అభిసంగతంసత్ - సంబద్ధమగుచు, మేయాభిత్వం = మేయ - ఘటాదిరూపముయొక్క, ఆభిత్వం - ఆకారమువంటి ఆకారభావమును, ప్రపద్యతే - పొందుచున్నది.

తా. ఘటస్థునితోగూడిన బుద్ధియందుగల విదాభాసరూపము, ప్రమాతయుని చెప్పబడును. అట్టిప్రమాతవల్ల ప్రమాణముబుట్టుచున్నది. విదాభాసునితోగూడిన మనస్సుయొక్క వృత్తిరూపము, ప్రమాణమని చెప్పబడును. అట్లు వుట్టినప్రమాణము, ప్రమేయమైన ఘటాదిరూపమును పొందుచున్నది. మరియు, అట్లుఘటాదిరూపమును పొందినప్రమాణము, అఘటాదిరూపముతోటి చేరినదగుచు, ఘటాదిరూపముయొక్క సమానాకారత్వమును పొందుచున్నదని వార్తికకారుఁడెప్పిరి.

శ్లో॥ సత్యేనంవిషయాద్వైస్తోఘటౌమృణ్మయధీమయా॥

మృణ్మయోమాసమేయఃస్యాత్సాక్షిభాస్యస్తద్ధీమయః॥౩౧.

టీ ఏవంసతి - ఇట్లగుచుండగా, మృణ్మయధీమయా = మృణ్మయ - మృత్తికామయంబును, ధీమయా - మనోమయమనెడి, ద్వై - రెండైన, విషయా - విషయములు, సైః - వున్నవి. మృణ్మయః - మృత్తికామయఘటము, మాసమేయః = మాస - ప్రమాణముచేత, మేయః - ప్రకాశించబడునది. స్యాత్ - అగును. ధీమయః - మనోమయఘటము, సాక్షిభాస్యః = సాక్షి - ప్రత్యేగాత్మచేత, భాస్యః - ప్రకాశించబడునదియగును.

తా. ప్ర. సరి. ఇట్లు చెప్పటచేత ప్రస్తుతమందు లాభమేమి? ఉ. ఈపైన చెప్పబడినప్రకారము, ఒకఘటమే, మృత్తికామయమనియు, మనోమయమనియు, ఇట్లు రెండువిధములుగానున్నదియగును. ప్ర. అయితే, మృత్తికామయఘటము మనస్సుచేత గ్రహింపబడినట్లు, మనోమయఘటము, అమనస్సుచేత గ్రహింపబడుటకుకక్కముగామివల్ల, అమనోమయఘటమును గ్రహించుటకు దురియొకటి లేకపోవుచుండగా, అమనోమయఘటమెట్లు సిద్ధించును? ఉ. మృత్తికామయఘటము మనస్సుచేత బ్రకాశింపబడినట్లు, మనోమయఘటంబును సాక్షిచేత బ్రకాశింపబడుచున్నది. గనుక, మనోమయఘటమును గ్రహించునదిలేదనిచెప్పరాదు.

శ్లో॥ అన్వయవృత్తిరేకాభ్యాంధీమయోజీవబంధకృత్॥

సత్యస్త్రిశుఖదుఃఖేస్తస్తస్త్రిన్నసతినద్యయం॥

౩౨.

టీ. అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం - అన్వయవ్యతిరేకములవల్ల, ధీమయః - మానసప్రపంచము, జీవబంధకృత్ = జీవ - జీవునకు. బంధకృత్ - బంధమునుకలించునది యగును. అస్తిత్వసతి - ఈమానసప్రపంచము లోచుచుండగా, సుఖదుఃఖే - సుఖదుఃఖములురెండును, స్తః - ఉన్నవి. తస్మిత్ - ఆమానసప్రపంచము, అసతి - లేకపోవుచుండగా, ద్వయం - సుఖదుఃఖములురెండును, న - లేవు.

తా. ప్ర. సరి. ఈపైనచెప్పబడిన ప్రకారము ద్వైతము ద్వివిధమగుగాక. ఆద్వైవిధద్వైతమందు దేనినివిడువవలెనో, దేనినివిడువనక్కరలేదో జెప్పుము? ఉ. అన్వయవ్యతిరేకములచేత, జీవస్పృష్టియైన మానసప్రపంచమే, జీవునకుబంధకారియగును. గనుక జీవస్పృష్టియగు మానసప్రపంచము విడువదగినదగునని తెలియవలెను. ప్ర. అన్వయవ్యతిరేకములనగానేమి? ఉ. మానసప్రపంచముండుటయే. (అన్వయము) అగును. ఆమానసప్రపంచములేకపోవుటయే, (వ్యతిరేకము) అగును. జీవునిచేత సృష్టింపబడిన మానసప్రపంచమున్నయెడల, జీవునకు సుఖదుఃఖములుగలుగుచున్నవి. ఆ మానసప్రపంచములేని సుషుప్తిమూర్చాదృవస్థలయందు జీవునకు సుఖదుఃఖములుగలుగలేదు. కనుక, జీవస్పృష్టియగుమానసప్రపంచమేజీవునకుబంధకారియని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అసత్యపితృబాహ్యర్థస్వప్నాదౌబధ్యతేనరః।

సమాధిసుప్తిమూర్చానుసత్యవృత్తిన్నబధ్యతే॥ ౩౩.

టీ. నరః - మనుష్యుడు, స్వప్నాదౌ - స్వప్నస్థైర్యాదికాలమందు, బాహ్యర్థే - శ్రీవ్యాసాదివస్తువు, అసత్యపి - నిశ్చయముగాలేకపోయినను, బధ్యతే - బంధింపబడుచున్నాడు. అనగా సుఖదుఃఖయుక్తుడగుచున్నాడనుట. సమాధిసుప్తిమూర్చాను = సమాధి - సమాధ్యవస్థయందును, సుప్తి - సుషుప్తివస్థయందును, మూర్చాను - మూర్చావస్థయందును, అస్తిత్వ - ఈబాహ్యవస్తువైన శ్రీవ్యాసాదికము, సత్యపి - నిశ్చయముగా సమీపమందున్నను, నబధ్యతే - బంధింపబడడు. అనగా సుఖదుఃఖయుక్తుడుగాడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈచెప్పబడిన అన్వయవ్యతిరేకములు, బాహ్యవస్తువిషయముగాగలవికావాయేమి? ఉ. లోకమందు మనుష్యుడు స్వప్నస్థైర్యాదికాలమందు, తనకు అనుకూలములైన స్త్రీలుమొదలగు బాహ్యవస్తువులును, ప్రతికూలములైన వ్యాసాదిబాహ్యవస్తువులును నిశ్చయముగా సమీపమందు లేకపోయినను, ఆ శ్రీవ్యాసాదులు మనస్సునకు దోచుటవల్ల, సుఖదుఃఖములను పొందుచున్నాడు. మరియు, సమాధిసుషుప్తిమూర్చావస్థలయందు అనుకూలప్రతికూలములగు శ్రీవ్యా

ఘృది బాహ్యవస్తువులు నిశ్చయముగా సమీపమందు వర్తించుచున్నను, ఆస్త్రీవ్యాఘ్రాదులు మనస్సునకు దోపమిచేత, ఆవిషయసంబంధముఖదుఃఖములను మనుష్యుడు పొందుటలేదు. అందువల్ల, మనస్సంబంధములేని కేవలబాహ్యవిషయకములగు అన్వయవ్యతిరేకములలేవని యభిప్రాయము.

అవ. మనోమయ ప్రపంచమే, జీవునకు బంధకారియగుటవల్ల, ఆ అన్వయవ్యతిరేకముల నిష్పన్నుడు, ఉదాహరణముచేత స్పష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దూరదేశం గతేపుత్రేజీవత్యేవాత్రతత్పితౄతా।

విప్రలంభకవాక్యేనమృతం మత్వాప్రరోదితి॥

౨౪.

టీ. దూరదేశం - దూరదేశమును, గతే - పొందియున్న, పుత్రే - పుత్రుడు, జీవత్యేవసతి - జీవించియుంచుండగానే, అత్ర - ఇక్కడ, అనగా గృహమందనుట. తత్పితౄతా = తత్ - వానియొక్క, పితౄ - తండ్రి, విప్రలంభకవాక్యేన = విప్రలంభక - పరులను పంచిచెడివానియొక్క, వాక్యేన - మిథ్యావచనముచేత, మృతం మత్వా - తనపుత్రుని చచ్చినవానిగాదలచి, ప్రరోదితి - రోదనమునుజేయుచున్నాడు. అనగా పెద్దగా నేడ్చుచున్నాడనుట.

తా. మరియు, దూరదేశమునకు వెళ్లినపుత్రుడు, అక్కడజీవించి ముఖముగా నుండగానే, స్వగృహమందుంచెడుతండ్రి, నీపుత్రుడుచచ్చెననెడి మిథ్యావాక్యమును పరపంచకునివల్లవిని, తనపుత్రుని చచ్చినవానినిగా భావించి విశేషముగా నేడ్చుచుచున్నాడు.

శ్లో॥ మృతేపితౄన్న్యైవాత్తాయామశృతాయాంసరోదితి।

అతస్సర్వస్యజీవస్యబంధకృత్వానసంజగత్॥

౩౫.

టీ. తస్మిన్ - ఆపుత్రుడు, మృతేపి - చచ్చినను, వాత్తాయాం. మృతవాక్యము, అశ్రుతాయాంసత్త్వాం - వినబడకుంచుండగా, సరోదితి - రోదనముచేయుడు. అనగా దుఃఖించడనుట. అతః - అందువల్ల, సర్వస్య - సకలమైన, జీవస్య - జీవరాశికి, మానసం - మనస్సంబంధమును, జగత్ - ప్రపంచము, బంధకృత్ - బంధకారియగును. అనగా బంధమును గలిగించునదియగుననుట.

తా. మరియు, దూరదేశమందుండెడి ఆపుత్రుడు, నిశ్చయముగా చచ్చినను, ఆ మృతవాక్యమునుగృహమందుండెడితండ్రి, విననియెడల, దుఃఖించడు. కనుక, సర్వజీవులకునుజీవస్పృష్టియైన మానసప్రపంచరూపబద్ధితమే, బంధకారియగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ విజ్ఞానవాదో బాహ్యార్థవైయాధ్యాత్మ్యాదిహేతిచేత్ ।

సహృద్యాకారమాధాతుం బాహ్యస్యాపేక్షితత్వతః॥ ౩౬.

టీ. బాహ్యార్థ - బాహ్యవస్తువు, వైయాధ్యాత్ - వ్యర్థమగుటవల్ల, ఇహ - ఇక్కడ, విజ్ఞానవాదః - విజ్ఞానవాదము, స్యాదితిచేత్ - అగుననియంటివేని, హృది - బుద్ధియందుగల, ఆకారం - విషయాకారమును, ఆధాతుం - ఆబుద్ధికి సమర్పించుట కొరకు, బాహ్యస్య - బాహ్యవస్తువు, ఆపేక్షితత్వతః - ఆపేక్షింపబడుటవల్ల, స - విజ్ఞానవాదముగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, మానసప్రపంచమైన జీవసృష్టియే, జీవునకుబంధహేతువని యంగీకరించినయెడల, బాహ్యప్రపంచము వ్యర్థమగుటచేత, ఇది విజ్ఞానవాదముకాదాయేమి? ఉ. మానసప్రపంచమే బంధకారణమైనను, ఆమానసప్రపంచమునకు హేతుభూతముగా బాహ్యపదార్థము గ్రహింపబడుటచేత ఇది విజ్ఞానవాదముకానేరదు. అనగా మనస్సునందుగల విషయాకారమును ఆమనస్సునకు సమర్పించుటకొరకు బాహ్యవస్తువు ఆపేక్షింపబడుటచేత, మామతము విజ్ఞానవాదముకాదనియభిప్రాయము.

శ్లో॥ వైయర్థ్యముస్తువాబాహ్యంనవారయితుమీశ్వరేహ ।

ప్రయోజనమపేక్షం తేనమానానీతిహిస్థితిః॥

౩౭.

టీ. వైయర్థ్యం - వ్యర్థత్వము, అస్తు - అగుగాక, బాహ్యం - బాహ్యపదార్థమును, వారయితుం - నివారించుటకు, నేశితహే - సమర్థులముగాము. మానాని - ప్రత్యాక్షాదిప్రమాణములు, ప్రయోజనం - ప్రయోజనమును, నాపేక్షంతే - ఆపేక్షింపవు. ఇతి - ఇట్లు, స్థితిర్హి - కాస్త్రనిర్ణయమగును.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, ఉత్తరోత్తరమానస ప్రపంచసమర్పణముకొరకు పూర్వపూర్వమానస ప్రపంచస్పృహకే హేతువగును. గనుక, మనస్సునందుగల విషయాకారమును ఆమనస్సునకు సమర్పించుటకొరకు హేతుభూతముగా బాహ్యపదార్థమును ఆపేక్షింపవలసిన పనియేమి? ఉ. ఓపూర్వవాది, నీయిష్టప్రకారము బాహ్యపదార్థము వ్యర్థమేయగుగాక. అనగా, సిద్ధాంతి, పిడివాదముచేత, పూర్వవాది, వాదిచెడి బాహ్యపదార్థవ్యర్థత్వము నంగీకరించెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, బాహ్యపదార్థము వ్యర్థమైనయెడల, మీకును, విజ్ఞానవాదమునకును భేదమేమి? ఉ. విజ్ఞానవాదులు బాహ్యపదార్థమేలేదనిచెప్పుదురు. మేము. వ్యవహరకాలమందు బాహ్యపదార్థముకలదని యంగీకరించెదమేగాని, లేదనిచెప్పుము,

ఇదియే విజ్ఞానవాదమునకును మాకును భేదమగును ప్ర. అయితే, మీరు బాహ్యవస్తువు గలదని యంగీకరించినను, ఆ బాహ్యవస్తువువల్ల మీకు బ్రయోజనములేమిచేత, ఆయంగీకారము యుక్తమెట్లుగును? ఉ. ప్రత్యక్షమేది ప్రమాణములు వస్తుసిద్ధిని ఆపేక్షించుచున్నవేగాని ప్రయోజనము నపేక్షింపవు. కనుక, వస్తుసిద్ధి, ప్రమాణములకు అధీనమై యున్నదేగాని, ప్రయోజనములకు అధీనముగా నుండలేదు. మరియు, ప్రయోజనము లేకపోయినను వస్తువునవశ్యమంగీకరించుట, శాస్త్రీయరూపయగును. మరియు, ప్రమాణసిద్ధమైన ప్రపంచవస్తువును ప్రయోజనములేమిమాత్రముచేతనే, లోకిపలుకు ఇతర వాదులును అంగీకరించక ఆన్యాయముగా విడిపించిరియు, మేము విడిపించమనియుం దాత్పర్యము.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది, ఒకయోక్షేపమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ బంధశ్చేన్నానసంద్వైతంతన్నిరోధేనశామ్యతి।

అభ్యసినేద్యోగమేవాతోబ్రహ్మజ్ఞానేనకింవద॥

౩౮.

టీ. మానసం - మనస్సంబంధమైన. ద్వైతం - ప్రపంచము, బంధశ్చేత్ - బంధకారియైనయెడల, తత్ - ఆమానసప్రపంచము, నిరోధేన - మనోనిగ్రహరూపయోగముచేత, శామ్యతి - ఉపశమించుచున్నది. అనగా నశించుననుట. అతః - అందువల్ల, యోగమేవ - మనోనిగ్రహరూపయోగమునే, అభ్యసేత్ - అభ్యసించవలెను. బ్రహ్మజ్ఞానేన - బ్రహ్మజ్ఞానముచేత, కింవద - ప్రయోజనమేమో చెప్పము అనగా బ్రయోజనములేదనుట.

తా. ప్ర. ఓ ఆదైవతసిద్ధాంతి, జీవస్పృష్టియైన మానసప్రపంచరూపమగు, ద్వైతతమే జీవునకు బంధపేరువైనయెడల మనోనిగ్రహరూపయోగముచేత ఆ మానసప్రపంచము నశించును. కనుక, మనోనిగ్రహరూపయోగమునే అభ్యసించవలయుగాని బ్రహ్మజ్ఞానముచేత బ్రయోజనములేదు. మరియు, బ్రహ్మజ్ఞానముచేత బంధము నివర్తించునని చెప్పట, నిరోధముకాదాదుమి?.

అవ. ఇట్లు పూర్వవాది, ఆడుగగా, ఇందుకు సిద్ధాంతి పరిహారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తాత్కాలికద్వైతశాంతావపా్యాగామిజనీక్షయః।

బ్రహ్మజ్ఞానంవి నానస్యాదితి వేదాంతడిండిమః॥

౩౯.

టీ. తాత్కాలికద్వైతశాంతావపా - తాత్కాలిక - ప్రస్తుతమందు, ద్వైత -

మానసప్రపంచమునకు, శాంతాపి - శాంతిగలిగినను, ఆ గామిజనిక్షయః = ఆ గామి - భవిష్యత్కాలమందు, జని - కలిగెడు మానసప్రపంచముయొక్క, క్షయః - నాశము, బ్రహ్మజ్ఞానవినా - బ్రహ్మజ్ఞానములేక, నస్యాదితి - కాదని, వేదాంతడిండిమః = వేదాంత - ఉపనిషత్తులయొక్క, డిండిమః - భేరివాద్యమగును. అనగా వేదాంతసిద్ధాంత మగుననుట.

తా. ఉ. ఓపూర్వినాదీ, యోగముచేత మానసదైవ్యతశాంతి, ౧. ప్రస్తుతమందుగలుగునో, లేక, ౨. ఇకమిదలసర్వదాగలుగునో, జెప్పము. ప్రస్తుతమందనిచెప్పట, మాకుసమీపమేయగును. ఇకమిద సర్వదా, యోగమువల్ల మానసదైవ్యతశాంతి గలుగుననిచెప్పరాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. యోగమునుధరించి మనస్సునునిగ్రహించినప్పుడే, మానసదైవ్యము ఉపశాంతినిపొందియుండి, పిమ్మట, యోగమునుమానినప్పుడు, మరల మానసప్రపంచరూపదైవ్యము అంతురించుచు వృద్ధియగును. మరియు, బ్రహ్మజ్ఞానముచేతనే సర్వబంధములచేత నిశ్చేషముగా జీవుడు విడువబడుచున్నాడనియు, పాక్షమును పొందుచున్నాడనియు, మరియు, జనులు, ఏకాలమందు ఆభ్యాసముచేత ఆకాశమును దేహముగాధరించినట్లుండెదరో, ఆకాలమందు సుసారమును ఎరుగక సకలదుఃఖమును విడిపించెదరని, శ్రు॥ జ్ఞాత్వాదేవముచ్యతేసర్వపాతైః జ్ఞాత్వాశ్విపంశాంతిమత్యంతమేతి । యదాచరత్రవదాకాశంవేష్టయిష్యంతిమానవాః । తదా దేవమవిజ్ఞాత్వా దుఃఖస్యాంతోభవిష్యతి॥ ఇట్లు, శ్రుతులు భేరివాద్యముమోగినట్లు మోగుచున్నవి. కానుక, బ్రహ్మజ్ఞానమువల్లనే బంధనివృత్తియగుగాని, మనోనిగ్రహరూపయోగమువల్ల బంధము నివర్తింపదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అనివృత్తేపీశస్సృష్టేద్వైతేతస్యమృషాత్మతాం ।

బుధ్వాబ్రహ్మాద్వయంబద్ధుంశక్యంవస్తైక్యవాదినః॥ ౪౦.

టీ. ఈశస్సృష్టే = ఈశ - ఈశ్వరునియొక్క, సృష్టే - సృష్టియగు, ద్వైతే - ద్వైతము, అనివృత్తేపి - నశింపకున్నను, తస్య - ఆయాశ్వరదైవ్యతమునకు, మృషాత్మతాం - మిథ్యాభావమును, బుధ్వా - తెలిసికొని, అద్వయం - అద్వితీయమగు, బ్రహ్మ - బ్రహ్మవస్తువును, బోధిం - బోధించుటకొరకు, వస్తైక్యవాదినః - అద్వైతవాదికి, శక్యం - సాధ్యమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈశ్వరసృష్టియైన బాహ్యప్రపంచము నశింపబడకనే, అద్వితీయబ్రహ్మజ్ఞానము ఉదయించదుగదా? ఉ. ఆఈశ్వరసృష్టియైన బాహ్యప్రపంచము

చరూపమగు ద్వైతము, నివారించబడకున్నను, ఆయాశ్వరద్వైతమునకు మిథ్యాభావమును నిశ్చయించి, అద్వితీయబ్రహ్మవస్తువును బోధించుటకు, అద్వైతవాదికి శక్యమగును. కనుక, ఈశ్వరద్వైతమైన బాహ్యప్రపంచము నివారించబడకున్నను బ్రహ్మజ్ఞానోదయము కాగలదు.

శ్లో॥ పశ్యేతన్నివృత్తైరుగురుశాస్త్రాద్యభావతః

ఏరోధిద్వైతాభావేపినశక్యంబోద్ధమద్వయం॥ ర౧.

టీ. ప్రశయే - ప్రశయావస్థయందు, తన్నివృత్తసత్త్వాంతు=తత్ - ఆ ఈశ్వరద్వైతముయొక్క, నివృత్తసత్త్వాంతు - నివారణమగుచుండగానో, గురుశాస్త్రాద్యభావతః=గురుశాస్త్రాది-గురుశాస్త్రాదికముయొక్క, అభావతః - లేమివల్ల, ఏరోధిద్వైతాభావేపి=ఏరోధి - నీకుఏరోధియగు, ద్వైత - ఈశ్వరద్వైతముయొక్క, అభావేపి - అభావమైనను, అద్వయం - అద్వితీయబ్రహ్మవస్తువును, బోద్ధం- బోధించుటకు, సశక్యం - సాధ్యముగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆయాశ్వరద్వైతము నివారించబడుటయే, అద్వైతబ్రహ్మవిజ్ఞానమునకు బ్రయోజనమగుగాని, ఆయాశ్వరద్వైతమిథ్యాత్వజ్ఞానము అద్వైతబ్రహ్మవిజ్ఞానమునకు బ్రయోజనమెట్లుగను ? ఉ. ప్రశయావస్థయందు నీకుఏరోధియగు ఈశ్వరద్వైతమైన బాహ్యప్రపంచము నీయిష్టప్రకారము లేకపోయినను, గురుశాస్త్రాదిరూపమగు జ్ఞానసాధనము అప్పుడు లేమిచేత అద్వితీయబ్రహ్మవస్తువును బోధించుటకు అప్పుడు శక్యముగాదు. గనుక, ఆయాశ్వరద్వైతము నివారించబడుటవల్ల బ్రయోజములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అబాధకంసాధకంచద్వైతమీశ్వరనిర్మితం

అపనేతుమశక్యంచేత్యాస్తాంతర్ద్వైత్యతేకుతః॥ ర౨.

టీ. ఈశ్వరనిర్మితం = ఈశ్వర - ఈశ్వరునిచే, నిర్మితం - సృష్టింపబడిన, ద్వైతం - ఆకాశాదిప్రపంచము, అబాధకం - జ్ఞానబాధకముగాదు. సాధకంచ - జ్ఞానసాధకంబగును. అపనేతుం - ఆకాశాదిద్వైతమును నివారించజేయుటకు, అశక్యంచ - మాచేతశక్యముగాదు. ఇతి - ఈకారణమువల్ల, తత్ - ఆఈశ్వరద్వైతము, ఆస్తాం - ఉండుగాక. ఐతః - ఏకారణమువల్ల, ద్వైత్యతే - ద్వైతమింపబడును. అనగా ఈశ్వరద్వైతమందు ద్వైతముగూడదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, అజ్ఞానయొడల, ద్వైతమునకా, అద్వితీయబ్రహ్మవిజ్ఞాన

మెట్లుగలుగును? ఉ. ఈశ్వరసృష్టియైన బాహ్యప్రపంచము మిథ్యయనెడి జ్ఞానము చేతనే అద్వైతజ్ఞానముగలుగునని చెప్పబడుటచేత, ఆఈశ్వరసృష్టియైన ఆకాశాది ప్రపంచము అద్వైతబ్రహ్మవిజ్ఞానమునకు బాధకముగాదు. మరియు, ఆయాశ్వరద్వైతము గురుకాంత్రాదిరూపముగా అద్వైతబ్రహ్మవిజ్ఞానమునకు సాధకముగానున్నది. అదియునుంగాక, ఆయాకాశాదిద్వైతమును, మేమునివారింపజేయజాలము. ఈహేతువువల్ల, ఆయాకాశాదిద్వైతముండుగాక. ఏకారణమువల్ల, ఆయాశ్వరద్వైతమందు నీకుద్వేషముగలిగెనో తెలియలేదు. అనగా, ఆయాశ్వరద్వైతమందు ద్వేషముగలుగుటకు కారణములేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, జీవసృష్టియైన మానసద్వైతమునువిభజించిచెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ జీవద్వైతంతుశాస్త్రీయమశాస్త్రీయమితిద్విధా।

ఉపాదదీతశాస్త్రీయమాతత్వశ్యావభోదనాత్ ॥ ౪౩.

టీ. జీవద్వైతం - జీవసృష్టియైన మానసప్రపంచము, శాస్త్రీయం - శాస్త్రీయమనియు, అశాస్త్రీయంతు - నిషిద్ధమనియు, ఇతి-ఇట్లు, ద్విధా - ద్వివిధమగును. ఆతత్త్వస్వారూపబోధనాత్ - బ్రహ్మస్వరూపమునెరిగెడి పర్యంతము, అనగా బ్రహ్మస్వరూపమును తెలియజేసెడి పర్యంతమునుట. శాస్త్రీయం - శాస్త్రీసమత్వద్వైతమును, ఉపాదదీత - గ్రహించవలయును.

తా. జీవసృష్టియైన మానసద్వైతము, ౧. శాస్త్రీయమనియు, ౨. అశాస్త్రీయమనియు, ఇట్లు రెండువిధములుగానున్నది. ప్ర. అయితే, ఆరెండువిధములుగానున్న మానసప్రపంచమును (సర్వదా) విడువవలయునామేమి? ఉ. బ్రహ్మస్వరూపమును తెలిసికొనెడి పర్యంతము, శాస్త్రీయమానసద్వైతమును గ్రహించవలయును.

శ్లో॥ ఆత్మబ్రహ్మవిచారాఖ్యంశాస్త్రీయంమానసంజగత్।

బుద్ధేతత్త్వేతచ్ఛహేయమితశ్రుత్యనుశాసనం॥ ౪౪.

టీ. ఆత్మబ్రహ్మవిచారాఖ్యం=ఆత్మబ్రహ్మ - ప్రత్యగాత్మరూపపరబ్రహ్మముయొక్క, విచారాఖ్యం-విచారమునది, అనగా శ్రవణాదికమునుట. శాస్త్రీయం-శాస్త్రీసమత్వమైన, మానసంజగత్ - మానసప్రపంచమగును. తత్త్వే - పరతత్త్వము, అనగా జీవబ్రహ్మైకత్వక్షణమునుట. బుద్ధేసతి- సాక్షాత్కరింపబడుచుండగా, తచ్ఛ-ఆశాస్త్రీయద్వైతంబును, హేయమితి - విడువదగినదగునని, శ్రుత్యనుశాసనం = శ్రుతి - శ్రుతియొక్క, అనుశాసనం - ఆజ్ఞయగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఆకాశ్రియమానసస్వైతమేదీ?. ఉ. ప్రత్యేగాతీతరూప పరబ్రహ్మముయొక్క, విచారణయ నెడి. వేదాంతశ్రవణమునననిదిధ్యాసనమెద్దిగలనో, అదియే కాస్త్రీయమానసప్రపంచమగును. ప్ర. అయితే, శ్లో॥ ఆనుష్టేరామృతేకాలం నయేద్యేదాంతచింతయా॥ అనెడి వాక్యమందు నిద్రామరణములుగలిగెడి పర్యంతము గల కాలమును వేదాంతచింతనముచేత గడుపవలెనని చెప్పబడియుండగా, బ్రహ్మజ్ఞానముగలిగెడి పర్యంతమే, కాస్త్రీయమానస ప్రపంచమును గ్రహింపవలెనని చెప్పబడు యుక్తమెట్లుగును?. ఉ. జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణపరతత్వము సాక్షాత్కరింపబడుచుండ గా, కాస్త్రీయమానసప్రపంచమును విడువవలెనని, శ్రుతి, ఆజ్ఞాపించుచున్నది. కనుక బ్రహ్మజ్ఞానోదయిన పిమ్మట, వేదాంతశ్రవణాదిరూపమగు మానసప్రపంచమును విడువవలెను. ప్ర. అయితే, శ్లో॥ ఆనుష్టేరామృతేకాలంనయేద్యేదాంతచింతయా॥ అనెడి వాక్యమునకు గలియేమి?. ఉ. ఆవాక్యముయొక్క పూర్వార్థమందు, కామకోపాదులు బుట్టుటకు కొంచెమైనను ఆవసరమునివ్వరాదని, శ్లో॥ దద్యాన్నావసరంకించి తామాదీనాం మనాగతి॥ అనిచెప్పబడియున్నది. గనుక, కామాదులను నిషేధించుటయందు ఈవాక్యము వర్తించుచున్నదని చెప్పెదము. అందుచేత, బ్రహ్మజ్ఞానోదయ పర్యంతము కాస్త్రీయమానస ప్రపంచమునుగ్రహించి, పిమ్మట విడుచుటవల్ల, విరోధమేమియులేదని తెలియవలెను.

అవ. బ్రహ్మజ్ఞానోదయమైనపిమ్మట, కాస్త్రీయమానసప్రపంచమును విడువవలెననిజెప్పెడి కొన్నిశ్రుతులను పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ శాస్త్రాణ్యధీత్యమేధావీఅభ్యస్యచపునఃపునః॥

పరమంబ్రహ్మవిజ్ఞాయఉల్లావత్రాన్యధోత్సృజేత్ ॥ ౪౫.

టీ. మేధావీ - బుద్ధిమంతుడు, శాస్త్రాణి - వేదాంతశాస్త్రములను, అధీత్య - చదివి, పునఃపునః - మరలమరల, అభ్యస్యచ - అభ్యసించి, పరమంబ్రహ్మ - పరబ్రహ్మమును, విజ్ఞాయ - తెలిసికొని, అనగా సాక్షాత్కరించుకొనియుంటు. అధ - అటుపిమ్మట, తాని - ఆశాస్త్రములను, ఉల్లావత్ - కొఱచికట్టెనువలె, ఉత్సృజేత్ - విడువవలెను.

తా. పండితుడగువాడు, వేదాంతశాస్త్రములను చక్కగాజదివి, ఆశాస్త్రార్థమును మాటిమాటికి నభ్యసించి- ప్రత్యేగాతీతరూపపరబ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొని, అన్నము ఉడికినపిమ్మట, కొఱచికట్టెలను విడిపించినట్లు, పిమ్మట, ఆశాస్త్రములన్నిటిని విడువవలెనని, ఈశ్రుతి, జెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ గ్రంథమభ్యస్య మేధావీజ్ఞానవిజ్ఞానతత్పరః।

పలాలమివధాన్యాత్రిత్యజేంద్రగ్రంథమశేషతః॥

౪౬.

టీ. ధాన్యాత్రి - ధాన్యమునుగోరెడివాడు, పలాలమివ - గడ్డినివిడిపించినట్లు, జ్ఞానవిజ్ఞానతత్పరః=జ్ఞాన - కాస్త్రీజ్ఞానమందును, విజ్ఞాన - అనుభవజ్ఞానమందును, తత్పరః - ఆసక్తిగల, మేధావీ - పండితుడు, గ్రంథం - వేదాంతగ్రంథమును. అభ్యస్య - అభ్యసించి (అధ) బ్రహ్మసాక్షాత్కారానంతరమందు, గ్రంథం - వేదాంతగ్రంథమును, అశేషతః - నిశ్శేషముగా, త్యజేత్ - విడువవలెను.

తా. మరియు, ధాన్యమునుగోరెడివాడు, ధాన్యములేనిపరిగడ్డిని నిశ్శేషముగా విడిపించినట్లు, బుద్ధిమంతుడగువాడు, పరోక్షఆపరోక్షబ్రహ్మవిజ్ఞానమందు ఆసక్తిగలవాడై, వేదాంతగ్రంథమునుజదివి, బ్రహ్మసాక్షాత్కారానంతరమందు, ఆవేదాంతగ్రంథమును నిశ్శేషముగా విడువవలెనని, ఈశ్రుతి, చెప్పచున్నది.

శ్లో॥ తమేవధీరోవిజ్ఞాయప్రజ్ఞాంకుర్వీతబ్రాహ్మణః।

నానుధ్యాయేద్బహుశబ్దావాచోవిగ్లాపనంహితత్ ॥ ౪౭.

టీ. ధీరః - బ్రహ్మచర్యాదిసాధనసంపన్నుడగు, బ్రాహ్మణః - బ్రహ్మమగుట కిచ్చయించెడి ముముక్షువు, తమేవ - ఆవ్రత్యగాతకరూప పరమాతెనై, విజ్ఞాయ - నిస్సంశయముగా నెరిగి, ప్రజ్ఞాం - బ్రహ్మత్వైకత్వజ్ఞానసంతతిరూపచిత్తైకాగ్ర్యతను, కుర్వీత - సంపాదించవలెను. బహుశ - అనాతత్వగోచరముగను, శబ్దావా - బహుశబ్దములను, నానుధ్యాయేత్ - సత్కరింపరాదు. తత్ - ఆసత్కరణము, నాచః - వాగింద్రియమునకును మనస్సునకును, విగ్లాపనంహి - శ్రమపేరువేయగును.

తా. మరియు, బ్రహ్మచర్యాదిసాధనసంపత్తిగలిగి, బ్రహ్మమగుటకు ఇచ్చయించెడి ముముక్షువు, వ్రత్యగాతకరూపపరబ్రహ్మమునై, సంశయవిపర్యయరహితముగా నెరిగి, బ్రహ్మత్వైకత్వజ్ఞానసంతానరూపచిత్తైకాగ్ర్యతమును, సంపాదించవలెను. అనాతత్వవిషయములైన బహుశబ్దములను సత్కరించినను ఉచ్చరించినను, మనోవాగింద్రియములకు శ్రమపేరువగును. అనగా బ్రహ్మము సాక్షాత్కరించినపిమ్మట, సర్వస్యవహారములను విడిపించవలెనని, ఈశ్రుతిచెప్పచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తమేవైకంవిజానీథహ్యన్యవాచోవిముంచథ।

యచ్ఛేద్వాజ్ఞానసీప్రాజ్ఞత్యాద్యాశ్శ్రుతయఃస్ఫుటాః॥ ౪౮

టీ. ఎకం- అద్వితీయుడైన, తమేవ - అప్రత్యగభిన్నపరమాత్మనే, విజానీధ-
ఎరుగుదు. అనాః - అనాత్మగోచరములగు, వాచః - వాక్యములను, విమంచథ -
విడుపుదు. పౌజ్ఞః - పండితుడు, వాక్ - ఇంద్రియములను, మనసీ - మనస్సునందు,
యచ్ఛేత్ - నియమించవలెను. అనగా సుంచవలెనట. ఇత్యాద్యాః - ఇవిమొదల
గు, శ్రుతయః - శ్రుతులు, స్ఫుటాః - కాస్త్రీయమానసప్రపంచమును విడువవలెనని
స్ఫుటముగా జెప్పుచున్నవి.

తా. మరియు, అద్వితీయమగు ప్రత్యగభిన్నపరబ్రహ్మమునే, ఎరుగుదు.
అనాత్మవిషయములైన ఇతరవాక్యములను విడుపుదు. సర్వేంద్రియములను విషయగ్ర-
హణమునకుబోనివ్వక, మనస్సునందునిలుపవలెననియు, ఆయింద్రియ సహితమనస్సును
బుద్ధియందు నిలుపవలెననియు, ఆయింద్రియ మనోసహితబుద్ధిని, మహత్తత్వమందు
నిలుపవలెననియు, ఆయింద్రియమనోబుద్ధిసహిత మహత్తత్వమును, ప్రత్యగాత్మతయం
దు నిలుపవలెననియు. శ్రు యచ్ఛేద్వాజ్ఞతనసీపౌజ్ఞస్త ద్యచ్ఛేత్ జ్ఞానమాత్మని । జ్ఞా-
నమాత్మనిమహతి నియచ్ఛేత్తద్యచ్ఛేచ్ఛాంతఆత్మని। ఇత్యాదిశ్రుతులన్నియు, అపరో-
క్షబ్రహ్మావిజ్ఞానానంతరమందు, కాస్త్రీయమానసప్రపంచమును విడువవలెనని, స్ఫుటము
గాజెప్పుచున్నవని యభిప్రాయము. మహత్తత్వమనగా అహంకారమగును.

అవ. అకాస్త్రీయదైవతముయొక్క అవాంతర భేదమునివ్వదుజెప్పుచున్నాడు.
శ్లో॥ అకాస్త్రీయమపిద్వైతంతీవ్రంశందమితద్విధా।

కామక్రోధాదికంతవంశీమనోరాజ్యంతథేతరత్ ॥ ౪౯.

టీ. అకాస్త్రీయం - కాస్త్రీనిషిద్ధమైన, దైవతమపి - మానసప్రపంచమును,
తీవ్రం - వేగమనియు, మందం - మందమనియు, ఇతి- ఇట్లు, ద్విధా - ద్వివిధమగును.
కామక్రోధాదికం - కామక్రోధాదిరూపమానస ప్రపంచము, తీవ్రం - వేగమగును.
తథా-అప్రకారము, మనోరాజ్యం-సర్వదావిషయధ్యానము, ఇతరత్ - మందమగును.

తా. అకాస్త్రీయమగు మానసదైవతమును, ౧. తీవ్రమనియు, ౨. మందమ-
నియు, ఇట్లు ద్వివిధముగానున్నది. కామక్రోధలాభమోహమదమాత్సర్య ఈర్ష్యదం-
భదర్ప అనాయాది దుష్టగుణములన్నియు, తీవ్రమనిచెప్పబడును. మరియు, సర్వదా,
స్త్రీమొదలగు విషయములను ధ్యానించుట, మందమనిచెప్పబడును.

శ్లో॥ ఉభయంతత్వబోధాత్ప్రజ్ఞివార్యంబోధసిద్ధయే;

శమస్సమాహితత్వంచసాధనేషుశ్చితంతతః॥

౫౦.

టీ. తత్త్వోధాత్ - బ్రహ్మజ్ఞానాభ్యాసముచేయుటకు బ్రాచీరంభించుటకంటె, పాక్ - పూర్వము, బోధసిద్ధయే - జ్ఞానసిద్ధికొరకు, ఉభయం - ద్వివిధమానసప్రపంచము, నివార్యం - నివారింపజేయదగినదగును. తతః - అందువల్ల, సాధనేషు - సాధనములయందు, అనగా సాధనచతుష్టయమందనుట. శమః - మనోనిగ్రహరూప శాంతియు, సమాహితత్వంచ - సమాధిభావంబును, శ్రుతం - వినబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈరెంటినియు, కాస్త్రీయద్వైతమునువలెనే, తత్త్వజ్ఞానముగలిగినపితృకు, విడువవలెనేమో చెప్పవచ్చును? ఉ. బ్రహ్మజ్ఞానముకొరకు వేదాంతశ్రవణాదులను జేయుటకు బ్రాచీరంభించుటకంటె బూర్వమందే, అతీవ్రమందములనెడి, అకాస్త్రీయమానసద్వైతమును నివారింపజేయవలెను. అందుచేతనే, బ్రహ్మజ్ఞానసాధనచతుష్టయసంపత్తిని విధించెడి శ్రుతులయందు, శ్రు|| కాంతోదాంతఉపరతస్తేతిత్సు సమాహిత శ్చృద్ధావిత్తోభూత్వాత్తన్యేవార్తానంపశ్యేత్ || అనెడివాక్యముచేత, శమాదిషట్కము వినబడుచున్నది. ఈశ్రుతియందుగల శాంతిపదముచేత, కానుకొధాదిరూపమగు తీవ్రమానసద్వైతము నివారింపదగినదని తెలుపబడెను. మరియు, ఈశ్రుతియందుగల సమాహితపదముచేత, సమాధి, విధింపబడెను. ఇట్లు సమాధిని విధించుటచేత, మందమనెడి మనోరాజ్యరూపమగు మానసద్వైతము, నివారింపదగినదని తెలుపబడెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, సాధనచతుష్టయసంపత్తియనగానేమి? ఉ. ౧. నిత్యానిత్యవస్తువివేకము, ౨. ఇహముతార్థార్థఫలభోగవిరాగము. ౩. శమాదిషట్కసంపత్తి, ౪. ముముక్షుత్వము. ఈనాలుగును సాధనచతుష్టయసంపత్తి, యనెడిపేరుచేత జెప్పబడును. మరియు, కర్తృమువల్ల సంపాదించబడిన ఈలోకము కర్తృఫలము జ్ఞయించినవెంటనే, ఏప్రకారముగా జ్ఞయించుచున్నదో, ఈప్రకారమే పుణ్యమువల్ల సంపాదించబడిన స్వర్గాదిపరలోకంబును, పుణ్యకర్తృము జ్ఞయించినవెంటనే జ్ఞయించుచున్నదనియు, బ్రహ్మతీత్రయగువాడు, బ్రహ్మమేయగుటవల్ల జననమరణలక్షణసంసారమును పొందడనియు, భూమశబ్దముచేజెప్పదగిన పరమాత్మయే, అమృతమనియు, అపరమాత్మకంటె అన్యముగాదోచునది యంతయుం దుఃఖమనియుంజెప్పెడి, శ్రు|| తద్యథేవాకర్తృచిత్తోలోకఃక్షీయత ఏవమేవామత్రపుణ్యచిత్తోలోకఃక్షీయతే, నజాయతేమియతేవావిపశ్చిత్, యోవైభూమతదమృతమన్యదార్తం|| ఇద్యాదిశ్రుతులు, నిత్యానిత్యవస్తువివేకత్వమును బోధించుచున్నవి. మరియు, ముముక్షువగువాడు కర్తృముచే సంపాదించబడెడి లోకములనిత్యములని పరీక్షించి, వైరాగ్యమును పొందుననియు, కర్తృముచేత ముక్తిలేదనియు, భోక్తయగు తనయొక్కభోగముకొరకే

భార్యాశ్రయనాధి సర్వప్రపంచమును ప్రీతివిషయత్వమును జూచుచున్నదనియుండె
 పెడి, శ్రు॥ పరీక్ష్యలోకాకరతచితా బ్రాహ్మణోనిర్వేదమాయాన్నాస్త్యకృతః
 కృతేన, ఆతత్తనస్తుకామానుసర్వంప్రియంభవతి॥ ఇత్యాదిశ్రుతులు, ఇహామత్యాగధృత
 భోగ విరాగత్వమును బోధింపుచున్నవి. మరియు, ౧. శమము, ౨. దమము, ౩.
 ఉపరతి=అనగా కరతసన్యాసము, ౪. తితిక్ష, ౫. సమాధానము=అనగా సమాధి,
 ౬. శ్రద్ధ, ఈయారింటినిగలవాడగుచు, తనయందే, స్వరూపభూతుడగు పరమాత్మ
 నుజూచునని చెప్పెడి, శ్రు॥ కాంతోదాంత ఉపరత స్తీతిక్షుస్సమాహితశ్చద్వావిత్తో
 భూత్వాతత్తన్యేవాత్మనవశ్యేత్॥ ఇత్యాదిశ్రుతులు, శమాదిపట్కసంపత్తినిబోధింపు
 చున్నవి. మరియు, విద్వాంసుడగువాడు, తానేబ్రహ్మనుగలచేతయు, బ్రహ్మమునకు
 జనకములేమి చేతయు, అట్టివిద్వాంసుడు పునర్జన్మమును పొందడనిచెప్పెడి, శ్రు॥ నచ
 పునరావర్తతే॥ ఇత్యాదిశ్రుతులు, ముముక్షుత్వమును దెలుపుచున్నవని తెలియవలెను.
 గనుక, సత్యవస్తువుబ్రహ్మమనియు, జగంబంతయు ఆసత్యమనియెరుగుటయే, ౧. నిత్యా
 నిత్యవస్తువివేకమని చెప్పబడును. మరియు, ఇహలోకపరలోకవస్తు భోగములయందు
 ఇచ్ఛలేకపోవుటయే, ౨. ఇహామత్యాగధృతభోగవిరాగమనిచెప్పబడును. మరియు,
 ౧. శమము, ౨. దమము, ౩. ఉపరతి, ౪. తితిక్ష, ౫. సమాధానము = అనగా
 సమాధి, ౬. శ్రద్ధ, ఈయారును, ౩. శమాదిపట్కమని చెప్పబడును. మనస్సును,
 శ్రవణాదులకంటె వ్యతిరిక్తములైన శబ్దస్పర్శాది ఇంద్రియవిషయములపల్ల మగిలించి,
 శ్రవణాదులయందేనిలుపుట, శమమనిచెప్పబడును. అనగా మనోనిగ్రహముజేయుట
 యే, శమమనితెలియవలెను. మరియు, జ్ఞానేంద్రియ కరేంద్రియములను శ్రవణాది
 వ్యతిరిక్తములైన ఇంద్రియవిషయములపల్ల మరలించి, స్వస్థానములయందే నిలుపుట,
 దమమని చెప్పబడును. అనగా బాహ్యేంద్రియనిగ్రహము దమమనితెలియవలెను. మరియు,
 విహితములైన నిత్యకరాత్రులను కాస్తాత్తప్రకారము విడుచుటయే, ఉపరతి
 యని చెప్పబడును. ఇదియే సన్యాసమనిచెప్పబడును. ఇట్లు కరతసన్యాసము జేయ
 నిపక్షమందు, వేదవిహితములైన నిత్యకరాత్రులనుజేయుచు, కర్తృత్వాద్యభిమానము
 లేనివాడై, కరతఫలము నపేక్షింపక, ఈశ్వరార్పణబుద్ధిచేత కరతములనుజేయుచుం
 డుటయే, ఉపరతియనిచెప్పబడును. మరియు, బ్రాహ్మకరతవశముచేత, ఏయేకాల
 మందు ఏయేకుభద్రములు సంభవించునో, ఆయాకుభద్రములను ఆనుభవించుక
 తప్పుదానెడి బుద్ధియందుగల దృఢనిశ్చయముచేత, ఓర్పుగలిగియుండుటయే తితిక్ష,
 యనిచెప్పబడును. మరియు, బూర్వోక్తప్రకారము వినయములనుంచి త్రిప్పబడిన,

ఇంద్రియమనస్సులు వాసనావశమువల్ల, మరల విషయములయందే బోవుచుండును. గనుక, అట్టి ఇంద్రియమనస్సులను శ్రవణాదులకంటె వ్యతిరేక్తములైన విషయముల వల్ల మరలించి, స్వస్థానములయందేనిలిపి, సమాధిరూపముగానుండుటయే, సమాధానమని చెప్పబడును. మరియు, ఆచార్యునియందును, వేదాంతశాస్త్రీమందును, ఈయరునియందుగల భక్తి పూర్వకమైన విశ్వాసము శ్రద్ధయని చెప్పబడును. శమాదిషట్క-సంపత్తియొక్క స్వరూపమిట్టిదని తెలియవలెను. మరియు, మోక్షమును పొందవలెనని బుద్ధియందు దృఢవిశ్వాసము గలిగియుండుటయే, ౪. ముముక్షత్వమని చెప్పబడును. ఈచెప్పబడిన నాలుగుసాధనములును, సాధనచతుష్టయ సంపత్తియనెడి పేరుచేత వ్యవహరింపబడుచున్నవి. ఈనాలుగు సాధనములును, ఒకటికంటె మరియొకటి ఉత్తరోత్తరక్రమముగా, బలవంతములని, నూ॥ ఆధాతోబ్రహ్మజిజ్ఞాసా॥ అనెడి నూత్రముయొక్క, శ్రీభావ్యమందు శ్రీశంకరాచార్యులచే జెప్పబడిన. గనుక, మొదటిదానికంటె రెండవదియు, రెండవదానికంటె మూడవదియు, మూడవదానికంటె నాల్గవదియు, బలముగలవియగుచున్నవని తెలియవలెను. ఈనాలుగు సాధనములను మొదట సంపాదించుకొని, పిమ్మట, వేదాంతశ్రవణాదులను జేయవలెను. అట్లుగానియెడల, ఆచార్యునిదిగ్గిర వేదాంతశ్రవణాదులను జేసెడికాలమందైనను, ఈ సాధనచతుష్టయమును సంపాదించవలెనని దెలియవలెను. ఈసాధనచతుష్టయసంపత్తిని, బ్రహ్మతత్వవిచారణముజేయుటకంటె బూర్వమందే సంపాదించవలెనని, శ్రుతి, జెప్పటచేత, ఈసాధనచతుష్టయసంపత్తివల్ల, తీవ్రమందరూపమగు మానసత్వైకమునివారింపబడునని, పూర్వశ్లోకమందు, శ్రీవిద్యారణ్యమనిచేత, జెప్పబడిన.

శ్లో॥ బోధాదూర్ధ్వంచతద్ధేయంజీవన్ముక్తిప్రసిద్ధయే॥

కామాదిక్షేత్రబంధేనయుక్తస్యనహిముక్తతా॥

౫౧.

టీ. జీవన్ముక్తిప్రసిద్ధయే=జీవన్ముక్తి - జీవన్ముక్తియొక్క, ప్రసిద్ధయే - సిద్ధి కొరకు, బోధాత్ - జ్ఞానోదయముకంటె, ఉర్ధ్వంచ - పిమ్మటయు, తత్ - అతః శాస్త్రీయద్వివిధమానసద్వైతము, హేయం. విడువదగినదగును. కామాదిక్షేత్రబంధేన=కామాది - కామాక్రోధాదిరూపమగు, క్షేత్ర - వ్యసనమనెడి, బంధేన-బంధముతోటి, యుక్తస్య - కూడియున్నవానికి, అనగా సంసారబద్ధునకుట. ముక్తతా - జీవన్ముక్తభావము, నహి - లేనేలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, అతః శాస్త్రీయమగు ద్వివిధమానసప్రపంచమును, తత్వజ్ఞానోత్పత్తికంటె బూర్వమందే నీవారింపజేయవలెనని చెప్పుటచేత, జ్ఞానోత్పత్తియైన

పిమటట, ఆఆకాస్త్రీయద్వివిధమానసదైవమును మరల గ్రహింపవచ్చునగాదా? ఉ. బ్రహ్మజ్ఞానోదయమైన పిమటటగూడ, జీవన్ముక్తినిధింబటకొరకు, ఆఆకాస్త్రీయద్వివిధమానసదైవమును, (సర్వదా) విడువవలెను. ఈయర్థమును వ్యతిరేకముఖముగా జెప్పెదవినుము. కామకౌఠాదిరూపమగు వ్యసనమే సంసారబంధమగును. అట్టిబంధముతోగూడినవాడు బద్ధుడగును. అట్టిసంసారబద్ధునకు జీవన్ముక్తత్వములేనేలేదని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాదిజేసెడి చోద్యమును, ప్రతిబందిచేత బరిహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ జీవన్ముక్తిరియంమాఘాజ్ఞానాభావేత్వహంకృతీ॥

తర్హిజన్తాపితేస్త్వైవస్వర్గమాత్రాత్మకతీభవాత్॥ ౫౨.

టీ. ఇయం - ఈ, జీవన్ముక్తిః - జీవన్ముక్తి, మాఘాత్ - లేకపోవుగాక. అనగా నాకుజీవన్ముక్తి అక్కరలేదనుట. జన్తాభావేసతితు = జనత - జనతముమొక్క, అభావేసతితు - అభావమగుచుండగానో, అనగా విదేహముక్తిగలుగుచుండగానో యనుట. అహం - నేను, కృతీ - కృతకృత్యుడనయ్యెదను. (ఇరిచేత్) ఇట్లుంటివేని, తర్హి - అట్లైనయెడల, తే-నీకు. జన్తాపి - జనతంబును, అస్త్వైవ - కలదేను. భవాత్ - నీవు, స్వర్గమాత్రాత్ - స్వర్గమాత్రమువల్లనే, కృతీ - కృతకృత్యుడవగుదువు.

తా. ప్ర. అయితే. జన్మముమొదలుకొని, సంసారమువల్ల, పరితపించుచుండెడివానికి, పరమపురుషార్థరూపమగు విదేహముక్తిచేతనే ప్రయోజనముగలదుగాని, జీవన్ముక్తివల్ల బ్రయోజనములేమిచేత, ఈజీవన్ముక్తివాకు అక్కరలేదు. నేను, జనతాభావరూపమగు విదేహముక్తిచేతనే కృతార్థుడనుగానాయేమి? ఉ. అట్లైనయెడల, నీకు జనతముగలుగకమానదు, నీవు స్వర్గలోకమాత్రముచేతనే కృతార్థుడవయ్యెదవేగాని, నీకువిదేహముక్తిగలుగదు. అనగా, నీవు, ఈమనుష్యలోకభోగము నివర్తించుననెడి భయమువల్ల, జీవన్ముక్తిని విడిపించినయెడల పరలోకభోగము నివర్తించుననెడి భయమువల్ల నీచేతవిదేహముక్తియు విడువబడినదేయగుననియు జీవన్ముక్తివల్లనే విదేహముక్తిలభింపబడుగాని, జీవన్ముక్తినివిడిచినయెడల నీకువిదేహముక్తిగలుగదని యభిప్రాయము. ఈవిధముగా జెప్పబడెడి సమాధానము, ప్రతిబందియని చెప్పబడును.

అవ. ఇప్పుడు, ప్రతిబందివిమోచనమును శంకించుకొనుచు, పృథ్విత్తరము జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ త్వాత్మతాత్పర్యదోషేణస్వర్గోహేయోయదాతదా।

స్వయందోషతమాత్మాయంకామాదికింసహీయతే॥ ౫౩.

టీ. త్వాత్మతాత్పర్యదోషేణ = త్వత్వ - నశించుటయు, తాత్పర్య - అధికమగు, దోషేణ - దోషముచేత, అనిత్యదోషముచేనగుట. యదా - ఎప్పుడు, స్వర్గః - స్వర్గలోకము, హేయః - విడువదగినదగునో, తదా - అప్పుడు, దోషతమాతాత్పర్య = దోషతమ - అధికదోషమే, తాత్పర్య - స్వరూపముగాగల, స్వయం - తానైన, కామాదిః - కామక్రోధాదికము, కింసహీయతే - విడువబడదాయేమి. అనగా విడువబడదగినదే యగును.

తా. ప్ర. అయితే, స్వర్గాదిలోకము, త్వాత్మతాత్పర్యదోషమును గలిగియుండుటచేత, అస్వర్గాదిలోకము విడువదగినదిగాదాయేమి? ఉ. సరి. అట్లేనయిడల్ల, సకలపురుషార్థములకు విఘాతమును గలగించెడి, ఈకామక్రోధాదికము మిక్కిలి దోషరూపమగును. అట్టికామక్రోధాదికమును, నిశ్శేషముగావిడువవలెననితెలిసికొనుము.

శ్లో॥ తత్త్వంబుధ్వాపికామాదీనిశ్శేషంజహాసిచేత్।

యథేష్టాచరణంతేస్యాత్కర్తృశాస్త్రాతిలంఘనః॥ ౫౪.

టీ. తత్త్వం - పరతత్త్వమును, బుధ్వాపి - ఎరిగియు, కామాదీన్ - కామాదులను, నిశ్శేషం - శేషములేనట్లుగా, జహాసిచేత్ - విడువకుంటివేని, కర్తృశాస్త్రాతిలంఘనః = కర్తృశాస్త్ర - కర్తృశాస్త్ర - కర్తృశాస్త్రమును, అతిలంఘనః - అతిక్రమించిన, తే - నీకు, యథేష్టాచరణం - స్వేచ్ఛాచరణము, అనకాలనయిష్టప్రకారము బ్రవర్తించుటయును. స్యాత్ - కలుగును. అనగానగునగుట.

తా. ప్ర. అయితే, చైరాగ్యాదిసంపాదనముచేతి మిక్కిలి అనర్థహేతువగు కామక్రోధాదికము, విడువదగినదైనను, దేహసంబంధభోగమాత్రమునకు ఉపయోగకమగు కామాదికమును గ్రహించుటవల్ల దోషమేమి? ఉ. నీవుపరతత్త్వము నెరిగియు, కామక్రోధాదులను నిశ్శేషముగా విడువకుంటివేని, కర్తృశాస్త్రమునతిక్రమించి నీకు, స్వేచ్ఛాప్రవర్తనముగలుగును. అనగా, నీవు, బ్రహ్మవేత్తననెడి అభిమానముచేత విధినిషేధరూపమగు కర్తృశాస్త్రముతిక్రమించి, కామక్రోధాదులయొక్క వశమందు వర్తించుచున్నయెడల, నీయాష్టప్రకారము బ్రవర్తించినవాడివగునువనియభిపాయము.

అవ. స్వేచ్ఛాచరణదోషమును ప్రతిపాదించెడి సురేశ్వరాచార్యవాక్యము లిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బుద్ధాద్వైతసతత్వస్య ధేష్టాచరణం యది।

శునాంతత్వన్యశాంచైవకోభేదోఽశుచిభక్షణే॥ ౫౫.

టీ. బుద్ధాద్వైతసతత్వస్య = బుద్ధ - తెలివినబడిన, ఆద్వైతసతత్వస్య - ఆద్వైతస్వరూపబ్రహ్మముగలవానికి, యధేష్టాచరణం యది - స్వేచ్ఛాప్రవర్తనము గలిగినయెడల, తత్వదృశాం - తత్వవేత్తలకును, శునాంచైవ - కుక్కలకును, అశుచిభక్షణే = అశుచి - అమేధ్యపదార్థములను, భక్షణే - తినుటయందు, భేదః - భేదము, క్ష - ఏమి - అనగా విశేషములేదనుట.

తా. ప్ర. సరి. నాకు, స్వేచ్ఛాచరణముగలిగినను గలుగనిముత. అందుచేత దోషమేమి?. ఉ. ఆద్వైతబ్రహ్మస్వరూపవేదికి, స్వేచ్ఛాచరణముగలిగినయెడల, అమేధ్యపదార్థ భక్షణాదికముంగలుగును. అట్లుగలుగుచుండగా, కుక్కలకును, తత్వవేత్తలకును విశేషమేమియులేదని, శ్రీమతేశ్వరాచార్యులు జెప్పిరి.

అన. ఇప్పుడు, సిద్ధాంతి. శ్రువును, ప్రత్యుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బోధాత్పురామనోమాత్రదోషాల్లిగ్నాస్యధాధునా।

అశేషలోకనిందాచేత్యహం తేబోధవైభవః॥ ౫౬.

టీ. బోధాత్ - జ్ఞానోత్పత్తికంటే, పురా-పూర్వము, మనోమాత్రదోషాత్ - కామాదిదోషమాత్రమువల్లనే, క్లిగ్నాసి - వ్యసనమునుబొందితిని. అధ - జ్ఞానోదయమైనపిమ్మట, అధునా - ఇప్పుడు, అశేషలోకనిందాదః = అశేషలోక - సర్వజనుల చేత, నిందాచ - నిందయుంగలిగెను. ఇతి - ఇట్లుగలిగిన, తే - నీయుక్క, బోధవైభవః - జ్ఞానవైభవము, అహం - ఏమిగాస్తురింపబడెను. అనగా నీజ్ఞానవైభవమందుకు, కాల্পనాయనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇంతమాత్రముచేత, ఏమి అనిష్టము జెప్పుబడినట్లాయెనో జెప్పుము?. ఉ. నీకుబ్రహ్మజ్ఞానోదయము గలుగకమునుపు, కామకోద్రాదిచిత్తదోషములచేత, నీకువ్యసనముగలిగెను. ఆవ్యసనము, బ్రహ్మజ్ఞానముగలిగిన పిమ్మట, ఇప్పుడునీకు, సర్వలోకనిందచేత, ఇబ్బడించెను. (అహం) నీజ్ఞానవిభవమును, నేనే మనిస్తులింపగలను. అనగా నీజ్ఞానవిభవమందుకు, కాల্পనాయని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విద్వరాహోదితుల్యత్వం మాకాంక్షీస్తత్త్వవిద్యువాక్।

సర్వభేదోషసంత్యాగాల్లోక్తైః పూర్వజ్ఞదేవతత్ ॥ ౫౭.

టీ. తత్వవిత్ - బ్రహ్మవేత్తవగు, భవాత్ - నీవు, విద్యరాహాదితుల్యత్వం = విత్ - కుక్కతోటియు, వరాహాది - పందిమొదలగు హీనజుతువులతోటియు, తుల్యత్వం - సామ్యమును, మాకాంక్షీః - కోరికము. సర్వదోషసంత్యాగాత్ = సర్వ-సకలములైన, దోష - చిత్తదోషములయొక్క, సంత్యాగాత్ - పరిత్యాగమువల్ల, లోకైః - జనులచేత, దేవవత్ - దేవునివలె, పూజ్యశ్చ - పూజింపదగినవాడవు. (భవ) అగుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఏమిచేయవలెనో చెప్పుము? ఉ. సర్వాధిక్యతమగలిగి చుటకు కారణమైన పరతత్వజ్ఞానము నీకు గలగియుండియు, కామక్రోధాదులకు విడుచుటకు శక్తిలేనివాడవై, సర్వజుతువులకంటె హీనజుతువులగు, కుక్క, పంది, మొదలగు జుతువులతోటి సమానముగానుండవలెనని కోరికము. మరియునగా, కామక్రోధాదిలక్షణసకలమనోదోషములను విడిపించుటచేత, దేవునివలె, సర్వజనులచేత, బూజింపదగినవాడవుగముట.

అవ. కామాదులనువిడుచుటకు ఉపాయము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కామ్యాదిదోషదృష్ట్యాద్యాః కామాదిత్యాగహేతవః।

ప్రసిద్ధామోక్షశాస్త్రేషు తానన్విష్యనుభవమ్॥ ౫౮.

టీ. కామ్యాదిదోషదృష్ట్యాద్యాః = కామ్య - కామనావిషయములయొక్కయు, ఆది - ద్వేషవిషయములయొక్కయు, దోష - దోషములయొక్క, దృష్టి - దృష్టియు, ఆద్యాః - కోపస్వరూపవిచారాదులును, కామాదిత్యాగహేతవః = కామాది - కామక్రోధాదులయొక్క, త్యాగ - పరిత్యాగమునకు, హేతవః - కారణములుగా, మోక్షశాస్త్రేషు - వేదాంతశాస్త్రములయందు, ప్రసిద్ధాః - ప్రసిద్ధములైయున్నవి. అనగాజెప్పబడినవగుట. తాత్ - అదోషదృష్టి కోపస్వరూపవిచారాదులను, అన్విష్య - వెదకి, అనగా తెలిసికొనియునుట. నుభవ - సామ్యవంతుడవు, భవ - అగుము.

తా. ప్ర. అయితే - ఆకామక్రోధాదులను విడిపించుటకు ఉపాయమేమి? ఉ. కామింపదగిన స్త్రీపుష్పాదివస్తువులయందుగల అనిత్యత్వాదిదోషదృష్టియు, ద్వేష్యాదివస్తువులయందు గలిగెడి కోపాదులయొక్క స్వరూపవిచారాదులును, కామక్రోధాదులను విడిపించుటకు కారణములగును. ప్ర. అయితే, అదోషదృష్ట్యాదులు, కామాదులను విడిపించుటకు కారణములగుననెడి విషయమై సమాధానమేమి? ఉ. వేదాంతశాస్త్రములయందు, ప్రసిద్ధముగా జెప్పబడియున్నవి. ప్ర. సరి. చెప్పుబడు

గాక. అందువల్లలాభమేమి? ఉ. అవిషయదోషశృష్ట్యాదులను దెలిసికొని విచారించి కామక్రోధాదులను విడిపించి, శుభవిగమూతి.

శ్లో॥ త్యజ్యతా మేష కామాదిర్మనోరాజ్యేతుకాక్షితిః।

అశేషదోషబీజత్వాత్ క్షుతిర్భగవతేరితా॥

౫౯.

టీ. ఏమి - ఈ, కామాదిః - కామక్రోధాదికము, త్యజ్యతాం - విడువబడు గాక. మనోరాజ్యేతు - సర్వదావిషయములను ధ్యానించుటయందు. క్షుతిః - క్షిదు, కా - ఏమి? అనగా మనోరాజ్యము గ్రహింపదగునట. (ఇలిచేత్) ఇట్లుంటివేని, అశేషదోషబీజత్వాత్ = అశేషదోష - సర్వదోషములకు, బీజత్వాత్ - ఆమనోరాజ్యము కారణమగుటవల్ల, క్షుతిః - ఆనర్థహేతుత్వము, భగవతా - శ్రీకృష్ణదేవునిచేత, ఈరిత - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈకామక్రోధాదిరూపమగు తీవ్రమానసద్వైతము, ఆనర్థ హేతువగుటచేత, ఇది విడువదగినదేయగును. మనోరాజ్యము, అనర్థమునకు హేతువుగామిచేత, ఆమనోరాజ్యమును విడువనక్కరలేదుగదా? ఉ. ఆమనోరాజ్యము సర్వదోషములకు కారణమగును. మరియు, ఈమనోరాజ్యము పురుషునకు సాక్షాత్తుగా గీడును గలిగింపకున్నను, పరంపరగా గీడును గలిగించుటచేత, ఇదియు దుఃఖహేతువేయగునని, శ్రీభగవంతునిచే జెప్పబడెను.

అవ. అభగవద్వాక్యము నిప్పుకు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధ్యాయతోవిషయాన్పుంసస్సంగస్తేషూపజాయతే।

సంగాత్సంజాయతేకామఃకామాతోగ్రోధోభిజాయతే॥ ౬౦.

టీ. విషయాన్ - విషయములను, ధ్యాయతః - ధ్యానముచేసెడి, పుంసః - పురుషునకు, లేషు - అవిషయములయందు, సంగః - ఆసక్తి, ఉపజాయతే - కలుగుచున్నది. సంగాత్ - విషయాసక్తివల్ల, కామః - కోరికపుట్టుచున్నది. కామాత్ - కోరికవల్ల, క్రోధః - కోపము, అభిజాయతే - పుట్టుచున్నది.

తా. శ్రీపుష్పాదివిషయములను సర్వదా సత్కరించెడి పురుషునకు, అవిషయములయందు ఆసక్తిగలుగుచున్నది. అవిషయాసక్తివల్ల కామముపుట్టుచున్నది. ఆశ్రీపుష్పాదివిషయము లభింపకపోవుచుండగా, ఆకామమువల్ల క్రోధములుట్టుచున్నదని, ఇట్లు శ్రీపరమేశ్వరుడు, గీతాశాస్త్రముందు చెప్పెను. కనుక, సర్వదా విషయధ్యాన

రూపమగు మనోరాజ్యము, ఇట్లు పరంపరగా దుఃఖహేతువగుటచేత, ఈమనోరాజ్యంబును విడువదగినదే యగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ శక్యంజేతుంమనోరాజ్యంనిర్వికల్పసమాధితః।

సుసంపాద్యఃక్రమాత్సోపసవికల్పసమాధినా॥ ౬౧.

టీ. నిర్వికల్పసమాధితః - నిర్వికల్పసమాధినల్ల, మనోరాజ్యం - మనోరాజ్యమును, జేతుం - జయించుటకు, శక్యం - సాధ్యమగును. సోపి - ఆనిర్వికల్పసమాధియు, క్రమాత్-క్రమముగా, సవికల్పసమాధినా - సవికల్పసమాధిచేత, సుసంపాద్యః-అనాయాసముగా, సంపాదించదగినదగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈమందమానసద్వైతరూపమగు మనోరాజ్యమును విడుచుటకు ఉపాయమేమి? ఉ. నిర్వికల్పకసమాధిచేత ఈమనోరాజ్యమును జయించుటకు సాధ్యమగును. ప్ర. ఆనిర్వికల్పకసమాధి, దేనివల్లసిద్ధింపబడును? ఉ. సవికల్పకసమాధిచేత, ఆనిర్వికల్పకసమాధి, క్రమముగాలభింపబడగలదు.

శ్లో॥ బుద్ధతత్వేనధీదోషశూన్యేనైకాంతవాసినా।

దీర్ఘప్రణవముచ్చార్యమనోరాజ్యంవిజీయతే॥ ౬౨.

టీ. బుద్ధతత్వేన=బుద్ధ - తెలియబడిన, తత్వేన- బ్రహ్మత్వైక్యలక్షణముగలిగినట్టియు, ధీదోషశూన్యేన=ధీదోష - కామక్రోధాదులయొక్క, శూన్యేన - ఆభావముగలిగినట్టియు, అనగా చిత్తదోషములేనివాడగుట. ఏకాంతవాసినా=ఏకాంత - నిర్జయప్రదేశమందు, వాసినా - నివసించెడిపురుషునిచేత, దీర్ఘం - వడ్డావదశనూత్రయుక్తమైన, ప్రణవం - ఓంకారము, ఉచ్చార్య - ఉచ్చరింపబడి, మనోరాజ్యం-మందరూపమానసద్వైతము, విజీయతే - జయింపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ౧. యమము, ౨. నియమము, ౩. ఆసనము, ౪. పాణిజాయము, ౫. ప్రత్యహారము, ౬. ధ్యానము, ౭. ధారణము, ౮. సమాధి, అనెడి అష్టాంగయోగములుగలవాడు, నిర్వికల్పకసమాధిచేత మనోరాజ్యమును నివారించజేయగలడు. ఆఅష్టాంగములులేనివానికి గలియేమి? ఉ. జీవబ్రహ్మైక్యరూపమగు పరతత్వమునెరిగి, కామక్రోధాదిమనోదోషములులేక, విజనప్రదేశమందు నివసించపరలెననెడి స్వభావముగలపురుషుడు, ఆరు, పదిరెండు, మొదలగు మాతృలతోగూడినట్లుగా, ప్రణవమునుచ్చరించి, మనోరాజ్యమును జయింపగలడు. ఒక ప్రాస్వాక్షరమును ఉచ్చరించుచు

రించుటకుదగినకాలము, మాత్రయనిచెప్పబడును. (అ) అనెడి అక్షరము ప్రాస్వాద రమగును.

శ్లో॥ జితేతస్త్వివృత్తిశూన్యంమనస్తివృత్తిమూకవత్.

ఏతత్పదంవసిష్టేనరామాయబహుధేరితం॥

౬౩.

టీ. తస్త్వి - అమనోరాజ్యము, జితేనతి - జయింపబడుచుండగా, మనః - మనస్సు, మూకవత్ - మూగవానివలె, తివ్రతి, స్థితినిపొందుచున్నది. ఏతద్పదం - ఈ దశ, వసిష్టేన - వసిష్ఠమునిచేత, రామాయ - దశరథరామునికొరకు, బహుధా - అనేకవిధములుగా, ఈరితం - చెప్పబడెను.

తా ప్ర. అయితే, మనోజ్యమునుజయించుటచేత బ్రహ్మజనమేమి? ఉ. అమనోరాజ్యము నివారించుచుండగా, మూగవాడు, సకలవాగ్ద్యవహారములను విడిపించియున్నట్లు, మనంబును, సకలవాగ్ద్యవహారములను విడిపించియుండును. ఇట్లు, వృత్తిశూన్యముగానుండెడి మనస్సువే, బరమపురుషార్థత్వముగలిగియున్నదని తేలిసి కొనుము. ప్ర. ఈవిషయమై ప్రమాణమేమి? ఉ. ఇట్లు, వృత్తిశూన్యముగానుండెడి మనస్సునకే, పరమపురుషార్థత్వముగలిగియున్నదని, శ్రీజ్ఞానవాసిష్ఠమందు జెప్పబడెను.

అప. అవసిష్ఠశ్లోకములుచంటి నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దృశ్యంనాస్తీతిబోధేనమనసోదృశ్యమార్జనం।

సంపన్నంచేత్తమత్పన్నాపరానిర్వాణనిర్వృతిః॥

౬౪.

టీ. దృశ్యం - జగత్తు, నాస్తీతి - లేదనెడి, బోధేన - అద్వితీయబ్రహ్మజ్ఞానము చేత, మనసః - మనస్సునకు, దృశ్యమార్జనం - దృశ్యనివారణము, సంపన్నంచేత్ - కలిగినయెడల, తత్ - అప్పుడు, పరా - అధికమైన, నిర్వాణనిర్వృతిః - మోక్షము ఖము, ఉత్పన్నా - కలిగెననితెలియవలెను.

తా. శ్రు. నేహనానాస్తీకించన। ఇత్యాదిశ్రుతీప్రకారము, అద్వితీయబ్రహ్మముకంటె అన్యముగుజగంబులేదనెడి జ్ఞానముచేత మనస్సునకు దృశ్యముదోచనియెడల, అప్పుడు, నిరతిశయమోక్షముఖము లభించెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వికారితమలంశాస్త్రించిరముద్గాహితంమిథః।

సంత్యక్తవాసనాన్మనాదృతేనాస్తుత్తమంపదం॥

౬౫.

టీ. శాస్త్రం - అద్వైతశాస్త్రము, అలం - అధికముగా, విచారితం - విచా

రింపబడెను. (తథా) ఆప్రకారము, విధి - గురుశిష్యాదిసంవాదద్వారా, చిరం - బహుకాలము, ఉద్ధౌహితం-ఉపన్యాసముజేయబడెను. సంత్యత్తవాసనాత్ = సంత్యత్త- లెస్సగావిడువబడిన, వాసనాత్ - కామక్రోధాదివాసనలుగల, అనగా కామక్రోధాదివాసనలు లేనియచుట. మానాత్ - మనస్సుయొక్క తూష్ణింభావముకంటె, ఋలే - అధిమైన, ఉత్తమం - శ్రేష్ఠముగు, పదం - స్థానము, అనగా పురుషార్థమునుట. లాస్తి - లేదు.

తా. మరియు, ఆద్వైతకాస్త్రము సమగ్రముగా మాచేతవిచారింపబడెను. మరియు, ఆఆద్వైతకాస్త్రము, గురుశిష్యాదిసంవాదద్వారా, బహుకాలము సమగ్రముగామాచేత ఉపన్యాసముజేయబడెను. ప్ర. ఇట్లుచేసి, యేమినిశ్చయింపబడెను? ఉ. కామక్రోధాదివాసనలులేని మనస్సుయొక్క, తూష్ణింభావముకంటె, అధికమైన పరమపదముమరియొకటిలేదని మాచేతనిశ్చయింపబడెను. ఇట్లు శ్రీనివాసచేత జ్ఞానవాసి స్థమందు జెప్పబడెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విక్షిప్య లేక దాచిద్దీక ర్తణాభోగదాయినా।

పునస్సమాహితాసాస్యాత్తదై వాభ్యాసపాటవాత్॥ ౬౬.

టీ. భోగదాయినా = భోగ - భోగమును, దాయినా - ఇచ్చెడి, కర్తణా - ప్రారబ్ధకర్తముచేత, కదాచిత్ - ఒకానొకప్పుడు, ఖి - బుద్ధి, విక్షిప్యలేచేత్ - విక్షేపమును బొందినయెడల, తదైవ - అప్పుడే, సా - ఆబుద్ధి, అభ్యాసపాటవాత్ = అభ్యాస - సమాధ్యభ్యాసముయొక్క, పాటవాత్ - దృఢత్వమువల్ల, పునః - మరల, సమాహితా - సమాధియందుంచబడినది, స్యాత్ - అగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లువృత్తిశూన్యముగా జేయబడినమనస్సునకు, ప్రారబ్ధకర్తవశమువల్ల దేహమునేనెడియభిమానరూపముగు విక్షేపముగలిగినయెడల, అందుకు బరిహారోపాయమేమి? ఉ. భోగమునిచ్చెడి ప్రారబ్ధకర్తముచేత ఒకానొకప్పుడు బుద్ధికివిక్షేపముగలిగినయెడల, అప్పుడే, ఆబుద్ధి, మరలసమాధ్యభ్యాసదృఢత్వమువల్ల, సమాధియందుంచబడునని తెలియవలెను.

అవ. సర్వదాచిత్తవిక్షేపములేనివానికి, బ్రహ్మచేత్త, యనెడిపేగును జౌపచారికమని, ఇప్పుడుపెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విక్షేపోయస్యనా స్త్యస్యబ్రహ్మవిత్త్వంనమన్యతే।

బ్రహ్మే వాయమితిపాహుర్మునయఃపారదర్శనః॥ ౬౭.

టీ. యస్య - ఏపురుపునకు, విత్తేహః - దేహాద్యభిమానము, నాస్తి - లేదో, అస్య - ఈజ్ఞానికి - బ్రహ్మవిత్త్వం-బ్రహ్మవిత్త్వవభావము, నమస్యతే-తలచబడదు. ఆయుః - ఈజ్ఞాని, బ్రహ్మజేతి - పరబ్రహ్మమేనని, పాదదర్శనః-వేదాంతకాస్త్రపారగులగు, మనయః - మహామునులు, పాహుః - చెప్పుదురు.

తా. మరియు, దేహాద్యభిమానరూపమగు విత్తేహములేవిజ్ఞానిని, బ్రహ్మజేత్తనుగాజెప్పురాదు. మరియునగా, ఈజ్ఞాని, సాక్షాత్తుగాపరబ్రహ్మమేనని, వేదాంతకాస్త్రపారగులగు దివ్యజ్ఞానులైన మహామునులుజెప్పుదురు.

అవ. ఈవిషయమందును వసిష్ఠవాక్యమునిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దర్శనాదర్శనేహిత్యాస్వయంకేవలరూపతః।

యస్త్రిత్యతిసతుబ్రహ్మాబ్రహ్మనబ్రహ్మవిత్త్వయం॥ ౬౮.

టీ. హేబ్రహ్మ-ఓబ్రాహ్మణా, యః-ఏపురుషుడు, దర్శనాదర్శనే=దర్శన-జ్ఞానమును, అదర్శనే-అజ్ఞానమును, అనగా నేనుబ్రహ్మమునెరుగుదు నెరుగననెడివ్యవహారద్వయముననుట. హిత్యా-విడచి, స్వయం-తాను, కేవలరూపతః-అద్వితీయచైతన్యమాత్రీరూపముగా, తిస్థితి-స్థితినిబొందుచున్నాడో, సతు-అపురుషుడే, బ్రహ్మ-పరబ్రహ్మమగును. స్వయం-తాను, బ్రహ్మవిత్-బ్రహ్మజేత్త, న-కాదు.

తా. ఓబ్రాహ్మణా, ఏపురుషుడు, నేనుబ్రహ్మమునెరుగుదు నెరుగననెడి, వ్యవహారద్వయమును విడిపించి, తాను, అద్వితీయచైతన్యమాత్రీరూపముగా నుండునో, అట్టిపురుషుడు, తానుపరబ్రహ్మమేయగుగాని, బ్రహ్మజేత్తగాడని, శ్రీవసిష్ఠమహామునిచే జెప్పబడెను.

అవ. ఇప్పుడు, సఫలముగా ద్వైతవివేచనమును ముగిపుచున్నాడు.

శ్లో॥ జీవన్ముక్తేఃపరాకాష్ఠాజీవద్వైతవివర్జనాత్

లభ్యతేసావతోత్తేదమీశద్వైతాద్వివేచితం॥ ౬౯.

టీ. అసౌ - ఈచెప్పబడిన ప్రకారముగల, జీవన్ముక్తేః - జీవన్ముక్తియొక్క - పరా - నిరతిశయమైన, కష్టా - పర్యవసానస్థానము, జీవద్వైతవివర్జనాత్ = జీవద్వైత - మనోమునుప్రపంచముయొక్క, వివర్జనాత్ - పరిత్యాగమునట్లు, లభ్యతే - పొందబడుచున్నది. అతః - ఆకారణమువల్ల, అత్ర - ఇక్కడ, ఇదం - ఈజీవద్వైతము, ఈశద్వైతాత్=ఈశ - ఈశ్వరునిచేసృష్టించబడిన, ద్వైతాత్ - ప్రపంచముకంటె, వివేచితం - విభజింపబడెను. అనగా విభజించుచుపబడెననుట.

తా. జీవస్వప్తియైన మానసప్రపంచమును, నిశ్శబ్దముగా విడుచుటచేత, జీవ స్మృతిరూపముగు పరమపదము పొందబడుచున్నది. ఆకాండమువల్ల, ఈద్వైతవివేక ప్రకరణమందు, జీవద్వైతమును, ఈశ్వరద్వైతమును అకాళాదిప్రపంచముకంటె, భిన్నముగా విభజించిచూపిరిమి.

* ఇతి. శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీహరతీర్థ

విద్యారణ్యముని పరమకృత ద్వైతవివేక స్మరణః

గద్య. ౧. * శ్రీపరమేశ్వర గురువరణ పరప్రపాదలబ్ధబ్రహ్మ విద్యావిరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రివంశవయః పారావార పరిపూర్ణసుధాకర లక్షణజా మాత్యపుత్ర బుధజనవిధేయ లక్ష్మీతనారాయణామాత్య ప్రదీతంబైన టీకా తాత్పర్య సహిత శ్రీవేదాంత పంచదశియందు ద్వైతవివేకమనెడి చతుర్థప్రకరణము సంపూర్ణ మాయెను.

సర్వశ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శుభమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః.

మహావాక్యవివేకస్మారంభము.

అవ. పరమకృపామూర్తియగు శ్రీవిద్యారణ్యగురువు, ముముక్షువునకు మోక్ష సాధనమైన బ్రహ్మత్వైకత్వజ్ఞానసిద్ధిని, బ్రసిద్ధములైన నాలుగుమహావాక్యములయొక్క అర్థమును గ్రహముగా నిరూపింపదలచి, ఈమహావాక్యవివేకమనెడి ప్రకరణమును, భారతభింతుచు, అందు మొదట, ఋగ్వేదమందు ఐతరేయారణ్యక శ్రుతియందు గల, శ్రు|| ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ|| అనెడి మహావాక్యమందుండెడి, ప్రజ్ఞానశబ్దమునకు అర్థమును జెప్పచున్నాడు.

ఓం. శ్లో|| యేనేక్షుతేశ్రుణోతీదంజిఘ్రంతివ్యాకరోతచ|

స్వాద్వస్వాదూవిజానాతతత్ప్రజ్ఞానముదీరితం||

టీ. యేన - చక్షుర్ద్వారావ్యాపించిన అంతఃకరణవృత్తితోగూడినట్టి ఏచైతన్యముచేత, ఇదం - చూచుటయొగ్గమైన ఈరూపాదీకమును, ఈక్షణే - తుల్యము

జూచుచున్నాడో, శ్రుణోతి - శబ్దములను వినుచున్నాడో, జిఘ్రతి - గంధములను ఆఘ్రాణించుచున్నాడో, వ్యాకరోతి - శబ్దసమూహమును వ్యవహరించుచున్నాడో, ప్వాద్యప్వాదూ = ప్వాచు - తీసిని, ఆప్వాదూ - చేదును, అనగా రిసములననుట. విజానాతి - ఎరుగుచున్నాడో, తక్ - అచైతన్యము, ప్రజ్ఞానం - ప్రజ్ఞానమని, ఉదీరితు - చెప్పబడుచున్నది. అనగా బ్రహ్మనశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నదనుట.

తా. నేత్రేంద్రియద్వారా బాహ్యమునకు వ్యాపించిన అతఃకరణవృత్తితోగూడినట్టి, ఏచైతన్యముచేత బురుషుడు జూచుటకు యోగ్యమైనరూపాదికమును జూచుచున్నాడో, మరియు, శ్రోత్రేంద్రియద్వారా, బాహ్యప్రదేశమునకు వ్యాపించినట్టి అతఃకరణవృత్తితోగూడిన ఏచైతన్యముచేత బురుషుడు శబ్దసమూహమును వినుచున్నాడో, మరియు, ఘ్రాణేంద్రియద్వారా, బాహ్యప్రదేశమునకు వ్యాపించినట్టి అంతఃకరణవృత్తిపాధితోగూడిన ఏచైతన్యముచేత గంధసమూహమును బురుషుడు ఆఘ్రాణించుచున్నాడో, మరియు, వాగింద్రియద్వారా బాహ్యమునకు వ్యాపించినట్టి అంతఃకరణవృత్తిపాధితోగూడిన ఏచైతన్యముచేత బురుషుడు సకలశబ్దములను ఉచ్ఛరించుచు వ్యవహరించుచున్నాడో, మరియు, శిహేంద్రియద్వారా, బాహ్యప్రదేశమునకు వ్యాపించిన అతఃకరణవృత్తితోగూడినట్టి ఏచైతన్యముచేత పురుషుడు, తీసి, చేదు, మొదలగురసముల నెరుగుచున్నాడో, ఈప్రకారమే, సకలేంద్రియములతోటియు అతఃకరణవృత్తి చేరుచుండగా, అట్టివృత్తిభేదములతోగూడిన ఏచైతన్యముచేత బురుషుడు సకలేంద్రియవిషయముల నెరుగుచున్నాడో, అట్టిచైతన్యమే, శ్రు॥ ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ, అనది మహావాక్యమందుగల ప్రజ్ఞానశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది. ఇట్లు చెప్పటచేత ఏచైతన్యముచేత జూచుచున్నాడో, అనిచెప్పెడి, శ్రు॥ యేనవాపశ్యతి॥ ఈవాక్యము మొదలగుని, ఇవియన్నియు ప్రజ్ఞానముయొక్క నామభేదము లేననిజెప్పెడి, శ్రు॥ సర్వాణ్యైవైతానిప్రజ్ఞానస్యనామభేదయాని॥ ఈవాక్యంతమువరకుగల వాక్యసందర్భములయొక్క అర్థము సంక్షేపముగా జూపబడినట్టాయెను.

అన. ఇట్లు ప్రజ్ఞానశబ్దార్థమునుదెలిసి, ఇప్పుడు బ్రహ్మశబ్దార్థమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ చతుర్ముఖేంద్రజేవేషుమనుష్యాశ్వగవాదిషు॥

చైతన్యమేకంబ్రహ్మతఃప్రజ్ఞానంబ్రహ్మమయ్యపి॥

అ.

టీ. చతుర్ముఖేంద్రజేవేషు=చతుర్ముఖ - బ్రహ్మచేపునియందును, ఇంద్రజేనే

షు - దేవేంద్రాదిదేవతలయందును, మనుష్యాశ్వగవాదిషు = మనుష్యే - మనుష్యుల
యందును, అశ్వ - గుఱ్ఱములయందును, గవాదిషు - గోవు మొదలగు వానియందుగల,
ఏకం - ఒక్కటియగు, చైతన్యం - చైతన్యము, బ్రహ్మ - బ్రహ్మచరుడు. అతః -
ఆకారణమువల్ల, మయ్యపి - నాదేహమందుగల, ప్రజ్ఞానం - ప్రజ్ఞానము, బ్రహ్మ -
బ్రహ్మచరుడు.

తా. ఉత్తములగు దేవాదిశరీరములను ధరించినవారియందును, మధ్యముము
లగు మనుష్యదేహములను ధరించినవారియందును, అధమములగు గోవు, గుఱ్ఱము మొ
దలగు పాణిములయందును, ఆకాశాదిభూతములయందును, జగజ్జనాత్రి హేతుభూత
మగు ఏకాత్మీయ చైతన్యముగలదో, ఆచైతన్యము బ్రహ్మచరుడు. ఇట్లుచెప్పటచేత
ఈచైతన్యరూప పరమాత్మయే, బ్రహ్మదేవుడనియు, ఇంద్రుడనియుం జెప్పెడి, శ్రు||
ఏవబ్రహ్మైవ ఇంద్రః|| ఈవాక్యము మొదలుకొని, సర్వదేహములయందును, ఈచైతన్య
రూపపరమాత్మ, ప్రజ్ఞానరూపముగా స్థితినిబొందియున్నాడని చెప్పెడి, శ్రు|| ప్రజ్ఞా
ప్రతిస్థా|| ఈవాక్యాంతము పరమగల వాక్యసందర్భముయొక్క, అర్థమును సంక్షేపిం
చెప్పబడినట్లాయెను. ఇది బ్రహ్మశబ్దార్థమని తెలియవలెను. ప్ర అయితే, శ్రు|| ప్ర
జ్ఞానంబ్రహ్మ|| అనెడి మహావాక్యమందుగల రెండుపదములకును అర్థమును దెలిపితిరి.
ఈవాక్యార్థమేమి? ఉ. ఏకారణమువల్ల అంతలనుండెడి ప్రజ్ఞానము బ్రహ్మచరుడో,
ఆకారణమువల్ల, నాదేహమందుండెడి ప్రజ్ఞానంబును బ్రహ్మమేయగుననిశ్చయించుట,
వాక్యార్థమగును. అనగా, అంతలనుండెడి ప్రజ్ఞానమునకు ఏలక్షణముగలదో, అట్టి
లక్షణము, నాదేహమందుండెడి ప్రజ్ఞానమునకును గలిగియుండుట చేత, ఈప్రజ్ఞానమే
బ్రహ్మచరుడని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు ఋగ్వేదమందుగల మహావాక్యార్థమును నిరూపించి, యజుర్వేదము
లోని బృహదారణ్యకోపనిషత్సంధుగల, శ్రు|| ఆహంబ్రహ్మస్మి, అనెడి మహావాక్య
ర్థమును చెప్పదలచి ఆమహావాక్యమందుగల ఆహంశబ్దార్థమునిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| పరిబూర్ణోపరాత్మాస్తి దేహేవిద్యాధికారిణి||

బుద్ధేస్సాక్షీతయాస్థిత్యాస్ఫురన్మనామితీర్తతే|| 3.

టీ. సరిపూర్ణః - పరిచ్ఛిన్నత్వములేని పరమాత్మ, అస్తి - ఈమాయాకల్పి
తజగత్తునందు, విద్యాధికారిణి = విద్యా - జ్ఞానసంపాదనమునకు, అధికారిణి - యోగ్య
మగు, దేహే - మనుష్యాశరీరమందు, బుద్ధేః - నూత్నశరీరమునకు, నామితీయా-

సాక్షిభావముచేత, అనగా నిర్వికారముగాననుట స్థిత్యా - ఉండి, స్ఫురణ - ప్రకాశించుచున్నవాడగుచు, అహమితి - నేనని, కుర్యతే - చెప్పబడుచున్నాడు. అనగా, లక్షణావృత్తివల్ల, అహమనెడి పదముచేత జెప్పబడుచున్నాడనుట.

తా. స్వాభావికముగా దేశకాలపస్తువులచేత పరిచ్ఛిన్నత్వములేని పరమాత్మ, మాయాకల్పితమగు ఈదగంబునందు, శమాదిసాధన సంపన్నత్వముచేత, జ్ఞానసంపాదకమునకు యోగ్యమైనట్టియు, వేదాంతశ్రవణాద్యనుష్ఠానవంతమగు, ఈమనుష్యాది శరీరమందు బుద్ధిః సాక్షిత్వముచేత నిర్వికారముగా బ్రకాశించుచుండి, లక్షణావృత్తివల్ల, అహమనెడి పదముచేత జెప్పబడుచున్నాడు. ఈలక్షణావృత్తిస్వరూపమును తృప్తిదీపమందుగల, డబ్బడినాలుగవ శ్లోక తాత్పర్యముచూచి తెలిసికొనవలయును.

అవ. ఇప్పుడు, బ్రహ్మశబ్దార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వతఃపూర్ణఃపరాత్మాత్రబ్రహ్మశబ్దేనవర్ణితః॥

అస్తీత్యైక్యపరామర్శస్తేనబ్రహ్మభవామ్యహం॥

౪.

టీ. స్వతః - స్వాభావికముగా, పూర్ణః - అపరిచ్ఛిన్నుడగు, పరాత్మాత్ర - పూర్వోక్తపరమాత్మ, ఆత్ర - ఈమహావాక్యమందు, బ్రహ్మశబ్దేన = బ్రహ్మత - బ్రహ్మమనెడి, శబ్దేన - పదముచేత, వర్ణితః - లక్షణావృత్తిచేత జెప్పబడుచున్నాడు. అస్తీతి - విలిననెడిపదము, వికృతపరామర్శః = వికృత - ఏకత్వమును, పరామర్శః - తెలుపుచున్నదగును. లేన - అందుజేత, అహం - నేను, బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, భవామి - అగుచున్నాను.

తా. స్వాభావికముగా దేశకాలపస్తువులచేత పరిచ్ఛిన్నత్వములేని పూర్వోక్త పరమాత్మ, శ్రుతి అహంబ్రహ్మస్మి, అనెడి, ఈమహావాక్యమందు బ్రహ్మమనెడిపదముచేత, లక్షణావృత్తివల్ల జెప్పబడుచున్నాడు. మరియు, ఈమహావాక్యమందుగల, (అస్తీ) విలిన, అనెడిపదముచేత, (అహం, బ్రహ్మ) అనెడికెందుపదములకును సామాన్యవికారముచేత లభింపదగిన, జీవబ్రహ్మైక్యమును భేదింపుచున్నది. అందుచేత బ్రహ్మచుగున్నానని తాత్పర్యము.

అవ ఇప్పుడు, సామవేదమందుగల చాందోగ్యశ్రుతియందుజెప్పెడి, శ్రుత తత్త్వమని అనెడి మహావాక్యార్థమును ప్రకాశింపజేయుటకారకు, అందు, (తత్) అనెడి పదముయొక్క లక్ష్యార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏకమేవాద్వితీయంసన్నామరూపవివర్ణితం॥

సృష్టిఃపురాధునావ్యసృతాదృక్స్వంతదితీర్యతే॥

౫

టీ. సృష్టిః - సృష్టికి, పురా - పూర్వము, నామరూపవివర్జితం - నామరూప-
నామరూపములచేత, వివర్జితం-విదుబడినట్టియు, అనగా నామరూపములలేనిదనుట.
అద్వితీయం - రెండవదిలేనట్టియు, ఏకమేన - ఒక్కటేయగు, సత్ - సద్వస్తువు ప్ర
తిపాదించబడియుండెనో. ఆసక్తి - ఈసద్వస్తువునకు, అనునాపి - ఇప్పుడును, అనగా
సృష్టుని తరకాలమందును. తాదృక్త్వం - విచారదృష్టిచే నట్టి స్వభావము, తదితి -
అదియనెడిపదముచేత, ఈర్వతే - లక్షణావృత్తివల్ల జెప్పబడుచున్నది.

తా. శ్రు|| సదేసోమ్యేదమగ్రాసీత్, ఏకమేవాద్వితీయం|| అనెడి శ్రుతిచేత
సృష్టికిపూర్వమందు సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేదములులేని, నామరూపరహితము
గు ఏసద్వస్తువు ప్రతిపాదించబడియుండెనో, ఈసద్వస్తువునకు, ఇప్పుడనగా సృష్టుని
తరకాలమందును విచారదృష్టిచేనట్టి స్వభావము, (తత్) అనెడి పదముచేత లక్ష
ణావృత్తివల్ల బోధింపబడుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు, (త్వం) అనెడిపదమునకు లక్ష్యార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| శోభితుర్దేహేంద్రియాతీతంవత్స్వత్త్వంపదేరితం||

ఏకతాగాగ్ర్యాతేనీతితదైక్యమనుభూయతాం|| ౬.

టీ. శ్రోతుః - ముముక్షువుయొక్క. దేహేంద్రియాతీతం - దేహేంద్రియ -
స్థూలాదిశరీరత్రయముకంటె, అతీతం - విలక్షణముగు, వస్తు - సద్వస్తువు, అత్ర - ఈ
మహావాక్యమందు, త్వంపదేరితం=త్వం - నీవనెడి, పద - శబ్దముచేత, ఈరితం -
చెప్పబడుచున్నది. అసీతి - విలీననెడిపదముచేత, ఏకతా - ఐక్యము, గాగ్ర్యాతే -
గ్రహించబడుచున్నది. తదైక్యం=తత్ - ఆతత్త్వం పదార్థములయొక్క, ఐక్యం -
ఏకత్వము, అనుభూయతాం - ముముక్షువులచే ననుభవింపబడుగాక.

తా. వేదాంతశ్రవణ మననాద్యతత్త్వానమచేత మహావాక్యార్థజ్ఞానవంతుడగు
ముముక్షువుయొక్క, స్థూలనూక్షణికాద్యశరీరములకు సాక్షిత్వముచేత విలక్షణముగా
వర్తించుచుండెడి సద్వస్తువే, ఈమహావాక్యమందుగల, (త్వం) అనెడి పదముచేత
లక్షణావృత్తివల్ల జెప్పబడుచున్నది. మరియు, ఈమహావాక్యమందుగల, (అసీ) అ
నెడిపదముచేత, (తత్త్వం) అనెడి రెండుపదములకుగల సామానాధికరణ్యమువల్ల
పొందబడెడి, పదార్థద్వయైక్యము, శిష్యునిగురించి బోధింపబడుచున్నది. గనుక, ఆత
త్త్వపదార్థములగు జీవబ్రహ్మములయొక్క ఐక్యమును, ముముక్షువులు అనుభవించ
వలయునని తాత్పర్యము.

అవ. ఆట్లు, శ్రు. తత్త్వమసి॥ అనెడి మహావాక్యార్థమును దెలిసి, ఇప్పుడు అధర్వణవేదముందుగల, శ్రు॥ అయమాతాత్మబ్రహ్మ॥ అనెడి మహావాక్యార్థమును వ్యాఖ్యానింపదలచి, (అయమాత్మా) అనెడి రెండుపదములకును నిర్ణయింపబడిన అర్థమును గ్రమముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వప్రకాశావరోక్షత్వమయమిత్యక్తితోమతం॥

అహంకారాదిదేహాంశాత్ప్రత్యగాత్మేకీయతే॥ ౭.

టీ. అయమితి - ఈయని, ఉక్తిః - చెప్పటవల్ల, స్వప్రకాశావరోక్షత్వం = స్వప్రకాశ - స్వయముగా బ్రకాశించుటచేత, అవరోక్షత్వం - ప్రత్యక్షత్వము, మతం - సమతరమగును. అహంకారాదిదేహంతాత్ = అహంకార - అహంకారమే, అది - అదిగాగలిగినట్టియు, దేహ - స్థూలదేహమే, అంతాత్ - అంతముగాగల ప్రపంచముకంటె, ప్రత్యగాత్మేతి = ప్రత్యక్ - అధిష్టానత్వసాక్షిత్వములచేతలోగానుండెడి, ఆత్మేతి - ఆత్మయని, గీయతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. (అయం = ఈ) అనెడిపదముచేత, ఆత్మకు, స్వప్రకాశత్వముచేత అవరోక్షత్వము గలిగియున్నదనెడియర్థము సమతరమగును. అధ్యక్షములగు వృణ్యాదులకువలె, ఆత్మకునిత్యపరోక్షత్వములేదని దెలుపుటకును, ఘటాదిపదార్థములకువలె, ఆత్మకుదృశ్యత్వములేదని దెలుపుటకును, ఈశ్లోకముందు, స్వప్రకాశావరోక్షత్వమనెడి విశేషాద్యయము, శ్రీవిద్యారణ్యగురునిచే జెప్పబడెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఆత్మశబ్దము దేహాదులయందును బ్రయోగింపబడుచున్నది. ఈమహావాక్యముందుగల ఆత్మశబ్దమునకు అర్థమేమి? ఉ. ఇక్కడ ఆత్మయనగా ప్రత్యగాత్మయగును. అహంకార ప్రాణమనోబుద్ధియ దేహసంఘాత రూపప్రపంచములకంటెలోపట, ఆధారత్వసాక్షిత్వములచేత వర్తించుటవల్ల, ప్రత్యగాత్మయని చెప్పబడుచున్నాడు.

అవ. బ్రాహ్మణాదులయందును బ్రహ్మశబ్దమునకు బ్రయోగముగనబడుచుండుటవల్ల, ఆయర్థమును నివర్తింపజేయుటకొరకు, ఈమహావాక్యముందుగల బ్రహ్మశబ్దార్థము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దృశ్యమానస్యసర్వస్యజగతస్తత్త్వమీర్యతే॥

బ్రహ్మశబ్దేనతద్బ్రహ్మస్వప్రకాశాత్తరూపకం॥ ౮

టీ. దృశ్యమానస్య - కనబడుచుండెడి, సర్వస్య - సకలమునకు, జగతః - జగంబునకు, తత్త్వం - అధిష్టానరూపము, బ్రహ్మశబ్దేన - బ్రహ్మశబ్దముచేత, ఈర్యతే -

చెప్పబడుచున్నది. తద్బ్రహ్మ - ఆబ్రహ్మము, స్వప్రకాశతత్వరూపకం=స్వప్రకాశ-
స్వయంప్రకాశమానుడగు, ఆతత్త్వ - ప్రత్యేకతత్త్వము, రూపకం - స్వరూపముగాగలది
యగును. అనగా, ఆప్రత్యేకతత్త్వము బ్రహ్మమనుట.

తా. దృశ్యత్వముచేత మిథ్యాభూతమగు ఆకాశాదిసర్వజగత్తునకు, ఆధారము
గాను, అజగద్బాధకు అవధిత్యముగాను, పారమార్థికమగు సచ్చిదానందలక్షణముగల
వీరూపముగలదో, ఆరూపము, శు|| అయమాతాత్మబ్రహ్మ|| అనెడి, ఈమహావాక్య
మందుగల బ్రహ్మశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది. ప్ర. అయితే, దీనికి వాక్యార్థమేమి?
ఉ. పైనచెప్పబడిన లక్షణముగల బ్రహ్మము స్వప్రకాశమానుడగు ప్రత్యేకతత్త్వము,
స్వరూపముగాగలదియగును. అనగా, ఈప్రత్యేకతత్త్వముబ్రహ్మమని యభిప్రాయము.

* ఇతి, శ్రీపంచదశ్యాంమహావాక్యార్థవివేకః. *

గద్య * ఇది, శ్రీపరమేశ్వరుడుచరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా విరాజిత
కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రపంశపయః పారావార పరిపూర్ణసుధాకర లక్షణా
మాత్యపుత్ర లక్ష్మీనారాయణామాత్యప్రణీతంబైన ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహిత శ్రీ
వేదాంతపంచదశియందు మహావాక్యార్థ వివేకమనెడి పంచమప్రకరణము సంపూర్ణ
మాయెను.

వివేకపంచకము సంపూర్ణమాయెను.

సర్వంశ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

చిత్రప మందుగల విషయ
సూచిక.

శ్లోక సంఖ్య.

- ౧ పరమాత్మయం దారోపింపబడి
నజగంబుముక్క సేతివకారము
ను దెలుపుటకొరకు చిత్రవస్త్ర
దృష్టాంతముచేత, ఆ చిత్రవస్త్ర
మందుగల అవతరమును
పరమాత్మయందుబావుట.
- ౫ చిత్రవస్త్రమునందుగల చిత్రము
వంటిచిత్రమును పరమాత్మయం
దుబావుట.
- ౬ బ్రహ్మచేవాది జగంబునకు చేత
నత్వము గలుగుటకు కారణమును
దృష్టాంతసహితముగా దెలుపుట.
- ౮ సకలవాదులు నష్టానముచేత జీవ
సంసారము నాత్మయందున్నది
చెప్పుచున్నారని దెలుపుట.
- ౯ పర్యతనద్యావలకు జీవనామము
గల్పింపబడమిని, దెలుపుట.
- ౧౦ సంసార కారణమును అవిద్యను
దెలుపుట.
- ౧౧ విద్యను, తల్లాభోపాయమును
దెలుపుట.
- ౧౨ పరోక్షోపరోక్షత్వవిద్యాస్వరూ
పములందెలుపుట.
- ౧౩ వ్యవహారదయందు దోచుచుం
డడిచెత్తన్యభేదమును, దెలుపుట.
- ౧౪ జలాకాశనిరూపణము.
- ౨౦ మేఘాకాశనిరూపణము.
- ౨౨ కూటస్థనిరూపణము.
- ౨౩ భీషనిరూపణము.

శ్లోక సంఖ్య.

- ౨౪ కూటస్థనిరూపణమును దెలుపుట.
- ౨౫ అధ్యాసకారణమును అవిద్యను
దెలుపుట.
- ౨౬ ఆవరణనిరూపణము.
- ౩౩ విక్షేపాధ్యాసమును దెలుపుట.
- ౩౪ ఈవిక్షేపమునకు అధ్యాసత్వము
సిద్ధించెడి కొరకు, శుక్తిరజతదృ
ష్టాంత సామ్యముచేత స్వయం
హృదయభారవంతులగు జీవకూటను
లకు భేదనిరూపణము జేయుట.
- ౪౧ స్వయంశబ్దారమునకు ఆత్మత్వవి
రూపణము. (పుట.)
- ౪౫ చేతనాచేతన విభాగమును దెలు
పుట.
- ౫౨ అధ్యాసకారణమును దెలుపుట.
- ౬౦ జీవనిమిత్తమైనదానిమీద
తములను దెలుపదలచి, లోకాయ
తాదిమతమును దెలుపుట.
- ౬౨ ఇతర లోకాయతమతమును దెలు
పుట.
- ౬౫ ప్రాణాత్మవాదిమతమును దెలు
పుట.
- ౬౬ మనస్సునకు ఆత్మత్వవాదిమతము
ను దెలుపుట.
- ౬౯ విజ్ఞానవాదిమతమును దెలుపుట.
- ౭౪ శూన్యవాదిమతమును దెలుపుట.
- ౭౫ శూన్యమతగు షణ్ణము.
- ౭౯ ఆంతరాఖిలమతమును దెలుపుట.
- ౮౨ దిగంతముమతమును దెలుపుట.
- ౮౫ ఆత్మకువాచయవత్త్వవాదము
ణము. (పుట.)
- ౮౬ ఆత్మకు విభుత్వము సిద్ధమనిదెలు

శ్లోక సంఖ్య.

- ౧౮ ప్రాభాకర తార్కికులమతమును దెలుపుట.
- ౯౫ భాట్టలమతమును దెలుపుట.
- ౯౮ సాంఖ్యమతమును దెలుపుట.
- ౧౦౨ ఈశ్వరరూపస్తాపనము.
- ౧౦౫ ఆయీశ్వరవిషయమై భ్రాంతి తైనవాదిమతములను దెలుపదలచి, పతంజలిమతమును దెలుపుట.
- ౧౦౯ తార్కికులమతమును దెలుపుట.
- ౧౧౧ మైత్రేయగర్భమతమును దెలుపుట.
- ౧౧౩ విశ్వరూపదింతకుల మతమును దెలుపుట.
- ౧౧౫ ప్రాజాపత్యులమతమును దెలుపుట.
- ౧౧౭ భాగవతమతమును దెలుపుట.
- ౧౧౮ తైపులమతమును దెలుపుట.
- ౧౧౯ గాణపత్యమతమును దెలుపుట.
- ౧౨౩ సర్వమతములకు సమ్మతముగా నీశ్వరస్వరూపమును నిర్ణయించుట.
- ౧౨౫ మాయాస్వరూప శతకార్యాదినిరూపణము జేయుట.
- ౧౨౭ ఆనందమయకోశ రూప ఈశ్వరస్వరూప నిర్ణయము జేయుట.
- ౧౨౮ ఆనందమయకోశమునకు ఈశ్వరత్వసర్వశ్చత్వాదిధర్మనిరూపణము జేయుట.
- ౧౨౯ ఆనందమయకోశ రూప ఈశ్వరునకు అంతర్యామిత్వమందు అంతర్యామి బ్రాహ్మణమును, గీతావాక్యమును బ్రమాణముగా నిరూపించుట.
- ౧౩౧ ఆనందమయకోశ రూప ఈశ్వ

శ్లోక సంఖ్య.

- రునకు జగదోనిత్వ నిరూపణము.
- ౧౯౧ ఈశ్వర బ్రహ్మములకు అన్యత్వాభ్యాసనిరూపణము.
- ౧౯౫ షడ్విధలింగనిరూపణము జేయుట.
- ౧౯౮ ఆనందమయకోశ రూప ఈశ్వరునివలన జగదుత్పత్తి ప్రకారమును దెలుపుట. (ము)
- ౨౦౦ హిరణ్యగర్భస్వరూప నిరూపణము.
- ౨౦౪ విరాడ్స్వరూపనిరూపణము.
- ౨౦౯ పూజకులకు ఫలభేదము గలుగుటకు గాఢమును దెలుపుట.
- ౨౧౦ జ్ఞానముచేత ఊక్షప్రాప్తినిరూపణము.
- ౨౧౨ జీవేశ్వరాదిభేదము, మాయాకల్పితమని నిరూపించుట.
- ౨౧౬ భేదవాదిరూపణము.
- ౨౨౨ సాంఖ్యయోగ మతములకు వేదాంతవిరోధాంత నిరూపణము జేయుచు సాంఖ్యయోగమతనిరాకరణము జేయుట.
- ౨౩౪ ఆత్మకు బంధమోక్షములు పరమార్థమందు లేవని నిరూపించుట.
- ౨౩౭ కూటస్థబ్రహ్మములకు ఏకత్వనిరూపణము.
- ౨౪౨ అద్వైత ద్వైతములకు అనుభవముచేత సత్యాసత్యత్వ నిరూపణము జేయుట.
- ౨౪౪ అనుభవముచేత చిత్తునకు నిత్యత్వనిరూపణము జేయుచు, ద్వైతమునకు మిథ్యాత్వనిరూపణము జేయుట.
- ౨౪౯ తత్వజ్ఞానఫలనిరూపణము.

శ్లోక సంఖ్య.

- ౨౭౫ అద్వైతసిద్ధాంతమును దెలుపుట
 ౨౭౬ వైరాగ్యబోధోపరతులకు హేతు
 స్వరూపకార్యములను దెలుపుట
 ౨౭౭ వైరాగ్య బోధోపరతులకు అవ
 ధినిదెలుపుట.

తృప్తిదీపనుండు గల విషయ
 సూచిక.

- ౧ తృప్తిదీపమునకు వ్యాఖ్యానింపద
 గినశ్రుతినిజాపుట.
 ౨ గ్రంథవిచారతత్పలమును దెలు
 పుట.
 ౩ జీవేశ్వరస్వప్నులగు దెలుపుట.
 ౪ ఆత్మానందద్వైజానీయాత్|| అనె
 డిశ్రుతియందు (పురుషోస్తి)
 అనెడి పదద్వయాభిప్రాయము
 ను పూర్వపక్ష సిద్ధాంత పూర్వ
 కముగా దెలుపుట.
 ౧౯ శ్రు|| ఆత్మానందద్వైజానీ
 యాత్|| అనెడి శ్రుతియందుగల
 (అయం) అనెడి పదప్రయోగా
 భిప్రాయమును దృష్టాంతపూర్వ
 పక్షసిద్ధాంతపూర్వకముగా నిరూ
 పించుట.
 ౨౯ ఆత్మయందు అజ్ఞానాద్యవస్థానస్త
 కనిరూపణము.
 ౩౪ అజ్ఞానస్వరూపమును జూపుట.
 ౩౬ ఆవరణస్వరూపతత్కార్యములం
 జూపుట.
 ౩౭ విక్షేపస్వరూప తత్కార్యములం
 జూపుట.
 ౩౮ సహవస్థులును విదాభాసునకేనని
 నిరూపించుట.

శ్లోక సంఖ్య.

- ౪౪ మోక్షహేతువులగు పరోక్షజ్ఞానా
 పరోక్షజ్ఞానావస్థలంబూపుట.
 ౪౬ దుఃఖనివృత్తివస్థలంబుదెలుపుట.
 ౪౭ తృప్తివస్థలంబుదెలుపుట.
 ౪౮ వాక్యజన్యపరోక్షజ్ఞానముభ్రాంతి.
 గాదనిసిద్ధాంతముజేయుట.
 ౪౯ విచారసహిత వాక్యముచేత నప
 రోక్షజ్ఞానముగలుగునని దృష్టాం
 తపూర్వకముగా సిద్ధాంతము జే
 యుట.
 ౭౪ లక్షణావృత్తిస్వరూపనిరూపణము.
 ౭౫ వేదాంత వాక్యములకు అఖండా
 న్వయమును సిద్ధాంతము జేయుట.
 ౮౩ జీవబ్రహ్మములకు ఉపాధినిరూప
 ణము.
 ౯౦ ఆత్మయందు వృత్తివ్యాప్తిగలదని
 యు, ఫలవ్యాప్తిలేదనియుం దెలు
 పుట. (ము.
 ౯౬ అపరోక్షజ్ఞానదృఢత్వనిరూపణ
 ౯౯ సంశయాసంభావనా విపరీతభా
 వనాస్వరూపనిరూపణము.
 ౧౦౦ సంశయాసంభావనావిపరీతభా
 వనలు, వేదాంతార్థశ్రేణిమన
 ననిదిధ్యాసములచేత నివర్తింప
 బడుననిదెలుపుట.
 ౧౦౬ నిదిధ్యాసరూప బ్రహ్మభ్యాస
 స్వరూపనిరూపణము.
 ౧౧౩ బ్రహ్మభ్యాసమునకు నియమా.
 పేక్షలేదనినిరూపించుట.
 ౧౧౯ ధ్యానసీతనిర్బంధమును జూపుట.
 ౧౨౭ బ్రహ్మభ్యాసమునకు తత్కార్య
 భ్యాసము విరోధమనిదెలుపుట.
 ౧౩౪ శ్రు. ఆత్మానందద్వైజానీయా
 త్|| అనెడి మంత్రముయొక్క

శ్లోక సంఖ్య.

ఉత్తరాధ్యతాత్పర్యనిరూపణము.

౧౩౯ విషయదోషనిరూపణము.

౧౪౩ జ్ఞానికిచ్చనంగీకరించుట.

౧౪౮ వివేక మూలభోగమునకు తృప్తి హేతుత్వమును నిరూపించుట.

౧౫౩ ఇచ్చాఽనిచ్చాపరేచ్చా ప్రారబ్ధ నిరూపణము.

౧౬౩ శ్రు. కిమిచ్చ౯. అనెడిమంత్ర భాగాభిప్రాయసిద్ధాంతము.

౧౭౪ జగన్మిథ్యాత్వ జ్ఞానమునకును ప్రార్థకర్మభోగమునకును విరోధము లేదనిరూపించుట.

౧౮౫ విద్యాస్వరూపనిరూపణము.

౧౯౨ శ్రు. కస్యకామాయ ॥ అనెడి మంత్రాంతాభిప్రాయ నిరూపణము జేయుట.

౧౯౪ భోక్తను నిరూపించుట.

౨౦౨ భోక్తయందు ప్రీతినుంచవలె నని నిరూపించుట.

౨౦౫ భోక్తయందు ప్రీతినుంచుటచేత గలిగెడిఫలముందెలుపుట.

౨౦౮ అన్యయవ్యతిరేకములందెలుపుట.

౨౧౭ చిదాభాసునకుమిథ్యాత్వనిరూపణము.

౨౨౧ పరమార్థమందు భోక్తలేడని నిరూపించుట. (పుట.)

౨౨౪ శరీరత్రయగతజ్వరములందెలుపుట.

౨౩౦ చిదాభాసునియందు జ్వరములేదని నిరూపించుట.

౨౩౬ జ్ఞానోత్పత్తిస్థానవిమృట, చిదాభాసునకు సకత్వభ్రాంతి లేదని నిరూపించుట.

౨౪౨ తృప్త్యవస్థానిరూపణము.

శ్లోక సంఖ్య.

౨౪౪ జ్ఞానికిసర్వత్ర అధికారము లేదని దెలుపుట.

౨౪౪ కర్మజ్ఞానులు విభిన్న విషయవంతుల నిరూపించుట.

౨౪౬ జ్ఞానితనప్రారబ్ధకర్మప్రకారమువర్తించునని నిరూపించుట.

౨౪౮ అవిద్యా తత్కార్యములు బోధ, నుదాధిపజాలవనినిరూపించుట.

౨౫౫ జ్ఞానికిజేయదగినదానిని నిరూపించుట.

౨౯౧ జ్ఞాని, తనకృతార్థత్వమును దలచి, ఆనందించుట.

కూటస్థపమందు గల విషయ సూచిక.

౧ కూటస్థజీవులను దృష్టాంతసహితముగా దెలుపుట.

౩ కూటస్థనివిభజించి దెలుపుట.

౪ బాహ్యమందు చిదాభాసబ్రహ్మ, చైతన్యములను దెలుపుట.

౧౦ బ్రహ్మచైతన్యము ఫలముగాదనినిరూపించుట.

౧౪ చిదాభాస బ్రహ్మములకు భేదనిరూపణము.

౧౭ దేహములోపటనుండెడి చిదాభాసునివిభజించి దెలుపుట.

౨౦ దేహములోపటనుండెడి కూటస్థస్వరూపనిరూపణము.

౨౮ చిదాభాసునకు అప్రయోజకత్వమును నిరాకరించుట.

౩౨ చిదాభాసశక్తినిరూపణము.

౩౩ కూటస్థలక్షణముచిదాభాసుని

శ్లోక సంఖ్య.

యంతు లేదని జెప్పట.

౩౨ చిదాభాసునకు బుద్ధికంటె భిన్నస్థితిని సాధించుట.

౩౩ బాధసామానాధికరణ్యముచేతవాక్యార్థజ్ఞానప్రకార నిరూపణము.

౩౬ వివరణాచార్యులచే జెప్పబడినముఖ్యసామానాధికరణ్య నిరూపణము.

౪౦ కూటస్థశబ్దార్థనిరూపణము.

౪౯ బ్రహ్మశబ్దార్థనిరూపణము.

౫౦ జీవునకుకల్పితత్వసాధనము.

౫౩ భృమకుకారణమును దెలుపుట.

౫౪ భృమను నివర్తింపజేయుదానినిదెలుపుట.

౫౬ పురాణాదులయందు జేయబడినకూటస్థనివేదనప్రకారనిరూపణము.

౬౦ జీవేశ్వరులకుభేదసాధనము. (ము

౬౫ కూటస్థునకువాస్తవత్వ నిరూపణ

౬౮ ముముక్షువు శ్రుతినాశ్రయించవలెనని చెప్పట.

౭౨ శ్రుతులయందు బ్రతిపాదించబడిన తత్వప్రకారనిరూపణము.

—*—

ధ్యానదీపవందు గల విషయ సూచిక.

౧ బ్రహ్మపాసనముచేత ముక్తి గలుగుననిదృష్టాంతసహితముగా నిరూపించుట.

౨ సంవాదిస్త్రీమనిరూపణము.

౧౫ పరోక్షజ్ఞానరూపనిగయము.

౨౨ దైత్యధానితి, పరోక్షజ్ఞానవిరోధిగాదని నిరూపించుట.

౨౬ కర్మపాసనానుష్ఠాననిరూప

శ్లోక సంఖ్య.

ణము.

౩౦ నిచారముచేతనే యపరోక్షజ్ఞానముగలుగునని సిద్ధాంతము జేయుట.

౩౪ ప్రతిబంధనిరూపణము.

౪౧ భూతప్రతిబంధతన్నివృత్త్యపాయమునుజూపుట.

౪౩ వరమానప్రతిబంధతన్నివృత్త్యపాయములందెలుపుట.

౪౫ ఆగామిప్రతిబంధనిరూపణ ప్రకారము.

౫౧ మరయొక ఆగామిప్రతిబంధమునుజూపుట.

౫౪ నిర్గుణబ్రహ్మతత్వము సుపాసించుటకుశక్యమగునని దెల్పుట.

౬౩ నిర్గుణోపాస్తివిషయమై శ్రుతిప్రమాణము.

౬౭ నిర్గుణ బ్రహ్మపాసనాప్రకారమునుదెలుపుట.

౭౪ విద్యోపాసనములకు భేదనిరూపణము.

౭౮ ధ్యానపరిమితీకాలము.

౮౭ జ్ఞానికిశౌచికవ్యవహారమువిరోధముగాదనినిరూపించుట.

౧౦౦ జ్ఞానికివర్ణాశ్రమాది ధర్మములు లేవనిదెల్పుట.

౧౦౭ శాపాదీసామగ్ధ్యము జ్ఞానఫలముగాదనిదెల్పుట.

౧౧౬ ఉపాసకునిబ్రహ్మత్వముపారమాకముగాదనిదెల్పుట.

౧౨౧ ఇతరానుష్ఠానములకంటె నిర్గుణోపాసనమునకుశ్రేష్ఠత్వరూపణము.

౧౨౭ నిర్వికల్పక సమాధివలన అప

శ్లోక సంఖ్య:

రోక్షజ్ఞానోత్పత్తి ప్రకార నిరూపణము.

౧౩౨ తత్వవిచారములేమికికారణము.

౧౩౩ యోగసాంఖ్యములకు తత్వజ్ఞాన ద్వారముగా ముక్తిసాధనత్వము నుదెల్పుట.

౧౩౬ నిర్గుణోపాసకునకు మోక్షనిరూపణము.

౧౩౮ సకామునకు బ్రహ్మలోకము గలుగునని దెల్పుట.

౧౪౩ ప్రణవద్వైవిధ్యమును దెల్పుట.

౧౪౪ ఆత్మగీతాద్యర్థనిరూపణము.

౧౪౬ నిర్గుణోపాసనము జేయనివానిని దూషించుట.

నాటకదీపమందుగల విషయ సూచిక.

శ్లోక సంఖ్య.

౧ పరమాత్మయందుజగదధ్యారోపము.

౩ సాధనసహిత తదపవాదమును దెల్పుట. (ట.

౪ బంధమోక్షస్వరూపములందెల్పు
౫ జ్ఞానముచేతనే బంధమునివర్తిం
చుననిదెల్పుట.

౬ జీవస్వరూపతత్సాధనక్రియలందెల్పుట.

౮ పరమాత్మనిరూపణము. (ము

౧౪ నాటకత్వముచేతతత్త్వనిరూపణ

౧౫ సాక్షిస్వభావాదినిరూపణము.

౨౧ సాక్షియుండెడి దేశనిరూపణము.

౨౨ ఆత్మకు సాక్షిత్వము వాస్తవముగా
దనినిరూపించుట.

౨౬ మందాధికారికి, ఆత్మానుభవో
పాయమునుబూపుట.

శుభము.

శ్రీకృష్ణసద్గురుపరబ్రహ్మశేషము.

ఆంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహిత

శ్రీ వేదాంతపంచదశి.

చిత్రదీప ప్రారంభము.

అవతారిక. ఇప్పుడు, శ్రీవిద్యారణ్యమునీంద్రుడు తాన జేయుటకిచ్చయించిన గ్రంథమునకు నిర్విఘ్నముగా బరిసమాప్తిగలిగెడికొరకు (పరమాత్మని). అ నెడిపదము చేత ఇష్ట చేసి తా స్వరూపానుసంధానలక్షణ మంగళమునాచరించుచు ఈగ్రంథము వేదాంతప్రకరణమగుటవల్ల ఆ వేదాంతవిషయముల చేతనే అనుబంధ చతుష్టయసిద్ధిని మనస్సునందుంచుకొని జగత్తుయొక్క అధ్యారోపాపవాదములచేత నివృత్తిపంచరూపుడగువరమాత్మ బోధింపబడుచున్నాడని చెప్పెడిది శ్లో॥ అధ్యారోపాపవాదాభ్యాం నివృత్తిపంచంశ్రవంచ్యతే॥ అనెడి న్యాయముననుసరించి పరమాత్మయందు ఆరోపించబడినజగత్తుయొక్క స్థితిప్రకారమును దృష్టాంత సహితముగా డెలుపుచున్నాడు.

ఓం. శ్లో॥ యథాచిత్రపటేదృష్టమవస్థానాంచతుష్టయం॥

పరమాత్మనివిక్షేయంతథావస్థాచతుష్టయం॥

౧.

టీ. చిత్రపటే - చిత్రపటమందు, అవస్థానాం - అవస్థలయొక్క, చతుష్టయం - చతుస్సంఖ్య, యథా-ఏప్రకారము, దృష్టం - కనబడుచున్నదో, తథా - ఆప్రకారము, పరమాత్మని - పరమాత్మయందు, అవస్థాచతుష్టయం = అవస్థా-అవస్థలయొక్క, చతుష్టయం - చతుస్సంఖ్య, విక్షేయం - తెలియదగినదగును.

తా. చిత్రపటమందు ఏప్రకారముగా నాలుగవస్థలు కనబడుచున్నవో ఆప్రకారమే పరమాత్మయందును నాలుగవస్థలుగలవని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు ఆయవస్థాచతుష్టయమును దృష్టాంత దాష్టాంతికములగు రెంటియందును గ్రమముగాజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాథాతోఘట్టితశ్చలంభితోరంజితఃపటః॥

చిదంతర్యామిసూత్రాత్తావిరాడాత్తాతథేర్యతే॥

౨.

టీ. పటః - వస్త్రము, ధాతః-ధౌతమనియు, ఘట్టితః-ఘట్టితమనియు, లాంఛితః - లాంఛితమనియు, రంజితశ్చ-రంజితమనియు, యథా-ఏప్రకారముజెప్పబడుచున్నదో, తథా-అప్రకారము, అత్తా-పరమాత్మ, చిత్-చిత్తులనియు, అంతర్యామి-అంతర్యామియనియు, సూత్రాత్తా-సూత్రాత్తుడనియు, విరాడ్-చ-విరాట్టుఅనియు, ఈర్యతే-జెప్పబడుచున్నాడు.

తా. ౧. ధౌతము, ౨. ఘట్టితము, ౩. లాంఛితము, ౪. రంజితము, అనెడిపేర్లుగల ఈనాలుగవస్త్రమును చిత్రవస్త్రమందెట్లు లభింపబడుచున్నదో ఆప్రకారమే పరమాత్మయందును, ౧. చిత్తు, ౨. అంతర్యామి, ౩, సూత్రాత్త, ౪, విరాట్టు, అనెడి యీనాలుగవస్త్రమును దెలియదగినవగును.

అవ. ఇప్పుడు దృష్టాంతమందుగల అవస్థాస్వరూపములను గ్రమముగా దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వతశ్శుభ్రోత్రధౌతస్సాస్యత్ ఘట్టితోన్యవిలేపనాత్ ।

మష్యాకారైర్లాంఛితస్సాస్యద్రంజితోవర్ణపూరణాత్ ॥ ౩.

టీ. అత్ర-ఈదృష్టాంతమందు, స్వతః-స్వయముగా, అనగా, మరియొకపదార్థసంబంధములేకననుట, శుభ్రః - తెల్లనివస్త్రము, ధౌతః-ధౌతవస్త్రము, సాస్యత్-అగును. అన్యవిలేపనాత్=అన్య - అన్యవస్తువును, విలేపనాత్-పూయుటవలన, ఘట్టితః-ఘట్టితవస్త్రమగును. మష్యాకారైః=మషి - మషిమయములైన, ఆకారైః-ఆకారములచేత, లాంఛితః-లాంఛితవస్త్రము, సాస్యత్-అగును. వర్ణపూరణాత్ = వర్ణ-యోగ్యవర్ణములను, పూరణాత్-నిండించుటవలన, రంజితః-రంజితవస్త్రమగును.

తా. ఈదృష్టాంతమందుగల నాలుగవస్త్రాలూ మరియొకపదార్థసంబంధములేకనే (స్వతః) పరిశుభ్రమైనవస్త్రము, ౧. ధౌతమనిచెప్పబడును. గంజిమొదలగు మరియొకపదార్థము చేత బూయబడినవస్త్రము, ౨. ఘట్టితమనిచెప్పబడును. మషిమొదలగు ఆకారములతో గూడుకొనినవస్త్రము, ౩. లాంఛితమనిచెప్పబడును. మరియు యోగ్యతలేకరిక్రమించనట్లుగా వర్ణములచేతనిండింపబడిన వస్త్రము, ౪. రంజితమనిచెప్పబడును.

అవ. అనాలుగవస్త్రముల దాష్టాంతికమందిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వతశ్చిదంతర్యామీతుమాయావీసూక్ష్మస్పృటితః ।

సూత్రాత్తాస్థూలస్పృష్టైవవిరాడిత్యుచ్యతేపరః ॥ ౪.

టీ. పరః-పరమాత్మ, స్వతః-స్వయముగా, అనగా, మాయాతత్కార్యసం

బంధములేకయనుట. చిత్ర - చిత్రనిచెప్పబడును. మాయావీ - మాయతో గూడిన పరమాత్మ, అంతర్యామి - అంతర్యామియని చెప్పబడును. నూక్షత సృష్టితః - నూక్షత సృష్టితలన అనగా అపంచీకృత పంచభూతకార్య సమష్టి నూక్షతశరీరసంబంధము వలనననుట. నూత్రాతాత - హిరణ్యగర్భుడని చెప్పబడును. స్థూలసృష్ట్యైవ - స్థూలసృష్టి చేతనే, అనగా పంచీకృతపంచభూతకార్య సమష్టి స్థూలశరీరోపాధి సంబంధము వలనననుట. విరాడితి - విరాట్టని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. మాయా తత్కార్యసంబంధములేని పరమాత్మ, ౧. చిత్ర అనిచెప్పబడును. మరియు మాయతో గూడిన పరమాత్మ, ౨ అంతర్యామి అనిచెప్పబడును. మరియు, అపంచీకృత పంచభూతకార్య సమష్టి నూక్షతశరీరోపాధిగలపరిమాత, ౩. నూత్రాతాత అనిచెప్పబడును. మరియు, పంచీకృతపంచభూతకార్య సమష్టి స్థూల శరీరోపాధి సంబంధముగలపరమాత్మ, ౪. విరాట్టు అనిచెప్పబడును.

శ్లో॥ బ్రహ్మాద్యాస్తంబపర్యంతాః ప్రాణినోత్ర జడా అపి |

ఉత్తమాధమభావేన వర్తంతే పటచిత్రవత్ ||

౫.

టీ. అత్ర - ఈపరమాత్మయందు, బ్రహ్మాద్యాః = బ్రహ్మ - బ్రహ్మదేవుడే, ఆద్యాః - ఆదిగాగలిగినట్టియు, స్తంబపర్యంతాః = స్తంబ. గడ్డిపొదయే, పర్యంతాః - అంతముగాగల, ప్రాణినః - ప్రాణులును, జడా అపి - పర్వతాదిజడవస్తువులును, ఉత్తమాధమభావేన - ఉత్తమాధమభావముచేత, పటచిత్రవత్ = పట - వస్త్రముయొక్క, చిత్రవత్ - చిత్రరువువలె, వర్తంతే - వర్తించుచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే పరమాత్మను చిత్రవస్త్రమునుగాబోల్చినయెడల ఆపరమాత్మనాశ్రయించిన చిత్రరువెద్ది? ఉ. ఈపరమాత్మయందు ఉత్తమాధమభావము చేతవర్తించుచుండెడి బ్రహ్మది స్తంబపర్యంతముగల చేతనాచేతనజీవరాశియు, పర్వతనద్యాది జడపదార్థ సమూహమును, చిత్రవస్త్రముందుగల చిత్రరువువలె వర్తించుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు బ్రహ్మదేవాదిజగంబునకు చేతనభావముగలుగుటకు కారణమును జెప్పటకొరకు దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిత్రార్పితమనుష్యాణాం వస్త్రాభాసాః పృథక్పృథక్ |

చిత్రాధారేణ వస్త్రేణ సదృశా ఇవ కల్పితాః ||

౬.

టీ. చిత్రాధారేణ = చిత్ర - చిత్రరువునకు, ఆధారేణ - ఆధారమున, వస్త్రేణ - వస్త్రముతోటి, సదృశా ఇవ - సమానములవంటి, వస్త్రాభాసాః - ఆభాసవస్త్రములు,

చిత్రార్చితమనుష్యణాం=చిత్ర-చిత్రవస్త్రముందు, అర్చిత-సమర్పించబడిన, అనగా లిఖించబడినట్టియనుట. మనుష్యణాం - మనుష్యులకు, పృథక్పృథక్-వేరువేరుగా, కల్పితాః-కల్పించబడుచున్నవి.

తా. మరియు చిత్రరత్ననకు ఆధారమగువస్త్రముతో సమానములైనటువంటి నానావిధవర్ణములతో నూడినవస్త్రములు, చిత్రవస్త్రముందు లిఖించబడిన మనుష్య దిశరీరములకే కల్పించబడుచున్నవి. అట్లుకల్పించబడిన వస్త్రములు శీతాదికమును నివారించజేయమిచేత ఆభాసవస్త్రములని చెప్పబడును.

అవ, ఈదృష్టాంతస్థితార్థము నిష్పదుదాహరణములకేమందుకెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పృథక్పృథక్ చిదాభాసాశ్చైతన్యాధ్యస్తదేహీనాం॥

కల్ప్యంతేజీవనామానోబహుధాసంసరంత్యమీ॥ ౭.

టీ. చైతన్యాధ్యస్తదేహీనాం=చైతన్య - పరమాత్మయందు, అధ్యస్త-ఆరోపించబడిన, దేహీనాం - దేవాదిప్రాణులకు, జీవనామానః = జీవ - జీవులనెడి, నామానః - పేర్లుగల, చిదాభాసాః - చిదాభాసులు, పృథక్పృథక్ - ప్రత్యేకప్రత్యేకముగా, కల్ప్యంతే - కల్పించబడుచున్నారు. అమీ - ఈజీవులు, బహుధా-అనేకవిధములుగా, సంసరంతి - సంసారమును బొందుచున్నారు.

తా. ఆప్రకారమే పరమాత్మయందు ఆరోపించబడిన జీవమనుష్య పశు పక్ష్యాదిశరీరములకే జీవులనెడిపేర్లుగల చిదాభాసులు ప్రత్యేకముగా గల్పించబడుచున్నారుగాని పర్యతనద్యాదులకు కల్పించబడుటలేదు. ప్ర. అయితే ఆజీవమనుష్యాదిశరీరములకు ఆచిదాభాసులు కల్పించబడుటకు గారణమేమి? ఉ. ఈజీవులు జీవమనుష్య పక్ష్యాదిశరీరప్రాప్తిచేత బహువిధములుగా సంసారమును పొందుచున్నారు. ఆకారముచేత జీవమనుష్యాదిశరీరములకే జీవులనెడిపేర్లుగల చిదాభాసులు కల్పించబడిరని తెలియవలెను. కనుక ఈజీవులే సంసారమునుపొందుచున్నారనియు పరమాత్మ నిర్వికారుడగుటచేత ఆపరమాత్మ సంసారమునుపొందలేదనియు నభిప్రాయము. చిదాభాసుడనగా పరమాత్మయొక్క ప్రతిబింబమగును.

శ్లో॥ వస్త్రాభాసస్థితావస్థావద్వదాధారవస్త్రుగాః॥

వధంత్యజ్ఞాస్తథాజీవసంసారంచిత్తతంవిదుః॥

౮.

టీ. అజ్ఞాః - మూఢులు, వస్త్రాభాసస్థితాః=వస్త్రాభాస-ఆభాసవస్త్రముండు, స్థితాః-ఉండెడి, వర్ణాః, వర్ణములను, ఆధారవస్త్రుగాః=ఆధార-చిత్ర

రువున కాధారముగు, వస్త్రీ-వస్త్రీమును, గాఢ-పొందినవానినిగా, యద్యత్-ఏప్రకారము, వదంతి-చెప్పుచున్నారో, తథా-అప్రకారము, జీవసంసారం=జీవ-జీవునిముక్క, సంసారం-సంసారమును, చిద్గతం=చిత్-పరమాత్మను, గతం-పొందినదానినిగా, విదుః-తెలియుచున్నారు.

తా. ప్ర ఆయితే సకలవాదులును, లౌకికులును, ఆత్మకేసంసారముగలిగియున్నదనిచెప్పుటకు గారణమేమి? ఉ. చిత్రవస్త్రీమందు గల్పింపబడిన జీవమును ప్యాది శరీరములయందు లిఖింపబడినట్టి ఆభాసవస్త్రీమందుగల వర్ణములను చిత్తరువునకు ఆధారముగు వస్త్రీమును పొందినవానినిగా మూఢులుజెప్పుదురు. అటువలెనే సకలవాదులును లౌకికులును జీవునకుగల సంసారమును ఆత్మకు పొందియున్నట్లు ఆజ్ఞానముచే జెప్పుదురు. కనుక ఆజ్ఞానమే కారణముగును.

ఆవ. పర్వతనద్యాదులకు చిదాభాసకల్పనా అభావమును దృష్టాంతపూర్వకముగా నిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిత్రస్థపర్వతాదీనాం వస్త్రీభాసో న లిఖ్యతే |

సృష్టిస్థమృత్తికాదీనాం చిదాభాసస్తథానహి ||

౯.

టీ. చిత్రస్థపర్వతాదీనాం=చిత్రస్థ-చిత్రమందుండెడి, పర్వతాదీనాం-పర్వతాదులకు, వస్త్రీభాసః-ఆభాసవస్త్రీము, నలిఖ్యతే-లిఖింపబడదు. తథా-అప్రకారము, సృష్టిస్థమృత్తికాదీనాం=సృష్టిస్థ-సృష్టియందుండెడి, మృత్తికాదీనాం-మన్ను మొదలగువానికి, చిదాభాసః-చిదాభాసుడు, నహి-కల్పింపబడదు.

తా. మరియు చిత్తరువునందు లిఖింపబడియుండెడి పర్వతనద్యాదులకు బ్రయోజనములేమిచేత ఆభాసవస్త్రీము లిఖింపబడదు. అటువలెనే సృష్టియందుగల పర్వతనదీశిలాదులకును బ్రయోజనములేమిచేత చిదాభాసుడు గల్పింపబడలేదని తెలియవలెను.

ఆవ. ఇట్లు ఆత్మయందారోపింపబడిన సంసారము జ్ఞానముచే నివర్తింపబడుననెడియర్థము సిద్ధించెడికొరకు ఆసంసారమూలభూతముగు అవిద్యనిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సంసారః పరమార్థో యం సంలగ్నస్త్వత్తవస్తుని |

ఇతి భ్రాంతిరవిద్యా స్యాద్విద్యయైషా నివర్తతే ||

౧౦.

టీ. అయం-ఈ, సంసారః-సంసారము, పరమార్థః వాస్తవముగుసనియు,

స్వాత్మవస్తుని=స్వాత్మ-స్వస్వరూపభూతమగు, వస్తుని-పరమాత్మవస్తువునందు, సం
లగ్నఐతి-చేయున్నదనెడి, భ్రాంతిః-భ్రమ, అవిద్యా-అజ్ఞానము, స్యాత్ - ఆగు
ను. ఏమి-ఈ అవిద్య, విద్యయా-జ్ఞానముచేత, నివర్తతే-నివృత్తిని బొందుచున్నది.

తా. ఈసంసారము వాస్తవమనియు తనస్వరూపభూతమగు ఆత్మవస్తువునం
దున్నదని చెప్పుటకు గారణమైన భ్రాంతియే అవిద్యయగును. ఈయవిద్య జ్ఞానముచేత
నివర్తింపబడును.

శ్లో॥ ఆత్మాభాసస్యజీవస్యసంసారోనాత్మవస్తునః।

ఇతిబోధోభవేద్విద్యాలభ్యతేసావిచారణాత్॥ ౧౧.

టీ. ఆత్మాభాసస్య=ఆత్మ-ప్రత్యగాత్మయొక్క, ఆభాసస్య-ప్రతిబింబరూ
పుడగు, అనగా చిదాభానుడనుట. జీవస్య-జీవునకు, సంసారః - సంసారసంబంధము
గలదు. ఆత్మవస్తునః=ఆత్మ-ప్రత్యగాత్మయనెడి, వస్తునః-బ్రహ్మవస్తువునకు, స-
సంసారసంబంధములేదు. ఇతి-ఈరూపమగు, బోధః-జ్ఞానము, విద్యా-విద్య, భవేత్ -
ఆగును. అసౌ-ఈవిద్య, విచారణాత్-విచారణవలన, లభ్యతే-పొందబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఈవిద్యయెద్ది. అవిద్య లభించుటకు ఉపాయమేమి? .
ఉ. ఆత్మయొక్క ప్రతిబింబరూపుడగు చిదాభానుడనెడి జీవునకే సంసారముగలిగి
యున్నదనియు, ఆత్మవస్తువునకు సంసారములేదనెడి యారూపమగుబోధయే విద్య
యగును. ఈవిద్య విచారణయనెడి ఉపాయముచేత లభింపబడుచున్నది.

శ్లో॥ సదావిచారయేత్తస్మాజ్జగజ్జీవపరాత్మనః।

జీవభావజగద్భావబాధేస్వాత్మైవశిష్యతే॥ ౧౨.

టీ. తస్మాత్-అందువలన, జగజ్జీవపరాత్మనః=జగత్-ప్రపంచమును, జీవ-
జీవునిని, పరాత్మనః-ప్రత్యగాత్మను, సదా-నిల్లప్పుడును, విచారయేత్-విచారించవలె
ను. జీవభావజగద్భావబాధే=జీవభావ-జీవరూపమునకును, జగద్భావ-ప్రపంచరూ
పమునకును, బాధేసతి-బాధగలుగుచుండగా, స్వాత్మైవ=స్వ-తనయొక్క, ఆత్మై
వ-స్వరూపభూతపరమాత్మయే, శిష్యతే-శిష్యుండునున్నాడు. అనగా శిష్యుండు
న్నాడనుట.

తా. ప్ర. అయితే జీవిచారణచేత విద్యలభింపబడును? . ఉ. సర్వదా
జగజ్జీవపరమాత్మస్వరూపములను మూటిని విచారించుటవల్ల విద్య లభింపబడును.
ప్ర. అయితే మోక్షవృద్ధియందు ఫలరూపముగా పరమాత్మ ఉండుటవలన, ఆపర
మాత్మ స్వరూపవిచారణ ఉపయోగించును. జీవజగంబులయొక్క విచారణయెచ్చట

నుపయోగింపబడునోచెప్పము ? . ఉ. విచారణవలనగలిగిన జ్ఞానము చేత ఆజీవజగద్రూపములురెండును బాధింపబడుచుండగా తనస్వరూపమగు పరమాత్మయే మిగులుచున్నాడు. అనగాఆజీవజగద్రూపములురెండును వాస్తవముగాలేవ నెడిజ్ఞానముద్వారావానివిచారణపరమాత్మను శేషింపజేయుటయందు నుపయోగింపబడుననియభిప్రాయము. ఆవ. ఇప్పుడు బాధశబ్దార్థమునుజెప్పచు పరపక్షమందుశిక్షనువిధించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నాప్రతీతిస్తయోర్భాధఃకింతుమిధ్యాత్వనిశ్చయః।

నోచేత్సుషుప్తిమూర్ఛాదౌషుచ్యేతాయత్నతోజనః॥ ౧౩.

టీ. తయోః-ఆజీవజగత్తులయొక్క, బాధః-బాధ, అప్రతీతిః-తోపమి, న-కాదు. కింతు-మరియేమనగా, మిధ్యాత్వనిశ్చయః-మిథ్యాభావనిశ్చయమగును. నోచేత్-అట్లుగానియెడల, జనః-జనము, అయత్నతః-ప్రయత్నములేకనే, అనగాజ్ఞానములేకనేయనుట. నుషుప్తిమూర్ఛాదౌ=నుషుప్తి-నుషుప్త్యవస్థయందును, మూర్ఛాదౌ-మూర్ఛాద్యవస్థయందును, ముచ్యేత-సంసారసంబంధమువల్ల విడువబడవలయును.

తా. ప్ర. అయితే విచారణచేత జీవజగద్భావబాధ గలుగుచుండగా స్వస్వరూపభూతపరమాత్మయే శేషింపబడుచున్నాడని చెప్పితిరి. విచారణచేత జీవజగంబులకుబాధగలుగుచుండగా ఆరెండునుతోపమి చేతజ్ఞానికిలోకవ్యవహారలోపముగలుగదాయేమి ? . ఉ. ఆజీవజగద్రూపములయొక్క బాధయనగా ఆరెండునుస్ఫురింపకపోవుటగాదు. మరియేమనగా ఆజీవజగద్రూపములురెండును మిథ్యయనెడినిశ్చయమే బాధశబ్దార్థమగును. మరియు ఇక్కడబాధశబ్దమునకుస్ఫురింపమియని ఆర్థముజేసినయెడల నుషుప్తిమూర్ఛాద్యవస్థలయందు జీవరూపజగద్రూపమగుద్వైతము స్ఫురింపమిచేత తత్త్వజ్ఞానములేకనే జనులుముక్తిబొందవలయును. అట్లుజనులు నుషుప్తిమూర్ఛాద్యవస్థలయందు ముక్తినిపొందుటలేదు. కనుక జీవజగద్రూపబాధయనగా ద్వైతముమిథ్యయనెడి దృఢనిశ్చయమేయగుగాని స్ఫురింపకపోవుటగాదు. అందుచేతజ్ఞానికి వ్యవహారలోపములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పరమాత్మావశేషోపితత్సత్వత్వవినిశ్చయః।

నజగద్విస్తృతిర్నోచేజ్జీవన్ముక్తిర్నసంభవేత్॥ ౧౪.

టీ. పరమాత్మావశేషః=పరమాత్మ-ప్రత్యగాత్మయొక్క, అవశేషః-మిగులుటయు, తత్సత్వత్వవినిశ్చయః=తత్-ఆపరమాత్మయొక్క, సత్వత్వవినిశ్చయః-సత్వత్వజ్ఞానమగును. జగద్విస్తృతిః=జగత్-ప్రపంచముయొక్క, విస్తృతిః-మరపు, న-కాదు. నోచేత్-అట్లుగానియెడల, జీవసుతక్తిః-జీవసుతక్తి, నసంభవేత్-సంభవింపదు.

తా. మరయు పరమార్థ శేషించుచున్నాడని చెప్పుటచేత ఆపరమార్థ సత్యను నెడిజ్ఞానమేయగుగాని జగత్తునుమరచియుండుటగాదు. ఇట్లు గానియెడల జీవహృత్తిసంభవింపదు. జీవించి యుండియే సుసారబంధమువలనవిడువబడుట జీవ హృత్తిమని చెప్పుటదును.

అవ. ఇప్పుడువిచారణకు ఆవధిని జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పరోక్షాచాపరోక్షేతివిద్యాద్వేధావిచారజా।

తత్రాపరోక్షవిద్యాప్తావిచారోయంసమాప్యతే॥ ౧౫.

టీ. విచారణ=విచార-విచారణవలన, జా-శ్రుతి, విద్యా-జ్ఞానము, పరోక్ష-పరోక్షమనియు, ఆపరోక్షాచ-ఆపరోక్షమనియు, ఇతి-ఇట్లు, ద్వేధా-ద్వివిధమగును. తత్ర-అద్వివిధమందు, ఆపరోక్షవిద్యాప్తా=ఆపరోక్షవిద్యా. ఆపరోక్షజ్ఞానము యొక్క, అప్తా-పొందుటయందు, ఆనగా సపరోక్షజ్ఞానములభించుచుండగాననుట అయి-ఈ, విచారః-విచారణ, సమాప్యతే-సమాప్తిని బొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, జగజ్జీవపరమార్థలను సర్వదావిచారించవలెనని చెప్పుట చేత దేహముపడెడిపర్యంతము విచారించుచుండవలెనేమో చెప్పుము? ఉ. విచారణవలనగలిగెడివిద్య, ౧. పరోక్షమనియు, ౨. ఆపరోక్షమనియు, ఇట్లుద్వివిధముగానున్నది. ఆరింటిలో ఆపరోక్షవిద్య లభించుచుండగా ఈవిచారణ సమాప్తినిబొందుచున్నది. కనుక ఆపరోక్షజ్ఞానము గలిగెడిపర్యంతము జగజ్జీవపరమార్థసర్వరూపములను సర్వదావిచారించుచుండవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. అద్వివిధవిద్యాస్వరూపములనిప్పుడు గ్రహముగాజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్తిబ్రహ్మాతిచేద్వేదపరోక్షజ్ఞానమేవతత్।

అహంబ్రహ్మాతీచేద్వేదసాక్షాత్కారస్సఉచ్యతే॥ ౧౬.

టీ. బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, అస్తీతి-కలదని, వేదచేత్ - సామాన్యకారముగా నెరిగినయెడల, తత్-ఆది, పరోక్షజ్ఞానమేవ-పరోక్షజ్ఞానమేయగును. అహం-నేను, బ్రహ్మాతి - బ్రహ్మయని, వేదచేత్ - ఎరిగినయెడల, సః-ఆది, సాక్షాత్కారః - ఆపరోక్షజ్ఞానమని, ఉచ్యతే - చెప్పుటదుచున్నది.

తా. పరబ్రహ్మమొకటియున్నదని ఆచార్యద్వారా మహావాక్యార్థవిచారణ వలన సామాన్యకారముగా నెరిగినయెడల అదిపరోక్షజ్ఞానమని చెప్పుటదును. విరుద్ధంబు లెన్నగావిచారించి అబ్రహ్మమే నేనని ఇట్లు ప్రత్యక్షముగా నెరిగినయెడల అది ఆపరోక్షజ్ఞానమని చెప్పుటదుచున్నది.

అవ. ఆతత్త సాక్షాత్కారమునకిట్టి అసాధారణకారణముగు ఆతత్తస్వరూపవి. జేచనమునప్పుడు ప్రతిజ్ఞాపూర్వకముగా దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్సాక్షాత్కారసిద్ధ్యర్థమాత్మతత్త్వంవిచిన్యతే॥

యేనాయంసర్వసంసారాత్సద్వ్యవవముచ్యతే॥ ౧౭.

టీ. యేన-ఏబ్రహ్మత సాక్షాత్కారముచేత, అయం-ఈపురుషుడు, సర్వసంసారాత్-సర్వసంసారమువలన, సద్వ్యవ-అప్పుడే, విముచ్యతే-విడువబడుచున్నాడో. తత్సాక్షాత్కారసిద్ధ్యర్థం=తత్-ఆబ్రహ్మతయొక్క, సాక్షాత్కారసిద్ధ్యర్థం-సాక్షాత్కారసిద్ధికొరకు, ఆతత్తతత్త్వం-ఆతత్తస్వరూపము, విచిన్యతే-విభజించిచూపబడుచున్నది.

తా. ఏబ్రహ్మత సాక్షాత్కారముచేత ఈజీవుడు అప్పుడే సర్వసంసారబంధము. వల్ల విముక్తుడగునో ఆబ్రహ్మత సాక్షాత్కారసిద్ధికొరకు ఆతత్తస్వరూపము. ఈగ్రంథముందు విభజించి చూపబడుచున్నది.

అవ. చిదాత్మకు పారమార్థికముగు ఏకత్వమును నిశ్చయించుటకొరకువ్యవహారదశయందు శోచుచుండెడి చైతన్యభేదమునిప్పుడు దృష్టాంతసహితముగా దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ కూటస్థోబ్రహ్మజీవేశావిత్యేవంచిచ్ఛతుర్విధా॥

ఘటాకాశమహాకాశౌజలాకాశాభిభేయధా॥ ౧౮.

టీ. ఘటాకాశమహాకాశౌ=ఘటాకాశ-ఘటాకాశంబును, మహాకాశౌ-మహాకాశంబును, జలాకాశాభిభేయధా=జలాకాశ-జలాకాశంబును, అభిభేయధా-మేఘాకాశమువలె, అనగా, ఘటాకాశమహాకాశ జలాకాశ మేఘాకాశములవలె ననుట. చిత్-పరమార్థచైతన్యము, కూటస్థః-కూటస్థుడనియు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మతమనియు, జీవేశావితీ-జీవ, ఈశ్వరులనియు, ఏవం-ఈప్రకారము, చతుర్విధా-చతుర్విధములుగాదోచుచున్నది.

తా. ఒక్కటియగు ఆకాశము, ౧. ఘటాకాశమనియు, ౨. మహాకాశమనియు, ౩. జలాకాశమనియు, ౪. మేఘాకాశమనియు ఇట్లు, నాలుగువిధములుగా దోచినట్లు ఒక్కటియగు పరమార్థచైతన్యంబును, ౧. కూటస్థుడనియు, ౨. బ్రహ్మమనియు, ౩. జీవుడనియు, ౪. ఈశ్వరుడనియు, ఇట్లు నాలుగువిధములుగా వ్యవహారదశయందుదోచుచున్నది.

అవ. ఘటముచే నవచ్చిన్నమైన ఘటాకాశంబును, అట్లు అవచ్చిన్నముగాని మహాకాశంబును, ఈరెండును బ్రసిద్ధముగాదోచుటవలన, ఆరెంటినిదిసింపించి అప్రసిద్ధముగుజలాకాశము నిప్పుడు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఘటావచ్చిన్న ఖేనీరంయ త్తత్రప్రతిబింబితః।

సాభ్యసత్త్వత్రకాశో జలాకాశఉదీర్యతే॥

౧౯.

టీ. ఘటావచ్చిన్న ఖే=ఘట. ఘటమతోటి, ఆవచ్చిన్న-కూడిన, ఖే-ఆకాశమందు, యత్-ఏ, నీరం-జలముగలదో, తత్ర-ఆజలమందు, ప్రతిబింబితః-ప్రతిబింబమునుబొందిన, అనగా బ్రతిబింబించినయనుట. సాభ్యసత్త్వత్రకాశః=సాభ్యసత్త్వత్ర-మేఘసత్త్వత్రసహితమగు, ఆకాశః-ఆకాశము, జలాకాశః-జలాకాశమని, ఉదీర్యతే-చెప్పబడుచున్నది.

తా. ఘటమతోగూడియుండెడి ఆకాశమందు ఏజలముగలదో ఆజలమందు ప్రతిబింబించిన మేఘసత్త్వత్రసహితమగు ఆకాశము జలాకాశమని చెప్పబడును.

అవ. ఇప్పుడు మేఘాకాశమును దెలియజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ మహాకాశస్యమధ్యేయవైఘమండలమీక్ష్యతే।

ప్రతిబింబితయాతత్రమేఘాకాశో జలేస్థితః॥

౨౦.

టీ. మహాకాశస్య-మహాకాశముయొక్క, మధ్యే-మధ్యమందు, యత్-ఏ, మేఘమండలం=మేఘ-మేఘములయొక్క, మండలం-గుంపు, మీక్ష్యతే-కనబడుచున్నదో, తత్ర-ఆమేఘమండలమందుగల, జలే-జలమందు, ప్రతిబింబితయా-ప్రతిబింబరూపముగా, స్థితః-స్థితినిబొందినయాకాశము, మేఘాకాశః-మేఘాకాశమని చెప్పబడుచున్నది.

తా. మహాకాశముయొక్క మధ్యమందు ఏమేఘమండలము గనబడుచున్నదో ఆమేఘమండలమందుగల జలమందు బ్రతిబింబరూపముగానుండెడి యాకాశము మేఘాకాశమని చెప్పబడుచున్నది.

శ్లో॥ మేఘాంశరూషముదకంతుషారాకారసంస్థితం।

తత్రస్వప్రతిబింబోయంనీరత్వాదనుమీయతే॥

౨౧.

టీ. మేఘాంశరూపం=మేఘ-మేఘమందు, అంశరూపం-ఘాతావయవరూపముగల, ఉదకం-జలము, తుషారాకారసంస్థితం=తుషార-మంచునీటియొక్క, ఆకార-ఆకారమునంటి యాకారముచేత, సంస్థితం-స్థితినిబొందియున్నది. తత్ర-ఆమేఘమందుగల, నీరత్వాత్-నీటిరసమువలన, అయం-ఈ, స్వప్రతిబింబః-ఆకాశప్రతిబింబము, అనుమీయతే-అనుమానింపబడుచున్నది. అనగా ననుమానప్రమాణముచే నెరుగబడుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే మేఘమందుగల జలముకనబడకుండగా ఆజలమందు

ఆకాశము ప్రతిబింబించెన నెడి జ్ఞానమెట్లుకలుగును ? . ఉ. మేఘముందుండెడి జలము బ్రత్యక్షముగా గనబడకున్నను వర్షలక్షణకార్యముచేత అవర్షమునకు ఉపాదాన కారణమగు జలము ఆమేఘమందు మంచునీటివలె నూత్నోత్పవయవరూపముగానున్నదని అనుమానప్రమాణముచేత నూహించియెరుగవలెను. మరియు అట్టి నూత్నోత్పవయవరూపమగు మేఘజలమందు ఆకాశప్రతిబింబమునుండునని యూహింపబడును. కనుక ఘటమునుబొందియొండెడిజలము ఆకాశప్రతిబింబమును గలిగియున్నట్లు జలస్వభావమువలన సకలజలంబును ఆకాశప్రతిబింబమును గలిగియుండుటకుదగుచున్నదని యట్లు అనుమానప్రమాణముచేతనూహించి మేఘమందుగలనూత్నోత్పకారజలమందును ఆకాశ ప్రతిబింబముగలదని యూహించి తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు, దృష్టాంతమందుగల ఆకాశచతుష్టయమును దెలిపి దాష్టాంతికమందు మొదటజెప్పిన కూటస్థుని పృథులెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అధిష్ఠానతయా దేహద్వయావచ్చిన్న చేతనః |

కూటవన్నిర్వికారేణస్థితఃకూటస్థఉచ్యతే॥

౨౨.

టీ. దేహద్వయావచ్చిన్న చేతనః = దేహద్వయ-స్థాననూత్నోత్పదేహములతోటి, అవచ్చిన్న-కూడియుండెడి, చేతనః-ఆత్మ, అధిష్ఠానతయా-ఆధారత్వముచేత, కూటవత్-డాగలివలె, నిర్వికారేణ-నిర్వికారముగా, స్థితః-స్థితినిపొందియున్నాడు (అతః) అందువలన, కూటస్థః-కూటస్థుడని, ఉచ్యతే-చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. అవిద్యచే గల్పించబడినట్టియు పంచీకృతఅపంచీకృతపంచభూతకార్యములైన స్థూలనూత్నోత్పముల నెడి రెండు దేహములతో నూడిన ఆత్మచైతన్యము ఆదేహద్వయమున కాధారత్వముచేతవర్తించుచు డాగలివలె నిర్వికారముగా నుండుటచేత కూటస్థుడనిచెప్పబడును. కూటమనగా డాగలియగును. బంగారు సాముత్రలుజేయుటకు ఆధారమగు ఇనుపముద్ద డాగలియనిచెప్పబడును. మరియుకూటమనగా ఓడకువే నెడిలంగరనియుండెలియవలెను. అట్టికూటమువలె నిర్వికారముగానుండెడిఆత్మచైతన్యము కూటస్థశబ్దముచేత చెప్పబడుననియభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు కూటస్థుని దెలిపి యాకూటస్థునియందు గల్పించబడినబుద్ధియందు ప్రతిబింబరూపముగా నాకూటస్థపక్షపాతిత్వముచే వర్తించుండెడి జీవునినివ్వడు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ కూటస్థేకల్పితాబుద్ధిస్తత్రచిత్ప్రతిబింబకః |

ప్రాణానాంధారణాజ్ఞీవస్సంసారేణసయుజ్యతే॥

౨౩.

టీ. కూటస్థ-కూటస్థాత్మకమందు, బుద్ధిః-బుద్ధి, కల్పితా-కల్పించబడెను. తత్ర-

అబుద్ధియందుగల, చిత్ప్రతిబింబకః=చిత్-కూటస్థునియొక్క, ప్రతిబింబకః-ప్రతిబింబ రూపముగలవాడు, అనగాచిదాభానుడనుట. ప్రాణానాం-ప్రాణములను, ధారణా త్-ధరించుటవలన, జీవః-జీవుడగును. సః-ఆజీవుడు, సంసారేణ-సంసారముతోటి, యుజ్యతే-కూడికనుపొందుచున్నాడు.

తా. కూటస్థాత్మయందు బుద్ధికల్పించబడెను. అబుద్ధియందు కల్పించబడిన కూటస్థునియొక్క ప్రతిబింబరూపుడగు చిదాభానుడే జీవుడగును. ప్ర. అయితేఅచిదాభానునకు జీవుడ నెడి పేరుగలుగుటకు నిమిత్తమేమి?. ఉ. అచిదాభానుడు ప్రాణములనుధరించి యుండుటవల్ల జీవుడనిచెప్పబడును. ప్ర. అయితే కూటస్థునికంటె అన్యుడగుజీవునికల్పించుట అప్రయోజకము కాదాయేమి?. ఉ. నిర్వికారుడగుకూటస్థునకు సంసారముసంభవించుచేత ఆసంసారమును నిర్వహించుటకొరకు అవశ్యముగా ఆజీవునంగీకరింపవలెను. కనుక, ఆజీవుడే సంసారముతోటి కూడియున్నాడని తెలియవలెను.

శ్లో॥ జలవ్యోమ్నాఘటాకాశోయథాసర్వస్తిరోహితః।

తథాజీవేనకూటస్థస్సోన్యోన్యాధ్యాసఉచ్యతే॥ -౨౮.

టీ. జలవ్యోమ్నా-జలాకాశముచేత, ఘటాకాశః-ఘటాకాశము, సర్వః-అంతయు, యథా-ఏప్రకారము, తిరోహితః-అంతర్ధానముజేయబడెనో, తథా-అప్రకారము, జీవేన-జీవునిచేత, కూటస్థః-ప్రత్యేగార్థత, (తిరోహితః)మరుగుపడియున్నాడు. సః-ఆతిరోధానము, అన్యోన్యాధ్యాసః-అన్యోన్యాధ్యాసమని, ఉచ్యతే-భాష్యులయందు జెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే జీవునికంటెఅన్యుడగు కూటస్థుడున్నయెడల తోచబడలేదేమి?. ఉ. జలాకాశముచేత, ఘటాకాశమంతయు తిరోధానమునుబొందినట్లు జీవునిచేతగూటస్థుడు తిరోధానమునుబొందియుండుటచేత దోచలేదు. ప్ర. అయితే ఈతిరోధానము కాస్త్రమందెక్కడైనం జెప్పబడలేదావేమి?. ఉ. ఈతిరోధానమే అన్యోన్యాధ్యాసశబ్దముచేత బ్రహ్మసూత్రభాష్యులయందు జెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ ఆయంజీవోనకూటస్థంవివిన్శక్తికదాచన।

అనాదిరవివేకోయంమూలావిద్యేతిగమ్యతా॥ -౨౯.

టీ. ఆయం-ఈ, జీవః-చిదాభానుడు, కదాచన-ఎప్పుడును, కూటస్థం-కూటస్థాత్మకు, నవివిన్శక్తి-భిన్నముగానెరుగదు. అనాదిః-అనాదిగానుండెడి, ఆయం-ఈ, అవివేకః-అవివేకము, మూలావిద్యేతి-మూలాజ్ఞానమని, గమ్యతాం-పొందబడుగాక. అనగానెరుగవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే ఇదియే అధ్యాసమైనయెడల దీనికి కారణరూపముగు అవిద్య ఎద్ది? ఉ. ఈజీవుడు ఇదివరకెప్పుడైనను తనకంటెభిన్నముగా కూటస్థులైతమయెరుగడు. ఈయెరుగమియే అనాదిగానుండెడి అవివేకమును. ఈయవివేకమునే సంసారకారణముగు అవిద్యగా నెరుగవలెను. అనగా జీవకూటస్థులకు సంసారదశయందు భేదప్రతీతిలేమియే అవిద్య యనియభిప్రాయము.

అవ. పూర్వోక్తజీవుడు అవిద్యాకల్పితుడ నెడివిషయమును స్వప్నముజేయు శరణు అవిద్యనువిభజించుచు విత్తేపహేతువుగానుండెడి అవృత్తినియిప్పుడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పితౄపావృత్తిరూపాభ్యాంద్విధావిద్యావ్యవస్థితా।

నభాతినాస్తికూటస్థఇత్యాపాదనమావృత్తిః॥

౨౬.

టీ. అవిద్యా అజ్ఞానము. విత్తేపావృత్తిరూపాభ్యాం=విత్తేప-విత్తేపరూపము చేతను, అవృత్తిరూపాభ్యాం-అవరణరూపము చేతను, ద్విధా-ద్వివిధముగా, వ్యవస్థితా-స్థితినిబొందెను. అనగావర్తించుచున్నదనుట. కూటస్థః కూటస్థుడు, నాస్తి-లేడు. నభాతీతి-ప్రకాశింపలేదనెడి, అపాదన-వ్యవహారహేతువు, అవృత్తిః అవరణమును.

తా. ౧. విత్తేపము, ౨. అవరణము అనెడి యీరెండురూపములుగా అవిద్య ప్రవర్తించుచున్నది. ప్ర అయితే, అందు ఆవరణమెద్ది? ఉ. కూటస్థుడు లేడనియు బ్రకాశింపలేదనియు ఇట్లువ్యవహరించుటకు హేతువెద్దియో అదియే అవరణమును.

శ్లో॥ అజ్ఞానీవిచక్షాన్త్యఃకూటస్థంనప్రబుధ్యతే।

నభాతినాస్తికూటస్థఇతిబుధ్వావదత్యపి॥

౨౭.

టీ. అజ్ఞానీ-మాఘుడు, విచక్షాన్-జ్ఞానిచేత, కూటస్థం-కూటస్థాత్మకుగురించి, పుష్టస్పృక్-అడుగబడినవాడగచు, కూటస్థః-కూటస్థుడు, నప్రబుధ్యతే-నాచే నెరుగబడలేదు. నాస్తి-లేడు. నభాతి-ప్రకాశింపలేదు. ఇతి-ఈప్రకారము, బుధ్వా-తెలిసియు, అనగానజ్ఞానము ననుభవించియనుట, వదతి-చెప్పుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే అవిద్యయు ఆయవిద్యాకార్యముగు అవరణంబును ఈరెండు సుండుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. లోకానుభవమే ప్రమాణమును. ప్ర. అలాకానుభవమేమి? ఉ. నీవుకూటస్థు నెరుగుదునామి. అనియిట్లు విద్వాంసుడు అజ్ఞానినడుగగా నేనుకూటస్థు నెరుగనని అజ్ఞానముననుభవించి అయజ్ఞానిచెప్పుచున్నాడు ఇదియే అవిద్యానుభవమును. మరియు కూటస్థుడు లేడనియు బ్రకాశింపలేదనియు ఇట్లు అజ్ఞాని చెప్పుచున్నాడు. ఇదియే అవరణానుభవమును, కనుక అవిద్యావరణ

ములుకేందు నుండుటయందు ఈచెప్పబడిన అనుభవమే ప్రమాణమగునని తెలియ
వలెను.

శ్లో॥ స్వప్రకాశేకుతోఽవిద్యాతాంవి నాకథమావృత్తిః।

ఇత్యాదితర్కజాలానిస్వానుభూతిర్గ్రసత్యసా॥ ౨౫.

టీ. స్వప్రకాశే-స్వయంప్రకాశరూపుడగు కూటస్థునియందు, అవిద్యా-అజ్ఞా
నము, కుతః-ఎక్కడిది. అనగానుండరాదనుట. తాంవినా-అయవిద్యనువిడచి, ఆవృ
త్తిః-ఆవరణము, కథం-ఎట్లుండును. అనగానుండదనుట. ఇత్యాదితర్కజాలాని=ఇ
త్యాది-ఇవి మొదలగు, తర్కజాలాని-తర్క సమాహమలను, అసా-ఈ, స్వానుభూ
తిః=స్వ-తనయొక్క, అనుభూతిః-అవిద్యానుభవము, గ్రసతి-మించున్నది.

తా. ప్ర. అయితే అంధకారతేజస్సులకు చెరికిని విరుద్ధస్వభావత్వముచేత
అచెరికిని సంబంధముగలుగనట్లు మీఅద్వైతమతమందు. అతేత స్వప్రకాశరూపుడగు
టవలన అట్టిస్వప్రకాశవస్తువునందు అంధకారమువంటి అవిద్యయెట్లుండును? అవిద్య
లేనప్పుడు అయవిద్యాకార్యమగు ఆవరణమును నిరూపించుటకుశక్యమెట్లుగును? మ
రియు ఆవరణములేనప్పుడు దానికార్యమగువిశ్లేపమెట్లు సంభవించును? అవిశ్లేపము
లేనప్పుడు జ్ఞానముచేనివర్తితదగిన సంసారదుఃఖములేమిచేత జ్ఞానమువ్యర్థమగుచుం
డగా అట్టిజ్ఞానమును ప్రతిపాదించెడి శాస్త్రము అప్రమాణముగాదాయె? ఉ. ఇ
త్యాదితర్కములన్నియు ముందుజెప్పబడిన అవిద్యానుభవముచేతబాధింపబడుచున్నవి.
చా॥ ననీదృష్టేఽనువచనంనాను॥ అనెడి న్యాయప్రకారము అవిద్య అనుభవింపబ
డుచుండగా లేదనితర్కింపరాదు.

శ్లో॥ స్వానుభూతావవిశ్వాసేతర్కస్యావ్యవస్థితేః।

కథంవాతార్కికస్తస్యతత్త్వనిశ్చయమాపున్నయాత్ ॥ ౨౬.

టీ. స్వానుభూతా=స్వ-తనయొక్క, అనుభూతా-అనుభవమందు, అవిశ్వా
సేసతి-నమృతములేకపోవుచుండగా, తర్కస్యాపి-తర్కమునకును, అనవస్థితేః-అన
వస్థాభావముగలుగుటవలన, తస్య-ఆవస్తువుయొక్క, తత్త్వనిశ్చయం-స్వరూపనిశ్చయ
మును, తార్కికః-తార్కికుడు, కథంవా-ఎట్లు, అపున్నయాత్-పొందును. అనగా
బాంధవాలడననుట.

తా. ప్ర. అయితే ఈచెప్పబడిన తర్కమునకు బూర్వోక్త అవిద్యానుభవము
విరోధమగుచు ఆభాసత్వమును బొందుటవలన అట్టిఅనుభవముచేతనైనను వస్తుస్వరూప
నిశ్చయమెట్లుగలుగును? ఉ. తనయనుభవమును దాను బ్రమాణముగా నమృతనియె
డల వస్తుస్వరూపనిశ్చయమునుగలిగించెడి తర్కమునకు మరియొకతర్కముచేతభా
C-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ధగలుగుచుండగా కేవల తార్కికునకు వస్తుస్వరూపనిశ్చయ మెప్పుటికినిగలుగదు. అ
 పగా సరియైన తర్కము చేతపొందబడిన వస్తుస్వరూపవిషయమై సంశయపూర్వకము
 గా దర్శింపరాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ బుద్ధ్యారోహోయతర్కశ్చేదపేక్ష్యతతథాసతి।

స్వానుభూత్యనుసారేణతర్కతాంమాకుతర్కతాం॥ ౩౦.

టీ. బుద్ధ్యారోహః=బుద్ధి - బుద్ధియందు, ఆరోహః - ఎక్కడికొరకు, త
 ర్కః-తర్కము, అపేక్ష్యతచేత్-అపేక్షింపబడెడియెడల, తథాసతి-అట్లుఅపేక్షింప
 బడుచు, స్వానుభూత్యనుసారేణ=స్వ - తనయొక్క, అనుభూతి - అనుభవమునకు,
 అనుసారేణ-అనుసరిణముగా, అనగా ననుభవము ననుసరించునుట. తర్కతాం-
 తర్కింపబడుగాక. అనగా తర్కింపవలెననుట. మాకుతర్కతాం-కుతర్కములు
 తర్కింపబడకుండుగాక. అనగా కుతర్కములను చేయరాదనుట.

తా. ప్ర. సరి. అనుభవము వస్తుస్వరూపనిశ్చయముగలదేయగును. అయిన
 ను అనుభవింపబడుచుండెడి పదార్థము చక్కగా బుద్ధిచేతసంభావింపబడెడిజ్ఞానము
 కొరకు తర్కమునపేక్షింపరాదాయేమి? ఉ. అట్లేనయెడల అనుభవముననుసరించి
 ఆయనుభవమునకు అనుకూలముగా దర్శింపవలెనేగాని అనుభవమునకు విరోధముగా
 కుతర్కములను తర్కింపరాదు.

శ్లో॥ స్వానుభూతిరవిద్యాయామావృతౌచప్రదర్శితా।

అతఃకూటస్థచైతన్యమవిరోధీతితర్కతాం॥ ౩౧.

టీ. అవిద్యాయాం-అజ్ఞానమందును, ఆవృతౌచ-ఆవరణమందును, స్వాను
 భూతిః - స్వానుభవము, ప్రదర్శితా - చూపబడెను. అతః-అకారణమువలన, కూటస్థ
 చైతన్యం - కూటస్థచైతన్యము, అవిరోధీతి - అవిద్యకువిరోధిగాదని, తర్కతాం -
 తర్కింపబడుగాక. అనగా దర్శింపవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే యాయనుభవమెద్ది? ఏయనుభవముననుసరించి తర్కింప
 వలెనోచెప్పము? ఉ. పూర్వము జ్ఞానిఅజ్ఞానులయొక్క ప్రశ్నోత్తరములందు అ
 విద్యాఆవరణములయొక్క అనుభవముజూపబడెను. కనుక అవిద్యకు కూటస్థచైతన్య
 మువిరోధిగాదని తర్కింపవలెను.

శ్లో॥ తచ్ఛేష్వరోధికేనేయమావృతిర్వస్తుభూయతాం।

వివేకస్తువిరోధిస్సాన్యతత్త్వజ్ఞానినిదృశ్యతాం॥ ౩౨.

టీ. తత్-అకూటస్థచైతన్యము, విరోధిచేత్-అవిద్యకువిరోధియైనయెడల, కేస-

ఏ హేతువుచేత, ఇయం - ఈ, ఆసృతిః - ఆవరణము, అనుభూయతాంహి - అనుభవించబడును. అనగా ననుభవించబడదుట. వివేకస్తు-వివేకమో, విరోధిః - అవిద్యకుశత్రువు, ప్యాత్ - అగును. తత్త్వజ్ఞానిని-తత్త్వజ్ఞానియందు, దృశ్యతాం-చూడబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే ఆతర్క మెద్దియో చెప్పుము? ఉ. ఆకూటస్థచైతన్యము అవిద్యకువిరోధియైనయెడల ఆకూటస్థుని ఆశ్రయించుకొని అవిద్య ఉండమిచేత ఈయావరణము అనుభవించబడుటకు హేతువులేదు. కనుక ఈయావరణము అజ్ఞానిచేసిన భవించబడుచుండుటవలన కూటస్థచైతన్యము అవిద్యకువిరోధిగాదని తర్కింపవలెను. ప్ర. అయితే అవిద్యకు విరోధియెద్ది? ఉ. వేదాంతవాక్యాగ్రవిచారణవలనగలిగినజ్ఞానము అవిద్యకువిరోధియగును. ప్ర. అయితే అవిద్యకుజ్ఞానమువిరోధిగా నెచ్చటజూడబడెను? ఉ. తత్త్వజ్ఞానియందు అవిద్యలేమిచేత ఆయవిద్యకు జ్ఞానమువిరోధియని తెలియబడుచున్నది.

అవ. ఇట్లు అవిద్యాఆవరణములనుజూపి యిప్పుడు విత్తేపాధ్యాసముజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవిద్యావృతకూటస్థే దేహద్వయయుతా చితిః।

శుక్లా రూప్యవదధ్యస్తా విత్తేపాధ్యాసపవహి॥

౩౩.

టీ. శుక్లా - ముత్త్యుచిప్సయందు, రూప్యవత్ - ఆరోపించబడిన వెండివలె, అవిద్యావృతకూటస్థే = అవిద్యావృత-అవిద్యావరణముగల, కూటస్థే - ప్రత్యగాతతయందు, అధ్యస్తా - ఆరోపించబడిన, దేహద్వయయుతా = దేహద్వయ-స్థూలనూక్షత దేహములతోటి, యుతా - సహితమైన, చితిః - చితిఃపహి - చిదాభాసరూపమే, విత్తేపాధ్యాసః = విత్తేప-విత్తేపము నెడి, అధ్యాసః - అధ్యాసముగును.

తా. ముత్త్యుచిప్సయందు భ్రాంతిచేతగల్పించబడిన వెండివలె పూర్వోక్త అవిద్యావరణవంతుండగు కూటస్థునియందు స్థూలనూక్షతశరీరసహితుడగు చిదాభాసుడు గల్పించబడెను. ఈచిదాభాసుడే విత్తేపమునెడిపేరుగల అధ్యాసముగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈవిత్తేపమునకు అధ్యాసభావము సిద్ధించెడికొరకు, శుక్తిరజతాధ్యాస సామ్యము నిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇదమంశస్య సత్యత్వం శుక్తిగం రూప్య ఇవ్యతే।

స్వయంత్యం వస్తుతాచైవం విత్తేపే వీక్ష్యతే న్యగః॥

౩౪.

టీ. శుక్తిగం - ముత్త్యుచిప్సనుబొందియుండెడి, అంశస్య - అంశముయొక్క, ఇదం - ఇదియ నెడిశబ్దభావంబును, సత్యత్వం - సత్యత్వంబును, రూప్యే - వెండియందు,

ఇవ్యతే-ఇచ్చయింపబడుచున్నది. అనగాపొందబడుచున్నదనుట. ఏవం-ఈప్రకారము కూటస్థునియందుండెడి, స్వయంత్యం-తానెడిశబ్దభావంబును, వస్తుతావ-వస్తుస్వభావంబును, విక్షేపే-విక్షేపమందు, ఆన్యగం-చిదాభానునిపొందియున్నట్లుగా, వీక్ష్యతే-కనబడుచున్నది.

తా. శుక్తికాయందుండెడి ఇదియ నెడిశబ్దభావంబును (అనగానెచుటిప్రదేశాది కముతోటిసంబంధించియుండుట.) సత్త్వేయంబును (అనగాచాఢింపబడమి) ఈరెండును ఆరోపించబడినరజతమందు (ఇదిరజతమని) తోచుచున్నవి. ఈప్రకారమే కూటస్థునియందుగల స్వయంశబ్దభావంబును వస్తుభావంబును ఈరెండును ఆరోపించబడిన చిదాభానునియందుదోచుచున్నవి.

అవ. ఇట్లు దృష్టాంతదాష్టాంతికములగు రెంటియందును సామాన్యాంశప్రతీతినిజాసి, యిప్పుడువిశేషాంశప్రతీతి సామ్యమునుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నీలపుష్పత్రికోణత్వంయథాశుక్తాతిరోహితం॥

అసంగానందతాద్యేవంకూటస్థేషితిరోహితం॥ ౩౪.

టీ. శుక్తా-శుక్తికాయందుగల, నీలపుష్పత్రికోణత్వం=నీల-నలుపుతనంబును, పుష్ప-వెనుకప్రక్కయు, త్రికోణత్వం-త్రికోణరూపంబును, యథా-ఏప్రకారము, తిరోహితం-మరుగుపడెనో, ఏవం-ఈప్రకారము, కూటస్థేషి-కూటస్థునియందునుగల, అసంగానందతాది=అసంగ-నిస్సంగత్వంబును, ఆనందతా-ఆనందస్వభావంబును, ఆది-పరిపూర్ణత్వాదికంబును, తిరోహితం-మరుగుబడెను.

తా. మరియు శుక్తికాయందుగల, ౧. నలుపుగుణంబును, ౨. వెనుకప్రక్కయు, ౩. త్రికోణాకారతయు ఈమాడును మరుగుబడినట్లు కూటస్థునియందుగల, ౧. అసంగత్వంబును, ౨. ఆనందస్వభావంబును, ౩. పరిపూర్ణత్వాదికంబును మరుగుబడియున్నవని తాత్పర్యము.

అవ. ఇప్పుడు దృష్టాంతదాష్టాంతికములయందు మరియొక సామ్యమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆరోపితస్యదృష్టాంతేరూప్యంనామయథాతథా॥

కూటస్థాధ్యస్తవిక్షేపనామాహమితినిశ్చయః॥ ౩౫.

టీ. దృష్టాంతే-దృష్టాంతమగుశుక్తికాస్థలయందు, ఆరోపితస్య-కల్పించబడినపదార్థమునకు, రూప్యం-వెండియ నెడి, నామ-పేరు, యథా-ఏప్రకారముగలిగెనో, తథా-అప్రకారము దాష్టాంతికమందును, కూటస్థాధ్యస్తవిక్షేపనామ=కూటస్థ-

ప్రత్యేగాత్మయందు, ఆధ్యస్త-కల్పించబడిన, విక్షేప-చిదాభాసరూపముయొక్క, నామ-పేరు-అహమితి-నేననెడి, నిశ్చయః-నిశ్చయముగలదాయెను.

తా. దృష్టాంతమగు శుక్తిస్థలమందు ఆరోపించబడిన పదార్థమునకు వెండియ నెడిపేరుగలిగినట్లు కూటస్థాత్మయందు గల్పించబడిన చిదాభాసరూపవిక్షేపమునకు (అహం) నేననెడిపేరుగలిగెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఇదమంశం స్వతఃపశ్యత్పర్యాప్యమిత్యభిమన్యతే॥

తథాస్వంచ స్వతఃపశ్యన్నహమిత్యభిమన్యతే॥ ౩౭.

టీ. ఇదం-శుక్తికాయందుగల ఇదియ నెడి, అంశం-అంశమును, స్వతఃపశ్యత్- (స్వతః) చూచుచు, రూప్యమితి-వెండియని, ఆభిమన్యతే-ఆభిమానమునుజేయుచున్నాడు. తథా-అప్రకారము, స్వంచ-తనను, స్వతఃపశ్యత్- (స్వతః) చూచుకొనుచు, అహమితి-నేనని, ఆభిమన్యతే-ఆభిమానమునుజేయుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే దృష్టాంతమందు ఎదుటవర్తింపుచుండెడి శుక్తికాఖండమందు ఇంద్రియసన్నికర్షణముగలుగుచుండగా ఆ శుక్తికంపై ఆన్యమగు ఇదివెండియ నెడియభిమానముగలుగుచున్నది. ఇట్లుదాష్టాంతికమందు ఆత్మకంపై ఆన్యమగువస్త్రభిమానములేదేమి? ఉ. దృష్టాంతమగు శుక్తిస్థలమందుగల ఇదియ నెడి అంశమును (స్వతః) చూచుచు భ్రాంతిచేత ఇదివెండి యనియభిమానింపుచున్నాడు. ఈప్రకారమే దాష్టాంతికమందు తనను (స్వతః) చూచుకొనుచు నేననియభిమానింపుచున్నాడు. కనుక స్వప్రకాశత్వముచేత ప్రకాశింపుచుండెడి కూటస్థాత్మయందు ఆకూటస్థునికంపై ఆన్యమగు (అహం) నేననెడియభిమానము గలిగియుండుటచేత దృష్టాంతదాష్టాంతికములకు విరోధములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఇదంత్యరూప్యతేభిన్నే స్వత్వాహం తేతథేవ్యతాం॥

సామాన్యంచ విశేషశ్చ హ్యభ్యత్యాయత్రాపిగమ్యతే॥ ౩౮.

టీ. ఇదంత్యరూప్యతే=ఇదంత్య-ఇదియ నెడి శబ్దార్థంబును, రూప్యతే-వెండియ నెడిశబ్దార్థంబును, భిన్నే-భిన్నములగును. స్వత్వాహం తే=స్వత్వ-తాననెడిశబ్దార్థంబును, అహంతే-నేననెడిశబ్దార్థంబును, తథా-అప్రకారము, అనగా భిన్నముగాననుట. ఇవ్యతాం-ఇచ్చయింపబడుగాక. అనగా భిన్నములగుచున్నవనుట. ఉభయత్రాపి-రెంటియందును, సామాన్యంచ-సామాన్యరూపంబును, విశేషశ్చ-విశేషరూపంబును, గమ్యతే-పొందబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే (స్వయం, అహం) తాను నేను అనెడి రెండుశబ్దములకును ఏకార్థత్వముగలిగి యుండుటవలన దృష్టాంతదాష్టాంతికములకు సామ్యమెట్లుగలుగు

మి. ఉ. ౧. ఇది, ౨. వెండి అనెడిరెండుశబ్దార్థములును, ౧. (స్వయం=తాను) ౨. (అహం=నేను) అనెడిరెండుశబ్దార్థములును భిన్నములగును. మరియు, ఆరెంటియందున్న గ్రమముగా, ౧. సామాన్యరూపము, ౨. విశేషరూపము సమానముగానుండుటవలన (స్వయమహం) అనెడిశబ్దములరెండును ఏకార్థత్వమునుగలిగియున్నవని చెప్పరాదు. అందుచేతదృష్టాంత దాష్టాకాంతికములకువిరోధములేదనియభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు స్వయంశబ్దార్థమునకు సామాన్యరూపత్వమును స్పష్టికరించుట కొరకు తాకికప్రయోగమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేవదత్తస్వయంగచ్ఛేత్త్వంపీక్షస్వస్వయంతథా॥

అహంస్వయంనశక్నోమీత్యేవంలోకేప్రియుజ్యతే॥ ౩౯.

టీ. దేవదత్తః-దేవదత్తుడు, స్వయం-స్వయముగా, గచ్ఛేత్-వెళ్లును. త్వం-నీవు, స్వయం-స్వయముగా, పీక్షస్వ-చూచుకొనుము. అహం-నేను, స్వయం-స్వయముగా, నశక్నోమి-సమర్థుడనుగాను ఇత్యేనం-అనియీప్రకారము, లోకే-లోకమందు, ప్రయుజ్యతే-స్వయంశబ్దము ప్రయోగింపబడుచున్నది.

తా. దేవదత్తుడు స్వయముగా వెళ్లుననియు నీవు స్వయముగాచూచుకొనుననియు, నేను స్వయముగా సమర్థుడనుగాననియు ఇట్లు స్వయంశబ్దము నీవు నేను వాడువీడు మొదలగుశబ్దములయందంతటను సమానముగా లోకమందుబ్రయోగింపబడుటచేత ఆస్వయంశబ్దార్థమునకు సామాన్యరూపత్వముగలిగియున్నది.

శ్లో॥ ఇదంరూప్యమిదంవస్త్రమితియద్వదిదంతథా॥

అసౌత్వమహమిత్యేషుస్వయమిత్యభిమన్యతే॥ ౪౦.

టీ. ఇదం-ఇది, రూప్యం-వెండియనియు, ఇదం-ఇది, వస్త్రమితి-వస్త్రమునియు, యద్వత్-ఏప్రకారముగా, ఇదం-ఇదియనెడిశబ్దము ప్రయోగింపబడుచున్నదో, తథా-అప్రకారము, అసౌ-వీడు, త్వం-నీవు, అహమితి-నేననెడి, ఏతేషు-ఈశబ్దములయందు, స్వయమితి-తాననెడిశబ్దము, అభిమన్యతే-అభిమానింపబడుచున్నది. అనగా బ్రయోగింపబడుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే ఇట్లులోకమందు స్వయంశబ్దము బ్రయోగింపబడుగాక. ఇంతమాత్రముచేతస్వయంశబ్దార్థమునకు సామాన్యరూపత్వమెట్లుసిద్ధించును? ఉ. వెండి, వస్త్రము మొదలగువదార్థములయందు ఇదివెండియనియు ఇదివస్త్రమనియు ఇట్లు అంతటను ఇదంశబ్దముబ్రయోగింపబడుటవలన ఆఇదంశబ్దార్థమునకు సామాన్యరూపత్వమెట్లుగలిగెనో అప్రకారమే వీడు-నీవు-నేను-అనెడి యీశబ్దములయందు అంతటను

స్వయంశబ్దము ప్రయోగంపబడుటవల్ల ఆస్వయంశబ్దార్థమునకును సామాన్యరూపత్వము పొందబడుచున్నది.

శ్లో॥ అహంత్యాద్భిద్యతాంస్వత్వంకూటస్థేతేనకింతవ।

స్వయంశబ్దార్థపవైషకూటస్థైతిమేభవేత్ ॥ ౪౧.

టీ. అహంత్యాత్ - నేన నెడిశబ్దభావమువలన, స్వత్వం - తాన నెడిశబ్దభావము, భిద్యతాం - భేదింపబడుగాక. తేన - ఆ భేదముచేత, కూటస్థే - కూటస్థునియందు, తవ - నీకు, కిం - ప్రయోజనమేమి. (ఁచిచేత్) ఇట్లుంటివేని, ఏమః - ఈ, స్వయంశబ్దార్థపవ - స్వయంశబ్దార్థమే, కూటస్థైతి - కూటస్థుడనెడిలాభము, మే - నాకు, భవేత్ - కలుగును.

తా. ప్ర. సరి. (స్వయంఅహం) అ నెడిరెండుశబ్దములకును లోకమందుభేదముండుగాక. ఈ భేదముచేత కూటస్థునియందు నీకు లాభమేమి? ఁ. ఈ సామాన్యరూపమును స్వయంశబ్దార్థమే. కూటస్థుడనెడి లాభమునాకు గలిగెను.

శ్లో॥ అన్యత్వవారకంస్వత్వమితిచేదన్యవారణం।

కూటస్థస్యాత్మతాంవక్తురిష్టమేవహితద్భవేత్ ॥ ౪౨.

టీ. స్వత్వం - స్వయంశబ్దభావరూపమును ధర్మము, అన్యత్వవారకమితిచేత్ = అన్యత్వ - అన్యత్వమును, వారకమితిచేత్ - నివారింపజేయునదియగుననియంటివేని, కూటస్థస్య - కూటస్థునకు, ఆత్మతాం - ఆత్మత్వమును, వక్తుః - చెప్పెడినాకు, తత్ - ఆ, అన్యవారణం = అన్య - అన్యత్వముయొక్క, వారణం - నివారిణము, ఇష్టమేవ - సనుత్తరమే, భవేత్ - అగును.

తా. ప్ర. అయితే స్వయంశబ్దార్థరూపమునుధర్మము, అన్యశబ్దార్థమును నివారింపజేయునది యగునేగాని, కూటస్థభావమును బోధింపదుగదా? ఁ. స్వయంశబ్దార్థమును కూటస్థుడే ఆత్మయగుటవలన, ఆకూటస్థునకు ఆత్మత్వమును చెప్పెడినాకు స్వయంశబ్దభావరూపమును ధర్మము, అన్యశబ్దార్థమును నివారింపజేయునదియగుట సనుత్తరమేయగును.

శ్లో॥ స్వయమాత్మేతిపర్యాయా తేనలోకేతయోస్సహ।

ప్రయోగోనాస్త్వత్స్వత్వమాత్మత్వంచాన్యవారకం॥ ౪౩.

టీ. స్వయం - తాననెడిశబ్దంబును, ఆత్మేతి - ఆత్మయనెడిశబ్దంబును, పర్యాయా - సమానార్థముగలవియగును. తేన - ఆకారణముచేత, లోకే - లోకమందు, తయోః - ఆరెండుశబ్దములకును, సహప్రయోగః - ఏకవాక్యమందు బ్రయోగము, నాస్తి - లేదు. అతః - అందువలన, స్వత్వం - స్వయంశబ్దభావంబును, ఆత్మత్వంచ -

ఆత్మశబ్దభావమును, అన్యవారకం=అన్య - అన్యశబ్దార్థమును, వారకం - నివారించజేయునది యగును.

తా. ప్ర. అయితే భిన్నముగా బ్రవర్తించుటకు నిమిత్తముగల గోవు, గుఱ్ఱము మొదలగుశబ్దములకు ఏకార్థత్వములేనట్లు స్వయం-ఆత్మా అనెడి రెండుశబ్దములకును ఏకార్థత్వము లేకపోవుచుండగా స్వయంశబ్దార్థమైన కూటస్థునకు ఆత్మశబ్దమునెట్లు చెప్పవచ్చును? ఉ. ౧ వాస్తవము, ౨. కరము, ౩. పాణి, అనెడి యామూడు శబ్దములును ఒకచేతికేబేర్లైనట్లు ౧. స్వయం, ౨. ఆత్మా, అనెడిరెండుశబ్దములును ఒకసద్వస్తువుయొక్క పేర్లగును. కనుక (స్వయం-ఆత్మా) అనెడిరెండుశబ్దములును ఏకార్థముగలవగునని తెలియవలెను. ఈహేతువువలననే (స్వయం-ఆత్మా) అనెడి యీరెండుశబ్దములును లోకమందు ఏకవాక్యమందెక్కడైనను బ్రయోగింపబడలేదు. ప్ర. సరి. ఇట్లు చెప్పటచేత ఫలమేమి? ఉ. స్వయంశబ్దార్థమే ఆత్మయగుటవలన స్వయంశబ్దార్థంబును ఆత్మశబ్దార్థంబును అన్యశబ్దార్థమును నివారించజేయునదియగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఘటస్వయంనజానాతీ త్యేవంస్సత్వంఘటాదిషు।

అచేతనేషుదృష్టంచేద్దృశ్యతామాత్మసత్వతః॥ ౪౪.

టీ. ఘటః - కుండ, స్వయం - స్వయముగా, నజానాతి - ఎరుగదని, ఏవం- ఈప్రకారము, అచేతనేషు - చేతనములుగాని, ఘటాదిషు - ఘటాదులయందు, స్వత్వం-స్వయంశబ్దప్రయోగము, దృష్టంచేత్ - కనబడుచున్నదంటిచేని, ఆత్మసత్వతః = ఆత్మ-ఆత్మచైతన్యముయొక్క, సత్వతః-ఉనికివల్ల, దృశ్యతాం-స్వయంశబ్దప్రయోగము కనబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే ఘటముస్వయముగా నెరుగదనెడి ఈలాటివ్యవహారమందు అచేతనములైన ఘటాదులయందును స్వయంశబ్దప్రయోగము కనబడుచుండగా, (స్వయం-ఆత్మా) అనెడి రెండుశబ్దములకును ఏకార్థత్వమెట్లు ఘటించును? ఉ. ఆయచేతనములైన ఘటాదులయందును స్ఫురణరూపముగా ఆత్మచైతన్యముండుట వలన అఘటాదులయందు స్వయంశబ్దము బ్రయోగింపబడుటచేత విరోధములేదు.

శ్లో॥ చేతనాచేతనభిదాకూటస్థాత్మకృతానహి।

కింతుబుద్ధికృతాభాసకృతైవేత్యనగమ్యతాం॥ ౪౫.

టీ. చేతనాచేతనభిదా=చేతన - చేతనరూపమైనట్టియు, అచేతన - అచేతనరూపమైనట్టియు, భిదా - భేదము, కూటస్థాత్మకృతా=కూటస్థాత్మక - ప్రత్యగార్థత

చేత, కృతా - చేయబడినది, నహి - కానేకాదు. కింతు - మరియునుగా, బుద్ధికృతా భాసకృతైవేతి=బుద్ధి - మనస్సుయందు, కృత - కల్పించబడిన, ఆభాస - చిదాభాసుని చేత, కృతైవేతి - చేయబడినదేనని, అవగమ్యతాం - పొందబడుగాక. అనగా గ్రహింపవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే ఘటాదులయందును ఆత్మచైతన్యమున్నయెడల మనుష్యాది జంతువులకు చేతనసంక్షోభములు గల నిర్విమిత్తకమేయగుగదా? ఉ. చిదాభాసుని గలిగియుండెడి భూతములు చేతనములనియు చిదాభాసునిగలిగియుండని పదార్థములు ఆచేతనములనియు జెప్పబడును. కనుక బుద్ధియందుగల్గించబడిన చిదాభాసునియొక్క ఉనికిరేములవలననే చేతనఆచేతనరూపముని విభాగముగలిగెనేగాని కూటస్థాత్మయొక్క ఉనికిరేములవలన చేతనఆచేతనరూపముని విభాగముకలుగలేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యథాచేతనఆభాసఃకూటస్థేభ్రాంతికల్పితః।

అచేతనోఘటాదిశ్చైతథాతత్తైవకల్పితః॥

౪౬.

టీ. చేతనః - చేతనదైన, ఆభాసః - చిదాభాసుడు, కూటస్థ - ప్రత్యగాత్మయందు, యథా - ఏప్రకారము, భ్రాంతికల్పితః=భ్రాంతి - అవిద్యాభ్రాంతిచేత, కల్పితః - కల్పించబడెనో, తథా - అప్రకారము, అచేతనః - అచేతనరాశియగు, ఘటాదిశ్చ - ఘటాదికంబును, తత్తైవ - ఆకూటస్థునియందే, కల్పితః=కల్పించబడెను.

తా. ప్ర. అయితే చిదాభాసునియొక్క ఉనికిరేములవలన చేతనఆచేతనరూప విభాగముగలిగెనని నిశ్చయించినయెడల ఆచేతనములగు ఘటాదులయందు ఆత్మయొండెనని చెప్పట నిష్ప్రయోజనమేగదా? ఉ. చేతనదైన చిదాభాసుడు అవిద్యచేత గూటస్థునియందు గల్పించబడినట్లు ఆయవిద్యచేత ఆకూటస్థునియందే అచేతనరాశియగు ఘటాదికంబును కల్పించబడెను. కనుక చేతనఆచేతనరూప విభాగహేతువు చేత కూటస్థుడు పొందబడకున్నను అచేతనరాశియగు ఘటాదికముయొక్క కల్పనకు ఆధారవస్తువుగా కూటస్థుడుగలడని పొందదగినవాడగును.

అవ. ౧. స్వయం, ౨. ఆతాత్మ, ఆనెడి యారెండు శబ్దార్థములకును ఏకత్వమును జెప్పెడి విషయమై ఇప్పుడు పూర్వవాది అధికప్రసంగముగా నాక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్తేదంతేఅపిస్వత్వమివత్వమహమాదిషు।

సర్వత్రానుగతేతేనతయారస్యాత్మతేలిచేత్ ॥

౪౭.

టీ. త్వమహమాదిషు=త్వం - నీవు, అహం - నేను, ఆదిషు - ఇవిమొదలగు శబ్దములయందు, సర్వత్ర - అంతటను సామాన్యరూపముగా బ్రయోగింపబడెడి, స్వత్వమివ - స్వయంశబ్దభావమువలె, తేదంతేఅపి=తత్త్వా - అదియనెడి శబ్దార్థం

బును, ఇదంతేఅపి - ఇదియ నెడిశబ్దార్థంబును, సర్వత్ర - నీవు నేను మొదలగు శబ్దముల యందంతట బ్రయోగింపబడుటచేత, అనుగతే - సామాన్యరూపముగా ననువర్తించుచున్నది. తేన-ఆకారణముచేత, తయారపి-ఆరెండుశబ్దార్థములకును, ఆతత్వతేచేత్ - ఆతత్వస్వరూపత్వముగలుగునని యంటివేని.

తా. ప్ర. ఓయద్వైతసిద్ధాంతీ నీవు నేను మొదలగుశబ్దముల యందంతటను, (స్వయం) = తాననెడిశబ్దము బ్రయోగింపబడుచుండుటచేత ఆస్వయంశబ్దార్థము నకు సామాన్యరూపత్వము గలిగియున్నదనియు అందుచేత ఆస్వయంశబ్దార్థమే ఆత్మ యగుననియుంజెప్పితిరి. అట్లైనయెడల (తత్) అది, (ఇదం) ఇది, ఆ నెడియారెండు శబ్దములును ఆస్వయంశబ్దమువలెనే నీవు నేను మొదలగుశబ్దములయందంతటను అనీవనియు ఈనేననియు ఇట్లుబ్రయోగింపబడుచు స్వయంశబ్దార్థమువలెనే సామాన్యరూపత్వమును గలిగియున్నవి. ఆకారణముచేత స్వయంశబ్దార్థమునకువలెనే ౧. (తత్) అది, ౨. (ఇదం) ఇది, ఆ నెడి యారెండుశబ్దార్థములకును ఆతత్వస్వరూపత్వము గలుగదాయేమి ?

అవ. ౧. (తత్) అది, ౨. (ఇదం) ఇది, ఆ నెడియారెండు శబ్దార్థములకును, ఆతత్త్వాధికవృత్తి గలిగియుండుటవలన ఆరెంటికిని ఆతత్త్వము సంభవింపదని యిప్పుడు సిద్ధాంతి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తేఆత్మత్వేష్యనుగతేతత్త్వేదం తేతత్ స్తయోః॥

ఆత్మత్వంనైవసంభావ్యంసమ్యక్త్వాదేర్వభాతథా॥ ౪౫.

టీ. తే - ఆరెండైన, తత్త్వేదం=తత్త్వా - అదియ నెడిశబ్దార్థంబును, ఇదంతే- ఇదియ నెడి శబ్దార్థంబును, ఆతత్త్వేపి - ఆతత్త్వమందును, అనగా ఆతత్వజాతియందనుట. అనుగతే - అనువర్తించుచున్నది. తతః - ఆకారణమువలన, సమ్యక్త్వాదేః = సమ్యక్త్వ - (మంచిది) అనెడి శబ్దార్థమునకును, ఆదేః - (చెడ్డది) అనెడి శబ్దార్థమునకును, యథా-ఏ ప్రకారము, ఆతత్త్వం-ఆతత్వస్వరూపము, నసంభావ్యం-భావింపదగినదికాదో, అనగా సంభవింపదోయనుట. తథా - అప్రకారము, తయోః-ఆ-అది ఇదియ నెడి రెండుశబ్దార్థములకును, ఆత్మత్వం-ఆత్మస్వరూపము, నసంభావ్యం-భావింపదగినదిగాదు. అనగా సంభవింపదనుట.

తా. (౧. తత్, ౨. ఇదం) అది ఇదియ నెడిశబ్దములయెందు (స్వయం) తాననెడిశబ్దమువలె నీవు నేను మొదలగుశబ్దములయందు అనువర్తించుటయేగాక నీవు నేను మొదలగుశబ్దములయందు అనున గించెడి (ఆ తత్త్వమందును) = ఆతత్

కాలియందును అనువర్తించుటచేత ఆయాతత్వమనియు ఈయాతత్వమనియు ఇత్యాదివ్యవహారములు సంభవించుటవలన ఆ (అది ఇది) యనెడి రెండుశబ్దార్థములకును ఆతత్వత్వాధికృత్యైవగలిగియుండుటచేత ఆరెంటికిని ఆతత్వస్వరూపత్వము భావింపబడదు. కనుక ఆతత్వత్వము సమ్యగ్గాతత్వత్వమనియు ఆసమ్యగ్గాతత్వత్వమనెడి వ్యవహారవశమువలన (ఆతత్వత్వమందును) = ఆతత్వకాలియందు ననువర్తించెడి (సమ్యక్త్వ ఆసమ్యక్త్వశబ్దార్థములకు) = మంచిది చెడ్డది యనెడిరెండుశబ్దార్థములకు ఆతత్వస్వరూపత్వము సంభవింపనట్లు (తత్ ఇదం) అది ఇదియనెడి రెండుశబ్దార్థములకును ఆతత్వస్వరూపత్వము సంభవింపదని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు ప్రాసంగికమునుముగించి, ఫలితమునుజూపుటకొరకు, లోకవ్యవహారముచే సిద్ధించెడియర్థము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్తేదం తేస్వ తాన్య త్వేత్వం తాహం త్వేవరస్పరం।

ప్రతిద్వంద్వితయాలోకేప్రసిద్ధేనాస్తిసంశయః॥ ౪౯.

టీ. తత్తేదంతే-అది ఇదియనెడి శబ్దభావములురెండును, స్వతాన్యత్వే-తానన్యమనెడి శబ్దభావములురెండును, త్వంతాహంతే - నీవు నేననెడి శబ్దభావములురెండును, పరస్పరం - ఒకటికొకటి, ప్రతిద్వంద్వితయా - విరోధిత్వముచేత, లోకే - లోకమందు, ప్రసిద్ధే - ప్రసిద్ధముగానున్నది. సంశయః - సందేహము, నాస్తి - లేదు.

తా. (తేదీదం) అది ఇదియనిలోకమందు బ్రయోగింపబడుటవలన అదియనెడి శబ్దార్థము ఇదియనెడి శబ్దార్థమునకు విరోధియగును. మరియు (స్వయమన్యః) తానన్యతానిలోకమందు బ్రయోగింపబడుటవలన (స్వయం) తాననెడి శబ్దార్థము అన్యశబ్దార్థమునకు విరోధియగును. మరియు (త్వమహం) నీవునేననిలోకమందు బ్రయోగింపబడుటవలన నీవనెడి శబ్దార్థము నేననెడి శబ్దార్థమునకు విరోధియగును. ఈప్రకారములోకమందు పైనచెప్పబడినశబ్దార్థములకు పరస్పరవిరోధస్వభావములుగా బ్రయోగములు కనబడుచుండుటవలన పూర్వోక్తశబ్దార్థములకువిరోధము ప్రసిద్ధముగాగలిగియున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అన్యతాయాఃప్రతిద్వంద్వీస్వయంకూటస్థిత్యన్యతాం।

త్వంతాయాఃప్రతియోగ్యేషోహమిత్యాత్మనికల్పితః॥ ౫౦.

టీ. స్వయం-తాననెడి శబ్దార్థమగు, కూటస్థః-ప్రత్యగ్గాతత్వ, అన్యతాయాః-అన్యశబ్దభావమునకు, ప్రతిద్వంద్వీ-విరోధియని-ఇన్యతాం-ఇచ్చయింపబడుగాక. అనగా నరుగవలెనట్లు, త్వంతాయాః-నీవనెడి శబ్దభావమునకు, ప్రతియోగీ-విరోధియగు.

సవః-ఈ, అహమితి-నేన నెడిచిదాభానుడు, ఆత్మని-కూటస్థునియందు, కల్పితః-కల్పించబడెను.

తా. ప్ర. సరి. ఈచెప్పబడినశబ్దార్థములకు లోకమందువిరోధిత్వముగలిగియుండుగాక. అందుచేత బ్రకృతమంసులాభమేమి? ఉ. అన్యశబ్దార్థమునకు స్వయంశబ్దార్థమగుకూటస్థుడు విరోధియగును. మరియు నీవనెడిశబ్దార్థమునకు విరోధియగు (అహం) నేన నెడి యీచిదాభానుడు కూటస్థునియందు గల్పించబడెననితెలియవలెను.

శ్లో॥ అహంతాస్వత్వయోర్ధ్వేదేరూప్యతేనంతయోరివ।

స్పష్టేపిమోహమాపన్నాపకత్వంప్రతిపేదిరే॥ ౫౧.

టీ. రూప్యతేదంతయోరివ=రూప్యతా-వెండియ నెడి శబ్దభావమునకు, ఇదంతయోరివ-ఇదియ నెడిశబ్దభావమునకువలె, అహంతాస్వత్వయోః=అహంతా-నేన నెడిశబ్దభావమునకును, స్వత్వయోః-తాన నెడిశబ్దభావమునకును, భేదే-భేదము, స్పష్టే సత్యపి-స్పష్టముగానున్నను, మోహం-భ్రాంతిని, అపన్నాస్సంతః-పొందినవారగుచు, ఏకత్వం-జీవకూటస్థులకభేదమును, ప్రతిపేదిరే-పొందిరి.

తా. ప్ర. అయితే ఈపూర్వోక్తప్రకారము జీవకూటస్థులకు భేదముగలిగియుండగా ఇట్లందరు నెరుగలేదేమి? ఉ. పూర్వోక్తకు క్రిరజిత దృష్టాంతమందు, ౧. ఇది, ౨. వెండి, ఆ వెండి రెండుశబ్దార్థములకును భేదముగలిగియున్నట్లు కూటస్థ జీవులకును భేదముగలిగియున్నది. అట్టిభేదము ఈపూర్వోక్తప్రకారము స్పష్టముగా దోచుచున్నను అందరునుభ్రాంతిగలవారై అజీవకూటస్థులకు ఏకత్వమునుబొందిరి. అనగా బుద్ధికి సాక్షియగుకూటస్థుని బుద్ధిచేత బ్రత్యక్షముజేసికొనుట ఆశక్యమగుటవలన (అహం) నేననిబ్రకృతియగుచుండెడి జీవకూటస్థులకుభ్రాంతిచే నందరునేకత్వమును బొందిరిని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తాదాత్మ్యాధ్యాసస వాతృపూర్వోక్తావిద్యయాకృతః।

అవిద్యాయాంనివృత్తాయాంతతాగ్ ర్యంవినివర్తతే॥ ౫౨.

టీ. అత్ర-ఈచిత్రదీపమందు, పూర్వోక్తావిద్యయా=పూర్వోక్త-మందుజెప్పబడిన, అవిద్యయా-అజ్ఞానముచేత, కృతః-చేయబడిన, అనగాగల్పించబడినట్టియనుట. తాదాత్మ్యాధ్యాససవ-అన్యోన్యాధ్యాసమేభ్రాంతికి గారణమగును. అవిద్యాయాం-అజ్ఞానము, నివృత్తాయాంసత్వాం-నివర్తింపబడుచుండగా, తతాగ్ ర్యం=తత్-ఆయ విద్యయొక్క, కార్యం-అన్యోన్యాధ్యాసము, వినివర్తతే-నివృత్తినిబొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే బేవకూటస్థులయొక్క ఈయకత్వభాగినికి గారణమేమి? ఉ. ఈచిత్రితవచుండు ఇరువదియైదవశ్లోకమందు జెప్పబడిన అవిద్యచేతకల్పించబడినట్టి అన్యోన్యధ్యాసమే ఈభాగినికి గారణమగును. మరియు ఏహేతువుచేత అన్యోన్యధ్యాసము అవిద్యయొక్క కార్యమగునో ఆహేతువుచేత అవిద్యను నివర్తించజేసెడి జ్ఞానమువలననే అన్యోన్యధ్యాసము నివర్తించునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అవిద్యావృత్తితాదాత్మ్యేవిద్యయైవవిసశ్యతః।

విత్తేపస్యస్వరూపంసూపాగ్రబ్ధక్షయమీక్షతే॥ ౫౩.

టీ. అవిద్యావృత్తితాదాత్మ్యం=అవిద్యా-అవిద్యయొక్క కార్యములగు, అన్య-లి-ఆవరణంబును, తాదాత్మ్య-అన్యధాసంబును, విద్యయైవ-జ్ఞానముచేతనే, విసశ్యతః-నాశమునుపొందుచున్నది. విత్తేపస్య-ప్రార్థకర్తకర్తసహితవిత్తేపముయొక్క, స్వరూపంతు-స్వరూపమో, ప్రార్థకర్తయ=ప్రార్థక-ప్రార్థకర్తముయొక్క, క్షయం-నాశమును, ఈక్షతే-చూచుచున్నది. అనగా ప్రార్థకర్తముక్షయించెడి పర్యంతముండుననుట.

తా. ప్ర. అయితే బ్రహ్మతైత్తికత్వజ్ఞానోదయమైనను అవిద్యాకార్యమగుచే హానికముందుటచేత అవిద్యనివర్తించుచుండగా దానికార్యమగు అన్యోన్యధ్యాసము నివర్తించునని యెట్లు చెప్పవచ్చును? ఉ. అవిద్యయే ముఖ్యకారణముగాగల, ౧. ఆవృత్తియు, ౨. అన్యోన్యధ్యాసంబును, ఈరెండును జ్ఞానముచేతనశించుచున్నవి. ప్రార్థకర్తముతోగూడి అవిద్యవలనబుట్టినవిత్తేపస్వరూపము ప్రార్థకర్తముక్షయించెడి పర్యంతముండును. కనుక ఇట్లు చెప్పుటచేత విరోధమేమియులేదు. స్థూలనూక్షితశరీరములతోగూడిన చిదాభాసుడువిత్తేపమనియు స్థూలనూక్షితదేహములచేందును. విత్తేపస్వరూపమనియుం తెలియవలెను.

ఆవ. ఇప్పుడు ఇతరకాస్త్రసిద్ధదృష్టాంతముచేత, గార్యానుప్పత్తిజెప్పవచ్చున్నాడు.

శ్లో॥ ఉపాదానేవినష్టేపిక్షణంకార్యంప్రతీక్ష్యతే।

ఇత్యాదుస్తాంకికాస్తద్వదస్తాకంకింససంభవేత్॥ ౫౪.

టీ. తాంకికా-తాంకికులు, ఉపాదానే-ఉపాదానకారణము, వినష్టేపి-నాశమునుబొందినను, కార్యం-కార్యము, క్షణం-క్షణకాలము, ప్రతీక్ష్యతే-కనబడుచున్నదని, అవలం-చెప్పుదురు. తద్వత్-అప్రకారము, అపాతకం-మాకు, సంభవేత్-సంభవించదామేమి. అనగానాప్రకారమేమాకునగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే ప్రార్థకర్తము నిమిత్తమాత్రమైయుండగా అట్టిప్రార్థ

కర్తృస్థితి మాత్రము చేతనే ఉపాదానకారణము నశించినపిమ్మట దాని కార్యమెట్లుండును? ఉ. ఉపాదానకారణము నశించినను దాని కార్యముక్షణకాలపర్యంతముండునని తర్కశాస్త్రజ్ఞులుజెప్పుదురు. అప్రకారమే మావేదాంతసిద్ధాంతమగుదును కారణమగు అవిద్య నశించినపిమ్మట దాని కార్యమగు విత్తేపస్వరూపమగు దేహాదికము కొంతకాలమువరకునుండుట విరుద్ధముగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తంతూనాందినసంఖ్యానాంతైస్తాదృక్ శ్మణశ్చరితః।

భృమస్యాసంఖ్యకల్పస్య యోగ్యః శ్మణఇహేష్యతాం॥ ౫౫.

టీ. దినసంఖ్యానాం-దినములచేతకేంద్రపదగిన, తంతూనాం-తంతువులకు, తైః-ఆతార్కికులచేత, తాదృక్-అటువంటి, శ్మణః-శ్మణకాలము, శ్చరితః-చెప్పుబడెను. ఇహ-ఈసంసారమందు, అసంఖ్యకల్పస్య-అనాదికాలముగానుండెడి, భ్రమస్య-భృంతికి, యోగ్యః-తగినట్టి, శ్మణః-శ్మణకాలము, ఇచ్చితాం-ఇచ్చయింపబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే తార్కికులచేతకార్యము శ్మణమాత్రముండునని యంగీకరింపబడెనేగాని, చిరకాలమువరకునుండునని యంగీకరింపబడలేదుగాదా? ఉ. ఆతార్కికులు కొన్ని దినములనుంచియుండెడి తంతువులునశించినపిమ్మట వాని కార్యమగు వస్త్రము శ్మణమాత్రముండుననిజెప్పిరి. అనగానుండుతంతువులు నశించినపిమ్మట వెమకవస్త్రమునశించును. ఈమధ్యకాలము శ్మణమనితెలియవలెను. ఈసంసారసంబంధభృంతి అనాదికాలమునుంచిప్రవర్తించుచుండుటచేత దానిసంస్కారవశమువలన కార్యమగువిత్తేపస్వరూపము కుమతీరవానిచక్రముతిరిగినట్లు బహుకాలపర్యంతముండుటవిరోధములేదని తెలియవలెను. అనగా గొన్ని దినములనుంచియుండెడి తంతువులు నశించినపిమ్మట వాని కార్యమగు వస్త్రముశ్మణమాత్రముండుననియంగీకరించినప్పుడు ఈతర్కప్రకారము అనాదికాలముగానుండెడి అవిద్యకును అట్టిశ్మణపరిమితికాలములనుజేర్చి తక్కించినయెడల ఆయవిద్యాకార్యమగు విత్తేపస్వరూపదేహాదికము బహుకాలమువరకుండవచ్చునని చెలియబడగలదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ వినాక్షోదక్షమంమానంతైర్వృథాపరికల్ప్యతే।

శ్రుతియుక్త్యనుఘాతిభ్యోవదతాంకేనుదుశ్శకం॥ ౫౬.

టీ. తైః-ఆతార్కికులచేత, క్షోదక్షమం-విచారసామర్థ్యతగల, మానంవినా-ప్రమాణమువిడువబడియే, వృథా-వ్యర్థముగా, పరికల్ప్యతే-కల్పించబడెను. శ్రుతియుక్త్యనుఘాతిభ్యః=శ్రుతి-శ్రుతివిలనను, యుక్తి-యుక్తివిలనను. అనుఘాతిభ్యః-అనుభవమువలనను, వదతాం-చెప్పుచుండెడిమాట, కిన్నుదుళ్ళకిం-శక్యముగానిదెద్ది. అనగాసర్వముశక్యమేయుగుననుట.

తా. ప్ర ఆయితే తార్కికులచేత అయ్యుక్తముజెప్పబడినట్లు మీచేతను అయ్యుక్తమే చెప్పబడెనుగదా? ఉ. ఆ తార్కికులు విచారసామర్థ్యతగల ప్రమాణమును విడిపించి, తమయిష్టప్రకారము వ్యర్థముగా కల్పించిరి. మేము, ౧. శ్రుతి, ౨. యుక్తి, ౩. ఆనుభవము, అనిడియాయూడు ప్రమాణములవలన జెప్పచున్నాము. కనుక మాకు ఆ సాధ్యమైదియ లేదు. అసగా మేము ప్రమాణపూర్వకముగా జెప్పెదమేగాని తార్కికులవలె అన్యాయకల్పనలంజేయమని యభిప్రాయము. ఇక్కడ శ్రుతి యసగా జ్ఞానముచేత అవిద్యా అవరణ అధ్యాసములు నశించినను ఆయవిద్యా కార్యమగు ప్రారబ్ధకర్త సహిత విత్తేచస్వరూపదేహాదికము ప్రారబ్ధకర్తయు నశించి పర్యంతముండునని చెప్పెడి-శ్రుతి తస్య లావదేవచిరంయూవన్న విమోక్ష్యైఽథ సంపత్త్యైః ఇత్యాది శ్రుతియని తెలియవలెను. మరియు కుమతీరవాడు చక్రమును త్రిప్పటమానినను ఆచక్రము కొంతసేపటివరకు దిరిగినిల్చునేగాని అప్పడే నిలువదు. అటువలెనే సంసారభ్రమకు గారణమగు అవిద్యనశించినను దాని కార్యమగు ప్రారబ్ధకర్త సహిత విత్తేచస్వరూపదేహాదికము ప్రారబ్ధకర్తయవర్యంతముండును. కనుక ఇక్కడయుక్తియసగా కుమతీరవానిచక్రము దిరుగుట మొదలగు దృష్టాంతములని తెలియవలెను. అనుభవమనగా విద్యాంసులకుగల అనుభవమని గ్రహించవలెను.

ఆవ. ఇప్పుడు, ప్రకృతము ననుసరించి చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆస్తాం దుస్తార్కికై స్సాకం వివాదః ప్రకృతంబు॥ ౨॥

స్వాహ మోస్సిద్ధమేకత్వం కూటస్థ పరిణామినోః॥ ౫౭.

టీ. దుస్తార్కికై స్సాకం. దుస్తార్కికులతోటి, వివాదః-కలహము, ఆస్తాం-అట్లుండుగాక. ప్రకృతం. ప్రకృతమును, బ్రువే-చెప్పెదను. స్వాహ మోః=స్వ-స్వయంశబ్దార్థమైనట్టియు, అహ మోః-అహంశబ్దార్థమైనట్టియు, కూటస్థ పరిణామినోః=కూటస్థ-కూటస్థునకును, పరిణామినోః-చిదాభానునకును, ఏకత్వం-ఏకత్వము, సిద్ధం-ప్రాంతిచేసిద్ధమగును.

తా. దురాత్మలగు తార్కికులతోటి కలహమునట్లుండనిముతి. ఇకనుప్రకృతార్థమును జెప్పెదమియు. (స్వయం) తాననెడి శబ్దార్థమగు కూటస్థునకును. (అహం) నేననెడి శబ్దార్థమగు చిదాభానునకును భ్రాంతిచేత ఏకత్వము సిద్ధమైయున్నది.

శ్లో॥ భౌమ్యం లేపండితం మన్యాస్స ర్వే తాకిక తార్కికాః;

అనాదృత్యశ్చ తిమ్మాద్భ్యులే వలాంయుక్తిమాశ్రితాః॥ ౫౮.

టీ. తాకిక తార్కికాః-తాకిక తార్కికులగు, సర్వే-అందురును, పండితం-పండితులు

న్యూః-తాముపండితులమనితలచుచు, కేవలాం-ఒక్కటియగు, యుక్తి-యుక్తినిమాత్రము, ఆశ్రితాస్సంతః-ఆశ్రయించినవారగుచు, మూర్ఖాత్-మూర్ఖత్వమువలన, శ్రుతి-శ్రుతిని, అనాదృత్య-నిగ్రహించి, అనగా నాదరింపకయనుట. భామ్యులే-భ్రాంతినిబొందుచున్నారు. అనగా భ్రమించిరనుట.

తా. ప్ర. అయితే కూటస్థజీవులయొక్క యేకత్వము అపిద్యుభ్రాంతిసీద్ధమైనయెడల ఇదిభ్రాంతియని యెవ్వరును ఎరుగలేదేమి? ఉ. లౌకికతార్కికులందరును తాముపండితులమని తలచుచు కేవలయుక్తినిమాత్రమాశ్రయించినవారై మూర్ఖత్వముచేత శ్రుతిని అదరింపక భ్రమించి కనుక వారికందరికిని శ్రుతితాత్పర్య విచారణములేమిచేత చెలిసికొనలేదని చెబియవలెను.

శ్లో॥ పూర్వాపరపరామర్శవికలాస్తత్రకేచన।

వాక్యాభాసాస్వస్వపక్షేయోజయంత్యవ్యలజ్జయా॥ ౫౯.

టీ. తత్ర-ఆలౌకికతార్కికులలో, కేచన-కొందరు, పూర్వాపరపరామర్శవికలాస్సంతః=పూర్వ-పూర్వవాక్యముల యొక్కయు, ఆపర-వెనుకటివాక్యములయొక్కయు, పరామర్శ-అర్థమునువిమర్శించుటయందు, వికలాస్సంతః-సామర్థ్యతలేనివారగుచు, స్వస్వపక్షే=స్వస్వ-తమతమయొక్క, పక్షే-మతములందు, వాక్యాభాసాసపి=వాక్య-వాక్యములయొక్క, ఆభాసాసపి-ఆభాసములను, అనగా బరవాక్యములచే బాధింపబడెడి పూర్వపక్షవాక్యములననుట. అలజ్జయా-సిగ్గులేమిచేత-యోజయంతి-చేర్చుచున్నారు.

తా. ప్ర. అయితే శ్రుత్యర్థమునుజెప్పెడి వారైనను కొందరు ఇదిభ్రాంతియని యెరుగలేదేమి? ఉ. ఆలౌకికతార్కికులలో కొందరు శ్రుత్యర్థమును జెప్పెడివారైనను, ముందు వెనుకటివాక్యార్థమునువిమర్శించుటయందు పూజ్యతలేనివారై పరవాక్యములచే బాధింపబడెడి పూర్వపక్షవాక్యాభాసములనుసిగ్గులేమిచేత తమతమమతములందునియమించుకొనుచు, తమతమసిద్ధాంతములను ప్రకటించుచున్నారు. అనగా శ్రుతితాత్పర్యమును జెప్పెడివారికిని సాకల్యముగాశ్రుత్యర్థము గలియలేదని యభిప్రాయము.

అవ. అట్టివాడులమతములను క్రిమముగాచెబువదలచి, అందుప్రత్యక్షమునే ముఖ్యప్రమాణముగా బొందుటచేత, అతిష్ఠాలభావమగుటవలన, లోకాయతేచార్వాకాదిమతములను మొట్టమొదట జెప్పుచున్నారు.

శ్లో॥ కూటస్థాదిశరీరాంతసంఘాతస్యాత్మతాంజగుః।

లోకాయతాఃపామరాశ్చప్రత్యక్షాభాసమాశ్రితాః॥ ౬౦.

టీ. లోకాయతాః - లోకాయతులును, పామరాశ్చ - పామరులును, ప్రత్యక్షభాసం = ప్రత్యక్ష - ప్రత్యక్షముగా, ఆభాసం - బాధింపబడెడిస్థూలదేహమును, అక్రితాస్మృతిః - ఆశ్రయించినవారగుచు, కూటస్థాదిశరీరాంతసంఘాతస్య = కూటస్థ - ప్రత్యగార్తయే, అది - మొదలుగాగలిగినట్టి, శరీర - స్థూలదేహమే, అంత-ఆంత్యముగాగల, సంఘాతస్య - సంఘాతమునకు, ఆత్మతాం - ఆత్మభావమును, జగతి - చెప్పుదురు.

తా. అవాదులలో బ్రత్యక్షమునొక్కటినే ముఖ్యప్రమాణముగా బొందియుండెడి లోకాయతులును పామరులును ప్రత్యక్షముగా బాధింపబడుచుండెడి స్థూలదేహమును ఆత్మగాదలచిన వారగుచు కూటస్థాత్మ మొదలుకొని స్థూలదేహాంత్యమువరకుగల సంఘాతమునకు ఆత్మత్వమును జెప్పుదురు. అనగా స్థూలదేహమునే ఆత్మనుగా జెప్పుదురని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే ప్రత్యక్షసిద్ధత్వముచేత లోకాయతాదులు దేహాదీకమునకు జెప్పెడి ఆత్మభావము పారమార్థికముగాదాయేమి? ఉ. ఈస్థూలదేహాదీకము ప్రత్యక్షముగా బాధింపబడుచుండుటచేత దీనికి ఆత్మభావమును జెప్పరాదు. కనుకనే శీవిద్యారణ్యగుండు ప్రత్యక్షభాసమనెడి పదమును బ్రయోగించేసని తెలియవలెను.

అవ. ఆలోకాయతాదులు ప్రత్యక్షమునే ముఖ్యప్రమాణముగా వాదించెడి వారైనను పరులను మోసముజేయుటకొరకు తమమతము శ్రుతిసిద్ధమని జూపెడినిమిత్తమై వాక్యమునుగూడ ఉదహరింపుచున్నానని యిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శ్రౌతీకర్తుంస్వపక్షం తేకోశమన్నమయంతథా।

విరోచనస్యసిద్ధాంతంప్రమాణంప్రతిజ్ఞైరే॥ ౬౧.

టీ. తే - ఆలోకాయతాదులు, స్వపక్షం = స్వ - తమయొక్క, పక్షం - మతమును, శ్రౌతీకర్తుం - శ్రుతిసమత్తముజేయుటకు, అన్నమయం = అన్న - అన్నముచేత, మయం - వికారరూపమునుపొందిన, కోశం - కోశమును, అనగా అన్నమయకోశముననుట. తథా - అప్రకారము, విరోచనస్య - విరోచనమనియొక్క, సిద్ధాంతం - సిద్ధాంతమును, ప్రమాణం - ప్రమాణమునుగా, ప్రతిజ్ఞైరే - తెలిసికొనిరి. అనగానుదహరింతురనుట.

తా. మరియు ఆలోకాయతాదులు తమమతమును శ్రుతిసమత్తముగా జేయుటకు ఆయాపరమార్థ అన్నరసమయముడని అన్నమయకోశమును ప్రతిపాదించెడి శ్రుతి సవాదపరమార్థాన్నరసమయమును అనెడివాక్యమును మరియు ఆత్మయేదేహ

మయమని విరోచనని సిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించెడి-వా॥ అత్యైవదేహమయః॥ అనెడి యిత్యాదివాక్యంబును ప్రమాణముగా జెప్పుదురు. అలాకాయతామబు ఈరెండువాక్యములనుబ్రహ్మాణముగా గ్రహించిరని చెప్పితిమేగాని అరెండువాక్యములును ఇక్కడ బ్రకరణవిరోధమగుటవలన శ్రీవిద్యారణ్యగురునిచేత ప్రతిపాదించబడలేదని తెలియవలెను.

అవ. ఈమతమందు దోషదర్శనపూర్వకముగా మరియొక మతియు నిచ్చుదు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జీవాత్తనిర్గమేదేహమరణస్యాత్ప్రదర్శనాత్.

దేహాతిరిక్తవనాత్తేత్యాహుర్లోకాయతాఃపరే॥ ౬-౨.

టీ. పరే-మరికొందరగు, లోకాయతాః-లోకాయతులు, జీవాత్తనిర్గమేసతి=జీవాత్త-జీవాత్తకు, నిర్గమేసతి-గమనముగలుగుచుండగా, అత్ర-ఇక్కడ, దేహమరణస్య=దేహ-స్థూలశరీరముయొక్క, మరణస్య-మరణము, దర్శనాత్-ప్రత్యక్షమగుటవలన, అసగగనబడుటవలననచుట. దేహాతిరిక్తవన=దేహ-స్థూలదేహముకంటె, అతిరిక్తవన-అన్యదే, ఆతేతి-ఆతతయని, అహుః-చెప్పుదురు.

తా. మరియు మరికొందరు లోకాయతమతస్థులు జీవాత్త దేహమును విడిచి వెడలుచుండగా దేహమువృత్తమై యిక్కడనే కనబడుచున్నదనియు కనుక ఈ స్థూలదేహము ఆతత గాదనియు ఈదేహముకంటె అన్యదే ఆతతయగుననియు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ ప్రత్యక్షత్వేనాభిమతాహంధీహేతిరేకిణం.

గమయేదిందియాత్కానంవచ్చీత్యాదిప్రయోగతః॥ ౬-౩.

టీ. వచిత-నేనుచెప్పుచున్నాను. ఇత్యాదిప్రయోగతః-ఇత్యాదిప్రయోగములవలన, ప్రత్యక్షత్వేన-ప్రత్యక్షభావముచేత, అభిమతా-సమతమైన, అహంధీ-నేనెడిబుద్ధి, దేహారేకిణం=దేహ-స్థూలదేహముకంటె, అతిరేకిణం-అన్యదగు, ఇంద్రియాతానం=ఇంద్రియ-ఇంద్రియరూపుడగు, ఆతానం-ఆతతను, గమయేత్-పొందింపజేయుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే దేహముకంటె అన్యదగుఆతత ఎటువంటివాడో ఏప్రమాణముచే నెరుగబడునో జెప్పుము? ఉ. నేనుచెప్పుచున్నాను. నేనుజూచుచున్నాను. ఇత్యాదిప్రయోగములులోకమందుబ్రత్యక్షముగాగనబడుచుండుటవలనప్రత్యక్షత్వముచేత సమతమైన నేనెడిబుద్ధి దేహముకంటె అన్యదగు ఇంద్రియరూపుడైన ఆతత

ను దలుపుచున్నది. అనగా బుద్ధిచేత పొందదగిన వా గాదీంద్రియములే ఆత్మతయని, లోకాయతులు చెప్పుదురని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ వా గాదీనామింద్రియాణాంకలహశ్శుభ్రీషుశుతః॥

తేనజ్ఞైతన్యమే తేషామాత్మత్వంతతవపహి॥

౬౪.

టీ. శ్రుతిభు-వేదవాక్యములయందు, వా గాదీనాం-వాక్కు మొదలగు, ఇంద్రియాణాం-ఇంద్రియములకు, కలహా-వివాదము, శ్రుతః-విశబ్దముచున్నది. తేన-ఆకారముచేత, ఏతేషాం-ఈఇంద్రియములకు, జ్ఞైతన్యం-చేతనభావముగలను, తతవపహి-ఆచేతనత్వ కారణమువలననే, ఆత్మత్వం-ఆత్మభావముగను.

తా. ప్ర. అయితే ఆచేతనములగు ఇంద్రియములకు ఆత్మత్వమెట్లు సిద్ధించును? ఉ. వాక్కు మొదలగు ఇంద్రియములు అశోభనము గా గలహించుకొనుచున్నట్లు శ్రుతులయందువిశబ్దముచున్నదనియు చేతనత్వములేకనే కలహించబడవనియు చేతనత్వమే ఆత్మలక్షణముగనుట చేత వా గాదీంద్రియములకు ఆత్మత్వముజెప్పవచ్చునని అలోకాయతులు జెప్పుదురు.

అవ. ఇప్పుడు, మరియొకమతమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ హైరణ్యగర్భాఃప్రాణాత్తవాదిసప్తేషమూచిరే॥

చక్షురాద్యక్షలోపేపిప్రాణసత్వేతుజీవతి॥

౬౫.

టీ. ప్రాణాత్మవాదినః=ప్రాణ-ప్రాణవాయువే, ఆత్మ-ఆత్మతయని, వాదినః-వాదించెడి, హైరణ్యగర్భాః-హైరణ్యగర్భుల నెడిమతస్థులూ, చక్షురాద్యక్షలోపేష=చక్షురాది - నేత్రము మొదలగు, అక్ష-ఇంద్రియములకు, లోపేషి-లోపము గలిగినను, ప్రాణసత్వేతు=ప్రాణ-ప్రాణము, సత్వేతు - స్థితినిబొందుచుండగా, జీవతీతి-పురుషుడుజీవించియున్నాడని, ఏవం-ఈప్రకారము, ఊచిరే-చెప్పిరి.

తా. మరియు ప్రాణవాయువే ఆత్మతయనివాదించెడి హైరణ్యగర్భుల నెడిమతస్థులు నుభుప్త్యాద్యవస్థలయందు చక్షురాదీంద్రియములు లేవన్నను ప్రాణవాయువుండుటచేత బురుషుడు జీవించియున్నాడు కనుక ప్రాణవాయువేఆత్మతయగుగాని ఇంద్రియవర్గమార్తకాదనియుం జెప్పుదురు.

అవ. ప్రాణమునకు ఆత్మత్వమందు శ్రాంతింగములనిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రాణోజాగర్తిసుప్తేపిప్రాణైస్త్యాదికంశ్రుతం॥

కోశఃప్రాణమయస్సమ్యక్స్తరేణప్రపంచితః॥

౬౬.

టీ. ప్రాణ-ప్రాణము, సుప్తేషి-సుపు యందును, జాగర్తి-లయించుచున్నది.

ప్రాణశైష్ట్యాదికం=ప్రాణ-ప్రాణముయొక్క, శైష్ట్యాదికం-శ్రేష్ఠత్వసంవాదప్రవేశాదికము, శ్రుతం-విసబడుచున్నది. ప్రాణమయః-ప్రాణమయమనెడి, కోశః-కోశము, సమ్యక్-తెచ్చగా, విస్తరేణ-విస్తారముగా, ప్రపంచితః-శ్రుతులయందు బ్రసిద్ధముగా జెప్పబడెను.

తా. మరియు ఈదేహమనెడిపట్టణమందు ముఖప్ర్యాదిసర్వావస్థలయందును ప్రాణాదివాయువులు లయింపకున్నవని-శ్రు|| ప్రాణాదయవైతసిక్తాపురేణాగ్రతి|| ఇత్యాదివాక్యములచేత ప్రాణజాగరణము విసబడుచున్నది. మరియు ప్రాణముప్రసన్నమగుచుండగా ఊర్ధ్వగతిగలుగుచున్నదని-శ్రు|| తత్వాజ్ఞేప్రసన్నఉదర్మిత్ తదుక్తమభవత్తదేతదుక్తం|| ఇత్యాదివాక్యములచేత ప్రాణమునకు శ్రేష్ఠత్వసంవాదప్రవేశాదికము విసబడుచున్నది. మరియు ఆతత్వ ప్రాణమయ రూపుదుగానున్నాడని-శ్రు|| అనోఽంతరప్రతాప్రప్రాణమయః|| ఇత్యాదివాక్యములచేత ప్రాణమయకోశము చెప్పబడెను. గనుక ప్రాణమేఆతత్వయని ఆహారణ్యగర్భులు చెప్పుదురని యభిప్రాయము.

అవ. ప్రాణముకంటె లోపలనుండునట్టి మనస్సునకు ఆతత్వముంజెప్పెడివారిమతమునిప్పుడు, జూపుచున్నాడు.

శ్లో|| మనఆత్మేతమన్యంతఉపాసనపరాజనాః|

పార్షణస్యాభోక్తృతాస్సప్తాభోక్తృత్వంమనసస్తతః|| ౬౭.

టీ. ఉపాసనపరాః-ఉపాసనపరులగు, జనాః-జనులు, మనః-మనస్సు, ఆశేతతి-ఆతత్వయని, మన్యంతే-తలచుచున్నారు. ప్రాణస్య-ప్రాణమునకు, అభోక్తృతా-భోక్తృత్వములేమి, స్పష్టా-స్పష్టమగును. మనసః-మనస్సునకు, భోక్తృత్వం-భోక్తృత్వముగలిగియున్నది. తతః-అందువల్ల.

తా. మరియు ఉపాసనపరులగుజనులు ప్రాణమునకు భోక్తృత్వములేమిచేతను మనస్సునకు భోక్తృత్వముగలిగియుండుటచేతను మనంబేఆతత్వముగనని యిట్లు యుక్తిపూర్వకముగా చెప్పుదురు. భోక్తృత్వమనగా అనుభవించెడి స్వభావమని యర్థము.

అవ. మనస్సునకు ఆతత్వమునుజెప్పెడివిషయము, యుక్తివిప్రతిపాదించెడి శ్రుతినిజెప్పుచున్నారు.

శ్లో|| మనపవమనుష్యాణాంకారణంబంధమోక్షయోః|

శ్రితోమనోమయఃకోశస్తేనాత్మేతీరితంమనః|| ౬౮.

టీ. మనుష్యాణాం-మనుష్యులకు, మనపవ-మనంబే, బంధమోక్షయోః-బంధ

మోక్షములకు, కారణం-హేతునగును. మనోమయః-మనోమయమనెడి, కోశః-కోశము, శ్రుతః-శ్రుతులయందు విసబడుచున్నది. తేన-అకారణముచేత, మనః-మనస్సు, ఆతేతి-ఆతీతయని, ఈరితం-చెప్పబడెను.

తా. మరియు మనుష్యులయొక్క బంధమోక్షములకు మనంచేకారణమగునని ఈశ్రుతిజెప్పుచున్నది. మరియు-శ్రుతి తస్మాద్వాపితస్మాత్స్వేణమయాదన్యోంతర ఆత్మామనోమయః॥ ఇత్యాదివాక్యములందు మనోమయకోశము విసబడుచున్నది. కనుక మనంచేతతీతయని ఆడుపాసనపదులగుజనులు జెప్పుదురని తాత్పర్యము.

అవ. ఇప్పుడు మనస్సునకంటె లోపలనుండునట్టి, విజ్ఞానమునకు ఆతీతత్వము నుజెప్పెడి, బాధ్యనిమతమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానమాత్మేతిపరఆపయఃక్షణికవాదిసః॥

యతోవిజ్ఞానమూలత్వంమనసోగమ్యతేస్ఫుటం॥ ౬౯.

టీ. పరే-మరికొందరగు, క్షణికవాదిసః-క్షణికవాదులు, యతః-ఏకారణమువలన, మనః-మనస్సునకు, విజ్ఞానమూలత్వం-విజ్ఞానహేతుత్వము, స్ఫుటం-స్ఫుటముగా, గమ్యతే-పొందబడుచున్నదో, (అతః) అకారణమువలన, విజ్ఞానం-బుద్ధి, ఆతీతి-ఆతీతయని, అపయః-చెప్పుదురు.

తా. మరియు, మనస్సునకులోపల విజ్ఞానముండుటచేత ఆవిజ్ఞానముమనస్సునకుహేతువుగానున్నది. అకారణముచేత విజ్ఞానమే ఆతీతయని క్షణికవాదులనెడి బాధ్యులుజెప్పుదురు.

అవ. అమనోవిజ్ఞానములకు కార్యకారణభావమును దెలుపుటకు, ఆరెంటి యొక్కభేదము నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అహంవృత్తిరిదంవృత్తిరిత్యంతఃకరణంద్విధా॥

విజ్ఞానంస్వాదహంవృత్తిరిదంవృత్తిర్మనోభవేత్॥ ౭౦.

టీ. అహంవృత్తిః-నేననెడివృత్తిరూపముగాను, ఇదంవృత్తిః-ఇదియనెడివృత్తిరూపముగాను, ఇతి-ఈప్రకారము, అంతఃకరణం-అంతరింద్రియము, ద్విధా-ద్వివిధముగానున్నది. అహంవృత్తిః-నేననెడివృత్తిరూపము, విజ్ఞానం-బుద్ధి, స్వాత్-అగును. ఇదంవృత్తిః-ఇదియనెడివృత్తిరూపము, మనః-మనస్సు, భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే విజ్ఞానమనశ్శబ్దములచే జెప్పదగిన అంతఃకరణమునకు ఏకత్వముగలిగియుండగామనోవిజ్ఞానములకుకార్యకారణభావమెట్లుగలిగెను? ఉ. ౧. నేననెడివృత్తిరూపముగాను, ౨. ఇదియనెడివృత్తిరూపముగాను ఇట్లుఅంతఃకరణము ద్వి

విగ్రహముగానున్నది. ఆరెంటిలో నేననెడిఆంతరవృత్తిరూపము విజ్ఞానమగును. ఇదియ నెడిబాహ్యవృత్తిరూపము మనంబగును.

అవ. ఆమనోవిజ్ఞానములకు కార్యకారణభావముంజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ అహంప్రత్యయబీజత్వమిదంవృత్తేరతిస్ఫుటం।

అవిదిత్వాస్వమాత్మనంబాహ్యంవేత్తినతుక్వచిత్ ॥ ౭౦.

టీ. ఇదంవృత్తేః-ఇదియనెడి బాహ్యవృత్తికి, అహంప్రత్యయబీజత్వం=అహం-నేననెడి, ప్రత్యయ-వృత్తియే, బీజత్వం-కారణభావము, అతిస్ఫుటం-మిక్కిలిస్ఫుటముగానున్నది. స్వం-తానైన, ఆలౌకికం-స్వరూపమును, అవిదిత్వా-ఎరుగక, బాహ్యం-బాహ్యవిషయమును, క్వచిత్తు-ఎప్పటికిని, నవేత్తి-ఎరుగడు.

తా. ఇదియనిబాహ్యవస్తువును విషయాకరించెదవృత్తికి, నేననెడిఆంతరవృత్తి కారణమగుచున్నది. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. పురుషుడు తన్ను నెరుగక బాహ్యవిషయము నెప్పటికి నెరుగడు. అనగా నేననెడివృత్తియొక్క యందయములేకపోవుచుండగా ఇదియనెడిబాహ్యవృత్తి కలుగదనియభిప్రాయము. కనుక ఇదియనెడివృత్తిరూపముగల మనస్సునకు నేననెడివృత్తిరూపముగల విజ్ఞానముకారణమగును. ఈచెప్పిన ప్రకారము మనోవృత్తి కార్యమగుననియు బుద్ధివృత్తియగువిజ్ఞానము కారణమగుననియుం దెలియవలెను.

అవ. అవిజ్ఞానమునకు ఊచితత్వమందు, అనుభవమును ప్రమాణముగాజెప్పుచున్నారు.

శ్లో॥ త్మణేత్మణేజన్తనాశావహంవృత్తేర్నితాయతః।

విజ్ఞానంక్షణికం తేనస్వప్రకాశంస్వతోమితేః॥ ౭౧.

టీ. అహంవృత్తేః-నేననెడివృత్తికి, యతః-ఏకారణమువలన, త్మణేత్మణే-ప్రతిక్షణమందును, జనన్నాశ-ఉత్పత్తివినాశములు, మిత-తెలియబడుచున్నవో, తేన-ఆకారణముచేత, విజ్ఞానం-విజ్ఞానము, ఊచికం-క్షణికమగును. స్వతః-తనచేత, మితే-తెలియబడుటవలన, స్వప్రకాశం-విజ్ఞానముస్వప్రకాశరూపమగును.

తా. మరియు (అహం) నేననెడి వృత్తిరూపవిజ్ఞానమునకు బ్రతిక్షణమందును ఉత్పత్తివినాశములు కలిగియుండుటచేత విజ్ఞానముక్షణికమగును. మరియు తనచేతనే యెరుగబడుటవలన ఆవిజ్ఞానముస్వప్రకాశరూపమగునని ఆవిజ్ఞానవాదులనెడి బాధులుజెప్పుదురు.

అవ. ఇప్పుడు, విజ్ఞానమేఆత్మయనెడివిషయమైశ్రుతిప్రమాణమునుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానమయకోశోఽయం జీవత్తత్త్వగమాజగుః।

సర్వసంసారపతస్యజన్మనాశసుఖాదికః॥

23.

టీ. ఆయం-ఈ, విజ్ఞానమయకోశః=విజ్ఞానమయ-విజ్ఞానమయమనెడి, కోశః-కోశము, జీవత్తత్-జీవుడని, ఆగమాః-వేదములు, జగుః-చెప్పుచున్నవి. జనతనాశజాఖాదికః=జనత-జననంబును, నాశ-మరణంబును, సుఖాదికః-సుఖదుఃఖాదులంగల, సర్వసంసారః-సంసారమంతయు, ఏతస్య-ఈజీవునకగును.

తా. మరియు మనోమయకోశముకంటె అంతరము గావిజ్ఞానమయకోశముగలదనియు ఆవిజ్ఞానమయమేజీవుడనియు-శ్రుతి. తనాత్మద్వాపితనాత్మసత్త్వనోమయాదన్వయంతరతాత్మవిజ్ఞానమయః విజ్ఞానంబుజ్ఞానమే॥ ఇత్యాదివాక్యములువిజ్ఞానమునకుఆతీతభావమును ప్రతిపాదించుచున్నది. మరియు జననమరణసుఖదుఃఖాదిరూపమగు సంసారమంతయు ఈవిజ్ఞానమయరూపుడగు జీవునకేగలిగియున్నదనియు ఆవిజ్ఞానవాదులనెడి వాద్యులుచెప్పుదురు.

అవ. వాద్యులలో అనంతరభేదముగల శూన్యవాదిమతమునుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానలక్షణికం నాత్మావిద్యుదభ్యసిమేషవత్।

అన్యస్యానుపలబ్ధత్వాచ్ఛాన్యంమాధ్యమికాజగుః॥

24.

టీ. విద్యుదభ్రనిమేషవత్-మేఘమందుబ్రలినిమిషమందుబుట్టెడి మెరుపువలె, లక్షణికం-క్షణికమగు, విజ్ఞానం-విజ్ఞానము, నాత్మ-ఆత్మగాదు. అన్యస్య-అన్యవస్తువు, అనుపలబ్ధత్వాత్-పొందబడమివలన, శూన్యం-శూన్యమని, మాధ్యమికాః-వాద్యులలోశూన్యవాదులు, జగుః-చెప్పుదురు.

తా. మరియు మేఘమందు బ్రలినిమిషమందుబుట్టి నశించుచుండెడిమెరుపువలె క్షణికమగువిజ్ఞానము ఆత్మగాదనియు ఆవిజ్ఞానముకంటె అన్యవస్తువెద్దియు పొందబడమిచేత శూన్యమేయని శూన్యవాదులుచెప్పుదురు.

అవ. శూన్యవిషయమై, శ్రుతినిజెప్పెదరని, యిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అసదేవేదమిత్యాదావిదమేవశ్చితంతతః।

జ్ఞానజ్ఞేయాత్తకంసర్వంజగద్భ్రాంతినికల్పితం॥

25.

టీ. ఇదం-ఈజగంబంతయు, అసదేవ-సృష్టికిబూర్వమందు లేనిదేయగునని చెప్పెడి, ఇత్యాదౌ-ఇత్యాదిశ్రుతియందు, ఇదమేవ-ఈశూన్యత్వమే, శ్చితం-విసబబుచున్నది. తతః-ఆకారణమువల్ల, సర్వం-సకలమైన, జ్ఞానజ్ఞేయాత్తకం=

జ్ఞాన - జ్ఞానరూపముగలిగినట్టియు, జ్ఞేయతత్వకం - జ్ఞానముచే నెరుగబడెడి రూపము గలిగినట్టి, సర్వం - సకలమైన, జగత్ - ప్రపంచము, భ్రాంతిప్రకల్పితం=భ్రాంతి-ప్రచయితే, ప్రకల్పితం - కల్పించబడినదగును.

తా. మరియు శూన్యవిషయమై సృష్టికిబూర్వమందు ఈజగంబంతయు శూన్యముగానే యుండెనని చెప్పెడి శ్రు|| అసదేవసోమ్యేదమగ్రఅసీత్|| ఇత్యాదిశ్రుతి యందును శూన్యమేవిసబడుచున్నదని శూన్యవాదులు చెప్పుదురు. శ్రు|| సదేవసోమ్యేదమగ్రఅసీత్|| అనెడిశ్రుతిని శూన్యవాదులు (అసదేవసోమ్యేదమగ్రఅసీత్) అని యిట్లు పఠించిరిని తెలియవలెను. ఈశ్రుత్యర్థవిషయమునుగురించి పంచభూతవివేక మందు జక్కగా జెప్పబడెను. ప్ర. అయితే శూన్యమైనయెడల తోచుచుండెడిజగత్తు నకు గతియేమి? ఉ. జ్ఞానరూపముగలజగంబును జ్ఞానముచే నెరుగబడెడిరూపముగల జగంబంతయు భ్రాంతిచేతకల్పించబడెనని శూన్యవాదులు జెప్పుదురు.

అన. ఇప్పుడు అచ్చైతన్యస్థాంతి ఈశూన్యమతమును దూషించుచున్నాడు.

శ్లో|| నిరధిష్ఠానవిభ్రాంతేరభావాదాత్తనోఽస్తితా|

శూన్యస్యాపిససాక్షిత్యాదన్యథానోక్తిరస్యతే|| ౭౬

టీ. నిరధిష్ఠానవిభ్రాంతేః = నిరధిష్ఠాన-ఆధారములేక, విభ్రాంతేః-భ్రమము, అభావాత్-లేమివలన, ఆతత్వసః-జగత్కల్పనకారణుడగుఆతత్వయొక్క, అస్తితా-స్థితి బొందదగినదగును. శూన్యస్యాపి - శూన్యంబును, ససాక్షిత్యాత్ - సాక్షిసహిత మగుటవలన, ఆతత్వసః - శూన్యసాక్షియైనఆతత్వయొక్క, అస్తితా - స్థితిబొందదగిన దగును. అన్యథా-అట్లుఆతత్వస్థితి సంగీకరించనియెడల, అన్య-ఈశూన్యమయొక్క, ఉక్తిః - మాట, అనగాశూన్యమని చెప్పటయనుట. తే - నీకు, న - సిద్ధింపదు.

తా. స్వరూపములేనిశూన్యము భ్రాంతికిఆధారముగా నుండరామిచేతయు ఆధారవస్తువునాశ్రయింపనిభ్రాంతి సంభవించమిచేతయు జగత్కల్పనకు ఆధారుడగు ఆతత్వగలడని యంగీకరింపవలెను. ఇదియునుంగాక శూన్యవాదిచేతయు శూన్యము నకు సాక్షిభావముగా వర్తింపుచుండెడి తననాతత్వముగా నవశ్యమంగీకరింపవలెను. అట్లు శూన్యమనకు సాక్షిభావముగావర్తింపుచుండెడి తానైనఆతత్వ ఉన్నట్లుఅంగీకరింపబడనియెడల శూన్యమని చెప్పటయు పౌట్టుపదగునీమతిమందుపిద్ధింపదు. అనగా శూన్యమునకు సాక్షిత్వముగా దానుండియే శూన్యమని చెప్పుచున్నాడుగాని తాను లేనియెడల శూన్యమని చెప్పటకు సాధ్యముముగాదనియభిప్రాయము. ఈచెప్పబడిన మతములన్నియు వేదబాహ్యములని చెప్పబడును. ఇకను చెప్పబడెడి మతములన్నియు వైదికమతములగును.

శ్లో॥ అన్యోవిజ్ఞానమయతానందమయతంతరః।

అస్తీత్యేవోపలబ్ధవృత్తివైదికదర్శనం॥

౭౭.

టీ. విజ్ఞానమయతః - విజ్ఞానమయకోశముకంటె, అన్యః - అన్యమైనట్టియు, అంతరః - లోపలనుండునట్టి, అనందమయః - అనందమయకోశము, అస్తీతి - కలదని, ఉపలబ్ధవృత్తివేతి - శ్రుతివలనబాంధదగినదేయగునని, వైదికదర్శనం - వైదికసిద్ధాంతమగునూ

తా. ప్ర. అయితే ఆతత్తి ఎద్ది? ఉ. విజ్ఞానమయకోశముకంటె అన్యమైనట్టియు అవిజ్ఞానమయమునకు లోపలనుండునట్టి అనందమయకోశముగలదని చెప్పెడి శ్రుతి. తనాతిద్వాపితనాతిద్విజ్ఞానమయాదన్యోంతరతాతనందమయః। అనెడిశ్రుతిఉండుటవలన అనందమయకోశము ఆతత్తిగాపొందిదగినదగునని వైదికసిద్ధాంతమగును. అనగా ఈఅనందమయకోశము ఈక్రిందచెప్పబోయెడి వాడులకు ఆతత్తియగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు ఆతత్తిస్వరూపవిషయమై చాదులకుగల వివాదమునుజూపి ఆతత్తి యొక్క పరిమాణవిశేషమందును వాడులకుగలకలహము నికజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అణుర్తమహాన్యధ్యమోవేత్యేవంతతాప్రిపాదినః।

బహుధావివదంతేహిశ్రుతియుక్తిసమాశ్రయ్యాత్॥ ౭౮.

టీ. అణుః - ఆతత్తి అణుపరిమాణుడో, మహా - పరిపూర్ణుడో, మధ్యమోవేతి - మధ్యమపరిమాణుడోయని, ఏవం - ఈప్రకారము, తత్రాపి - ఆపరిమాణవిశేషమందును, తాదినః - వాడులు, శ్రుతియుక్తిసమాశ్రయాత్ = శ్రుతియుక్తి - శ్రుతియుక్తులయొక్క, సమాశ్రయాత్ - ప్రాబల్యమువల్ల, బహుధా - అనేకవిధములుగా, వివదంతేహి - కలహమునుబొందుచున్నారు.

తా. మరియు ఆతత్తియొక్క పరిమాణవిశేషమందును ఆతత్తి అణుపరిమాణుడో లేక పరిపూర్ణుడో లేక మధ్యమపరిమాణుడోయని ఈప్రకారముగా వాడులు శ్రుతియుక్తులవాక్రయించినవారగుచు అనేకవిధములుగా కలపించుచున్నారు.

అవ. అందు అణుత్వవాదుల నిష్పదు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అణుంవందంత్యంతరాథాస్సాక్ష్యానాడీప్రచారతః

రోష్ణస్సహస్రిభాగేనతుల్యానుప్రచరత్యయం॥

౭౯.

టీ. అంతరాథాః - అంతరాళులు, నూక్షతనాడీప్రచారతః = నూక్షతనాడీ - నూక్షతనాడులయందు, ప్రచారతః - ఆతత్తిసంచారముజేయుటవల్ల, అణుం - అణు

పరిమాణునిగా, నదంతి - చెప్పవచ్చును. అయం - ఈ ఆత్రేత, రోహిణి - వెంట్రికయొక్క సహస్రభాగము - సహస్రభాగముతోటి, తుల్యము - సమానములైన, (నాడీపు) సూక్ష్మతనాడులయందు, ప్రచరతి - సంచారమును జేయుచున్నాడు.

తా. అందు ఆత్రేతరాశుల నెడి మతస్థులు ఆత్రేతను అణుపరిమాణునిగా జెప్పదురు. ప్ర. అట్లు చెప్పటకు కారణమేమి? ఉ. వెంట్రికయొక్క సహస్రభాగముతోటి సమానములైన సూక్ష్మతనాడులయందు ఈయాత్రేత సంచరించుటచేత అణుపరిమాణునిగా జెప్పదురు. అసగా ఆత్రేత అణుపరిమాణుడుగానియెడల సూక్ష్మతనాడులయందు సంచారము ఘటించదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అణోరణీయా నేషోణుస్సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరంత్యితి॥

అణుత్వమాహుశ్శ్చ త్రయశ్శతశోధసహస్రశః॥ ౮౦.

టీ. ఏషః - ఈ ఆత్రేత, అణుః - అణుపరిమాణుడగుననియు, అణోః - అణువుకంటె, అణీయాక - పరమాణు పరిమాణుడగుననియు, సూక్ష్మత్రే - సూక్ష్మముకంటె, సూక్ష్మతరంత్యితి - అతిసూక్ష్మవస్తువగుననియు, శతశః - శతసంఖ్యలుగలిగినట్టియు, అధసహస్రశః - సహస్రసంఖ్యలుగలిగినట్టి, త్రయశః - త్రయలు, అణుత్వం - అణుపరిమాణభావమును, ఆహుః - చెప్పచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్రేత అణుపరిమాణుడగునందు బ్రమాణమేమి? ఉ. ఈ ఆత్రేత అణువుకంటె పరమాణుప్రమాణుడగుననియు గొప్పవస్తువుకంటె మిక్కిలి గొప్పవాడనియు సూక్ష్మముకంటె అతిసూక్ష్మవస్తువగుననియు ఈ అణుపరిమాణుడు ఆత్రేత చిత్రముచే నెరుగదగినవాడగుననియు త్రయశః అణోరణీయా న్నహోమహీయా నేషోణురాతాత చేతనావేదితవ్యః సూక్ష్మత్రేతరంత్యితి ఇత్యాదిత్రుతిసహస్రంబులు ఆత్రేతపరిమాణునిగా జెప్పచున్నవని ఆయాంతరాశులు చెప్పదురు.

అవ. ఈవిషయమై మరియొకత్రుతిని ఉదహరించుచున్నారు.

శ్లో॥ వాలాగ్రశతభాగస్యశతథాకల్పితస్యచ॥

భాగోజీవస్సవిజ్ఞేయఇతిచాహపరాశ్రుతిః॥ ౮౧.

టీ. శతథాకల్పితస్య = శతథా - అనేకవిధములుగా, కల్పితస్య - భాగించబడిన, వాలాగ్రశతభాగస్య = వాలాగ్ర - వెంట్రికొనయొక్క, శతభాగస్య - ఖండశతకముయొక్క, భాగః - అంశపరిమాణముగల, సః - ఆ, జీవః - జీవుడు, విజ్ఞేయ ఇతి - తెలియదగినవాడగునని, అపరామరియొక, త్రుతిశ్చ - త్రుతియు, ఆహ - చెప్పెను.

తా. మరియు ఆనేకఖండములుగా భాగింపబడిన వెంట్రుకకొనను ఆనేకఖండములుగా భాగించినయెడల ఎంతపరిమాణముగలిగియుండునో అంతసూక్ష్మపరిమాణముగల వానిగా ఆదీప్ర నెరుగవలెనని ఈశ్రుతిచెప్పుచున్నది. ఇట్లు అంతరాళులు ఆత్మకు అనుక్రమము జెప్పుదురని యభిప్రాయము.

ఆవ. ఇప్పుడు మధ్యమపరిమాణవాదిమతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దిగంబరామధ్యమత్వమాహురాపాదమస్తకం॥

చైతన్యవ్యాప్తిసందృష్టే రానఖాగ్రశుతేరపి॥ ౮౨.

టీ. దిగంబరాః - దిగంబరులు, ఆపాదమస్తకం - సాదము మొదలుకొని శిరస్సు పర్యంతము, చైతన్యవ్యాప్తిసందృష్టే = చైతన్య - చైతన్యముయొక్క, వ్యాప్తిసందృష్టేః - వ్యాప్తికనబడుచుండుటవల్లయు, అనఖాగ్రశుతేరపి = అనఖాగ్ర - ఆయాత్మి ఈదేహమందు ప్రవేశించి గోటికొనపర్యంతము వ్యాపించియున్నాడని చెప్పెడి, శుతేరపి - శ్రుతివలనయు, మధ్యమత్వం - మధ్యమపరిమాణత్వమును, ఆహుః - చెప్పుదురు.

తా. మరియు పాదము మొదలుకొని శిరస్సుపర్యంతము చైతన్యవ్యాప్తిగలిగి యుండుటచేతయు ఆయాత్మి ఈదేహమందు బ్రవేశించినవాడై గోటికొనపర్యంతము వ్యాపించియున్నాడని చెప్పెడి శ్రు. సవినయప్రవిష్ట అనఖాగ్రభ్యః॥ అనెడిశ్రుతి చేతయు ఆత్మకు మధ్యమపరిమాణునిగా దిగంబరుల నెడిమతస్థులు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ సూక్ష్మానాడీప్రచారస్తుసూక్ష్మైరవయవైర్భవేత్॥

స్థూలదేహాస్యహస్తాభ్యాంకంచుకప్రతిమోకవత్॥ ౮౩.

టీ. హస్తాభ్యాం - చేతులచేత, స్థూలదేహాస్య - స్థూలదేహమునకు, కంచుక ప్రతిమోకవత్ = కంచుక - చొక్కాయయొక్క, ప్రతిమోకవత్ - ప్రతివేళమువలె, సూక్ష్మానాడీప్రచారస్తు = సూక్ష్మానాడీ - సూక్ష్మానాడులయందు, ప్రచారస్తు - సంచారంబును, సూక్ష్మైః - సూక్ష్మములైన, అవయవైః - అవయవములచేత, భవేత్ - ఆగును.

తా. పృ. అయితే ఆత్మకు మధ్యమపరిమాణమును నిశ్చయించినయెడల శ్రు తిసిద్ధమైన నాడీసంచారమెట్లుగుటించును? ఉ. దేహముయొక్క అవయవములైన చేతులకు చొక్కాయిబ్రవేశించుటచేత దేహమునకు చొక్కాయయొక్క ప్రవేశమెట్లుగనో అటువలెనే ఆత్మయొక్క సూక్ష్మావయవములకు నాడులయందు సంచారముగలుగుటచేత ఆత్మకును సూక్ష్మానాడులయందు సంచారముగలిగినట్లేయగునని దిగంబరులు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ న్యూనాధికశరీరేషుపి వేశోపిగమాగమైః।

ఆత్మాంశానాంభవే తేనమధ్యమత్వంవినిశ్చితం॥ ౮౪.

టీ. న్యూనాధికశరీరేషు = న్యూన-నీచములైనట్టియు, అధిక-త్రేణములైనట్టి, శరీరేషు-శరీరములయందు, ప్రవేశోపి-ప్రవేశంబును, ఆత్మాంశానాం=ఆత్మ-ఆత్మకుల, ఆంశానాం - అవయవములయొక్క, గమాగమైః - నాశోత్పత్తులచేత, భవేత్ - అగును. తేన - ఆకారణముచేత, మధ్యమత్వం - మధ్యమపరిమాణత్వము, వినిశ్చితం - నిశ్చయింపబడెను.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్మ సర్వదా నియతమధ్యమపరిమాణుడని నిశ్చయించిన యెడల అట్టిఆత్మకుకర్తవశమువల్ల నీచత్రేణశరీరములయందు ప్రవేశ మెట్లుగును? ఉ. ఆత్మకుగల అవయవములయొక్క ఉత్పత్తివి నాశములచేత కర్తవశమువల్ల గలిగెడి సర్వదేహములయందును ఆత్మకుబ్రవేశముగలుగుచున్నది. ఆకారణముచేత, ఆత్మ మధ్యమపరిమాణుడని నిశ్చయింపబడెనని దిగంబరులు చెప్పుదురు. అనగా ఆత్మకుకర్తవశమువల్ల ఆయాశరీరములు బ్రాహ్మించునట్లు కర్తవశమువల్లనే ఆయా శరీరములయందు బ్రవేశించుటకుదగినట్లు ఆత్మకుఅవయవములబుట్టుచు నశించుచుండునని యభిప్రాయము.

అవ. ఆత్మ అవయవసహితుడైనయెడల ఘటాదికమువలె ఆత్మకుఅనిత్యత్వ ప్రసంగముగలుగునని యీమతమున ద్వైతసిద్ధాంతి చెప్పుదురాపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సాంశస్యఘటవన్నాశో భవత్యేవతథాసతి।

కృతనాశాకృతాభ్యాగమయోఃకోవారకోభవేత్ ॥౮౫॥

టీ. సాంశస్య - అవయవసహితుడగుఆత్మనకు, ఘటవత్ - ఘటమునకువలె, నాశః - నాశనము, భవత్యేవ - కలుగుచున్నదేను, తథాసతి - అట్లునాశముగలుగుచుండగా, కృతనాశాకృతాభ్యాగమయోః = కృతనాశ - కృతనాశదోషముయొక్కయు, అకృతాభ్యాగమయోః - అకృతాభ్యాగమదోషముయొక్కయు, అనగా కృతనాశ అకృతాభ్యాగమముల నెడి రెండుదోషములనచుట. వారకః - నివారకుడు, అనగానివారింపజేయువాడు, కః - ఎవడు, భవేత్ - అగును. అనగా నెప్పుడును లేడనుట.

తా. ఆత్మ అవయవసహితుడైనయెడల అవయవవంతమగు ఘటాదికమువలె ఆత్మయు నాశమునుబొందును. ప్ర. ఆత్మకు నాశముగలిగిననుగలుగనిముత. అందు వల్లదోషమేమి? ఉ. ఆత్మకునాశమును అంగీకరించినయెడల ఈదేహమునశించినప్పుడే ఆత్మయునశించుటచేత ఈజననమందు జేయబడిన పుణ్యపాపకర్తములు భోగము

నివృత్తనేనశించును. ఇట్లునశించుట ౧. కృతవిప్రణాశదోషమని చెప్పబడును. మరియు ఈ ఆతీత పూర్వజనామందులేమిచేత పూర్వజనామందుబంధకర్తములేకనే యిప్పుడునిర్నిమిత్తముగా బురుషునకు నుఖదుఃఖరూపభోగముగలుగుచున్నదని చెప్పవలసినవచ్చును. ఇట్లుచెప్పట, ౨. ఆకృతాభ్యాగమదోషమనిచెప్పబడును. ఈ యెందుదోషములను నివారింపజేయుటకు ఎవ్వఁడును సమర్థుడుగాడు. అనగా ఆతీతకు అనిత్యత్వమునంగీకరించినయెడల ఈ యెందుదోషములుగలుగుచున్నవనియభిప్రాయము. అవ. ఈవైనచెప్పబడినప్రకారము అనిత్యమగ్యమపరిమాణత్వములు సంభవింపమిచేత ఆతీతకునిభుత్వముసిద్ధమని యిప్పుడుజెప్పవచ్చునాడు.

శ్లో॥ తస్మాదాత్మామహానేవనైవాణురాపిమధ్యమః॥

ఆకాశవత్సర్వగతోనిరంశశ్శుభ్రాసమృతః॥

౫౬.

టీ. తస్మాత్ - అందువల్ల, ఆతాత-ప్రత్యేగాత్తుడు, మహానేవ - పరిపూర్ణుడే యగును. అణుః-అణుపరిమాణుడు, నైవ-కానేకాడు. మధ్యమోపి-మధ్యమపరిమాణుడును, వ-కాడు. ఆకాశవత్-ఆకాశమువలె, సర్వగతః = సర్వ-సర్వమును, గతః-పొందినవాడును, అనగాసర్వవ్యాపియనుట. నిరంశః-అవయవరహితుడును, శ్రుతిసమృతం=శ్రుతి-నేదమునకు, సమృతం-సమృతమగును.

తా. ఈవైనచెప్పబడినప్రకారము ఆతీత పరిపూర్ణుడేయగుగాని అణుపరిమాణుడును సుధ్యమప్రమాణుడుగాడు. ప్ర. ఇందుకుబ్రమాణమేమి? ఉ. ఆతీత ఆకాశమువలెసర్వగతుడనియు, నిత్యుడనియు, నిష్కలఁడనియు, నిష్క్రియఁడనియు శ్రుతి ఆకాశవత్సర్వగతశ్చనిత్యః నిష్కలంనిష్క్రియం॥ ఇత్యాదిశ్రుతిజెప్పచున్నది.

అవ. ఇట్లు ఆతీతకునిభుత్వమును సాధించి ఆయాతీతకు చిద్రూపత్వమును నిశ్చయించుటకొరకు ఆవిషయమైవాదులకుగల వివాదము నికజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇత్యుక్త్యాతద్విశేషేతుబహుధాకలహంయయుః॥

అచిద్రూపోధచిద్రూపశ్చిదచిద్రూపఇత్యపి॥

౫౭.

టీ. ఇతి-ఈప్రకారము, ఉక్త్యా-అవాదులుచెప్పి, అధ-అపిమెట్ట, తద్విశేషేతు=తత్-ఆయాతీతయొక్క, విశేషేతు-స్వరూపవిశేషమందో, అచిద్రూపః - జడస్వరూపుడనియు, చిద్రూపః-జ్ఞానస్వరూపుడనియు, చిదచిద్రూపః=చిత్-జ్ఞానస్వరూపుడును, అచిద్రూపః-జడస్వరూపుడుననియు, అనగా జ్ఞానజ్ఞానస్వరూపుడనుట. ఇత్యపి - ఇట్లని, బహుధా - అనేకవిధములుగా, కలహం - వివాదమును, యయుః-అవాదులుబొందిరి.

ఇట్లు ఆవాదులు జెప్పి ఆపిదుట ఆయాతత్వస్వరూపవిశేషవిషయమై ఆతత్వ జడస్వరూపుననియు జ్ఞానస్వరూపుడనియు జ్ఞానాజ్ఞానస్వరూపుడనియు ఈప్రకారము ఆవాదులు అనేకవిధములుగా కలపించుచున్నారు.

అవ. ఆతత్వ జడరూపుడనిజెప్పెడి వాదిమతము నిష్పడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రాభాకరాంతరిక కాశ్చప్రాసూరస్యాదిబాత్సతాం॥

ఆకాశవద్ద్రవ్యమాత్మాశబ్దవత్తద్గుణశ్చితిః॥

౮౮.

టీ. ప్రాభాకరాః-ప్రాభాకరులును, తాంతరికాశ్చ-తాంతరికులును, అస్య-ఈఆత్మనకు, అదిదాతత్వదాం-జడస్వరూపత్వమును, ప్రాహుః-చెప్పుదురు. ఆతత్వ-ఆతత్వ, ఆకాశవత్-ఆకాశమువంటి, ద్రవ్యం-ద్రవ్యమనియు, శబ్దవత్-ఆకాశము యొక్క గుణమగుశబ్దమువలె, చితిః-జ్ఞానము, తద్గుణః=తత్-ఆయాతత్వకు, గుణః - గుణమనియు, (ప్రాహుః) చెప్పుదురు.

తా. ఆవాగులలో ప్రాభాకరమతస్థులును తాంతరికులు ఆతత్వ జడస్వరూపుడనిచెప్పుదురు. ప్ర. వారుజెప్పెడిప్రక్రియ ఎట్లు? ఉ. ఆకాశమువంటిద్రవ్యము ఆతత్వముగుననియు ఆకాశముయొక్క గుణమగుశబ్దమువలె ఆతత్వకు జ్ఞానముగుణమనియు ఇట్లు అనుమానప్రమాణముచే జెప్పుదురు. ప్ర. అయితే ఇక్కడ ఆయనుమాన ప్రమాణమెట్లు? ఉ. ఆకాశము శబ్దగుణమునుగలిగియున్నట్లు ఆతత్వ జ్ఞానగుణమును గలిగియుండుటవల్ల ఆతత్వ ఆకాశమువంటి ద్రవ్యమగుటకు దగుచున్నదనియు ఆతత్వ జ్ఞానగుణమునుగలిగియుండుటవల్ల పృథివ్యాగులవల్ల భేదింపబడుచున్నదనియు మరియు ఎద్ది, పృథివ్యాదికమువలె పృథివ్యాధులవల్ల భేదింపబడదో అద్ది, జ్ఞానగుణము గలదిగాదని యాహించుటయే ఇక్కడ ఆయనుమానప్రమాణమనితెలియవలెను. ఇట్లు ప్రాభాకరాదులు జెప్పుదురని యభిప్రాయము.

అవ. ఆయాత్మకే మరికొన్ని విశేషగుణముల నిష్పడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇచ్ఛాద్వేషపరిత్యాగశ్చధర్మాధర్మసంఖానుభేః॥

తత్సంసారాశ్చతస్యైతేగుణాశ్చితివదీరితాః॥

౮౯.

టీ. ఇచ్ఛాద్వేషప్రయత్నాశ్చ = ఇచ్ఛా - కోరికయు, ద్వేష - ద్వేషంబును, ప్రయత్నాశ్చ-ప్రయత్నములును, ధర్మాధర్మై = ధర్మ-ధర్మంబును, అధర్మై-అధర్మంబును, సంఖానుభేః = సంఖ - సంఖ్యతయు, అనుభే - దుఃఖంబును, తత్సంసారాశ్చ = తత్-వానియొక్క, సంసారాశ్చ-భావనలును, ఏతే-ఇవియన్నియు, చితివత్-జ్ఞానమువలె, గుణాః-ఆతత్వయొక్కగుణములని, ఈతాః-చెప్పబడినవి.

తా. మరియు, ౧. ఇచ్ఛయు, ౨. ద్వేషంబును, ౩. ప్రయత్నములును, ౪. ధర్మంబును, ౫. అధర్మంబును, ౬. నుఖము, ౭. దుఃఖము, ౮. వానియొక్క భావనలు, ఇవియన్నియు జ్ఞానమువలెనే ఆత్మయొక్కగుణములని ఆప్రాభాకరాదులు జెప్పుదురు. ధర్మమనగా జేయదగినకార్యమనియు, అధర్మమనగా జేయదగని కార్యమనియుం చెలియవలెను.

అవ. ఈగుణములకు ఉత్పత్తివిసాళకారణమును జెప్పుచున్నారు.

శ్లో॥ ఆత్మనోమనసాయోగేస్వాదృష్టవశతోగుణాః |

జాయంతేఽధపశీయంతేసుఖస్తేఽదృష్టసంక్షణాః || ౯౦.

టీ. స్వాదృష్టవశతః = స్వ-తనయొక్క, అదృష్టవశతః-అదృష్టవశమువల్ల, ఆత్మనః-ఆత్మకు, మనసా-మనస్సుతోటి, యోగేసతి - సంబంధముగలుగుచుండగా, గుణాః-గుణములు, బాయంతే-పుట్టుచున్నవి. సుఖస్తే-సుఖప్రియందు, అదృష్టసంక్షయాత్ = అదృష్ట-అదృష్టముయొక్క, సంక్షయాత్-క్షయమువల్ల, అనగా అదృష్టము క్షయించుటవల్లననుట. అధ-పిచ్చుట, ప్రశీయంతే-నియించుచున్నవి.

తా. మరియు తనఅదృష్టవశమువల్ల ఆత్మకుమనస్సుతోటి సంబంధముగలుగుచుండగా గుణములుపుట్టుచున్నవి. మరియు సుఖప్రియందు అదృష్టముక్షయించుటవల్ల ఆత్మజ్ఞానగుణములు లీనమగుచున్నవని ఆప్రాభాకరాదులుజెప్పుదురు.

శ్లో॥ దీతిమత్త్వాచ్చేతనోయమిచ్ఛాద్వేషప్రియత్నవాన్ |

స్వాధర్మార్థధర్మయోఃకర్తాభోక్తాదుఃఖాదిమత్స్వతః || ౯౧.

టీ. ఇచ్ఛాద్వేషప్రయత్నవాన్ = ఇచ్ఛా - కోరికయు, ద్వేష-ద్వేషంబును, ప్రయత్నవాన్ - ప్రయత్నములంగల, ఆయః - ఈఆత్మ, చితిమత్త్వాత్ - జ్ఞానగుణవంతుడగుటవల్ల, చేతనః - చేతనడగును. ధర్మార్థధర్మయోః - ధర్మార్థధర్మములను, కర్తా - చేయువాడగును. దుఃఖాదిమత్స్వతః = దుఃఖాది - దుఃఖములను, మత్స్వతః-గలిగియుండుటవల్ల, భోక్తా - కర్తృఫలముననుభవించెడివాడును, స్వాత్ - అగును.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్మ జడరూపుడైనయెడల చేతనడట్లాయెను? ఉ. జ్ఞానగుణమును గలిగియుండుటచేతయు ఇచ్ఛాద్వేషప్రయత్నములం గలిగియుండుటచేతయు ఆయారత్మ చేతనడాయెను. ప్ర. అయితే ఈశ్వరునికంటె ఆత్మకుభేదమేమి? ఉ. పుణ్యపాపములను గలిగించెడి ధర్మాధర్మకార్యములను ఆత్మ (కర్త) చేయువాడగును. మరియు ఆకర్మఫలమగు దుఃఖాదికమును ఆత్మ (భోక్త) అనుభవించెడి

వాడగును. ఈకర్తృత్వభోక్తృత్వములు చెందును ఆత్మతత్వగలిగియుండుటచేత ఆయా తత్వ ఈశ్వరునికంటె అమృతమని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యథాత్మకర్మవశతః కాదాచిత్రం-సుఖాదికం।

తథాలోకాంతరేదేహేకర్తృణ్చానిజన్యతే॥

౯౨.

టీ. ఆత్మ-ఈదేహమందు, కర్మవశతః-కర్మవశమువల్ల, యథా-ఏప్రకారము, సుఖాదికం. సుఖదుఃఖాదికము-కాదాచిత్రం-ఒకానొకప్పుడుగలుగుచున్నదో, తథా-అప్రకారము, లోకాంతరే-మరియొకలోకమందు, దేహేసలి-దేహముగలుగుచుండగా, కర్మణా-కర్మముచేత, ఇచ్ఛాది-ఇచ్ఛాదికము, జన్యతే-పుట్టుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్మ సర్వగుతుడైనయెడల అట్టిఆత్మకులోకాంతరగమనాదికమెట్లు ఘటించును? ఉ. ఈదేహమందుకర్మవశమువల్ల ఏప్రకారముగా సుఖదుఃఖాదికము అప్పుడప్పుడు గలుగుచున్నదో అటువలెనే పరలోకమందును దేహముగలుగుచుండగా కర్మమువల్ల ఇచ్ఛాదికముగలుగుచున్నది. అనగా ఈదేహమందు కర్మవశమువల్ల ఇచ్ఛాదికముగలుగుచుండగా ఆత్మకు అవస్థానాదివ్యవహారముగలిగినట్లు కర్మవశమువల్ల లోకాంతరమందు మరియొకదేహముగలుగుచుండగా ఆదేహముతోగూడిన ఆత్మబ్రహ్మదేవమందు సుఖాద్యుత్పత్తివశమువల్ల అక్కడఆత్మతత్వగమనాదివ్యవహారము గలుగుచుండును. గనుక ఇట్లుఆత్మతత్వగమనాదికము ఔపచారికమే యగునని ఆప్రాభాకరాదులయొక్క యభిప్రాయమగును.

శ్లో॥ ఏవంచ సర్వగస్యాపి సంభవేతాం గమాగమా।

కర్మకాండస్సమగోత్రప్రమాణమితి తేవదత్॥

౯౩.

టీ. ఏవంచ - ఈప్రకారముగా, సర్వగస్యాపి - సర్వగుతుడైన ఆత్మకును, గమాగమా-గమ-గమనంబును, ఆగమా-అగమనంబును, సంభవేతాం-సంభవించును. ఆత్మ-ఈవిషయమై, సమగ్రః-ఫలసహితమగు, కర్మకాండః-కర్మకాండము, ప్రమాణమితి-ప్రమాణమని, తే-ఆప్రాభాకరాదులు, అవదత్-చెప్పిరి.

తా. ఈవైచెప్పబడిన ప్రకారము ఆత్మ సర్వగుతుడైనను అట్టిఆత్మకు లోకాంతరగమనాగమనములగుటవని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే ఆత్మకు, కర్మ త్యాగిధర్మముగల దనుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. సమగ్రమగు కర్మకాండమంతయు బ్రమాణమగునని ఆప్రాభాకరార్కితులు చెప్పుదురని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆనందమయకోశో యస్మిన్ సుప్తాపరిశిష్యతే।

అస్పృష్టచిత్తఆత్మైషాంపూర్వకోశో న్యతే గుణాః॥

౯౪.

టీ. సుషుప్తా-సుషుప్తియందు, అస్మప్త చిత్ = అస్మప్త-స్మప్తముగాని, చిత్ - జ్ఞానరూపమును, యః-ఏ, ఆనందమయకోశః-ఆనందమయకోశము, పరిశిష్యతే-శేషించబడుచున్నదో, సః-ఆ, పూర్వకోశః-మొదటికోశము, ఏహం-ఈప్రాభాకరాదులకు, ఆతాత-ఆతతయగును. అస్య-ఈఆతతకు, తే-మందుజెప్పబడిన జ్ఞానాదులు, గుణాః-గుణములగును.

తా. ప్ర. ఓఆదైవతసిద్ధాంతే పూర్వము అనగా ౭౭. దెబ్బదియేడవశ్లోకమందు విజ్ఞానమయకోశముకంటె ఆనందమయకోశము అంతరమని చెప్పి ఆయానందమయకోశమే ఆతతయని చెప్పబడెను. ఇప్పుడు ఇచ్చిదిగుణములంగలవాడు ఆతతయని చెప్పబడుటచేత పూర్వోత్తరవిరోధములేదాయేమి? ఊ. సుషుప్తియందు అస్మప్తజ్ఞానరూపమును ఏఆనందమయకోశము శేషించబడుచున్నదో ఆయానందమయకోశము శ్రుతిచేజెప్పబడిన పంచకోశములలో మొదటికోశమగును. ఆయానందకోశమే ఈప్రాభాకరాదులకు ఆతతయగును. ఈఆతతకు మందుజెప్పబడిన జ్ఞానాదులన్నియు గుణములగునని ఆప్రాభాకరాదులు జెప్పుదురు. గనుక పూర్వోత్తరవిరోధములేదని తెలియపరెను.

ఆవ. ఈయానందమయ కోశరూపుడగు ఆతతకే, జ్ఞానజ్ఞానస్వరూపమును భాట్టులువర్ణించెదరని యిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ గూఢంవైతస్యముత్పేక్ష్యజడబోధస్వరూపతాం॥

ఆత్మనోబుద్ధితేభాట్టాశ్చిదుత్పేక్ష్యోత్థితస్తృతే॥ ౯౫.

టీ. భాట్టాః-భాట్టమతస్థులు, ఆతతనః ఆతతయొక్క, గూఢం-స్పష్టముగాని, వైతస్యం-జ్ఞానరూపమును, ఉత్పేక్ష్య-ఊహించి, జడబోధస్వరూపతాం=జడ-అజ్ఞానస్వరూపత్వమును, బోధస్వరూపతాం-జ్ఞానస్వరూపత్వమును, బ్రువతే-చెప్పుచున్నారు. ఉత్థితఃసృతేః=ఉత్థిత. సుషుప్తియంచితచినవానియొక్క, సృతిలే. సృతిలిపలన, చిదుత్పేక్షా = చిత్ - వైతస్యముయొక్క, ఉత్పేక్షా - ఊహ, (భవతి) కలుగుచున్నది.

తా. మరియు భాట్టుల నెడి మతస్థులు ఆతతయొక్క అస్మప్తజ్ఞానస్వరూపమును ఊహించి ఆతత జ్ఞానాజ్ఞానస్వరూపుడని జెప్పుదురు. ప్ర. అయితే వారు ఆతతకు వైతస్యస్వరూపము నూహించుటకు గారణమేమి? ఊ. సుషుప్తియంచితచినపుడు నకు కలిగెడిసృతిలిపలన ఆతతకు వైతస్యరూపముగలదని ఊహించుచున్నారు.

అవ. వారుచిద్రూపము నూహించెడి ప్రకారమునే, యిప్పుడు స్వప్నము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ జడోభూత్వా తదా స్యాప్సమితి జాడ్యస్తృతిస్తదా ।

వినా జాడ్యానుభూతిం న కథం చిదుపపద్యతే ॥

౯౬.

టీ. తదా-ఆసుషు ప్రికాలమందు, జడః-జడుడను, భూత్వా-వి, అస్యాప్సమితి-నిద్రించితి నెడి, జాడ్యసత్వతిః=జాడ్య-జడస్వభావముయొక్క, సత్వతిః-సత్వరణముగలగుచున్నది. తదా-ఆసు ప్రికాలమందు, జాడ్యానుభూతిం వినా=జాడ్య-జడస్వభావముయొక్క, అనుభూతిం వినా-అనుభవమును విడచి, అనగా జాడ్యానుభవము, లేక నేయనుట. కథంచిత్-ఎట్లును, నోపపద్యతే-ఈసత్వతి పొందబడదు.

తా. సుషుప్తియందు నిలేచినవానికి ఆసుషుప్తికాలమందు జడుడనై అనగానేమి యుండెలియనివాడనై నిద్రించితి నెడి ఈరూపముగల సత్వతి గలుగుచున్నది. గనుక ఆసుషుప్తియందు జడస్వభావము అనుభవంబడకనే ఈసత్వతిగలగనేరదు. అనగా ఈసత్వతి సుషుప్తియందుగల జడస్వభావముయొక్క అనుభవమును కల్పించుచున్నదని ఆభాట్టులు చెప్పుదురని యభిప్రాయము.

అవ. సుషుప్తియందు చైతన్యములోపింపద నెడి విషయమై ప్రమాణమును జెప్పుచున్నారు.

శ్లో॥ దృష్టర్థప్రేరలోపశ్చ శ్చుతస్సుప్తాతతస్స్వయం ।

అప్రకాశప్రకాశభ్యామాత్మాభిద్యోతవద్యుతః ॥

౯౭.

టీ. సుప్తా-సుషుప్తికాలమందు, ద్రష్టుః-అతతయొక్క, దృష్టే-స్వరూపభూత చైతన్యముయొక్క, అలోపశ్చ-లోపములేదనియు, శ్చుతః శ్చుతివల్లవినబడుచున్నది. తతః-ఆకారణమువల్లయు, స్వయం-తానైన, ఆతత-అతత, అభిద్యోతవత్-నూర్చునివలె, అప్రకాశప్రకాశభ్యాం=అప్రకాశ-అప్రకాశముతోటియు, ప్రకాశభ్యాం-ప్రకాశముతోటియు, యుతః-నూడినవాడగును.

తా. మరియు-శ్చ॥ సహద్రష్టర్థప్రేరిపరిలోపావిద్యతే ౭ వినాశత్వాత్॥ అనెడి శ్చుతియందు అతతయొక్క స్వరూపభూతమగు చైతన్యమునకు వినాశస్వభావము లేమిచేత సుషుప్తియందు ఆచైతన్యలోపములేదని వినబడుచున్నది. మరియు ఇట్లుగాక సుషుప్తియందు చైతన్యలోపముగలదని వాదించెడివానికిని సాక్షికములేని అతత చైతన్యలోపమును చెప్పుటకు శక్యముగాదు, అనగా సుషుప్తియందు చైతన్యములేదని

ని చెప్పినయెడల తానేలేకపోవుటచేత ఆత్మచైతన్యలోపమునకు సాక్షిలేడనియు సాక్షిలేని చైతన్యలోపము సంగీకరింపరాదనియుం చెలియవలెను. ఈ కారణమువలన నూర్చునివలె ఆత్మ అప్రకాశ ప్రకాశములతోటి గూడియున్నాడని భాట్టలు చెప్పుదురు.

ఆవ. ఈ భాట్టమతమందు దూషణమును దెలిపెడి, సాంఖ్యమతము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిరంశస్యోభయాత్తత్త్వంనకథంబిద్ధుఃపిష్యతే।

తేనదిదూప్యవత్తేత్యాపలుసాంఖ్యావివేకినః॥ ౯౮.

టీ. వివేకినః వివేకవంతులగు, సాంఖ్యాః సాంఖ్యమతస్తులు, నిరంశస్య-నిరవయపునకు, ఉభయాత్మత్వం-జ్ఞానాజ్ఞానరూపత్వము, కథంచిత్-ఎట్లును, నఘటిష్యతే-ఘటించబడదు. తేన-ఆకారణముచేత, ఆత్మా ఆత్మ, చిద్రూపవేతి-జ్ఞానస్వరూపుడేనని, అమాః-చెప్పుదురు.

తా. మరియు వివేకవంతులగు సాంఖ్యులు అవయవములులేని ఆత్మకుజ్ఞానాజ్ఞానస్వరూపత్వము ఎట్లును సంభవింపదు. గనుక ఆత్మ (చిద్రూపుడు) = జ్ఞానస్వరూపుడేయగునని చెప్పుదురు.

శ్లో॥ జాడ్యాంశఃసక్తికృతేరూపంవికారిత్రిగుణంచతత్।

చిత్తోభోగావవర్గార్థంప్రకృతిస్సావ్రవర్తతే॥ ౯౯.

టీ. జ్ఞాడ్యాంశః-అజ్ఞానభాగము, ప్రకృతే-ప్రకృతియొక్క, రూపం-రూపమగును. తత్-ఆప్రకృతిరూపము, త్రిగుణం-త్రిగుణస్వరూపముగలదియు, వికారిచ-వికారముగలదియునగును. చిత్-ఆత్మకు, భోగావవర్గార్థం=భోగ-భోగముకొరకును, అవవర్గార్థం-మోక్షముకొరకును, అనగా బురుషునకు భోగమోక్షములను గలిగించెడికొరకును. సా-ఆ, ప్రకృతిః-ప్రకృతి, ప్రవర్తతే-ప్రవర్తించుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్మ చిద్రూపుడైనయెడల నుషు ప్రియంచలేచిన పురుషునకు గలిగెడి జాడ్యస్మృతికి గలియేమి? ఉ. నుషు ప్రియందు అనుభవించబడెడిజాడ్యము ప్రకృతియొక్క రూపమగును. ఆప్రకృతిరూపము సత్త్వరజస్తమోగుణములంగలదియగును. వికారము కలదియునగును. ప్ర. అయితే ప్రకృతినిగల్పించుటచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. ఆప్రకృతి (ఆత్మకు) = పురుషునకు భోగమోక్షములకొరకు ప్రవర్తించుచున్నది. గనుక బ్రయోజనముగలదని ఆ సాంఖ్యులు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ అసంగాయాశ్చి తేర్బంధమోక్షోభదాగ్రహాన్తతే॥

బంధము క్రివ్యవస్థార్థంపూర్వేషామివచిద్విదా॥ ౧౦౦.

టీ. భేదాగ్రహాత్ = భేద-ప్రకృతిపురుషులయొక్క స్వరూపభేదమును, అగ్రహాత్ - గ్రహింపమివల్ల, అసంగాయాః - సంగములేని, చితేః - చిత్తనకు, అనగాబురుషునకును. బంధమోక్షా - బంధమోక్షావస్థలు, మతో - సమత్వములగును.

తా. ప్ర. అయితే (చిత్త) = ఆత్మత, అసంగుడగుచేత ఆట్టిఆత్మతయైనది పురుషునకును ప్రకృతికిని అత్యంతభేదము గలిగియుండగా ప్రకృతివర్తించుటచేత బురుషునకు భోగమోక్షములెట్లు గలుగును? ఉ. ప్రకృతిపురుషులయొక్క స్వరూపములను విభజించిచిన్నముగా నెరుగమిచేత పురుషునియందు భోక్షమోక్షములు వ్యవహరింపబడుచున్నవని ఆసాంఖ్యులు జెప్పదురు. మరియు బంధమోక్షావస్థలను స్థాపించుటకొరకు తొక్కిరాదులచేత ఆత్మభేదముగీకరింపబడినట్లు ఈ సాంఖ్యులచేతయు ఆత్మభేదముగీకరింపబడెనని తెలియవలెను.

అవ. ప్రకృతిగలదనబడుచుండును, పురుషుడనగుడనుటయందును, ఆసాంఖ్యులు జెప్పెడిశ్రుతిని యిప్పుడు ఉదహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మహతఃపరమవ్యక్తమితప్రకృతిరువ్యతే॥

శ్రితావసంగతాతద్వదసంగోహిత్యతిస్ఫుటా॥ ౧౦౧.

టీ. ప్రకృతిః - ప్రకృతి, మహతః - మహాత్వత్వముకంటె, పరం - పరమనియు, అ. వ్యక్తం - వ్యక్తరూపముగానిదియని, అనగా నేత్రాదీంద్రియములచే విషయాకరింపబడనిదనుట. శ్రుతా - శ్రుతియందు, ఉచ్యతే - బైపృబడుచున్నది. తద్వత్ - ఆప్రకారము, అసంగతా - పురుషునకసంగత్వము, అసంగోహితీ - ఈపురుషుడు. అసంగుడనిజెప్పెడి శ్రుతిచేత, అతిస్ఫుటా - మిగులస్పష్టత్వమును బొందుచున్నది.

తా. మరియు ప్రకృతి యహాత్వత్వముకంటె పరమైనదనియు అవ్యక్తమనియు ఇట్లుశ్రుతియందు వివరించుచున్నది. మరియు పురుషుడుఅసంగుడని - శ్రుతి - అసంగోహిత్యంపురుషః॥ అనెడిశ్రుతిచేత స్పష్టముగా తెలియబడుచున్నదని ఆసాంఖ్యులు జెప్పదురు.

అవ. ఇట్లు, జీవవిషయమైనవాదులయొక్క కలహమునుజూపి, యిక్కనీశ్వరుని విషయమైన వాదులయొక్క కలహములంజూపుటకు, యోగులుజెప్పెడి, ఈశ్వరరూపము నిప్పుడు స్థాపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిత్తస్త్విధౌపవృత్తాయాఃప్రకృతేర్నియామకం॥

ఈశ్వరరూపాగ్రహణేనైవవివక్ష్యమానాన్మనోజీవీభ్యోరవ్యత్యక్తాన్॥ ౧౦౨.

టీ. యోగాః-యోగశాస్త్రములు, అనగా యోగులనుట. చిత్సన్నిధౌ=చిత్-ఆతత్తయొక్క, సన్నిధౌ-సమీపమందు, ప్రవృత్తాయాః-ప్రవర్తించుచుండెడి, ప్రకృతేః-ప్రకృతియొక్క, నియామకం-నియామకుని, అనగా ప్రకృతిని నియమించెడివానినుట. ఈశ్వరం-ఈశ్వరునిగా, బ్రవతే-చెప్పుదురు. సః-ఆఈశ్వరుడు, జీవేభ్యః-జీవులకంటె, పరః-శ్రేష్ఠుడని, శ్రుతః-శ్రుతులయందు వినబడుచున్నాడు.

తా. మరియు (చిత్తయొక్క)=ఆతత్తయొక్క సన్నిధియందు ప్రవర్తించుచుండెడి ప్రకృతిని నియమించెడివాడు ఈశ్వరుడని యోగులు చెప్పుదురు. ప్ర. అయితే ప్రకృతిపురుషులకంటె అన్యదైనఈశ్వరునికల్పించుట ఆప్రమాణముగాదాయేమి? ఉ. ఆయాశ్వరుడు జీవులకంటె శ్రేష్ఠుడని శ్రుతులయందు వినబడుచున్నాడు. కనుక ఆప్రమాణముగాదని ఆయోగులు జెప్పుదురు.

అవ. ఈశ్వరస్థితిని ప్రతిపాదించెడి, ఆశ్రుతినిప్పుడు పఠించుచున్నారు.

శ్లో॥ పృథానత్వేత్యజ్ఞపతిర్గుణేశ ఇతిహిశ్చుతిః।

అరణ్యకేసంభ్రమేణహ్యంతర్యామ్యుపపాదితః॥ ౧౦౩.

టీ. ప్రధానత్వేత్యజ్ఞపతిః=ప్రధాన-ప్రకృతికిని, త్వేప్రజ్ఞ-జీవులకును, పతిః-అధిపతియనియు, గుణేశః=గుణ-సత్వరజస్తమోగుణములకు, ఈశః-ప్రభువనియు, అనగాగుణములను నియమించెడివాడనుట. ఇతి-ఈప్రకారము, శ్రుతిర్ని-శ్రుతిజెప్పచున్నది, అరణ్యకే-అంతర్యామిబ్రాహ్మణమందు, అంతర్యామి-ఈశ్వరుడు, సంభ్రమే-భ్రమణముచేత, ప్రతిపాదితః-ప్రతిపాదించబడెను. అనగా జెప్పబడెనుట.

తా. సత్వరజస్తమోగుణములయొక్క సామ్యవస్థారూపమగు ప్రకృతికిని జీవులకును అధిపతియనియు. సత్వరజస్తమోగుణములను నియమించెడివాడనియు ఇట్లు ఈశ్వరుడుగలడని శ్రుతిజెప్పచున్నది. మరియు ఇత్యాదిశ్రుతియేగాక అంతర్యామి బ్రాహ్మణమందును తమముచేత ఈశ్వరుడు చెప్పబడెనని యోగులు జెప్పుదురని యభిప్రాయము.

అవ. ఆయాశ్వరవిషయమైన వాదులకలహము నికడెల్లవుచున్నాడు.

శ్లో॥ అత్యాపికలహాయం తేవాదినస్వస్వయుక్తిభిః।

వాక్యాన్యపియథాపృజ్ఞందాద్ధ్యాయోదాహరంతిహి॥౧౦౪.

టీ. అత్యాపి - ఈయాశ్వరవిషయమందును, వాదినః - వాదులు, స్వస్వయుక్తిభిః=స్వస్వ-తమతమయొక్క, యుక్తిభిః-యుక్తులచేత, కలహాయంతే-కలహమును చేయుచున్నారు. దాద్ధ్యాయ-తమమతము దృఢమగుటకొరకు, యథాప్రజ్ఞ-తమప్ర

జ్ఞానలిక్రమించినట్లుగా, వాక్యాన్యసి-వాక్యంబులనుకూడ, ఉదాహరించిహి-ఉదహరించుచున్నారు.

తా. ఈయాశ్వరవిషయమందును వాచులుతమతమకుదోచెడి యుక్తులచేతకలహములంజేయుచు ఆవాదులు తమతమతము దృఢమగుటకొరకు తమిబుద్ధికొలది వాక్యములంగూడ ఉదహరించుచున్నారు.

అవ. ఇప్పుడు, పఠించిచేజెప్పబడిన, ఈశ్వరునిప్రతిపాదించెడి సూత్రంజ్ఞేశకరత్రివిపాకైస్తదాశయైరవ్యసంయుతః పురుషవిశేషఈశ్వరః॥ అనెడినూత్రార్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞేశకరత్రివిపాకైస్తదాశయైరవ్యసంయుతః॥

పుంవిశేషోభవేదీశోజీవవత్సవ్యసంగచిత్ ॥ ౧౦౫.

టీ. జ్ఞేశకరత్రివిపాకైః=జ్ఞేశ-అవిద్యాదిపంచజ్ఞేశములతోటియు, కరత్రి-కరత్రిములతోటియు, విపాకైః-జాత్యాయుర్భృగములనెడి ఫలవిశేషములతోటియు, తదాశయైః=తత్-వానియొక్క, ఆశయైః-సంస్కారములతోటియు, అసంయుతః=కూడుకొనని, అనగానంటబడనియనుట. పుంవిశేషః-పురుషశ్రేష్ఠుడు, ఈశః-ఈశ్వరుడు, భవేత్-అగును. సోపి-ఆఈశ్వరుడును, జీవవత్-జీవునివలె, అసంగచిత్=అసంగ-అసంగుడును, చిత్-చిద్రూపుడునగును.

తా. అవిద్యాదిపంచజ్ఞేశములచేతయు కరత్రిములచేతయు ఆకరత్రిఫలవిశేషములగు జాత్యాయుర్భృగములచేతయు (వానిసంస్కారములు) అనగాభావనలచేతయు అంటబడనిపురుషశ్రేష్ఠుడు ఈశ్వరుడగుననియు అయాశ్వరుడుజీవునివలెనే అసంగుడును చిద్రూపుండునగునని పఠించిచేజెప్పబడెను. కరత్రిములనగా అశుక్లకృష్ణమనెడిపేరుగల కరత్రిము (అదృష్టము) యోగికిగలదనియు ఇతరులకు త్రివిధకరత్రిముండుననియుం బఠించిచేత సూత్రంజ్ఞేశకరత్రిశుక్లకృష్ణం యోగిన్ప్రవిధమితిరేషం॥ అనెడి సూత్రమందు జెప్పబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ తథాపిపుంవిశేషత్వాన్లుటతేస్యనియంతృతా॥

అవ్యవస్థాబంధమోక్షావాపతేతామిహాన్యధా॥ ౧౦౬.

టీ. తథాపి-అట్లుఅసంగచిద్రూపుడైనను, పుంవిశేషత్వాత్-పురుషశ్రేష్ఠుడగుటవల్ల, అస్య-ఈయాశ్వరునకు, నియంతృతా-నియామకత్వము, ఘటతే-ఘటించుచున్నది. అన్యథా-అట్లుగానియెడల, అనగానీశ్వరునకు నియామకత్వము లేనియెడలననుట. ఇహ-ఇక్కడ, బంధమోక్ష-బంధమోక్షములు, అవ్యవస్థాసంతా-నియమము

గాస్తాపింపబడనివగుచు, అపతేతాం-పడిపోవును. అనగా బంధమోక్షములు నియమమునుతప్పి, వ్యత్యస్తమును బొందుననుట.

తా. ప్ర. అయితే ఈశ్వరుడు అసంగచిద్రూపుడైనయెడల అతడు నియమించెడివాడెట్లగును? ఉ. ఆయాశ్వరుడు అసంగచిద్రూపుడైనను పురుషశ్రేష్ఠుడగుట వల్ల అతడుసర్వమును నియమించుటకు సమర్థుడగును. ప్ర. అయితే ఈశ్వరునకు నియామకత్వము సంగీకరించనియెడల దోషమేమి? ఉ. ఆయాశ్వరునకు నియామకత్వముగలదని చెప్పనియెడల ఇక్కడ బంధమోక్షములురెండును నియమమునుతప్పి వ్యత్యస్తమును బొందునని పతంజలిమతమగును.

శ్లో॥ భీషాస్తాదిత్యైవమాదావసంగస్యపరాత్మనః।

శుతంతద్యుక్తమప్యస్యక్షేకకర్తాద్యసంగమాత్ ॥ ౧౦౭.

టీ. అసాత్ - ఈయాశ్వరునివల్ల, భీషా-భయహేతుత్వము గలుగుచున్నదని, ఇత్యైవమాదా-ఈప్రకార మిత్యాదిశ్రుతియందు, అసంగస్య- నిస్సంగుడైన, పరాత్మనః-పరమాత్మతనకు, తత్-అనియామకత్వము, శుతం-వివబదుచున్నది. అస్య-ఈయాశ్వరునకు, క్షేకకర్తాద్యసంగమాత్ = క్షేక-అవిద్యాదిపంచక్షేకములతోటియు, కర్తాది-కర్తాదికములతోటియు, అసంగమాత్-సంబంధములేమివల్ల, యోక్తమపి-నియామకత్వము యుక్తమేయగును.

తా. ప్ర. అయితే అసంగుడైనఈశ్వరునకు నియామకత్వముండెడి విషయమై ప్రమాణమలేదుగదా? ఉ. శ్రు॥ భీషాసాత్ ॥ అనెడి యిత్యాదిశ్రుతియందు ఈశ్వరుడు నియామకుడని వివబదుచున్నాడు. ప్ర. అయితే అసంగుడైన ఈశ్వరునకునియామకత్వము వివబడినను యోక్తమగాని డెట్లంగీకరింపబడును? ఉ. జీవధర్మరాశియగు క్షేకకర్తాదికములతోటి ఈశ్వరునకు సంబంధములేమివల్ల ఈశ్వరునకు నియామకత్వముగలదని చెప్పటయుక్తమే యగునని పతంజలిమతమగును.

శ్లో॥ జీవానామప్యసంగత్వాత్ క్షేకాదిర్నహ్యధాపిచ।

వివేకాగ్రహతఃక్షేకకర్తాదిపాగుదీరితం ॥ ౧౦౮.

టీ. జీవానామపి, జీవులకును, అసంగత్వాత్-అసంగస్యభావమువల్ల, క్షేకాదిః-క్షేకకర్తాదికము, నహి - వాస్తవమందులేనేలేదు. అధాపిచ - అయినను, వివేకాగ్రహతః=వివేక - అసంగత్వవివేకముయొక్క, అగ్రహతః-గ్రహణములేమివల్ల, అనగా అసంగత్వజ్ఞానము లేమిచేననుట. ప్రాక-పూర్వము, ఉదీరితం-చెప్పబడిన, క్షేకకర్తాది=క్షేక-అవిద్యాదిక్షేక పంచకంబును, కర్తాది-కర్తాదికంబునుగలదు.

తా. ప్ర. అయితే జీవులకును అసంగచిద్రూపత్వము గలిగియుండుటచేత ఆ

జీవులను క్షేత్రకరాత్రివిరహితులగుచుండగా ఈశ్వరునియందు ఆధిక్యమేమి? ఉ. ఆ జీవులకు ఆసంగచిద్రూప స్వభావముచేత వాగ్దేవమందు క్షేత్రకరాత్రిదికములేకపోయినను సేనసంగచిద్రూపుడనని బుద్ధితోటివిభజించి యొరిగెడిలక్షణముగల జ్ఞానములేమి చేత పూర్వము (౧౦౫) వ శ్లోకమందు చెప్పబడిన క్షేత్రాదిధర్మరాశితోటి జీవులకు సంబంధముగలిగియున్నదని తెలియవలెను. ఇట్లు పఠించిమతమనియభిప్రాయము.

అవ. తార్కికులు ఆసంగుడైన ఈశ్వరునకు నియామకత్వమును సహింపని వారగుచు ఈశ్వరునకు జీవులకంటె భేదము సిద్ధించుటకొరకు జ్ఞానాదిగుణాత్రయమును నిత్యముగా నంగీకరించుచున్నారని యిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిత్యజ్ఞానప్రియత్నే చ్ఛాగుణానీశస్యమన్వతే।

అసంగస్యనియంతృత్వమయ్య క్తమితి తార్కికాః॥ ౧౦౬.

టీ. తార్కికాః - తార్కికులు, ఆసంగస్య - ఆసంగుడైన, ఈశస్య - ఈశ్వరునకు, నియంతృత్వం - నియామకత్వము, అయ్య క్తమితి - కూడదని, నిత్యజ్ఞానప్రియత్నే చ్ఛాగుణాన్ = నిత్య - నిత్యములైన, జ్ఞాన - జ్ఞానంబును, ప్రయత్నప్రియత్నంబును, ఇచ్ఛా - ఇచ్ఛలనెడి, గుణాన్ - మూడుగుణములను, మన్వతే - తలచుచున్నారు. అనగా నంగీకరింపుచున్నారనుట.

తా. తార్కికుల! ఆసంగుడైన ఈశ్వరునకు నియామకత్వముకూడదని ౧. జ్ఞానము, ౨. ప్రయత్నము, ౩. ఇచ్ఛ, ఈమూడుగుణములను ఈశ్వరునకు నిత్యములైయున్నవని అంగీకరించిరి.

శ్లో॥ పుంవిశేషత్వమప్యస్యగుణై రేవనచాన్యథా।

సత్యకామసత్యసంకల్పత్యాదిశుశ్చిర్జగ్గా॥ ౧౦౭.

టీ. అస్య - ఈయాశ్వరునకు, గుణైరేవ - గుణములచేతనే, పుంవిశేషత్వం = పురుషశ్రేష్ఠత్వముగలిగియున్నది. అన్యథా - మరియొకవిధముచేత, సచ - కాదు. సత్యకామః = సత్య - నిజమైన, కామః - ఇచ్ఛగలవాడనియు, సత్యసంకల్పః = సత్య - నిజమైన, సంకల్పః - సంకల్పముగలవాడయ్య, ఇత్యాదిత్రుతిః - ఇత్యాదివేదవాక్యము, జగ్గా - చెప్పుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఇచ్ఛాదిగుణములంగల ఈశ్వరునకు జీవునికంటె విలక్షణత్వమెట్లుగలుగును? ఉ. జ్ఞానప్రియత్నేచ్ఛలనెడి మూడుగుణములను నిత్యములగుటచేతనే ఆఈశ్వరుడు జీవునికంటెవిలక్షణుడై పురుషశ్రేష్ఠుడనిచెప్పబడుచున్నాడు. అయితే ఈశ్వరునకుజ్ఞానాదిగుణములు నిత్యముగానున్నవనటయందు ప్రమాద

మేమి? ఉ. ఆయాశ్వరుడు సత్యకాముడనియు సత్యసంకల్పుడనియు శ్రు|| సత్య కామసత్యసంకల్పః|| అనెడి యిత్యాదిశ్రుతిజెప్పుచున్నదని ఆతార్కికులు చెప్పుదురు.

అవ. ఆతార్కికమతమందును దోషమున్నని చెప్పెడి మరియొకమతమునిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| నిత్యజ్ఞానాదిమత్త్యే స్యసృష్టి రేవసదాభవేత్ |

హిరణ్యగర్భః ఈశో తోలింగదేహేన సంయుతః || ౧౧౧.

టీ. ఆస్య - ఈయాశ్వరునకు, నిత్యజ్ఞానాదిమత్త్యే సతి = నిత్య - నిత్యముగా, జ్ఞానాదిమత్త్యే సతి - జ్ఞానాదిగుణములుగలిగియుంచుండగా, సదా - ఎల్లప్పుడు, సృష్టి రేవ - సృష్టించుటయే, భవేత్ - అగును. అతః - ఆకారమువల్ల, లింగదేహేన - సమష్టినూత్తరముతోటి, సంయుతః - కూడుకొనియుండెడి, హిరణ్యగర్భః - సూత్రాత్తుడు, ఈశః - ఈశ్వరుడగును.

తా. మరియు అంతర్యామియగు ఈశ్వరునకు తార్కికులు చెప్పినప్రకారము జ్ఞానప్రయత్నే చ్ఛల నెడి మూడుగుణములును నిత్యముగానున్నయెడల అట్టియాశ్వరుని వల్ల సర్వదా సృష్టియేయగుచుండవలయుననియు అట్లు సర్వదా సృష్టిమగుచుండమి చేత ఆయంతర్యామి యాశ్వరుడుగాడనియు హిరణ్యగర్భుడు ఈశ్వరుడగునని హైరణ్యగర్భులు చెప్పుదురు. ప్ర. అయితే ఆహిరణ్యగర్భునకు స్వరూపమేమి? ఉ. మాయోపాధిగల పరమాత్మ సమష్టిలింగశరీరముతోగూడి యభిమానించుటచేత హిరణ్యగర్భుడని చెప్పబడుచున్నాడు.

శ్లో|| ఉద్గీఢబ్రాహ్మణేతస్యమాహాత్మ్యమితివిస్తృతం |

లింగసత్త్వేపిజీవత్వంనాస్యకర్తృద్యభావతః || ౧౧౨.

టీ. తస్య - ఆహిరణ్యగర్భునియొక్క, మాహాత్మ్యం - ప్రభావము, ఉద్గీఢ బ్రాహ్మణే = ఉద్గీఢ - ఉద్గీఢమనెడి, బ్రాహ్మణే - బ్రాహ్మణమందు, విస్తృతమితి - విస్తారముగాజెప్పబడెనని చెప్పుదురు. ఆస్య - ఈహిరణ్యగర్భునకు, లింగసత్త్వేపి = లింగ - నూత్తరశరీరముతోటి, సత్త్వేపి - స్థితిగలిగినను, కర్తృద్యభావతః = కర్తృది - కర్తృకామాదికముయొక్క, అభావతః - లేమివల్ల, జీవత్వం - జీవభావము, న - లేదు.

తా. ప్ర. అయితే హిరణ్యగర్భుడు ఈశ్వరుడగుననుటయందు బ్రహ్మణమేమి? ఉ. ఆహిరణ్యగర్భునియొక్క మహాత్మ్యము ఉద్గీఢమనెడి బ్రాహ్మణమందు విస్తారముగా జెప్పబడియున్నది. గనుక ఉద్గీఢబ్రాహ్మణము ప్రమాణమగును. ప్ర. అయితే ఆహిరణ్యగర్భుడు లింగశరీరసంబంధాభిమానముచేత జీవుడుగాడాయేమి?

ఉ. ఆహారణ్యగర్భనకు సమష్టిసూక్షతశరీర సంబంధాభిమానము గలిగియున్నను అవిద్యాకామకర్తములులేమిచేత అతనికి జీవత్వముసంభవించదని అహారణ్యగర్భులు జెప్పుదురు.

అవ. ఇప్పుడు మరియొకమతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్థూలదేహాంవినాలింగదేహానాకాపిదృశ్యతే!

వైరాజోదేహాశ్చోఽతస్సర్వతోమస్తకాదిమా॥ ౧౦౩.

టీ. లింగదేహః - సూక్షతశరీరము, స్థూలదేహాంవినా - స్థూలశరీరమునువిడిపించి, కాపి - ఎచ్చుపైసను, నదృశ్యతే - కనబడలేదు. అతః - అందువల్ల, సర్వతః - అంతటను, మస్తకాదిమా॥ - శిరశ్చక్షుః పాదాద్యవయవములంగల, వైరాజః - విరాడ్సంబంధమైన, ఆనగా విరాట్పురుషునియొక్కయనుట. దేహః - శరీరము, ఆనగా విశ్వరూపమనుట. ఈశః - ఈశ్వరుడగును.

తా. మరియు విరాడుపాసకులు స్థూలదేహములేని లింగశరీరమెచ్చటంగన బడదనియు కనుక అంతటను శిరఃపాదాద్యవయవములంగల విరాట్పురుషునియొక్క విశ్వరూపమే ఈశ్వరుడగుననిచెప్పుదురు. ఆనగా సమష్టిస్థూలశరీరసంబంధాభిమానియగు విరాట్పురుషుడే ఈశ్వరుడగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఆవిరాట్పురుషుడుండుటయందు బ్రహ్మణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సహస్రశీర్షేక్షేపంచవిశ్వతశ్చక్షురిత్యపి!

శ్రుతిమిత్యాహురనిశంవిశ్వరూపస్యచింతకాః॥ ౧౦౪.

టీ. విశ్వరూపస్య - విరాట్పురుషునియొక్క, చింతకాః - ఉపాసకులు, అనిశం - సర్వదా, సహస్రశీర్షేతి - విరాట్పురుషుడనేక శిరస్సులుగలవాడనియు, విశ్వతః - అంతటను, చక్షురిత్యపిచ - నేత్రములంగలవాడనియు, ఏవం - ఈప్రకారము, శ్రుతిమితి - పురుషనూక్తమందు వివరబడుచున్నదని, ఆహుః - చెప్పుదురు.

తా. ప్ర. అయితే ఆవిరాట్పురుషుడుండుటయందు బ్రహ్మణమేమి? ఉ. పురుషనూక్తము బ్రహ్మణమగును. ఆపురుషనూక్తమందు విరాట్పురుషుడు అనేక శిరస్సులంగలవాడనియు అంతటను నేత్రములంగలిగియున్నాడనియు ఈప్రకారము చెప్పబడియున్నదియు గనుక ఆవిరాట్పురుషుడే ఈశ్వరుడగునని ఆవిరాడుపాసకులు జెప్పుదురు.

అవ. ఈవిరాట్టుయందును దోషదృష్టిచేత దేవతాంతరము నాశ్రయింపబడుచున్నదని యిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సర్వతఃపాణిపాదత్వేక్రిమ్యాదేరపిచేశతా।

తతశ్చతుర్ముఖోదేవపవేశోనేతరఃపుమా॥

౧౧౫.

టీ. సర్వతః - అంతటను, పాణిపాదత్వేసతి = పాణి - చేతులును, పాదత్వే సతి - పాదములంగల స్వభావముగలుగుచుండగా, క్రిమ్యాదేరపిచ - పురుగుమొదలగు జంతువునకును, ఈశతా - ఈశ్వరత్వముగలుగును, తతః - ఆకారణమువల్ల, చతుర్ముఖః - నాలుగునాలుగుముఖములంగల, దేవపవ-బ్రహ్మదేవుడే, ఈశః - ఈశ్వరుడగును. ఇతరః - ఇతరుడగు, పుమా - పురుషుడు, న - ఈశ్వరుడుగాడు.

తా. అట్టి విరాట్పురుషునకు అంతటను కాయ చేయిమొదలగు అవయవములు గలిగియుండుటచేత అవిగాట్పురుషుడు ఈశ్వరుడని చెప్పినయెడల పురుగుమొదలగు జంతువునుగూడ ఈశ్వరుడని చెప్పవలసివచ్చును. గనుక నాలుగుముఖములంగల బ్రహ్మదేవుడే ఈశ్వరుడగుననియు ఇతరపురుషుడు ఈశ్వరుడుగాడనియు మరికొందరుజనులు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ పుత్రార్థంతముపాసీనాభివమాహుఃప్రజాపతిః।

ప్రజాఅస్మజతేత్యాదిశ్రుతించోదాహారంత్యమి॥

౧౧౬.

టీ. పుత్రార్థం - పుత్రసంతానముకొరకు, తం - ఆబ్రహ్మదేవుని, ఉపాసీనాః - ఉపాసించెడిజనులు, ఏవం - ఈప్రకారము, ఆహుః - చెప్పుదురు. అమీ - ఈజనులు, ప్రజాపతిః - ప్రజాపతి, ప్రజా - ప్రజలను, అస్మజత - సృష్టించెననిచెప్పెడి, ఇత్యాదిశ్రుతించ - ఇత్యాదిశ్రుతినియు, ఉదాహరంతి - ప్రమాణముగా, నుదహరించుచున్నారు.

తా. ప్ర. ఇట్లుచెప్పెడివారెవ్వరో జెప్పుము. ౧. ఉ. పుత్రసంతానముకొరకు ఆబ్రహ్మదేవుని ఉపాసించెడిజనులు ఈప్రకారముచెప్పుదురు. మరియు ఈజనులు బ్రహ్మదేవుడు ప్రజలను సృష్టించెనని శ్రుతి ప్రజాపతిఃప్రజాఅస్మజతః॥ అనెడి శ్రుతిచెప్పుచుండుటచేత బ్రహ్మదేవుడే ఈశ్వరుడగునని చెప్పుదురు.

అవ. ఇప్పుడు భాగవతమతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విష్ణోర్నాభేస్సముద్భూతోవేధాఃకమలజస్తతః।

విష్ణురేవేశిత్యాహుర్లోకేభాగవతాజనాః॥

౧౧౭.

టీ. వేధాః - సృష్టికర్తయగు, కమలజః - బ్రహ్మదేవుడు, విష్ణోః - విష్ణుదేవుని యొక్క, నాభేః - నాభివల్ల, సముద్భూతః - పుట్టెను. తతః - ఆకారణమువల్ల, విష్ణురేవ - విష్ణుదేవుడే, ఈశఇతి - ఈశ్వరుడని, లోకే - లోకమందు, భాగవతాః - భాగవతమతస్తుల, తేషాం జనాం అనునది ఆహుః చెప్పుదురు.

తా. మరియు లోకమందు భాగవతమతస్థులు సృష్టికర్తయగుబ్రహ్మదేవుడు విష్ణుదేవునియొక్క నాభిపల్లబుపై ననియు అందుచేత విష్ణుదేవుడే ఈశ్వరుడగుగాని బ్రహ్మదేవుడు ఈశ్వరుడుగాడనియుం జెప్పదురు.

అవ. ఇప్పుడు శైవులయొక్కమతమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ శివస్యపాదావస్థేష్టుంశౌక్యశక్తస్తతశ్శివః।

ఈశోనవిష్ణురిత్యాహుశ్చైవాఆగమమానిసః॥ ౧౧౮.

టీ. శాక్తిః-విష్ణుదేవుడు, శివస్య-శివునియొక్క, పాదా-పాదములను, అన్వేష్టుం-వెదకుటకు, అశక్తః-అసమర్థుడాయెను. తతః-ఆకారణమువల్ల, శివః-శివుడు, ఈశ్వ-ఈశ్వరుడగుననియు, విష్ణు-విష్ణుదేవుడు. నేతః-ఈశ్వరుడుగాడని, ఆగమమానిసః=ఆగమ-ఆగమములయందు, మానిసః-అభిమానవంతులగు, శ్చైవాః-శివమతస్థులు, ఆహుః-చెప్పుదురు.

తా. మరియు ఆగమములయందు అభిమానవంతులగు శివమతస్థులు విష్ణుదేవుడు శివునిపాదములను వెదకుటకు అసమర్థుడాయెననియు ఆకారణమువల్ల శివుడేఈశ్వరుడగుగాని విష్ణుదేవుడు ఈశ్వరుడుగాడని చెప్పుదురు.

అవ. ఇప్పుడు గాణపత్యమతమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పురత్రయంసాధయతుంవిఘ్నేశంసోప్యపూజయత్ ।

వినాయకంప్రాహురీశంగాణపత్యమతేరతాః॥ ౧౧౯.

టీ. సోపి-ఆశివుడును, పురత్రయం-పురత్రయమును, అనగాద్రిపురామరులవసుట. సాధయతుం-సాధించుటకు, విఘ్నేశం-గణపతిని, అపూజయతి-పూజించెనని, గాణపత్యమతే-గణపతిమతమందు, రతాః-ఆసక్తులగుజనులు, వినాయకం-గణపతిని, ఈశం-ఈశ్వరునిగా, ప్రాహుః-చెప్పుదురు.

తా. మరియు ఆశివుడును త్రిపురములను సాధించుటకు విఘ్నేశ్వరునిబూజించుచేత వినాయకుడే ఈశ్వరుడగుగాని శివుడు ఈశ్వరుడుగాడని గాణపత్యమతస్థులు జెప్పుదురు.

అవ. ఈచెప్పబడినన్యాయమును ఇతరమతములయందును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవమన్యేస్వస్వపక్షాభిమానేనాన్యధాన్యధా।

మంత్రార్థవాదకల్పాదీనాశ్చిత్యప్రతిపేదిరే॥ ౧౨౦.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, అన్యే-చైరవమైలారామ్యపాసకులు, స్వస్వపక్షాభిమానేన=స్వస్వ-తమతమయొక్క, పక్ష-మతమందుగల, అభిమానేన-అభిమానము

చేత, అన్యధాన్యధా-వెప్పేరువిధముగా, అనగాదమచే నుపాసింపబడెడి దేవతాదికముననుట. మంత్రార్థవాదకల్పాదీక=మంత్ర-మంత్రములయొక్క, అర్థవాద-అర్థవాదములను, కల్పాదీక-కల్పాదులను, అనగా స్థూలరాజాదులనునుట. ఆశ్రిత్య-ఆశ్రయించి, ప్రతిపేదితే-ఈశ్వరునిగాబొందరి.

తా. ఈపై చెప్పబడిన ప్రకారమే ధైరవమై లారాద్యుపాసకులును వేరువేరువిధముగా నీశ్వరుని వర్ణించుచున్నారు. ప్ర. అయితే వారట్లువర్ణించుటకు గారణమేమి? ఉ. తమతమవుతాభిమానమే గారణమగును. మరియు ఆయాదేవతాదికము ఈశ్వరుడని చెప్పుటయందు మంత్రములయొక్క అర్థవాదములును స్థలమాహాత్మ్యదులంజెప్పెడి పురాణకల్పదులను ప్రమాణములగునని ఆజనులు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ అంతర్యామిణమారభ్యస్తావరాంతేశవాదినః॥

సంత్యశ్చత్వార్క-వంశాదేశీకులదైవత్వదర్శనాత్॥ ౧౨౦.

టీ. అశ్వత్థార్క-వంశాదేశీ = అశ్వత్థ-రావిచెట్టునకును, అర్క-జిల్లేడుచెట్టునకును, వంశాదేశీ-ఎదురుమొదలగుచెట్టునకు, కులదైవత్వదశ్యనాత్ = కులదైవత్వ-కులదేవతాభావముయొక్క, దర్శనాత్-దర్శనమువల్ల, అనగా పృథ్విదికమును కులదేవతనగా జనులు పూజించుటవల్లననుట. అంతర్యామిణ-అంతర్యామిని, ఆరభ్య-మొదలుకొని, స్థావరాంతేశవాదినః=స్థావర-పృథ్విదికమే, అంత-అంతముగా గల భూతములను, ఈశ-ఈశ్వరుడని, వాదినః-వాదిచెడిజనులు, సంతి-కలరు.

తా. ప్ర. అయితే ఇట్లు ఎన్ని మతములున్నవో జెప్పుము? ఉ. అంతర్యామిని మొదలుకొని పృథ్విదికపర్యంతముగల భూతములను ఈశ్వరునిగా జెప్పుడిజనులు గలరు, గనుక లోకమందు లెక్కలేని మతములున్నవని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే పృథ్విదికము నీశ్వరునిగావాదించెడి మతమెచ్చుటగలదు? ఉ. లోకమందు రావి జిల్లేడువెదురు మొదలగు పృథ్విదికమును కులదేవతనగా లోకమందుజనులు బూజించుటను జూచుచున్నాము. గనుక స్థావరేశవాదములేదని చెప్పురాదు.

శ్లో॥ తత్త్వనిశ్చయకామేనన్యాయాగమవిచారిణాం॥

ఏకైవప్రతిపత్తిస్సాన్యతాన్యత్రస్ఫుటముచ్యతే॥ ౧౨౧.

టీ. తత్త్వనిశ్చయకామేన-పరతత్త్వనిశ్చయేచ్ఛచేత, న్యాయాగమవిచారిణాం=న్యాయ-న్యాయముయొక్కయు, ఆగమ-వేదాంతకాస్త్రముయొక్కయు, విచారిణాం-విచారణాస్వభావముగలపురుషులకు, ప్రతిపత్తిః-ఈశ్వరవిషయమైనబుద్ధి, ఏకైవ-ఒక్కటియేయగును. సాపి-ఆప్రతిపత్తియు, అత్ర-ఈగ్రంథమందు, స్ఫుటం-స్ఫుటముగా, ఉచ్యతే-చెప్పుబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఇట్లు మతభేదముగలిగియుండగా ఏమతముగ్రహింపదగినదో మరియేమతము విడువదగినదో చెప్పుము? ఉ. పరతత్వమును నిశ్చయింపవలెననెడియిచ్చచేత న్యాయవిచారణయు వేదాంతశాస్త్రవిచారణయుగల పురుషులకు ఈశ్వరవిషయమైనప్రతిపత్తి ఒక్కటియేయగును. ఆప్రతిపత్తి ఈచిత్రదీపమందు నున్నటముగా చెప్పబడుచున్నది.

అవ. ఆప్రతిపత్తినే చూపుటకు, అందుకనుమాలశ్రుతినిప్పుడుపఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయాంతుప్రకృతింవిద్యాన్మయినంతును హేశ్వరం॥

అస్యావయవభూతైస్తున్యైస్తంసర్వమిదంజగత్ ॥ ౧౨౩.

టీ. మాయాంతు-మాయనే, ప్రకృతిం-జగదుపాదానకారణభూతమగు ప్రకృతిసగా, విద్యాత్-తెలియవలెను. మాయానంతు-మాయాపాధికుడగు అంతర్యామినే, మహేశ్వరం-మాయాధిష్ఠాతమగా, అనగానిమిత్తకారణునిగాననుబ. (విద్యాత్) తెలియవలెను. అస్య-ఈమంతర్యామియొక్క, అవయవభూతైస్తు-అంశరూపులగు చరాచరాత్మకజీవులచేత, ఇదం - ఈ, సర్వం - సకలమగు, జగత్ - ప్రపంచము, న్యైస్తం-వ్యాపించబడెను.

తా. మాయనే జగత్తునకు ఉపాదానకాలగును ప్రకృతినిగానెరుగవలెననియు మాయాపాధికుడగు అంతర్యామినే మాయకు ఆధారుడగు నిమిత్తకారణునిగానెరుగవలెననియు ఈమహేశ్వరునియొక్క అంశరూపులగు చరాచరాత్మకజీవులచేత ఈజగంబంతయు వ్యాపించబడెనని ఈశ్రుతి చెప్పుచున్నది.

అవ. ఈశ్రుతిప్రకారము ఈశ్వరవిషయ నిర్ణయముచేయుట, యుక్తమని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇతిశ్రుత్యనుసారేణన్యాయోనిర్ణయఃకేశ్వరే॥

తథాసత్యవిరోధస్సాన్వితస్థావరాంతేశ వాచినాం॥ ౧౨౪.

టీ. ఇతి-ఈప్రకారముజెప్పెడి, శ్రుత్యనుసారేణ-శ్రుతిప్రకారము, ఈశ్వరే-ఈశ్వరవిషయమై, నిర్ణయః-నిర్ణయము, న్యాయ్యుః-తగినదగును. తథాసతి-అట్లగుచుండగా, స్థావరాంతేశవాచినాం=స్థావర-వృక్షాదికమే, అంత-అంత్యముగాగలభూతములను, ఈశ - ఈశ్వరుడని, వాచినాం - వాదించెడివారికి, అవిరోధః - సమత్వము, స్యాత్-అగును.

తా. ఈచెప్పబడిన శ్రుతిప్రకారముగా ఈశ్వరవిషయమైన నిర్ణయము యుక్తమగును. ప్ర. ఎందుచేనీనిర్ణయము యుక్తమగునో చెప్పుము? ఉ. అట్లు ఈశ్వర

నిర్ణయముంజేసినయెడల, వృక్షాంత్యపర్యంతముగల భూతములను ఈశ్వరుడనిపాదించెడి జనులకందరికిని సమతత్వమును. అనగా ఈశ్రుతిప్రకారము సర్వము ఈశ్వరభావమేయగుటచేత లోకమందుగల ఏమతస్థునకును విరోధములేదని యభిప్రాయము.

ఆన. ఇకనుమాయారూపముం జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయాచేయంతమోరూపాతాపనీయేతదీరణాత్ ।

అనుభూతింతత్రిమానంప్రతిజ్ఞేశ్చిత్రస్వయం॥ ౧౨౧.

టీ. తాపనీయే - తాపనీయోపనిషత్తునందు, తదీరణాత్ = తత్ - ఆతమోరూపియగుమాయయొక్క, ఈరణాత్ - ఆభిధానమువల్ల, అనగాతమోరూపత్వము జెప్పబడుటచేననుట. ఇయంచ-ఈమాయ, తమోరూపా-తమోరూపియగును. తత్ర-ఆతమోరూపత్వమందు, అనుభూతి-లోకానుభవమును, మానం-ప్రమాణమునుగా, శ్రుతిః-శ్రుతి, స్వయం-తాను, ప్రతిజ్ఞే-తెలిపెను.

తా. ప్ర. అయితే జగత్తునకలిగించినమాయకు రూపమేమి? ఉ. జగత్తునకలిగించిన ఈమాయ తమోరూపియగును. ప్ర. ఇదితమోరూపియని చెప్పటకుగారణమేమి? ఉ. మాయ తమోరూపియని శ్రు॥ మాయాచతమోరూపా॥ ఇట్లుతాపనీయోపనిషత్తునందు ఆతమోరూపత్వము చెప్పబడియున్నది. ప్ర. అయితే మాయ తమోరూపియనుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. ఆతమోరూపత్వమందు లోకానుభవమును ప్రమాణముగా శ్రుతిచెలిపినది.

శ్లో॥ జడంమోహాత్మకంతచ్చేత్యనుభావయతిశ్రుతిః ।

ఆబాలగోపంస్పష్టత్వాదానంత్యంతస్యసాబ్రవీత్ ॥ ౧౨౨.

టీ. తత్ - ఆతమోరూపియగుమాయ, జడం-జడరూపియనియు, మోహారత్యం-మోహనరూపియనియు, ఇతి-ఈప్రకారము, శ్రుతిః-వేదవాక్యము, అనుభావయతి-అనుభవమును స్పష్టీకరించుచున్నది. ఆబాలగోపం-పిల్లవాడు మొదలకొని గొల్లవానిపర్యంతము స్పష్టత్యాత్ - స్పష్టమగుటవల్ల, అనగాసర్వానుభవ సిద్ధమగుటవల్లననుట. తస్య-ఆతమోరూపియగుమాయకు, అనంత్యం - అనంతస్వభావమును, సా-ఆశ్రుతి, ఆబ్రవీత్ -చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే మాయయొక్కతమోరూపత్వమందు ఈలోకానుభవమెద్ది? ఉ. ఆతమోరూపియగు ఈమాయ జడరూపియనియు మోహనరూపియనియు శ్రు॥ తదేతజ్జడంమోహాత్మకం॥ అనెడిశ్రుతియే లోకానుభవమును స్పష్టీకరించుచున్నది. మరియు జడభావమోహనభావములరెండును ప్రకృతియొక్కకార్యములనెడ విష

యము పిల్లవాడు గొల్లవాడు మొదలగు సర్వజనులకును అనుభవసిద్ధులుగుటవల్ల శ్రు||
అనంతం|| అ నెడిశ్రుతి ఆతమోరూపియగుమాయకు అనంతస్వభావమును జెప్పెను.

అనగా సర్వానుభవసిద్ధత్వమే అనంతస్వభావమని తెలియవలెను.

ఆన. ఇప్పుడు జడమోహశబ్దార్థములంజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| అచిదాత్మఘటాదీనాంయత్స్వరూపంజడంహితత్వే||

యత్రకుంఠీభవేద్బుద్ధిస్సమోహభిలోకికాః|| ౧౨౭.

టీ. అచిదాత్మఘటాదీనాం = అచిదాత్మ - అచేతనవస్తువులగు, ఘటాదీనాం -
ఘటాదులకు, యత్ - ఏ, స్వరూపం - స్వరూపముగలదో, తద్ధి - అదియే, జడం -
జడశబ్దార్థమగును. యత్ర - ఎచ్చట, అనగా నేవిషయమందనుట. బుద్ధిః - బుద్ధి,
కుంఠీ - పొరబాటునుబొందినది, భవేత్ - అగునో, సః-ఆది, మోహాదుః - మోహమని,
లోకికాః - లోకికులుజెప్పుదురు.

తా. అచేతనములగు ఘటాదులకు ఏస్వరూపముగలదో అదియే జడశబ్దార్థ
మగును. మరియు ఏవిషయమందు బుద్ధి పొరబాటునుబొందినదగునో అదిమోహ
శబ్దార్థమగును.

శ్లో|| ఇత్థం లోకికదృష్టైతత్సర్వైరవ్యనుసూయతే||

యుక్తిదృష్ట్యాత్వనిర్వాచ్యంనాసదాసీదితిశ్రుతే|| ౧౨౮.

టీ. ఇత్థం - ఈప్రకారము, లోకికదృష్టా - లోకదృష్టిచేత, ఏతిత్ - ఈజాడ్య
మోహలక్షణతమోరూపత్వము, సర్వైరపి - సర్వజనులచేతయు, అనుభూయతే -
అనుభవింపబడుచున్నది. యుక్తిదృష్ట్యాత్వం - యుక్తిదృష్టిచేతనో, నాసదాసీదితి -
సత్యాసత్యరూపికాదనిచెప్పెడి, శ్రుతేః - శ్రుతివల్ల, అనిర్వాచ్యం - వాక్కుచేజెప్ప
టకు శక్యముగానిదగును.

తా. ఈపైనచెప్పబడిన జాడ్యమోహలక్షణతమోరూపత్వము లోకదృష్టిచేత
సర్వజనులచేననుభవింపబడుచుండుటవల్ల సర్వానుభవసిద్ధత్వలక్షణముగల అనంత
స్వభావము మాయకుసిద్ధించెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే ఈప్రకారము మాయకు
సర్వానుభవసిద్ధత్వముగలుగుచుండగా ఆమాయ ఘటాదికమువలె జ్ఞానముచేతనిచింతింప
బడదుగదా?. ఉ. యుక్తిదృష్టిచేత ఆమాయ సత్యమనియైనను అసత్యమనియైనను
జెప్పుటకు శక్యముగానిదగును. గమక ఆమాయ జ్ఞానముచేతనిచింతింపబడునని తెలియ
వలెను. ప్ర. అయితే ఆమాయ (అనిర్వాచ్యం) వాక్కుచేజెప్పుటకుశక్యముగానిదను
టయందు ప్రమాణమేమి?. ఉ. మాయ సత్యముగాదనియు అసత్యముగాదనియుం
జెప్పెడి శ్రు|| నాసదాసీన్నోసదాసీత్|| ఇత్యాదిశ్రుతియే ప్రమాణమగును.

అవ. ఈశ్రుతియొక్క యభిప్రాయము నిష్పడుచెప్పమన్నాడు.

శ్లో॥ సాసవాసీద్విభాతత్వాన్నోసదాసీచ్ఛబాధనాత్.

విద్యాదృష్ట్యాశ్చిత్రంతుచ్ఛంతస్యనిత్యనివృత్తితః॥ ౧౨౯.

టీ. విభాతత్వాత్ - ఆమాయప్రకాశించుచుండుటవల్ల, అసత్ - లేనిది, నాసీత్ - కాదు. బాధనాత్ - శ్రుతినిషేధించుటవల్ల, అనగా శ్రుతిచేనిషేధింపబడుటవల్లననుట. సచ్చ - ఉండునదియు, అనగా సత్యమనుట. నోఅసీత్ - కాదు. తస్య - ఆతమోరూపియగుమాయ, నిత్యనివృత్తితః = నిత్య - సర్వదా, నివృత్తితః - నివృత్తినిబొందుటవల్ల, విద్యాదృష్ట్యా - జ్ఞానదృష్టిచేత, తుచ్ఛం - తుచ్ఛరూపియగును.

తా. ఆతమోరూపియగుమాయ ప్రత్యక్షముగా దోచుచుండుటవల్ల (అసత్యం) = లేనిదిగాదని శ్రుతి నాసదాసీత్. అనెడి శ్రుతిజెప్పచున్నది. మరియు ఈమాయా రూపములేనిదేయగునని చెప్పెడి శ్రుతి నేహనానాస్తికించన॥ అనెడి శ్రుతిచేతనిషేధింపబడుటవల్ల సత్యముగాదు. మరియు సత్యాసత్యరూపమువిరుద్ధమగుటవల్ల శ్రుతి అయ్యుక్తం॥ అనెడిశ్రుతిచేత ఆమాయ ఉపేక్షింపబడదు. ఈప్రకారముగా శ్రుతియుక్తిదృష్టిచేత ఆమాయ అనిర్వచనీయమనితెలిపెనని తెలియవలెను. మరియు విద్వాంసులయొక్క అనుభవముచేత శ్రుతి తుచ్ఛమిదంరూపస్య॥ అనెడిశ్రుతి ఆమాయకు తుచ్ఛత్వమును దెలుపుచున్నది. అనగా జ్ఞానదృష్టిచేత ఆమాయ సర్వదాలేనిదేనని యభిప్రాయము. ప్ర. ఆమాయ తుచ్ఛరూపియగుటకు గారణమేమి?. ఉ. జ్ఞానము చేత సర్వదానివర్తింపబడుటవల్ల తుచ్ఛమగునని తెలియవలెను. తుచ్ఛమనగా కాలత్రయమందును లేనిదనియర్థము.

అవ. ఈయుపపాదించబడిన అర్థము నుపసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ తుచ్ఛానిర్వచనీయాచవాస్తవీచేత్యసాత్రిథా.

జ్ఞేయామాయాత్రిభిర్వైశ్చైతయాక్తికలౌకికైః॥ ౧౩౦.

టీ. అసౌ - ఈ, మాయా - మాయ, శ్రౌతయాక్తికలౌకికైః = శ్రౌత - శ్రుతి సంభధమైనట్టియు, యాక్తిక - యుక్తిసంభధమైనట్టియు, లౌకికైః - లోకసంబంధమైనట్టియు, త్రిభిః - మూడైన, వైశ్చై - జ్ఞానములచేత, అనగా దృష్టులచేసెనుట. తుచ్ఛా - సర్వదాలేనిదనియు, అనిర్వచనీయాచ - నోటిచేజెప్పుటకు శక్యముగానిదనియు, వాస్తవీచ - సత్యమనియు, ఇతి - ఈప్రకారము, త్రిథా - మూడువిధములు గలదిగా, జ్ఞేయా - తెలియదగినదగును.

తా. ఈమాయ శ్రౌతబోధచేత మూడుకాలములయందును లేనిదనియు యు

త్రిసంభంధబోధచేత అనిర్వచనీయమనియు లౌకికబోధచేత వాస్తవమనియు ఈ ప్రకారము త్రివిధముగా దెలియదగినదగును.

అవ. ఈజగత్తుయొక్క ఉనికిలేములను జూపుచున్నదనిచెప్పెడి శ్రు॥ అస్య సత్త్వమసత్త్వంచదృశ్యయతి॥ అనెడిశ్రుతియొక్క అర్థమగు ఈమాయయొక్కకృత్యము నిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు

శ్లో॥ అస్యసత్త్వమసత్త్వంచజగతోదర్శయత్యసౌ॥

ప్రసారణాచ్చసంకోచాద్యథాచిత్రీపటస్తథా॥ ౧౩౧.

టీ. ప్రసారణాత్ - తెరచుటనుచేయుటవల్లను, సంకోచాత్ - మడపును బొందుటవల్లను, చిత్రపటః - చిత్రపటము, యథా - ఏప్రకారముగా దనయందు గల చిత్తరువుయొక్క ఉనికిలేములందెఱుపుచున్నదో, తథా - అప్రకారము, అసౌ - ఈమాయ, అస్య - ఈ, జగతః - జగంబయొక్క, సత్త్వం - ఉనికినియు, అసత్త్వంచ - లేమినియు, దర్శయతి - చూపుచున్నది.

తా. చిత్రపటము తెరవబడుచు తనయందుగల చిత్రవర్ణస్థితిని జూపినట్లును ఆచిత్రపటము మడవబడుచు తనయందుగల చిత్రవర్ణములను జూపనట్లును ఈమాయ ఈజగంబయొక్క ఉనికిలేములంజూపుచున్నది. ఇదియేమాయయొక్కకృత్యమగును.

అవ. శ్రు॥ స్వతంత్రాస్వతంత్రత్వేన॥ అనెడి శ్రుతిచేత, మాయకు, ౧. స్వాతంత్ర్యము, ౨. అస్వాతంత్ర్యము, ఈరెండును జూపబడుటచేత, ఆరెంటియందును పుష్పదుసబబును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్వతంత్రాహిమామాయాస్వాదవృత్తీతేర్షినాచితం॥

స్వతంత్రాపితవైస్వాదసంగస్వాన్యథాకృతేః॥ ౧౩౨.

టీ. మాయా-మాయ, చితంవినా-చిత్తునువిడిచి, అనగానాశతనవిడచియనుట. అప్రతీతేః-తోపమివల్ల, అస్వతంత్రాహి-స్వాతంత్ర్యములేనిదే, స్వాత్-అగును అసంగస్య-కూటస్థాతీతమ, అన్యథా-మరియొకవిధముగా, అనగాసంగముగలవానిని గాననుట. కృతేః-చేయుటవల్ల, స్వతంత్రాపి-స్వాతంత్ర్యముగలదియు, తదైవ-ఆప్రకారమే, స్వాత్-అగును.

తా. మరియు ఆమాయ తననుప్రకాశింపజేసెడి ఆతత్వచైతన్యమును విడచి ప్రత్యేకముగాదోపమిచేత అస్వతంత్రయనిచెప్పబడును. మరియు అసంగమైనకూటస్థాతీతమ అన్యవిధముగాజేయుటవల్ల ఆమాయ స్వతంత్రయనియుం జెప్పబడును.

అన. కూటస్థాత్మకమజేసిన అన్యవిధమునే, యిప్పుడు సృష్టికరించుచున్నాడు.
శ్లో॥ కూటస్థాసంగమాత్మనంజగత్త్వేనకరోతిసా।

చిదాభాసస్వరూపేణజీవేశావపినిర్తమే॥ ౧౩౩.

టీ. సా-ఆమాయ, కూటస్థాసంగం=కూటస్థ-కూటస్థభావముచేత, ఆసంగం-
విస్సంగుడైన, ఆతాతనం-ప్రత్యగాత్మకము, జగత్త్వేన-జగద్భావముగా, అనగాజగద్రూపి
పునిగాననుట. కరోతి-చేయుచున్నది. చిదాభాసస్వరూపేణ-చిదాభాసరూపముచే
త, జీవేశావపి-జీవేశ్వరులనిద్దరినిగూడ, నిర్తమే-నిర్మించినది.

తా. ఆమాయ కూటస్థస్వభావముచేత నిస్సంగుడైన ప్రత్యగాత్మకము జగద్రూప
ముగల వానినిగాజేయుచున్నది. అనగా ఆప్రత్యగాత్మకనందు సర్వజగత్తునుకల్పించి
నదని యభిప్రాయము. మరియు శ్చ॥ జీవేశావభాసేనకరోతి॥ అనెడి శ్రుతిప్రకా
రము ఆమాయ చిదాభాసస్వరూపముజేత జీవేశ్వరులనిద్దరిని సృష్టించెను. అనగా
జీవేశ్వరవిభాగమును జేసెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ కూటస్థమనుషద్రుత్యకరోతిజగదాదికం।

దుర్లుభైకవిధాయన్యాయాయాంకాచమత్యైతి॥ ౧౩౪.

టీ. కూటస్థం-కూటస్థాత్మకము, అనుషద్రుత్య-ఉపద్రవించక, అనగా గూటస్థు
నకు ఉపద్రవముగలిగింపకనుట. జగదాదికం - జగముమొదలగుదానిని, కరోతి -
చేయుచున్నది. దుర్లుభైకవిధాయన్యాయం = దుర్లుభైక - కేవలదుర్లుటత్వమును,
అనగా నసాధ్యముననుట. విధాయన్యాయం - ఘటింపజేసెడి, మాయాయాం - మా
యాయందు, చమత్యైతి - ఆశ్చర్యకారణము, కా - ఏమి? అనగాలేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే ఆమాయ ప్రత్యగాత్మకనందు జగదాదికమునుకల్పించుటచేత
ఆప్రత్యగాత్మక అన్యవిధముగలవానినిగాజేసెనయెడల అతనికిగలకూటస్థస్వభావము
నకు హానిగలకలేదాయేమి? ఉ. ఆకూటస్థస్వభావమునకు ఉపద్రవము గలిగింపకనే
ఆకూటస్థునియందు జగదాదిస్వరూపమునుకల్పించెను. ప్ర. అయితే కూటస్థభావము
నకు విఘాతములేనట్లుగా ఆకూటస్థునియందు జగదాదిస్వరూపమును గల్పించుట
దుర్లుటముగాదాయేమి? ఉ. కేవలదుర్లుటత్వమును ఘటింపజేసెడి స్వభావముగల
మాయాయందు ఆశ్చర్యకారణములేదు. అనగా కేవలదుర్లుటత్వమును ఘటింపజేసెడి
స్వభావము మాయాయందుండుటచేత ఇదియొకయాశ్చర్యకారణముగాదనియు అట్లు
దుర్లుటత్వమును ఘటింపజేసెడి స్వభావము మాయాయందులేనియెడల మాయాశబ్దా
ర్థమే చెడిపోవునని యభిప్రాయము.

అవ. మాయకు దుగ్ధటకారిత్వ స్వభావముగలిగియుండుటయందు దృష్టాంతమునిప్పుడు జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ద్రవత్వముదలేవహ్నినాన్లంకారిణ్యమశ్నని।

మాయాయాందుగ్ధటత్వంచస్వతస్సిధ్యతినాన్యతః॥ ౧౩౪.

టీ. ఉదకే-జలమందు, ద్రవత్వం-లేడియు, నహ్నా-అగ్నియందు, ఔష్ణం-ఉష్ణస్వభావంబును, అశతవి-రాతియందు, కారిత్యం-కఠినత్వంబును, మాయాయాం-మాయయందు, దుగ్ధటత్వంచ-గుగ్ధటకారిత్యంబును, స్వతః-స్వాభావికముగా, సిధ్యతి-సిద్ధించుచున్నది. అన్యతః-అన్యపదార్థమువల్ల, న-సిద్ధించుటలేదు.

తా. మరియు జలమందు ద్రవత్వంబును అగ్నియందు ఉష్ణత్వంబును. రాతియందు కఠినత్వంబును స్వాభావికముగానున్నవేయగుగాని అన్యపదార్థమువల్ల గలుగునట్లు మాయయందు దుగ్ధటమును ఘటించజేసెడి శక్తియు స్వాభావికముగా నున్నదేయగుగాని అన్యపదార్థమువల్ల గలిగినదిగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సవేత్తిలోకోయావత్తంసాక్షాత్తావచ్ఛమతక్రొత్తిం।

ధత్తేమనసిపశ్చాత్తుమాయైషేతుప్రశామ్యతి॥ ౧౩౫.

టీ. లోకః-జనము, యావత్-ఎంతవర్యంతము, తం-ఆమాయాప్రయోగకర్తను, సాక్షాత్-ప్రత్యక్షముగా, సవేత్తి-ఎరుగదో, తావత్-అంతవర్యంతము, మనసి-మనస్సునందు, చమతక్రొత్తి-చమత్కారహేతుత్వమును, ధత్తే-ధరించుచున్నది. పశ్చాత్తు-ఆమాయాప్రయోగకర్తనెరిగినపిమ్మటనో, ఏషా-ఇది, మాయేతి-మాయయని, ఉపశామ్యతి-ఉపశమమును బొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే లోకమందు మాయకు చమత్కారహేతుత్వము గనబడుచుండగా మాయయొక్క దుగ్ధటకారిత్యము ఆశ్చర్యకారణముగాదని యెట్లు చెప్పితిరి? ఉ. లోకమందును ఇంద్రజాలాది మాయాప్రయోగకర్తను జనులెంతవర్యంతము ప్రత్యక్షముగా జూడరో అంతవర్యంతము ఇది బహుచమత్కారహేతువుగానున్నదని మనస్సునందు ధరించుచున్నారు. ఆమాయాప్రయోగకర్తను బ్రత్యక్షముగాజూచినపిమ్మట ఇదిమాయయని జనులు ఉపేక్షించుచున్నారు. కనుక మాయాప్రయోగకర్తను ప్రత్యక్షముగా జూచెడివర్యంతమే ఆమాయ ఆశ్చర్యకారణమగుగాని మాయాప్రయోగకర్తను జూచినపిమ్మట ఆశ్చర్యకారణముగాదని తెలియవలెను.

అవ. మరియు, జగంబు సత్యమని చెప్పెడి, తార్కికాదివాదులను గురించి, యిట్టిచోద్యములు జేయదగినవేయగుగాని, జగంబు మాయామయమని జెప్పెడి, మాయావాదనిగురించి, యిట్టిచోద్యములంజేయరాదని యిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రసరంతిహిచోద్యానిజగద్వస్తుత్పవాదఘ్నా।

నచోదనీయంమాయాయాంతస్యాశ్చోద్వైకరూపతః॥ ౧౩౭

టీ. జగద్వస్తుత్పవాదఘ్న=జగత్-ప్రపంచమునకు, వస్తుత్వ-సత్యత్వమును, వాదఘ్న-వాదించెడి తార్కికాదులయందు, చోద్యాని-చోద్యములు, ప్రసరంతిహి-వ్యాపించుచున్నవి. తస్యాః-అమాయకు, చోద్వైకరూపతః=చోద్య-ఆశ్చర్యమే, ఏకముఖ్యమైన, రూపతః-స్వరూపమగుటవల్ల, నూయాయాం-మాయయందు, చోదనీయం-జేయదగిన చోద్యము, న-లేదు.

తా. మరియు జగంబు సత్యమని చెప్పెడి తార్కికాది వాదులయందు చోద్యములు వ్యాపించుచున్నవేగాని అమాయకుచోద్యమొక్కటియే ముఖ్యస్వరూపమగుటవల్ల అమాయయందు జేయదగిన చోద్యములేదని తెలియవలెను.

అవ. మాయావాదనిగురించి చోద్యముజేయుటయందు, అతిప్రసంగమునిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ చోద్యేపియదిచోద్యంస్యాత్తచ్చోద్యేచోద్యతేమయా।

పరిహార్యంతతశ్చోద్యంనపునఃప్రతిచోద్యతాం॥ ౧౩౮.

టీ. చోద్యేపి-చోద్యవిషయమందును, చోద్యం-చోద్యము, స్యాద్ద్యది-కలిగినయెడల, అనగా చోద్యమును చేసినయెడలననుట. తచ్చోద్యే-అచోద్యమందు, మయా-నాచేత, చోద్యతే-ఘరియొక చోద్యముజేయబడును. తతః-అందువల్ల, చోద్యం-చోద్యవిషయము, పరిహార్యం - పరిహరింపదగినదగును. పునః - మరల, నప్రతిచోద్యతాం-ప్రతిచోద్యమును జేయకుండువుగాక. అనగా బ్రతిచోద్యమును చేయరాదనుట.

తా. మరియు జగంబు మాయామయమని వాదించెడివానినిగురించి నీవుచోద్యమును జేసేతివేని నీచోద్యమందు నాచేతమరియొక చోద్యము జేయబడును. ప్ర. అయితే యేమిచేయదగినదోచెప్పుము? ఊ. చోద్యవిషయము పరిహరింపదగినదేయగుగాని ప్రతిచోద్యమును చేయరాదు.

అవ. ఈయర్థధునే మరల యిప్పుడు విశదముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విస్తయైకశరీరాయామామాయాశ్చోద్యరూపతః!

అన్వయఃపరిహారోస్వాబుద్ధిమద్భిఃప్రయత్నతః॥

౧౩౯.

టీ. విశ్రుతయైకశరీరాయాః=విశ్రుతయ-ఆశ్చర్యము, ఏక-ఒక్కటియే, శరీరాయాః-శరీరముగాగల, మాయాయాః-మాయకు, చోద్యరూపతః-చోద్యస్వరూపమగుటవల్ల, బుద్ధిమద్భిః-బుద్ధిమంతులచేత, ప్రయత్నతః-ప్రయత్నమువల్ల, ఆస్యాః-ఈమాయకు, పరిహారః-పరిహారము, ఆన్వేష్యః వెదుకదగినదగును.

తా. ఆశ్చర్యమొక్కటియే శరీరముగాగలమాయ చోద్యస్వరూపియగుటవల్ల బుద్ధిమంతులగు జనులు ప్రయత్నముచేత ఈ మాయకు పరిహారమును వెదుకవలెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ మాయాత్వమేవనిశ్చేయమితిచేత్తర్హినిశ్చిను।

లోకప్రసిద్ధమానూయాలక్షణంయత్తదీక్ష్యతాం॥ ౧౪౦.

టీ. మాయాత్వమేవ - మాయాస్వభావమే, ఆనగామయాలక్షణమనుట. నిశ్చేయమితిచేత్-నిశ్చయింపదగినదనియంటివేని. తర్హి-అట్లైనయెడల, నిశ్చిను-నిశ్చయింపుము. లోకప్రసిద్ధమానూయాః=లోకప్రసిద్ధ-లోకప్రసిద్ధమగు, మాయాయాః-మాయకు, యత్-ఏ, లక్షణం-లక్షణముగలదో, తత్-ఆలక్షణము, ఈక్ష్యతాం-చూడబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే జగంబునకు మాయాస్వభావనిశ్చయముగలుగుచుండగా దాని పరిహారమును వెతకుట ఉచితమగునేగాని ఆమాయాస్వభావ నిశ్చయమేసిద్ధించనప్పుడు పరిహారముతోటి బింద్యేమి? ఉ. జగంబునకు మయాలక్షణము నిశ్చయింపదగినదని యంటివేని, సరి. నిశ్చయింపుము. ప్ర. అయితే ఆమయాలక్షణమేమి? ఉ. లోకప్రసిద్ధమగు మాయకు ఏ లక్షణముగలదో ఆలక్షణమును దెలిసికొనుము.

శ్లో॥ ననిరూపయితుంశక్యవిస్పృష్టంభాసతేచయా।

సామాయేతీంద్రజాలాదౌలోకాస్సంప్రతిపేదిరే॥ ౧౪౧.

టీ. యా-ఎద్ది, ఇంద్రజాలాదౌ-ఇంద్రజాలాదికమందు, నిరూపయితుం-నిర్ణయించుటకు, నశక్యసతి-శక్యముకానిదగుచు, విస్పృష్టం-మిక్కిలి స్పృష్టముగా, భాసతేచ-ప్రకాశించుచున్నదో, సా-అద్ది, మాయేతి-మాయయని, లోకాః-జనులు, సంప్రతిపేదిరే-పొందిరి. ఆనగా గ్రహించిరనుట.

తా. ప్ర. అయితే ఆలోకప్రసిద్ధమాయకైనను లక్షణమేమి? ఉ. ఇంద్రజాలాదికమందు ఎద్ది నిర్ణయించుటకు శక్యముగాక మిక్కిలి స్పృష్టముగా ప్రకాశించుచున్నదో అద్ది మాయయని లోకులు గ్రహించిరి.

అవ. ఈపృష్టాంతసిద్ధిలక్షణము నిష్పదు దాష్టాంతికమందు నిర్ణయించుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్పష్టంభాతిజగచ్చేదమశక్యంతన్నిరూపణం।

మాయామయంజగత్తస్మాదీక్షస్వాపక్షపాతతః॥ ౧౮౨.

టీ. ఇదం-ఈ, జగచ్చ-జగంబును. స్పష్టం-స్పష్టముగా, భాతి-తోచుచున్నది. తన్నిరూపణం=తత్-ఆజగంబుయొక్క, నిరూతణం-నిరూపణము, ఆశక్యం-శక్యముగాదు. తస్మాత్-అందువల్ల, అపక్షపాతతః-నిష్పక్షపాతముచేత, జగత్-ప్రపంచమును, మాయామయం-మయామయముగా, ఈక్షస్వ-చూడుము.

తా. అప్రకారమే యీజగంబును స్పష్టముగా దోచుచున్నది. ఆజగంబుబుట్టి నవిధమును నిర్ణయించుటకు శక్యముగాదు. కనుక నిష్పక్షపాత బుద్ధిచేతజగత్తును మాయామయమునుగా జూడుము.

శ్లో॥ నిరూపయితుమారభేన్నిఖిలైరపిపండితైః।

అజ్ఞానంపురతస్తేషాంభౌతికత్యాసుకాసుచిత్॥ ౧౮౩.

టీ. నిఖిలైరపిపండితైః-సకల పండితులచేతను, నిరూపయితుం-జతన్నిరూపణముజేయుటకు, ప్రారభేన్-ప్రారంభించుచుండగా, తేషాం-ఆపండితులయొక్క, పురతః-ఎదుట, కాసుచిత్-కొన్నియగు, కత్యాసు-కక్ష్యలయందు, అజ్ఞానం-అజ్ఞానము, భౌతి-తోచుచున్నది. అనగాదోచుచుండెనుట.

తా. ప్ర. అయితే జగత్తును నిరూపించుటకు ఎందుకుశక్యముగాదు?. ఉ. సకలపండితులును జగన్నిరూపణము జేయుటకు ప్రారంభించుచుండగా వారియెదుటకొన్నికక్ష్యలయందు అజ్ఞానము దోచుచుండెను. అనగా బండితులుకొన్ని కోటిలుగాజేరి జగత్తుబుట్టినవిధమును నిర్ణయింపవలెనని ప్రశ్నోత్తరములను జరుపుచుండగా తుదకుకొన్ని కోటిలయందుండి పండితులు సమాధానమును జెప్పజాలక మాకేమియుండలియదనిరి. ఇదియే అజ్ఞానమగును, కనుక జగత్తు పుట్టినవిధమును నిర్ణయించుటకు శక్యముగాదు.

అవ, ఆ శక్యముగాని విధమునే, ఇప్పుడు ఉదాహరణముచేత స్పష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహేంద్రియాదయోభావావీర్యేహోత్పాదితాఃకథం।

కథంవాతత్యైతన్యమిత్యుక్తేతేకిముత్తరం॥ ౧౮౪.

టీ. దేహేంద్రియాదయః - దేహేంద్రియాదులగు, భావాః - పదార్థములు, వీర్యేణ - వీర్యముచేత, కథం - ఎట్లు, ఉత్పాదితాః - పుట్టెను. తత్ర - అదేహేంద్రియాదులయందు, చైతన్యం - చైతన్యము, కథంవా - ఎట్లుగలిగెను. ఇతి - ఈ ప్రకారము, ఉక్తేనతి - అడుగబడుచుండగా, తే - నీయొక్క, ఉత్తరం - ప్రత్యుత్తరము, అనగా సమాధానమునుట. ౩౦ - ఏమి.

తా. దేహేంద్రియాది పదార్థములు వీర్యముచే నెట్లుగలిగెను. మరియు ఆ దేహేంద్రియాదులయందు చైతన్య మెట్లుకలిగెను. ఇట్లు నిన్ను అడిగినయెడల ఇందుకు నీయొక్కప్రత్యుత్తరమేమో చెలియజేయుము.

అవ. ఇప్పుడు స్వభావవాదిచేసెడి శంకను బూర్వపక్షముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ వీర్యవైస్వసస్వభావశ్చేతగ్రంథద్విదితంత్యయా।

అన్వయవ్యతిరేకాయాభగ్నౌతౌవంధ్యవీర్యతః॥ ౧౮౫.

టీ. వీర్యస్య - వీర్యమునకు, ఏషః - ఇది, స్వభావశ్చేత్ - స్వభావమని యంటివేని, తత్ - అది, త్వయా - నీచేత, కథం - ఎట్లు, విదితం - తెలియబడెను. యా - నీ, అన్వయవ్యతిరేకా - అన్వయవ్యతిరేకములుగలవా, తా - ఆ అన్వయ వ్యతిరేకములు రెండును, వంధ్యవీర్యతః=వంధ్య - వంధ్యా స్త్రీయందుగల, వీర్యతః. వీర్యమువల్ల, భగ్నౌ - చెడిపోయెను.

తా. ప్ర. అయితే దేహేంద్రియాదులను గలిగించుట వీర్యమునకు స్వభావ మని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. ఓస్వభావవాదీ అదియంతయు వీర్యమునకు స్వభావ మని నీకెట్లుచెలిసెను. ప్ర. ఎక్కడెక్కడ వీర్యముగలదో అక్కడక్కడ దేహేంద్రియాదులు బుట్టుచున్నవని యెరుగుట అన్వయమగును. మరియు ఎక్కడెక్కడ వీర్యములేదో అక్కడక్కడ దేహేంద్రియాదులు బుట్టలేదనియెరుగుట వ్యతిరేకమగును. ఈ అన్వయవ్యతిరేకమువల్ల వీర్యమునకు ఇది స్వభావమని యెరుగబడుచుండ లేదాయేమి? ఉ. వంధ్యాస్త్రీయందుగలవీర్యము వ్యర్థమగుచుండుటతల్ల నీవుచెప్పిన అన్వయవ్యతిరేకములకు వ్యాప్తిలేదు. కనుక అట్లుచెప్పరాదు.

శ్లో॥ నజానామికిమప్యేతదత్వం తేశరణంతవ।

అతపవమహంతోస్యప్రవదంతీంద్రజాలతాం॥ ౧౮౬.

టీ. అంత్యే - అంత్యమందు, ఏతత్ - ఇది, కిమపి - కొంచమైనను, నజానామి - ఎరుగను. తవ - నీకు, శరణమితి - నమస్కారమని చెప్పగలవు. అతపవ- అందువల్లనే, మహంతః - పెద్దలగుమునులు, అస్య - ఈజగంబునకు, ఇంద్రజాలతాం- ఇంద్రజాలస్వభావమును, ప్రవదంతి - చెప్పుచురు.

తా. ఇట్లు మాటిమాటికిని ప్రశ్న జేయగా తుదకు ఈవిషయమును కొంచమైనను నే నెరుగననియు నీకు శరణమనియుం బ్రత్యుత్తరమునివ్వగలవు. కనుకనే మహాత్ములగు మునులు ఈజగంబునకు ఇంద్రజాలస్వభావమునుజెప్పిరి. అనగా ఈజంగంబంతయు ఇంద్రజాలమువలె మాయామయమని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ చెప్పబడిన ప్రకారము జగంబు అనిర్వచనీయమనెడి విషయమైనపుద్గసమృతి నివృద్ధు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతస్మాత్కామి వేంద్రజాలమపరం యద్గర్భ వాస్తేస్థితం।

రేతశ్చేతతిహస్తమస్తకపదప్రోద్భూతనానాంకురం।

పర్యాయేణ శిశుత్వయా వనజరావేషైరనేకైర్వృతం।

పశ్యత్వత్త్రుణోతిజిఘ్రితతథాగచ్ఛత్యథాగచ్ఛతి ॥౧౮౭॥

టీ. గర్భవాస్తే - గర్భస్థలమందు, స్థితం - స్థితినిబొందినట్టి, యత్ - ఏ, రేతః - ఇంద్రియముగలదో, (తత్) ఆ యింద్రియము, హస్తమస్తపదప్రోద్భూతనానాంకురం సత్ = హస్త - చేతులుగాను, మస్తక - శిరస్సుగాను, పద - పాదములుగాను, ప్రోద్భూత - పుట్టిన, నానాంకురంసత్ - నానావిధపరిణామముగలదగుచు, అనగా నానావిధ అంకురములంగలదనుట. పర్యాయేణ - పిమ్మట, అనేకైః - అనేకములగు, శిశుత్వయావనజరావేషైః = శిశుత్వ - బాల్యలక్షణమునునట్టియు, యావన - యావనలక్షణమునునట్టియు, జరా - జరాలక్షణమునునట్టి, వేషైః - వేషములతోటి, వృతం సత్ - కూడినదగుచు, చేతతి - ఎరుగుచున్నది. పశ్యతి - చూచుచున్నది. అత్తి - తినుచున్నది. శ్రుణోతి - వినుచున్నది. జిఘ్రితి - ఆహ్వానించుచున్నది. అధ - పిమ్మట. ఆగచ్ఛతి - వచ్చుచున్నది. తథా - అప్రకారము, గచ్ఛతి - పోవుచున్నది. ఏత సాత్ - ఇంతకంటె, అపరం - మరియొకటియైన, ఇంద్రజాలం - ఇంద్రజాలము, కిమివ - ఎటువంటిది. అనగా నింతకంటె మరియొక ఇంద్రజాలములేదనుట.

తా. గర్భస్థలమందు ఏయింద్రియముగలదో అది కాళ్లు చేతులు శిరస్సు మొదలగు అవయవరూపముగా సంకురించినదగుచు పిమ్మట కాలక్రమముచేత బాల్యయావనజరాలక్షణములనెడి వేషములతో గూడినదగుచు ఎరుగుచు చూచుచు తినుచు వినుచు మూర్ఛించుచు వచ్చుచు పోవుచున్నది. ఇంతకంటె మరియొక ఇంద్రజాల మెటువంటిదని పెద్దలగుమునులు జెప్పదురు.

అవ. దేహమునకుమాత్రమేగాక అచేతనమగు మట్టిచెట్లు మొదలగుదానికి దుర్నిరూపత్వము గలిగియున్నదని యిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహవద్వటధాన్యాదౌసువిచార్యవిలాక్యతాం।

కృధానాకుత్రవావృక్షస్తస్తాన్తాయేతినిశ్చిను॥ ౧౪౮.

టీ. దేహవత్ - దేహమువలె, వటధాన్యాదౌ - మట్టివిత్తనము, మొదలగు ధాన్యమందును, సువినార్య - చక్కగావిచారించి, విలాక్యతాం - చూడబడుగాక. ధానా - మట్టివిత్తనము, కృ - ఎక్కడ, అనగా మిక్కిలి చిన్నదనుట. పృథ్వివా - మట్టిచెట్టో, కుత్ర - ఎక్కడను, అనగా మిక్కిలి గొప్పదనుట. తస్తాత్ - అందువల్ల, మాయేతి - మాయయని, నిశ్చిను - నిశ్చయింపుము.

తా. దేహమువలెనే మట్టివిత్తనము మొదలగుబీజమునందును చక్కవిచారించి చూడుము. మట్టివిత్తనమెంతచిన్నదియో మట్టిచెట్టు ఎంతపెద్దదియో యోచింపుము. కనుక ప్రపంచమంతయు మాయామయమని నిశ్చయించి దేహేంద్రియములు బుట్టిన విధమును నిశ్చయించుటకు సాధ్యముగానియట్లు మట్టిచెట్టు మొదలగు అచేతనరాశియు గలిగినవిధమును నిశ్చయించుటకుశక్యముగాదని తెలిసికొనుము. అనగా జగంబంతయు మాయమని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నిరుక్తావభిమానం తేదధతేతార్కికాదయః।

హర్షమిశ్రాదిభిస్తేతుఖండనాదౌసుశిక్షితాః॥ ౧౪౯.

టీ. తే - ఆ, తార్కికాదయః - తార్కికాదులు, నిరుక్తా - తర్కశాస్త్ర మందు, అభిమానం - అభిమానమున్న, దధతే - ధరించుచున్నారు. తేతు - ఆతార్కికాదులూ, హర్షమిశ్రాదిభిః - హర్షమిశ్రులు మొదలగు ఆచార్యులచేత, ఖండనాదౌ - ఖండనాదిగ్రంథమందు, సుశిక్షితాః - చక్కగా శిక్షింపబడిరి.

తా. ప్ర. అయితే మేము మీకుదగినట్లు సమాధానమును జెప్పటకు అశక్తులమైనను పూర్వపు ఉదయనుడు మొదలగు తార్కికాచార్యులు మీకుదగిన సమాధానమును చెప్పియుండలేదా యేమి? ఉ. ఆఉదయనాది తార్కికులు తర్కమందు అభిమానపడుతులైయుండిరి. వారును ఆకాలమందుగల మాత్రదైత్యఆచార్యులగు హర్షమిత్రాదులచేత ఖండనాది గ్రంథములయందు చక్కగా శిక్షింపబడిరి.

అవ. ఈయర్థమందు సాంప్రదాయికుల వాక్యము నివ్వడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అచింత్యాఖిలయేభావానతాంస్తరేషుయోజయేత్।

అచింత్యరచనారూపంససాపిజగజ్జులు॥ ౧౫౦.

టీ. యేభావాః - ఏపదార్థములు, అచింత్యాః - చింతించుటకు శక్యములు గావో, అనగా జింతింపదగినవికావోయనుట. తాన్ - ఆపదార్థములను, తరేషు - తర్కములయందు, నయోజయేత్ ఖలు - నియమింపరాదు. అనగా శేర్పరాదనుట.

మనసాపి - మనసు చేసినను, జగత్ - ప్రపంచము, అచింత్యరచనారూపఖలు = అచింత్య - చింతించుటకు శక్యముగాని, అనగా జింతింపదగనియనుట. రచనారూపం ఖలు - కల్పనాస్వరూపముగలదేయగును.

తా. ఏపదార్థములు మనస్సుచే జింతించుటకు శక్యములుగావో అట్టి పదార్థములను తర్కములయందుగూర్చరాదు. మరియు జగంబు మనస్సుచేసినను చింతింపదగని కల్పనాస్వరూపముగలదగునని వృద్ధులుజెప్పిరి.

శ్లో॥ అచింత్యరచనాశక్తిబీజంమాయేతినిశ్చిను।

మాయాబీజంతదేవైకంసుఖప్రావనుభూయతే॥ ౧౫౧.

టీ. అచింత్యరచనాశక్తిబీజం = అచింత్య - చింతింపదగని, రచనాశక్తి - కల్పనాశక్తివంతమగు, బీజం - కారణము, మాయేతి. - మాయయని, నిశ్చిను - నిశ్చయింపుము. ఏకం - ఒకటియైన, తత్ - ఆ, మాయాబీజమేవ = మాయా - మాయయనెడి, బీజమేవ - కారణమే, సుఖప్రా - సుఖప్తియందు, అనుభూయతే - అనుభవించబడుచున్నది.

తా. ప్ర. సరి జగంబు చింతింపనశ్యకమైన కల్పనారూపేయగుగాక. అందుచేత మాయయందుగల విశేషమేమి? ఉ. ఈపూర్వోక్తప్రకారము జగంబు అచింత్య కల్పనారూపమగుటచేత అచింత్య కల్పనాశక్తివంతమగు కారణమెద్దియో అదియే మాయయని నిశ్చయింపుము. ప్ర. అయితే ఈవిధమైనకారణ మెచ్చటబాడబడెనో చెప్పుము? ఉ. ఆ ఒక్కటియైన మాయయనెడి కారణమే సుఖప్తియందు సర్వజనులచే ననుభవించబడుచున్నది.

శ్లో॥ జాగ్రత్స్వప్నజగత్తత్తలీనంబీజజవచుమః।

తస్మాదశేషజగతోవాసనాస్తత్సంస్థితాః॥

౧౫౨.

టీ. బీజ - విత్తనమందు, గ్రుమజవ - వృక్షము లయించియున్నట్లు, తత్ర - అనుష్ఠిసంబంధమాయయందు, జాగ్రత్స్వప్నజగత్ = జాగ్రత్స్వప్న - జాగ్రత్స్వప్న రూపమగు, జగత్ - ప్రపంచము, లీనం - అణగియున్నది. తేనాతత్ - అందువల్ల, అశేషజగతః - సర్వజగంబుయొక్క, వాసనాః - వాసనలు, తత్ర - అమాయయందు, సంస్థితాః - స్థితినిబొందియున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే అనుభుప్తి జగత్కారణమెట్లాయెను? ఉ. విత్తనమందు వృక్షము లయించియున్నట్లు అనుభుప్తియందు జాగ్రత్స్వప్న రూపజగంబంతయు లయించియున్నది. ప్ర. అయితే అందువల్ల ఏమి? ఉ. ఏకారణమువల్ల సర్వజగంబునకు కారణము మాయయగునో ఆ కారణమువల్ల సర్వజగంబుయొక్క వాసనలు ఆమాయయందున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యాబుద్ధివాసనాస్తానుచైతన్యప్రతిబింబతి.

మేఘాకాశవదస్పష్టచిదాభాసోనుమీయతాం॥ ౧౫౩.

టీ. యాః-ఏ, బుద్ధివాసనాః-బుద్ధివాసనలుగలవో; తాను - ఆబుద్ధివాసనల యందు, చైతన్యం - కూటస్థచైతన్యము, ప్రతిబింబతి - ప్రతిబింబమును బొందుచున్నది. అనగా బ్రతిబింబించుచున్నదనుట. మేఘాకాశవత్ = మేఘు - మేఘమందు, ప్రతిబింబించిన, ఆకాశవత్ - ఆకాశమువలె, అస్పష్టచిదాభాసః = అస్పష్ట - స్పష్టత్వమునుబొందని, చిదాభాసః - చిదాభానుడు, అనుమీయతాం - అనుమానింపబడుగాక. అనగా సనుమానప్రమాణముచే నెరుగబడుననుట.

తా. ప్ర. అయితే సర్వజగద్వాసనలును, మాయయందుండుటచేత ఆమాయ యందేమిగలిగెను? ఉ. ఆనుభూతిరూపమాయయందు ఏబుద్ధివాసనలుగలవో ఆబుద్ధివాసనలయందు చైతన్యము బ్రతిబింబించుచున్నది. ప్ర. అయితే ఆనుభూతిరూపమాయయందుగల బుద్ధివాసనలయందు ప్రతిబింబమున్నయెడల అనుభవింపబడలేదేమి? ఉ. మేఘమందు బ్రతిబింబరూపముగానుండెడి ఆకాశమువలె అస్పష్టరూపముగానుండుటచేత అచిదాభానుడు అనుభవింపబడలేదు. ప్ర. అయితే ఆప్రతిబింబరూప చిదాభాసేద్ధి మనకెట్లు గలుగును? ఉ. అనుమాన ప్రమాణముచేత ఆబుద్ధివాసనల యందు ప్రతిబింబరూప చిదాభానుడున్నట్లు మనము నిశ్చయింపవలెను.

శ్లో॥ సాభాసమేవతద్బిజంధీరూపేణప్రసాదితం॥

అతోబుద్ధౌచిదాభాసోవిస్పష్టంప్రతిభాసతే॥ ౧౫౪.

టీ. మాభాసం-అస్పష్టచిదాభాసునితోగూడిన, తద్బిజమేవ=తత్ - ఆమాయ నెడి, బిజమేవ-కారణమే, అనగా సజ్జానమేననుట. ధీరూపేణ-బుద్ధిరూపముగా, ప్రసాదితం - అంకురించుచున్నది. అతః-అందువల్ల, బుద్ధౌ-బుద్ధియందు, చిదాభాసః-చిదాభానుడు, విస్పష్టం-మిక్కిలిస్పష్టముగా, ప్రతిభాసతే-ప్రకాశించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే మేఘాంశమగు జలమందు ఆకాశప్రతిబింబము స్పష్టముగా దోచకున్నను దానిజాతీయమగు ఘటోదకమందు ఆకాశ ప్రతిబింబము స్పష్టముగా దోచుచుండుటచేత మేఘజలమందు ఆకాశ ప్రతిబింబము గలదని అనుమానప్రమాణముచేత నిశ్చయింపవచ్చును. ఇక్కడ అట్టిదృష్టాంతము లేమిచేత సౌఖ్యప్రయోగనిష్ఠబుద్ధి వాసనలయందు చిదాభానుడున్నట్లు అనుమాన ప్రమాణముచే నెట్లు ఘటించును? ఉ. ఇచ్చటయు అటువంటి దృష్టాంతమును సంపాదించుటకొరకు

జెప్పెద వినుము. చిదాభాసునితోగూడిన ఆమాయాసూత్రమును అజ్ఞానమే బుద్ధిరూపముగా బరిగమించుచు మిక్కిలి స్పష్టముగాతోచెడి చిదాభాసునిగలదగుచున్నది. ప్ర. అయితే ఇట్లు చెప్పుటచే నిక్కడి అనుభూత ప్రమాణమెట్లు స్థూచింపబడెను? ఉ. సుషుప్తిసంబంధ మాయయందుగల బుద్ధివాసనలు బుద్ధియొక్క ఆవస్థావిశేషములగుటవల్ల బుద్ధివృత్తియందుగల వలెనే చిత్తుయొక్క ప్రతిబింబవంతములగుటకు దగిన వని ఇట్లు అనుమానప్రమాణముచేత సౌఖ్యవృత్తమాయానిష్ఠబుద్ధి వాసనలయందు చిదాభాసుడున్నట్లు నిశ్చయింపవలెను.

అవ. ఇట్లు శ్రుతిచే జెప్పబడిన జీవేశ్వరులకుగల మాయీకత్వమును దెలిపి, ఈ ప్రతిపాదించబడిన యర్థము నిప్పుడు పసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయాభాసేనజీవేశౌకరోతీతిశ్రుతౌశ్రుతం॥

మేఘాకాశజలకాశావివతౌసువ్యవస్థితౌ॥

౧౫౫.

టీ. మాయా-మయాశక్తి, ఆభాసేన-చిదాభాసరూపముచేత, జీవేశౌ-జీవేశ్వరులను, కరోతీతి-చేయుచున్నదని, అనగా గలిగించుచున్నదని యనుట. శ్రుతౌ-వేదవాక్యమందు, శ్రుతం-విసబడుచున్నది. తౌ-ఆయాశ్వరజీవులిద్దరును, మేఘాకాశజలకాశవివ=మేఘాకాశ-మేఘాకాశమువలెను, జలకాశవివ-జలకాశమువలెను, సువ్యవస్థితౌ-స్థితినిబొందియున్నారు.

తా. ఈ చెప్పబడినప్రకారము ఆమాయ చిదాభాసరూపముచేత జీవేశ్వరుల నిద్దరిని కలిగించుచున్నదని శ్రుతియందు విసబడుచున్నది. ప్ర. అయితే జీవేశ్వరులకు మాయాకల్పితత్వము సమానమైయుండగా అజీవేశ్వరులకు మధ్యమందు భేదమెట్లు సిద్ధించెను? ఉ. ఆయాశ్వరజీవులిద్దరును అస్పష్ట స్పష్టోపాధులం గలిగియుండుట చేత మేఘాకాశ జలకాశములవలె స్థితిని బొందియున్నారు. అనగా అస్పష్ట స్పష్టోపాధులం గలిగియుండుటచేత ఆ యాశ్వర జీవులకు భేదము సిద్ధించెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, ఈశ్వరునకు మేఘాకాశ సామ్యమును స్ఫుటికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మేఘవద్వర్తతేమాయామేఘస్థితతుషారవత్॥

ధీవాసనాశ్చిదాభాసస్తుషారస్థఖవత్థితః॥

౧౫౬.

టీ. మాయా - మాయ, మేఘవత్ - మేఘమువలె, వర్తతే - పర్చించు.

చున్నది. మేఘస్థితమరవత్ = మేఘస్థిత - మేఘమందుండెడి, తమరవత్ - నూత్నైవయవనంతమగు జలమువలె, ధీవాసనాః - బుద్ధివాసనలు వర్తించుచున్నవి. చిదాభాసః - చిదాభాసుడు, తమరస్థఖవత్ = తమరస్థ - మేఘ నివృత్తనూత్నైవ జలమందుగల, ఖవత్ - ఆకాశమువలె, అనగా మేఘాకాశమువలెననుట, స్థితః - స్థితినిబొందియున్నాడు.

తా. మాయ మేఘమువంటిదగును. ఆ మాయయందుగల బుద్ధివాసనలు మేఘమందుగల నూత్నైవయవరూప జలమువంటిదగును. ఆ మాయానిష్ఠ బుద్ధివాసనల యందుగల చిదాభాసుడు, మేఘనిష్ఠ నూత్నైవయవరూప జలమందు ప్రతిఫలించిన ఆకాశ ప్రతిబింబమువంటి వాడగును.

శ్లో॥ మాయాధీనశ్చిదాభాసశ్చుతోమాయానుహేశ్వరః॥

అంతర్యామీచసర్వజ్ఞోజగద్యోనిస్సవహి॥ ౧౫౭.

టీ. మాయాధీనః = మాయా - మాయకు, ఆధీనః - అధీనుడగు, అనగా మాయయందు ప్రతిబింబించిన యనుట. చిదాభాసః - చిదాభాసుడు, మాయా - మాయాదిష్ఠాత యనియు, మహేశ్వరః - ఈశ్వరుడనియు, అనగా నియామకు డనుట. శ్రుతః - శ్రుతియందు వినబడుచున్నాడు. సవహ - ఆచిదాభాసుడే, అంతర్యామీచ - అంతర్యామి యనియు, సర్వజ్ఞః - సర్వమును దెలిసిన వాడనియు, జగద్యోనిః = జగత్ - ప్రపంచమునకు, యోనిః - కారణుడనియు, (శ్రుతః) శ్రుతి యందు వినబడుచున్నాడు.

తా. ప్ర. మాయాప్రతిబింబరూపుడగు చిదాభాసుడే ఈశ్వరుడనుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. మాయాధీనుడైన చిదాభాసుడే మాయకు ఆధారుడగు ఈశ్వరుడని శ్రుతియందు వినబడుచున్నాడు. గనుక శ్రుతియే ప్రమాణమగును. మరియు ఆచిదాభాసుడే అంతర్యామియనియు సర్వజ్ఞుడనియు జగద్యోనియనియు ఇట్టిగర్భములన్నియు ఆచిదాభాసునకే శ్రుతియందు వినబడుచున్నవి.

శ్లో॥ సౌఖ్యస్తమానందమయంపక్ష్మైశ్చపంశుగ్నిర్జగత్॥

ఏషసర్వేశ్వరత్రయోఽయంవేదోక్తశ్చేశ్వరః॥ ౧౫౮.

టీ. సౌఖ్యం - సుఖప్రి సంబంధమైన, ఆనందమయం - ఆనందమయశోకమును, ప్రకృత్య - ఉపకృమించి, ఏషః - ఈ యానందమయశోకము, సర్వేశ్వర

ఇతి - సర్వేశ్వరుడని, ఏవం - ఈ ప్రకారముగా, శ్రుతిః - వేదవాక్యము, జగ్ - చెప్పుచున్నది. సోయం - ఆ యీ యానందమయకోశము, వేదోక్తఈశ్వరః = వేద - వేదముచేత, ఉక్త - చెప్పబడిన, ఈశ్వరః - ఈశ్వరుడగును.

తా. ప్ర. అయితే బుద్ధివాసనలయందుగల ప్రితిబింబమును ఈశ్వరత్వాది ధర్మములు శ్రుతిసిద్ధము లెట్లాయెను? ఉ. శ్రు. సుషుప్తస్థానవీక్షిభూతః బ్రహ్మనఘన ఏవ! అనెడి యిత్యాదిశ్రుతి సుషుప్తిసంబంధ మాయానిష్ఠబుద్ధి వాసనలయందుగల ప్రతిబింబరూప అనందమయకోశమునకు ఈశ్వరత్వాది ధర్మములను జెప్పుచున్నది. కనుక ఈ యానందమయకోశమే వేదోక్త ఈశ్వరుడగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సర్వజ్ఞత్వాదికేతస్యనైవవిప్రలిపద్యతాం |

శౌతాత్మస్యావితరక్యత్వాన్తాయాయాంసర్వసంభవాత్ || ౧౫౯.

టీ. శౌతాత్మస్య - శుత్యర్థమును, అవితరక్యత్వాత్ - వితర్కింప రామి వల్లయు, మాయాయాం - మాయయందు, సర్వసంభవాత్ - సర్వము సంభవించుట వల్లయు, తస్య - ఆ యానందమయకోశమునకు, సర్వజ్ఞత్వాదికే - సర్వజ్ఞత్వాది ధర్మరాశిగలిగియుండెడి విషయమై, నైవవిప్రలిపద్యతాం - విరోధింపకుండువుగాక. అనగా విరోధములేదనుట.

తా. ఆ అనందమయకోశమునకు సర్వజ్ఞత్వాది ధర్మరాశి గలిగియున్నదని చెప్పినయెడల అనుభవవిరోధముగాదాయేమి? ఉ. ఆయానందమయమునకు సర్వజ్ఞత్వాది ధర్మములు గలవనెడి విషయమై అనుభవ విరోధమని తర్కింపరాదు. ప్ర. ఎందువల్లనోచెప్పుము? ఉ. శ్రుతిచేచెప్పబడినయర్థము, సత్యమో అసత్యమో యనెడి సంశయముచేత తర్కింపరాదు. మరియు మాయయందు సర్వము సంభవించుటవల్ల సర్వజ్ఞత్వాది ధర్మరాశి విషయమై విపరీతముగా దర్శింపరాదని తెలిసికొనుము.

అవ. శ్రుతిప్రామాణ్యసిద్ధికొరకు సర్వేశ్వరత్వాది ధర్మరాశిని క్రమముగా నిప్పుడు ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆయంయత్సృజతేవిశ్వంతదస్యధయితుంపుమాకా |

నకోపిశక్తస్తేనాయంసర్వేశ్వరఇతీరితః ||

౧౬౦.

టీ. ఆయం - ఈ యానందమయకోశము, యత్ - ఏ, విశ్వం - జాగ్రత్స్వప్న రూప బ్రపంచమును, సృజతే - సృష్టించుచున్నదో, తత్ - ఆ స్రవసలమును, అన్య ధయితుం - మరియుకవిధముగాజేయుటకు, కః - ఏ, పుమానపి - పురుషుడును,

సశక్త - సమర్థుడుగాడు. తేన - ఆకారణముచేత, ఆయం - ఈ యానందమయ కోశము, సర్వేశ్వరుఁడని - సర్వేశ్వరుడని, ఈరితః - శ్రుతిచేతబబడెను.

తా. ప్ర. ఆయితే అనుహలమైనయుక్తిలేనప్పుడు రాలితెప్పయినెడి వాక్యమునలెన్నే శ్రుతియు అర్థవాదముగాదాయేమి? ఉ. ఈ యానందమయకోశము ఏజాగ్రత్నస్వప్నాది రూపజగంబును సృష్టించుచున్నదో అజగంబును మరియొకవిధముగా మార్పుజేయుటకు ఏపురుపుడును సమర్థుడుగాడు. ఆకారణముచేత ఈ ఆనందమయకోశము సర్వేశ్వరుడని చెప్పబడెను.

అవ. ఇప్పుడు సర్వజ్ఞత్వమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అశేషప్రాణిబుద్ధీనాంవాసనాస్తత్రసంస్థితాః।

తాభిఃక్రోడీకృతంసర్వం తేనసర్వజ్ఞఃకూరితః॥ ౧౬౧.

టీ. అశేషప్రాణిబుద్ధీనాం = అశేషప్రాణి - సర్వజీవులయొక్క, బుద్ధీనాం - బుద్ధులయొక్క, వాసనాం - వాసనలు, తత్ర - ఆయానందమయకోశమును, సంస్థితాః - సంస్థితమైనవిగానున్నవి. తాభిః - ఆసర్వజీవబుద్ధివాసనలచేత, సర్వం - సర్వజగంబును, క్రోడీకృతం - ఎరుగబడుచున్నది. తేన - ఆకారణముచేత, సర్వజ్ఞః - సర్వజ్ఞుడని, ఈరితః - చెప్పబడెను.

తా. మరియు అనుష్ఠిసంబంధమగు అజ్ఞానమనెడి కారణమందు కార్యములైన సర్వజీవరాశి బుద్ధులయొక్క వాసనలు నివసించియున్నవి. ఆసర్వబుద్ధివాసనలచేత సర్వజగంబును నిశ్చేదముగా నెరుగబడుచున్నది. కనుక సర్వబుద్ధివాసనావంతమగు అజ్ఞానోపాధికత్వముచేత ఈ యానందమయకోశము సర్వజ్ఞుడని చెప్పబడును.

శ్లో॥ వాసనానాంపరోక్షత్వాత్సర్వజ్ఞత్వంనహీత్యతే।

సర్వబుద్ధిమతద్వత్త్వావాసనాస్వనుమీయతాం॥ ౧౬౨.

టీ. వాసనానాం - బుద్ధివాసనలయొక్క, పరోక్షత్వాత్ - పరోక్షత్వమువల్ల, అనగా బుద్ధివాసనలు ప్రత్యక్షము గామివల్లననుట. సర్వజ్ఞత్వం - సర్వజ్ఞత్వము, నహీత్యతే - కనబడలేదు. అనగా ననుభవించబడలేదనుట. తత్ - ఆ సర్వజ్ఞత్వమును, సర్వబుద్ధిమ - సర్వబుద్ధులయందును, ద్వత్త్వా - చూచి, వాసనాను, బుద్ధివాసనలయందు, అనుమీయతాం - అనుమానింపబడుగాక. అనగా ననుమాన ప్రమాణముచే నెరుగవలెననుట.

తా. ప్ర. ఆయితే ఆ యానందమయ కోశమునకు సర్వజ్ఞత్వమున్నయెడల అనుభవించబడలేదేమి? ఉ. సర్వజ్ఞత్వమునకు కారణములగు బుద్ధివాసనలు పరోక్ష

క్షముగానుండుటవల్ల అనుభవింపబడలేదు. ప్ర. అయితే సర్వజ్ఞత్వమున్నదని మన మెట్లు నిశ్చయింపవచ్చును? ఉ. సర్వజీవరాశి బుద్ధులయందుగల సర్వజ్ఞత్వము తనకు కారణములైన సర్వబుద్ధివాసనలం బొందియుండెడి సర్వజ్ఞత్వ పూర్వకముగా నగుటకు దగినదగునని అనుమానప్రమాణముచేత నెరుగవలెను. అనగా కార్యమైన వస్త్రమందు గనబడెడి రూపాది ధర్మవిశేషము ఆవస్త్రమునకు కారణమగు తంతునివ్వు పూర్వకముగా గనబడుచున్నదని తెలిసికొనినట్లు తెలిసికొనవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు సర్వజ్ఞత్వమును చెలిపి శ్రు॥ ఏహంతర్యామి॥ అనెడి శ్రుతిచే జెప్పబడిన అంతర్యామిత్వమును ఉపపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానమయముభ్యేషుకోశేష్వన్యత్రచైవహి॥

అంత స్తిష్ఠ్యాయమయతి తే నాంతర్యామితాం వ్రజేత్ ॥౧౬౩॥

టీ. (యతః) ఏకారణమువల్ల, విజ్ఞానమయముభ్యేషు - విజ్ఞానమయాదికోశములయందును, అన్యత్రచైవహి - పృథివ్యాదులయందును, అంతః - లోపట, తిష్ఠ్యో సత్ - స్థితినిబొందినవాడగుచు, యమయతి - ప్రేరేపించుచున్నాడో, తేన - ఆ కారణముచేత, అంతర్యామితాం - అంతర్యామిభావమును, వ్రజేత్ - పొందెను.

తా. మరియు ఏకారణముచేత ఈ యానందమయకోశరూప ఈశ్వరుడు విజ్ఞానమయము మొదలగు కోశములయందును పృథివ్యాది సర్వభూతములయందును లోపటనున్నవాడగుచు ప్రేరేపణము జేయుచున్నాడో ఆకారణముచేత అంతర్యామి యని శ్రుతిచే జెప్పబడుచున్నాడు.

అవ. ఈయర్థమందు అంతర్యామి బ్రాహ్మణమంతయు బ్రమాణమని జూపుట కొరకు ఆ యంతర్యామి బ్రాహ్మణమందు ఏకదేశభూతమగు శ్రు॥ యోవిజ్ఞానేతిష్ఠ్యః॥ అనెడి యత్యాది వాక్యార్థము నిప్పుడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బుద్ధౌతిష్ఠన్నాంతరోస్యాధియానేత్వృశ్చధీవపుః॥

ధియమంతర్యమయతీ త్యేవం వేదేన ఘోషితం॥ ౧౬౪.

టీ. బుద్ధౌ - బుద్ధియందు, తిష్ఠ్యః - స్థితినిబొందినవాడగుచు, ఆస్యాః - ఈ బుద్ధివల్ల, నాంతరః - కప్పుబడనివాడై, ధీవపుస్సృక్ = ధీ - బుద్ధినే, వపుస్సృక్ - దేహముగాగలవాడగుచు, ధియా - బుద్ధిచేత, నేత్వృశ్చ - చూడబడనివాడై, అనగా నెరుగబడకనుట. అంతః - లోపట, ధియం - బుద్ధిని, యమయతీతి - ప్రేరేపించుచున్నాడని, ఏవం - ఈప్రకారముగా, వేదేన - అంతర్యామి బ్రాహ్మణముచేత, ఘోషితం - ఘోషింపబడెను.

తా. మరియు ఆయంతర్యామియగు ఈశ్వరుడు ప్రాణులబుద్ధియుండున్న వాడై, నను ఆబుద్ధిచేత కష్టబడలేదనియు బుద్ధిని శరీరముగా గలిగియుండియు ఆబుద్ధిచే జూపబడలేదనియు అపటబుద్ధిని నియమించుచు ప్రేరేపణరూపముగా నభిమానింపుచున్నాడనియు ఈ ప్రకారముగా సంతర్యామి బ్రాహ్మణము ఘోషించుచున్నది.

ఆవ. అంతర్యామి బ్రాహ్మణముయొక్క ప్రతిపర్యాయమును వ్యాఖ్యానము చేసినయెడల గ్రంథబాహుళ్యమగుననెడి భయముచేత తానుజేసెడి వ్యాఖ్యానమునకు సర్వపర్యాయ సూచారిత్ర స్థితికొరకు శ్రు॥ యస్మిన్వేషభూతేషు॥ అనెడి పర్యాయమును వ్యాఖ్యానింపదలచినవాడై శ్రు॥ యస్మిన్వేషభూతేషుత్వే॥ అనెడి వాక్యార్థమును దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తంత్యుఃపటేస్థితోయద్వదుపాదానతయాతథా॥

సర్వోపాదానరూపత్వాత్సర్వత్రాయమవస్థితః॥ ౧౬౫.

టీ. పటే - వస్త్రముందు, తంత్యుః - దారపుట్రోగు, అనగా నూలనుట. యద్వత్ - ఏప్రకారముగా, ఉపాదానతయా - ఉపాదానకారణభావముచేత, స్థితః - స్థితినిజూచుచున్నచో, తథా - ఆప్రకారము, ఆయం - ఈ అంతర్యామి, సర్వోపాదానరూపత్వాత్ = సర్వ - సర్వప్రపంచమునకు, ఉపాదానరూపత్వాత్ - ఉపాదాన కారణరూపమగుటవల్ల, సర్వత్ర - అంతటను, అవస్థితః - స్థితినిజూచియున్నాడు.

తా. మరియు వస్త్రముందు నూలు ఏప్రకారముగా అవస్థిమునకు ఉపాదాన కారణత్వముచేత వర్తించుచున్నదో ఆప్రకారమే ఈయంతర్యామియు సర్వజగంబునకు ఉపాదాన కారణరూపముగా వర్తించుచుండుటవల్ల అంతటను స్థితినిజూచియున్నాడని తెలియపలెను.

శ్లో॥ పటాదప్యంతరస్తంత్యుస్తంతోరవ్యంశురాంతరః॥

అంతరత్వస్యవిశ్రాంతిర్యత్రాసావనుమీయతాం॥ ౧౬౬.

టీ. పటాదపి - వస్త్రముకంటెను, తంత్యుః - నూలు, అంతరః - అంతరమగును. అనగా మరుగుగలదగుననుట. తంతోరపి - నూలుకంటెను, అంశుః - దారపు చీలిక, అంతరః - మరుగుగలదగును. యత్ర - ఏస్థలమందు, అంతరత్వస్య - అంతరత్వముయొక్క, విశ్రాంతిః - విశ్రమమనో అనగా అభావమనుట. (తత్ర) అస్థలమందు, అసౌ - ఈ యంతర్యామి, అనుమీయతాం - అనుమాన ప్రమాణముచే నెరుగబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే ఈ యంతర్యామి ఉపాదాన కారణత్వముచేత అంతట నున్న యెడల అంతట బాంధవ్యలేదేమి? ఉ. వస్త్రముకంటె నూలు అంతరమగును. అనూలుప్రాగుకంటె ఒకదారపుచీలిక అంతరమగును. ఈ ప్రకారము అణుత్వతార తమ్యమువలె అంతరత్వ తారతమ్యము ఏర్పలమందులేకపోవునో అస్థలమందు ఈ యంతర్యామి ఉన్నాడని యిట్లు అనుమానప్రమాణముచేత నెరుగవలెను. అనగా అంతర్యామి సర్వాంతరుడగుటవల్ల కనబడలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ద్విత్వాంతరత్వకక్షాణాం దిర్ఘ నేవ్యయమాంతరః॥

నవీక్ష్యతేతతో యుక్తిశ్రుతిభ్యామేవనిర్ణయః॥

౧౬౭.

టీ. ద్విత్వాంతరత్వకక్షాణాం = ద్విత్వాంతరత్వ - రెండు మూడు అంతరత్వములయొక్క, ద్వినేపి - దర్శనమందును, అయం - ఈ యంతర్యామి, అంతరస్పృశ - అంతరుడగుచు, నవీక్ష్యతే - కనబడదు. తతః - అందువల్ల, యుక్తిశ్రుతి భ్యామేవ - యుక్తిశ్రుతులచేతనే, నిర్ణయః - నిర్ణయమగును. అనగా నీశ్వర నిర్ణయమును జేయవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే అంతర్యామి సర్వాంతరుడైనను దారపు చీలిక మొదలగునవి గనబడినట్లు అంతర్యామియొక్క దర్శనముగాదాయేమి? ఉ. దారపు చీలిక మొదలగు నూక్షితనస్తువులు గనబడినను వానియన్నిటికంటె ఈ యంతర్యామి లోగానుండుటచేత కనబడదు. అనగా అదారపుప్రాగు మొదలగు బాహ్యవస్తువుల వలె ఈ యంతర్యామి బాహ్యవస్తువుగామి చేత కనబడదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే అయంతర్యామి కలడని యెట్లు నిర్ణయింపవలెనో చెప్పుము? ఉ. ౧. శ్రుతిచేతను, ౨. యుక్తిచేతను, అంతర్యామిని నిర్ణయింపవలెను. ప్ర. ఆ యుక్తి శ్రుతులెవి. ఉ. ఆచేతనమగు జగంబునకు చేతనాధారత్వములేకనే ప్రవర్తనము గూడదనునది యుక్తి యగును. శ్రు॥ యస్మిన్వేషభూతేషుతివృత్తాః॥ అనెడివాక్యము శ్రుతియగును. ఈ యుక్తి శ్రుతులచేతనే అంతర్యామికలడని నిర్ణయింపవలెను.

ఆవ. ఎవనికి సర్వభూతములును శరీరమగునో యని చెప్పెడి శ్రు॥ యస్య సర్వాణిభూతానిశరీరం॥ అనెడి శ్రుత్యర్థము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పటరూపేణసంస్థానాత్పటస్తంతోర్వపుర్వథా॥

సర్వరూపేణసంస్థానాత్సర్వమస్యవపుస్తథా॥

౧౬౮.

టీ. పటరూపేణ - వస్త్రరూపము చేత, ఆవస్థానాత్ - స్థితిని బొందియు.
దుటవల్ల, తంత్రోః - నూలునకు, పటః - వస్త్రము, యథా - ఏప్రకారముగా,
వపుః - శరీరమగునో, తథా - ఆప్రకారము, సర్వరూపేణ - సర్వరూపముచేత,
సంస్థానాత్ - స్థితినిబొంది యుండుటవల్ల, అస్య - ఈ యంతర్యామికి, సర్వం -
సర్వజగంబును, వపుః - శరీరమగును.

తా. మరియు నూలు వస్త్రరూపముగా నుండుటచేత ఆ వస్త్రమునూలునకు
శరీరమెట్లుగనో అటువలెనే ఈ యంతర్యామియు సర్వజగద్రూపముగా నుండుటచేత,
సర్వజగంబును ఈ యంతర్యామికి శరీరమగునని తెలియవలెను.

ఆం. మరియు, ఎవడు, సర్వాంతరుడగుచు, సర్వభూతములను. ప్రేరేపించు
చున్నాడో, అని చెప్పెడి, శ్రు॥ యస్సర్వాణి భూతాన్యంతరోయమయతి॥ అనెడి
వాక్య తాత్పర్యమును దృష్టాంతసహితముగా నివ్వడు రెండు శ్లోకములచేతెప్పు
చున్నాడు.

శ్లో॥ తంత్రోస్సంకోచవిస్తారచలనాదౌపటోయథా॥

అవశ్యమేవభవతినస్వాంతత్ర్యంపటేమనాత్॥ ౧౬౯.

టీ. తంత్రోః - నూలును, సంకోచవిస్తారచలనాదౌ = సంకోచ - సంకో
చమందును, అనగా ముడుచుటయందనుట. విస్తార - తెరచుటయందును, చల
నాదౌ - చలించుట మొదలగుదానియందును, పటః - వస్త్రము, యథా - ఏప్ర
కారము అవశ్యమేవ - అవశ్యముగానే, అనగానూలువలె చలనాదికముంగలదనుట.
భవతి - అగుచున్నదో, పటే - వస్త్రమందు, మనాత్ - కొంచెమైనను, స్వాంతం
త్ర్యం - స్వాంతత్ర్యము, న. లేదో.

తా. మరియు నూలుయొక్క సంకోచ విస్తార చలనాదికముచేత వస్త్రము
నకుసంకోచ విస్తార చలనాదిక మవశ్యముగా నెట్లు గలుగునో మరియు వస్త్రమందు
కొంచెమైనను స్వాంతత్ర్య మెట్లు లేదో.

శ్లో॥ తథాంతర్యామ్యయంత్రోయయావాసనయాయథా.

విక్రియేతతథావశ్యంభవత్యేవనసంశయః॥ ౧౭౦.

టీ. తథా - అప్రకారము, అయం - ఈ, అంతర్యామి - ఈశ్వరుడు,
యత్ర - ఎచ్చట, యయా - ఏ, వాసనయా - వాసనచేత, యథా - ఏఘటాది
రూపముగా, విక్రియేత - వికారమునుబొందునో, తథా - అప్రకారము, అవశ్యం -

అవశ్యముగా, భవశ్రేయ - ఆయా ఘటాదికార్య మగుచున్నదేను, సంశయః - సంశయము, న - లేదు.

తా. ఆప్రకారమే పృథివ్యాదులయందు ఉపాదాన కారణరూపముగా నుండి యంతర్యామియు ఎచ్చిపెచ్చట ఏవచాసనచేత ఏప్రకారము ఘటాదికార్యరూపముగా వికారమును బొందుచున్నాడో ఆయాప్రకారము ఆయా ఘటాదికార్యవర్గ మవశ్యమగుచున్నది. ఇందుకు సంశయములేదు.

అవ. ఇట్లు అంతర్యామిని బ్రతిపాదించెడి శ్రుతిని ఉపన్యసించి, యిప్పుడు సత్ప్రతినిగూడ, ఉపన్యసించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దే శేర్షున తిష్ఠతి.

భూమియః సర్వభూతానియంత్రీరూఢానిమాయయా॥౧౭౧.

టీ. హే అర్జున - ఓ అర్జునడా, ఈశ్వరః-ఈశ్వరుడు, యంత్రా రూఢాని = యంత్ర - యంత్రములను, ఆరూఢాని - ఎక్కిన, సర్వభూతాని - సర్వభూతములను, మాయ - మాయచేత, భూమయః - భూమింపజేయుచున్నవాడై, సర్వభూతానాం - సర్వజీవులయొక్క, హృద్దేశే - హృదయప్రదేశమందు, తిష్ఠతి - స్థితిని బొందుచున్నాడు.

తా. ఓ అర్జునా ఈశ్వరుడు. సర్వభూతములయొక్క హృదయప్రదేశమందున్నాడు. మరియు ఆ ఈశ్వరుడు యంత్రముల నాశ్రయించినట్టి సర్వభూతములను మాయచేత భూమింప జేయుచున్నాడని శ్రీభగవంతుడు గీతాశాస్త్రముందు అర్జునునకు జెప్పెను.

అవ. ఈభగవద్వాక్యమందుగల, (సర్వభూతానాం) అనెడిపదమునకు అర్థము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సర్వభూతానివిజ్ఞానమయోస్తేహృదయేస్థితాః।

తదుపాదానభూతేశ్చ స్తత్రీవిక్రీయతేఖలు॥ ౧౭౨.

టీ. సర్వభూతాని - సర్వభూతములనగా, విజ్ఞానమయాః - విజ్ఞానమయులగుదురు. తే - ఆ విజ్ఞానమయులు, హృదయే - హృదయమందు, స్థితాః - స్థితిని బొందుచున్నారు. తదుపాదానభూతేశ్చ=తత్ - అవిజ్ఞానమయములకు, ఉపాదానభూత - కారణభూతుడైన, ఈశః - ఈశ్వరుడు, తత్ర - ఆహృదయమందు, పిత్రయతేఖలు - వికారమును బొందుచున్నాడుగదా.

తా. పూర్వోక్త భగవద్వాక్యమందుగల సర్వభూతపదమునకు విజ్ఞానమయా

లని యర్థమగును. అవిజ్ఞానమయులు హృదయకమలమందుండిరి. ప్ర. అయితే అవిజ్ఞానమయులు హృదయకమలమందుండుటకు గారణమేమి? ఉ. అవిజ్ఞానమయకోశరూపులగుజీవులకు ఉపాదానకారణభూతుడైన ఈశ్వరుడు హృదయమందు విజ్ఞానమయాకారముగా పరిణమించుచున్నాడు. గనుక సర్వవిజ్ఞానమయులును అహృదయకమలమందుండిరని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వోక్త భగవద్వాక్యమందు, (యంత్రోరూఢాని) అనెడి పదమందుగల, యంత్రోరోహ శబ్దములకు, అర్థము నిష్ఠుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహాదిపంజరంయంత్రంతదారోహాభిమానితా॥

విహితప్రతిష్ఠిద్దేహుప్రవృత్తిర్భూమణంభవేత్ ॥ ౧౭౩.

టీ. దేహాదిపంజరం - పంజరరూపముగా నుండెడి దేహేంద్రియాదికము, యంత్రం-యంత్రమగును. అభిమానితా - ఆదేహాభిమానిత్వము, తదారోహః=తత్ - ఆయంత్రముయొక్క, ఆరోహః - ఎక్కుటయగును. విహితప్రతిష్ఠిద్దేహు = విహిత-ధరతమందును, ప్రతిష్ఠిద్దేహు - అధరతమందును, ప్రవృత్తిః - ప్రవర్తనము, అవగాబ్రవర్తించుట యనుట. భృమణం - భృమణము, అనగా దిరుగుట యనుట. భవేత్ - అగును.

తా. ప్ర. అయితే పూర్వోక్తభగవద్వాక్యమందు (యంత్రోరూఢాని) అనెడి పదమందుగల యంత్రోరోహశబ్దములకు అర్థమేమి? ఉ. పంజరమువంటి దేహేంద్రియాదికము యంత్రమగును. ఆయంత్రము నెక్కుటయనగా అదేహేంద్రియాదికమందుగల అభిమానిత్వమగును. ప్ర. అయితే పూర్వోక్తభగవద్వాక్యమందుగల (భృమణం) అనెడి పదముయొక్క ప్రకృత్యర్థమేమి? ఉ. ధరాధరతమలయందు బ్రవర్తించుటమే (భృమణం=తిరుగుట) యగును. ఇదియే భృమణం అనెడి పదమందుగల భృమణమునెడి ప్రకృతి శబ్దమునకు అర్థమని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వోక్త భగవద్వాక్యమందు, (భృమణం) అనెడి పదమందుగల, టిజ్, అనెడి ప్రత్యయమునకును, మాయాపదమునకును అర్థము నిష్ఠుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానమయరూపేణతత్ప్రవృత్తిస్వరూపతః॥

స్వశక్త్యోవిక్రయతేమాయయాభృమణంహితత్ ॥ ౧౭౪.

టీ ఈశః - ఈశ్వరుడు, స్వశక్త్య = స్వ - తనయొక్క, శక్త్య - శక్తి, చేత, విజ్ఞానమయరూపేణ - విజ్ఞానమయాకారముగా, తత్ప్రవృత్తిస్వరూపతః =

తత్త్వవిస్తరి - ఆ విజ్ఞానమయాల పవనరసముయొక్క, స్వరూపతః - స్వరూపమున
 ల్ల, విక్రియతే - వికారమును బొందుచున్నాడు. తద్ధి - అదియే, మాయయా-మా-
 యచేత, భ్రామణం - భ్రమింపజేయుటయగును.

తా. ఈశ్వరుడు తనశక్తిచేత విజ్ఞానమయూ కారముగా అవిజ్ఞానమయుల
ప్రవర్తన స్వరూపమువల్ల పరిణమించుచున్నాడు ఇదియే మాయచేత భ్రమింపజేయు
టయగును.

అవ. శ్రుతియందుగల, (యమయతి) అనెడి పదమునకును, ఇదియే యర్థమునని, యిప్పుడు చెప్పుచు, ఈచెప్పబడిన వ్యాఖ్యానము నితర పర్యాయములయందును -- గూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ అంతర్యమయతీత్యుక్త్యాఽయమేవార్దశ్శుతౌశుతః॥

ప్రథిన్యాదిషుసర్వత్రీన్యామోయంమోజ్యతాంధియా॥౧౭౫.

టీ. అంతః - లోపల, యమయతీరి - ఈశ్వరుడు పేరేపించుచున్నాడని, ఉక్త్యా - చెప్పుటచేతను, అయం - ఈ, అర్థవీప - అర్థమే, శ్చుతా - శ్రుతియందు, శ్చుతః - వినబడుచున్నది. అయం - ఈ, న్యాయః - న్యాయము, పృథివాదిభు - పృథివ్యాది భూతములయందు, సర్వత్ర - అంతటను, ధియా - బుద్ధిచేత, యోజ్యతాం - కూర్చబడుగాక.

తా. మరియు (అంతర్యమయితే) ఈశ్వరుడు సర్వాంతరుడై ప్రేరేపించుచున్నాడని చెప్పెడి పదముచేతనుకూడ ఈ వైవచిత్తబుద్ధిని యర్హమే వినబడుచున్నది. కనుక ఈ వైవచిత్తబుద్ధిన న్యాయమును పృథివ్యాదులయందు అంతటను బుద్ధిచేత ఆలోచించవలెను.

అవ. ప్రస్తుతిజాతమంతయు ఈశ్వరాధీనమనుటచుండు, మరియుక వాక్యము నిష్కడు, ఉదహరించుచున్నాడు,

३५॥ జానామిధర్మంనచమేవవృత్తిర్జానామ్యధర్మంనచమేనివృత్తిః।

శేనాపదేవేనహృదిస్థితేనయథానియుక్తస్థితథాకరోమి॥ ౧౭౬.

టీ. ధర్మం - చేయదగిన కార్యమును, జానామి - ఎరుగుచున్నాను. మే - నాకు, పృథ్వీత్స్వ - ధర్మమందు బ్రవర్తనమును, న - లేదు. అధర్మంచ - చేయరాని కార్యమును, జానామి - ఎరుగుచున్నాను. మే - నాకు, నిష్పత్స్వ - అధర్మమందు బ్రవర్తనమును, న - లేదు. హృది - హృదయమందు, క్షితేరి - క్షితినెబ్బొందియుండెడి,

కేసాపి - 2. 66నో పాఠ్యమేదో Math ఏదో ప్రాబేతం. Disputed ఏ క్రాంతిగల గా, నియం క్త:-

నియమింపబడెడివాడను, అక్షి - అగుచున్నానో, తథా - అప్రకారముగా, కరోమి. చేయుచున్నాను.

తా. మరియు నేను ధర్మము పెరిగినను ధర్మమందునాకు ప్రపర్తనములేదనియు నేను అధర్మము పెరిగినను నాకు అధర్మమందు నివృత్తిలేదనియు మరియేమనగా బుద్ధియందుండెడి ఒకానొక దేవునిచేత ఏప్రకారముగా నియమింపబడుదునో అప్రకారము ధర్మాధర్మములం జేయుచుందునని మరియొకవాక్యము సర్వము ఈశ్వరాధీనమని చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ నార్థఃపురుషకారేణేత్యేవంమాశంక్యతాంయతః।

ఈశఃపురుషకారస్వరూపేణాపివవర్తతే॥ ౧౭౭.

టీ. యతః - ఏకారణమువల్ల, ఈశః - ఈశ్వరుడు, పురుషకారస్వరూపేణాపి = పురుషకార - పురుషప్రయత్నముయొక్క, స్వరూపేణాపి - స్వరూపము చేతను, వివర్తతే - తరలించుచున్నాడో, (యతః) ఆకారణమువల్ల, పురుషకారేణ - పురుషప్రయత్నముచేత, అర్థః - ప్రయోజనము నేతి - లేదని, ఏవం - ఈప్రకారము, మాశంక్యతాం - శంకింపబడకుండుగాక.

తా. ప్ర. అయితే ప్రవృత్తియంతయు ఈశ్వరాధీనమైనయెడల పురుషప్రయత్నము వ్యర్థముగాదాయేమి? ఉ. ఏకారణముచేత ఆయాశ్వరుడు పురుషప్రయత్న స్వరూపముగా వర్తించుచున్నాడో ఆకారణముచేత పురుషప్రయత్నమువల్ల బ్రయోజనములేదని శంకింపరాదు.

శ్లో॥ ఈదృగ్బోధేనేశ్వరస్యప్రవృత్తిర్నేవవార్యతాం।

తథాపీశస్యబోధేనస్వాత్మాసంగత్వధీజనిః॥ ౧౭౮.

టీ. ఈదృగ్బోధేన - ఇటువంటిబోధచేత, అనగా నీశ్వరుడు పురుషప్రయత్నాది స్వరూపముగాగూడ వర్తించుచున్నాడనెడి జ్ఞానముచేననుట. ఈశస్య - ఈశ్వరునియొక్క, ప్రవృత్తిః - అంతర్యామిరూపముచేత ప్రేరకత్వము, మైవవార్యతాం - నివారింపబడకుండుగాక. తథాపి - అట్లేనను, ఈశస్య - ఈశ్వరునియొక్క, బోధేన - జ్ఞానముచేత, స్వాత్మాసంగత్వధీజనిః = స్వాత్మా - స్వస్వరూపముయొక్క, ఆసంగత్వధీ - ఆసంగత్వ - జ్ఞానముయొక్క, జనిః - ఉత్పత్తియగుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే పురుషప్రయత్నంబును ఈశ్వర స్వరూపమైయైనయెడల (యమయతి భావయత) అనెడి బోధనముచేత బుద్ధిసాక్షిగుణుని అంతర్యామి

యొక్క ప్రేరకత్వము వ్యర్థముగాదాయేమి? ఉ. ఈశ్వరుడు మరుషప్రయత్నాది స్వరూపముగానూడ వర్తించుచున్నాడనెడి జ్ఞానముచేత అంతర్యామియొక్క ప్రేరేపణము నివారించబడదు. మరియు అట్టి యాశ్వరజ్ఞానముచేత స్వస్వరూపభూతుడగు ప్రత్యగాత్మి అసంగుడనెడి జ్ఞానముగలుగుచున్నది. కనుక అంతర్యామియొక్క ప్రేరేపణము వ్యర్థముకానేరదు.

శ్లో॥ తావతాముక్తిరిత్యోహుశ్శుతయస్త్యుతయస్తథా।

(శ్రుతిస్త్యుతీమమైవాజ్ఞేఇత్యపీశ్వరభాషితం॥

౧౭౯.

టీ. శ్రుతయః - శ్రుతులును, తథా - అప్రకారము, స్తుతయః - స్తుతులును, తావతా - అట్టి ఆత్మాసంగత్వజ్ఞానముచేత, ముక్తిరితి - మోక్షముగలుగుచున్నదని, అహుః - చెప్పుచున్నవి. శ్రుతిస్త్యుతీ - శ్రుతిస్త్యుతులు రెండును, మమనాయొక్క, అజ్ఞేవ - అజ్ఞరేను, ఇత్యపి - ఇట్లుని, ఈశ్వరభాషితం = ఈశ్వరభగవంతునిచేత, భాషితం - చెప్పబడినది.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్మ అసంగుడనెడి జ్ఞానముచేతనేను బ్రయోజనమేమి? ఉ. ఆత్మ అసంగుడనెడి జ్ఞానముచేతనే ముక్తి గలుగుచున్నదని శ్రుతిస్త్యుతులు జెప్పుచున్నవి. ప్ర. అయితే శ్రుతిస్త్యుతులు జెప్పినమాత్రముచేతనే ముక్తిగలుగునాయేమి? ఉ. శ్రుతిస్త్యుతులురెండును నాయొక్క అజ్ఞలగునని ఈశ్వరుడే త్రీగీతానామమందు జెప్పెను. గనుక శ్రుతిస్త్యుతులచే జెప్పబడిన యర్థమును అతిశయింపరాదు.

శ్లో॥ ఆజ్ఞయాభీతిహేతుత్వంభీషాస్తాదితహిశ్రుతం।

సర్వేశ్వరత్వమేతత్సాదంతర్యామిత్వతఃపృథక్॥ ౧౮౦.

టీ. అసాత్వి - ఈయాశ్వరునివల్ల, భీషేతి - భయముగలుగుచున్నదనెడి శ్రుతివల్ల, ఆజ్ఞయా - ఆజ్ఞచేత, భీతిహేతుత్వం - భయహేతుత్వము, శ్రుతంహి - వినిపింపబడుచున్నది. ఏతత్ - ఈభీతిహేతుత్వము, అంతర్యామిత్వతః - అంతర్యామిస్వభావముకంటె, పృథక్ - భిన్నమైన, సర్వేశ్వరత్వం - సర్వేశ్వరభావముగను.

తా. మరియు శ్రు॥ భీషాసాత్వి॥ అనెడి శ్రుతివల్ల ఈశ్వరాజ్ఞచేత భీతిహేతుత్వము వినిపింపబడుచున్నది. ప్ర. అయితే అజ్ఞచేత ఈశ్వరునకు భీతిహేతుత్వము ఎందుకంటె వినిపింపబడుచున్నదో జెప్పుము? ఉ. ఈభీతిహేతుత్వము అంతర్యామిస్వభావముకంటె భిన్నమైన సర్వేశ్వరభావముగను. అసగా అంతర్యామిభావముకంటె సర్వేశ్వరభావమునకు భేదమునీడించెడికొంతు వినిపింపబడుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. బాహ్యభ్యంతరములగు రెంటియందును ఈశ్వరుడే నియామకపడనెడి విషయమై ఇప్పుడు రెండుశ్రుతులను పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతస్యవాఅక్షరస్యప్రశాసనకృతిశ్రుతిః।

అంతఃప్రవిష్టశ్శాస్త్రాయంజనానామితచశ్రుతిః॥ ౧౮౧.

టీ. ఏతస్యవా - ఈ, అక్షరస్య - అక్షరుడైన ఈశ్వరునియొక్క, ప్రశాసన కృతి - ఆజ్ఞయందు సూర్యచంద్రాది ప్రపంచమంతయు ప్రవర్తించుచున్నదని, శ్రుతిః - శ్రుతిజెప్పుచున్నది. అయం - ఈయాశ్వరుడు, జనానాం - ప్రాణులయొక్క, అంతః - దేహములోపట, ప్రవిష్టస్య - ప్రవేశించినవాడగుచు, శాస్త్రేతిచ - శిక్షకుడగుచున్నాడని, శ్రుతిః - మరియొకశ్రుతి చెప్పుచున్నది.

తా. మరియు సూర్యచంద్రాది బాహ్యజగంబంతయు అక్షరుడైన ఈయాశ్వ రునియొక్క ఆజ్ఞయందు బ్రవర్తించుచున్నదని శ్రుతి జెప్పుచున్నది. మరియు ఈ యాశ్వరుడు సర్వప్రాణులయొక్క శరీరములలోపట బ్రవేశించినవాడగుచు శిక్షించు చున్నాడని మరియొకశ్రుతి జెప్పుచున్నది.

అవ. శ్రు॥ క్రమప్రాప్తమైన ఏవ్యయోనిః॥ అనెడి వాక్యార్థమును జెప్పుచు శ్రు॥ ప్రభవాప్యయాహిభూతానాం॥ అనెడివాక్యమును హేతువుగా నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జగద్యోనిర్భవేదేషప్రభవాప్యయకృత్వతః।

ఆవిర్భావతిరోభావాపుష్పత్తిప్రలయామతౌ॥ ౧౮౨.

టీ. ప్రభవాప్యయకృత్వతః = ప్రభవ - సృష్టియు, అప్యయ - ప్రళయం బును యీరెంటియొక్క, కృత్వతం - చేయుటవల్ల, ఏషః - ఈయాశ్వరుడు, జగ ద్యోనిః = జగత్ - స్రవమునకు, యోనిః - కారణుడు, భవేత్ - అగును. ఉత్పత్తిప్రళయా - సృష్టిప్రళయములురెండును, ఆవిర్భావతిరోభావా - ఆవిర్భావతి రోభావములుగా, మతౌ - సమకృతములగును.

తా. మరియు ఈయాశ్వరుడు సర్వజగత్సృష్టిప్రళయములను జేయుటవల్ల జగ ద్యోనియని శ్రుతిచేజెప్పబడెను. సృష్టిప్రళయములనగా ఆవిర్భావతిరోభావములగును.

అవ. ఈశ్వరుడు జగంబును ఆవిర్భవించజేసెడి విషయమును దృష్టాంతసహిత ముగా నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆవిర్భావయతిస్వస్థిన్విలీనంసకలంజగత్।

ప్రాణిక రవశాదేషపటోయద్వత్ప్రసారితః॥ ౧౮౩.

టీ. పటః - చిత్రవస్త్రము, ప్రాసారికః - విస్తరింపబడినదగుచు, యద్వత్ - ఏప్రకారముగాదనయందుగల చిత్రవర్ణములను తోపింపజేయుచున్నదో, (తద్వత్) ఆప్రకారము, ఏషః - ఈశ్వరుడు, స్వస్తికా - తనయందు, విలీనం - లయమును బొందిన, సకలం - సకలమును, జగత్ - ప్రపంచమును, ప్రాణికరత్నవశాత్ = ప్రాణి జీవులయొక్క, కరత్నవశాత్ - కరత్నశమువల్ల, ఆవిర్భావయతి - ఆవిర్భవింపజేయుచున్నాడు. అనగా తోపింపజేయుచున్నాడనుట.

తా. చిత్రవస్త్రము విస్తరింపబడినదగుచు ఏప్రకారముగా దనయందు అణగి యుండెడి చిత్రవర్ణములను తోపింపజేయుచున్నదో అటువలెనే ఈశ్వరుడును దనయందు లయించిన సకలజగంబును జీవులయొక్క కరత్నవశమువల్ల, తోపింపజేయుచున్నాడు. ఇదియే ఆవిర్భావశబ్దార్థమగును.

ఆన. ఆ యీశ్వరునకే ప్రళయకారణత్వము నివృద్ధు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పునస్త్విరోభావయతిస్వాత్మనేత్రహఖిలంజగత్॥

ప్రాణిక ర్త్వయవశాత్స్పింకోచితపటోయథా॥ ౧౮౮.

టీ. స్పింకోచితపటః = స్పింకోచిత - ముడువబడిన, పటః - చిత్రవస్త్రము, యథా - ఏప్రకారముగా జిత్రవర్ణములను తనయందే అణచుకొనుచున్నదో, (తథా) ఆప్రకార మిశ్వరుడును, ప్రాణికరత్నవశాత్ = ప్రాణి - జీవరాశియొక్క, కరత్న - కరత్నములయొక్క, క్షయవశాత్ - నాశవశమువల్ల, ఆఖిలం - సకలమైన, జగత్ - ప్రపంచమును, స్వాత్మనేత్రవ - తనయందే, పునః - మరల, తిరోభావయతి - అణగింపజేయుచున్నాడు.

తా. మరియు ఆచిత్రవస్త్రము ముడువబడినదగుచు చిత్రవర్ణములను ఏప్రకారము తనయందే అణచుకొనుచున్నదో ఆప్రకార మిశ్వరుడును జీవరాశియొక్క కరత్నక్షయవశమువల్ల మరల సకలజగంబును తనయందే అణగింప జేయుచున్నాడు.

ఆన. ఆవిర్భావ తిరోభావముల విషయమై, మరికొన్ని దృష్టాంతముల నివృద్ధు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ రాత్రిఘసౌమిసృప్తిభోధాపుస్త్రీలననిమీలనే॥

తూష్టింభావమనోరాజ్యేభవస్సృష్టిలయావిచారా॥ ౧౮౯.

టీ. రాత్రిఘసౌమిస - రాత్రింబగలులవలెను, సృప్తిభోధావివ - సుషుప్తి భాగదవస్థలవలెను, ఉనీలననిమీలనేభవ - కంటిని దెరుచుట మాయుటవలెను. తూష్టింభావ మనోరాజ్యేభవ - తూష్టింభావమనోరాజ్యములవలెనే, ఇమా - ఈ సృష్టిలయా - సృష్టిపరిణయములు సమృత్తులగును.

తా. ఈ జగంబుయొక్క స్పష్టిప్రళయములు పగలు రాత్రికాలములవలెను జాగ్రత్తుఘృత్యులవలెను కంటికి దెరుచుట మాయుటవలెను తూష్టింభావమనోరాజ్యములవలెను గలిగియున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఆవిర్భావతిరోభావశక్తిమత్త్వేన హేతునా।

ఆరంభపరిణామాదిచోద్యానాం నాత్మసంభవః॥ ౧౮౬.

టీ. ఆవిర్భావతిరోభావశక్తిమత్త్వేన=ఆవిర్భావ-ఆవిర్భావముయొక్కయు, తిరోభావ-తిరోభావముయొక్కయు, శక్తిమత్త్వేన-శక్తినిగలుగుటయ నెడి, హేతునా-హేతువుచేత, అనగా నీశ్వరుడు ఆవిర్భావతిరోభావ శక్తివంతుడగుట చేననుట. ఆరంభపరిణామాదిచోద్యానాం=ఆరంభ-ఆరంభవాదముయొక్కయు, పరిణామాది-పరిణామాది వాదములయొక్కయు, చోద్యానాం-అత్యేషములకు, అత్ర-ఇక్కడ, వసంభవః-ఉత్పత్తిగలుగదు.

తా. ప్ర. అయితే ఈశ్వరునకు జగద్యోనిత్వము ఆరంభకత్వముచేతనోలేక జగదాకారముగా పరిణమించుటచేతనో చెప్పము. అద్వితీయునకు ఆరంభకత్వము గూడదు. మరియు నిరవయవునకు పరిణామము యుక్తముగాదుగదా. ఉ. ఈశ్వరుడు జగంబును ఆవిర్భావ తిరోభావములను జేసెడి శక్తిమంతుడగును. కనుక ఆరంభపరిణామాది చోద్యములు ఇక్కడ సంభవింపనేరవు. అనగా నీశ్వరునియందు జగత్స్థితివిషయమై మేము నివర్తవాదము నాశ్రయించుటచేత ఆరంభపరిణామాదివాదములవల్ల గలిగెడు దోషములేదని యభిప్రాయము. ఈ యారంభపరిణామ వివర్తవాదస్వరూపములను ఈపంచదశియందుగల అద్వైతానందమనెడి పనుమాడవ ప్రకరణములోని ౭-౮-౯ శ్లోకతాత్పర్యములను జూచి తెలిసికొనవలెను.

శ్లో॥ అచేతనానాం హేతుస్సాన్యజ్ఞాద్యాంశో నేశ్వరస్తథా।

చిదాభాసాంశతస్త్వేషజీవానాంకారణంభవేత్॥ ౧౮౭.

టీ. జాడ్యాంశః-ప్రకృతిరూపము, అచేతనానాం-చేహిందియాది జడవత్పార్థములకు, హేతుః-కారణము, స్యాత్-అగును. ఈశ్వరః-ఈశ్వరుడు, అనగా నీశ్వరచైతన్యమనుట. న-కాదు, ఏమితు-ఈ యీశ్వరుడో, చిదాభాసాంశతః-చిదాభాసరూపమువల్ల, జీవానాం-జీవులకు, తదా-అప్రకారము, కారణం-హేతువు, భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే ఒక్కడైన ఈశ్వరుడు చేతన అచేతనరూప జగంబునకు ఉపాదానకారణ మెట్లుగును? ఉ. ఈశ్వరుడు మాయోపాధికుడగుటవలన ఆమా

యమే దేహేంద్రియాది అచేతన పదార్థములకు గారణమగుగాని ఈశ్వరచైతన్యము దేహేంద్రియాది అచేతనములకు గారణముగాదు. మరియు ఈశ్వరుడు చిదాభాస రూపముచేత జీవులకు గారణుడగును. అనగా ఈశ్వరుడొక్కడే ప్రకృతి ప్రాధాన్యత చేత అచేతనములకు ఉపాదాన కారణమాయెననియు చిదాభాసరూపముచేత జీవులకు గారణమాయెననియుం చెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు రెండు శ్లోకములచే బూర్వవాది, ఆత్మేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ తమఃప్రధానఃత్వే త్రాణాంచత్ప్రధానశ్చిదాత్మనాం॥

పరఃకారణతామేతిభావనాజ్ఞానకర్తృభిః॥

౧౮౫.

టీ. తమఃప్రధానః-తమోగుణప్రధానుడగు అనగా మాయోపాధికుడనుట. పరః-పరమాత్మ, త్వేత్రాణాం-శరీరములకును, అనగా జడపదార్థములకునుట. చిత్ప్రధానః-చైతన్యప్రధానుడగు పరమాత్మ, చిదాత్మనాం-జీవులకును, భావనాజ్ఞానకర్తృభిః=భావనా-సంస్కారముచేతను, జ్ఞాన-దేవతాధ్యానాదికముచేతను, కర్తృభిః-పుణ్యపాపలక్షణ కర్తృములచేతను, కారణతాం - జగత్కారణత్వమును, ఏతి - పొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే తమోగుణప్రధాన మాయోపాధికుడగు పరమాత్మ అచేతనముశరీరాది జగంబునకును చేతనప్రధానుడగు పరమాత్మ జీవులకును సంస్కార దేవతాధ్యానకర్తృములనెడి మూడునిమిత్తములచేత కారణత్వమును బొందుచున్నాడని సురేశ్వరాచార్యులు జెప్పిరి.

శ్లో॥ ఇతివార్తికకారేణజడచేతనసేతుతా॥

పరమాత్మనపనోక్తానేశ్వరస్యేతిచేన్నతత్॥

౧౮౬.

టీ. ఇతి-ఈప్రకారము, వార్తికకారేణ-సురేశ్వరాచార్యునిచేత, పరమాత్మ నపన-పరమాత్మకే, జడచేతనసేతుతా=జడ-జడరూపజగంబునకును, చేతన-చేతన రూపజగంబునకును, సేతుతా-కారణత్వము, ఉక్తా-చెప్పుటయెను. ఈశ్వరస్య-ఈశ్వరునకు, నేతిచేత్-జగత్కారణత్వము జెప్పుటడలేదని యుంటివేసి, తత్-అది, అనగా అట్లునుట, స-కాదు.

తా. ఇట్లు వార్తికకారుడైన సురేశ్వరాచార్యులచేత పరమాత్మయే చేతన అచేతనరూప జగంబునకు కారణమని చెప్పుటడేనేగాని ఈశ్వరుడు జగత్కారణమని చెప్పుటడలేదు. కనుక మాయకుడగు ఈశ్వరుడు జగత్కారణుడని యెట్లు చెప్పుచున్నాడు? ఉ. అట్లుకాదు.

అవ. త్వంపదార్థమందువలె తత్పదార్థమందును అధిష్ఠాన ఆరోప్యములకు అన్యోన్య ధ్యాసము చెప్పబడుటచే, నీదోషము లేదని సిద్ధాంతి, పరిహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అన్యోన్యధ్యాసముత్రాపిజీవకూటస్థయోరివ।

ఈశ్వరబ్రహ్మణోస్సిద్ధంకృత్వాబూత్తేనురేశ్వరః॥ ౧౯౦.

టీ. నురేశ్వరః-నురేశ్వరాచార్యుడు, అత్రాపి-ఇచ్చటను, జీవకూటస్థయోరివ-జీవకూటస్తులకువలె, ఈశ్వరబ్రహ్మణోః-ఈశ్వరబ్రహ్మములకును, అన్యోన్యధ్యాసం-తాదాతాధ్యాసమును, సిద్ధంకృత్వా-సిద్ధముగాచేసి, బూతే-చెప్పెను.

తా. ఓ పూర్వవాదీ ఆ నురేశ్వరాచార్యులు జీవకూటస్తులకు అన్యోన్యధ్యాసము గలిగియున్నట్లు ఈశ్వర బ్రహ్మములకును అన్యోన్యధ్యాసము సిద్ధించినట్లు నిశ్చయించి పరమాత్మకు జగత్కారణత్వమును జెప్పెనుగాని కేవలపరమాత్మకు జగత్కారణత్వమును జెప్పలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సత్యంజ్ఞానమనంతంయద్రుహతస్తాత్సముద్ధితాః।

ఖవాయ్యగ్నిజలోర్వ్యోపధ్యన్నదేహోబ్రహ్మతః॥ ౧౯౧.

టీ. సత్యం-స్వరూపలక్షణము గలిగినట్టియు, జ్ఞానం-చిద్రూపలక్షణము గలిగినట్టియు, అనంతం-అనంతరూపలక్షణము గలిగినట్టి, యత్-ఏ, బ్రహ్మ-బ్రహ్మముగలదో, తస్మాత్-అపరబ్రహ్మమువల్ల, ఖవాయ్యగ్నిజలోర్వ్యోపధ్యన్నదేహః=ఖ. ఆకాశంబును, వాయు-వాయువును, అగ్ని-అగ్నియు, జల-జలంబును, ఉర్వీ-భూమియు, ఓషధి-ఓషధులును, అన్న-అన్నంబును, దేహః-దేహములును, సముద్ధితాః-పుట్టినవని, శ్రుతిః-శ్రుతిజెప్పచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే నురేశ్వరాచార్యులచేత ఈశ్వరబ్రహ్మములకు అన్యోన్యధ్యాసము సిద్ధముగానున్నట్లు నిశ్చయించి వ్యవహరింపబడెనని మీకెట్లు తెలిసెను? ఉ. శ్రుత్యర్థపర్యాలోచనముచేత దెలియబడుచున్నది. ప్ర. అయితే ఆస్థలమెద్ది? ఉ. సత్యజ్ఞానానంత స్వరూపలక్షణముగల పరబ్రహ్మమువల్ల, ౧. ఆకాశము, ౨. వాయువు, ౩. అగ్ని, ౪. జలము, ౫. భూమి, ౬. ఓషధులు, ౭. అన్నములు, ౮. దేహములు, అనగా చతుర్విధభూతేసముదాయము ఇత్యాది ప్రపంచమంతయుం బుట్టినట్లు శ్రు॥ సత్యంజ్ఞానమనంత॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతి జెప్పచున్నది.

శ్లో॥ ఆపాతదృష్టితస్తత్రబ్రహ్మణోభాతిహేతుతా।

హేతోశ్చసత్యతాతస్తాదన్యోన్యధ్యాసవిషయే॥ ౧౯౨.

టీ. తత్ర-ఆశ్రుతియందు, ఆపాతదృష్టితః-సామాన్యముగాచూచుటవల్ల, బ్రహ్మణః-నిర్గుణబ్రహ్మమునకు, హేతుతా-జగత్కారణత్వము, భాతి-తోచుచున్నది. హేతోశ్చ-జగత్కారణుడైన ఈశ్వరునకును, సత్యతా-సత్యత్వము, భాతి-తోచుచున్నది. తసాత్-అందువల్ల, అన్యోన్య్యాధ్యాసః-అన్యోన్య్యాధ్యాసము, ఇన్యతే-ఇగ్గయింపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. సు. ఈశ్రుతి ఉండుగాక. ఈశ్రుతిచే ఈశ్వర బ్రహ్మములకు అన్యోన్య్యాధ్యాసమెట్లు సిద్ధించెను? ఉ. సాధారణ దృష్టిచేత ఆశ్రుతియందు సత్యజ్ఞానానంత స్వరూపలక్షణ నిర్గుణ బ్రహ్మమునకు జగత్కారణత్వము దోచుచున్నది. మరియు సాధారణ దృష్టిచేతనే జగత్కారణుడగు మాయా ప్రతిబింబరూపుడైనట్టి ఈశ్వరునకు ఆశ్రుతియందు సత్యత్వము దోచుచున్నది. ఈ సత్యత్వము ఈశ్వర బ్రహ్మములకు అన్యోన్య్యాధ్యాసము లేనియెడల తోచనేరదు. కనుక బీవకూట స్థులకువలెనే ఈశ్వర బ్రహ్మములకును సామాన్యదృష్టిచేత అన్యోన్య్యాధ్యాసముగలిగియున్నది. అందుచే నీశ్వరబ్రహ్మములకు భ్రాంతిచే నేకత్వముగలదని నిశ్చయించి పరమార్థతయగు నిర్గుణ బ్రహ్మమునకు జగత్కారణత్వమును సురేశ్వరాచార్యులు జెప్పిరిని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు, అన్యోన్య్యాధ్యాసముచే సిద్ధమైన ఈశ్వర బ్రహ్మములయొక్క ఏకత్వమును, పూర్వోక్తఘట్టితవస్త్రీ దృష్టాంతముచే నివృత్తు దృఢీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అన్యోన్య్యాధ్యాసరూపోఽసావన్యలిప్తపటోయథా।

ఘట్టితేనైకతామేతితద్వద్భ్రాంతైకతాంగతః॥ ౧౯౩.

టీ. అన్యలిప్తపటః = అన్య - అన్యపదార్థముచేత, లిప్త - పూయబడిన, పటః - శుభ్రవస్త్రీము, ఘట్టితేన - ఘట్టితరూపముచేత, ఏకతాం - ఏకత్వమును, యథా - ఏవకారము, ఏతి - పొందుచున్నదో, తద్వత్ - ఆప్రకారము, అసా-ఈపరమార్థ, అన్యోన్య్యాధ్యాసరూపః - తాదాత్మ్యాధ్యాసరూపుడగుచు, భ్రాంత్యా-మాయాభ్రాంతిచేత, ఏకతాం - ఈశ్వరునితోనభేదమును, గతః - పొందినవాడాయెను.

తా. కనుక అన్యపదార్థములగు అన్యము గంజి మొదలగువానిచే బూయబడిన శుభ్రవస్త్రీము ఘట్టితరూపముతోటి ఏకత్వమునుబొందినట్లు ఈశ్వరునితోటి అన్యోన్య్యాధ్యాసరూపుడగు ఈపరమార్థ మాయాభ్రాంతిచేత ఈశ్వరునితో అభేదముగా నున్నట్లు తోచుచున్నాడు.

అవ. ఇట్లు భ్రాంతిచే నేకత్వముగలిగెనని దృష్టాంతమునుదెలిసి ఈశ్వరబ్రహ్మ

స్వరూపభేదము పామరులకు నుభరించలేదనెడి విషయమై పూర్వోక్తమగు మరియొక పృథ్వాంతము నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మేఘాకాశమహాకాశౌవివిచ్యేతేనపామరైః।

తద్విద్యోహ్యోయోరైక్యంవశ్యంత్యాపాతదర్శినః॥ ౧౯౪.

టీ. పామరైః - మూఢులచేత, మేఘాకాశమహాకాశౌ = మేఘాకాశ - మేఘాకాశంబులు, మహాకాశౌ - మహాకాశంబును, నవివిచ్యేతే - విభజించియెరుగబడవు. తద్విత్ - ఆప్రకారము, ఆపాతదర్శినః సామాన్యజ్ఞానులు, బ్రహ్మాత్యోః = బ్రహ్మ - నిర్గుణపరబ్రహ్మమునకును, ఈశ్వర్యోః - ఈశ్వరునకును, విశ్యంతి - భ్రాంతిచే నేకత్వమును, సశ్యంతి - చూచుచున్నారు.

తా. మరియు పామరులు మేఘాకాశమహాకాశ స్వరూపములను రెంటిని బుద్ధిచేత విభజించి ఎరుగజాలక ఆమేఘాకాశ మహాకాశములను రెంటిని అవివేకము చేత అభేదముగా జూచుచున్నారు. అటువలెనే అజ్ఞానులు ఈశ్వరబ్రహ్మ స్వరూపములను బుద్ధిచేత విభజించి ఎరుగజాలక భ్రాంతిచేత ఆయాశ్వరబ్రహ్మముల నైక్యముగా జూచుచున్నారు.

శ్లో॥ ఉపక్రమాదిభిర్లింగైస్తాత్పర్యస్యవిచారణాత్।

అసంగంబ్రహ్మమాయావీస్మజత్వేపమహేశ్వరః॥ ౧౯౫.

టీ. ఉపక్రమాదిభిః - ఉపక్రమము మొదలగు, లింగైః - చిహ్నములచేత, తాత్పర్యస్య - త్రుతితాత్పర్యముయొక్క, విచారణాత్ - విచారమువల్ల, బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, అసంగం - నిస్సంగస్వరూపముగలదగును. మాయావీ - మాయకుడగు, ఏషః - ఈ, మహేశ్వరః - ఈశ్వరుడు, సృజతీతి - సృష్టించుచున్నాడని, (అవగమ్యతే) తెలియబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఈశ్వరబ్రహ్మములకు గల భేదము దేనిచే తెలియబడునో తెప్పుము? ఉ. శ్లో॥ ఉపక్రమోపసంహారావభ్యాసోఽపూర్వతాఢులం । అర్థవాదోపపత్తిశ్చ లింగంతాత్పర్యనిర్ణయః॥ అని చెప్పబడినప్రకారము ౧. ఉపక్రమము, ౨. ఉపసంహారము, ౩. అభ్యాసము, ౪. అపూర్వకయు, ౫. ఫలము, ౬. అర్థవాదము, ౭. ఉపపత్తి, అనెడి షడ్విధలింగములచేత ఉపనిషత్తులకు తాత్పర్యనిర్ణయము జేయుచుండగా బ్రహ్మము అసంగమనియు మాయకుడైన ఈశ్వరుడు జగత్తును సృష్టించుచున్నాడనుయొం తెలియబడును.

ప్ర. అయితే ఉపక్రమ లింగములో జేరిన శ్రుతులెట్టివి? ఉ. సృష్టికీబూర్వ మందు ఈజగంబారేయ నామరూపరహితముగు సద్రూపబ్రహ్మమాత్రముగా నుండె నని ప్రతిపాదించెడి శ్రు. సదేవసోమ్యేదమగ్రాసీత్ ఏకమేవాద్వితీయం॥ ఇత్యాది శ్రుతులు ఉపక్రమ లింగములో జేరినవగును. ప్ర. సరి. ఉపసంహార లింగములో జేరిన శ్రుతులెట్టివి? ఉ. ఈ లోచనముండెడి జగజ్జీవితయు ఆసద్రూపబ్రహ్మ మయమేయగుననియు, ఆబ్రహ్మమే సత్యమనియు ఆబ్రహ్మమే ఆతత్త్వగుననియుం బ్రతిపాదించెడి శ్రు. విరదాత్త్వమిదం సర్వతత్త్వస్యసతతాత్మ॥ అనెడి యిత్యాది శ్రుతులు ఉపసంహార లింగములో జేరినవగును. ఈయుపక్రమోప సంహారములు రెండును అద్వితీయాతత్త్వస్వరూపమును ప్రతిపాదించుటచేత ఈరెంటినిజేర్చి ఒక లింగముగా జెప్పబడును. ప్ర. సరి. అభ్యాసలింగములో జేరిన శ్రుతులెట్టివి? ఉ. నీచ బ్రహ్మమని యనేకప్రకారములచే నుపదేశించెడి శ్రు. తత్త్వమసీ॥ అని ఏకత్వ మును ప్రతిపాదించెడి ఇత్యాదివాక్యములు అభ్యాసలింగములో జేరినవగును. ఆ యుపదేశముచేతను నీయుక్త స్వరూపమునకే అద్వితీయాతత్త్వమును బోధించు చున్నది. కనుక ఈ యభ్యాసము రెండవలింగమగును. ప్ర. అయితే అపూర్వత లింగములో జేరిన శ్రుతులెట్టివి? ఉ. సంఘాతమందుండెడి ప్రత్యేకభిన్న పరమాత్మను ఎరుగనాయేమి. అని యిట్లు చెప్పెడి శ్రు. అత్రతావకిల సత్సమ్యగనిభాసల॥ ఇత్యాది శ్రుతులు అపూర్వతలింగములో జేరినవగును. ఈ యపూర్వలింగములో జేరిన శ్రుతులుజెప్పెడి ప్రకారము అష్టవిధ ప్రమాణములలో ఉపనిషత్ప్రమాణము చేత ఆతత్త్వ లక్షణమును బురుషుడగుచున్నాడు గాని ఇతరప్రమాణములచేత నెరుగబడలేదని ప్రతిపాదించుటయే అపూర్వతా లింగమని తెలియవలెను. ఈ అపూర్వతా లింగము మూడవలింగమగును. ప్ర. సరి. ఫల లింగములో జేరిన శ్రుతు లెట్టివి? ఉ. ప్రార్థన మంతపర్యంతము నశించినో ఆంతపర్యంతము దేహేంద్రి యాది ప్రపంచము మిథ్యారూపముగా దోచుచు ఆ ప్రార్థనమునకు నిశ్శేషనాశన మెప్పుడుగలుగునో అప్పుడు జగంబు బొత్తుగా దోచక అద్వితీయాత్మస్వరూపముగా నుండునని అద్వితీయాత్మజ్ఞానమునకు ఫలమును ప్రతిపాదించెడి శ్రు. తస్యతావదేవ యావన్నవిహేత్యేధసంపత్స్య॥ ఇత్యాదిశ్రుతులు ఫల లింగములో జేరినవగును. ఇది ధౌరవ లింగమగును. ప్ర. సరి. అర్థవాద లింగములో జేరిన శ్రుతులెట్టివి? ఉ. ఏవస్తువును వినుటచేత విసబడని వస్తువు విసబడుచున్నదో ఏవస్తువును మననము జేయుటచేత మననము జేయబడని వస్తువు మననము చేయబడుచున్నదో ఏవస్తువు నెరుగుటచేత నెరుగబడని వస్తువు ఎరుగబడుచున్నదో అని యిట్లు అద్వితీయాతత్త్వ

జ్ఞానము సిద్ధించెడికొరకు అర్థవాదమును బ్రతిపాదించెడి శ్రీ|| అనేనజీవేనాతత్వనాను
ప్రవిశ్య యేనాశ్చతం శ్రుతంభవత్యమతంతమతమవిజ్ఞాతంవిజ్ఞాతం|| ఇత్యాదిశ్రుతులు
అర్థవాదలింగములొ జేసరివగును. ఇది అయిదవలింగమగును. ప్ర. సరి. ఉపపత్తి
లింగములొజేరిన శ్రుతులెట్టివి? ఉ. మృత్తికవలన కలిగిన ఘటాదులును బంగారు
వలన గలిగిన కటక మకుటాదులును ఇనుమువలన బుట్టిన ఘడ్డాదులును కారణము
కంటె భిన్నముగాదోచినను ఈ కార్యములకు ఉచ్చారణముదప్ప మరియొక అర్థము
లేమిచేత కారణవ్యతిరేక్తముగా కార్యము లేదనెడి యుక్తిని బ్రతిపాదించెడి శ్రీ||
వాచారంభణం వికారోనామధేయం మృత్తికేత్యేవసత్యం|| ఇత్యాదిశ్రుతులు ఉప
పత్తిలింగములొ జేరినవగును. ఈ యుపపత్తిలింగము ప్రసిద్ధముగా దోచునట్టిజగం
బును ప్రత్యగాతక స్వరూపమగు బ్రహ్మమేముగుగాన దృష్టాంతస్వరూపమైన ఈ
జగంబును ప్రత్యగాతకకంటె అభిన్నత్వమును ప్రతిపాదింపుచు ప్రత్యగాతకకు
అద్వితీయత్వమును నూచించుచున్నది. కనుక ఇది యారవ లింగమగును. ఈప్రకా
రము వడ్డింపలింగములచేత శ్రుతులకు దాత్పర్యమును నిర్ణయించినవానికి శ్రీవరా
మాత్రముచేత అద్వితీయాతక జ్ఞానోదయమగును. ఇందుకు సంశయములేదు.

అవ. శ్రుతియందు ఉపక్రమోపసంహారములను ఏకరూప ప్రదర్శనముచే
జెప్పబడిన బ్రహ్మముయొక్క అసంగత్వము నిప్పుడు స్పష్టముజేయుచున్నాడు
శ్లో|| సత్యంజ్ఞానమనంతంచేతుప్రక్రమ్యావసంహృతం||

యతోవాచోనివర్తంతఇత్యసంగత్వనిర్ణయః|| ౧౯౬.

టీ. సత్యం - బ్రహ్మము సద్రూపమనియు, జ్ఞానం - చిద్రూపమనియు,
అనంతంచేతి - అనంతరూపమనియు, ఉపక్రమ్య - చెప్పుటకుబ్రాంఁభించి, యతః -
ఏనిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమనుంచి, వాచః - సకలవాక్యములును, నివర్తింతఇతి - నివ
ర్తించుచున్నదని, ఉపసంహృతిం - ఉపసంహరింపబడెను. అనగా బ్రహ్మస్వరూప
మును జెప్పుట ముగింపబడెననుట. (అతః) ఆకారణమువలన, అసంగత్వనిర్ణయః =
అసంగత్వ - నిస్సంగత్వముయొక్క, నిర్ణయః - నిర్ణయము, (భవతీ - అగుచున్నది.

తా. బ్రహ్మము సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపముగలదని బ్రహ్మస్వరూపమును
జెప్పుటకు శ్రుతియందు బ్రాంఁభింపబడి ఏ నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమనుంచి సక
లేంద్రియ వ్యాపారములును నివర్తించుచున్నవో యని యిట్లు ముగింపబడెను. ఇట్లు
జెప్పుటచేత బ్రహ్మము అసంగమనెడి నిర్ణయము స్పష్టమాయెనని తెలియవలెను.

అవ. మాయకుడగు ఈశ్వరుడు జగత్తును సృష్టించుచున్నాడని ప్రతిపాది
ంచెడి శ్రుతి నిప్పుడు ఆశ్చర్యకరముగాను బ్రహ్మమునైనాడును

శ్లో॥ మాయాస్మజతివిశ్వంసనిరుద్ధస్తత్రమాయయా।

అన్యత్వత్యపరాబ్రూతేశ్రుతిస్తేనేశ్వరస్సుజేత్ ॥ ౧౯౭.

టీ. సః - ఆ, మాయా - మాయకుడగు ఈశ్వరుడు, విశ్వం - జగంబును, స్మజతి - స్మృష్టించుచున్నాడు. అన్య - మరియొకడు, అనగా జీవుడగుట. మాయ - మాయచేత, తత్ర - ఆ జగంబునందు, నిరుద్ధృతి - బంధింపబడెనని, అపరా - మరియొకటియగు, శ్రుతిః - శ్రుతి, బ్రూతే - చెప్పుచున్నది. తేష-ఆకారణముచేత, ఈశ్వరః - ఈశ్వరుడు, సృజేత్ - సర్వజగంబును సృష్టించెను.

తా. మరియు మాయకుడైన ఈశ్వరుడు జగత్తును సృష్టించెననయు జీవుడు మాయచేత ఆ జగంబునందు బంధింపబడెనని శ్రుతి॥ ఆసాత్మాత్రమాయాస్మజేత్ విశ్వమే తత్తసిత్తింశ్చాన్యోమామయాసన్నిరుద్ధః॥ అనెడి శ్రుతి జెప్పుచున్నది. కనుక ఈశ్వరుడే జగత్తును సృష్టించెనని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు ఆనందమయశోశరూపుడగు ఈశ్వరునకు జగత్కారణత్వమును బ్రతిపాదించి ఆ యీశ్వరునివలన జగంబుబుట్టిన క్రియము నిక జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆనందమయశోఽయంబహుస్యామిత్యవైక్షతః।

హిరణ్యగర్భరూపోఽభూత్సుప్తిస్త్వప్నోయథాభవేత్ ॥ ౧౯౮.

టీ. ఆయం - ఈ, ఆనందమయః - ఆనందమయశోఽపాదికుడగు, ఈశః - ఈశ్వరుడు, బహుస్యామితి - బహుప్రపంచరూపముగానయ్యెదనని, అవైక్షత - చూచెను. అనగా సంకల్పించెనట. సుప్తిః - చుట్టపై, స్వప్నః - స్వప్నము. యథా - ఏప్రకారము, భవేత్ - అగునో, (తథా) అచి)కార మిశ్వరుడును, హిరణ్యగర్భరూపః - హిరణ్యగర్భరూపుడు, అభూత్ - ఆయెను.

తా. ఈయానందమయశోశరూపుడగు ఈశ్వరుడు బహుప్రపంచరూపముగా నయ్యెదనని సంకల్పించి చుట్టపై స్వప్నమైనవిధముగా ఆయాశ్వరుడు హిరణ్యగర్భరూపుడాయెను. అనగా ఆయాయీశ్వరునివలన ఆకాశముబుట్టెననియు ఆయాకాశ విశిష్టచైతన్యమువలన వాయువుబుట్టెననియు అవాయువిశిష్టచైతన్యమువలన అగ్ని బుట్టెననియు ఆమగ్నివిశిష్టచైతన్యమువలన జలముబుట్టెననియు అజలవిశిష్టచైతన్యము వలన పృథ్విబుట్టెననిచెప్పెడి శ్రుతి॥ తసాత్మాద్యావీతసాత్మాదాతీతనాకాశస్సంగభూతః ఆకాశాద్వాయః వాయోరగ్నిః అగ్నేరాపః అధ్యక్షింపుధీమ్॥ అనెడి ఇత్యాదివాక్యములప్రకారము అపంచీకృత పంచనూక్షతభూతములుబుట్టెననియు అనూక్షతభూతములయొక్క సత్త్వరజోగుణభాగములవలన సమస్తి వ్యస్తిరూప నూక్షతశరీరముబుట్టె

ననియు ఆసూక్షతశరీరమందు ఈశ్వరుడునేనని యభిమానించుటచేత హిరణ్యగర్భుడాయెననియు ఈలింగశరీరాది సృష్టికృతుము వ్రత్యక్తత్వ వివేకమందు జెప్పబడెనని యుగదేలియవలెను.

శ్లో॥ క్రమేణయగపద్వైహసృష్టిజ్ఞేయాయథాశుభి॥

ద్వవిధశ్రుతిసద్భావాద్ద్వివిధస్వప్నదర్శనాత్ ॥ ౧౯౯.

టీ. ద్వివిధశ్రుతిసద్భావాత్ = ద్వివిధ-ద్వివిధమగు, శ్రుతిసద్భావాత్-శ్రుతి యందులుచల్లను, ద్వివిధస్వప్నదర్శనాత్ = ద్వివిధ-ద్వివిధమగు, స్వప్నదర్శనాత్-స్వప్నముగనబడుటవల్లను, ఏమి ఈ, సృష్టిః-సృష్టి, క్రమేణవా-క్రమముకాలుటైనవి యైనను, యుగపత్ - ఒక్కటేసారిబుట్టెనని యైనను, యథాశ్రుతి-శ్రుతిసతిక్రమించ క, జ్ఞేయా- తెలియదగినదగును.

తా. ప్ర. అయితే శ్రుతిసాక్షాద్వా ఏతసాక్షాదాతేన ఆకాశస్సంభూతః॥ ఇత్యాదిశ్రుతియందు ఆకాశాదిభూత క్రమముగా జగత్తు సృష్టింపబడినట్లు వినబడుచున్నది. మరియు శ్రుతి ఇదిగోసర్వమసృజతే॥ ఇత్యాది శ్రుతియందు ఆకాశాది జగంబుంతయు ఒక్కటేసారి బుట్టినట్లు వినబడుచున్నది. ఈ రెండువిధములలో ఏవిధమును గ్రహింపవలెనో ఏవిధమును విడువవలెనో చెప్పును? ఉ. ఈరెండు విధములైన సృష్టుల విషయమై శ్రుతియుక్తులుండుటచేత పూర్వోక్తద్వివిధ సృష్టిని గ్రహింపవలెను. అనగా ఈ ద్వివిధసృష్టియు శ్రుతిసమతముగా నుండుట చేత ఆకాశాది భూతక్రమముగానైనను ఒక్కటేసారిగానైనను జగంబుబుట్టెనని తెలియవలెనేగాని శ్రుతిసతిక్రమించరాదు. ప్ర. అయితే ఈ ద్వివిధసృష్టిని గ్రహించెడి విషయమై యుక్తి ఎది? ఉ. లోకమందు క్రమముతోగూడియు ఆక్రమముతోగూడియు స్వప్నపదార్థావర్తిము కనబడుచున్నది. అటువలెనే జగత్సృష్టి పూర్వోక్తద్వివిధముల వివిధముగానైన నుండవచ్చునని రెండు విధములం గ్రహింపవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, హిరణ్యగర్భుని స్వరూపమును నిరూపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సూత్రాత్సూక్ష్మదేహాఖ్యస్సర్వజీవఘనాత్మకః॥

సర్వాహంమానధారిత్వాత్క్రియాజ్ఞానాదిశక్తిమాన్॥ ౨౦౦.

టీ. సూత్రాత్=సూత్ర - వస్త్రముందు నూలువలె, ఆత్మా - జగంబునందు గూడియుండెడి స్వరూపముగలవాడును, సూక్ష్మదేహాఖ్యః=సూక్ష్మదేహ-సూక్ష్మ శరీరమనెడి, ఆఖ్యః-పేరుగలవాడును, క్రియాజ్ఞానాదిశక్తిమాన్=క్రియా - క్రియా

శక్తిగలవాడును, జ్ఞానాదిశక్తిమాత్రా-జ్ఞానేచ్ఛాశక్తిమంతుడును, అనగా, ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశక్తిమంతుడగుట. సర్వామానధాచిత్వాత్ = సర్వ-శక్తిలవ్యష్టి లింగశరీరములయందు, ఆమాన-నేననిదీయభిమానమును, ధారిత్యాత్ - ధరించినవాడగుటవల్ల, సర్వజీవఘనాత్మకః = సర్వజీవ - సర్వలింగశరీరోపాధిభలగు జీవులయొక్క, ఘనాత్మకః - సమష్టిస్వరూపుడునగును.

తా. ఆ హిరణ్యగర్భుడు వస్త్ర మందు నూలువలె జగత్తు నందు గూడి యుండెడి స్వరూపము గలవాడగుటచేత నూత్రాతుడనియు నూత్నతీదేహుడనెడి పేరుగలవాడును ఇచ్ఛాజ్ఞాన క్రియాశక్తి మంతుడును సర్వవ్యష్టి లింగశరీరములయందు నేననియభిమానించుటచేత సర్వలింగ శరీరోపాధిభలగు జీవులయొక్క సమష్టి స్వరూపుడు నగును.

ఆవ. ఆ హిరణ్యగర్భావస్థయందు జగంబుఞ్జోచెడి విషయమై దృష్టాంతము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రత్యూషేవాపదోషేవామగ్నోమందేతమస్యయం॥

లోకోభాతియథాతద్వదస్పష్టంజగదీత్యతే॥ ౨౦౧.

టీ. ప్రత్యూషేవా - ప్రాతఃకాలమందైనను, ప్రదోషేవా - సాయంకాలమందైనను, మందే - అల్పమగు, తమసి - చీకటియందు, ఆయం - ఈ, లోకః - లోకము, మగ్నః - స్రుక్ - మునిగినదగుచు, యథా - ఏప్రకారముగా, భాతి - తోచుచుండునో, తద్వత్ - ఆప్రకారముగా హిరణ్యగర్భావస్థయందు, జగత్ - ప్రపంచము, అస్పష్టం - స్పష్టత్వమునుబొందనట్లు, ఈత్యతే - కనబడుచున్నది.

తా. ప్రాతఃకాల మందైనను సాయంకాల మందైనను ఞ్జెముగా నుండెడి చీకటియందు ఈ లోకము మునిగినదగుచు ఏప్రకారము స్పష్టత్వమును బొందక తోచుచుండునో అటువలెనే హిరణ్యగర్భావస్థయందు ప్రపంచము స్పష్టత్వమును బొందక కనబడుచుండును.

ఆవ. ఇట్లు లోకప్రసిద్ధ దృష్టాంతమును జెలిపి, ఈ చిత్రదీపమందు రెండవ శ్లోకమందు చెలువబడిన, లాంఛితవస్త్రము నిప్పుడు, దృష్టాంతీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సర్వతోలాంఛితోమహ్యాయథాస్యాష్టట్టితఃపటః॥

సూత్రాకారైస్తథేశస్యవపుసర్వత్రీలాంఛితం॥ ౨౦౨.

టీ. ఘట్టితః - ఘట్టితత్వమును బొందిన, పటః - వస్త్రము, మహ్య - మునిచేత, అనగా మహిమయునుగల ఆకారములచేనగుట. సర్వత్రః - అంతటను, లాంఛితః - లాం

భిత్తమును బొందినది, యథా-ఏప్రకారము, ప్యాత్-అగునో, తథా-అప్రకారము, ఈశ్వ-మాయకుడైన ఈశ్వరునియొక్క, వపుః-అకారము, నూత్నతకారైః-నూత్నతరూపములచేత, సర్వత్ర-అంతటను, లాంఛితం-లాంచితరూపమును బొందినదగు చున్నది. అనగా గురుతుతాజేయబడినదగు చున్నదనుట.

తా. మరియు ఘట్టితత్వమును బొందిన భౌతవస్త్రీము ముషీచయములైనఅకారవిశేషములతో జేరుటవలన లాంఛితవస్త్రీ మెట్లగుచున్నదో అటువలెనే మాయకుడైన ఈశ్వరునియొక్క అకారము హిరణ్యగర్భవస్త్రీయందు అవంచీకృత పంచభౌతకార్యములచేత సమష్టిలింగశరీరమగుచు లాంఛితమనెడిపేరుచేజెప్పబడుచున్నది.

అవ. బుద్ధికృత్-టకారకు-ఈవిషయమై మరియొకదృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సస్యం వా శౌక జాతం వా సర్వతోంకురితం యథా |

కోమలంతద్వదేవైష పేలవో జగదంకురః || ౨౦౩.

టీ. సస్యం-వా-పైరైనను, శౌకజాతం-వా-కూరలైనను, సర్వతః-అంతటను, అంకురితం-అంకురింపబడినదగుచు, యథా-ఏప్రకారము, కోమలం-మృదువుగానుండునో, తద్వత్-అప్రకారమే హిరణ్యగర్భవస్త్రీయందును, ఏవః-ఈ, జగదంకురః=జగత్-ప్రపంచముయొక్క, అంకురః-అంకురము, పేలవః-మృదువుగా నుండును. అనగా నూత్నతరూపముగా నుండుననుట.

తా. మరియు పైరైనను బచ్చలిమొదలగు కూరలైనను అంతట సంకురించి నదగుచు నూత్నతరూపముగా నున్నట్లు ఈ హిరణ్య గర్భవస్త్రీయందును నూత్నతకారముగా జగంబంకురించి యుండును.

అవ. ఇట్లు, హిరణ్యగర్భ స్వరూపమును విశదీకరించి, ఆ హిరణ్యగర్భవీయొక్క అపస్తాభేదరూపుడైనట్టియు, పంచీకృత కార్యోపాధిపడైనట్టి విరాట్టును, దృష్టాంతత్రయముచే నివ్వదు విశదీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆతపాభాతలోకోవాపటోవావర్ణపూరితః |

సస్యం వా ఫలితం యద్వత్తథాస్పష్టవపుర్విరాట్ || ౨౦౪.

టీ. ఆతపాభాతలోకోవా=ఆతప-ఎండచేత, ఆభాత-ప్రకాశింపబడిన, లోకోవా-లోకమైనను, వర్ణపూరితః=వర్ణ-యోగములైన వర్ణములచేత, పూరితః-నిండి పబడిన, పటోవా-చిత్రవస్త్రీమైనను, ఫలితం-ఫలింపబడిన, సస్యం-వా-పైరైనను, యద్వత్-ఏప్రకారము స్పష్టముగాదోచునో, తథా-అప్రకారము, విరాట్-విరాట్టురుషుడు, స్పష్టవపుః=స్పష్ట-స్పష్టముగాదోచెడి, వపుః. శరీరముగలవాడగును. అనగా విశ్వరూపుడనుట.

తా. మరియు నూర్యోదయమైన పినుకట ఎండచే బ్రహ్మశివబడెడి బాక మైనను యోగ్యములకు చిత్ర పర్ణములచే నిండింపబడిన చిత్రవస్త్రమైనను ఘరి చిన వైలెనను ఏప్రకారము స్పష్టముగా దోచు చుండునో అటు వలెనే పంచీకృత కార్యోపాధికుడగు విరాట్పురుషుడును విశ్వరూపముచేత స్పష్టముగా దోచుచున్నాడు.

శ్లో॥ విశ్వరూపాధ్యాయపషడక్తస్మాక్తేపిపారుషే।

ధాతాద్విస్తంబపర్యంత్యనేతస్యావయవాన్విదుః॥ ౨౦౫.

టీ. ఏవః-ఈ విరాట్పురుషుడు, విశ్వరూపాధ్యాయ- విశ్వరూపాధ్యాయ మందును, పారుషేనూక్త-పురుషనూక్తమందును, ఉక్తః-చెప్పబడెను. ధాతాద్విస్తం బపర్యంతాత్=ధాతాది-బ్రహ్మదేవుడే అదిగా గలిగినట్టియు, స్తంబ-స్తంబమే, పర్యంతాత్-పర్యంతముగాగల భూతములను ఏతస్య-ఈ విరాట్టుయొక్క, అవయ వాత్-అవయవములనుగా, విదుః-ఎఱుగుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే అవిరాట్టు ఉండుటయందు బ్రహ్మణమేమి? ఉ. శ్రీభగ వద్గీతా కాస్త్రమందుగల విశ్వరూపాధ్యాయమందును పురుషనూక్తమనెడి వేదభాగ మందును ఈ విరాట్పురుషుడు చెప్పబడెను. గనుక ఆ రెండును బ్రహ్మణములగును. ప్ర. అయితే అవిశ్వ రూపాధ్యాయాదికమందు విరాట్టుయొక్క రూపము ఎటువంటి దిగా జెప్పబడెనో జెప్పుము? ఉ. బ్రహ్మదేవుడు మొదలుకొని స్తంబపర్యంతము గల జగంబంతయు అవిరాట్టుయొక్క స్వరూపముగా జెప్పబడెను.

అవ. అంతర్యామి మొదలుకొని, కుద్దాలకాది పర్యంతముగల వస్తుసమా హమంతయు, ప్రత్యేకముగా ఈశ్వరభావముచే బూజింపవచ్చునని యిప్పుడు, మూడుశ్లోకములచే జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఈశసూత్రవిరాడ్యేభోవిష్ణురుద్రేంద్రవహ్నయః।

విఘ్నభైరవమైరాళమారికాయక్షరాక్షసాః॥ ౨౦౬.

టీ. ఈశసూత్రవిరాడ్యేభో విష్ణురుద్రేంద్రవహ్నయః=ఈశ-అంతర్యామియు, సూత్ర-హిరణ్యగర్భుడును, విరాట్-విరాట్పురుషుడును, వేదః-బ్రహ్మదేవుడును, విష్ణు-విష్ణుదేవుడును, రుద్ర-శివుడును, ఇంద్ర-దేవేంద్రుడును, వహ్నయః-అగ్నిదేవుడు ను, విఘ్నభైరవమైరాళమారికాయక్ష రాక్షసాః=విఘ్న-విణాయకుడును, భైరవ- భైరవుడును, మైరాళ-మైరాళుడును, మారికా-మారికయు, యక్ష-యక్షులును, రాక్ష సాః-రాక్షసులును.

తా. పరి. ఆయితే ఇట్లు చెప్పట చేతిబ్రృత్తమందులారా మేము. ఆంధ్రరాయ
మియు హిరణ్యగర్భుడును విరాట్పురుషుడును బ్రహ్మవిష్ణురూద్రదేవేంద్రాగ్ని దేవాది
వగణంబులును వివాహకై భైరవమైరాశిమారికా యక్షరాక్షసాది భూతిగణములును.

శ్లో॥ విప్రక్షత్రయవిల్బూధాగవాశ్యన్యగపక్షిణః।

అశ్వత్థవటచూతాద్యాయవప్రహేత్యణాదయః॥ ౨౦౭.

టీ. విప్రక్షత్రయవిల్బూధాః=విప్ర-శాసిత్రాణులును, క్షత్రయ-రాజులు
ను, విట్-వైశ్యులును, శూద్రాః-శూద్రులును, గవాశ్యన్యగపక్షిణః=గో-గోవులు
ను, అశ్వ-గుఱ్ఱములును, మృగ-మృగములును, పక్షిణః-పక్షులును, అశ్వత్థవటచూ
తాద్యాః=అశ్వత్థ-రావిచెట్టును, వట-చుట్టిచెట్టును, చూతాద్యాః-చూమిడి మొదలగు
చెట్టును, యవప్రహేత్యణాతయః=యవ-గోధుములును, వీప్రహే-వడ్లును, తృణాదయః-
గడ్డి మొదలగుసవియు.

తా. బ్రాహ్మణ క్షత్రయ వైశ్య శూద్రులును గోవులును గుఱ్ఱములును మృగ
పక్ష్యములును అశ్వత్థవటచూతాది వృక్షములును గోధుములును వడ్లును తృణములును.

శ్లో॥ జలపాషాణమృతాకాంతవాస్యాకుద్దాలకాదయః।

ఈశ్వరాస్సర్వవై తేపూజితాఃఫలదాయినః॥ ౨౦౮.

టీ. జలపాషాణమృతాకాంతవాస్యాకుద్దాలకాదయః=జల-జలంబును, పాషా
ణ-రాళ్లును, మృత్-చుట్టియు, కాంత-కొయ్యలును, వాస్యా-ఉలిమొదలగు పనిము
ట్టును, కుద్దాలకాదయః-గుడ్డలిమొదలగు ఆయుధములును, ఏతే-ఇవి, సర్వే-అన్నియు,
ఈశ్వరాపివ-ఈశ్వరులేయగుచున్నవి. పూజితాః-పూజింపబడినవగుచు, ఫల
దాయినః=ఫల-ఫలమును, దాయినః-ఇచ్చునవగును.

తా. మరియు జలపాషాణమృత్తికాకాంతవాస్యాకుద్దాల కాదివస్తుసమూహమం
తయు ఈశ్వరరూపమేసనియు ఆయావస్తువును ప్రత్యేకముగా బూజించువారలకు
ఆయావస్తువు ఫలమునిచ్చెడిదగుచున్నవనియు, దెలియవలెను.

శ్లో॥ యథాయథోపాసితేతంఫలమీయస్తథాతథా।

ఫలోత్కర్షాపకర్షౌతుపూజ్యపూజానుసారతః॥ ౨౦౯.

టీ. తం=ఆపరమేశ్వరుని, యథాయథా-ఏయేప్రకారము, ఉపాసితే-జనులు
ఉపాసనముజేయుచున్నారో, తథాతథా-ఆయాప్రకారము, ఫలం-ఫలమును, తా
యః-పొందుదురు. ఫలోత్కర్షాపకర్షౌతు=ఫల-ఫలముయొక్క, ఉత్కర్ష-అధిక

తేయు, అవకర్తౌతు - అల్పత్వంబో, అనగా ఫలభేదమునట. పూజ్యపూజానుపార
తః=పూజ్య-పూజింపదగిన దేవతలయొక్క, పూజా-అర్చనయొక్క, అనుసారతః-
అనుసారమువలన, (భవతి) కలుగుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఆయాజగంబును ఈశ్వరత్వబుద్ధిచేత బూజించుటవలన
ఫలముగలిగెడి విషయమై ప్రమాణమేమి? ఉ. ఆయాజగత్తును ఈశ్వరత్వబుద్ధిచేత
బూజించుటవలన ఫలముగలదనెడి విషయమై శ్రు|| తంయధాయతోపాసలేతద్దైవ
భవతి|| అనెడిశ్రుతి అపరమేశ్వరుని ఏయేప్రకారముగా జనులు ఉపాసనమును
జేయుచున్నారో ఆయాప్రకారము ఫలమునుబొందుచున్నారని జెప్పవచ్చును. గనుక
ఈశ్రుతి ప్రమాణమగును. ప్ర. అయితే సర్వవస్తురాశికంతయు ఈశ్వరత్వము గలుగు
చుండగా పూజకులకు ఫలభేదముగలుగుటకు గారణమేమి? ఉ. పూజింపబడెడి దేవ
తాదిరూపముయొక్కయు పూజయొక్కయు పూజకునియొక్కయు సాత్త్వికాదిగుణ
భేదముచేత ఫలభేదముగలుగుచున్నది.

శ్లో|| ముక్తిస్తుబ్రహ్మతత్వజ్ఞానాదేనాస్యనచాన్యథా|

స్వప్రబోధంవిన్నానైవస్వస్వప్నోహీయతేయథా|| ౨౧౦.

టీ. స్వప్రబోధంవిన్నా=స్వ-తనయొక్క, ప్రబోధంవిన్నా-జాగరణమునువిడిచి,
స్వస్వప్నః=స్వ-తనయొక్క, స్వప్నః-స్వప్నము, యథా-ఏప్రకారము, నైవహీ
యతే-నివృత్తినిబొందదో, (తిథా) ఆప్రకారము, అస్య-ఈపురుషునకు, ముక్తిస్తు-
మోక్షమో, బ్రహ్మతత్వజ్ఞానాదేవ = బ్రహ్మతత్వ-ప్రత్యగభిన్నపరమాత్మయొక్క,
జ్ఞానాదేవ-జ్ఞానమువల్లనే, (భవతి) కలుగుచున్నది. అన్యథా-మరియొకవిధముచేత,
నచ-కలుగదు.

తా. ప్ర. అయితే ఈప్రకారముగా ఈశ్వరోపాసనముచేత పాంసారికఫల
సిద్ధిగలుగుగాక. మరి దేనినుపాసించుటచేత ముక్తిగలుగునోజెప్పుము? ఉ. తన
నిద్రచేత గల్పించుబడిన తనస్వప్నము తనజాగరణమువలన నివర్తించునేగాని మరిదేని
చేతను ఎట్లునివర్తించబడదో అటువలెనే బ్రహ్మమునాశ్రయించియుండెడి అజ్ఞానము
చేగల్పించబడిన తనసంపారంబును బ్రహ్మస్వరూపజ్ఞానముచేతనే నివర్తించునుగాని
మరిదేనిచేతను నివర్తించబడదు అనగాజ్ఞానముచేదప్ప మరిదేనిచేతను ముక్తిగలుగదని
యభిప్రాయము.

శ్లో|| అద్వితీయబ్రహ్మతత్వేస్వస్వప్నోయమఖిలంజగత్ |

ఈశజీవాదిరూపేణచేతనాచేతనాత్మకం||

౨౧౧.

టీ. ఈశబీవాదిరూపేణ = ఈశ-ఈశ్వరరూపముచేతను, బీవాదిరూపేణ-బీవాదిరూపముచేతను వర్తింపుచుండెడి, చేతనా చేతనాత్మకం=చేతన-చేతనరూపమైనట్టియు, ఆచేతనాత్మకం-ఆచేతనరూపమైనట్టి, ఆభిలం-సకలముగ్గు, జగత్-ప్రపంచము, ఆయం-ఇది, ఆద్వితీయబ్రహ్మతత్వే=ఆద్వితీయ-ద్వైతేశాన్యమగు, బ్రహ్మతత్వే-పరబ్రహ్మస్వరూపమందు, సప్త-స్వప్నమగును.

తా. ప్ర. ఆయితే నివర్తింపదగినద్వైతము స్వప్నతుల్యముగానిహేతువుచేత స్వప్నదృష్టాంతముచేత బ్రహ్మజ్ఞానమువలన ద్వైతనిపుత్రిలక్షణముగలముక్తి పాఠ్యమగునని యెట్లుచెప్పవచ్చును? ఉ. భ్రాంతిచేత మరియొకవిధముగా నెఱుగుట వలన ఈద్వైతమునకు స్వప్నతుల్యత్వము గలిగియున్నందున జెప్పవచ్చును. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఈశ్వరబీవాదిరూపముచేత ప్రవర్తించుచుండెడి చేతనాచేతనరూపమగు ఈజగంబంతయు ఆద్వితీయబ్రహ్మస్వరూపమందు స్వప్నతుల్యముగానున్నదని. శ్రు|| త్రయమేతత్పుష్పంప్రస్వప్నమాయామాత్రం|| అనెడి శ్రుతిజెప్పచున్నది.

శ్లో|| ఆనందమయవిజ్ఞానమయావీశ్వరజీవకా|

మాయయాకల్పితావేతాతాభ్యాంసర్వంప్రకల్పితం||౨౧౨||

టీ. ఆనందమయవిజ్ఞానమయా = ఆనందమయ-ఆనందమయకోశంబును, విజ్ఞానమయా-విజ్ఞానమయకోశంబును, ఈశ్వరజీవకా=ఈశ్వర-ఈశ్వరుడును, జీవకా-జీవుడునగును ఏతా-ఈ యీశ్వరజీవులిద్దరును, మాయయా-మాయచేత, కల్పితా-కల్పించబడిరి. తాభ్యాం-ఆయీశ్వరజీవులచేత, సర్వం-సర్వంబును, ప్రకల్పితం-విశేషముగాకల్పించబడెను.

తా. ప్ర. ఆయితే బ్రహ్మముకంటె అభిన్నులగు ఈశ్వరజీవులిద్దరును జగత్సంబంధులెట్లుగుదురు? ఉ. ఆనందమయకోశము ఈశ్వరుడగును. విజ్ఞానమయకోశము జీవుడగును. ఈ యీశ్వరజీవులిద్దరును మాయచేకల్పించబడిరి. పిమ్మట ఆ యీశ్వరజీవులవలన సర్వముకల్పించబడెను. కనుక ఈశ్వరజీవులిద్దరును మయాకల్పితులగుటచేత ఆ యీశ్వరజీవులిద్దరును జగంబులోనుండెడివారగుటవలన జగత్సంబంధులగుదురని తెలియవలెను.

శ్లో|| ఈక్షణాదిప్రవేశాంతాస్సృష్టిరీశేనకల్పితా|

జాగ్రదాదివిమోక్షాంతస్సంసారోజీవకల్పితః|| ౨౧౩||

టీ. ఈక్షణాదిప్రవేశాంతా=ఈక్షణ-సంకల్పమే, ఆది-ఆదిగాగలిగినట్టియు, ప్రవేశ-ప్రవేశమే, అంతా-అంతముగల, సృష్టి-సృష్టి, ఈశేన-మాయాపాధినిచేత,

కల్పితా-కల్పించబడెను. జాగ్రదా-విశాక్షాంతిః=జాగ్రత్-జాగ్రదన్తయు, అది-అది గాగలిగిపట్టియు, విమోక్ష-విదేహము క్రియ, అంతః-అంతము గాగల, సంసారః-సంసారము, జీవకల్పి=జీవ-జీవులచేతి, కల్పితః కల్పించబడినదగును.

తా. ప్ర. అయితే అజీవేశ్వరులచే సర్వముగల్పించబడెననిచెప్పితిరి. ఎవనిచే నద్వితీయచబడెనోచెప్పుము? ఉ. ఆ ఈశ్వరుడు తనసంకల్పముచేత నాకాశాదిజగంబులుబుట్టించి పంచీకరించి అజగంబులవాని ప్రకృతిచేసినది పర్యంతముగలసృష్టి ఈశ్వరునిచే గల్పించబడినదగును. ఇట్లు శుక్ల సుబ్రహ్మణ్యకావ్యసృజిత. అనెడి వాక్యము మొదలుకొని శుక్ల ఏతయోద్వారాప్రాప్తద్యతే|| అనెడి వాక్యంతము వరకుగల గ్రంథము చెప్పుచున్నది. మరియు జాగ్రదవస్థ మొదలుకొని విదేహముక్తి పర్యంతముగల సంసారముంతయు జీవునికేగల్పించబడినదగును. ట్లు శుక్ల తస్యత్రియ అవసరః ఇత్యాదివాక్యము మొదలుకొని శుక్ల సవిత మేవపురుషబ్రహ్మతతమవశ్యతే|| అనెడి వాక్యంతమువరకుగల గ్రంథము చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ అద్వితీయంబ్రహ్మతత్త్వముసంగంతన్నజానతే।

జీవేశయోగ్దాయకయోర్వృద్ధైకలహంయయుః ౨౧౮.

టీ. అద్వితీయం ద్వైతభూస్యమైనట్టియు, ఆసంగం-నిస్సంగమైనట్టి, తత్-అ, బ్రహ్మతత్త్వం-విద్యుదబ్రహ్మస్వరూపమున, వజానతే-వాదులెరుగరు. మాయకయోః-మాయాకల్పితులగు, జీవేశయోః-జీవేశ్వరులవిషయమై, వృద్ధై-వృద్ధముగానే, కలహం-వివాదముచు, యయుః-హందిరి.

తా. ప్ర. అయితే నిర్గుణబ్రహ్మమే పారమార్థికమైనరెండుల వాదులుజీవేశ్వరస్వరూపవిషయమై కలహించుటకు గారిగమేమి? ఉ. వాదులందరును అద్వితీయ ఆసంగనిర్గుణ బ్రహ్మస్వరూపమునెరుగరు. అందుచేత ఆవాదులందరును మాయకులగు జీవేశ్వరులయొక్క స్వరూపవిషయమై వృద్ధముగా గలహించుచున్నారు. అనగావాదులకు శ్రుతిసిద్ధతత్త్వజ్ఞానములేమిచేత వృద్ధముగాగలహించుచున్నారని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ జ్ఞాత్వాసదాతత్త్వనిష్ఠానతుమోదామహేవయం।

అనుశోచామపవన్యాన్నభ్రాంతైర్వివదామహే॥ ౨౧౯.

టీ. తత్త్వనిష్ఠాః-తత్త్వనిష్ఠులకును, వయం-మేము, సదా-ఎల్లప్పుడు, జ్ఞాత్వాతు-వాదులుభ్రాంతులని ఎరిగియ, నమోదామహే-సంతోషముచు బొందము. అన్యాః-అజ్ఞానులనుగురించి, అనుశోచామపవ-చింతించుచున్నవారమేను. భ్రాంతైః-భ్రమనుబొందినవాడులతోటి, నవివదామహే-కలహింపము.

తా. ప్ర. అయితే జీవేశ్వరులవిషయమైన వాఙ్మలహము అజ్ఞానమునుమూలముగాగలదైనయెడల అటువంటితత్వముచేత మీరుబోధింపరాదాయేమి? ఉ. అట్లుబోధించుటచేత వృథాశ్రమయేగాని ప్రయోజనములేమిచేత బోధింపము. మరియు అద్వైతబ్రహ్మానీష్ఠులమగుమేము సర్వదావాదులు భ్రాంతులని ఏరియె అజ్ఞానులగు ఇతరవాదులంజూచి చింతించెదమేగాని సంతోషింపము. భ్రాంతులైనవాదులతోటి వివాదమునుబొందము.

అవ. ఈశ్వరునియందును, జీవునియందును, భ్రాంతిచేతకలహించెడి వాదులనిప్పుడు విభజించిచూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తృణార్చకాదియోగాంతా ఈశ్వరేభ్రాంతిమాశ్రితాః।

లోకాయతాదిసాంఖ్యాంతా జీవేపిభ్రాంతిమాశ్రితాః॥ ౨౧౬

టీ. తృణార్చకాదియోగాంతా=తృణ-తృణమును, అర్చక-పూజించెడివారే, ఆది-ఆదిగాగలిగినట్టియు, యోగ-యోగమతస్థులే, అంతాః-అంత్యముగాగలవాదులు, ఈశ్వరే-ఈశ్వరునివిషయమై, భ్రాంతిం-భ్రమను, ఆశ్రితాః-ఆశ్రయించిరి. అనగా బొందిరనుట. లోకాయతాదిసాంఖ్యాంతాః=లోకాయత-లోకాయతులే, ఆది-ఆదిగాగలిగినట్టియు, సాంఖ్య-సాంఖ్యులే, అంతాః-అంత్యముగాగలవాదులు, జీవే-జీవునివిషయమై, విభ్రాంతిం-విభ్రమమును, ఆశ్రితాః-ఆశ్రయించిరి. అనగా బొందిరనుట.

తా. తృణమును చైవమును గాభావించి పూజించెడివారు తృణార్చకులనబడుదురు. అట్టి తృణార్చకులు మొదలుకొని యోగమతస్థులే అంత్యముగాగల వాదులందరును ఈశ్వరునివిషయమై భ్రమించిరి. మరియు లోకాయత మతస్థులు మొదలుకొని సాంఖ్యమతస్థులే అంత్యముగాగల వాదులందరును జీవునివిషయమై విభ్రమమునుబొందిరి.

శ్లో॥ అద్వితీయబ్రహ్మతత్త్వం న జానంతి యదాతదా।

భ్రాంతా ఏవాఖిలాస్తేషాం క్వముక్తిః క్వహవాసుఖం॥ ౨౧౭

టీ. యదా-ఎప్పుడు, అద్వితీయబ్రహ్మతత్త్వం-అద్వితీయ-ద్వైతకూన్యమగు, బ్రహ్మతత్త్వం - నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమును, నజానంతి - ఎరుగరో, తదా - ఆప్పుడు, అఖిలాః-అందరును, భ్రాంతా ఏవ - భ్రమనుబొందినవారే యగుదురు. లేషాం-అట్టి భ్రాంతులకు, ముక్తిః-మోక్షము, క్వ-ఎక్కడిది. అనగా లేదనుట. ఇహ-ఈలోకమందు, సుఖంవా-సుఖమైనను, క్వ-ఎక్కడిది. అనగా లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే ఆవాదులు భ్రమించిరిని చెప్పవలసిన పనియేమి? ఉ. అద్వితీయనిర్గుణ పరిబ్రహ్మస్వరూపము నెరుగనివారందరును భ్రాంతులేయగుదురు. అట్టివారికి ముక్తిలేమియేగాక తమమతము నుద్ధరించవలెననెడి తలగపు మెండుగా గలిగియుండుటనల్ల చిత్తవిక్రాంతిలేని హేతువుచేత ఈలోకమందు సుఖమైనను లేదనియభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఉత్తమాధమభావశ్చేత్రేహంస్యాదస్తు తేనకీం।

స్వప్నస్థరాజ్యభిక్షాభ్యాంనబుద్ధస్సృజ్యతేఖలు॥ ౨౪౮.

టీ. తేహం - ఆవాదులకు, ఉత్తమాధమభావః = ఉత్తమ-ఉత్తమలక్షణము యొక్కయు, అధమ-అధమలక్షణముయొక్కయు, భావః-భావము, స్యాచ్చేత్-కలదనియంటివేని, అస్తు-కలుగుగాక. తేన-అట్టియుత్తమాధమ భావముచేత, కిం-ప్రయోజనమేమి. అనగా బ్రయోజనములేదనుట. బుద్ధః-జాగ్రదవస్థను బొందినవాడు, స్వప్నస్థరాజ్యభిక్షాభ్యాం = స్వప్నస్థ-స్వప్నావస్థ యందుగల, రాజ్య-రాజ్యపరిపాలనముచేతను, భిక్షాభ్యాం-భిక్షాటనము చేతను, నసృజ్య తేఖలు-సృజింపబడడు గదా.

తా. ప్ర. అయితే ఆవాదులకు బ్రహ్మవిద్య లేకపోయినను ఇతరవిద్యా ప్రావీణ్యతచేత గలిగెడు ఉత్తమాధమ భావమువల్ల కొంతమందికి సుఖములేదాయేమి? ఉ. స్వప్నావస్థయందుగల రాజ్యపరిపాలన భిక్షాటనాదులచేత జాగ్రదవస్థను బొందినవాడు సృజింపబడనట్లు అట్టిసుఖముచే బ్రయోజనము లేమిచేత అట్టి సుఖమును ముముక్షువులు ఆదరింపరు.

అవ. జీవేశ్వరవాదములయందు ముక్తిహేతుత్వము లేమిచేత, ఆజీవేశ్వరవాదములయందు ముముక్షువులు బుద్ధినుంచరాదని, ఉపసంహరింపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తస్మాన్ముముక్షుభిర్నైవమతిర్జీవేశవాదయోః।

కార్యాకింతుబ్రహ్మతత్త్వంవిచార్యంబుధ్యతాంచతత్॥ ౨౪౯.

టీ. తస్మాత్-అందువల్ల, ముముక్షుభిః - ముముక్షువులచేత, జీవేశవాదయోః - జీవేశ్వరవాదముల యందు, మతిః-బుద్ధి, కార్యా-చేయదగినది, నైవ-కానేకాదు. అనగా నుండరాదనుట. కింతు-చురియేమనగా, బ్రహ్మతత్త్వం-నిర్గుణబ్రహ్మ స్వరూపము, విచార్యం-విచారింపదగిన దగును. తత్-ఆ బ్రహ్మస్వరూపము, బుధ్యతాంచ-ఎరుగబడుగాక. అనగా నెరుగవలెననుట.

తా. అందుచేత ముముక్షువులకు వారు జీవేశ్వర వాదములయందు బుద్ధింపరాదు. ప్ర. అయితే ఏమిచేయ దగినదో జెప్పము? 'ఉ. శ్రుత్యర్థమును విచారించుటచేత బ్రహ్మబోధయందే బుద్ధింపంచి ఆ నిర్గుణ పరబ్రహ్మ స్వరూపము వెరుగవలెను.

శ్లో॥ పూర్వపక్షతయాతౌచేత్తత్త్వనిశ్చయహేతుతాం॥

పా'పుతోస్తునిమజ్జస్వతయోరైతావతావశః॥ ౨౨౦.

టీ. తా - ఆ జీవేశ్వరవాదములు రెండును, పూర్వపక్షతయా - పూర్వపక్షభావముచేత, తత్త్వనిశ్చయ హేతుతాం = తత్త్వనిశ్చయ - బ్రహ్మస్వరూప నిశ్చయము యొక్క హేతుతాం - హేతుత్వమును, ప్రాప్నుతశ్చేత్ - పొందుచున్నవంటివేని, అస్తు - అగుగాక. ఏతావతా - పూర్వపక్షభావముగా జీవేశ్వర స్వరూపము లను విచారించుటచేత, అనగా బ్రహ్మతత్త్వ నిర్ణయ హేతుత్వ సంభవముచే ననుట. తయోః - ఆ జీవేశ్వరవాదములయందు, ఇశస్సేత్ - పశుడవగుచు, ననిమజ్జస్వ - మునుగకుము.

తా. ప్ర. అయితే బ్రహ్మస్వరూప నిశ్చయము గలిగెడివారకు ఆ జీవేశ్వరులయొక్క వాదములను పూర్వపక్ష భావముగానైనను విచారింపరాదాయేమి? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల, బ్రహ్మస్వరూపనిర్ణయ హేతుత్వము గలిగియుండుటచేత విచారించినను ఆ జీవేశ్వర వాదములయందే వివేకజ్ఞాన శూన్యుడనై మునుగకుము. అనగా జీవేశ్వర వాదములయందే బుద్ధిని సర్వదా ఉంచి ముగింపరాదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అసంగచిద్విభుర్జీవస్సాంఖ్యోక్తస్తాద్యగీశ్వరః॥

యోగోక్తస్తత్త్వమోరథాశుద్ధౌతావితిచేచ్ఛుణు॥ ౨౨౧.

టీ. జీవః - జీవుడు, అసంగచిత్ - అసంగ చిద్రూపుడనియు, విభుః - పరిపూర్ణుడని, సాంఖ్యోక్తః = సాంఖ్య - సాంఖ్యశాస్త్రముందు, ఉక్తః - చెప్పబడెను. ఈశ్వరః - ఈశ్వరుడు, తాదృక్ - అట్టివాడేనని, (యోగోక్తః) యోగశాస్త్రముచే జెప్పబడెను. తత్త్వమోః = తత్ - తత్త్వముయొక్కయు, త్వమోః - త్వం - పదముయొక్కయు, అర్థౌ - పదార్థములగు, తౌ - ఆ యీశ్వరజీవు లిద్దరును, పరిశుద్ధులని, యంటివేని, శృణు - వినుము.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసీధాంత సాంఖ్యయోగ కాస్త్రములయందు జీవేశ్వరులిద్దరును పరిశుద్ధచిద్రూపులనియు పరిపూర్ణులనియు జెప్పబడెను. అందుకు మీరును సమతలించితిరి. అట్లుగుచుండగా, ఆసాంఖ్యయోగ మతములను రెంటిని మీరు పూర్వపక్షము జేయరుగదా?. ఉ. చెప్పెదవినుము.

శ్లో॥ సతత్త్వమోరుభావధావస్తత్సిద్ధాంతతాంగతౌ।

అద్వైతబోధనాయైవసాకతూకాచిదిష్యతే॥

౨౨౨.

టీ. తత్త్వమోః = తత్-తత్త్వము యొక్కయు, త్వమోః - త్వంపదము యొక్కయు, ఉభౌ - రెండైన, ఆర్థా - పదార్థములు, అసతత్సిద్ధాంతతాం = అసతత్ - మాయొక్క, సిద్ధాంతతాం - సిద్ధాంత భావమును, సగతౌ - పొందినవి గావు. సా-ఆ, కత్త-తత్త్వంపదార్థభేదము. కాదత్-కొంచెము, అద్వైతబోధనాయైవ=అద్వైత-తత్త్వంపదార్థైక్యమయొక్క, బోధనాయైవ-బోధించుటకొరకే, ఇష్యతే-ఇచ్చయింపబడుచున్నది.

తా. ఓపూర్వవాదీ ఆ సాంఖ్యయోగ కాస్త్రములయందు జీవేశ్వరులు పరిశుద్ధచిద్రూపులనియు, పరిపూర్ణులనియు జెప్పబడినను ఆ జీవేశ్వరులగు తత్త్వంపదార్థములకు వాస్తవభేదముగలదని ఆ సాంఖ్యయోగమతస్థు లంగీకరించిరి. మా అద్వైత సిద్ధాంతమందు తత్త్వం, అనెడి రెండు పదార్థములు వాస్తవమందు లేవు. ప్ర. అయితే మీయద్వైతమతమందును కూటస్థ బ్రహ్మశబ్దములచేత తత్త్వంపదార్థములు రెండును పరిశుద్ధములని భిన్నముగా జెప్పబడలేదాయేమి?. ఉ. లోక ప్రసిద్ధభేదని రాసద్వాదా ఆతత్త్వంపదార్థములకు రెంటికీ నైక్యమును బోధించుటకొరకే కూటస్థ బ్రహ్మశబ్దములచే జెప్పితిమేగాని వాస్తవముచేత ఆతత్త్వంపదార్థములకు మా అద్వైతసిద్ధాంతమందు కొంచెమైనను భేదములేదు.

శ్లో॥ అనాదిమాయయాభాంతాజీవేశౌసువిలక్షణౌ।

మన్యం తేతద్వ్యుదాసాయకేవలంశోధనంతయోః॥ ౨౨౩.

టీ. అనాదిమాయయా=అనాది-అనాదిగాదమనాశ్రయించియుండిడి, మాయయా-అవిద్యచేత, భ్రాతాస్సంతః-జనులు భ్రాంతిని బొందినవారగుచు, జీవేశ్వరా-జీవేశ్వరులిద్దరును, సువిలక్షణౌ-పారపారమార్థికభేదవంతులని, మన్యంతే-తలంచుచున్నారు. తద్వ్యుదాసాయ = తత్-ఆ భేదముయొక్క, వ్యుదాసాయ-నివృత్తికొరకు, తయోః-ఆ తత్త్వంపదార్థములయొక్క, శోధనం-శోధనము, కేవలం-ముఖ్యమైనదగును.

తా. ప్ర. అయితే మీ అద్వైతసిద్ధాంతమందు తత్త్వంపదార్థములకు భేదము లేనియెడల ఆతత్త్వపదార్థశోధనము నెందుకు జెప్పితిరి? ఉ. తనకు ఆశ్రయమైన వస్తువును మోహింపజేయునది అవిద్యయగును. అట్టి అవిద్యచేత జనులు విపరీత జ్ఞానవంతులగుచు బీవునకు కర్తృత్వాది ధరణింబును ఈశ్వరునకు సర్వజ్ఞత్వాది గుణ యోగిత్వంబును పారమార్థికమని తలచుచున్నారు. ఆకారణమువల్ల అట్టిజనులకుగల విపరీతజ్ఞానము నివర్తించుటకొరకే ఆతత్త్వంపదార్థములయొక్క శోధనమును మేము ముఖ్యముగా జెప్పితిమి.

అవ. పదార్థశోధనప్రకారమునే జూపుట కిచ్చయించినవాడగుచు అందుకు ఉపాయముగా పూర్వోక్త దృష్టాంతము నివృద్ధు సతరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అతఏవ వాత్రదృష్టాంతోయోగ్యఃప్రాక్సవ్యగీరితః।

ఘటాకాశమహాకాశజలాకాశాభ్రభూత్తకః॥ ౨౨౮.

టీ. అతఏవ-అందువల్లనే, అత్ర-ఈపదార్థశోధనవిషయమై, యోగ్యః-తగిన, ఘటాకాశమహాకాశజలాకాశాభ్రభూత్తకః=ఘటాకాశ-ఘటాకాశముయొక్కయు-మహాకాశ-మహాకాశముయొక్కయు, జలాకాశ-జలాకాశముయొక్కయు, అభ్రభ్ర, మేఘాకాశముయొక్కయు, ఆతీతకః-స్వరూపముగల, దృష్టాంతము, ప్రాక్-పూర్వము, సవ్యక్-లెస్సగా, ఈరితః-చెప్పబడెను.

తా. ఏకారణమువల్ల పదార్థశోధనము ముఖ్యముగా జేయదగినదో ఆకారణముచేత ఈపదార్థశోధనవిషయమై ఘటాకాశ మహాకాశ జలాకాశ మేఘాకాశ రూపముగల మంచిదృష్టాంతమును పూర్వమే జెప్పితిమి.

లవ. పదార్థశోధనప్రకారము నివృద్ధు జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ జలాభ్రోపాధ్యధీనేతేజలాకాశాభ్రభృతయోః।

ఆధారౌతుఘటాకాశమహాకాశౌసునిర్తలౌ॥ ౨౨౯.

టీ. తే-ఆరెండైన, జలాకాశాభ్రభృతే=జలాకాశ-జలాకాశంబును, అభ్రభృతే-మేఘాకాశంబును, జలాభ్రోపాధ్యధీనే=జల-జలమనునట్టి, అభ్ర-మేఘమనునట్టి, ఉపాధి-ఉపాధిద్వయమునకు, అధీనే-అధీనములగును. తయోః-అలాకాశ మేఘాకాశములకు రెంటికి, ఆధారౌ-ఆధారములగు, ఘటాకాశమహాకాశౌతు-ఘటాకాశ మహాకాశములూ, సునిర్తలౌ-మిక్కిలి పరిశుద్ధములగును.

తా. ఆ దృష్టాంతమందుగల జలాకాశ మేఘాకాశములు రెండూను జలమేఘ

ముల నెడి ఉపాధులకు అధీనములగును, ఆ జలాకాశ మేఘాకాశములకు ఆధారము లగు ఘటాకాశ మహాకాశములు రెండును మిక్కిలి పరిశుద్ధములైయున్నవి.

అవ. ఇప్పుడు దాష్టాంతికమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవమానందవిజ్ఞానమయామాయాధియోర్వశౌ।

తదధిష్ఠానకూటస్థబ్రహ్మణీతుసునిర్వలే॥

౨౨౬.

టీ. ఏవం-ఈదృష్టాంతప్రకారము, ఆనందవిజ్ఞానమయా=ఆనంద-ఈశ్వరరూపమగు ఆనందమయకోశంబును, విజ్ఞానమయా-జీవరూపమగు విజ్ఞానమయకోశంబును, మాయాధియోః=మాయా-మాయకును, ధియోః-బుద్ధికిని, వశౌ-అధీనములగును. తదధిష్ఠానకూటస్థబ్రహ్మణీతు=తత్-ఆ యీశ్వరజీవులగు ఆనందమయ విజ్ఞానమయ కోశములకు, అధిష్ఠాన-ఆధారములైన, కూటస్థబ్రహ్మణీతు-కూటస్థబ్రహ్మచైతన్యము లో, సునిర్వలే-మిక్కిలి పరిశుద్ధములైయున్నవి.

తా. పూర్వోక్త దృష్టాంతప్రకారము ఆనందమయ విజ్ఞానమయకోశరూపులగు ఈశ్వరజీవులు మాయాబుద్ధులకు అధీనులైయున్నారు. అనగా నీశ్వరరూపమగు ఆనందమయకోశము మాయోపాధిని గలిగియున్నదనియు జీవరూపమగు విజ్ఞానమయకోశము బుద్ధ్యుపాధిని గలిగియున్నదనియుం తెలియవలెను. మరియు ఆ యానందమయ విజ్ఞానమయకోశములకు ఆధారములగు బ్రహ్మకూటస్థ చైతన్యములు మిక్కిలి పరిశుద్ధములైయున్నవి. అనగా గూటస్థ బ్రహ్మశబ్దములచే జెప్పబడెడి చైతన్య మొక్కటియేనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఏతత్కర్తృపయోగేనసాంఖ్యయోగౌమతౌయద।

దేహాన్నమయకక్షత్వానాత్మత్వేనాభ్యుపేయతాం॥౨౨౭.

టీ. ఏతత్కర్తృపయోగేన=ఏతత్కర్తృత్వా-ఈపదార్థద్వయశోధనకక్షకు, ఉపయోగేన-ఉపయోగించుటచేత, సాంఖ్యయోగౌ-సాంఖ్యయోగమతములు రెండును, మతౌయద-వేదాంతసమత్తములగునని యింటివేని, అన్నమయకక్షత్వాత్-అన్నమయ కోశప్రతిపాదనోపయోగిత్యమువల్ల, దేహః-స్థూలదేహము, అతత్త్వేన-అతత్కర్తృత్వముగా, అభ్యుపేయతాం-అంగీకరింపబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే మీరుజెప్పెడి ఈపదార్థద్వయశోధనకక్షకు ఉపయోగించుటచేత ఆసాంఖ్యయోగమతములను రెంటిని వేదాంతసమత్తములైన వానినిగా సంగీకరింపరాదాయేమి? ఉ. ఇట్లుచెప్పట మిక్కిలి అల్పమగును. ప్ర. అదియేమి?

ఉ. అన్నమయాదిశోశమును ఆతత్వముగా బ్రతిపాదించెడి ఇతరకాస్త్రములనుగూడ ఆయాస్థలములయందు ఉపయోగముగా మేము జెప్పటచేత ఆయామతముల ప్రకారము స్థూలదేహాదికమును వేదాంతసమతత ఆతత్వముగా గ్రహింపవలసివచ్చును. గనుక ఇతరమతములవలెనే సాంఖ్యయోగమతములయందును వేదాంత సమతతములు గా సంగీకరింపబడవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆత్మభేదోజగత్సత్యమీశోన్యతాచేత్త్యయం॥

త్యజ్యతేతైస్తదాసాంఖ్యయోగవేదాంతసమ్మతిః॥ ౨౨౮.

టీ. ఆతత్వభేదః-ఆతత్వభేదంబును, జగత్-జగత్తు, సత్యం-సత్యము, ఈశః-ఈశ్వరుడు, అన్యత-అన్యతనెడి, త్రయం-ఈ ఆంశత్రయము, తైః-ఆసాంఖ్యయోగులచేత, త్యజ్యతేచేత్-విడువబడినయెడల, తదా-అప్పుడు, సాంఖ్యయోగవేదాంత సమతతిః = సాంఖ్యయోగ-సాంఖ్యయోగమతములకు, వేదాంతసమతతిః-అద్వైతకాస్త్రసమతతముగలుగును.

తా. ప్ర. అయితే సాంఖ్యయోగకాస్త్రములకు వేదాంతవిరోధిత్యమెందువల్ల గలిగెనో జెప్పుము? ఉ. ౧. ఆతత్వభేదంబును, ౨. జగత్సత్యత్వంబును, ౩. ఈశ్వరుడు తలఁపుడుగానన్యుడగుననెడి ఈ మూడంశములను ఆసాంఖ్యయోగులు విడిచినయెడల ఆసాంఖ్యయోగమతములకు రెంటికిని వేదాంతసమతతము గలుగును.

అవ. ఆసాంఖ్యయోగమతములను పూర్వపక్షము చేయవలచి పూర్వవాదించెనెడి ప్రశ్నమునకు అభిసంధిని హృదయమందుంచుకొని ప్రత్యుత్తరము నిషన్నుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జీవోఽసంగత్వమాత్రేణకృతార్థభూతిచేత్తదా॥

స్రక్పంఢనాదినిత్యత్వమాత్రేణాపికృతార్థతా॥ ౨౨౯.

టీ. జీవః-జీవుడు, అసంగత్వమాత్రేణ-అసంగస్వరూపుడగుటచేతనే, కృతార్థభూతిచేత్-కృతార్థుడగుననియంటివేని, తదా-అప్పుడు, స్రక్పంఢనాది నిత్యత్వమాత్రేణాపి = స్రక్-పుష్పమాలయొక్కయు, పంఢనాది-పంఢనాదిపదార్థములయొక్కయు, నిత్యత్వమాత్రేణాపి-సత్యత్వజ్ఞానమాత్రముచేతయు, కృతార్థతా-కృతార్థత్వముగలుగవలెను.

తా. ప్ర. అయితే ఆ సాంఖ్యయోగులు మీవలెనే ఆతత్వ ఆసంగుడనిచెప్పినారుచెప్పినప్రకారము ఆతత్వ అసంగుడనెడి జ్ఞానముచేతనే ముక్తి సిద్ధించుచుండగా

అదైవతజ్ఞానముచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ అంతమాత్రముచేతనే ముక్తిగలిగెడి పక్షమందు పుష్పచందనాదులయొక్క నిత్యత్యజ్ఞానముచేగూడ ముక్తి గలుగవలసి వచ్చును. అనగా అదైవతజ్ఞానముచేత దప్ప మరియొకదానిచేత ఆత్మకు అసంగత్వాది కము సంభవింపబడద నడి అభిసంధి సిద్ధాంతి హృదయమందుగలదని తెలియవలెను.

ఆవ. ఇప్పుడు సిద్ధాంతి అభిసంధిని ప్రకటికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాస్మిగాదినిత్యత్వం దుస్సపాదంతథాత్మనః॥

అసంగత్వంనసంభావ్యంజీవతోర్జగదీశయోః॥ ౨౩౦.

టీ. స్రగాదినిత్యత్వం=స్రగాది-పుష్పచందనాదులయొక్క, నిత్యత్వం-సత్యత్వము, యథా-ఏప్రకారము, దుస్సంపాదం-సంపాదించదగినదిగాదో, తథా-ఆప్రకారము, జగదీశయోః-జగదీశ్వరులు, జీవతోస్సతోః-ప్రకాశించిపోచుచుండగా, ఆత్మనః-ఆత్మకు, అసంగత్వం-అసంగభావము, నసంభావ్యం-సంభావించదగినదిగాదు.

తా. ఆసాంఖ్యియోగులు ఈశ్వర జగంబులను నిత్యవస్తువులనుగా నిర్ణయించిరి. కనుక పుష్పచందనాదులను నిత్యత్వమును సంపాదించుటకు పాధ్యముగానట్లు విశ్వవ్యతిరేకకారముచేత ప్రకాశించుచుండెడి జగదీశ్వరులను స్ఫురించుచుండగా ఆత్మకు అసంగత్వము సంభవించదు.

ఆవ. అసంగత్వాసంభవమునే యిప్పుడు స్పష్టముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవశ్యంప్రకృతిస్సంగంపురేవాపాదయేత్తథా॥

నియచ్ఛత్యేతమీశోపికోస్యమోక్షస్తథాసతి॥ ౨౩౧.

టీ. ప్రకృతిః-ప్రకృతి, పురేష-పూర్వమువలె, అనగా నవివేకదశయందు వలెనేయునుట. అవశ్యం-ముఖ్యముగా, సంగం-పురుషునకు, దేహేంద్రియాదులతోటి అభిమానరూపసంబంధమును, అపాదయేత్-సంపాదించును. తథా-ఆప్రకారము, ఈశోపి-ఈశ్వరుడును, ఏతం-ఈపురుషుని, నియచ్ఛతు-నియమించుగాక. అనగా నియమించుచుండుననుట. తథాసతి-అట్లగుచుండగా, ఆస్య-ఈ పురుషునకు, మోక్షః-మోక్షము, కః-ఎద్ది. అనగా నెప్పటికిని మోక్షములేదనుట.

తా. ఆ సాంఖ్యిమతమందు ప్రకృతికి నాశములేమిచేత ఆ ప్రకృతి పూర్వమున వివేకదశయందు బురుషునకు దేహేంద్రియాదులతోటి అభిమానరూపసంగమును కలిగినట్లు ఇప్పుడు వివేకదశయందును ఆప్రకారమే ప్రకృతి పురుషునకు సంగమును సంపాదించగలదు. మరియు ఈశ్వరుడును పూర్వమువివేకదశయందువలెనే ఈ పురు

ఘని నియమించుచుండగలడు. ఇట్లు ఈశ్వరపృథులు రెండును తమ కార్యముల యందు బురుఘని ప్రవర్తింపజేయుచుండగా ఈ పురుఘనకెప్పటికిని మోక్షముగలుగదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అవి వేకకృతస్సంగోనియమశ్చేతిచేత్తథా॥

బలాదాపతితోమాయావాదస్సాంఖ్యస్యదుర్మతేః॥ ౨౩౨.

టీ. సంగః-చేహేంద్రియాదులతోటి అభిమానరూప సంబంధంబును, నియమశ్చ-నియమించుటయు, అవి వేకకృతఇతిచేత్=అవి వేక-అవి వేకముచేత, కృతఇతిచేత్-చేయబడెననియంటివేని, బలాత్-బలాత్కారముచేత అనగా ఇచ్చలేకయేయనుట, దుర్మతేః-దుర్మతియగు, సాంఖ్యస్య-సాంఖ్యసమ, మాయావాదః-మాయావాదప్రసంగము, అపరితేః-కలిగెను.

తా. ప్ర. అయితే సంగనియమములు రెండును అవి వేక కార్యములగుట చేత వివేకముచే నవివేకము నివర్తించుచుండగా మరల సంగాదుకృత్పత్తి లేదని ఆ సాంఖ్యుడు జెప్పినయెడల దోషమేమి? ఉ. ఇట్లు సాంఖ్యుడు జెప్పినయెడల వానికిచ్చలేకనే బలాత్కారముచేత దుర్మతియగు సాంఖ్యునియొక్కమతము, మాయావాద ప్రసంగమగుచు అపసిద్ధాంతమగును. అదియెట్లనగా జెప్పెదవినుము. అవివేకమనగా, ౧. వివేకాభావమో, ౨. లేక వివేకముకంటె నన్యమో లేక, ౩. వివేకవిరోధియో జెప్పుము. అవివేకమనునది అభావమాత్రమైన యెడల భావకార్యములగు సంగాదులను గలిగించెనని చెప్పరాదు. గనుక అవివేకమనునది వివేకాభావముగానేరదు. మరియు వివేకరూపముకంటె నన్యమగు ఘటాదికమునకు సంగాది హేతుత్వము కనబడుటలేదు. అందుచేత అవివేకమనునది వివేకముకంటె నన్యమైనదని చెప్పరాదు. మరియు అవివేకమనునది వివేకవిరోధియని చెప్పెడివిషయమై ఆ యవివేకము భాసరూపియనియు అజ్ఞానస్వరూపమనియు జ్ఞానముచే నివర్తింపబడుననియుం జెప్పవలెను. ఇట్లు చెప్పటయే మా అచ్యుతసిద్ధాంతమగును. కనుక అవివేకమువల్ల సంగాదులు గలిగినవని సాంఖ్యుడు జెప్పినయెడల ఆసాంఖ్యునిమత మపసిద్ధాంతమగుచు వానిప్రసంగము మాయావాదమగును. ఆకారణముచేత సాంఖ్యియోగకాస్త్రములు రెండును వేదాంత సమత్రిములు గావని దెలియవలెను.

శ్లో॥ బంధమోక్షవ్యవస్థార్థమాత్మనానాత్వమివ్యతాం॥

ఇతిచేన్నయతోమాయావ్యవస్థాపయితుంక్షమా॥ ౨౩౩.

టీ. బంధమోక్షవ్యవస్థార్థంబంధ - బంధముయొక్కయు, మోక్ష-మోక్షము

యొక్కయు, వ్యవస్థాం-స్థాపనయకొరకు, ఆతత్తనానాత్వం=ఆతత్త-ఆతత్తయొక్క, నానాత్వం - అనేకత్వము, ఇన్యతామితిచేత్ - చ్చయింపబడుగాకయుని యంటివేసి, వ అట్లు గాదు. యతిః-ఏకారణమువల్ల, మాయా-మాయ, వ్యవస్థాపయతుం-బంధమోక్షావస్థలను స్థాపనజేయుటకొరకు, త్తమా-సమర్థమైననా.

తా. ప్ర. ఆయితే ఆదైవతమే శ్రుతి సమతత్తముగా నున్నదని చెప్పినయెడల బంధమోక్షస్థాపనము వ్యర్థమగునని ఆతత్తభేదము నంగీకరింపరాదాయేమి? ఉ. ఆ తత్త ఆద్వితీయమైనను అట్టి ఆతత్తయందు బంధమోక్షావస్థలను కల్పించుటకొరకు మాయకు సామర్థ్యతగలదు. కనుక బంధమోక్షస్థాపనము కొరకు ఆతత్తభేదము నంగీకరింపవలసిన పనిలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ దుష్టులంఘటయామీతివిరుద్ధంకింసవశ్యసి।

వాస్తవబంధమోక్షోతుశ్రుతిర్నసహతేతరాం॥ ౨౩౪,

టీ. దుష్టులం-అసాధ్యమును, ఘటయామితి-సాధ్యముచేయుచున్నాననెడి, విరుద్ధం-విరోధవాక్యమును, సవశ్యసికిం-చూడవాయేమి. అనగా లోకమందు వింటి విగదా యనుట. బంధమోక్ష-బంధమోక్షావస్థలు. రెండును, వాస్తవోతు-వాస్తవములనెడిపక్షమును, శ్రుతిః-శ్రుతి, ససహతేతరాం-బాత్తుగా సహింపదు.

తా. ప్ర. ఆయితే మాయయైనను బంధమోక్షములనెట్లు స్థాపించును? ఉ. దుష్టులమును ఘటించజేసేదననెడి వాక్యమును నీవు లోకమందు విసలేదాయేమి. అనగా మాయకు దుష్టులకారిత్యము స్వాభావికముగా నున్నదని యభిప్రాయము. ప్ర. ఆయితే బంధము అవిద్యాకల్పితమైనను మోక్షమును వాస్తవమైన దానినిగా నంగీకరింపరాదాయేమి? ఉ. బంధ మోక్షావస్థలు రెండును వాస్తవములనెడి విషయమై శ్రుతికి బాత్తుగా సమతత్తముగాదు. అనగా బంధమోక్షములనెడి రెండవస్థలలో దేనిని వాస్తవముగా జెప్పినను శ్రుతికి విరోధమగునని యభిప్రాయము ప్ర. ఆయితే ఆతత్తకు బంధమోక్షావస్థలు రెండును వాస్తవమందు లేనట్లు మనకెట్లు తెలియబడునో జెప్పుము? ఉ. యోచించినయెడల ఆతత్తకు బంధమోక్షావస్థలు రెండును వాస్తవమందు లేవనియు అవిద్య చే కల్పించబడినవియు మనకు స్పష్టముగా దెలియబడును. ప్ర. ఆయితే ఆ యోచనంబెది? ఉ. ఆతత్తకు అవస్థాపక్ష్యము నిర్నిమిత్తముచేత బ్రాప్తిం చెనో లేక సనిమిత్తముచే బ్రాప్తిం చెనోయని యోచించవలెను. ప్ర. ఆయితే నిర్నిమిత్తముచే బ్రాప్తిం చెనని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. అట్లు చెప్పందగదు.

ప్ర. అది యేమి? ఉ. ఇప్పుడు నీవు వేదాంతార్థ శ్రవణమననాదులచేత జ్ఞానమును సంపాదించుకొని మోక్షప్రాప్తుండ వైనను పూర్వము నిర్నిమిత్తము చేత నీకెట్లు బంధము సంప్రాప్త మాయెనో. అటువలెనే ఇంకను మరలనీకు నిర్నిమిత్తముచేతనే బంధము సంప్రాప్తమగును. కనుక ఈ యర్థము మోక్షవివాదప్రసంగ మగుటచేత అట్లు చెప్పందగదు. ప్ర. అయితే ఆతత్వ సనిమిత్తము చేతనే బంధము ప్రాప్తింపెనని యెనం జెప్పందగదాయేమి? ఉ. అట్లును చెప్పందగదు. ప్ర. అది యేమి? ఉ. ఆతత్వ ఆవస్థామంతునిగాజేసిన అనిమిత్తము కలువకు నీలత్వాది స్వరూపము వలె ఆతత్వ స్వరూపముగా నుండవలెను. అట్లున్నయెడల ఆట్టి బంధనిమిత్తము నశించునట్లు ప్రయత్నముజేయగా ఆతత్వయగు తానే అనివమగుచున్నాడు. కనుక అట్లు జెప్పందగదు. ప్ర. అయితే ఆతత్వ బంధమును కలిగించెడి నిమిత్తము ఆతత్వ స్వరూపముకంటె అన్యంబుగ నుండునదియై బ్రహ్మజ్ఞానముచేత నివర్తింపరాదాయేమి? ఉ. సరి. అసంగదైన ఆతత్వ ఆవస్థామంతునిగా ప్రమింపజేసి జ్ఞానముచేత నివర్తింపబడునదియే (అవిద్య) అనబడును. కనుక మిథ్యారూపమగు ఆట్టి అవిద్యయొక్క కార్యములగు ఏ యవస్థల తోటియు ఆతత్వ లేకమైనను సంబంధములేదు. ఇందు మా విద్యారణ్య గురునియొక్క ఆభిప్రాయ మగును. మరియు ఈ యథాంబంతయు ఉత్తర మిమాంసా శాస్త్రోపనిషత్తు మందు శ్రీవ్యాసమహామునిచేత నూ॥ అధ్యాయో బ్రహ్మజ్ఞానా॥ అనెడి మాత్రమందు దెలుపబడియున్నది. మరియు నిత్యముక్త స్వరూపుడైన ఆతత్వ బంధాద్యవస్థలున్నట్లు గల్పించి వేదమును సార్థకము జేసెదమని తలచి బ్రహ్మత్వైకత్వ జ్ఞానమునకు విఘ్నమును గల్గించెడివారలు ఆతత్వహత్య దోషమును బొందుదురనియు అట్టివారలు సర్వకాస్తీజ్ఞులైనను మూఱులవలె విడువదగిన వారలగుచురనియు ఇట్లు శ్రీశంకరభగవత్పాదా చార్యులవారచేత శ్రీభగవద్గీతా శాస్త్రముయొక్క (౧౩) అధ్యాయములో స్తో॥ క్షేత్రజ్ఞంచాపి మాంబద్ధి సర్వక్షేత్రేషు భారత॥ అనెడి స్లోక భాష్యమందు సంభాషించబడెను. మరియు ఆతత్వ బంధ మోక్షవస్థలు రెండును ఏకాలమందు ప్రాప్తింపెనో లేక భిన్న కాలముల యందు బ్రాప్తింపెనో అనియు యోచించవలెను. ప్ర. అయితే యేకకాలమందు బ్రాప్తింపెనని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. క్లితి గతివలె విరుద్ధములగు బంధమోక్షావస్థలు రెండును ఏకకాలమందు బ్రాప్తింపెనని చెప్పందగు. ప్ర.

అయితే భిన్న కాలములయందు వచ్చెననియైనం జెప్పుదగదా యేమి ? ఊ. ఇట్లు చెప్పనప్పుడు బంధావస్థను పూర్వము కల్పించవలెను. మరియు ఆ బంధావస్థ అనాదిగా నున్నదనియు అంత్యము గలదనియుం జెప్పవలెను. ఇట్లు చెప్పట సర్వప్రమాణ న్యాయవిరోధ మగుచున్నది. మరియు మోక్షావస్థ రెండవదిగా వేరుక కల్పించబడిన దగుచు అదియు అదిగలదనియు అంత్యము లేదనియుం జెప్పబడవలెను. ఇట్లు చెప్పటయు సర్వప్రమాణ న్యాయవిరోధమగు చున్నది. ప్ర. అయితే ఈపద్ధతి సర్వప్రమాణ న్యాయవిరోధ మగుటకు గారణమేమి ? ఊ. ఆద్యంతములతో నొకటిగలిగియుండి మరియొకటి లేకపోవుట సర్వ ప్రమాణన్యాయవిరోధ మగును. కనుక ఆతత్వ అవస్థా వంతుడనెడి విషయమును ఎవ్వదన్యాయముచేతను నిరూపించుటకు శక్యముగాదు. మరియు ఆతత్వ ఒక అవస్థనుంచి మరియొక అవస్థకు బాంధెడి పక్షమందు అట్టి ఆతత్వకు నిత్యత్వమును సంపాదించుటకు శ్రుతిశతంబులచే నైనను శక్యముగాదు. మరియు ఆతత్వ ఆకాశమువలె నిరవయ్యుడై యున్నాడు. అట్టి ఆతత్వకు ఏయవస్థనుం జెప్పుట ఊచితంబుగాదు. కనుక ఈపైన చెప్పబడిన ప్రకారము మూఢులైన ద్వైతవాదులకు బహువిధదోషంబులు సోప్రాప్తములగు చున్నవి. మా అద్వైతవాదమందు బరిహరింపదగిన అట్టి దోషంబొకటియు లేదు. కనుకనే నిత్యము క్షుడైన ఆతత్వకు బంధమోక్షావస్థలు రెండును మాయాకల్పితములే గాని వాస్తవములుగావని శ్రీవిద్యారణ్యగురుని చేపై స్తోకమందు జెప్పబడెను. ఈపూర్వోక్త ప్రకారము అద్వైతము శ్రుతిప్రమాణన్యాయ సిద్ధాంతమై విద్యదనుభవసిద్ధమై వసీష్టాది మహాముని గణమతమై ప్రకాశించు చున్నది. ఇట్లుండగా అద్వైతవాదమందు బంధమోక్షంబు లెవరికనియు నుఖదుఃఖాది ధర్మవంతుడగు ఆతత్వకు బ్రహ్మత్వమెట్లు గలుగుననియుం గుయుక్తులంజెప్పుచు తాత్పర్యపండితులనిదలచి తమతమ మతాభిమానముచేత ముముక్షువులను మోసముజేయుచు శ్రేయోమార్గ విఘ్నకర్తలగుచు అద్వైతమును నిందించువారలకు స్వయం కృతాపరాధ మహాదోషముచేత రారవాది మహానరకంబులును పశ్యాదిహీన జనతప్రాప్తియుం గలుగునని కాస్త్రముజెప్పుచున్నది.

అవ. బంధమోక్షాదికమునకు వాస్తవత్వమును నిశ్చయించెడి శ్రుతినిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సనిరోధోనచోత్పత్తిర్నబద్ధోనచసాధకః।

నముముక్షుర్నవైముక్త ఇత్యేసాపరమార్థతా॥

౨౩౫.

టీ. నిరోధః-వినిశ్చయము, న-లేదు. ఉత్పత్తిశ్చ-దేహసంబంధమును, న-లేదు. బద్ధః-సుఖదుఃఖాదిధర్మవంతుడు, న-కాదు, సాధకశ్చ-శ్రవణాద్యనుష్ఠాతయు, న-కాదు. ముముక్షుః-సాధనచతుష్టయసంపన్నుడును, న-కాదు. ముక్తః-నివర్తించబడిన అవిద్యులవాడును, న-కాదు. ఏష-ఇది, పరమార్థలేతి-పరమార్థమని శ్రుతిశ్చెప్పచున్నది. అనగా నిదియంతయు వాస్తవము చేతలేదని యభిప్రాయము.

తా. ౧. జననము, ౨. మరణము, ౩. సుఖదుఃఖాది ధర్మవంతుడు, ౪. శ్రవణమననాద్యనుష్ఠాత, ౫. సాధనచతుష్టయసంపన్నుడు, ౬. అవిద్యావిముక్తుడు, ఇత్యాది సకలవ్యవహారమును పరమార్థమందులేదని శ్రుతిశ్చెప్పచున్నది. అనగా వస్తుతత్వమందు ఈవ్యవహారమంతయులేదని యభిప్రాయము.

ఆవ. ఇట్లు జీవేశ్వరాదిభేదమునకు బ్రతిపాదించబడిన మాయామయత్వము నిష్పదు ఉపసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయాఖ్యాయాః కామధేనోర్వత్సజీవేశ్వరావుభా॥

యథేచ్ఛంపిబతాంద్వైతతత్త్వత్వద్వైతమేవహి॥ ౨౩౬.

టీ. మాయాఖ్యాయాః = మాయా-మాయయనెడి, ఆఖ్యాయాః-పేరుగల, కామధేనోః-కామధేనువునకు, ఉభా-యిద్దరగు, జీవేశ్వరా-జీవేశ్వరులు, వత్స-బిడ్డలగుదురు. యథేచ్ఛం-తనయిష్టప్రకారము, ద్వైతం-ద్వైతమనెడి శ్రీరములను, పిబతాం - పానముచేయుదురుగాక. తత్త్వం - పరతత్వమో, ఆద్వైతమేవహి-ఆద్వైతమేయగును.

తా. మాయయనునది ఒక కామధేనువువంటిదగును. ఆ కామధేనువునకు జీవేశ్వరులిద్దరును దూడవంటివారగుదురు. ఆ మాయా కామధేనువుయొక్క జీవేశ్వరులనెడి దూడలు తమయిష్టప్రకారము ద్వైతమనెడిపాలను పానముచేయుదురుగాక. పరతత్వము ఆద్వైతమేయగుగాని ద్వైతముకానేరదు.

శ్లో॥ కూటస్థబ్రహ్మణోర్ధ్వేదోనామమాత్రాదృతేనహి॥

ఘటాకాశమహాకాశౌవియుజ్యేతేనహిక్వచిత్ ॥ ౨౩౭.

టీ. కూటస్థబ్రహ్మణోః=కూటస్థ-ప్రత్యగాతీతమును, బ్రహ్మణోః-బ్రహ్మమునకును, భేదః-భేదము, నామమాత్రాదృతే-నామమాత్రమునుతప్ప, సహి-వాస్తవమందు లేనేలేదు. ఘటాకాశమహాకాశౌ-ఘటాకాశమహాకాశములు రెండును, క్వచిత్-ఎప్పుడైనను, నవియుజ్యేతేహి-వేరుచేయబడవుగా.

తా. ప్ర. అయితే జీవేశ్వరునిద్వారము మాయకులగుటచేత వారికిగలభేదము మిథ్యయైనను కూటస్థ బ్రహ్మచైతన్యములురెండును సత్యములగుటచేత ఆ రెంటికి గలభేదము పారహర్మికముగాదాయేమి? ఉ. ఘటాకాశవహాకాశములకు రెంటికిని భేదములేనట్లు కూటస్థబ్రహ్మములకు రెంటికిని నామమాత్రభేదమేగాని వాస్తవమందు భేదములేదు. అనగా భేదమునుకల్పించుటకు ప్రయోజకమగు స్వరూపభేదము ఆ కూటస్థబ్రహ్మములకు లేమిచేత ఆరెండుచైతన్యములకు కొంచమైనను భేదములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ యదద్వైతంశుభ్రతంసృష్టిఃప్రాక్తదేవాద్యచోపరి,

ముక్తావపివృథామాయాభ్రానయన్యఖిలాజనాన్॥ ౨౩౮.

టీ. సృష్టిః-సృష్టికాలం, ప్రాక్ పూర్వము, యత్-ఏ, అద్వైతం-అద్వితీయ బ్రహ్మతత్వము, శుభ్రతం-శ్రుతియందువివరించుచున్నదో, తదేవ ఆ అద్వితీయ బ్రహ్మ తత్వమే, అద్య-ఇప్పుడును అనగా సృష్టికాలమందనుట. ఉపరిచ-ఇక రాబోయేది కాలమందును, ముక్తావపి-మోక్షదశయందును ఏకరూపముగా బ్రకాశించుచున్నది. మాయా-అవిద్య, అఖిలాన్-సమస్తమైన, జనాన్-జనలను, సృగా-వృద్ధముగా, భ్రామయతి-భ్రమింపజేయుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే యిట్లు చైతన్యభేదమునకు మిథ్యాభావమును సకర్ణించుట చేత ఫలమేమి? ఉ. శ్రు॥ సదేవసామ్యేదమగ్రాన్వేత్ ఏకమేవాద్వితీయం॥ అనెడి శ్రుతిప్రకారము సృష్టికి పూర్వమును సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేదకూన్యమగు ఏ అద్వితీయ బ్రహ్మతత్వము వివరించుచున్నదో అదియే యిప్పుడును ఇకనుత్తర కాలమందును మోక్షదశయందును బాధింపబడక ఏకరూపముగా బ్రకాశించుచున్నది. ప్ర. అయితే సర్వజనులను భేదమందు ననత్రకముగలిగియుండుటకు గారణమేమి? ఉ. ఆమాయ సర్వజనులను మోహింపజేయుటచేత జనులందరును తత్వజ్ఞానకూన్యలై భేదమందుననత్రకమును బొందియున్నారు. గనుక అజ్ఞానమే కారణమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యేవదంతీర్థమే తేపిబ్రామ్యం తేఽవిద్యయాత్రకిం॥

నయథాపూర్వమేతేమాషత్రభ్రాంతేరదర్శనాత్॥ ౨౩౯.

టీ. యే-ఏజనులు, ఇర్థం-ఈప్రకారముగా, వదంతి-చెప్పుచున్నారో, ఏతేపి-ఏరును, అవిద్యయా-మాయచేత, భ్రామ్యంతే-భ్రమింపబోందుచున్నారు. అత్ర-ఈ తత్వజ్ఞానమందు, అనగా తత్వజ్ఞానముచేసనుట. (కిమితిచేత్) ప్రయోజనమేమని

యంతివేసి, ఏ తేజాం-ఈతత్వజ్ఞానులకు, యథాపూర్వం-పూర్వమందువలె, ఆనగా నవివేకదశయందువలెననుట. అత్ర-ఈతత్వజ్ఞానదశయందు, భ్రాంతి-భ్రాంతియొక్క, అదర్శనాత్-లేమివల్ల, న-ప్రయోజనమిలేదనిచెప్పరాదు.

తా. ప్ర. ఆయితే ప్రపంచము మాయామయమనియు పరతత్వము అదైతమనియు ఈప్రకారముగా నేజనులు వర్ణించుచున్నారో అట్టివీరును సంసారవంతులై కనబడుచుండగా తత్వజ్ఞానముచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. ఈతత్వజ్ఞానులలో గొందరికి వ్యవహారముగలిగియున్నను పూర్వమవివేకదశయందువలె ఈజ్ఞానదశయందు భ్రాంతిగలిగియుండదు. కనుక మహత్స్వీయోజనముగలదని యభిప్రాయము.

అవ. జ్ఞానులకు భ్రాంతియొక్క అభావమునుజూపుటకు ఇప్పుడు అజ్ఞానులయొక్క నిశ్చయమునుజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ విహికాముష్మికస్సర్వసంసారోవాస్తవస్తతః॥

నభాతినాస్తిచాద్వైతమిత్యజ్ఞానివినిశ్చయః॥ ౨౮౦.

టీ. విహికామషికః = విహిక-ఈలోకసంబంధమైనట్టియు, ఆముష్మికః-పరలోకసంబంధమైనట్టియు, సర్వసంసారః = సర్వ-సకలమగు, సంసారః-సంసారము వాస్తవఇతి-వాస్తవమగుననియు, తతః-ఆకారణమవల్ల, అద్వైతం-అద్వితీయబ్రహ్మ, తత్వము, నాస్తితి-లేదనియు, నభాతీతిచ-తోచుచుండలేదనియు, అజ్ఞానివినిశ్చయః = అజ్ఞాని-అజ్ఞానులయొక్క, వినిశ్చయః-నిశ్చయమగును.

తా. ఈ లోకమందుగల పుత్రభార్యాది పోషణరూపసంసారంబును పరలోకమందుగల స్వర్గసుఖాద్యనుభవరూప సంసారంబును వాస్తవమనియు అందుచేత పరతత్వమగు అద్వైతములేదనియు తోచుచుండలేదనియు ఇట్లు అజ్ఞానులయొక్క నిశ్చయమగును.

అవ. తత్వనిశ్చయముగలవానికి అజ్ఞానియొక్కనిశ్చయముకంటె విలక్షణత్వము నివ్వదు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞానినోవిపరీతోష్టాన్నిశ్చయస్సమ్యగీక్ష్యతే॥

స్వస్వనిశ్చయతోబద్ధోముక్తోహంచేతిమన్యతే॥ ౨౮౧.

టీ. అస్తాత్-ఈయజ్ఞానివినిశ్చయముకంటె, విపరీతః-విరుద్ధమైన, నిశ్చయః-నిశ్చయము, జ్ఞానినః-తత్వజ్ఞానికి, సమ్యక్-తెచ్చగా, ఈక్ష్యతే-కనబడుచున్నది. స్వస్వనిశ్చయతః = స్వస్వ-తనతనయొక్క, నిశ్చయతః-నిశ్చయమువల్ల, అహం-నేను, బద్ధఇతి-బుద్ధుడనియు, అహం-నేను, ముక్తశ్చేతి-ముక్తుడననియు, మన్యతే-తలచుచున్నాడు.

తా. మనము అద్వైతము పారమార్థికమనియు స్ఫురించుచున్నదనియు సంసారమంతయు పారమార్థికము గాదనియు ఇట్లు తత్వజ్ఞానియొక్కనిశ్చయమగును. ప్ర. అయితే అట్టినిశ్చయమువల్ల బ్రహ్మజనయేమి? ఉ. తనతననిశ్చయముననుసరించి ఫలముగలుగుచున్నది. కనుక అజ్ఞానియగువాడు శ్రేణు సంసారబద్ధుడననియు జ్ఞానియగువాడు నేను సర్వసంసారవిముక్తుడననియుం దలచుచు సంసార బంధ మోక్షములను బొందుచున్నారని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నాద్వైతమరోక్షంచేన్నచిన్మాపేణభాసనాత్ |

అశేషేణనభాతంచేద్వైతంకింభాసతేభిలం॥ ౨౪౨.

టీ. అద్వైతం-అద్వైతబ్రహ్మస్వరూపము, అపరోక్షం-ప్రత్యక్షముగా, నచేత్-స్ఫురింపుచుండలేదని యుతివేసి, చిద్రూపపేణ-జ్ఞానస్వరూపముచేత, భాసనాత్-ప్రకాశించుచుండుటవల్ల, న-ప్రత్యక్షముగా బ్రకాశింపుచుండలేదని చెప్పరాదు. అశేషేణ-సాకల్యముగా, నభాతంచేత్-ప్రకాశమునుబొందలేదనియుతివేసి, ద్వైతం-ద్వైతము, అభిలం-సాకల్యముగా, భాసతేకిం-ప్రకాశించుచున్నదానైమి? అనగా స్ఫురించలేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే అద్వైతము ప్రకాశించుచున్నదని కా ప్రతిమువ్లజెప్పలే గాని అనుభవమువల్లజెప్పలేదు. అందుచేత అద్వైతనిశ్చయమెట్లుకలుగును? ఉ. ఘటముస్ఫురించుచున్నదనియు వస్త్రముస్ఫురించుచున్నదని ఇట్లు ఘటాదులయందంతటను స్ఫురణరూపముగా అద్వితీయ బ్రహ్మముయొక్క చిద్రూపము ప్రకాశించుచుండుటవల్ల అద్వైతము అనుభవగోచరముగాలేదని చెప్పరాదు. ప్ర. అయితే చిద్రూపముస్ఫురణరూపముగా ప్రకాశించుచున్న ఆ చిద్రూపమంతటను సాకల్యముగా స్ఫురించుచుండలేదుగదా? ఉ. అంతటను సాకల్యముగా నీద్వైతము ప్రకాశించుచున్నదానైమి. అనగా సాకల్యముగా బ్రకాశింపమి ద్వైతపక్షమందును సమానముగానున్నదని యభిప్రాయము.

అన. ఇట్లు అద్వైతద్వైతములయందు దోషసామాన్యముండెడిది యిప్పుడు పరిహారపాత్రమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దిక్ష్వాత్రేణవిభానంతుద్వయోరపిసమంఖలు |

ద్వైతసిద్ధిపదద్వైతసిద్ధిస్తేతావతానకిం॥ ౨౪౩.

టీ. దిక్ష్వాత్రేణ-ఏకదేశముచేత, విభానంతు-స్ఫురణమో, ద్వయోరపి-ద్వైతాద్వైతములనెడి చెండుపక్షములయందును, సమంఖలు-సమానమేయగుగదా. తే-

సియొక్క, అనగా సీదైవతపక్షమందనుట. తానతా- అంతమాత్రముచేత, అనగా నేకదేశస్ఫురణముండుటచేననుట. దైవతసిద్ధివత్ = దైవత-దైవతముయొక్క, సిద్ధివత్. నిశ్చయమువలె అదైవతసిద్ధిః = అదైవత - అదైవతముయొక్క, సిద్ధిః- నిశ్చయము, నకిం-కాదాయెమి. అనగా నగుచున్నదేననుట.

తా. మరియు చిద్రూపము, స్ఫురణరూపముగా, ఏకదేశముచే ప్రకాశించుటయొ, దైవతాదైవతపక్షములనెడి రెంటియందును సమానముగానున్నది. కనుక, దైవతాదైవతపక్షములనెడి రెంటియందును పరిహారము సమానముగా నేయున్నదనియిష్టాయము. ప్ర. అయితే, ఇంతమాత్రముచేత, పరిహారసామ్యమెట్లు సిద్ధింతు? ఉ. సీదైవతపక్షమందు చిద్రూపమునకు! ఏకదేశస్ఫురణముగ లిగియుండుటచేత, నీకుదైవతనిశ్చయమెట్లుగలిగెనో, అటువలెనే, మాలదైవతపక్షమందు చిద్రూపమునకు ఏకదేశస్ఫురణము గలిగియుండుటచేత, మాకును అదైవతనిశ్చయముగలుగునని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, మరియుకనిధముచేత, అదైవతసిద్ధిదని, యాక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దైవతేనసీనమదైవతం దైవతజ్ఞానేకథంఽపిదం॥

చిద్భావంత్యవిరోధస్య దైవతస్యాత్ ౨ సమేదభే॥ ౨౪౪.

టీ. దైవతేన-దైవతముచేత, అదైవతం-అదైవతము, హీనం-విఘాతత్వమునుబొందును. దైవతజ్ఞానేనతి - దైవతస్ఫురణముగలుగుచుండగా, ఇదంత-ఈయదైవతనిశ్చయము, కథం- ఎట్లు సిద్ధించును. అనగా సిద్ధించదనుట. చిద్భావంతు-చిత్-చిద్రూపముయొక్క, భావంతు-స్ఫురణమో, అస్య-ఈ, దైవతస్య- దైవతమునకు, అవిరోధి-విరోధిగాదు. అతః = ఆకారణమువల్ల, ఉత్త-దైవతాదైవతములరెండును, అసమే-సమానత్వమునుబొందవు.

తా. ప్ర. ఓ అదైవతసిద్ధాంతి, అదైవతమనగా దైవతములేనిదగును. కనుక, దైవతాదైవతములు రెండును పరస్పరవిరోధమునుగలిగియుండుటవల్ల, దైవతస్ఫురణముగలుగుచుండగా, అదైవతనిశ్చయమెట్లును గలుగ నేరదు. ఆకారణమువల్ల, దైవతముచేత అదైవతము విఘాతత్వమునుబొందును. ఉ. అయితే, ఓపూర్వవాదీ, దైవతమునకును అదైవతమువిరోధియగుటవల్ల, అదైవతస్ఫురణముగలుగుచుండగా, దైవతసిద్ధిగామిచేత సీపుచేసేడిచోద్యము, సీదైవతమందు సమానముగావ్యాపింపదాయెమి? ప్ర. ఓ అదైవతసిద్ధాంతి, మీఅదైవతవాదమందు, చిద్రూపస్ఫురణమే, అదైవతస్ఫురణ మగుటచేతయు, అచిద్రూపస్ఫురణము దైవతమునకువిరోధిగామిచేతయు, అదైవతస్ఫురణము గలు

గుచుండగా, దైవతనిశ్చయమునకు భంగములేదు. ఆకారణమువల్ల, దైవతా దైవతపక్షములు పెండును సామ్యములు గానేరవు.

అవ. అనియిట్లు పూర్వవాది ఆక్షేపించగా, అందుకుఅదైవతసీద్ధాంతి తన ప్రత్యుత్తరము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంగర్హి శ్రుణుదైవత సుసన్ధాయామయశ్చేతః।

తేనవాస్తవమదైవతం పరిశేషాద్విభాసతే॥

౨౪౫.

టీ. ఏవంతర్హి - ఇట్లైనాడల, దైవతం-దైవతము, మాయామయ త్వతః-మాయామయమగుటవల్ల, అసత్-సత్యముగాదు. తేన-ఆకారణముచేత, వాస్తవం-సత్యరూపమగు, అదైవతం-అదైవతము, పరిశేషాత్ - అంతటను సకప్రత్యయముచేత మిగులుటవల్ల, విభాసతే - ప్రకాశించుచున్నది.

తా. ఓ పూర్వవాదీ, దైవతమంతయు మాయామయమగుటవల్ల, సత్యముగాదు. కనుక, తోచుచుండెడి నామరూపాది సకలదైవతమును మిథ్యయని నిరకారింపుచుండగా, వాస్తవమగు అదైవతమంతటను, (సక = ఉండునది) అనెడి ప్రత్యయరూపముగా శేషించుచు, ప్రకాశించుచున్నది. అనగా, తోచుచుండెడి దైవతమంతయుమిథ్యయగుటచేత, వాస్తవమైన అదైవతమునకు విభాసమును గలిగింపబాలదని యభిప్రాయము.

అవ. ఆ అదైవతపరిశేషప్రకారమునే, నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అచింత్యరచనారూపం మాయైవ సకలంజగత్।

ఇతినిశ్చిత్యవస్తుత్వ మదైవతేపరిశేష్యతాం॥

౨౪౬.

టీ. అచింత్యరచనారూపం=అచింత్య-చింతించుటకు యోగ్యముగాని, రచనారూపం-కల్పనారూపమువంటి స్వరూపముగల, సకలం-సకలమగు, జగత్-ప్రపంచము, మాయైవ-మిథ్యయేయగును. ఇతి - ఈప్రకారము, నిశ్చిత్య-నిశ్చయించి, అదైవతే-అదైవతమందు, వస్తుత్వం - వాస్తవత్వము, పరిశేష్యతాం-శేషింపబడుగాక, అనగా శేషింపజేయుమనుట.

తా. చింతించుటకు శక్యముగాని కల్పనారూపమువంటి స్వరూపము గలసకలజగంబును మిథ్యయేయగునని, ఈప్రకారముగా అనిర్వచనీయత్వము చేత దైవతమునకు మిథ్యాభావమునునిశ్చయించి, అదైవతమును వాస్తవమును గాశేషింపజేయవచ్చును.

శ్లో॥ పునదైవతస్యవస్తుత్వం భాతచేత్త్యంతభావునః।

పరిశీలయికోవాత్ర ప్రయాసస్తేనతేవద॥

౨౪౭.

టీ. ద్వైతస్య-ద్వైతమునకు, వస్తుత్వం - సత్యత్వము, పునః-మరల, ఛాతిచేత్-తోచుచుండునంటివేని, త్వం-నీవు, పునః-మరల, తథా - అద్రకారము, అనగా ఛాత్వోక్తప్రకారముగాననుట. పరిశీలయ-విశీలించుము. అనగా ద్వైతముమిథ్యయని విచారించుమనుట. అత్ర-ఈద్వైతమిథ్యాభావవిషయమై, తేన-అట్లు పరిశీలించుటచేత, తే-నీకు, ప్రయాసః- కష్టము, కోవా- ఏమియో, వద - చెప్పుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఈపూర్వోక్త ప్రకారము, అద్వైతనిశ్చయముచేయబడినను, పూర్వవాసనచేత మరలమరలద్వైతమునకుసత్యత్వముదోచినయెడల, చేయవలసినపనియేమి? ఉ. అట్లుద్వైతముసత్యమనిదోచినయెడల, అది నివర్తించుటకొరకు, మరలమరలద్వైతము మిథ్యయని, పూర్వోక్తప్రకారము విచారణచేత పరిశీలించుచుండుము. ఈద్వైతనివృత్తికొరకు, జగంబుమిథ్యయనివిచారించుటచేత నీకు బ్రయాసమేమియులేదు. మరియు, ఈప్రకారము అద్వైతనిశ్చయజ్ఞానముగలిగెడికొరకు, వేదాంతాగ్ర శ్రవణమననాచులను మాటిమాటికి జేయుచుండవలెనని, బ్రహ్మసూత్రములయందు, సూ. ఆవృత్తిరసకృదుపదేశాత్. ఆనియిట్లుచతుర్థాధ్యాయములో, వ్యాసునిచేకప్పబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కియంతంకాలమితిచేత్ ఖేనోయందైవ్రతఇష్కతాం

అద్వైతేతునయక్త్రియం సర్వానర్థ సేవారిణాత్ ॥ ౨౪౮.

టీ. కియంతంకాలమితిచేత్ - ఈవిచారణ మెంతకాలపర్యంతమనియంటివేని, అయం-ఈ, ఖేదః-వ్యసనము, దైవ్రతే-ద్వైతమందు, ఇష్కతాం- ఇచ్చయింపబడుగాక. సర్వానర్థనివారణాత్ = సర్వానర్థ-సర్వమంభిములయొక్క నివారణాత్ - నివారణమువల్ల, అనగా సర్వమంభిములను నివారింపజేయుటచేననుట. అద్వైతేతు- అద్వైతమందో, అయం-ఈవ్యసనము, నయక్త్రి-కూడియుండునదిగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఎంతపర్యంతమిట్లు, విచారించదగినదో చెప్పుచు? ఉ. ఈవ్యసనముద్వైతమందేయుండునుగాని, అద్వైతముచేత సర్వమంభిములునివారింపబడుటవల్ల, ఆఅద్వైతమందు ఈవ్యసనముగలిగియుండును.

శ్లో॥ త్సుప్తిపాసాదయోద్యస్తా యథాపూర్వం మయిత్రచేత్ ।

మచ్ఛబ్దవాచ్యేహంకారే దృశ్యంతాం సైకకోవదత్ ॥ ౨౪౯.

టీ. మయి-నాయందు, యథాపూర్వం- పూర్వమందువలె, త్సుప్తిపాసాదయః-త్సుత్ - ఆకలియు, పిపాసాదయః - దప్పిమొదలగునవియు, దృష్ట్యాశ్చ

చేత - కనబడుచున్నవనియంటివేని, మచ్చబవాచ్యే=మచ్చబు- నేననెడిశబ్దముచేత, వాచ్యే-చెప్పదగిన, అహంకారే-అహంకారమందు, దృశ్యంతాం- కనబడుగాక. నేతి-కనబడలేదని, కః-ఎవడు, వదేత్ - చెప్పును.

తా. ప్ర. అయితే. నేనిప్పుడు, అద్వైతాత్మస్వరూపవేదినై, అపరోక్షజ్ఞానినైనను, నాయందు, ఆకలిదప్పి మొదలగునవి కనబడుచున్నవి. గనుక, అద్వైతాత్మజ్ఞానము, సర్వదుఃఖములను నివారింపజేయుననియెట్లుచెప్పవచ్చును? డి. ఆకలిదప్పి మొదలగునవి, నేననెడిశబ్దముచే జెప్పదగిన అహంకారమందు గనబడుచున్నవో, లేక, నేననెడి శబ్దార్థమునకు ఆధారమగు చిదాత్మయందు గనబడుచున్నవో జెప్పుము. చిదాత్ముడగు కూటస్థుడు, అసంగుడగుటచేతను, అవిషయుడగుటచేతను, ఆకూటస్థునియందునునని చెప్పరాదు. గనుక, ఆకలిదప్పి మొదలగునవియన్నియు, అహంకారమందే కనబడుచుండును. ఆయహంకారమందు కనబడలేదని యెవ్వడును జెప్పడు,

శ్లో॥ చిద్రూపేషిప్రసజ్యేరం స్తాదాత్మ్యాధ్యాసతోయది।

మాధ్యాసంకురుకింతుత్వం వివేకంకురుసర్వదా॥

౨౫౦.

టీ. తాదాత్మ్యాధ్యాసతః - అన్యన్యాధ్యాసమువల్ల, చిద్రూపేషి-కూటస్థాత్మ్యమందు, ప్రసజ్యేరకాయది - వ్యాపించుచున్నవని యంటివేని, త్వం-నీవు, అధ్యాసం-అధ్యాసమును, నూకురు-చేయకుము. కింతు-మరియేమనగా, సర్వదా-ఎల్లప్పుడును, వివేకం-వివేకమును, అనగా నహంకారాదులకంటె కూటస్థుడగుడనెడి జ్ఞానాధ్యాసముననుట. కురు-చేయుము.

తా. ప్ర. అయితే, వాస్తవస్థిచేత ఆకలిదప్పి మొదలగు దుఃఖములు కూటస్థాత్మ్యమందు లేకపోయినను, అన్యన్యాధ్యాసరూపభ్రాంతిచేత, ఆకూటస్థునియందును దోచుచుండవాయేమి? డి. అట్లైనయెడల, దేహేంద్రియాదులే నేననెడి అన్యన్యాధ్యాసమును నీవు చేయవద్దు. మరియేమనగా, అధ్యాసనివృత్తికారకు, సర్వదా, కూటస్థాత్మ, చిదాధాస దేహేంద్రియాదులకంటె నన్యుడనెడి వివేకరూపజ్ఞానాధ్యాసమును నీవు జేయుచుండుము.

శ్లో॥ ఝకేత్యధ్యాసఆయాతి దృఢవాసనయేకచేత్ ।

ఆవర్తయేద్వివేకంచ దృఢంవాసయితుంసదా॥

౨౫౧.

టీ. దృఢవాసనయా - దృఢవాసనచేత, ఝడితి- కీఘ్రిముగా, అధ్యాసః-అన్యన్యాధ్యాసము, ఆయాతిచేత్ - వచ్చుచున్నదంటివేని, దృఢం-దృఢముగా, వాసయితుం-నిల్చుటకారకు, వివేకంచ-వివేకంబును, అనగా గూటస్థుడు చిదాధాసాధికముకంటె నన్యుడనెడి జ్ఞానమననుట. ఆవర్తయేత్ - వల్ల

పజేయవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, అనాదివాసనావశముచేత మరలమరల ఆస్యస్యా
ధ్యాసము కీఘ్రిముగావచ్చుచుండదాయేమి? ఉ. దృఢవాసనచేత కీఘ్రిముగా
సధ్యాసము గలిగెడి పక్షమందు, దృఢముగానివసించెడి నిమిత్తమై, సర్వదా
వివేకజ్ఞానమును, అభ్యసించవలెను. అనగా సధ్యాసమును నివరింపజేయుట
కు, నివేకజ్ఞానముదప్ప, మరియొక ఉపాయము లేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ వివేకదైవతమిధ్యాత్వం యుక్తైశ్చ వేతనభణ్యతాం |

అచింత్యరచనాత్వస్యానుభూతిస్త్విస్వసాక్షికి | ౨౫౨.

టీ. వివేకేనతి-వివేకజ్ఞానముగలుగుచు, ఉదా, యుక్త-య-యిక్తిచే
తనే, దైవతమిధ్యాత్వమితి=దైవత-దైవతముయొక్క, మిధ్యాత్వమితి- మిధ్యా
భావము దోచుచున్నదని, అనగా మిధ్యావక్షణముదోచుచున్నదనియనుట. సభ
ణ్యతాం-భాషింపకుండువుగాక. అచింత్యరచనాత్వస్య=అచింత్య- చింతింపద
గని, రచనాత్వస్య-కల్పనాభావమునకు, అనుభూతిః- అనుభవము, స్వసాక్షి
కి=స్వ-తానే, సాక్షికి- సాక్షిగాగలదగును.

తా. ప్ర. అయితే, విచారణచేత, దైవతమునకు మాయామయత్వ
ము, యిక్తిచేతనే సిద్ధించుచున్నదిగాని, అనుభవమువల్ల సిద్ధింపలేదు గదా? ఉ.
అచింత్యరచనాత్వభావలక్షణముగల దైవతమిధ్యాభావమునకు, అనుభవ
మే, సాక్షిగా గలిగియున్నది. కనుక, అనుభవముచేత దైవతమునకుమాయా
మయత్వము సిద్ధించలేదని చెప్పరాదు.

శ్లో॥ చిదస్యచింత్యరచనా యదితర్హ్యస్తనోవయం |

చితంసుచింత్యరచనాం బ్రాహ్మణిత్వత్వకారణాత్ || ౨౫౩.

టీ. చిదపి-చిత్తును, అనగామాటసాత్మ్యమునుట. అచింత్య రచనాయది-
అచింత్య-చింతింపదగని, రచనాయది- కల్పనాస్వరూపముగలదని యంటివేని,
తర్హ్యస్త-సరి, యగుగాక. వయం-మేము, చితం-చిత్తును, నిత్యత్వకారణాత్ =
నిత్యత్వ-సత్యత్వముయొక్క, కారణాత్-కారణమువల్ల, అనగా సత్యలక్షణము
గలిగియుండుటచేననుట. సుచింత్యరచనాం-సుచింత్య - చింతింపదగిన, రచ
నాం-కల్పనాస్వరూపమునుగా, నోబ్రాహ్మణి- చెప్పము.

తా. ప్ర. అయితే, అచింత్య రచనాత్వభావము, మిధ్యాపదార్థలక్షణ
మనిచెప్పితిరి. ఆ అచింత్యరచనాత్వభావము చిదాత్మయందు వ్యాపింపదాయే
మి? ఉ. సరి, చిత్తు, అచింత్యరచనాత్వరూపముగలచేయగుగాక. అనగా శ్రీ
విద్యారణ్యగురుండు అచింత్యరచనాత్వభావము, సాగ్రహావముతో గూడినద

గుచుండగా మిథ్యాభావ లక్షణమగుననిచెప్పట కిచ్చయించినవాడై, అచిత్త్య రచనాస్వభావము నాత్మకు అంగీకరించెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, చిత్తు, అచిత్త్యరచనాస్వభావముగలదని చెప్పినయెడల, అదైవము అపసి ధ్ధాంతముగాదాయేమి? ఉ. మేము, చిత్తు, నిత్యమనెడి కారణమువల్ల, చిత్తును సుచిత్త్యరచనా స్వభావముగలదానినిగా జెప్పము. అనగా, చిత్తునకు నిత్య త్వలక్షణము గలిగియుండెడి కారణమువల్ల, అట్టిచిత్తునకు, అచిత్త్యరచనాస్వ భావము సంకరించుటచేత, అపసిద్ధాంతము గానేరదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ప్రాగభావో నానుభూత శ్చిత్తేర్నిత్యతలశ్చిత్తే॥

ద్వైతస్యప్రాగభావస్తు చైతన్యేనానిభూయతే॥ ౨౫౪.

టీ. చిత్తే-ఆత్మకు, ప్రాగభావః-ప్రాగభావము, నానుభూతః- అను భవంపబడలేదు. తతః-ఆకారణమువల్ల, చిత్తి- చిత్తు, నిత్యా - సత్యమగును. ద్వైతస్య-ద్వైతమునకు, ప్రాగభావస్తు - ప్రాగభావమే, చైతన్యేన-ఆత్మచే త, అనుభూయతే - అనుభవంపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఏకారణమువల్ల, చిత్తునకునిత్యత్వముగలదో జెప్ప ము? ఉ. ఏకారణముచేత, చిత్తునకు ప్రాగభావము అనుభవంపబడలేదో, ఆకారణముచేత, చిత్తు, నిత్యమని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, చిత్తునకుప్రా గభావమునుజెప్పినయెడల, దోషమేమి? ఉ. చిత్తునకు ప్రాగభావముగలదని చెప్పినయెడల, ఆప్రాగభావము, చిత్తుచేత ననుభవంపబడెనో. లేక, అన్యము చేతననుభవంపబడెనో చెప్పము. అన్యముచే ననుభవంపబడెనని చెప్పినయెడ ల, ఆ అన్యమనునది, జడరూపమగుటవల్ల, అనుభవించునది కానేరదు. కను క, చిత్తు యొక్కప్రాగభావము అన్యముచే ననుభవంపబడెనని చెప్పరాదు. మరియు, చిత్తుయొక్కప్రాగభావము, చిత్తుచేతనేఅనుభవంపబడెననెడి పక్ష మందు, మరియుకచిత్తుచే ననుభవంపబడెనో, లేక తనచేతనే అనుభవంపబ డెనోచెప్పము. మరియుక చిత్తుచే ననుభవంపబడెనని చెప్పిడి పక్షమందు, అదైవతవాదమందు చిత్తు ఒక్కటియేయగుగాని, మరియుకచిత్తులేదు. కనుక, మరియుకచిత్తుచేత ననుభవంపబడెనని చెప్పరాదు. మరియు, మరియుక చిత్తు గలదని యంగీకరించినయెడల, అది, సిద్ధాంతీకరించబడిన చిత్తును గ్రహించ కనే. ఆచిత్తునకు విరోధియగు అభావమును గ్రహింపనేరదు. అనగా, మరియుక చిత్తు అనునది, సిద్ధాంతీకరించబడిన చిత్తునెరిగి, పిమ్మట దానియొక్క అభావము వెలిగెననిచెప్పువలసినవ్యవస్థ యిప్రపాయము. ప్ర. సరి. అట్లు చెప్పుటచేత, దోషమేమి? ఉ. సిద్ధాంతీకరించబడిన చిత్తు, మరియుక చిత్తు

చేత గ్రహించబడెనని చెప్పినయెడల, ఆసీద్ధాంతికరింపబడిన చిత్తనకు, ఘటా
దికమునకువలె, జడస్వభావము సిగ్గించునేగాని, చిత్తవృథావము సిద్ధింపనేర
దు. ప్ర. అది యేమి? ఉ. చిత్తు, అనుభవరూపముగా నుండునేగాని, అను
భవించబడెడిరూపముగానుండదు. మరియు, ఘటాదిపదార్థములును, అన్నమ
యాదిపంచకోశములును, చిత్తగు ఆత్మచేత ననుభవంప బడుచుండుటవల్ల,
అవియన్నియు జడపదార్థములాయెను. ఆచిత్తగు ఆత్మయు, మరియుక చిత్తు
చేత ననుభవంపబడెడిపక్షమందు, ఆ చిత్తగు ఆత్మను జడపదార్థమునుగా
కెప్పువలసివచ్చును. కనుక, చిత్తు, మరియుక చిత్తుచేత గ్రహించబడెనని చె
ప్పరాదు. ప్ర. అయితే, చిత్తయొక్క అభావము, తనచేతనే గ్రహించబడెన
నియైనను చెప్పరాదాయేమి? ఉ. తనయొక్క అభావము, తనచేతనే గ్రహిం
చబడుటకు శక్యముగాదు. కనుక, చిత్తనకు ప్రాగభావము గలదనెడి విష
యమై అనుభవములేమిచేత, చిత్తనకు ప్రాగభావము లేదనియు, ఆకారణము
చేత చిత్తు నిత్యమనియుం దెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ద్వైతంబును, ప్రమా
త్వప్రమాణాది రూపభేదమును గలిగియుండుటచేత, శ్రీద్వైతముయొక్క ప్రా
గభావము, ద్వైతముచేతనే అనుభవంపబడుటకు శక్యము గామిచేతయు,
శ్రీద్వైతముయొక్క ప్రాగభావముననుభవంపదగినది మరియుకటి లేమిచేత
యు, చైతన్యమువలెనే ద్వైతంబును నిత్యముగాదాయేమి? ఉ. జాగ్రదాది
ద్వైతము, సుషుప్తియందులేనట్లు, సాక్షియగు చిత్తుచేత ననుభవంప బడుచు
న్నది. ఇట్లు, శ్రుతి తపనసాక్షి సర్వస్వసాక్షి అనెడి శ్రుతి జెప్పుచున్నది.
కనుక, ద్వైతముయొక్క ప్రాగభావమును అనుభవించునదిలేదని చెప్పరా
దు, పూర్వమందులేమి, ప్రాగభావమని చెప్పబడును.

శ్లో॥ ప్రాగభావయుతంద్వైతం రచ్యతేహి ఘటాదివత్ ।

తథాపిరచనాచింత్యా మిథ్యాతేనేంద్రజాలవత్ ॥ ౨౫౫.

టీ. ప్రాగభావయుతం = ప్రాగభావ - ప్రాగభావముతోటి, యుతం -
కూడిన, ద్వైతం - ద్వైతము, ఘటాదివత్ - ఘటాదికమువలె, రచ్యతే - కల్పిం
చబడుచున్నదెను. తథాపి - అట్లు కల్పించబడుచున్నను, రచనా - అద్వైతక
ల్పనము, అచింత్యా - చింతింపదగనిదగును. అనగా జింతించుటకు శక్యముగా
నిదగుట, తేన - అట్లు కల్పించబడుచు చింతింపదగని కల్పనాస్వరూపము గల
దగుటచేత, ఇంద్రజాలవత్ - ఇంద్రజాలమువలె, అనగా నింద్రజాలాది మా
యనే నిర్మింపబడిన మేడమొదలగుదానివలెనగుట. మిథ్యా - అసత్యమగును.

తా. ఈ చెప్పినప్రకారముగా, ద్వైతము ప్రాగభావముతో గూడి

యుండుటవల్ల, ఘటాదికమువలె కల్పించబడుచున్నదేయగును. అట్లు కల్పించబడుచున్నను, ఆదైవ్యతముయొక్క కల్పనము, చింతించుటకు శక్యముగాని దగును. మరియు, అట్లు కల్పించబడుచు, చింతించుటకు శక్యముగాని కల్పనాస్వరూపముగలదగుటచేత, ఇంద్రజాలాదినాయచే నిర్మింపబడిన మేడవలె, మిథ్యయగును అనగా, అచింత్యరచనాస్వభావముగలది, ప్రాగభావముతో గూడుచుండగా, మిథ్యాభావలక్షణవంతమగుటచేత, దైవతమునకు మిథ్యాభావము నిస్సంశయముగా సిద్ధించెనని యభిప్రాయము.

శ్లో. చిత్త్యత్యతాతతోన్యస్య మిథ్యాత్వంచాన ధూయతే।

నాదైవ్యతమపరోక్ష చే త్యేతన్నవ్యాహతంకథం॥ ౨౫౬.

టీ. చిత్-మాటస్థతన్యము, ప్రత్యక్ష - ప్రత్యక్షమగును, తతః - ఆకుటస్థతన్యముకంటె, అన్యస్య-అన్యమగుదైవ్యతమునకు, మిథ్యాత్వంచ-మిథ్యాభావము, అనుధూయతే - అనుభవించబడుచున్నది. అదైవ్యతం- అదైవ్యతము, అపరోక్షం-ప్రత్యక్షత్వముగలది, నేతి - కాదనెడి, ఏతత్-ఈవాక్యము, కథం-ఎట్లు, నవ్యాహత-విరోధత్వమునుబొందదు. అనగావిరోధమగుననుట.

తా. ఈపూర్వము, చిద్రూపముచే బ్రహ్మించుచుండుటవల్ల, అట్టిస్వప్రకాశత్వముచేత, చిత్తు, నిత్యమనియు, అపరోక్షముగా బ్రహ్మించుచున్నదనియు, మరియు, చిత్తుకంటె అన్యమగు దైవ్యతముయొక్క మిథ్యాభావము ఆచిత్తుచేతనే అనుభవించబడుచున్నదనియుం బాపబడెను. ఇట్లు, అదైవ్యతము ప్రత్యక్షత్వముచేత బ్రహ్మించుచుండగా, అదైవ్యతము ప్రత్యక్షముగా దోచలేదనెడివాక్యము, విరోధమేయగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది శేనెడి ప్రశ్నమునకు ప్రతిబంధీ పూర్వకముగా బ్రతుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇత్థంజ్ఞాత్వాన్యసంతుష్టాః కచిత్కత ఇతిర్యతాం।

చాన్వకాదేఃప్రబుద్ధస్యా ప్యాత్మాదేహాంకతోవద॥ ౨౫౭.

టీ. ఇత్థం-ఈప్రకారముగా, కేచిత్-కొందరు, జ్ఞాత్వాపి - వేదాంతార్థము నెరిగియు, కుతః-ఎందువల్ల, అసంతుష్టాః- సంతోషమునుబొందరో, ఈర్యతామి- చెప్పబడుగాకయనియంటివేని, ప్రబుద్ధస్య - డోహపోహకుశలుడగు, చార్వాకాదేరపి-చార్వాక-చార్వాకనునకును, ఆదేరపి- పామరునకును, దేహా-స్థూలశరీరము, ఆత్మా-ఆత్మయగుట, కుతః-ఎందువల్లనోవద-చెప్పుము.

తా. ప్ర. అయితే, కొందరుపురుషులు, ఈప్రకారము వేదాంతార్థము నెరిగినను, అట్టిపురుషులకు ఈవేదాంతసిద్ధాంతమందు విశ్వాసము కలుగమి

కికారణమేమి? ఊహాపోహకుశలుడగు చార్వాక పామరాదిజనమునకు, దేహమే, ఆత్మగాదోచుటకు కారణమేమో జెప్పము. ఇట్లు ప్రత్యుత్తరమును జెప్పటయే, ప్రతిబంది, యని చెప్పబడును. అనగా, సమగ్రమైన వేదాంతార్థవిచారణము లేమిచేసని దెలుపదలచి, ఇట్లు ప్రతిబంది పూర్వకముగా సిద్ధాంతి ప్రత్యుత్తరమును జెప్పినని దెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది, ప్రతిబందిమోచనమును శంకించగా, అందుకుదగిన సమాధానమును సిద్ధాంతి జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సమ్యగ్విచారోనాస్త్యగ్య ధీదోషాదితచ్ఛత్రధా॥

అసంతుష్టాస్తూశాస్త్రార్థం నత్వైత్తుంతవిశేషతః॥ ౨౫౦.

టీ. అస్య-ఈచార్వాకాది జనమునకు, ధీదోషాత్ - చిత్రదీపమువల్ల, సమ్యక్-తస్యగా, విచారః-వేదాంతార్థవిచారము, నాస్తీతిచేత్ - లేదంటివేసి, అసంతుష్టాస్తూ-వేదాంతార్థము నెరిగి సంతోషింపనివారో, విశేషతః - విశేషముగా, శాస్త్రార్థం-వేదాంతార్థమును, నత్వైత్తుంత - చూచినవారుగారు. అనగా వేదాంతార్థవిచారమును సమగ్రముగా జేసినవారు కారనుట.

తా. ప్ర, అయితే, ఆచార్వాకాదిజనునకు, చిత్రదీపమువల్ల, వేదాంతార్థవిచారణము లేమిచేత, దేహమే, ఆత్మగా దోచెనని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. సరి. ఆప్రకారమే, వేదాంతార్థము నెరిగి విశ్వసింపని జనులును, వేదాంతశాస్త్రార్థమును సమగ్రముగా నెరుగరని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇట్లు సరతత్వమును విచారించి, ఆవిచారణస్య తత్వజ్ఞానఫలమును విచారించుటకు, ఆ తత్వజ్ఞానఫలమును ప్రతిపాదించెడి, శ్రుతి నిష్పడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యదాసర్వేప్రముచ్యంతే కామాయేఽస్యహృదిశ్రితాః॥

ఇతిశ్రౌతంఫలందృష్టం నేహచేద్దృష్టమేవతత్॥ ౨౫౧.

టీ. అస్య-ఈముముత్తువుయొక్క, హృది- హృదయమందు, శ్రితాః-ఆశ్రయించిన, యే-ఏ, కామాః-ఇచ్ఛాదులుగలవో, (తే) ఆ, సర్వే-ఇచ్ఛాదులన్నియు, యదా-నికాలమందు, ప్రముచ్యంతే-విడువబడుచున్నవో అప్పుడుమరణశీలపురుషుడు జన్మతమును బొందుచున్నాడని శ్రుతి జెప్పచున్నది. ఇతి-ఈచెప్పబడిన, శ్రౌతం-శ్రుతిప్రొక్తమగు, ఫలం-తత్వజ్ఞానఫలము, దృష్టం-ప్రత్యక్షతత్వమును బొందినది, నేహచేత్-కాదనియంటివేసి, తత్-ఆతత్వజ్ఞానఫలము, దృష్టమేవ-ప్రత్యక్షతత్వమును బొందినదే యగును. అనగా ననుభవ నిదృత్యమును బొందినదే యగుననుట.

తా. ఈముముక్షువుయొక్క హృదయమందు, తాదాత్మ్య ధ్యాసమే, మూలముగాగల, ఏ ఇచ్ఛాదులుగలవో, ఆయిచ్ఛాదులన్నియు, ఏకాలమందు తత్వజ్ఞానముచేత అధ్యాసము నివృత్తినిబొందుచుండగా, నివృత్తిని బొందుచున్నవో, అప్పుడే, పూర్వము దేహతాదాత్మ్య ధ్యాసముచేత మరణశిలుడగు పురుషుడు, అధ్యాసము లేమిచేత అమృతవంతుడగుచు, ఈదేహమందే, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపబ్రహ్మమును బొందుచున్నాడని, శ్రు || యదాస ర్వేప్రము చ్యం తేకామాయేఽస్యహృదితాః | అథమర్త్యేఽమృతోభవత్యత్ర బ్రహ్మ సమశ్చ తే || ఈశ్రుతిజెప్పచున్నది. ప్ర. అయితే, ఈశ్రుతిచేత బ్రతిపాదించబడిన కామనివృత్త్యాదిలక్షణముగల ఫలము, శాస్త్రునిష్ఠమేగాని, అనుభవసిద్ధముకాదుగదా? ఉ. ఆతత్వజ్ఞానఫలము, అనుభవసిద్ధముగా నున్నట్లు, సమనంతరశ్రుతివాక్యతాత్పర్య పర్యాలోచనముచేత తెలియబడుచున్నది. కనుక, అనుభవసిద్ధముగా లేదని చెప్పరాదు.

అవ. ఆ తత్వజ్ఞానఫలముయొక్క అనుభవసిద్ధత్వమును సృష్టికరించుటకొరకు, ఆశ్రుతివాక్యము నుదాహరించి, ఆవాక్యార్థమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో|| యదాస ర్వేప్రభిద్యంతే హృదయగ్రంథయన్స్త్వితి|

కామగ్రంధిస్వరూపేణ వ్యాఖ్యాతావాక్యశేషతః|| ౨౬౦.

టీ. యదా-ఏకాలమందు, సర్వే-సకలములైన, హృదయగ్రంథయన్తు-హృదయగ్రంథులు, ప్రభిద్యంతేతి- భేదించబడుచున్నవోయని చెప్పెడి, వాక్యశేషతః-వాక్యశేషమువల్ల, కామాః-కామములు, గ్రంధిస్వరూపేణ-గ్రంధిస్వరూపముగా, వ్యాఖ్యాతాః - వ్యాఖ్యానము జేయబడెను.

తా. ఏజ్ఞాననిష్ఠాకాలమందు సకల హృదయ గ్రంథులును, భేదించబడుచున్నవోయని, శ్రు|| యదాస ర్వేప్రభిద్యంతే హృదయగ్రంథయన్స్త్వితి|| అనెడి వాక్యశేషమువల్ల, కామములన్నియు గ్రంధిభేదముగా వ్యాఖ్యానము జేయబడెను. మరియు, అహంకారప్రత్యగాత్మలకుగల అన్యోన్యధ్యాసము నివర్తించుటయే, గ్రంధినాశమనెడి యర్థము, అనుభవసిద్ధమైయున్నది. కనుక, తత్వజ్ఞానముచేత కామనివృత్త్యాదిలక్షణముగల ఫలము గలుగుచున్నదనెడి విషయము, ప్రత్యక్షమేయగును.

శ్లో|| అహంకారచిదాత్మనా వేకీకృత్యావివేకతః|

ఇదంమేస్మాదిదంమేస్యా దితీచ్ఛాః కామశబ్దితాః|| ౧౬౧.

టీ. అవివేకతః - అవివేకమువల్ల, అహంకారచిదాత్మనా - అహంకారకూటస్థాత్మలనురెంటిని, ఏకీకృత్య-వికృతముజేసి, ఇదం-ఇది, మే-నాకు, స్యాత్-
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

అగును. అనగా కావలెననుట, ఇదం-ఇది, మే-నాకు, స్వాదితి - అగుననెడి. ఇచ్చాఁ-ఇచ్చలు, కామశబ్దతాఁ-కామశబ్దముచేత జెప్పదగినవగును.

తా. ప్ర. అయితే, లోకమందు కామశబ్దముచేత ఇచ్చాభేదమే జెప్పబడుచుండగా, పూర్వోక్తవాక్యకేషమందు గ్రంధిస్వరూపముగా వ్యాఖ్యానమెట్లు జేయబడెను? ఉ. అహంకార ప్రత్యగాత్మలను రెంటిని, అవివేకతవల్ల నైక్యముచేసి, యిదినాది, యిదినాది, యనెడి యిచ్చావిశేషములు, కామశబ్దముచే జెప్పఁబడున్నవి. అనగాసద్భాసములముగల, యిచ్చావిశేషమే కామశబ్దముచే జెప్పబడునుగాని, కేవలమగు యిచ్చామాత్రము, కామశబ్దముచే జెప్పబడదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అప్రవేశ్యచిదాత్మానం సృతకృత్యన్నహంకృతిః॥

ఇచ్చంస్తుకోటవస్తుః సనచాధోగ్రంధిభేదతః॥ ౨౬౨.

టీ. చిదాత్మానం - ప్రత్యగాత్మను, అప్రవేశ్య - అహంకారమందు ప్రవేశింపజేయక, అహంకృతిం - అహంకారమును, సృతకృత్య - భిన్నముగా, పశ్యత్ - చూచుచు, కోటివస్తుని - కోటివస్తువులను, అనగామితిలేని నిషయముల ననుట. ఇచ్చత్ - ఇచ్చయించినవాడైనను, గ్రంధిభేదతః = గ్రంధి-హృదయ గ్రంధియొక్క, భేదతః - లేమివల్ల, అనగా హృదయగ్రంధి నశించుటచేననుట. నచాధః-చాధలేను.

తా. ప్ర. అయితే, అధ్యాసములముగల కామమే నిడువదగినదైనయెడల, అధ్యాసములేనికామము గ్రహింపదగినదికాదాయేమి? ఉ. ప్రత్యగాత్మ నహంకారమందు తాదాత్మ్యాధ్యాసముచే బ్రవేశింపజేసి మరుగుపరచక, అహంకారమును బుద్ధిచేత భిన్నముగా జూచుచు, కోటివస్తువులను శోలినవాడైనను, అట్టివానిః గ్రంధిలేమిచేత, చాధలేను గనుక, అధ్యాసము లేని కామమును గ్రహించుటచేత చాధలేమివల్ల, అట్టి యిచ్చను గ్రహింపవచ్చునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ గ్రంధిభేదేపిసంభావ్యా ఇచ్చాఽప్రార్భవోషతః॥

బుధ్వాపిపాపచాపశుశ్వాదసంతోషోయధాతవ॥ ౨౬౩.

టీ. బుధ్వాపి-వేదాంతార్థము నెరిగినను, పాపచాపశుశ్వాత్=పాప-పాపకర్మముయొక్క, చాపశుశ్వాత్-ఆధిక్యతవల్ల తవ-నీకు, యధా. ఏప్రకారము, అసంతోషః-సంతోషములేదో, అనగావిశ్వాసములేదోయనుట. (తథా) ఆప్రకారము, గ్రంధిభేదేపి=గ్రంధి-హృదయగ్రంధికి, భేదేపి-నాశముగలిగినను, ప్రార్భవోషతః=ప్రార్భ-ప్రార్భకర్మముయొక్క, దోషతః-దోషము

వల్ల, ఇచ్చాః-ఇచ్చలు, సంభావ్యాః - సంభవింపదగినవగును.

తా. ప్ర. ఆయితే, అధ్యాసము లేకపోవుచుండగా, ఇచ్చలు గలుగవుగదా? ఉ. నీవువేదాంతార్థము నెరిగినను, పాపాధిక్యతచేత నీకు సిద్ధాంతమందు విశ్వాసముగలుగనట్లు, హృదయగ్రంథిభేదింపబడినను, ప్రారబ్ధజ్ఞానము చేత జ్ఞానికి, ఇచ్చలు బుట్టుచున్నవి.

ఆవ. అధ్యాసము లేకపోవుచుండగా, అహంకారమందుగల ఇచ్చాదికముచేత, బాధలేదని, యిప్పుడు చెందు దృష్టాంతములచేత విశేషికరించుచున్నాడు.

శ్లో అహంకారిగతేచ్ఛాద్యైదేహవ్యాధ్యాదిభిస్తథా |

వృక్షాదిజన్మనాశైర్వాచిద్రూపాన్మనీకంభవేత్ || ౨౬౪.

టీ. అహంకారగతేచ్ఛాద్యైః = అహంకార-అహంకారమును, గత-పొందిన, ఇచ్ఛాద్యైః-ఇచ్ఛాదులచేతను, దేహవ్యాధ్యాదిభిః = దేహ-దేహమునుబొందియుండెడి, వ్యాధ్యాదిభిః-రోగాదులచేతను, తథా - ఆప్రకారము, వృక్షాదిజన్మనాశైర్వా = వృక్షాది - వృక్షదులయొక్క, జన్మ-జననముచేతను, నాశైర్వా-నాశనములచేతను, చిద్రూపాత్మని-చిత్-జ్ఞానమే, గూఢ-స్వరూపముగాగల, ఆత్మని-కూటస్థునియందు, కింభవేత్ - లాభనష్టమేమి. అనగా హనివృక్షులవనుట.

తా. అహంకారసాక్షియగు కూటస్థునకు దేహసంబంధములేమివల్ల, దేహమునుబొందియుండెడి రోగాదులచేత, ఆకూటస్థునకు బాధలేనట్లును, వృక్షాదులయొక్క ఉత్పత్తి వినాశములచేత కూటస్థునకు వృద్ధిహీనులు లేనట్లును, అధ్యాసమునివర్తించుచుండగా, అహంకారమును బొందియుండెడి యిచ్ఛాదులచేతయు, చిద్రూపుడగు కూటస్థునకు బాధలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో || గ్రంథిభేదాత్పురాక్యేవ మితిచేత్తన్నవిస్మర |

అయమేవగ్రంథిభేదస్తతనకృతీభవాత్ || ౨౬౫.

టీ. పురాపి-పూర్వమందును, అనగా నాయవివేకదశయందనుట. గ్రంథిభేదాత్ = గ్రంథి-హృదయగ్రంథికంటె, భేదాత్-కూటస్థరూపము భిన్నముగానుండుటవల్ల, ఏవమితిచేత్-ఈప్రకారమేననియంటివేని, అనగా నిప్పుడు వివేకదశయందువలెనే, అవివేక దశయందును కూటస్థుడనగుడని యంటివేనియనుట. తత్-దానిని, అనగా బూర్వస్థినిననుట. సవిస్మర - స్మరింపకుము. అయమేవ-సర్వదా కూటస్థుడనగుడనెడి యివిధబోధయే, తవ-నీయొక్క, గ్రంథిభేదః=గ్రంథి-హృదయగ్రంథిని, భేదః - భేదింపునదియగును. తేన-అట్టి

బోధచేత, భవానీ-నీవు, కృతీ-కృతార్థుడవైతివి.

తా. ప్ర. అయితే, అసంగుడైన చిదాత్మునకు ఏకరూపత్వము గలిగి యుండుటచేత, పూర్వమందును కామాదులవల్ల బాధలేదుగదా? డి. ఇట్టిబోధయే, హృదయగ్రంథిని సశుభజేయునదియగునని మేముజెప్పుటవల్ల, ఈబోధ్యము మాకుఅనుకూలమేయగును. మరియు. ఆబోధచేత నీవు కృతార్థుడవైతివి. కనుక, పూర్వస్థితినికను స్మరింపకుము.

శ్లో॥ వైవంజానంతిమూఢాశ్చ తస్యైవం గ్రంధిర్నచాపరః।

గ్రంధితద్భేదమాత్రేణ వైషమ్యం మూఢబుద్ధయోః॥ ౨౬౬.

టీ. ఏవం - ఈప్రకారము, మూఢాః-మూఢులు; నజానంతిచేత్-ఎరుగరనియంటివేసి, సః-ఆ, గ్రంధిః-హృదయగ్రంధి, అయం - ఇదియేయగును. అపరః-మరియొకటి, నచ- గ్రంధికాదు. మూఢబుద్ధయోః = మూఢ-మూఢునకును, బుద్ధయోః-జ్ఞానికిని, గ్రంధితద్భేదమాత్రేణ=గ్రంధి - గ్రంధిస్థితిమాత్రముచేతను, తత్-ఆగ్రంధియొక్క, భేదమాత్రేణ - ఆధావమాత్రముచేతను, వైషమ్యం - భేదమగును.

తా. ప్ర. అయితే, యిట్లు, మూఢులెరుగరేమి? డి. ఈవిధమైనజ్ఞానములేమియే, హృదయగ్రంధియగుగాని, మరియుకటి హృదయగ్రంధికాదు. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికిని, ఇచ్చనంగీకరించినయెడల, జ్ఞానికిని, అజ్ఞానికిని భేదమేమి? డి. గ్రంధిస్థితిమాత్రముచేతను, గ్రంధిశూన్య మాత్రముచేతను, అజ్ఞానిజ్ఞానులకు భేదముగలిగియున్నచేగాని, మరియుక భేదములేదు.

అవ. అజ్ఞానిజ్ఞానులకు మరియుక భేదకారణములేదని, యిప్పుడు విశదీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రవృత్తావానిశ్చక్తావాదేహేంద్రియమనోధియాం।

నకించిదపివైషమ్యను స్త్యజ్ఞానివిబుద్ధయోః॥ ౨౬౭.

టీ. ప్రవృత్తావా - కర్మములనుజేయుటయందుగాని, నివృత్తావా- కర్మములను జేయకుండుటయందుగాని, అజ్ఞానివిబుద్ధయోః - అజ్ఞాని-అజ్ఞానియొక్కయు, విబుద్ధయోః-జ్ఞానియొక్కయు, దేహేంద్రియమనోధియాం- దేహేంద్రియమనోబుద్ధులలో, కించిదపి- కొంచెమైనను, వైషమ్యం-భేదము, నాస్తి-లేదు.

తా. కర్మములను జేయుటయందుగాని, కర్మములను జేయకుండుటయందుగాని, అజ్ఞానిజ్ఞానులయొక్క దేహేంద్రియమనోబుద్ధులలో భేదముకొంచెమైననులేదు.

అవ. ఈచెప్పబడిన యర్థమందు పృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వ్రాత్యశ్రోత్రియయో ద్వేద పాతాపాతకృతాభిదా॥

నాహారాదావ స్తీభేద స్సోయంన్యాయోత్రయోజ్యతాం॥ ౨౬౮.

టీ. వ్రాత్యశ్రోత్రియయో = వ్రాత్య-ఉపసయనాది సంస్కారములేని బ్రాహ్మణునకును, శ్రోత్రియయో - వేదముజదివిన బ్రాహ్మణునకును, వేద పాతాపాతకృతా = వేదపాఠ-వేదపాఠమును జేయుటచేతను, అపాతకృతా-వేద పాఠమును జేయమిచేతను, భిదా-భేదమగును. ఆహారాదౌ-ఆహారభక్షణాదికార్యమందు, భేదః-భేదము; నాస్తి-లేదు. సోయం-ఆయీ, న్యాయః - న్యాయము, అత్ర-ఇక్కడ, అనగానజ్ఞానిజ్ఞానులయందు యోజ్యతాం-యృక్తమగుగాక. అనగా గూర్చవలెననుట.

తా. వ్రాత్యశ్రోత్రియులకు వేదమునుజమవమియందును. వేదమునుజదువుటయందును భేదముగి లిగియున్నదేగాని, ఆహారభక్షణాది కార్యమును జేయుటయందు భేదములేదు. ఆప్రకారమే, అజ్ఞానిజ్ఞానులకును, హృదయగ్రంధిభావాభావములచేత భేదముగి లిగియున్నదేగాని, మరియొక విధమైన భేదము లేదని యభిప్రాయము.

అవ. జ్ఞానికి గ్రంధిశూన్యత్వవిషయమై, గీతావాక్యమును బ్రమాణముగా నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ న ద్వేష్టిసంప్రవృత్తాని ననివృత్తానికాంతతు॥

ఉదాసీనవదాసీన ఇ గ్రంధిభిదోచ్యతే॥

౨౬౯.

టీ. సంప్రవృత్తానిసంతి - సుఖములు బ్రాప్తించుచుండగా, న ద్వేష్టి-జ్ఞానవంతుడు ద్వేషమునుబొందడు. నివృత్తానిసంతి-సుఖములు నివరించుచుండగా, నకాంతతు-అపేక్షనుబొందడు. ఉదాసీనవత్-ఏమియునక్కరలేనివానివలె, ఆసీనః-ప్రవరించుచుండును. ఇతి-ఈప్రకారము, గ్రంధిభిదా = గ్రంధి-జ్ఞానికిహృదయగ్రంధియొక్క, భిదా-శూన్యత్వము, ఉచ్యతే-చెప్పబడెను.

తా. మరియు, సుఖములు బ్రాప్తించుచుండగా, జ్ఞానవంతుడు ద్వేషమునుబొందడనియు, సుఖములునివరించుచుండగా, అపేక్షించడనియు, మరియు మనగా, జ్ఞానియగువాడు, ఏమియు నక్కరలేనివానివలె ప్రవరించుచున్నాడని, యిట్లు, శ్రీభగవద్గీతయందు, జ్ఞానికిహృదయగ్రంధి శూన్యత్వము చెప్పబడెను.

శ్లో॥ దౌవాసీన్యంవిధేయంచేదవృత్తైర్ద్యుర్ధతామియత్॥

నశక్తాలస్యచేహాద్యా ఇతిచేద్రోగఏవసః॥

౨౭౦.

టీ. దౌవాసీన్యం - ఉదాసీనసంబంధమయిన; విధేయచేత్ - నిధిపర

మంటిపేసి, వచ్చబడి-వలెన నెడిపదము, వ్యర్థతాం-నిర్ధకత్వమును, ఇయాత్-పొందును. అస్య-ఈజ్ఞానియొక్క, దేహద్యాః-దేహేంద్రియాదులు, శతాః-శక్తివంతములు, సేత్తిచేత్-కావనియంటిపేసి, సః-అది, రోగనివ - వ్యాధియేయగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈభగవద్వాక్యము, బౌద్ధాసీన్యవిధి పరమేయగుననియు, గ్రంథిశూన్యత్వమందు బ్రమాణము గాదనియుం జెప్పరాదాయేమి?. ఉ. ఈవాక్యము బౌద్ధాసీన్యవిధిపరమేనని జెప్పినయెడల, ఉదాసీనునివలెననిచెప్పబడుటచేత, వలెన నెడిపదము వ్యర్థమగును. కనుక, బౌద్ధాసీన్యవిధి పరమగాదనియు, జ్ఞానికి గ్రంథిశూన్యత్వమందు బ్రమాణమనియుం దెలియవలెను. ప్ర. అయితే, జ్ఞానియొక్కదేహేంద్రియాదులు బలహీనములగుటచేత, కార్యములను జేయుటకు శక్తివంతములుగావనియు, గ్రంథిశూన్యత్వముచేతగాదనియుంజెప్పరాదాయేమి?. ఉ. జ్ఞానియొక్కదేహేంద్రియాదులు అశక్తములగుటచేత కార్యములను జేయజాలనియెడల, అది త్తయవ్యాధియేయగును. అట్లుచెప్పరామిచేత జ్ఞానికి గ్రంథితేమివల్లనే, అతని దేహేంద్రియాదులు కార్యములయందు వికేషముగా బ్రవర్తించలేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు. సిద్ధాంతి, పూర్వవాదిని పరిహాసము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్త్వబోధంత్యయవ్యాధిం మన్యంతేయేమహాధియం॥

తేషాంప్రజ్ఞాతివిశదా కిం తేషాందుశ్శకంవద॥ ౨౭౧.

టీ. మహాధియః - మహాబుద్ధిమంతులగు, యే - ఏజనులు, తత్త్వబోధం = తత్త్వజీవప్రప్రేక్షకకలక్షణముయొక్క, బోధం-జ్ఞానమును, త్తయవ్యాధిం-త్తయవ్యాధినిగా, మన్యంకే-తలచుచున్నారో, తేషాం - అట్టిజనులయొక్క, ప్రజ్ఞాబుద్ధి, అతివిశదా-మిగులనిర్మలమైనదగును. తేషాం - అట్టిజనులకు, దుశ్శకం-అసాధ్యము, కిం-ఏదీయో, వద-చెప్పుము.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానియొక్క దేహేంద్రియాదులు, త్తయవ్యాధిచేత, అశక్తములాయెనని చెప్పిన యెడల దోషమేమి?. ఉ. తత్త్వజ్ఞానమును త్తయవ్యాధినిగా, ఏమహాబుద్ధిమంతులు తలచెదరో, అట్టిజనులయొక్క ప్రజ్ఞా; మిక్కిలినిర్మలమైనదగును. అట్టిజనులకు అసాధ్యమెద్దియులేదు. అనగా బ్రహ్మజ్ఞానమును త్తయరోగమునుగాదలచెడి, నీపంటివారినిబాచి, అందరును, ఎగతాళిచేసి, నవ్వుమరని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ భరతాదేరప్రవృత్తిపురాణోక్తేతీతేతదా॥

జక్షక్రీడక్రతంవిందన్నిత్యక్రాసీర్నకింశ్రుకం॥ ౨౭౨.

టీ. భరతాద్యై-జడభరతుడు మొదలగు జ్ఞానిజనమునకు, అప్రవృత్తి-కార్యములయందునివ గనము, పురాణోక్తేతిచేత్-పురాణములయందు జెప్పబడెనయింటివేని, తదా-అప్పుడు, జడై-జ్ఞానియగువాడు భక్షించుచు, క్రిడై-స్వేచ్ఛచేతవిహరించుచు, రతిం-స్త్రీబాలాదులతోటిరతిని, విందగ్నితి-పొందుచు ఈశరీరమును తలచడని చెప్పెడి, శ్రుతిం-శ్రుతిని, నాశో-షికిం-వినవాయేమి.

తా. ప్ర. అయితే, జడభరతాదిజ్ఞానులకు కార్యములయందు బ్రవర్తనములేదని, పురాణములయందు జెప్పబడియుండగా, నన్నుమీరిట్లు పరిహాసముజేయుట, యుక్తమట్లగును?. ఉ. జ్ఞాని, భక్షించుచున్నను, స్వేచ్ఛచేతవిహరించుచున్నను, స్త్రీబాలాదులతోటి, శ్రీకృష్ణజనకప్రహ్లాదాదులవలె రమించుచున్నను, జనులసమీపమందు వర్తించుచున్నను, ఈశరీరమును స్మరింపడని, శ్రు. క్రిడై-క్రిడైరమమాణస్త్రీని భిర్వాయానైర్వాజ్ఞానిభిర్వావయనైర్వానోపజనంస్మరిన్నిదంశరీరం॥ ఇట్లుచెప్పెడి, శ్రుతినిపువినక, ఈ చోద్యమును చేసితివి. అనగా, ఈశ్రుతిని నీవు వినినయెడల, ఇట్టిచోద్యములను జేయవలెనని భిప్రాయము.

శ్లో॥ నహ్యహారాదిసంత్యజ్య భరతాద్యాన్భిన్నతాఃక్వచిత్ |

కాష్ఠపాషాణవతిరంతు సంగభీతాడదాసతే॥ ౨౭౩.

టీ. భరతాద్యాః-జడభరతుడు మొదలగువారు, క్వచిత్ - ఎప్పుడును, ఆహారాది-ఆహారనిద్రాదికమును, సంత్యజ్య-నిడిపించి, కాష్ఠపాషాణవత్=కాష్ఠ-కొయ్యలవలెను, పాషాణవత్-శిలలవలెను, నహిసీతాః-నితినిబొందినవారు గారు. కింతు-మరియేమనగా, సంగభీతాస్సంతః=సంగ - సంసారసంగమునకు, భీతాస్సంతః-భయమును బొందినవారగుచు, ఉదాసతే-ఉదాసీనత్వమును బొందిరి. అనగా నేమియు నక్కరలేనివానివలె ప్రవర్తించిరనుట.

తా. ప్ర. అయితే, పురాణమునకుగతియేమి?. ఉ. జడభరతాదిజ్ఞానులెప్పుడైనను, ఆహారనిద్రాదికమును నిడిపించి, కొయ్యలవలెను, బండలవలెను స్థితినిబొందియుండలేదు. మరియేమనగా, సంసారసంగమునకు భయపడినవారగుచు, ఉదాసీనత్వమునుబొందిరి. అనగా బురాణంబును, జ్ఞానికి ఉదాసీనత్వముగలదని బోధించుచున్నదేగాని, కార్యములయందు బ్రవర్తనములేదని, బోధించలేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సంగీహచాధ్యతేహౌక్తై ర్నిస్సంగస్సుఖమశ్చుతే |

తేనసంగంపరిత్యాజ్య స్సర్వదాసుఖమిచ్ఛతా॥ ౨౭౪.

టీ. సంగీ-విషయాసక్తిగలవాడు, హౌక్తై-జనులచేత, చాధ్యతే-చా

ధింపబడుచున్నాడు. నిస్సంగి-విషయాసక్తిలేనివాడు, సుఖం-సౌఖ్యమును, అక్షుతే-పొందుచున్నాడు. తేన - ఆకారణముచేత, సర్వదా-ఎల్లప్పుడును, సుఖం-సౌఖ్యమును, ఇచ్చుతా-కోరెడివానిచేత, సంగి-విషయాసక్తి, పరిత్యాజ్య - విడువదగినదగును.

తా. ప్ర. అయితే, సంగమునెందుకు విడువవలెనోజెప్పుము? ఓ. సంగముగలవాడు, జనులచేత బాధింపబడును. సంగములేనివాడు, సుఖమునుబొందును. గనుక, సర్వదాసుఖమునుగోరెడివాడు, సంగమునువిడువవలెను. విషయాసక్తియే సంగమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అజ్ఞాత్వాశాస్త్రహృదయం మూఢోవక్త్యన్యధాన్యధా।

మూర్ఖాణాం నిర్ణయస్తాస్త్వా మస్మత్సిద్ధాంతఉచ్యతే॥ ౨౭౫.

టీ. మూఢః-మూఢుడు, శాస్త్రహృదయం = శాస్త్ర - శాస్త్రముయొక్క, హృదయం-అభిప్రాయమును, అజ్ఞాత్వా-ఎరుగక, అన్యధాన్యధా-నానావిధముగా, వక్తి-చెప్పుచున్నాడు. అనగా జెప్పుననుట. మూర్ఖాణాం-మూఢులయొక్క, నిర్ణయః-నిశ్చయము, ఆస్తాం- అట్లుండుగాక. అస్మత్సిద్ధాంతః = అస్మత్-మాయొక్క, సిద్ధాంతః - సిద్ధాంతము, అనగా శాస్త్రహృదయమనుట. ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, మానససంగమునే విడువవలసినయెడల, మానససంగత్వములేక, బాహ్యమందు వ్యవహరించెడివారికి అజ్ఞాత్వాదులు గలవని, జనులచేనిందింపబడుటకు గారణమేమి? ఓ. మూఢజనులు శాస్త్రహృదయమునెరుగక, వెవ్వేరువిధముగాజెప్పుదురు. కనుక, మూఢులయొక్క నిశ్చయము నట్లుండనిమ్ము. అనగా మూఢులయొక్క నిర్ణయ మిక్కడ విచారింప దగినదిగాదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ఎద్ది, అను సంధానము జేయదగినదో జెప్పుము? ఓ. శాస్త్రహృదయమైన మాయనైవృత సిద్ధాంతము చెప్పబడును. కనుక, మాసిద్ధాంతమును తెలిసికొని, అనుష్ఠింపవలెను.

శ్లో॥ వైరాగ్యబోధోపరమా స్సహాయస్తేపరస్పరం।

ప్రాయేణసహవర్తంతే వియుజ్యంతే క్వచిత్కవచితే॥ ౨౭౬.

టీ. వైరాగ్యబోధోపరమాః=వైరాగ్య-విరక్తియు, బోధ - జ్ఞానంబును, ఉపరమాః- ఉపరతియు, తే-అవినూడును, పరస్పరం- అన్యోన్యముగా, సహాయాః-సహాయములగును. ప్రాయేణ - సాధారణముగా, సహవర్తంతే - ఆవిమూఢును కూడి వర్తించుచుండును. క్వచిత్కవచితే - ఒకానొకపురుషునియం దొకానొకటి, వియుజ్యంతే-వియోగమును బొందుచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే, మీ సిద్ధాంతమేమి? ఉ. గ. వైరాగ్యము. ౨. బోధ. ౩. ఉపరతి, ఈమూడును అన్యోన్య సహాయము గానుండును. ఈమూడును, సాధారణముగా, ఒక పురుషునియందుగూడి వర్తించుచుండును. మరియు, ఈమూటిలో నొకటియైనను రెండైనను, ఒకానొక పురుషునియందు లేకపోవుటయుం గలదు.

శ్లో॥ హేతుస్స వ్యరూపకార్యాణి భిన్నాన్యేమామసంకరం।

యథావదవగంతవ్యశ్చాస్త్రార్థంప్రవివిచ్యతా॥

౨౭౭.

టీ. సమాం-ఈమూటియొక్క, హేతుస్స వ్యరూపకార్యాణి = హేతుః-హేతువును, స్వరూప-స్వరూపంబును, కార్యాణి-కార్యంబును, భిన్నాని-భిన్నముగానున్నవి. శాస్త్రార్థం-శాస్త్రార్థమును, ప్రవివిచ్యతా- విభజించి యెరిగెడి వానిచేత, యథావత్- వాస్తవముగా, అసగా నున్నదన్నట్లు గాననుట. అసంకరః- వీనిభేదము, అవగంతవ్యః - తెలియదగినదగును.

తా. ప్ర. అయితే, వైరాగ్యదులు మూడును, అన్యోన్య సహాయములు గానుండునని, అపరిహంగసిద్ధిజూపుటవల్ల, ఆమూటికిని భేదములేదా యేమి? ఉ. ఆమూటియొక్క, హేతుస్స వ్యరూపకార్యములకు భేదముండుటవల్ల, ఆమూటికిని భేదముగలదు. కనుక, శాస్త్రార్థమును విమర్శించి, యెరుగదలచినవాడు, ఆమూటియొక్క భేదమును, వాస్తవముగా నెరుగవలెను.

అవ. ఆమూటిలో, వైరాగ్యముయొక్క హేతుస్స వ్యరూప కార్యములను మూటినిప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దోషదృష్టిర్విహంసాచ పునర్భోగేష్వదీనతా।

అసాధారణహేత్వాద్యా వైరాగ్యత్రయోప్యసీ॥ ౨౭౮.

టీ. దోషదృష్టిః- విషయములయందు దోషదృష్టియు, విహంసాచ- భోగములను విడచుటయు. పునః-మరల, భోగేషు-భోగములయందు, ఆదీనతా- దైన్యాభావంబును, అసగానిచ్చ ఉదయంపమియనుట. అమీ- ఈ, త్రయోపి-మూడును, వైరాగ్యస్య - వైరాగ్యముయొక్క, అసాధారణ హేత్వాద్యాః- అసాధారణహేతుస్స వ్యరూపకార్యములగును.

తా. విషయములయందుగల, అనిత్యత్వసాతి శయత్వాది దోషదర్శనమే, వైరాగ్యమునకు హేతువగును. విషయభోగములను విడుచుటయే, వైరాగ్యస్వరూపమగును. మరల భోగేచ్ఛ, కలుగమియే, వైరాగ్యముయొక్క కార్యమగును. ఈచెప్పబడిన హేతుస్స వ్యరూపకార్యములుమూడును, మరియుక దానికి లేమిచేత, అసాధారణములని చెప్పబడును.

అవ. ఇప్పుడు, బోధయొక్క హేతుస్స వ్రూప కార్యములను బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శ్రవణాదిత్రయంతద్వ తత్త్వమిథ్యావివేచనం।

పునర్గ్రంధేరనుదయో బూధస్యైతత్త్రయోమతాః॥ ౨౭౯.

టీ. శ్రవణాదిత్రయం = శ్రవణ-వేదాంతశ్రవణమే, ఆది-ఆదిగాగల, త్రయం-మూడును, అనగా శ్రవణమనన నిదిధ్యాసములనుట. తద్వత్ = ఆప్రకారము, తత్త్వమిథ్యావివేచనం = తత్త్వ - కూటస్థాత్మయొక్కయు, మిథ్యా-అహంకారాదులయొక్కయు, వివేచనం-భేదజ్ఞానంబును, పునః-మరల, గ్రంధే-హృదయగ్రంథియొక్క, అనుదయః-ఉదయంపమియు, ఏతే-ఈ, ప్రయః-నూడును, బోధస్య-తత్త్వజ్ఞానముయొక్క, మతాః- హేతుస్స వ్రూప కార్యములనుట సమ్యక్తములగును.

తా. మరియు, ఓశిష్యుడూ, ఆత్మయే, చూడదగినదనియు, వినదగినదనియు, ఎరుగదగినదనియు, ధ్యానింపదగినదనియుం బెప్పెడి, శ్రు. ఆత్మావారే ద్రష్టవ్యశ్చోత్తమోమంతవో నిదిధ్యాసీతవ్యః॥ అనెడి శ్రుతి ప్రకారము, నేదాలతాగ్రశ్రవణమనన నిదిధ్యాసములునూడును, జ్ఞానమునకు హేతువులగును. అనగా నాత్మదర్శనమునకు సాధనముగా శ్రవణాదులను జేయవలెననిచెప్పబడుటచేత, శ్రవణమనననిది ధ్యాసములునూడును, జ్ఞానహేతువులగునని తెలియవలెను. మరియు అహంకారాదులకంటె కూటస్థాత్మను భిన్నముగాజూచెడిజ్ఞానమే, బోధస్యరూపమగును. మరియు, అన్యోన్య ధ్యాసరూపమగు హృదయగ్రంథి, మరల నుదయంపమియే, బోధయొక్క కార్యమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఉపరతియొక్క హేతుస్స వ్రూపకార్యములనుబాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ యమాదిధీనిరోధశ్చ వ్యవహారస్యసంక్షయః।

స్వర్తే తావద్ధ్యాడోరతే రిత్యసంకర ఈరితః॥

౨౮౦.

టీ. యమాది-యమనియమాదికంబును, ధీనిరోధశ్చ = ధీ-బుద్ధియొక్క, నిరోధశ్చ-నిరోధలక్షణయోగంబును, వ్యవహారస్య-వ్యవహారముయొక్క, సంక్షయః-నాశంబును, ఉపరతే-ఉపరతియొక్క, హేతావద్ధ్యాః - హేతుస్స వ్రూపకార్యములు, స్వః-అగుచున్నవి. ఇతి-ఈ ప్రకారము, అసంకరః - కైరాగ్యాదులయొక్కభేదము, ఈరితః-చెప్పబడెను.

తా. ౧. యమము, ౨. నియమము, ౩. ఆసనము, ౪. ప్రాణాయామము, ౫. ప్రత్యాహారము, ౬. ధ్యానము, ౭. ధారణము, ౮. సమాధి, ఈమెని

మీనియు, అష్టాంగములని చెప్పబడును. ఈయష్టాంగములు ఉపరతికి సేతువులగును మరియు, చిత్తనిరోధలక్షణముగలయోగము, ఉపరతియొక్క స్వరూపమగును. మరియు, సర్వవ్యవహారసంక్షయము, ఉపరతియొక్క కార్యమగును.

ప్ర. సరి. నియమమనగా నేమి?. ఉ. ౧. హింసజేయమియు, ౨. యదార్థమును జెప్పటయు, ౩. దొంగతనము జేయమియు, ౪. బ్రహ్మచర్యవ్రతమును భరించియుండుటయు, ౫. దానములను గ్రహించకుండుటయు, ఈయైదును, నియమలక్షణములగును. ప్ర. సరి. నియమమనగా నేమి?. ఉ. ౧. ఆంతరబాహ్యపరిశుద్ధియు, ౨. కాయికవాచిక మానసికమనెడి త్రివిధతపంబును, ౩. సం తోషంబును, ౪. వేదాధ్యయనంబును, ౫. ఈశ్వరప్రణిధానంబును, ఈయైదును నియమలక్షణములగును. ప్ర. సరి. అసనమనగా నేమి?. ఉ. పద్మాసనము మొదలగు అసనముల నభ్యసించుటయే, అసనమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ప్రాణాయామమనగా నేమి?. ఉ. ఈ పూర్వోక్తయమనియమాసనముల నభ్యసించినపిమ్మట, ప్రాణాయామమును జేయవలెను. ఈ ప్రాణాయామము, ౧. రేచకమనియు, ౨. పూరకమనియు, ౩. కుంభకమనియుం జెప్పబడును. ప్ర. అందు రేచకమనగా నేమి?. ఉ. ప్రాణవాయువును మూలాధార చక్రమునుంచి, బ్రహ్మరంధ్రపర్యంతము, సుషుమ్నానాళద్వారముగ, ఉత్తాపనము జేయుటయే, రేచకమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. పూరకమనగా నేమి?. ఉ. అట్లు బ్రహ్మరంధ్రపర్యంతము రేచించిన వాయువును, మరల సుషుమ్నానాళద్వారముగ, మూలాధారచక్రమందు జేర్చుటయే, పూరకమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. కుంభకమనగా నేమి?. ఉ. ఈకుంభకము ద్వివిధమగును. ప్ర. అది యెట్లు?. ఉ. రేచించినవాయువును బ్రహ్మరంధ్రమందు మాత్రాసంఖ్యగనిలుపుటయే, ఉర్ధ్వకుంభకమని చెప్పబడును. మరియు, పూరించినవాయువును మాత్రాసంఖ్యగ, మూలాధారచక్రమందు నిలుపుటయే, అధోకుంభకమని చెప్పబడును. ఈ రేచకపూరక కుంభక ప్రాణాయామ భేదములను, యోగశాస్త్రమువల్ల దెలిసికొనవలెను. ప్ర. సరి. ప్రత్యాహారమనగా నేమి?. ఉ. శబ్దస్పర్శాదివిషయములనుంచి, శ్రోత్రాదీంద్రియములను మరలించి, తమతమ స్వస్థానములయందు నిలుపుటయే, ప్రత్యాహారమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ధ్యానమనగా నేమి?. ఉ. సగుణబ్రహ్మమునైనను, నిర్గుణ బ్రహ్మమునైనను నిరంతరము చింతించుటయే, ధ్యానమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ధారణమనగా నేమి?. ఉ. మూలాధారచక్రము మొదలగు ప్రదేశములయందు మనస్సును నిలుపుటయే, ధారణమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. సమాధియనగా నేమి?. ఉ.

నిర్గుణబ్రహ్మతత్వమందుగల, నిశ్చలచిత్రవృత్తియే, సమాధియని చెప్పబడును. ఈ ప్రకారముగా, అష్టాంగయోగస్వరూపముల నెరుగవలెను.

శ్లో॥ తత్త్వబోధః ప్రధానం స్యాత్ సాక్షాత్సాక్షాత్ప్రదత్తతః।

బోధోపకారిణావేతా వైరాగ్యోపరమానుభౌ॥ ౨౮౧.

టీ. తత్త్వబోధః - తత్త్వజ్ఞానము, సాక్షాత్-ప్రత్యక్షముగా, మోక్షప్రదత్వతః=మోక్షము క్రింది, ప్రదత్తతః - ఇచ్చుటవల్ల, ప్రధానం - ముఖ్యమైనది, స్యాత్. అగును. ఏతా-ఈ, ఉభౌ-రెండైన, వైరాగ్యోపరమా=వైరాగ్య - విరక్తియు, ఉపరమా- ఉపరతియు, బోధోపకారిణా=బోధ-తత్త్వజ్ఞానమునకు, ఉపకారిణా- సహాయముజేయునవియగును.

తా. ప్ర. అయితే, వైరాగ్యబోధోపరతులనెడి ఈమూటికిని, మోక్షమును కలిగించెడివిషయమై సమప్రాధాన్యత, గలదేమోదెప్పుము? ఉ. పురుషుడు, ఆపరమాత్మ నెరిగి, మోక్షమునుబొందుచున్నాడనియు, మోక్షమునుబొందుటకు, జ్ఞానమతప్ప, మరియుకమార్గములేదనియుంబెప్పెడి, శ్రు॥ తమేవంవిదిత్వాది మృత్యుమేతినాన్యఃపంథావిద్యతేయనాయ ॥ అనెడి శ్రుతి ప్రకారము, తత్త్వజ్ఞానమొక్కటియే, ప్రత్యక్షముగామోక్షమునిచ్చుటవల్ల, అది ముఖ్యమైనదగును. మరియు, ముముక్షువగువాడు, వైరాగ్యమును బొందుననియు, కర్మముచేతముక్తిగలుగదనియు, ఆపరమాత్మ నెరిగెడికొరకు గురువునే ఆశ్రయించుననియు, శమదమేపరశిస్తితిత్వా సమాధులంగలవాడై, తనయందే పరమాత్మనుజూచుననియుంబెప్పెడి, శ్రు ॥ బ్రాహ్మణోనిర్వేదమాయాన్నాస్యకృతః కృతేనతద్విజ్ఞానార్థంసగురుమేవాభిగచ్ఛేత్, శాంతోదాంత ఉపరతస్తితిత్తుస్సమాహితో భూత్వాత్మస్యేవాత్మానం పశ్యేత్॥ అనెడి శ్రుతుల ప్రకారము, వైరాగ్యోపరతులరెండును, జ్ఞానమునకు సహాయకారులగును. కనుక, మోక్షమునుగలిగించెడివిషయమై. జ్ఞానమునకే ప్రాధాన్యత్వము గలిగియున్నదని తెలియవలెను,

అవ. వైరాగ్యబోధోపరతులు మూడును, సాధారణముగాకూడి ఘర్షించుచుండుననియు, ఆమూటిలో నొకటి రెండు, ఒకానొకపురుషునియందు కేకపోవుచున్నవనియు, (౨౪౬) శ్లోకమందు బెప్పబడెను. అందుకు కారణము నిప్పడు బెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ త్రయోప్యత్యంతపక్వాశ్చే న్నహతస్రసఃఫలం।

మరితేనకవచిత్రం చి త్రదాచిత్రత్రిబధ్యతే॥ ౨౮౨.

టీ. త్రయోపి - వైరాగ్యబోధోపరతులు మూడును, అత్యంత పక్వాశ్చేత్=అత్యంత-మిక్కిలి, పక్వాశ్చేత్-పరిపక్వములైనయెడల, మహతః- అధిక

మైన, అనగా ననేక జన్మములయందు సంపాదించబడిన పుణ్యరాశి రూపమగుననుట. తపస్య-తపస్సుయొక్క, ఫలం-ఫలమగును. మరితేన-పాపముచేత; క్వచిత్-ఒకానొక పురుషునియందు, కదాచిత్-ఒకానొకప్పుడు, కించిత్-ఒకానొకటి, ప్రతిబధ్యతే - ప్రతిబంధమును బొందుచున్నది.

తా. ఆవైరాగ్యబోధోపరతులు మూడును, ఒకపురుషునియందు మిక్కిలిపరిపక్వములైయున్నయెడల, అనేకజన్మములయందు సంపాదించబడిన మహాపుణ్యరాశిఫలమని తెలియవలెను. మరియు, ప్రతిబంధకపాపముననుసరించి, అమూఢిలోనొకటియైనను, రెండైనను, ఒకానొకపురుషునియందు దోకానొకకాలమందు లేకపోవుచున్నవి.

అవ. అమూఢిలో, తత్వజ్ఞానములేనియెడల, మోక్షముకలుగదని; ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వైరాగ్యోపరతిపూర్ణే బౌధన్యుప్రతిబధ్యతే।

యస్యతస్యనమోక్షోస్తి పుణ్యలోకస్తపోబలాత్॥ ౨౮౩.

టీ. యస్య-ఏపురుషునకు, వైరాగ్యోపరతి= వైరాగ్య-విరక్తియు, ఉపరతి-ఉపగతియు, పూర్ణేసత్య-పూర్ణతత్వమును బొందియుండగా, బోధన్యు-తత్వజ్ఞానము, ప్రతిబధ్యతే-ప్రతిబంధమునుబొందునో, తస్య-అట్టిపురుషునకు, మోక్షో-మోక్షము, నాస్తి-లేదు. తపోబలాత్-వైరాగ్యోపరతిరూపతపోబలమువల్ల, పుణ్యలోకః - పరలోకముగలుగును.

తా. మరియు, ఏపురుషునకు వైరాగ్యోపరతులురెండును, సంపూర్ణముగానుండి, తత్వజ్ఞానముమాత్రము లేకపోవునో, అట్టి పురుషునకు మోక్షముగలుగదు. ప్ర. అయితే, వైరాగ్యాదికమును సంపాదించుటచేత, ఫలము లేదుగదా? ఉ. వైరాగ్యోపరతులు రెండును, తపంబగుటచేత, అట్టిపుణ్యబలమువల్ల, పుణ్యలోకప్రాప్తిగలుగునని, శ్రీ భగవద్గీతయందు శ్లో॥ పాప్యపుణ్యకృతాంలోకానుపిత్వాశాశ్వతీస్సుమాః । శుచీనాంశ్రీమతాం గేహేయోగభ్రష్టాభిజాయతే॥ అని చెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ పూర్ణేహోధేతదన్యోద్వౌ ప్రతిబద్ధాచుదాతదా।

మోక్షోవినిశ్చితఃకీంతు దృష్టచింతననశ్యతి॥ ౨౮౪.

టీ. బోధే-జ్ఞానము, పూర్ణేసతి-పూర్ణతత్వమును బొందియుంచుండగా, తదన్యో-తత్-అజ్ఞానముకంటె, అత్యంత-అన్యములైన, ద్వౌ - వైరాగ్యోపరతులురెండును, యదా-ఎప్పుడు, ప్రతిబద్ధౌ-ప్రతిబంధమునుబొందినవగునో, తదా-అప్పుడు, మోక్షో-మోక్షము, వినిశ్చితః-నిశ్చయింపబడును. కీంతు- మరియు

నగా, దృష్టదుఃఖం=దృష్ట-ప్రారబ్ధకర్మముచే ననుభవంపటడెడి, దుఃఖం=దుఃఖము, ననశ్యతి- నాశమునుబొందదు.

తా. మరియు, తత్వజ్ఞానము పూర్వముగా నున్నదగుచు, వైరాగ్యోపరతులు రెండును లేనియెడల, అట్టిపురుషునకు మోక్షముగలుగునని నిశ్చయింపవలెను. ఆ పురుషునకు వైరాగ్యోపరతులు రెండును లేమిచేత, ప్రారబ్ధకర్మవశమువల్ల గలిగెడి దుఃఖమునశింపదు. అనగా జ్ఞానముచేత మోక్షము గలిగినను, వైరాగ్యోపరతులు రెండును లేమివల్ల, జీవించియుండగా ముక్తిస్థానము లభింపదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు వైరాగ్యదులకు అవధిని జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మలోకతృణీకారో వైరాగ్యస్యావధిర్గుతః |

దేహాత్మవత్పరాత్మత్వదార్థ్యబోధస్సమాప్యతే॥ ౬౦౫.

టీ. బ్రహ్మలోకతృణీకారః = బ్రహ్మలోక - సత్యలోకమును, తృణీకారః-తృణీకరించుట. అనగా బ్రహ్మలోకమును తృణముగా భావించుటయనుట. వైరాగ్యస్య- వైరాగ్యముయొక్క అవధి-అంత్యముగా, మతః-సమ్యక్తమగును. దేహాత్మవత్పరాత్మత్వదార్థ్యసతి = దేహాత్మవత్- దేహము నేననెడి జ్ఞానమువలె, పరాత్మత్వ - పరమాత్మస్వరూపముయొక్క, దార్థ్యసతి-దృఢముగలుగుచుండగా, అనగా నేనుపరమాత్మననెడి దృఢజ్ఞానము గలుగుచుండగాననుట. బోధః-జ్ఞానము, సమాప్యతే- సమాప్తిని బొందుచున్నది.

తా. మరియు, బ్రహ్మలోకమును, గడ్డిపరకనువలె నిష్ప్రయోజనముగాదలచుటయే, వైరాగ్యమునకు అవధియగును. అనగా సంతకుమించిన వైరాగ్యము లేదనుట. మరియు, దేహమే, నేననెడి జ్ఞానమువలె, నేను పరమాత్మననెడి దృఢజ్ఞానము గలుగుచుండగా, బోధ, పరిపూర్ణత్వమును బొందును. అనగా నదియేబోధ కవధియని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సుప్తివద్విస్మృతిస్తీమాభవేదుపరమస్యహి |

ధియాస్వయావినీశ్చేయం తారతమ్యమవాంతరం॥ ౬౦౬.

టీ. సుప్తివత్-సుషుప్తియందువలె, విస్మృతిః - వ్యవహారసంక్షయము, అనగా సర్వవ్యవహారమును పరచియుండుటయనుట. ఉపరమస్య- ఉపరతికి, స్తీమా-అవధి, భవేద్ధి-అగును. అవాంతరం-మధ్యమండుగల, తారతమ్యం- భేదము, స్వయా-స్వకీయమైన, ధియా-బుద్ధిచేత, వినీశ్చేయం - నిశ్చయింపదగినదగును.

తా. మరియు సుషుప్తియందువలె, సర్వవ్యవహారసంక్షయమునుబొంది

యుండుటయే, ఉపరతికి అనధియగును. అనగా సంతకుమించిన యుపరతిలే దని యభిప్రాయము, మరియు, తనకువైరాగ్యబోధోపరతులుండేది పరిమాణ మునుబట్టి, ఇంతమాత్రపు వైరాగ్యబోధోపరతులు తనకుగలవని, తనతనబుద్ధి చేత నిశ్చయించుకొనవలెను.

శ్లో॥ ఆరభకర్మనానాత్వాద్భుద్ధానానున్యధాన్యధా।

వర్తనంతేనశాస్త్రార్థే భ్రమితవ్యంనపండితైః॥

౨౮౨.

టీ. ఆరభకర్మనానాత్వాత్-ఆరభకర్మ - ప్రారభకర్మముయొక్క, నానాత్వాత్- నానావిధత్వమువల్ల, అనగా ప్రారభకర్మము నానావిధముగానుండుటచే ననుట. బుద్ధానాం-జ్ఞానులకు, అన్యధాన్యధా- నానావిధముగా, వర్తనం-ప్రవర్తనము గలిగియుండును. తేన- అందుచేత, శాస్త్రార్థే - శాస్త్రార్థమందు, పండితైః-పండితులచేత, నభ్రమితవ్యం - భ్రమింపదగినదికాదు.

తా. ప్ర. అయితే, తత్వజ్ఞానవంతులకును కామక్రోధాదులుగలిగియుండుటచేత భేదము కనబడుచుండుటవల్ల జ్ఞానముచేత ముక్తిగలుగునని నిశ్చయించుటకుశక్యమైట్లగును? ఉ. ప్రారభకర్మము, నానావిధముగా నుండుటవల్ల, జ్ఞానులకును నానావిధముగా బ్రవర్తనము గలిగియుండును. గనుక, పండితులగువారు, శాస్త్రార్థమునందుభ్రమించి జ్ఞానులు వ్యవహారశాస్త్రులైయుండవలెనని తలచరాదు. అనగా, కామక్రోధాదులు, రోగాదులవలె, ప్రారభకర్మఫలరూపమగుటచేత, ఆ కామక్రోధాదులు ముక్తికి ప్రతిబంధకములుగా బాలవని యభిప్రాయము. ఈచెప్పబడిన, ప్రారభకర్మ నానావిధత్వమును, తృప్తిదీపమందు, ౧౫౨, శ్లోకార్థమునుబాచి తెలిసికొనవలెను.

శ్లో॥ స్వస్వకర్మానుసారేణ వర్తంతాయధాయధా।

అవిశిష్టస్వర్వబోధ స్సమాముక్తిరితి॥

౨౮౩.

టీ. తే- ఆ జ్ఞానులు, స్వస్వకర్మానుసారేణ-స్వస్వ- తమతమయొక్క, కర్మానుసారేణ-ప్రారభకర్మానుసరణముగా, యధాయధా- తమయిష్టప్రకారము, వర్తంతాం-ప్రవర్తించుదురుగాక. స్వబోధః-స్వ- స్వజ్ఞానులయొక్క, బోధః-నేనుబ్రహ్మమైతి నని యాకారముగలజ్ఞానము, అవిశిష్టఇతి- భేదములేనిదనియు, ముక్తిః-జ్ఞానఫలమగుముక్తి, సమేతి-సమానమనియు, స్థితిః-వేదాంతనిర్ణయమగును.

తా. ప్ర. అయితే, యెరుగదగినదేమి? ఉ. జ్ఞానులు, తమతమ ప్రారభకర్మముననుసరించి వ్యవహారవంతులైయున్నను, అందరికిని, బ్రహ్మహమనెడియాకారకజ్ఞానము, ఏకాకారముగానున్నది. మరియు, బ్రహ్మస్వరూపము

గానుండెడిముక్తియు, అందరికిని సమానముగా నున్నది. ఇదియే శాస్త్రహృదయమగు, మాఅద్వైత సిద్ధాంతమగును. కనుక, ఈ పూర్వోక్తప్రకారము, మాసిద్ధాంతము ననుష్ఠించి, ప్రపంచపుమని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ ప్రకరణముయొక్క తాత్పర్యము నిప్పుడు, సంక్షేపించి, బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ జగచ్చిత్రంస్వచైతన్యే పటేచిత్రమివార్పితం |

మాయాయాతదృశ్యేవ చైతన్యేపరిశేష్యతాం || ౨౮౯

టీ. పటే-వస్త్రమందు, చిత్రం-చిత్రవర్ణము, అర్పితమివ-కల్పించబడినట్లు, స్వచైతన్యే-స్వ-తానైన, చైతన్యే-పరమాత్మయందు, చిత్రం - చిత్రరూపమగు, జగత్-ప్రపంచము, మాయయా-మాయచేత, అర్పితం-కల్పించబడెను. తత్-ఆజగంబును, ఉపేక్ష్య-ఉపేక్షించి, అనగామిథ్యయనినిరాకరించి యనుట. చైతన్యసీవ-పరమాత్మయే, పరిశేష్యతాం- శేషింపబడుగాక.

తా. వస్త్రమందు చిత్రరూపము గల్పించబడినట్లు, తానైనపరమాత్మయందు, చిత్రరూపమువంటిజగంబు, మాయచే గల్పించబడెను. కనుక, అమాయామయమైన జగంబును మిథ్యయని యపేక్షజేసినయెడల, అద్వితీయమగు తానైన, పరమాత్మచైతన్యమే సత్యమై శేషించుచున్నది. అనగా, మిథ్యయని నిరాకరించుటకు యోగ్యమైన ద్వైతమునంతయు నిరాకరించగా, తుదకునిరాకరించుటకు యోగ్యముగాని, తానైన పరమాత్మచైతన్యమే, ద్వైతనిషేధమున కవధిగా సత్యమై శేషించుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, గ్రంథాధ్యాసఫలమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ చిత్రదీపమింద్రిత్యం యేనుసందధతేబుధాః |

పశ్యంతోపిజగచ్చిత్రం తేముహ్యంతినపూర్వవత్ || ౨౯౦.

టీ. యేబుధాః- ఏపండితులు, ఇమం-ఈ చిత్రదీపం-చిత్రదీపమనెడి గ్రంథమును, అనుసందధతే-అనుసంధానము జేయుచున్నారో, తే- అట్టిపండితులు, చిత్రం-నిచిత్రరూపమగు, జగత్-ప్రపంచమును, పశ్యంతోపి- చూచుచున్నవారైనను, పూర్వవత్-పూర్వమువలె, అనగా నవివేకదశయందువలెననుట. నముహ్యంతి- మోహమునుబొందరు.

తా. మరియు, ఏపండితులు, ఈచిత్రదీపమనెడిగ్రంథము ననుసంధానము జేసెదరో, అట్టిపండితులు, నిచిత్రరూపముగల జగంబును చూచుచున్నవారైనను, పూర్వమవివేకదశయందువలె మోహమునుబొందరు.

ఇతి * శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీర్థ
విద్యారణ్యమునివర్యకృత శ్రీవేదాంతపంచదశ్యాం చిత్రదీపస్సమాప్తః.

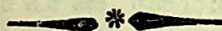
గద్య * ఇది, శ్రీపరమేశ్వర గురుచరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా
విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రి వంశపయః పారావార పరిపూర్ణ
సుధాకర బుధవినుతచరిత్ర లక్ష్మణమాత్యులుత్ర పిచ్చమాంబాగర్భ శుక్తిజనిత
ముక్తాఫలబుధజనవిధేయ లక్ష్మీనారాయణమాత్య ప్రణీతంశ్చైవ ఆంధ్రీటీకా
తాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంతపంచదశయందు చిత్రదీపమనైది షష్టమప్రకరణ
ము సంపూర్ణమాయెను.

శ్లో॥ చిత్రదీపస్సగీతీకయం పదతాత్పర్యబోధినీ।

నారాయణాఖ్యవిదుషా కృష్ణపాదసమర్పితా॥

శ్రీకృష్ణఃప్రీయతాం.

ఓంతత్సత్ సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

హరిః ఓం.

శ్రీకృష్ణసద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః-
తృప్తిదీపప్రారంభము.

అవ. ఇప్పుడు, శ్రీవిద్యారణ్య గురుండు, తృప్తిదీపమనెడి ప్రకరణము నారంభించుచున్నవాడగుచు, ఆతృప్తిదీపము, శ్రుతివ్యాఖ్యాన రూపమగుట వల్ల, ఆతృప్తిదీపమునకు వ్యాఖ్యానింపదగిన శ్రుతిని, మొట్ట మొదటనే పఠించుచున్నాడు.

ఓం. శ్లో॥ ఆత్మానంచేద్విజానీయా దయమస్మీతిపూరుషః।

కిమిచ్ఛక్ కస్యకామాయ శరీరసునుసంజ్వరేత్ ॥ ౧.

టీ. పూరుషః-పురుషుడు, అయం - ఈ స్వయంప్రభానందరూపపరమాత్మ, ఆస్మీతి-నేనైతి నని, ఆత్మానం-తనను, విజానీయాచ్ఛేత్-ఎరిగినయెడల, క్షిమిచ్ఛక్-ఏఫలమునిచ్చయించినవాడగుచు, కస్య - ఏభోక్తయొక్క, కామాయ-ప్రితికొరకు, శరీరం-దేహము, (తప్యమానంసత్) తపించుచుండగా, ఆనుసంజ్వరేత్-తపించునోయని యాక్షేపార్థకము. అనగా బరమార్థమందు భోక్తృభోగ్యరూపమగు మాయాకల్పితమైన ద్వైతము దోషమిచ్చేత తపించడనుట.

తా. పురుషుడు, స్వయంప్రభానందరూపుడగు, ఈకూటస్థుడైనైతి నని తానైనపరమాత్మ నెరిగినయెడల, అప్పుడేమిఫలము నిచ్చయించుచున్నవాడగుచు, ఏభోక్తయొక్కప్రితికొరకు దేహముతపించుచుండగా, తపించునోయని యాక్షేపార్థకము. అనగా, ఆపరమార్థశయందు భోక్తృభోగ్య రూపమగు మాయాకల్పితమైన ద్వైతముదోషమిచ్చేత తపించడని, ఈశ్రుతియొక్క యభిప్రాయమగును.

అవ. ఇప్పుడు, తానుజేయుటకిచ్చయించిన గ్రంథవిచార తత్ఫలమును పొందుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్మాత్పుత్రేతరభిప్రాయ స్సవ్యగత్రవిచార్యతే।

జేషన్సుక్తస్యయాతృప్తి స్సాతేనవిశదాయతే॥ ౨.

టీ. అస్యాః-ఈ, శ్రుతేః-శ్రుతియొక్క, అభిప్రాయః-అభిప్రాయము, ఆత్ర-ఈప్రకరణమందు, సమ్యక్-లేస్సగా, విచార్యతే-విచారించబడుచున్న

ది. ఆనగా విచారణ జేయబడుచున్నదనుట. తేన- ఆయభిప్రాయవిచారముచేత, జీవన్ముక్తస్య జీవన్ముక్తనకు, యా-స, తృప్తిః-తృప్తిగలదో, సా-ఆత్మప్తి, విశదాయతే - స్పష్టత్వమును బొందుచున్నది.

తా. ఈశ్రుతియొక్క యభిప్రాయము, ఈ ప్రకరణమంటు చక్కగా విచారించబడును. ఆయభిప్రాయవిచారముచేత, జీవన్ముక్తనకు శ్రుతిప్రసిద్ధమైన, ఏత్వగలదో, అట్టితృప్తి, స్పష్టికరించబడినదగును.

అవ. ౧. పదచ్ఛేదము. ౨. పదార్థోక్తి, ౩. సమాసము, ౪. వాక్యయోజనము, ౫. ఆక్షేపమునకు సమాధానము, ఈయెదును, వ్యాఖ్యానలక్షణములని, శ్లో॥ పదచ్ఛేదంపదార్థోక్తిర్విగ్రహేవావ్యాఖ్యానోజనా । ఆక్షేపస్యసమాధానం వ్యాఖ్యానంపంచలక్షణం॥ ఇట్లుచెప్పబడుటచేత, పూర్వోక్తశ్రుతియందు గల, పురుషపదముయొక్క, అర్థమును దెలుపుటకొరకు, ఆందుకు ఉపాధ్యాయముగా నిప్పుడు సృష్టినిసంక్షేపించి, చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయాభాసేనజీవేశౌ కర్మాత్మీశ్రుతశ్చైతః ।

కల్పితావేవజీవేశౌ తాభ్యాంసర్వంప్రకల్పితం॥

౩.

టీ. మాయా- ప్రకృతి, ఆభాసేన-చిదాభాసునిచేత, జీవేశౌ-జీవేశ్వరులను, కర్మాత్మీశ-కలిగించుచున్నదని శ్రుతత్వతః - శ్రుతియందు వినబడుటవల్ల, జీవేశౌ-జీవేశ్వరులు, కల్పితావేవ-కల్పితమేయగుదురు. తాభ్యాం- ఆజీవేశ్వరులచేత, సర్వం-సర్వజగంబు, ప్రకల్పితం- కల్పించబడెను.

తా. సత్యజ్ఞానానంతస్వరూపమగు పరబ్రహ్మముయొక్క ప్రతిబింబ మతోగూడినప్రకృతియే, ఇక్కడమాయాశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది. ఆప్రకృతి, సత్త్వరజస్తమోగుణరూపియు, జగదుపాదానకారణంబునగును. ఆప్రకృతి, సత్త్వగుణముయొక్క, శుద్ధిఅవిశుద్ధులచేత ద్వివిధభేదముగలదగుచు, మాయయనియు, అవిద్యయనియుఁ జెప్పబడును. ఆమాయయందును, అవిద్యయందును ప్రతిబింబించినబ్రహ్మచైతన్యమే, ఈశ్వరుడనియు, జీవుడనియుఁ జెప్పబడును. ఈవిషయము, ప్రత్యక్షత్వవిశేషమనెడి ప్రకరణములోని, ౧౧, ౧౨, ౧౩, శ్లోకములయందు శ్రీవిద్యారణ్యగురువులచే నిరూపింపబడెను. ఈయర్థమునే మనస్సునందుంచుకొని, మాయ, చిదాభాసునిచేతజీవేశ్వరులను కల్పించినదనియు, మాయా అవిద్యలురెండును, బ్రహ్మమేయగుచున్నదనియుఁ జెప్పెడి, శ్రు ॥ జీవేశావాభాసేనకర్మాత్మీ. మాయాచావిద్యాచస్వయమేవభవతి ॥ అనెడి శ్రుతియుంబ్రవర్తించుచున్నది. కనుక, జీవేశ్వరులిద్దరును మాయచే గల్పించబడిన వారగుదురు. తక్కినజగంబంతయు, ఆజీవేశ్వరులచేత గల్పించబడెను.

శ్లో॥ ఈక్షాదిప్రవేశాంతా స్పష్టిరీశేనకల్పితా।

జాగ్రదాదివిమోక్షాంత స్సంసారో జీవకల్పితః॥ ౪.

టీ. ఈక్షాదిప్రవేశాంతా = ఈక్షా-చూచుటయే, అనగా సంకల్పమే
యనుట. ఆది-మొదలుగాగలిగినట్టియు, ప్రవేశ-ప్రవేశమే, అంతా - అంత్య
ముగాగలిగినట్టి, స్పష్టి-జగత్స్పష్టి, ఈశ్వరేణ - మాయోపాధికునిచేత, కల్ప
తా-కల్పించబడెను. జాగ్రదాదివిమోక్షాంతః = జాగ్రత్-జాగరితావస్థయే,
ఆది-మొదలుగాగలిగినట్టియు, విమోక్ష-విదేహము క్రియే, అంతః-అంత్యముగా
గలిగినట్టి, సంసారః-సంసారము, జీవకల్పితః = జీవ-అవిద్యోపాధికునిచేత,
కల్పితః-కల్పించబడెను. అనగా నాసంసారమందు జీవున కభిమానము గలిగి
యుండుటచేత, జీవకల్పితంబునుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆజీవేశ్వరులలో, నెవనిచే నెదికల్పించబడెనోచెప్పు
ము?. ఉ. శ్రు॥ తదైక్షతబహుస్యాంప్రజాయేయేతి॥ అనెడి శ్రుతిప్రకారము,
ఆయీశ్వరుడు బహుప్రపంచరూపముగా నయ్యెడనెడి సంకల్పమే, ఆవిగా
గలిగినట్టియు, శ్రు॥ అనేనజీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య ॥ అనెడి శ్రుతిప్రకారము,
ఆయీశ్వరునకు జగంబునందుప్రవేశమే అంత్యముగా గల జగత్స్పష్టియంత
యు, ఈశ్వరునిచే గల్పించబడెననితెలియవలెను. మరియు, జాగరితావస్థమొ
దలుకొని, విదేహము క్రియే, అంత్యముగాగల సంసారమందు, జీవునకభిమాన
ము గలిగియుండుటచేత, ఆసంసారమంతయు జీవునిచేగల్పించబడెనని తెలి
యవలెను. మరియు, ఆపరమాత్మయే, శరీరమందుండి, నూయచేత మోహింప
బడినవాడై, జీవరూపమునుధరించి, సర్వమును జేయుచున్నాడనియు, ఆజీవుడే,
శ్రీఅన్నపానాది విచిత్రభోగములచేత జాగ్రదవస్థయందు తృప్తిబొందుచు
న్నాడనియు, మరియు, ఆజీవుడు స్వప్నావస్థయందు, తనమాయచేత గల్పించ
బడిన ప్రపంచసంబంధ సుఖదుఃఖముల ననుభవించుచున్నాడనియు, మరియు,
ఆజీవుడు, సుషుప్త్యవస్థయందు సకలేంద్రియములు లయించుచుండగా, అజ్ఞా
నముచేత తిరస్కరింపబడి, సుఖరూపమును బొందుచున్నాడనియు, మరియు,
ఆజీవుడే, పూర్వజన్మకర్మసంబంధవశమువల్ల, స్వప్నజాగ్రదవస్థలం బొందుచు
న్నాడనియు, ఇట్లు మూడవస్థలనెడి నూడుపట్టణములయందు, ఏజీవుడుక్రిడిం
చుచున్నాడో, ఆజీవునివల్ల విచిత్రమంతయుబుట్టుచున్నడనియు, మరియు, జా
గ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది ప్రపంచమును, ఏ బ్రహ్మము ప్రకాశింపజేయుచు
న్నదో, ఆబ్రహ్మము, నేనేననియేరిగినజీవుడు, సర్వబంధములచే విముక్తుడగు
చున్నాడనియు, ఇట్లు, శ్రు॥ స ఏవమాయాపరిమోహితాత్మాశరీరమాస్థాయక

లోతిసర్వం । శ్రీఅన్నపానాదివిచిత్రభోగైస్సువజాగ్రత్పరిత్యక్తిమేతి । స్వ
ష్టేదిజీవస్సుఖమంభుభోక్తాస్వమాయయాకల్పితవిశ్వలోకే । సుషుప్తికాలేనక
లేనివివేకమోభిభూతస్సుఖగూఢమేతి ॥ పునశ్చజన్మాంతరకర్మయోగాత్సవజీ
వస్సువృత్తిప్రబుద్ధః । పురత్రయేక్రీడతియశ్చ జీవస్తతస్తుజాతం సకలంవిచిత్రం॥
జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది ప్రపంచం యత్ప్రకాశతే । తద్భ్రహ్మహమితిజ్ఞా
త్వాసర్వబంధైఃప్రముచ్యతే॥ అనియిట్లు, ఆజాగ్రదాదులువిసబడుచున్నవి.

అవ. ఇట్లు, పురుషశబ్దార్థమును దెలుపుటకు ఉపయోగమైన సృష్టినిదె
లిపి, యిప్పుడు, పూర్వోక్తశ్రుతియందుగల పురుషశబ్దార్థమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ భగ్నమాధిష్ఠానభూతా త్కూటస్థానంగచిద్వపుః॥

అన్యోన్యార్థ్యాసతోసంగ ధీనజీవాత్రపూరుషం॥

౫.

టీ. కూటస్థానంగచిద్వపుః=కూటస్థ-స్థితికారిత్యముచేత, అసంగచిద్వ
పుః-అసంగజ్ఞానరూపుడైనట్టియు, భగ్నమాధిష్ఠానభూతాత్కా=భగ్నమ - దేహేం
ద్రియాది అధ్యాసమునకు, అధిష్ఠానభూత- ఆధారత్వముచేత వర్తించుచుండెడి,
ఆత్మా-పరమాత్మ, అన్యోన్యార్థ్యాసతో-తాదాత్మ్యార్థ్యాసమువల్ల, అసంగ
ధీనజీవస్సు=అసంగ-తనతోటిపారమార్థికసంబంధములేని, ధీ- బుద్ధియందు, స్థా-
నవర్తించుచుండుటచేత, జీవస్సు=జీవుడగుచు, అత్ర- ఈశ్రుతియందు- పూరు
షః- పురుషుడనిచెప్పబడుచున్నాడు.

తా. నిర్వికారత్వముచేత అసంగచిద్రూపుడైనట్టియు, దేహేంద్రియా
ది అధ్యాసమునకు, ఆధారత్వముచేతవర్తించుచుండెడి పరమాత్మ, అసంగుడే
యగును. ఆపరమాత్మ, ధామ్యం॥ అన్యోన్యస్థితిన్నన్యోన్యార్థ్యత్వకతా మన్యోన్య
ధర్మాంశ్చాభ్యసంస్వవ్యవహారభాగ్భవతి॥ అనియిట్లు, శ్రీశంకరాచార్యులచే
నిరూపింపబడిన తాదాత్మ్యార్థ్యాసముచేత, తనతోటి పారమార్థిక సంబంధ
కూన్యమగుబుద్ధియందు వర్తించుటవల్ల జీవభావమునుబొందినవాడగుచు, ఈశ్రు
తియందు పురుషశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నాడు. అనగా, బుద్ధ్యావలంబియం
గల్గించబడుటకు, ఆధారమైనకూటస్థచైతన్యమే, బుద్ధియందు ప్రతిబింబించుట
చేత జీవభావమునుబొందినదగుచు, ఈశ్రుతియందు పురుషశబ్దముచేత జెప్పబ
డుచున్నకనియభిప్రాయము. ఆయాపరమాత్మయనెడిపురుషుడు సర్వపురము
లనెడి దేహానులయందు శయనించుటచేత నైనను, ఒకదేహమందు శయనించుట
చేత నైనను పురుషుడనిచెప్పబడుచున్నాడని, శ్రుతి సవాతయంపురుషస్సర్వాసు
పూర్ణతేషునికయో॥ అనెడి శ్రుతిచేతపురుషశబ్దము, వ్యుత్పాదించబడుటవల్ల,
పురుషశబ్దమే, పూరుషుడని, ఈశ్రుతియందు ప్రయోగింపబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సాధిష్ఠానోవిమోక్షాదా జీవోధిక్రియతేనతు।

కేవలోనిరధిష్ఠాన విభాగం తేఃక్వాప్యసిద్ధితః॥

౬.

టీ. సాధిష్ఠానః-కూటస్థునితోగూడిన, జీవః - చిదాభాసుడు, విమోక్షాదా-మోక్షస్వర్గాదికమందు, అనగామోక్షస్వర్గాది సాధనానుష్ఠానమందనుట. అధిక్రియతే-అధికారియగుచున్నాడు. నిరధిష్ఠానవిభాగం తేః= నిరధిష్ఠాన-ఆధారవస్తువులేని, విభాగం తేః-విభాగం, అనగా నారోపమునుట. అసిద్ధితః-సిద్ధింపమివ్వ, కేవలత్వ-చిదాభాసుడుమాత్రమే, న-అధికారిగాజాలడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఇక్కడ పురుషశబ్దముచేత, కేవలచిదాభాసరూపుడగు జీవునిమాత్రమే చెప్పవలయును. అధిష్ఠానభూతమగు ఈకూటస్థచైతన్యమును జేర్చి చెప్పటచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. అధిష్ఠానరూపుడగు కూటస్థునితోగూడిన చిదాభాసుడే, మోక్షస్వర్గాది సాధనానుష్ఠానమందు అధికారియగుచున్నాడుగాని, కేవల చిదాభాసుడుమాత్ర మధికారియగుటలేదు. ప్ర. అందుకుగారణమేమి? ఉ. ఆధారవస్తువులేనిభాగం, లోకమందెచ్చటయుంగనబడలేదు. కనుక, అధిష్ఠానభూతుడైన కూటస్థునివిడచి, కేవలచిదాభాసుడుండడు. అనగా, ప్రతిబింబరూపుడగు చిదాభాసుడు, కల్పితుడగుటవల్ల, ఆ చిదాభాసునకు సంసారమోక్షాదిస్థితిగలిగెడికారకు. ఆకూటస్థచైతన్యముగూడ, గ్రహింపదగినదగునని యభిప్రాయము.

అవః ఇప్పుడు, కూటస్థునితోగూడిన చిదాభాసుడే, సంసారాదికముతోగూడినవాడగుచున్నాడని; రెండుశ్లోకములచే విభజించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అధిష్ఠానాంశసంయుక్తం భ్రమాంశమవలంబతే।

యదాతనాహంసంసారి త్యేవంజీవోభిమన్యతే॥

౭.

టీ. జీవః-జీవుడు, యదా-ఏకాలమందు, అధిష్ఠానాంశసంయుక్తం=అధిష్ఠానాంశ-కూటస్థరూపముతోటి, సంయుక్తం-సహితమగు, భ్రమాంశం-భిదాభాసునితోగూడిన శరీరద్వయమును, అవలంబతే - తనస్వరూపముగాగ్రహించుచున్నాడో, తదా-ఆకాలమందు, అహం- నేను, సంసారితి - సంసారిని, ఏవం-ఈప్రకారము, అభిమన్యతే- అభిమానమును జేయుచున్నాడు.

తా. కనుక, పురుషుడు, ఏకాలమందు కూటస్థరూపముతోటిసంయుక్తమగు, చిదాభాసునితోగూడిన దేహద్వయమును, తనస్వరూపముగాగ్రహించుచున్నాడో, ఆకాలమందు నేను సంసారిని, ఈప్రకారముగా నభిమానించుచున్నాడు.

శ్లో॥ భృమాంశస్యతిరస్కారా దధిష్ఠానప్రధానతా ।

యదాతదాచిదాత్మాహ మసంగోస్థితిబుధ్యతే॥

౮.

టీ. యదా-ఏకాలమందు, భృమాంశస్య- దేహద్వయసహితచిదాభాసు యొక్క తిరస్కారాత్- అనాదరణమువల్ల, అధిష్ఠానప్రధానతా = అధిష్ఠాన- కూటస్థునియొక్క, ప్రధానతా-స్వరూపత్వముజీవునిచేగ్రహింపబడునో, తదా- ఆకాలమందు, అహం-నేను, చిదాత్మా- చిద్రూపుడను, అస్థితి - వితిననియు, అసంగః-అసంగుడను, అస్థితి- వితిననియు, బుధ్యతే-ఎరుగుచున్నాడు.

తా. మరియు, ఏకాలమందు, దేహద్వయసహిత చిదాభాసరూపమును మిథ్యాత్వజ్ఞానముచే ననాదరించుటవల్ల, అధిష్ఠానభూతుడైన కూటస్థునియొక్క స్వరూపత్వమే, పురుషునిచేత గ్రహింపబడునో, అప్పుడు: నేను అసంగచిద్రూపుడనైతిని జీవుడు తన నెరుగుచున్నాడు.

శ్లో॥ నాసంగేహంకృతిర్ముక్తా కథమస్థితిచేచ్ఛన్మాం ।

ఏకోముఖ్యోద్వావముఖ్యావితర్గస్త్రైనిధోహమమ్॥

౯.

టీ. అసంగే-నిస్సంగుడైనకూటస్థునియందు, అహంకృతిః-అహంకారము, నయుక్తాసథి-యుక్తముగాకపోవుచుండగా. కథం-ఎట్లు, అస్థితిచేత్- నేనసంగచిద్రూపుడనైతిని ఎరుగునంటివేని శృణు-చెప్పిదనినుము. అహమః-అహం-శబ్దముయొక్క, అనగా నేననెడిశబ్దముయొక్కయనుట. అర్థః-అర్థము, ఏకః- ఒకటి, ముఖ్యః-ముఖ్యార్థమగును. ద్వై-మరిరెండు, అముఖ్యః - అముఖ్యార్థములగును. ఇతి-ఈప్రకారము, త్రివిధః - అహంశబ్దార్థము త్రివిధమగును.

తా. ప్ర. అయితే, అధిష్ఠానమగు కూటస్థునైతన్యమునకు జీవస్వరూపత్వమును గ్రహించినయెడల, ఆకూటస్థుడసంగ చిద్రూపుడగుటచేత, అతనికి అహమనెడి జ్ఞానవిషయత్వము లేమివల్ల, నేనసంగచిద్రూపుడనైతినినెడి జ్ఞానమెట్లు సంభవించును? ఉ. జ్ఞానవిషయముడుగాని చిద్రూపకూటస్థునియందు అహమనెడిజ్ఞానవిషయత్వము, ముఖ్యవృత్తిచేత లేకపోయినను, లక్షణావృత్తిచేత. ఆకూటస్థునియందు అహమనెడి జ్ఞానవిషయత్వము గలదు. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. అహంశబ్దార్థము, మూడువిధములుగా నున్నది. ఆ త్రివిధములో, నొకటి ముఖ్యార్థమనియు, మరిరెండు అముఖ్యార్థములనియుం జెప్పబడును.

శ్లో॥ అనోన్యాధ్యస్తరూపేణ కూటస్థాభాసయోర్వపుః ।

ఏకీభూయభవేన్ముఖ్యస్తత్రమూఢైఃప్రయుజ్యతే॥

౧౦.

టీ. కూటస్థాభాసయోః = కూటస్థ - కూటస్థునియొక్కయు, ఆభాస

యోః-చిదాభాసునియొక్కయు, వపుః-స్వరూపము, అన్యోన్యధ్యస్తరూపేణ-
తాదాత్మ్యాధ్యాసరూపముచేత, ఏకీభూయ- ఏకీభవించి, అనగానవిద్యాభ్యాం
భిచేనేకత్వమును బొందియనుట. ముఖ్యః - ముఖ్యార్థము, భవేత్ - అగును.
(యతః) ఏకారణమువల్ల, తత్ర-ఆ యేకీభవించినరూపమందు, మూఢైః- మూ
ఢులచేత. ప్రయుజ్యతే - అహంశబ్దము ప్రయోగించబడుచున్నదో, (అతః)
ఆకారణమువల్ల సహంశబ్దార్థము ముఖ్యార్థమగును.

తా. ప్ర. అయితే, అందు ముఖ్యార్థమైట్టిది? ఉ. కూటస్థచిదాభాసుల
యొక్క స్వరూపము, అన్యోన్యధ్యాసముచే నైకత్వమునుబొంది, అహంశబ్దము
చేజెప్పబడుచుండుటవల్ల, ముఖ్యార్థమగును. ప్ర. అయితే, ఇదిముఖ్యార్థమగు
టకు గారణమేమి? ఉ. వివేకముచేత విభజించి యెరుగబడని కూటస్థచిదాభా
సులయొక్క అన్యోన్యధ్యాసరూపమందు వివేకజ్ఞానశూన్యులగు సర్వసూక్ష్మ
లచేతను, ఏకారణమువల్ల అహంశబ్దము ప్రయోగించబడుచున్నదో, ఆకారణ
మువల్ల, ఇదిముఖ్యార్థమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, అముఖ్యార్థములను రెంటిని జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పృథగాభాసకూటస్థా వముఖ్యోతత్రతత్వవీత్ ।

పర్యాయేణప్రయుక్తైఃసహం శబ్దంలోకేచవైదికే॥ ౧౧.

టీ. ఆభాసకూటస్థా = ఆభాస - చిదాభాసుడును, కూటస్థా-కూటస్థుడు
ను, పృథక్-ప్రత్యేకముగా సహంశబ్దార్థత్వముచే విభజింపబడిన వారగుచు,
అముఖ్య-అముఖ్యార్థవంతులగుచురు. (యతః) - ఏకారణమువల్ల, తత్ర- ఆకూ
టస్థచిదాభాసులయందు, తత్వవీత్-తత్వజ్ఞాని, అహంశబ్దం- నేననేదిశబ్దమును,
లోకే-లోకవ్యవహారమందును, వైదికేచ- వైదికవ్యవహారమందును, పర్యాయే
ణ-వరుసగా, ప్రయుక్తైః-ప్రయోగమును జేయుచున్నాడో, (అతః)- ఆకా
రణమువల్ల సముఖ్యార్థములగును.

తా. చిదాభాసకూటస్థులిద్దరును, ప్రత్యేకముగా సహంశబ్దార్థత్వముచే
నెప్పుడు విమర్శింపబడుదురో, అప్పుడు, అముఖ్యార్థములగును. ప్ర. అయితే,
ఈరెంటికి సముఖ్యార్థత్వము గలుగుటకు గారణమేమి? ఉ. ఏకారణమువల్ల,
తత్వజ్ఞానియగువాడు, కూటస్థచిదాభాసులవిషయమై, అహంశబ్దమును, లౌకిక
వ్యవహారమందును, వైదికవ్యవహారమందును, పర్యాయముగా ప్రయోగించు
చున్నాడో, ఆకారణమువల్ల, ఈరెంటును అముఖ్యార్థములగును. అనగా, అన్యో
న్యధ్యాసముచే నేకీభూతమగుటవల్ల విభజించియెరుగబడని కూటస్థ చిదాభా
సులయొక్క స్వరూపమందు అహంశబ్దమును సర్వజనులును వ్యవహరించుటచే

నదినుభ్యార్థమాయెననియు, కూటస్థచిదాభాసులయొక్క స్వరూపమునుబుద్ధిచే, విభజించి, ఆ కూటస్థ చిదాభాసులయందు బ్రత్యేకముగా నహంశబ్దమును వ్యవహరించెడిజనులు కొందరయగుటచేత, ఈయహంశబ్దార్థములు రెండును, అముభ్యార్థములాయెననియుం దెలియవలెను.

అవ. సర్వాయముగా నహంశబ్దమును ప్రయోగించుచున్నాడని చెప్పబడిన యర్థమునే. సులభముగా బోధించెడికొరకు, ఇప్పుడు రెండుశ్లోకములచే స్పష్టముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ లౌకికవ్యవహారేహం గచ్ఛామి త్యాదికేబుధః |

వివిచ్యైవచిదాభాసం కూటస్థాత్తంవివక్షతి ||

౧౨.

టీ. బుధః-పండితుడు, అహం-నేను, గచ్ఛామి-పెట్టుచున్నాను. ఇత్యాదికే-ఇదిమొదలగు, లౌకికవ్యవహారే-లోకవ్యవహారమందు, కూటస్థాత్-కూటస్థునివల్ల, చిదాభాసం-చిదాభాసుని, వివిచ్య-బుద్ధిచేతవిభజించి, తమేవ - ఆచిదాభాసునే, వివక్షతి-అహంశబ్దముచేజెప్పట కిచ్చయించు చున్నాడు.

తా. విద్వాంసుడగువాడు, నేనుపెట్టుచున్నాననెడి, యిత్యాదిలౌకికవ్యవహారమందుబుద్ధిచేత కూటస్థునికంటె చిదాభాసుని భిన్నముగావిభజించి, ఆచిదాభాసునిమాత్రమే, నేననెడి శబ్దముచే జెప్పటకు ఇచ్చయించు చున్నాడు.

శ్లో॥ అసంగోహంచిదాత్మాహ మితీశాస్త్రీయదృష్టితః |

అహంశబ్దంప్రయుక్తేయం కూటస్థేకేవలేబుధః ||

౧౩.

టీ. అయం-ఈ, బుధః-విద్వాంసుడు, శాస్త్రీయదృష్టితః = శాస్త్రీయ-శాస్త్రసంబంధమైన, అనగా వేదాంతశ్రవణముచే గలిగినయనుట. దృష్టితః-జ్ఞానమువల్ల, అహం-నేను, అసంగః - నిస్సంగుడననునట్టియు, అహం-నేను, చిదాత్మా-చిద్రూపుడననునట్టి, ఇతి-ఈవిధముగలవైదికవ్యవహారమందు, కేవలే, బుద్ధిచే చిదాభాసునికంటె విభజింపబడిన, కూటస్థే-కూటస్థునియందు, అహంశబ్దం-నేననెడిశబ్దమును, ప్రయుక్తే-లక్షణావృత్తిచేత బ్రయోగించుచున్నాడు.

తా. ఈ విద్వాంసుడే, వేదాంత శ్రవణజ్ఞానముచేత, నేను నిస్సంగుడనునట్టియు, నేను చిదాత్ముడననునట్టి వైదికవ్యవహారమందు, బుద్ధిచేత చిదాభాసునికంటె విభజింపబడిన కూటస్థునియందే, లక్షణావృత్తిచే నహంశబ్దమును ప్రయోగించుచున్నాడు. కనుక, లక్షణావృత్తివల్ల నహంశబ్దార్థత్వముచేత కూటస్థునకు అహమనెడి జ్ఞానవిషయత్వము సంభవించుటవల్ల, నేనసంగ చిద్రూపుడనైతి ననెడి జ్ఞానము లభింపగలదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞానితాజ్ఞానితేత్వాత్మా భాసస్యైవనచాత్మనః।

తథాచకథమాభాసః కూటస్థోస్తీతిబుధ్యతా॥

౧౪.

టీ. జ్ఞానితాజ్ఞానితేతు = జ్ఞానితా - జ్ఞానముగ లిగియుండుటయు, అజ్ఞానితేతు-అజ్ఞానముగ లిగియుండుటయు, అనగా జ్ఞానితాజ్ఞానిత్వములో యనుట. ఆత్మాభాసస్యైవ=ఆత్మ-కూటస్థునియొక్క, ఆభాసస్యైవ - ప్రతిబింబమునకే గలవుగాని, అనగా చిదాభాసనకు గలవనుట, ఆత్మనః- కూటస్థునకు, నచ-లేవు. తథాచ-అట్లుగుచుండగా, ఆభాసః-కూటస్థునికంటె నన్యుడగు చిదాభాసుడు, కూటస్థః-కూటస్థుడను, అస్తీతి-ఐతిసని, కథం-ఎట్లు, బుధ్యతాం-బోధింపబడును. అనగా బోధింపబడుట కర్తుడుగాడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, కూటస్థచిదాభాసుల్నిరును; అహంశబ్దమునకు అముఖ్యార్థవంతులని, ప్రత్యేకముగా జెప్పబడెను. వారిద్దరిలో, కూటస్థుడు, తనయజ్ఞానినివృత్తికారకు నేననంగచిహ్నపుడైనతనియెరుగునో, లేక, అట్లుచిదాభాసుడెరుగునో చెప్పము. మరియు, కూటస్థుడనంగుడగుటచేత, ఆకూటస్థునకు జ్ఞానితాజ్ఞానిత్వములుగలదని చెప్పరాదు. కనుక, నేననంగచిహ్నపుడైనతనిని కూటస్థుడెరుగరాదు. ఆకారణమువల్ల, చిదాభాసునకు జ్ఞానితాజ్ఞానిత్వములంజెప్పవలయును. అట్లుచిదాభాసునకు జ్ఞానితాజ్ఞానిత్వములు, జెప్పబడుచుండగా, కూటస్థునికంటె నన్యుడగు చిదాభాసుడు. నేను కూటస్థుడైనతని యెరుగుటకు సమర్థుడెట్లుగును? అనగా నెరుగజాలడనుట.

అవ. ఇందుకు, సిద్ధాంతి, ప్రత్యుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నాయందోషశ్చిదాభాసః కూటస్థైశరీరవాణ్।

ఆభాసత్వస్యమిధ్యాత్వా తూటస్థత్వావశేషణాత్॥ ౧౫.

టీ. అయం-ఈ, దోషః-దోషము, న-లేను. ఆభాసత్వస్య-చిదాభాసరూపమునకు, మిధ్యాత్వాత్ - మిధ్యాభావమగుటవల్లను, తూటస్థత్వావశేషణాత్=కూటస్థత్వ-కూటస్థరూపమే, అవశేషణాత్ - వాస్తవముగా శేషించుటవల్లను, చిదాభాసః- చిదాభాసుడు, కూటస్థైశరీరవాణ్=కూటస్థ-కూటస్థుడే, ఏక - ముఖ్యమైన, శరీరవాణ్ - స్వరూపముగాగలవాడగును.

తా. ఓపూర్వవాదీ, ఆ చిదాభాసునకు కూటస్థుడే ముఖ్యస్వరూపమగుటవల్ల, ఈచిదాభాసుడుకూటస్థునికంటె నన్యుడుకానేకాదు. కనుక, ఈదోషములేదు. మరియు, ఈ చిదాభాసునకు నిజస్వరూపము కూటస్థుడేయగుటవల్ల, అద్దమంను ప్రతిబింబరూపముగా దోచెడిముఖము వాస్తవముగానట్లు, కూటస్థు

నియొక్క శ్రతివింబరూపుడైన, ఈ చిదాభాసుడు, మిథ్యారూపుడగును. మరియు, అద్వమందుకోచెడి ముఖశ్రతివింబమునకు, ఆధారమైనముఖము వాస్తవమైనట్లు, అంతఃకరణమందు శ్రతివింబ రూపముగాదోచెడి, ఈ చిదాభాసునకు ఆధారమగు కూటస్థచైతన్యవింబము, సత్యస్వరూపమై కేషించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కూటస్థోస్థితబోధోప మిథ్యాచేన్నేజికోవదేత్ |

నహిసత్యతయాభీష్టం రజ్జుసర్పవిసర్పణం ||

౧౬.

టీ. కూటస్థ-కూటస్థుడను, అస్థితి - నితిననెడి, బోధోపి-జ్ఞానంబును, మిథ్యాచేత్-మిథ్యయగుననియంటివేని, నేతి-మిథ్యకాదనికః-ఎవడు, వదేత్-చెప్పును. అనగా మిథ్యయగుట మాకుసమ్మతమేననుట. రజ్జుసర్పవిసర్పణం=రజ్జు-త్రాటియందు గల్పించబడిన, సర్ప-సర్పముయొక్క, విసర్పణం-గమనాదికము, సత్యతయా-వాస్తవముగా, నహ్యభీష్టం-అంగీకరింపబడదుగదా.

తా. ప్ర. అయితే, చిదాభాసుడు మిథ్యయైనయెడల, ఆచిదాభాసునా శ్రయించినట్టి, కూటస్థుడనైతిననెడి జ్ఞానంబును, మిథ్యకాదా యేమి? ఉ. కూటస్థస్వరూపముకంటె నన్యముగాదోచునదియంతయు, మిథ్యయగుట, మాకిష్టమేయగుటచేత, జ్ఞానము మిథ్యకాదని యెవ్వడును జెప్పజాలడు. మరియు, రజ్జువునందు భ్రాంతిచే గల్పించబడిన సర్పముయొక్క గమనాదికమున్నట్లు దోచినను, ఆగమనాదికార్యము వాస్తవమెట్లుగాదో, అటువలెనే, మిథ్యారూపుడైన చిదాభాసుడు సంపాదించినట్టి, కూటస్థుడనైతిననెడి జ్ఞానంబును, మిథ్యయేయగును.

శ్లో॥ తాదృశేనాపిబోధేన సంసారోహినివర్తతే |

యతేనురూప్రోహిబలిరిత్యాహర్లాకికాజనాః ||

౧౭.

టీ. తాదృశేన-అటువంటి, బోధేనాపి-జ్ఞానముచేతనే, సంసారః-సంసారము, నివర్తతేహి-నివృత్తినిబొందుచున్నదేను. యతేనురూపః = యత్-యత్నునకు, అనురూపః-తగినట్టి, బలిరితి-ఆహారమని, లౌకికాః-లౌకికులగు, జనాః-జనులు, ఆహుః-చెప్పుదురు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానముమిథ్యయైనయెడల, అట్టిజ్ఞానముచేత సంసారము నివర్తింపబడదుగదా? ఉ. ఘాతమున కుతగినబలియని లౌకికజనులుచెప్పుకొనినట్లు, చిదాభాసుడు మిథ్యయగుటచేత, అతనిచే సంపాదించబడిన జ్ఞానముమిథ్యయగుచుండగా, ఆచిదాభాసునకుగల సంసారంబును మిథ్యయేయగుగాని, సత్యముగానేరదు. అనగా సత్యమైన స్వప్నవ్యాఘ్ర దర్శనముచేత సత్యముగాదోచెడి నిద్ర, నివర్తింపబడినట్లు, అట్టిజ్ఞానముచేతనే, నివర్తింపద

గినసంసారంబును నివర్తించుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ యపపాదింపబడినయర్థము నిష్పడుపసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ తస్మాదాభాసపురుష స్సకూటస్థోవివిచ్యతం।

కూటస్థోస్థితివిజ్ఞాతు మర్హ తీత్యభ్యధాచ్ఛ్రితిః॥ ౧౮.

టీ. తస్మాత్- ఆకారణమువల్ల, పురుషః-పురుషశబ్దముచే జెప్పదగినట్టి యు, సకూటస్థః-కూటస్థసహితుడైనట్టి, ఆభాసః-చీదాభాసుడు, తం- ఆకూట స్థుని, వివిచ్య-మిథ్యాభూతుడైన తనకంటెభిన్నముగావిభజించి, కూటస్థః- కూటస్థుడను, అస్థితి-స్థితిని, విజ్ఞాతుం - ఎరుగుటకు, అర్హః-తీతి - తగుచున్నదని, శ్రుతిః-శ్రుతి, అభ్యధాత్ - చెప్పెను.

తా. ఏకారణముచేత కూటస్థుడే చిదాభాసునకునిజస్వరూపమే, ఆకారణముచేత, పురుషశబ్దముచే జెప్పదగినట్టి, కూటస్థ సహితుడైన, చీదాభాసుడు, మిథ్యారూపుడైన తనకంటెకూటస్థునివిభజించి, లక్షణావృత్తిచేత నేను కూటస్థుడనైతిని యెరుగుటకు సమర్థుడగుననెడి, యభిప్రాయముచేత, పూర్వోక్త శ్రుతి, చెప్పుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇది, పూర్వోక్తశ్రుతియందుగల, ౧. పురుషః, ౨. అస్థి, అనెడి రెండుపదములయొక్క ప్రయోగాభిప్రాయమును దెలిపి, యిప్పుడు, (అయం) అనెడి పదప్రయోగాభిప్రాయమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అసందిగ్ధావిపర్యస్త బోధోదేహాన్మోక్షేత్।

తద్వదత్రేతినిర్ణేతు మయమిత్యభిధీయతే॥ ౧౯.

టీ. చేహత్మని-దేహ-దేహరూపమగు, ఆత్మని- ఆత్మయందు, అసందిగ్ధావిపర్యస్తబోధః-అసందిగ్ధ- సంశయరహితమైనట్టియు, అవిపర్యస్త విపర్యయ రహితమైనట్టి, బోధః-ఈదేహమైతి ననెడిజ్ఞానము, ఈత్మనే- కనబడుచున్నది. అనగా లోకకులకుగలిగియున్నదనుట. అత్ర- ఈప్రత్యగాత్మవిషయమై, తద్వదితి-అటువంటిజ్ఞానమును ముక్తినిర్ణీతకొరకు సంపాదింపవలెనని, నిర్ణేతుం- నిర్ణయించుటకు, అయమితి- ఈస్వప్రభానందరూపపరమాత్మయని, అభిధీయతే- శ్రుతిచే జెప్పబడుచున్నది.

తా. మరియు, లోకకులకు బ్రసిద్ధమైన దేహమందు, ఈదేహమునేనైతి ననెడి జ్ఞానము, సంశయవిపర్యయరహితముగా గలిగియున్నట్లు, సంశయవిపర్యయరహితముగా, ఈప్రత్యగాత్మ, నేనైతి ననెడిజ్ఞానమును ముక్తినిర్ణీతచేడికొరకు సంపాదింపవలెనని నిర్ణయించుటకు, (అయం) ఈస్వప్రభానందరూప పరమాత్మయనెడి యర్థముగలపదము, శ్రుతియందు బ్రయోగింపబడెను.

అవ. ఇటువంటిజ్ఞానమే, మోక్షసాధనమనుటయందు, ఇప్పుడు, ఆచార్యవాక్యమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహాత్మజ్ఞానవద్జ్ఞానం దేహాత్మజ్ఞానబాధకం।

ఆత్మస్వేవభవేద్యస్య సనేచ్ఛన్నపిముచ్యతే॥

౨౦.

టీ. దేహాత్మజ్ఞానబాధకం = దేహ - శరీరమే, ఆత్మ - సేననెడి, జ్ఞాన-జ్ఞానమును, బాధకం-బాధించునట్టిదియు, దేహాత్మజ్ఞానవత్ - దేహ-శరీరమే, ఆత్మ-సేననెడి, జ్ఞానవత్-దృఢజ్ఞానమువంటి, జ్ఞానం - దృఢమగుబ్రహ్మజ్ఞానము, ఆత్మస్వేవ-ప్రత్యగాత్మయందే, యస్య-ఏపురుషునకు, భవేత్-కలుగునో, సః-ఆపురుషుడు, సేచ్ఛన్నపి-మోక్షము నిచ్చయింపకపోయినను, ముచ్యతే-సంసారబంధమునుంచి విడువబడుచున్నాడు.

తా. దేహమే సేననెడి మనుష్యజ్ఞానమును బాధించునట్టిదియు, దేహమే సేననెడి మనుష్యజ్ఞానమువంటి, దృఢమైన బ్రహ్మజ్ఞానము, ప్రత్యగాత్మయందే, యేపురుషునకుగలుగునో, ఆపురుషుడు, మోక్షేచ్ఛ లేనివాడైనను, సంసారమేతువగు అజ్ఞానము జ్ఞానముచే బాధింపబడుటచేత, సంసార బంధమునుంచి విడువబడుచున్నాడని శ్రీమదాచార్యులు కౌప్పిరని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అయమిత్యపరోక్షత్వ ముచ్యతేచేత్తదుచ్యతాం।

స్వయంప్రకాశంచైతన్య మపరోక్షంసదాయతః॥

౨౧.

టీ. అయమితి- ఈస్వప్రభాసందరూప పరమాత్మయనెడి యర్థముగల పదము, అపరోక్షత్వం - ఆత్మకుప్రత్యక్షత్వమును, ఉచ్యతేచేత్ - చెప్పచున్నదనియంటివేని, యతః-నికారణమువల్ల, చైతన్యం- కూటస్థ చైతన్యము, స్వయంప్రకాశంసత్ - స్వప్రకాశస్వరూపమగుచు, సదా- ఎల్లప్పుడును, అపరోక్షం-ప్రత్యక్షముగానున్నదో, (అతః) అకారణమువల్ల, తత్ - ఆప్రత్యక్షత్వము, ఉచ్యతాం-చెప్పబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, ఈఘటమనెడి, యిత్యాదిప్రయోగములయందు, ఇదియనినిర్దేశంపబడినవస్తువునకు ప్రత్యక్షత్వము కనబడినట్లు, ఈపరమాత్మవైతనినెడియర్థముగల, (అయం) అనెడిశబ్దప్రయోగమందును, ఆత్మకు బ్రత్యక్షత్వము వినబడుచున్నదనిచెప్పరాదాయేమి?. ఉ. అట్లు చెప్పటయు, మాకుసమ్మతమేయగును. ప్ర. అదిమీకుసమ్మతమగునెట్లు?. ఉ. అద్వితీయమైనకూటస్థచైతన్యము, సర్వదా, ఇతరసాధనమునపేడింపకనే, చిహ్నముచేత స్వయముగా బ్రకాశించుచు నిత్యాపరోక్షరూపముగానుండుటచేత, అట్లు చెప్పటమా? సమ్మతమేయగును.

శ్లో॥ పరోక్షమపరోక్షంచ జ్ఞానమజ్ఞానమిత్యదః।

నిత్యాపరోక్షరూపేషి ద్వయంస్యాద్దశమేయధా॥ ౨౨.

టీ. పరోక్షం- ప్రత్యక్షత్వము లేమియు, అపరోక్షంచ-ప్రత్యక్షత్వంబు ను, జ్ఞానం - ఎరుకయు, అజ్ఞానమితి- మరుపనెడి, అదః-ఈ, ద్వయం- రెండు ను, దశమేయధా-పదియవవానియందునలె, నిత్యాపరోక్షరూపేషి= నిత్య సర్వ దా, అపరోక్షరూపేషి - అపరోక్షరూపుడగు ప్రత్యక్షాత్మనందును, స్వాత్- అగును. అనగా నుండుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మస్వప్రకాశచిద్రూపుడగుటచేత, నిత్యాపరోక్షరూపుడనిచెప్పినయెడల, (అయం) అనెడిపదమునకు మరియొక యభిప్రాయ వర్ణనాంగీకారబలమువల్లగలిగెడి, ౧. పరోక్షవిషయత్వంబును, ౨. అపరోక్షవిషయత్వంబును, ౩. పూర్వోక్తజ్ఞానాశ్రయ విషయత్వంబును, ౪. అజ్ఞానాశ్రయవిషయత్వంబును, ఆత్మకెట్లు సంభవించునోచెప్పుము? ౬. ఆత్మ, నిత్యాపరోక్షరూపుడైనను, ౧. పరోక్షాపరోక్షవిషయత్వంబును, ౨. పూర్వోక్తజ్ఞానాశ్రయవిషయత్వంబును, ఈరెండును పదియవవానియందున్నట్లు, ఈ సర్వమాత్మయందు సంభవించగలదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఆదృష్టాంతమును తెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నవసంఖ్యాహృతజ్ఞానో దశమోఽభిమాత్రనా।

నవేత్తిదశమోస్మితి వీక్షమాణోపితాన్నవ॥ ౨౩.

టీ. నవసంఖ్యాహృతజ్ఞానః= నవసంఖ్యా-తొమ్మిదిమందిగల సంఖ్యచేత, హృత-అవహరించబడిన, జ్ఞానః - జ్ఞానముగల, దశమః - పదియవవాడు, తా-ఆ, నవ-తొమ్మిదిమంది పురుషులను, వీక్షమాణోపి-చక్కగాజూచుచుండియు, విభిన్నాత్-భ్రాంతివల్ల, తదా-అప్పుడు, దశమః - పదియవవాడను, అస్మితి-చెబినని, నవేత్తి - ఎరుగడు.

తా. పదిమందిపురుషులు, పరదేశమునకువెళ్లుచు, మార్గమందికనది ప్రవాహమునుదాటి, ఆవలగట్టునకు సుఖముగాజేరిరి. అందుముఖ్యుడగు పదియవవాడు, తాను పదిమందియు సుఖముగాజేరిరో, లేదో, యని సంశయించి, తొమ్మిదిమందిని లెక్కపెట్టి, ఆ తొమ్మిదిమందిని జక్కగాజూచుచు, గణనకర్తయగు తాను, సర్వదా ప్రత్యక్షముగా నుండియు, ఆ తొమ్మిదిమందిని లెక్కించెడిలెక్కచేత తననుమరచి, నేను పదియవవాడనైతిని యెరుగకుండెను. ఆపదియవవాడు, నేను పదియవవాడనని యెరుగమియే, అజ్ఞానమని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు దశమునియందు అజ్ఞానమునుబాపి, ఆయజ్ఞాన కార్యమగు ఆవరణము నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నభూతినా స్తదశమ ఇతిస్వందశమంతదా।

మత్వావ క్తదజ్ఞాన కృతమావరణంవిదుః॥

౨౪.

టీ. తదా-అప్పుడు, దశమః-పదియవవాడు, స్వం - తాను, దశమగ సంతం-పదియవవాడుగానుండియు, దశమః-పదియవవాడు, నాస్తీతి - లేడని యు, నభూతీతి తోచలేదనియు, మత్వా-తెలిసి, వక్తి - చెప్పుచున్నాడు. తత- అట్లుచెప్పటకు గారణమును, అజ్ఞానకృతం = అజ్ఞాన - అజ్ఞానముచేత, కృతం- చేయబడిన, ఆవరణం-ఆవరణమునుగా, (బుధాః) పండితులు, విదుః- తెలియుదురు.

తా. మరియు, అప్పుడు, పదియవవాడు, తానుపదియవవాడుగానుండియు, పదియవవాడులేదనియు, తోచలేదనియుండెలిసిచెప్పుచున్నాడు. ఇట్లు చెప్పటకు గారణమెద్దయో, అదియే, అజ్ఞానకార్యమగు ఆవరణమునుగావిద్వాంసులు తెలిసికొనిరి. దశముడులేదనుట, ఆవరణముయొక్క అసత్వాంశ మగుననియు, దశముడుదోచలేదనుట, ఆవరణముయొక్క అభానాంశమనియుండెలియవలెను.

అవ. ఆయజ్ఞానకార్యమేయగు, విశేషవిశ్లేషమునిష్పడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నద్యాంమమారదశమ ఇతిశోచకప్రరోదితి।

అజ్ఞానకృతవిశ్లేషం రోదనాపింవిదుర్బుధాః॥

౨౫.

టీ. దశమః-పదియవవాడు, నద్యాం-నదియందు, మమారదితి- పదియవవాడు చచ్చెనని, శోచక-దుఃఖించుచు, ప్రరోదితి - పెద్దగా నేడ్చుచున్నాడు. బుధాః-పండితులు, రోదనాపిం - ఏడ్చు మొదలగువానిని, అజ్ఞాన కృతవిశ్లేషం=అజ్ఞాన-అజ్ఞానముచేత, కృత-చేయబడిన, విశ్లేషం- విశేషవిశ్లేషమునుగా, విదుః - తెలిసికొనిరి.

తా. మరియు, పదియవవాడు, ఆపదియవవాడు నదీప్రవాహమందు జచ్చెనని దుఃఖించుచు పెద్దభయని గలుగునట్లు ఏడ్చుచు, శిరస్సు గొట్టుకొనుచున్నాడు. ఈయేడ్చు మొదలగుదానిని, అజ్ఞానకార్యమేయగు విశేషవిశ్లేషమునుగా పెద్దలు తెలిసికొనిరి.

అవ. ఇప్పుడు, దశమునియొక్క అసత్వమనెడి, ఆవరణాంశమును నివర్తింపజేసెడి పరోక్షజ్ఞానమును బెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నమృతోదశమోస్తీతి త్రుత్వాత్తఃచనంతదా।

పరోక్షత్వేనదశమం వేత్తిన్యగ్గాదిలోకవత్॥

౨౬.

టీ. తదా-అప్పుడు, దశమః- పదియవవాడు, నమృతఇతి - మృతినబొందినవాడుగాడనియు, అస్తీతి- కలడనెడి, ఆప్తవచనం = ఆప్త-విహితునియొక్క, వచనం-వాక్యమును, శ్రుత్వా-విని, పరోక్షత్వేన-పరోక్షభావముచేత, స్వర్గాదిలోకవత్-స్వర్గాదిలోకమునువలె, అనగా స్వర్గాదిలోకము నెరిగినట్లునుట. దశమం - పదియవవానిని, వేత్తి- పదియవవాడగుచున్నాడు.

తా. మరియు, అప్పుడు, ఒకానొకవిహితునివల్ల, పదియవవాడుచావతే దనియు, సుఖముగానున్నాడనియుం బదియవవాడు వినినవాడై, పరోక్షత్వము చేత స్వర్గాదిలోకము నెరిగినట్లు, పదియవవానినెరుగుచున్నాడు. ఇట్లెరుగుట, పరోక్షజ్ఞానమగును. ఈపరోక్షజ్ఞానముచేత దశముడులేడనుటకు కారణమైన ఆవరణాంశము నివర్తించుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఆ దశమునియొక్క అభావమనెడి, ఆవరణాంశమును నివర్తింపజేసెడి, అపరోక్షజ్ఞానమును బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ త్వమేవదశమోనీతి గణయిత్వాప్రదర్శితః।

అపరోక్షతయాజ్ఞాత్వా హృష్యత్యేవసరోదితి॥

౨౭.

టీ. త్వమేవ-నీవే, దశమః - పదియవవాడవు, అనీతి-నీవని, గణయిత్వా-తెక్కపెట్టి, ప్రదర్శితః-విహితుచేత పబడినను. అపరోక్షతయా-ప్రత్యక్షభావముచేత, జ్ఞాత్వా-నేనేపదియవవాడనైతినియెరిగి, హృష్యత్యేవ-సంతోషమునే బొందుచున్నాడు. సరోదితి - దు ఖమునువిడచుచున్నాడు.

తా. మరియు, అదివరకు తనచేత తెక్కపెట్టబడిన తొమ్మిదిమందిలో టికూడ, అప్పుడు తనను తెక్కపెట్టి నీవేపదియవవాడనైతివని విహితుడుబాపగా, అప్పుడు, నేనే పదియవవాడనైతిని అపరోక్షత్వముచేత, పదియవవాడైనతననుతానెరిగి, సంతోషమునుబొంది, దుఃఖమును విడిపించెను. దుఃఖమును విడుచుట, దుఃఖనివృత్తియనెడి యవస్థయగును. సంతోషించుట, తృప్తియనెడి యవస్థయగును. ఇట్లు దృష్టాంతభూతుడైన దశమునియందు, ౧. అజ్ఞానము, ౨. ఆవరణము, ౩. విక్షేపము, ౪. పరోక్షజ్ఞానము, ౫. అపరోక్షజ్ఞానము, ౬. దుఃఖనివృత్తి, ౭. తృప్తి-అనగా నానందప్రాప్తియనెడి సప్తావస్థలున్నవని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు, దృష్టాంత భూతుడైన దశమునియందు జూపబడిన అవస్థాసప్తకప్రకారము, ఆయవస్థాసప్తకమును దాష్టాంతికమగు ఆత్మయందును, ఆలోచింపదగినదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అజ్ఞానావృత్తివిక్షేప ద్వివిధజ్ఞానతృప్తయః।

శోకాపగమయిత్యేతే యోజనీయౌద్విదాన్మనః॥

౨౮.

టీ. అజ్ఞానావృత్తివిక్షేపద్వివిధజ్ఞానతృప్తయః = అజ్ఞాన - అజ్ఞానంబును, ఆవృత్తి-ఆవరణంబును, విక్షేప - విక్షేపంబును, ద్వివిధజ్ఞాన- జ్ఞానద్వయంబును, తృప్తయః-తృప్తియు, శోకాపగమః - దుఃఖనివృత్తియు, ఇతి - ఇట్లనెడి, ఏతే- ఈసప్తావస్థలును, చిదాత్మని-ఆత్మయందు, యోజనీయాః-కూర్చదగినవగును. అనగా నాలోచింపదానవగుననుట.

రా. ౧. అజ్ఞానము, ౨. ఆవరణము, ౩. విక్షేపము, ౪. పరోక్షజ్ఞానము, ౫. అపరోక్షజ్ఞానము, ౬. దుఃఖనివృత్తి, ౭. తృప్తి. అనెడి ఈసప్తావస్థలును, ఆత్మయందుగలవని తెలియవలెను.

అవ. అక్కడాత్మయందు, అజ్ఞానాద్యవస్థాసప్తకమును, నాలుగుస్థోక ములచే నిప్పుడు క్రమముగా జూపుచున్నాడు,

శ్లో॥ సంసారాసక్తచిత్తస్సం శ్చిదాభాసఃకదాచన।

స్వయంప్రకాశకూటస్థం స్వతత్త్వంనైవవేత్త్యయం॥ ౨౯.

టీ. అయం-ఈ, చిదాభాసః-చిదాభాసుడు, సంసారాసక్తచిత్తస్స = సంసార-సంసారమందు, ఆసక్త- ఆసక్తిగల, చిత్తస్స - చిత్తముగలవాడగుచు, కదాచన-ఎప్పుడును, అనగా శ్రుత్యర్థవిచారముజేయుటకంటెబూర్వమందనుట. స్వతత్త్వం = స్వ-తనయొక్క, తత్త్వం-నిజరూపమగు, స్వయంప్రకాశకూటస్థం=స్వయంప్రకాశ - స్వప్రకాశమానుడగు, కూటస్థం-ప్రత్యేగాత్మను, నైవవేత్తి - ఎరుగనేయరుగడు.

రా. ఈ చిదాభాసుడగు జీవుడు, విషయభోగసంపాదనాదులందు ఆసక్తిచిత్తముగలవాడగుచు, శ్రుత్యర్థవిచారముజేయనిపూర్వమందెప్పుడైనను, తననిజరూపమగు స్వప్రకాశ చిద్రూపకూటస్థాత్మ నైరుగమియెద్దిగలదో, అదియే, అజ్ఞానమనెడి ప్రథమావస్థయగును.

శ్లో॥ నభాతినాస్తికూటస్థ ఇతివక్తిప్రసంగతః।

కర్తాభోక్తాహనుస్మృతి విక్షేపంప్రతిపద్యతే॥

౩౦.

టీ. ప్రసంగతః-కూటస్థవిషయకప్రసంగవశమువల్ల, కూటస్థః- కూటముడు, నాస్తి-లేదనియు, నభాతీతి-తోచలేదనియు, అనగా బ్రకాశింపలేదనుట. వక్తి-చిదాభాసుడుదెప్పుచున్నాడు. అహం-నేను, కర్తా- కర్మములందేయువాడను, అస్మృతి-ఁఁతిననియు, భోక్తా - కర్మఫలముననుభవించెడివాడను, అస్మృతి-ఁఁతినని, విక్షేపం - విక్షేపరూపమును, ప్రతిపద్యతే-పొందుచున్నాడు.

రా. మరియు, కూటస్థవిషయమైన ప్రసంగము గలుగుచుండగా, కూ

టసుడు లేదనియు, లోచలేదనియు, ఇట్లు చిదాభాసుడు తెలిసి చెప్పుచున్నాడు. ఇదియే, అజ్ఞానకార్యమగు ఆవరణద్వయమనెడి ద్విధీయావస్థ యగును. మరియు, కూటసుడు లేదనియు, లోచలేదనియుం జెప్పినప్రకారమే, నేను కర్తననియు, భోక్తననియుండలచుచు, విక్షేపరూపమునుపొంది, తన కర్తృత్వ భోక్తృత్వాదులను కూటస్థాత్మ్యం దారోపించుచున్నాడు. ఇది విక్షేపమనెడి తృతీయావస్థయగును. ప్ర. అయితే, ఈ యారోపమునకు హేతువెద్ది? ఉ. సూలసూక్ష్మదేహములతోగూడిన చిదాభాసుడు, విక్షేపమని చెప్పుటగును. ఆ విక్షేపమే హేతువగును.

శ్లో॥ అస్తికూటస్థఇత్యాదౌ పరోక్షంవేత్తివా ర్తయా।

పశ్చాత్కూటస్థఏవాస్మి త్యేవంవేత్తివిచారతః॥

౩౧.

టీ. వార్తయా- గురువాక్యముచేత, కూటస్థః- కూటసుడు, అస్తి-కలదని, ఆదౌ-ఆదియందు, అనగామొదటనుట. పరోక్షం-పరోక్షముగా, వేత్తి- ఎరుగుచున్నాడు. పశ్చాత్ - అట్లెరిగినపిమ్మట, విచారతః-విచారణవల్ల, కూటస్థఏవ- కూటసుడే, అస్మితి- ఇతనిని, ఏవం - ఈప్రకారము ప్రత్యక్షముగా, వేత్తి- కూటసునెరుగుచున్నాడు.

తా. మరియు, గురునిచే బోధింపబడినవాడగుచు కూటసుడొకడుగలదనియెరుగుచున్నాడు. ఇది పరోక్షజ్ఞానమనెడి చతుర్థావస్థయగును. పిమ్మట, వేదాంతవాక్యార్థనిచారణమువల్ల, ఆకూటసుడే, నేనైతినిప్రత్యక్షముగానెరుగుచున్నాడు. ఇది యపరోక్షజ్ఞానమనెడి పంచమావస్థయగును.

శ్లో॥ కర్తాభోక్తేత్యేవమాది శోకజాతంప్రముంచతి।

కృతంకృత్యంప్రాపణీయంప్రాప్తమిత్యేవతుష్యతి।

౩౨.

టీ. కర్తేతి- కర్మములంజేయువాడననునట్టియు, భోక్తేతి - కర్మఫలము ననుభవించెడివాడననెడి, ఏవమాది- ఇత్యాదీరూపముగల, శోకజాతం-శోకదుఃఖములయొక్క, జాతం-రాశిని, ప్రముంచతి - విడుచుచున్నాడు. కృత్యం- చేయదగినదంతయు, కృతమితి - చేయబడెననియు, ప్రాపణీయం-పొందదగిన ఫలమంతయు, ప్రాప్తమిత్యేవ- పొందబడెననియు, తుష్యతి - సంతోషమును బొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, అసంగుడైన కూటస్థాత్మ, నేనైతినినెడి, అపరోక్షజ్ఞానము గలిగినపిమ్మట, నభిమానముచేగలిగిన కర్తృత్వ భోక్తృత్వగూఢ దుఃఖ రాశినంతయు, విడుచుచున్నాడు. ఇది దుఃఖనివృత్తియనెడి, మఱమావస్థయగును. మరియు, నేనుజేయదగినదంతయు, నాచేతనేయదగిననియు, నేను పొంద

దగినఫలమంతయు నాచేతపొందబడెనని, సంతోషించుచున్నాడు. ఇది, తృప్తి యనెడి సప్తమావస్థయగును.

అవ. ఇట్లు దాష్టాంతికమందును జెప్పబడిన అవస్థాసప్తకము నిష్పడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అజ్ఞానమావృత్తిస్తద్వ ద్విక్షేపశ్చపరోక్షధీః।

అపరోక్షమతిశ్శృంగ మోక్ష స్తృప్తిర్నరంకుశా॥

౩౩.

టీ. అజ్ఞానమ-అజ్ఞానమును, ఆవృత్తిశ్చ-ఆవరణద్వయమును, తద్వత్-ఆప్రకారము, విక్షేపశ్చ-విక్షేపమును, పరోక్షశ్చ-పరోక్షజ్ఞానమును, అపరోక్షమతిశ్చ - అపరోక్షజ్ఞానమును, శోకమోక్షః = శోక-మఖిముయొక్క, మోక్షః-నివృత్తియు, నిరంకుశా - నిరాటంకమగు, తృప్తిశ్చ- తృప్తియు.

తా. ౧. అజ్ఞానము, ౨. ఆవరణద్వయము, ౩. విక్షేపము, ౪. పరోక్షజ్ఞానము, ౫. అపరోక్షజ్ఞానము, ౬. మఖినివృత్తి, ౭. తృప్తియనగా నానందప్రాప్తియనెడి ఈసప్తావస్థలును ఆత్మయందుగలవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సప్తావస్థాశ్చమన్సుంతి చిదాభాసస్యతాస్త్విమా।

బంధమోక్షాన్ధితోతత్ర సోఽబంధకృతస్త్వన్యతాః॥ ౩౪.

టీ. ఇమాః-ఈ, సప్తావస్థాః-సప్త-వదైన, అవస్థాః- అవస్థలు, చిదాభాసస్య- చిదాభాసనకు, సంతి - గలిగియున్నవి. తాను - ఆసప్తావస్థలయందు, ఇమాః-ఈ, బంధమోక్షా-బంధమోక్షములులెంచును, స్థితౌ- స్థితినిబొందియున్నవి. తత్ర-ఆసప్తావస్థలయందు, తిస్రః - మూడవస్థలు, అనగా సజ్జానావరణవిక్షేపములనుట. బంధకృతః=బంధ-సంసారబంధమును, కృతః- కలిగించుచున్నవని, స్మృతాః - చెప్పబడినవి.

తా. ప్ర. అయితే, ఈసప్తావస్థలును, ఆత్మధర్మములని యంగీకరించి నయెడల, ఆయాత్మకు నిర్వికారత్వమును దెలిపెడి కూటస్థజ్ఞాధర్మమునకు భంగమగుగదాయేమి?. ఉ. వా. సర్వంవాక్యంసావధారణం॥ అనెడి న్యాయప్రకారము, ఈసప్తావస్థలును చిదాభాసనకే గలిగియున్నవిగాని, కూటస్థనకొక్కటియైననులేదు. ప్ర. అయితే, ఈసప్తావస్థల నిక్కడజెప్పట, నిష్ప్రయోజనమేగదా?. ఉ. ఈసప్తావస్థలును, జీవునకు బంధమోక్షరూపఫలమును గలిగించుచుండుటచేత, వర్గముగాదు. ప్ర. అయితే, ఈసప్తావస్థలకును, అవి శేషముగా బంధమోక్షకారితత్వము గలిగియున్నదేమో జెప్పము?. ఉ. ఆ సప్తావస్థలలో, అజ్ఞానావరణవిక్షేపములనెడి మూడవస్థలును, జీవునకు బంధమును గలిగించునని యగును.

అవ. ఆమూడవస్థలకు బంధకారిత్యమును జూపుటకొరకు, ఆమూటి యొక్క స్వరూపమును ప్రత్యేకముగా కార్యప్రదర్శనముచేత, సుష్టికరించుటకిచ్చయించినవాడై, ఇప్పుడజ్ఞాన స్వరూపమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నజానామీత్యుదాసీన వ్యవహారస్యకారణం।

విచారప్రాగఢాచేనయుక్తనజ్ఞానమీరితం॥ ౩౪.

టీ. విచారప్రాగఢాచేన=విచార- ఆత్మస్వరూపవిచారముజేయుటకంటె, ప్రాక్ - పూర్వమందు, ఆఢాచేన-ఆఢావముతోటి, యుక్తం - కూడినదియు, ఉదాసీనవ్యవహారస్య - ఉదాసీనవ్యవహారమునకు, కారణం-చేతువగునదియు, నజానామీతి- ఎరుగననియనుభవింపబడునది, అజ్ఞానం-అజ్ఞానమని, ఈరితం - చెప్పబడును.

తా. ఆత్మతత్వవిచారము జేయుటకంటె బూర్వకాలమందు ఆఢావన హితమైనదియు, మరియు, బురుషుడేమియుంజేయక తోచకుండుటకు గారణమైనదియు, సేనెరుగననియనుభవింపబడుచున్నదియగు ఇదియేఅజ్ఞానమగును.

అవ. ఇప్పుడు, ఆవరణస్వరూపమును, తత్కార్యంబుంజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అమాగ్నేఃవిచార్యాధ నాస్తినోభావితేత్యసా।

విపరీతవ్యవహృతి రావృతేకార్యమివ్యతే॥ ౩౫.

టీ. అమాగ్నేః-అనాగ్నియమార్గముచేత, అనగా కేవలతర్కముచే ననుట. విచార్య విచారించి, అథ-పిమ్మట, అసా-ఈకూటస్థుడు, నాస్తీతి - లేడనియు, నోభావిత- తోచలేదనెడి, అనగా, బ్రకాశింపలేదనెడియనుట. విపరీతవ్యవహృతి=విపరీత-విరుద్ధమగు, వ్యవహృతి-వ్యవహారము, ఆవృతే - ఆవరణముయొక్క, కార్యం-కార్యమని, ఇవ్యతే - ఇచ్చయింపబడుచున్నది.

తా. మరియు, నాస్తోక్తపద్ధతినతిక్రమించి, కేవలతర్కముచేత విచారముచేసి, పిమ్మట కూటస్థుడైలేడనియు, తోచలేదనియు, ఇట్టి విపరీతవ్యవహారమెద్దిగలదో, అద్ది, ఆవరణముయొక్క కార్యమని చెప్పబడును.

అవ. ఇప్పుడు, విక్షేపస్వరూప తత్కార్యంబుం జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహద్వయచిదాధాన రూపోవిక్షేపఃఈరితః।

కర్తృత్వాద్యఖిలభోక సంసారాభ్యోన్యబంధకం॥ ౩౬.

టీ. దేహద్వయచిదాధానరూపః = దేహద్వయ- సూలసూక్ష్మశరీరద్వయముతోగూడిన, చిదాధాన- చిదాధానునియొక్క, రూపః - రూపము, విక్షేపః-విక్షేపమని, ఈరితః-చెప్పబడెను. బంధకః - బంధహేతువైన, సంసారాభ్యః=సంసార - సంసారమనెడి, ఆఖ్యః-పేరుగల, కర్తృత్వాద్యఖిలః=కర్తృ

త్వ- కర్తృత్వమే, ఆది-ఆదిగాగల, ఆఖిలః- సకలమగు, శోకః - ముఖము, అస్య-ఈచిదాభాసునియొక్క కార్యమగును.

తా. మరియు, సూలసూక్ష్మములనెడి రెండుచేహములతోగూడినచిదాభాసుడే విక్షేపమగును. మరియు, బంధహేతువగుసప్తీయు, సంసారమనెడి పేరుగలిగినట్టి, కర్తృత్వభోక్తృత్వ ప్రమాతృత్వాద్వి రూపమగు సకలదుఃఖంబును, ఈవిక్షేపరూపుడగు చిదాభాసునియొక్క కార్యమగును.

శ్లో॥ అజ్ఞానమావృత్తిశ్చైతే విక్షేపాత్ప్రాప్తిస్సప్తీయతః॥

యద్యప్యధావ్యవస్థేతే విక్షేపస్త్వైవనాత్మనః॥

౩౮.

టీ. యద్యపి-విచారించగా, అజ్ఞానం-అజ్ఞానంబును, ఆవృత్తిశ్చ- ఆవరణంబును, ఏతే-ఈరెండవస్థలును, విక్షేపాత్-విక్షేపముకంటె, ప్రాక్-పూర్వమందు, ప్రసీధ్యతః - ప్రసీద్ధినిపొందియున్నవి. అనగా సిద్ధించుచున్నవనుట. అధాపి- ఇనను, తే-ఆరెండైన, అవస్థే-అవస్థలు, విక్షేపస్త్వైవ-చిదాభాసునకే యగును. ఆత్మనః - కూటస్థునకు, న-లేవు.

తా. ప్ర. అయితే, విక్షేపోత్పత్తికంటె బూర్వమందజ్ఞానావరణములుండుటచేతయు, చిదాభాసుడు విక్షేపము లోగానుండుటచేతయు, ఆరెండవస్థలును చిదాభాసునకులేకపోవుచుండగా, సప్తావస్థలును చిదాభాసునకే గలవని, చెప్పటయుక్తమెట్లగును? ఉ. ఈయజ్ఞానావరణములు రెండును విక్షేపముకంటె బూర్వమందున్నను, కూటస్థాత్మక, అసంగుడగుటచేత, ఆకూటస్థునకు ఏయవస్థయందెప్పురాదు. ఆకారణముచేత, ఆరెండవస్థలను విక్షేపరూప చిదాభాసునకే గలవని చెప్పవలయును.

శ్లో॥ విక్షేపోత్పత్తితఃపూర్వ మపివిక్షేపసంస్కృతిః॥

అస్తేగ్వివతదవస్థాత్వ మవిరుద్ధంతత స్తయోః॥

౩౯.

టీ. విక్షేపోత్పత్తితః= విక్షేప-విక్షేపముయొక్క, ఉత్పత్తితః - ఉత్పత్తికంటె, పూర్వమపి-పూర్వమందును, విక్షేపసంస్కృతిః= విక్షేప - విక్షేపముయొక్క, సంస్కృతిః- సంస్కారము, అస్తేగ్వివ-ఉన్నదేయగును. తతః-ఆకారణమువల్ల, తయో?-ఆయజ్ఞానావరణములకు రెంటికిని, తదవస్థాత్వం = తత్-ఆచిదాభాసునియొక్క, అవస్థాత్వం-అవస్థాభావము, అవిరుద్ధం- నిరోధముగాదు. అనగానజ్ఞానావరణములనెడిరెండవస్థలనుచిదాభాసునకుజెప్పవచ్చుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, అజ్ఞానావరణావస్థాకాలమందు, అవస్థావంతుడైన విక్షేపరూప చిదాభాసుడు లేకపోవుచుండగా, ఆరెండవస్థల నాచిదాభాసునకెల్లుచెప్పవచ్చును? ఉ. విక్షేపరూపచిదాభాసోత్పత్తికంటె బూర్వమందును,

అవిక్షేప సంస్కారముండుటచేత, ఆ యజ్ఞానావరణములనెడి రెండవస్థలను చిదాభాసునకు జెప్పటవల్ల, విరోధములేదు. అనగా నాయజ్ఞానావరణావస్థాకాలమందు విక్షేపరూపచిదాభాసుడు లేకపోయినను, అవిక్షేపసంస్కార మప్పుడుండుటచేత, ఆరెండవస్థలను విక్షేపరూప చిదాభాసునకు జెప్పటవల్ల విరోధములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ బ్రహ్మణ్యారోపితత్వేన బ్రహ్మవస్థేభ్యమేకతే॥

నశంకనీయంసర్వాసాం బ్రహ్మజ్యేవాధిరోపణాత్॥ ౪౦.

టీ. ఇమే-ఈరెండవస్థలును, బ్రహ్మణి-కూటస్థునియందు, ఆరోపితత్వేన-కల్పింపబడుటచేత, బ్రహ్మవస్థేభ్య-బ్రహ్మ - కూటస్థునియొక్క, అవస్థేభ్య- అవస్థలని, నశంకనీయం - శంకింపదగదు. బ్రహ్మజ్యేవ- కూటస్థునియందే, సర్వాసాం-సర్వావస్థలయొక్క, అధిరోపణాత్ - కల్పనమగుటవల్ల.

తా. ప్ర. అయితే, అప్రసిద్ధమగు విక్షేపసంస్కారద్వారా, ఆరెండవస్థలను విక్షేపరూపచిదాభాసునకు జెప్పటకంటె, కూటస్థుడు అధిష్ఠానముగా నుండుటచేత, నాయజ్ఞానావరణములనెడి రెండవస్థలను కూటస్థునకు జెప్పట, శ్రేష్ఠముగాదాయేమి? ఉ. సర్వావస్థలును, కూటస్థునియందే కల్పించబడినవి. కనుక, అజ్ఞానావరణములనెడి రెండవస్థలను కూటస్థునియొక్క అవస్థలనిచెప్పట, అధికప్రసంగమగును.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సంసార్యహంవిబుద్ధోహం నిశ్శౌకస్తుష్ట్యైత్యపి॥

జీవగాఢత్రరావస్థా భాంతినబ్రహ్మగాభి॥ ౪౧.

టీ. అహం-నేను, సంసారితి - సంసారముగలవాడననియు, విబుద్ధాభి-జ్ఞానవంతుడననియు, నిశ్శౌకాభి- దుఃఖములేనివాడననియు, తుష్ట్యైత్యపి-సంతోషముగలవాడనని, ఉత్తరావస్థాః-ఉత్తర- విక్షేపోత్పత్తియొక్క పరమందుగల, అవస్థాః-అవస్థలు, అనగా విక్షేపజ్ఞానదుఃఖనివృత్తిత్వపులనెడి నాలుగవస్థలనుట. జీవగాఢత్యై-జీవునిబొందినవగుచు, భాంతి-తోచుచున్నది. అనగా జీవునాశ్రయించితోచుచున్నవనుట. బ్రహ్మగాః - కూటస్థునిబొందినవి, అనగా కూటస్థునాశ్రయించినవనుట. నేతి - కావు.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతి, సర్వావస్థలును కూటస్థునియందారోపితములైనను, జీవుడు విక్షేపావస్థను గలిగియుండుటచేత, నేను సంసారికైతిననియు, తత్వజ్ఞానావస్థను గలిగియుండుటచేత, నేను జ్ఞానికైతిననియు, సం

సారదుఃఖ నివృత్త్యవస్థనుబొందుటచేత, నేను నిశ్శోకుడనైతి ననియు, తృప్త్యవస్థనుబొందుటచేత, నేను సంతోషముగలవాడనైతి నని, అభిమానించుచున్నాడు. కనుక, విశేషోత్పత్తియొక్క పరమందుగల అవస్థలన్నియు, జీవునాశ్రయించి తోచుచున్నవేగాని కూటస్థనాశ్రయించియున్నట్లు తోచలేదు. అనగా, విశేషజ్ఞానదుఃఖనివృత్తిపులనెడి నాలుగవస్థలను జీవునకు జెప్పవలెననియు, అజ్ఞానావరణములనెడి రెండవస్థలను కూటస్థనకుం జెప్పవలెనని పూర్వవాదియొక్క ఆక్షేపాభిప్రాయమగును.

ఆవ. ఇప్పుడు, సిద్ధాంతి, ప్రత్యుజ్జరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తర్హ్యజ్ఞోహంబ్రహ్మసత్త్వ భానేమద్దృష్టితోనహి!

ఇతిపూర్వే అవస్థేవ భానే తేజీవగేఖలు॥

౪౨.

టీ. తర్హి - అట్లనయెడల, అహం-నేను, అజ్ఞాన-మూఢుడననియు, మ

ద్వష్టితః=మత్-నాయొక్క, దృష్టితః - అనుభవమువల్ల; బ్రహ్మసత్త్వభానే=బ్రహ్మ-కూటస్థునియొక్క, సత్త్వ-స్థితియు, భానే-స్ఫురణంబును, నహి-లేవని, పూర్వే-విశేషావస్థకంటె బూర్వమందుగల, అవస్థేవ - అజ్ఞానావరణావస్థలు రెండును, జీవగేసత్య - జీవునిపొందియున్నవగుచు, భానే తేఖలు - తోచుచున్నవిగదా.

తా. ఓపూర్వవాది, అట్లనయెడల, నేనుమూఢుడననియు, కూటస్థబ్రహ్మములేదనియు, నాయనుభవముచేతతోచలేదని, ఈప్రకారముగా, అజ్ఞానావరణావస్థలు రెండును జీవుడైన చిదాభాసునిచేతనే, యనుభవింపబడుచున్నవి. గనుక, ఆయజ్ఞానావరణావస్థలు రెండును చిదాభాసునకే గలవనియు, కూటస్థనకులేవనియుం దెలిసికొనుము.

శ్లో॥ అజ్ఞానస్యాశ్రయోబ్రహ్మే త్యధిష్ఠానతయాజగుః!

చీవావస్థాత్వమజ్ఞానాభిమానిత్వాదవాదిషం॥

౪౩.

టీ. అజ్ఞానస్య-అజ్ఞానమునకు, అధిష్ఠానతయా- ఆధారత్వముచేత, ఆశ్రయః-ఆశ్రయము, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమని, జగుః-పూర్వాచార్యులుచెప్పిరి. అజ్ఞానాభిమానిత్వాత్=అజ్ఞాన-అజ్ఞానమందు, అభిమానిత్వాత్ - జీవునకభిమానముగలిగియుండుటవల్ల, జీవావస్థాత్వం = జీవ-జీవునియొక్క, అవస్థాత్వం-అవస్థాభావమును, అనగా జీవావస్థనుగాననుట. అవాదిషం-చెప్పిని.

తా. ప్ర. అయితే, అజ్ఞానమునకు బ్రహ్మమాశ్రయమని, పూర్వాచార్యులు జెప్పటకుగారణమేమి? డి. అజ్ఞానమునకాధారపక్షపుగా బ్రహ్మము

న్నదనెడివివక్షచేత, బ్రహ్మమజ్ఞానమున కాశ్రయమని, పూర్వచార్యులుజెప్పిరి. ప్ర. అయితే, మీరు, ఏవివక్షచేత, అజ్ఞానమును జీవునియొక్క యవస్థనుగాజెప్పితిరో జెప్పుడు? ఉ. అజ్ఞానమంటే జీవున కభిమానముగలిగి, అతనిచేత ననుభవంపబడుటచేత, ఆ యజ్ఞానమును జీవునియొక్క యవస్థనుగాజెప్పితిమి.

అవ. ఇట్లు, బంధహేతువులగు, అజ్ఞానావరణ నిక్షేపములనెడి మూడవస్థలనుజూపి, తక్కిన నాలుగవస్థలయందు, పూర్వోక్త అజ్ఞానావరణ నివృత్తి ద్వారా, ముక్తిహేతువులగు పరోక్షజ్ఞానాపరోక్షజ్ఞానములనెడి రెండవస్థలనికబాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞానద్వయేననష్టేస్త్రి న్నజ్ఞానేతత్కృతావృత్తిః।

సభాతీనాస్తిచేత్యేకా ద్వివిధాపినిశ్యతి॥

౪౪.

టీ. జ్ఞానద్వయేన - పరోక్షాపరోక్షరూపజ్ఞానద్వయముచేత, అస్మిక్-ఈ, అజ్ఞానే-అజ్ఞానము, నష్టేనశి-నశింపబడుచుండగా, నాస్తీతిచ - కూటస్థుడు లేడనునట్టియు, సభాతీచ-కూటస్థుడు తోచలేదనునట్టి, ద్వివిధా- ద్వివిధరూపముగల, ఏనా-ఈ, తత్కృతావృత్తిః=తత్- ఆ యజ్ఞానముచేత, కృత - చేయబడిన, ఆవృత్తిరపి - ఆవరణంబును, వినిశ్యతి - నాశమునుబొందుచున్నది.

తా. మరియు, పరోక్షాపరోక్షలక్షణముగల జ్ఞానద్వయముచేత, ఈయజ్ఞానము నశింపబడుచుండగా, ఆయజ్ఞానకార్యమే, కూటస్థుడులేడనియు, ప్రకాశింపుచుండలేదనియుం జెప్పెడివ్యవహారమునకు కారణమగు, ఈ యావరణద్వయంబును నశించుచున్నది. అనగా కారణమగు అజ్ఞానము లేమిచేత, దాని కార్యమగు ఆవరణంబును నశించునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ పరోక్షజ్ఞానశోనశ్యే దసత్వావృత్తిహేతుతా।

అపరోక్షజ్ఞాననాశ్యా హ్యథానావృత్తిహేతుతా॥

౪౫.

టీ. పరోక్షజ్ఞానతః- పరోక్షజ్ఞానమువల్ల, అసత్వావృత్తిహేతుతా=అసత్వ-కూటస్థుడులేడనెడి, ఆవృత్తి-ఆవరణముయొక్క, హేతుతా - హేతుత్వము, నశ్యేత్-నశించును. అథానావృత్తిహేతుతా=అథాన-కూటస్థుడు తోచలేదనెడి, ఆవృత్తి- ఆవరణముయొక్క, హేతుతా - హేతుత్వము, అపరోక్షజ్ఞాననాశ్యాపి=అపరోక్షజ్ఞాన-అపరోక్షజ్ఞానముచేత, నాశ్యాపి- నశింపదగినదేయగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఏయంశముచేత, నేయంశమునివ రించునోచెప్పును? ఉ. కూటస్థుడుగలడనెడి, ఇద్వివిధరూపవంతమగు పరోక్షజ్ఞానమువల్ల, కూటస్థుడులేడనెడి వ్యవహారమునకు కారణమగు ఆవరణాంశము నివ రించును. మరియు

యు, నేను కూటస్థుడనైనాడి, ఈరూపవంతమగు అపరోక్షజ్ఞానముచేత, కూటస్థుడు దోచలేదనెడి వ్యవహారమునకు గారణముగు ఆవరణాంశము నివర్తింపును.

అవ. ఇప్పుడు, జ్ఞానముయొక్క ఫలరూపమగు అవస్థాద్వయమందు, ప్రథమావస్థను జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అథానావరణేనష్టే జీవత్వారోపసంక్షయాయత్ |

కర్తృత్వాద్యభిలశ్చైక స్సంసారాభ్యోనివర్తతే || ౪౬.

టీ. అథానావరణే = అథాన- కూటస్థుడు దోచలేదనెడి వ్యవహారమునకు గారణముగు, ఆవరణే - ఆవరణాంశము, నష్టే సతి- నాశమునుబొందుచుండగా, జీవత్వారోపసంక్షయాయత్ = జీవత్వ- జీవభావమగు, ఆరోప - ఆరోపముయొక్క, సంక్షయాయత్ - తుయమువల్ల, సంసారాభ్యః = సంసార-సంసారమనెడి, ఆభ్యః-పేరుగలిగినట్టియు, కర్తృత్వాద్యభిలః = కర్తృత్వాది- కర్తృత్వభోక్తృత్వ ప్రమాతృత్వాది రూపముయొక్క, అభిలః - సకలమగు, శోకః-దుఃఖము, నివర్తతే - నివృత్తిని బొందుచున్నది.

తా. ఇట్లు అపరోక్షజ్ఞానముచేత, కూటస్థుడు దోచలేదనెడి వ్యవహారమునకు కారణమైన ఆవరణము నివర్తింపబడుచుండగా, అవిద్యాభ్రాంతిచే దోచుచుండెడి, జీవత్వారోపమును నివర్తింపబడును. ఆ జీవత్వము నివర్తించిన వెంటనే, ఆ జీవుని నిమిత్తముగా జేసికొని తోచుచుండెడి, సంసారమనెడి పేరుగల, కర్తృత్వభోక్తృత్వ ప్రమాతృత్వాదిరూప సకలదుఃఖమును నివర్తింపబడగలదు.

అవ. ఇట్లు, దుఃఖనివృత్తియనెడి యవస్థనుజూపి, నిరంకుశ తృప్తిలక్షణమగు ద్వితీయావస్థ నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నివృత్తేనర్వసంసారే నిత్యము క్తత్వభాసనాత్ |

నిరంకుశాభవేత్తృప్తిః పునశ్శోకాసముద్భవాత్ || ౪౭.

టీ. సర్వసంసారే = సర్వ-సకలమైన, సంసారే- సంసారము, నివృత్తే సతి - నివృత్తినిబొందుచుండగా, నిత్యము క్తత్వభాసనాత్ = నిత్య-సర్వదా, ముక్తత్వ-జీవన్ముక్తత్వముయొక్క, భాసనాత్-స్ఫురణమువల్లను, పునః-మరల, శోకాసముద్భవాత్ = శోక - సంసారరూపదుఃఖముయొక్క, అసముద్భవాత్-ఉద్భవితీనివల్లను, నిరంకుశా - నిరాటంకమగు, అనగా నిరుపాధికమైనట్టి యనుట. తృప్తిః - ఆనందము, భవేత్ - కలుగును.

తా. పూర్వోక్త ప్రకారము, సర్వ సంసారము నివర్తింప బడుచుండ

గా, సర్వదా, జీవన్ముక్తస్వభావము స్ఫురించుచుండుటచేతయు, మరల సంసారరూపదుఃఖము కలుగమిచేతయు, ఈ జ్ఞానికి నిరుపాధికమగు తృప్తిగలుగుచున్నది.

శ్లో॥ అపరోక్షజ్ఞానశోక నివృత్త్యాభ్యుదభేదమే॥

అపరోక్షజీవగేఘ్రాత ఆత్మానందేదితశ్రుతిః॥

౪౮.

టీ. జీవగే- జీవునిబాందియుండెడి, అపరోక్షజ్ఞానశోక నివృత్త్యాభ్యుదభేదమే- అపరోక్షజ్ఞాన - బ్రహ్మసాక్షాత్కారమనునట్టియు, శోకనివృత్తి- దుఃఖనివృత్తియనునట్టి, ఆభ్యు-పేర్లుగల, ఇమే-ఈ, ఉభ-రెండైన, అపరోక్ష-అవస్థలను, ఆత్మానందేదిత-ఆత్మానందేద్విజానీయాదనెడి, శ్రుతిః-శ్రుతి, అబ్రూత- చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రుతి ఆత్మానందేద్విజానీయాత్॥ అనెడి మంత్రమునువ్యాఖ్యానముజేయుచు, ఆమంత్రవ్యాఖ్యానమును విడిపించి మధ్యమందు అజ్ఞానాది సప్తావస్థలంజెప్పటచేత, ప్రస్తుతవిరోధముగాదాయేమి? ఉ. శ్రుతి ఆత్మానందేద్విజానీయా దయమస్మీతిపూరుషః । కిమిచ్ఛక్తకస్యకామాయశరీరమనుసంజ్యరేత్॥ అనెడి మంత్రము, చీదాభాసనియందుగల సప్తావస్థలందు, అపరోక్షజ్ఞానదుఃఖనివృత్తులనెడి. రెండవస్థలం దెలుపుచున్నది. ఆరెండవస్థలంజెప్పటచేత, అజ్ఞానాదిసప్తావస్థలంజెప్పదగియుండెను. కనుక, ఈసప్తావస్థానిరూపణమంతయు, ఆమంత్రతాత్పర్య నిరూపణశేషత్వమగుటచేత ప్రకరణవిరోధములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అయమిత్యపరోక్షత్వ ముక్తంతద్ద్వివిధభవేత్॥

విషయస్వప్రకాశత్వా ద్ధియాప్యేవంతదీక్షణాత్॥

౪౯.

టీ. అయమితి-ఈ స్వప్రభానందపరమాత్ముడైననెడి యర్థముగలపదముచేత, అపరోక్షత్వం- ఆత్మకపరోక్షజ్ఞాన విషయత్వము, ఉక్తం-చెప్పబడెను. విషయస్వప్రకాశత్వాత్=విషయ-ఆత్మయొక్క, స్వప్రకాశత్వాత్- స్వప్రకాశస్వభావమువల్లను, అనగాతనవ్యవహారమునకు మరియొకసాధనాకీక్ష లేమిచేసనుట. ధి చూ-బుద్ధిచేత, ఏవం-ఈప్రకారము, అనగా స్వప్రకాశరూపముగాననుట. తదీక్షణాదపి=తత్ - ఆయాత్మను, ఈక్షణాదపి - చూచుటవల్లను, తత్ - ఆపరోక్షత్వము, ద్వివిధం - రెండువిధములుగలది, భవేత్- అగును.

తా. ప్ర. అయితే, అగ్రశ్లోకమందు, (అయం) అనెడిపదముచేత ఆత్మకపరోక్షత్వము జెప్పబడెననెడి విషయము సంగీకరించితిరి. అట్లనయెడల, ఆత్మ అపరోక్షజ్ఞానవిషయదేయగుగాని, పరోక్షజ్ఞానవిషయమగుగాడుగదా?.

ఉ. పూర్వోక్త శ్రుతియందుగల, (అయం) అనెడి పదముచేత, ఆత్మకు అపరోక్షత్వముచెప్పబడును. ఆయపరోక్షత్వము ద్వివిధమగును. ప్ర. అందుకుగారణమేమి?. ఉ. చిద్రూపుడగు ఆత్మ, స్వప్రకాశత్వమువల్ల, (అహం) నేనని ప్రత్యక్షముగా స్ఫురించుచుండుటచేత, అపరోక్షజ్ఞానవిషయమగును. మరియు, బుద్ధిచేత, ఆయాత్మను స్వప్రకాశునిగా బాచుటవల్ల, ఆయాత్మ, పరోక్షజ్ఞానవిషయమగును. తాను, ఇతరసాధనము నపేక్షింపకనే, సర్వదా ప్రకాశించుచుండుటయే, స్వప్రకాశత్వమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పరోక్షజ్ఞానకాలేపి విషయస్వప్రకాశతా।

సమాబ్రహ్మస్వప్రకాశ మస్తీత్యేవంబోధనాత్ ॥ ౫౦.

టీ. స్వప్రకాశం- స్వయంప్రకాశమానమగు, బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, అస్తీతి-కలదని, ఏవం-ఈప్రకారము, అనగా స్వప్రకాశరూపముగా ననుట. విబోధనాత్-బుద్ధిచేదెలియుటవల్ల, పరోక్షజ్ఞానకాలేపి - పరోక్షజ్ఞానకాలమందును, విషయస్వప్రకాశతా=విషయ-ఆత్మయొక్క, స్వప్రకాశతా - స్వప్రకాశత్వము, సమా-సమానముగానున్నది.

తా. ప్ర. సరి. ఈ చెప్పినచోప్పున, అపరోక్షజ్ఞానము ద్వివిధమగుగాక. ఇట్లుచెప్పటచేత పరోక్షజ్ఞానవిషయత్వమందులాభమేమి?. ఉ. పరోక్షజ్ఞానియగువాడు, స్వప్రకాశరూపమగు బ్రహ్మముగలదని, ఈప్రకారముగా బుద్ధిచేసేరుగుచున్నాడు. అందుచేత, అపరోక్షజ్ఞానకాలమందువలెనే, పరోక్షజ్ఞానకాలమందును బ్రహ్మముయొక్క స్వప్రకాశత్వము సమానముగా నున్నది. అనగా జ్ఞానవిషయమగు బ్రహ్మముయొక్క స్వప్రకాశత్వము, పరోక్షజ్ఞానవిషయత్వమునకు విరోధిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అహంబ్రహ్మేత్యనుల్లిఖ్య బ్రహ్మస్తీత్యేవముల్లిఖేత్ ।

పరోక్షజ్ఞానమేతన్నభ్రాంతంచాధానిరూపణాత్ ॥ ౫౧.

టీ. అహం-నేను, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమునని, అనుల్లిఖ్య-సాక్షాత్కరించుకొనక, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, అస్తీతి-కలదని, ఏవం-ఈప్రకారము, ఉల్లిఖేత్-ఎరుగును. ఏతత్-ఈ, పరోక్షజ్ఞానం - పరోక్షజ్ఞానము, చాధానిరూపణాత్=చాధ-చాధయొక్క, అనిరూపణాత్-నిరూపణము లేమివల్ల, భ్రాంతం-భ్రాంతిని బొందినది. అనగా మిథ్యాజ్ఞానమనుట. న-కాదు.

తా. ప్ర. అయినే, ప్రత్యగభిన్న పరబ్రహ్మమును గోచరింపజేసెడి, ఈజ్ఞానమునకు పరోక్షభావమెట్లుగలిగెను? ఉ. నేను బ్రహ్మమునైతిని, బ్రహ్మము సాక్షాత్కరించుకొనక, బ్రహ్మముగలదని సామాన్యకారముగా దెలి

సికానుటయే, పరోక్షజ్ఞానమగును. అసగా ఆబ్రహ్మము, ప్రత్యగాత్మయగు నేనేనని ప్రత్యక్షముగా నెరుగమిచేత, ఇది పరోక్షజ్ఞానమేయగునని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ప్రత్యగాత్మయగునేనే, ఆపరబ్రహ్మమునైతిని ప్రత్యక్షముగా నెరుగమిచేత, ఇది భ్రాంతిజ్ఞానముగాదాయేమి? ఉ. ఈ పరోక్షజ్ఞానమునకు మిథ్యాత్వము, ౧. బాధింపబడుటచేతనో, లేక, ౨. ఇది బ్రహ్మమని బ్రహ్మస్వరూపమును ప్రత్యక్షముగా గ్రహింపమిచేతనో, ౩. లేక అపరోక్షత్వముచేత గ్రహించుటకు యోగ్యమైన బ్రహ్మమును పరోక్షత్వముచేత గ్రహించుటచేతనో, లేక, ౪. ప్రత్యగంశమును గ్రహింపమిచేతనో చెప్పము. బ్రహ్మముకలదని సామాన్యకారముగా నెరిగిన ఈపరోక్షజ్ఞానము, బాధింపబడమిచేత, ఇది మిథ్యాజ్ఞానము కానేరదు.

అవ. ఇది మిథ్యాజ్ఞానము గామికి, హేతువు నిప్పుడు వివరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మనాస్తీతిమానంచేత్సాన్యద్బాధ్యేతదాధునివం॥

నచైవంప్రబలంమానం శశ్యామోఽతోనబాధ్యతే॥ ౫౨.

టీ. బ్రహ్మ-బ్రహ్మము; నాస్తీతి-లేదని, మానం - ప్రమాణము, స్యాచ్చేత్-ఉన్నయెడల, తదా- అప్పుడు, ధునివం-నిశ్చయముగా, బాధ్యేత - ఈపరోక్షజ్ఞానము బాధింపబడును. నీవం-ఈప్రకారముగా, ప్రబలం - బలవంతమగు, మానం-ప్రమాణమును, నపశ్యామః - చూచుచున్నవారముగాము. అసగా చూడమనుట. అత-ఆకారణమువల్ల, నబాధ్యతే- బాధింపబడదు.

తా. బ్రహ్మములేదనెడి ప్రమాణమున్నయెడల, అప్పుడు, తప్పక ఈపరోక్షజ్ఞానము బాధింపబడి, మిథ్యాజ్ఞానమగును. ఇట్టి ప్రబల ప్రమాణమును మేముజూడలేదు. ఆకారణమువల్ల, ఈపరోక్షజ్ఞానము బాధింపబడదు. అందుచేత ఈ పరోక్షజ్ఞానము మిథ్యాజ్ఞానము కానేరదు. కనుక, ప్రథమపక్షము గూడదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు. రెండవపక్షమునధికప్రసంగమని చూపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వ్యక్త్యనుల్లేఖమాత్రేణ భ్రమత్వేన్వర్గధీరపి॥

భ్రాంతిసాన్యద్వ్యక్త్యనుల్లేఖాత్సామాన్యోల్లేఖదర్శనాత్॥ ౫౩.

టీ. వ్యక్త్యనుల్లేఖమాత్రేణ-వ్యక్తి-ఇదిబ్రహ్మమని, అనుల్లేఖమాత్రేణ-ప్రత్యక్షముగానెరుగనిమాత్రముచేత, భ్రమత్వేన్వసతి - మిథ్యాభావమగుచుండగా, వ్యక్త్యనుల్లేఖాత్-వ్యక్తి - స్వర్గరూపమును, అనుల్లేఖాత్-ప్రత్యక్షముగా గ్రహింపమివల్లను, సామాన్యోల్లేఖదర్శనాత్-సామాన్యోల్లేఖ - స్వర్గముగలదని

సామాన్యకారముగా, దర్శనాత్-స్ఫురించుటనల్లను, స్వర్గస్థిరపి - స్వర్గజ్ఞానంబును, భ్రాంతిః-మిథ్యాభావముగలది, స్యాత్-అగును.

తా. మరియు, ఇదిబ్రహ్మమని బ్రహ్మస్వరూపమును బ్రత్యక్షముగా నెరుగనిమాత్రముచేతనే, ఈపరోక్షజ్ఞానము మిథ్యయైయ్యెడి పక్షమందు, ఇది స్వర్గమనెడి యాకారముచేత స్వర్గస్వరూపమును ప్రత్యక్షముగా గ్రహింపమిచేతయు, స్వర్గముగలదని, ఇట్లు సామాన్యకారముగా స్ఫురించుటచేతయు, స్వర్గజ్ఞానంబును మిథ్యాజ్ఞానమగునని చెప్పవలసివచ్చును. ఇట్లు చెప్పట, అధికప్రసంగమగును. కనుక, ఇది బ్రహ్మమని బ్రహ్మ స్వరూపమును బ్రత్యక్షముగా నెరుగనిమాత్రముచేత, ఈ పరోక్షజ్ఞానము మిథ్యకాజాలదు. అందుచేత రెండవపక్షంబును గూడదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు మూడవపక్షమును నిరాకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపరోక్షత్వయోగ్యస్య నపరోక్షమతిగ్భ్రమః।

పరోక్షమిత్యనులేఖాదర్థాత్పారోక్ష్యసంభవాత్॥ ౫౪.

టీ. పరోక్షమితి- బ్రహ్మము పరోక్షమనెడియాకారముచేత, అనులేఖాత్-బ్రహ్మమును గ్రహింపమివల్ల, అపరోక్షత్వయోగ్యస్య= అపరోక్షత్వ= ప్రత్యక్షత్వముచేత, యోగ్యస్య-గ్రహించుటకు యోగ్యమైన ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మముయొక్క, పరోక్షమతిః - పరోక్షజ్ఞానము, నభ్రమః - భ్రాంతిజ్ఞానముకానేరదు. అర్థాత్-అర్థమువల్ల, అనగానిదీబ్రహ్మమని, ఈప్రకారము బ్రత్యక్షముగా బ్రహ్మస్వరూపమును గ్రహింపని సామర్థ్యముచేసెనుట. పారోక్ష్యసంభవాత్ - పరోక్షభావము సంభవించుటవల్ల, (పరోక్షత్వం) పరోక్షత్వనిధిగలిగెను.

తా. మరియు, అపరోక్షత్వముచేత గ్రహించుటకు యోగ్యమైన ప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మమును విషయముగాగల పరోక్షజ్ఞానమునకు మిథ్యాభావము సంభవించనేరదు. ప్ర. ఎందువల్లనోజెప్పుము? . ఉ. బ్రహ్మము పరోక్షమనెడి, ఈయాకారముచేత బ్రహ్మమును గ్రహింపమివల్ల, ఇది మిథ్యాజ్ఞానముకానేరదు. అనగా నపరోక్షత్వముచేత గ్రహించుటకు యోగ్యమగు ప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మము, పరోక్షమనెడి, ఈవిధమైన ఆకారముచేత ఆబ్రహ్మమును గ్రహించినయెడల, ఈపరోక్షజ్ఞానము, మిథ్యాజ్ఞానమగుననియు, అట్లు గ్రహింపమిచేత ఈపరోక్షజ్ఞానమిథ్యకాదనియుం దెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఏకారణముచే నట్టిజ్ఞానమునకు బరోక్షత్వముగలిగెనే జెప్పుము? . ఉ. ఇది బ్రహ్మమని, ఈప్రకారముగా, బ్రహ్మస్వరూపము నెరుగనిసామర్థ్యతచేత, ఈజ్ఞా

నమునకు బ్రోక్షత్వస్థిగలిగెనని తెలియవలెను. కనుక, ఈజ్ఞానము మిథ్య, కానేరదు. అందుచేత మూడవపక్షంబును గూడదు.

అవ. ఇప్పుడు, నాలగవపక్షంబునుంగూడదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అసౌగృహీతిర్భ్రాంతిశ్చేష్టుటజ్ఞానంభ్రామోభవత్ |

నిరంశస్యాపిసాంశత్వంవ్యావర్త్యంశవిభేదతః॥ ౫౫.

టీ. అసౌగృహీతిః-అంశ-ప్రత్యగంశమును, అగృహీతిః-గ్రహింపమి, భ్రాంతిశ్చేష్ట - భ్రాంతియగుననియంటివేని, ఘటజ్ఞానం - ఘటజ్ఞానము, భ్రమః-భ్రాంతి, భవేత్-అగును. అసౌగా నంతరావయవములను గ్రహింపమి చేత ఘటాదిజ్ఞానంబును భ్రమయగుననుట. నిరంశస్యాపి-నిరవయవబ్రహ్మమునకును, వ్యావర్త్యంశవిభేదతః-వ్యావర్త్య-నివర్తింపదగిన, అంశ-అంశద్వయముయొక్క, విభేదతః-భేదమువల్ల, సాంశత్వం-అవయవసహితత్వముగలిగియున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మంశమునుగ్రహించినను, ప్రత్యగాత్మాంశమును గ్రహింపమిచేత, ఈపరోక్షజ్ఞానము, మిథ్య, కారాదాయేమి? ఉ. అట్లెనయెడల, ఇది ఘటమని ఘటమునెరిగినను, ఆఘటములోపలనుండెడి అవయవములను గ్రహింపమిచేత ఘటాదిజ్ఞానమునకును, మిథ్యాత్వముసంభవించును. అట్లుగూడదు. కనుక, ఈపరోక్షజ్ఞానము, బ్రహ్మంశమునుగ్రహించినను, ప్రత్యగాత్మాంశమును గ్రహింపమిచేత భ్రాంతిజ్ఞానమని చెప్పరాదు. అందుచేత నాలగవపక్షంబునుంగూడదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితేఘటము, అవయవవంతమగుటవల్ల ఇదిఘటమని ఘటాంశమును గ్రహించినను ఆఘటముయొక్కలోపలనుండెడి అవయవములనుగ్రహింపమిగలదు. బ్రహ్మమే, నిరంశమగుచుండగా, ఆబ్రహ్మంశమును గ్రహింపమెట్లుగలుగును? ఉ. బ్రహ్మమందును నివర్తింపదగిన అంశములురెండుగలవు. ఆరెండంశములవల్ల గలిగిన ఉపాధినిమిత్రకమైన, అవయవసహితత్వము, ఆబ్రహ్మంబునకుం గలదు.

శ్లో॥ అసత్త్వాంశోనివర్తేత పరోక్షజ్ఞానతస్తథా |

అభానాంశనివృత్తిస్సాన్య దపరోక్షధియాకృతా॥ ౫౬.

టీ. పరోక్షజ్ఞానతః-పరోక్షజ్ఞానమువల్ల, అసత్త్వాంశః-బ్రహ్మములేదనెడియంశము, నివర్తేత-నివర్తించును. తథా-అత్రాకారము, అపరోక్షధియా-అపరోక్షజ్ఞానముచేత, అభానాంశనివృత్తిః-అభాన-బ్రహ్మముతోచలేదనెడి, అంశ-అంశముయొక్క, నివృత్తిః-నివృత్తి, కృతా - చేయబడును.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మమందునివర్తింపదగినఅంశద్వయమెద్ది? ఉ. ౧.

బ్రహ్మములేదనియు, ౨. తోచలేదనియుం జెప్పటకు కారణమెద్దిగలదో, అది యే, బ్రహ్మమందునివర్తింపదగిన ఆంశద్వయమగును. ప్ర. అయితే, ఆయంశద్వయమెట్లునివర్తించును? ఉ. కూటస్థబ్రహ్మముకలదనెడిపరోక్షజ్ఞానముచేత కూటస్థబ్రహ్మములేదనెడి (అసత్త్వాంశము) నివర్తించును. మరియు, ఆకూటస్థబ్రహ్మము, నేనేననెడి, ఈయాకారముగల, అపరోక్షజ్ఞానముచేత కూటస్థబ్రహ్మము తోచలేదనెడి, (అధానాంశము) నివర్తించునుని తెలియవలెను.

ఆవ. అపరోక్షత్వముచేత గ్రహించుటకు యోగ్యమైన విషయముయొక్క పరోక్షజ్ఞానము భ్రమగాదనెడి ఈవిషయమును, దృష్టాంతముచేతగూడ, మరల నిప్పుడు దృఢము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ దశమోస్తీత్యవిభాగంతం పరోక్షజ్ఞానమీత్యుతే।

బ్రహ్మోస్తీత్యపితద్యత్సాస్య దజ్ఞానావరణంసమం॥ ౫౭.

టీ. దశమః-పదియవవాడు, అస్తీతి-కలడనెడి, పరోక్షజ్ఞానం - పరోక్షజ్ఞానము, అనగానాపునివాక్యమువల్ల గలిగినజ్ఞానమనుట. యథా - ఏప్రకారము, అవిభాగంతంసత్-భ్రాంతిజ్ఞానముకానిదగుచు, ఈత్యుతే - కనబడుచున్నదో, తద్వత్ - ఆప్రకారము, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, అస్తీతి - కలదనెడిరూపముగల పరోక్షజ్ఞానంబును, స్యాత్-అగును. అనగా వాస్తవమగుననుట. అజ్ఞానావరణం-అజ్ఞాన-అజ్ఞానముయొక్క, ఆవరణం - లేదనిచెప్పటకు గారణమగు ఆవరణాంశము, సమం - రెంటియందును సమానమగును.

తా. దశమడుచావలేదనియు, కలడనియు, విహితుడుజెప్పగా, ఆవిహితునివాక్యమువల్ల గలిగినపరోక్షజ్ఞానము భ్రాంతిజ్ఞానముగానిదగుచు, ఏప్రకారము వాస్తవమగునో, అటువలెనే, కూటస్థబ్రహ్మము గలదనెడి వాక్యమువల్ల గలిగినపరోక్షజ్ఞానంబును భ్రాంతిజ్ఞానముగాక, వాస్తవమేయగును. మరియు, దృష్టాంతభూతుడైన దశమునియందును, దాష్టాంతికమగు కూటస్థబ్రహ్మమందును, అజ్ఞానకార్యమగు, లేడు, లేదనెడి, (అసత్త్వావరణాంశము) సమానముగానుండుటచేత, కలడు, కలదనెడిరూపముగల పరోక్షజ్ఞానంబునకును వాస్తవత్వము సమానముగానున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఆత్మబ్రహ్మేవాక్యార్థే నిశ్చేషేణవిచారితే।

వ్యక్తిగుణ్నిత్యతే యద్వద్దశమస్త్యమసీత్యంతం॥ ౫౮.

టీ. ఆత్మ-ప్రత్యగాత్మ, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమనెడి, వాక్యార్థే-మహావాక్యార్థము, నిశ్చేషేణ-నిశ్చేషముగా, విచారితేనతి-విచారింపబడుచుండగా, దశమః-పదియవవాడు, తస్య-నీవు, అసీతి-కలదనెడి, ఆతః - వాక్యమువల్ల, య

ద్వత్ - ఏప్రకారము పదియవవాడు తనయందు సాక్షాత్కరించుచున్నాడో, (తద్వత్) అటువలెనే, వ్యక్తి - తనయందు బ్రహ్మస్వరూపము, ఉల్లభ్యతే-సాక్షాత్కారమును బొందుచున్నది.

తా. ప్ర. సరి. అయితే, వాక్యమువల్ల పరోక్షజ్ఞానము గలిగెడి పక్షమందు, మరి దేనిచే సపరోక్షజ్ఞానము గలుగునో చెప్పుము? ఉ. విచారణలో గూడిన ఆవాక్యమువల్లనే, అపరోక్షజ్ఞానముగలుగుచున్నది. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. శ్రుతి అయమాత్మాబ్రహ్మ|| ఈప్రత్యేకాత్మయే బ్రహ్మమగుననెడి మహావాక్యార్థమును విచారించినయెడల, పూర్వము పరోక్షముగా గలదని యెరుగబడిన బ్రహ్మము, తనయందు సాక్షాత్కరించుటచేత, నేనే బ్రహ్మమునైతిని పురుషుడపరోక్షముగా నెరుగుచున్నాడు. ఇట్లెరుగుటయే, అపరోక్షజ్ఞానమగును. ప్ర. అయితే, ఇట్లెరుగుటకు దృష్టాంతమేమి? ఉ. నీవు పదియవవాడనైతివనెడి విహితనివాక్యమువల్ల, బూర్వముగలదని పరోక్షముగా నెరుగబడిన దశముడు, తనయందు సాక్షాత్కరించుచున్నాడు. అటువలెనే బ్రహ్మంబును, బురుషునకు సాక్షాత్కరించుటచేత, ఆ పురుషుడు, నేనేబ్రహ్మమునైతినని యెరుగుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. విచారణలోగూడిన వాక్యముచేత అపరోక్షజ్ఞానము గలిగెడిప్రకారము నిప్పుడు దృష్టాంతసహితముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో! దశమఃకథితప్రశ్నైస్త్వ మేవేనిరూపితే!

గణయిత్వస్వేనసహస్వ మీవదశమంస్మరేత్||

౫౯.

టీ. దశమః-పదియవవాడు, కథిత-ఎవడని, ప్రశ్నైక్యతేనతి - ప్రశ్నజేయబడుచుండగా, త్వమేవేతి-నీవేపదియవవాడవని, నిరూపితేనతి- తెలుపబడుచు, స్వేనసహ-తనతోగూడ, గణయిత్వా- తక్కినతోమ్మిదిమందినితెక్కించి, స్వమేవ-తననే, దశమం-పదియవవానినిగా, స్మరేత్-స్మరించును.

తా. నీచేతగలదని చెప్పబడిన, ఆదశము డెచ్చటున్నాడని యడుగగా, నీవేదశముడవని, ఆ విహితము, ఆ దశమునితోడెప్పి తెలిపెను. అప్పుడు, ఆదశముడు, తనతోగూడ, ఇతరులను తోమ్మిదిమందిని తెక్కపెట్టి, నేనే దశముడనైతినని, తననే దశమునిగా స్మరించుచున్నాడు.

అవ. నేను దశముడనైతిననెడి ఈజ్ఞానము, విచారసహితవాక్యమువల్ల బుట్టుటచేత, సంశయ నివర్తయ్యాది రూపమును బొందదని, ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దశమోస్థివాక్యోత్థానధీరస్యవిహస్యతే।

ఆదిమధ్యావసానేషునవత్వస్యసంశయః॥

౬౦.

టీ. దశమః-పదియవవాడను, అస్థీతి-తిననెడి, అస్య - ఈ దశముని యొక్క, ధీ-బుద్ధి, నవిహస్యతే-బాధింపబడదు. ఆదిమధ్యావసానేషు = ఆది-ఆదియందును, మధ్య=మధ్యమందును, అవసానేషు- అంత్యమందును, అనగా తక్కించునప్పుడు తొమ్మిదిమందియొక్క ఆదిమధ్యాంత్యమలయందు ప్రారంభించి గణించిననుట. నవత్వస్య-నవసంఖ్యయొక్క, సంశయః-సంశయము, న-లేదు. అనగా నేను దశముడనో, గానోయనెడి సంశయము లేదనుట.

తా. మరియు, ఈ దశమునకు, నీవే దశముడవైతివని, విహితుడువైతి, లెక్కించిచూపగా, అప్పుడాదశముడు, ఆ విహితునియొక్కవాక్యార్థమునాలోచించి, నేనే దశముడనైతిని యెరిగినబుద్ధిమరియే జ్ఞానముచేతనైనను బాధింపబడదు. మరియు, లెక్కించునప్పుడు, తొమ్మిదిమందియొక్క ఆదిమధ్యాంత్యమలయందు ప్రారంభించి బుద్ధికి భ్రమగలుగునట్లుగా గణించినను, నేను దశముడనో, కానో, యనెడిసంశయముగలుగదు. అందువల్ల, అట్టిజ్ఞానము, దృఢమగు అపరోక్షరూపియని తెలియవలెను. అనగా ఈదశమునకు, నేనే దశముడనైతినినెడి జ్ఞానము, విచారసహితమగు వాక్యమువల్ల బుట్టుటచేత, ఎప్పుటికిని నశింపదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈదృష్టాంతస్థితార్థమునంతయు, దాష్టాంతికమందిప్పుడు, కూర్చున్నాడు.

శ్లో॥ సదేవేత్యాదివాక్యేనబ్రహ్మసత్వంపరోక్షతః।

గృహీత్వాశ్చ త్వచస్యాదివాక్యాద్యవ్యక్తింసముల్లిఖేత్ ॥ ౬౧.

టీ. సదేవ-సృష్టికిబూర్వమందు సద్వస్తువాక్కుటియే యున్నదని చెప్పెడి, ఇత్యాదివాక్యేన - ఇత్యాదివాక్యముచేత, పరోక్షతః- పరోక్షత్వమువల్ల, బ్రహ్మసత్వం=బ్రహ్మ-పరబ్రహ్మముయొక్క, సత్వం- సీతిని, గృహీత్వా-గ్రహించి, తత్త్వమసి=తత్-ఆబ్రహ్మము, త్వం-నీవు, అసి - ఇతివి, ఇత్యాదివాక్యాత్-ఇత్యాదివాక్యమువల్ల, వ్యక్తిం-అద్వితీయబ్రహ్మరూపుడగుతనను, సముల్లిఖేత్ - నేనుబ్రహ్మమునైతిని ప్రత్యక్షముగా నెరుగును.

తా. ఈదృష్టాంతప్రకారము, సృష్టికిబూర్వమందు సద్వస్తువగుబ్రహ్మమొక్కటియేయున్నదనిచెప్పెడి, శ్రు॥ సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వితీయం॥ ఇత్యాదివాక్యముచేత బ్రహ్మముకలదని మొదటపరోక్షత్వముగానిశ్చయించి, ఆబ్రహ్మము జీవరూపముగా దేహమందుబ్రవేశించిననెడి మొదలగు

యుక్తిపర్యాలోచనచేత, ఆ బ్రహ్మమునకు ప్రత్యేకాత్మ రూపత్వమునుభావించి, ఆ పరబ్రహ్మము సీతైశివనిచెప్పెడి, శ్రు || తత్త్వమస్యాది వాక్యముచేత, అద్వితీయబ్రహ్మరూపుడగు తనను, నేను బ్రహ్మమునైతిని సాక్షాత్కరించుకొనుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆదిమధ్యావసానేమస్వస్యబ్రహ్మత్వధీరియం॥

నైవవ్యభిచరేత్తస్మా దాపరోక్ష్య-ప్రతిష్ఠితం॥

౬౨.

టీ. ఇయం-ఈ, బ్రహ్మత్వధీః-బ్రహ్మత్వబుద్ధి, ఆదిమధ్యావసానేషు-పంచకొశములయొక్క ఆదిమధ్యాంత్యములయందు, స్వస్య-తనకు, (వ్యవహారేపి) వ్యవహారము గలిగినను, నైవవ్యభిచరేత్-అన్యవిధముగలదికానేకాదు. తస్మాత్-అందువల్ల, ఆపరోక్ష్యం - ఈబుద్ధి కపరోక్షజ్ఞానత్వము, ప్రతిష్ఠితం-స్థాపించబడెను.

తా. అట్లు బ్రహ్మమును తనయందు సాక్షాత్కరించుకొనుటవల్ల, ఈభురుషునకు పంచకొశములయొక్క ఆదిమధ్యాంత్యములయందు వ్యవహారముగలిగినను, తనయొక్క బ్రహ్మత్వబుద్ధి, అన్యవిధముగానేరదు. అనగా నేను బ్రహ్మమునగుదునో కానోయనెడి సంశయము గలుగదని తెలియవలెను. అందుచేత, ఈ బుద్ధికి అపరోక్షజ్ఞానత్వము దృఢముగా స్థాపించబడెనని తాత్పర్యము.

శ్లో॥ జన్మాదికారణత్వాఖ్యలక్షణేనభృగుంపురా॥

పారోక్ష్యేణగృహీత్వాధవిచారాద్వ్యక్తిమేతుత॥

౬౩.

టీ. పురా-పూర్వము, భృగుః-భృగువనెడి ఋషీశ్వరుడు, జన్మాదికారణత్వాఖ్యలక్షణేన-జన్మాది-జగజ్జన్మస్థితిలయములకు, కారణత్వాఖ్య - కారణభావమనెడి, లక్షణేన - లక్షణముగలవాక్యముచేత, పారోక్ష్యేణ - పరోక్షత్వముగా, గృహీత్వా-బ్రహ్మము నెరిగి, అధ-పిమ్మట, విచారాత్-పంచకొశవిచారమువల్ల, వ్యక్తిం-ప్రత్యేకాత్మరూపబ్రహ్మమును, ఏతుత-చూచినవాడాయెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లు మొట్టమొదట శేవలవాక్యమువల్ల, పరోక్షజ్ఞానము గలుగుననియు, పిమ్మట, విచారసహితవాక్యమువల్లనే అపరోక్షజ్ఞానముగలుగుననియు, ఇట్లు దేనిచేదెలియబడునో జెప్పుము?. ఉ. శైలిరీయకాది శ్రుత్యర్థమునాలోచించుటచేత దెలియబడుచున్నది. ప్ర. అదియెట్లు?. ఉ. పూర్వము భృగువనెడిపేరుగల ఋషీశ్వరుడు, దేనివల్ల, ఈభూతములన్నియుంబుట్టుచున్ననో, అట్లు పుట్టినభూతములు దేనిచేత జీవించుచున్ననో, దేనియందులయించుచున్ననో, దానినివిచారించి తెలిసికొనుననియు, అదియే బ్రహ్మమనియుండెలిపెడి, శ్రు॥ యతోవా ఇమానిధూతాని బాయంతే, యేనబాతానిజే

వంధి, యత్ప్రియంత్యభిసంవిశంతి, తద్విజ్ఞానస్వ, తద్భ్రహ్మ॥ అనెడి జగజ్జన్మస్థితిలయములకు కారణలక్షణరూపముగు వాక్యమును, తనతండ్రియగు వరుణునివల్ల వినినవాడగుచు, ఆవాక్యముచేత జగత్తునకుకారణంబగు బ్రహ్మముగలదని, మొదట పరోక్షముగానెరిగి, పిమ్మట, ఆభృగుఋషి, అన్నమయాది పంచకోశస్వరూపమును విచారించి, ఆ కోశములకు అనాత్మత్వమును నిశ్చయించి, పంచకోశవ్యతిరిక్తుడగు ప్రత్యగాత్మయనెడి బ్రహ్మము నపరోక్షముగా నెరిగినవాడాయెను.

శ్లో॥ యద్యపీత్యమసీత్యత్రవాక్యంనోఽత్ భ్యగోఽపితా॥

తథాప్యన్నంప్రాణమితివిచార్యస్థలము క్రవా॥

౬౪.

టీ. యద్యపి-విచారించగా, అత్ర-ఈతైత్తిరీయక శ్రుతిప్రకరణమందు, భ్యగోః-భృగువుయొక్క, పితా-తండ్రియగువరుణుడు, త్యమసీతి-నీవుబ్రహ్మమైతివనెడి, వాక్యం-వాక్యమును, నోచేత్ - చెప్పలేదనియంటివేని, తథాపి-అట్లేనను, అన్నమితి-అన్నమయమనునట్టియు, ప్రాణమితి - ప్రాణమయమనునట్టి, విచార్యస్థలం = విచార్య-బ్రహ్మమునువిచారించదగిన, స్థలం-ప్రదేశమును, ఉక్రవా - చెప్పినవాడాయెను,

తా. ప్ర. అయితే, ఈతైత్తిరీయకప్రకరణమందు, భృగువుయొక్కతండ్రియగు వరుణుడు, నీవు బ్రహ్మమైతివని భృగువున కుపదేశించినట్లు కనబడలేదు. అట్లుకనబడనప్పుడు, భృగువున కాత్మసాక్షాత్కారమెట్లాయెను? ఉ. నీవుబ్రహ్మమైతివని వరుణుడుపదేశింపకున్నను, అన్నమయ ప్రాణమయమనోమయవిజ్ఞానమయానందమయ కోశములనెడి యర్థమును దెలిపెడివాక్యముచేత, ఆత్మను విచారించదగినస్థలమునుజెప్పెను. అనగా ఆత్మ సాక్షాత్కారమునకు హేతువగువిచారణకు యోగ్యస్థలమును జెప్పెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అన్నప్రాణాదికోశేష సువిచార్యపునఃపునః॥

ఆనందవ్యక్తిమీక్షిత్యాబ్రహ్మలక్ష్యోప్యయాఽయాజత్॥

౬౫.

టీ. పునఃపునః-మూటిమాటికిని, అన్నప్రాణాదికోశేష=అన్నప్రాణాది-అన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయానందమయములనెడి, కోశేష-పంచకోశములయందు, సువిచార్య - ఆత్మనుచక్కగా విచారించి, ఆనందవ్యక్తిం-ఆత్మయొక్క యానందస్వరూపమును, ఈక్షిత్యా - చూచి, అనగా సాక్షాత్కరించుకొనియనుట. బ్రహ్మలక్ష్యోపి = బ్రహ్మ - బ్రహ్మముయొక్క, లక్ష్యోపి-లక్షణంబును, అయాఽయాజత్ - ఆత్మయందేహురైనను. అనగా నాత్మలక్షణమునే బ్రహ్మలక్షణముగా నెరిగెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, అన్నమయ్యాది పంచకోశములను విచారించుచుండగా బ్రత్యగాత్మ్య సాక్షాత్కరించునేగాని, బ్రహ్మమెట్లు సాక్షాత్కరించును? ఉ. ప్రత్యగాత్మ్య బ్రహ్మమగుటవల్ల, ఆభృగుమహర్షి, పంచకోశములను మాటిమాటికిని చక్కగావిచారించి, ఆపంచకోశములయందుండెడి ఆనందస్వరూప ప్రత్యగాత్మ్యను సాక్షాత్కరించుకొని, గ్రామ్యభర్మనిమిత్తకమగు ఈ ఆనందమువల్లనే, ఈ ఘాతములన్నియుం బుట్టుచున్నవనియు అట్లు పుట్టిన ఘాతములు విషయభోగాదినిమిత్తకమగు, ఈయానందముచేతనే జీవించుచున్నవనియు, సుషుప్త్యాదికాలమందు స్వస్వరూపభూతానందమందే సకల ఘాతములును లయించుచున్నవనెడి యర్థముగల, శ్రు || ఆనందాద్ధ్యవఖివ్విమాని భూతానిజాయంతే, ఆనందేన జాతానిజీవంతి, అనందం ప్రయంత్యభిసంవి శంతి|| అనెడి వాక్యములచేత బ్రహ్మలక్షణంబును, ఆయానందరూప ప్రత్యగాత్మ్యయందు గలదని తెలిసికొనెను.

శ్లో॥ సత్యంజ్ఞానమనంతంచ తేష్వంబ్రహ్మస్వలక్షణం|

ఉక్త్వాగుహాహిత త్వేన కోశేష్వేతత్ప్రదర్శితం||

౭౬.

టీ. సత్యం-సత్యత్వంబును, జ్ఞానం - చిద్రూపత్వంబును. అనంతంచ-అనంతస్వభావంబును, బ్రహ్మస్వలక్షణమితి=బ్రహ్మ- బ్రహ్మముయొక్క స్వలక్షణమితి-స్వరూపలక్షణమని, ఏవం-ఈప్రకారము, ఉక్త్వా-శ్రుతిజెప్పి, గుహాహితత్వేన- ఆబ్రహ్మము పంచకోశరూపగుహ లోపలనుండుటచేత, కోశేషు-పంచకోశములయందు ఏతత్-ఈ ప్రత్యగాత్మ్యరూపత్వము, ప్రదర్శిత-శ్రుతిచేజూపబడెను. అనగానాబ్రహ్మమునకే ప్రత్యగ్రూపత్వము చెప్పబడెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మము తటస్థలక్షణత్వముచేత బ్రత్యగాత్మ్యకంటె భిన్నమగుచుండగా, ఆనందరూపత్వముచే నాప్రత్యగాత్మ్యయందు బ్రహ్మలక్షణముగలదని తెలిసికొనుటెట్లు ఘటించును? ఉ. శ్రు || సత్యంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ|| అనెడిశ్రుతి; సత్యజ్ఞానానంతత్వము, బ్రహ్మస్వరూపలక్షణమనితెలిసి, శ్రు. యోవేదనిహితంగుహాయాంపరమేవోమతః|| అనెడివాక్యముచేత పంచకోశరూపగుహయందు, ఆ బ్రహ్మముండుటవల్ల, ఆ బ్రహ్మమునకే ప్రత్యగాత్మ్యరూపత్వము దెలుపబడెను. కనుక, ఆ బ్రహ్మమే, ప్రత్యగాత్మ్యమనెడిపేరుచేత పంచకోశరూపగుహయందున్నదని శ్రుతిజెప్పటవల్ల, ఆబ్రహ్మమునకును, ప్రత్యగాత్మ్యకును, ఎంతమాత్రమైనను స్వరూపభేదములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు, శైత్తిరీయకశ్రుత్యర్థపర్యాలోచనచేత భృగువునకు పరోక్షజ్ఞానపూర్వకవిచారశస్య బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును దెలిపి, ఇప్పుడు ఛాం

వోగ్యత్రతిపర్యాలోచనచేత, ఆ యగ్గమునే బొపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పారోక్ష్యేణవిబుధ్యేంద్రాయ ఆత్మేత్యాదిలక్షణాత్ ।

అపరోక్షీకర్తుమిచ్ఛం శత్రుర్వారంగురుంయయా॥ ౬౭.

టీ. ఇంద్ర-దేవేంద్రుడు, య-ఎవడు, ఆత్మేతి - ఆత్మయనెడి, లక్షణాత్-లక్షణవంతమగువాక్యమువల్ల, పారోక్ష్యేణ-పరోక్షత్వముచేత, విబుధ్య-బ్రహ్మమునెరిగి, అపరోక్షీకర్తుం - అపరోక్షము చేసికొనుటకు, ఇచ్ఛాన-ఇచ్ఛగలవాడగుచు, శత్రుర్వారం - నాలుగుమార్లు, గురుం - బ్రహ్మదేవుని; యయా - పొందెను.

తా. మరియు, ఏయాత్మ, పాపములేనివాడో, మలినములేనివాడో, మృత్యువులేనివాడో, దుఃఖములేనివాడో, నిస్సంశయుడో, అనగా నపరోక్షరూపుడనిచెప్పెడి, శ్రు॥ యత్రాపహతపాస్తా విరజో విమృత్యుర్విశోకోవిజఘత్సః॥ ఇత్యాదివాక్యముచేత బ్రతిపాదింపబడిన లక్షణమువల్ల, దేవేంద్రుడు పరోక్షముగా నాత్మనెరిగి, పిన్నుట, విచారమువల్ల దేహత్రయమును నిరాకరించుటచేత, నాయాత్మ సాక్షాత్కార సిద్ధికొరకు, నాలుగుమార్లు తనగురువైన బ్రహ్మదేవునిదగ్గరకు బోయినట్లు ఛాందోగ్యోపనిషత్తునందు అష్టమాధ్యాయములో వినబడుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడాయగ్గమునే, ఇతరేయోపనిషత్తునందును వినబడుచున్నదని బొపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మనాఇదమిత్యాదౌ పరోక్షంబ్రహ్మలక్షితం ।

అధ్యారోపాపవాదాభ్యాం ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మదర్శితం॥ ౬౮.

టీ. ఇదం-ఈజగంబంతయు, ఆత్మేవా - సృష్టికిబూర్వమందు బ్రహ్మమయముగా నేయుండెననిచెప్పెడి, ఇత్యాదౌ - ఇత్యాది వాక్యమందు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, పరోక్షం-పరోక్షత్వముగా, లక్షితం-శైలుపబడెను. అధ్యారోపాపవాదాభ్యాం=అధ్యారోప - అధ్యారోపముచేతను, అపవాదాభ్యాం-అపవాదముచేతను, ప్రజ్ఞానం-ఆత్మస్వరూపమగు ప్రజ్ఞానము, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమని, దర్శితం-చూపబడెను. అనగా జెప్పబడెననుట.

తా. మరియు, సృష్టికిబూర్వమందు, ఈజగంబంతయు ఆత్మమయముగానుండెననియు, అన్యమెద్దియులేదనియుం జెప్పెడి, శ్రు॥ ఆత్మనాఇదమేకేవవాగ్రతీతీన్నాన్యత్కించనమివత్ ॥ అనెడి వాక్యముచేత బ్రహ్మలక్షణమునుదెలిపి, ఆయాత్మ, లోకములను సృష్టించుచున్నానని సంకల్పించెనని చెప్పెడి, శ్రు॥ సతతతలోకాన్నుసృజే అనెడి వాక్యము మొదలుకొని, శ్రు॥ తస్యత్ర

య ఆవసథాశ్రయస్స స్వస్మా అయమావసథోఽయమావసథః॥ అనెడి వాక్యపర్యంతముగల గ్రంథముచేత బరమాత్మయందు జగంబుకల్పింపబడిన ప్రకారము నుదెలిసి, శ్రు॥ సజాతో భూతాన్యభేదైఖ్యత్కమిహోవ్యంవావదిషత్ ॥ అనెడి వాక్యముచేత, ఆకల్పింపబడిన జగంబునకు అపవాదమును జెప్పి, శ్రు॥ స్వయమే వపురుషంబ్రహ్మతతమ పశ్యదితీదమదర్శమితి॥ అనెడి వాక్యముచేత బ్రత్యగాత్మకు, బ్రహ్మస్వరూపత్వము జెప్పబడెను. మరియు, మరల, శ్రు॥ పురుషోహమే॥ అనెడి ఇత్యాదివాక్యముచేత జ్ఞానసాధనమగు పైరాగ్యముగలుగుటకొరకు గర్భవాసాదిదుఃఖమునుదెలిసి, ఈయాత్మ, ఎవ్వడో మేముపాసించెదమనిచెప్పెడి, శ్రు॥ కోయమాత్మేతి, వయముపాస్తహే॥ ఇత్యాది వాక్యముచేత విచారమువల్ల తత్త్వంపదార్థపరిశోధనపూర్వకముగా, శ్రు॥ ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ॥ అనెడివాక్యముచేత ప్రజ్ఞానస్వరూపుడగు ప్రత్యగాత్మకు బ్రహ్మత్వము జూపబడెను.

అవ. ఈచెప్పిన న్యాయమును, ఇతగ్రతులయందును జాపుచున్నాడు. స్థో॥ అవాంత రేణవాక్యేన పరోక్షాబ్రహ్మాధీర్భవత్ ।

సర్వత్రైవనుహవాక్య విచారాదపరోక్షాధి॥ ౬౯.

టీ. అవాంత రేణ-ఒకానాకటియగు, వాక్యేన-వాక్యముచేత, పరోక్షా-పరోక్షమనెడి, బ్రహ్మాధీః-బ్రహ్మజ్ఞానము, భవేత్-కలుగును. సర్వత్ర-సర్వ శ్రుతులయందును, మహావాక్యవిచారాత్=మహావాక్య - మహావాక్యార్థముయొక్క, విచారాత్ - విచారణమువల్ల, అపరోక్షాధీః - అపరోక్షజ్ఞానము కలుగుచున్నది.

తా. ఒకానాకవాక్యముచేత బ్రహ్మముగలదనెడి పరోక్షజ్ఞానము గలుగును. సర్వశ్రుతులయందును, మహావాక్యార్థ విచారణమువల్లనే, అపరోక్ష బ్రహ్మజ్ఞానము గలుగునట్లు చెప్పబడెనని తెలియవలెను.

క్లో॥ బ్రహ్మపరోక్షసిద్ధ్యర్థం మహావాక్యమితీరితం ।

వాక్యవృత్తావతోబ్రహ్మ పరోక్ష్యేవిమతీర్షహి॥ ౭౦.

టీ. బ్రహ్మపరోక్షసిద్ధ్యర్థం=బ్రహ్మ - బ్రహ్మముయొక్క, అపరోక్షసిద్ధ్యర్థం-సాక్షాత్కారసిద్ధికొరకు, మహావాక్యమితి - మహావాక్యముప్రపత్తింపుచున్నదని, వాక్యవృత్తా-వాక్యవృత్తియందు, ఈరితం-చెప్పబడెను. అతః-మహావాక్యమువల్ల, బ్రహ్మపరోక్ష్యే=బ్రహ్మ-బ్రహ్మముయొక్క, అపరోక్ష్యే-అపరోక్షజ్ఞానవిషయమై, విమతిః-వివాదము, నహి - లేనేలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, మహావాక్యవిచారము, అపరోక్షజ్ఞానమును గలిగి.

చున నెడివిషయమును, మీ రేకల్పించిచెప్పితిరేమోచెప్పుడు? ఉ. బ్రహ్మము యొక్క అహోక్షణానమును సిద్ధింపజేయుటకొరకు మహావాక్యము బ్రవర్తిం చుచున్నదని వాక్యవృత్తియనెడి గ్రంథమందు, శ్రీశంకరాచార్యులు జెప్పిరి. కనుక, మహావాక్యార్థనిచారమువల్ల, బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూపముగల అహోక్షణానముగలుగున నెడివిషయమై, వివాదమేమియు లేనేలేదని యభిప్రాయము.

అవ. వాక్యవృత్తియందు, శ్రీమదాచార్యులు చెప్పినప్రకారము నిప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో ఆలంబనతయాభాతియోస్సత్ప్రత్యయశబ్దయోః॥

అంతఃకరణసంభిన్నబోధస్సత్వంపదాభిధః॥

౨౦.

టీ. యః-ఏ, అంతఃకరణసంభిన్నబోధః = అంతఃకరణసంభిన్న-అంతఃకరణోపాధికమగు, బోధః-బోధరూపముగలదో, సః- ఆబోధరూపము, అస్తత్ప్రత్యయశబ్దయోః-అస్తత్ప్రత్యయ-సేన నెడిక్షానమునకును, శబ్దయోః- సేన నెడిశబ్దమునకును, ఆలంబనతయా-విషయత్వముచేత, భాతి-స్ఫురించుచున్నది. సః-అట్టివిధముగలబోధ, త్వంపదాభిధః= త్వం-నీవనెడి, పద - పదమే, అభిధః-పేరుగలదగును. అనగా, తత్త్వమసి, అనెడి మహావాక్యమందుగల, త్వంపదనాచ్యార్థమగుననుట.

తా. సేన నెడిక్షానమునకును, సేన నెడి శబ్దమునకును, ఆధారముగా, అంతఃకరణోపాధికమగు, నీబోధగలదో, ఆబోధ, తత్త్వమసి, అనెడిమహావాక్యమందుగల, త్వం, అనెడి పదముచే జెప్పదగినదగును.

అవ. ఇట్లు, త్వంపదనాచ్యార్థమును దెలిపి, ఇప్పుడు, తత్త్వపదనాచ్యార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయోపాధిర్జగద్యోని సర్వజ్ఞత్వాదిలక్షణః॥

పారోక్ష్యశబ్దసత్త్వాద్భాగ్యైకస్తత్త్వదాభిధః॥

౨౧.

టీ. మాయోపాధిః=మాయ-మాయయే, ఉపాధిః - ఉపాధిగాగలిగినట్టి యు, జగద్యోనిః=జగత్-ప్రపంచమునకు, యోనిః- కారణమైనట్టియు, సర్వజ్ఞత్వాదిలక్షణః=సర్వజ్ఞత్వాది - సర్వజ్ఞత్వాది ధర్మరాశియే, లక్షణః-లక్షణముగాగలిగినట్టియు, పారోక్ష్యశబ్దః-పరోక్షత్వధర్మవిశిష్టమైనట్టియు, సత్త్వాద్భాగ్యైకః=సత్త్వాది-సత్యజ్ఞానాదికమే, ఆత్మకః-స్వరూపముగాగల పరమాత్మ, తత్త్వదాభిధః=తత్త్వద-తత్త్వదమే, అభిధః-పేరుగలవాడగును. అనగాతత్త్వమసి, అనెడి మహావాక్యమందుగల, తత్త్వపదనాచ్యార్థమగుననుట.

తా. మరియు, ఆపరమాత్మ, మాయోపాధికుడును, జగత్కారణుడును,

పరోక్షత్వభర్త విశిష్టుడునగును. ఇదియే పరమాత్మకు, తటస్థతామగును. మరియు, ఆ పరమాత్మ, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడగును. అట్టి పరమాత్మయే, తత్త్వమసి, అనెడి మహావాక్యమందుగల, తత్త్వముచే జెప్పదగినవాడగునని తెలియవలెను.

ఆవ. ఇట్లు, తత్త్వంపదార్థములను దెలిపి, వాక్యార్థమును బోధించుటకొరకు లక్షణావృత్తి, ఆశ్రయింపదగినదగునని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రత్యక్షరోక్షతైకస్య సద్విత్తీయత్వపూర్ణతా।

విరుద్ధ్యేతేయతస్తస్మాద్విక్షణా సంప్రవర్తతే॥

౭౩.

టీ. ఏకస్య-ఏకవస్తువునకు, ప్రత్యక్షరోక్షతా=ప్రత్యక్ష-ప్రత్యగ్భవంబును, అనగా బుద్ధింద్రియాది సర్వప్రపంచమునకు నాంతరముగా వర్తించుచు సాక్షిత్వముచే బ్రకాశించుచుండుటనుట. పరోక్షతా-పరోక్షత్వంబును, సద్విత్తీయత్వపూర్ణతా=సద్విత్తీయత్వ-సద్విత్తీయత్వముతోగూడిన, పూర్ణతా-పరిపూర్ణత్వంబును, యతః-ఏకారణమువలన, విరుద్ధ్యేతే-విరోధమునుబొందుచున్నవో, తస్మాత్-అకాగణమువలన, లక్షణా-లక్షణావృత్తి, సంప్రవర్తతే-ప్రవర్తించుచున్నది.

తా. మరియు, ఒక్కటియగు బ్రహ్మవస్తువు, ప్రత్యగ్భవత్యయనైనది నామముచేత దేహమందు సర్వాంతరముగానుండి బుద్ధింద్రియాది సర్వప్రపంచమునకును సాక్షిత్వముగా స్ఫురించుచుండుటచేత స్వప్రకాశత్వమును బొందియున్నది. మరియు, ఆ బ్రహ్మవస్తువే, ఆకాశాది సర్వజగదాధారముగానుండి ప్రత్యగ్భవతే ప్రత్యక్షత్వముగా స్ఫురించక, పరోక్షత్వమును బొందియున్నది. మరియు, ప్రత్యగ్భవతే, దేహేంద్రియాది నైవేత్యముతోగూడి, పరిచ్ఛిన్నత్వమును బొందియున్నాడు. సర్వజగదాధారమగు బ్రహ్మమే, పరిపూర్ణత్వమును బొందియున్నది. ఈ ప్రత్యగ్భవత్యయ, ఆ బ్రహ్మంబును, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపలక్షణముచేత ఏకత్వమును బొందియుండుటవల్ల, అట్టి అద్విత్తీయవస్తువునకు, ఈ పూర్వోక్త ప్రకారము, ౧. ప్రత్యక్ష పరోక్షత్వంబును, ౨. సద్విత్తీయత్వముతోగూడిన పూర్ణత్వంబును గలిగియుండుట, విరోధమగును. కనుక, లక్షణావృత్తి, ఆశ్రయింపదగినదగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తత్త్వమస్యాదివాక్యేషు లక్షణాభాగలక్షణౌ।

సోయమిత్యాదివాక్యేష్ట పదయోరివనాపరా॥

౭౪.

టీ. సో-యమితి-అదేవదత్తుడనెడి, ఇత్యాది వాక్యస్థపదయోరివ=ఇత్యాదివాక్యస్థ-ఇత్యాదివాక్యగతములగు, పదయోరివ-పదములయందువలె,

తత్త్వమస్యాదివాక్యేషు తత్-ఆలంబ్యము, త్వం-నీవు, అసి-అభివనెడి, ఆది-ఇత్యాది, వాక్యేషు-వేదాంతవాక్యములయందు, భాగలక్షణ-విరుద్ధాంతమును పరిత్యజింపజేసెడి రూపముగల, లక్షణ-జహదజహల్లక్షణము, అనగా విడచి విడువని లక్షణమనుట. (అశ్రయణీయా) - ఆశ్రయింపదగినదగును. అపరా-ఇతరలక్షణము, అనగాజహల్లక్షణ అజహల్లక్షణములు రెండుననుట. స-ఆశ్రయింపదగినవికావు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆలంబ్యమెట్టిది? ఉ. వాక్యం || సోఽయందేవదత్తః=ఆగాలమందక్కడ బాడబడినదేవదత్తడే నీడనెడి యర్థముగల, ఇత్యాది వాక్యములయందు విరుద్ధభాగములను పరిత్యజింపజేసెడి రూపముగల, జహదజహల్లక్షణమెట్టూ శ్రయింపబడునో, అటువలెనే, తత్త్వమస్యాది మహావాక్యములయందును, జహదజహల్లక్షణ మాశ్రయింపబడునేగాని, ౧. జహల్లక్షణంబును, ౨. అజహల్లక్షణంబును, ఈరెండును ఆశ్రయింపబడవు.

ప్ర. అయితే, లక్షణమెన్నివిధంబులోబెప్పుము? ఉ. ౧. (జహల్లక్షణము=విడచినలక్షణము) అనియు, ౨. (అజహల్లక్షణము = విడువనిలక్షణము, అనియు, ౩. (జహదజహల్లక్షణము= విడచివిడువనిలక్షణము) అనియు, ఇట్లు లక్షణావృత్తి, త్రివిధముగానున్నది. ప్ర. అయితే, ఆందు, ౧. (జహల్లక్షణము=విడచినలక్షణము) అనునదియెట్టిది? ఉ. వాక్యం (గంగాయాం ఘోషః=గంగయందు గొల్లపల్లెయున్నది.) అనెడి వాక్యమందుండెడి గంగయనెడి పదమునకుప్రవాహమనియర్థముగును. కనుక, ఈయర్థము విరుద్ధమగుటచేత, ఈయర్థమునుబొత్తిగావిడచి, ఆగంగయుద్ధునందు గొల్లపల్లెయున్నదనెడి యర్థమును గ్రహించుటయే, జహల్లక్షణమనబడును. ఇట్లు, (తత్త్వమసి) అనెడిమహావాక్యమందుగల, త్వం=నీవు) అనెడిపదార్థమైన కూటస్థస్వరూపమును బొత్తిగావిడచినయెడల, ముముక్షువులయొక్క స్వరూపమే లేకపోవును. కనుక, జహల్లక్షణము మహావాక్యార్థమందు గ్రహింపందగదు. ప్ర. సరి. ౨. (అజహల్లక్షణము=విడువనిలక్షణము) అనునదియెట్టిది? ఉ. (మంచాఃకోశంతి= మంచములుకూయుచున్నవి.) అనెడివాక్యార్థము ప్రత్యక్షవిరోధమగుటచేత, (మంచాః= మంచములు) అనెడి పదమును విడువకనే, మంచములమీదనుండెడి పురుషులు కూయుచున్నారనెడి యర్థమును గ్రహించుటయే, అజహల్లక్షణ మనబడును. ఇది విడిపింపజేయని రూపముగలదగుటచేత, ఇది మహావాక్యార్థమందు, యుక్తముగానేకాదు. ప్ర. సరి. ౩. (జహదజహల్లక్షణము= విడచివిడువనిలక్షణము) అనునదియెట్టిది? ఉ. వాక్యం || (సోఽయందేవదత్తః) అనెడి వాక్యమునకు, ఆకాల

మఱదు గంగాతీరమందు జూడబడిన దేవదత్తుడే వీడని, యరమగును. కనుక, ఈయగ్రమందు విరుదములగు, ఆదేశమీదేశములును, ఆకాల మీకాలములును, ఆవయస్సు ఈవయస్సు మొదలగు విరుద్ధాంశములనన్నిటినివిడచి, కేవల లక్ష్యగ్ర భూతుడైన దేవదత్తుడే వాక్యార్థమని గ్రహించినట్లు, (తత్త్వమసి) అనెడిమహా వాక్యమందును, తత్త్వంపదార్థములైన బ్రహ్మకూటస్థులకు ఉపాధులగు, మాయా అవిద్యలను, వానికార్యములగు సర్వజ్ఞత్వకించితత్వాది సకలధర్మముల నువిడిచి, కేవలచైతన్యమాత్రమునకు వైకళ్యమును గ్రహించుటయే, (జహదజ హల్లతూమ) అని చెప్పబడును. ఇదియే లక్ష్యగ్రమగును. కనుక, ఈ చెప్పబడినప్రకారమే, (ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ, అహంబ్రహ్మస్మి, ఆయమాత్మాబ్రహ్మః) అనెడిమహావాక్యములకును లక్షణావృత్తిచేత లక్ష్యగ్రమును గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ సంసర్గోవావిశిష్టోవా వాక్యార్థోనాత్రసమ్యతః।

అఖండైకరసత్వేన వాక్యార్థోవిదుషాంమతః॥

2౪.

టీ. అత్ర-ఇక్కడ, అనగా మహావాక్యములయందనుట. వాక్యార్థః-వాక్యార్థము, సంసర్గోవా-సంసర్గాన్వయరూపముగానైనను, విశిష్టోవా-విశిష్టాన్వయరూపముగానైనను, సమ్యతః-అంగీకరింపబడదు. వాక్యార్థః-మహావాక్యార్థము, అఖండైకరసత్వేన-అఖండైకరసత్వముచేత, అనగా స్వగతాదిభేద శూన్యవస్తుమాత్రరూపముగాననుట. విదుషాం-పండితులకు, మతః-సమ్యతమగును.

తా. ప్ర. అయితే, వా॥ గామానయః-గోవునుదెమ్ము. అనెడి యిత్యాదివాక్యములయందు లక్షణావృత్తిలేకనే వాక్యార్థముబోధింపబడుచున్నది. అటువలెనే, ఈ మహావాక్యములయందును లక్షణావృత్తినాశ్రయించకనే వాక్యార్థమును బోధింపరాదాయేమి? ఉ. లోకమందు, గోవునుదెమ్ము, అనెడియిత్యాదివాక్యములయందుగల, పదములచేత స్ఫురింపబడెడి ఆకాంక్షాదివంతములగు గవాదిపదార్థములయొక్క అన్వయము వాక్యార్థత్వముచే నంగీకరింపబడును. ఇది సంసర్గాన్వయమునకు దృష్టాంతమగును. మరియు, వా॥ నీలంమహత్సుగం ధ్యత్వలం-మంచిపరిమళ ముగల నల్లగలువ; అనెడి యిత్యాది వాక్యములయందు, నలుపుమొదలగు ధర్మములతోగూడియుండెడి కలువ, వాక్యార్థత్వముగా గ్రహింపబడును. ఇది విశిష్టాన్వయమునకు దృష్టాంతమగును. ఈప్రకారముగా మహావాక్యములయందు సంసర్గరూపముగానైనను, విశిష్టరూపముగా నైనను, వాక్యార్థత్వ మంగీకరింపబడదు. మరియునగా, అఖండాన్వయరూపముగా, మహావాక్యార్థము పండితులకు సమ్యతమగును. అనగా సజాతీయవిజాతీయస్వగతభేద శూన్యమగు కేవలవస్తుమాత్రరూపమైన వాక్యార్థము పండితు

లకు సమ్యక్తమగుననుట. కనుక, సంసర్గ విశిష్టరూపాన్వయములు రెండును, మహావాక్యములయందు పండితులకు సమ్యక్తములుగావు. అందుచేత లక్షణావృత్తి, ఆశ్రయింపదగినదగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, అఖండైకరసరూపమగు వాక్యార్థమునుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రత్యగ్బోధోయత్యాతీసోఽద్యయానందలక్షణః।

అద్యయానందరూపశ్చ ప్రత్యగ్బోధైకలక్షణః॥ ౭౬.

టీ. యః-ఏ ప్రత్యగ్బోధః-సర్వాంతరుడగు చిద్రూపుడు, అనగా ప్రత్యగ్గాత్మయనుట. ఆధాతి-బుద్ధ్యాదిసాక్షీత్వముచేత స్ఫురించుచున్నావో, సః-ఆప్రత్యగాత్మ, అద్యయానందలక్షణః - అద్వితీయానంద లక్షణముగల పరమాత్మయగును. అద్యయానందరూపశ్చ - అద్వితీయానందరూప పరమాత్మయు, ప్రత్యగ్బోధైకలక్షణః=ప్రత్యక్-సర్వాంతరమగు, బోధ-బోధయే. ఏకముఖ్యమైన, లక్షణః-స్వరూపముగలవాడగును. అనగా ప్రత్యగాత్మయేయగుననుట.

తా. అట్లు లక్షణావృత్తినాశ్రయించి, తత్త్వమస్యాది మహావాక్యములకు అఖండాన్వయముచేత వాక్యార్థము జేయగా, దేహింద్రియాది సర్వప్రపంచమునకులోగా బుద్ధ్యాది సాక్షీత్వముచేత, ఏబోధస్వరూపుడగు (ప్రత్యగాత్మ) స్ఫురించుచున్నావో, ఆప్రత్యగాత్మ, అద్వితీయానందరూప పరమాత్మయగును. ఆ అద్వితీయానందరూప పరమాత్మయు ఈబోధస్వరూపుడగు ప్రత్యగాత్మయేయగునని, ఇట్లువాక్యవృత్తియనెడి గ్రంథమందు, శ్రీశంకరాచార్యులు మహావాక్యార్థవిచారణవల్ల అపరోక్షజ్ఞానము గలుగుననిచెప్పిరి.

శ్లో॥ ఇత్యమన్యోన్యతాదాత్మ్యప్రతిపత్తిర్యదాభవేత్।

అబ్రహ్మత్వంత్యవర్థస్యవ్యావర్త్యేతితదైవహి॥ ౭౭.

టీ. ఇతం-ఈపూర్వోక్తప్రకారము ప్రత్యగాత్మపరమాత్మలకు, అన్యోన్యతాదాత్మ్యప్రతిపత్తిః=అన్యోన్యతాదాత్మ్య-పరస్పర స్వరూపైక్యమయొక్క, ప్రతిపత్తిః-జ్ఞానము, యదా-ఎప్పుడు, భవేత్-కలుగునో, తదైవ-అప్పుడే, త్యవర్థస్య=త్వం-త్వమనెడి పదమయొక్క, అర్థస్య-అర్థమగు ప్రత్యగాత్మకు, అబ్రహ్మత్వం - భ్రాంతినిధ్ధజీవభావము, వ్యావర్త్యేతి-నివర్తించును. హి-ఇది ప్రసీద్ధమనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లు అఖండార్థజ్ఞానముచేత బ్రహ్మజ్ఞానమేమి? ఉ. ఈపూర్వోక్తప్రకారముప్రత్యగాత్మ పరమాత్మలయొక్క అన్యోన్యస్వరూపైక్యజ్ఞానము గలుగుచుండగా, అప్పుడే, (తత్త్వమని) అనెడి వాక్యమందు గల

త్వంపదార్థమగు ప్రత్యగాత్మకు ఛాంతిచేత సిద్ధించియుండెడి జీవభావము నివరించును.

శ్లో॥ తదర్థస్యచపారోక్ష్యంయశ్చేవంకింతతశ్చృణు॥

పూర్ణానందైకరూపేణప్రత్యగోచ్ఛోవత్వతే॥ 2౦.

టీ. తదర్థస్యచ=తత్-తత్పదముయొక్క, అర్థస్య-అర్థమగు బ్రహ్మమనకు, పారోక్ష్యంచ=పరోక్షత్వంబును నివరించును. అనగా పరోక్షజ్ఞానైకవిషయత్వంబును నివరించుననుట. యద్యేవ=ఈప్రకారము నివరించినయెడల, తతః=అందువల్ల, కింలాభమేమని యంటివేని, శృణు=చేపదవినుము. ప్రత్యగోచ్ఛోః=ప్రత్యక్ష-స్వాంతరుడగు, బోధః - బోధస్వరూపప్రత్యగాత్మ, పూర్ణానందైకరూపేణ=పూర్ణ-పరిపూర్ణత్వంబును, ఆనంద-ఆనందత్వంబును, ఏకముఖ్యమగు, రూపేణ-స్వరూపముచేత, అవత్తితే=సిద్ధిబొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, పూర్వోక్త ఆఖండార్థజ్ఞానముచేత (తత్త్వమసి) అనెడి వాక్యమందుగల త్వంపదార్థమగు ప్రత్యగాత్మకు ఛాంతిసేద్యవత్త్వము నివరించుటయేగాక, తత్త్వమసి) అనెడి వాక్యమందుగల తత్పదార్థమగు బ్రహ్మమనకుగల పరోక్షజ్ఞానైక విషయత్వంబును నివరించుచున్నది. ప్ర. సర. ఇట్లునివరించుటచేత లాభమేమి?. ఉ. బుద్ధాదులకు సాక్షిభావముగా స్ఫురించుచుండెడి, ఈబోధస్వరూప ప్రత్యగాత్మయే, పరిపూర్ణానందైక స్వరూపమగుచున్నది.

శ్లో॥ ఏవంసతిమహావాక్యా త్వరోక్షజ్ఞానమీర్షతే॥

యైస్తేషాంశాస్త్రసిద్ధాంతవిజ్ఞానంశోభతేసరా॥ 2౧.

టీ. ఏవంసతి=ఇట్లుఖండైకరసజ్ఞానమగుచుండగా, యైః - ఏజనులచేత, మహావాక్యాత్ మహావాక్యార్థమువల్ల, పరోక్షజ్ఞానం - పరోక్షజ్ఞానము, ఈర్ష్యతే=చెప్పబడునో, తేషాం=అట్టిజనులకు, శాస్త్రసిద్ధాంతవిజ్ఞానం=శాస్త్రసిద్ధాంత-వేదాంతశాస్త్రసిద్ధాంతముయొక్క, విజ్ఞానం - విజ్ఞానము, శోభతే=రాగ-మిక్కిలియధికముగా ప్రకాశించును. అనగా నట్టిజనులు మూర్ఖులనియభిప్రాయము.

తా. ప్ర. అయితేవా॥ సమయబలేన సమ్యక్పరోక్షానుభవసాధనమాగమః-వేదము సమయబలముచేత తేస్సగా పరోక్షానుభవసాధనమని వేదలక్షణము చెప్పబడియుండగా, మహావాక్యము, అపరోక్షజ్ఞానమును గలిగించునని యెట్లు చెప్పవచ్చును?. ఉ. పూర్వోక్తప్రకారము, మహావాక్యార్థ విచారమువల్ల, ఆఖండైకరసరూపమగు (అనగా సజాతీయనిజాతీయ స్వగతభేదహ

స్వమైన) అపరోక్షజ్ఞానము గలుగుచుండగా, ఏజనులచేత మహావాక్యమువల్ల పరోక్షజ్ఞానము చెప్పబడునో, అట్టిజనులయొక్క వేదాంతశాస్త్రసిద్ధాంతవిజ్ఞానము మిక్కిలి ప్రకాశించునని, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు పరిహాసముచేసెను అసగా నట్టిజనులు వేదాంతసిద్ధాంత రహస్యమునెరుగరని, యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆస్తాంశాస్త్రస్యసిద్ధాంతో యుక్త్యావాక్యాత్పరోక్షధీః।

స్వర్గాదివాక్యవనైవవందశమేవ్యభిచారతః॥

౮౦.

టీ. శాస్త్రస్య-వేదాంతశాస్త్రముయొక్క, సిద్ధాంతః - సిద్ధాంతము, ఆస్తాం-ఉండుగాక. యుక్త్యా-అనుమానప్రమాణముచేత, స్వర్గాదివాక్యవత్=స్వర్గాది-స్వర్గాదికమును ప్రతిపాదించెడి, వాక్యవత్-వాక్యమువలె, వాక్యాత్-మహావాక్యమువల్ల, పరోక్షధీశ్చేత్-పరోక్షజ్ఞానముగలుగునని యంటివేని, దశమే-పదియవవానియందు, వ్యభిచారతః-వ్యాప్తిలేమివల, నైవం- ఇట్లుగాదు.

రా. ప్ర. వేదాంతశాస్త్రసిద్ధాంతము నట్లుండనిమ్ము. అనుమానప్రమాణముచేత, వివాదాస్పదమగు మహావాక్యము స్వర్గాదికమును ప్రతిపాదించెడివాక్యమువలె, వాక్యసామాన్యమగుటవలన పరోక్షజ్ఞానమును కలిగించునది యేయగువాని, అపరోక్షజ్ఞానమును గలిగింపజాలదు గదా?. ఉ. ఈపేతువు నియమముగా నంటటనువ్యాపించునదిగాదు. ప్ర. అదియెట్లు?. ఉ. వా! దశమస్తవమసి నీవు పదియవవాడ జైతివనెడి వాక్యత్వము గలుగుచుండగా, అచ్చట అపరోక్షజ్ఞానముగలుగుచున్నది. కనుక, మహావాక్యముచేత అపరోక్షజ్ఞానము గలుగుచుండగా, గలుగదని చెప్పురాదు.

శ్లో॥ స్వతోపరోక్షజీవస్యబ్రహ్మత్వమపివాంఛతః।

నశ్చేన్సిద్ధాపరోక్షత్వమిత్యుక్తిర్నహత్వహే॥

౮౧.

టీ. బ్రహ్మత్వం-పరోక్షబ్రహ్మస్వరూపమును, వాంఛతః-ఇచ్చయించుటవల్ల, స్వతః-స్వభావముగా, అపరోక్షజీవస్యాపి-అపరోక్షత్వముగలజీవునకును, సిద్ధాపరోక్షత్వం=సిద్ధ-స్వతస్సిద్ధమగు, అపరోక్షత్వం - అపరోక్షస్వభావము, నశ్చేదితి-నాశమును బొందుననెడి, యుక్తిః-యుక్తి, అహే-అహా, మహతీ - గొప్పచగును.

రా. ఇదియునుంగాక, (స్వతః) అపరోక్షత్వముగలజీవుడు, పరోక్షబ్రహ్మత్వమును గోరుటచేత, అట్టిజీవునకు, స్వతస్సిద్ధముగానుండెడి అపరోక్షత్వము నశించుననిచెప్పెడి యుక్తి, అహే మిక్కిలి గొప్పదియగును. అసగా, త్వంపదార్థమగు జీవునకు పరోక్షత్వమలేమిచేతను, మహావాక్యముపరోక్షబ్రహ్మమును దెలుపుటచేతను, అట్టి జీవునకు మహావాక్యము పరోక్షజ్ఞాన

మునుగూడ, గలిగింపజాలదని, అంగీకరింతువేమో చెప్పుమని యభిప్రాయము.
ఇక్కడ, జీవుడనగా ప్రత్యేకాత్మయగును.

శ్లో॥ పృథ్విమిష్టపతోమూల మపిసప్తమితీదృశం॥

తా॥ కరివచనంసార్థం సంపన్నంత్యత్రసాదతః॥ ౮౨.

టీ. పృథ్వి-వడ్డిని, ఇష్టవత్ - కోరెడివానియొక్క, మూలమపి-మూలధ
సంబును, సప్తమితి-నాశమునుబొందెనెడి, ఈదృశం-ఈలాటి, తాకకం-లోక
సంబంధమగు, వచనం-వాక్యము, త్యత్రసాదతః = త్యక్త-నీయొక్క, ప్రసా
దతః-అనుగ్రహమువల్ల, సార్థం-సార్థకత్వమును, సంపన్న-పొందినదాయెను.

తా. ప్ర. స్వతః, అపరోక్షత్వముగలజీవుడు, పరోక్ష బ్రహ్మత్వము
నుగోరుచు, తన అపరోక్షత్వమును పోగొట్టుకొనునెడి విషయము, నాకు ఇష్ట
మేయగును?. ఉ. ఇందుకు నీవు సమ్మతించినయెడల, వడ్డిని కోరెడివానియొ
క్కయూశ, మూలధసంబును జేరుచునెడి, లోకవాక్యము, ఇప్పుడు నీయను
గ్రహమువల్ల, సార్థకమాయెను.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ఒకవిధమైన ఆక్షేపము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ అంతఃకరణసంభిన్నబోధోజీవోఽపరోక్షతాం॥

అన్తఃకృతపాథిసద్భావాన్మిత బ్రహ్మనుపాధితః॥ ౮౩.

టీ. ఉపాధిసద్భావాత్ = ఉపాధి-ఉపాధియొక్క, సద్భావాత్-స్థితివల్ల,
అంతఃకరణసంభిన్నబోధః = అంతఃకరణ-అంతఃకరణముచేత, సంభిన్న-పరి
చ్ఛిన్నత్వమునుబొందిన, బోధః-చిద్రూపుడగు, జీవః-జీవుడు, అపరోక్షతాం-
అపరోక్షత్వమునుగూర్చి, అర్హతి-తగుచున్నాడు. బ్రహ్మతు-బ్రహ్మమే, అను
పాధితః-ఉపాధితేనిదగుటవలన (అపరోక్షతాం) అపరోక్షత్వమును గురించి,
నార్హతి - తగదు.

తా. ప్ర. అయితే, అంతఃకరణోపాధిగలజీవునకు, ఉపాధిగలిగియుం
డుటవలన, ఆ జీవునకు అపరోక్షత్వము గలిగియుండును. బ్రహ్మమునకు
ఉపాధితేమిచేత, ఆబ్రహ్మమునకు అపరోక్షత్వముతగదని చెప్పరాదాయెను?.

అవ. ఇప్పుడు, సిద్ధాంతి, బ్రహ్మమునకు నిరుపాధికత్వము సిద్ధింపదని
పరిహారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నైవంబ్రహ్మత్వబోధస్యసోపాధివిషయత్వతః॥

యావద్విదేహకైవల్యముపాధేరనివారణాత్॥ ౮౪.

టీ. బ్రహ్మత్వబోధస్య- బ్రహ్మత్వజ్ఞానమునకు, సోపాధివిషయత్వతః=
సోపాధి-ఉపాధితోగూడిన, విషయత్వతః- విషయముగలిగియుండుటవలన, ఆన

గా బ్రహ్మముగలిగియుండుటవల్లననుట. వైవం - ఇట్లు చెప్పరాదు. అనగా బ్రహ్మమునకు ఉపాధిలేదని చెప్పరాదనుట. విదేహకైవల్యం- విదేహముక్తి, యావత్-కలిగిడిపర్యంతము, ఉపాధేః- జీవునియొక్క ఉపాధి, అనివారణాత్- నివారించమివలన, (జ్ఞానస్మరణోపాధివిషయత్వం) జ్ఞానమునకు సోపాధికవిషయత్వము గలిగియున్నది.

తా. ఉ. బ్రహ్మమునకు ఉపాధిలేదని చెప్పరాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. జీవునకు (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి ఆకారముగల, ఏబ్రహ్మరూపత్వజ్ఞానముగలదో, అట్టిజ్ఞానము అంతఃకరణోపాధి సహితముగానున్నది. కనుక, అట్టిజ్ఞానమునకు విషయమగు బ్రహ్మంబును, ఉపాధిసహితముగానుండవలయును. మరియు, జ్ఞానమగు బ్రహ్మమునకు ఉపాధిసహితత్వములేకనే, జ్ఞానమునకు సోపాధికవిషయత్వము సంభవింపదు. ప్ర. అయితే, జ్ఞానమునకు సోపాధికవిషయత్వ మెందువల్లగలుగునో జెప్పుము? ఉ. జీవునకు విదేహముక్తి గలిగిడి పర్యంతము, అంతఃకరణోపాధి, నివర్తింపదు. అందుచేత జ్ఞానమునకు విషయమగు బ్రహ్మంబును, ఉపాధిసహితముగానున్నదని యంగీకరించవలసినది యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అంతఃకరణసాహిత్య రాహిత్యాభ్యాంవిశిష్యతే।

ఉపాధీర్జీవభావస్యబ్రహ్మతాయాన్యవాన్యథా॥ ౮౫.

టీ. జీవభావస్య-జీవభావమునకును, బ్రహ్మతాయాన్య-బ్రహ్మభావమునకును, ఉపాధిః - ఉపాధితత్వము, అంతఃకరణసాహిత్య రాహిత్యాభ్యాం- అంతఃకరణ - మనస్సుయొక్క, సాహిత్య - సంబంధముచేతను, రాహిత్యాభ్యాం-లేమిచేతను, విశిష్యతే-భేదత్వమునుబొందుచున్నది. అన్యథా- మరియు కవిధముచేత, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆ జీవబ్రహ్మములకుగల, ఉపాధిద్వయభేదమును జెప్పుము? ఉ. జీవునకు, అంతఃకరణసంబంధమే, ఉపాధియగును. ఆయంతఃకరణసంబంధము లేమియే, బ్రహ్మమునకు ఉపాధియగుగాని, మరియు ఉపాధిలేదు.

శ్లో॥ యథావిధిరుపాధిస్సాన్యప్రతిషేధస్తథానకిం।

సువర్ణలోహభేదేనశృంఖలాత్వంసభిద్యతే॥ ౮౬.

టీ. విధిః-భావరూపమగు అంతఃకరణసంబంధము, యథా- ఏప్రకారము, ఉపాధిః-ఉపాధి, స్సాన్యత్-అగునో, తథా- ఆప్రకారము, ప్రతిషేధః-అథావరూపమగు అంతఃకరణవియోగము, నకిం- ఉపాధికాదాయేమి. అనగా నగు

ననుట. సువర్ణతోహభేదన = సువర్ణ-బంగారముయొక్కయు, రోహ- ఇనుము
యొక్కయు, భేదన-భేదముచేత, శృంఖలాత్వం - బంధకత్వము, నభిద్యతే-
భేదింపబడదు.

తా. ప్ర. అయితే, అంతఃకరణ సంబంధము, భావరూపమగుటచేత,
అది యుపాధియనుగాని, అభావరూపమగు అంతఃకరణవియోగమును, ఉపా
ధినిగాజెప్పట, ఉచితమెట్లుగును? ఉ. భావరూపమగు అంతఃకరణసంబంధ
ము ఉపాధి, ఎట్లుగునో, ఆప్రకారమే, అభావరూపమగు అంతఃకరణ వియో
గంబును, ఉపాధియేయగును. ప్ర. అయినను, భావాభావరూపత్వ లక్షణము
గల అవాంతరభేదముకనబడుచుండునుగదా? ఉ. ఈభేదముచేత కొంచెమై
నను ప్రయోజనములేదని, ఆభేదమును అనాదరించవలెను. ఇందుకు దృష్టాంత
మును జెప్పదవలెను. బంగారముచేతనైనను ఇనుముచేతనైనను సంకెళ్ళను
చేసి, ఆ సంకెళ్ళచేత పురుషుని బంధింపజేయవచ్చును. అట్లు పురుషునియొ
క్క సంచారమును అడ్డగింపజేసెడి విషయమందు, ఉపయోగించని బంగారు
ఇనుము మొదలగువానిభేదము, ఏప్రకారముగా అనాదరింపదగినదగునో, ఆప్ర
కారమే, భావాభావరూపభేదంబును, ఆదరింపదగినదికాదు. అనగా, భేదహే
తువగు కార్యమెంతపర్యంతముండునో, అంతపర్యంతము ఉపాధిత్వమని, వా
యావత్కార్యమవసాయిభేదహేతోః॥ ఇట్లు ఉపాధిలక్షణము చెప్పబడుట
చేత, అట్టిలక్షణము అంతఃకరణసంబంధ తద్వియోగములనెడి రెంటియందు
నుండుటనల్ల, అభావరూపమగు అంతఃకరణవియోగంబును ఉపాధియేయగున
నియు, మరియు, వ్యవహారమునెడి పర్యంతము బ్రహ్మము ఉపాధిగలదేయ
గుననియుం దెలియవలెను.

అవ. విధినలె, నిషేధంబును, బ్రహ్మబోధోపాయత్వముచేత బ్రహ్మ
పాధియగునని ధృఢీకరించుటకొరకు, విధినిషేధములురెండును, బ్రహ్మబోధో
పాయములుగా, శ్రీమదాచార్యులచేత నిరూపింపబడిననని, ఇప్పుడు జూచు
న్నాడు.

శ్లో॥ అతద్వ్యావృత్తిరూపేణ సాక్షాద్విధిముఖేనచ॥

వేదాంతానాంప్రవృత్తిస్సాక్ష్యాద్విధేత్యాచార్యభాషితం॥౭.

టీ. అతద్వ్యావృత్తిరూపేణ=అతత్ - ప్రపంచముయొక్క, వ్యావృత్తి
రూపేణ-నిషేధోపాయముచేతను, సాక్షాత్-సాక్షాత్తుగా, విధిముఖేనచ-వాచక
శబ్దప్రయోగముచేతను, ద్విధా-ద్వివిధముగా, వేదాంతానాం-ఉపనిషత్తులకు,
(బ్రహ్మణి) బ్రహ్మమందు, ప్రవృత్తిరితి - ప్రపంచముగలిగియున్నదని, ఆచా

2గ. (భా - ౨)

ర్యభాషితం-ఆచార్య-ఆచార్యులచేత, భాషితం- సంభాషింపబడెను. అనగా బ్రతిపాదించబడెననుట.

తా. శ్రీ! నేతి నేతి! అనెడి శ్రుతిప్రకారము, ఇదియాత్మగాదిది యాత్మగాదని, దేహేంద్రియాది సర్వప్రపంచమును నిషేధించుటయే, వ్యావృత్తియని చెప్పబడును. అట్టివ్యావృత్తియనెడి ఉపాయముచేతను, మరియు, బ్రహ్మము, సహూపమనియు, చిహూపమనియు, అనంతరూపమనియుం జెప్పెడి, శ్రీ! సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ|| ఇత్యాదిశ్రుతిప్రకారము, వాచక శబ్దప్రయోగవిధానపూర్వకముచేతను, ఈ రెండువిధములుగా, ఉపనిషత్తులకుబ్రహ్మమందు ప్రవర్తనము గలిగియున్నదని, శ్రీమదాచార్యులచేత బ్రతిపాదించబడెను.

శ్లో|| అహమర్థః పరిత్యాగా దహంబ్రహ్మేధీకుతః|

వైచమంశస్య హిత్యాగో భాగలక్షణయోదితః||

౮౮.

టీ. అహమర్థః పరిత్యాగాత్ - అహమర్థ - అహంశద్ధార్థమగు కూటస్థాత్మను, పరిత్యాగాత్ - విడుచుటవలన, అహం-నేను, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమునైతి ననెడి, ధీ-జ్ఞానము, కుతః - ఎక్కడనుంచిగలుగును. అనగా గలుగదనుట. (ఇతిచేత్) ఇట్లంటివేసి, వైచం-ఇట్లు ఆక్షేపింపరాదు. భాగలక్షణయా- జహదజహల్లక్షణముచేత, అంశస్యహి - అహంశద్ధార్థమందు గల జడాంశమునకే, త్యాగః-పరిత్యాగము, ఉదితః - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఉపనిషత్తులు, ఇదియాత్మగాదిది యాత్మగాదని దేహేంద్రియాదిప్రపంచమును నిషేధించుటచేత, బ్రహ్మమును బోధించుచున్నవనియంగీకరించినయెడల, అహంశద్ధార్థమగు కూటస్థునిగూడ, విడువవలసివచ్చును. అట్లు కూటస్థాత్మను విడచినయెడల, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారకజ్ఞానము సామానాధికరణ్యముచే నెట్లు ఉదయించును? ఉ. ఇట్లు ఆక్షేపింపరాదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. జహదజహల్లక్షణముచేత అహంశద్ధార్థమందుగల జడాంశముమాత్రమే, విడువబడెనుగాని, కూటస్థాత్మ విడువబడలేదు. కనుక, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి ఆకారకజ్ఞానము, లభింపబడునని తెలియవలెను.

అవ. జడాంశత్యాగముచేత బ్రహ్మమును బోధించెడిప్రకారము నిష్పదు స్పష్టముగా బాపుచున్నాడు.

శ్లో|| అంతఃకరణసంత్యాగా దవశిష్టే చిదాత్మని|

అహంబ్రహ్మేతివాక్యేన బ్రహ్మత్వంసాక్షాణీకృతే||

౮౯.

టీ. అంతఃకరణసంత్వాగాత్=అంతఃకరణ- మనస్సుయొక్క, సంత్వాగాత్-పరిత్యాగముకంటె, అవశిష్ట-మిగిలిన, చిదాత్మని- చీద్రూపుడగు, సాక్షి-కూటస్థునియందు, అహం-నేను, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమునైతి ననెడి, వాక్యేన-వాక్యముచేత, బ్రహ్మత్వం-బ్రహ్మభావము, ఈశ్వరే- చూడబడుచున్నది. అనగా ననుభవించబడుచున్నదనుట.

తా. అహంశబ్ధార్థమందుగల జడౌశమగు అంతఃకరణమును విడువగా నేపించినట్టి చీద్రూపకూటస్థునియందు, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి మహావాక్యముచేత బ్రహ్మత్వము జూడబడుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ స్వప్రకాశోపిసాక్ష్యేషధీవృత్త్యావ్యాప్యతేన్యవత్ |

ఫలవ్యాప్యత్వమేవాస్య శాస్త్రకృద్భిర్నివారితం॥ ౯౦.

టీ. ఏషః-ఈ, సాక్షి-కూటస్థాత్మ, స్వప్రకాశోపి-స్వయంప్రకాశరూపుడైనను, అన్యవత్-ఘటాదివస్తువువలె, ధీవృత్త్యా-బుద్ధివృత్తిచేత, వ్యాప్యతే-వ్యాప్తినిబొందుచున్నాడు. అనగా వ్యాపింపబడుచున్నాడనుట. అన్య-ఈకూటస్థునకు, ఫలవ్యాప్యత్వమేవ= ఫల-వృత్తిప్రతిబింబిత చిదాభాసరూపముచేత, వ్యాప్యత్వమేవ - వ్యాప్తినిబొందుటయే, అనగా వ్యాపింపబడుటయే యనుట. శాస్త్రకృద్భిః-శాస్త్రకర్తలచేత, నివారితం-నివారింపబడెను. అనగా వృత్తివ్యాప్యత్వము నివారింపబడలేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, అద్వితీయుడైన ప్రత్యగాత్మ, స్వప్రకాశుడైయుండగా, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారముగల బుద్ధివృత్తిచేత నెరుగబడు తెల్లుగలుగును?. ఉ. నేను స్వప్రకాశుడననెడి బుద్ధివృత్తి గలుగుచుండుటవలన, బుద్ధివృత్తిచేత ఘటాదికము వ్యాపింపబడినట్లు, ఈ ప్రత్యగాత్మయు, బుద్ధివృత్తిచేత, నేను బ్రహ్మమునని యెరుగబడుచున్నాడు. ప్ర. సరి. అట్లైనయెడల, మీమతము అపస్థాంతముగాదాయేమి?. ఉ. ఫలముచేత, ఈ ప్రత్యగాత్మ, వ్యాపింపబడడనియేపూర్వాచార్యులు చెప్పిరిగాని, బుద్ధివృత్తిచేత ప్రత్యగాత్మకు వ్యాప్యత్వములేదనిచెప్పలేదు. గనుక, స్థాంత విరోధములేదు. అనగా, ఈ ప్రత్యగాత్మ, స్వయంప్రకాశత్వముచేత ప్రకాశించుచుండుటవలన, ఫలముయొక్క వ్యాప్యత్వము, ఈ ప్రత్యగాత్మకు నిరాకరింపబడెనని యభిప్రాయము. బుద్ధివృత్తియందు ప్రతిబింబింపబడినచిదాభాసుడు, ఫలమనిచెప్పబడును.

అవ. ఆత్మయందు ఫలవ్యాప్తలేదని జాఘటకారకు, ఇప్పుడు ఆనాత్మకు, వృత్తిచేతను ఫలముచేతను వ్యాప్తిగలదని చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బుద్ధితత్త్వనివాభాసౌ వ్యాపసేవ్యాగోఽభిఘటం |

తత్రాజ్ఞాన-ధియానశ్యేదాభాసేనఘటస్ఫురేత్ || ౯౦.

టీ. బుద్ధితత్త్వచిదాభాసా=బుద్ధి-బుద్ధివృత్తియు, తత్త్వ- ఆ బుద్ధివృత్తియందుగల, చిదాభాసా-ఫలంబును, ద్వావపి - ఈ రెండును, ఘటం- ఘటమును, వ్యాప్తుతః-వ్యాపించుచున్నవి. తత్ర-ఆ రెంటిలో, ధియా- ప్రమాణరూపబుద్ధివృత్తిచేత, అజ్ఞానం-అజ్ఞానము, నశ్యేత్ - నాశమునుబొందును. ఆభాసేన-చిదాభాసునిచేత, ఘటః-ఘటము, స్ఫురేత్-స్ఫురించును.

తా. బుద్ధివృత్తియు, చిదాభాసుడును, ఈ రెండును ఘటమునువ్యాపించియుండును. ప్ర. అయితే, ఆ రెండును వ్యాపించుటచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. ఆ రెంటిలో ప్రమాణభూతమైన బుద్ధివృత్తిచేత అజ్ఞానము నశించును. అనగా జ్ఞానాజ్ఞానములకు నిరోధమగుటవలన, ప్రమాణభూతమగు బుద్ధివృత్తిచేత అజ్ఞానము నశించునని యభిప్రాయము. మరియు, ఘటము, జడత్వముచేత, (స్వతః) స్ఫురింపబలమివలల, చిదాభాసునిచేత స్ఫురించునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, అనాత్మకంటె ఆత్మయందు విలక్షణత్వమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మణ్యజ్ఞాననాశాయవృత్తివ్యాప్తిరశేత్యతే |

స్వయంస్ఫురణరూపత్వాన్నాభాసఉపయుజ్యతే || ౯౧.

టీ. బ్రహ్మణి-ప్రత్యగాత్మయందు, అజ్ఞాననాశాయ=అజ్ఞాన-అజ్ఞానము యొక్క, నాశాయ-నాశముకొరకు, వృత్తివ్యాప్తిః = వృత్తి- బుద్ధివృత్తియొక్క, వ్యాప్తిః-వ్యాప్యత్వము, అనగా బుద్ధివృత్తి వ్యాపించుటనుట. అశేత్యతే-అపేక్షింపబడుచున్నది. స్వయం-తాను, అనగా బ్రత్యగాత్మయనుట. స్ఫురణరూపత్వాత్-స్ఫురణరూపముగలిగియుండుటవలన, ఆభాసః-చిదాభాసుడు, నోపయుజ్యతే - ఉపయోగింపబడడు.

తా. ప్రత్యగాత్మ పరబ్రహ్మములయొక్క ఏకత్వము, అజ్ఞానముచేత నావరించబడియుండుటవలన, ఆ అజ్ఞానము నివర్తించుటకొరకు. (తత్త్వమస్యాది) మహావాక్యమువలన బుట్టినట్టి, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారముగలబుద్ధివృత్తిచేత, ప్రత్యగ్రూప బ్రహ్మమందు వ్యాప్తి అపేక్షింపబడును. మరియు, ఆ బుద్ధివృత్తియందు చిదాభాసుడున్నను, ఆ ప్రత్యగ్భ్రహ్మమునకు (స్వతః) స్ఫురణరూపము గలిగియుండుటచేత, ఆప్రత్యగ్భ్రహ్మమును స్ఫురింపజేయుటకొరకు, ఆచిదాభాసుడు ఉపయోగింపబడడని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ చెప్పబడిన యర్థమును దృష్టాంతప్రదర్శనముచే విశదీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ చక్షుర్దీ పాపపేక్ష్యేతే ఘటాదేర్దర్శనేయధా।

నదీపదర్శనేకింతుచక్షురేకమపేక్ష్యతే॥

౯౩.

టీ. ఘటాదేః-ఘటాదిపస్తురాశియొక్క, దర్శనే - దర్శనమందు, చక్షుర్దీపా-నేత్రదీపములు రెండును, అపేక్ష్యేతే- అపేక్షింపబడుచున్నవి. దీపదర్శనే=దీప-దీపమును, దర్శనే-చూచుటయందు, న - ఆ రెండునపేక్షింపబడవు. కింతు-మరియేమనగా, ఏకం-ఒక్కటియగు, చక్షుః-నేత్రము, యధా-ఏప్రకారముగా, అపేక్ష్యతే-అపేక్షింపబడుచున్నదో.

తా. అంధకారముచేత కప్పబడిన ఘటాది పదార్థ రాశినిజూచుటయందు, నేత్రదీపములు రెండునపేక్షింపబడుచున్నవి. దీపమును జూచుటయందు, నేత్రమొక్కటియే అపేక్షింపబడుగాని, నేత్రదీపములు రెండు నపేక్షింపబడవు. ఆటువలెనే, ప్రత్యగ్భూప్రకృతమందును, అజ్ఞానము నశించుటకొరకు, బుద్ధివృత్తి ఒక్కటియే ఉపయోగింపబడుగాని, చిదాభాసు డుపయోగింపబడదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ స్థితోవ్యసాచిదాభాసోబ్రహ్మణ్యేకీభవత్ప్రసంగం।

నతుబ్రహ్మణ్యతీతయం ఫలంకుర్యాద్భూతివత్॥

౯౪.

టీ. అసా-ఈ, చిదాభాసః- చిదాభాసుడు, స్థితోఽపి - బుద్ధివృత్తియందు స్థితినిబొందియున్నను, బ్రహ్మణి-ప్రత్యగ్భూప్రకృతమందు, ఏకీభవత్ - ఏకీభూతుడైయుండును. ఘటాదివత్-ఘటాదికమంచువలె, బ్రహ్మణి- ప్రత్యగాత్మయందు, పరం-అన్యమగు, అతిశయం-అధికమైన, ఫలంతు-ప్రయోజనమునో, అనగాస్ఫురణలక్షణాతిశయముననుట. నకుర్యాత్-కలిగింపజాలడు.

తా. ప్ర. అయితే, బుద్ధియందును, దానివృత్తులయందును చిదాభాసుడు స్వాభావికముగా నుండుటచేత, ఘటాదులయందువలె బ్రహ్మమందును బుద్ధివృత్తివ్యాపించుచుండగా, ఆవృత్తివ్యాప్తిబలమువల్ల, చిదాభాసుడువ్యాపించియుండదాయేమి? ఉ. ఘటాద్యాకారవృత్తియంచువలె, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడియాకారము గల బుద్ధివృత్తియందు చిదాభాసుడున్నను, ఈప్రత్యగాత్మయగు బ్రహ్మముకంటె భిన్నముగాబ్రకాశింపడు. మరియేమనగా మధ్యాహ్నకాలమందు గల ప్రచండసూర్యునియొక్క ఎండనడుమ వర్షించెడి దీపప్రభ, ఆయెండలోఁగి యేకీభూతమైనట్లు, ఈచిదాభాసుడును. ప్రత్యగాత్మయందు ఏకీభూతుడైయుండును. కనుక, ఘటమును స్ఫురింపజేసినట్లు, ఈచిదాభాసుడు బ్రహ్మమందు స్ఫురణలక్షణాతిశయమును గలిగింప జేయజాలదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అప్రమేయమనాదించే త్యత్రత్రత్యేదమీరితం।

మననైవేదమాప్తవ్యమిధీవ్యాప్యతాశ్చతా॥

౯౫.

టీ. అత్ర-ఈవిషయమై, అప్రమేయం బ్రహ్మమప్రమేయమనియు, అనాదించేతి-అనాదియనియుంజెప్పెడి, త్రత్యా-త్రుతిచేత, ఇదం- ఈఫలవ్యాప్తిరూపిత్యము, ఈరితం-చెప్పబడెను. ఇదం-ఈబ్రహ్మము, మననైవ - మనంబుచేతనే, ఆప్తవ్యమితి - పొందదగినదనిచెప్పెడి త్రుతిచేత, ధీవ్యాప్యతా= ధీ-బుద్ధివృత్తియొక్క, వ్యాప్యతా-వ్యాప్తి, త్రతా - నిబబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రత్యగ్భూహ్మమందు ఫలవ్యాప్తిలేదనియు, వృత్తివ్యాప్యత్వము ఉన్నదనియుంజెప్పెతిరి. ఈవిషయమై ప్రమాణమేమి? ఉ. బ్రహ్మము నిర్వికల్పకమనియు, అంత్యములేనిదనియు, హేతుదృష్టాంతము లేనిదనియు, అప్రమేయమనియు, అదిలేని, ఏబ్రహ్మమును పండితుడెరిగి సర్వసంసారబంధవిముక్తుడగునో, అనిచెప్పెడి, త్రుతి నిర్వికల్పమనంతంచ హేతుదృష్టాంతవృత్తిం అప్రమేయమనాదించ యజ్ఞాత్వాముచ్యతేబుధః ॥ అనెడి అమృతచింతూపనిషత్తునందుగల అప్రమేయశబ్దముచేత, బ్రహ్మమందు ఫలవ్యాప్తిలేదనిచెప్పబడెను. మరియు, మనస్సుచేతనే బ్రహ్మముపొందదగినదగునని చెప్పెడి, త్రుతి మననైవేదమాప్తవ్యం నేహనానాస్తికించన॥ అనెడి కత్రుతిచేత, బ్రహ్మమందు వృత్తివ్యాప్తిగలదని నిబబడుచున్నది. కనుక, ఈరెండుత్రుతులును ప్రమాణముగనుని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆత్మానంచేద్విజానీయా దయమస్మీహివాక్యైః।

బ్రహ్మస్వరూప్తిముల్లిభ్య యోబోధసోభిధీయతే॥

౯౬.

టీ. అయం-ఈస్వప్రధానందరూప పరమాత్మ, అస్మీతి - నేనైతనిని, ఆత్మానం-తనను, విజానీయాచ్ఛేత్-పురుషుడెరిగనయెడల ననిచెప్పెడి, వాక్యతః-వాక్యమువల్ల, బ్రహ్మత్వవ్యక్తిం- బ్రహ్మ-సత్యాదిలక్షణ బ్రహ్మభిన్నమగు, ఆత్మవ్యక్తిం-ప్రత్యగాత్మస్వరూపమును, ఉల్లిభ్య-విషయకారింబి, యః-ఏ, బోధః-జ్ఞానముపుట్టుచున్నవో, సః-ఆజ్ఞానము, అభిధీయతే - ఈవాక్యముచేత జెప్పబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, జీవునియందుగల అపరోక్షజ్ఞానదుఃఖనివృత్తులనెడిరెండవస్థలను, త్రుతి ఆత్మానంచేద్విజానీయా దయమస్మీతిపూరుషః । కిమిచ్ఛక్తౌకస్యకామాయ శరీరమనుసంజ్వరేత్॥ అనెడిమంత్రముచే జెప్పబడెనని, ఈత్మప్తిదిపమందుగల (౪౮) నలుబదియైదిమిదవశ్లోకముచేత మీరు జెప్పితిరి. ఆమంత్రమందు ఏవాక్యముచేత అపరోక్షజ్ఞానము చెప్పబడెనోచెప్పుము? ఉ.

సత్యజ్ఞానానందలక్షణముగల పరబ్రహ్మముకంటె అభిన్నమగు ప్రత్యగాత్మ స్వరూపమును సాక్షాత్కరించుకొని, ఏయపరోక్షజ్ఞానముబుచ్చుచున్నదో, అయ పరోక్షజ్ఞానావస్థ, శ్రు || ఆత్మానంచే ద్విజానీయా దయమస్మేతి పూరుషః || అనెడి ఈవాక్యముచే జెప్పబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అస్తుబోధోఽపరోక్షోత్రమహావాక్యతత్తదాప్యసౌ |

నదృఢశ్చ ఏవతాదీనామాచారైఃపునరీరణాత్ || ౯౭.

టీ. అత్ర-ఈబ్రహ్మాత్మవిషయమందు, మహావాక్యత్ - విచారసహిత మహావాక్యార్థమువల్ల, అపరోక్ష-సాక్షాత్కారభూతమగు, బోధః-జ్ఞానము, అస్తు-కలుగుగాక. తథాపి-అట్లుకలిగినను, ఆచారైః - శ్రీశంకరాచార్యుల చేత, పునః-మరల, అనగావాక్యార్థజ్ఞానోత్పత్త్యంతరమందనుట. శ్రవణా దీనాం-వేదాంతశ్రవణమనన నిదిధ్యాసానుష్ఠానము, ఈరణాత్-చెప్పబడుట వల్ల, నదృఢః - దృఢముగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, పూర్వోక్తప్రకారము, విచారసహిత వేదాంతవా క్యార్థమువల్లనే, అపరోక్షజ్ఞానము సిద్ధించెడిపక్షమందు, సూ || ఆప్యత్తిరసక్య దుపదేశాత్ || ఇత్యాదివాక్యముచేత మాటిమాటికి ననుష్ఠింపవలెనని జెప్పబడి నవేదాంతశ్రవణాదికము ననుష్ఠింపవలసిన పనిలేదుగదా?. ఉ. ఈ బ్రహ్మాత్మ విషయమందు ఒకానొకప్పుడు విచారసహిత మహావాక్యార్థముచేత అపరోక్ష జ్ఞానముగలిగినను, అట్టిజ్ఞానము దృఢముగానిలువజాలదు. కనుక, మహావాక్యార్థవిచారమువల్ల జ్ఞానముగలిగినప్పట్లయు, మాటిమాటికిని వేదాంతశ్రవణాది కము ననుష్ఠింపవలెనని, శ్రీశంకరాచార్యులచేత జెప్పబడెను. ఇట్లు శంకరా చార్యులచేత చెప్పబడుటవల్ల, అట్లుగలిగిన అపరోక్షజ్ఞానము దృఢముగాని ల్పుటకొరకు, వేదాంతశ్రవణాదికమును మాటిమాటికి జేయవలెననెడియర్థము లభింపబడుచున్నది. అనగా, జ్ఞానోత్పత్తియైన పిప్పటగూడ, ఆచార్యులచేత జ్ఞానదార్థ్యతకొరకు జెప్పబడిన వేదాంతశ్రవణాద్యనుష్ఠానమును జేయవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. శ్రీశంకరాచార్యులచేత, ఏవాక్యముచే నిట్లు చెప్పబడెననెడిశం కరాగా, ఆశంకరాచార్యవాక్యము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అహంబ్రహ్మేతివాక్యార్థ బోధోయావద్ధృఢీభవేత్ |

శమాదిసహితస్తావ దభ్యసేచ్ఛేవతాదిక || ౯౮.

టీ. అహం-నేను, బ్రహ్మేతి-బ్రహ్మమైతి ననెడి యాకారముగల, వా క్యార్థబోధః=వాక్యార్థ-మహావాక్యార్థవిచారజనితమగు, బోధః-అపరోక్షజ్ఞాన

ము, యావత్-ఎంతకాలమునకు, దృఢభవేత్ - దృఢముగలదగునో, తావత్-
అంతపర్యంతము, శమాదిసహితస్సక్=శమాది - శమదమాదులతోటి, సహిత
స్సక్- కూడినవాడగుచు, శ్రవణాదికం - వేదాంత శ్రవణ మననాదికమును,
అభ్యసేత్ - అభ్యసించవలెను.

తా. మహావాక్యార్థ విచారజనితమగు, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడియా
కారముగల అపరోక్షజ్ఞానము ఎప్పటికి దృఢముగలదగునో, అంతపర్యంతము
పురుషుడు శమదమాదులతో గూడినవాడగుచు వేదాంతార్థ శ్రవణ మనననిది
ధ్యానముల నభ్యసించవలెనని, శ్రీశంకరాచార్యులు జెప్పిరి.

శ్లో॥ బాధంసంతప్యదార్థస్య హేతవశ్యుత్త్యనేకతా।

అసంభావ్యత్వమర్థస్య విపరీతాచభావనా॥

౯౯.

టీ. హి-ఏకారణమువల్ల, శ్రుత్యనేకతా= శ్రుతి-శ్రుతులయొక్క, అనే
కతా-నానాత్వంబును, అర్థస్య-అద్వితీయబ్రహ్మరూపముయొక్క, అసంభావ్య
త్వం-అసంభావితత్వంబును, విపరీతా-విపరీతమనెడి, భావనాచ-భావనయు,
అదార్థస్య-అదార్థతకు, హేతవః-హేతువులు, బాధం - సర్వవిధములచేత,
సంత-కలవో.

తా. ప్ర. అయితే, వేదాంతవాక్యప్రమాణమువల్ల బుట్టినజ్ఞానము, దృఢ
ముగానిలువమికి గారణమేమి? ఉ. శ్రుతులయొక్క నానావిధత్వమువల్ల గలి
గెడిసంశయము, ప్రథమహేతువగును. మరియు, అఖండైకరసమగుఅద్వితీయ
బ్రహ్మరూపము లౌకికముగాదనిభావింపమి, అసంభావ్యమని చెప్పబడును.
ఈ అసంభావ్యత్వము రెండవహేతువగును. మరియు, మరల కర్తృత్వాద్యభి
మానముగలుగుట, విపరీతభావనయనిచెప్పబడును. ఈవిపరీతభావనము మూడ
వహేతువగును. ఇట్లు, అపరోక్షజ్ఞానము దృఢముగానిలువమికి, సర్వవిధముల
చేతను, ఈచెప్పబడిన మూడుహేతువులును గలిగియున్నవని తాత్పర్యము.
పూర్వోక్తములగు, ౧. సంశయము, ౨. అసంభావన, ౩. విపరీతభావన, అనె
డి ఈమూడును ఒక్కొక్కటి రెండేసివిధములుగానున్నవి. ఎట్లునగా, ౧. ప్రమా
ణగతసంశయమనియు, ౨. ప్రమేయగత సంశయమనియు, ౧. ప్రమాణగత
అసంభావనయనియు, ౨. ప్రమేయగత అసంభావనయనియు, ౧. ప్రమాణగ
తవిపరీతభావమనియు, ౨. ప్రమేయగతవిపరీతభావమనియు, ఇట్లు రెండేసివి
ధములుగానున్నవి. ప్ర. సరి. అందు ప్రమాణగతసంశయం జెయ్యది? ఉ.
శ్రుతి, కర్మమును ప్రదిపాదించుచున్నదో, లేక, శిష్టంబగు ప్రత్యగ్భూహ్మ
మును ప్రతిపాదించుచున్నదో, యనిగలిగెడి శ్రుతివిషయమైన సంశయము,
ప్రమాణగతసంశయమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ప్రమేయగతసంశయంబెది?

ఉ. జగత్కారణమనువు బ్రహ్మమే, లేక, ప్రధానాదులో, యనిగలిగెడిసంశయము, ప్రమేయగత సంశయమనిచెప్పబడును. ప్ర. సరి. ప్రమాణగత అసంభావనాది? ఉ. బ్రహ్మము శుద్ధవస్తువగుటవల్ల, అన్యప్రమాణముచేత పుని వ్యామలవలె నెరుగబడుచున్నందున, ఆశుద్ధబ్రహ్మము జగత్కారణమగునని, శ్రుతులుప్రతిపాదించనేగవనెడి నిశ్చయము, ప్రమాణగతాసంభావమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ప్రమేయగత అసంభావమెది? ఉ. జగత్తుకంటె బ్రహ్మము విలక్షణమైయుండుటచేత, ఆబ్రహ్మముజగత్కారణమని చెప్పరాదనియు, ప్రధానాదులే జగత్కారణమనెడి నిశ్చయము, ప్రమేయగతాసంభావమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ప్రమాణగత విపరీతభావంబెది? ఉ. బ్రహ్మముశుద్ధవస్తువగుటచేత, శ్రుతులకు శుద్ధబ్రహ్మమును బ్రతిపాదించుటయందు తాత్పర్యములేదనియు, మరియు శ్రుతులు శుద్ధబ్రహ్మమును ప్రతిపాదించిన యెడల పురుషునకు ప్రవృత్తి నివృత్తులుగూడవనియు, అందుచే బ్రయోజనములేకపోవుననియు, లోకమందు బ్రవృత్తిపూర్వకముగానే పురుషార్థముకనబడుచున్నదనియు, ఇట్లుదోచుటయే, ప్రమాణగత విపరీతభావంబని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ప్రమేయగత విపరీతభావంబెది? ఉ. అశుద్ధ్యాదివికారములతోగూడుకొనియుండెడి జగంబునకు కారణమగు బ్రహ్మంబును అశుద్ధ్యాదులతో గూడుకొనియుండవలెననియు, అట్లుండమిచేత ప్రధానాదులే జగంబునకు గారణమని బుద్ధియందుదోచుటయే, ప్రమేయగత విపరీతభావంబని చెప్పబడును. మరియు, ఈచెప్పబడిన సంశయాసంభావ్య విపరీతభావములుమాడును ప్రత్యగాత్మ్యయందును గలుగుచున్నవని తెలియవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఆంతర్యమండు జీవుడుగాను, జగంబులోనాకడుగాను, దోచుచుండెడితాను, జగద్విలక్షణమైన బ్రహ్మంబగునో, కాదో, యనితలంచుటయే ప్రత్యగాత్మ్యవిషయక సంశయమగును. మరియు, కర్తృత్వాద్యనేక ధర్మముక్తుడై, పరిచ్ఛిన్నుడై, జననమరణంబులతో గూడియుండెడి తనకు, విపరీతలక్షణములంగల బ్రహ్మస్వరూపత్వంబుగూడదని నిశ్చయించుటయే, ప్రత్యగాత్మ్యవిషయమైన అసంభావనయనంబడును. మరియు, తానకర్తయైనయెడల, తననుద్దేశించి, ఈకర్మమునుచేయుమనియు, ఈకర్మమునుజేయకుమనియు, దీనిని మానుమనియు, దీనినిమానకుమనియు, దీనినిగ్రహింపుమనియు, దీనిని గ్రహింపకుమనియు, దీనినిభక్షింపుమనియు, దీనినిభక్షింపకుమనియు, ఈలాటిధర్మములు శ్రుతులయందు ప్రతిపాదించనేగవనియు, అందుచేత నేనుకర్తనగుటకు సంశయములేదని నిశ్చయించుటయే, సర్వధర్మ ప్రతీతిలక్షణముగల విపరీతభావము,

ప్రత్యగాత్మవిషయమైనదిగా జెప్పబడును. ఈప్రకారము సంశయ సంఖా
వ్యవిపరీతధావనా స్వరూపముల నెరుంగవలెను.

అవ. ఇట్లు, జ్ఞానము దృఢముగానిలువమికి నూడు హేతువులనుచెప్పి,
శ్రుతినానాత్వ ప్రయుక్తాదార్థ్యహేతువు నివర్తించుటకొరకు, వేదాంతార్థశ్ర
వణము జేయదగినదని, ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శాఖాభేదా తామభేదాచ్చుత్తంకస్యాన్యధాన్యధా।

ఏవను తాపిమానంకీకృతశ్చ వణమాచరేత్ ॥ ౧౦౦.

టీ. శాఖాభేదాత్ - ఋగ్వేదాదిశాఖాభేదమువలనను, కామభేదాత్ -
కామభేదమువలనను, అన్యధాన్యధా - అనేకవిధముగా, కర్మ-కర్మము, అనగా
కర్మభేదమునట. శ్రుతం-వినబడుచున్నది. ఏవం - ఈప్రకారము, అతాపి-
ఉపనిషత్తులయందు బ్రతిపాదించబడెడి బ్రహ్మస్వరూపమందును, మాశంకి-
భేదమునుశంకింపకుము. ఇత్యుతః-ఈహేతువువలన, శ్రవణం- వేదాంతార్థశ్ర
వణమును, ఆచరేత్ - ఆచరించవలెను.

తా. సాధనభూతమగు ఋక్కుచేత హాత్రము చేయబడుచున్నదని
యు, సాధనభూతమగు యజుస్సుచేత ఆధ్వర్యవము జేయబడుచున్నదనియు, సా
ధనభూతమగు సామముచేత ఉగ్గీధము జేయబడునని, శ్రు॥ యద్యచైవహాత్రం
క్రియతేయజుసాధ్వర్యవం సామైగ్గీధం॥ అనియిట్లు, ఋగ్వేదాదిశాఖాభేద
మువలన కర్మభేదము వినబడుచున్నది. హాత్రచేత జేయబడెడికర్మము (హా
త్రమని) జెప్పబడును. ఆధ్వర్యునిచే జేయబడెడికర్మము, (ఆధ్వర్యవం) అని
చెప్పబడును. ఉగ్గీతచేజేయబడెడి సప్తవిధకర్మములలోనొకటి, (ఉగ్గీధం)అని
చెప్పబడును. మరియు, వర్షమునుగోరెడివాడు (కారీరి) అనెడిపేరుగలయజ్ఞ
మును చేయవలెననియు, ఆయువునుగోరెడివాడు (శతకృష్ణం) అనెడి పేరు
గల యజ్ఞమును జేయవలెనని, శ్రు ॥ కారీత్యావృష్టికామీయజేత, శతకృష్ణం
మాయుష్కామః॥ ఇత్యాది వాక్యప్రకారము, కామభేదముచేత కర్మభేదము
వినబడుచున్నది. ఈప్రకారమే ఉపనిషత్తులయందు బ్రతిపాదించబడినబ్రహ్మ
తత్వవిషయమై సంశయింపరాదు. అట్టిసంశయనివృత్తికొరకు వేదాంతార్థశ్ర
వణము జేయవలయును. అనగా, ఉపనిషత్తులయందు బ్రతిపాదించబడెడి బ్ర
హ్మతత్వమునకును భేదముగలదనెడి సంశయముగలుగుచుండగా, అట్టి సంశ
యమునివర్తించుటకొరకు, మాటిమాటికిని వేదాంతార్థ శ్రవణమును జేయవలె
నని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, శ్రవణలక్షణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వేదాంతానామశేషానామాదిమధ్యావసానతః।

బ్రహ్మత్వస్యేవతాత్పర్యమితిశ్చవణంభవేత్॥ ౧౦౧.

టీ. అశేషాణాం-సకలములైన, వేదాంతానాం - ఉపనిషత్తులయొక్క, ఆదిమధ్యావసానతః-ఆదిమధ్యాంతమువలన, బ్రహ్మత్వస్యేవ=బ్రహ్మ-పగబ్రహ్మమగు, ఆత్మస్యేవ-ప్రత్యగాత్మయందే, తాత్పర్యమితి - తాత్పర్యమనెడి, ధీ-నిశ్చయబుద్ధి, శ్రవణం-వేదాంతార్థశ్రవణము, భవేత్- అగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఆశ్రవణమెద్ది? ఉ. సకలోపనిషత్తులకును, ఉపక్రమోపసంహారాది పండితలంగములచేత తాత్పర్యము నిరూపింప బడుచుండగా, బ్రహ్మరూపమగు ప్రత్యగాత్మయే, పరతత్వమనెడి పర్యవసాననిశ్చయము, శ్రవణమని చెప్పబడును.

శ్లో॥ సమన్వయాధ్యాయఏతత్సాక్షాత్సాన్విధ్యకారిభిః।

తత్రైస్సంభావనార్థస్యద్వితీయాధ్యాయశ్చరితా॥ ౧౦౨.

టీ. ఏతత్-ఈశ్రవణము, సమన్వయాధ్యాయే-సమన్వయాధ్యాయమందు, అనగా బ్రహ్మసూత్రశాస్త్రముయొక్క ప్రథమాధ్యాయమందును. సూక్తం-వా్యాసానులచే తేస్యగాజెప్పబడెను. అర్థస్య-వేదాంతార్థముయొక్క, సంభావనా-సంభావితత్వాను సంధానము, అనగా నసంభావనా నివృత్తిహేతువగుమననమనుట. ధీసాన్విధ్యకారిభిః=బుద్ధికి, సాన్విధ్య-స్వస్థత్వమును, కారిభిః-కలిగించెడి, తత్రై-యక్షియక్తశబ్దములచేత, ద్వితీయాధ్యాయే - ద్వితీయాధ్యాయమందు, శ్చరితా - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఇవిధమగుశ్రవణమెచ్చట నిరూపింపబడెనో చెప్పుము? ఉ. ఈశ్రవణము, బ్రహ్మసూత్రశాస్త్రముయొక్క ప్రథమాధ్యాయమందు, వ్యాసానులచే జక్కగాజెప్పబడెను. మరియు, అసంభావనానివృత్తి హేతువగు మననమో, ప్రమేయగతానుపపత్తి పరిహారద్వారా బుద్ధికిసాన్విధ్యతనుగలిగించెడితర్కములచేత, బ్రహ్మసూత్రశాస్త్రముయొక్క ద్వితీయాధ్యాయమందు నిరూపింపబడెను. కనుక, వేదాంతార్థశ్రవణముచేత శ్రుతి నానావిధత్వమువల్ల గలిగెడి జ్ఞానాదార్థ్యహేతువగు సందేహము నివర్తించుననియు, వేదాంతార్థమననముచేత అసంభావనయనెడి అదార్థ్యహేతువు నివర్తించుననియు చెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, విపరీతభావనాత నివృత్త్యసాయమునుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బహుజన్మగృహాభ్యాసా ద్దేహాన్మోక్షధీషణాత్ ।

పునఃపునరుచేత్సేవ జగత్సత్యస్యధీరపి॥

౧౦౩.

టీ. బహుజన్యదృఢాభ్యాసాత్ = బహుజన్య-అనేకజన్యములయందుగల, దృఢ-దృఢమగు, అభ్యాసాత్-అభ్యాసమువల్ల, దేహాదిషు - దేహాదులయందు, ఆత్మభీః-ఆత్మబుద్ధి, క్షణాత్-క్షణమాత్రమువల్ల, పునఃపునః-మాటిమాటికి, ఉదేతి-ఉదయించుచున్నది. ఏవం-ఈప్రకారము, జగత్సత్యత్వస్థిరశి - దేహేంద్రియాది జగత్సత్యత్వబుద్ధియు, (ఉదేతి) క్షణమాత్రమున గలుగుచున్నది.

తా. ఇదివరకుబహుజన్యములయందుగల దృఢాభ్యాసమువల్లనిమేషమాత్రములో దేహాదులయందు, మాటిమాటికి ఆత్మబుద్ధియు, దేహేంద్రియాది జగంబునందు సత్యత్వబుద్ధియు, గలుగుచున్నది. ఇదియే విపరీత ఛావనయని చెప్పబడును.

శ్లో॥ విపరీతాఛావనేయమైకాగ్ర్యాత్సానివర్తతే।

తత్త్వోపదేశాత్ప్రగేవ భవత్యేతదుపాసనాత్॥ ౧౦౪.

టీ. ఇయం-ఇది, విపరీతా-విపరీతమైన, ఛావనా-ఛావనమగును. సా-ఆవిపరీతఛావన, ఐకాగ్ర్యాత్-చిత్రైకాగ్ర్యమువల్ల, నివర్తతే - నివృత్తినిబొందుచున్నది. ఏతత్-ఈచిత్రైకాగ్ర్యము, తత్త్వోపదేశాత్-బ్రహ్మోపదేశముకంటె, అనగా బ్రహ్మోపదేశమును బొందుటకంటె ననుట. ప్రాగేవ - పూర్వమే, ఉపాసనాత్-సగుణబ్రహ్మోపాసనవల్ల, భవతి-కలుగుచున్నది.

తా. ఈచెప్పబడిన దేహాత్మత్వజగత్సత్యత్వబుద్ధియే, విపరీతఛావనయగును. ఈ విపరీత ఛావన, చిత్రైకాగ్ర్యమువల్ల, నివర్తించుచున్నది. ప్ర. అయితే, ఆచిత్రైకాగ్ర్యము, దేనివల్లగలుగునోజెప్పుము? ఉ. నిర్గుణబ్రహ్మోపదేశమును బొందుటకంటె పూర్వమే, సగుణబ్రహ్మోపాసనవల్ల, ఈచిత్రైకాగ్ర్యము గలుగుచున్నది.

శ్లో॥ ఉపాస్తయోతేవనాత్రబ్రహ్మశాస్త్రేపిచింతితాః।

ప్రాగనభ్యాసినాంపశ్చద్భ్రష్టాభ్యాసేనతద్భవత్॥ ౧౦౫.

టీ. అత్ర-ఈచిత్రైకాగ్ర్యవిషయమై, తే-ఆ, ఉపాస్తయఏవ-ఉపాసనలే, బ్రహ్మశాస్త్రేపి - వేదాంతశాస్త్రమందును, చింతితాః - చింతింపబడినవి. ప్రాగ్-నిర్గుణబ్రహ్మోపదేశమును బొందుటకంటె బూర్వము, అనభ్యాసినః-అభ్యాసములేనివానికి, అనగా సగుణ బ్రహ్మోపాసనచేత చిత్రైకాగ్ర్యమును సంపాదించనివానికనుట. పశ్చాత్-పిమ్మట, అనగా నిర్గుణబ్రహ్మోపదేశమును బొందినపిమ్మటననుట. బ్రహ్మభ్యాసేన-బ్రహ్మభ్యాసముచేత, తత్-

తైత్తిరీకత్వజ్ఞానసంతానరూప చిత్తై కాగ్ర్యమును, కుర్వీత-సంపాదించవలెను. బహుళ-అనాత్మగోచరములగు, శబ్దా-శబ్దములను, నానుభూయ్యాత్-స్మరింపరాదు. ఇట్లు చెప్పటచేత వచించరాదనుటయుం గ్రహింపబడుచున్నది. తత్-అశబ్దస్మరణోచ్ఛారణము, వాచః-వాక్కునకు విగ్లాపనంహి - శ్రమపేతువేయగును.

తా. బ్రహ్మచర్యాదిసాధన సంపన్నుడగు ముముక్షువు, ఆప్రత్యగ్యూపపరమాత్మనే, నిస్సంశయముగా నెరిగి, బ్రహ్మతైత్తిరీకత్వజ్ఞానసంతతిరూప చిత్తై కాగ్ర్యమును సంపాదించవలెను. అనాత్మవిషయములగు బహుళములను స్మరణోచ్ఛారణము జేయరాదు. అనాత్మగోచరములగు శబ్దములను ధ్యానించుటచేత మనస్సునకు శ్రమగలుగుననియు, అట్టి శబ్దోచ్ఛారణముచేత వాక్కునకు శ్రమగలుగుననియుం దెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు చిత్తై కాగ్ర్యమును ప్రతిపాదించెడి శ్రుతినిదెలిపి, ఆవిషయమై ఇప్పుడు స్మరినిగూడ, పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనన్యాభ్యుత్తయంతోమాంయేజనాఃపర్యపాసతే।

తేషాంనిత్యాభ్యుక్తానాంయోగక్షేమంవహావ్యహం॥౧౦౮.

టీ. ఏజనాః-ఏజనులు, అనన్యాస్సంతః (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడిజ్ఞానముచే నాకంఠె నభిన్నులగుచు, (తద్ధవ) ఆప్రకారమే, మాం - పరమేశ్వరుడగునన్ను, చింతయంతః-చింతించుచు, పర్యపాసతే-సర్వకాలములయందును నారూపవంతులై వర్తించుచున్నారో, నిత్యాభ్యుక్తానాం=నిత్య-సర్వదా, అభ్యుక్తానాం- నాయందు చిత్తముగల, తేషాం-అట్టిజనులకు, అహం - వారిస్వరూపముగా ధ్యానింపబడెడినేను, యోగక్షేమం=యోగ-లభింపబడనిశుభమును లభింపజేయుటయు, క్షేమం-లభింపబడిన శుభమును రక్షించుటయు, వహామి- సంపాదించుచున్నాను.

తా. ఏజనులు, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారము గల జ్ఞానముచేత నాకంఠె నభిన్నులగుచు, ఆప్రకారమే నన్నుచింతించుచు, సర్వకాలములయందును నన్నుపాసించుచు నారూపవంతులయ్యేవర్తించెదరో, అట్టి (సర్వదా) నాయందు చిత్తముగల జనులకు, వారిస్వరూపముగా ధ్యానింపబడుచుండెడి నేను, వారికి యోగక్షేమములను సంపాదించుచున్నాను. పొందబడని శుభమును పొందింపజేయుట, యోగమని చెప్పబడును. లభింపబడిన యోగమును రక్షించుట, క్షేమమనబడును.

అవ. ఈ యుదాహరింపబడిన శ్రుతి స్మృతులమొక్క తాత్పర్యము

నిష్పడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇతి శ్రుతస్మృతీనిత్యమాశ్మన్యేకాగ్రతాంధియః।

విధితోవిః రీతాయాభావనాయాఃక్షయాయహి॥ ౧౮౯.

టీ. ఇతి-ఈ ప్రకారము, శ్రుతిస్మృతీ-శ్రుతిస్మృతులు రెండును, విపరీతాయాః-విపరీతముగ, భావనాయాః-భావనయొక్క, క్షయాయహి-నాశముకొరకే, ఆత్మని-ప్రత్యగత్వయందు, నిత్యం-సర్వదా, ధియః - చిత్తమునకు, ఏకాగ్రతాం-ఏకాగ్ర్యమును, విధతః-ప్రతిపాదించుచున్నవి.

తా. ఈ యుదాహరణంబున శ్రుతిస్మృతులు రెండును, విపరీతభావనను నశింపజేయుటకొరకే, సర్వదా, ఆత్మయందు చిత్తకాగ్ర్యమును ప్రతిపాదించుచున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యద్యధావర్తతేతస్యతత్త్వంహిత్యావ్యధాత్వధీః।

విపరీతాభావనాస్యాత్మితాదావధీర్యధా॥ ౧౯౦.

టీ. యత్-ఏకక్యాదివస్తువు, యథా-ఏకక్యాదిరూపముచేత, వర్తతే-వర్తించుచున్నదో, తస్య-ఆకక్యాదివస్తువుయొక్క, తత్త్వం - కక్యాదిరూపత్వమును, హిత్యా-విడచి, అన్యధాత్వధీః-అన్యధాత్వ-రజతాదిరూపత్వముయొక్క, ధీః-జ్ఞానముపిత్రాదౌ-తండ్రిమొదలగుజనమునందు. అధీర్యధా - శతృత్వజ్ఞానమువలె, విపరీతా-విపరీతమైన, భావనా- భావన, స్యాత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, దేహదులయందు ఆత్మత్వబుద్ధిని, దేహేంద్రియాదిజగత్సత్యత్వబుద్ధిని, విపరీతభావనాస్వభావమెట్లుగలిగెను? ఉ. ఆరెంటియందును విపరీతభావనాలక్షణముండుటచేత, ఆ రెంటికిని విపరీతభావనాస్వభావముగలిగియున్నది. ప్ర. అయితే, ఆవిపరీతభావనాలక్షణమెద్ది? ఉ. ఏకక్యాదివస్తువు ఏకక్యాదిరూపముచేత వర్తించుచున్నదో, ఆకక్యాదివస్తువుయొక్కరూపత్వమునువిడచి, రజతాదిరూపత్వముయొక్క జ్ఞానము, విపరీతభావనయగును. అనగానదిగాని వస్తువునందు దానిబుద్ధి, విపరీత భావనయగునని తెలియవలెను. ప్ర. ఇందుకు ఉదాహరణమును జెప్పుము? ఉ. తండ్రిమొదలగు బంధుజనమందు శతృత్వబుద్ధి, విపరీతభావనయైనట్లు, దేహేంద్రియాదికమందుగల ఆత్మత్వబుద్ధియు, దేహేంద్రియాది జగత్సత్యత్వబుద్ధియు, విపరీతభావనేయగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ పూర్వోక్తలక్షణమును ప్రకృతమందు గూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మాదేహాదిభిర్నోయమిధ్యాచేదంజగత్తయోః।

దేహాద్యాన్యత్వసత్యత్వధీర్విచర్యయభావనా॥ ౧౯౧.

టీ. అయి-ఈ, ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, దేహదిభిన్నః = దేహది-దేహేం ద్రి నూదులకింటే, భిన్నః-భిన్నుడగును. ఇదం-ఈ, జగచ్చ-దేహేంద్రియా ది ప్రపంచమును, మిథ్యా-మిథ్యయగును. తయోః- ఆ యాత్మజగంబులవిష యమై, దేహద్యాత్మత్వసత్యత్వభేదః = దేహది-దేహదులయందు, ఆత్మత్వ - ఆత్మ త్వబుద్ధియు, సత్యత్వభేదః-దేహేంద్రియాదిజగత్సత్యత్వబుద్ధియు, విపర్యయభా వనా - విపరీతభావనయగును.

తా. ఈ ప్రత్యగాత్మ, వాస్తవముచేత దేహేంద్రియాది జగంబుకంటే భిన్నుడగును. ఈ దేహేంద్రియాదిజగంబును మిథ్యయగును. ఇట్లుగుచుండ గా, ఆయాత్మజగంబులవిషయమై, దేహదులయందు, ఏ యాత్మత్వబుద్ధిగల దో యదియు, దేహేంద్రియాదిజగంబుయొక్క, ఏ సత్యత్వబుద్ధిగలదో యది యు, విపరీతభావనయగునని యభిప్రాయము.

అవ. పూర్వము, (౧౦౪) శ్లోకమంచ చిత్రైకాగ్ర్యమువల్ల విపరీత భావన నివర్తింపబడునని సామాన్యముగాజెప్పబడిన యర్థము నే, ఇప్పుడు విశే షాకారముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్త్వభావనయానశ్చేత్సాతోదేహః క్షతాం |

ఆత్మనోభావయేత్త్వస్యధ్యాత్వంఽగతోఽశః ||

౧౧౨.

టీ. సా-ఆవిపరీతభావన, తత్త్వభావనయా = తత్త్వ-ప్రత్యగ్భ్రహ్మము యొక్క, భావనయా-ధ్యానముచేత, నశ్యేత్ - నాశమును బొందును. అతః- ఆకారణమువల్ల, అనిశం-సర్వదా, ఆత్మనః-ప్రత్యగాత్మకు, దేహః క్షతాం = దేహ-శరీరత్రయముకంటే, అతిరిక్తతాం-భిన్నత్వమును, భావయేత్ - ధ్యానిం పవలెను. తద్వత్-ఆప్రకారము, అనిశః-సర్వదా, జగతః- దేహేంద్రియాది జగంబునకు, మిథ్యాత్వం-మిథ్యాత్వమును, భావయేత్ - ంఠించవలెను.

తా. దేహద్యాత్మత్వ జగత్సత్యత్వబుద్ధిరూపమగువిపరీతభావన, ప్రత్య గ్భ్రహ్మ స్వరూపమును నిరంతరము ధ్యానించుటచేత నశించును. కనుక, ప్రత్యగాత్మ, దేహేంద్రియాది సర్వజగంబునకంటే నన్యుడనియు, దేహేం ద్రియాది జగంబంతయు మిథ్యయనియు, ఇట్లు సర్వదా భావించుచుండవలె నని చెప్పబడెను.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాదీ, ఒకప్రశ్న జేయుచున్నాడు.

శ్లో, కింమంత్రజపవన్ముర్తిధ్యానవచ్చాస్మభేదధీః |

జగన్మిథ్యాత్వధీశ్చత్రహ్యవర్త్యాస్యాదుతాన్యథా || ౧౧౩.

టీ. ఆత్మభేదభేదః-ఆత్మ-ప్రత్యగాత్మయొక్క, భేదభేదః - భేదజ్ఞానంబును,

అనగా దేహదులకంటె, ప్రత్యగాత్మభిన్నమనెడి జ్ఞానంబుననుట. జగన్నిధ్యాత్వస్థిశ్చ=జగత్-దేహేంద్రియాదిజగంబుయొక్క, మిథ్యాత్వస్థిశ్చ- మిథ్యాత్వభావనయు, మంత్రజపవత్=మంత్ర-మంత్రముయొక్క, జపవత్- జపమువలెను, మూర్తిధ్యానవచ్చు=మూర్తి-దేవతాదిరూపముయొక్క, ధ్యానవచ్చు - ధ్యానమువలెను, అత్ర-ఇక్కడ, అనగా బ్రహ్మధ్యానమందనుట. ఆపర్యానియమముచేసనుష్ఠింపదగినది. కింస్యాత్-అగునాయేమి? ఉత-అట్లుగాక, అన్యథా-మరియొకవిధముగలది, (కింస్యాత్) అగునాయేమి? అనగా లౌకిక వ్యవహారమువలె నియమములేకనే జేయుటకు శక్యమగునేమో చెప్పమనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఓ అన్వేతసిద్ధాంతి, దేహదులకంటె ప్రత్యగాత్మభిన్నమనెడి రూపముగల భేదజ్ఞానంబును, దేహేంద్రియాది జగంబుయొక్క మిథ్యాత్వభావనయు, మంత్రజపమును జేసినట్లును, దేవతాదిరూపమును ధ్యానించినట్లును, నియమముచేసనుష్ఠింపవలెనో, లేక, లౌకిక వ్యవహారమువలె నియమములేకనే అనుష్ఠింపదగునేమో జెప్పము.

అవ. అనియిట్లు పూర్వవాది యడుగగా, ప్రత్యక్షఫలము గలదగుటచేత, ఇక్కడనియమమెద్దియైదని, ఇప్పుడు సిద్ధాంతి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అన్యధేతివిజానీహిదృష్టార్థత్వేనఘక్తివత్ |

బుభుక్షుర్జపవచ్చుక్షేపకశ్చిన్నియతఃకవ్చిత్ ||

౧౦౪.

టీ. దృష్టార్థత్వేన-ప్రత్యక్షఫలముగలిగియుండుటచేత, ఘక్తివత్-భోజనమువలె, అనగా భోజనముజేసినట్లునుట. అన్యధేతి- నియమములేకనే యనుష్ఠింపవచ్చునని, విజానీహి-తెలిసికొనుము. బుబుక్షుః - భోజనముజేయుట కిచ్చయించెడిపురుషుడు, కశ్చిత్-ఎవడును, నియతస్య- నియమముగలవాడగుచు, క్వచిత్-ఎప్పుడును, జపవత్-జపముచేసెడిపురుషునివలె, నఘక్షే- భోజనముజేయడు.

తా. ప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మధ్యానము, ప్రత్యక్షఫలము గలదగుటవల్ల, భోజనముజేసినట్లు, నియమములేకనే, బ్రహ్మధ్యానమును జేయవచ్చును. ప్ర. అయితే, భోజనము ప్రత్యక్షఫలముగలదైనను, శ్రుతిస్మృతులచేత భోజనముజేయుటయందు నియమము జెప్పబడలేదాయేమి? ఉ. ఆకలిని పోగొట్టుకొనుటకు భోజనముజేయుటఁచచ్చయించెడి పురుషుడు, జపముజేయువానివలె, నియమముగలిగి, భోజనముజేయడు. అనగా, తనకు ఆకలిచేతగలిగినచాఫ, ఏప్రకారముగా నివరించునో, ఆప్రకారముగా భోజనముజేయుచున్నాడని యభిప్రాయము.

అవ. ఈవిషయము నే, ఇప్పుడు, స్పష్టముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అశ్నాతివానవాశ్నాతిభుక్షేవాశ్వేచ్ఛయాన్యథా।

యేన కేనప్రకారేణ త్షుధామపనిషతి॥

౧౧౫.

టీ. (అశ్నే సతి) ఆకలిగలవాడు అన్నము గలిగియుండగా, అశ్నాతివా-
ఒకానొకప్పుడు భక్షించుచున్నాడు. (తస్మిన్న సతి) ఆయన్నము లేకపోవుచుం-
డగా, నవాశ్నాతి-భక్షింపనివాడగుచు కాలమును గడుపుచున్నాడు. అనగా
నాకలిచాధను మఱపించెడి జూదముమొదలగు కార్యములను జేయుటచే కాల-
మునుగడుపుచున్నాడునుట. అన్యథావా- మరియొకవిధముగానైనను, అనగా
నాహారమున్నప్పుడు నిల్చియుండియైనను నడుచుచునైనను పండుకొనియైనను
నుట. స్వేచ్ఛయా-తనయిష్టప్రకారము, భుక్షే-భక్షించుచున్నాడు. యేన
కేనప్రకారేణ- ఏప్రకారముచేనైనను, త్షుధాం-ఆకలిని, అనగాతాత్కాలిక
క్షుద్బాధననుట. అపనిషతి- పోగొట్టుకొనుట కిచ్చయించుచున్నాడు.

తా. ఆకలిగలవాడు అన్నమున్నప్పుడు భక్షించుచున్నాడు. ఆయన్నము
లేనప్పుడు క్షుద్బాధనుమఱపించెడి జూదముమొదలగు చేష్టలచేత కాలమునుగ-
డుపుచున్నాడు. మరియు, ఆహారమున్నప్పుడు, నిల్చియుండియైనను, నడుచు-
చునైనను, పండుకొనియైనను, సమయభేదముచేత తనయిష్టప్రకారముగాభ-
క్షించుచున్నాడు. ఏప్రకారముచేనైనను, తాత్కాలికక్షుద్బాధను పోగొట్టు-
కొనుటకు ఇచ్చయించుచున్నాడు. ఇచ్చటాకయభిసంధిగలదు. అది యేమన-
గా, క్షుద్బాధనివృత్తిలక్షణ ప్రత్యక్షఫలముకొరకు, తనయిష్టప్రకారముగా
నియమములేకనే భోజనము జేయదగినదినియు, నియమములు పరలోక హేతువు-
లగుననియుం చెలియవలెను.

అవ. జపాదులయందు భోజనముకంటెభేదము నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నియమేనజపంకుర్యాదకృతౌప్రత్యవాయతః।

అన్యథాకరణేనర్థస్స్వరవర్ణవిపర్యయాత్ ॥

౧౧౬.

టీ. ఆకృతౌ సత్త్వాం-గాయత్ర్యాదిమహామంత్రజపము చేయక పోవుచుం-
డగా, ప్రత్యవాయతః-ప్రత్యవాయము నెడి దోషముగలుగుచుండుటవల్ల, నియ-
మేన-నియమముచేత, జపం-మంత్రజపమును, కుర్యాత్ - చేయవలెను. అన్య-
థా-మరియొకవిధముగా, స్వరవర్ణవిపర్యయాత్ = స్వర-స్వరముయొక్కయు,
వర్ణ-వర్ణముయొక్కయు, విపర్యయాత్-విపర్యయమువల్ల, కరణేనతి-జపము జే-
యుచుండగా, అనర్థః - కీడుగలుగును.

తా. చేయవలసినగాయత్ర్యాది మహామంత్రజపమును, నియమముచేత

జేయవలెను. ప్ర. అందుకు హేతువేమి?. ఉ. చేయవలసిన గాయత్ర్యాది మహామంత్రజపమును చేయనియెడల, ప్రత్యవాయమనైదిదోషముగలుగును. ప్ర. అయితే, చేయవలసిన గాయత్ర్యాది మంత్రజపమును జేయనియెడల, ప్రత్యవాయదోషము గలుగుగాక. ఆజపమును నియమమువచ్చి మరియొకవిధముగా జేయటచేత ఆప్రత్యవాయదోషము గలుగదుగదా?. ఉ. స్వరవర్ణవిపర్యయముగా మంత్రమును జపించినయెడల, దేవేంద్రునియొక్క శత్రువుగు వృత్రాసురునకు స్వరాపరాధముచేత గీడుగలిగినట్లు, స్వరవర్ణ విపర్యయముగా నుచ్చరింపబడినవాక్యము, వజ్రాయుధతుల్యమగుచు, యజమానుని చంపునని, శ్లో॥ సవాగ్నో యజమానం హి నస్త్రీ యథేంద్రశత్రుస్సర్వరతోపరాధాత్ ॥ ఇట్లు చెప్పబడియున్నది. కనుక, స్వరవర్ణవిపర్యయముగా మంత్రమును జపించినయెడల గీడుగలుగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ త్సంధేవదృష్టబాధాకృద్విపరీతాచభావనా |

జేయా కేనాభ్యుపాయేన నాస్త్యత్రానుష్ఠితేక్రమః॥ ౧౧౨.

టీ. విపరీతా-విపరీతమగు, భావనాచ-భావనయు, త్సంధేవ - ఆకలివలెనే, దృష్టబాధాకృత్=దృష్ట ప్రత్యక్షమగు, బాధా-బాధను, కృత్ - కలుగజేయనదియగును. కేనాభ్యుపాయేన-ఏయుపాయముచేనైనను, జేయా - జయింపదగినదగును. అత్ర-ఈవిపరీతభావనను జయించెడి విషయమై, అనుష్ఠితే-ధ్యానానుష్ఠానముయొక్క, క్రమః-నియమము, నాస్తి-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆకలి, ప్రత్యక్షముగా బాధహేతువుగటచేత, ఆత్మద్యాధానివృత్తికొరకు నియమములేకనే భుజింపదగును. విపరీతభావన, ప్రత్యక్షబాధను కలిగింపమిచేత దానినివర్తింపజేసెడికొరకు, అదృష్టఫలకారియగు బ్రహ్మభ్యాసరూపధ్యానము, నియమముచే ననుష్ఠింపదగినది కాదాయేమి?. ఉ. విపరీతభావనయు, ఆకలివలెనే పురుషునకు ప్రత్యక్షముగా దుఃఖహేతువుననైది విషయము, అనుభవసిద్ధమైయున్నది. కనుక, నియమములేకనే ఏప్రకారముగానైన నాహారమును భక్షించి త్సంధాబాధను పోగొట్టుకొనినట్లు, ఏయుపాయముచేనైన నావిపరీత భావనను జయింపవలయును. ఈబ్రహ్మభ్యాసవిషయమై నియమములేదు.

శ్లో॥ ఉపాయఃపూర్వమేవాక్తస్తచ్చింతాకథనాదికః |

ఏతదేకపరత్యేవినిర్వృధోధ్యానవన్నహీ॥

౧౧౩.

టీ. తచ్చింతాకథనాదికః=తత్-ఆప్రత్యక్షగ్రహ్యమయొక్క, చింతా-చింతనయు, కథనాదికః-సంభాషణాదికంబును రూపముగాగల, ఉపాయః-

ఉపాయము, అనగా బ్రహ్మభ్యాసమనుట. పూర్వమేవ - పూర్వమే, ఉక్తః-
చెప్పబడెను. ఏతదేకపరత్వేపి=ఏతత్ - ఈప్రత్యగ్భూతహ్యముయొక్క, ఏకపర
త్వేపి- ముఖ్యపరత్వమందును, అనగా చిత్తై కాగ్ర్యరూపనిధి భ్యాసమందు
నుట. భ్యాసవత్-భ్యాసకాలమందువలె, నిర్బంధః-నిర్బంధము, నహి-లేనేలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆయుపాయమెద్దియోచెప్పుము?. ఉ. ఆప్రత్యగ్భూ
హ్యస్వరూపమును చింతించుటయు, తత్త్వరూపసంఘాషణము మొదలగు బ్ర
హ్మభ్యాసరూపమైన ఉపాయము, పూర్వము, (౧౦౬) శ్లోకమందు జెప్పబడె
ను. కనుక, ఈయుపాయమగు బ్రహ్మభ్యాసమచేత, స్వదా ప్రత్యగ్భూత
స్వరూపము చింతించుచు, తత్త్వరూపః అదియేనేనని భావింపుచున్నయెడల, విప
రీతభావన జయింపబడునని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మభ్యాసము
నకు, జపమందువలె, ప్రాబ్ధుఖిత్వాది నియమములేకపోయినను, భ్యాసకాల
మందువలె, తదేకపరత్వలక్షణముగల చిత్తై కాగ్ర్యరూప నిర్బంధము గలదు
గదా?. ఉ. ఈప్రత్యగ్భూత, దేహమకంటె పరుడనెడి బ్రహ్మభ్యాసమందు,
భ్యాసమందుగల చిత్తై కాగ్ర్యరూప నిర్బంధమువంటి నిర్బంధములేదు.

అవ. భ్యాసమందు నిర్బంధమునుజూపుటకొరకు, ఇప్పుడు భ్యాసస్వరూ
పమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మూర్తిప్రత్యయసాంతత్యమన్యాయంతరితంధియః।

భ్యాసంతత్రాతనిర్బంధో మనశ్చంచలాత్మనః॥ ౧౧౧.

టీ. ధియః-బుద్ధియొక్క, అనగా బుద్ధిసంబంధములగుననుట. మూర్తిప్ర
త్యయసాంతత్యం=మూర్తిప్రత్యయ - దేవతాదిమూర్తి గోచరవృత్తులయొక్క,
సాంతత్యం-అవిచ్ఛిన్నవర్తమానత్వంబును, అన్యాయంతరితం=అన్య- ఇతరవృత్తి
చేత, అనంతరితం-విడువబడుటయు, భ్యాసం-భ్యాసమగును. తత్ర - ఆభ్యాస
మందు, చంచలాత్మనః=చంచల-అత్యంతచలనమే, ఆత్మనః - స్వరూపముగా
గల, మనసః-మనస్సునకు, ఆతినిర్బంధః - మిక్కిలి నిర్బంధముగలదు.

తా. ప్ర. అయితే, భ్యాసమనగా ధ్యేయచింతామాత్ర స్వరూపముగ
లదగును. అట్టిభ్యాసమందు నిర్బంధమేమి?. ఉ. భ్యాసస్వరూపమును జెప్పెద
వినుము. బుద్ధియొక్క సంబంధములగు దేవతాదిమూర్తి గోచరవృత్తులు, నిరం
తరము శైలధారవలె వర్తించుచుండుటయు, ఇతరవిషయకవృత్తి, వర్తింపమి
యు, ఈరెంటినిగలది భ్యాసమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. ఇదిభ్యాసస్వరూప
మగును. అందునిర్బంధమేమి?. ఉ. సర్వదాసంచారస్వభావముగల ఏనుగుగొట్ట
ముమొదలగు జంతువు నొకచోట స్తంభాదికమందు బుద్ధించుటచేత, ఆజంతు

పున కెంతనిర్బంధముగ లిగియుండునో, అటువలెనే ధ్యానమందును చంచలస్వ
భావముగలమనస్సునకు, మిక్కిలి నిర్బంధము గలిగియుండునని తెలియవలెను.

అవ. మనస్సుయొక్క చాంచల్యాదికమందు, గీతావాక్యము నిష్పడు
ప్రమాణముగా బరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ చంచలంహిమనఃకృష్ణప్రమాధిబలవద్దృఢం |

తస్యాహంనిగ్రహంమిన్యేవాయోరీవనుదుష్కరం || ౧౨౦.

టీ. హేకృష్ణ-ఓకృష్ణదేవా, మనః-మనస్సు, చంచలం-మిక్కిలిచలనస్వ
భావముగలదియు, ప్రమాధి-పురుషునకువ్యాకులమును గలిగించునదియు, బల
వత్-సామర్థ్యముగలదియు, దృఢం-దృఢమైనదగును. అనగా సద్విషయమం
దైన సదవిషయమందైనను గూడియుండెడిమనస్సును, ఆయావిషయమునుంచి
యెత్తుటకు శక్యముగానిదగునట. వాయోరీవ- వాయువుయొక్కనిగ్రహము
వలె, తస్య-ఆమనస్సుయొక్క, నిగ్రహం-నిగ్రహము, సుదుష్కరం- మిక్కిలి
దుష్కరమని, అహం-నేను, మన్యే-తలచుచున్నాను.

తా. ఓకృష్ణదేవా, మనస్సు మిక్కిలి చలనస్వభావముగలదగును. పురు
షునకు వ్యాకులమును గలిగించునదగును. సమర్థవంతమగుటచేత నిగ్రహించు
టకు శక్యముగానిదగును. మరియు, సద్విషయమందైనను అసద్విషయమందై
నను తగిలినమనస్సును, ఆయావిషయమునుంచి యెత్తుటకు శక్యముగాదు.
కనుక, వాయువును నిగ్రహించుటకు శక్యముగానట్లు, మనస్సును నిగ్రహిం
చుటయు శక్యముగాదని నేను తలచుచున్నానని, అర్జునుడు శ్రీభగవంతుడైన
కృష్ణదేవునితో జెప్పకొనెను.

అవ. మనోనిగ్రహము దుష్కరమనుటయందు, యోగవాసిష్ఠవాక్యంబు
నుగూడ, ఇప్పుడు ప్రమాణముగా బరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అప్యభిసానాన్మహాతస్సుషేరూన్ముఖలనాదపి |

అపివహ్నిశితాత్సాధోవిషనుశ్చిత్తనిగ్రహః || ౧౨౧.

టీ. హేసాధో-ఓవసిష్ఠమునీంద్రా, అభిసానాదపి= అభిసముద్రమును,
అనగా సముద్రోదకమునంతయుననుట. సానాదపి-త్రాగుటకంటెను, మహా
తః-గొప్పదియగు, సుషేరూన్ముఖలనాదపి=సు-అతిశయమైన, మేరు-మేరుపర్వత
మును, ఉన్ముఖలనాదపి-పెల్లగించుటకంటెను, వహ్నిశితాదపి=వహ్ని - అగ్ని
హోత్రమును, అశనాదపి-భక్షించుటకంటెను, చిత్తనిగ్రహః- మనోనిగ్రహ
ము, విషమః- అసాధ్యమగును. అనగా దుష్కరమగుననుట.

తా. ఓమహాత్ముడవగు వసిష్ఠమునీంద్రా, మహాసముద్రోదకమునంత

యు త్రాగుటకంటెను, మిక్కిలి గొప్పదీయగు మేరుపర్వతమును పెల్లగించుటకంటెను, జాజ్వల్యమానముగా మడుచుండెడి అగ్నిహోత్రమును భక్షించుటకంటెను, మనోనిగ్రహము మిక్కిలి కష్టమగునని, శ్రీదశరథరామమూర్తి, తనగురుడైన వసీష్ఠమహామనీషునితో జెప్పకొనినట్లు, శ్రీయోగవాసిష్ఠమందు వివరించునన్నది.

అవ. ధ్యానమందుకంటె బ్రహ్మధ్యానమందుభేదమునిప్పుడుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ కథనాదాననిర్బంధస్యైఖలాబద్ధదేహవత్ ।

కింతస్వనం తేతిహాసాదైగ్ధ్విహోదోనాట్యవద్ధియః॥ ౧౨౨.

టీ. శృంఖలాబద్ధదేహవత్=శృంఖలా-సంకెళ్ళచేత, బద్ధ-బంధింపబడిన, దేహవత్-దేహమునకువలె, కథనాదౌ-బ్రహ్మస్వరూప సంభాషణ చింతనాది కమందు, నిర్బంధః-నిర్బంధము, న-లేదు. కింతు-మరియేమనగా, అనంతేతిహాసాద్యైః=అనంత-అసంఖ్యములగు, ఇతిహాసాద్యైః-ఇతిహాసములచేత, ధీయః-బుద్ధికి, నాట్యవత్-నాట్యక్రియనుజూచినట్లు, వినోదః-క్రీడావిషయమగును.

తా. సంకెళ్ళచేత బంధింపబడిన దేహమునకు గల నిర్బంధమువంటినిర్బంధము, బ్రహ్మస్వరూపవిషయక సంభాషణ చింతనాదిరూపమగు బ్రహ్మధ్యానమందు తేకపోవుటయేగాక, ఇతిహాసముచేతను, అపరిమితలౌకికకథానుకూల యుక్తిదృష్టాంతములను జూపుటచేతను, నాట్యక్రియను జూచునప్పుడు బుద్ధికి వినోదముగానున్నట్లు, ఈబ్రహ్మధ్యానమందును బుద్ధికి వినోదముగానుండును. పూర్వికులయొక్కచరిత్రము, ఇతిహాసమని చెప్పబడును.

శ్లో॥ చిదేవాత్మాజగన్మిధ్యేత్స్యత్రపర్యవసానతః ।

నిదిధ్యాసనవిక్షేపోనేతిహాసాదిభిర్భవేత్ ॥

౧౨౩.

టీ. ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, చిదేవ-చిన్మాత్రరూపుడేయగును. జగత్-దేహేంద్రియాదికము, మిధ్యేతి-మిథ్యయగుననెడి, అత్ర - ఈయర్థమందు, పర్యవసానతః-బ్రహ్మధ్యానముమగింపబడుటవల్ల, ఇతిహాసాదిభిః-ఇతిహాసకథాదులచేత, నిదిధ్యాసనవిక్షేపః=నిదిధ్యాసన- (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి భావనకు, విక్షేపః-మఱపు, నభవేత్-కలుగదు.

తా. ప్ర. అయితే, కథాదులను వినుటచేసైనను, తదేక పరత్వరూప నిదిధ్యాసమునకు నిఘాతముగలుగదాయేమి?. ఉ. ప్రత్యగాత్మ, చిన్మాత్రరూపుడనియు, ఈ దేహాదిరూపజగంబును మిథ్యయగుననెడి, ఈ యర్థమందు, తత్పరత్వశబ్దముచే జెప్పబడెడి (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి నిదిధ్యాసమునకు ముగింపుగలుగుటచేత, కథాదులవల్ల, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి నిదిధ్యాసరూ

పథావనకు మఱపుగలుగదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కృషివాణిజ్యసేవాదాకావ్యతర్కాదికేషుచ |

నిత్యేష్యతేప్రవృత్త్యాధీస్తైస్తతస్సృత్యసంభవాత్ || ౧౭౪.

టీ. ధీ-బుద్ధి, కృషివాణిజ్యసేవాదా = కృషి-కైరుబెట్టుటయందును, వాణిజ్య-వర్తకమందును, సేవాదా- సేవాదికమందును, కావ్యతర్కాదికేషుచ-కావ్యతర్కాదికాస్త్రాధ్యాసములయందును, ప్రవృత్త్యా - ప్రవర్తించుటచేత, నిత్యేష్యతే-నిత్యేపమునుబొందుచున్నది. (కుతః?) ఎందువల్లననగా, శై-ఆకృష్ట్యాదులచేత, తత్ర-ఆయధ్యాసకాలమందు, స్మృత్యసంభవాత్-స్మృతి-సేనుబ్రహ్మమనెడి తలంపుయొక్క, అసంభవాత్-అసంభవమువల్ల, అనగా సేనుబ్రహ్మమనెడి తలంపు గలుగమిచేత నిత్యేపమును బొందుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇతిహాసాలు జ్ఞానవిఘ్నకారులు గావని యంగీకరించినయెడల, బ్రహ్మధ్యాసమునుజేసెడివాడు కృష్ణాదులనుగూడ, చేయవచ్చునుగదా?. ఉ. పెరుబెట్టుటయు, వ్యాపారముజేయుటయు, పరులవద్ద నవుకరిజేయుచు పరులను సర్వదా సేవించుచుండుటయు, కావ్యతర్కాది ఇతరకాస్త్రాధ్యాసముజేయుటయు, ఈమొదలగు వ్యవహారములయందుబుద్ధి, ప్రవర్తించుటచేత, అప్పుడు సేను బ్రహ్మమననెడి జ్ఞప్తిగలుగమివల్ల, సేను మనుష్యుడనని, ఇట్లు నిత్యేపమును బొందుచున్నది. కనుక నిపరీతథావనను గలిగించెడి, ఇత్యాది వ్యవహారములు జ్ఞానమునకు విరోధములేయగును.

శ్లో॥ అనుసందధతైవాత్రబోజనాదాప్రవర్తితుం |

శక్యతేత్యంతవిక్షేపాభావాదాచువునస్సన్ | తేః || ౧౭౫.

టీ. అనుసందధతా-బ్రహ్మధ్యాసముజేయువాడు, ఆత్ర-ఈ, భోజనాదా-భోజనాదివ్యవహారమందు, అత్యంతవిక్షేపాభావాత్=అత్యంతవిక్షేప-అధికవిక్షేపముయొక్క, అభావాత్-లేమివలనను, ఆశు-శీఘ్రముగా, ఘనః-మరల, స్మృతేః-సేను బ్రహ్మముననెడి జ్ఞప్తిగలుగుచుండుట వలనను, ప్రవర్తితుం-భోజనాదివ్యవహారమందు బ్రవర్తించుటకు, శక్యతే ఏవ- సమర్థుడేయగును.

తా. ప్ర. అయితే, కృషివాణిజ్యకావ్యతర్కాదులన్నియు బ్రహ్మనుసంధానమునకు విఘ్నకారులగుటవలన, వానినన్నిటినివిడచినయెడల, భోజనాదికార్యములును అటువంటివేయగుటచేత, ఆ భోజనాదికార్యములనుగూడ విడువవలదానిమి?. ఉ. బ్రహ్మనుసంధానముజేయువాడు, భోజనాదికార్యములయందు బ్రవర్తించుటకు సమర్థుడేయగును. ప్ర. ఏకారణముచేతనోజెప్పుము?. ఉ. ఆభోజనాదికార్యములను జేయనప్పుడు, బుద్ధివిక్షేపవిక్షేపముగలుగదు. ప్ర.

అయితే, అప్పుడు విశేష విశ్లేషములేదని చెప్పటకు గారణమేమి? ఉ. స్నాన భోజనాదికార్యములను జేయునప్పుడు, నేను బ్రహ్మమున నెడిజ్ఞప్తి, శీఘ్రముగా మరల గలుగుచున్నది. ఇట్లు గలుగుటయే, కారణమగును.

శ్లో॥ తత్త్వవిస్మృతిమాత్రాన్నానర్థకింతువివర్తయాత్ |

విపర్యేతుంకాలోస్తీర్ఘుడితిస్మరతఃక్వచిత్ ||

౧౨౬.

టీ. తత్త్వవిస్మృతిమాత్రాత్ = తత్త్వ-బ్రహ్మస్వరూపమును, విస్మృతి మాత్రాత్ = మరచుటమాత్రమువలన, అనర్థ-పురుషార్థహాని, న-లేదు. కింతు-మరియేమనగా, విపర్యయాత్ = విపరీతభావమువలన, (అనర్థ) పురుషార్థహాని గలుగును. యుడితి-శీఘ్రముగా, స్మరతః-నేను బ్రహ్మమున నెడి జ్ఞప్తి గలుగుట వలన, క్వచిత్-కొంచెమైనను, విపర్యేతుం-విపరీతభావమునుబొందుటకు, కాలః-అవకాశము, నాస్తి-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే ఆస్నానభోజనాదికాలమందు, విశ్లేషము లేకపోయినను, నేను బ్రహ్మమున నెడి జ్ఞప్తి లేమిచేత పురుషార్థహాని, యగుగదా? ఉ. బ్రహ్మస్వరూపమును మరచినమాత్రముచేతనే, పురుషార్థహాని గలుగదు. ప్ర. అయితే, దేనివలన పురుషార్థహానియగునో చెప్పుము? ఉ. నేను మనుష్యుడనెడి విపరీతభావముచేత, బురుషార్థహానియగును. ప్ర. అయితే, భోజనాదికాలమందు నేను బ్రహ్మమున నెడి జ్ఞప్తి, లేకపోవుచుండగా విపరీతభావముగూడ గలుగునుగదా? ఉ. ఆ భోజనాదికాలమందు కొంచెమైనను విపరీతభావమును బొందుటకు తగిన అవకాశములేదు. కనుక, అప్పుడు విపరీతభావము గలుగదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ తత్త్వస్మృతేరవసరోనాప్త్యాభ్యాసశాశినః |

ప్రత్యుత్థాభ్యాసఘాతీత్యావృత్తలాత్తత్త్వముపేక్ష్యతే ||

౧౨౭.

టీ. అభ్యాభ్యాసశాశినః = అభ్యాస-ఇతరశాస్త్రములను అభ్యాస - అభ్యాసించుటయే, శాశినః-స్వభావముగాగలపురుషునకు, తత్త్వస్మృతే = తత్త్వ-బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క, స్మృతేః-స్మరణమునకు, అనగా నేను బ్రహ్మముననిస్మరించుటకనుట. అవసరః-అవకాశము, నాస్తి-లేదు. ప్రత్యుత్త-ఇంత మాత్రమేగాక, అభ్యాసఘాతీత్వాత్ = అభ్యాస - బ్రహ్మభ్యాసమును, ఘాతీత్వాత్-చెరుచునదియగుటవల్ల, అనగా బ్రహ్మభ్యాసమునకు విరోధియగుటచే ననుట. బలాత్-అన్యశాస్త్రాభ్యాసబలమువలన, తత్త్వం-బ్రహ్మస్వరూపము, అనగా బ్రహ్మను సంధానమునుట. ఉపేక్ష్యతే-ఉపేక్ష జేయబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, భోజనాదికార్యములయందు బ్రవర్తించెడివానివలెనే,

తర్కాద్యభ్యాసమందు బ్రవర్తించెడివానికిని, బ్రహ్మస్మృతిగలుగదాయేమి? .
ఉ. కావ్యతర్కాద్యభ్యాసమందు బ్రవర్తించెడివానికి, బ్రహ్మస్వరూపమును
స్మరించుటకు అవకాశములేదు. అదియునుంగాక, కావ్యతర్కాద్యభ్యాసము,
బ్రహ్మభ్యాసమునకు విరోధియగుటచేత, ఆకావ్యతర్కాద్యభ్యాస బలమువ
లన బ్రహ్మతత్వము స్మరింపబడక ఉపేక్షింపబడును.

అవ. బ్రహ్మనుసంధానమునకు విరోధకార్యములను విడుచుటయందు,
శ్రుతిద్వయము నిప్పుడు ప్రమాణీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ తమేవైకంవిజానీధహ్యాన్యావాచోవిముంచథ |

ఇతిశ్రుతంతథాన్యత్రవాచోవిగ్లాపసంత్యితి || ౧౨౮.

టీ. ఏకం-అద్వితీయుడగు, తమేవ-ఆపరమాత్మనే, విజానీధ-ఎరుగుడు.
అన్యః-అనాత్మగోచరములగు, వాచః-శబ్దములను, విముంచథే-విడుపుడని,
శ్రుతం-ముండకోపనిషత్తునందు వినబడుచున్నది. తథా- ఆప్రకారము, అన్య
త్ర-మరియొకశ్రుతియందు, వాచః - వాక్కునకు, విగ్లాపసంత్యితి- శ్రమపేతు
వని, (శ్రుతం) వినబడుచున్నది.

తా. అద్వితీయుడగు ఆపరమాత్మనే ఎరుగుడనియు, అనాత్మగోచరము
లగు ఇతరవాక్యములను విడుపుడనియు, ఈచెప్పబడిన వాగ్విమేకపూర్వకబ్ర
హ్మసాక్షాత్కారము, మోక్షమునకు అపారసంసారసముద్రముయొక్కనేతువు
వంటిదగుననియు, ఇట్లు, శ్రు॥ తమేవైకంవిజానధాత్మా నమన్యావాచోవిముం
చథ అమృతస్యైషనేతుః॥ అని శ్రుతిజెప్పుచున్నది. మరియు, అనాత్మగోచర
ములగు బహుశబ్దములను ధ్యానించుటవలన మనంబునకు శ్రమపేతువగునని
యు, బహుశబ్దములనుచ్చరించుటవలన వాక్కునకు శ్రమపేతువగుననియు,
ఇట్లు, శ్రు॥ నానుధ్యాయాద్భహూంచ్చబ్ధా న్వాచోవిగ్లాపసంహితత్ ॥ అని,
మరియొకశ్రుతి జెప్పుచున్నది. కనుక, బ్రహ్మనుసంధానమునకు విరోధములగు
కావ్యతర్కాద్యభ్యాసములను విడువవలెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆహారాదిత్యజనైవజీవేచ్ఛాస్త్రాంతరంత్యజః |

కింనజీవసియేనైవకరోప్య తదురాగ్రహం || ౧౨౯.

టీ. ఆహారాది-ఆన్నపానాదికమును, త్యజః - విడుచుచు, నైవజీవేత్-
జీవింపరాదు. శాస్త్రాంతరం-ఇతరశాస్త్రమును, అనగా-కావ్యతర్కాద్యభ్యాస
ముననుట. త్యజః-విడుచుచు, నజీవసిః-జీవింపలేవామి? . అనగా జీవింపవ
చ్చుననుట. అత్ర-ఈవిషయమందు, యేన-ఏకారణముచేత, మరాగ్రహం-దురా
గ్రహమును, ఏవం-ఈప్రకారము, కరోషి-చేసెదవు.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మనుసంధానముకంటె అన్యమగు ఆహారాది కమువిడువబడనట్లు, కావ్యతర్కాద్యభ్యాసంబునుగూడ, విడువకచేయరాదాయేమి?. ఉ. ఆహారాదికమును విడచినయెడలజీవంపజాలవు. కావ్యతర్కాది శాస్త్రాభ్యాసమును విడుచుటచేత చచ్చిపోవు. కనుక, తర్కాద్యభ్యాసమును విడిపించెడివిషయమై, ఏపేతువుచేత ఇట్లు దురాగ్రహమును పొందెదవో తెలియలేదు.

శ్లో॥ జనకాదేకధంరాజ్యమిచ్ఛేద్దృఢబోధతః।

తథాతవాపిచేత్తర్కం పఠయద్వాక్యపింకురు॥

౧౩౦.

టీ. జనకాదేః-జనకాదిజ్ఞానివర్గమునకు, రాజ్యం - రాజ్యపరిపాలనాది లౌకికవ్యవహారప్రవర్తనము: కథమితిచేత్-ఎల్లుగలిగెననియంటివేని, దృఢబోధతః-దృఢ-నిశ్చలమగు, బోధతః - అపరోక్షజ్ఞానము గలిగియుండుటవల్లనని తెలిసికొనుము. తవాపి-నీకును, తథాచేత్ - ఆప్రకారము నిశ్చలాపరోక్షజ్ఞానము గలిగియున్నయెడల, తర్కం-తర్కమును, పఠ-చదువుము. యద్వా-లేక, కృషిం-కృషిని, కురు-చేయుము. అనగా పైరుబెట్టుకొనుమనుట.

తా. ప్ర, అయితే,తత్వవేత్తలగుజనకాదులకు రాజ్యపరిపాలనాదివ్యవహారమందు ప్రవర్తనమెల్లుగలిగెనోచెప్పము?. ఉ.ఆజనకాదులకు నిశ్చలాపరోక్షజ్ఞానము గలిగియుండుటచేత, రాజ్యపరిపాలనాది వ్యవహారమును జేయుటకు, వారికితేక్యమాయెను. కనుక, ఆరాజ్యపరిపాలనాదివ్యవహారము, వారికి బాధకరముగాదు. మరియు, ఆజనకాదిజ్ఞానులకువలె, నాకును, దృఢాపరోక్షజ్ఞానము గలదనియంటివేని, అట్లైనయెడల నీవును నీయిష్టప్రకారము తర్కమును పఠింపుము. లేకపైరుబెట్టుటమొదలగు పనులనుజేయుము. అనగా దృఢాపరోక్షజ్ఞానముగలిగినప్పుట, ఎల్లుప్రవర్తించినను బాధలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ మిథ్యాత్వవాసనాదార్థ్యేప్రారబ్ధక్షయకాంతయా।

అక్లిశ్యంతఃప్రవర్తంతేస్వస్వకర్మానుసారతః॥

౧౩౧.

టీ. మిథ్యాత్వవాసనాదార్థ్యేసతి-మిథ్యాత్వవాసనా- జగన్మిథ్యాత్వజ్ఞానమునకు, దార్థ్యేసతి-దృఢత్వముగలుగుచుండగా, ప్రారబ్ధక్షయకాంతయా=ప్రారబ్ధక్షయ-ప్రారబ్ధకర్మక్షయముయొక్క, కాంతయా-అపేక్షచేత,అక్లిశ్యంతః-దుఃఖమునుబొందనివారగుచు, స్వస్వకర్మానుసారతః = స్వస్వ-తమతమయొక్క, కర్మ-ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క, అనుసారతః-అనుసరణమువలన అనగా తమతమప్రారబ్ధకర్మముననుసరించియనుట. ప్రవర్తంతే-జ్ఞానులుప్రవర్తించు

చుచున్నారు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానులు సంసారమునకు నిస్సారత్వము నెరిగియు, ఆ సంసారమందు ఎందుకు బ్రవర్తించెదరో చెప్పము? ఉ. జగన్నిధ్యాత్మజ్ఞానము నకు దృఢత్వముగలుగుచుండగా, జ్ఞానులు, బ్రహ్మకర్మక్షయమును గోరుచు దుఃఖమునుబొందక తమతమ ప్రారబ్ధకర్మము ననుసరించి, సంసారమందు బ్రవర్తించుచున్నారు. అనగా బ్రహ్మకర్మ మవశ్యముగా ఫలమిచ్చునదగుటవలన, భోగముచేత ఆ ప్రారబ్ధకర్మక్షయముకొరకు, జ్ఞానులకు సంసారమందు బ్రవర్తనము గలుగుచున్నవని యభిప్రాయము.

శ్లో. అతిప్రసంగోమాశంక్యస్త్వక్కర్మవశవర్తినాం |

అస్తువాకేనశక్యేతకర్మవారయితుంవద ||

౧౩౨.

టీ. స్వకర్మవశవర్తినాం = స్వ-తమయొక్క, కర్మవశ-ప్రారబ్ధకర్మవశముచేత, వర్తినాం = వర్తించెడి జ్ఞానులకు, అతిప్రసంగః - అతిప్రసంగము, మాశంక్యః - శంకింపదగనదిగాదు. అస్తువా-అతిప్రసంగముగలుగుగాక. కేన-ఎవనిచేత, కర్మ-ప్రారబ్ధకర్మమును, వారయితుం - నివారింపజేయుటకు, శక్యేత-శక్యమగునో, వద - చెప్పము.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానులకు అనాచారమందును బ్రవర్తనము గలుగదాయేమి? ఉ. తమతమ ప్రారబ్ధకర్మవశమందు ప్రవర్తించెడి జ్ఞానులకు, అతిప్రసంగముగలుగునని శంకింపరాదు. ప్ర. అయితే, ప్రారబ్ధకర్మవశమువల్లనే, అతిప్రసంగముగూడ, గలుగదాయేమి? ఉ. సరి. కలుగుగాక. ప్రారబ్ధకర్మమును నివారింపజేయుటకు, ఎవనిచేత శక్యమగునో చెప్పము. అనగా బ్రహ్మకర్మమును, నివారింపజేయుటకు, ఎవ్వడును సమర్థుడుగాడని యభిప్రాయము. ప్రసంగమనగా విధిని మేధరూపశాస్త్రమగును. అట్టివిధి నిమేధరూపశాస్త్రము నతిక్రమించి ప్రవర్తించుటయే, అతిప్రసంగ శబ్దానుగుణమని తెలియవలెను.

శ్లో. జ్ఞానినోజ్ఞానినశ్చత్రసమేప్రారబ్ధకర్మణి |

సక్షేకోజ్ఞానినోధైర్యాన్యుభంక్షిస్త్యధైర్యతః ||

౧౩౩.

టీ. అత్ర-ఇక్కడ, అనగా నవశ్యభోక్తవ్యత్వమందనుట. జ్ఞానినః-జ్ఞానికిని, అజ్ఞానినశ్చ-అజ్ఞానికిని, ప్రారబ్ధకర్మణి-ప్రారబ్ధకర్మము, సమేసతి-సమానత్వమునుబొందుచుండగా, ధైర్యాత్-ధైర్యమువలన, జ్ఞానినః-జ్ఞానికి, క్షేశః-దుఃఖము, స-లేదు. మూఢః-అజ్ఞాని, అధైర్యతః-అధైర్యమువలన, క్షిశ్యతి-దుఃఖమును బొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికిని, అజ్ఞానికిని, అవశ్యభోక్తవ్యత్వముచేత ప్రా
రభక్తర్కము సమానత్వమునుబొందుచుండగా, ఈజ్ఞాన్యజ్ఞానులకు భేదమేమి?
ఉ. భోగప్రదత్వముచేత, ప్రారభక్తర్కము జ్ఞాన్యజ్ఞానులకు సమానముగాను
న్నను, జ్ఞానియగువాడు ధైర్యముచేత దుఃఖమునుబొందడు. అజ్ఞానియగువా
డు అధైర్యముచేత దుఃఖమునుబొందుచున్నాడు. కనుక, జ్ఞాన్యజ్ఞానులకు ఇది
యే భేదమగును.

అవ. ఈనిషయమై, ఇప్పుడు దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మార్గేగంత్రోద్వయోశ్చాంతే సమాయామపుదురతాం |

జానన్ దైర్యదుగ్రతంగచ్ఛత్యన్యత్థితీదీనధీః || ౧౩౪.

టీ. మార్గే-మార్గమందు, గంత్రో-నడిచెడి, ద్వయో-ఇద్దరుపురుషుల
కు, శాంతో-బడలిక, సమాయామపి-సమానముగానున్నను, (ఏకః) ఒకడు,
దుర్యాత్-ధైర్యమువలన, అమరతాం-సమీపత్వమును, జానన్ - తలచుచు,
గచ్ఛతి-జెళ్లుచున్నాడు. అనగా నడచుచున్నాడనుట. దీనధీః - దైన్యబుద్ధిగల,
అన్యః-రెండవవాడు, తిష్ఠతి - నిల్చుచున్నాడు.

తా. ఇద్దరుపురుషులు ఒకస్థలమునకు వెళ్ళదలచి, మార్గమందునడచి నెళ్ళు
చుండగా, వారిద్దరికిని మార్గాయాసము సమానముగానున్నను, వారిలో ధైర్య
వంతుడు, తాముచేరవలసినస్థలము, సమీపమందున్నదని తలచుచు, ధైర్యము
చేత నడుచును. రెండవవాడు దీనచిత్తుడగుటవలన, తాముచేరవలసినస్థలము
దూరమందున్నదనితలచుచు నడువజాలక, అక్కడనే నిల్చియుండును. అటువ
లెనే జ్ఞాన్యజ్ఞానులకును భేదముగలిగియున్నదని, పూర్వశ్లోకమందు చెప్పబడిన
ప్రకారము తెలిసికొనవలెను.

అవ. ఇట్లు ప్రతిపాదించబడిన, శ్రు॥ ఆత్మానంచేద్విజానీయాత్ || అనె
డి మంత్రముయొక్క పూర్వార్థమందుగల యభిప్రాయము నిప్పుడనుసరించి
చెప్పుచు, జ్ఞానఫలమునుజూపెడి, ఆమంత్రముయొక్క ఉత్తరార్థమును పఠిం
చుచున్నాడు.

శ్లో॥ సాక్షాత్కృతాత్మధీస్సన్యగవిషయచాధితః |

కిమిచ్ఛన్ కన్యకామాయశరీరమనుసంజ్వరేత్ || ౧౩౫.

టీ. సాక్షాత్కృతాత్మధీః = సాక్షాత్కృత - సాక్షాత్కారము చేసేకొన
బడిన, ఆత్మ-ప్రత్యగభిన్న పరబ్రహ్మముయొక్క, ధీః-బుద్ధిగలవాడు, అనగా
నపరోక్షజ్ఞానవంతుడనుట. సన్యక్-తెన్నగా, అనివర్యయచాధితస్య- దేహ
ద్యాత్మత్వబుద్ధిచేత చాధింపబడనివాడగుచు, కిమిచ్ఛన్ - ఏమిఘలమిచ్ఛయించు

చు, కస్య-ఏభోక్తయొక్క, కామాయ-ప్రీతికొరకు, శరీర-దేహము, (తస్య మానసత్) తపించుచుండగా, అనుసంజ్వరేత్-శరీరముననుసరించి తపించు నోయని యాక్షేపార్థకము. అనగా పరమార్థమందు భోక్తృభోగ్యరూపద్వైతము లేమిచేత తపించడనుట.

తా. ఆత్మ సాక్షాత్కారరూపముగల అపరోక్షజ్ఞానవంతుడు, దేహమే నేననెడి విపరీతభావముచేత కొంచెముగానైనను బాధింపబడని వాడగుచు, ఏమిథలమిచ్చయింపుచు, ఏభోక్తయొక్క ప్రీతికొరకు దేహము తపించుచుండగా, నాదేహము ననుసరించితపించునో, యనియిట్లు పూర్వోక్తశ్రుతి, ఆక్షేపించుచున్నది. అనగా సపరోక్షజ్ఞానదశయందు మాయాకల్పితమగు భోక్తృభోగ్యరూపద్వైతముతోపమిచేత తపించడని యభిప్రాయము.

అవ. ఈమంత్రముయొక్క ఉత్తరార్థమునకు తాత్పర్యము నిష్పడుజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జగన్నిధ్యాత్వధీభావాదాక్షిప్తాకామ్యకాముకా॥

తయోరధావేసంతాపశ్శాస్త్వేన్నీస్నేహదీపవత్॥ ౧౩౬.

టీ. జగన్నిధ్యాత్వధీభావాత్ - దేహేంద్రియాది సర్వజగన్నిధ్యాత్వజ్ఞానమువలన, కామ్యకాముకా=కామ్య-కోరదగినదియు, కాముకా-కోరెడివాడును, ఆక్షిప్తా-నిరాకరించబడుచున్నది. తయోః-ఆకామ్యకాములకు, అభావే సతి-అభావముగలుగుచుండగా, నిస్నేహదీపవత్=నిస్నేహ-చమురులేని, దీపవత్-దీపమువలె, సంతాపః-కామనానిమిత్తకదుఃఖము, శామ్యేత్-నశించును.

తా. దేహేంద్రియాది సర్వజగన్నిధ్యాత్వజ్ఞానముచేత, కామ్యకాముకులురెండును, నిరాకరించబడుచున్నది. ఈకామ్యకాముకులురెండును నిరాకరించబడుటకు సర్వజగన్నిధ్యాత్వజ్ఞానమేకారణమగును. ప్ర. అట్లు నిరాకరించుటవలన ఫలమేమి? ఉ. ఆకామ్యకాముకులు రెండును లేకపోవుచుండగా, కామనానిమిత్తకదుఃఖము చమురులేనిదీపము, నశించినట్లు నశించుచున్నది. అనగా కారణమగు కామ్యములేకపోవుచుండగా, గామమే నిమిత్తముగా గలదుఃఖము, నశించునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ గంధర్వపత్తనేకించిన్నైంద్రజాలికనిర్మితే॥

జానన్ కామయతేకింతుజిహ్వసతహస్సదం॥

౧౩౭.

టీ. ఇంద్రజాలికనిర్మితే - ఇంద్రజాల సంబంధమాయావినిర్మితమైన, గంధర్వపత్తనే-గంధర్వనగరమందు, (స్థితం) ఉండెడివస్తువును, కించదశి-కొంచెమైనను, జానన్ - ఇదియింద్రజాలసంబంధమాయావినిర్మితమని యెరు

గుచు, నకామయతే-కామమును చేయడు. అనగా నపేక్షింపడనుట. కింతు-మరియేమనగా, ఇదం-ఇది సత్యముగాదని, హాస-నవ్యము, జహా-సతి- విడుచుట కిచ్చయించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, కామ్యములేకపోవుచుండగా కామనయొక్క అభావమెచ్చటబాడబడెనో చెప్పము? ఉ. ఇంద్రజాల సంబంధమాయచేత నిర్మింపబడిన గంధర్వనగరమందుగలవస్తువును, ఇది యింద్రజాల సంబంధమాయాకల్పితవస్తువని యెరిగినవాడు, ఆవస్తువును కొంచెపైన నపేక్షింపకుండుటయేగాక, ఇది యసత్యమనినవ్యచ విడుచుట కిచ్చయించుచున్నాడు.

అవ. ఈయర్థము నిప్పుడు దాష్టాంతికమందు జేర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆపాతరమణీయేషుభోగేష్వేవంవిచారవాత్॥

నానురజ్జతికం త్వేతాదోషదృష్ట్యాజిహ్నతి॥ ౧౩౮.

టీ. ఆపాతరమణీయేషు-ఆపాత-అవిచారముచేత, రమణీయేషు-రమింపదగిన, అనగా ప్రతీతిమాత్రరమ్యమైనట్టియనుట. భో-గేషు- శ్రీపుష్పచలచనాదివిషయములయందు, ఏవం-ఈప్రకారము, విచారవాత్ - ప్రతీతిమాత్రరమ్యత్వాను సంధానముజేయువాడు. నానురజ్జతి - ఆసక్తినిజేయడు. కింతు-మరియేమనగా, దోషదృష్ట్యా - ఆయావిషయదోష దర్శనముచేత, ఏతాత్-ఈభోగములను, జిహ్న-విడుచుటకిచ్చయించుచున్నాడు.

తా. ఈప్రకారమే, ప్రతీతిమాత్రముచేత మనోహరములగు శ్రీపుష్పచందనాది విషయభోగములయందు, ప్రతీతిమాత్రరమ్యత్వాను సంధానముగలవాడు, ఆభోగముల నపేక్షింపడు. మరియేమనగా, ఆయావిషయములందుగల దోషదృష్టిచేత, ఆభోగములనువిడుచుట కిచ్చయించుచుండును.

అవ. విషయదోషములను దెలిపెడి నూడువాక్యముల నిప్పుడు పరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అర్థానామార్జనేక్షేకస్తద్భవపరిపాలనే!

నాశేదుంఖింవ్యయేదుఃఖింధిగర్హాక్షేకకారిణి॥ ౧౩౯.

టీ. అర్థానాం- ధనాదివిషయములయొక్క, ఆర్జనే - సంపాదనమందు, క్షేశ-దుఃఖముగలుగుచున్నది. పరిపాలనే-అట్లు సంపాదించబడిన విషయములను రక్షించుటయందు, తద్భవ-ఆప్రకారమేయగును. అనగా దుఃఖముగలుగుచున్నదనుట. నాశే-ధనాదివిషయనాశనమందు, దుఃఖిం-దుఃఖముగలుగుచున్నది. వ్యయే-ధనాదిపదార్థవ్యయమందు, దుఃఖిం-దుఃఖముగలుగుచున్నది. క్షేశకారిణి-క్షేశ-సర్వవిధములచేదుఃఖమును, కారిణి - కలుగజేసెడి, ఆర్హా-

ధనాదివిషయములను, ధిక్-కాల్పనాయని నిందార్థకము.

తా. ప్ర. అయితే, ఆవిషయదోషములెవ్వయోచెప్పుము? ఉ. ధనాది విషయములను సంపాదించుటయందు దుఃఖము గలుగుచున్నది. అట్లు సంపాదించబడిన ధనాదివిషయములను రక్షించుటయందు దుఃఖము గలుగుచున్నది. మరియు ధనాదివిషయము నశించుచుండగా దుఃఖము గలుగుచున్నది. మరియు, ఆధనాదిపదార్థము వ్యయమగుచుండగా దుఃఖము గలుగుచున్నది. ఇట్లు సర్వదా దుఃఖమును గలిగించెడి ధనాదివిషయములు కాల్పనాయనయందుకని, ఈవాక్యము చెప్పుచున్నది.

అవ. ఇట్లు విషయములకు దుఃఖహేతుత్వమునుజూపి, ఇప్పుడు ఆశోభనత్వమును చెందుశ్లోకములచే బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాంసపాంచాలికాయాస్తుయంత్రలోలేంగపంజరే।

స్నాయస్థిగ్రంధిశాలిన్యాఃస్త్రియాఃపిషాశోభనం॥ ౧౪౦.

టీ. స్నాయస్థిగ్రంధిశాలిన్యాః=స్నాయు - సరములతోటియు, అస్థి-ఎముకలతోటియు, గ్రంధి-స్తనాదులతోటియు, శాలిన్యాః=పిప్పచున్నట్టియు, అనగా స్తనాదిసహితముగా వర్తించుచున్నట్టియునుట. మాంసపాంచాలికాయాః=మాంస - మాంసమయమగు, పాంచాలికాయాః - బొమ్మవంటి, స్త్రియాః=స్త్రీయొక్క, యంత్రలోలేంగపంజరే=యంత్ర-యంత్రమువంటి, లోల-చంచలస్వభావముగల, అంగ అవయములే, పంజరే=గూడుగాగలశరీరమందు, కింశోభనమివ - శుభమేమియులేదు.

తా. స్త్రీయొక్కదేహము, సరములతోటియు, ఎముకలతోటియు, పిరుదులుచున్నట్లు మొదలగువానితోటియు గూడినదగును. గనుక, మాంసముచేత జేయబడిన బొమ్మవంటిదగును. మరియు, ఆస్త్రీయొక్కశరీరము. యంత్రమువంటి చంచలస్వభావముగల అవయవములనుగలిగి, పంజరమువలె నుండును. అటువంటి స్త్రీయొక్క శరీరమందు కొంచెమైనను శుభములేదని, శాస్త్రము జెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ ఏవమాదిషుశాస్త్రేషుదోషాస్సవ్యక్తప్రపంచితాః।

విమృశస్సనిశంతానికథండుభేదముజ్జితం॥ ౧౪౧.

టీ. ఏవమాదిషు-ఇత్యాది, శాస్త్రేషు-శాస్త్రములయందు, దోషాః-విషయదోషములు, సవ్యక్-తెస్సగా, ప్రపంచితాః-తెలుపబడినవి. తాని-ఆవిషయదోషములను, అనిశం-సర్వదా, విమృశ-విమర్శించినవాడగుచు, దుఃఖేషు-దుఃఖములయందు, కథం-ఎట్లు, మజ్జతి-మునుగును. అనగా మునుగడనుట.

తా. ఈపూర్వోక్తప్రకారముజెప్పెడి శాస్త్రములయందు విషయదోషములుచక్కగాజెప్పబడినవి. ఆవిషయదోషములను చక్కగా విచారించువాడు దుఃఖములయందుమునుగడు. మరియు, మూలమందుగల ఆదిశబ్దముచేత, ఆశ్రీయందుగల చర్మమాంసరక్తజలములను బుద్ధిచేత భిన్నముచేసి చూచుచుండగా, ఆశ్రీరూపము రమ్యముగా దోచినయెడల జూడుమనియు, వ్యర్థముగా మోహమందు మునుగకుమనియుంజెప్పెడి, శ్లో॥ త్వష్టాంసరక్తబాష్పాంబుప్పథక్ష్మాత్వానిలోచనే। సమాలోకయరమ్యంచేత్కింముథాపరిముహ్యసి॥ ఇత్యాదివాక్యము గ్రహింపబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. విషయదోషదర్శనము గలుగుచుండగా భోగేచ్ఛగలుగదనెడివిషయమై, ఇప్పుడు యుక్తిసహిత దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ త్సుధయాపీడ్యమానోపినివిషంహ్యత్తుమిచ్ఛతి।

మృష్టాన్నధ్వస్తతృణ్ణానన్నామూఢస్తజ్జిసుత్సతి॥ ౧౪౨.

టీ. త్సుధయా - ఆకటిచేత, పీడ్యమానోపి - పీడింపబడెడి వాడైనను, విషం-విషమును, అస్తుం-భక్షించుటకు, నేచ్ఛతిహి-ఇచ్చయింపడుగదా. అమూఢః-వివేకముగలవాడు, మృష్టాన్నధ్వస్తతృణ్=మృష్టాన్న- పరిశుద్ధాన్నభోజనముచేత, ధ్వస్త-నశింపబడిన, తృణ్-దప్పియనెడియిచ్చగలవాడు, తత్-ఆవిషమును, జానన్-ఇది విషమనియెరుగుచు, నజ్ఞుత్సతి - భక్షించుట కిచ్చయింపడు.

తా. మరియు, ఆకటిచేతపీడింపబడెడివాడైనను, విషమునుభక్షించుట కిచ్చయింపనే యిచ్చయింపడు. మరియు, స్వయముగా వివేకము గలవాడు, పరిశుద్ధమగు పాయసాన్నాది భోజనముచేత ఆకలిని పోగొట్టుకొనిన వాడగుచు, ఇది విషమనియెరుగుచు, ఆ విషమును భక్షించుటకు అపేక్షింపడు.

శ్లో॥ ప్రారబ్ధకర్మప్రాబల్యాద్భోగేష్యిచ్చాభవేద్యది।

క్లిశ్యన్నేవతదాప్యేషభుక్ష్యేవిష్టిగృహీతవత్॥ ౧౪౩.

టీ. ప్రారబ్ధకర్మప్రాబల్యాత్=ప్రారబ్ధకర్మ- ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క, ప్రాబల్యాత్-ప్రబలత్వమువలన, భోగేషు-భోగములయందు, ఇచ్ఛా- కోరిక, భవేద్యది-జ్ఞానికిగలిగినయెడల, తదాపి-అప్పుడును, ఏషః-ఈజ్ఞాని, విష్టిగృహీతవత్=విష్టి-సరకబాధను, గృహీతవత్ - పొందినవానివలె, క్లిశ్యన్నేవ- దుఃఖించుచునే, భుక్ష్యే-అనుభవించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క ప్రబలత్వమువలన, జ్ఞానికిని విషయభోగేచ్ఛ, గలుగదామి? ఉ. ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క ప్రబలత్వముచేత జ్ఞానికి విషయభోగేచ్ఛగలిగినను, ఈజ్ఞానిఅప్పుడును సరకబాధను

పొందినవానివలె దుఃఖించుచు, విషయసుఖాదుల ననుభవించుచున్నాడు. అనగా, జ్ఞానికి విషయభోగేచ్ఛగలిగినను, ప్రీతిపూర్వకముగా భోగముల ననుభవించడని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ భుంజానానాఅపిబుధాశ్చృద్ధావంతఃకుటుంబినః॥

నాద్యాపికర్తృనచ్చిన్నమితిక్లిశ్యంతిసంతతం॥

౧౮౪.

టీ. శ్రద్ధావంతః-శ్రద్ధగలిగినట్టియు, కుటుంబినః - కుటుంబవంతులగు, బుధాః-పండితులు, అనగాజ్ఞానులనుట. భుంజానానాఅపి-ప్రారబ్ధకర్మఫలములనుభవించుచుండియు, అద్యాపి-ఇప్పుడును, సః-మాకు, కర్మ-ప్రారబ్ధకర్మము, నచ్చిన్నమితి-నాశమునుబొందలేదని, సంతతం-సర్వదా, క్లిశ్యంతి-దుఃఖించుచున్నారు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞాని, ప్రీతిపూర్వకముగా భోగముల ననుభవించడని, మీకెట్లు తెలిసెనో జెప్పడు?. ఉ. లోకమందు శ్రద్ధావంతులై, భార్యాపుత్రాది కుటుంబసమేతులై యుండెడిజ్ఞానులు, ప్రారబ్ధకర్మఫలముల ననుభవించుచుండియు, ఇప్పటికిని మాకు కర్మక్షయముగాలేదని, ఇట్లు సర్వదా దుఃఖించుచున్నారు. అనగా, లోకముచేత మాకు దెలిసెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నాయంక్లేశోత్రసంసారతాపఃకింతువిరక్తతా॥

భ్రాంతిజ్ఞాననిదానోహితాపస్సాంసారికస్త్యైతః॥ ౧౮౫.

టీ. అయం-ఈ, కేశః-దుఃఖము, సంసారతాపః-సాంసారికపరితాపము, న-కాదు. కింతు-మరియేమనగా, అత్ర - ఈ సంసారమందు, విరక్తతా-ఆసక్తిలేమి, (స్యాత్) అగును. భ్రాంతిజ్ఞాననిదానః=భ్రాంతిజ్ఞాన-భ్రాంతిజ్ఞానమే, నిదానః-నిమిత్తముగాగల, తాపః-దుఃఖము, సాంసారికః-సంసారసంబంధదుఃఖమని, స్త్యైతః-పూర్వాచార్యులచే జెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానులకును సాంసారిక దుఃఖమున్నయెడల, జ్ఞానమునకు వ్యర్థత్వము సగభవింపదాయేమి?. ఉ. ఇప్పటికి మాకు ప్రారబ్ధకర్మముక్షయింపలేదనెడి ఈదుఃఖము, ఈ సంసారమందు ఆసక్తిలేమియగుగాని, సంసారసంబంధదుఃఖముగాదు. మరియు, భ్రాంతిజ్ఞానమును నిమిత్తముగాగల పరితాపము, సాంసారిక దుఃఖమని పూర్వాచార్యులచేత జెప్పబడెను. ఈదుఃఖము వివేకజ్ఞానమును నిమిత్తముగాగలదగుటచేత, సాంసారిక దుఃఖమువంటిదిగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వివేకేనపరిక్లిశ్యన్నుభోగేనతృప్యతి॥

అన్యధానంతభోగేపివైవతృప్యతికిర్హిచిత్ ॥

౧౮౬.

టీ. వివేకేన-వివేకముచేత, పరికిశ్యక్-మఃఖించుచు, అల్పభోగేన-స్వల్పభోగముచేత, తృప్యతి-తృప్తినిబొందుచున్నాడు. అన్యథా-అట్లుగానియెడల, అనగా వివేకములేనియెడల ననుట. అనంతభోగేపి-అపరిమితభోగము గలిగినను, కస్తిచిత్-ఒకానొకప్పుడును, నైవత్తృప్యతి - తృప్తినిబొందనేపొందడు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికిగల ఈదుఃఖము, వివేకమును మూలముగాగల సనిగాని, యవివేకమును మూలముగాగలదనిగాని, యెట్లు తెలియబడునోచెప్పుము?. ఉ. ఈజ్ఞాని, ఆత్మానాత్మవివేకముచేత, ప్రారబ్ధకర్మము తుయించలేదని దుఃఖించుచు, కామములేమిచేత స్వల్పభోగముచేతనే తృప్తిని బొందుచున్నాడు. మరియు, ఆత్మానాత్మ వివేకములేనివాడు, అపరిమిత విషయభోగముగలిగియున్నను, కామమునశింపమిచేత ఎప్పటికిని తృప్తినిబొందడు. కనుక, జ్ఞానికిగల ఈదుఃఖము వివేకమును మూలముగాగలదగునని తెలియవలెను.

అవ. విషయభోగము తృప్తిహేతువుగాదనుటయందు, ఇప్పుడు శ్రుతిని పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నజాతుకామఃకామానాముసభోగేనశామ్యతి।

హవిషాకృష్ణవర్తైవభూయఏవాభవర్తత॥ ౧౪౭.

టీ. కామానాం-అధికాశగలవస్తువులయొక్క, ఉపభోగేన- భోగానుభవముచేత, అనగా కామ్యవస్తువులను భోగించుటచేననుట. కామః - ఇచ్ఛ, జాతు-ఒకానొకప్పుడును, నశామ్యతి-శాంతినిబొందదు. అనగా నశింపదనుట. హవిషా-నేటిచేత, కృష్ణవర్తైవ - అగ్నిహోత్రమువలె, భూయః-మరల అధికముగా, అభివర్ధతేవ - వృద్ధినిబొందుచున్నదను.

తా. ప్ర. అయితే, వివేకివలె అవివేకిని భోగముచేతనే తృప్తిగలుగుచుండగా, అప్పుడు వివేకము అప్రయోజకముగాదాయేమి?. ఉ. అధికకామముగల వస్తువులను భోగించుటచేత ఎప్పటికినికామము నశింపదనియు, మరియు, హవిస్సుచేత అగ్నిహోత్రము వృద్ధిబొందినట్లు, విషయభోగానుభవముచేత కామము మిక్కిలి అధికముగా వృద్ధిబొందుననియు, ఇట్లు ఈశ్రుతి చెప్పుచున్నది. కనుక, విషయభోగము, తృప్తిహేతువుగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పరిజ్ఞాయోపభుక్తోహిభోగోభవతితుష్టయే।

విజ్ఞాయనేవితశ్చోమైత్రీమేతనచోరతాం॥ ౧౪౮.

టీ. పరిజ్ఞాయ-తెలిసి, ఉపభుక్తి-అనుభవంపబడెడి, భోగోహి - భోగమే, తుష్టయే-తృప్తికొరకు, భవతి- అగుచున్నది. అనగా దృష్టిహేతువగుచున్నదనుట. విజ్ఞాయ-చీడుచోరుడనియెరిగి, నేవితః-నేవింపబడెడి, చోరః-దొంగ

గవాడు, మైత్రీం-మిత్రత్వమును, ఏతి-పొందుచున్నాడు. చోరతాం - చోర స్వభావమును, సేతి-పొందడు.

తా. ప్ర. అయితే, వివేకమును మూలముగాగలభోగము, తృప్తిగలిగించుచున్నదనుటయందు బ్రమాణమేమి? ఊ. అనుభవసీద్ధమై యున్నందున అనుభవమే ప్రమాణమగును. ప్ర. ఆయనుభవమెట్టి? ఊ. ఈభోగమింతమాత్రముగలదేననియు, ఈ ప్రకారముగా బ్రయాసముచేత సాధింపదగినదనియు, ఇట్లు అనుభవపూర్వకముగా పొందబడినయెడల, ఆభోగము తృప్తిహేతువుగా గనబడుచున్నది. ప్ర. అయితే, పేరాసకు కారణమగుభోగము వివేకముతోగూడి వర్తించినమాత్రముచేతనే, తృప్తి నెట్లు గలిగించును? ఊ. పీడు చోరుడనియెరిగి, ఆ చోరునితోగూడ, వర్తించెడిపురుషునకు, ఆచోరుడు తన చోరస్వభావమునువదలి, ఆ పురుషునితోటి మైత్రీని పొందుచున్నాడు. ఇట్లు లోకమందు గనబడుచున్నది. అటువలెనే, ఆశకు కారణమగు భోగంబును వివేకముతోగూడి వర్తించినమాత్రముచేత, ఆశనుగలిగించెడి తనస్వభావమును వదలి, అందుకు విపరీత కార్యమగు తృప్తిని గలిగించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మనసోనిగృహీతస్య లీలాభోగోల్పకోపియః |

తమేవాలబ్ధనిస్తారం క్లిప్తత్వాద్బహువన్యతే ||

౧౪౯.

టీ. నిగృహీతస్య-నిగ్రహింపబడిన, మనసః - మనస్సునకు, అల్పకోపి-స్వల్పమైనను, లీలాభోగః-లీలానుభవము, యః-ఎద్దిగలదో, అల్పవిస్తారం=అల్పబాంధవడని, విస్తారం-బాహుళ్యమగు, అనగా విస్తారముగానియనుట. తమేవ-ఆభోగమునే, క్లిప్తత్వాత్ - దోషయుక్తమగుటవలన, బహువన్యతే-అధికత్వముగా దలచుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, కామనాస్వభావముగల మనస్సునకు స్వల్పభోగముచే నెట్లుతృప్తిగలుగును? ఊ. యోగాభ్యాసముచేత వశీకరింపబడిన మనస్సునకు స్వల్పమైనను లీలాభోగమెద్దిగలదో, విస్తారముగాని ఆభోగమునే, మిక్కిలిగొప్పదానినిగా దలచుచున్నాడు. అనగా నిదీభ్యాసముచేత గ్రహింపబడిన మనస్సునకు, కామనాస్వభావము లేమిచేత స్వల్పభోగమువల్లనే, తృప్తిని బొందునని తెలియవలెను.

అవే. నిగ్రహింపబడిన మనస్సునకు స్వల్పభోగముచేతనే తృప్తిగలుగుచున్నదనెడి విషయమై, ఇప్పుడు దృష్టాంతము జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బద్ధముక్తోమహీశాలోగ్రామమాత్రేణాతుప్యతి |

పరైరబద్ధో, నాక్రాంతోనరాష్ట్రంబహువన్యతే ||

౧౫౦.

టీ. బద్ధము క్తః=బద్ధ-పరులచేతబంధింపబడుచు, ముక్తః - విడువబడిన, మహిపాలః-రాజు, గ్రామమాత్రే- ఒకగ్రామమాత్రముచేత, తుష్యతి - సం తోషమును బొందుచున్నాడు. పరై-శత్రువులచేత, అబద్ధః- బంధింపబడనట్టి యు, అనాక్రాంతః-ఆక్రమింపబడనిరాజు, రాష్ట్రం-ఒకదేశమును, నబహు మన్యతే - అధికత్వముగా దలచడు.

తా. శత్రువులచేత బంధింపబడుచు విడువబడిన రాజునకు, ఒకగ్రామ ము నిచ్చినయెడల, అంతమాత్రముచేతనే అతడు సంతోషమును బొందుచు న్నాడు. మరియు, శత్రువులచేత బంధింపబడనట్టియు, ఆక్రమింపబడనట్టి రా జునకు ఇరువది ముప్పదిగ్రామములుగల ఒకదేశము లభించినను ఆదేశమునధి కముగా దలచడు.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది, ఒక ఆక్షేపమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ వివేకజాగ్రతీనతిదోషదర్శనలక్షణే॥

కథమారబ్ధకర్తాపిభోగేచ్ఛాంజనయిష్యతి॥ ౧౫౧.

టీ. జాగ్రతి-జాగ్రదవస్థయందు, దోషదర్శనలక్షణే - దోషదృష్టిలక్షణ ముగల, వివేకేన- వివేకజ్ఞానసీతిగలిగియుండగా, ఆరబ్ధకర్తాపి - ప్రారబ్ధక ర్మంబును, కథం-ఎట్లు, భోగేషు-భోగములయందు, ఇచ్ఛాం-ఇచ్ఛను, జనయి ష్యతి- పుట్టింపగలదు. అనగా నిచ్చను గలిగింపజాలదనుట.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, (౧౪౩) శ్లోకముచేత, ప్రారబ్ధకర్మవశ మువలన, జ్ఞానికిని విషయభోగేచ్ఛ గలుగునని చెప్పితిరి. అట్లు చెప్పటయొక్క ముగాదు. ఎందుచేననగా, జ్ఞానిజాగ్రదవస్థయందు, ఇచ్ఛావిఘాతనియగువిష యదోషదృష్టి లక్షణముగల వివేకజ్ఞానముగలిగియుండగా, ప్రారబ్ధకర్మమైన ను విషయభోగేచ్ఛను గలిగింపజాలదు. అనియిట్లు పూర్వవాది, ఆక్షేపించె నని తెలియవలెను.

అవ. ఇందుకు, సిద్ధాంతి, ప్రత్యుత్తరము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వైషదోనోయతోనేకవిధంప్రారబ్ధమిష్యతే॥

ఇచ్ఛానిచ్ఛాపరేచ్ఛాచప్రారబ్ధంతైవిధంస్మృతం॥ ౧౫౨.

టీ. యతః-ఏకారణమువలన, ప్రారబ్ధం-ప్రారబ్ధకర్మము, అనేకవిధం- బహువిధములంగలదిగా, ఇష్యతే-ఇచ్చయింపబడుచున్నదో, అనగా సంగీక రించబడుచున్నదో ననుట. (అతః) ఆకారణమువలన, ఏషః-ఈ, దోషః-దో షము, స-లేదు. ప్రారబ్ధం-ప్రారబ్ధకర్మము, ఇచ్ఛా - ఇచ్ఛాప్రారబ్ధమనియు, అనగా నిచ్చను గలిగించునదియనుట. అనిచ్ఛా- అనిచ్ఛాప్రారబ్ధమనియు, అన

గా ననిచ్చచేత భోగమునిచ్చునదియనుట. పరేచ్ఛాచ - పరేచ్ఛాప్రారబ్ధమని యు, అనగా పరేచ్ఛచేత భోగమునిచ్చునదియనుట. త్రివిధం - ఇట్లు త్రివిధముగా, స్మృతం-చెప్పబడును.

తా. ఊ. ఓపూర్వవాదీ, జ్ఞానికి విషయదోషదృష్టిలక్షణముగల వివేకజ్ఞానముగలిగియున్నను, ప్రారబ్ధ కర్మము నానాప్రకారముగా నుండుటచేత, ఆప్రారబ్ధకర్మము, జ్ఞానికి ఇచ్చును బుట్టింపగలదు. కనుక, నీవు చెప్పినదోషముగలుగదు. ప్ర. అయితే, ఆప్రారబ్ధకర్మముయొక్క నానా ప్రకారత్వమునుజెప్పుము? ఊ. ఇచ్చునుగలిగించుటచేత, ౧. ఇచ్చాప్రారబ్ధమనియు, మరియు, పురుషుడిచ్చయింపకున్నను భోగమునిచ్చుటచేత, ౨. అనిచ్చా ప్రారబ్ధమనియు, మరియు, పరులయొక్కయిచ్చచేత భోగమునిచ్చుటవలన, ౩. పరేచ్ఛాప్రారబ్ధమనియు, ఇట్లు, ప్రారబ్ధకర్మము త్రివిధముగానున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఇచ్చాప్రారబ్ధమును బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపథ్యసేవినశ్చోరారాజదారరతాఅపి

జానంతఏవసాన్వనర్థమిచ్చంత్యారబ్ధకర్మతః॥ ౧౫౩.

టీ. అపథ్యసేవినః=అపథ్య-మేలుకలిగింపని కార్యమును, అనగా భవిష్యత్కాలమందు ననుభవింపదగిన దుఃఖమును గలిగించెడికార్యములననుట. సేవినః-సేవించెడివారును, అనగా నపథ్యమును సేవించెడిరోగులు మొదలగువారనుట. చోరాః-దొంగలును, రాజదారరతాఅపి=రాజదార - రాజస్త్రీలయందు, రతాఅపి - ఆసక్తిగలవారును, జానంతస్మంతఏవ - ఎరిగినవారేయగుచు, ఆరబ్ధకర్మతః-ప్రారబ్ధకర్మమువలన, సాన్వనర్థం=స్వ-తమయొక్క, అనర్థం-కీడును, ఇచ్చంతి-కోరుచున్నారు.

తా. రాబోయేడికాలమందు కీడునుగలిగించెడి కార్యములను చేసెడివారిలో, అపథ్యమును సేవించెడి రోగులును, చోరులును, రాజస్త్రీలయందాసక్తిగల పురుషులును, తమకు గీడుగలుగునని తెలిసియు, ప్రారబ్ధకర్మమువలన, అపథ్యసేవాచోరత్వాదికార్యములను జేయుటకు ఇచ్చయించుచున్నారు. కనుక, ఇట్టి ఇచ్చునుగలిగించుటకు గారణము ప్రారబ్ధకర్మమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నచాత్రైతద్వారయితమీశ్వరేణాపిశక్యతే

యతఃశ్వరపవాహగీతాయామర్జునంప్రతి॥ ౧౫౪.

టీ. అత్ర-ఈలోకమందు, ఏతత్ - ఈప్రారబ్ధకర్మమును, వారయితం-నివారింపజేయుటకు, ఈశ్వరేణాపిచ-ఈశ్వరునిచేసైనను, శక్యకృతే - శక్యముగాదు. యతః-ఏకారణమువలన, ఈశ్వరపవ-ఈశ్వరుడే, గీతాయాం-శ్రీగీతా

శాస్త్రమందు, అర్జునంప్రతి - అర్జునునిగురించి, ఆహ-చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే, అపభ్రంశేవాదిరూపముగల యిచ్చ, ప్రారబ్ధకర్మ ఫలంబగునని, దేనిచే దెలియబడెనో చెప్పుము? ఉ. ఈలోకమందు, ఈ ప్రారబ్ధకర్మ ఫలమును నివారించజేయుటకు, ఈశ్వరునకైనను శక్యముగాదు. కనుక, ఈ ప్రారబ్ధకర్మమునకు పరిహారములేమిచేత, ఇట్టి యిచ్చలన్నియు ప్రారబ్ధకర్మ ఫలములగునని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఇకమిదటగలుగదగిన కీడుకారకు, ఇట్లు ఇచ్చయించుచున్నారనెడి విషయము, దేనిచే దెలియబడుచున్నదో చెప్పుము? ఉ. శ్రీగీతాశాస్త్రమందు ఈశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణదేవుడే, ఈవిషయమునుగురించి, అర్జునునకు జెప్పెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఆగీతావాక్యమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సద్వశంచేష్టతేస్వస్యాప్రకృతేజ్ఞానవానపి |

ప్రకృతించాయాంతిథూతానిగ్రహాంకింకరివ్యతి ||

౧౫౫.

టీ. జ్ఞానవానపి-జ్ఞానవంతుడును, స్వస్యా - తనయొక్క, ప్రకృతే-ప్రకృతికి, అనగా వర్తమానజన్మాదికమందు తెలియబడుచుండెడి పూర్వజన్మ కృతధర్మాధర్మాది సంస్కారమునకనుట. సద్వశం- సమానముగా, చేష్టతే-ప్రవర్తించుచున్నాడు. థూతాని-ప్రాణులు, ప్రకృతిం-అట్టిప్రకృతిని, యాంకి-పొందుచున్నది. నిగ్రహా-ప్రవృత్తినివృత్తులయొక్క నిరోధము, కింకరివ్యతి-ఏమిచేయగలదు. అనగా నేమియుం జేయజాలదనుట.

తా. ఓఅర్జునా! జ్ఞానవంతుడును, తనపూర్వజన్మ సంస్కారప్రకారము, ప్రవృత్తి నివృత్తి మూర్ఖములయందు బ్రవర్తించుచున్నాడు. కనుక, మూర్ఖుడు; తనపూర్వజన్మ సంస్కారప్రకారము ప్రవర్తించునని చెప్పవలసిన పనిలేదు. ఆకారణముచేత, ప్రాణివర్గమంతయు, తమపూర్వజన్మ సంస్కారమునుపొంది ప్రవర్తించుచున్నది. కనుక, నాచేనైనను, అన్యునిచేతనైనను జేయబడిన ప్రవృత్తినివృత్తులయొక్క నిగ్రహము, ఏమియుం జేయజాలదని, శ్రీభగవంతుడగు కృష్ణదేవుడు, అర్జునునకు జెప్పెను. ఈవాక్యముచేత, ముంచురాబోయెడి కీడులనుగల్గించెడియిచ్చలు, ప్రారబ్ధకర్మమువల్ల గలుగుచున్నవని తెలియవలెను.

అవ. శీఘ్రప్రారబ్ధమునకు పరిహారములేదనెడివిషయమై, మరియుకవాక్యసమ్యక్తము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవశ్యంభావిభావానాంప్రతీకారోభవేద్యది |

తదాదుఃఖైర్మలిప్యేరన్నశరామయధిష్ఠిరాం ||

౧౫౬.

టీ. అవశ్యం-ముఖ్యముగా, అనగాతప్పకనుట. భావిభావానాం-భావి-

సంభవింపదగిన, భావానాం-దుఃఖాదులకు, ప్రతీకారః-పరిహారము, భవేద్య
ది- ఉన్నయెడల, తదా-అప్పుడు, నశరామయుధిష్ఠిరాః=నశ-నలుడును, రామ-
దశరథరామడును, యుధిష్ఠిరాః-ధర్మరాజును, దుఃఖైః- దుఃఖములచేత, నలి
శ్యేరక్ - స్పృశింపబడరు.

తా. మరియు, అవశ్యముగాదప్పక కలిగెడి దుఃఖాదులకు పరిహారము
న్నయెడల, అప్పుడు, నలుడును, దశరథరామడును, ధర్మరాజును, దుఃఖము
లచేత పీడింపబడరాదు. అనగా నశరామ ధర్మరాజులు దుఃఖములచేత
పీడింపబడుటవల్ల, తీవ్రప్రాణమునకు పరిహారములేదని, ఈవాక్యము జెప్పు
చున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నచేశ్వరత్వమీశస్యహేతావతాయతః।

అవశ్యంభావితాప్యేషామీశ్వరేణైవనిర్మితా॥ ౧౫౭.

టీ. తావతా- ప్రార్థనమును పరిహరింపజాలమిచేత, ఈశ్వర-ఈశ్వరు
నియొక్క, ఈశ్వరత్వం - ఈశ్వరభావము, నచహేయతే-చెడదు. యతః-ఏకా
రణమువల్ల, అవశ్యం-అవశ్యముగా, ఏషాం - ఈదుఃఖాదులయొక్క, అనగా
దుఃఖాదులననుట. భావితాపి-భావితృబును, అనగా ననుభవించుట ననుట.
ఈశ్వరేణైవ - ఈశ్వరునిచేతనే, నిర్మితా-నిర్మించబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రార్థనమునకు బరిహారములేనియెడల, ఆప్రార్థన
మును పరిహరించుటకు సమర్థుడేగాని ఈశ్వరునకు, అనీశ్వరత్వప్రసంగము
కలుగదాయేమి?. ఉ. ఆప్రార్థనమును పరిహరింపజాలమిచేత, ఈశ్వరునియొ
క్క ఈశ్వరభావముచెడదు. ప్ర. ఎందువల్లజెడదోచెప్పుము?. ఉ. ఏకారణ
ముచేత, ఈదుఃఖాదుల నవశ్యమునుభవించవలెనని, ఈశ్వరుడే నిర్మించెను,
ఆకారణముచే నీశ్వరత్వము జెడదని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు ప్రపంచసహితమగు ఇచ్చాప్రార్థనమునుదెలిసి, ఇక నని
చ్చాప్రార్థనమును జెప్పుటకు ప్రారంభించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రశోత్తరాభ్యామేవైతద్గమ్యతేఽర్జునకృష్ణయోః।

అనిచ్చాపూర్వకంచాస్తీపారభ్యమితవచ్ఛృణో॥ ౧౫౮.

టీ. అనిచ్చాపూర్వకం- అనిచ్చాపూర్వకమగు, ప్రార్థించ-ప్రార్థించు
ను, అస్తీతి-కలదనితెలియవలెను. ఏతత్ - ఈయనిచ్చాప్రార్థనము, అర్జునకృష్ణ
యోః-అర్జునకృష్ణులయొక్క, ప్రశోత్తరాభ్యామేవ- ప్రశోత్తరములచేతనే,
గమ్యతే - పొందబడుచున్నది.

తా. మరియు, అనిచ్చాపూర్వకమగు ప్రార్థనమునుగలదని తెలియవలె

సు. ఈయనిచ్చాప్రారబ్ధము, అర్జున కృష్ణులయొక్క ప్రశ్నోత్తరములచేతనే, తెలియబడుచున్నది. కనుక, ఆయనిచ్చాప్రారబ్ధమును జెప్పదవిము.

అవ. ఆయనిచ్చాప్రారబ్ధవిషయమై, అర్జునునియొక్క ప్రశ్నము నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అథ కేనప్రయక్తాయంపాపంచరతిపూరుషః।

అనిచ్చన్నపివాష్ట్యేయబలాదివనియోజితః॥

౧౫౯.

టీ. హేవాష్ట్యేయ- ఓకృష్ణా, అథ-సరి. అయం-ఈ, పూరుషః - పురుషుడు, కేన-ఏహేతుభూతముచేత, ప్రయక్తస్య-ప్రేరేపింపబడినవాడగుచు, అనిచ్చన్నపి - ఇచ్చను జేయనివాడైనను, (రాజ్ఞః) రాజయొక్క, బలాత్- బలమువల్ల, నియోజితఇవ - నియమింపబడినవానివలె, పాపం- పాపమును, చరతి-ఆచరించుచున్నాడో.

తా. ఓకృష్ణా, ఈపురుషుడు, ఏహేతుభూతముచేత ప్రేరేపింపబడినవాడై, ఇచ్చయించకుండియు, రాజచేత బలమువల్లనియమింపబడిన వానివలె, పాపమునాచరించుచున్నాడో చెప్పునుని. అర్జును డడిగెను.

అవ. ఇందుకు, శ్రీకృష్ణునియొక్క ప్రత్యుత్తరవాక్యము నిష్పడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కామఏషక్రోధఏషరజోగుణసముద్భవః।

మహాశనోమహాపాపాప్లావిధ్యేనమిహవైరిణం॥

౧౬౦.

టీ. ఏషః-ఈపురుషునిప్రవర్తింపజేయునది, రజోగుణసముద్భవః=రజోగుణ-రజోగుణమువల్ల, సముద్భవః-ఉత్పత్తిగలిగినట్టి, ఏషః - ఈప్రసిద్ధమగు, కామః-కామము, (కదాచిత్) ఒకానొకప్పుడు, క్రోధః - క్రోధరూపమగుచున్నది. అనగా క్రోధరూపముగాబరిణమించుచున్నదనుట. (సః) ఆక్రోధము, మహాశనః=మహత్-అధికమగు, అశనః- విషయసమూహము నాహారముగాగలదియు, మహాపాపా=మహత్-అధికమైన, పాపా-పాపస్వరూపియు నగును. ఇహ-ఈసంసారమందు, ఏనః-ఈకామక్రోధరూపిని, వైరిణం-వైరినిగా, విగ్ధతెలిసికొనుము.

తా. ఓ అర్జునా, ఈ పురుషుని ప్రవర్తింపజేయునదెద్దయనగా, రజోగుణమువల్ల ఉత్పత్తిగల, ఈ ప్రసిద్ధమైన కామమగును. ఈకామము, ఒకానొకప్పుడు, క్రోధరూపముగా పరిణమించుచున్నది. మరియు, నాక్రోధము అధికవిషయసమూహము నాహారముగాగలదగుచు, మహాపాపమునుగలిగించుటవల్ల, మహాపాపస్వరూపియగును. ఆ కారణమువల్ల, ఈ సంసారమందు, ఈకామ

క్రోధరూపిని, నీకు శత్రువునుగా దెలిసికొనుము. అనగా, ప్రారబ్ధవశమువల్ల ఉద్దేశించిన రజోగుణముయొక్క కార్యములగు కామక్రోధములతో నొకటి, పురుషుని బేరేపించి విషయుములయందు బ్రవర్తింపజేయుచున్నదేగాని, ఇచ్చ చేత బురుషుడు బ్రవర్తింపజేయని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ శ్లోకమందు కామక్రోధములే బురుషుని బ్రవర్తింపజేయుచున్నట్లు కనబడుచున్నదేగాని, అనిచ్ఛాప్రారబ్ధము పురుషుని బ్రవర్తింపజేసినట్లు కనబడలేదనెడి యాక్షేపముచేసికొని, ఆ అనిచ్ఛాప్రారబ్ధము పురుషుని బ్రవర్తింపజేయుచున్నదని ప్రతిపాదించెడి, యాభగవద్వాక్యము నిష్పడుపరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వభావజేనకాంతేయనిబద్ధస్త్వినకర్మణా॥

కర్తుం నేచ్ఛసి యన్మోహతః-రివ్యస్యవశోపితత్ ॥ ౧౬౧.

టీ. హే కాంతేయ- ఓ అర్జునా, స్వేన-తనచే ననుష్ఠించబడినదిగనుకనే, స్వభావజేన-స్వకీయప్రారబ్ధమనెడి, కర్మణా-కర్మముచేత, నిబద్ధస్త్వ-బంధింపబడినవాడవగుచు, యత్-ఏయద్ధమును, కర్తుం-చేయుటకు, నేచ్ఛసి - ఇచ్ఛయింపవో, తదపి-ఆయుద్ధంబును, మోహతః-అవివేకమువల్ల, అవశస్త్వ-పరవశుడవగుచు, కరిష్యసి - చేయగలవు.

తా. ఓ అర్జునా, తనచేత ననుష్ఠించబడినదగుటవల్ల స్వకీయమగు ప్రారబ్ధకర్మముచేత నిశ్చయముగా బంధింపబడినవాడవగుచు, ఏ కర్మమునుజేయుట కిచ్ఛయింపవో, ఆకర్మమునే, అవివేకమువల్ల బరవశుడవై, చేయగలవని, శ్రీభగవంతుడు జెప్పెను. ఇట్లు జెప్పటచేత, అనిచ్ఛా ప్రారబ్ధముగలదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, పరేచ్ఛాప్రారబ్ధముగలదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నానిచ్ఛంతోనచేచ్ఛంతఃపరదాక్షిణ్యసంయుతాః॥

సుఖదుఃఖేభజంత్యేతత్పరేచ్ఛాపూర్వకర్మహి॥ ౧౬౨.

టీ. అనిచ్ఛంతః-ఇచ్ఛయించనివారును, సుఖదుఃఖే - సుఖదుఃఖములను, నభజంతి-అనుభవింపరు. ఇచ్ఛంతశ్చ-ఇచ్ఛయించెడివారును, ననభజంతి-అనుభవింపకమానరు. (కింతు) మరయేమనగా, పరదాక్షిణ్యసంయుతాస్సంతః= పర-ఇతరులయొక్క, దాక్షిణ్య-దాక్షిణ్యముతోటి, సంయుతాస్సంతః-కూడినవారగుచు, సుఖదుఃఖే-సుఖదుఃఖములను, భజంతి-అనుభవించుచున్నారు. ఏతత్-ఇది, పరేచ్ఛాపూర్వకర్మహి=పరేచ్ఛా-పరేచ్ఛయనెడి, పూర్వకర్మ-ప్రారబ్ధము, హి - ప్రసీద్ధమగును.

తా. మరియు, ఇచ్చయించనివారు సుఖదుఃఖముల ననుభవించరు. ఇచ్చయించెడివారును సుఖదుఃఖముల ననుభవించకమానరు. మరియుమనగా, పరుల యొక్క దాక్షిణ్యముతోగూడినవారగుచు, ఆపరులయొక్క ప్రీతికొరకే, సుఖదుఃఖముల ననుభవించుచున్నారు. ఆ కారణమువల్ల, ఈ సుఖాది భోగపేతుభూతమగు, పరేచ్ఛాప్రారబ్ధము ప్రసీద్ధముగానున్నదని తెలియవలెను. గనుకనే జ్ఞానికివిషయదోషదర్శనము గలిగియున్నను, ప్రార్థకర్మమునకు బరిహారము లేమివల్ల, ఆప్రార్థకర్మము నిచ్చను గలిగింపనిదానినిగా జేయుటకు ఎవ్వరికిని శక్యముగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ కథంతర్హి కిమిచ్చన్తి శ్యేవమిచ్చానిషిధ్యతే।

నేచ్ఛానిషేధకింత్యిచ్చాచాధోభర్జితవీజవత్॥

౧౬౩.

టీ. తర్హి-అట్లే నయెడల; కిమిచ్చన్తి - ఏమి ఫలము నిచ్చయించుచున నెదియర్థముగల శ్రుతివాక్యముచేత, ఏవం-ఈ ప్రకారము; కథం-ఎట్లు, ఇచ్ఛా-కోరిక, నిషిధ్యతే-నిషేధింపబడెను. అనగా జ్ఞానికి ఇచ్చలేదని యెట్లు నిషేధింపబడెననుట. ఇచ్ఛానిషేధః=ఇచ్ఛా-ఇచ్చయొక్క, నిషేధః - అభావము న-కాదు. కింతు-మరియేమనగా, భర్జితవీజవత్=భర్జిత-తపింపబడిన, అనగా కార్యక్షమముగానియనుట. వీజవత్ - విత్తనమువలె, ఇచ్ఛాచాధః=ఇచ్ఛా-ఇచ్చయొక్క, చాధః-చాధ, (వర్జితః) వర్జింపబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, తత్త్వజ్ఞానికి నిచ్చనంగీకరించినయెడల, ఏమి ఫలమిచ్చయించుచు పరితపించునోయనెడి యర్థముచేత జ్ఞానికిచ్చలేదని దెలిపెడి, శ్రు. కిమిచ్చన్తి॥ అనెడి శ్రుతివాక్యమునకు విరోధముగాదాయేమి?. ఉ. శ్రు॥ కిమిచ్చన్తి॥ అనెడి ఈ శ్రుతివాక్యముచే జ్ఞానికిచ్చలేదని చెప్పబడలేదు. మరియుమనగా, ప్రార్థకర్మపశ్యమువల్ల జ్ఞానికిచ్చగలిగియున్నను, అయిచ్చ, అగ్నిచేతదపింపబడిన విత్తనమువలె, తనకార్యము జేయుటకు సామర్థ్యము గలదిగాదని, ఇచ్చయొక్క చాధయే చెప్పబడెను. అనగా స్వరూపముచేత ఇచ్చయన్నను, అయిచ్చకు, వ్యసనాది కార్యమును జేయుటకు సామర్థ్యము లేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు సంక్షేపముగా జెప్పబడినయర్థమును స్పష్టముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ భర్జితానితువీజానిసంత్యకార్యకరాణిచ।

విద్యదిచ్ఛత ధేష్టవ్యాఽసత్త్వబోధాన్నకార్యకృత్॥ ౧౬౪.

టీ. భర్జితాని-అగ్నిచేత తపింపబడినట్టి, వీజాని-విత్తనములు, సంత్య-చ-

స్వరూపముచేనున్నను, అకార్యకరాణి - అంకురాది కార్యములను జేయజాలవు. తథా-ఆప్రకారము, విద్యదిచ్ఛా = విద్యోత్-జ్ఞానియొక్క, ఇచ్ఛా - కోరిక, ఇష్టవ్యా - అంగీకరింపదగినదగును. అసత్యబోధాత్ = అసత్య- ఇచ్ఛయింపబడెడి పదార్థము మిథ్యయనెడి, బోధాత్-జ్ఞానమువల్ల, కార్యకృత్ = కార్య-వ్యసనాదికార్యమును, కృత్-చేయునది, న-కాదు.

తా. అగ్నిచేత కాల్పబడిన విత్తనములు, రాము స్వరూపముచేత సిద్ధిని బొందియున్నను, అంకురించుట మొదలుగా గల కార్యమును జేయజాలవు. ఆప్రకారమే, జ్ఞానియొక్కయిచ్ఛ, రామస్వరూపముచేత సిద్ధినిబొందియున్నను, ఇచ్ఛయింపబడెడి పదార్థముయొక్క మిథ్యాత్వజ్ఞానముచేత, ఆయిచ్ఛ, బాధింపబడుటవల్ల, వ్యసనాదికమును గలిగించుటకు శక్తివంతము గాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దగ్ధబీజమరోహేపిభక్షణాయోపయుజ్యతే।

విద్యదిచ్ఛవ్యల్పభోగంకుర్యాన్నవ్యసనంబహు॥ ౧౬౫.

టీ. దగ్ధం-అగ్నిచేగాల్పబడిన, బీజం-విత్తనము, అరోహేపి-అంకురింపకపోయినను, భక్షణాయ-భక్షించుటకొరకు, ఉపయుజ్యతే - ఉపయోగించబడుచున్నది. (తథా) ఆప్రకారము, విద్యదిచ్ఛాపి=విద్యోత్-జ్ఞానియొక్క, ఇచ్ఛాపి-ఇచ్ఛయు, అల్పభోగం-స్వల్పభోగమును, కుర్యాత్ - కలిగించును. బహు-బహువిధమగు, వ్యసనం-విపత్తును, న-కలిగింపదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఫలములేమిచేత జ్ఞానికి, ఇచ్ఛగలదని, యెట్లుంగీకరింపబడును?. ఉ. అగ్నిచేత కాల్పబడిన విత్తనము, అంకురింపక పోయినను, భక్షించుటకు ఉపయోగించబడుచున్నది. అటువలెనే, జ్ఞానియొక్క యిచ్ఛయా, స్వల్పభోగమును కలుగజేయునేగాని, బహువిధమగు విపదాది రూప వ్యసనమును కలిగించదు.

శ్లో॥ భోగేపచరితార్థత్వాత్పార్థిరబ్ధంకర్మహీయతే।

భోక్తవ్యసత్యతాభాగ్నిత్యావ్యసనంతత్రజాయతే॥ ౧౬౬.

టీ. ప్రార్థం-ప్రార్థననెడి, కర్మ-కర్మము, చరితార్థత్వాత్=చరిత-ఆచరించబడిన, ఆర్థత్వాత్-ప్రయోజనత్వముగలదగుటవల్ల, ఆనగా భోగమాత్రమునకు హేతువగుటవల్లననుట. భోగేన-భోగముచేత, హీయతే-క్షయించుచున్నది. భాగ్నిత్యా-భాగ్నితిచేత, భోక్తవ్యసత్యతా-భోక్తవ్య-అనుభవంపదగినపదార్థముయొక్క, సత్యతాసతి - సత్యత్వము దోచుచుండగా, తత్ర-ఆవిషయమందు, వ్యసనం-విపదాదిరూపము, జాయతే-కలుగుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, కర్మమే, భోగద్వారా, వ్యసనమునుగూడ, కలిగించదామి? ఉ. ప్రారబ్ధకర్మము, భోగమును కలిగించుటయే బ్రయోజనముగా గలదగుటవల్ల, భోగముచేత తయించును. అనగా, ప్రారబ్ధకర్మము భోగమాత్ర పేతువగుటవల్ల, వ్యసనమును గలిగింపజాలదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, దేనిచే వ్యసనముగలుగునో చెప్పము? ఉ. అనుభవంపబడెడి పదార్థము, సత్యమని దోచుచుండగా, ఆ విషయమందు వ్యసనము గలుగును.

అవ. వ్యసనపేతువగు భ్రమ నిష్పడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మావినశ్యత్వయఃభోగోవర్ధతాముత్తరోత్తరం |

మావిఘ్నాఃప్రతిబద్ధుంతుధన్యోస్త్వస్మాదితిభ్రమః || ౧౬౭.

టీ. అయం-ఈ, భోగః-భోగము, మావినశ్యతు - నశింపకుండుగాక. (ఏమి?) ఈభోగము, ఉత్తరోత్తరం-ఉత్తరోత్తరముగా, వర్ధతాం-వృద్ధిబొందుగాక. విఘ్నాః-విఘ్నములు, మాప్రతిబద్ధుంతు - ప్రతిబంధమునుచేయకుండుగాక. అస్మాత్-ఈభోగమువల్ల, ధన్యః-కృతార్థుడను, అస్మీతి - ఐతిననునది, భ్రమః-భ్రాంతియగును.

తా. ఈ భోగము, నశింపకుండుగాకయనియు, ఈభోగము ఉత్తరోత్తరముగా వృద్ధిబొందుగాకయనియు, విఘ్నములీభోగమునకు ప్రతిబంధమునుచేయకపోగాకయనియు, ఈ భోగమువల్ల నేను కృతార్థుడ నయ్యెద ననెడి, ఈరూపముగల సంకల్పమే భ్రమయగునని తెలియవలెను.

అవ. ప్రసంగవశమువల్ల, ఈభ్రమమునకు బరిహారోపాయమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ యదభావినతద్భావిభావితేన్ననదన్యథా |

ఇతిచింతావిషక్షాయంబోధోభ్రమనివర్తకః || ౧౬౮.

టీ. యత్-ఏభోగము, అభావి-సంభవించుటకయోగ్యమో, తత్-ఆభోగము, నభావి-సంభవింపదు. భావితేత్-సంభవించుటకు యోగ్యమైనయెడల, తత్-ఆభోగము, అన్యథా-మరియొకవిధమైనది, అనగాననుభవించుట కయోగ్యమైనదనుట. నేతి-కాదనెడి రూపముగల, చింతావిషక్షుః = చింతా-చింతయనెడి, విష-విషమును, ఘ్నః-నశింపజేయునట్టి, అయం-ఈ, బోధః-జ్ఞానము, భ్రమనివర్తకః=భ్రమ-భ్రాంతిని, నివర్తకః - నివర్తింపజేయునదగును.

తా. మరియు, ఏభోగము, సంభవించుటకయోగ్యమో, ఆభోగము, సంభవింపనేసంభవింపదనియు, మరియు, ఏభోగము సంభవించుటకు యోగ్యమో, ఆభోగము సంభవింపకమానదనెడి, ఈ రూపముగల, ఈబోధయే

భోమను నివర్తింపజేయునదియగును. మరియు, ఈమేలు నాకెప్పుడు గలుగు నోయనియు, ఈదుఃఖము నాకెప్పుడు నివర్తింపగలదోయనెడి, ఇత్యాది రూపముగల సంకల్పము, చింతయని చెప్పబడును. విషమునంటిన పురుషునకు ఆవిషము నాశపేతువైనట్లు, ఇట్టిచింతగలపురుషునకు, ఆ చింతయే నాశపేతువగును. ఆచింతను, పూర్వోక్తజ్ఞానము, నశింపజేయునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సమేపిభోగేవ్యసనంభ్రాంతోగచ్ఛేన్నబుద్ధవాః ।

అశక్యార్థస్యసంకల్పద్భ్రాంతస్యవ్యసనంబహు॥ ౧౬౯.

టీ. భోగే-ప్రారబ్ధకర్మఫలభోగము, సమేపి - అజ్ఞానిజ్ఞానులకు సమానమైనను, భ్రాంతి-భ్రాంతినిబొందినవాడు, వ్యసనం-దుఃఖమును, గచ్ఛేత్-పొందును. బుద్ధవాః-జ్ఞానవంతుడు, సగచ్ఛేత్-పొందడు. భ్రాంతస్య-భ్రాంతినిబొందినవానికి, అశక్యార్థస్య-అశక్య-సాధ్యముగాని, అర్థస్య - విషయరాశియొక్క, సంకల్పాత్-సంకల్పముగలిగియుండుటవల్ల, అనగా చింతగలిగియుండుటచేననుట. బహు-అధికమైన, వ్యసనం-దుఃఖముగలుగును.

తా. ప్ర. అయితే, అజ్ఞానిజ్ఞానులకిద్దరికిని ప్రారబ్ధకర్మఫల భోగమందు భేదములేనియెడల, ఒకనికి వ్యసనంబును, మరియుకనికి వ్యసనము లేమియునెట్లు సంభవించును? డి. అజ్ఞానిజ్ఞానులకు ప్రారబ్ధకర్మఫలభోగము సమానముగానున్నను, ఆ యిద్దరిలో నజ్ఞాని, వ్యసనమును బొందుచున్నాడుగాని, జ్ఞానవంతుడు వ్యసనమును బొందడు. ప్ర. అయితే, అజ్ఞానికి వ్యసనము గలుగుటకు కారణమేమి? డి. అజ్ఞానికి సాధ్యముగాని విషయసమూహముయొక్క చింతగలిగియుండుటవలన, అధికవ్యసనము గలుగును. అనగా నజ్ఞానిజ్ఞానులకు ప్రారబ్ధకర్మఫలము సమానముగానున్నను, విపరీతజ్ఞానముయొక్క ఉనికిలేమిలవల్ల, ఆయిద్దరికిని వ్యసనతదభావసేద్ధి గలుగుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, వివేకి వ్యసనాభావమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయామయత్వంభోగస్యబుద్ధ్యాస్తాముపసంహరిః ।

ఘంజానోపివసంకల్పంకురుతేవ్యసనంకుతః॥ ౧౭౦.

టీ. (వివేకి) వివేకవంతుడు, భోగస్య - భోగమునకు, మాయామయత్వం-మాయామయభావమును, బుద్ధ్యా-తెలిసి, ఆస్తాం-భోగాసక్తిని, ఉపసంహరిః-ఉపసంహరము జేయుచున్నవాడగుచు, ఘంజానోపి - ప్రారబ్ధకర్మఫలముననుభవించుచున్నవాడైనను, సంకల్పం-చింతను, నకురుతే-చేయుడు. వ్యసనం-దుఃఖము, కుతః-ఎక్కడిది. అనగా నెట్లు గలుగుననుట.

తా. మరియు, వివేకియగువాడు, ప్రారబ్ధ కర్మభోగమునకు మాయా

మయత్వమును నిశ్చయించుకొని, భోగాసక్తినిమాన్వి, కర్మఫలమగు భోగము ననుభవించుచున్నవాడైనను, చింతింపడు. అట్టివానికి వ్యసనము లేనేలేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ స్వప్నేంద్రజాలసదృశమచింత్యరచనాత్మకం॥

దృష్టంసప్తంజగత్పశ్యేత్కథంతత్రానురజ్యతి॥

౧౭౧.

టీ. స్వప్నేంద్రజాలసదృశం=స్వప్న-స్వప్నముతోటియు, ఇంద్రజాల-ఇంద్రజాలముతోటియు, సదృశం-సమానమైనట్టియు, అచింత్యరచనాత్మకం=అచింత్య-చింతించుటకు శక్యముగాని, రచనా-కల్పనయే, ఆత్మకం-స్వరూపముగా గలిగినట్టియు, దృష్టంసత్-కనబడుచున్నదగుచు, సప్తం-నాశమునుబొందెడి, జగత్-ప్రపంచమును, పశ్యేత్-చూచుచు, తత్ర-ఆజగంబునందు, కథం-ఎట్లు, అనురజ్యతి-ఆసక్తినిజేయును. అశగా నాసక్తినుంచడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి, జగంబు మాయామయమనెడి బోధగలిగియున్నను, భోగమప్పుడు సుఖపాతువగుటచేత, దేనివల్ల నాసక్తిలేకపోవునో చెప్పుము?. ఉ. స్వప్నముతోటియు, ఇంద్రజాలముతోటియు, సమానమైనట్టియు, అచింత్యకల్పనారూపమైనట్టియు, కనబడుచు నాశమును బొందుచుండెడి జగంబునుజూచుచు, ఆజగంబునందు నాసక్తినుంచడు. అసగా, జ్ఞానికి విషయములయందు బహువిధదోష దర్శనముండుటచేత, ఆసక్తిగలుగదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, జగంబునకు స్వప్నేంద్రజాలసాదృశ్యము గలుగుట కు పాయమును రెండుశ్లోకములచే జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వస్వప్నమాపరోక్ష్యేణదృష్ట్యాపశ్యేత్ స్వజాగరం॥

చింతయేదప్రమత్తస్సన్నభావనుదినముఃపాఠం॥

౧౭౨.

టీ. స్వస్వప్నం=స్వ-తనయొక్క, స్వప్నం-స్వప్నమును, అపరోక్ష్యేణ-అపరోక్షముగా, దృష్ట్యా-చూచి, స్వజాగరం=స్వ-తనయొక్క, జాగరం-జాగరణమును, పశ్యేత్-చూచుచు, ఉభౌ-రెంటిని, అప్రమత్తస్మై-పొరచుటలేనివాడగుచు, అనుదినం-ప్రతిదినమందును, మహాః - మాటిమాటికిని, చింతయేత్-చింతించును. అసగా నీజాగరము స్వప్నతుల్యమని దలచుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, జగంబునకు స్వప్నేంద్రజాలసాదృశ్యాది జ్ఞానము గలిగియుండగా, ఆసక్తియొక్క ఉనికి సంభవింపదు. ఆ స్వప్నేంద్రజాలాది సాదృశ్యము, దేనివల్ల గలుగునోజెప్పుము?. ఉ. వివేకియగువాడు, తనస్వప్నమును ప్రత్యక్షముగాచూచి, తనయొక్క జాగరణము ననుభవించుచు పార

బాటును బొందనివాడై, ఆ రెంటినిగురించి ప్రతిదినమందును, ఈజాగరణము స్వప్నమువంటిదని, మాటిమాటికిని ఓంశించుచుండును.

శ్లో॥ చిరంతయోస్సర్వసామ్యమనుసంధాయజాగరే!

సత్యత్వబుద్ధింసంత్యజ్యనానురజ్యతిపూర్వవత్॥ ౧౭౩.

టీ. తయోః-ఆస్వప్నజాగరణములకు, సర్వసామ్యం = సర్వ-సర్వవిధ ములచేత, అనగా తాత్కాలికభోగ హేతుత్వపరిపక్వవిరసత్వ వినాశిత్యాది లక్షణముచేసనుట. సామ్యం-సమత్వమును, చిరం-బహుకాలము, అనుసంధాయ-అనుసంధించి, జాగరే-జాగరితావస్థయందు, సత్యత్వబుద్ధిం-సత్యత్వబుద్ధిని, సంత్యజ్య-విడిపించి, పూర్వవత్-పూర్వమువలె, అనగా జగత్సత్యత్వజ్ఞానదశ యందువలెననుట. నానురజ్యతి-అనురక్తినిజేయడు. అనగా ననురక్తుడుగా డనుట.

తా. ఈప్రకారముగా, ఆస్వప్నజాగరణములకు తాత్కాలిక భోగ హేతుత్వ పరిపక్వవిరసత్వ వినాశిత్యాది లక్షణముచేత సర్వవిధసామ్యమును, చిరకాలమునుసంధించి, జాగరణమందు సత్యత్వబుద్ధిని విడిపించి, జాగ్రద్వస్తు వలయందు పూర్వము జగత్సత్యత్వజ్ఞానదశయందువలె, అనురక్తుడుగాడనితెలియవలెను.

శ్లో॥ ఇంద్రజాలమిదంచైవైతమచింత్యరచనాత్వతః!

ఇత్యవిస్మరతోహానికావాప్రారబ్ధభోగతః॥ ౧౭౪.

టీ. ఇదం-ఈ, చైవైతం-భోగ్యపదార్థరాశి, అచింత్యరచనాత్వతః= అచింత్య-చింతించుటకుశక్యముగాని, రచనాత్వతః-కల్పనారూపమగుటవల్ల, ఇంద్రజాలమితి-ఇంద్రజాలమువలె మిథ్యయగుననెడి యుక్తిచేత, (అనుసంధాయ) అనుసంధించి, అవిస్మరతః-మరువని, (విమషః) జ్ఞానికి, ప్రారబ్ధభోగ తః=ప్రారబ్ధప్రారబ్ధకర్మముయొక్క, భోగతః-అనుభవమువల్ల, హానికా-ఉపద్రవము, కావా-ఏమి. అనగా బ్రూరబ్ధకర్మఫల జగన్మిథ్యాత్వజ్ఞానములు రెండును విభిన్నవిషయములగుటవల్ల, బ్రూరబ్ధకర్మఫలములగు సుఖదుఃఖములయొక్క అనుభవముచేత జగన్మిథ్యాత్వాను సంధానమునకైనను, జగన్మిథ్యాత్వానుసంధానముచేత ప్రారబ్ధకర్మఫలమునకైనను హానిలేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రపంచగోచరమగు మిథ్యాత్వజ్ఞానమునకును, విషయసత్యత్వము నాశ్రయించియుండెడి భోగమునకును, పరస్పర విరోధమగుటవల్ల, జగన్మిథ్యాత్వజ్ఞానము గలిగియుండగా, జ్ఞానికి బ్రూరబ్ధకర్మఫలభోగ మెట్లునిద్దించును? ఉ. ఈ భోగ్యవస్తురాశియంతయు, అచింత్య రచనారూప

మగుటవల్ల, ఇంద్రజాలమువలె మిథ్యయగుననెడి యక్షితేత ననుసంధించి, మరువనిజ్ఞానికి, ప్రారబ్ధకర్మఫలములగు సుఖదుఃఖములయొక్క అనుభవముచేత జగన్నిధ్యాత్వాను సంధానమునకైనను, జగన్నిధ్యాత్వాను సంధానముచేత ప్రారబ్ధభోగమునకైనను హానిలేదు. ప్ర. అట్లుహానిలేమికి గారణమేమి? ఉ. ప్రారబ్ధకర్మభోగ జగన్నిధ్యాత్వజ్ఞానములకు రెంటికిని విభిన్నవిషయత్వముగ లిగియుండుటయే కారణమగును. మరియు, భోగమునకు విషయసత్యత్వాపేక్షలేమివల్ల, నిరోధములేదనియుం దెలియవలెను.

అవ. ఆ విభిన్నవిషయత్వమునే, ఇప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిర్బంధ స్తత్త్వవిద్యాయా ఇంద్రజాలత్వసంస్కృతౌ ।

ప్రారబ్ధస్యాగ్రహణభోగేజీవస్యసుఖదుఃఖయోః॥ ౧౭౫.

టీ. తత్త్వవిద్యాయాః = తత్త్వ- జగత్త్వరూపమును గోచరింపజేసెడి, విద్యాయాః-జ్ఞానమునకు, ఇంద్రజాలత్వసంస్కృతౌ=ఇంద్రజాలత్వ - ఇంద్రజాలలక్షణమువంటి లక్షణముగల జగంబుయొక్క, సంస్కృతౌ-మిథ్యాత్వాను సంధానమందు, నిర్బంధః-నిర్బంధముగలదు. అనగా తత్త్వజ్ఞానమునకు జగన్నిధ్యాత్వాను సంధానమును జేయుటయే స్వభావముగా గలిగియున్నదేగాని, ప్రారబ్ధకర్మభోగమును నశింపజేసెడి స్వభావములేదనుట. ప్రారబ్ధస్యచ-ప్రారబ్ధకర్మమునకును, జీవస్య-జీవునియొక్క, సుఖదుఃఖయోః- సుఖదుఃఖములయందు, ఆగ్రహః- పూనికగలిగియున్నది. అనగా ప్రారబ్ధ కర్మమునకును, జీవునకు సుఖదుఃఖములనిచ్చుటయే స్వభావముగా గలిగియున్నదేగాని, భోగింపబడెడి ప్రపంచవస్తువునకు సత్యత్వమును సంపాదించెడి స్వభావములేదనుట.

తా. జగత్త్వరూపమును గోచరింపజేసెడి జ్ఞానమునకు, ఇంద్రజాలలక్షణమువంటి లక్షణముగల జగంబుయొక్క మిథ్యాత్వానుసంధానమును జేయుటయే స్వభావముగా గలిగియున్నదేగాని, ప్రారబ్ధకర్మభోగమును నశింపజేసెడి స్వభావము గలిగియుండలేదు. మరియు, ప్రారబ్ధకర్మమునకును జీవునకు సుఖదుఃఖములనిచ్చుటయే స్వభావముగా గలిగియున్నదేగాని, భోగ్యమగు ప్రపంచవస్తువునకు సత్యత్వమును సంపాదించెడి స్వభావము లేదని తాత్పర్యము.

అవ. ఇట్లు విభిన్నవిషయత్వమునుజూపి, యిప్పుడు ప్రయోగమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విద్యారణ్యేవిరుద్ధే తేనభిన్నవిషయత్వతః ।

జానన్చిరప్రైయంద్రజాలంవిరోధౌదృశ్యతేఖిలు॥

౧౭౬.

టీ. విద్యారంభే=విద్యా-జ్ఞానంబును, అరంభ- ప్రారంభకర్మంబును, భిన్న విషయత్వతః- విభిన్న విషయత్వమువలన, నవిరుద్ధ్యేతే - విరోధమునుబొందవు. ఇంద్రజాలం-ఇంద్రజాలసంబంధమగు, వినోదః- చమత్కారవిశేషము, జాన ద్భిరపి-ఇంద్రజాలత్వము నెరిగినవారిచేతను, దృశ్య తేఖలు- చూడబడుచున్నది గదా.

తా. కనుక, తత్వవిద్యాప్రారంభకర్మములు రెండును, విభిన్న విషయము లంగలవగుటవల్ల, పరస్పరము విరోధమును బొందవనియు, సంప్రతిపన్నరూ పరస్పజ్ఞానములవంటి వగునని, ఇట్లు అనుమాన ప్రమాణముచే నెరుగవలెను. ప్ర. అయితే, భోగ్యపదార్థ మిధ్యాత్వజ్ఞానము, భోగమునకు బాధకముగా దనెడి విషయమెచ్చట బాడబడనోచెప్పుము?. ఉ. ఇంద్రజాలస్వభావము నెరి గినవారును, ఆ ఇంద్రజాలసంబంధచమత్కారవిశేషమును జూచుచున్నారు. కనుక, భోగ్యపదార్థముయొక్క మిథ్యాత్వజ్ఞానము, భోగబాధకమగునని చెప్పురాదు.

శ్లో॥ జగత్సత్యత్వనూపాద్యప్రారంభభోజయేద్యది।

తదావిరోధివిద్యాయాభోగమాత్రాన్నసత్యతా॥ ౧౭౭.

టీ. ప్రారంభ-ప్రారంభకర్మము, జగత్సత్యత్వం = జగత్ - భోగ్యపదార్థ రాశి, సత్యత్వం అభ్యాధ్యత్వమును, ఆపాద్య- సంపాదించి, భోజయేద్యది- భోగింపజేసినయెడల, అనగా జీవునకు సుఖదుఃఖముల నిచ్చినయెడల ననుట. తదా-అప్పుడు, విద్యాయా-జ్ఞానమునకు, విరోధి-విరోధియగును. భోగమా త్రాత్-భోగమాత్రమువల్ల, సత్యతా- భోగ్యపదార్థమునకు సత్యత్వము, న- సిగ్గింపదు.

తా. ఇదియునుంగాక, తత్వవిద్యాప్రారంభకర్మములకురెంటికిని విరోధ ముగలదని చెప్పెడిపక్షమందు, ౧. ప్రారంభకర్మము విద్యకు విరోధియో, ౨. లేక, విద్య, ప్రారంభకర్మమునకు విరోధియోజెప్పుము. ప్రారంభకర్మము, భోగ్య పదార్థరాశి సత్యత్వమును సంపాదించి జీవునకు సుఖదుఃఖముల నిచ్చినయె డల, అప్పుడు విద్యావిషయమగు మిథ్యాత్వమునవహించినదగుటచేత, ఆప్రారంభకర్మము, విద్యకు విరోధియగును. అట్లు ప్రారంభకర్మముచేయక, భోగము నుమాత్రమే యిచ్చుచున్నది. అందుచేత, ప్రారంభకర్మము విద్యకు విరోధిగా దు. ప్ర. అయితే భోగబలమువల్లనే, భోగ్యపదార్థరాశి సత్యత్వంబును గలుగదాయేమి?. ఉ. భోగమాత్రమువల్ల, భోగ్యపదార్థమునకు సత్యత్వము గలుగదు. అనగా భోగమాత్రముచేత భోగ్యవస్తువునకు సత్యత్వము గలద

నెడి విషయమై దృష్టాంతము లేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అనూనాజాయతేభోగంకల్పితైస్సప్తవస్తుభిః।

జాగ్రద్వస్తుభిరప్యేవమసత్కైర్భౌగ్యవ్యతాం॥ ౧౭౮.

టీ. కల్పితైః-కల్పించబడిన, స్వప్నవస్తుభిః-స్వప్నవస్తువులచేత, అనూనా-కొంచెముగాని, భోగం-భోగము, జాయతే-కలుగుచున్నది. ఏవం-ఈప్రకారము, అసత్కైః అసత్యములగు, జాగ్రద్వస్తుభిరపి-జాగ్రత్-జాగరణావస్థయందుగల, వస్తుభిరపి-వస్తువులచేతను, భోగం-భోగము, ఇవ్యతాం-అంగీకరింపబడుగాక. అనగా భోగము నంగీకరింపవలెననుట.

తా. ప్ర-అయితే, మిథ్యాపదార్థములచేత భోగముగలుగుచున్నదనెడి విషయమందును, దృష్టాంతము లేదుగదా?. ఉ. స్వప్నావస్థయందు కల్పించబడినవస్తువులచేత భోగముగలుగుచున్నది. కనుక, దృష్టాంతములేదని చెప్పరాదు. ఈప్రకారమే, అసత్యములైన జాగ్రద్వస్తువులందుగల వస్తువులచేత భోగముగలుగుచున్నదని, అంగీకరింపవలెను.

అవ. పూర్వోక్త ద్వితీయపక్షంబును యుక్తముగాదని ఇప్పుడుచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యదివిద్యాపహ్నువీతజగత్పరబ్రహ్మతీని।

తదాస్యాన్నతుమాయాత్వబోధేనతదపహ్నవః॥ ౧౭౯.

టీ. విద్యా-తత్త్వజ్ఞానము, జగత్ - ప్రపంచమును, అపహ్నువీతయది-స్వరూపనాశము చేసినయెడల, తదా-అప్పుడు, ప్రారబ్రహ్మతీని-ప్రారబ్ధకర్మమునకు, ఘాతీనీ-విఘాతము జేయునది, స్యాత్ - అగును. మాయాత్వబోధేన-మాయాత్వ-ప్రపంచము మాయామయమనెడి, బోధేన-జ్ఞానముచేత, తదపహ్నవస్తు-తత్-ఆ ప్రపంచస్వరూపముయొక్క, అపహ్నవస్తు-నాశమే, నస్యాత్ - అగుటలేదు.

తా. మరియు, తత్త్వవిద్య, భోగ్యపదార్థరాశిని, ఇదివెండిగాదనెడినిష్ఠాభకజ్ఞానమువలె తోచుచుండెడి భోగ్యవస్తువునకు స్వరూపనాశము గలిగించినయెడల, అప్పుడు ప్రారబ్ధకర్మభోగమగు సుఖదుఃఖానుభవముయొక్క సాధనము నపహరించుటచేత, ప్రారబ్ధకర్మమునకు విరోధియగును. ఆతత్త్వవిద్య, అట్లుచేయక భోగ్యరూపమగు జగంబునకు మిథ్యాత్వమునే బోధించుచున్నది. అందువల్ల, తత్త్వవిద్య, ప్రారబ్ధకర్మమునకు విరోధిగాదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, జగంబు మిథ్యయనెడి బోధవల్లనే, ఆజగంబుయొక్క స్వరూపంబును నశింపదాయేమి?. ఉ. ఇంద్రజాలాదికమందు స్వరూప నాశనముం జేయకనే, మిథ్యాత్వజ్ఞానము కనబడుచుండుటవల్ల, జగంబు మిథ్యయనెడి బోధచేత,

ఆభోగ్యరూపజగంబుయొక్క స్వరూపవిహితము గలుగదని తెలియవలెను
అవ. ఈ విషయమునే యిప్పుడు, సుష్టుముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనపహ్నుత్యభోగా నుదండ్రజాలమిదంత్యతి॥

జానంత్యేవానపహ్నుత్యభోగ్యమాయాత్వద్ధీ సధా॥ ౧౮౦.

టీ. భోగాః-జనులు, తత్- ఆయింద్రజాలస్వరూపమును, అనపహ్ను
త్య-నిరసంపక, అనగానశింపజేయకనుట. ఇదం- ఇది, ఇంద్రజాలంత్యతి-ఇం
ద్రజాలమని, జానంత్యేవ-ఎరుగుచున్నవారేను. తథా - ఆప్రకారము, అనప
హ్నుత్య-భోగభోగ్యమును నశింపజేయక, భోగ్యమాయాత్వద్ధీః= భోగ్య-
జగంబుయొక్క, మాయాత్వద్ధీః-మిథ్యాత్వజ్ఞానము గలుగుచున్నది.

తా. జనులు, ఆయింద్రజాలస్వరూపమును నశింపజేయక, ఇది యిం
ద్రజాలమని, దేవప్రకారముగా నెరుగుచున్నారో, ఆప్రకారము, భోగభో
గ్యస్వరూపమును నశింపజేయక నే, జగన్మిథ్యాత్వజ్ఞానము గలుగవచ్చునని
యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, రెండుశ్లోకములచే నాక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యత్రత్వస్యజగత్సావత్త్వాపశ్యేతర్-స్తత్ర కేనకిం॥

కింజిఘ్రితి-వచేద్వేతిశ్రుతే తుబహుఘోషితం॥ ౧౮౧.

టీ. యత్ర- ఏవిద్యావశయందు, జగత్-జగంబంతయు, అస్య-ఈజ్ఞాని
కి, సావత్కా-స్వస్వరూపమగునో, తత్ర-ఆవిద్యాదశయందు, కి-ఏద్రష్టు, కేన-
ఏసాధనముచేత, అనగాచక్షురింద్రియముచేననుట. కిం-ఏదృశ్యమును, పశ్యేత్-
చూచునో, అనగా జూడనేరడనుట. కేన-ఏఘ్రాణేంద్రియముచేత, కిం - ఏఘ్ర
ప్రాదికమును, జిఘ్రిత్ - ఆఘ్రాణించునో, అనగా నాఘ్రాణింపనేరడనుట.
కేన-ఏవాగింద్రియముచేత, కిం-ఏవాక్యమును, వచేత్-చెప్పునో, అనగా జెప్పు
జాలడనుట. ఏవంశేతి- ఈప్రకారమాయాయింద్రియముచేత నాయావ్యాపా
రమును జేయనేరడని, శ్రుతౌ-శ్రుతియందు, బహు- అనేకవిధముగా, ఘోషి
తం-ఘోషింపబడెను. అనగా ననేకపర్యాయములు జెప్పబడెననుట.

తా. ఓ అదైత్వస్థితిగల, ఏవిద్యాదశయందు, ఈజగంబంతయు, శ్రుతి
ఇదంసర్వంయదయమాత్మా॥ అనేది శ్రుతిప్రోక్షజ్ఞానముచేత, ఈజ్ఞానికి స్వ
రూపమేయగుచున్నదో, ఆవిద్యాదశయందు, ఏద్రష్టు, ఏసాధనభూత చక్షురిం
ద్రియముచేత, ఏదృశ్యజాతమునుచూచునో, ఏఘ్రాణేంద్రియముచేత, ఏఘ్రప్రా
దికము నాఘ్రాణించునో, ఏవాగింద్రియముచేత నేవాక్యమును చెప్పునో, అన
గా నాయాయింద్రియముచేత నాయావ్యాపారమును గ్రహింపనేరడని, శ్రుతి॥

యత్రత్వస్యసర్వమైవా భూతత్వేనకంపశ్యేత్॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతి, జ్ఞానదశయంచుద్రవ్యుదర్శన దృశ్యములులేవని బోధించుచున్నది. అందుచేత, విద్య ఉదయించుచుండగా, జగత్స్వరూపము నశించును.

శ్లో॥ తేనదైవతమపహ్నుత్యవిద్యోదేతినచాన్యథా॥

తథాచవిదుసోభోగంకథంస్యాదితిచేచ్ఛుః॥ ౧౮౨.

టీ. తేన-ఆకారణముచేత, విద్యా-జ్ఞానము, దైవతం - జగంబును, అపహ్నుత్య-నశింపజేసి, ఉదేతి-ఉదయించుచున్నది. అన్యథా - మరియొకవిధముగా, అనగా జగత్స్వరూపమును నశింపజేయకునుట. నచ-ఉదయింపదు. తథాచ-అట్లుగుచుండగా, విదుషః-జ్ఞానికి, భోగం-భోగము, కథం-ఎట్లు, స్యాదితిచేత్-కలుగుననియంటివేసి, శ్రుణు-చెప్పెదవినుము.

తా. అందుచే నేమనగా, భోగ్యరూపజగంబును నశింపజేసి, జ్ఞానము ఉదయించునేగాని, జగంబును నశింపజేయక జ్ఞానోదయము కానేరదు. అట్లుగుచుండగా, జ్ఞానికి భోగమెట్లు సిద్ధించునని పూర్వవాది, ఆక్షేపించెను.

అవ. ఇందుకు, సిద్ధాంతి, యిప్పుడు సమాధానమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సుషుప్తివిషయాముక్తివిషయావాక్రుతిస్తీవ్రతి॥

ఉక్తంస్వాప్యయసంపత్తోరితసూత్రేహ్యతిస్ఫుటం॥ ౧౮౩.

టీ. శ్రుతిస్త-ఈశ్రుతియో, సుషుప్తివిషయావా - సుషుప్తివిషయముగలదిగానైనను, ముక్తివిషయావేతి-ముక్తివిషయముగలదిగానైన నన్వయించబడునని, స్వాప్యయసంపత్తోరి-స్వాప్యయ- సుషుప్తియందుగాని, సంపత్తోరి-ముక్తియందుగాని, ఇతి-ఇట్లునిచెప్పెడి, సూత్రే-సూత్రమందు, అతిస్ఫుటం-మిక్కిలిస్ఫుటముగా, ఉక్తంహి - చెప్పబడెను.

తా. ఓపూర్వవాది, పూర్వోక్తశ్రుతిని, సుషుప్తివిషయముగానైనను, ముక్తివిషయముగానైనను, అన్వయించవలెనని, సూత్రం॥ స్వాప్యయసంపత్తోరన్యతరాపేక్షమావిష్కృతంహి॥ అనెడి బ్రహ్మసూత్రమందు అతిస్ఫుటముగా జెప్పబడెను. గనుక, ఈశ్రుతిని, ఇచ్చట నుదహరించి, ఆక్షేపింపరాదు.

అవ. ఈశ్రుతిని, సుషుప్త్యాదివిషయముగలదానినిగా సంగీకరించనియెడల, బాధకము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అన్యథాయాజ్ఞవల్క్యదేరాచార్యత్వంనసంభవేత్॥

దైవతదృష్టావవిద్యత్రాదైవతాదృష్టానవాగ్యజేత్॥ ౧౮౪.

టీ. అన్యథా- అన్యవిధమైనయెడల, అనగా పూర్వోక్తశ్రుతిని సుషుప్తిమేక్షవిషయముగా సంగీకరించనియెడలననుట. యాజ్ఞవల్క్యదేః- యాజ్ఞవ

లక్కాది మునివర్గమునకు, ఆచార్యత్వం-ఆచార్యత్వము, సంభవత్-సంభవింపదు. ద్వైతదృష్టాంత్యాం - ద్వైతజ్ఞానము గలుగుచుండగా, అవిద్యతా-అదృష్టజ్ఞానమునీధింపదు. ద్వైతాదృష్టాంత్యాం=ద్వైత - ద్వైతముయొక్క, అదృష్టాంత్యాం-జ్ఞానము లేకపోవుచుండగా, వాక్-వాక్యమును, నవదేత్-చెప్పరాదు. అనగా బోధింపదగిన శిష్యాదికము వోపమిచేత నాచార్య వాక్యము శిష్యునిబోధించుటకొరకు బ్రవర్తించదనుట.

తా. మరియు, బూర్వోక్తశ్రుతిని, సుషుప్తిమోక్షవిషయముగా సంగీకరించనియెడల, యాజ్ఞవల్క్యాది మునివర్గమునకు, ఆచార్యత్వము సంభవింపదు. ప్ర. అయితే, అట్లు సంభవింపమికి గారణమేమి? ఉ. యాజ్ఞవల్క్యాదిమునివర్గము, ద్వైతమును జూచినయెడల, అప్పుడు వారికి అద్వైతజ్ఞానము లేమిచేత, ఆచార్యత్వము సంభవింపదు. మరియు, ఆ యాజ్ఞవల్క్యచుబద్ధద్వైతమునుజూడనియెడల, బోధింపదగిన శిష్యాదికము లభింపమిచేత, ఆచార్యవాక్యము, శిష్యునిగురించి బోధించుటకొరకు బ్రవర్తించదు. కనుక, ఈ ప్రసంగము విద్యాసంప్రదాయమును నశింపజేయునదియగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నిర్వికల్పసమాధౌతుద్వైతాదర్శనపేతుతః॥

నైవాపరోక్షవిద్యేతిచేత్సుషుప్తిస్తధానకిం॥ ౧౮౫.

టీ. నిర్వికల్పసమాధౌతు- నిర్వికల్పసమాధియందో, ద్వైతాదర్శనపేతుతః=ద్వైత-జగంబుయొక్క, అదర్శనపేతుతః-కనబడనిపేతువువల్ల, నైవ-అద్వైతవిస్మృతియే, అపరోక్షవిద్యేతిచేత్ - అపరోక్షజ్ఞానమని యంతివేని, సుషుప్తిః-సుషుప్తి, తథా-ఆప్రకారము, అనగాద్వైతప్రతీతిలేనిదనుట. నకిం-కాదాయేమి. అనగా నగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, యాజ్ఞవల్క్యచులకు ఆచార్యత్వదశయందుండెడి జ్ఞానమునకు విద్యాస్వభావముండినను, అప్పుడు ద్వైతము స్ఫురించుచుండుట వల్ల, ఆజ్ఞానమునకు అపరోక్షవిద్యాస్వభావములేదనియు, నిర్వికల్పక సమాధియందు ద్వైతము తోపమిచేత నదియే అపరోక్ష విద్యయనియుం జెప్పరాదాయేమి? ఉ. ఇట్లుచెప్పుట, అధికప్రసంగమగును. ప్ర. అదియేమి? ఉ. ద్వైతస్ఫురణములేని అవస్థకు విద్యాభావము సంగీకరించినయెడల, సుషుప్తియందును ద్వైతస్ఫురణములేమిచేత, ఆసుషుప్తిని విద్యాభావముగలదని చెప్పవలసివచ్చును. గనుక, అట్లు చెప్పుట అధికప్రసంగమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఆత్మతత్వంనజానాతిసుప్తాయదితదాత్మయా॥

ఆత్మధీరేవవిద్యేతివాచ్యంనద్వైతవిస్మృతేః॥ ౧౮౬.

టీ. సుప్రా-సుషుప్తియందు, ఆత్మతత్వం-ఆత్మస్వరూపమును, నజానాతి
యది-పురుషుడెరుగడనియంటివేని, తదా-అప్పుడు, త్వయా - నీచేత, ఆత్మగ్రీ
రేవ-ఆత్మబుద్ధియే, విద్యేతి-విద్యయని, వాచ్యం - చెప్పదగినదగును. ద్వైతవి
స్మృతిః=ద్వైత-జగంబుయొక్క, విస్మృతిః-స్మరింపమి, న-విద్యకాదు.

తా. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందు ద్వైతస్మరణము లేకపోయినను,
ఆత్మగోచరజ్ఞానములేమిచేత, ఆసుషుప్తికి విద్యాస్వభావ మెట్లు సిద్ధించును?
ఉ. సరి. అట్లు నయెడల, వివేకజ్ఞానమునకే విద్యాస్వభావమును చెప్పవలయు
గాని, ద్వైతముతోపమికి విద్యాభావమును జెప్పరాదని నిశ్చయించుకొనుము.

శ్లో॥ ఉభయంమిళితంవిద్యాయుద్ధర్మీ ఘటాదయః।

అర్థవిద్యాభాజినస్సుస్సకలద్వైతవిస్మృతేః॥ ౧౮౭.

టీ. మిళితం-కలసిన, ఉభయం-ఆత్మజ్ఞానద్వైతవిస్మృతులు రెండును,
విద్యాయది - విద్యయగుననియంటివేని, తద్ధి - అట్లు నయెడల, ఘటాదయః-
ఘటాదిజడపదార్థములును, సకలద్వైతవిస్మృతేః=సకల- సకలమగు, ద్వైత-
జగంబుయొక్క, విస్మృతేః=విస్మృతిని గలిగియుండుటవల్ల, అర్థవిద్యాభాజి
నః=అర్థవిద్యా-అర్థవిద్యను, భాజనః-పొందినవి, స్యుః-అగుచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే, కలసిన రెండింటి ఆత్మజ్ఞానద్వైతవిస్మృతులకు రెం
టికిని విద్యాభావమును జెప్పవలయుగాని, ఆరెంటిలో నొక్కొకదానికి ప్రత్యే
కముగా విద్యాభావమును జెప్పరాదుగదా?. ఉ. ద్వైతవిస్మృతికిని విద్యాభా
వము సంగీకరించినయెడల, జడపదార్థములైన ఘటాదులకు, సంపూర్ణముగా
ద్వైతవిస్మృతి గలిగియుండుటవల్ల, ఆఘటాదులును అర్థవిద్యావంతములగు
నని చెప్పవలసినచ్చును. కనుక, అట్లు చెప్పరాదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈపక్షమందే, సమాధిమంతులగు పురుషులకు అర్థభాగవిద్యయుం
గలిగియుండదని, పరిహాససహితముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మశకధ్వనిముఖ్యానాంవిక్షేపాణాంబహుత్వతః।

తవవిద్యాతథానస్యాద్ధుటాదీనాంయథాదృఢా॥ ౧౮౮.

టీ. విక్షేపాణాం- విక్షేపమునుగలిగించెడి, మశకధ్వనిముఖ్యానాం= మ
శక-దోమలయొక్క, ధ్వనిముఖ్యానాం-ధ్వనిమొదలగువానియొక్క, బహుత్వ
తః-బహుత్వమువల్ల, తవ-నీయొక్క, విద్యా-జ్ఞానము, ఘటాదీనాం - ఘటాది
జడపదార్థములకు, యథా-ఏప్రకారము, దృఢా- ద్వైతవిస్మృతివల్ల దృఢజ్ఞాన
ముగలదో, తథా-ఆప్రకారము, నస్యాత్-దృఢముగాదు.

తా. మరియు, ఈ పక్షమందు ఘటాదిజడపదార్థములకు, ఏప్రకారము

గాదైవతవిస్మరణము దృఢముగా గలిగియుండునో, ఆప్రకారము, నయొక్క సమాధియందు విశేషమును గలిగించెడి దోషము మొదలగు జంతువులయొక్క భవని, విసబడుటవల్ల, అట్టి దృఢమైన దైవతవిస్మరణము నీకు గలిగియుండును. అందుచేత, నీకుగలవిద్యకంటె ఘటాదులకు గలవిద్య, అధిక్యతగలదని చెప్పవలసివచ్చును.

శ్లో॥ ఆత్మధీరేవవిద్యేతియదితర్హి సుఖీభవ।

దుష్టచిత్తం నిరుంధ్యా శ్చేన్నీరుంధిత్వం యథాసుఖం॥ ౧౮౯.

టీ. ఆత్మధీరేవ-ఆత్మబుద్ధియే, అనగా నాత్మజ్ఞానమేననుట. విద్యేతియది-విద్యయనియంటివేని, తర్హి-అట్లే నయెడల, సుఖీ-సుఖవంతుడవు, భవ-అగుము. దుష్టచిత్తం-దుష్టచిత్తమును, నిరుంధ్యాశ్చేత్ - నిరోధముజేసెడి వాడవైతివేని, యథాసుఖం-సుఖముగలుగునట్లుగా, త్వం- నీవు, నిరుంధి - నిరోధముచేయుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మజ్ఞానమునకే విద్యాస్వభావముగలదనియు, దైవతవిస్మృతికి విద్యాస్వభావము లేదనియుంజెప్పడమాయేమి?. ఉ. సరి. అట్లే నయెడల సుఖవిగమము. అనగా, అట్లుచెప్పట మాకిష్టమనెడి యభిప్రాయములోటి, సిద్ధాంతి, పూర్వవాదికి ఆకీర్వాదముజేసెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఆత్మజ్ఞానమే విద్యయైనను, ఆవిద్య, దుష్టచిత్తమందు సంభవింపమిచేత, చిత్తదోషము నశించెడికారకు, చిత్తవృత్తినిరోధమును చేయవలెనుగదా?. ఉ. నీయిష్టప్రకారము చిత్తనిగ్రహము జేసికొనుము. అనగా చిత్తనిగ్రహము జేయుటను మేమంగీకరించితిమని యభిప్రాయము.

అవ. చిత్తనిరోధంవిష్టమగుటకు గారణమును జెప్పుచు, ఈప్రతిపాదంపబడిన, శ్రు॥ కిమిచ్ఛత్॥ అనెడి మంత్రాంతవ్యాఖ్యానము నిష్పడుపసంహరింపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తదిష్టమేష్టవ్యమాయామయత్వస్య సమీక్షణాత్।

ఇచ్ఛన్నపృజ్జవన్నేచ్ఛేతి-మిచ్ఛన్నపిహిత్రుతం॥ ౧౯౦.

టీ. ఏష్టవ్యమాయామయత్వస్య=ఏష్టవ్య - అద్యితీయాత్మజ్ఞానముకొరకు ఇచ్ఛయింపబడుచుండెడి, మాయామయత్వస్య - జగన్మాయామయత్వమును, సమీక్షణాత్-తెన్నగాబాచుటవల్ల, అనగా జగన్మాయామయత్వము బాడబడుటచేననుట. తత్-అచిత్తనిరోధము, (అస్మాకం) మాకు, ఇష్టం-సమ్మతమగును. ఇచ్ఛన్నపి-జ్ఞానియిచ్ఛయించుచున్నవాడైనను, అజ్ఞవత్ - అజ్ఞానివలె, నేచ్ఛేత్-ఇచ్ఛయింపడు. (అతః) ఆకారణమువల్ల, కిమిచ్ఛన్నపి- ఏమిఘటించిచ్ఛయించు

చున్నవాడనియు, శ్రుతంక్షి-శ్రుతియందు విసబడుచున్నదేను.

తా. అట్లు చిత్తనిరోధము జేయుట, మాకు ఇష్టమేయగును. ప్ర. అది మీకిష్టమగుటకు గారణమేమి? ఉ. ఏకారణముచేత చిత్తదోషము లేనివాడు, అద్వితీయశాస్త్రజ్ఞానముకొరకు అవశ్యముగా నిచ్చయింపబడుచుండెడి జగన్మాయామయత్వమును బాచునో, ఆకారణముచేత, చిత్తమును నిగ్రహించుట, మాకు సమ్యక్మేయగును. ఈ చెప్పబడిన ప్రకారము, ఈజ్ఞాని, ప్రారబ్ధకర్మబలమువల్ల భోగమునిచ్చయించినను, అజ్ఞానివలె నిచ్చయింపడు. ఆకారణముచేత ఏమిఫలమునిచ్చయించుచున్నవాడనెడి యర్థముగల, శ్రు|| కిమిచ్ఛ|| అనెడి మంత్రాంతముచేత, శ్రుతియందు ఈయర్థమే విసబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఈ పూర్వోక్త ప్రకారము, శ్రు|| కిమిచ్ఛ|| అనెడి మంత్రాంతమునకు అభిప్రాయమును వర్ణించుటకు, కారణము నిష్పడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో|| రాగోలింగమబోధస్యసంతురా గదయోబుధే|

ఇతిశాస్త్రద్వయంసార్థమేవంసత్యవిరోధతః||

౧౯౧.

టీ. ఏవంసతి- ఈచెప్పబడిన ప్రకారము జ్ఞానికి దృఢరాగము లేకపోవుచుండగా, అబోధస్య-మూఢునకు, రాగః-విషయాసక్తి, లింగమితి-దృఢమగునని చెప్పనట్టియు, బుధే-జ్ఞానియందు, రాగాదయః- రాగాదులు, సంవృతి-ఉండుగాకయనిచెప్పనట్టి, శాస్త్రద్వయం-శాస్త్రద్వయము, అవిరోధతః-అవిరోధముగా, సార్థం-అర్థవంతమగును.

తా. ఈ పూర్వోక్త ప్రకారము జ్ఞానికి దృఢరాగము లేకపోవుచుండగా, వృక్షమువంటిదేహమందుగల, తొర్రవంటి చిత్తసంచారభూమలయందు, అన్ని వంటి దృఢరాగమున్నయెడల, పచ్చికవంటి తత్వజ్ఞానముగలుగవని, శ్లో|| రాగోలింగమబోధస్యచిత్తవ్యాపకమభూమిషు | కుతశ్చాద్వలతాతస్య యస్యాగ్నిః కోటరేతరోః|| అనెడి శాస్త్రము, జ్ఞానికి రాగముండరాదని, రాగమునునిషేధించెడి, ఈశాస్త్రంబును, మరియు, తత్వజ్ఞానము గలుగుటచేత శాస్త్రార్థమంతయు సమాప్తమగుటవల్ల, రాగాదులు విశేషముగానున్నను, నీకు ముక్తిగలుగుననియు, ఆరాగాదులచేత మోక్షముచాధింపబడదని ఆ తత్వజ్ఞానికిరాగము సంగీకరించెడి, శ్లో|| శాస్త్రార్థస్యసమాప్తత్వాన్ముక్తిస్సాన్యత్రావతాపితే| రాగాదయస్సంతుకావం సతద్భావోపరాధ్యతే|| అనెడి శాస్త్రంబును, అవిరోధముగా అర్థవంతములాయెను. అనగా, జ్ఞానికి రాగము గూడదని చెప్పెడి రాగనిషేధపరశాస్త్రము, దృఢరాగత్వమును జెప్పుటచేతను, అజ్ఞానికే, రాగ

ము సంకీర్తింపబడినాశ్రమము, రాగాభాసత్వమును చెప్పబడెను; ఈ రెండు శాస్త్రములును అర్థవంతములాయెనని యభిప్రాయము. రాగలక్షణములేకనే, రాగమువలె తోచబడుచుండెడి విషయాసక్తి, రాగాభాసమని చెప్పబడును.

అవ. ఇట్లు, శ్రు॥ కిమిచ్చక॥ అనెడి మంత్రాంశాభిప్రాయమునువర్ణించి, శ్రు॥ కస్యకామాయ॥ అనెడిమంత్రాంశాభిప్రాయము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జగన్నిధ్యాత్వవత్స్వాత్మాసంగత్వస్యసమీక్షణాత్ |

కస్యకామాయేతివహోభోక్తృభావవివక్షయా॥ ౧౯౨.

టీ. జగన్నిధ్యాత్వవత్=జగత్ - ప్రపంచముయొక్క, మిథ్యాత్వవత్=మిథ్యాత్వమువలె, స్వాత్మాసంగత్వస్య=స్వాత్మ- తనస్వరూపముయొక్క, అసంగత్వస్య-అసంగత్వమును, సమీక్షణాత్=చూచుటవల్ల, భోక్తృభావవివక్షయా=భోక్తృ-భోక్తయొక్క, అభావవివక్షయా- అభావవివక్షచేత, కస్యకామాయేతి - ఏభోక్తయొక్కప్రీతికొరకనెడి, వచః - వాక్యము ప్రవర్తించుచున్నది.

తా. మరియు, జగన్నిధ్యాత్వబోధచేత వాస్తవకామ్యములేదనెడి వివక్షవలన, శ్రుతిచేత, ఏమిథలమిచ్చయించుచుననెడి యర్థముగల, శ్రు॥ కిమిచ్చక॥ అనెడి వాక్యముచెప్పబడినట్లు, ఆత్మయొక్క అసంగత్వబోధచేత వాస్తవమగు భోక్తృత్వము ఆత్మకులేదనెడి వివక్షవల్ల, ఏభోక్తయొక్క ప్రీతికొరకనెడి యర్థముగల, శ్రు॥ కస్యకామాయ॥ అనెడివాక్యముశ్రుతిచేత జెప్పబడెననితెలియవలెను. కామింపదగిన స్త్రీపుష్పాది విషయము, కామ్యమనిచెప్పబడును.

అవ. ఆత్మకు భోక్తృత్వమున్నయెడల, ఆభోక్తృత్వముకూడదనిచెప్పవలయు సేగాని, ఆత్మ, అసంగుడగుటవల్ల, అతనికి భోక్తృత్వమే లేనప్పుడు, ఆయాత్మకు భోక్తృత్వమును నిషేధించుటచేత బ్రయోజనములేదని శంకించుకొని, ఆభోక్తృత్వము, స్వానుభవసిద్ధమగుటవల్ల, ఇట్లు శంకింపరాదనిదలచి, ఆ భోక్తృత్వమును ప్రతిపాదించెడి శ్రుత్యర్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ పతిజాయాదికంసర్వంత తద్భోగయనేచ్ఛతి |

కింత్యాత్మభోగార్థమితిశ్రుతాభిప్రాయః॥ ౧౯౩.

టీ. పతిజాయాదికం= పతి-భర్తయు, జాయా - భార్యయు, ఆదికం=మొదలుగాగల, సర్వం=సకలజగంబును, తత్తద్భోగాయ=తత్తత్ - ఆయాపతిభార్యాదిభోగ్యప్రపంచముయొక్క, భోగాయ- భోగముకొరకు, నేచ్ఛతి=ఇచ్చయించుచుండలేదు. కింతు-మరియేమనగా, ఆత్మభోగార్థమితి=ఆత్మ-ఆత్మ

యొక్క భోగార్థమిది- భోగముకొరకెచ్చయింపబడుచున్నదని, శ్రుత-శ్రుతి యందు, బహు-బహువిధముగా, ఉష్ణోషితం- క్షోషింపబడెను.

తా. ఓమైత్రేయా, భర్తచేతకామింపబడెడిభార్య, ఆభర్తయొక్కప్ర యోజనముకొరకే కామింపబడుచున్నదిగాని భార్యయొక్క ప్రయోజనముకొ రకు భర్తచేత కామింపబడుచుండలేదని చెప్పెడి, శ్రు || నవా అరేపత్యకా మాయపతిఃప్రియోభవతి|| అనెడివాక్యము మొదలుకొని, ఆత్మయొక్క భోగ ముకొరకు సర్వజగంబును, ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నదనిచెప్పెడి శ్రు|| ఆత్మసన్తుకామాయసర్వంప్రియంభవతి|| అనెడి వాక్యమంత్యముగాగల గ్రం థసందర్భముచేత భర్తృభార్యాది ప్రపంచమంతయు, ఆత్మకు భోగసాధన మని ప్రతిపాదింపబడెను. కనుక, ఆత్మకు భోక్తృత్వప్రసక్తి గలిగెనని తెలి యవలెను.

అవ. ఇట్లు ఆత్మకు భోక్తృత్వమునుజూపి, ఆభోక్తృత్వము వాస్తవ మందులేదని దెలుపుటకొరకు, భోక్తనుగురించి వికల్పించుచున్నాడు.

శ్లో|| కింకూటస్తస్పిదాభాసోయధాకించోభయాత్మకం|

భోక్తాతత్రనకూటస్థోఽసంగత్వాద్భోక్తృతాంప్రశేత్ ||౧౯౪.

టీ. భోక్తా-కర్మఫలముననుభవించెడివాడు, కూటస్థ-కేవలప్రత్యగా త్మయగునో, కిం-లేక, చిదాభాస-కేవలచిదాభాసుడగునో, యధాకించ-లేక, ఉభయాత్మక-కూటస్థసహిత చిదాభాసుడగునోయని వికల్పార్థము. తత్ర- ఆమూడుపక్షములయందు, కూటస్థ-కేవలప్రత్యగాత్మ, అసంగత్వాత్-అసం గత్యమువల్ల, అనగా నసంగుడగుటచేననుట. భోక్తృతాం - భోక్తృత్వము ను, నప్రశేత్-పొందడు.

తా. ప్ర. అయితే, ౧. కేవలకూటస్థుడు భోక్తయగునో, లేక, ౨. కేవ లచిదాభాసుడు భోక్తయగునో, లేక, ౩. కూటస్థసహితచిదాభాసుడు భోక్త యగునోచెప్పుము?. ఉ. ఆ మూడుపక్షములయందు, కేవలకూటస్థుడు, అసంగ త్వముచేత నిర్వికారుడగుటవలన, భోక్తృత్వమును బొందడు. గనుక, కేవల కూటస్థుడు భోక్తయగుననెడి ప్రథమపక్షముగూడదు.

శ్లో|| సుఖదుఃఖాభిమానాభ్యో వికారోభోగఉచ్యతే|

కూటస్థశ్చవికారీచేత్యేతన్నవ్యాహతంకథం||

౧౯౫.

టీ. సుఖదుఃఖాభిమానాభ్యః=సుఖ - సుఖమందును, దుఃఖ- దుఃఖమందు ను, అభిమానాభ్యః-అభిమానలక్షణముగల, వికారః-వికారము, భోగః-భోగ మని, ఉచ్యతే-చెప్పబడుచున్నది. కూటస్థశ్చ-నిర్వికారియు, వికారీచ-వికారి

యునగుననెడి, ఏతత్-ఈవాక్యము, కథం-ఎట్లు, నవ్యాహతం-విరోధత్వమును బొందదు. అనగా విరోధమగుననుట.

తా. ప్ర. అయి నే, కూటస్థునకు, అసంగత్వభోక్తృత్వములు రెండును గలుగుగాక. అందుచే వోషమేమి?. ఉ. సుఖిత్వ దుఃఖిత్యాభిమాన లక్షణము గల వికారము భోగమగును. అట్టిభోగము, అసంగుడగు కూటస్థునకుగలదని చెప్పురాదు. కూటస్థుడనగా, నిర్వికారుడగును. అట్టినిర్వికారుడు, వికారియగు ననెడి, ఈ వాక్యము విరోధమగును. అనగా, ఒకవస్తువునందు, నిర్వికారిత్వ వికారిత్వములకు రెంటికిని, సేతిగలుగదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, రెండవపక్షంబునుగూడదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వికారిబుద్ధ్యధీనత్వాదాభాసోవికృతావపి।

నిరధిష్ఠానవిభ్రాంతిః కేవలానహితవృత్తిః॥

౧౯౬.

టీ. ఆభాసః-చిదాభాసుడు, వికారిబుద్ధ్యధీనత్వాత్=వికారి-వికారరూపముగల, బుద్ధి-బుద్ధియ నెడియుపాధికి, అధీనత్వాత్-అధీనత్వమువలన, అనగా నధీనుడగుటచేననుట. (స్వస్థిత్) తనయందు, వికృతావపి - వికారముగలిగినను, కేవలా-కేవలమగు, నిరధిష్ఠానవిభ్రాంతిః = నిరధిష్ఠాన - ఆధారత్వములేని, విభ్రాంతిః-ఆరోపము, అనగావిభ్రమమనుట, నహితవృత్తి- సీతినిబొందదుగదా.

తా. ప్ర. అయి నే, వికారియగు చిదాభాసునకు భోక్తృత్వమునుచెప్పు రాదాయేమి?. ఉ. ఆచిదాభాసుడు, వికారియగుబుద్ధిని ఉపాధిగాగలిగియుండుటచేత, తనయందు వికారము సంభవించినను, ఆచిదాభాసుడు కల్పితుడగుటచేత, తనకు ఆధారభూతుడగు కూటస్థునివివచి, స్వాతంత్ర్యసేతిసంభవంపమివలన, కేవలచిదాభాసునకును భోక్తృత్వము సంభవంపదని యభిప్రాయము. కనుక, కేవలచిదాభాసుడు భోక్తృయగుననెడి రెండవపక్షంబునుగూడదని తెలియవలెను.

అవ. అందువలన, నూడవపక్షము యుక్తమగునని, ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉభయూత్మకఏవవాతోలోకేభోక్తానిగద్యతే

తాదృగాత్మానమారభ్యకూటస్థశ్చైతత్స్మృతౌ॥

౧౯౭.

టీ. అతః-ఆకారణమువలన, లోకే-లోకమందు, అనగా వ్యవహారదశయందనుట. ఉభయూత్మకఏవ-కూటస్థసహితచిదాభాసుడే, భోక్తా- కర్మఫలమనుభవించెడివాడగునని, నిగద్యతే-చెప్పబడుచున్నాడు. శ్రుతా- బృహదారణ్యకాదిశ్రుతియందు. తాదృక్-అటువంటి, ఆత్మానం - భోక్తను, అరభ్య-చెప్పటకు ప్రారంభించి, కూటస్థ-ప్రత్యగాత్మ, శేషితః-శేషింపబడెను. అన

గా బుద్ధ్యాద్యనాత్మ నిరసనముచేత శేషింపబడెననుట.

తా. ఏకారణముచేత కూటస్థచిదాభాసులతో నోక్కొకనికి బ్రత్యేకముగా, భోక్తృత్వముసంభవించదో, ఆకారణముచేత, కూటస్థసహిత చిదాభాసుడే, వ్యవహారదశయందు భోక్తృయని చెప్పబడుచున్నాడు. అనగా పరమార్థదశయందు కూటస్థసహిత చిదాభాసత్వమే ఘటించదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ఈపురుషుడసంగుడేననెడి యర్థముగల, శ్రు|| అసంగోహ్యయంపురుషః|| అనెడి ఇత్యాదివాక్యమందు, అసంగుడైన కూటస్థునకే, ఆయీయాత్మ, విజ్ఞానమయముగానున్నాడనెడి యర్థముగల, శ్రు|| యోయంవిజ్ఞానమయఃప్రాణేషు|| అనెడి ఇత్యాదివాక్యమందు బుద్ధిసాక్షిత్వంబును విసబడుటవలనకూటస్థసహిత చిదాభాసత్వమనెడి భోక్తృస్వరూపంబును పారమార్థికమేయగునని చెప్పవలయుగాని, లోకవ్యవహారమాత్రముచే సిద్ధించుచున్నదని యెట్లు చెప్పవచ్చును?. భోక్తృస్వరూపము పారమార్థికమగుననెడి విషయమై, శ్రుతియొక్క అభిప్రాయములేమిచేత, ఇట్లుచెప్పరాదు. ప్ర. అయితే, శ్రుతియొక్క తాత్పర్యమేమి?. ఉ. బృహదారణ్యకాది శ్రుతియందు బుద్ధ్యపాధికుడగు భోక్తనుచెప్పటకు ప్రారంభించి, బుద్ధ్యాదులకు అనాత్మత్వమును నిశ్చయించుటచేత, బుద్ధ్యాదికల్పనకు ఆధారభూతుడగు చిద్రూపకూటస్థుడు, శేషింపబడెను. అవ. ఆవిషయమందు, బృహదారణ్యక వాక్యార్థమును, సంక్షేపించి యిప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో|| ఆత్మకతమత్త్యక్తేయాజ్ఞవల్క్యేవిబోధయత్||

విజ్ఞానమయమారభ్యాసంగతంపర్యశేషయత్|| ౧౯౮.

టీ. ఆత్మ-కూటస్థుడు, కతమత్త్య-ఎవ్వడని, ఉక్తేసతి-జనకునిచేనడుగబడుచుండగా, యాజ్ఞవల్క్యః - యాజ్ఞవల్క్యుడు, విబోధయత్ - ఆజనకుని బోధించుచు, విజ్ఞానమయం-విజ్ఞానమయమును, ఆరభ్య - చెప్పటకు ప్రారంభించి, అసంగం-అసంగుడగు, తం-ఆకూటస్థుని, పర్యశేషయత్ - శేషింపజేసినవాడాయెను.

తా. శిష్యుడైన జనకునిచేత, ఆత్మయనగా నెవ్వడని, శ్రు|| కతమత్త్య|| అనెడి వాక్యముచే నిట్లు ఆత్మ, అడుగబడుచుండగా, గురుడైన యాజ్ఞవల్క్యుడు, ఆ యాత్మను బోధించుచు, శ్రు|| యోయంవిజ్ఞానమయఃప్రాణేషు|| అనెడి ఇత్యాదివాక్యముచేత విజ్ఞానమయని జెప్పటకు ప్రారంభించి ఈపురుషుడసంగుడనెడి యర్థముగల, శ్రు|| అసంగోహ్యయంపురుషః|| అనెడివాక్యముచేత అసంగుడైన కూటస్థాత్మను శేషింపజేసినవాడాయెను.

అవ. ఈ ప్రకారము బృహదారణ్యకశ్రుతియందు అసంగాత్మ్య పరిశేష ప్రకారమునుబాటి, ఇతరేయాదిశ్రుతులయందును, ఆయసంగాత్మ్య పరిశేష ప్రకారము నిష్పడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ కోయమాత్మే త్యేవమాదాసర్వత్రాత్మావిచారతః।

ఉభయాత్మకమారభ్యకూటస్థశ్శేష్యతేశ్రుతా॥ ౧౯౯.

టీ. అయం-ఈ, ఆత్మా-ఆత్మ, కః-ఎవడనెడి, ఇత్యాదౌ-ఇత్యాదివా క్యమందు, సర్వత్ర-అంతటను, ఏవం-ఈ ప్రకారము, విచారతః- విచారణవలన, శ్రుతా-శ్రుతియందు, ఉభయాత్మకం- కూటస్థసహితచిదాభాసుని, అసంగా భోక్తననుట. ఆరభ్య-తెలుపుటకు ప్రారంభించి, ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ్యయగు, కూటస్థ-నిర్వికారుడు, శేష్యతే - శేషింపబడుచున్నాడు.

తా. ఈ యాత్మ, ఎవడనియు, మేము ఉపాసించెదమనియు, ఆయాత్మ, ఎటువంటివాడనెడి యర్థముగల, శ్రు ॥ కోయమాత్మేతి, వయముపాస్మహే, కతరస్స ఆత్మేతి అనెడియిత్యాది ఇతరేయశ్రుతివాక్యమందు, ఆత్మవిచారముచేత, అంతఃకరణోపాధికుడగు భోక్తను చెప్పటకు ప్రారంభించి, ప్రజ్ఞానమాత్రస్వరూపుడగు కూటస్థుడు శేషింపబడెను. ఈ ప్రకారమే, ఇతరశ్రుతులయందును చెప్పబడెనని తెలిసికొనవలెను. ఇట్లు యుక్తిశ్రుతులచేత ఆలోచించగా కూటస్థసహితచిదాభాసరూపుడగు భోక్త, మిథ్యరూపుడనియు పారమార్థికుడగు అసంగకూటస్థునకు భోక్తృత్వము లేదనియు, స్పష్టముగాదెలియబడుచున్నది. కనుక, పరమార్థమందు భోక్తగలడనెడి విషయమై శ్రుతియొక్క అభిప్రాయముగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కూటస్థసత్యతాంస్వస్థిన్నధ్యసాత్మావివేకతః।

తాత్త్వికీంభోక్తృతాంమత్వానకదాచిజ్ఞిహాసతి॥ ౨౦౦.

టీ. ఆత్మా-లోకప్రసిద్ధుడగుభోక్త, అవివేకతః-విభజనలక్షణజ్ఞానహాస్యత్వమువలన. కూటస్థసత్యతాం = కూటస్థ - కూటస్థస్వత్వము, సత్యతాం-సత్యత్వమును, స్వస్థిన్-తనయంచు, అధ్యస-ఆరోపించుకొని, భోక్తృతాం-తనయందుగల భోక్తృత్వమును, తాత్త్వికీం-సత్యమైనదానినిగా, మత్వా-తలచి, కదాచిత్- ఎప్పటికిని, నజిహాసతి - విడుచుటకు సమ్యుత్తంపడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఈ చెప్పబడిన ప్రకారము, భోక్త, మిథ్యయగుచుండగా, చాణులకు, ఆభోక్తయందు సత్యత్వబుద్ధి, గలుగుటకు కారణమేమి? ఉ. లోకప్రసిద్ధుడగుభోక్త, తాను కూటస్థునికంటె నన్యుడనెడి విభజనలక్షణజ్ఞానము తనకులేమిచేత, కూటస్థునియందుగల సత్యత్వమును తనయందారోపించు

చూచి, తద్వారా, తనయంతగల భోక్తృత్వమును సత్యముగాదలచి, భోగము నెప్పటికిని విడుచుటకు సమ్మతించడు. గనుక, భోక్తృయందు సత్యత్వబుద్ధి గలుగుటకు ఆజ్ఞానమే కారణమగును.

శ్లో॥ భోక్తాస్వస్యైవభోగాయపతిజాయాదిమిచ్ఛతి।

ఏవలౌకికవృత్తాంతశ్చ త్యాగస్యగనూదితి॥

౨౦౧.

టీ. భోక్తా- లోకప్రసిద్ధుడగుభోక్త, స్వస్యైవ - తనయొక్కయే, భోగాయ-భోగముకొరకు, పతిజాయాది=పతి-భర్తయు, జాయాది-భార్యమొదలుగాగలప్రపంచమును, ఇచ్ఛతి-కోరుచున్నాడు. లౌకికవృత్తాంతః-లౌకికవృత్తాంతమగు, ఏవః-ఈవ్యవహారము, శ్రుత్యా-శ్రుతిచేత, సమ్యక్ - తస్యగా, అనూదితః - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మయొక్కభోగముకొరకు భర్తృభార్యాదిప్రపంచమంతయు ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నదని, శ్రు॥ ఆత్మనస్తుకామాయసర్వంప్రియంభవతి॥ అనెడి శ్రుతిచేత, భోగ్యపదార్థమునకు, ఆత్మశేషత్వమెట్లుచెప్పబడెను?. ఉ. లోకమందు, ఏభోక్తగలచో, ఆభోక్త, తనయొక్క భోగముకొరకే, భర్తృభార్యాది భోగసాధనప్రపంచమును కోరుచున్నాడనెడి, ఈ లౌకికవృత్తాంతము శ్రుతిచేత తస్యగా చెప్పబడెనుగాని, మరియొక యరము శ్రుతిచేత బ్రతిపాదించబడలేదు. అనగా భోగ్యప్రపంచమంతయు కూటస్థసహిత చిదాభాసరూపభోక్తకుశేషమని చెప్పబడెనెగాని, కూటస్థాత్మకుశేషముగా బ్రతిపాదించబడలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ భోగ్యానాంభోక్తృశేషత్వాన్భోగ్యేష్వనురజ్యతాం।

భోక్తర్యేవప్రధానేతోఽనురాగంతంవిధిత్యతి॥

౨౦౨.

టీ. భోగ్యానాం- భర్తృభార్యాది భోగ్యపదార్థములు, భోక్తృశేషత్వాత్=భోక్తృ-భోక్తకు, అనగాతనకనుట. శేషత్వాత్- భోగసాధములగుటవలన, భోగ్యేషు-భర్తృభార్యాదులయందు, మానురజ్యతాం- అనురాగముజేయబడకుండుగాక. అనగా ననురాగముజేయదగదనుట. అతః - ఆకారణమువల్ల ప్రధానే-ప్రధానభూతుడగు, భోక్తర్యేవ - భోక్తయగు తనయందే, తం-ఆ, అనురాగం-అనురాగమును, విధిత్యతి-విధించుట కిచ్ఛయించుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, లౌకికవృత్తాంతము, శ్రుతిచేతచెప్పబడుటకు గారణమేమి?. ఉ. భర్తృభార్యాది భోగ్యప్రపంచమంతయు, భోక్తయగు తనకు భోగసాధనమగుటవలన, భోగ్యములయందు అనురాగము జేయదగదు. మరియేమనగా, ప్రధానభూతుడగు భోక్తయగు తనయందే, ప్రేమను విధించుట

కారకు, ఈశాంకవృత్తాంతము శ్రుతిచే జెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. భోగ్యములయందు ప్రేమనువిడుచుటయందును, ఆత్మయందుప్రేమ జేయదగినదగుననుటయందును, దృష్టాంతభావముగా, ఈశ్వరునియందుప్రేమ ప్రార్థనాపూర్వకమగు పురాణవచనము నిష్పడుదాహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యాంప్రీతిరివివేకానాంవిషయేష్యనపాయినీ॥

తామనుస్మరతస్సామేహృదయాన్భూపసర్పతు॥ ౨౦౩.

టీ. హేమాప- ఓవిష్ణుదేవా, అవివేకానాం-ఆత్మజ్ఞానశూన్యులకు, విషయేషు-స్త్రీపుష్పాదివిషయములయందు, అనపాయినీ-దృఢమగు, యా- ఏ, ప్రీతిః-ప్రీతిగలదో, సా-ఆప్రీతి, త్వాం-నిన్ను, అనుస్మరతః- సర్వదా చింతించెడి, మే-నాయొక్క, హృదయాత్-మనస్సునుంచి, సర్పతు - తొలగిపోవుగాక. అనగా నామనంబు, విషయములయందాసక్తిని విడిపించి, నీయందే సర్వదాస్థినిపొందవలెననుట. ఈశ్లోకమునకు మరియొక యర్థంబునుంగలదు. అదియెట్లునగా, అవివేకానాం-ఆత్మజ్ఞానశూన్యులకు, విషయేషు-విషయములయందు, అనపాయినీ- దృఢమైన, యా-అటువంటి, ప్రీతిః-ప్రీతిగలదో, సా - అటువంటి ప్రీతి, అనగా నీవిషయమందు నాకుగలప్రీతియనుట. త్వాం - నిన్ను, అనుస్మరతః-సర్వదాచింతించుచుండెడి, మే-నాయొక్క, హృదయాత్-మనంబునుంచి, మాపసర్పతు-తొలగిపోకుండుగాక. అనగా సర్వదా ఉండవలెననుట.

తా. ఓవిష్ణుదేవా, ఆత్మజ్ఞానశూన్యులకు స్త్రీపుష్పాది విషయములయందు, దృఢమైన, యేప్రీతిగలదో, ఆప్రీతి, నిన్ను సర్వదాచింతించెడి నాయొక్క మనంబునుంచి, తొలగిపోవలయును. అనగా నామనంబు విషయాసక్తిని విడిపించి, నీయందే సర్వదా స్థినిబొందియుండవలెనని తాత్పర్యము.

ఈ శ్లోకమునకు మరియొక తాత్పర్యమేమనగా, ఆత్మజ్ఞానశూన్యులకు విషయములయందు దృఢమైన యెటువంటిప్రీతిగలదో, నీయందునాకుగల అటువంటిప్రీతి, నిన్ను సర్వదాచింతించెడి, నామనస్సునందు సర్వదా, ఉండవలెనని యభిప్రాయము. ఈపురాణవాక్యము, భోగ్యప్రపంచమందు ప్రీతినివిడిపించి, ఈశ్వరునియందు ప్రీతినుంచవలెనని విధించుచున్నది.

శ్లో॥ ఇతిన్యాయేనసర్వస్యాద్భోగ్యజాతాద్విరక్తధీః॥

ఉపసంహృత్యతాంప్రీతింభోక్తర్యేవబుభుత్సే॥ ౨౦౪.

టీ. ఇతి - ఈ చెప్పబడిన, న్యాయేన - పురాణన్యాయముచేత, సర్వస్యాత్- సకలమగు, భోగ్యజాతాత్-భర్తృభార్యాదిలక్షణమువలన, విరక్తధీః-వైరాగ్యబుద్ధిగలవాడు, తా- ఆ భోగ్యగోచరమగు, ప్రీతిం-అనురాగమును,

భోక్తరి- భోక్తయగు, తనయందు, ఉపసంహృత్య ఏవ - ఉపసంహరించియే, (ఆత్మానం) కూటస్థాత్మను, బుభుత్స తే-తెలియుటకెచ్చయించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. సరి. ఇట్లు పురాణమునందు చెప్పబడుటచేత ప్రకృతమందు లాభమేమి? ఉ. ఈ చెప్పబడిన పురాణన్యాయముచేత, భర్తృభార్యాదిలక్షణముగల భోగ్యప్రపంచమందు విరక్తబుద్ధిగలవాడు, భర్తృభార్యాది లక్షణముగల భోగ్యపదార్థరాశినుంచి, భోగ్యగోచరప్రీతిని మరలించి, ఆప్రీతినంతయు, భోక్తయగు తనయందుంచుకొని, కూటస్థాత్మ నైరుగుట కెచ్చయించుచున్నాడు.

అవ. ఇట్లు ఆత్మయందు ప్రేమాపసంహారము జేయుటచేత గలిగెడి ఫలితమును దృష్టాంతసహితముగా నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సక్చందనవభూవస్త్రసువర్ణాదిషుపామరః॥

అప్రమత్తైయాధాతద్వన్న ప్రమాద్యభోక్తరి॥ ౨౦౫.

టీ. పామరః-తత్వజ్ఞానరహితుడు, సక్చందనవభూవస్త్రసువర్ణాదిషు= స్రక్-పుష్పములయందును, చందన - శ్రీచందనములందును, వభూ - శ్రీలయందును, వస్త్ర-వస్త్రములయందును, సువర్ణాదిషు - సువర్ణాదులయందు, యధా-ఏప్రకారము, అప్రమత్తః-సావధానుడగునో, తద్వత్-ఆప్రకారము, భోక్తరి-భోక్తయగు ఆత్మయందు, నప్రమాద్యతి - ప్రమాదమును జేయడు. అనగా నాయాత్మ చింతచేతనే యుండుననుట.

తా. మరియు, పామరుడు, పుష్పచందన శ్రీ వస్త్రసువర్ణాదివిషయములను బొందుటకు, ఆవిషయములను సర్వదాచింతించుచున్నట్లు, ముముక్షువు, భోక్తయగు ఆత్మవిషయమందు పొరబాటునుబొందక, సర్వదా, ఆయాత్మను చింతించుచుండును.

అవ. ప్రమాదమును జేయకపోవుటనే, బహుదృష్టాంతములచేత సృష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కావ్యనాటకతర్కాదిమభ్యస్యజినిరంతరం॥

విజిగీషుర్యధాతద్వన్నుముక్షుస్సంవిచారయేత్॥ ౨౦౬.

టీ. విజిగీషుః-ప్రతివాదులను జయించుట కెచ్చయించినవాడు, నిరంతరం-సర్వదా-కావ్యనాటకతర్కాదిం=కావ్య-కావ్యములను, నాటక - నాటకములను, తర్కాది-తర్కవ్యాకరణాదీకమును, యధా - ఏప్రకారము, అభ్యస్యతి-అభ్యాసము జేయుచున్నాడో, తద్వత్-ఆప్రకారము, ముముక్షుః-ముముక్షువు, స్వంతనను, అన్యగ్రాహ్యత్వననుట. విచారయేత్-విచారించును.

తా. మరియు, ప్రతివాదులను జయించుటకు ఇచ్చయించినవాడు, కా
వ్యనాటక తర్కవ్యాకరణాదులను, సర్వదా, అభ్యసించినట్లు, ముముక్షువును,
తానైన ఆత్మను, సర్వదా విచారించుచున్నాడు.

శ్లో॥ జపయాగోపాసనాదికురుతే శ్రద్ధయా యథా ।

స్వగ్గాదివాంఛయాతద్వచ్చిద్ధధ్యాత్సేవ్యముముక్షయా॥ ౨౦౭.

టీ. (వైదికః) వైదికుడు, స్వగ్గాదివాంఛయా=స్వగ్గాది-స్వగ్గాదిలోక
విషయమగు, వాంఛయా-కోరికచేత, శ్రద్ధయా-శ్రద్ధతోటి. యథా- ఏప్రకారము,
జపయాగోపాసనాది=జప-మంత్రజపంబును, యాగ - యజ్ఞంబులను,
ఉపాసనాది-ఉపాసనాదికమును, కురుతే-చేయుచున్నావో, తద్వత్-ఆప్రకారము,
(ముముక్షురపి) ముముక్షువును, ముముక్షయా - మోక్షేచ్ఛచేత, సేవ్య-
శ్రుతిప్రోక్తఆత్మయగు తనవిషయమై, శ్రద్ధధ్యాత్- శ్రద్ధనుజేయును. అనగా
సమ్మిశ్రగలవాడగునట.

తా. మరియు, స్వర్గలోకబ్రహ్మలోకాదులను గోరెడివైదికుడు, ఆయా
లోకవిషయకవాంఛచేత, శ్రద్ధాపూర్వకముగా జపయజ్ఞోపాసనాదికమును చే
సినట్లు, ముముక్షువును, మోక్షేచ్ఛచేత, శ్రుతిప్రోక్తమగు ఆత్మయైన తనయం
దు విశ్వాసముగలవాడగును.

శ్లో॥ చిత్తైకాగ్ర్యం యథాయోగీమహాయాసేనసాధయేత్ ।

అణిమాదిప్రేష్యయైవం వివిచ్యాత్సేవ్యముముక్షయా॥ ౨౦౮.

టీ. యోగీ- యోగాభ్యాసముజేయువాడు, అణిమాదిప్రేష్యయా= అణి
మాది-అణిమాద్యష్టైశ్వర్యములయొక్క, ప్రేష్యయా - లాఢేచ్ఛచేత, మహా
యాసేన - అధికాయాసముతోటి. చిత్తైకాగ్ర్యం - చిత్తైకాగ్ర్యమును,
యథా-ఏప్రకారము, సాధయేత్ - సంపాదించునో, ఏవం - ఈప్రకారము,
(ముముక్షురపి) ముముక్షువును, ముముక్షయా-మోక్షేచ్ఛతోటి, సేవ్య-తానైన
ఆత్మను, వివిచ్యాత్-దేహదులవల్ల విభజించి యెరుగవలెను.

తా. మరియు, యోగాభ్యాసముజేయువాడు, అణిమాద్యష్టైశ్వర్యలా
ఢేచ్ఛచేత, మహాయాసముతోటి, ఏప్రకారముగా చిత్తైకాగ్ర్యమును సం
పాదించునో, ఆప్రకారము, ఈ ముముక్షువును, ఆత్మయగుతనను, సర్వదా,
దేహదులవల్ల విభజించి యెరుగును.

శ్లో॥ కాశలానివివర్ధంతే తేషామభ్యాసపాటవాత్ ।

యథాతద్వద్వివేకోస్యాప్యభ్యాసాద్విశదాయతే॥

౨౦౯.

౩౩. (భా - ౨)

టీ. తేమాం- ఆకావ్యాద్యభ్యాసముగలవారలకు, అభ్యాసపాటవాత్= అభ్యాస-అభ్యాసముయొక్క, పాటవాత్-సామర్థ్యతవల్ల, కాశలాని - కాశలములు, యథా-ఏప్రకారము, వివర్ధతే-వృద్ధిబొందుచున్నవో, తద్వత్-ఆప్రకారము, అస్య-ఈముముత్తువునకు, వివేకోపి-వివేకంబును, అభ్యాసాత్- అభ్యాసమువల్ల, విశదాయతే - స్పష్టమగుచున్నది.

తా. ప్ర. ఆయితే, సర్వదా, కావ్యాదులనభ్యసించుటచేత, నీరికిఫలమేమి?. ఉ. ఆకావ్యాదులనభ్యసించెడివారికి, అభ్యాససామర్థ్యతవల్ల, ఆయావిషయమందు బుద్ధికాశలత్వము వృద్ధిబొందుచున్నది. ఈప్రకారమే, ఈముముత్తువునకును అభ్యాసమువల్ల, దేహదులకంటె, ఆత్మభిన్నుడనెడి జ్ఞానము, స్పష్టత్వమును బొందుచున్నది.

అవ. ఈ యభ్యాసమువల్ల గలిగెడి వివేకఫలము నిప్పుడు బెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వివిచ్యతాభోక్తృతత్వంజాగ్రదాదిష్వసంగతా।

అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాసాక్షిణ్యధ్యవసీయతే॥ ౨౧౦.

టీ. అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాస - అన్వయవ్యతిరేకములచేత, భోక్తృతత్వం=భోక్తృ-భోక్తయొక్క, తత్వం-పారమార్థికస్వరూపమును, వివిచ్యతా-దేహేంద్రియాదిజడరాశివల్ల విభజించిభేదముగా నెరిగెడి పురుషునిచేత, జాగ్రదాదిషు-జాగ్రదాద్యవస్థలయందు, సాక్షిణి-సాక్షియందు, అసంగతా-అసంగత్వము, అధ్యవసీయతే - నిశ్చయింపబడుచున్నది.

తా. అన్వయవ్యతిరేకములచేత, భోక్తయొక్క పారమార్థికస్వరూపమును, దేహాదిజడపదార్థములవల్ల భిన్నముగా విభజించియెరిగెడి పురుషునిచేత, జాగ్రత్సవస్థ సుషుప్త్యవస్థలయందు సాక్షికి అసంగత్వము, నిశ్చయింపబడుచున్నది.

అవ. ఆయన్వయవ్యతిరేకముల నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ యత్రయద్వ్యత్యేద్రష్టాజాగ్రత్సవ్సమప్తిమ్।

తత్రైవతన్నేతరత్రేత్యనుభూతిర్నిసమ్నతా॥ ౨౧౧.

టీ. జాగ్రత్సవ్సమప్తిమ్ - జాగ్రత్సవ్సమప్త్యవస్థలయందు, యత్ర-ఏస్థానమందు, యత్-ఏభోగ్యపదార్థము, ద్రష్టా-సాక్షిచేత, దృశ్యతే-అనుభవింపబడుచున్నదో, (తత్) ఆ భోగ్యపదార్థము, తత్రైవ - ఆయవస్థయందే, (తివ్రతి) స్థితినిబొందుచున్నది. ఇతరత్ర - ఇతరావస్థయందు, నేతి-స్థితినిబొందలేదనెడి, అనుభూతిః - అనుభవము, సమ్నతా-సమ్మతమగును. హి-ఇది లోకప్రసిద్ధమగుననుట.

తా. బాగ్రదాద్యవస్థలయొక్క మధ్యమందు, ఏకానమంచు స్థూలరహస్యానందరూపముగాగల, ఏయేభోగ్యము సాక్షిచేత ననుభవించ బడుచున్నదో, ఆయాభోగ్యము, ఆయాయవస్థయందేయున్నదనియు, ఇతరావస్థయందు లేదనియెరుగుటయే, వ్యతిరేకమగును. ఆమూడవస్థయందుగల, ఆయాభోగ్యమును అనుభవించెడి ద్రష్టయనెడి ఆత్మయో, సర్వావస్థలయందును స్వాభావికముగా వర్తించుచున్నాడని యెరుగుట, అన్వయమగును. ఈ చెప్పబడిన అనుభవము, సర్వసమ్మతమై ప్రసిద్ధముగానున్నది.

అవ. కేవలమనుభవమేగాక, ఈవిషయమై ఆగమంబును ప్రమాణముగానున్నదనెడి యభిప్రాయముతోటి, శ్రు॥ సయత్తత్రేక్షితేకించిత్తేనన్వాగతస్తేనభవత్యసంగోహ్యయంపురుషః, సవాషవసితస్త్రిసంప్రసాదేగన్వాచరిత్యాదృష్టైవపుణ్యంచాపుణ్యంచభసః ప్రతిన్వాయం ప్రతియోన్వాదవతి॥ అనెడి ఇత్యాదివాక్యద్వయార్థము నిష్పడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సయత్తత్రేక్షితేకించిత్తేనన్వాగతోభవేత్ ।

దృష్టైవపుణ్యంపాపంచేత్యేవంశ్రుతిమడిండిమః॥ ౨౧౨.

టీ. సః-ఆయాత్మ, తత్ర-ఆయవస్థయందు, యత్కేచిత్-ఏ, కొంచెము భోగ్యపదార్థమును, ఈక్షితే-చూచుచున్నాడో, తేన- ఆదృశ్యముతోటి, ఆనన్వాగతః - అనుసరించిపొందనివాడు, భవేత్-అగును. అనగా నాదృశ్యమును గ్రహించకనే ఆవస్థాంతరమును బొందుచున్నాడనుట. సః - ఆయాత్మ, పుణ్యం-పుణ్యఫలమగు సుఖంబును, పాపంచ-పాపఫలమగు దుఃఖంబును, దృష్టైవేతి-చూచియే అవస్థాంతరమును బొందుచున్నాడని, అనగా నాయాయవస్థయందుగల సుఖదుఃఖములను గ్రహించకనే మరియొక యవస్థనుబొందుచున్నాడనుట. ఏవంచ-ఈప్రకారము, శ్రుతిషు-ఉపనిషత్తులయందు, డిండిమః-భేరివాద్యమగును. అనగా వేదాంతసిద్ధాంతమనుట.

తా. ఆయాత్మ, ఏయవస్థయందు, ఏకొంచెముభోగ్యపదార్థమును చూచునో, ఆయాభోగ్యపదార్థమును స్వీకరించకనే, తానే మరియొక యవస్థను బొందుచున్నాడనియు, మరియు, పుణ్యఫలమగు సుఖంబును, పాపఫలమగు దుఃఖంబును, స్వీకరించకనే మరియొక యవస్థనుబొందుచున్నాడని, పూర్వోక్త శ్రుతులురెండును జెప్పుచున్నవని యభిప్రాయము.

అవ. భోక్తయొక్క సారమార్థిక్స్వరూపమును విభజించిదెలిపెడి శ్రుతుల నిష్పడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాదిప్రపంచయత్ప్రకాశతే।

తద్భ్రహ్మహమిజ్ఞాత్వాసర్వబంధైఃప్రముచ్యతే॥ ౨౦౩.

టీ. యత్-ఏనత్యజ్ఞానానందలక్షణపరబ్రహ్మము, జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాదిప్రపంచం=జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది - జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది లక్షణముగల, ప్రపంచం-జగంబును, ప్రకాశతే-ప్రకాశింపజేయుచున్నదో, తద్భ్రహ్మ-ఆబ్రహ్మము, అహమితి-నేనైతినని, జ్ఞాత్వా-ఎరిగి, అనగా శ్రుత్యనుభవములచే నిశ్చయించియనుట. సర్వబంధైః-సర్వప్రతిబంధములచేత, అనగా బ్రహ్మాత్మత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్వాదులచేననుట. ప్రముచ్యతే-నిశ్శేషముగా విడువబడుచున్నాడు.

తా. ఏనత్యజ్ఞానానందలక్షణపరబ్రహ్మము, సాక్షిరూపముగా నున్నదగుచు జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది ప్రపంచమును బ్రకాశింపజేయుచున్నదో, ఆ బ్రహ్మము నేనైతిననియు, బుద్ధివిదాభాసాదికము నేనుగానని, శ్రుత్యనుభవములచే నిశ్చయించి, ప్రమాత్మత్వ కర్తృత్వభోక్తృత్వాది సర్వబంధములచేత, నిశ్శేషముగా విడువబడుచున్నాడని, ఈశ్రుతి జెప్పచున్నది.

శ్లో॥ ఏకవీవాత్మామంతవ్యజాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తిషు।

స్థానత్రయవ్యతీతస్యపునర్జన్మనవిద్యతే॥ ౨౦౪.

టీ. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తిషు = జాగ్రత్ - జాగరితావస్థయందును, స్వప్న-స్వప్నావస్థయందును, సుషుప్తిషు- సుషుప్త్యవస్థయందును, ఏకః-ఒక్కడగు, ఆత్మైవ-ఆత్మయే, మంతవ్యః-తెలియదగినవాడగును. స్థానత్రయవ్యతీతస్య=స్థానత్రయ - జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యవస్థలకంటె, వ్యతీతస్య-అస్యత్వమునుబోందినయాత్మకు, పునః-మరల, జన్మ-జననము, నవిద్యతే-లేదు.

తా. మరియు, జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యవస్థలయందు, ఆత్మ, ఒక్కటియే దెలియదగినదగును. ఈప్రకారము వివేకజ్ఞానముచేత, అవస్థాత్రయమువల్లవిభజించి యెరిగిన ఆత్మకు పునర్జన్మములేదు. అనగా నీశరీరము పడిపోయినపిమ్మట, మరియుక శరీరప్రాప్తిలేదని, ఈశ్రుతి జెప్పచున్నది.

శ్లో॥ త్రిషుధానుసుయద్భ్యోగ్యంభోక్తాభోగశ్చయద్భుతే।

తేభ్యోవిత్కూటస్సాక్షీచిన్మాత్రహంసదాశివః॥ ౨౦౫.

టీ. త్రిషు-మూడైన, ధానుసు - అవస్థానములయందు, యత్- ఏ, భోగ్యం-భోగింపదగినపదార్థరాశియు, (యశ్చ)- ఏ, భోక్తా-భోక్తయు, యః-ఏ, భోగశ్చ-భోగంబును, అనగా నాయాయనుభవరూపమనుట. భవేత్ - కలవో, తేభ్యః-ఆస్థానాదులకంటె, విలక్షణః-అన్యుడైనట్టియు, చిన్మాత్రః-చిద్రూ

పుడైనట్టియు, సాక్షి-సాక్షియైనట్టియు, సదాశివః=సదా-సర్వదా, అనగా నిరతిశయానందరూపత్వముచేత సర్వకాలములయందుననుట. శివః- శోభమానుడగు పరమాత్మ, అహం-నేను, (ఆస్మి) విధిని.

తా. మరియు, జాగ్రత్తస్వప్నసుషుప్తులనెడి మూడవస్థలయందును క్రమముగా సూలరహస్యానందరూపమగు, ఏభోగ్యముగలదో, మరియు, విశ్వలైజ సప్రాజ్ఞరూపుడగు, ఏభోక్తగలదో. మరియు, ఆయాయనుభవ రూపమగు, ఏభోగ్యముగలదో, వానియన్నిటికంటె, విలక్షణమైనట్టి, ఏవిద్రూపుడగు సాక్షిగలదో, అసాక్షియగుపరమాత్మ, నిరతిశయానంద రూపత్వముచేత సర్వదా శోభాయమానుడగుననియు, ఆపరమాత్మయే, నేనెతినని, ముముక్షువగువాడు నిశ్చయించుకొనవలెనని, ఈశ్రుతిచెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ ఏవంవివేచితేతత్వేవిజ్ఞానమయశబ్దైః॥

చిదాధానోవికారియోభోక్తృత్వైంతస్యశిష్యతే॥ ౨౬౨.

టీ. ఏవం-ఈశ్రవకారము, తత్వే-పరతత్వము, అనగా బరమాత్మస్వరూపమనుట. వివేచితేనతి - విభజించియేరుగబడుచుండగా, విజ్ఞానమయశబ్దైః=విజ్ఞానమయ-విజ్ఞానమయమనెడి, శబ్దైః-శబ్దమును బొందినట్టియు, అనగా విజ్ఞానమయకోశమనెడి పేరుగలవాడనుట. వికారి- వికారియైనట్టి, యః - ఏ, చిదాధానః-చిదాధానుడుగలదో, తస్య-ఆచిదాధానునకు, భోక్తృత్వం-భోక్తృభావము, శిష్యతే-శేషింపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, యిట్లు నివేకముచేత ఆత్మస్వరూప మసంగమని నిశ్చయింపబడుచుండగా, భోక్తృత్వపెవనికో చెప్పుడు?. ఉ. ఇట్లు పరమాత్మస్వరూపము బుద్ధిచేత విభజింపబడి, అసంగమని నిశ్చయింపబడుచుండగా, విజ్ఞానమయశబ్దముచేత బైపుబడెడి, ఏచిదాధానుడుగలదో, ఆ చిదాధానుడు వికారియగుటచేత, అతనికేభోక్తృత్వము గలిగియున్నదని నిశ్చయింపవలెను.

అవ. అయితే, చిదాధానునకు భోక్తృత్వముగలదని యంగీకరించినయెడల, భోక్తృత్వేనెడి వివక్షచేత, శ్రు॥ కస్యకామాయ ॥ అనెడి శ్రుతివాక్యము చెప్పుచున్నదని, పూర్వము, ౧౯౨, శ్లోకమందు చెప్పబడిన యర్థమునకు విరోధమగుననెడి యాక్షేపము వచ్చుచుండగా, శ్రు॥ కస్యకామాయ॥అనెడిశ్రుతివాక్యమును పారమార్థికమందు భోక్తృత్వేన చెప్పుచున్నదానిగా దలచి, భోక్తృయగు చిదాధానునకు మిథ్యాభావము నిష్పడు సాధించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయీకోయంచిదాధానశ్చ తేరనుభవాదపి॥

ఇంద్రజాలంజగత్ప్రకృతదంతఃపాత్యయంతః॥ ౨౬౩.

టీ. జగత్-ప్రపంచము, ఇంద్రజాలం- ఇంద్రజాలముగా, అనగా ఇంద్రజాలమువంటిదిగాననుట. ప్రోక్తం-చెప్పబడును. యతః- ఏకారణమువల్ల, అయం-ఈచిదాభాసుడు, తదంతఃపాతీ-తత్-ఆమిథ్యాభూతమగు జగంబుయొక్క, అంతః-లోపట, పాతీ-పడియుండునో, అనగా జగంబునం దిమిడియుండునోయనుట. (అతః) ఆకారణమువల్ల, అయం-ఈ, చిదాభాసః- చిదాభాసుడు, శ్రుతేః-శ్రుతివల్లను, అనుభవదపి-అనుభవమువల్లను, మాయికః-మిథ్యాస్వరూపుడగును.

తా. ఆమాయ, చిదాభాసరూపముచేత, జీవేశ్వరులనిద్దరిని సృష్టించుచున్నదని చెప్పెడి, శ్రుతి జీవేశావాభాసేనకరోతి॥ అనెడి శ్రుతిచేతను, అనుభవముచేతను, ఈ రెంటిచేతను, ఈ చిదాభాసుడు, మిథ్యరూపుడగును. ప్ర. అయితే, ఆయనుభవమిద్దీ? డ. ద్రష్టుదత్తన దృశ్యములనెడి మూటియొక్క మధ్యమండు వర్తించుచున్నాడని యెరుగుటయే, అనుభవమగును. మరియు, ఈచిదాభాసుడు ఇంద్రజాలమువంటి మిథ్యాభూతమగు జగంబునందు, లోపటబడియుండుటచేత, ఈ చిదాభాసునియొక్క మిథ్యాత్వము, ఆప్రకారమే విద్వాంసులచే ననుభవించబడుచున్నది. కనుక, ఏకారణముచేత, ఈచిదాభాసుడు జగంబులో నిమిడిపడియుండునో, ఆకారణముచేత, మిథ్యరూపుడగునని తెలియవలెను.

ఆవ. ఈ చిదాభాసునకు జగంబునకువలెనే, వినాశిత్యానుభవము గలిగియుండుటచేతను, మిథ్యాత్వమగునని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విలయోప్యస్యనుప్త్యాదౌసాక్షిణాహ్యనుధూయతే॥

ఏతాదృశంస్వస్వభావంవివినక్తిపునఃపునః॥ ౨౧౮.

టీ. అస్య-ఈచిదాభాసునియొక్క, విలయోపి - విలయంబును, సుప్త్యాదౌ-సుషుప్తిమూర్చాద్యవస్థయందు, సాక్షిణా - సాక్షిచేత, అనుభూయతేపి-అనుభవించబడుచున్నదను. ఏతాదృశం-ఇటువంటి, స్వస్వభావం = స్వతనయొక్క, స్వభావం-స్వరూపమును, పునఃపునః-మాటిమాటికి, వివినక్తి-కూటసునికంటె భిన్నముగావిభజించి యెరుగుచున్నాడు.

తా. మరియు, సుషుప్తిమూర్చాద్యవస్థయందు, ఈచిదాభాసునియొక్క విలయంబును సాక్షిచేత ననుభవించబడుచున్నది. ప్ర. సరి. చిదాభాసునకు మిథ్యాత్వమగుగాక. అందుచే నేమి? డ. కూటసునికంటె విభజించిభిన్నముగానెరుగబడిన చిదాభాసుడు మాయకుడెప్పుడగునో, అప్పుడు తనరూపము మిథ్యయని మాటిమాటికిని కూటసునికంటె విభజించి యెరుగుచున్నాడు.

శ్లో॥ వివిచ్యనాశంసిచ్చిత్యపునర్భృగంసవాంఛతి|

ముముక్షుశ్చాయితోఘామావివాహంతోభివాంఛతి|| ౨౧౯.

టీ. వివిచ్య-కూటస్థునికంటె తననువిభజించి, నాశం-నాశమును, నిచ్చిత్య-నిచ్చయించి, పునః-మరల, భోగం-భోగమును, సవాంఛతి-ఇచ్చయింపడు. ముముక్షుః-మరణమునిచ్చయించువాడు, ఘామా-ఘామియందు, నాయితస్సృ-శయనింపబడినవాడగుచు, కః - ఎవడు, వివాహం-పెండ్లిని, అభివాంఛతి-ఇచ్చయించును. అనగా నెవ్వడు నిచ్చయింపడనుట.

తా. ప్ర. అట్లుచిదాభాసుడు, తనను కూటస్థునికంటె విభజించియెరిగిన నెరుగనిమ్ము. అందుచేసేమి?. ఉ. అట్లు చిదాభాసుడు, తననుకూటస్థునికంటె భిన్నముగానెరిగి, తాను మిథ్యారూపుడగుటచేత తనకునాశమునునిశ్చయించి, మరల భోగము నిచ్చయించడు. ప్ర. అయితే, తనకు వివాహముగలుగుననెడి నిశ్చయము జేయబడుచుండగా, భోగేచ్ఛ గలుగడనుటయందు దృష్టాంతమేమి?. ఉ. చచ్చుటకు సిద్ధమైనవాడు, ఘాతయనము జేయబడినవాడై, ఎవ్వడును వివాహము జేసికొనుట కిచ్చయించడు. అటువలెనే ఈ చిదాభాసుడును, మిథ్యారూపుడగుటచేత, తనకు నాశమునునిశ్చయించి భోగమునుకోరడని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ జీవేతివ్యవహర్తుంచభోక్తాహమితిపూర్వవత్|

భిన్ననాసఇవహీతఃక్లిశ్యన్నారబ్ధమశ్నుతే|| ౨౨౦.

టీ. పూర్వవత్-పూర్వమువలె, అహం-నేను, భోక్తేతి-భోక్తనని, వ్యవహర్తుంచ-వ్యవహరముజేయుటకును, జీవేతి-సిగ్గునుబొందుచున్నాడు. భిన్ననాసఇవ-భిన్న-నరుకబడిన, నాసఇవ-ముక్కుగలవానివలె, హీతస్సృ-సిగ్గునుబొందినవాడగుచు క్లిశ్య-దుఃఖముననుభవించుచు, ఆరబ్ధం-ప్రారబ్ధకర్మఫలమును, అశ్నుతే - పొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, ఆచిదాభాసుడు, పూర్వమవివేక దశయందువలె, నేను భోక్తనని వ్యవహరించుటకు సిగ్గునుపొందుచున్నాడు. ప్ర. అయితే, ఆచిదాభాసుడు, జ్ఞానోత్పత్త్యనంతరమందు, ప్రారబ్ధకర్మక్షయపర్యంతము, ఏప్రకారముగా వ్యవహరించునో చెప్పము?. ఉ. నరుకబడిన ముక్కుగలవానివలె, ఆచిదాభాసుడు సిగ్గుగలవాడై, ఇప్పటికిని ప్రారబ్ధకర్మము క్షయించలేదని, ఈప్రకారముగా దుఃఖము ననుభవించుచు, ప్రారబ్ధకర్మము క్షయించెడిపర్యంతము, ఆప్రారబ్ధకర్మఫలము ననుభవించుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. జ్ఞానానంతరమందు, సాక్షికి భోక్తృత్వము లేదనెడి విషయము,

కైముతికన్యాయముచే సిద్ధమని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాస్వస్యాపిభోక్తృత్వంమంతుంజిహ్వేత్యయంతధా।

సాక్షిన్యారోపయేదేతదితక్తైవకథావృధా॥ ౨౨౮.

టీ. అయం-ఈచిదాధానుడు, యథా - ఏప్రకారము, స్వస్యాపి - తనకును, భోక్తృత్వం-భోక్తృత్వమును, మంతుం-ఎరుగుటకు, అనగా నేనుభోక్తనని తలచుటకనుట. జిహ్వేతి-సిగ్గునుబొందుచున్నాడో, తథా-ఆప్రకారము, ఏతత్-ఈభోక్తృత్వమును, సాక్షిణి - కూటస్థునియందు, ఆరోపయేదితి-ఆరోపము జేయుననెడివాక్యము, కైవ-ఏదీ. అనగాలేదనుట. కథా-ఇట్లుకల్పించినవాక్యము, వృధా - అర్థశూన్యము గలదగును.

తా. ఈ పూర్వోక్తప్రకారము, ఈ చిదాధానుడు, తాను భోక్తనని యెరుగుటకే సిగ్గును బొందుచున్నప్పుడు, ఈ తనభోక్తృత్వమును అసంగుడైన కూటస్థాత్మయందు ఆరోపింపజాలడని చెప్పవలసినపనిలేదు. మరియు, జ్ఞానానంతరమందు, ఈచిదాధానుడు, మిథ్యయగుటచేత, తాను భోక్తనని యెరుగుటకే సిగ్గును బొందియు, తన భోక్తృత్వమును కూటస్థాత్మయందు, ఆరోపించునని చెప్పినయెడల, ఆవాక్యము అర్థశూన్యమేయగుగాని, సార్థకముగాదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ చెప్పబడిన యర్థమును శ్రుతిచేత సిద్ధాంతము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇత్యభిప్రేత్యభోక్తారంమాక్షిపత్యవిశంకయా।

కస్యకామాయేతతత్త్వోరానుజ్వరోనహి॥ ౨౨౯.

టీ. కస్యకామాయేతి - ఏభోక్తయొక్కప్రీతికొరకనెడి యర్థముగల ఈ శ్రుతి, ఇతి-ఈ పూర్వోక్తప్రకారము, అభిప్రేత్య-నిశ్చయించి, అవిశంకయా-నిస్సంశయముగా, భోక్తారం-భోక్తను, ఆక్షిపతి - నిరాకరించుచున్నది, తతః-ఆకారణమువల్ల, అనగా వాస్తవమందు భోక్తలేని కారణముచేననుట. శారీరానుజ్వరః=శారీర-దేహసంబంధమగు, అనుజ్వరః-సంతాపము, అనగా దుఃఖమనుట. నహి-లేనేలేదు.

తా. ఏభోక్తయొక్కప్రీతికొరకనెడి యర్థముగల, శ్రుతి కస్యకామాయ॥ అనెడి ఈశ్రుతివాక్యము, వాస్తవమగు భోక్తృత్వము, కూటస్థునకు గలిగియున్నదో, లేక చిదాధానునకు గలిగియున్నదో, అనియిట్లు పూర్వోక్త ప్రకారము విచారించి, పరమార్థమందు భోక్తలేడని నిశ్చయించి, నిస్సంశయముగా భోక్తలేడని, భోక్తను నిరాకరించుచున్నదని తెలియవలెను. ప్ర. సరి. ఈచెప్పబడిన ప్రకారముభోక్త, లేకపోవుగాక. అందుచే నేమి? ఉ. వాస్తవమందు

భో క్తవేమిచేత, నిశ్చలాపరోక్షజ్ఞానికి, దేహసంబంధ దుఃఖములేనేలేదు.

అవ. జ్ఞానికి శరీరసంబంధ దుఃఖములేదని బాపుటకొరకు, శరీరభేదంబును, ఆయాశరీరమందుగల దుఃఖస్థితిని, ఇప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్థూలంసూక్ష్మంకారణంచశరీరంత్రివిధంస్మృతం॥

అవశ్యంత్రివిధోస్త్యేవతత్రతత్రోదితోజ్వరః॥

౨౨౩.

టీ. శరీరం-దేహము, స్థూలం-స్థూలమనియు, సూక్ష్మం - సూక్ష్మమనియు, కారణం-చ-కారణమనియు, త్రివిధం-త్రివిధముగా, స్మృతం-చెప్పబడెను. తత్రతత్ర-ఆయాదేహమందు, అవశ్యం-అవశ్యముగా, ఉదితః- పుట్టిన, జ్వరః-దుఃఖము, త్రివిధః-త్రివిధముగా, అస్త్యేవ-కలదేను.

తా. శరీరము, ౧. స్థూలమనియు, ౨. సూక్ష్మమనియు, ౩. కారణమనియు, ఇట్లు త్రివిధముగా చెప్పబడెను. ఆయాశరీరమందు అవశ్యముగా గలిగినజ్వరము త్రివిధముగానున్నది. అనగా నొక్కొక్కశరీరమందు ఒక్కొక్కవిధమైనజ్వరము గలిగియున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. స్థూలశరీరమందుగల జ్వరముల నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ వాతపితృశ్లేష్మజన్యవ్యాధయఃకోటిశస్తనా॥

దుర్గంధిత్యకురూపత్వదాహభంగాదయస్తథా॥

౨౨౪.

టీ. తనా-స్థూలశరీరమందు, వాతపైతృశ్లేష్మజన్యవ్యాధయః=వాత- వాయువువలనను, పితృ-పైతృమవలనను, శ్లేష్మ - శ్లేష్మమువల్లను, జన్య-పుట్టిన, వ్యాధయః-వ్యాధులు, కోటిశః-కోట్లపరిమితిగా (సంతి) కలవు. తథా- అప్రకారముగా, దుర్గంధిత్యకురూపత్వదాహభంగాదయః=దుర్గంధిత్య-చెడుగవులును, కురూపత్వ-కురూపత్వంబును, దాహ-డప్పియు, భంగాదయః - అపజయాదులును, (సంతి) కలవు.

తా. స్థూలదేహమందు, వాతపైతృశ్లేష్మములచేత గలిగినవ్యాధులు కోట్లపరిమితిగాగలవు. మరియు, ఆస్థూలదేహమందు, చెడుకంపును, సౌందర్యహీనత్వంబును, డప్పియు, అపజయము మొదలగునవియంగలవు. ఇవియన్నియు జ్వరములని చెప్పబడును. జ్వరమనగా దుఃఖపేతువనియర్థము.

అవ. సూక్ష్మదేహమందుగల జ్వరముల నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ కామక్రోధాదయశ్శాంతదాంత్యాద్యాలింగదేహగాః॥

జ్వరాద్యయేపిచాధంతేప్రాప్త్యాప్రాప్త్యానరంక్రమాత్॥౨౨౫.

టీ. కామక్రోధాదయః=కామ-కామంబును, క్రోధాదయః - క్రోధములును, దాంత్యాద్యాః=దాంతి - ఇంద్రియనిగ్రహంబును, ఆద్యాః-శాంత్యా

దులును, అనగా మనోనిగ్రహదులునుట. లింగదేహగాః=లింగదేహ-సూక్ష్మశరీరమును, గాఃపౌండిన, జ్వరాః-సంతాపములగును. ద్వయేపి-ఈజ్వర ద్వివిధంబును, ప్రాప్త్యా-లభించుటచేతను, అప్రాప్త్యా-లభింపమిచేతను, క్రమాత్-క్రమముగా, సరం-మనుష్యుని, బాధంతే-బాధించుచున్నవి.

తా. మరియు, లింగశరీరమందు. ౧. కామము, ౨. క్రోధము, ౩. లోభము, ౪. మేహము, ౫. మదము, ౬. మాత్సర్యము, ౭. ఈర్ష్యయు, ౮. దంభము, ౯. దర్పము, ౧౦. అసూయాది దుర్గుణములును, శమదమాదిసుగుణములును గలిగియున్నవి. ఈచెప్పబడిన దుర్గుణసుగుణములన్నియు, లింగదేహమందుగల జ్వరములని చెప్పబడును. కామక్రోధాదిదుర్గుణములు పురుషునిపొందుటచేత బాధించుచున్నవి. శమదమాదిసుగుణములు పురుషునిపొందమిచేత బాధించుచున్నవి. గనుక, శమదమాది సుగుణములును జ్వరసామ్యమలే యగుటచేత, జ్వరములేయగునని తెలియవలెను.

అవ. కారణశరీరమందుగల జ్వరము, ఛాందోగ్యత్రుతియందు జెప్పబడినదని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వంపరంచనవేత్త్యాత్మావినష్టభవకారణే।

ఆగామిదుఃఖవీజంచేత్థేతదిండ్రేణదర్శితం॥

౨౭౬.

టీ. కారణే - కారణశరీరమందు, అనగా సుషుప్త్యవస్థయందునుట. ఆత్మా-పురుషుడు, స్వంతనను, పరంచ-పరునియు, నవే త్తీచ-ఎరుగడనియు, వినష్టభవేతిచ - నాశమునుబొందినవానివలె నున్నాడనియు, ఏతత్-ఈకారణశరీరము, ఆగామిదుఃఖవీజంచేతి-ఆగామి-భవిష్యత్కాలమందు భవింపదగిన, దుఃఖ-దుఃఖములకు, వీజంచేతి - హేతువుగానున్నదనియు, అనగా దుఃఖవీజవాసనలంగలిగియున్నదనుట. ఇండ్రేణ-దేవేంద్రునిచేత, దర్శితం- చూపబడెను. అనగా గురుడైన బ్రహ్మదేవునియెదుట నివేదించబడెననుట.

తా. శ్రు॥ నాహంఖిల్యయమేవం సంప్రత్యాత్మానంజానాత్యయమహమస్మీతి. నోఏవేమానిభూతాని వినాశమేవాపీతోభవతి. నాహమత్రభోగ్యంపశ్యామి॥ అనెడి ఛాందోగ్య త్రుతివాక్యమందు, పురుషుడు సుషుప్త్యవస్థను బొందుచుండగా, కారణశరీరమందు ఆ పురుషునకు ఇది నేననునట్టియు, వీడు పరుడనునట్టిజ్ఞానము లేదనియు, అజ్ఞానముచేత నశించినవానివలె నున్నాడనియు, ఈకారణశరీరము రేపుగలుగదగిన దుఃఖములకు వీజభూతములైన వాసనలంగలిగియున్నదనియు, శిష్యుడైన దేవేంద్రునిచేత, గురువైన బ్రహ్మదేవునియెదుట, నివేదించబడినట్లు, వినబడుచున్నది. కనుక, ౧. స్వపరజ్ఞానకూన్యత్వ

ము, ౨. అజ్ఞానముచే నష్టప్రాయత్వము, ౩. ఆగామినుభవజవాసనాస్థితియు, ఈమూడును కారణశరీరమందుగల జ్వరములని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు మూడు శరీరములయందుగల జ్వరములందెలిసి, ఆజ్వరములకు అపరిహార్యత్వము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతేజ్వరాశ్శరీరేషుత్రిషుస్వాభావికామతాః।

వియోగేతుజ్వరైస్తానిశరీరాజ్జ్యేవనాసతే॥ ౨౨౭.

టీ. త్రిషు-మూడైన, శరీరేషు-శరీరములయందు, ఏతే - ఈచెప్పబడిన, జ్వరాః-జ్వరములు, స్వాభావికాః-స్వాభావికములని, అనగా శరీరములతోగూడబుట్టినవనుట. మతాః-సమ్యక్తములగును. జ్వరైః-జ్వరములతోటి, వియోగే సతితు-వియోగమునుబొందుచుండగా, అనగా నేడచాయుచుండగాననుట. తాని - ఆ, శరీరాణి - శరీరములు, నాసతఏవ - స్థితినిబొందనేపొందవు. అనగా నుండవనుట.

తా. సూలసూక్ష్మకారణములనెడి మూడు శరీరములయందును దోచుచుండెడి ఈజ్వరములు, శరీరముతో గూడబుట్టినవగుటచేత, స్వాభావికములని చెప్పబడుచున్నవి. ఈ స్వాభావికత్వమును వ్యతిరేకముఖముగా చెప్పెద వినుము. ఏకారణమువలన, ఈజ్వరములతోటి, ఆశరీరములకు వియోగముగలుగుచుండగా, ఆశరీరములేయుండవో, ఆకారణమువలన ఈజ్వరములు స్వాభావికములని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడావిషయమై దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తంతోర్వియుజ్యేతపటోవాలేభ్యఃకంబళోయథా।

మృదోఘట స్రుథాదేహోజ్వరైర్భ్యోపీతిదృశ్యతాం॥ ౨౨౮.

టీ. తంతోః-చూలువలన, పటః-పత్రము, యథా-ఏప్రకారము, వియుజ్యేత-వియోగమునుబొందునో, అనగా చూలువలన పత్రము వియోగమును బొందినయెడల పత్రమేయుండదనుట. వాలేభ్యః-పెంట్లుకలవలన, కంబళః-గొంగళి, యథా-ఏప్రకారము, వియుజ్యేత-వియోగమునుబొందునో, అనగా పెంట్లుకలవలన గొంగళివియోగమును బొందినయెడల గొంగళీయుండదనుట. మృదః-మృత్తికవలన, ఘటః-ఘటము, యథా-ఏప్రకారము, వియుజ్యేత-వియోగమునుబొందునో, అనగా మృత్తికవలన ఘటము వియోగమునుబొందినయెడల ఘటరూపమేదనుట. జ్వరేభ్యః-జ్వరములవలన. దేహోపి-దేహంబును, తథేతి-అప్రకారమేనని, దృశ్యతాం - చూడబడుగాక.

తా. చూలువలన పత్రము వియోగమునుబొందినయెడల, ఆ పత్రరూ

పమేలేనట్లును, పెంట్రుకలవలన కంబళివియోగమునుబొందినయెడల, ఆ కంబళియొక్కరూపమేలేనట్లును, మృత్తికవలన ఘటము వియోగమును బొందినయెడల, ఆఘటరూపమేలేనట్లు, జ్వరములవలన దేహము వియోగమును బొందినయెడల, ఆదేహమేయండదని యభిప్రాయము.

అవ. కూటస్థునియందు జ్వరాభావమును, కైముత్తికన్యాయముచే బాపదలచుట కిచ్చయించిన వాడగుచు, ఇప్పుడు చిదాభాసునియందు జ్వరాభావమును బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిదాభాసేస్వతఃకోపిజ్వరోనాస్తియతశ్చిత్తః।

ప్రకాశైకస్వభావత్వమేవదృష్టంనచేతరతే॥

౨౨౯.

టీ. చిదాభాసే-చిదాభాసునియందు, అనగాచిత్తయొక్కప్రతిబింబమందనుట. స్వతః-స్వంతముగా, అనగా శరీరత్రయగత జ్వరసంబంధమొకటితప్పయనుట. జ్వరః-జ్వరము, కోపి-ఎద్దియు, నాస్తి-లేదు. యతః-ఏకారణమువలన, చిత్తః-చిత్తనకు, అనగా కూటస్థనకనుట. ప్రకాశైకస్వభావత్వమే-ప్రకాశైకస్వభావత్వమే, అనగా స్వప్రకాశత్వమే ముఖ్యస్వరూపముగాననుట. దృష్టం-చూడబడుచున్నదో, అనగా ననుభవంపబడుచున్నదో యనుట. ఇతరత్-అన్యరూపము, నచ-అనుభవంపబడలేదో.

తా. కూటస్థునియొక్క ప్రతిబింబరూప చిదాభాసునియందు, (స్వతః) శరీరత్రయమందుగల జ్వరములతోటి సంబంధమొకటితప్ప, మరియొక జ్వరమెద్దియులేదు. ప్ర. ఆచిదాభాసునియందు జ్వరములేకపోవుటకు గారణమేమి? డి. చిద్రూపుడగు కూటస్థాత్మకు, స్వప్రకాశత్వమే ముఖ్యస్వభావముగా, విద్వాంసులకు అనుభవసిద్ధముగా నున్నదేగాని, ఇతరస్వభావమున్నట్లు అనుభవములేదు. కనుక, ఆకూటస్థాత్మయొక్క ప్రతిబింబరూపుడగు చిదాభాసునకును అటువంటిస్వభావమేగలిగియున్నదని యంగీకరింపదగుగాని, మరియొక స్వభావము గలిగియుండునని యంగీకరింపదగదు. ఆకారణముచేత చిదాభాసునకు, శరీరత్రయమందుగల జ్వరములతోటి సంబంధముతప్ప, మరియొక జ్వరములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఎందుకొరకు చిదాభాసునియందు జ్వరాభావము సాధింపబడెనో, దాని నిప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిదాభాసేస్వసంభావ్యాజ్వరాస్సాక్షీణికాకధా।

ఏవనుష్యేకతాంమేనేచిదాభాసోహ్యవిద్యయా॥

౨౩౦.

టీ. జ్వరాః-జ్వరములు, చిదాభాసేపి-చిదాభాసునియందును, ఆసంభా

వ్యాః-సంభావ్యములుగావు. అనగా లేవనుట. సాక్షిణి - కూటస్థాత్మయందు, కథా-కలవ నెడికల్పనాకథ, కా-ఎది. అనగా కూటస్థాత్మయందు జ్వరములులే వని చెప్పవలసినపనిలేదనుట. ఏవమపి-ఈ ప్రకారము తనయందు జ్వరములేక పోయినను, చిదాభాసః-చిదాభాసుడు, అవిద్యయా-అజ్ఞానముచేత, ఏకతాం-ఏకత్వమును, మేనే-తలచుచున్నాడు. హి-ఇది ప్రసీద్ధమనుట.

తా. చిదాభాసునియందు నెప్పుడు జ్వరములులేవో, అప్పుడు సాక్షియగు కూటస్థాత్మయందు జ్వరములులేవని చెప్పవలసిన పనిలేదు. ప్ర. అయితే, నేను తపించుచున్నాననెడి జ్వరానుభవమునకు గతియేమి? ఉ. ఇట్లు చిదాభాసుడు, తనయందు జ్వరములేనివాడైనను, అవిద్యచేత ఏకత్వమునుబొంది, నేను తపించుచున్నానని యభిమానించుచున్నాడు.

అవ. పూర్వస్థోకమందు, (ఏకతాంమేనే) అని సంక్షేపముగా జెప్పబడినయర్థమునే, యిప్పుడు స్పష్టముగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సాక్షీ సత్యత్వమధ్యస్య స్వేనోపేతేవపుస్త్రయే॥

తత్సర్వంవాస్తవంస్వస్యస్వరూపమితమన్యతే॥ ౨౩౦.

టీ. (చిదాభాసః) చిదాభాసుడు, స్వేన-తనతోటి, ఉపేతే - సహితమగు, వపుస్త్రయే-శరీరత్రయమందు, సాక్షీ సత్యత్వం=సాక్షి-కూటస్థునియొక్క, అనగా కూటస్థునియందుండెడియనుట. సత్యత్వం-సత్యభావమును, అధ్యస్య-అధ్యాసముచేసి, అనగా కల్పించుకొనియనుట. తత్సర్వం-అదియంతయు, అనగా జ్వరవంతమగు శరీరత్రయముననుట. స్వస్య-తనయొక్క, వాస్తవం-వాస్తవమగు, స్వరూపమితి-స్వరూపమని, మన్యతే-తలచుచున్నాడు.

తా. ఈ చిదాభాసుడు, తనతోటిగూడియుండెడి, స్థూలసూక్ష్మకారణములనెడి శరీరత్రయమందు, కూటస్థునియందుగల సత్యత్వమునారోపించుకొని, జ్వరములంగల శరీరత్రయమును, తనయొక్క వాస్తవ స్వరూపమని, తలచుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతస్మిన్ భ్రాంతికాలేయంశరీరేషుజ్వరస్తవధి॥

స్వయమేవజ్వరామీతమన్యతేహేకుటుంబివతే॥ ౨౩౧.

టీ. అయిం ఈచిదాభాసుడు, తస్మిన్-ఈ, భ్రాంతికాలే-భ్రాంతివేళయందు, శరీరేషు-శరీరములయందుగల, జ్వరః-జ్వరము, అనగా జ్వరముననుట. (స్వాత్మన్యారోపయతి) తనస్వరూపమందారోపించుచున్నాడు. అథతు-అటుపిమ్మటనో, స్వయమేవ-తానే, జ్వరామితి - నేను తపించుచున్నానని, కుటుంబివతే-కుటుంబివలె, మన్యతేహి - తలచుచున్నాడు. అనగా నభిమానించు

చున్నాడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లు చిదాభాసునకు భ్రాంతిజ్ఞానము గలుగుచుండగా, ఏమియగునో చెప్పము? ఉ. ఈ చిదాభాసుడు, ఈ భ్రాంతికాలమందు, శరీరత్రయమందుగల జ్వరమును, తనస్వరూపమందు ఆరోపించుచున్నాడు. అట్లు ఆరోపించిన పిమ్మటనో, తానే, నేను తపించుచున్నానని, కలుచివలె అభిమానించుచున్నాడు.

అవ. ఆ దృష్టాంతము నిష్పడు, విశేషీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ పుత్రదారేషుతప్యత్సుతపామీతివృథాయథా।

మన్యతేపురుషస్తద్వదాభాసోప్యభిమన్యతే॥ ౨౩౩.

టీ. పుత్రదారేషు=పుత్ర-పుత్రులును, దారేషు-భార్యలును, తప్యత్సు-సత్పు-తాపమునుబొందుచుండగా, పురుషః-పురుషుడు, యథా- ఏప్రకారము, వృథా-వ్యర్థముగా, తపామీతి-తపించుచున్నానని, మన్యతే - తలచుచున్నాడో, తద్వత్-ఆప్రకారము, చిదాభాసోపి - జీవుడును, అభిమన్యతే - అభిమానమును బొందుచున్నాడు.

తా. పుత్రభార్యాదులు తపించుచుండగా, పురుషుడువ్యర్థముగా, నేను తపించుచున్నానని యేప్రకారము తలచుచున్నాడో, ఆప్రకారము ఈ చిదాభాసుడును అభిమానించుచున్నాడని, పూర్వజ్ఞోక్తార్థముతోటి సంబంధముచేసి కొనవలెను.

అవ. ఇట్లు అవివేకదశయందు చిదాభాసునకు భ్రాంతిచేత జ్వరమును జూపి, వివేకదశయందు ఆచిదాభాసునకు జ్వరాభావము నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ వివిచ్యభ్రాంతిముఞ్చి త్వాస్వమప్యగణయన్ సదా।

చింతయన్ సాక్షిణంకస్యాచ్చరీరమనుసంజ్యరేత్॥ ౨౩౪.

టీ. (చిదాభాసః) జీవుడు, వివిచ్య - కేదముగా నెరిగి, అనగా తనను, కూటస్థుని, శరీరములను భిన్నముగా నెరిగి యనుట. భ్రాంతిం-భ్రమను, ఉఞ్చి త్వా-విడిపించి, స్వమపి-తననును, అగణయన్-గణించుకొననివాడగుచు, అనగా తనయందు నాదరమును జేయనివాడగుచుననుట. సదా - ఎల్లప్పుడును, సాక్షిణం-తననిజరూపమగు కూటస్థాత్మను, చింతయన్-చింతించుచు, కస్యాత్-ఏచేతువువలన, శరీరమను - జ్వరవంతమగు శరీరము ననుసరించి, సంజ్యరేత్-తపించునోయని యాక్షేపార్థకము. అనగా తపించనే తపించడనుట.

తా. మరియు, ఈ చిదాభాసుడు, కూటస్థుని, తనను, శరీరములను,

భిన్నముగా నెరిగి, (ఇదియంతయు నాయొక్క వాస్తవరూపమని తలచునచెప్పబడిన) భ్రాంతిని విడిపించి, తాను ఆభాసుడన నెది జ్ఞానముచేత తనయందు ప్రతినుంచనివాడగుచు, తనయొక్క నిజరూపమగు జ్వరాదిరహితమైన సాక్షిని (కూటస్థుని) సర్వదా చింతించుచు, జ్వరముగల శరీరముననుసరించి, తానే హేతువు చేత నైనను తపించడని తెలియవలెను.

అవ. భ్రాంతిజ్ఞాన తత్వజ్ఞానములకు, జ్వరతదభావకారణత్వముగలదనెడి నిషయమును దృష్టాంతప్రదర్శనముచే నిప్పుడు సుష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అయథావస్తుసర్వాదిజ్ఞానం హేతుః పలాయనే |

రజ్జజ్ఞానే హి ధీః కృత్వ స్థానాత్ కృత్వ మప్యనుశోచతి ||

౨౩౫.

టీ. అయథావస్తుసర్వాదిజ్ఞానం = అయథావస్తు-రజ్జ్యాదికమందు కల్పించబడిన, సర్వాది-సర్వాదికముయొక్క, జ్ఞానం-జ్ఞానము, పలాయనే-పారిపోవుటయందు, హేతుః-కారణమగుచున్నది. రజ్జజ్జ్ఞానే-రజ్జ్యాదిజ్ఞానమందు, అహిధీః కృత్వ స్థానాత్ = అహిధీ-సర్వాదిబుద్ధియొక్క, కృత్వ స్థానాత్ = నాశనమగుచుండగా, కృత్వ మపి-పనిగురించియు, అనగా పలాయనమునుగురించి యనుట. అనుశోచతి-తపించుచున్నాడు. అనగా నేను వ్యర్థముగా భ్రమించితిని చింతించుచున్నాడనుట.

తా. మరియు, రజ్జ్యాదికమందు గల్పించబడిన సర్వాదికముయొక్క జ్ఞానము, భయపడి పారిపోవుటకు గారణమగుచున్నది. ఆదిశబ్దముచేత స్థానావృతమందు కల్పించబడెడిచోరుని దృష్టాంతముగా గ్రహించవలెను. మరియు, రజ్జ్యాదిజ్ఞానముచేత సర్వాదిబుద్ధి, నశించుచుండగా, నేను భ్రమించి వ్యర్థముగా పారిపోతిని, చింతించుచున్నాడు. కనుక, భ్రాంతిజ్ఞానము జ్వరమునకు గారణమగుననియు, వాస్తవజ్ఞానము, జ్వరాభావమునకు గారణమగుననియుం దెలియవలెను.

అవ. సాక్షిని సర్వదా చింతించుచున్నాడని, (౨౩౪) శ్లోకమందు జెప్పబడిన యర్థము నిప్పుడు, దృష్టాంతముచేత సుష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మిథ్యాభియోగదోషస్య ప్రాయశ్చిత్త తత్వసిద్ధయే |

క్షమాపయన్నివాత్సానం సాక్షిణం శరణంగతం ||

౨౩౬.

టీ. మిథ్యాభియోగదోషస్య = మిథ్యాభియోగ - వ్యర్థముగా పరుని తిట్టిన వానియొక్క, దోషస్య-దోషమునకు, ప్రాయశ్చిత్త తత్వసిద్ధయే = ప్రాయశ్చిత్త తత్వ-ప్రాయశ్చిత్త తత్వముయొక్క, సిద్ధయే-సిద్ధికొరకు, క్షమాపయన్నివ-క్షమాపణముగోరెడివానివలె, అనగా బ్రార్థనగేసినట్లునుట. (అయమపి) ఈచిదాభాసు

డును, సాక్షిణం-సాక్షియగు, ఆత్మానం-కూటస్థాత్మను, శరణం-శరణమును, గతః-బొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, లోకమందు, వ్యర్థముగా పరునిమాషించి తిట్టినవాడు, ఆదోషమునకు ప్రాయశ్చిత్తత్వము సిద్ధించెడికొరకు, తనచేతమాషింపబడినవానిని, మాటిమాటికిని తుమాపణముగోరుచు ప్రార్థించినట్లు, ఈచిదాభాసుడును, అసంగరూపుడగు కూటస్థునియందు, పరమాపణమువంటి లక్షణము గల భోక్తృత్వము నారోపించుటనుగురించి, తద్దోష ప్రాయశ్చిత్తము కొరకు, సాక్షియగు కూటస్థుని తుమాపణము గోరెడివానివలె, శరణమును బొందుచున్నాడు. అనగా కూటస్థునకు శరణాగతుడగుచున్నాడనుట.

అవ. ఆవిషయమందే, మరియుకదృష్టాంతము నిష్పడు జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆవృత్తపాపను త్యర్థంస్నానాద్యవర్తతేయథా।

ఆవర్తయన్నివధ్యానం సదాసాక్షిపరాయణః॥ ౨౩౩.

టీ. ఆవృత్తపాపను త్యర్థం=ఆవృత్త-మాటిమాటికిజేయబడిన, పాప-పాపకర్మముయొక్క, ను త్యర్థం-నాశనముకొరకు, స్నానాది-స్నానజపాదివిహితకర్మమును, అనగా ప్రాయశ్చిత్తముననుట. యథా-ఏప్రకారము, ఆవర్తతే-మాటిమాటికి ననుష్ఠించుచున్నాడో, (తథాయమపి) ఆప్రకార మీచిదాభాసుడును, ధ్యానం-ధ్యానమును, ఆవర్తయన్నివ - మాటిమాటికి జేయుచున్నవానివలె, సదా-సర్వదా, సాక్షిపరాయణః=సాక్షి-కూటస్థుడే, పర - శ్రేష్ఠమైన, అయనః-పదముగాగలవాడు, (భవతి) అగుచున్నాడు.

తా. మరియు, లోకమందు పాపకారియగుపురుషునిచేత సంపాదించబడిన పాపమునశించెడికొరకు, విహితమగు స్నానజపాది ప్రాయశ్చిత్త కర్మము, మాటిమాటికి నేప్రకారముగా ననుష్ఠింపబడుచున్నదో, ఆప్రకారమీచిదాభాసుడును, తానుబహుకాలమునుంచి సాక్షియగు కూటస్థునియందు ఆరోపించిన సంసారిత్యాది దోషపరిహారముకొరకు, మాటిమాటికిని ధ్యానముజేయువానివలె, సర్వదా సాక్షిపరాయణుడగుచున్నాడు.

అవ. ఇట్లు దృష్టాంతములచేత సాక్షిపరత్వమును వర్ణించి, తనగుణములనుసాగడుకొనుటయందు, లజ్జాశీలత్వమును, దృష్టాంతసహితముగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉపస్థకుష్మిన్వేశ్యావిలాసేషువిలజ్జతే।

జానతోఽగ్రేతథాభాసఃస్వప్రభ్యాతేవిలజ్జతే॥ ౨౩౪.

టీ. ఉపస్థకుష్మిన్=ఉపస్థ-ఉపస్థయందు, కుష్మిన్-కుష్మరోగముగల, వేశ్యా-

వేశ్యాశ్రీ, జానతః-ఎరిగినవానియొక్క, అగ్ర-ఎదుట, విలాసేషు-విలాసము లయందు, అనగా విలాసములను జేయుటయందనుట. (యథా) ఏప్రకారము గా, విలజ్జితే-సిగ్గునుపొందుచున్నదో, తథా-ఆప్రకారము, ఆభాసః-చిదాభా సుడు, స్వప్రఖ్యాతాః-స్వ-తనను, ప్రఖ్యాతా-పొగడుకొనుటయందు, అనగా నేనుకర్తననియు భోక్తననియుం జెప్పకొనుటయందనుట. విలజ్జితే - సిగ్గును పొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, ఉపస్థయందు కుష్టురోగముగల వేశ్యావనిత, తనరోగ సత్థి నెరిగినవానియెదుట, ఏప్రకారముగా విలాసములను జేయుటయందు సిగ్గు పడునో, ఆప్రకారమే, ఈ చిదాభాసుడును, తననిఁజూపము కూటసుడనియెరి గినవిష్కట, తనకర్తృత్వభోక్తృత్వాది గుణములను చెప్పకొనెడి విషయమై సిగ్గునుపొందుచున్నాడు. ౧. వృషభగమనమువంటి గంభీరగమనంబును, ౨. ఋర్షదృష్టియు, ౩. చిటునవ్వుతోగూడినవాక్యంబును, ఈమూటినింగలది విలా సమని, క్లో॥ వృషభస్యేవగంభీరాగతిర్ధీరంచదర్శనం । సాస్మితంచవచోయ త్రసవిలాసఇతితః॥ అనెడి వాక్యప్రకారము చెలియవలెను.

అవ. శరీరత్రయమునుంచి భిన్నముగా నెఱుగబడిన చిదాభాసునకు, మరల నాశరీరములతోటి తాదాత్మ్యభ్రమంబులేదనుటయందు, దృష్టాంతము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

క్లో గృహీతోబ్రాహ్మణోష్ఠేచ్ఛైఃప్రాయశ్చిత్తంచరకపునః ।

ష్ఠేచ్ఛైస్సంకీర్యతేనైవతథాభాసశరీరకైః॥

౨౩౯.

టీ. ష్ఠేచ్ఛైః-నీచజాతిజనులచేత, గృహీతః-గ్రహింపబడిన, బ్రాహ్మ ణః-బ్రాహ్మణుడు, ప్రాయశ్చిత్త - స్నాన జపాది ప్రాయశ్చిత్త కర్మమును, చరక-ఆచరించుచున్నవాడగుచు, పునః-మరల, ష్ఠేచ్ఛైః-ష్ఠేచ్ఛలతోటి, నైవ సంకీర్యతే-కలియ నేకలియడు. తథా-ఆప్రకారము, ఆభాసః-చిదాభాసుడు, శరీరకైః-శరీరములతో, నైవ-తాదాత్మ్యభ్రామమును జేయనే జేయడు.

తా. ష్ఠేచ్ఛలచేత గ్రహింపబడిన బ్రాహ్మణుడు, తద్దోషపరిహారము కొరకు స్నానజపాది ప్రాయశ్చిత్తకర్మమును, జేసికొనుచు, మరల నాష్ఠేచ్ఛ జనులతోటిగూడనట్లు, ఈ చిదాభాసుడును, శరీరత్రయమునుంచి భిన్నముగా నెఱుగబడినవాడగుచు, మరలనాశరీరములేననెడిరూపముగల, తాదాత్మ్య భ్రామమును జేయనే జేయడని తెలియవలెను.

అవ. ఈ చిదాభాసుడు, కేవలము తనయపరాధనివృత్తిమాత్రముకొర కేగాక, మహత్ప్రయోజనసిద్ధికొరకును, సాక్షినినుసరించుచున్నాడని, సింహ

వలోకనన్యాయముచేత దృష్టాంతసహితముగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ యావరాజ్యేస్థితోరాజపుత్రస్సామ్రాజ్యవాంఛయా |

రాజానుకారీభవతితథాసాత్త్వసుకార్యయం॥ ౨౪౦.

టీ. యావరాజ్యే-యావరాజ్యమందు, స్థితః - స్థితినిబాంధియుండెడి, రాజపుత్రః-రాజపుత్రుడు. సామ్రాజ్యవాంఛయా - రాజ్యసామ్రాజ్యవాంఛ చేత, రాజానుకారిసత్త్వ=రాజ-రాజను, అనుకారిసత్త్వ - అనుసరించినవాడగుచు, భవతి-ప్రజారంజనాదిగుణవంతుడగు రాజేయగుచున్నాడు. తథా-ఆప్రకారము, అయం-ఈ చిదాభాసుడు, సాత్త్వసుకారిసత్త్వ=సాక్షి-కూటస్థుని, అనుకారిసత్త్వ - అనుసరించినవాడగుచు, (భవతి) తానే పూర్ణానందైకస్వరూప కూటస్థాత్మయగుచున్నాడు.

తా. యావరాజ్యమందుండెడి రాజపుత్రుడు, రాజ్యసామ్రాజ్యవాంఛ చేత రాజననుసరించినవాడగుచు, ప్రజారంజనాది గుణవంతుడగురాజేయైనట్లు, ఈచిదాభాసుడును, కూటస్థాత్మ ననుసరించినవాడగుచు, తాను, పూర్ణానందైకస్వరూప కూటస్థాత్మయగుచున్నాడు. సింహము గుహలోనుంచి వెలుపటికి కొంతదూరమునడిచివచ్చి నిల్చియుండి, తాను నడిచివచ్చినమార్గమును కలియజూచినట్లు, శ్రీవిద్యారణ్యగురుడును, పూర్వోక్తగ్రంథమునంతయు పారజూచి, ఈచిదాభాసుడు కూటస్థు నాశ్రయించి, తానే పూర్ణానందైకస్వరూప కూటస్థుడగునని చెప్పటచేత, ఇది సింహవలోకనన్యాయమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యోబ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవ భవత్త్యేషఇతిశ్రుతిం |

శ్రుత్యావృతదేకచిత్తస్సత్ బ్రహ్మవేత్తివచేతరత్ ॥ ౨౪౧.

టీ. యః-ఏపురుషుడు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, వేద-ఎరుగుచున్నాడో, ఏషః-ఈపురుషుడు, బ్రహ్మైవ-బ్రహ్మమే, భవతీతి - అగుచున్నాడనిచెప్పెడి, శ్రుతిం-శ్రుతిని, శ్రుత్యా-విని, తదేకచిత్తస్సత్=తత్ - ఆబ్రహ్మమందు, ఏకముఖ్యమైన, చిత్తస్సత్-చిత్తముగలవాడగుచు, అనగా తదేకనిష్ఠుడగుచుననుట. బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, వేత్తి-ఎరుగుచున్నాడు. ఇతరత్ - అన్యమును, నచవేత్తి-ఎరుగడు. అనగా దేహేంద్రియాదులయందు తాదాత్మ్యాధ్యాసము జేయడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, యవరాజునకు రాజానుసరణముచేత సామ్రాజ్య ఫలము గనబడినట్లు, ఈ చిదాభాసునకు సాక్షిననుసరించుటయందు ఫలముగ నబడలేదు. అందుచే నీచిదాభాసుడు సాక్షిననుసరించుటయం దెట్లుప్రపక్షం

చును?. ఉ. ఆపరబ్రహ్మము నెవడెరుగునో, వాడేపరబ్రహ్మమగుచున్నాడని యు, ఈబ్రహ్మవేదికి జన్మము గలుగదనియు, దుఃఖమును దాటుచున్నాడని యు, పాపమును తరించుచున్నాడనియు, పంచకోశరూపగుహవలనను, కామ ప్రమోకరూప హృదయగ్రంథులవలనను, ముక్తుడగుచు అమృతరూపుడగుచు న్నాడనియు, శ్రు|| సయోహవైతత్వరమంబ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి. నాస్యా బ్రహ్మవిచక్షులేభవతి. తరతిశోకంతరతిపాస్కనంగుహగ్రంధిభోవిముక్తౌఽమృతోభవతి| ఇట్లుచెప్పేడి శ్రుతియందు బ్రహ్మభావాదిరూపఫలము వినఁడు. చుండుటచేత, ఈ చిదాభాసుడు ఆ శ్రుత్యర్థమునువిని, ఆఫలవాంఛచేత ఆకూటసరూప పరబ్రహ్మమందే ముఖ్యచిత్తముగలవాడగుచు, సాక్షియగు బ్రహ్మమునైగి, ఆపరబ్రహ్మమేయగుచున్నాడు. అనగా బ్రహ్మభావాది ఫలవాంఛ చేత సాక్షిననుసరించుటయందు ప్రవ రించుట, యు కమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దేవత్వకామాహ్యగ్నౌప్రపిశంతియథాతథా॥

సాక్షి త్వేనావశేషాయస్వవినాశంసవాంఛతి॥ ౨౪౨.

టీ. దేవత్వకామాః = దేవత్వ- దేవత్వమందు, కామాః - అపేక్షగలజనులు, అగ్న్యైదౌ-భృగ్వగ్నిప్రయాగంగాదికమందు, యథా - ఏప్రకారము, ప్రవిశంతి-ప్రవేశించుచున్నారో, తథా-ఆప్రకారము, సః-ఆచిదాభాసుడు, సాక్షిత్వేన - సాక్షిరూపముగా, అవశేషాయ-శేషించుటకొరకు, అనగా నుండుటకొరకనుట. స్వవినిశం=స్వ- తనయొక్క, వినిశం - వినిశమును, వాంఛతి-కోరుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మజ్ఞానముచేత బ్రహ్మభావప్రాప్తిగలుగుచుం
డగా, చిదాభాసరూపమేనశించును. అందుచేత తనవినాశముకొరకు చిదాభా
సుడెట్లు ప్రవర్తించును? ఉ. లోకమందు, దేవతృప్తిప్రాప్తిని గోరెడి మనుష్యు
లు, భృగ్వస్త్రీప్రయాగ గంగాప్రవేశాదికమందు ఏప్రకారముగా బ్రవర్తించు
చున్నారో, ఆప్రకారము సాక్షిరూపముగానుండెడి లక్షణముగల అధికభ
లముండుటచేత, చిదాభాసరూపమునకు నాశమేతునైన బ్రహ్మజ్ఞానమందును,
ప్రవ రసము ఘటించునని తెలియవలెను.

శ్రీ॥ యావత్స్వదేహదాహంసనరత్వంనైవముంచతి।

తావదార్బ్యచేహంస్యాన్నాభాసత్వపిమోచనం' ౨౪౩.

టీ. సః-ఆభ్యుగ్వాద్విధికమండు ప్రవేశించినపురుషుడు, స్వదేహదా-
హం-స్వ-తనయైక్కు, దేహ-శరీరముయైక్కు, దాహం-దహనము, యావత్-
కాబోయెడిపర్యంతము, నరత్వం-నరస్వభావమును, అనగా మనుష్యవ్యవహారము

రయోగ్యత్వముననుట. (యథా) ఏప్రకారము, నైవముంచతీ-విడువనేవిడువ
డో, (ఏవం) ఈప్రకారము, ఆరబ్ధదాహం = ఆరబ్ధ-ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క,
దాహం-నాశనము, తావత్-అయ్యెడిపర్యంతము, ఆధాసత్వవిమోచనం=ఆధా
సత్వ-చిదాధాసస్వభావముయొక్క, విమోచనం - విమోచనము, సస్యాత్-
కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, తత్వజ్ఞానముచేత చిదాధాసత్వమునశించినయెడల,
జ్ఞానులకు జీవత్వవ్యవహారమెట్లుగలుగును? ఉ. భృగ్వగ్నా వ్యధికమందుబ్రవే
శించిన పురుషుడు, దహనాదికముచేత, తనదేహమునకు నాశము గలిగెడిప
ర్యంతము సరవ్యవహారయోగ్యత్వమును విడువనట్లు, బ్రహ్మజ్ఞానోదయమై
నను ప్రారబ్ధకర్మక్షయపర్యంతము, చిదాధాసుడు నశింపమిచేత జ్ఞానులకు
జీవత్వవ్యవహారము నివర్తింపదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ రజ్జుజ్ఞానేపికంపాదిశ్చనైరేవోపశామ్యతి।

పునర్నందాంధకారేసారజ్ఞఃక్షీప్తోరగీభవేత్॥

౨౪౪.

టీ. రజ్జుజ్ఞానేసత్యపి=రజ్జు-త్రాటియొక్క, జ్ఞానేసత్యపి-జ్ఞానముగలిగి
నను, కంపాదిః-దేహమువలకుటమొదలగునది, శనైరేవ-మెల్లగానే, ఉపశా
మ్యతి - ఉపశమమును బొందుచున్నది. అనగా నశించుచున్నదనుట. పునః-
మరల, మందాంధకారే=మంద-దట్టముగాని, అనగాకొంచెమగుననుట. అం
ధకారే-చీకటియందు, సా-ఆ, రజ్జుః-త్రాడు, క్షీప్తోరగీ=క్షీప్త-కల్పించబడిన,
ఉరగీ-సర్పముగలది, భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, కర్తృత్వభోక్తృత్వాదిభృంశికి ఉపాదానకారణ
మగు ఆజ్ఞానము, వివేకజ్ఞానముచేత నివర్తించుచుండగా, జ్ఞానికివిషయభోగా
నువృత్తియైనను, నేను మర్త్యుడననెడి విపరీతప్రతీతియైన నెట్లుగలుగును? -
ఉ. సర్పభృంశివదలి రజ్జుజ్ఞానము గలిగినను, సర్పభృంశివలన గలిగినదేహ
కంపాదికార్యము, మెల్లగా నశించును. మరల మందాంధకారము గలిగినప్పు
డు, ఆరజ్జుపు సర్పమువలె దోచుచుండును.

అవ. ఈదృష్టాంతసిద్ధార్థమును, దాష్టాంతికమం దిప్పుడుగూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవమూరబ్ధభోగోపిశనైశ్శామ్యతినోహతాత్।

భోగకాలేకదాచిత్తుచర్త్యహమితిభాసతే॥

౨౪౫.

టీ. ఏవం-ఈదృష్టాంతప్రకారము, ఆరబ్ధభోగోపి= ఆరబ్ధ-ప్రారబ్ధకర్మ
ముయొక్క, భోగోపి-భోగంబును, శనైః-మెల్లగా, శామ్యతి-నశించుచున్నది.
హతాత్-బలాత్కారమువలన, అనగా మనము కోరినప్పుడనుట. నో - నశిం

పడు. భోగకాలేతు- ప్రారబ్ధకర్మభోగకాలమందో, కదాచిత్ - ఒకానొకప్పుడు, అహం-నేను, మర్త్యఇతి-మనుష్యుడనని, ధానతే - విపరీతజ్ఞానము దోచుచుండును.

తా. ఈపూర్వోక్త దృష్టాంతప్రకారము, ప్రారబ్ధకర్మ భోగమైనను, మెల్లగా నశించునేగాని, బలాత్కారముచేత నశించదు. మరియు, ప్రారబ్ధకర్మ భోగముననుభవించుచుండగా, ఒకానొకప్పుడు, నేను మనుష్యుడననెడి విపరీతజ్ఞానంబును, జ్ఞానికిగలుగుచుండును.

శ్లో॥ నైతావతాపరాధేనతత్త్వజ్ఞానంవివశ్యతి|

జీవన్ముక్తివ్రతం నేదంకింతువస్తుస్థితిఃఖిలు|| ౨౪౬.

టీ. ఏతావతా-ఇంతమాత్రమగు, అపరాధేన- తప్పితముచేత, తత్త్వజ్ఞానం-బ్రహ్మజ్ఞానము, నవివశ్యతి-నాశమునుబొందదు. ఇదం- ఈమర్త్యత్వబుద్ధ్యనుకరణలక్షణముగలజ్ఞానము, జీవన్ముక్తివ్రతం=జీవన్ముక్తి-జీవన్ముక్తియొక్క, వ్రతం-నియమము, న-కాదు. అనగానియమముగాననుష్ఠించదగినదిగాదనుట. కింతు-మరియేమనగా, వస్తుస్థితిఃఖిలు - వస్తుస్థితి నెరుగుటయగును.

తా. ప్ర. అయితే, తత్త్వజ్ఞానముగలిగినప్పటికీ, మరల నేనుమనుష్యుడననెడి బుద్ధిగలుగుచుండగా, అట్టివిపరీతజ్ఞానముచేత, తత్త్వజ్ఞానము బాధింపపడదాదేమి?. ఉ. ఒకానొకప్పుడు నేనుమనుష్యుడననెడి, ఇవిభజ్ఞానముగలిగినంతమాత్రపు తప్పితముచేత వేదాంతప్రమాణజనిత తత్త్వజ్ఞానము బాధింపబడదు. ప్ర. ఎందువలన బాధింపబడదోచెప్పుము?. ఉ. ఈమనుష్యత్వబుద్ధ్యనుకరణలక్షణముగలజ్ఞానము, నియమముగా ననుష్ఠింపదగిన జీవన్ముక్తి వ్రతముగాదు. మరియునగా, యధార్థజ్ఞానముచేత భ్రాంతిజ్ఞానము నివరించును. కనుక, ఇది వస్తుస్వభావమగును. ఆకారణమువలన, ఒకానొకప్పుడు, నేనుమనుష్యుడననెడి బుద్ధిగలిగినను, మరల తత్త్వజ్ఞానాంతరముచేత, ఆబుద్ధియే, బాధింపబడునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దశమోపశిరస్తాడంరుదక్షబుధ్వానరోదితి|

శిరోవ్రణస్తుమాసేనశనైశ్శామ్యతినోతదా|| ౨౪౭.

టీ. దశమోప-దృష్టాంతమందుపదియవవాడును, శిరస్తాడం - శిరస్తాడన పూర్వకముగా, అనగా నైతికాయగొట్టుకొనుచుననుట. రుదక్ష-ఏడ్చుచు, బుధ్వా-నేనుదశముడనైతినినియెరిగి, నరోదితి-ఏడ్వడు. శిరోవ్రణస్తు=శిరః - శిరస్సుయొక్క, వ్రణస్తు-గాయమో, మాసేన-ఒకమాసకాలముచేత, శనైః-మెల్లగా, శామ్యతి-నశించుచున్నది. తదా-అప్పుడు, అనగా నేను దశముడననియె

రినప్పుడనుట. నో-నశింపదు.

తా. ప్ర. సరి. అనుగాక. రజ్జుసర్పాదీనలమందు విపరీతజ్ఞాననివృత్తి
యగుచుండగా, దానికార్యమగు దేహకంపాదికమప్పుడేనశింపక, కొంతకాల
మువరకుండును. ప్రకృతదృష్టాంతమందు (నీవు దశముడనైతివనెడి) వాక్యవి
చారజన్యజ్ఞానముచేత దశమునియందు భ్రాంతి, నివర్తించుచుండగా, దానికా
ర్యము కొంతకాలపర్యంతమున్నట్లు పొందబడలేదేమి?. ఉ. అదశమునకు,
నేనుదశముడనైతివనెడి జ్ఞానోదయమగుచుండగా, శిరస్తాడన పూర్వకముగా
గల ఏడ్పుమాత్రము నివర్తించుచున్నది. అదివరకు నెత్తిని కొట్టుకొనుటచేత
గలిగినవ్రణము, కొంతకాలమునకు నశించునేగాని, అప్పుడేనశింపదు. కనుక,
ఈదృష్టాంతమందును కార్యానువృత్తి కొంతకాలపర్యంతముండునని తెలియ
వలెను.

శ్లో॥ దశమామృతిలాభేనజాతోహర్షోవ్రణవ్యథాం।

తిరోధత్తేముక్తిలాభస్తథాప్రారబ్ధదుఃఖితాం॥ ౨౮౮.

టీ. దశమామృతిలాభేన=దశమ-దశమునియొక్క, అమృతిలాభేన-మృత్యు
భావలాభముచేత, జాతః-కలిగిన, హర్షః-సంతోషము, వ్రణవ్యథాం-నెత్తిగా
యపుదుఃఖమును, తిరోధత్తే-తిరోధానము జేయుచున్నది. తథా-ఆప్రకారము,
ముక్తిలాభః-జీవన్ముక్తిలాభము, ప్రారబ్ధదుఃఖితాం=ప్రారబ్ధ - ప్రారబ్ధకర్మ
ముచేగలిగిన, దుఃఖితాం - దుఃఖిత్వమును, (తిరోధత్తే) తిరోధానము జేయు
చున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానముకలిగినపిమ్మటగూడ, సంసారమున్నయెడల,
జీవన్ముక్తికి పురుషార్థత్వమెట్లుగలుగును?. ఉ. దశమునియొక్క అమృతిలాభ
ముచేత గలిగినసంతోషము, శిరోవ్రణదుఃఖమును మరగుపరచినట్లు, ముక్తిలా
భంబును, ప్రారబ్ధకర్మముచేత గలిగెడి దుఃఖమును మరగు పరచుచున్నది.
కనుక, జీవన్ముక్తికి పురుషార్థత్వముగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వ్రతాథావాద్యదాధ్యాసస్తదాభూయోవివిచ్యతాం।

రససేవీదినేఘక్షేరభూయోభూయోయథాతథా॥ ౨౮౯.

టీ. వ్రతాథావాత్=వ్రత-జీవన్ముక్తివ్రతముయొక్క, అథావాత్-లేమి
వలన, యదా-ఎప్పుడు, అధ్యాసః-దేహేంద్రియాదికముతోటి తాదాత్మ్యా
ధ్యాసముగలుగునో, తదా-అప్పుడు, భూయః-మరల, వివిచ్యతాం - వివేచన
ముచేయబడుగాక. అనగా నాత్మ, దేహాదికముకంటె భిన్నముగా నున్నాడని
యెరుగవలెనుట. రససేవీ-రసమును సేవించెడిపురుషుడు, దినే - ఒకదినమం

దు, ఘాయోఘాయః-మరలమరల, అసగా ననేకమార్లనుట. యథా-ఏప్రకారముగా, ఘక్తే-భోజనము జేయుచున్నాడో, తథా-ఆప్రకారముగాతత్వమును విభజించి యెరుగవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈమర్త్యత్వబుద్ధ్యను కరణలక్షణముగల జ్ఞానము, నియమముగాననుష్ఠింపదగిన జీవన్ముక్తివ్రతముగాదని, (౨౪౬) శ్లోకమందుచెప్పబడెను. నేనుమనుష్యుడననెడి విపరీతజ్ఞానమందు తత్వములేకపోవుచుండ గాలాభమేమి? ఉ. ఈమర్త్యత్వబుద్ధ్యనుకరణలక్షణముగల జ్ఞానమునకు, నియమముగాననుష్ఠింపదగిన జీవన్ముక్తివ్రతములేమిచేత, దేహముననెడి రూపముగల అధ్యాసమెప్పుడుగలుగునో, అప్పుడుమరల, దేహాదికముకంటెఆత్మభిన్నుడనెడి వివేకజ్ఞానమునభ్యసించుచుండవలెను. ఇందుకు దృష్టాంతమును జెప్పెద వినుము. రసమును సేవించెడిమనుష్యుడు, ఆకటిచాధ, నివరించెడి కొరకు ఒకదినమందే మరలమరల ననేకపర్యాయములూహారమును భక్షించినట్లు, వివేకియు, తనకుగలిగెడి అధ్యాసము నివరించెడికొరకు, మాటిమాటికిని, దేహాదికముకంటె, ఆత్మ, భిన్నుడనెడి వివేకమునుజేయవలయునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ శమయత్యేష ధేనాయందశమస్స వ్రణంయథా।

భోగేనశమయతైవతత్పారబంధముచ్యతేతథా॥ ౨౫౦.

టీ. అయం-ఈ, దశమః-దశముడు, ధౌషధేన- ధౌషధముచేత, స్వం-స్వకీయమైన, వ్రణం-వ్రణమును, యథా-ఏప్రకారము, శమయతి-నశింపజేసికొనుచున్నాడో, తథా-ఆప్రకారము, ఏతత్-ఈ, ప్రారబంధం - ప్రారబ్ధకర్మము, భోగేన-భోగముచేత, శమయత్వా - నాశమునుబొంది, ముచ్యతే-విడువబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానముచేత నివరింపదగని ప్రారబ్ధకర్మఫలమునకు, మఱిదేనిచేత నివృత్తిగలుగునో చెప్పము? ఉ. ఆదశముడు, భ్రాంతిదశయందు నెత్తినొట్టుకొనుటచేత గలిగినవ్రణము, పిమ్మట, ధౌషధముచేత నివరించినట్లు, ఈ ప్రారబ్ధకర్మము, భోగముచేత నశించి, విడువబడునని తెలియవలెను.

అవ. శ్లో॥ అపరోక్షజ్ఞానశోకనివృత్త్యాభ్యేడభేదమే! అవస్థజీవగేబ్రూత ఆత్మానంచేదితీక్రతుః॥ అనెడి, (౪౮) నలుబదియేనిమిదవశ్లోకముచేత, శ్రు॥ ఆత్మానంచేద్విజానీయాదయమస్మీతిపూరుషః ॥ కిమిచ్ఛక్తాకస్యకామాయ శరీరమనుసంజ్వరేత్॥ అనెడి ఈమంత్రమందు, జీవునియొక్క అవస్థలగు అపరోక్షజ్ఞానదుఃఖనివృత్తులనెడి రెండును చెప్పబడినవని తెలుపబడెను. అట్లుచెప్ప

టచేత సూచింపబడెడి, తృప్తిలక్షణముగల సప్తమ్యవస్థనిప్పుడు వృత్తానుకీర్తన పూర్వకముగా జెప్పటకు బ్రారంభించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కిమిచ్చన్నితివాక్యోక్తశ్శోకమోక్షఉదీరితః।

ఆభాసస్యవ్యవస్థేషావష్టితృప్తిస్తున ప్రమీ॥

౨౫౦.

టీ. కిమిచ్చన్నితి-ఏమిథలమిచ్చయించున నెడి యర్థముగల, వాక్యోక్తః=వాక్య-వాక్యముచేత, ఉక్తః-చెప్పబడిన, శోకమోక్షః-మఃఖనివృత్తి, ఉదీరితః-చెప్పబడెను. అనగా దెలిపితిమనుట. ఆభాసస్య- చిదాభాసునియొక్క, ఏషా-ఈ, అవస్థా-దుఃఖనివృత్తిలక్షణావస్థ, వష్టిహి-ఆరవదియగుదా. సప్తమీ-ఏడవదియగు, తృప్తిస్తు- తృప్తిలక్షణావస్థయో, (వ్యాఖ్యానము) ఇక జెప్పబడును.

తా. ఏమిథలము నిచ్చయించుచున నెడి యర్థముగల, శ్రు ॥ కిమిచ్చన్ ॥ అనెడి ఉత్తరార్థవాక్యముచేత జెప్పబడిన, దుఃఖనివృత్తిలక్షణముగల, అవస్థను, ఈపూర్వోక్తగ్రంథసందర్భముచేత దెలిపితిమి. ఈదుఃఖనివృత్త్యవస్థ, శ్లో॥ అజ్ఞానమావృతిసదృశ్యత్వేపశ్యపరోక్షాః । అపరోక్షమతిశ్శోక మోక్షస్తృప్తిర్నిగంకుశా॥ అనెడి, (33) ముప్పదిమూడవ శ్లోకముచే దెలుపబడిన, జీవావస్థలగు ఏడింటిలో నారవదియగును. ఇకను తృప్తిలక్షణముగల జీవునియొక్క సప్తమ్యవస్థను వ్యాఖ్యానించెదమని యభిప్రాయము.

అవ. అపరోక్షజ్ఞానజన్యమగు తృప్తికి నిరంకుశత్వమును, ప్రతియోగి ప్రపద్యనపూర్వకముగా, నిప్పుడు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సాంకుశావిషయైస్తృప్తిరియంతృప్తిర్నిరంకుశా।

కృతంకృత్యంప్రాపణీయంప్రాప్తమిత్యేవతృప్యతి॥ ౨౫౧.

టీ. విషయైః-విషయములచేగలిగెడి, తృప్తిః-తృప్తి, సాంకుశా-సాంకుశమగును. ఇయం-ఈ, తృప్తిః-తృప్తి, అనగా నపరోక్షజ్ఞానజన్యతృప్తియనుట. నిరంకుశా-నిరంకుశమగును. కృత్యం-కార్యరాశి, కృతమిత్యేవ - చేయబడినట్లే యాయెననియు, ప్రాపణీయం-పొందదగినఫలవర్గము, ప్రాప్తమిత్యేవ-పొందబడినట్లేయాయెనని, తృప్యతి-తృప్తినిబొందుచున్నాడు.

తా. విషయలాభజన్యమగు తృప్తికి, మరియొకవిషయ కామత్వముచేత చెరుపుగలుగుటవలన, ఆతృప్తి, సాంకుశమని చెప్పబడును. మరియు, అపరోక్షబ్రహ్మజ్ఞానమువలన తృప్తిగలుగుచుండగా, మరియొకసుఖేచ్ఛగలుగమిచేత, ఈతృప్తి, నిరంకుశమని చెప్పబడును. ఆనిరంకుశత్వ మెట్లనగా జెప్పెదమినుము. చేయవలసిన కార్యరాశియంతయు జేయబడినట్లేయాయెనని (తనకృతకృత్యతచేతను) పొందదగినఫలవర్గమంతయు పొందబడినట్లే యాయెనని, (తన

ప్రాప్తప్రాప్త్యత్వముచేతను) తృప్తినిబొందుచున్నాడు. గనుక, ఇది నిరంకుశ తృప్తియని చెప్పబడును.

అవ. ఆకృతకృత్యత్వమునే, ఇప్పుడు స్పష్టముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఐహికాముష్మికవ్రాతస్థిద్ధైశ్చముక్తేశ్వసిద్ధయే॥

బహుకృత్యంపురాస్యాభూతత్సర్వవిధునాకృతం॥ ౨౫౩.

టీ. అస్య-ఈవిద్వాంసునకు, పురా- జ్ఞానోత్పత్తికంటె బూర్వము, ఐహికాముష్మికవ్రాతస్థిద్ధై = ఐహిక-ఇహలోకసంబంధమైనట్టియు, ఆముష్మిక-పరలోకసంబంధమైనట్టి, వ్రాత-ఇష్టవస్తురాశియొక్క, స్థిద్ధై-స్థితికొరకును, ముక్తేశ్వ-మోక్షముయొక్క, సిద్ధయే-సిద్ధికొరకును, బహు - బహువిధముగా, కృత్యం - చేయదగినది, అభూత్-ఉండెను. అభూతా - ఇప్పుడు, అనగా తత్వజ్ఞానోదయమైనపిమ్మటననుట. తత్సర్వం - అదియంతయు, కృతం- చేయబడినట్లాయెను.

తా. ఈవిద్వాంసునకు తత్వజ్ఞానోదయముకంటె బూర్వము ఈలోకమందు ఇష్టప్రాప్తికొరకును, అనిష్టనివృత్తికొరకును, కృషివాణిజ్యాది కర్మము చేయదగినదయ్యెను. మరియు, స్వర్గాదిపుణ్యలోకసిద్ధికొరకు, యాగోపాసనాదికము చేయదగినదయ్యెను. మరియు, మోక్షసాధనమగు తత్వజ్ఞానసిద్ధికొరకు. వేదాంతశ్రవణాదికము చేయదగినదయ్యెను. ఇప్పుడనగా తత్వజ్ఞానోదయమైన పిమ్మటనో, సాంసారికఫలేచ్ఛలేమిచేతను, మరియు, బ్రహ్మసందేహము సాక్షాత్కరించుటచేతను, ఆకృషియాగవేదాంత శ్రవణాదికమంతయు జేయబడినట్లాయెను. అనగా నికమీదననుష్ఠించదగినదీనందున, చేయదగినదంతయుగ జేయబడినట్లాయెనని యభిప్రాయము. ఇదియే కృతకృత్యత్వమగును.

అవ. ఇట్లు కృతకృత్యత్వమును దెలిపి, తత్ఫలభూతమగు తృప్తినిప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తదేతత్కృతకృత్యత్వంప్రతియోగిపురస్సరం॥

అనుసందధదేవాయమేవతృప్త్యనిర్వహణం॥ ౨౫౪.

టీ. అయం- ఈవిద్వాంసుడు, తదేతత్-ఆఈ, కృతకృత్యత్వం-కృతకృత్యత్వమును, ప్రతియోగిపురస్సరం - ప్రతియోగ్యనుసంధాన పూర్వకముగా, అనుసందధత్- అనుసంధానము జేయుచు, ఏవం- ఈచెప్పబోయెడిప్రకారము, నిత్యః-సర్వదా, తృప్త్యత్యేవ-తృప్తినిబొందుచున్నవాడేయగును.

తా. ఈవిద్వాంసుడు, ఆయాకృతకృత్యత్వమును ప్రతియోగ్యనుసం

ధానపూర్వకముగా ననుసంధానము జేయుచున్నవాడగుచు, ఇక బెప్పుబోయెడి ప్రకారము, సర్వదా తృప్తినిబొందుచున్నాడు.

అవ. ఆయనుసంధానము నే, ముప్పదియేడుశ్లోకములుగల గ్రంథముచే బెలుపుచు, అందు ఐహికసుఖార్థులకంటె, విలక్షణత్వము నిప్పుడు తనకు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దుఃఖినోజ్ఞాస్సంసరంతుకామంపుత్రాద్యపేక్షయా।

పరమానందపూర్ణోహంసంసరామికిమిచ్చయా॥ ౨౫౫.

టీ. దుఃఖినః-దుఃఖవంతులగు, అజ్ఞాః-మూఢులు, పుత్రాద్యపేక్షయా-పుత్రాది-పుత్రభార్యాదికమందుగల, అపేక్షయా-అపేక్షచేత, కామం-మిక్కిలిగా, సంసరంతు - సంసారమును బొందుచురుగాక. పరమానందపూర్ణః-పరమానందపూర్ణుడనగు, అహం-నేను, కిమిచ్చయా-ఏమిచ్చచేత, అనగాదేనినిచ్చయించుటచేననుట. సంసరామి-సంసారమునుబొందెదనని యాక్షేపార్థకము. అనగా నేకోరికయు నాకులేమిచేత నేనుసంసారమును బొందననుట.

తా. దుఃఖివంతులగుమూఢులు, పుత్రభార్యాదులయందు గల అపేక్షచేత అధికసంసారమునుబొందుచురు. పరమానందపూర్ణుడనగునాకు, ఏమిచ్చయలేనందున, నేను సంసారమునుబొందను.

అవ. స్వర్గాదికముకొరకు కర్మాద్యనుష్ఠానమును జేసెడివారికంటె, విలక్షణత్వము నిప్పుడు తనకు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనుతిష్ఠంతుకర్మాణిపరలోకయియాసవః।

సర్వలోకాత్మకంకస్మాదనుతిష్ఠామికింకథం॥ ౨౫౬.

టీ. పరలోకయియాసవః = పరలోక-పరలోకమును, యియాసవః-పొందుటకిచ్చయించెడిజనులు, కర్మాణి-కర్మములను, అనుతిష్ఠంతి - చేయుచున్నారు. సర్వలోకాత్మకః=సర్వలోక - సర్వలోకములకు, ఆత్మకః-స్వరూపముగాగలనేను, కస్మాత్-ఎందువలన, కథం-ఎట్లు, కిం-దేనిని, అనుతిష్ఠామి-అనుష్ఠానముజేసెదనని ఆక్షేపార్థకము. అనగా నేను దేనినిజేయననుట.

తా. మరియు, పరలోకములను పొందుటకిచ్చయించెడిజనులు, కర్మపాసనానుష్ఠానమును జేయుచున్నారు. నేను సర్వలోకస్వరూపుడనగుటచేత, ఏమియుంజేయనక్కరలేదు.

శ్లో॥ వ్యాచక్షతాంతేశాస్త్రాణివేదానధ్యాపయంతువా।

యేత్రాధికారిణోమేతునాధికారోక్రియత్వతః॥ ౨౫౭.

టీ. అత్ర-ఈలోకమందు, యే-ఏజనులు, అధికారిణిః - అధికారవంతు
లో, తే-ఆజనులు, శాస్త్రాణి-శాస్త్రములను, వ్యాచక్షతాం-చెప్పదురుగాక.
వేదాన్-వేదములను, అధ్యాపయంతువా-అధ్యయనము జేయింతురుగాక. మేతు-
నాకో, అక్రియత్వతః-నిష్క్రియత్వమువలన, అధికారః-అధికారము, న-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, నియొక్కప్రయోజనముకొరకు నీకు ప్రవర్తనము
లేకపోయినను, పరులయొక్క ప్రయోజనముకొరకైనను, నీకు ప్రవర్తనముగ
లుగదాయేమి?. ఉ. ఈలోకమందు అధికారులగు జనులు, తమ శిష్యులచేత
శాస్త్రాధ్యయనమునైనను, వేదాధ్యయనమునైనను చేయించుచుండురు. నేను
నిష్క్రియాశ్వరూపుడనగుటవలన, పరులచేత వేదశాస్త్రాధ్యయనము జేయిం
చెడి అధికారమునాకులేదు. అనగా నాకధికారములేమిచేత పరప్రయోజన
ముకొరకైనను నాకు ప్రవర్తనములేదని యభిప్రాయము.

స్తో॥ నిద్రాభిక్షేన్నాచశౌచేనేచ్ఛామినకరోమిచ॥

ద్రష్టారక్షేత్రకల్పయంతికింమేస్యాదన్యకల్పనాత్॥ ౨౮౪.

టీ. (అహం) నేను, నిద్రాభిక్షే=నిద్రా-నిద్రను, భిక్షే-భిక్షును, నేచ్ఛా-
మి-ఇచ్ఛయించుచుండెడి వాడనుగాను. స్నానశౌచే = స్నాన - స్నానమును,
శౌచే-పారిశుధ్యమును, నకరోమిచ-చేయుచుండెడివాడనుంగాను. ద్రష్టారః-
చూచెడివారు, కల్పయంతిచేత్-కల్పించుచున్నారనియంటివేని, అన్యకల్పనాత్ =
అన్య-ఇతరులయొక్క, కల్పనాత్-కల్పనమువలన, మే-నాకు, కింస్యాత్ - ఏమి
బాధయగును. అనగా నాకు ఎవ్విధబాధయులేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నీదేహ సంరక్షణకొరకు భిక్షాహరణాదికంబును,
పరలోకసిద్ధికొరకు స్నానజపాదికంబును, నీచేత జేయబడుచుండగా, నీకు
నిష్క్రియత్వ మెట్లు సిద్ధించెను?. ఉ. నేను వాస్తవముచేత, నిద్రాభిక్షుములని
చ్ఛయించెడివాడనుగాను. స్నానశౌచములను జేసెడివాడనుంగాను. మరియు,
నిద్రాభిక్షుములను నేనిచ్ఛయించినట్లును, స్నానశౌచాదికమును నేనుజేసినట్లు
ను, చూచెడిజనులు కల్పించెదరని యంటివేని, అన్యులచేత జేయబడిన కల్పన
వలన, నాకేమియుబాధలేదు. అనగా పూర్వోక్తనిద్రాభిక్షేద్యక్షేత్రము. స్నాన-
జపాదికర్మానుష్ఠానంబును, నాదృష్టిచేత నాకులేనేలేదనియు, అవి నాకుగలిగి
యున్నట్లు అన్యులచేత నే కల్పించబడెననియు, అయన్యకల్పనచేత నాకు బాధ
లేదనియు నభిప్రాయము.

అవ. అన్యకల్పనచేత బాధలేదనుటయందు దృష్టాంతమును నెప్పచు
న్నాడు.

శ్లో॥ గుంజాపుంజాదిదమ్యేతనాన్యారోపితవహ్నినా।

నాన్యారోపితసంసారధర్మానేవమహంభజే॥

౨౫౯.

టీ. అన్యారోపితవహ్నినా=అన్య - అన్యులచేత, ఆరోపిత-కల్పించబడిన, వహ్నినా-అగ్నిచేత, గుంజాపుంజాది=గుంజా - పూసగురివిందపొదయు, పుంజాది-ధాన్యపురాశిమొదలగునదియు, నదమ్యేత - దహింపబడదు. ఏవం-ఈప్రకారము, అహం-నేను, అన్యారోపితసంసారధర్మాన్ = అన్య-ఇతరులచేత, ఆరోపిత-కల్పించబడిన, సంసారధర్మాన్ - సాంసారికధర్మములను, నభజే-పొందను.

తా. ప్ర. అయితే, అన్యకల్పనచేతగూడ, బాధగలదుగదా?. డి. అన్యులచే నారోపింపబడిన అగ్నిచేత, పూసగురివింద మొదలగు పొదలును, ధాన్యపురాశిమొదలగునదియు దహింపబడనట్లు, అన్యులచే నాయందుకల్పించబడెడి సాంసారికధర్మములను నేను పొందను.

శ్లో॥ శృణ్వంత్యజ్ఞాతతత్త్వాస్తేజానన్కస్మాచ్ఛృణోమ్యహం।

మన్యంతాంసంశయాపన్నానమన్యేహమసంశయః॥

౨౬౦.

టీ. అజ్ఞాతతత్త్వాః=అజ్ఞాత-ఎరుగబడని, తత్త్వాః - జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణముగల, అనగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారములేనియనుట. తే - ఆముముక్షువులు, శృణ్వంతు-వేదాంతార్థమును విందురుగాక. అనగా వేదాంత శ్రవణమును జేయవలెననుట. అహం-నేను, జానన్-పరతత్వము నెరిగినవాడనగుచు, కస్మాత్-ఎందువలన, శృణోమి-వినినను. అనగా వేదాంత శ్రవణమును జేయననుట. సంశయాపన్నాన్=సంశయ-సందేహమును, అపన్నాన్-పొందినవారు, మన్యంతాం-మననము జేయుదురుగాక. అసంశయః-సంశయములేని, అహం - నేను, నమన్యే- మననము జేయను.

తా. ప్ర. అయితే, నీకు, ఇతరధర్మచేచ్ఛలేకపోవుచుండగా, నీవు కర్మానుష్ఠానమును జేయకున్నను, తత్త్వసాక్షాత్కారముకొరకు వేదాంత శ్రవణాదికము జేయదగినదేయగుగదా?. డి. జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణముగల పరతత్వము నెరుగని ముముక్షువులు, వేదాంతార్థశ్రవణమును జేయుదురు. నేను బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గలవాడనగుటచేత, వేదాంతార్థశ్రవణమును జేయను. మరియు, జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణ పరతత్వవిషయమై, తత్త్వమీప్రకారమో, లేక మరియుకవిధమోయనెడి రూపముగల సంశయవంతులు, వేదాంతార్థమును మననముజేయుదురు. నేను నిస్సంశయవాడనగుటచేత, మననమును జేయను.

శ్లో॥ విపర్యస్తానిదిధ్యాసేత్పర్యాయవిపర్యయాత్।

దేహత్మత్వవిపర్యాసంనకదాచిద్భజామ్యహం॥

౨౬౧.

టీ. విపర్యస్త-విపరీతభావనను జేయువాడు, నిదిధ్యాసేత్-నిదిధ్యాసమును జేయవలెను. అవిపర్యయాత్-విపరీతభావములేమివలన, ధ్యాసం-నిదిధ్యాసము, కిం-చేయవలసినపనియేమి. అనగా జేయననుట. దేహత్మత్వవిపర్యాసం=దేహ-దేహమందు, ఆత్మత్వ-ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణము గల, విపర్యాసం = విపరీతభావనను, అహం - నేను, కదాచిత్ - ఎప్పుటికిని, నభజామి-పొందను.

తా. ప్ర. అయితే, వేదాంతశ్రవణ మననములతోటి వీకావశ్యకము లేకపోయినను, విపరీతభావమును పోగొట్టుకొనుటకొరకు, నిదిధ్యాసమైనను సీచేత జేయదగినదికాదాయేమి? ఉ. దేహాదికమందు ఆత్మత్వబుద్ధి లక్షణము గల విపరీతభావమును జేయువాడు, అవిపరీతభావము నశించెడికొరకు, (అహం బ్రహ్మస్మి) అనెడి చింతనారూపము గల నిదిధ్యాసమును జేయవలెను. అట్టి విపరీతభావము లేకపోవుచుండగా, నిదిధ్యాసరూపధ్యాసమును జేయవలసినపనిలేదు. దేహాదికమందు ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణముగల విపరీతభావమును నేనెప్పుటికిని బొందను. అనగా దేహాదికమందు ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణము గల విపరీతభావము నాకులేమిచేత, అనిదిధ్యాసముగూడ, నాచే ననుష్ఠింపదగినదిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అహంమనుష్యఇత్యాదివ్యవహారోవినాప్యముం॥

విపర్యాసంచిరాభ్యస్తవాసనాతోఽవకల్పతే॥

౨౬౨.

టీ. అముం-ఈ, విపర్యాసం-విపరీతభావమును, వినాపి - విడచినను, చిరాభ్యస్తవాసనాతః=చిర-బహుకాలమునుంచి, అభ్యస్త-అభ్యసించబడిన, వాసనాతః - వాసనావశమువలన, అహం-నేను, మనుష్యః-మనుష్యుడనెడి, ఇత్యాదివ్యవహారః - ఇత్యాదిరూపకవ్యవహారము, అవకల్పతే-కల్పించబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, మీకు విపర్యయము లేనియెడల, నేను మనుష్యుడననెడి వ్యవహారము మీకెట్లుఘటించును? ఉ. ఈ విపరీతభావమును విడచినను, బహుకాలమునుంచి యభ్యసించబడిన వాసనావశముచేత, నేను మనుష్యుడననెడి ఇత్యాది వ్యవహారము కల్పించబడుచున్నదని తెలిసికొనుము.

శ్లో॥ ప్రారబ్ధకర్మణీక్షీణేవ్యవహారోనివర్తతే॥

కర్మాత్మయేష్యసౌనైవశాష్యేద్ధ్యానసహస్రతః॥

౨౬౩.

టీ. ప్రారబ్ధకర్మణి-ప్రారబ్ధకర్మము, క్షీణేతి-క్షయమునుబొందుచుం

డగా, వ్యవహారః-నేనుమనుష్యుడననెడి వ్యవహారము, నివర్తతే - నివృత్తిని బొందుచున్నది. కర్మాక్షయేపి = కర్మ - ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క, అక్షయేపి-క్షయాభావమందో, అసా-ఈవ్యవహారము, ధ్యానసహస్రతః - ధ్యానసహస్రమువలన, నైవశామ్యేత్-నాశమునుబొంద నేపొందదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఈవ్యవహారముయొక్క నివృత్తినిద్దీకారకు, మీచేత ధ్యానము సంపాదించదగినదేయగుగదా?. ఉ. ప్రారబ్ధకర్మము క్షయించుచుండగా, ఈ మనుష్యత్వాది వ్యవహారము నివర్తించుచున్నది. ప్రారబ్ధకర్మము క్షయించని యెడల, ధ్యానసహస్రముచే నైనను, ఈ వ్యవహారము నివర్తించదు.

శ్లో॥ విరళత్వంవ్యవహృతేర్దిప్తంచేద్ధ్యానమస్తుతే।

అబాధికాంవ్యవహృతింపశ్యేత్ ధ్యానామగ్నహంకుతః॥ ౨౮౮.

టీ. వ్యవహృతేః - మనుష్యత్వాది వ్యవహారముయొక్క, విరళత్వం-వెలిలి, అనగా నబాహుళ్యత్వమునుట. ఇప్తంచేత్ - ఇప్తమైనయెడల, తే-నీకు, ధ్యానం- ధ్యానము, అస్తు-అగుగాక. అహం-నేను, వ్యవహృతిం - వ్యవహారమును, అబాధికా-బాధకముగానిదానినిగా, పశ్యేత్-చూచుచు, కుతః-ఎందువలన, ధ్యానామి-ధ్యానముజేసెదను. అనగా ధ్యానము జేయననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రారబ్ధకర్మ నిమిత్తకమగు వ్యవహారముయొక్క అబాహుళ్యతకారకైనను, మీచేత ధ్యానము జేయదగినదికాదా యేమి?. ఉ. నీవు వ్యవహారముయొక్క అబాహుళ్యత్వమును గోరితివేసి, ధ్యానమును జేయుము. నేను వ్యవహారమును బాధకముగానిదానినిగా బాచుచు, ఎందువలన ధ్యానించెదను. అనగా వ్యవహారము నాకబాధకముగా గనబడుచుండుటచేత, దానినివృత్తికారకు నాచేత ధ్యానమనుష్టింపదగినదిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విక్షేపోనాస్తియస్మాస్మైససమాధిస్తతోమమ।

విక్షేపోవాసమాధిర్వామనసస్సాన్యద్వికారిణః॥ ౨౮౯.

టీ. యస్మాత్-ఏకారణమువలన, మే-నాకు, నిక్షేపః-విక్షేపము, నాస్తి-లేదో, తతః- ఆకారణమువలన, మమ-నాకు, సమాధిః - సమాధి, న - లేదు. విక్షేపోవా-విక్షేపమైనను, సమాధిర్వా - సమాధియైనను, వికారిణః- వికారియగు, మనసః-మనస్సునకు, స్యాత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, మీచేత ధ్యానము జేయదగినదిగాకపోయినను, విక్షేపము నశించెడికారకు, మీచేత సమాధి, జేయదగినదికాదాయేమి?. ఉ. ఏకారణముచేత నాకువిక్షేపములేదో, ఆకారణముచేత, నాకు సమాధిలేదు. మరియు,

విక్షేపమైనను సమాధిమైనను వికారియగుమనస్సునకగును. అనగా, విక్షేపసమాధులు రెండును మనోధర్మములగుటవలన, విక్షేపమును నివారించజేసెడి సమాధియందును నిర్వికారుడనగు నాకథికారములేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈచెప్పబడిన కృతకృత్యత్వము నిప్పుడు ముగిచుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిత్యానుభవరూపస్యకోవామేననుభవఃపుథక్ |

కృతంకృత్యంప్రాణీయంప్రాప్తమిత్యేవనిశ్చయః॥ ౨౬౬.

టీ. నిత్యానుభవరూపస్య=నిత్య-సర్వదా, అనుభవరూపస్య- అనుభవరూపుడనగు, మే-నాకు, పుథక్-అన్యమైన, అనుభవః=అనుభవము, కోవా-ఎక్కడిదోజెప్పుము. కృత్యం-చేయదగినది, కృతమితి-చేయబడెననియు, ప్రాపణీయం-పొందదగినది, ప్రాప్తమిత్యేవ-పొందబడెననియే, నిశ్చయః-నానిశ్చయమగును.

తా. ప్ర. అయితే, సమాధిఫలమగు అనుభవము, మీచేతసంపాదించదగినదియగుదా? ఉ. సర్వదా అనుభవరూపుడనగు నాకు, అన్యమైన అనుభవములేదు. అనగా నాయనుభవము నాస్వరూపమగుటచేత, అది సంపాదించదగినదికాదని యభిప్రాయము. నాచేత జేయదగిన కార్యవర్గమంతయు జేయబడినట్లాయెననియు, పొందదగినఫలవర్గమంతయు పొందబడెననియే, నానిశ్చయమగును. ఇదియే కృతకృత్యత్వమని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వ్యవహారోలౌకికోవాశాస్త్రీయోవాన్యధాపివా |

మమాకర్తురేవస్యయథార్థంప్రవర్తతా॥ ౨౬౭.

టీ. లౌకికోవా- భిక్షాహారాదిరూపమైనను, శాస్త్రీయోవా - జపసమాధ్యాదిరూపమైనను, అన్యధాపివా-హింసాదిరూపమైన, వ్యవహారః-వ్యవహారము, అకర్తుః-అకర్తనైసత్తియు, ఆలేపస్య-భోక్తృత్వములేనట్టి, మమ- నాకు, ఆరభియథా-ప్రారబ్ధకర్మమునతిక్రమించక, ప్రవర్తతా-ప్రవర్తించుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రకారము మీకంతటను కర్తృత్వములేకపోవుచుండగా, మీకనియతవృత్తిత్వము ప్రాప్తించదా యేమి? ఉ. కర్తృత్వభోక్తృత్వరహితుడనగునాకు, ప్రారబ్ధకర్మమునతిక్రమించక, భిక్షాహారాది లౌకికవ్యవహారమైనను జపసమాధ్యాది శాస్త్రీయ వ్యవహారమైనను, ప్రతిషిద్ధహింసాది వ్యవహారమైనను గలుగుట, మాకిష్టమేయగును. అనగా బ్రూరబ్ధవశముచేత బ్రూహిం చెడి అనియతవృత్తిత్వముగలిగినగులుగనిమ్మని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు వస్తుత్వమును దెలిసి, ప్రోథవాదముచే నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అథవాకృతకృత్యోపిలోకానుగ్రహకామ్యయా।

శాస్త్రీయేణైవమాగ్నేవరైహంకామమక్షతిః॥

౨౮౯.

టీ. అథవా-మరియొకపక్షమందు, అహం-నేను, కృతకృత్యోపి - కృతా
ర్థుడనైనను, లోకానుగ్రహవాంఛయా = లోక-ప్రాణులయందు, అనుగ్రహ
వాంఛయా-అనుగ్రహేచ్ఛచేత, శాస్త్రీయేణ-శాస్త్రసమ్మతమగు, మాగ్నేజై
వ-మార్గముచేతనే, కామం-మిక్కిలిగా, వరై-ప్రవరించెదను. అక్షతిః-బాధ
లేదు.

తా. మరియు, నేనుకృతకృత్యుడనైనను మరియొకపక్షమందు ప్రాణు
లయందు అనుగ్రహేచ్ఛచేత శాస్త్రసమ్మతమార్గముచేతనే మిక్కిలిగా ప్రవ
రించెదను. అందుచే బాధలేదు.

శ్లో॥ దేవార్చనస్నానశౌచభిక్షాదౌవర్తతాంవపుః।

తారంజపశుపాక్షదవృత్తత్యామనయవస్తకం॥

౨౯౦.

టీ. వపుః-శరీరము, దేవార్చనస్నానశౌచభిక్షాదౌ=దేవార్చన-దేవతా
ర్చనము జేయుటయందును, స్నాన-స్నానము జేయుటయందును, శౌచ-శుచిత్వ
మందును, భిక్షాదౌ-భిక్షాహరణాదికమందును, వర్తతాం - ప్రవరించుగాక.
వాక్-నోరు, తారం - ప్రణవమును, పఠతు-పఠించుగాక. తద్వత్-ఆప్రకార
ముగా, ఆమ్నయవస్తకం - వేదాంతశాస్త్రమును, పఠతు-పఠించుగాక. అన
గా పఠించుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, శాస్త్రీయ మార్గమందే మీరు ప్రవర్తనము సంగీక
రించినయెడల, ఆ యభిమాన ప్రయుక్తవికారము, మీకుకలుగదాయేమి? దేవ
తార్చనమును జేయుటయందును, స్నానమునుజేయుటయందును, శుచిత్వమం
దును, భిక్షాహరణాదికమందును, దేహము ప్రవరించును. మరియు, నోరు,
ప్రణవమునైనను, వేదాంతశాస్త్రమునైనను పఠించుచుండును.

శ్లో॥ విష్ణుం ధ్యాయతుభీయద్వాబ్రహ్మనందేవలీయతాం।

సాక్ష్యహంకించిదప్యత్రనకుర్వేనాపికారయే॥

౨౯౧.

టీ. భీః-బుద్ధి, విష్ణుం - విష్ణుదేవుని, ధ్యాయతు - ధ్యానించుగాక. య
ద్వా-లేక, బ్రహ్మనందే=బ్రహ్మ-బ్రహ్మస్వరూపమగు, ఆనందే-ఆనందమం
దు, వీలీయతాం-లీనమునుపొందుగాక. అత్ర-ఈబుద్ధ్యాది వ్యవహరవిషయమై,
సాక్షీ-సాక్షినగు, అహం-నేను, కించిదపి-కొంచెమైనను, నకుర్వే-చేయుచుం
డెడి వాడనుంగాను. నాపికారయే - చేయించుచుండెడి వాడనుంగాను.

తా. మరియు, నాబుద్ధి, విష్ణువునుధ్యానముజేయుచుండును. లేక, బ్రహ్మ

నందమందులయించును. ఈబుద్ధికి సాక్షిగనునేను, కొంచెమైనను చేసినవాడనుంగాను. చేయించినవాడనుంగాను.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంచకలహాకుత్రసంభవేత్కర్మణోమమి

విభిన్నవిషయత్వేనపూర్వాపరసముద్రవత్॥

౨౭౧.

టీ. ఏవంచ-ఈప్రకారము, కర్మణః-కర్మకిని, మమ- నాకును, పూర్వాపరసముద్రవత్=పూర్వ - తూర్పుదిక్కునందుండునట్టియు, అపర - పశ్చిమదిక్కునందుండునట్టి, సముద్రవత్-సముద్రములకువలె, విభిన్నవిషయత్వేన-విభిన్నవిషయత్వముచేత, కలహా-కలహము, కుత్ర- ఎచ్చట, సంభవేత్ - సంభవించును. అనగా సంభవించదనుట.

తా. ఈప్రకారము, కర్మకినినాకును, ప్రాకృత్తీమసముద్రములకువలె, విభిన్నవిషయముగలిగియుండుటచేత, కలహమెచ్చటయు సంభవించదు.

అవ. విభిన్నవిషయత్వమునే, ఇప్పుడు స్పష్టముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వపుర్వాగ్ధీఘనిర్బంధఃకర్మణోనతుసాక్షిణి

జ్ఞానిసస్మాత్కృతేపత్వేనిర్బంధోనేతరత్రహి॥

౨౭౨.

టీ. కర్మణః-కర్మకి, వపుర్వాగ్ధీఘ= వపుఃదేహమందును, వాక్-వాక్కునందును, ధీఘ-బుద్ధియందును, నిర్బంధః-నిర్బంధముగలదు. సాక్షిణి- ప్రత్యగాత్మయందో, న-నిర్బంధములేదు. జ్ఞానిసః-జ్ఞానికి, సాత్కృతేపత్వే = సాక్షి-ప్రత్యగాత్మయొక్క, అలేపత్వే-అభోక్తృత్వమందు, నిర్బంధః - నిర్బంధముగలదు. ఇతరత్రహి-ఇతరమందు, అనగా మనోవాగ్దేహములయందనుట. న-నిర్బంధములేదు.

తా. కర్మయగువాడు, మనోవాగ్దేహములచేత కర్మములను జేయుచుండుటవలన, ఆమనోవాగ్దేహములను పుణ్యకర్మములయందు బ్రవర్తనపడెడి నిర్బంధము కర్మకిగలదుగాని, ప్రత్యగాత్మవిషయమైన నిర్బంధములేదు. మరియు, జ్ఞానికి, ప్రత్యగాత్మయొక్క అభోక్తృత్వాను సంధానమును జేయుటయందే నిర్బంధముగలదుగాని, మనోవాగ్దేహములను సత్కర్మములయందు బ్రవర్తనపడెడివలెననెడి నిర్బంధములేదు. కనుక, కర్మజ్ఞానులెద్దరును విభిన్నవిషయాలగుదురు.

అవ. అట్లు విభిన్నవిషయాలగుచుండియు, ఏకర్మజ్ఞానులు కలహించెదరో, వారు విద్వాంసులచేత పరిహసించదగిన వారగుదురని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంచాన్యోన్యవృత్తాంతానభిజ్ఞాబధిరావివ.

ఏవదేతాంబుద్ధిమంతోహసంత్యేవవిలోక్యతా॥

౨౭౩.

టీ. ఏవంచ-ఈప్రకారము, అన్యోన్యవృత్తాంతానభిజ్ఞా=అన్యోన్య-పరస్పరముయొక్క, వృత్తాంత-వృత్తాంతమును, అనభిజ్ఞా-ఎరుగనివారగుచు, బధిరావివ-చెవిటివాండ్రవలె, ఏవదేతాం - కలహముజేసెదరో, తా-ఆకర్మిజ్ఞానులనిద్దరిని, బుద్ధిమంతః-పండితులు, విలోక్య-చూచి, హసంత్యేవ - నవ్వుదురు.

తా. ఈ ప్రకారము అన్యోన్యవృత్తాంతమునెరుగని; యేకర్మిజ్ఞానులిద్దరును చెవిటివాండ్రవలె కలహించుకొనెదరో, అట్టి కర్మిజ్ఞానులనిద్దరిని పండితులుచూచి, పరిహాసమును జేయుదురు.

శ్లో॥ యంకర్మీవవిజానాతిసాక్షిణంతస్యతత్వవిత్.

బ్రహ్మత్వంబుధ్యతాంతత్రకర్మిణఃకింవిహీయతే॥

౨౭౪.

టీ. కర్మీ-కర్మములనుజేయువాడు, యం-ఏ, సాక్షిణం-ప్రత్యగాత్మను, నవిజానాతి-ఎరుగదో, తస్య-ఆప్రత్యగాత్మకు, బ్రహ్మత్వం- బ్రహ్మభావమును, అనగా బ్రహ్మస్వరూపలక్షణముననుట. తత్వవిత్-జ్ఞాని, బుధ్యతాం-ఎరుగుగాక. తత్ర-అవిషయమందు, కర్మిణః-కర్మికి, కింవిహీయతే - లోపమేమి. అనగా కర్మానుష్ఠానమందు లోపములేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, అట్లుకలహించెడి కర్మిజ్ఞానులనుచూచి, విద్వాంసులు పరిహాసము జేయుటకు కారణమేమి? ఉ. ఆకర్మిజ్ఞానులిద్దరును, నిర్విషయకలహకారులగుటవలన, విద్వాంసులచేత పరిహాసంపబడుదురు. ప్ర. ఆనిర్విషయకలహకారిత్వమెట్లు? ఉ. కర్మియగువాడు, కర్మానుష్ఠానమునకు ఉపయోగించెడి దేహవాగ్బుద్ధులకంటె అన్యథాగు ప్రత్యగాత్మనెరుగడు. జ్ఞానియగువాడు, ఆప్రత్యగాత్మను పరబ్రహ్మమునుగా నెరుగుటచేత, కర్మికి, తనకర్మానుష్ఠానమందు లోపమేమియులేదు.

శ్లో॥ దేహవాగ్బుద్ధయస్త్యక్తాజ్ఞానినానృతబుద్ధితః.

కర్మీప్రవర్తయత్వాభిజ్ఞానినోహీయతేతత్రకిం॥

౨౭౫.

టీ. జ్ఞానినా-జ్ఞానిచేత, దేహవాగ్బుద్ధయః = దేహ-శరీరంబును, వాక్-నోరును, బుద్ధయః-బుద్ధియు, అనృతబుద్ధితః- మిథ్యాత్వజ్ఞానమువలన, త్యక్తాః- విడువబడినవి. ఆభిః-ఈదేహవాగ్బుద్ధులచేత, కర్మీ-కర్మములను చేసెడివాడు, ప్రవర్తయతు-కర్మానుష్ఠానమందు బ్రవర్తించుగాక. అత్ర-ఈవిషయమందు, జ్ఞానినః-జ్ఞానికి, కింవిహీయతే - లోపమేమి. అనగా లోపములేదనుట.

తా. మరియు, జ్ఞానిచేత దేహవాగ్బుద్ధులు మూడును, మిథ్యాత్వజ్ఞానము

వలన విడువబడినవగును. అట్టిదేహవాగ్బుద్ధులచేత, కర్మయగువాడు కర్మానుష్ఠానమందు బ్రవర్తించుచున్నాడు. అట్లు ప్రవర్తించుటచేత జ్ఞానికైనను లోపములేదు. కనుక, వ్యర్థముగా కలహించెడి కర్మిజ్ఞానులు, విద్వాంసులచేత బరిహాసము జేయదగినవారగుదురని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ప్రవృత్తిర్నోపయుక్తాదేవ్యత్తిక్కోపయుజ్యతే।

బోధహేతుర్నివృత్తిశ్చేద్భుధుత్సయాంతథేతరా॥ ౨౭౬.

టీ. (జ్ఞానినః) జ్ఞానికి, ప్రవృత్తిః- ప్రవర్తనము. అనగా కర్మానుష్ఠానమునుట. ఉపయుక్తా-ఉపయోగమునుబొందునది, నచేత్ - కాదనియంటివేని, నివృత్తిః-నివృత్తి, అనగా కర్మములను జేయమియనుట. క్వ-ఎచ్చట, ఉపయుజ్యతే-ఉపయోగించబడుచున్నది. ఆనగా నివృత్తిచేత నుపయోగము లేదనుట. నివృత్తిః-కర్మములను జేయమి, బోధహేతుః=బోధ-జ్ఞానమునకు, హేతుః- కారణము, స్యాచ్చేత్ - అగుననియంటివేని, ఇతరా - ప్రవృత్తి, బుధుత్సయాంసత్సాం-పరతత్వమునెరుగుట కిచ్చగలుగుచుండగా, తథా- ఆప్రకారమగును. అనగా జ్ఞానహేతువగుననుట.

తా. ప్ర. జ్ఞానికి కర్మానుష్ఠానముచేత బ్రయోజనములేమివలన, ఆజ్ఞాని కర్మములంజేయకుండవలయుగదా?. ఉ. సరి. జ్ఞాని? నివృత్తిచేత నుపయోగములేదు. అనగా నుపయోగములేమి, నివృత్తియందును సమానమే యగునని యభిప్రాయము, ప్ర. అయితే, నివృత్తిబోధహేతువగుటవలన, ఆనివృత్తిచేత నుపయోగములేదని యెట్లుచెప్పవచ్చును?. ఉ. సరి. అట్లనయెడల, పరతత్వమునెరుగుట కిచ్చగలుగుచుండగా, ప్రవృత్తియు బోధహేతునే యగును. అనగా జ్ఞానికి బ్రవృత్తియు, బోధహేతువగుటచేత, ఆప్రవృత్తియు నుపయోగము గలదేయగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ బుద్ధశ్చేన్నబుధుత్సేతనాప్యసౌబుద్ధ్యతేఘనః।

అచాధాదనువర్తేతబోధోనత్వస్యసాధనాత్॥ ౨౭౭.

టీ. బుద్ధః-తత్వము నెరిగినవాడు, నబుధుత్సేతచేత్ - మరలనెరుగుటకిచ్చును జేయదనియంటివేని, అసౌ-ఈతత్వవేత్త, పునరపి-మరల, నబుద్ధ్యతే - ఎరుగడు, బోధః-తత్వజ్ఞానము, అచాధాత్-చాధనుబొందమివలన, అనువర్తేత-అనువర్తించును. అనగా స్థిరముగానుండుననుట. అన్యసాధనాత్- ఇతరసాధనమువలన, అనగా నితరసాధనానుష్ఠానముచేసనుట. నతు - స్థిరత్వమునుబొందదు.

తా. ప్ర. అయితే, తత్వము నెరిగినవానికి, మరల తత్వము నెరుగుట

కిచ్చలేమిచేత, ప్రవృత్తి, ఎట్లుపయోగించును? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల, తత్వము నెరిగినవానికి, మరల బోధతోపనిలేమిచేత, ఆబోధపేతువగు నివృత్తియు, జ్ఞానిగురించి, ఉపయోగముగలదిగాదని తెలిసికొనుము. ప్ర. అయితే, ఒకానొకప్పుడు బుట్టినజ్ఞానముయొక్క స్థిరత్వముకొరకు, జ్ఞానిచేతనివృత్తి, అపేక్షింపబడదాయేమి? ఉ. స్థిరత్వము, బాధకాభావమునపేక్షించునేగాని, మరియొకసాధనము నపేక్షించదు. కనుక, వేదాంతవాక్యప్రమాణమువలన గలిగినజ్ఞానమునకు మరియొక బలవత్ప్రమాణముచేత బాధలేమివలన, అట్టియపరోక్షజ్ఞానము స్థిరముగానిల్చియేయుండును. అందువలన, అట్టి స్థిరత్వముకొరకు, మరియొకసాధన మనుష్ఠింపదగినదికాదు. అనగా జ్ఞానవంతుడు జ్ఞానస్వరూపకొరకు నివృత్తి ననుష్ఠించడని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నావిద్యానాపితత్కార్యంబోధంచాధితుమర్హతి।

పురైవతత్వబోధేనబాధితేఉభేయతః॥

౨౭౮.

టీ. అవిద్యా-అజ్ఞానము, బోధం-జ్ఞానమును, బాధితుం-బాధించుటకు, నార్హతి-తగినదికాదు. తత్కార్యమపి-ఆయవిద్యాకార్యమగు దేహాదిదైవ్యతంబును, బోధం-తత్వజ్ఞానమును, బాధితుం-బాధించుటకు, నార్హతి - తగినదికాదు. తత్వబోధేన-తత్వజ్ఞానముచేత, పురైవ - పూర్వమే, తే-ఆ, ఉభే - రెండును, అనగా నవిద్యాతత్కార్యములనుట. యతః-ఏకారణమువలన, బాధితే-బాధింపబడినవో.

తా. ప్ర. అయితే, మరియొక ప్రమాణముచేత, బోధ, బాధింపబడకున్నను, అవిద్యచేనైనను, ఆయవిద్యాకార్యమగు దేహాదిదైవ్యతముచే నైనను కర్తృత్వాదిరూపమగు అధ్యాసముచేనైనను, బాధింపబడదాయేమి? ఉ. అవిద్యయైనను, ఆయవిద్యాకార్యమగు దేహాదిదైవ్యతమైనను, తత్వబోధనుబాధించుటకుతగినదికాదు. ప్ర. అందుకుపేతువేమియో చెప్పుము? ఉ. ఏకారణమువలన తత్వబోధచేత, ఆయవిద్యాతత్కార్యములు రెండును పూర్వమే బాధింపబడినవో, ఆకారణమువలన, ఆరెండును బోధను బాధింపజాలవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ బాధితందృశ్యతామత్రైస్త్వేనబాధోనదృశ్యతే।

జీవన్నాఖుర్నూర్జారంహంతిహన్యాత్కథంకమృతం॥ ౨౭౯.

టీ. బాధితం-బాధింపబడిన దేహాదిదైవ్యము, అత్రై- ఇంద్రియముల చేత, దృశ్యతాం-చూడబడుగాక. తేన-ఆదేహాదిదైవ్యతముచేత, బాధః- బోధకుబాధ, నదృశ్యతే-కనబడుచున్నదిగాదు. అనగా లేదనుట. ఆఖుః - ఎలుక,

జీవణ-జీవించుచు, మాడ్చారం-పిల్లిని, నహంతి-చంపలేదు. మృతం- చచ్చినయె
లుక, కథం-ఎట్లు, హన్యాత్-పిల్లిని, చంపును. అనగా జంపజాలదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, బోధచేత అవిద్యబాధింపబడినను, ఆయవిద్యాకా
ర్యమగు దేహేంద్రియాదిద్వైతము ప్రత్యక్షముగా దోచుచుండుటచేత బా
ధింపబడనందున, అట్టి దేహాదిద్వైతముచేత బోధకు, బాధ, గలుగునుగదా?..
ఉ. ఉపాదానకారణమగు అవిద్య, నివరించుచుండగా దానికార్యమగు దేహా
దిద్వైతము ఇంద్రియములకు దోచుచున్నను బాధింపబడినదే యగును. అట్లు
బాధింపబడిన దేహాదిద్వైతముచేత, బోధకుబాధలేదు. ఇందుకుదృష్టాంతమును
జెప్పెదవనిము. జీవించియుండెడి యెలుక, పిల్లినిచంపజాలదు. అట్టియెలుకమృ
తినిబొంది, పిల్లినిచంపజాలనట్లు, బోధచేత బాధింపబడిన దేహాదిద్వైతము,
బోధను బాధింపజాలదని తెలియవలెను.

అవ. ద్వైతదర్శనముచేత తత్వబోధకు బాధలేదనెడివిషయమును కైము
తికన్యాయప్రదర్శనముచేత దృఢీకరించుటకు, అందుకనుకూలదృష్టాంతము నిస్స
డు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపిపాశుపతాస్త్రేణవిధృశ్యేన్నమరయః।

నిష్ఫలేషువినున్నాంగోనంత్యతీత్యత్రకాప్రమా॥ ౨౯౦.

టీ. యః-ఏనమర్చుడగు పురుషుడు, పాశుపతాస్త్రేణ - పాశుపతాస్త్ర
ముచేత, విద్యోపి-కొట్టబడియు, నమమారచేత్-చావనియెడల (సః) ఆపురుష
డు, నిష్ఫలేషువినున్నాంగస్సృక్=నిష్ఫల-శల్యరహితమగు, ఇషు- బాణముచేత,
వినున్న-త్రోయ్యబడిన, అనగా చీల్చబడినననుట. అంగస్సృక్-దేహముగలవా
డగుచు, నంత్యతీతి-నాశమును బొందుచున్నాడనెడి, అత్ర - ఈయర్థమందు,
ప్రమా-ప్రమాణము, కా-ఏమి. అనగా నిశ్చయములేదనుట.

తా. మరియు, నమర్చుడగు పురుషుడు పాశుపతాస్త్రముచేత కొట్టబడి
దేహమందు రంధ్రముజేయబడినవాడై చావనియెడల, అట్టిపురుషుడు శల్యర
హితమైనబాణముచేత చీల్చబడిన దేహముగలవాడై, నాశమును బొందెననెడి
వాక్యమెప్పుటికిని నిశ్చయజ్ఞానమును గలిగింపజాలదు.

అవ. ఈదృష్టాంత సిద్ధాంతము నిష్పడు దాష్టాంతికమందు గూర్చుచు
న్నాడు.

శ్లో॥ ఆదావవిద్యయాచిత్రైస్సన్వకారైఃజృంభమాణయా।

యుద్ధావబోధోఽజయతోద్యసుదృఢోబాధ్యతాంకథం॥ ౨౯౧.

టీ. ఆదా-జ్ఞానాభ్యాససమయమందు, చిత్రైః- బహువిధములైన, స్వ

కార్యైఃస్వ-తనయొక్క, అనగా నవిద్యయొక్కయనుట. కార్యైః-ప్రమా-
తృత్వభోక్తృత్వకర్తృత్వాదులచేత, జ్యంభమాణయా - విశేషముగావర్తిల్లు-
చుండెడి, అవిద్యయా-అజ్ఞానముతోటి, బోధ-తత్వజ్ఞానము, యద్భా-యద్భ-
మునుజేసి, (తాం) ఆయవిద్యను, అజయత్-జయించెను. సుదృఢః - అభ్యాస-
పాటవముచేత మిక్కిలిదృఢత్వమునుబొందిన, సః - ఆబోధ, అద్య-ఇప్పుడు,
అనగా నవిద్యనివర్తించుచుండగాననుట. కథం-ఎట్లు, బాధ్యతాం-బాధింపబ-
డును. అనగా నిర్మూలమగు నవిద్యాకార్యముచేత బాధింపబడదనుట.

తా. విద్యాభ్యాససమయమందు, ఒహువిధమువైన, తనయొక్క కార్య-
ములగు ప్రమాతృత్వభోక్తృత్వకర్తృత్వాదులతోటి విశేషముగా వర్తిల్లుచుం-
డెడి అవిద్యతోటి, బోధ, యద్భముచేసి, ఆయవిద్యనుజయించెను. ఆబోధయే
అభ్యాసపాటవముచేత మిక్కిలిదృఢత్వమునుబొందెను. ఇప్పుడు అవిద్యనివృ-
త్తినిబొందుచుండగా నిర్మూలమైనదానికాగ్యమగు అభ్యాసముచేత, నెట్లును
బాధింపబడదు.

అవ. ఈయపపాదింపబడిన యగ్రము, శిష్యులయొక్క బుద్ధికెక్కుట
కొరకు, రూపకముచే నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తిష్ఠంత్యజ్ఞానతత్కార్యశవాబోధేనమారితాః।

నభీర్భోధసన్మాజంకిర్తిప్రత్యుత్తతస్యతైః॥

౨౮౨.

టీ. బోధేన-బోధచేత, మారితాః - చంపబడిన, అజ్ఞానతత్కార్యశ-
వాః=అజ్ఞాన-అవిద్యయనునట్టియా, తత్-ఆయవిద్యయొక్క, కార్య-కార్యము-
లనెడి, శవాః-పీనుగులు. తిష్ఠంతు-ఉండుగాక. బోధసన్మాజంకి=బోధ-తత్వబో-
ధయనెడి, సన్మాజం-సన్మాజిల్లునకు, భీతి-భయము, న-లేదు. తస్య-ఆబోధస-
న్మాజిల్లునకు, తైః-ఆపీనుగులచేత, కీర్తి-కీర్తిగలదని, ప్రత్యుత్త-చెప్పవలసినపని-
యేమి. అనగా చెప్పవలసిన నక్కరలేదనుట.

తా. మరియు, తత్వబోధయనెడి సన్మాజిల్లుచేతజంపబడిన, ఆయవిద్యా-
తత్కార్యములనెడి పీనుగులుండుగాక. అవియుండుటచేత బోధయనెడి స-
న్మాజిల్లునకు భయములేదు. మరియు, ఆయవిద్యాదిశనములచేత, నాబోధయ-
నెడి సన్మాజిల్లునకు, కీర్తిగలుగునని యికచెప్పవలసినపనిలేదు.

శ్లో॥ యఏవమతిశూరేణబోధేనవియుజ్యతే।

ప్రవృత్త్యావానివృత్త్యావాదేహేదిగతయాఽన్యకిం॥ ౨౮౩.

టీ. యః-ఏవురుషుడు, ఏవం- ఈపూర్వోక్తప్రకారము, అతిశూరేణ-
అధికశూరుడగు, అనగా నవిద్యాతత్కార్యభూతకమైనట్టి యనుట. బోధేన-

బ్రహ్మతైత్తికత్వజ్ఞానముతోటి, నవియుజ్యతే-వియోగమునుబాండ్డడో, ఆస్య-
ఈపురుషునకు, దేహాదిగతయా=దేహాది-దేహాదికమును, గతయా-పొందియుం
డెడి, ప్రవృత్త్యావా-ప్రవృత్తిచేతనైనను, నివృత్త్యావా-నివృత్తిచేతనైనను, కిం-
పిమి. అనగా నిష్ఠమనిష్ఠంబు గొంచెమైనను లేదనుట.

తా. ప్ర. సరి. అట్లుగుగాక. ఇట్లు చెప్పబడేత ప్రకృతమందు లాభ
మేమి?. ఉ. ఏపురుషుడు, ఈ చెప్పబడిన ప్రకార మవిద్యాతత్కార్యభూతక
మగు బ్రహ్మతైత్తికత్వలక్షణ బోధతోటి ఎప్పటికిని వియోగమును బాండ్డడో,
ఆ యీపురుషునకు దేహాదికమందుండెడి ప్రవృత్తిచేతనైనను, నివృత్తిచేతనైనను,
ఇష్టానిష్ఠము కొంచెమైనను లేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ప్రవృత్త్యావాగ్రహణాన్యాయోబోధహీనస్యసర్వథా।

స్వగ్రాయవాపవగ్రాయయతితవ్యంయతోన్మభిః॥ ౨౮౪.

టీ. బోధహీనస్య-తత్వజ్ఞానములేనివానికి, సర్వథా - సర్వవిధములచేత
ను, ప్రవృత్తే-ప్రవృత్తియందు, ఆగ్రహణి-పూనిక, అనగా బ్రయత్నమునుట.
న్యాయః-తగినదగును. యతిః-ఏకారణమువలన, నృభిః-జనులచేత, స్వగ్రాయ
వా-స్వర్గముకొరకైనను, అపవగ్రాయవా - మోక్షముకొరకైనను, యతితవ్యం-
ప్రయత్నముజేయదగినదో.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికివలెనజ్ఞానికిని ప్రవృత్తియందు ప్రయత్నము,
ఆవశ్యకమైనదికాదుగదా?. ఉ. ఏకారణమువలన, జనులచేత స్వర్గమోక్షము
లకొరకు బ్రయత్నముజేయదగినదో, ఆకారణమువలన, అజ్ఞాని, సర్వవిధముల
చేతను ప్రవృత్తియందు బ్రయత్నము గలిగియుండవలెను.

శ్లో॥ విద్వాంశ్చైతాదృశాంమధ్యేతిష్ఠే తదనురోధతః।

కాయేనషనసావాచాకరోత్యేవాభిలాఃక్రియాః॥ ౨౮౫.

టీ. తాదృశాం-అటువంటికర్మనిష్ఠులయొక్క, మధ్యే - మధ్యమందు,
విద్వాన్-జ్ఞాని, తిష్ఠేచ్ఛేత్ - స్థితినిబొందియున్నయెడల, తదనురోధతః= తత్-
కర్మనిష్ఠులయొక్క, అనురోధతః-అనుసారముగా, అనగా నాకర్మనిష్ఠులనను
సరించియనుట. కాయేన-శరీరముచేతను, షనసా - షనస్సుచేతను, వాచా-
వాక్కుచేతను, అభిలాః - సకలములైన, క్రియాః-క్రియలను, కరోత్యేవ-
చేయుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి బ్రవృత్తియందు బ్రయత్నము యుక్తముగా
దనిజెప్పితిరి. సరి. అట్లే నయెడల, కర్మనిష్ఠులయొక్క మధ్యమందు వర్తించున
ప్పుడు, ఆజ్ఞానిచే నేమిచేయదగినదో చెప్పము?. ఉ. అట్టి కర్మనిష్ఠుల మధ్య

మందు జ్ఞానియన్నప్పడు, ఆకర్మనిష్ఠుల ననుసరించి, మనోవాక్కాయముల చేత సర్వక్రియలను, ఈ జ్ఞానిచేయచుండవలయుగాని, ఆకర్మనిష్ఠులను నివారించజేయరాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఏషచ ధ్యేబుభుత్సూనాంయదాత్మేత్తదాపునః॥

బోధాయోషాంక్రియాస్సర్వాదూషయంత్యజతుస్త్వయం॥ ౨౯౬.

టీ. ఏషః-ఈజ్ఞాని, బుభుత్సూనాం-తత్త్వమునెరుగుట కిచ్చయించెడిజనులయొక్క, మధ్య-మధ్యమందు, యదా-ఎప్పుడు, తీష్ఠేత్ - ఉండునో, తదా-అప్పుడు, పునః-మరల, ఏషాం-ఈముముత్తువులకు, బోధాయ - జ్ఞానోత్పత్తికొరకు, సర్వాః-సకలములైన, క్రియాః - క్రియలను, దూషయంత-దూషించుచు, స్వయమపి-తానును, త్యజతు-విడుచుగాక. అనగా విడువవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈజ్ఞాని, పరతత్త్వము నెరుగుట కిచ్చయించెడి జనులయొక్క మధ్యమందున్నప్పడు, అతనిచే నేమిచేయదగినదో చెప్పము?. ఉ. ఈజ్ఞాని, ముముత్తువులయొక్క మధ్యమందున్నప్పడు, ఆ ముముత్తువులకు పరతత్త్వజ్ఞానోదయమయ్యెడికొరకు, ఆసర్వకర్మములను దూషించుచు, తానును సర్వకర్మములను విడువవలెను.

శ్లో॥ అవిద్వదనుసారేణవృత్తిబుద్ధస్త్వయ్యజ్యతే॥

స్తనంధయానుసారేణవర్తతత్త్వితాయతః॥

౨౯౭.

టీ. బుద్ధస్య-తత్త్వమునెరిగినవానికి, అవిద్వదనుసారేణ=అవిద్వత్-అజ్ఞానులయొక్క, అనుసారేణ - అనుసరణముగా, వృత్తిః-ప్రపంచము, య్యజ్యతే-యుక్తమగును. యతః-ఏకారణమువలన, స్తనంధయానుసారేణ=స్తనంధయః-పాలుత్రాగెడి శిశువులయొక్క, అనుసారేణ-అనుసరణముగా, తత్త్వితా=తత్-ఆ శిశువులయొక్క, పితా-తండ్రి, వర్తతే-ప్రవర్తించుచున్నాడో.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞాని, ఈప్రకారము ఏకారణమువల్ల నేయదగినదో చెప్పము?. ఉ. జ్ఞానికి, అజ్ఞానులయందుగల దయారసముచేతను కృపావిశేషముచేతను, అజ్ఞానులయొక్క యిష్టప్రకారము ప్రవర్తించుచుండును. ప్ర. అయితే, ఇట్లుచ్చటబాడబడెనో చెప్పము?. ఉ. పాలుత్రాగెడి శిశువులయొక్క యిష్టప్రకారము, వారితండ్రి, ప్రవర్తించుచున్నాడు. అటువలెనే జ్ఞానియు, అజ్ఞానులయందు కృపావిశేషముగలవాడై, వారియిష్టప్రకారముగా ప్రవర్తించునని యభిప్రాయము.

అవ. శిశువుల ననుసరించి, తండ్రి, ప్రవర్తించుననెడి విషయమునే యిప్పుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అధిక్షిప్తస్తాడితోవాచాలేనస్వపితాతదా।

నక్తిశ్చాతిసకుప్యేతజాలంప్రత్యుతలాలయేత్॥

౨౮౮.

టీ. చాలేన- బాలునిచేత, స్వపితా-తనతండ్రి, అధిక్షిప్తః- నిందించబడినవాడైనను, తాడితోవా-కొట్టబడినవాడైనను, తదా-అప్పుడు, నక్తిశ్చాతి-దుఃఖమునుబొందడు. సకుప్యేత - కోపమునుజేసికొనడు. ప్రత్యుత- ఇంతమాత్రమేగాక, జాలం - బాలుని, లాలయేత్ - లాలించును. అసగా నూరడించుననుట.

తా. బాలునిచేత, తనతండ్రి, నిందించబడినను, తన్నబడినను, అప్పుడతడు దుఃఖకోపములను బొందకుండుటయేగాక, తనబిడ్డయందు గల దయారస విశేషముచేత, ఆబిడ్డను లాలించును.

ఆవ. ఈదృష్టాంతసిద్ధార్థము నిష్పడు దాష్టాంతికమందు గూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిందితస్తూయమానోవావిద్యానజ్ఞైర్ననిందతి।

నస్తాతికింతు తేషాంస్యాద్యధాబోధస్తథాచరేత్॥

౨౮౯.

టీ. విద్యా-జ్ఞాని, అజ్ఞైః - అజ్ఞానులచేత, నిందితః- నిందింపబడినవాడైనను, స్తూయమానోవా - స్తుతింపబడుచున్నవాడైనను, (స్వయం) తాను, ననిందతి- అజ్ఞానులనునిందించడు. నస్తాతి-స్తుతించడు. కింతు-మరియేమనగా, తేషాం- ఆ యజ్ఞానులకు, యథా-ఏప్రకారము, బోధ-తత్వజ్ఞానము, స్యాత్-కలుగునో, తథా-ఆప్రకారము, ఆచరేత్ - ఆచరించును.

తా. జ్ఞానియగువాడు, అజ్ఞానులచేత నిందింపబడినను, స్తుతింపబడినను, తానజ్ఞానులనుగురించి, నిందాస్తుతులనుచేయడు. మరియేమనగా, ఆయజ్ఞానులకేప్రకారముగా, తత్వబోధగలుగునో, ఆప్రకార మాచరించుచుండును.

శ్లో॥ యేనాయంసటసేనాత్రబుధ్యతేకార్యమేవతత్।

అజ్ఞప్రబోధానైఃస్యాత్కార్యమస్త్యత్రతద్విదః॥

౨౯౦.

టీ. అయం-ఈయజ్ఞాని, అత్ర-ఈలోకమందు, విదుషః- జ్ఞానియొక్క, యేన-ఏ, సటసేన-ఆచరణముచేత, బుధ్యతే-తత్వము నెరుగుచున్నాడో, తత్-ఆయాచరణము, కార్యమేవ-జ్ఞానిచే జేయదగినదే యగును. తద్విదః-జ్ఞానికి, అత్ర-ఈలోకమందు, అజ్ఞప్రబోధాత్ = అజ్ఞ-అజ్ఞానులను, ప్రబోధాత్ - బోధించుటకంటె, కార్యం - చేయదగినది, అస్యత్ - మరియుకటి, నాస్త్యేవ-తేనేలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, అజ్ఞాని, ఇట్లాచరించుటకు నిమిత్తమేమి? ఉ. ఈ

యజ్ఞాని, ఈలోకమందు జ్ఞానియొక్కయేయాచరణముచేత తత్వము నెరుగునో, ఆయాచరణము జ్ఞానిచే జేయదగినదేయగును. ప్ర. సరి. అట్లే నయెడల, ఆప్రకారమే, మరియొక కార్యముగూడ, జ్ఞానిచే జేయదగినది కాదాయేమి? ఉ. ఏకారణముచేత జ్ఞానికి, ఈలోకమందు అజ్ఞానులనుబోధించుటకంటె జేయదగినకార్యము మరియొకటిలేనేలేదో, ఆకారణముచేత, జ్ఞాని, ఆయజ్ఞానులయొక్క యిష్టప్రకారముగా బ్రవర్తించి, తత్వబోధ, చేయదగిన దగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈ పూర్వోక్తగ్రంథముయొక్కయు, నిక జెప్పబోయెడి గ్రంథముయొక్కయు, తాత్పర్యము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కృతకృత్యతయాత్మప్రతిపాప్రపాప్యతయాపునః।

తృప్యన్నవంస్వమనసామన్యతే సానిరంతరం॥ ౨౯౦.

టీ. అసా-ఈవిధానమును, కృతకృత్యతయా=కృత-చేయబడిన, కృత్యతయా-కార్యవర్గముగలవానిభావముచేత, తృప్తస్థి - పూర్వోక్తప్రకారము తృప్తినిబొందినవాడగుచు, పునః-మరల, అనగా జెప్పబోయెడి ప్రకారముగా ననుట. ప్రాప్రపాప్యతయా=ప్రాప్త-పొందబడిన, ప్రాప్యతయా-పొందదగిన ఫలవర్గముగలవానిభావముచేతను, తృప్య-తృప్తినిబొందినవాడగుచు, స్వమనసా=స్వ-తనయొక్క, మనసా - మనస్సుచేత, నిరంతరం - సర్వదా, ఏవం-ఈప్రకారము, మన్యతే - తలచుచున్నాడు.

తా. ఈజ్ఞాని, పూర్వోక్తప్రకారము కృతకృత్యత్వముచేత తృప్తినిబొందినవాడగుచు, ఇక జెప్పబోయెడిప్రకారము ప్రాప్రపాప్యత్వముచేత తృప్తుడగుచు తనమనస్సుచేత (సర్వదా) ఈక్రిందజెప్పబోయెడి ప్రకారముగా దలచుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధన్యోహంధన్యోహంనిత్యంసాత్మానమంజసావేద్మి।

ధన్యోహంధన్యోహంబ్రహ్మనందోవిభాతిమేస్సప్తం॥ ౨౯౧.

టీ. నిత్యం-సర్వదా, సాత్మానం- నాస్వరూపముగు ప్రత్యగాత్మను, అంజసా-సాక్షాత్తుగా, (యతః) ఏకారణమువలన, వేద్మి-ఎరుగుదునో, (అతః) ఆకారణమువలన, అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. బ్రహ్మనందః = బ్రహ్మ- బ్రహ్మస్వరూపముగు, ఆనందః-ఆనందము, మే-నాకు, స్పృష్టం-స్పృష్టముగా, విభాతి- స్ఫురించుచున్నది. అతః-అందువలన, అహం - నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని.

తా. ప్ర. ఆజ్ఞాని, తనమనస్సుచేత నేమిదలచునోచెప్పము? ఉ. సర్వ
దా, నాయొక్కనిజరూపమగు దేశకాలాద్యనవచ్చిన ప్రత్యేకాత్మను సాక్షా-
త్తుగా నెరిగితిని. అందువలన నేను, కృతార్థుడనైతిని. నేను కృతార్థుడనైతి-
నని, జ్ఞాని, తలచుచున్నాడు. ఆదర్శమందు ద్విరుక్తియగును. ఇది ఆత్మజ్ఞాన
లాభనిమిత్తకమగు తృప్తియగును. మరియు, బ్రహ్మస్వరూపమగు ఆనందము
నాకు స్పష్టముగా స్ఫురించుచున్నది. అందువలన నేనుకృతార్థుడనైతిని. నేను
కృతార్థుడనైతిని జ్ఞానితలచుచున్నాడు. ఇది ఆత్మజ్ఞాన ఫలలాభనిమిత్తకమగు
తృప్తియగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు, జ్ఞానికి ఇష్టప్రాప్తియందు తృప్తినిదెలిపి, అనిష్టము నివరిం-
చుటచేగూడ, తృప్తిని బొందుచున్నాడని యిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ధన్యోహంధన్యోహంధుఃఖసాంసారికంనవీక్షేద్య।

ధన్యోహంధన్యోహంస్వస్యాజ్ఞానంఫలాయితంక్వాపి॥ ౨౯౩.

టీ. అద్య-ఇప్పుడు, సాంసారిక-సంసారసంబంధమగు, దుఃఖం- దుః-
ఖమును, నవీక్షే-చూచుచున్నవాడనుగాను. (అతః) ఆకారణమువలన, అహం-
నేను, ధన్యః - కృతార్థుడనైతిని. అహం- నేను, ధన్యః - కృతార్థుడనైతిని.
స్వస్య-నాయొక్క, అజ్ఞానం-అనేకకర్మవాసనా సమూహముగల యజ్ఞానము,
క్వాపి-ఎచ్చటనో, ఫలాయితం- ఫలాయితమాయెను. అనగా నశించెననుట.
(అతః) ఆకారణమువలన, అహం- నేను, ధన్యః - కృతార్థుడనైతిని. అహం-
నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని.

తా. మరియు, ఇప్పుడు దుఃఖస్వరూపమగు సంసారమును నేనుబాచు-
చున్నవాడనుగాను. అందుచేత నేను కృతార్థుడనైతిని. నేను కృతార్థుడనైతి-
ని. దుఃఖము తోపమికి గారణమేమనగా, నాయొక్క అనేకకర్మ వాసనాస-
మూహముగల అజ్ఞానమునశించెను. అందుచే నేను కృతార్థుడనైతిని. నేనుకృ-
తార్థుడనైతిని, జ్ఞాని తలచుచున్నాడు.

అవ. ఇప్పుడు, అజ్ఞాననివృత్తిఫలంబును, కృతకృత్యత్వంబును, ప్రాప్త-
ప్రాప్త్యత్వంబును బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధన్యోహంధన్యోహంకర్తవ్యంమేనవిద్యతేకించిత్।

ధన్యోహంధన్యోహంప్రాప్తవ్యంసర్వవద్యసంపన్నం॥ ౨౯౪.

టీ. మే-నాకు, కర్తవ్యం-చేయదగినది, కించిత్ - కొంచెమైనను, నవి-
ద్యతే-లేదు. (అతః) అందువలన, అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. అహం-
నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. ప్రాప్తవ్యం - పొందదగినఫలవర్షము, సర్వం-

తా. ఏపండితులు, ఈతృప్తిదీపమందు జెప్పినప్రకారము పరతత్వానుసంధానము జేయుదురో, వారు, బ్రహ్మస్వరూపానందమందు మునిగినవారగుచు, సర్వదా, తృప్తినిబొందుచున్నారు.

* ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీ తీర్థ విద్యారణ్యమునిసర్వకృత శ్రీవేదాంతపంచదశ్యాం తృప్తిదీపస్సమాప్తః.

* గద్య. ఇది, శ్రీపరమేశ్వర గురుచరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యావిరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రివంశపయః పారావార పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్యపుత్ర లక్ష్మీనారాయణామాత్య ప్రణీతంచైన ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంత పంచదశియందు తృప్తిదీపమనెడి సప్తమప్రకరణము సంపూర్ణమాయెను.

శ్లో॥ తృప్తిదీపస్యతీకేయం రహస్యార్థప్రకాశికా|

మంత్రినారాయణాభ్యేన కృతాకృష్ణసమర్చితా॥

ఓంతత్పత్ - సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శుభమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః.

కూటస్థదీపప్రారంభము.

అవ. ఇచ్చట, ముముక్షువునకు మోక్షసాధనంబగు బ్రహ్మైక్యైకత్వజ్ఞానము, త్వంపదార్థశోధనపూర్వకముగా గలుగుచుండుటవలన, త్వంపదార్థశోధనపరమగు కూటస్థదీపమనెడి పేరుగల గ్రంథము నారంభించుచుండెడి శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, ఈగ్రంథము వేదాంత ప్రకరణ మగుటవలన తత్సంబంధములగు విషయాదులచేత అనుబంధచతుష్టయము సిద్ధించెననితలచి, త్వంపదలక్ష్యార్థవాచ్యార్థులగు కూటస్థజీవులను దృష్టాంతసహితముగా భేదముచే నిష్పదు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఖాదిత్యదీపితేకుడ్యే దర్పణాదిత్యదీప్తివత్ ।

కూటస్థభాసితోదేహాద్ధీప్తజీవేనభాస్యతే॥

౧.

టీ. ఖాదిత్యదీపితే=ఖ-ఆకాశమందుండెడి, ఆదిత్య-సూర్యునిచేత, అనగా సూర్యసంబంధియగు ఎండచేతననుట. దీపితే-ప్రకాశింపబడిన, కుడ్యే-గోడయందు, దర్పణాదిత్యదీప్తివత్=దర్పణ - అద్దములయందుగల, ఆదిత్యదీప్తివత్ - సూర్యప్రకాశనమువలె, అనగా నద్దములయందుబడిన సూర్యకిరణములచే నేర్పడిన మండలాకారప్రభలాగోడను ప్రకాశింపజేసినట్లనుట. కూటస్థభాసితః = కూటస్థ - నిర్వికారచైతన్యముచేత, భాసితః - ప్రకాశింపబడిన, దేహః-దేహము, ధీప్తజీవేన=ధీ-బుద్ధియందు, స్థ - ఉండెడి, జీవేన- చిదాభాసునిచేత, భాస్యతే - ప్రకాశింపబడుచున్నది.

తా. ఆకాశమందుండెడి ప్రసిద్ధుడగు సూర్యునియొక్కసంబంధియగు ఎండచేత సామాన్యముగాగోడ, ప్రకాశింపబడుచుండగా, అద్దములయందుబడిన సూర్యకిరణములచేత గలిగిన మండలాకారప్రభలాగోడయందుబడి, యాగోడనువిశేషముగా ప్రకాశింపజేసినట్లు, నిర్వికారియగు కూటస్థ చైతన్యముచేత ప్రకాశింపబడినదేహము, బుద్ధియందుగల చిదాభాసునిచేత ప్రకాశింపబడుచున్నదని తెలియవలెను. ఇట్లుచెప్పటచేత, సామాన్యముగాను, విశేషముగాను, గోడనుప్రకాశింపజేసెడి, సూర్యునియొక్క ప్రకాశద్వయమువలె,

దేహమును బ్రకాశింపజేసెడి చైతన్యద్వయముగలదని, తెలుపబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు గోడయందుగల మండలాకార సూర్యప్రభలవల్ల, సామాన్యసూర్యప్రభను విభజించిచూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనేకదర్పణాదిత్యదీప్తీనాంబహుసంధిషు।

ఇతగ్యాజ్యతేతాసామభావేప్రికాశతే॥

౨.

టీ. అనేకదర్పణాదిత్యదీప్తీనాం=అనేక-అనేకములగు, దర్పణ-అద్దముల వల్లగలిగిన, ఆదిత్యదీప్తీనాం- సూర్యదీప్తులయొక్క, అనగా గోడయందచ్చట చ్చట గనబడెడిమండలాకార విశేషప్రభలయొక్కయనుట. బహుసంధిషు- బహు-అనేకములగు, సంధిషు-నడిమితావులయందు, ఇతరా- సామాన్యప్రకాశరూపమగుసూర్యప్రభ, వ్యజ్యతే-తెలియబడుచున్నది. తాసాం- ఆయద్దములవల్లగలిగిన మండలాకార విశేషప్రభలయొక్క, అభావేపి - లేమియందును, అనగా నద్దములవల్ల సూర్యకిరణములచేగలిగిన మండలాకారవిశేష ప్రభలు గోడయందుగనబడకపోయిన ననుట. (స్వయం) తాను, అనగా సామాన్యప్రకాశరూప సూర్యప్రభయనుట. ప్రకాశతే- అంతటను బ్రకాశించుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, అద్దములవల్ల సూర్యదీప్తిచేతగలిగిన మండలాకార ప్రకాశమే, యాగోడయందు గనబడుచున్నదిగాని, ఆప్రకాశముకంటె నస్యముగా సూర్యప్రకాశమెద్దియు నాగోడయందు బొందబడలేదేమి? ఉ. అనేకములగు అద్దములవల్ల సూర్యదీప్తిచేగలిగి గోడయందక్కడక్కడ మండలాకారముగా, ఏవిశేషప్రభలుగనబడుచున్నవో, ఆవిశేషప్రభలయొక్క నడిమితావులయందు, సామాన్యప్రకాశరూపమగు సూర్యప్రభయొకటి తెలియబడుచున్నది. మరియు, అద్దములు సమీపమందులేమి మొదలగు హేతువులచేత, ఆయద్దములవల్ల సూర్యకిరణములచేగలిగెడి మండలాకార విశేషప్రభలు గోడయందులేకపోయినను, సామాన్యప్రకాశరూపమగు సూర్యప్రభ, తానుగోడయందంతటను బ్రకాశించుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఈదృష్టాంతసాధారణమును, దాష్టాంతికమందిప్పుడుగూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిదాభాసవిశిష్టానాంతథానేకధియామసౌ।

సంధింధియామభావంచభాసయన్ప్రవిచిన్యతాం॥

౩.

టీ. తథా-ఆప్రకారము, చిదాభాసవిశిష్టానాం=చిదాభాస - చిత్ప్రతిబింబముతోటి, విశిష్టానాం-కూడియున్నట్టి, అనేకధియాం=అనేక - నానావిధములగు, ధియాం - బుద్ధివృత్తులయొక్క, అనగా ఘట్టానాది శబ్దవాచ్యముల

యొక్కయనుట. సంధి-మధ్యకాలంబును, ధియాం - ఆబుద్ధివృత్తులయొక్క, ఆభావంచ-తేమినియు, భాసయన్ = ప్రకాశింపజేయుచుండెడి, అసా-ఈకూటస్థుడు, ప్రవివిచ్యతాం - ఆబుద్ధివృత్తులకంటె భిన్నముగా నెరుగబడుగాక. అనగా నాకూటస్థునిబుద్ధిచేత విభజించి భిన్నముగా నెరుగవలెననుట.

తా. పూర్వోక్తదృష్టాంతప్రకారము చిదాభాసునితో గూడియుండెడి, ఘటజ్ఞానాది శబ్దవాచ్యములగు అనేకబుద్ధివృత్తులయొక్క నడిమికాలమును జాగ్రదాదికమందు బ్రకాశింపజేయుచున్నట్టియు, మరియు, సుషుప్తాదికమందు ఆబుద్ధివృత్తులయొక్క అభావమును బ్రకాశింపజేయుచున్నట్టి, ఈకూటస్థుడైత న్యమును, ఆబుద్ధివృత్తులకంటె భిన్నముగా నెరుగవలెను.

అవ. దేహములోపటనుండెడి కూటస్థచిదాభాసులకు భేదమునుజూపుట కారకు, దేహముకంటెబాహ్యమందును, చిదాభాసబ్రహ్మముల నిష్పడు విభజించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఘటైకాకారధీస్థాచిద్ఘటమేవావభాసయేత్ |

ఘటస్యజ్ఞాతతాబ్రహ్మచైతన్యేనావభాస్యతే || ౪.

టీ. ఘటైకాకారధీస్థాచిత్ = ఘట-ఘటముయొక్క, ఏక-ముఖ్యమగు, ఆకార-ఆకారమువంటి యాకారముగల, ధీ-బుద్ధియందు, స్థా - వర్తించుచుండెడి, చిత్-చైతన్యము, అనగా చిదాభాసుడనుట. ఘటమేవ - ఒకఘటమును మాత్రమే, అవభాసయేత్-ప్రకాశింపజేయును. ఘటస్య - ఘటముయొక్క, జ్ఞాతతా-జ్ఞాతత్వమనెడి ధర్మము, అనగాఘటంబెరుగబడెననెడి వ్యవహారహేతువనుట. బ్రహ్మచైతన్యేన - ఘటకల్పనాధిష్టాన బ్రహ్మచైతన్యముచేత, అవభాస్యతే - ప్రకాశింపబడుచున్నది.

తా. మరియు, ఘటముయొక్క ముఖ్యమగు ఆకారమువంటి ఆకారముగల బుద్ధియందు వర్తించుచుండెడి చిదాభాసుడు, ఒకఘటమునుమాత్రమేప్రకాశింపజేయుచున్నాడు. మరియు, ఘటముయొక్క జ్ఞాతత్వమనెడి ధర్మము, (అనగా ఘటంబెరుగబడెననెడి వ్యవహారహేతువు) ఎద్దిగలదో, అది, ఘటకల్పనాధిష్టానమగు సాధనఘాత బ్రహ్మచైతన్యముచేత ప్రకాశింపబడుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అజ్ఞాతత్వేనభాతోఽయంఘటోబుద్ధ్యదయాత్పురా |

బ్రహ్మజ్ఞేవోపరిష్టాత్తుజ్ఞాతత్వేనేత్యసౌభిదా || ౫.

టీ. బుద్ధ్యదయాత్ = బుద్ధి-బుద్ధియొక్క, ఉదయాత్ - ఉదయముకంటె, పురా-పూర్వము, అయం-ఈ, ఘటః-ఘటము, బ్రహ్మజ్ఞేవ- బ్రహ్మముచేతనే,

అనగా నాధిక్యమేమియు లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, అజ్ఞాతత్వమును గలిగించుటకొరకు, అజ్ఞానము శక్తివంతమైనట్లు, జ్ఞాతత్వమును గలిగించుటకొరకును బుద్ధియే శక్తివంతమై యుండగా, ఈచిదాభాసునిచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. చిదాభాసునితోటిగూడనిబుద్ధిచేత జ్ఞాతత్వము గలుగనేగలుగదు. వికారియగు ఘటాదిజడపదార్థము కంటె, చిదాభాసరహితబుద్ధికి, విశేషమేమియులేదు. అనగా చిదాభాసుడులేని కేవలబుద్ధి, ఘటాదిపదార్థమువలె, అప్రకాశరూపము గలదగుటచేత, అట్టి బుద్ధిచేత జ్ఞాతత్వము గలుగదని యభిప్రాయము.

అవ. చిదాభాసరహిత బుద్ధిచేత వ్యాపింపబడినఘటమునకు జ్ఞాతత్వాభావమును దృష్టాంతపూర్వకముగా నిప్పుడు స్పష్టముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞాతథ్యుచ్యతేకుంభోమృదాఃప్రాసకుత్రచిత్ |

ధీమాత్రవ్యాప్తకుంభస్యజ్ఞాతత్వంనేవ్యతేతథా॥

౯.

టీ. కుత్రచిత్-లోకమందెచ్చటను, కుంభః-ఘటము, మృదా-తెలుపు నలుపుమొదలగు రూపముగల మట్టిచేత, విస్తరిత-పూయబడినదగుచు, జ్ఞాతఐతి-జ్ఞాతమని, నోచ్యతే-చెప్పబడదు. తథా-అప్రకారము, ధీమాత్రవ్యాప్తకుంభస్య=ధీమాత్ర-కేవలబుద్ధిమాత్రముచేత, వ్యాప్త - వ్యాపింపబడిన, కుంభస్య-ఘటమునకు, జ్ఞాతత్వం-జ్ఞాతత్వము, నేవ్యతే-ఇచ్చయింపబడదు. అనగా సంకీర్ణింపబడదనుట.

తా. లోకమందెచ్చటను ఘటము, తెలుపునలుపు మొదలగు రూపము గలమట్టిచేత బూయబడినదగుచు, జ్ఞాతమని చెప్పబడనట్లు, చిదాభాస రహిత బుద్ధిచేత వ్యాపింపబడిన ఘటంబునకును జ్ఞాతత్వ మంగీకరింపబడదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్ఞాతత్వంనామకుంభేతచ్చిదాభాసఫలోదయః |

నఫలంబ్రహ్మచైతన్యం మానాత్ప్రసక్తత్వతః॥

౧౦.

టీ. తత్-అకారణమువలన, కుంభే-ఘటమందు, చిదాభాసఫలోదయః=చిదాభాస-చిదాభాసలక్షణముగల, ఫల-ఫలముయొక్క, ఉదయఏవ-ఉదయమే, అనగా వ్యాప్తియేయనుట. జ్ఞాతత్వంనామ-జ్ఞాతత్వమగును. బ్రహ్మచైతన్యం-ఘటకల్పనాధిష్ఠానమగు బ్రహ్మచైతన్యము, మానాత్ - ప్రమాణప్రపరనము కంటె, ప్రాగపి-పూర్వమందును, సత్వతః-ఉండుటవలన, ఫలం-ఘటాదిస్ఫురణము, న-కాదు.

తా. ఏకారణముచేత కేవలబుద్ధికి జ్ఞాతత్వమునుగలిగించుటకుసామర్థ్యములేదో, ఆకారణముచేత, ఘటమందు చిదాభాసలక్షణముగల ఫలముయొక్క వ్యాప్తియే, జ్ఞాతత్వమగును. ప్ర. సరి. అట్లే నను బ్రహ్మచైతన్యమగు ఫలముండుటవలన, చిదాభాసునితో బ్రయోజనమేమి? ఉ. ఘటకల్పనాధిష్ఠానమగు బ్రహ్మచైతన్యము, ఫలము (అనగా ఘటాదిస్ఫురణము) గాదు. ప్ర. ఎందువలనగాదోచెప్పును? ఉ. చిదాభాసునితోగూడిన అంతఃకరణవృత్తిరూపమగు (ప్రమాణము) ప్రవర్తించుటకులె బూర్వమందును, ఆఘటకల్పనాధిష్ఠానమగు బ్రహ్మచైతన్యముండుటచేతను, ప్రమాణము బ్రవర్తించుటకు బరమందు ఫలోదయమగుననెడి నియమముగలిగియుండుటచేతను, ఈ రెండుహేతువులవలన, బ్రహ్మచైతన్యము ఫలముగాదని తెలియవలెను.

అవ. ఈయర్థము, శ్లో॥ పరాగర్థప్రమేయేషు॥ అనెడి యిత్యాది సురేశ్వరాచార్యులయొక్క వార్తికమునకు విరోధమగునని శంకించుకొని, తద్వివక్ష దెలియనివానికి ఈయర్థము చోద్యముగానుండునని పరిహారము జెప్పుచు, ఆ సురేశ్వరాచార్యులయొక్క వార్తికము నిష్పడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ పరాగర్థప్రమేయేషు యాఫల తేన సమ్మతా |

సంవిత్తై వేహమేయో ధౌవేదాంతోక్తిప్రమాణతః॥ ౧౦.

టీ. పరాగర్థప్రమేయేషుసత్పు=పరాక్-బాహ్యములగు, అర్థ-ఘటాదిపదార్థములు, ప్రమేయేషుసత్పు-ప్రమాణవిషయములగుచుండగా, యా-నిసంవిత్తు, ఫలతేన-ప్రమాణఫలరూపముగా, సమ్మతా- అంగీకరింపబడునో, సా-ఆ, సంవిదేవ-సంవిత్తై, ఇహ-ఈవేదాంతశాస్త్రమందు, వేదాంతోక్తి ప్రమాణతః=వేదాంతోక్తి-వేదాంతవాక్యలక్షణముగల, ప్రమాణతః - ప్రమాణము, వలన, మేయః-తెలియదగిన, అర్థ-వస్తువగును.

తా. బాహ్యములగు ఘటాదిపదార్థములు, ప్రమాణమునకు విషయములగుచుండగా, ప్రమాణఫలరూపముగా నంగీకరింపబడెడి, నిసంవిత్తుగలదో, ఆసంవిత్తై, ఈవేదాంతశాస్త్రమందు వేదాంతవాక్యలక్షణ ప్రమాణముచేత, తెలియదగిన బ్రహ్మవస్తువగునని, ఈవార్తికార్థమగును. సంవిత్తనగా జ్ఞానమగును.

శ్లో॥ ఇతివార్తికకారేణచిత్సాదృశ్యంవివక్షితం |

బ్రహ్మచిత్ఫలయోర్భేదస్సహస్యాంవిశ్రుతోయతః॥ ౧౧.

టీ. ఇతి-ఈప్రకారము, వార్తికకారేణ - సురేశ్వరాచార్యునిచేత, చిత్సాదృశ్యం=చిత్-బ్రహ్మచైతన్యముయొక్క, సాదృశ్యం-సాదృశ్యము, అనగా

అజ్ఞాతత్వేన - అజ్ఞాతత్వముగా, భాతః-ప్రకాశింపబడెను. ఉపరిష్టాతు-పిమ్మటనో, అనగా బుద్ధ్యదయించుచుండగా ననుట. జ్ఞాతత్వేన - జ్ఞాతత్వముగా, (భాతఇతి) ప్రకాశింపబడెననెడి, అసావేవ-ఇదియే, భిదా-భేదమగును.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞాతత్వమును బ్రకాశింపజేసెడి బ్రహ్మచైతన్యముచేతనే ఘటప్రతీతిసంభవించుచుండగా, బుద్ధిచే బ్రయోజనమేమి? ఉ. బుద్ధి ఉదయించుటకుఁబె పూర్వమందు ఈ ఘటము బ్రహ్మముచేతనే, అజ్ఞాతత్వముగా బ్రకాశింపబడెను. బుద్ధి ఉదయించినపిమ్మటనో, ఆఘటము బ్రహ్మముచేతనే, జ్ఞాతత్వముగా బ్రకాశింపబడుచున్నది. ఈ భేదస్థితికొరకే బుద్ధి, ప్రయోజనకారి యగుచున్నదేగాని, బుద్ధివలన మరియొక ప్రయోజనము లేదనితెలియవలెను. జ్ఞాతత్వమనగా దెలియబడుటయగును. అజ్ఞాతత్వమనగా దెలియబడకుండుట యగును.

అవ. ప్ర. అయితే, ఒక్కటియగు ఘటమునకు, జ్ఞాతత్వ అజ్ఞాతత్వలక్షణముగల ద్వివిధరూపమెట్లు సంభవించునని శంకించుకొని, ఆ ద్వివిధరూపమును దెలుపుటకొరకు, జ్ఞాతత్వ అజ్ఞాతత్వములకు నిమిత్తములగు, జ్ఞానాజ్ఞానములయొక్క స్వరూపము నిష్పడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ చిదాభాసాంతధీవృత్తిజ్ఞానం లోహంతకుంతవత్ |

బాధ్యవజ్ఞానమేతాభ్యాం వ్యాప్తికుంభోద్విగోచ్యతే || ౬.

టీ. లోహంతకుంతవత్ = లోహ - ఇనుమును, అంత-పురోభాగమందుగల, కుంతవత్-ఈటివలె, చిదాభాసాంతధీవృత్తిః = చిదాభాస- చిత్తృత్తివింబమే, అంత-పురోభాగమందుగల, ధీవృత్తిః-బుద్ధివృత్తి, జ్ఞానం - జ్ఞానమనిచెప్పబడును. బాధ్యం-స్వతస్సూర్తిరహితత్వము, అజ్ఞానం - అజ్ఞానమనిచెప్పబడును. ఏతాభ్యాం-ఈజ్ఞానాజ్ఞానములచేత, వ్యాప్తిః- పర్యాయముగా సంతటబంధింపబడిన, కుంభః-ఘటము, ద్విధా-ద్వివిధరూపముగలదిగా, అనగాజ్ఞాతమనియు నజ్ఞాతమనియుననుట. ఉచ్యతే-చెప్పబడుచున్నది.

తా. బోధచే బ్రకాశింపబడునది బుద్ధియని, శ్రేయోకరాచార్యులచేత, వా॥ బోధేద్ధాబుద్ధిః॥ అనియిట్లు చెప్పబడుటవలన ఇనుమును పురోభాగమందుగల ఈటెవంటి, చిదాభాసని పురోభాగమందు గల బుద్ధివృత్తి, జ్ఞానమనిచెప్పబడుచున్నది. మరియు, ఆబుద్ధియొక్క జడాంశము (అనగా స్వతస్సూర్తిరహితత్వము) అజ్ఞానమని చెప్పబడును. ఈజ్ఞానాజ్ఞానములచేత పర్యాయముగా సంతట వ్యాపింపబడిన ఘటము, ద్వివిధముగా జెప్పబడుచున్నది. అనగా జ్ఞానముచేత వ్యాపింపబడిన ఘటము, జ్ఞాతమనియు, అజ్ఞానముచేత నావ

రింపబడిన ఘటము, అజ్ఞాతమనియుం నెప్పబడునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అజ్ఞాతో బ్రహ్మణాభాస్యజ్ఞాతఃకుంభ స్తథానకిం॥

జ్ఞాతత్వజననేనైవచిదాభాసపరిక్షయః॥

2.

టీ. అజ్ఞాతః-అజ్ఞాతమగు, కుంభః-ఘటము, బ్రహ్మణా-బ్రహ్మముచేత, (యథా) ఏప్రకారము, భాస్యః-ప్రకాశింపదగినదో, తథా - ఆప్రకారము, జ్ఞాతః-జ్ఞాతమగు, కుంభః-ఘటము, నకిం-కాదాయేమి. అనగా బ్రహ్మముచే బ్రకాశింపదగిన దగుననుట. జ్ఞాతత్వజననేనైవ=జ్ఞాతత్వ-జ్ఞాతత్వముయొక్క, జననేనైవ-ఉత్పత్తిచేతనే, చిదాభాసపరిక్షయః=చిదాభాస - చిదాభాసనియొక్క, అనగా జ్ఞానముయొక్కయనుట, పరిక్షయః-పరిక్షయమగును.

తా. ప్ర. ఆయితే, అజ్ఞాతఘటము, అజ్ఞానముచే వ్యాపించబడుటవలన, బ్రహ్మముచే బ్రకాశింపదగినదగుగాక. జ్ఞానముచేత వ్యాపింపబడిన (జ్ఞాతఘటము) బ్రహ్మచైతన్యముచేత బ్రకాశింపబడవలసిన పనియేమి?. ఉ. అజ్ఞాతఘట, సేప్రకారముగా బ్రహ్మచైతన్యముచేత బ్రకాశింపదగిన దగునో, ఆప్రకారము జ్ఞాతఘటంబును, బ్రహ్మచైతన్యముచే బ్రకాశింపదగినదేయగును. ప్ర. ఏకారణమువలన జ్ఞాతఘటము, బ్రహ్మచైతన్యముచేత బ్రకాశింపదగినదగునో చెప్పము?. ఉ. జ్ఞాతత్వమనెడి ధర్మము, (అనగా ఘటమెరుగబడెననెడి వ్యవహారహేతువు) పుట్టుటచేతనే చిదాభాసదు, (అనగాఘటజ్ఞానము) త్తయించుచున్నది. ఈజ్ఞాతత్వమనెడిధర్మము, బ్రహ్మచైతన్యముచేత బ్రకాశింపబడుటవలన, జ్ఞాతఘటంబును, బ్రహ్మముచేత బ్రకాశింపదగినదేయగునని తెలియవలెను. అనగా నజ్ఞాతత్వము జనించిన మాత్రముచేతనే అజ్ఞానము తయించినట్లు, జ్ఞాతత్వము జనించినమాత్రముచేతనే జ్ఞానంబును తయించుచుండుటచేత, అజ్ఞాతఘటమువలె, జ్ఞాతఘటంబును, బ్రహ్మచైతన్యముచేత బ్రకాశింపదగినదే యగునని యభిప్రాయము. జ్ఞాతమనగా దెలియబడినదగును. అజ్ఞాతమనగా దెలియబడనిదగును.

శ్లో॥ ఆధానహీనయాబుద్ధ్యాజ్ఞాతత్వంనైవజన్యతే॥

తాదృగ్బుద్ధేర్వశేషఃకోమృదాదేస్సాన్విదికారిణః॥

౩.

టీ. ఆధానహీనయా= ఆధాన-చిదాభాసనిచేత, హీనయా-హీనమగు, అనగా చిదాభాసదులేనియనుట. బుద్ధ్యా-బుద్ధిచేత, జ్ఞాతత్వం- జ్ఞాతత్వమనెడి ధర్మము, నైవజన్యతే - కలుగనేగలుగదు. తాదృగ్బుద్ధే - అటువంటిబుద్ధికి, అనగా చిదాభాససంబంధములేనిబుద్ధికినుట. వికారిణః-వికారియగు, ఘటాదేః-ఘటాదిజడపదార్థముకంటె, కః-ఏమి, విశేషః-ఆసక్యము, స్యాత్-కలము.

బ్రతిల్లింబుమనుట. వివక్షితం-చెప్పబడెను. యతః - ఏకారణమువలన, సహస్రాయం-ఉపదేశసాహస్ర్యమనెడిగ్రంథమందు, బ్రహ్మచిత్తలయోః=బ్రహ్మ-బ్రహ్మచైతన్యమునకును, చిత్తలయోః-చిదాభాసునకును, భేదః-భేదము, విశ్రుతః-వివక్షింబుమన్నదో.

తా. ఈపూర్వోక్తవారికముచేత, ప్రమాణఫలత్వశబ్దమువలన, బ్రహ్మచైతన్య సదృశుడగు చిదాభాసుడు చెప్పబడెనేగాని, బ్రహ్మచైతన్యము చెప్పబడలేదు. ప్ర. అయితే, ఆవారికకారులగు సురేశ్వరాచార్యులకు ఇట్టియభిప్రాయముగలదని, దేనిచే దెలియబడుచున్నదో చెప్పము?. ఉ. ఆసురేశ్వరాచార్యులయొక్క గురువులగు శ్రీశంకరాచార్యులచేత, ఉపదేశసాహస్ర్యమనెడి గ్రంథమందు, బ్రహ్మమునకును, చిదాభాసునకును భేదముచెప్పబడెను. అట్లు చెప్పబడుటచేత, సురేశ్వరాచార్యులయొక్క యభిప్రాయమిట్టిదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఆభాసఉదితస్తస్మాద్భూతత్వంజనయేద్ధుటే॥

తత్తునర్చహృదాభాస్య మజ్ఞాతత్వవదేవహి॥

౧౩.

టీ. తస్మాత్-అందువలన, ఘటే-ఘటమందు, ఉదితః - ఉదయించిన, ఆభాసః-చిదాభాసుడు, జ్ఞాతత్వం - జ్ఞాతత్వమును, జనయేత్ - కలిగించును. తత్-ఆపుట్టినజ్ఞాతత్వము, పునః-మరల, అజ్ఞాతత్వవదేవ- అజ్ఞాతత్వమువలెనే, బ్రహ్మణ - బ్రహ్మముచేత, భాస్యం - ప్రకాశింపదగినదగును. హి- ఇదిప్రసిద్ధమనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లుగుచుండగా ప్రకృతమందేమి?. ఉ. ఏకారణముచేత బ్రహ్మమునకును చిదాభాసునకును భేదముప్రసిద్ధముగాగలదో, ఆకారణముచేత ఘటమందుదయించిన చిదాభాసుడు, ఆఘటమందు జ్ఞాతత్వమును గలిగించుచున్నాడు. ఆ కలిగిన జ్ఞాతత్వము, మరల నజ్ఞాతత్వమువలె, బ్రహ్మముచేతనే ప్రకాశింపదగినదగుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఈప్రకారము చెప్పబడిన బ్రహ్మచిదాభాసులయొక్క భేదమును, విషయభేదప్రదర్శనముచేత స్పష్టముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధీవృత్త్యాభాసకుంభానాంసమూహేభాస్యతేచితా॥

కుంభమాత్రఫలత్వాత్స ఏక ఆభాసతస్సు సతేత్॥

౧౪.

టీ. ధీవృత్త్యాభాసకుంభానాం=ధీవృత్తి-బుద్ధివృత్తియొక్కయు, ఆభాస-చిదాభాసునియొక్కయు, కుంభానాం-ఘటముయొక్కయు, సమూహః- సమూహము, చితా-బ్రహ్మచైతన్యముచేత, భాస్యతే-ప్రకాశింపబడుచున్నది.(చిదా

భాసః) చిదాభాసుడు, కుంభమాత్రఫలత్వాత్=కుంభమాత్ర- ఒకఘటమాత్ర మందుండెడి, ఫలత్వాత్-ఫలరూపుడగుటవలన. ఏకః-ఒక్కటియగు, సః-ఆఘ టము, ఆభాసతః-చిదాభాసునివలన, స్ఫురేత్-స్ఫురించును. అనగా బ్రహ్మాం పబడుననుట.

తా. మరియు, బ్రహ్మచైతన్యముచేత, బుద్ధివృద్ధి చిదాభాసఘటముల యొక్కసమూహము ప్రకాశింపబడును. చిదాభాసుడు, ఘటమాత్రమందుం డెడి ఫలరూపుడగుటవలన, ఆచిదాభాసునిచేత నాఘటమొక్కటియే ప్రకాశిం పబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఘటము, చిదాభాసబ్రహ్మములనెడి రెంటిచేతను ప్రకాశింపబ డుటయందు ఇష్టము లింగమును నెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ చైతన్యంద్విగుణంకుంభేజ్జాత త్వేనస్ఫురత్కృతః।

అన్యే-అనువ్యవసాయాఖ్యమాహు గేతద్యధోదితం॥ ౧౫.

టీ. అతః-అందువలన, అనగా చిదాభాసబ్రహ్మములనెడి రెంటిచేతను ఘటము బ్రహ్మాంపబడుటవల్లననుట. కుంభ- ఘటమందు, జ్ఞాత త్వేన-జ్ఞాతత్వ ముచేత, అనగా ఘటముదెలియబడుటచేననుట. ద్విగుణం- ద్విగుణమగు, చైత న్యం-చైతన్యము, అనగా చైతన్యద్వయమనుట. స్ఫురతి - స్ఫురించుచున్నది. యథోదితం-ఈచెప్పబడిన, ఏతత్-ఈబ్రహ్మచైతన్యమును, అన్యే- ఇతరమత స్థులగు తార్కికులు, అనువ్యవసాయాఖ్యం-అనువ్యవసాయమనెడి, ఆఖ్యం- పేరుగల జ్ఞానాంతరమునుగా, ఆహుః - చెప్పుచురు.

తా. మరియు, చిదాభాసబ్రహ్మములనెడి రెంటిచేతనుఘటము ప్రకా శింపబడుటవలన ఘటమందు జ్ఞాతత్వముచేత చైతన్యద్వయము ప్రకాశించుచు న్నది. మరియు, ఈచెప్పబడిన ఘటజ్ఞాతత్వమును బ్రహ్మాంపజేసెడి బ్రహ్మ చైతన్యమును, తార్కికులు అనువ్యవసాయమనెడి పేరుగల మరియొక జ్ఞానము నుగా జెప్పుచురు.

శ్లో॥ ఘటోయమిత్యసామక్తిరాభాసస్యప్రసాదతః।

విజ్ఞాతోఘటభిత్త్యక్తిర్చిహ్నఃగ్రహతోభవేత్॥ ౧౬.

టీ. అయం-ఇది, ఘటభి-ఘటమనెడి, అసా-ఈ, ఉక్తిః-మాట, అనగా వ్యవహారమనుట. ఆభాసస్య-చిదాభాసునియొక్క, ప్రసాదతః-అనుగ్రహము వలన, అనగా చిదాభాసునిచేననుట. భవేత్-కలుగును. ఘటః-ఘటము, విజ్ఞాత భి- తెలియబడెననెడి, ఉక్తిః-మాట, బ్రహ్మనుగ్రహతః = బ్రహ్మ- బ్రహ్మ మయొక్క, అనుగ్రహతః-అనుగ్రహమువలన, అనగా బ్రహ్మముచేననుట.

భావేత్-కలుగును.

తా. మరియు, ఇది ఘటమనెడి వ్యవహారము చిదాభాసునిచేత గలుగుచున్నది. ఘటంబెరుగబడెననెడి వ్యవహారము బ్రహ్మమువలన గలుగుచున్నది. ఈద్వివిధ వ్యవహారభేదముచేతంగూడ, చిదాభాస బ్రహ్మములయొక్క భేదము తెలియదగినదగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఈచెప్పబడిన ప్రకారము దేహముకంటె బాహ్యమందు, చిదాభాసబ్రహ్మములు రెండును విభజించి యెరుగబడినట్లు, దేహములోపటను చిదాభాసకూటస్థులద్దరును విభజించి యెరుగదగినవారని, యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు..

శ్లో॥ ఆభాసబ్రహ్మణీ దేహేద్యహిర్యద్వద్వివేచితే।

తద్వదాభాసకూటస్థావివిచ్యేతాంవపుష్యః॥

౧౭.

టీ. దేహేత్-దేహముకంటె, బహిః - బాహ్యప్రదేశమందు, యద్వత్-ఏప్రకారము, ఆభాసబ్రహ్మణీ-ఆభాస-చిదాభాసుడును, బ్రహ్మణి-బ్రహ్మంబును, వివేచితే-వివేచనముజేయబడినవో, అనగా విభజనలక్షణముచే నెరుగబడినవోయనుట. తద్వత్-ఆప్రకారము, వపుష్యః-దేహమందును, ఆభాసకూటస్థా-ఆభాస-చిదాభాసుడును, కూటస్థా-కూటస్థుడును, వివిచ్యేతాం - విభజనలక్షణముచే నెరుగబడుదురుగాక. అనగా దేహములోనుండెడి చిదాభాసకూటస్థులను విభజించి ప్రత్యేకముగా నెరుగవలెననుట.

తా. దేహముకంటె బాహ్యప్రదేశమందు చిదాభాస బ్రహ్మచైతన్యములేప్రకారముగా, విభజనలక్షణముచే నెరుగబడినవో, ఆప్రకారమే దేహమందును చిదాభాసకూటస్థులను విభజించి యెరుగవలెనని తాత్పర్యము.

శ్లో॥ అహంవృత్తాచిదాభాసః కామక్రోధాదికానుచ।

సంవ్యాప్యవర్తతేతప్తేహోహేవహ్నిర్యధాతథా॥

౧౮.

టీ. వహ్ని-అగ్ని, తప్తై-అగ్నిచేదపింపబడిన, హోహే - ఇనుమునందు, సంవ్యాప్య-వ్యాపించి, యథా - ఏప్రకారము, వర్తతే - వర్తించుచున్నదో, తథా-ఆప్రకారము, చిదాభాసః-చిత్ప్రతిబింబము, అహంవృత్తా - నేననెడి వృత్తియందును, కామక్రోధాదికానుచ-కామక్రోధాది వృత్తులయందును, సంవ్యాప్య-వ్యాపించి, వర్తతే - వర్తించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, దేహముకంటె బాహ్యమందు చిదాభాసునిచే వ్యాపింపదగిన ఘటాకారవృత్తివంటి, దేహంతరవిషయ గోచరవృత్తి లేమివలన, ఆవృత్తిని వ్యాపించినట్టి చిదాభాసుడు గలడని యెట్లుంగీకరింపబడును? ఉ.

అగ్నిచేత దపింపబడిన ఇనుమునందు అగ్నివ్యాపించియున్నట్లు, ఈ చిదాభాసుడు, (అహం=నేను) అనెడి వృత్తియందును, కామక్రోధాది వృత్తులయందును వ్యాపించి వర్తించుచున్నాడు. అనగా, దేహములోపట, ఘటాదివిషయగోచరవృత్తిలేక పోయినను, అహమాదివృత్తులుండుటవలన, ఆయహమాది వృత్తులను వ్యాపించియుండెడి చిదాభాసుడు, గలడని యంగీకరించుటకు శక్యమగునని యభిప్రాయము.

అవ. అహమాది వృత్తులే చిదాభాసునిచే బ్రకాశింప బడుచున్నవని, దృష్టాంతమును విస్తరించుటచేత, స్పష్టము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వమాత్రంభాసయే త్తప్తంహంనాన్యత్ర-దాచన|

ఏవమాభాససహితావృత్తయస్వస్వభాసికాః|| ౧౯.

టీ. తప్తం-అగ్నిచేత దపింపబడిన, హం-ఇనుము, స్వమాత్రం- తన సమాత్రము, భాసయేత్ - ప్రకాశింపజేయును. అన్యత్ - ఇతరభాగమును, కదాచన-ఎప్పుడును, నభాసయేత్-ప్రకాశింపజేయజాలదు. ఏవం-ఈప్రకారము, ఆభాససహితాః=ఆభాస-చిదాభాసునితోటి, సహితాః - కూడిన, వృత్తయః-అహమాదివృత్తులు, స్వస్వభాసికాః=స్వస్వ-తమతమను, భాసికాః-ప్రకాశింపజేయునవియగును. అనగా తమతమను ప్రకాశింపజేసికొనుచున్నవనుట.

తా. మరియు, అగ్నిచేత తపింపబడిన ఇనుము, తనసమాత్రముప్రకాశింపజేసికొనునేగాని, ఇతర భాగము నెప్పుటికిని ప్రకాశింపజేయజాలదు. ఈప్రకారమే, చిదాభాసునితోగూడిన అహమాదివృత్తులు, తమతమనుప్రకాశింపజేసికొనుచున్నవి. అనగా చిదాభాసునితోగూడిన అహమాది వృత్తులే, చిదాభాసునిచేత బ్రకాశింపబడుచున్నవిగాని, ఇతర వృత్తులు ప్రకాశింపబడవని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు చిదాభాసుని నిరూపించి, యిక గూటస్థస్వరూప నిరూపణముజేయుటకారకు, అందు కుపయోగించెడి, వృత్త్యభావసమయము నిప్పుడు బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ క్రమాద్విచ్ఛిద్యవిచ్ఛిద్య జాయంతేవృత్తయోభిలాః|

సర్వాఅపవిత్రీయంతేసుప్తిమూర్ఛాసమాధిషు|| ౨౦.

టీ. అభిలాః-సకలములగు, వృత్తయః-వృత్తులు, క్రమాత్ - క్రమముగా, విచ్ఛిద్యవిచ్ఛిద్య-నశించినశించి, అనగా నొక్కొక్కటి యణగియనుట. జాయంతే-పుట్టుచున్నవి. సర్వాఅపి - సకలవృత్తులును, సుప్తిమూర్ఛాసమాధిషు=సుప్తి-సుషుప్తియందును, మూర్ఛా-మూర్ఛావస్థయందును, సమాధిషు-సమా

ధియందును, విలీయంతే - లయమునుబొందుచున్నది.

తా. మరియు, బుద్ధివృత్తులన్నియు, ఒక్కొక్కటి క్రమముగా నశించుచు, పుట్టుచున్నవి. సుషుప్తిమూర్త్యాసమాధ్యవస్థలయందు, బుద్ధివృత్తులన్నియు, లయించుచున్నవి.

శ్లో॥ సంధయోఽఖిలవృత్తీనా మభావాశ్చైవభాసితాః।

నిర్వికారేణయేనాసౌ కూటస్థఇత్యచ్యతే॥

౨౦.

టీ. అఖిలవృత్తీనాం = అఖిల-సకలములైన, వృత్తీనాం - వృత్తులయొక్క, సంధయః - సంఘటన, అనగా నడిమికాలములనుట. అభావాశ్చ - వృత్త్యభావములును, అనగా వృత్తులులేని కాలములనుట. యేన-ఏ, నిర్వికారేణ-నిర్వికారసాక్షిచేత, అవభాసితాః - తోచబడుచున్నవో, అసౌ - ఈసాక్షి, కూటస్థ ఇతిచ - కూటస్థుడని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. ప్ర. సరి. సమాధిమొదలగు అవస్థయందు వృత్తివిలయంబగుగాక. ఈవృత్తివిలయముచేత కూటస్థుడుగలడని యెట్లు తెలియబడునో చెప్పము?. ఉ. ఒకబుద్ధివృత్తినశించి, మరియుకబుద్ధివృత్తి పుట్టుచుండగా, ఆరెండువృత్తులయొక్క నడిమికాలము సంధియనబడును. అట్టి సంధికాలములును, సుషుప్తిమూర్త్యాసమాధ్యవస్థలయందు వృత్తులయొక్క అభావములును, (అనగావృత్తులులేవనియు) ఏనిర్వికార సాక్షిచైతన్యముచేత తోచబడుచున్నవో, ఆయీసాక్షిచైతన్యమే కూటస్థుడని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఘటేద్విగుణచైతన్యం యథాబాహ్యేతథాంతరే।

వృత్తివ్యపితత స్తత్రవైశద్యంసంధితోధికం॥

౨౧.

టీ. బాహ్యే-బాహ్యపదార్థమగు, ఘటే-ఘటమందు, యథా-ఏప్రకారము, ద్విగుణచైతన్యం = ద్విగుణ-ద్విగుణింపబడిన, చైతన్యం - చైతన్యముగలదో, అనగా రెండుచైతన్యములుగలవోయనుట. తథా - ఆప్రకారము, ఆంతరే-దేహమందు, వృత్తివ్యపి-అహంకారాదివృత్తులయందును, (ద్విగుణచైతన్యం) చైతన్యద్వయముగలదని తెలియవలెను. (యతః) ఏకారణమువలన చైతన్యద్వయముగలదో, అతః-ఆకారణమువల్ల, సంధితః - సంధికాలములవలన, తత్ర-ఆయహమాదివృత్తులయందు, వైశద్యం - స్పష్టత్వము, అధికం - అధికముగా; (దృశ్యతే) చూడబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లుగుచుండగా ఫలితమేమి?. ఉ. బాహ్యపదార్థమగు ఘటమందు, ఒకఘటమునుమాత్రము ప్రకాశింపజేసెడి. ౧. చిదాభాసచైతన్యంబును మరియు, ఘటముయొక్క జ్ఞాతత్వమును ప్రకాశింపజేసెడి. ౨.

ఘటకల్పనాధిష్ఠాన బ్రహ్మచైతన్యంబును, ఏప్రకారముగా నిట్లు చైతన్యద్వయముగలదో, ఆప్రకారమే దేహములోపట, ఆహంకారాది వృత్తులయందును, ౧. కూటస్థచైతన్యంబును, మరియు, ౨. వృత్తినిప్రకాశింపజేసెడి, ౩. చిదాభాసచైతన్యంబుంగలదని, యిట్లు చైతన్యద్వయమునెరుగవలెను. ప్ర. అయితే, ఈదేహమందు చైతన్యద్వయమున్నయెడల, అందుకు ఉపపత్తినిచెప్పము?. ఉ. ఏకారణముచేత చైతన్యద్వయముగలదో, ఆకారణముచేత సుధికాలములవలన, ఆవృత్తులయందు స్పష్టత్వస్థాధికముగా గనబడుచున్నదని తెలియవలెను. ఉపపత్తియనగా (సబబు) అనియర్థము.

శ్లో॥ జ్ఞాత తా జ్ఞాత తేనస్తోఘటవద్వృత్తిసుక్ష్మచిత్ ।

స్వస్య స్వనాగృహీత త్వత్తాభిశ్చ జ్ఞాననాశనాత్ ॥ ౨౩.

టీ. స్వస్య-తనకు, అనగా వృత్తికనుట. స్వేన - తనచేత, అగృహీత త్వత్-గ్రహించుట గలుగమివలనను, అనగా జ్ఞానముచే ఘటముగ్రహింపబడినట్లు, తనచే తానుగ్రహించబడరామిచేననుట. తాభిః - ఆవృత్తులచేత, అజ్ఞాననాశనాచ్చ=అజ్ఞాన-అజ్ఞానముయొక్క, నాశనాచ్చ-నాశమువలనను, ఘటవత్-ఘటమందువలె, వృత్తిషు-బుద్ధివృత్తులయందు, క్వచిత్ - ఎప్పటికిని, జ్ఞాత తా జ్ఞాత తే=జ్ఞాత తా-జ్ఞాతత్వంబును, అజ్ఞాత తే-అజ్ఞాతత్వంబును, న స్తో-లేవు.

తా. ప్ర. అయితే, ఘటాదులయందు జ్ఞాత త్వ జ్ఞాతత్వములను ప్రకాశింపజేయుటచేత బ్రహ్మమంగీకరింపబడినట్లు, ఈవృత్తులయందును జ్ఞాత త్వ జ్ఞాతత్వములను ప్రకాశింపజేయుటచేత కూటస్థుడంగీకరింపబడడా యేమి?. ఉ. ఘటమందు జ్ఞాతత్వ అజ్ఞాతత్వములు సంభవించినట్లు, వృత్తులయందెప్పటికిని జ్ఞాత త్వ జ్ఞాతత్వములు సంభవించవు. ప్ర. అయితే, వృత్తులయందు జ్ఞాత త్వ జ్ఞాతత్వములు సంభవించమికి, కారణమేమి?. ఉ. జ్ఞానవ్యాప్తిచేత ఘటాదులయందు జ్ఞాతత్వము గలుగుచున్నది. అజ్ఞానవ్యాప్తిచేత ఘటాదులయందు అజ్ఞాతత్వముగలుగుచున్నది. బుద్ధివృత్తులో, స్వప్రకాశరూపత్వము గలిగియుండుటచేత, ఆవృత్తులయందు జ్ఞానము వ్యాపింపదు. అందుచేత వృత్తులయందు జ్ఞాతత్వము సంభవించదు. మరియు, ఆవృత్తులు, తాము ఉత్పత్తియైన మాత్రముచేత, స్వగోచరాజ్ఞానము నివర్తింపబడుటవలన, ఆవృత్తులయందు అజ్ఞాన వ్యాప్తియులేదు. అందుచేత వృత్తులయందు అజ్ఞాతత్వంబును లేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ద్విగణీకృతచైతన్యేజన్మనాశానుభూతితః ।

అకూటస్థంతదన్యత్తుకూటస్థసువికారతః ॥

టీ. ద్విగుణీకృత చైతన్యసతి= ద్విగుణీకృత-రెంటిచే గుణింపబడిన, చైతన్యసతి- చైతన్యస్థితిగలుగుచుండగా, అనగా రెండుచైతన్యములుండగా ననుట. (ఏకస్య) ఒకచైతన్యమునకు, అనగా చిదాభాసునకనుట. జన్మనాశానుభూతితః=జన్మనాశ-ఉత్పత్తివినాశములయొక్క, అనుభూతితః-అనుభవమువలన, అకూటస్థం-అకూటస్థత్వముగును. తదన్యత్తు=తత్-ఆచిదాభాస చైతన్యముకంటె, అన్యత్తు-ఇతరచైతన్యమే, అవికారతః- నీర్వికారత్వమువలన, కూటస్థం- కూటస్థత్వముగలదగును.

తా. ప్ర. అయితే, కూటస్థచిదాభాసుల కిద్దరిని చిద్రూపము సమానత్వమును బొందుచుండగా, అందొకనికి కూటస్థభావంబును, మరియొకనికి, కూటస్థభావములేమియు నెట్లుగలిగెను? ఉ. చిదాభాసునియందుగల ఉత్పత్తివినాశము లనుభవంపబడుచుండుటచేత, ఆచిదాభాసునకు కూటస్థభావమును జెప్పరాదు. మరియు, రెండవచైతన్యముగు కూటస్థునకు వికారత్వము గలిగియుండుటయందు బ్రమాణములేమిచేత, ఆ రెండవచైతన్యమునకు కూటస్థభావమే తగియున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అంతఃకరణతద్వృత్తిసాక్షీత్యాదావనేకధా।

కూటస్థవనసర్వత్రపూర్వాచార్యైర్వినిశ్చితం॥

౨౫.

టీ. అంతఃకరణతద్వృత్తిసాక్షీత్యాదౌ=అంతఃకరణ - మనస్సునకును, తత్-ఆమనస్సుయొక్క, వృత్తి-వృత్తులకును, సాక్షీ-సాక్షియనెడి, ఇత్యాదౌ-ఇత్యాదివాక్యమందు, అనేకధా-అనేకవిధములుగా, కూటస్థవ- కూటస్థాత్మయే, సర్వత్ర-అంతటను, పూర్వాచార్యైః - పూర్వాచార్యులచేత, వినిశ్చితః-నిశ్చయింపబడెను. అనగా జెప్పబడెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, చిదాభాసునికంటె నన్యుడగు కూటస్థునియొక్క అంగీకారము, మీచేతనే కల్పింపబడేనేమో చెప్పడు? ఉ. కూటస్థుడు, అంతఃకరణతద్వృత్తులకు సాక్షియనియు, చైతన్యరూపుడనియు, ఆనందరూపుడనియు, సమూహపుడనియు, ఇట్టి నీస్వరూపభూతుడగు కూటస్థునిపొందితిహా శేడోయనెడి యర్థముగల, శ్లో॥ అంతఃకరణ తద్వృత్తిసాక్షీచైతన్యవిగ్రహః। ఆనందరూపస్వత్వస్సునిన్నాత్మకం ప్రపద్యతే ॥ అనెడి యిత్యాది వాక్యములయందు, అనేకవిధములుగా కూటస్థుడే, సర్వస్థలములయందును పూర్వాచార్యులచేత జెప్పబడెనిని తెలియవలెను.

అవ. కూటస్థునికంటె నన్యుడగు చిదాభాసుడును, వారిచేతనేవర్ణింపబడెనని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మాభాసాశ్రయాశ్చైవంముఖాభాసాశ్రయాయథా।

గమ్యంతేకాస్త్రయక్షిభ్యామిత్యాభాసశ్చవర్ణితః॥ ౨౬.

టీ. ముఖాభాసాశ్రయాః=ముఖ-ముఖంబును, ఆభాస - ముఖప్రతిబింబంబును, ఆశ్రయాః-అద్వమమొదలగునదియు, యథా- ఏప్రకారముగనబడుచున్నవో, ఏవం-ఈప్రకారము, ఆత్మాభాసాశ్రయాశ్చ=ఆత్మ - కూటస్థుడును, ఆభాస-చిదాభాసుడును, ఆశ్రయాశ్చ- అంతఃకరణాదికంబును, శాస్త్రయక్షిభ్యాం-శాస్త్రయక్షులచేత, గమ్యంతేతి-పొందబడుచున్నవనెడి వాక్యమందు, ఆభాసశ్చ-చిదాభాసుడును, వర్ణితః - పూర్వాచార్యులచేత వర్ణింపబడెను.

తా. మరియు, ౧. ముఖము, ౨. ఆముఖముయొక్క ప్రతిబింబము, ౩. అద్వమము, ఈమూడును లోకమందు కనబడినట్లు, ౧. కూటస్థుడును, ౨. చిదాభాసుడును, ౩. అంతఃకరణాదికంబును, శాస్త్రయక్షులచేత పొందబడుచున్నవని చెప్పెడి, ఇత్యాదివాక్యములయందు, ఆపూర్వాచార్యులచేతనే, చిదాభాసుడును వర్ణింపబడెనని తెలియవలెను. ప్ర. ఆశాస్త్రయక్షులెవ్వరి? డి. శ్రు॥ మనస్సాక్షి, బుద్ధస్సాక్షి॥ అనెడి యిత్యాది శ్రుతి, బుద్ధికి సాక్షియగు కూటస్థుని ప్రతిపాదించుచున్నది. మరియు, ప్రతిబింబరూపుడగు చిదాభాసుడు కల్పింపబడెనని, శ్రు॥ రూపంరూపం ప్రతిరూపోబభూవ ॥ అనెడి యిత్యాదిశ్రుతి; చిదాభాసుని ప్రతిపాదించుచున్నది. ఈకూటస్థ చిదాభాసులను దెలిపెడి శ్రుతులు, శాస్త్రమని తెలియవలెను. మరియు, వికారిత్వ అవికారిత్వ రూపమగు యక్షి, పూర్వమే చెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, చిదాభాసునిగురించి యాక్షేపముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ బుద్ధ్యవచ్ఛిన్నకూటస్థోలోకాంతరగమాగమా।

కర్తుంశక్తోఘటాకాశ ఇవాభాసేనకీంవద॥ ౨౭.

టీ. బుద్ధ్యవచ్ఛిన్నకూటస్థః= బుద్ధి - అంతఃకరణముతోటి, అవచ్ఛిన్న- అవచ్ఛేదమునుబొందిన, కూటస్థః-కూటస్థాత్మ, లోకాంతరగమాగమా = లోకాంతర-పరలోకాదులనుగురించి, గమాగమా=గమనాగమనములను, ఘటాకాశఇవ-ఘటాకాశమువలె, కర్తుం- చేయుటకొరకు, శక్తః - సమర్థుడగును. ఆభాసేన-చిదాభాసునిచేత, కిం-ప్రయోజనమేమియో, వద-చెప్పుము.

తా. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతి, తనయందుగల్గించబడిన బుద్ధిచేనవచ్ఛేదమునుబొందిన కూటస్థుడే, ఘటకాశమువలెనే, బుద్ధిద్వారా, లోకాంతర గమనా

గమనములను జేయుటకు సమర్థుడగును. కనుక, చిదాభాసుని కల్పించుటచేత బ్రహ్మోజనము లేదు. అనగా చిదాభాసుని కల్పించుటచేత భారమేయగుగాని, మరియొక ప్రయోజనము లేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇందుకు సీద్ధాంతి, అసంగుడగు కూటస్థునకు బుద్ధ్యవచ్చిన్నమాత్రముచేత జీవత్వము ఘటించదనియు, అట్లుగానియెడల నధిక ప్రసంగమగునని పరిహారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శృణ్వసంగః పరిచ్ఛేదమాత్రాజ్ఞీవోభవేన్నహి॥

అన్యథాఘటకుడ్యద్యైరవచ్చిన్నస్యజీవతా॥

౨౮.

టీ. శృణు - చెప్పెదవినుము. అసంగః - అసంగుడగు కూటస్థుడు, పరిచ్ఛేదమాత్రాత్ - పరిచ్ఛేదమాత్రమువల్ల, జీవః - జీవుడు, నభవేత్తి - కాదు. అన్యథా - అట్లుగానియెడల, అనగా బుద్ధిచే బరిచ్చిన్నుడగు కూటస్థునకు జీవత్వము గలిగెడి పక్షమందునట. ఘటకుడ్యద్యైః - ఘట-ఘటముచేతను, కుడ్యద్యైః - గోడమొదలగు పదార్థములచేతను అవచ్చిన్నస్య - అవచ్చేదమును బొందిన బ్రహ్మచైతన్యమునకు, జీవతా - జీవత్వము ప్రాప్తించవలెను.

తా. ఓపూర్వవాదీ, నేనుజెప్పెదవినుము. అసంగుడగుకూటస్థుడు, బుద్ధిచే పరిచ్చిన్నత్వమునుబొందినమాత్రముచేతనే, ఆకూటస్థునకు జీవత్వము సంభవించును. అట్లుగాక బుద్ధ్యవచ్చిన్నమాత్రముచేత కూటస్థునకు జీవత్వము ప్రాప్తించుననిచెప్పిన పక్షమందు, ఘటము, గోడమొదలగు పదార్థములచే నవిచ్చిన్నత్వమునుబొందిన బ్రహ్మచైతన్యమునకును జీవత్వము ప్రాప్తించెనని చెప్పవలసివచ్చును. అనగా ఘటాద్యవచ్చిన్న బ్రహ్మచైతన్యమునకు జీవత్వముగలిగినట్లు కనబడదుచేత, బుద్ధ్యవచ్చిన్న కూటస్థునకును జీవత్వముగలుగదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నకుడ్యసదృశీబద్ధి స్వచ్ఛత్వాదితీతేత్రధా॥

అస్తురామపరిచ్ఛేదేకేనావచ్చేనభవేత్తవ॥

౨౯.

టీ. బుద్ధి - అంతఃకరణము, స్వచ్ఛత్వాత్ - స్వచ్ఛత్వముగలిగియుండుటవలన, కుడ్యసదృశీ - కుడ్య-గోడతోటి, సదృశీ - సమానత్వమునుబొందినది. సేతిచేత - కాదనియంతివేసి, తథాఅస్తురామ - ఆప్రకారమగుగాక. నావచ్చేన - స్వచ్ఛత్వముచేత, పరిచ్ఛేదే - పరిచ్ఛేదమందు, తవ-నకు, కింభవేత్ - ప్రయోజనమేమిగలుగును. అనగా బ్రహ్మోజనము లేదనట.

తా. ప్ర. అయితే, బుద్ధి, స్వచ్ఛత్వము గలదగుటచేత, ఆబుద్ధిని, గోడతో సమానమైనదానినిగా నెట్లుచెప్పువచ్చును? డ. సరి. నీచుచెప్పినట్లు, బుద్ధి

స్వచ్ఛత్వముగలదేయగును. ఆస్వచ్ఛత్వముచేత, పరిచ్ఛేదమందు ప్రయోజన మేమియులేదు.

అవ. ఈ యర్థమునే, దృష్టాంతముచేత స్పష్టము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రస్థేనదారుజస్యేనకాంస్యజస్యేనవాసనిః।

విక్రేతుస్తండులాదీనాంపరిమాణంవిశిష్యతే॥

30.

టీ. దారుజస్యేన - కొయ్యచే జేయబడినట్టియైనను, కాంస్యజస్యేనవా-
కంచుతో జేయబడినట్టియైనను, ప్రస్థేన-కుంచెముచేత, విక్రేతుః- అమ్మడివా-
నికి, తండులాదీనాం-బియ్యము మొదలగువానియొక్క, పరిమాణం-పరిమాణ-
ము, అనగా పరిమితమగుట. నవిశిష్యతేహి - భేదమునుబొందుదుగదా.

తా. కొయ్యతోనైనను, కంచుతోనైనను జేయబడిన కుంచెముచేత
విక్రయించెడివానికి, ధాన్యాదులయొక్క పరిమితి, భేదింపబడదు. అనగా,
నూకుతోటియు, కంచుతోటియు జేయబడిన కుంచెములయందు గల స్వచ్ఛ
త్వాస్వచ్ఛత్వములు, ధాన్యాదులయొక్క కొలయందు భేదహేతువులు గావని
యభిప్రాయము. అటువలెనే, బుద్ధియొక్క స్వచ్ఛత్వము పరిచ్ఛేదమందు ప్ర-
యోజనకారిగాదని తెలియవలెను. పరిచ్ఛేదము = అవచ్ఛేదము = గొప్పవస్తువు
చిన్నదిగా దోచుట.

శ్లో॥ పరిమాణావిశేషేషప్రతిబింబోవిశిష్యతే।

కాంస్యేయదితదాబుద్ధావప్యభాసోభవేద్బలాత్॥

30.

టీ. కాంస్యే-కంచుకుంచెమందు, పరిమాణావిశేషేషి-పరిమాణ - కొల-
చేత, అవిశేషేషి-ఆధిక్యము లేకపోయినను, ప్రతిబింబః-ప్రతిబింబము, విశిష్య-
తేయది - ఆధిక్యతను బొందుచున్నదంటివేని, తదా-అప్పుడు, బలాత్ - నీవా-
క్యబలమువలన, బుద్ధావపి- బుద్ధియందును, ఆభాసః - చిదాభాసుడు, భవేత్-
కలుగును.

తా. ప్ర. అయితే, కంచుకుంచెమందు ధాన్యపుకొలయొక్క ఆధిక్య
తలేకపోయినను, స్వచ్ఛత్వముచేత ప్రతిబింబలక్షణమగు ఆధిక్యము గలదుగ-
దా?. ఉ. సరి. అట్లేనయెడల, నీవాక్యబలమువలన, బుద్ధియందు చిదాభాసు-
డుగలుగును. అనగా కంచుకుంచెమందు ప్రతిబింబమును నీవంగీకరింపింపు-
డు, బుద్ధియందుగల చిదాభాసుడును, నీచేతనే యంగీకరింపబడిన వాడగునని
యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఈషద్భాసనమాభాసఃప్రతిబింబస్తథావిధః।

బింబలక్షణహీనస్యైవబింబవద్భాసతేనహి॥

31.

టీ. ఈషత్-కొంచెముగా, భాసనం-ప్రకాశించుట, ఆభాసః - ఆభాసడగును. అనగా నాభాసత్వమగుననుట. ప్రతిబింబః - ప్రతిబింబము, తథా విధః-అటువంటిదేయగును. హి-ఏకారణముచేత, సః- ఆప్రతిబింబము, బింబలక్షణహీనస్థై = బింబ-బింబముయొక్క, లక్షణ-లక్షణముచేత, హీనస్థై-హీనమగుచు, అనగా బింబలక్షణము లేనిదగుచుననుట. బింబవత్ - బింబమువలె, భాసతే- ప్రకాశించుచున్నదో.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రతిబింబము సంగీకరించుటచేత, చిదాభాసడెట్లుంగీకరింపబడును? ఉ. చిదాభాసత్వమనగా, కొంచెముగా బ్రకాశించుటయగును. మరియు, అటువంటిదే ప్రతిబింబమగును. అనగా బ్రతిబింబాభాసశబ్దములచేత శిష్టదగిన పదార్థమునకు ఏకత్వము గలిగియుండుటవలన, ప్రతిబింబాంకారబలముచేత, ఆభాసడు సంగీకరింపబడిన వాడేయగునని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ప్రతిబింబమునకు ఆభాసత్వమెట్లు సిద్ధించును? ఉ. ఏకారణముచేత ప్రతిబింబము, బింబలక్షణము లేనిదగుచు బింబమువలె ప్రకాశించుచున్నదో, ఆకారణముచేత బింబాభాసమని చెప్పబడును. అనగా బ్రతిబింబమునకు ఆభాస లక్షణత్వముండుటచేత, ఆభాసత్వము గలిగెనని యభిప్రాయము.

అవ. బింబాభాసమునకు, బింబలక్షణము లేకపోవుటనే, యిప్పుడు స్పష్టము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ససంగత్వవికారాభ్యాంబింబలక్షణహీనతా।

స్ఫుర్తిరూపత్వమేతస్యబింబవద్భాసనంవిదుః॥

33.

టీ. ఏతస్య - ఈచిదాభాసనకు, ససంగత్వవికారాభ్యాం = ససంగత్వ-ససంగత్వముచేతను, వికారాభ్యాం-సవికారముచేతను, అనగా సంగత్వవికారత్వములతో గూడుటచేననుట. బింబలక్షణహీనతా-బింబలక్షణహీనత్వముగలిగెను. స్ఫుర్తిరూపత్వం- స్ఫురణరూపత్వమును, బింబవత్-బింబమువలె, భాసనం-ప్రకాశించుటనుగా, విదుః-విద్వాంసులు దెలిసికొనిరి.

తా. ఈ చిదాభాసనకు గల ససంగత్వ వికారములచేత, బింబభూతమగు అసంగ నిర్వికారి చైతన్యలక్షణముయొక్క హీనత్వం వీచిదాభాసనియందుగలదు. మరియు, ఈ చిదాభాసనియొక్క స్ఫురణరూపత్వమును, బింబమువలె ప్రకాశించుటనుగా పండితులు తెలిసికొనిరి. అనగా, హేతులక్షణము లేనిదగుచు, హేతువువలెదోచుచుండెడి, హేత్వాభాసమువలెనే, చిదాభాస

దును చిద్వింబ లక్షణము లేకనే, చిద్వింబమువలె ప్రకాశించుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు చిదాభాసునకు అప్రయోజకత్వమును నిరాకరించి, ఇప్పుడాచిదాభాసునకు బుద్ధికంటె భిన్నసిద్ధిని సాధించుటకొరకు, పూర్వపక్షమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సహిధీభావభావిత్వాదాభాసో స్తిథియః పృథక్ ।

యథామృదల్పమేవోక్తం ధీరప్యేవంస్వదేహతః॥

3౪.

టీ. యథామృత్ - మృత్తికవలె, అనగా మృత్తికయందుబుట్టిన ఘటము మృత్తికకంటె నన్యముగా భేదంపబడనట్లునుట. ధీభావభావిత్వాత్=ధీ-బుద్ధియనెడి, భావ-పదార్థమందు, భావిత్వాత్=భావించబడుటవలన, అనగా బుద్ధియందుబుట్టుటచేననుట. ఆభాసః-చిదాభాసుడు, ధియః-బుద్ధికంటె, పృథక్-భిన్నముగా, నాస్తిహి-లేడుగదా. అనగా లేడనియంటివేనియనుట. ఉక్తం-ఈచెప్పబడినది, అల్పమేవ-స్వల్పమేయగును. అనగా నిట్లుచెప్పటవలన బ్రయోజనము లేదనుట. ధీరపి-బుద్ధియు, స్వదేహతః-తనదేహమువలన, ఏవం-ఈప్రకారమగును. అనగా దేహముకంటె నన్యముగా బుద్ధియు లేకపోవుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, మృత్తికయందు బుట్టిన ఘటము, ఆమృత్తికకంటె భిన్నముగాలేనట్లు, బుద్ధియందు బుట్టిన చిదాభాసుడును, ఆబుద్ధికంటె భిన్నముగా లేడుగదా? ఉ. ఇట్లు చెప్పినయెడల, దేహముకంటె భిన్నముగా బుద్ధియులేదని చెప్పవలసినవచ్చును. అనగా నిట్లుచెప్పినయెడల దేహముకంటెనన్యమగుబుద్ధియు సిద్ధించదనెడి ప్రతిబంధిచేత, ఈ యాక్షేపమును సిద్ధాంతి పరిహరించెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ప్రతిబంధిమోచనమునుశంకించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహేమృతేపిబుద్ధిశ్చేచ్ఛాస్త్రాద స్తితథాసతి ।

బుద్ధేరన్యశ్చిదాభాసః ప్రవేశశ్రుతిషుశ్రుతః॥

3౫.

టీ. దేహే-దేహము, మృతేపి-మృతిబొందినను, బుద్ధిః-బుద్ధి, శాస్త్రాత్-శాస్త్రమువలన, అస్తిచేత్-కలదనియంటివేని, తథాసతి-అట్లుగుచుండగా, అనగా శాస్త్రముచే దేహముకంటె నన్యముగా బుద్ధియున్నయెడలననుట. బుద్ధేః-బుద్ధికంటె, అన్యః-అన్యడగు, చిదాభాసః-జీవుడు, ప్రవేశశ్రుతిషు-ప్రవేశశ్రుతులయందు, శ్రుతః-వివరబడుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, దేహముమృతిబొందినను, దేహముకంటె నన్యమగుబుద్ధిగలదని, శ్రుతి సవిజ్ఞానమయోభవతి॥ అనెడి యిర్వాదిశ్రుతి, చెప్పుచు

డలేదా యేమి? ఉ. సరి. శ్రుతిబలమువలన దేహముకంటె నన్యమగు బుద్ధిగల దని యంగీకరించినయెడల, ప్రవేశ శ్రుతులయందు చిదాభాసుడు వినబడుచుండుటవలన ప్రవేశ శ్రుతిబలముచేత, బుద్ధికంటె నన్యడగు చిదాభాసుడు సంగీకరింపవలెనవాడే యగును.

శ్లో॥ ధీయక్తస్యప్రవేశశ్చేన్నైతరేయేధియఃపుథక్ |

ఆత్మాప్రవేశంసంకల్ప్యప్రవిష్టఇతిగీయతే॥

31.

టీ. ధీయక్తస్య=ధీ-బుద్ధితోటి, యక్తస్య - కూడినవానికి, అనగా చిదాభాసునకనుట. ప్రవేశశ్చేత్ - ప్రవేశము వినబడుచున్నదని యంటివేని, నకాదు. ధియః-బుద్ధికంటె, పుథక్-అన్యడగు, ఆత్మా - పరమాత్మ, అనగా కూటస్థుడనుట. ప్రవేశం-ప్రవేశమును, సంకల్ప్య-సంకల్పించి, ప్రవిష్టఇతి-ప్రవేశించినవాడాయెనని, ఐతరేయే-ఐతరేయోపనిషత్తునందు, గీయతే - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, బుద్ధ్యుపాధికుడగు జీవునకే ప్రవేశము వినబడుచున్నదిగాని, బుద్ధికంటె నన్యనకు ప్రవేశము వినబడలేదుగదా? ఉ. బుద్ధికంటె నన్యడగు పరమాత్మ, దేహమందు బ్రవేశించవలెనని సంకల్పించి, ప్రవేశించెనని, ఐతరేయ శ్రుతియందు వినబడుచున్నది.

అవ. ఆశ్రుత్యర్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కథంత్యదంసాక్షదేహంమద్యతేస్యాదితీరణాత్ |

విదార్యమూర్ధసీమానంప్రవిష్టస్సంసరత్యయం॥

32.

టీ. అయం-ఈపరమాత్మ, అనగా కూటస్థుడనుట. సాక్షదేహం - దేహేంద్రియములతోగూడి వర్తించెడి, ఇదం-ఈజడపదార్థరాశి, మద్యతే-చేతనుడగునన్ను విడిపించి, కథంస్యాత్త్వితి - ఎట్లు నిర్వహించునని, ఈరణాత్-ఐతరేయశ్రుతి చెప్పటవలన, మూర్ధసీమానం=మూర్ధ - కపాలత్రయమయొక్క, సీమానం-మధ్యదేశమును, విదార్య-స్వసన్నిధిమాత్రముచేత భేదించి, ప్రవిష్టస్సుక్-దేహమందు బ్రవేశించినవాడగుచు, సంసరతి-జాగ్రదాదికము ననుభవించుచున్నాడు.

తా. ఈ పరమాత్మ, దేహేంద్రియములతోగూడి వర్తించుచుండెడి, ఈజడపదార్థరాశి, చేతనుడగు నన్నువదలి, ఎట్లుని నిర్వహింపజాలదని విచారించి, కపాలత్రయమధ్యదేశమును, స్వసన్నిధిమాత్రముచేత భేదించి, ప్రవేశించినవాడగుచు జాగ్రదాదికము ననుభవించుచున్నాడని, ఐతరేయ శ్రుతియందు వినబడుచున్నది.

శ్లో॥ కథంప్రవిష్టోఽసంగశ్చేత్సృష్టిర్వాస్యకథంవద।

మాయీకత్వంతయోస్తుల్యం వినాశశ్చసమస్తయోః॥ 3౮.

టీ. అసంగః-అసంగాత్మ, కథం-ఎట్లు, ప్రవిష్టశ్చేత్-ప్రవేశించెడివాడగునని యంటివేని, అస్య-ఈయసంగపరమాత్మకు, సృష్టిర్వా-సృష్టియైనను, కథం-ఎట్లా, వద-చెప్పము. తయోః - ఆప్రవేశసృష్టికర్తలకిద్దరికిని, మాయీకత్వం-మాయీకత్వము, తుల్యం-సమానమగును. సమస్తయోః - ఆ యిద్దరికిని, వినాశశ్చ-మాయీకత్వమందు హేతువును. (సమానః) సమానమగును.

రా. ప్ర. అయితే, అసంగుడైన యాత్మకు, బ్రవేశము యుక్తమేట్లుగును?. ఉ. ఈయసంగుడైన పరమాత్మవలన సృష్టియైట్లుగలిగెనోచెప్పము. అనగా నీచోద్యమ సృష్టియందును సమానమేననియభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, సృష్టికర్తయగు పరమేశ్వరుడు మాయీకుడగుటచేత, ఈ దోషములేదని చెప్పురాదాయేమి?. ఉ. సరి. ఈపరిహారము, ప్రవేశించెడి యాత్మయందును సమానమేయగును. అనగా, సృష్టికర్తయందువలెనే, ప్రవేశకర్తయందును మాయీకత్వము సమానముగానున్నదని యభిప్రాయము. మరియు, ఈసృష్టికర్తప్రవేశకర్తలకు మాయీకత్వమందు హేతువును సమానమేయగునని తెలియవలెను.

అవ. దౌపాధికరూపమునకు వినాశకత్వమును ప్రతిపాదించెడి, శ్రు॥ ప్రజ్ఞానఘనపిపై శేభోభూతేభ్యస్సముత్థాయతాన్యేవానువినశ్యంతిప్రత్యేకసంజ్ఞాన్తి॥ అనెడి శ్రుతి నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సముత్థాయేషభూతేభ్యస్తాన్యేవానువినశ్యంతి।

వినష్టిమిత్రైత్రేయ్యై యాజ్ఞవల్క్యైశ్చాచహి॥ 3౯.

టీ. ఏవః-ఈయాత్మ, భూతేభ్యః - పంచభూతకార్యములగు దేహేంద్రియాదిరూపములవలన, సముత్థాయ-జీవత్వాభిమానమునుబొంది, తాన్యేవ-ఆదేహదులు, వినష్టిం-నాశమునుబొందుచుండగా, అనువినశ్యంతి - అనుసరించి నాశమును బొందుచున్నాడని, అనగా జీవత్వాభిమానమును విడుచుచున్నాడనియనుట. యాజ్ఞవల్క్యః-యాజ్ఞవల్క్యఋషి, మైత్రేయ్యై-మైత్రేయియనెడి తనభార్యకొరకు, ఉవాచహి - చెప్పెను. అనగా జెప్పినవాడాయననుట.

రా. ఈ ప్రజ్ఞానఘనరూపుడగు ఆత్మ, ఈదేహేంద్రియాద్యుపాధులచేత నేను జీవుడననెడి యభిమానమునుబొంది, ఆదేహదులు నశించుచుండగా, ఆదేహదులచే జేయబడిన జీవత్వాభిమానమును విడుచుచున్నాడని, ఈ ప్రకారము సోపాధికరూపుడగు చిదాభాసుడు, మోక్షదశయందు నశించునని

యాజ్ఞవల్క్య ఋషిశ్వురుడు, మైత్రేయినైది తనభార్యకొరకు, జెప్పినట్లు, శ్రీబృహదారణ్యకోపనిషత్తునందు వినబడుచున్నది.

అవ. మరియు, ఆ బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందు, శ్రు || అవినాశీవారే యమాత్మానుచ్ఛిత్తిధర్మేతి॥ అనెడి శ్రుతిచేత, ఆసోపాధికురూపుడగు చిదాభాసునికంటె భిన్నుడగు కూటస్థుడు, చూపబడెనని యిష్టించెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవినాశ్యయమాత్మైతి కూటస్థః ప్రవివేచితః।

మాత్రాసంసర్గత్యైవ మసంగత్వస్యకీర్తనాత్॥ ౪౦.

టీ. అయం-ఈ, ఆత్మా-ఆత్మ, అవినాశీతి- నాశములేనివాడని చెప్పెడి శ్రుతిచేత, కూటస్థః-కూటస్థుడు, ప్రవివేచితః-విభజించి చూపబడెను. (అస్య) ఈ యాత్మకు, మాత్రాసంసర్గతి= మాత్రా-దేహదులతోటి, అసంగత్యతి-సంబంధములేదని, ఏవం-ఈప్రకారము, అసంగత్వస్య - నిస్సంగత్వముయొక్క, కీర్తనాత్-కీర్తనమువలన, అనగా నీయాత్మకు దేహదులతోటి సంబంధములేదని చెప్పటవలన ననుట.

తా. మరియు, ఈ యాత్మ, నాశములేనివాడనైది యర్థముగల, శ్రు॥ అవినాశీవారేయమాత్మానుచ్ఛిత్తిధర్మేతి॥ అనెడి బృహదారణ్యకశ్రుతిచేత, కూటస్థుడు, విభజించి చూపబడెను. మరియు, శ్రు || మాత్రాసంసర్గస్త్యస్యభవతి॥ అనెడి శ్రుతిచేత ఈయాత్మకు దేహదులతోటి సంబంధములేదని, చెప్పబడెను. అనగా, ఈ యాత్మకు నాశములేకపోవుటకు, అసంగత్వమే హేతువగుననియు బృహదారణ్యకశ్రుతియందు జెప్పబడెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ జీవాపేతంవావకీలశరీరం మ్రియతేనసః।

ఇత్యత్రనవిమోక్షోర్ధః కింతులోకాంతరేగతిః॥ ౪౧.

టీ. జీవాపేతం-జీవరహితమగు, అనగా జీవునిచే విడువబడినట్టి యనుట. శరీరంవావకీల-శరీరమే, మ్రియతే-మృతినిబొందుచున్నది. సః-అజీవుడు, నమ్రియతేతి-మృతినిబొందడని చెప్పెడి, అత్ర - ఈశ్రుతియందు, విమోక్షః-మోక్షవిషయముగాగల, అర్ధః-అర్థము, న - కాదు. కింతు - మరియుమనగా, లోకాంతరే - పరలోకమందు, గతిః-గతియగును. అనగా దేహాంతరప్రాప్తి విషయముగా గలదగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రు॥ జీవాపేతం వావకీలేదం మ్రియతే నజీవోమియతే॥ అనెడి శ్రుతిచేత, సోపాధికుడగు జీవునకును నాశములేదని ప్రతిపాదించబడుటకు గారణమేమి?. ఉ. జీవునిచే విడువబడిన శరీరము మాత్రమే మృతినిబొందుచున్నదనియు, జీవునకు మృతిలేదనియు, ఈశ్రుతిచెప్పుచున్నది.

ఈశ్రుతి, జీవునకు దేహంతరప్రాప్తిని జెప్పచున్నదేగాని, మోక్షవిషయమును జెప్పలేదు. అనగా నీశ్రుతి, జీవునకు దేహంతరప్రాప్తిని జెప్పచున్నదేగాని, జీవునకు మోక్షదశయందు నాశములేదనెడి విషయమును చెప్పలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నాహంబ్రహ్మేశీబుధ్యేతసవినాశీతిచేన్నతత్ |

సామానాధికరణ్యస్యబాధాయామపిసంభవాత్ ||

౪౨.

టీ. సః-ఆ, వినాశీ-వినాశముగలజీవుడు, అహం - నేను, బ్రహ్మేశీ-బ్రహ్మమునైతి నని, నబుధ్యేతీతిచేత్ - ఎరుగనేరడని యంటివేని, బాధాయామపి-బాధయందును, సామానాధికరణ్యస్య - సామానాధికరణ్యము, సంభవాత్-సంభవించుటవలన, తత్-ఆపక్షము, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, జీవునకు వినాశముగలిగెడివత్సవందు, వినాశికినవి నాశి దేకత్వము విరోధమగుటచేత, అట్టిజీవునకు, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారముగల, వినాశములేని బ్రహ్మతాదాత్మ్యజ్ఞానమెట్లుగలుగును?. ఉ. ముఖ్యసామానాధికరణ్యములేని హేతువుచేత వినాశముగల ఆ జీవుడు, నేను బ్రహ్మమునైతి నని, బ్రహ్మరూపునిగా తన నెరుగనేరడని చెప్పరాదు. ప్ర. అది యేమి?. ఉ. ముఖ్యసామానాధికరణ్యములేకపోయినను, బాధయందు సామానాధికరణ్యము సంభవించుటవలన, జీవభావబాధచేత బ్రహ్మభావమునుబొందుటకు శక్యమగునని తెలియవలెను.

అవ. బాధసామానాధికరణ్యముచేత, వాక్యార్థజ్ఞానప్రకారము, వార్తికకారులచేత దృష్టాంతసహితముగా జెప్పబడెనని, ఈయర్థమును, ఆవార్తికకారవాక్యోదాహరణ పూర్వకముగా బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ యాయంస్థాణుఃపుమానేష పుంధియాస్థాణుధీరివ |

బ్రహ్మస్మీతియాశ్యేషాహ్యహంబుద్ధిః పుంధ్యతే ||

౪౩.

టీ. యః-సి, అయం-ఈ, స్థాణుః-మోడుగలదో, ఏషః-ఏడు, పుమాన్-పురుషుడనెడి, పుంధియా-పురుషత్వబోధచేత, స్థాణుధీరివ-స్థాణుత్వబుద్ధి నివర్తించినట్లు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, అస్మీతి - నేనైతి ననెడి, ధియా - బోధచేత, ఏషా-ఈ, అహంబుద్ధిరపి-అహం - నేనుకర్తననెడి, బుద్ధిరపి-బుద్ధియు, నివర్త్యతే-నివర్తించబడుచున్నది.

తా. వా॥ స్థాణురేషఃపుమాన్=ఈస్థాణువుగాదోచునది పురుషుడనెడి వాక్యమందు, పురుషత్వబోధచేత స్థాణుత్వబుద్ధి, నివర్తించుచున్నది. ఇది, సామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వమందు దృష్టాంతమగును. ఈప్రకారమే,

(అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి బోధచేత నేను కర్తవ్యతననెడి యిత్యాది భూపముగల సర్వసంసారబుద్ధియు నివర్తించుచున్నది.

శ్లో॥ వైష్ణవస్మిన్ సద్భావప్రేమమాచార్యైస్స విష్ణుమీరితం ।

సామానాధికరణ్యసృజాధార్థత్వమతోస్తుతత్ ॥ ౪౪.

టీ. ఏవం-ఈచెప్పబడిన ప్రకారము, ఆచార్యైః- సురేశ్వరాచార్యుల చేత, వైష్ణవస్మిన్ సద్భావప్రేమ - వైష్ణవస్మిన్ సద్భావప్రేమనెడి గ్రంథమందు, సామానాధికరణ్యసృ - సామానాధికరణ్యముయొక్క, బాధార్థత్వం - బాధార్థత్వము, స్పష్టం-స్పష్టముగా, ఈరితం-చెప్పబడెను. అతః - ఆకారణమువలన, తత్-ఆసామానాధికరణ్యబాధార్థత్వము, అస్తు- నేను బ్రహ్మమునైతి ననెడి వాక్యమందగుగాక.

తా. ఈచెప్పబడిన ప్రకారము, వార్తికకారులగు సురేశ్వరాచార్యుల చేత వైష్ణవస్మిన్ సద్భావప్రేమనెడి గ్రంథమందు, సామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వము, స్పష్టముగా చెప్పబడెను. ప్ర.సరి. ఇట్లుచెప్పటచేత ఫలితమేమి?. ఉ. ఆకారణమువలన, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి వాక్యమందు, ఆసామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వము గలుగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సర్వంబ్రహ్మేతి జగతా సామానాధికరణ్యవత్ ।

అహంబ్రహ్మేతి జీవేన సమానాధికృతిర్భవత్ ॥ ౪౫.

టీ. సర్వంబ్రహ్మేతి - సర్వజగంబును బ్రహ్మమగుననెడి యగమగల వాక్యమందు, జగతా-జగంబుతోటి, సామానాధికరణ్యవత్ - సామానాధికరణ్యమువలె, అహంబ్రహ్మేతి - నేను బ్రహ్మమైతి ననెడి వాక్యమందు, జీవేన-జీవునితోటి, సమానాధికృతిః-సామానాధికరణ్యము, భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈ ప్రకారము శ్రుతులయందెచ్చటను, సామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వము గనబడలేదేమి?. ఉ. సర్వజగంబును బ్రహ్మమగుననెడి యర్థమగల, శ్రు॥ సర్వంబ్రహ్మేతి హ్యైవాహి ॥ అనెడి శ్రుతియందు, జగంబుతోటి సామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వము బూడబడుచున్నది. అటువలెనే, నేను బ్రహ్మమునైతి ననెడి యర్థమగల, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి వాక్యమందును జీవునితోటి, సామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సామానాధికరణ్యసృజాధార్థత్వం నిరాకృతం ।

ప్రయత్నతో వివరణే కూటస్థస్య వివక్షయా ॥ ౪౬.

టీ. కూటస్థస్య-కూటస్థునియొక్క, వివక్షయా-వివక్షచేత, అనగా కూ

టస్థుని జెప్పవలెన నెడి యిచ్చ చేసనుట. సామానాధికరణ్యస్య- సామానాధికరణ్యముయొక్క, బాధార్థత్వం-బాధార్థత్వము, వివరణే- వివరణమ నెడి గ్రంథమందు, ప్రయత్నతే?-ప్రయత్నమువలన, నిరాకృతం- నిరాకరింపబడెను. అనగా బాధసామానాధికరణ్య నిరాకరణ పూర్వకముగా ముఖ్యసామానాధికరణ్యము జెప్పబడెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, వివరణాచార్యులచేత, బాధసామానాధికరణ్యము నిరాకరింపబడుటకు కారణమేమి?. ఉ. ఆవివరణాచార్యులు, అహంశబ్దముచేత కూటస్థుని జెప్పటకు ఇచ్చయించినవారగుచు, వివరణమ నెడి గ్రంథమందు ప్రయత్నముచేత, సామానాధికరణ్యముయొక్క బాధార్థత్వమును, నిరాకరించిరి.

అవ. కూటస్థునియొక్క వివక్షచేసని చెప్పబడినయర్థము నిష్పడువివరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శోధితత్వంపదార్థోయఃకూటస్థోబ్రహ్మరూపతాం|

తస్యవక్తుంవివరణేతథోక్తమితరత్రచ॥

౪౭.

టీ. శోధితః-బుద్ధ్యాదులవల్ల విభజింపబడిన, త్వంపదార్థః - త్వంపదలక్ష్యార్థభూతుడగు, యః-ఏ, కూటస్థః- చెప్పబోయెడిలక్షణముగల కూటస్థుడుగలడో, తస్య-ఆకూటస్థునకు, బ్రహ్మరూపతాం-సత్యాదిలక్షణముగల బ్రహ్మరూపత్వమును, వక్తుం-చెప్పటకొరకు, వివరణే- వివరణగ్రంథమందును, ఇతరత్రచ-ఇతరగ్రంథములందును, తథా-అప్రకారము, అనగా బాధసామానాధికరణ్యనిరాకరణపూర్వకముగా ముఖ్యసామానాధికరణ్యమనుట. ఉక్తం-చెప్పబడెను.

తా. బుద్ధ్యాదులవలన విభజించియెరుగబడిన, త్వంపదలక్ష్యార్థమగునట్టియు, ఇక జెప్పబడెడి లక్షణముగల ఏకూటస్థుడుగలడో, ఆకూటస్థునకుసత్యాదిలక్షణముగల బ్రహ్మరూపత్వమును జెప్పటకొరకు, వివరణాది గ్రంథములయందు, బాధసామానాధికరణ్య నిరాకరణపూర్వకముగా ముఖ్యసామానాధికరణ్యము జెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, కూటస్థునకు బ్రహ్మముతో వైకృతమును సంభావించుట కొరకు, కూటస్థశబ్దముచేత దెలుపబడెడి యర్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహేంద్రియాదియక్తస్యజీవాభాసభ్రమస్యయా|

అధిష్ఠానచిత్తస్సైషాకూటస్థోత్రవివక్ష్యతే॥

౪౮.

టీ. దేహేంద్రియాదియక్తస్య = దేహ-స్థూలదేహముతోటియు, ఇం

ద్రుయ - ఇంద్రియములతోటియు, ఆది-మనస్సు మొదలగు వానితోటియు, యుక్తస్య-కూడినట్టి, అనగా శరీరద్వయముతోటి గూడినట్టియనుట. జీవాభాసభ్రమస్య = జీవాభాస-చిదాభాసరూపమగు, భ్రమస్య-భ్రమమునకు, యా-అధిష్ఠానచితిః - ఆధార చైతన్యముగలదో, సైమా - ఆయాచైతన్యము, అత్ర-ఇక్కడ, అనగా వేదాంతములయందనుట. కూటస్థః-కూటస్థుడని, వివక్ష్యతే-చెప్పబడిచ్యయింపబడుచున్నది.

తా. దేహేంద్రియాదిరూపమగు శరీరద్వయముతో గూడినట్టి చిదాభాసరూపభ్రమమునకు, ఏయధిష్ఠానచైతన్యముగలదో, ఆయధిష్ఠానచైతన్యము, వేదాంతములయందు, కూటస్థశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు, బ్రహ్మశబ్దార్థమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ జగద్భ్రమస్యసర్వస్యయదధిష్ఠానమీరితం।

త్రయ్యం తేషుతదత్రస్యాద్భ్రహ్మశబ్దవివక్షితం॥ ౪౯.

టీ. సర్వస్య-సకలమగు, జగద్భ్రమస్య-జగద్భ్రాంతికి, అనగా సర్వజగత్కల్పనమునకునుట. యత్-ఏ, అధిష్ఠానం - ఆధారచైతన్యము, త్రయ్యం-తేషు-వేదాంతములయందు, ఈరితం-చెప్పబడెనో, తత్-ఆచైతన్యము, అత్ర-ఇక్కడ, బ్రహ్మశబ్దవివక్షితం = బ్రహ్మశబ్ద - బ్రహ్మశబ్దముచేత, వివక్షితం-చెప్పబడిచ్యయింపబడునది, స్యాత్ - అగును.

తా. మరియు, సర్వజగత్కల్పనమునకు అధిష్ఠానమగు, ఏచైతన్యము వేదాంతములయందు నిరూపింపబడెనో, ఆచైతన్యమిచ్చట, బ్రహ్మశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు జీవునకు కల్పితత్వమును కైముతికన్యాయముచే సాధించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏకస్మిన్నేవచైతన్యే జగదారోప్యతేయదా।

తదాతదేకదేశస్య జీవాభాసస్యకాకథా॥ ౫౦.

టీ. ఏకస్మిన్-ఒక్కటియగు, చైతన్యఏవ-చైతన్యమందే, యదా - ఎప్పుడు, జగత్-ప్రపంచము, ఆరోప్యతే-ఆరోపించబడెనో, తదా-అప్పుడు, తదేకదేశస్య-తత్-ఆజగంబునందు, ఏకదేశస్య- ఏకదేశగతమగు, జీవాభాసస్య=చిదాభాసనియొక్క, కథా-కథ, కా - ఏమి. అనగా చిదాభాసుడు కల్పించబడెనని చెప్పవలసినపనిలేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, జీవునకు ఆరోపితత్వము సిద్ధించకపోవుచుండగా, జీవాభ్రాంతికి అధిష్ఠానచైతన్యము కూటస్థుడని చెప్పట యుక్తమెట్లుగును? ఉ.

ఒక్కటియగు చైతన్యమందే సర్వజగంబును కల్పించబడినప్పుడు. ఆజగంబు నందు ఒకప్రదేశమందుండెడి చిదాభాసుడు, కల్పితుడగుననెడి విషయమును చెప్పవలసినపనిలేదు. ఆజగంబయొక్క ఏకదేశమందు చిదాభాసుడు వర్తింపచున్నాడనెడివిషయము, శ్రు॥ అనేనజేపేనాత్మనానుప్రవిశ్య॥ ఇత్యాదిశ్రుతిసీద్ధమైయున్నది.

శ్లో॥ జగత్తదేకదేశాఖ్యసమారోప్యస్యభేదతః।

తత్త్వంపదార్థాభిన్నస్తోవస్తుప్రేక్షికతాచితే॥ ౫౧.

టీ. జగత్తదేకదేశాఖ్యసమారోప్యస్య=జగత్-జగంబునునట్టియు, తత్-ఆజగంబయొక్క, ఏకదేశ-ఏకదేశమనునట్టి, ఆఖ్య - పేర్లుగల, సమారోప్యస్య-సమారోప్యమయొక్క, భేదతః-భేదమువలన, తత్త్వంపదార్థా - తత్త్వంపదార్థములగు బ్రహ్మకూటస్థులు, భిన్నా-భిన్నములు, స్తో-అగుచున్నవి. వస్తుతస్తువాస్తవమువలననో, చితే-చిత్తునకు, అనగాచైతన్యమునకనుట. ఏకతా-ఏకత్వమగును. అనగా చైతన్యమొక్కటియే యగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, జగంబునకు అధిష్ఠానచైతన్య మొక్కటియగుటవలన, తత్త్వంపదార్థములగు బ్రహ్మకూటస్థులకు భేదములేకపోవుచుండగా, తత్త్వంపదార్థములకు పునరుత్పిదోషముగలుగదాయేమి? ఉ. ౧. జగంబునునట్టియు, ౨. ఆజగంబయొక్క ఏకదేశమనునట్టి, ఉపాధిభేదమువలన, తత్త్వంపదార్థములకు భేదముగలిగియున్నట్లు తోచుచున్నదేగాని, వాస్తవముచేత చైతన్యమొక్కటియే యగును. అనగాబ్రహ్మకూటస్థజ్ఞములచేత వ్యవహరింపబడెడిచైతన్యమొక్కటియేయగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ కర్తృత్వాదీన్నుద్ధిస్తర్కాస్సూర్త్యాఖ్యాంచాత్మరూపతాం।

దధద్విభాతిపురతఆభాసోఽతోభ్రమోభవేత్॥ ౫౨.

టీ. ఆభాసః-చిదాభాసుడు. బుద్ధిధర్మాః=బుద్ధి - అంతఃకరణముయొక్క, ధర్మాః-ధర్మములగు, కర్తృత్వాదీ - కర్తృత్వభోక్తృత్వ ప్రమాతృత్వాదులను, స్ఫూర్త్యాఖ్యా-స్ఫూర్ణలక్షణముగల, ఆత్మరూపతాంచ-ఆత్మరూపత్వంబును, దధత్సే-ధరించినవాడగుచు, పురతః- ఎదుట, అనగా స్పష్టముగాననుట. నిఘాతి-తోచుచున్నాడు. అతః-ఆకారణమువలన, ఆభాసః - చిదాభాసుడు, భ్రమః-భ్రాంతి, అనగా కల్పితుడనుట. భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, శుక్తిరజితాదికమువలె, అధిష్ఠానారోప్య ఉభయధర్మవత్త్వము గనబడమివలన, చిదాభాసునకు కల్పితత్వమెట్లు సిద్ధించును? ఉ. ఉపాధియగు బుద్ధిద్వారా, కల్పించబడుచుండెడి, కర్తృత్వభోక్తృత్వ ప్రమా

తృత్యాయలను, మరియు, స్ఫురణలక్షణమగు ఆత్మరూపత్వంబును ధరించినవాడగుచు, ఈచిదాభాసుడు స్పష్టముగా నెదుట దోచుచున్నాడు. ఆకారణమువలన, ఈచిదాభాసుడు, (భృమము) కల్పితుడగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కాబుద్ధిఃకోయమాభాసఃకోవాత్మాత్రజగత్కథం॥

ఇత్యనిర్ణయతోమోహోమేయస్సంసారకృష్యతే॥ ౫౩.

టీ. బుద్ధిః-బుద్ధి, కా-ఎద్ది. అయం-ఈ, ఆభాసః - చిదాభాసుడు, కః-ఎవడు. ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, కోవా-ఎవడో. అత్ర-ఈయాత్మయందు జగత్-ప్రపంచము, కథం - ఏప్రకారముగా నుండెను. ఇతి- ఈప్రకారముగా, అనిర్ణయతః-బుద్ధ్యాదిస్వరూపనిశ్చయములేమివలన, మోహః-మోహము, మేయః-విడువదగిన, సంసారః-సంసారముగా, ఇవ్యతే-పొందబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈభృమంబునకుకారణమేమి? ఉ. బుద్ధియనగా నెద్దియనియు, ఈచిదాభాసుడనగా నెవ్వడనియు, కూటస్థాత్మయనగా నెవ్వడనియు, ఈయాత్మయందు జగంబేప్రకారముగా నుండెననెడి, ఇవిధవిచారపూర్వకముగా, బుద్ధ్యాదిస్వరూపనిశ్చయము లేకపోవుటచేత గలిగెడి మోహమే, విడువదగిన సంసారముగా బ్రవర్తించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ బుద్ధ్యాదీనాంస్వరూపంయోవివినక్తిసతత్త్వవిత॥

సఏవముక్తృత్యేవంవేదాంతేషువిశిష్టయః॥ ౫౪.

టీ. యః-ఏపురుషుడు, బుద్ధ్యాదీనాం- బుద్ధ్యాదులయొక్క, స్వరూపం-స్వరూపమును, వివినక్తి-విభజించియేరుగుచున్నాడో, సః-ఆపురుషుడు, తత్త్వవిత-తత్త్వవేత్తయగును. సఏవ-వాడే, ముక్తృతి-అవిద్యావిముక్తుడనియు, ఏవం-ఈప్రకారము, వేదాంతేషు-వేదాంతములయందు, వినిశ్చయః-నిశ్చయమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈభ్రాంతిని, నివర్తింపజేయునదెదియో జెప్పము? ఉ. బుద్ధ్యాదులయొక్క స్వరూపములను విభజించి యెరిగెడివివేకమే, ఈభ్రాంతిని నివర్తింపజేయును. ఆబుద్ధ్యాదులయొక్క స్వరూపములను విభజనలక్షణముచే నెరిగెడి వివేకముగలవాడే జ్ఞానియనియు, అట్టి వివేకముచేతనే సంసారబంధమునుంచి విడువబడునని, వేదాంతములయందు నిశ్చయింపబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఏవంచసతిబంధస్సాగ్రతఃస్యేత్యాదికుతర్కజాః॥

విడంబనాదృఢంఖండ్యాఃఖండనోక్తీప్రకారతః॥ ౫౫.

టీ. ఏవంచ-సతి-ఈప్రకారమగుచుండగా, కస్య-ఎవనికి, బంధః-బంధము, స్యాత్-అగునోనెడి, ఇత్యాదికుతర్కజాః- ఇత్యాది - ఇదిమొదలగు,

కుతర్క-కుతర్కములవలన, జాతి-పుట్టిన, విడంబనాః - పరిహాసవిశేషములు, ఖండనోత్తిప్రకారతః=ఖండన - ఖండనమనెడిగ్రంథముయొక్క, ఉత్తిప్రకారతః-వాక్యములప్రకారము, అనగాహర్షమిత్రులచే జేయబడిన ఖండనగ్రంథ స్థితవాక్యములచేననుట. దృఢం-దృఢముగా, ఖండ్యాః - ఖండింపదగినవగును.

తా. ఈప్రకారము బంధమోక్షములు రెండును అవివేకములముగా గలవైనయెడల, అదైవత వాదమందు, బంధంబెవనికనియు, మోక్షంబెవనికనియు నిట్లుతార్కికులచే జేయబడెడి కుతర్కములను మూలముగాగల పరిహాస విశేషములను, హర్షమిత్రులచేత జేయబడిన ఖండనమనెడి గ్రంథమందుజెప్పబడిన యుక్తులచేత ఖండించవలెను.

అవ. ఇట్లు, శ్రుతియుక్తులచేత కూటస్థుని బుద్ధ్యాచలవలనవిభజించిచూపి, పురాణములయందును, ఆకూటస్థవివేకము జేయబడెనని, ఇప్పుడాపురాణగత శ్లోకత్రయమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వృత్తేసాక్షితయావృత్తిప్రాగభావస్యచస్థితః।

బుభుత్సాయాస్తథాజ్ఞోస్థిత్యాభాతాఽజ్ఞానవస్తునః॥ ౫౬.

టీ. వృత్తే-కామాదివృత్తిని, వృత్తిప్రాగభావస్యచ=వృత్తి-ఆకామాదివృత్తియొక్క, ప్రాగభావస్యచ-ప్రాగభావమునకును, అనగా నాకామాదివృత్త్యవయముకంటె బూర్వమావృత్తియొక్క లేమికిననుట. బుభుత్సాయాః-జిజ్ఞాసకును, సాక్షితయా-సాక్షిభావముచేత, స్థితః-చిద్రూపుడగు శివుడుస్థితినిబొందుచున్నాడు. (తతఃపూర్వం) అంతకంటె బూర్వము, అజ్ఞః - వివేకము లేనివాడను, అస్థీతి-వలెనని యనుభవంపబడుచుండెడి, అజ్ఞానవస్తునః-అజ్ఞానమునకు, సాక్షితయా సాక్షిత్యముచేత, ఆభాతా - శ్రుకాశకుడగుచున్నాడు.

తా. కామాదివృత్తి, ఉదయించుచుండగా నావృత్తికి సాక్షిత్యముచేతను, మరియు, ఆకామాదివృత్తి ఉదయించుటకంటె బూర్వము, ఆవృత్తియొక్క ప్రాగభావమునకు సాక్షిత్యముచేతను, మరియు, జిజ్ఞాసగలుగుచుండగా, ఆజిజ్ఞాసకు సాక్షిత్యముచేతను, అంతకు బూర్వమెరుగనివాడైనైతనిని యనుభవంపబడుచుండెడి అజ్ఞానమునకు సాక్షిత్యముచేతను, ఈప్రకారముగా జ్ఞానవస్తువగు శివునకంతటను, స్థితిగలిగియున్నది.

శ్లో॥ అసత్యాలంబనత్వేనసత్యస్సర్వజడస్యతు।

సాధకత్వేనచిద్రూపస్సదాప్రేమాస్మదత్వతః॥ ౫౭.

టీ. (సచ) ఆజ్ఞానవస్తువగు శివుడు, అసత్యాలంబనత్వేన=అసత్య-అసత్యమగు జగంబునకు, ఆలంబనత్వేన-అధిస్తానత్వముచేత, సత్యః- సత్యస్వరూ

పుడగును. సర్వజడస్యతు=సర్వ-సకలమగు, జడస్యతు - జడపదార్థరాశికి, సాధకత్వేన-సాధకత్వముచేత, అనగా సర్వజడపదార్థరాశిని ప్రకాశింపజేయుట వలనననుట. చిద్రూపః-జ్ఞానస్వరూపుడగును. సదా- సర్వకాలములయందును, ప్రేమాస్పదత్వతః=ప్రేమ-స్నేహమునకు, ఆస్పదత్వతః - విషయుడగుటవలన, (ఆనందరూపః) ఆనందరూపుడగును. ఈపదము పరస్మైకమందు గలదు.

తా. మరియు, ఆప్రత్యగ్భూత్యనెడి శివుడు, అసత్యమగు సర్వజగంబునకు అధిష్ఠానత్వముగానుండుటచేత సత్యస్వరూపుడగును. మరియు, సర్వజడపదార్థరాశిని ప్రకాశింపజేయుటవలన సాధకుడగుటచేత, చిద్రూపుడగును. మరియు, సర్వదా ప్రేమవిషయుడగుటవలన, ఆనందరూపుడగును.

శ్లో॥ ఆనందరూపస్సర్వార్థసాధకత్వేన హేతునా॥

సర్వసంబంధవత్త్వేన సంపూర్ణశ్శివసంజ్ఞితః॥

౫౮.

టీ. ఆనందరూపః-ఆనందరూపుడగునని పూర్వశ్లోకముతో నన్వయము. సర్వార్థసాధకత్వేన=సర్వార్థ-సకలజడపదార్థరాశికి, సాధకత్వేన - సాధకత్వమనెడి, హేతునా-హేతువుచేతను, సర్వసంబంధవత్త్వేన=సర్వ- సర్వముతో టి, సంబంధవత్త్వేన-సంబంధముగలిగియుండుచేతను, శివసంజ్ఞితః- శివసంజ్ఞగలప్రత్యగ్భూత్య, సంపూర్ణః - పరిపూర్ణుడగును.

తా. మరియు, ఆప్రత్యగ్భూత్యనెడి శివుడు, సర్వజడపదార్థ వర్ణమును ప్రకాశింపజేసెడివాడగుటచేత (అనగా సర్వపదార్థ సాధకుడగుటచేత) సర్వజగంబుతో సంబంధము గలవాడగుటవలన, సంపూర్ణుడని చెప్పబడును. ఇక్కడ అనుమాన ప్రమాణముచే నెరుగవలెను. అది యెట్లనగా, విమతుడగు శివుడు, వృత్త్యాదులకు సాక్షియగుటవలన వృత్త్యాదులవలన భేదము బొందుచున్నాడనియు, ఎద్ది వృత్త్యాదులవల్ల భేదింపబడదో, అద్వివృత్త్యాదికమువలెనే, వృత్త్యాదులకు సాక్షిగాదనియు, మరియు, విమతుడగుశివుడు, మిథ్యయగుజగంబునకు అధిష్ఠానమగుటవలన, అసత్యరజతమునకు అధిష్ఠానమగు శుక్తివలె, సత్యమగుటకు తగుచున్నాడనియు, మరియు, విమతుడగుశివుడు, జడపదార్థరాశిని మాత్రము ప్రకాశింపజేసెడివాడగుటవలన చిద్రూపుడగుననియు, ఎద్ది, చిద్రూపముగాదో, అద్వి, ఘటాదికమువలెనే, సర్వజడపదార్థరాశిని ప్రకాశింపజేయునదిగాదనియు, మరియు, విమతుడగుశివుడు పరప్రేమాస్పదుడగుటవలన పరమానందరూపుడగుననియు, ఎద్ది, పరమానందరూపము గలదిగాదో, అద్వి, ఘటాదికమువలెనే, పరప్రేమాస్పదంబునుగాదనియు, మరియు, విమతుడగుశివుడు, సర్వజడపదార్థరాశిని ప్రకాశింపజేసెడి వాడగుటచేత, సర్వజగంబు

తోటి సంబంధముగలవాడగుటవలన, ఆకాశమువలె పరిపూర్ణుడగుననియు, మరియు, వివతుడగుశివుడు, సర్వమును ప్రకాశింపజేసెడివాడగుటవలన సర్వ సంబంధము గలవాడగుననియు, ఎవడు సర్వసంబంధము గలవాడుగాడో, వాడుదీపాదీకమువలెనే, సర్వమును ప్రకాశింపజేసెడివాడునుంగాడని, ఇట్లు అనుమానప్రమాణము నిక్కడ గ్రహించవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఈయుదాహరింపబడిన పురాణవాక్యతాత్పర్యము నిష్పడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇతిశైవపురాణేషుకూటస్థప్రవివేచితః।

జీవేశ త్వాదిరహితః కేవలస్త్వప్రభశ్శివః॥

౫౯.

టీ. ఇతి-ఈప్రకారము, శైవపురాణేషు - సూతసంగీత మొదలగు శైవపురాణములయందు, జీవేశ త్వాదిరహితః - జీవేశ్వరత్వాదికల్పనారహితుడైనట్టియు, కేవలః-అద్వితీయుడైనట్టియు, స్త్వప్రభః- స్త్వప్రకాశ చైతన్యరూపుడైనట్టియు, శివః-సర్వదా శోభాయమానుడైనట్టి, కూటస్థః - ప్రత్యగత్త్వ, ప్రవివేచితః - విభజనలక్షణముచే దెలుపబడెను.

తా. ఈప్రకారముగా సూతసంగీత మొదలగు శైవపురాణములయందు జీవేశ్వరత్వాది కల్పనారహితుడైనట్టియు. అద్వితీయుడైనట్టియు, స్త్వప్రకాశచైతన్యరూపుడైనట్టియు, సర్వదా శోభాయమానుడైనట్టి కూటస్థత్వ, విభజించి దెలుపబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మాయాభాసేనజీవేశౌకరోతీతిశ్రుతత్వతః।

మాయీకావేవజీవేశౌస్త్వచ్ఛృతౌకాచకుంభవత్॥

౬౦.

టీ. మాయా-మాయాశక్తి, ఆభాసేన-చిదాభాసునిచేత, అనగా చిత్త్రభింబరూపముచేననుట. జీవేశౌ-జీవేశ్వరులను, కరోతీతి - చేయుచున్నదని, అనగా జీవేశ్వరులను నిర్మించుచున్నదని యనుట. శ్రుతత్వతః - శ్రుతిచేవినబడుటవలన, కాచకుంభవత్ = కాచ-గాజమట్టిచే జేయబడిన, కుంభవత్-కుండవలె, స్త్వచ్ఛృ-స్త్వచ్ఛత్వముగల, తా-ఆ, జీవేశౌ - జీవేశ్వరులు, మాయీకావేన - మాయీకులేయగుదురు.

తా. ప్ర. అయితే, పరతత్వము జీవేశ్వరత్వాది రహితమైనదని జెప్పుటకు గారణమేమి?. ఉ. మాయాశక్తి, చిదాభాసునిచేత జీవేశ్వరులను నిర్మించెననియు, మాయయు, నవిద్యయు బ్రహ్మమే యగుచున్నదనియుం జెప్పెడి, శ్రు॥ జీవేశౌవాభాసేన కరోతిమాయాచా విద్యావస్వయసేవ భవతి॥ అనెడి శ్రుతి, మాయకును అవిద్యకును అధీనులగు చిదాభాసులకు మాయీకత్వమును

చెలుపుచున్నది. గనుక, ఈశ్వరజీవులిద్దరును మాయికులగుటచేత, జీవేశ్వర త్యాదికములేనిదే పరతత్వమని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఆజీవేశ్వరులిద్దరును మాయికులైనయెడల, ఆ జీవేశ్వరులకు దేహదులకంటె విలక్షణత్యములే దుగదా?. ఉ. గాజుపట్టిచే జేయబడిన కుండవలె, స్వచ్ఛత్యముగల ఆజీవేశ్వరులిద్దరును మాయికులేయగుదురు. అనగా గాజుచే జేయబడిన కుండకు ఘాసామాన్య వికారమందు భేదములేకపోయినను స్వచ్ఛత్యమందు మృణ్మయములైన ఘటాదులకంటె భేదమున్నట్లు, ఈ యీశ్వర జీవులకును మాయికత్వసామాన్యమందు భేదములేకపోయినను, స్వచ్ఛత్యమందు దేహదులకంటె విలక్షణత్యము గలిగియున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అన్నజన్యంమనోదేహత్వంవచ్చంయద్వత్తద్దేవతే ।

మాయికావపిసర్వస్యాదన్యస్యాత్స్వచ్ఛతాంగతే॥ ౬౧.

టీ. అన్నజన్యం=అన్న-అన్నముచేత, జన్యం-కలిగిన, మనః - మనస్సు, దేహత్-దేహముకంటె, యద్వత్ - ఏప్రకారము, స్వచ్ఛం - స్వచ్ఛత్యమును బొందినదగునో, తద్దేవ-ఆప్రకారమే, తా-ఆజీవేశ్వరులు, మాయికావపి-మాయికులైనను, అన్యస్యాత్-ఇతరమగు, సర్వస్యాత్ - సర్వజగంబుకంటె, స్వచ్ఛతాం-స్వచ్ఛత్యమును, గతా-బొందినవారగుదురు.

తా. ప్ర. అయితే, ౧. ఘటమును, ౨. కాచకుంభమును, గలిగించెడి మృత్తికా విశేషములయందు భేదముండుటవలన, ఆఘటకాచకుంభములకు రెంటికిని భేదముండుట ఉచితమేయగుగాని, జగజ్జీవేశ్వరభేదపేతువగు మాయకు ఏకత్యవగుచుండగా, ఆజీవేశ్వరులకు జగంబుకంటె విలక్షణత్యము గలదని చెప్పుట, ఉచితమెట్లుగును?. ఉ. ౧. దేహము, ౨. మనస్సు, ఈరెండు నన్నమువలనబుట్టినవైనను, అందు మనస్సు, ఏప్రకారముగా దేహముకంటె స్వచ్ఛత్యము గలదగునో, ఆప్రకారమే ఆజీవేశ్వరులు మాయికులైనను, ఇతర సర్వజగంబుకంటె స్వచ్ఛత్యమును బొందినవారగుదురు. అనగా దేహమనంబులు రెండు నన్నమువలనబుట్టినవైనను స్వచ్ఛత్యముచేత నారెంటికిని భేదము గలిగియున్నట్లు, మాయవలన గలిగిన జీవేశ్వరజగంబులలో, జీవేశ్వరులిద్దరును, స్వచ్ఛత్యముచేత జగంబుకంటె భేదముగలవారగుదురని యభిప్రాయము. గాజుపట్టిచే చేయబడిన కుండ, కాచకుంభమనబడును.

శ్లో॥ చిద్రూపత్వంచసంభావ్యంచిత్రేన్వనైవప్రకాశనాత్ ।

సర్వకల్పనశక్త్యామామాయాయాదుషకరంనసా॥ ౬౨.

టీ. చిత్రేన్వనైవ-చిత్రస్వరూపత్వముచేతనే, ప్రకాశనాత్ - ప్రకాశించు

చుండుటవలన, చిద్రూపత్వంచ-చిద్రూపత్వంబును, సంభావ్యం-భావింపదగిన దగును. సర్వకల్పనశక్త్యా యాః సర్వ- సర్వమును, కల్పన - కల్పించుటకు, శక్త్యా యాః శక్తివంతమగు, మాయాయాః-మాయకు, దుష్కరం - దుష్కరమైనది, అనగా జేయుటకు శక్యముగానిదనుట. నహి-లేదుగదా.

తా. ప్ర. సరి. జీవేశ్వరులకు కావకుంభాదులవలె స్వచ్ఛత్వముగాక. ఆజీవేశ్వరులకు చిద్రూపత్వమెక్కడిది? ఉ. ఆజీవేశ్వరులిద్దరును చిద్రూపత్వముచేత బ్రహ్మించుచుండుటవలన, ఆజీవేశ్వరులకు చిద్రూపత్వంబును భావింపదగినదేయగును. అనగా ననుభవమువలన, జీవేశ్వరులు చిద్రూపులని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, మాయికులగు జీవేశ్వరులు చిద్రూపత్వముచేత ప్రకాశించుచుండుట, యుక్తమెట్లుగును? ఉ. సర్వమును కల్పించుటకు శక్తివంతమగుమాయకు, సాధ్యముగానిదెద్దియలేదు. అనగా, నామాయకు దుర్లుట కారిత్యముండుటచేత, నామాయ, చేతనులగు జీవేశ్వరులనుకల్పించుట, యుక్తమేయగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈచెప్పబడినయర్థము నివ్వడు, కైముఖిన్యాయముచేత దృఢీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్మన్నిద్రాపిజీవేశాచేతనాస్వప్నగాస్మజేత్ |

మహామాయాస్వజత్యేతావిత్యాశ్చర్మకంమిత్రే॥ ౬౩.

టీ. అస్మన్నిద్రాపి=అస్మత్-మనయొక్క, నిద్రాపి - నిద్రయే, స్వప్నగా=స్వప్న-స్వప్నమును, గా-పొందినట్టియ, చేతనా - చేతనులైన, జీవేశా-జీవేశ్వరులను, స్మజేత్-స్మప్తించును. అనగా స్మప్తించుచున్నదనుట. మహామాయా-సర్వమునుకల్పించెడిమాయాశక్తి, సతా - ఈజీవేశ్వరులను, స్వజత్యే-స్మప్తించుచున్నదనెడి, అత్ర- ఈవిషయమందు, తే-నీకు, ఆశ్చర్యం- ఆశ్చర్యము, కిం-ఏమి. అనగా నిదియొకయాశ్చర్యవిషయముగాదనుట.

తా. మననిద్రయే, స్వప్నగతులైనట్టియ, చేతనులైన జీవేశ్వరులనుస్మప్తించుచుండగా సర్వమును కల్పించెడి మహామాయాశక్తి, ఈ జీవేశ్వరులను స్మప్తించెనుటయందు, నీకాశ్చర్యమేమి. ఇచ్చట నిద్రయనగా, సుషుప్తిసంబంధమగుమాయయని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సర్వజ్ఞత్వాదికంచేతేకల్పయిత్యాదర్శయేత్ |

ధర్మిణంకల్పయంత్యాస్మిన్భారోధర్మకల్పనే॥ ౬౪.

టీ. (మాయా) మాయాశక్తి, ఈశే- ఈశ్వరునియందు, సర్వజ్ఞత్వాదికంచ-సర్వజ్ఞత్వాది ధర్మరాశినియ, కల్పయిత్యా- కల్పించి, ప్రపదర్శయేత్-

చూపెను. అనగా బాపుచున్నదనుట. ధర్మిణు-ధర్మిని, కల్పయంత్యా? - కల్పనముచేసినదానికి, ధర్మకల్పనే-ధర్మ-ధర్మమును, కల్పనే-కల్పించుటయందు, భార్య-భారము, క? - ఏమి, స్వాత్ - అగును. అనగా కొంచెమైనను భారము లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈశ్వరుడును మాయికుడైనయెడల, ఆయాశ్వరునకును, జీవునకువలె, కించిద్ జ్ఞత్వమే గలిగియుండవలయుగాని, సర్వజ్ఞత్వాదికమండరాదుగదా?. ఉ. ఆమహామానూషక్తియే, ఈశ్వరునియందు, సర్వజ్ఞత్వాదికమును కల్పించి చూపుచున్నది. అనగా నామహామాయయే, సర్వజ్ఞత్వాదికంబునుంగూడ, కల్పించెనని తెలియవలెను. ఇందుకుఉపపత్తినిజెప్పెద వినుము. ధర్మయగు ఈశ్వరునికల్పించిన మాయాశక్తికి, ధర్మమగు సర్వజ్ఞత్వాదికమును కల్పించుటయందు కొంచెమైనను భారములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కూటస్థేప్యతిశంకాస్యాదితిచేన్మాతీశంక్యతాం॥

కూటస్థమాయికత్వేతుప్రమాణంనహివిద్యతే॥

౬౫.

టీ. కూటస్థే-కూటస్థాత్మయందును, అతిశంకా-అతిశంక, అనగా మాయికత్వవ్యాప్తియనుట. స్వాదితిచేత్-కలుగుననియంటివేని, మాతిశంక్యతాం-అతిశంకను జేయకుండువుగాక. అనగా కూటస్థునకు మాయికత్వము గలదని శంకింపరాదనుట. కూటస్థమాయికత్వేతు = కూటస్థ- కూటస్థునకు, మాయికత్వేతు-మాయికత్వమందో, ప్రమాణం-ప్రమాణము, నహివిద్యతే-లేనేలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, జీవేశ్వరులకువలె, కూటస్థునకును మాయికత్వము వ్యాపింపదాయేమి? ఉ. కూటస్థునకు మాయికత్వము గలుగదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. కూటస్థుడు మాయికుడనుటయందు బ్రమాణములేదు. కనుక, కూటస్థుడు మాయికుడని చెప్పరాదు. మాయచేత గల్పించబడినవాడు, మాయికుడని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వస్తుత్వం ఘోషయంత్యస్యవేదాంతాస్సకలాఽపి॥

సపక్షరూపం వస్తుస్యస్మిన్సహంలేత్రకించన॥

౬౬.

టీ. సకలాః - సకలములైన, వేదాంతాఽపి - ఉపనిషత్తులును, అస్య-ఈ కూటస్థునకు, వస్తుత్వం-వస్తుస్వభావమును, ఘోషయంతి - ఘోషించుచున్నవి. అనగా జెప్పుచున్నవనుట. అత్ర-ఈకూటస్థునియొక్క పారమార్థికత్వమందు, సపక్షరూపం - ప్రతిపక్షభూతమగు, అనగా విరోధిరూపమగునట్టియనుట. అన్యత్-ఇతరమైన, వస్తు-వస్తువును, కించన- కొంచెమైనను, నసహంతే-సహింపవు.

తా. ప్ర. అయితే, కూటస్థునకు వాస్తవత్వమందును బ్రహ్మణముబొంద బడుచుండలేదుగదా?. ఉ. సకలవేదాంతములును, ఈకూటస్థునకువస్తుత్వమును ఘోషించుచున్నవి. మరియు, ఈకూటస్థునకు పారమార్థికత్వమందు, విరోధి భూతమగు అన్యవస్తువును కొంచెమైనను వేదాంతములు సహింపవు. అనగా సకలవేదాంతములును కూటస్థునకు అద్వితీయత్వమును జెప్పుచున్నవేగాని, సద్వితీయత్వమును జెప్పుటకు సహింపవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ శ్రుత్యర్థంవిశదీకుర్వోనత రాగద్వచ్చికించన।

తేన తార్కికశంకానామత్రకోఽవసరోవద॥

౬౭.

టీ. శ్రుత్యర్థం=శ్రుతి - ఉపనిషద్వాక్యములయొక్క, అర్థం-అర్థమును, విశదీకుర్కః- విశదీకరించుచున్నాము. తర్కాత్-తర్కమువలన, కించన-కొంచెమైనను, సవచ్చి-చెప్పను. అనగా జెప్పినవారముగామనుట. తేన - ఆకారణముచేత, తార్కికశంకానాం=తార్కిక- తార్కికులచే జేయబడెడి, శంకానాం-ఆక్షేపములకు, అత్ర ఇక్కడ, అవసరః-ఉచితసమయము, కః-ఎద్దయో, వద-చెప్పము. అనగా లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, కూటస్థునకు వాస్తవత్వసాధనమందును, జీవేశ్వరులకు అవాస్తవత్వమందును, శ్రుతులేవరింపబడినవిగాని, తర్కములచేత కొంచెమైనను సాధింపబడలేదుగదా?. ఉ. మేము శ్రుత్యర్థమును విశదీకరించుటకు, ఈగ్రంథమును జేయబూనితిమి. కనుక, తర్కమువలనకొంచెమైననుజెప్పము. అందుచేత తార్కికులచేజేయబడెడి యాక్షేపములకు ఇక్కడ అవకాశము లేదు. అనగా, మేము శ్రుత్యర్థమును విశదీకరించుటకు బ్రవర్తించుటవలన, తర్కోపన్యాసమును జేయవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తస్మాత్తు-తర్కంసంత్యజ్యముముక్షుశ్రుతిమాశ్రయేత్ ।

శ్రుతౌతు చూయాజీవేశౌకరోతీతిప్రదర్శితం॥

౬౮.

టీ. తస్మాత్-అందువలన, ముముక్షుః-మోక్షేచ్ఛగలవాడు, కుతర్కం-కుత్సితతర్కమును, సంత్యజ్య-విడిపించి, శ్రుతిం-శ్రుతిని, ఆశ్రయేత్ - ఆశ్రయించును. శ్రుతౌతు-శ్రుతియందో, మూయా-మూయాశక్తి, జీవేశౌ- జీవేశ్వరులను, కరోతీతి-కల్పనము జేయుచున్నవని, ప్రదర్శితం-చూపబడును.

తా. ప్ర. అయితే, మీరిట్లు శ్రుత్యర్థమును విశదీకరించుటవలన నేమి గలుగునో జెప్పము?. ఉ. అందువలన ముముక్షువుగూడు, కుతర్కమునువిడిపించి, శ్రుతినాశ్రయించును. ప్ర. అయితే, ముముక్షువులకు అనుసంధానము జేయదగిన శ్రుత్యర్థమెట్టిది?. ఉ. మూయాశక్తి జీవేశ్వరులనిద్దరిని కల్పించెనని,

శ్రుతియందు నూపబడును.

శ్లో॥ ఈక్షణాదిప్రవేశాంతాస్సృష్టిరీశకృతాభవేత్ ।

జాగ్రదాదివిమోక్షాంతస్సంసారోజీవకర్తృకః॥

౬౯.

టీ. ఈక్షణాదిప్రవేశాంతాః=ఈక్షణ-వీక్షణమే, అనగా సంకల్పమే యనుట. ఆది-ఆదిగాగలిగినట్టియు, ప్రవేశ-ప్రవేశమే, అంతా-అంతముగా గలిగినట్టి, సృష్టిః - సృష్టి-ఈశకృతాః=ఈశ-ఈశ్వరునిచేత, కృతా-చేయబడినది, భవేత్-అగును. జాగ్రదాదివిమోక్షాంతః=జాగ్రత్- జాగరణావస్థయే, ఆది-ఆదిగాగలిగినట్టియు, విమోక్ష-విదేహము క్రియే, అంతః - అంత్యముగాగల, సంసారః-సంసారము, జీవకర్తృకః=జీవ-జీవునే, కర్తృకః - కర్తనుగాగలది యగును. అనగా జీవనిర్మితంబగుననుట.

తా. మరియు, వీక్షణము (సంకల్పము) ఆదిగాగలిగినట్టియు, దేహమందు బ్రవేశమంతముగాగలిగినట్టిసృష్టి, ఈశ్వరునిచేబేయబడెననియు, జాగ్రత్సృష్టసుషుప్తిబంధమోక్షలక్షణముగల సంసారమంతయు జీవునిచే నిర్మింపబడెనని, శ్రుతియందు చెబుపబడును. ఈయర్థము, తృప్తిదీపముయొక్క నాల్గవశ్లోకతాత్పర్యమందు సమగ్రముగా వ్రాయబడియున్నది. కనుక, ఆయర్థము నిక్కడ గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ అసంగఏవకూటస్థ స్సర్వదానాస్యకశ్చన ।

భవత్యసంశయస్తేన మనస్యేవంవిచార్యతాం॥

౭౦.

టీ. కూటస్థః-కూటస్థాత్మ, సర్వదా-ఎల్లప్పుడును, అసంగఏవ - అసంగుడేయగును. అస్య-ఈకూటస్థునకు, కశ్చన-ఎచ్చియు, అసంశయః-నిస్సంశయముగా, నభవతి-లేదు. తేన-అందుచేత, ఏవం-ఈప్రకారముగా, మనసి- మనస్సునందు, విచార్యతాం - విచారించబడుగాక.

తా. మరియు, సర్వదా, కూటస్థుడసంగుడేయగుననియు, ఈకూటస్థునకు వికారమెచ్చియు నిస్సంశయముగాలేదనియు, శ్రుతియందు బ్రతిపాదించబడెను. అందుచేత ముముక్షువగువాడు ఈప్రకారము మనస్సునందు సర్వదా విచారించుచుండవలెను. అనగా కూటస్థునకు అసంగత్వాదికంబును, జననమరణాదిలక్షణముగల వ్యవహారవర్గమునకు మిథ్యాత్వంబును, శ్రుతియందు బ్రతిపాదించబడెననియు, అందువలన ముముక్షువగువాడు, ఈయర్థమును సర్వదా విచారించవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. అయితే, కూటస్థునకు జన్మాద్యతీతయములేదని దేనివలన దెలియబడుచున్నదనెడి యూక్షేపముచేసికొని, శ్రుతివాక్యమువల్లననితలచి, ఆశ్రుతివా

కృమ నిష్పడు పరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ననిరోధోనచోత్పత్తిర్నబద్ధానచసాధకం।

నముముక్షుర్నైము క్షయత్యేషాపరమార్థతా॥

20.

టీ. నిరోధః-నాశము, న-లేదు. ఉత్పత్తిశ్చ-దేహాదిసంబంధంబును, న-లేదు. బద్ధః-సుఖమఃఖాదిధర్మవంతుడు, న-లేదు. సాధకశ్చ-వేదాంతశ్రవణాద్యనుష్ఠానము జేయువాడును, న-లేదు. ముముక్షుః-సాధనచతుష్టయసంపన్నుడు, న-లేదు. ముక్షై-నివర్తింపబడిన అవిద్యగలవాడును, న-లేదు. ఏషా-ఇది, పరమార్థతేతి - పరమార్థమని శ్రుతి జెప్పుచున్నది. అనగా నిదియంతయు వాస్తవమందు లేదనుట.

తా. ౧. నాశంబును. ౨. దేహాదికముతోటి సంబంధంబును, ౩. సుఖమఃఖాది ధర్మవంతుడును, ౪. వేదాంతశ్రవణాద్యనుష్ఠాతయు, ౫. సాధనచతుష్టయసంపన్నుడును, ౬. నివర్తింపబడిన అవిద్యగలవాడును, (అనగాముక్తుడు) ఇదియంతయు వాస్తవమందు లేదని, ఈశ్రుతి జెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ అవాఙ్మనసగమ్యంతంశ్రుతిర్బోధయితుంసదా।

జీవమీశంజగద్వాపిసమాశ్రిత్యప్రబోధయేత్॥

21.

టీ. శ్రుతిః-శ్రుతి, అవాఙ్మనసగమ్యం-వాఙ్మనస్సులచేత పొందదగని, అనగా నవాఙ్మనసగోచరుడైనట్టియనుట. తం-ఆపరమాత్మను, బోధయితుం-బోధించుటకొరకు, సదా-ఎల్లప్పుడును, జీవంవాపి - జీవునైనను, ఈశంవాపి-ఈశ్వరునైనను, జగద్వాపి-జగంబునైనను, సమాశ్రిత్య-ఆశ్రయించి, ప్రబోధయేత్-బోధించును. అనగా బోధించుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రుతులయందక్కడక్కడ, జీవేశ్వరాది స్వరూపమెందుకొరకు బ్రతిపాదించబడెనో చెప్పుము?. ఉ. శ్రుతి, అవాఙ్మనసగోచరుడగు, ఆపరమాత్మను బోధించుటకొరకు, జీవునైనను, ఈశ్వరునైనను, జగంబునైనను (సర్వదా) ఆశ్రయించి, చక్కగాబోధించుచున్నది. అనగా నవాఙ్మనసగోచరుడగు ఆత్మను బోధించుటకొరకు శ్రుతులయందు జీవేశ్వరాది స్వరూపము బ్రతిపాదించబడెనని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, సురేశ్వరాచార్యవాక్యమును పరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యయామయాభవేత్పుంసాంపుయత్ప్రిప్రత్యగాత్మని।

సానైవప్రక్రియేహస్యాత్సద్వీత్యాచార్యభాషితం॥

22.

టీ. యయామయా-ఏయేప్రక్రియచేత, పుంసాం-పురుషులకు, ప్రత్యగాత్మని-ప్రత్యగాత్మయందు, పుయత్ప్రి-పుయత్ప్రి, భవేత్-కలుగునో, సా-

ఆయా, ప్రక్రియైవ-ప్రక్రియయే, ఇహ-ఇక్కడ, అనగా శ్రుతులయందనుట.
సాధ్యోతి-మంచిదగునని, ఆచార్యభాషితం=ఆచార్య - సురేశ్వరాచార్యులచేత,
భాషితం - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఏకరూపమగు పరతత్వము, శ్రుతిచేబోధింపబడెడి
పక్షమందు, శ్రుతులయందు భిన్నభిన్నముగా జెప్పబడుటకు గారణమేమి? ఉ.
ఏయేప్రక్రియచేత పురుషులకు ప్రత్యేకాత్మ విషయమై పుష్పత్తి గలుగునో,
ఆయాప్రక్రియయే, ఇచ్చటనగా వేదాంతమందు, మంచిదగునని సురేశ్వరా
చార్యులు జెప్పిరి. అనగా, పరతత్వమందు భేదము లేకపోయినను, ఆపరతత్వ
మును బోధించెడిప్రకారమందు, ఆపరతత్వము బోధింపదగినపురుషచిత్తభేదా
నుసారముగా బోధింపబడుచున్నదని సురేశ్వరాచార్యులు జెప్పిరని యభి
ప్రాయము.

శ్లో॥ శ్రుతితాత్పర్యమఖిలమబుధ్వాభ్రామ్యతేజడః।

వివేకీత్వఖిలంబుధ్వాత్స్యత్యానందవారిధౌ॥

౭౪.

టీ. జడః-మందబుద్ధిగలవాడు, అఖిలం- సకలమగు, శ్రుతితాత్పర్యం=
శ్రుతి-ఉపనిషత్తులయొక్క, తాత్పర్యం-అభిప్రాయమును, అబుధ్వా-తెలియక,
భ్రామ్యతే-భ్రమింపబడుచున్నాడు. వివేకీ-వివేకియో, అఖిలం - సర్వము
ను, బుధ్వా-ఎరిగి, ఆనందవారిధౌ-ఆనందసముద్రమందు, తిష్ఠతి- స్థితినిబొందు
చున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రుత్యర్థమేకరూపమైనయెడల, ఆశ్రుత్యర్థమును ప్రతి
పాదించెడివారికి, భేదబుద్ధిగలుగుటకు గారణమేమి? ఉ. మందబుద్ధిగలవాడు,
శ్రుతితాత్పర్యమునంతయు దెలియక, భ్రమించుచున్నాడు. వివేకియగువాడు,
శ్రుతితాత్పర్యమునంతయు సమగ్రముగా దెలిసికొని, ఆనందసముద్రమందు
స్థితినిబొందుచున్నాడు. అనగా శ్రుతితాత్పర్యమును దెలియనివారికే భేదబుద్ధి
గలిగియున్నదిగాని, శ్రుతితాత్పర్యవేత్తలకు భేదబుద్ధిలేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మాయామేఘాజగన్న్వీరం వర్ష త్యేవయధాతధా।

చీదాకాశస్యనోహానిర్నవాలాభఇతిస్థితిః॥

౭౫.

టీ. మేఘః-మేఘము, నీరం-జలమును, యధా - ఏప్రకారముగా, వర్ష
త్యేవ-వర్షించుచున్నదో, తథా-ఆప్రకారము, మాయా-మాయాశక్తి, జగత్-
ప్రపంచమును, వర్ష త్యేవ-వర్షించుచున్నదేను. అనగా జగంబును కల్పించు
చున్నదనుట. చీదాకాశస్య=చిత్-చిత్తనెడి, ఆకాశస్య-ఆకాశమునకు, హానిః-
ఉపద్రవము, నోఽతి-లేదనియు, లాభోవా-లాభమైనను, నేతి-లేదనియు, (వివే

కినః) వివేకియైక్క, సిద్ధి-శితియగును. అసగా నిశ్చయమగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, వివేకియైక్క నిశ్చయమెట్టిదోచెప్పము? ఉ. మేఘమువంటిమాయ, వర్షమువంటి జగత్తును కురియుచున్నదనియు, అట్టి వర్షమువంటి జగంబుచేత, ఆకాశమువంటి చిదాత్మకు లాభనష్టమేమియులేదని, ఈ ప్రకారముగా వివేకియైక్క నిశ్చయమగును.

అవ. ఇప్పుడు, గ్రంథాభ్యాసఫలమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇమంకూటస్థదీపంయోఽనుసంధత్రేనిరంతరం।

స్వయంకూటస్థరూపేణదీప్యతేఽసౌనిరంతరం॥ ౭౬.

టీ. యః-ఏవిద్వాంసుడు, ఇమం-ఈ, కూటస్థదీపం-కూటస్థదీపమును, నిరంతరం-సర్వదా, అనుసంధత్రే-అనుసంధానము జేయుచున్నాడో, అసౌ-ఈవిద్వాంసుడు, స్వయం-తాను, కూటస్థరూపేణ-కూటస్థరూపముచేత, నిరంతరం-సర్వదా, దీప్యతే - ప్రకాశించుచున్నాడు.

తా. ఏపండితుడు, ఈకూటస్థదీపమును (సర్వదా) అనుసంధానముజేయుచున్నాడో, ఆపండితుడు, తానే, కూటస్థరూపముచేత (సర్వదా) ప్రకాశించుచున్నాడు.

* ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీర్థ విద్యారణ్యమునివర్యకృత శ్రీవేదాంతపంచదశ్యాం కూటస్థదీపస్సమాప్తః.

గద్య * ఇది, శ్రీపరమేశ్వర.గురుచరణ వరప్రసాదలబ్ధబ్రహ్మవిద్యావిరాజిత కాశ్యపసగోత్రపవిత్ర మంత్రవంశపయః పారావార పరిపూర్ణసు ధాకర లక్ష్మణామాత్యపుత్ర లక్ష్మీనారాయణామాత్యప్రణీతంబైన ఆంధ్రీటీకా తాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంతపంచదశియందు కూటస్థదీపమనెడి అష్టమప్రకరణము సంపూర్ణమాయెను.

ఓంతత్సత్ - శ్రీకృష్ణార్చనము.

శ్లో॥ ఇయంకూటస్థదీపస్య టీకాతాత్పర్యబోధినీ।

నారాయణాఖ్యవిదుషా కృష్ణపాదసమర్పితా॥

శ్రీకృష్ణసద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః.

ధ్యానదీపపారంభము.

అవ. ఇచ్చటింతపర్యంతము, నిత్యానిత్యవస్తు వివేకాది సాధన చతుష్టయసంపన్నుడైనట్టియు, లెస్సగా, శ్రవణమనన నిదిధ్యాసనానుష్ఠానవంతుడగు ముముక్షువునకు, వేదాంతశాస్త్రమందు తత్త్వంపదార్థ వివేచనపూర్వకముగా గల మహావాక్యార్థమగు అపరోక్షజ్ఞానముచేత బ్రహ్మభావలక్షణముగలమోక్షము గలుగుచున్నదని ప్రతిపాదించబడెను. అచ్చట, ఉపనిషద్ధర్మమును వినినవానికిని బుద్ధిమాంద్యాదిరూపమగు ఒకానొక ప్రతిబంధముచేత వాక్యార్థవిషయమగు అపరోక్షజ్ఞానము ఉదయించకపోవుచుండగా, అట్టి అపరోక్షజ్ఞానమును గలిగించెడి, (ద్వారా) మోక్షఫలమును గలుగజేసెడి, ఉపాసనములను జూపుట కిచ్చయించినవాడగుచు, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, మొదట, దృష్టాంత సహితముగా బ్రహ్మతత్వోపాసనముచేతను మోక్షము గలుగుచున్నదని యెఱుఁపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సంవాదిభ్యమవద్యిహ్మతత్వోపాస్త్వావిముచ్యతే।

ఉత్తరేతాపనీయేఽతశ్చతోపాస్తిరనేకథా॥ ౧.

టీ. సంవాదిభ్యమవత్ - సంవాదిభ్యమమువలె, అనగా సంవాదిభ్యమముచేత బ్రవర్తించెడి పురుషునకు ఇష్టవస్తులాభముగలిగినట్లునుట. బ్రహ్మతత్వోపాస్త్వా=బ్రహ్మతత్త్వ-బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క, ఉపాస్త్వా-ఉపాసనముచేత, అనగా బ్రహ్మస్వరూపమును ధ్యానించుటచేననుట. విముచ్యతే-ముక్తినిబొందుచున్నాడు. అతః-అకారణమువలన, తాపనీయే- తాపనీయోపనిషత్తునందు; ఉత్తరే-ఉత్తరమందు, అనేకథా - అనేకవిధములుగా, ఉపాస్తిః-ఉపాసనము, శ్రుతా-విసంబంధమున్నది. అనగా జెప్పబడెననుట.

తా. సంవాదిభ్యమముచేత బ్రవర్తించెడి పురుషునకు ఇష్టవస్తులాభము గలుగుచున్నది. ఈప్రకారము బ్రహ్మతత్వోపాసనముచేతను, తనచే గోరబడుచుండెడి బ్రహ్మభావలక్షణముగల మోక్షంబును గలుగుచున్నది. ప్ర. అయితే, ఆవిషయమై ప్రమాణమేమి? ఉ. ఏకారణమువలన ఉపాసనముచే

తను మోక్షముగలుగుచున్నదో, ఆకారణమువలన తాపనీయోపనిషత్తునందు అనేకప్రకారముగా, బ్రహ్మతత్వోపాసనము, చెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వశ్లోకమందు (సంవాదిభృమవత్) అని చెప్పబడిన అర్థమును దృష్టాంతసహితముగా విస్తరించి చెప్పటకు, సంవాదిభృమను ప్రతిపాదించెడి వార్తికము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మణిప్రదీపప్రభయోర్మణిబుద్ధ్యాభిధావతోః |

మిథ్యాజ్ఞానావిశేషేషవిశేషోర్ధక్రియాంప్రతి ||

౨.

టీ. మణిప్రదీపప్రభయోః=మణి - మణిప్రభయందును, ప్రదీపప్రభయోః--దీపప్రభయందును, మణిబుద్ధ్యా-మణిబుద్ధిచేత, అభిధావతోః - పరుగెత్తుచుండెడి పురుషులిద్దరికి, మిథ్యాజ్ఞానావిశేషేష=మిథ్యాజ్ఞాన-మిథ్యాజ్ఞానము యొక్క, అవిశేషేష - భేదములేకపోయినను, అనగా నిద్వరికిని మిథ్యాజ్ఞానము సమానముగా నున్నవనుట. అర్ధక్రియాంప్రతి-అర్ధక్రియను గురించి, విశేష-విశేషముగలదు.

తా. మణిప్రభయందును, దీపప్రభయందును, ఏమణిబుద్ధిగలదో, ఆబుద్ధి (అదిగానిదానియందు దానిబుద్ధియగుటవలన) మిథ్యాజ్ఞానమేయగును. అయినను, మణిప్రభయందు ఏమణిబుద్ధిగలదో, ఆబుద్ధి, అర్ధక్రియను గలిగించునదియగును. అనగా మణిప్రభయందు మణిబుద్ధిచేత పరుగెత్తుచుండెడి పురుషునకు మణిలాభముగలుగుచున్నదనియు, దీపప్రభయందు మణిబుద్ధిచేత పరుగెత్తుచుండెడి పురుషునకు మణిలాభముగలుగదనియు, ఈప్రకారముగా సర్ధక్రియయందు వైషమ్యము గలదని యభిప్రాయము.

అవ. పూర్వోక్తవార్తికము నిప్పుడు మూడు శ్లోకములచే వ్యాఖ్యానము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ దీపోపవరకస్యాంతర్వర్తతేతత్ప్రభాబహిః |

దృశ్యతేద్వార్యధాన్యత్రతద్వద్వృష్టామణేఃప్రభా ||

౩.

టీ. అపవరకస్య-గృహాంతర్గృహముయొక్క, అంతః-లోపట, దీపః-దీపము, వర్తతే-వర్తించుచున్నది. అనగా నుండెననుట. తత్ప్రభా=తత్-ఆదీపముయొక్క, ప్రభా-కాంతి, బహిర్ద్వారి-బహిర్ద్వారప్రదేశమందు, దృశ్యతే-రత్నమువలె వర్తులముగా గనబడుచుండెను. అథ-అనంతరము, అన్యత్ర- మరియొకగృహాంతర్గృహమందు, మణేః-రత్నముయొక్క, ప్రభా-ప్రభ, తద్వత్-ఆప్రకారము, అనగా బహిర్ద్వారప్రదేశమందు దీపప్రభవలె రత్నసమానముగాననుట. దృష్టా - కనబడుచుండెను.

తా. ఒకానొక గృహమందు, అంతర్గృహముయొక్కలోపట, దీపముం
డెను. ఆదీపముయొక్క ప్రభ, బహిర్ద్వారప్రదేశమందు రత్నమువలె వర్తుల
ముగా గనబడుచుండెను. ఆప్రకారము మరియొక గృహమందు, అంతర్గృ
హముయొక్కలోపటనుండెడి రత్నముయొక్కప్రభ, బహిర్ద్వారప్రదేశమందు
దీప్రభవలెనే, రత్నసమానముగా గనబడుచుండెను.

శ్లో॥ దూరేప్రభాద్వయందృష్ట్వా మణిబుద్ధ్యాభిధావతోఽ॥

ప్రభాయాంమణిబుద్ధిస్తుమిధ్యాజ్ఞానంద్వయోరపి॥ ౪.

టీ. దూరే-హరమందు, ప్రభాద్వయం - ప్రభాద్వయమును, దృష్ట్వా-
చూచి, మణిబుద్ధ్య-రత్నబుద్ధిచేత, అభిధావతోః - పరుగెత్తుచుండెడి, ద్వయో
రపి-పురుషులిద్దరికినీ, ప్రభాయాం-ప్రభయందు, మణిబుద్ధిస్తు- రత్నబుద్ధియో,
మిధ్యాజ్ఞానం - ఛాగ్రింతిజ్ఞానమగును.

తా. పూర్వోక్తప్రభాద్వయమును దూరమందెద్దరుపురుషులుబాచి, ఇది
మణి, ఇదిమణి, అనెడి బుద్ధిచేత పరుగెత్తిరి. ఆ పురుషులిద్దరికినీ ప్రభావిషయ
మందు బుట్టుచుండెడి మణిజ్ఞానము, ఛాగ్రింతియగును.

శ్లో॥ నలభ్యతేమణీర్దీప ప్రభాంప్రత్యభిధావతా॥

ప్రభాయాంధావతావశ్యంలభ్యతేవమణిర్నణేః॥ ౫.

టీ. దీప్రభాంప్రతి-దీప్రభనుగురించి, అభిధావతా- పరుగెత్తుచుం
డెడి పురుషునిచేత, మణిః-రత్నము, నలభ్యతే-పొందబడదు. మణేః - రత్నము
యొక్క, ప్రభాయాం-ప్రభయందు, ధావతా-మణిబుద్ధిచేత పరుగెత్తెడి పురు
షునిచేత, అవశ్యం-తప్పక, మణిః-రత్నము, లభ్యతేవ - పొందబడును.

తా. దీప్రభయందు మణిబుద్ధిని కల్పించుకొని పరుగెత్తెడి పురుషుని
చేత, మణి, పొందబడదు. మరియు, మణిప్రభయందు మణిబుద్ధిచేత పరుగెత్తెడి
పురుషునిచేత, మణి, లభింపబడుచున్నదని, పూర్వోక్తవార్తీకార్థమగును.

శ్లో॥ దీప్రభామణిభాగ్రింతిర్విసంవాదిభ్రమస్సన్మతిః॥

మణిప్రభామణిభాగ్రింతిస్సంవాదిభ్రమఉచ్యతే॥ ౬.

టీ. దీప్రభామణిభాగ్రింతిః=దీప-దీపముయొక్క, ప్రభా - ప్రభయం
దు, మణి-రత్నమనెడి, భాగ్రింతిః-భ్రమము, విసంవాదిభ్రమః - విసంవాదిభ్ర
మమని, స్మృతః-విద్వాంసులచే జెప్పబడెను. మణిప్రభామణిభాగ్రింతిః=మణి-
రత్నముయొక్క, ప్రభా-ప్రభయందు, మణి-రత్నమనెడి, భాగ్రింతిః - భ్రమ
ము, సంవాదిభ్రమః-సంవాదిభ్రమమని, ఉచ్యతే- విద్వాంసులచే జెప్పబడు
చున్నది.

తా. ప్ర. సరి. ఈ ప్రకారము పూర్వోక్తవార్తకార్యమగుగాక. ప్రకృతమందేమి? ఉ. దీప్రభయందు, ఏమణిభాగింతిగలదో, అది, మణిలాభ. లక్షణార్థక్రియలేనిదగుటవలన, విసంవాదిభ్రమమని, విద్వాంసులచేత జెప్పబడెను. మరియు, మణిప్రభయందు ఏమణిబుద్ధిగలదో, అదియో, మణిలాభ. లక్షణార్థక్రియ గలదగుటవలన, సంవాదిభ్రమమని చెప్పబడుచున్నది.

అవ. ఇట్లు ప్రత్యక్షవిషయమందు సంవాదిభ్రమంబునుజూపి, అనుమానవిషయమందును, ఆ సంవాదిభ్రమంబు నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బాష్పంధూమతయాబుధ్వాతత్రాంగారానుమానతః।

వహ్నిర్యదృచ్ఛయూలబ్ధస్ససంవాదిభ్రమోమతః॥ 2.

టీ. బాష్పం-బాష్పమును, ధూమతయా - సామాన్య ధూమమునుగా, బుధ్వా-తెలిసి, తత్ర-ఆస్థలమందు, అంగారానుమానతః = అంగార-అగ్నియొక్క, అనుమానతః-అనుమానమువలన, అనగా ననుమానముకొరకు ప్రవర్తిం చెడి బురుషునకనుట. యదృచ్ఛయా-దైవగతిచేత, వహ్నిః-అగ్ని, లభోయది-పొందబడినయెడల, సః-అది, సంవాదిభ్రమః - సందాది భ్రమమని, మతః-సమ్మతమగును.

తా. మరియు, ఒకానొక ప్రదేశమందుండెడి బాష్పమునుధూమముగలదానినిగా నిశ్చయించి, తన్మూలప్రదేశమందు, ఈ ప్రదేశము ధూమము గలదగుటవలన అగ్నివంతమని నిశ్చయించి, అనుమానము కొరకు బ్రవర్తించెడి పురుషునివల్ల, అచ్చట దైవగతిచేత నగ్ని, పొందబడినయెడల, అప్పుడు బాష్పవిషయమగు ధూమజ్ఞానము, సంవాదిభ్రమమగుటకు, సమ్మతమగును. బాష్పమనగా వేడియగును. అనగా నత్యుష్ణజలము మొదలగు పదార్థములయందు గలిగెడి, ధూమమువలెనుండెడి ఆవిరి, బాష్పమని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడొకవిషయమందు నాసంవాదిభ్రమమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ గోదావర్యదకంగంగోదకంమత్వావిశుద్ధయే॥

సంప్రోక్ష్యశుద్ధిమాప్నోతిసంవాదిభ్రమోమతః॥ ౩.

టీ. గోదావర్యదకం= గోదావరీ - గోదావరీనదియొక్క, ఉదకం- జలమును, గంగోదకం-గంగానదీజలమునుగా, మత్వా-తలచి, విశుద్ధయే - విశుద్ధి కొరకు, సంప్రోక్ష్య-ప్రోక్షించుకొని, శుద్ధిం-పరిశుద్ధిని, ఆప్నోతి - పొందుచున్నాడు. సః - అది, సంవాదిభ్రమః - సంవాదిభ్రమంబని, మతః- సమ్మతమగును.

తా. మరియు, గోదావరీ జలమునకును, విశుద్ధ హేతుత్వము ఆగమసిద్ధ

ముగానుండుటవలన, ఆ గోదావరీజలమును ప్రోక్షించుకొనుటచేతను విశుద్ధిగ
లుగును. ఆగోదావరీజలమును విశుద్ధికొరకు, గంగాజలమునుగాదలచి ప్రోక్షిం
చుకొని, గంగాజలప్రోక్షణముచే గలిగెడి పరిశుద్ధిని బొందుచున్నాడు. అయి
నను గోదావరీజలమందు, ఏ గంగోదకబుద్ధిగలదో, ఆగంగోదకబుద్ధి, భ్రాంతి
యేయగును. ఈభ్రాంతి, సంవాదిభ్రమమగుటకు సమ్యతమగునని తెలియ
వలెను.

అవ. మరియొక, ఉదాహరణము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ జ్వరేణాపస్యపాతంభ్రాంత్యానారాయణంస్మరత్॥

మృతస్త్వగ్గనువాప్నోతిసంవాదిభ్రమోవతి॥ F.

టీ. జ్వరేణ-జ్వరముచేత, సన్నిపాతం - సన్నిపాతమనెడి దోషమును,
ఆప్య-పొందినపురుషుడు, భ్రాంత్యా-సన్నిపాతదోషప్రయుక్త భ్రమముచేత,
నారాయణం-నారాయణశబ్దమును, స్మరత్-స్మరించుచు, మృతస్మృతి- మృతిని
బొందినవాడగుచు, స్వగ్గం-స్వగ్గమును, అవాప్నోతి - పొందుచున్నాడు. సః-
అది, సంవాదిభ్రమః-సంవాదిభ్రమంబని. మతః-సమ్యతమగును.

తా. మరియు, జ్వరముచేత సన్నిపాతదోషమును బొందినపురుషుడు,
(ఈనారాయణస్మరణము నాకు స్వగ్గసాధనమనెడి) జ్ఞానములేకనే. సన్నిపా
తదోషప్రయుక్తభ్రమవశమువల్ల, సాధారణ పురుషభావముచేత వైద్యాదులను
వలె, నారాయణుని స్మరించుచు మృతినిబొందినవాడై, స్వగ్గమునుపొందుచున్న
వాడేయగును. అనిచ్చచేత స్మరింపబడినను, అగ్ని, దహించుచున్నట్లు, శ్రీమ
న్నారాయణుడేవుడు, పాపచిత్తముగలవారిచేత స్మరింపబడినను, వారిపాపము
లను నశింపజేయుచున్నాడనియు, మరియు, పాపాత్ముడగు అజామీళుడును,
తనపుత్రుని (నారాయణ) యని పిలుచుచు తిట్టుచు, మృతినిబొందినవాడై, ము
క్తుడాయినని, శ్లో॥ హరిర్హరసిపాపానిమష్టః శైరపిస్మృతః॥ అనిచ్చయాపిసం
స్మృష్టోదహత్యేవహిపావకః॥ ఆక్రమ్యపుత్రమఘవాన్యదజామిళోపి నారాయ
ణేతి మ్రియమాణుడైతిముక్తిం॥ అని చెప్పెడి పురాణవాక్యములవలన, స్వగ్గ
ము గలుగుచున్నదని తెలియవలెను. ఇచ్చటయు, నారాయణనామమునకు పుత్ర
నామత్వజ్ఞానము, భ్రాంతియేయగును. ఇట్టిభ్రాంతి, సంవాదిభ్రమంబని చెప్ప
బడును.

అవ. ఈచెప్పబడిన త్రివిధసంవాది భ్రమోదాహరణముచేత సిద్ధించిన
అర్థము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రత్యక్షస్యానుమానస్యతథాశాస్త్రస్యగోచరే॥

ఉ క్రన్యాయేనసంవాదిభ్రమాస్సంతిపికోటిశః॥ ౧౦.

టీ. ప్రత్యక్షస్య-ప్రత్యక్షముయొక్క, గోచరే- విషయమందును, ఆస
గా ప్రత్యక్షప్రమాణమందనుట. అనుమానస్య-అనుమానముయొక్క, గోచరే-
విషయమందును, తథా-ఆప్రకారము, శాస్త్రస్య - శాస్త్రముయొక్క, గోచ
రే-విషయమందును, ఉ క్రన్యాయేన=ఉ క్ర-చేప్పడిన, న్నాయేన - న్నాయము
చేత, సంవాదిభ్రమాః-సంవాదిభ్రమంబులు, కోటిశః - కోటులపరిమితిగా,
సంతి-కలవు. పి-ఇది ప్రసేదమనుట.

తా. ౧. ప్రత్యక్షవిషయమందును, ౨. అనుమాన విషయమందును, ౩.
శాస్త్రవిషయమందును, ఈపూర్వోక్తప్రకారము, సంవాది భ్రమంబులు, కో
టులపరిమితిగా గలిగియున్నవని తెలియవలెను.

అవ. పరపక్షమందు చాడను జూపుటచేత, పూర్వోక్తార్థము నిష్పడు
వృథామ జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ అన్యథామృత్తికాదారుశిలాస్సృద్ధేవతాఃకథం॥

అగ్నిత్వాదిధియోపాసాఃకథంవాయోషిదాదయః॥ ౧౧.

టీ. అన్యథా-మరియొకవిధమైనయెడల, ఆసగా సంవాదిభ్రమంబులేని
యెడలననుట. మృత్తికాదారుశిలాః=మృత్తికా-మట్టియు, దారు - కొయ్యలును,
శిలాః-శిలలును, దేవతాః-దేవతలు, కథం-ఎట్లు, స్యః-అగుచున్నవి. ఆసగా
గాజాలవనుట. యోషిదాదయః= యోషిత్-స్త్రీయే, ఆదయః - ఆదిగాగలవి,
అగ్నిత్వాదిధియా-అగ్నిత్వాదిబుద్ధిచేత, కథం-ఎట్లు, ఉపాసాః - ఉపాసంప
దగనవి. (స్యః) గాగలవు. ఆసగా గాజాలవనుట.

తా. మరియు, సంవాదిభ్రమము లేదనిచెప్పెడిపక్షమందు, మృత్తికాశిలా
దులకు, (స్వతః) దేవతాభావములేమిచేత, ఆమృత్తికా శిలాదులు ఫలనిధికొర
కు, జనులచే బూజంపదగినవి కాకపోవలయును. మరియు, స్త్రీపురుష పృథివీ
పర్జన్యస్వర్గలోకముల నగ్నిభావముగా నుపాసించుటవలన బ్రహ్మలోకప్రా
ప్తిరూపఫలముగలుగుచున్నదిని పంచాగ్నివిద్యయందుగల, శ్రు || యో నా వాన
గౌతమాగ్నిఃపురుషోవావ గౌతమాగ్నిః పృథివీవావగౌతమాగ్నిః పక్షన్యోవావ
గౌతమాగ్ని రసౌవావతోగౌతమాగ్నిః॥ అనెడి, యిత్యాది వాక్యములచేత
జెప్పబడిన అర్థము వ్యర్థమగును. మరియు, స్లోకమందు గల ఆదిపదముచేత
మనస్సును బ్రహ్మముగా నుపాసంపవలెననియు, సూర్యుని బ్రహ్మమునుగా
జెప్పవలెననియుం దెలిపెడి, శ్రు॥ మనోబ్రహ్మేత్తుపాసీత, ఆదితోబ్రహ్మే
త్యాదేశః॥ అనెడి యిత్యాది వాక్యములును వ్యర్థములగుననెడి యర్థముగ్గ

హింపబడుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు, బహుగ్రంథములచేత నుపపాదించబడిన సంవాదిభృమంబును, బుద్ధిసాకార్యముకొరకు సంక్షేపించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అయథావస్తువిజ్ఞానాత్ఫలంలభ్యతఃకస్మింతం।

కాకతాళీయతస్సయం సంవాదిభృమఉచ్యతే॥ ౧౨.

టీ. అయథావస్తువిజ్ఞానాత్-విపరీతజ్ఞానమువలన, ఈస్మింతం-ఇచ్చయింపబడెడి, ఫలం-ఫలము, కాకతాళీయతః=కాకతాళి-యన్యాయమువలన, అనగా దైవగతిచేసనుట. లభ్యతే - పొందబడుచున్నది. సోఽయం-ఆ ఇది, సంవాదిభృమః-సంవాదిభృమంబుని, ఉచ్యతే-చెప్పబడుచున్నది.

తా. విపరీతమైనదైనను, అవిపరీతమైనదైనను, ఏవిపరీతజ్ఞానమువలన, ఇష్టఫలము కాకతాళీయన్యాయముచేత (అనగా దైవగతిచేత) పొందబడుచున్నదో, అయిది, సంవాదిభృమంబగునని తెలియవలెను. ప్ర. సరి. కాకతాళీయన్యాయమనగానేమి?. ఉ. త్రాటిచెట్టునందు పరిపక్వముగా పండియుండెడిత్రాటిపండు నొకపురుషుడుజూచి, యాపండు నపేక్షించి చూచుచుండగా, దైవగతిచేత నొకకాకివచ్చి, ఆపండును కదలించుటచేత, ఆపండుక్రింద బడెను. ఇదియే, కాకతాళీయన్యాయమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ స్వయంభ్రమేపిసంవాదీయథాసమ్యక్ఫలప్రదః।

బ్రహ్మతత్వోపాసనాపితథాముక్తిఫలప్రదా॥ ౧౩.

టీ. సంవాదీ-సంవాది, స్వయం - తాను, భ్రమేపి - భ్రమమైనను, యథా-ఏప్రకారము, సమ్యక్ఫలప్రదః=సమ్యక్-యథార్థవస్తువుయొక్క, ఫల-ఫలమును, ప్రదః-ఇచ్చుచున్నదో, తథా- ఆప్రకారము, బ్రహ్మతత్వోపాసనాపి=బ్రహ్మతత్వ-బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క, ఉపాసనాపి - ధ్యానంబును, ముక్తిఫలప్రదా=ముక్తిఫల-మోక్షఫలమును, ప్రదా- ఇచ్చునదియగును.

తా. ప్ర. అయితే, యథార్థవస్తువిషయముగాని బ్రహ్మోపాసనము, యథార్థజ్ఞానముచే సాధింపదగిన ముక్తి నెట్లిచ్చును?. ఉ. సంవాది, తాను భ్రమమైనను, యథార్థవస్తుఫలంబు నెట్లిచ్చుచున్నదో, అటువలెనే, బ్రహ్మతత్వోపాసనంబును ముక్తిఫలము నిచ్చుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వేదాంతేభ్యోబ్రహ్మతత్వమఖండైకరసాత్మకం।

పరోక్షమవగమ్యైతదహమస్మీత్యుపాసతే॥ ౧౪.

టీ. వేదాంతేభ్యః-ఉపనిషత్తులవలన, అఖండైకరసాత్మకం = అఖండ-భేదములేని, ఏకరస-చిదేకరసమే, ఆత్మకం-స్వరూపముగాగల, అనగా సజా

త్రియవిజాతీయ స్వగతభేదకూన్యమగు కేవలవస్తుమాత్రమైనట్టియనుట. బ్రహ్మ తత్వం=బ్రహ్మ-నిర్గుణపరబ్రహ్మముయొక్క, తత్వం - స్వరూపమును, పరోక్షం-పరోక్షముగా, అవగమ్య-నిరిగి, ఏతత్-ఈపరబ్రహ్మము, అహం-నేను, అస్మీతి-మితిని, ఉపాసతే-ఉపాసనము జేయుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మతత్వము నెరిగి యుపాసనము జేయుచున్నాడో, లేక, ఎరుగక ఉపాసనము జేయుచున్నాడో చెప్పము. ఎరిగియుపాసనము జేసెడిపక్షమందు, మోక్షసాధనమగు జ్ఞానము గలిగియుండుటచేత, ఉపాసనముజేయుట, వ్యర్థమగును. మరియు, బ్రహ్మతత్వము నెరుగక ఉపాసించుననెడి పక్షమందు, ఉపాసించబడెడి విషయము నెరుగమివలన, ఉపాసనమెట్లుఘటించును?. ఉ. సజాతీయవిజాతీయ స్వగతభేదకూన్యమగు కేవలవస్తుమాత్రమైన (అనగా సఖండైకరసాత్కమైనట్టి) నిర్గుణపరబ్రహ్మతత్వమును పేదాంతవాక్యములవలన పరోక్షముగా నెరిగి, ఈబ్రహ్మము, నేనెఱిగని యుపాసనముజేయుచున్నాడు. అనగా, మోక్షసాధనమైనట్టి, బ్రహ్మైక్యైకత్వ రూపముగల అపరోక్షజ్ఞానోదయముగాని పేతువువలన, ఉపాసనము జేయుట, వ్యర్థముగాదనియు, మరియు, శాస్త్రమువల్ల పరోక్షభావముగా బ్రహ్మం నెరుగఁడుటవలన, బ్రహ్మమునకు ఉపాసనావిషయత్వము సంభవించుననియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ ప్రత్యగ్వ్యక్తిమనుల్లిఖ్యశాస్త్రాద్విష్ణ్వాదిమూర్తివత్ |

అస్మిబ్రహ్మైతిసామాన్యజ్ఞానమత్రపరోక్షధీః॥

౧౫.

టీ. ప్రత్యగ్వ్యక్తిం-బుద్ధ్యాదిసాక్షియగు ప్రత్యగాత్మను, అనుల్లిఖ్య-విషయాకరించక, అనగా బ్రత్యక్షముగా నెరుగజాలకనుట. శాస్త్రాత్-సత్యజ్ఞానాది వాక్యసమూహమువలన, బ్రహ్మ - నిర్గుణబ్రహ్మము, అస్మీతి-కలదని, (నీవం) ఈప్రకారము, సామాన్యజ్ఞానం=సామాన్య - సామాన్యకారముగా గలుగుచుండెడి, జ్ఞానం-జ్ఞానము, విష్ణ్వాదిమూర్తివత్- విష్ణ్వాదిమూర్తిప్రతిపాదకశాస్త్రజన్యజ్ఞానమువలె, అత్ర-ఈయుపాసనమందు, పరోక్షధీః- పరోక్షజ్ఞానమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఉపాసించదగిన బ్రహ్మతత్వము గోచరింపజేసెడి పరోక్షజ్ఞానమునకు రూపమేమి?. ఉ. బుద్ధ్యాదులకు సాక్షియగు ఆనందరూప ప్రత్యగాత్మను, ప్రత్యక్షముగా నెరుగక, శాస్త్రమువలన బ్రహ్మము కలదని, ఈప్రకారము సామాన్యకారముగా గలుగుచుండెడి జ్ఞానము, విష్ణ్వాదిమూర్తిప్రతిపాదకశాస్త్రజన్యజ్ఞానమువలెనే, ఈ యుపాసనమందు పరోక్షజ్ఞానమని

చెప్పబడెను.

శ్లో॥ చతుర్భుజాద్యవగతావపిమూర్తినున్సల్లిఖికా ।

అత్తైఃపరోక్షజ్ఞాన్యేవనతదావిష్ణుమీక్షతే॥

౧౬.

టీ. (శాస్త్రేణ) శాస్త్రముచేత, చతుర్భుజాద్యవగతావపి=చతుర్భుజాది-చతుర్భుజత్వాదివిశేషకారముయొక్క, అవగతావపి- తెలివిగలిగినను, అనగా శాస్త్రముచేత దెలిసినవాడైననుట. అత్తైః-చతురాదులచేత, మూర్తి-విష్ణుదిమూర్తిని, అనుల్లిఖికా - విషయాకరించనివాడగుచు, అనగా బ్రత్యక్షముగా బాడనివాడగుచుననుట. (పురుషః) పురుషుడు, పరోక్షజ్ఞాన్యేవ-పరోక్షజ్ఞానియేయగును. తదా-అప్పుడు, అనగా నుపాసనకాలమంచునుట. విష్ణుః - ఉపాసంపబడెడివిష్ణువును, నేక్షతే-ఇంద్రియములచేత బాడలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, శాస్త్రమందు విష్ణుదిమూర్తియొక్క చతుర్భుజత్వాది విశేషప్రతీతివల్ల, ఆజ్ఞానమునకైనను, పరోక్షత్వమెందుచేగలిగెనోజెప్పుము?. ఉ. విష్ణుదిమూర్తి ప్రతిపాదక శాస్త్రముచేత విష్ణుది మూర్తియొక్క చతుర్భుజత్వాదివిశేషకారము, దెలియబడినను, చతురాదులచేత విష్ణుదిమూర్తిని బాడనివాడగుచు, పురుషుడు పరోక్షజ్ఞానియేయగును. ఇందుకు ఉపపత్తిని జెప్పెదనినుము. పురుషుడు, ఉపాసనకాలమందు, ఉపాసంపబడెడివిష్ణువు నింద్రియములచేత బ్రత్యక్షముగా బాడలేదు. ఆకారణముచేత ఈజ్ఞానమునకు పరోక్షత్వము గలిగెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పరోక్షత్వాపరాధేనభవేన్నాతత్వవేదనం ।

ప్రమాణేనైవశాస్త్రేణ సత్యమూర్తేర్విభాసనాత్॥

౧౭.

టీ. ప్రమాణేన - ప్రమాణభూతమగు, శాస్త్రేణ- శాస్త్రముచేతనే, సత్యమూర్తేః=సత్య-సత్యమగు, మూర్తేః - విష్ణుదిస్వరూపము, విభాసనాత్-ప్రకాశించుచుండుటవలన, అనగా ప్రమాణభూత శాస్త్రముచేత సత్యమగు విష్ణుదిస్వరూపము జెప్పబడుటచేననుట. పరోక్షత్వాపరాధేన= పరోక్షత్వ-పరోక్షభావమునెడి, అపరాధేన - అపరాధముచేత, అతత్వవేదనం-మిథ్యాజ్ఞానము, నభవేత్-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, విష్ణుదిస్వరూపగోచరజ్ఞానము, ఆవిష్ణుదిస్వరూపమును ప్రత్యక్షముగా నెరుగని హేతువుచేత, భ్రాంతిజ్ఞానముగాదాయెమి?. ఉ. పరోక్షజ్ఞానత్వము, భ్రాంతిజ్ఞానత్వమందు కారణముగాదు. మరియేమనగా, విషయముయొక్క అసత్యత్వముగలదగును. ఇచ్చటనో, ప్రమాణభూతమగు శాస్త్రముచేతనే యధార్థభూతమగు విష్ణుది స్వరూపము ప్రకాశింపబ

ఙుటవలన, పరోక్షత్వమనెడి యపరాధము గలిగినంతమాత్రముచేత, ఈషరోక్షజ్ఞానము భ్రాంతిజ్ఞానముగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సచ్చిదానందరూపస్య శాస్త్రాద్భాసేవ్యనుల్లిఖే॥

ప్రత్యంచంసాక్షిణంతతుబ్రహ్మసాక్షాన్నవీక్షతే॥ ౧౮.

టీ. శాస్త్రాత్-వేదాంతశాస్త్రమువలన, సచ్చిదానందరూపస్య-సత్యజ్ఞానానందస్వరూపముగల బ్రహ్మముయొక్క, భానేః-ప్రతీతిగలిగినను, ప్రత్యంచం-స్వార్పంతరుడగు, సాక్షిణం-సాక్షియగు ప్రత్యగాత్మను, అనుల్లిఖే-ఎరుగనివాడగుచు, తద్భ్రష్క-ఆబ్రహ్మమును, సాక్షాత్-ప్రత్యక్షముగా, నతువీక్షతే-చూడనేలేడు. అనగా బ్రత్యక్షముగా నెరుగజాలడనుట.

తా. ప్ర. అయితే, సచ్చిదానందస్వరూపము నెరిగినట్టియు, శాస్త్రమువలన గలిగిన బ్రహ్మతత్వజ్ఞానమునకు, పరోక్షత్వ మెందుచేగలిగెనో జెప్పుము? ఉ. బ్రహ్మము, సద్రూపమనియు, చిద్రూపమనియు, అనంతమనియు, నిత్యమనియు, శుద్ధమనియు, బుద్ధమనియు, సత్యమనియు, ముక్తమనియు, నిరంజనము = (నిర్దోషమైనదనియు) ఈసర్వంబును సద్రూపంబగు బ్రహ్మమేయగుననియు, ఈసర్వజగంబును చిద్రూపంబగు బ్రహ్మమే ప్రకాశింపజేయుచున్నదనిచెప్పెడి, శ్రు॥ సత్యంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మనిత్యశుద్ధోబుద్ధస్థిత్యోముక్తో నిరంజనస్సద్భేదం సర్వంసత్యదితి చిద్భేదంసర్వంప్రకాశతే॥ అనెడి యిత్యాది వేదాంతశాస్త్రమువలన సచ్చిదానందరూప బ్రహ్మముయొక్క ప్రతీతిగలిగినను, ఆబ్రహ్మమునకు ప్రత్యగాత్మరూపత్వము నెరుగనివాడగుచు, పురుషుడాబ్రహ్మమును బ్రత్యక్షముగా నెరుగనేరడు. అనగా, అపరోక్షత్వమునకు బ్రయోజకమగు ప్రత్యగ్భ్రష్కైక్యలక్షణములేని కారణమువలన ఈశాస్త్రజన్యజ్ఞానమునకు పరోక్షత్వము గలిగెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ శాస్త్రోక్తేనైవమాగ్నేహసచ్చిదానందనిశ్చయాత్॥

పరోక్షమపితద్జ్ఞానం తత్వజ్ఞానంనతుభ్రమః॥ ౧౯.

టీ. తత్-ఆ, జ్ఞానం-జ్ఞానము, పరోక్షమపి - పరోక్షత్వమును బొందినదైనను, శాస్త్రోక్తేన-శాస్త్ర-శాస్త్రమందు, ఉక్తేన - చెప్పబడిన, మాగ్నేతైవ-మాగ్నముచేతనే, సచ్చిదానందనిశ్చయాత్-సచ్చిదానంద-సత్యజ్ఞానానందరూపమును, నిశ్చయాత్-నిశ్చయమును జేయుటవలన, తత్వజ్ఞానం - యధార్థజ్ఞానమేయగును. భ్రమః-భ్రాంతి, నతు-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, అట్టిబ్రహ్మగోచరజ్ఞానము, యధార్థజ్ఞానమెట్లుగును? ఉ. ఆజ్ఞానము, పరోక్షత్వమును బొందినదైనను, శాస్త్రముచేత జెప్పబడిన

ప్రకారముగా, బ్రహ్మమునకు సచ్చిదానందరూపమును నిశ్చయింపజేసెడి స్వభావముగలిగియుండుటవలన, యధార్థజ్ఞానమేయగును. భ్రమముగాదు.

శ్లో॥ బ్రహ్మయద్యపిశాస్త్రేషుప్రత్యక్షే వైవైవవర్ణితం |

మహావాక్యైస్తస్మాదాప్యేతద్దుర్బోధమవిచారిణః ||

౨౦.

టీ. యద్యపి-విచారించగా, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, శాస్త్రేషు- వేదాంతములయందు, మహావాక్యైః-తత్త్వమస్యాది మహావాక్యములచేత, ప్రత్యక్షే వైవైవ-ప్రత్యగాత్మత్వముచేతనే, వర్ణితం-వర్ణింపబడెను. తథాపి- అట్లు వర్ణింపబడినను, ఏతత్-ఈప్రత్యగాత్మత్వము, అవిచారిణః - తత్త్వంపదార్థవిచారములేనివానికి, దుర్బోధం-ఎరుగుటకు శక్యముగానిదగును.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రు॥ సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ॥ అనెడియిత్యాదివాక్యములచేత బ్రహ్మమునకు సచ్చిదానందరూపత్వము బోధింపబడినట్లు, శ్రు॥ తత్త్వమస్యాది మహావాక్యములచేత, ఆబ్రహ్మమునకు ప్రత్యగాత్మత్వంబును బోధింపబడినదేయగును. ఆకారణమువలన శాస్త్రజన్యజ్ఞానంబును ప్రత్యగాత్మరూపమును గ్రహించినదే యగుటచేత, అట్టి జ్ఞానమునకు అపరోక్షత్వము గలుగదాయెమి? ఉ. ఓపూర్వవాదీ, శాస్త్రవిచారముజేయగాబ్రహ్మము, వేదాంతములయందు మహావాక్యములచేత ప్రత్యగాత్మరూపత్వముచేతనే ఉపదేశింపబడినదైనను, అన్వయవ్యతిరేకములచేత తత్త్వంపదార్థభజనలక్షణోపాయములేనివానికి, ఈప్రత్యగాత్మరూపత్వము నెరుగుటకు శక్యముగాదు. ఆకారణమువలన కేవలవాక్యముచేత అపరోక్షజ్ఞానము గలుగదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దేహాద్యాత్మత్వవిభ్రాంతౌ జాగ్రత్స్యాం సహతాత్పమాన్ |

బ్రహ్మత్వ త్వేనవిజ్ఞాతుం త్నమతేమందధీత్వతః ||

౨౧.

టీ. దేహాద్యాత్మత్వవిభ్రాంతౌ = దేహాది - దేహేంద్రియాదులయందు, ఆత్మత్వ-ఆత్మభావలక్షణము గల, విభ్రాంతౌ - విభ్రమము, జాగ్రత్స్యాం-సత్యం-ఎడబాయని స్థితినిబొందియుండగా, సుమాన్-పురుషుడు, మందధీత్వతః-మందబుద్ధిగలవాడగుటవలన, హతాత్-బలాత్కరించుటవల్ల, అనగాబలాత్కారముగాననుట. బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, ఆత్మత్వేన - ప్రత్యగాత్మత్వముచేత, అనగా బ్రత్యగాత్మనుగాననుట. విజ్ఞాతుం-ఎరుగుటకు, సత్తమతే-సమర్థుడుగాడు.

తా. ప్ర. అయితే, యధార్థజ్ఞానము, ప్రమాణవస్త్యధీనమగుచుండగాను, మరియు, తత్త్వమస్యాదివాక్యరూపప్రమాణ స్థితియుం గలిగియుండ

గాను, మరియు, బ్రహ్మైక్యలక్షణము గల నస్తుస్థితియుం గలిగియుండగా, తత్త్వంపదార్థవిచారములేక నే, ఈప్రత్యగాత్మరూపము నెరుగుటకు శక్యము గాదని యెందువలన జెప్పితిరి?. ఉ. దేహేంద్రియాదులయందు ఆత్మబుద్ధి లక్షణముగల నిభ్రాంతి, దార్థ్యస్థితినిబొందియుండగా, బురుషుడు మందబుద్ధిగల వాడగుటవలన, అట్టిభ్రాంతిని బుద్ధిబలముచేత నిగ్రహించి, బ్రహ్మమును ప్రత్యగాత్మనుగా నెరుగుటకు సమర్థుడుగాడు. అనగా బ్రహ్మైక్యత్య లక్షణము గల అపరోక్షజ్ఞానమునకు విరోధియైనట్టియు, తత్త్వంపదార్థ విచారముచేత నివర్తింపదగినట్టి, దేహేంద్రియాదులయందు ఆత్మబుద్ధి లక్షణము గల ద్వైత భ్రమంబుండుటవలన, అట్టి ద్వైతభ్రమము నివర్తించుటకొరకును, తత్త్వంపదార్థ విచారమపేక్షింపబడుచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ బ్రహ్మమాత్రంనువిజ్ఞేయం శ్రద్ధాశోశాస్త్రదర్శనః।

అపరోక్షద్వైతబుద్ధిఃపరోక్షాద్వైతబుద్ధ్యనుత్ ॥ ౨౨.

టీ. అపరోక్షద్వైతబుద్ధిః=అపరోక్షప్రత్యక్షత్యమునుబొందిన, ద్వైత బుద్ధిః=దేహేంద్రియాదిద్వైతజ్ఞానము, (యతః) ఏకారణమువలన, పరోక్షాద్వైతబుద్ధ్యనుత్=పరోక్ష-పరోక్షత్యమునుబొందిన, అద్వైతబుద్ధి-అద్వితీయజ్ఞానమును, అనుత్=చెరువునదిగాదో, (అతః) ఆకారణమువలన, శాస్త్రదర్శనః-శాస్త్రదృష్టిగల, శ్రద్ధాశోః-ఆసక్తితోగూడినవానికి. బ్రహ్మమాత్రం-బ్రహ్మముమాత్రము, సువిజ్ఞేయం - తెన్నుగాచెలియదగినదగును.

తా. ప్ర. అయితే, దేహేంద్రియాదిగోచరద్వైత భ్రాంతియుండగా, అద్వితీయ బ్రహ్మగోచరమగు పరోక్షజ్ఞానము నుదయింపజాలదుగదా? ఉ. అపరోక్షద్వైతభ్రాంతి, ఏకారణమువలన పరోక్షమగు అద్వైత జ్ఞానమునకు విరోధిగాదో, ఆకారణమువలన శాస్త్రదృష్టిగల శ్రద్ధావంతుడగు పురుషునకు బ్రహ్మముమాత్రమే తెలియదగినవస్తువగును. అనగా, అపరోక్షమగు దేహేంద్రియాది ద్వైతభ్రమంబునకు, పరోక్షమగు అద్వైతబ్రహ్మజ్ఞానము, విరోధిగామిచేత, శ్రద్ధావంతుడగుపురుషునకు శాస్త్రమువలన పరోక్షజ్ఞానము పుట్టుచున్నదేనని యభిప్రాయము.

అవ. అపరోక్షద్వైతభ్రమము, పరోక్ష యధార్థజ్ఞానమునకు విరోధిగామియందు, ఇప్పుడు దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపరోక్షశిలాబుద్ధిఃపరోక్షేతాంనుదేత్ ।

ప్రతిమాదిషువిష్టుత్సేకోవావిప్రతిపద్యతే॥

౨౩.

45. (భా - ౨)

టీ. అపరోక్షశిలాబుద్ధిః=అపరోక్ష - ప్రత్యక్షత్వమునుబొందిన, శిలాబుద్ధిః-శిలాజ్ఞానము, పరోక్షేశతాం=పరోక్ష - పరోక్షత్వమునుబొందిన, ఈశతాం-ఈశ్వరభావమును, ననుచేత - చెరువను. ప్రతిమాదిషు - ప్రతిమాదులయందు, విష్ణుత్వేన-విష్ణుభావముగలుగుచుండగా, కోవా - ఎవడు, విప్రతిపద్యతే - విరోధమునుబొందును. అనగా శ్రద్ధగలపురుషు డెవ్వడును విరోధిగాడనుట.

తా. శిలను, ఈశ్వరునిగాభావించి పూజించెడి సమయమందు, అపరోక్షశిలాజ్ఞానము, పరోక్షమగు ఈశ్వరభావమును నశింపజేయుటలేదు. మరియు, ప్రతిమాదులయందు విష్ణుభావము గలుగుచుండగా, అందుకు సహింపక విరోధముజేసెడి వాడెవడునులేడు.

శ్లో॥ అశ్రద్ధాశోరవిశ్వాసో నోదాహరణమర్హ తి।

శ్రద్ధాశోరేవసర్వత్ర వైదికేష్వధికారతః॥

౨౪.

టీ. వైదికేషు-వేదోక్తానుష్ఠానములయందు, సర్వత్ర-అంతటను, శ్రద్ధాశోరేవ-శ్రద్ధగలవానికే, అధికారతః-అధికారముగలిగియుండుటవలన, అశ్రద్ధాశోః- శ్రద్ధలేనివానియొక్క, అవిశ్వాసః - నమ్మకములేమి, ఉదాహరణం-ఉదాహరించుటనుగురించి, నార్హతి-తగుచున్నదిగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రతిమాదులయందు విష్ణుత్వబుద్ధిని సహింపక, విరోధముజేయుచుండెడి జనులు కొందరుగలరుగదా?. ఉ. సకల వేదోక్తానుష్ఠానములయందు శ్రద్ధగలపురుషునకే అధికారము గలిగియుండుటవలన, శ్రద్ధలేనివానియొక్క, అవిశ్వాసము, ఇచ్చట నుదహరింపదగినదికాదు. అనగా వేదోక్తానుష్ఠానములయందు నమ్మకము లేనిజనుల నిక్కడ, ఉదహరింపరాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సకృదాప్తోపదేశేన పరోక్షజ్ఞానముద్భవేత్।

విష్ణుమూర్త్యుపదేశోహినమిమాంసామపేక్షతే॥

౨౫.

టీ. సకృదాప్తోపదేశేన=సకృత్-ఒకానాక, ఆప్త-విహితనిచేజేయబడిన, ఉపదేశేన-ఉపదేశముచేత, పరోక్షజ్ఞానం- పరోక్షజ్ఞానము, ఉద్భవేత్ - కలుగును. విష్ణుమూర్త్యుపదేశోహి=విష్ణుమూర్తి-విష్ణుశరీరమయొక్క, ఉపదేశః-ఉపదేశము, మిమాంసాం - ప్రమాణములచేత పదార్థవిచారమును, నాపేక్షతేహి- ఆపేక్షించదుగదా.

తా. ప్ర. అయితే, యిట్లుచెప్పుటచేత, పరోక్షజ్ఞానమం దేమిగలిగెను?. ఉ. ఒకానాకగురునిచేత జేయబడిన బ్రహ్మూపదేశముచేత, పరోక్షజ్ఞానము

నమ గలుగుచున్నది. మరియు, లోకమందు, విష్ణుశరీరముయొక్క యుపదేశము, ప్రమాణములచేత పదార్థవిచారము నపేక్షించదు. అనగా విచారణలేకనే, ఉపదేశమాత్రముచేత పరోక్షజ్ఞానము గలుగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ కర్మోపాస్తీవిచార్యేతే అనుష్ఠేయావినిర్ణయాత్ |

బహుశాఖావిప్రకీర్ణేనిర్ణేతుంకఃప్రభుర్నరః॥

౨౬.

టీ. అనుష్ఠేయావినిర్ణయాత్ = అనుష్ఠేయ-అనుష్ఠింపదగిన కర్మోపాసనములయొక్క, అవినిర్ణయాత్ = నిర్ణయములేమివలన, కర్మోపాస్తీకర్మోపాసనములయందును, విచార్యేతే = విచారించబడుచున్నవి. అనగా విచారించబడినవనుట. బహుశాఖావిప్రకీర్ణే = బహుశాఖలయందు, విప్రకీర్ణే = ఎడములేక నిండియున్న కర్మోపాసనములను, అనగా ననేక శాఖలయందున్నటువంటిదిగా చెప్పబడిన కర్మోపాసనములను. నిర్ణేతుం = నిర్ణయించుటకు, అనగా ఒకస్థలమందు సంక్షేపముగా జేర్చిచెప్పటకును. నరః = మావంటివరుడు, కః = ఎవడు, ప్రభుః = సమర్థుడగును. అనగా నెవడును సమర్థుడగుడును.

తా. ప్ర. అయితే, శాస్త్రములయందు, ఎందువలన విచారములుజేయబడినవో చెప్పము?. ఉ. అనుష్ఠింపదగిన కర్మోపాసనలయొక్క నిర్ణయములేని కారణమువలన, సందేహము గలుగుటచేత, ఆ అనుష్ఠింపదగిన కర్మోపాసనములను నిర్ణయించుటకొరకు, శాస్త్రములయందు కర్మోపాసనములయందును విచారించబడినవి. ప్ర. అయితే, సందేహము గలుగుటకు గారణమేమి?. ఉ. అనేకములగు వేదశాఖలయందు అచ్చటచ్చటం జెప్పబడిన కర్మమునైనను, ఉపాసనమునైనను ఒకస్థలమందు సంగ్రహించి నిర్ణయించుటకు, మావంటివరుడెవడును సమర్థుడగుడు.

శ్లో॥ నిర్ణీతోర్ధ్వకల్పసూత్రైర్గ్రంథితస్తావతాస్తికః |

విచారేణవినాకర్మశక్తీనుష్ఠాతుమంజసా॥

౨౭.

టీ. నిర్ణీతః = పూర్వాచార్యులచేత నిశ్చయింపబడిన, అర్ధః = అనుష్ఠానప్రకారము, కల్పసూత్రైః = కల్పసూత్రములచేత, గ్రంథితః = కూర్చబడెను. తావతా = అట్లుకూర్చబడుటచేత, ఆస్తికః = పూర్వాచార్యులయందు విశ్వాసముగలపురుషుడు, విచారేణవినా = విచారములేక, కర్మ-కర్మమును, అంజసా = యథావిధిగా, అనుష్ఠాతుం = అనుష్ఠానముజేయుటకు, శక్తీః = సమర్థుడగును.

తా. ప్ర. అయితే, కర్మోపాసనములకు అనుష్ఠింపదగియున్న ప్రాప్తిం చెనుగదా?. ఉ. జైమిని మొదలగు పూర్వాచార్యులచేత నిశ్చయింపబడిన అనుష్ఠానప్రకారము, కల్పసూత్రములచేత జెప్పబడెను. ఆజైమిన్యాదిపూర్వా

చార్యులచేత అట్లు చెప్పబడుటవలననే, వారియందు విశ్వాసము గల పురుషుడు, విచారమును విడిపించియు, కర్మమును యథావిధిగా ననుష్ఠించుటకు సమర్థుడగును.

శ్లో॥ ఉపాస్తీనామనుష్ఠానమార్షగ్రంధేషువర్జితం।

విచారాక్షమమర్త్యాశ్చతత్త్వక్రతోపాసతేగురోః॥ ౨౮.

టీ. ఉపాస్తీనాం- ఉపాసనములయొక్క, అనుష్ఠానం-అనుష్ఠానప్రకారము, ఆర్షగ్రంధేషు-బ్రాహ్మవాసిష్టాదిమంత్రకల్పములయందు, వర్జితం-వర్జింపబడెను. విచారాక్షమమర్త్యాశ్చ=విచార-విచారముజేయుటకు, అక్షమ-సమర్థులుగాని, మర్త్యాశ్చ-మనుష్యులును, తత్-ఆయుపాసనమును, గురోః-గురువువలన, శ్రుత్వా-విని, అనగా దెలిసికొనియనుట. ఉపాసతే - ఉపాసనముజేయుచున్నారు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆకల్పసూత్రములయందు ఉపాసనావిచారములేమివలన, ఆయుపాసనానుష్ఠానము సంభవింపదుగదా?. ఉ. బ్రాహ్మవాసిష్టాదిమంత్రకల్పములయందు, ఉపాసనముయొక్క అనుష్ఠానపద్ధతి, వర్జింపబడెను. అందువలన విచారముజేయుటకు సమర్థులుగానిమనుష్యులు కల్పములయందు జెప్పబడిన ఆయుపాసనమును గురుముఖమువలన దెలిసికొని, అనుష్ఠానము జేయుచున్నారు.

శ్లో॥ వేదవాక్యానినిర్ణేతు మిచ్ఛన్మీమాంసతాంజనః।

ఆప్తోపదేశమాత్రేణహ్యనుష్ఠానంహిసంభవేత్॥ ౨౯.

టీ. జనః-జనము, వేదవాక్యాని-వేదవాక్యములను, నిర్ణేతుం-నిర్ణయించుటకు, మీమాంసతాం - ప్రమాణములచేత పదార్థ విచారత్వమును గురించి, ఇచ్ఛన్-ఇచ్ఛనుజేయుచున్నది. ఆప్తోపదేశమాత్రేణహి= ఆప్త-గురునియొక్క, ఉపదేశమాత్రేణహి- ఉపదేశమాత్రముచేతనే, అనుష్ఠానం- ఉపాసనానుష్ఠానము, సంభవేత్=కలుగును. హి-ప్రసిద్ధమనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆధునికులగు గ్రంథకర్తలచేతగూడ, వేదవాక్యవిచారమెందువలన జేయబడుచున్నదోచెప్పము?. ఉ. ఇప్పటిజనము, తమతమబుద్ధికి సంతోషముగలుగుటకొరకే, వేదవాక్యములను నిర్ణయించుటకు విచారమునుజేయుట కిచ్ఛయించుచున్నదేగాని, అనుష్ఠాన సిద్ధికారకుగాదని తెలియవలెను. కనుక గురూపదేశమాత్రముచేత ఉపాసనానుష్ఠానము సిద్ధించును.

శ్లో॥ బ్రహ్మసాక్షాత్కృతీస్తేవం విచారేణవివాన్మతాం।

ఆప్తోపదేశమాత్రేణనసంభవతికుత్రచిత్॥

౩౦.

టీ. సృణాం-జనులకు, బ్రహ్మసాక్షాత్కృతిను - బ్రహ్మసాక్షాత్కారమే, అనగా నపరోక్షజ్ఞానమనుట. విచారణవిచార - తత్త్వంపదార్థవిచారము చేతదప్పు, ఏవం-ఈప్రకారము, అనగా నుపాసనానుష్ఠానమునకు ఉపయోగియైన పరోక్షజ్ఞానమువలెననుట. ఆప్రోవదేశమాత్రేణ-ఆప్ర - అప్రనియొక్క, ఉపదేశమాత్రేణ-ఉపదేశమాత్రముచేత, కుత్రచిత్ - ఎచ్చటను, నసంభవతీ-సంభవింపదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఉపదేశమాత్రముచేత బ్రహ్మసాక్షాత్కారము సిద్ధించినట్లు, ఉపదేశమాత్రమువలననే బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూపము గల అపరోక్షజ్ఞానంబును సిద్ధింపదాయేమి? ఉ. గురువు ఉపదేశించిన మాత్రముచేత ఉపాసనా నుష్ఠానమునకు ఉపయోగించెడి పరోక్షజ్ఞానము పుట్టుచున్నది. బ్రహ్మసాక్షాత్కార రూపము గల అపరోక్షజ్ఞానమే, విచారముచేత తప్పు, గురుపదేశమాత్రముచేత ఎప్పుటికిని గలుగదని చెప్పబడెను.

అవ. అందుకు కారణము నిష్పడు జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పరోక్షజ్ఞానమశ్రద్ధా ప్రతిబద్ధాత్తిసేవితత్.

అవిచారోఽపరోక్షస్యజ్ఞానస్యప్రతిబంధకః॥

౩౮.

టీ. అశ్రద్ధా-అశ్రద్ధ, పరోక్షజ్ఞానం-పరోక్షజ్ఞానమును, ప్రతిబద్ధాత్తి-ప్రతిబంధించుచున్నది. ఇతరత్-అవిచారము, న-ప్రతిబంధించుచున్నదిగాదు. అపరోక్షస్య-అపరోక్షమగు, జ్ఞానస్య-జ్ఞానమునకు, అవిచారో- అవిచారము, ప్రతిబంధకః - ప్రతిబంధించునదగును.

తా. ఏకారణమువలన అవిశ్వాసమే పరోక్షజ్ఞానమును ప్రతిబంధించుచున్నదో, అవిచారము ప్రతిబంధించుచున్నదిగాదో, ఆకారణమువలన, ఆయ విశ్వాసము నివర్తించుచుండగా నాకానాకప్పుడు గురుపదేశమువలననే పరోక్షజ్ఞానము ఉదయించుచున్నది. మరియు, అవిచారముచేత ప్రతిబంధింపదగిన అపరోక్షజ్ఞానమునకో, తత్త్వంపదార్థవిచారద్వారా, ఆప్రతిబంధము నివర్తించుచుండగా, ఉత్పత్తిగలుగుచున్నదేగాని, ప్రతిబంధము నివర్తించనియెడల అపరోక్షజ్ఞానోత్పత్తిగాదు. ఆకారణమువలన తత్త్వంపదార్థవిచారము జేయదగినదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విచార్యాప్యపరోక్ష్యేణబ్రహ్మత్వానంనవేత్తిచేత్.

ఆపరోక్ష్యోవసానత్వాద్భూయోభూయోవిచారయేత్॥ ౩౯.

టీ. విచార్యాపి-తత్త్వంపదార్థములను విచారించియు, ఆపరోక్ష్యేణ-అపరోక్షత్వముచేత, బ్రహ్మత్వానం=బ్రహ్మ - పరబ్రహ్మమగు, ఆత్మానం-

ప్రత్యగాత్మను, అనగా తనననుట. నశీతిచేత్-ఎరుగనియెడల, ఆపరోక్ష్యావసానత్వాత్=ఆపరోక్ష్య-అపరోక్షత్వమే, అవసానత్వాత్- అంత్యముగాగలదగుటవలన, ఘాయోఘాయః- మరలమరల, విచారయేత్ - విచారించవలెను. అనగా తత్త్వంపదార్థ విచారము జేయవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, విచారము జేయబడినను, ఎప్పుడు ఆపరోక్షజ్ఞానముకలుగనో, అప్పుడు, ఏమిచేయదగినదో చెప్పుము?. ఉ. తత్త్వంపదార్థములనులెస్సగా విచారించినను వాక్యార్థమగు, బ్రహ్మైక్యైకత్వమును, ఆపరోక్షముగానెరుగనియెడల, అపరోక్షజ్ఞానోత్పత్తియే విచారమునకు, ఆవధియగుటచేత, మరల మరల తత్త్వంపదార్థవిచారమేచేయదగినదగును. అనగా నపరోక్షజ్ఞానమును గలిగించుటకు విచారముతప్ప, మరియుక హేతువు లేమిచేత మరల మరల విచారమే చేయదగినదగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విచారయన్నామరణం నైవాత్మానంలభేత్చేత్ |

జన్మాంతరేలభేత్తైవ ప్రతిబంధతీయేసతి |

౩౩.

టీ. ఆమరణం-మరణముగలిగెడిపర్యంతము, విచారయన్-విచారమును జేయుచు, ఆత్మానం-బ్రహ్మరూపమగు ప్రత్యగాత్మను, నైవలభేత్చేత్-పొందనివాడేయెనయెడల. జన్మాంతరే-మరియొకజన్మమందు, ప్రతిబంధతీయేసతి=ప్రతిబంధ-ప్రతిబంధమునకు, తీయేసతి - నాశముగలుగుచుండగా, లభేత్తైవ-పొందును.

తా. ప్ర. అయితే, మరలమరల విచారము జేయుటచేత, ఈజన్మమందు బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గలుగకపోవుచుండగా, విచారము వ్యర్థముగాదాయెమి?. ఉ. దేహమునకు మరణముగలిగెడి పర్యంతము తత్త్వంపదార్థవిచారమునుజేసినను ప్రతిబంధబాహుళ్యమువలన బ్రహ్మస్వరూపమగు ప్రత్యగాత్మనుపొందనియెడల, మరియుక జన్మమందు ప్రతిబంధము తీయించుచుండగా, పొందుచున్నవాడేయగును. కనుక, విచారము వ్యర్థముగాదు.

శ్లో॥ ఇహవాఽముత్రవావిద్యేత్యేవంసూత్రకృతోదితి |

శృణ్వంతోఽప్యత్రబహవో యస్మిన్ద్వరితిశ్రుతిం |

౩౪.

టీ. ఇహవా-ఈజన్మమందైనను, అముత్రవా-పరజన్మమందైనను, విద్యేతి-ఆపరోక్షజ్ఞానోదయమగునని, ఏవం- పూర్వోక్తప్రకారము, సూత్రకృతా-బ్రహ్మసూత్రకారుడగు వ్యాసునిచేత, ఉదితం-చెప్పబడెను. అత్ర - ఈజన్మమందు, బహవః-అనేకులు, శృణ్వంతోపి - శ్రవణాదికమును చేసినవారైనను, అనగా తత్త్వంపదార్థవిచారమును జేసినవారైనననుట. యత్-ఏబ్రహ్మమును,

నవిద్యురితి- ఎరుగజాలరోయని, శ్రుతి-శ్రుతిచెప్పుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయర్థము దేనివలన దెలియబడుచున్నదో చెప్పుము? ఉ. ప్రతిబంధతయమగుచుండగా, ఈ జన్మమందైనను, పరజన్మమందైనను అపరోక్షజ్ఞానోదయమగునని, పూర్వోక్తార్థము, సూత్రం || సహికమప్యప్రసతప్రతిబంధేతద్దర్శనాత్ || అనెడి ఈసూత్రమందు బ్రహ్మసూత్రకారుడగు వ్యాసమహామనిచేత జెప్పబడెను. మరియు, ప్రతిబంధముగలిగియుండగా, ఈ జన్మమందు అపరోక్షజ్ఞానము గలుగదని, శ్రుతి శబ్దంతోప్యత్రబహవో యన్నవిద్యుః || అనెడి శ్రుతియుం జెప్పుచున్నది.

అవ. ఈజన్మమందు శ్రవణాదికమును జేసినవానికి, జన్మాంతరమందు అపరోక్షజ్ఞానము గలుగుచున్నదనెడి విషయమై, శ్రుతి గర్భేనుసన్న స్వేమామపేదమహేదేవానాంజనిమానివిశ్వ || ఇత్యాది శ్రుత్యర్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో || గర్భఏవశయానస్సృజామదేవోవబుద్ధవాః |

పూర్వాభ్యస్తవిచారేణ యద్వదభ్యయనాదిషు ||

౩౪.

టీ. అభ్యయనాదిషు-అభ్యయనాదులందు, యద్వత్ - ఏప్రకారమే, (తద్వత్) ఆప్రకారము, పూర్వాభ్యస్తవిచారేణ=పూర్వ-పూర్వజన్మమందు, అభ్యస్త-అభ్యసించబడిన, విచారేణ - తత్త్వంపదార్థ విచారముచేత, వామదేవః-వామదేవుడు, గర్భఏవ-గర్భమందే, శయానస్సృజ - పండుకొనినవాడగుచు, అవబుద్ధవాః-పరతత్త్వము నెరిగినవాడాయెను. అనగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారముగలవాడాయెననుట.

తా. అభ్యయనాదులయందు వలెనే, పూర్వ జన్మమందు జేయబడిన తత్త్వంపదార్థవిచారముచేత వామదేవుడు, గర్భమందెయున్నవాడగుచు, బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూపముగల అపరోక్షజ్ఞానమును బొందెనని, శ్రుతియందు విసబడుచున్నది.

అవ. పూర్వోక్తవృత్తాంతము నిప్పుడు నివరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో || బహువారమధీ తేపియదానాయాతిచేత్పునః |

దినాంతరేననధీత్యైవ పూర్వాధీతం స్మరేత్పుమాః ||

౩౫.

టీ. (పేద) పేదము, బహువారం - అనేకదినములయం దెల్లప్పుడును, అధీతేపి-చదువబడినను, యదానాయాతిచేత్-ఎప్పుడురాదో అప్పుడు, అనగా ముఖస్థముగానియప్పుడనుట. పుమాః-పురుషుడు, దినాంతరే - మరియుకదినమందు, పునః-మరల, అనధీత్యైవ-చదువకనే, పూర్వాధీతం=పూర్వ-పూర్వ

మందు, అధీతం-చదువబడినదానిని, స్మరేత్-స్మరించును.

తా. వేదమనేకదినములయం దెల్లప్పుడునుచదువబడినను, ముఖ్యముగా కపోవుచుండగా, పురుషుడు మరియొకదినమందు మరలవేదమునుచదువకనే, పూర్వమందు చదువబడినదానిని స్మరించుచున్నాడు.

అవ. ఆదిపదముచేత గ్రహింపబడెడి యితర దృష్టాంతములం జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కాలేనపరిపచ్యంతేకృషిగర్భాదయోయథా।

తద్వదాత్మవిచారోపిశస్తైఃకాలేనసచ్యతే॥ ౩౭.

టీ. కృషిగర్భాదయః=కృషి - కృషియు, గర్భాదయః - గర్భాదులును, యథా-ఏప్రకారము, కాలేన-కాలముచేత, పరిపచ్యంతే - పరిపక్వమునుబొందుచున్నవో, తద్వత్-ఆప్రకారము, ఆత్మవిచారోపి- ఆత్మవిచారంబును, కాలేన - తగినకాలముచేత, శస్తైః - మెల్లగా, సచ్యతే - పరిపక్వమును బొందుచున్నది.

తా. మరియు, కృషిగర్భాదులు, ఏప్రకారముగా యోగ్యకాలముచేత పరిపక్వమునుబొందుచున్నవో, ఆప్రకారమే, ఆత్మవిచారంబును యోగ్యకాలముచేత మెల్లగా పరిపక్వమును బొందుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. పరతత్వము బహుకాలము విచారించబడినను, ప్రతిబంధబలము వలన బ్రహ్మసాక్షాత్కారముగాదనెడి ఈ యర్థము, వార్తికకారులచేత నిరూపింపబడినదని, చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పునఃపునర్విచారేపి త్రివిధప్రతిబంధతః।

నవేత్రితత్వమిత్యేతద్వార్తికేసమ్యగీరితం॥ ౩౮.

టీ. (పురుష?) పురుషుడు, పునఃపునః- మాటిమాటికిని, అనగా బహుకాలపర్యంతమనుట. విచారేపి-పరతత్వవిచారమును జేసినను, త్రివిధప్రతిబంధతః=త్రివిధ-త్రివిధమగు, ప్రతిబంధతః- ప్రతిబంధమువలన, తత్త్వం-బ్రహ్మత్వైకత్యమును, నవేత్రితి-ఎరుగడనెడి, ఏతత్-ఈయర్థము, వార్తిక- వార్తికమనెడిగ్రంథమందు, సమ్యక్-తెచ్చగా, ఈరితం- సురేశ్వరాచార్యులచేత జెప్పబడెను.

తా. బహుకాలము తత్త్వంపదార్థ విచారమునుజేసినను, మూడువిధములుగానుండెడి ప్రతిబంధమువలన, పురుషుడు పరతత్వము నెరుగడనెడి, ఈయర్థము, వార్తికకారులగు సురేశ్వరాచార్యులచేత వార్తికమనెడి గ్రంథమందు చక్కగా జెప్పబడినది.

అవ. ఆవారికకారులయొక్క ఏడువారికముల నిప్పుడు క్రమముగా నుదాహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కుత స్తద్జ్ఞానమితిచే తద్ధిబంధపరిక్షయాత్ |

అసావపేదఘాతోవా భావీవావర్తతేథవా॥

౩౯.

టీ. తద్జ్ఞానం- ఆజ్ఞానము; కుత ఇతిచేత్ - ఏకారణమువలన బుట్టుననియంటేనేని, తత్-ఆజ్ఞానము, బంధపరిక్షయాత్=బంధ-ప్రతిబంధముయొక్క, పరిక్షయాత్-నాశమువలనబుట్టుచున్నది. హి-ఇది శ్రుత్యాదిప్రసీద్ధమనుట. అసావపేద-ఈప్రతిబంధంబును, ఘాతోవా-ఘాతప్రతిబంధమనియు, భావీవా-భావిప్రతిబంధమనియు, వర్తతేథవా-వర్తమానప్రతిబంధమనియుంజెప్పబడును.

తా. ప్ర. అయితే, పూర్వమందుదయించని యపరోక్షజ్ఞాన మిప్పుడు ఉదయించుటయందు గారణమేమి? ఉ. ప్రతిబంధమునకు నాశముగలుగుచుండగా ఆజ్ఞానము ఉదయించుచున్నది. ఈప్రతిబంధము, ౧. ఘాతప్రతిబంధమనియు, (అనగా నితకుపూర్వము గడచినదనుట.) ౨. వర్తమానప్రతిబంధమనియు, (అనగానిప్పుడు వర్తించుచున్నదనుట.) ౩. భావిప్రతిబంధమనియు, (అనగానికను జరుగగలదనుట.) ఇట్లు నూడువిధములుగా నున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అధీతవేదవేదార్థోఽప్యతఏవనముచ్యతే |

హిరణ్యనిధిదృష్టాంతా దిదమేవహిదర్శితం॥

౪౦.

టీ. అతఏవ-ప్రతిబంధస్థితివలననే, అధీతవేదవేదార్థోపి=అధీత-చదువబడిన, వేద-వేదములును, వేదార్థోపి-వేదార్థమునుగలవాడైనను, నముచ్యతే-సంసారబంధమువలన విడువబడడు. ఇదమేవహి-ఈయర్థమే, హిరణ్యనిధిదృష్టాంతాత్-సునర్ణ నిధిదృష్టాంతమువలన, దర్శితం-శ్రుతియందు బాపబడును.

తా. ప్ర. సరి. ఇట్లు త్రినిధిప్రతిబంధముండుగాక. అందుచేతనేమి? ఉ. సకలవేదవేదార్థములను జవిసినవాడైనను, ప్రతిబంధస్థితివలన మేక్షమును బొందడు. మరియు, ప్రతిబంధముండగా జ్ఞానము ఉదయించదనెడి ఈయర్థము సువర్ణనిధి, ఘామిలోపల స్థాపింపబడియుండగా, నిధిశాస్త్రములచేత ఆసువర్ణనిధిస్థానము నెరుగనిజనులు, ఆసువర్ణనిధికి పైపైన సంచరించుచున్నవారగుచుండియు, ఆసువర్ణనిధి నెరుగనట్లు, ఈయవిద్యావలతులగు ప్రజలందరును, పూర్వోక్తప్రాధయోకాశమనెడిపేరుగల బ్రహ్మమనెడి లోకమునుగురించి సుషుప్తికాలమందు ప్రతిదినమందును పోవుచుండియు, అవిద్యాదిదోషములచేత బాహ్యమునకు వెళ్ళగొట్టుబడినవారగుచు, (ఈనేనిప్పుడు బ్రహ్మము

నెడి లోకభావమునుబొందినవాడనైనని) పొందినవారుగారని, హిరణ్యనిధిద్య
ష్టాంతముచేత, శ్రు॥ యథాహిరణ్యనిధిం నిహితమక్షేత్రజ్ఞా ఉపర్యుపరి సంచ
రంతోననిందేయు ఏవమేవేమాస్సుర్వాఃప్రజాః అహరహ ర్భృహ్లోకంగ
చ్ఛంత్యసితం బ్రహ్మలోకంననిందంత్యసృతేనహి ప్రత్యుధాః॥ అనెడి ఛాం
డోగ్య ప్రతిచేత బాహుదేనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అతతేనాపిమహిషీన్నేహేనప్రతిబంధతః॥

భిక్షుస్తత్త్వనివేదేతిగాధాలోకేప్రతీయతే॥

౪౦.

టీ. భిక్షుః-సన్యాసి, అతీతేన-పూర్వమందుండెడి, మహిషీన్నేహేన=
మహిషీ-ఎనుమునందుగల, స్నేహముచేత, ప్రతిబంధతోపి-ప్రతిబం
ధమువలనను, తత్త్వం-బ్రహ్మత్వైకత్వలక్షణమును, నవేదేతి - ఎరుగడనెడి,
గాధా-చరిత్రము, లోకే-లోకమందు, అనగా పురాణాదులయందనుట. ప్రతి
యతే-ప్రసేదినిబొందియున్నది. అనగా బరింపబడుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, పూర్వమందు జరిగినదాని? బంధకత్వము గృహభలే
దేమి? ఉ. ఒకానొకయతి, పూర్వము గృహస్థసంబంధదశయందు, ఒకానొక
యెనుమునందుస్నేహముంచి, పిమ్మట సన్యాసానంతరమందు వేదాంతశ్రవణ
మందు బ్రవర్తించినవాడైనను, ఆమహిషీన్నేహముచేత, గలిగిన ప్రతిబంధము
వలన (ఆయెనుము యతికిస్ఫురించుటచేత) పరతత్త్వముగురునిచేత నుపదేశింప
బడినను, ఎరుగనివాడాయెననెడి, ఈవిధమైనచరిత్రము, పురాణాదులయందు
బరింపబడుచున్నది. కనుక, భూతప్రతిబంధమిట్టిదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అనుస్మృత్యగురుస్సేషాంచుహిష్యాతత్త్వముక్తవాః॥

తతోయథావర్షేదైవప్రతిబంధస్యసంక్షయాత్॥

౪౧.

టీ. గురుః-తతోవదేశమునుజేసెడివాడు, స్నేహం-ఆయతీసంబంధము
హిషీన్నేహమును, అనుస్మృత్య-అనుసరించి, మహిష్యాం-ఆయెనుమునందుగల,
తత్త్వం-ఆయెనుమును ఉపాధిగాగల బ్రహ్మమును, ఉక్తవాః - చెప్పినవాడాయెను.
తతః-అనంతరమందు, ఏవః-ఈయతి, ప్రతిబంధస్య-మహిషీన్నేహాల
క్షణప్రతిబంధము, సంక్షయాత్-క్షయించుటవలన, యథావత్-శాస్త్రోక్తప్ర
కారముగా, వేద-గురునిచేనుపదేశింపబడిన తత్త్వమునెరిగెను.

తా. ప్ర. అయితే, అటువంటివానికి జ్ఞానోత్పత్తి, ఎట్లుగునోచెప్పుము? ఉ.
ఆయతికి, తతోవదేశముజేసెడిగురుడు, ఆతని సంబంధముహిషీన్నేహము
ననుసరించి, ఆయెనుమునుపాధిగాగలిగి, ఆయెనుమునందుండెడి బ్రహ్మము
నుపదేశించినవాడాయెను. అంతట, ఆయతియు, తానునేత్రములుమూసికొని

ధ్యానముచేసేడికాలమందు బుద్ధికి ప్రతిబంధమువలన సాక్షాత్కరించెడియెను మునందుగల బ్రహ్మమును గురువు జెప్పిన ప్రకారము ధ్యానించుచుండగా, ఆప్రతిబంధము తయించెను. అట్లు ప్రతిబంధము తయించుటచేత, గురునిచే నుపదేశింపబడిన పరతత్వమును శాస్త్రోక్తప్రకారముగానే, యెరిగినవాడాయెను.

అవ. ఇట్లు, భూతప్రతిబంధమునుదెలిసి, వర్తమానప్రతిబంధము నిష్పద బాగుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రతిబంధోవర్తమానో విషయాన క్షిలక్షణః॥

ప్రజ్ఞామాద్యంకుతర్కశ్చ విపర్యయదురాగ్రహః॥ ౪౩.

టీ. వర్తమానః-వర్తమానమనెడి, ప్రతిబంధః-ప్రతిబంధము, విషయాన క్షిలక్షణః=విషయ-స్వచ్ఛందనవనితాదులయందుగల, ఆసక్తి-ఆసక్తియే, లక్షణః-రూపముగాగలదగును. ప్రజ్ఞామాద్యంచ = ప్రజ్ఞా-బుద్ధియొక్క, మాంద్యంచ-మందస్వభావంబును, అనగా బుద్ధికి తీక్షణ్యము లేమియుననుట. కుతర్కశ్చ-కుత్సితతర్కంబును, అనగా శుష్కతార్కికత్వముచేత శ్రుత్యర్థమున న్యవిధముగా నూహించుటయుననుట. విపర్యయదురాగ్రహశ్చ = విపర్యయ-ఆత్మకు కర్తృత్వాదిధర్మయు క్తత్వజ్ఞానలక్షణమందు, దురాగ్రహశ్చ- యుక్తిరహితనిశ్చయంబును, ప్రతిబంధః-వర్తమానప్రతిబంధమగును.

తా. మరియు, వర్తమానప్రతిబంధము, ౧. విషయాన క్షిరూపముగలదగును. మరియు, ౨. బుద్ధిమాంద్యత్వంబును, ౩. కుతర్కము జేయుటయు, అనగా శుష్కతార్కికత్వముచేత శ్రుత్యర్థమున న్యవిధముగా నూహించుటయు, ౪. ఆత్మకు కర్తృత్వాది ధర్మయు క్తత్వజ్ఞానలక్షణమందు యుక్తిరహిత నిశ్చయంబును, ఈనాలుగును వర్తమానప్రతిబంధమని చెప్పబడును.

శ్లో॥ శమాద్యైశ్చవశాద్యైశ్చతత్రతత్రోచితైశ్చయి॥

నీతేస్త్రికప్రతిబంధేతస్స స్వస్థబ్రహ్మోపశాంతే॥ ౪౪.

టీ. శమాద్యైః-శమదమాలచేతను, శ్రవణాద్యైః - శ్రవణమనననిది ధ్యానములచేతను, తత్రతత్ర-ఆయాసాధనములయందు, ఉచితైః-యోగ్యములైన సాధనములచేత, అస్త్రిక-ఈ, ప్రతిబంధే-ప్రతిబంధము, తయం - నాశమును, నీతేసతి-పొందుచుండగా, అతః-ప్రతిబంధనాశమువలన, స్వస్థ-ప్రత్యగాత్మయగు తనకు, బ్రహ్మత్వం - బ్రహ్మత్వమును, అశ్నతే - పొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రతిబంధమునకు దేనిచేత నివృత్తిగలుగునో.

స్వము? ఉ. శ్రు॥ శాంతోదాంతపరతస్తితిత్తుస్సమాహితో భూత్వా॥ అనెడి శ్రుతిచేదెప్పుబడిన, ౧. శమము, దమము, ౩. ఉపరశి, ౪. తితిత్తు ౫. సమాధి, ౬. శ్రద్ధలనెడి, ఈయారుసాధనములయందును, మరియు, శ్రు॥ శ్రోతవ్యో మంతవ్యోనిదిధ్యాసితవ్యః॥ అనెడి శ్రుతిచేదెలుపబడిన, ౧. వేదాంతార్థశ్రవణము, ౨. మననము, ౩. నిదిధ్యాసములనెడి, ఈ సాధనములయందును, యోగ్యములైన సాధనములచేత ఆయాప్రతిబంధము నాశమును బొందుచుండగా, అట్లు ప్రతిబంధనాశమువలననే, ప్రత్యేకాత్మయగుతాను, బ్రహ్మాత్మమును బొందుచున్నాడు. అనగా, శమదమాదిపట్కసంపత్తిచేత విషయాసక్తిరూప ప్రతిబంధము నశించుననియు, వేదాంతార్థ శ్రవణముచేత ప్రజ్ఞామాంద్యము నశించుననియు, వేదాంతార్థమననముచేత, కుతర్కము నశించుననియు, నిదిధ్యాసముచేత విపర్యయదురాగ్రహమునశించుననియు, ఇట్లు నాలుగువిధములు గానుండెడి వర్తమానప్రతిబంధమునశించుచుండగా, అపరోక్ష జ్ఞానోదయమగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, భావిప్రతిబంధమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆగామిప్రతిబంధశ్చవామదేవేః మీరితః॥

ఏకేనజన్మరాశీ చోభరతస్యోజిజన్మభిః॥

౪౫.

టీ. ఆగామిప్రతిబంధశ్చ-భావిప్రతిబంధము, అనగా జన్మాంతరహేతువగు ప్రారబ్ధవిశేషమనుట. వామదేవే-వామదేవునియందు, సమీరితః-చెప్పుబడెను. (సః) ఆధావిప్రతిబంధము, (వామదేవస్య) వామదేవునకు, ఏకేన-ఒక్కటియగు, జన్మనా-జన్మముచేత, తీణః-నాశమునుబొందెను. భరతస్య-జడభరతునకు, త్రిజన్మభిః-మూడుజన్మములచేత, తీణః - నాశమునుబొందెను.

తా. భావిప్రతిబంధమనునది, మరియుకజన్మమును గలిగించుటకుహేతువగు ప్రారబ్ధకర్మవిశేషమగును. ఆధావిప్రతిబంధము వామదేవునకు ఒకజన్మముచేత త్రియించినదనియు, జడభరతునకు మూడుజన్మములచేత త్రియించినదనియుంజెప్పుబడినది. అనగా, ఆధావిప్రతిబంధమునకు భోగముచేతతప్ప, మరియుకదానిచేత నివృత్తిలేమివలన, ఆధావిప్రతిబంధ నివృత్తియందు కాలనియమములేదని యిట్లు వాచికమందు సురేశ్వరాచార్యులచేత జెప్పుబడెననియభిప్రాయము.

శ్లో॥ యోగభ్రష్టస్యగీతాయామపీతేబహుజన్మం॥

ప్రతిబంధక్షయఃప్రోక్తానవిచారోప్యనర్థకః॥

౪౬.

టీ. గీతాయాం-శ్రీగీతాశాస్త్రమందు, యోగభ్రష్టస్య - యోగభ్రష్టు

నకు, అనగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారపర్యంతము తత్త్వంపదార్థ విచారములేనివానికనుట. బహుజన్మని- అనేకజన్మసముదాయము, అతీతేనతి - గడచిపోవుచుండగా, ప్రతిబంధక్షయః=ప్రతిబంధ-ధావిప్రతిబంధమునకు, క్షయః - నాశము, ప్రోక్షణ-చెప్పబడెను. విచారోపి-పరతత్త్వవిచారంబును, అనగ్గత- వ్యగ్రతత్త్వమునుబొందినది, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఒకటిమూడు జన్మములచేత క్షయించుచున్నదని, ఆధావిప్రతిబంధమునకు మీచేతనే నియతకాలత్వము జెప్పబడెనుగదా? ఉ. బ్రహ్మసాక్షాత్కారపర్యంతము తత్త్వవిచారమును జేయనివానికి, అనేకజన్మములుగలిగినప్పటికి, ఆధావిప్రతిబంధము క్షయించుచున్నదని, శ్రీగీతాశాస్త్రమందుజెప్పబడెను. గనుక, ఆధావిప్రతిబంధ క్షయమునకు కాలనియమము లేదని దెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఆధావిప్రతిబంధముచేత బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూపముగల అపరోక్షజ్ఞానముగలుగనియడల, తత్త్వవిచారము నిష్ఫలముగలదిగాదాయేమి? ఉ. ఆప్రతిబంధము నివరించినపెంటనే, అపరోక్షజ్ఞానలక్షణఫలము గలుగుచుండుటవలన, తత్త్వవిచారంబును వ్యగ్రతత్త్వమునుబొందదని తెలియవలెను.

అవ. ఆగీతాశాస్త్రమందు ప్రతిపాదింపబడిన అర్థమునుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పాప్యపుణ్యకృతాంలోకానాత్మతత్త్వవిచారతః॥

శుచీహంశ్రీమతాంగేహేసాభిలాషోభిజాయతే॥

౪౭.

టీ. (యోగభిప్రాయః) బ్రహ్మసాక్షాత్కారపర్యంతము తత్త్వవిచారమును జేయనివాడు, ఆత్మతత్త్వవిచారతః=ఆత్మతత్త్వ - ఆత్మస్వరూపముయొక్క, విచారతః-విచారబలమువలన, పుణ్యకృతాం=పుణ్య- అశ్వమేధాది పుణ్యకర్మములను, కృతాం-చేసినవారియొక్క, లోకాః-స్వర్గవిశేషములను, ప్రాప్యపొంది, అనగా నచ్చట బహుకాలము సుఖముననుభవించియుండుట. సాభిలాషశ్చేత-ఇచ్చతోగూడినవాడైనయెడల, శుచీహం - పరిశుద్ధులగు, శ్రీమతాం-శ్రీమంతులగువారియొక్క, గేహే-గృహమందు, అనగా కులమందనుట. అభిజాయతే- పుట్టుచున్నాడు.

తా. ఆయోగభిప్రాయః=అనగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారపర్యంతము విచారములేనివాడు, ఇచ్చతోగూడినవాడైనయెడల ఆత్మతత్త్వ విచారబలముచేతనే, అశ్వమేధాదియజ్ఞములను జేసిన పుణ్యపురుషులుబొందెడి స్వర్గవిశేషములనుబొంది, అచ్చట బహుకాలము సుఖములనుభవించి, ఆభోగాంత్యమందు, ఈమనుష్యలోకములో మారా పితరులవలన పరిశుద్ధులగు, శ్రీమంతులయొక్క

కులమంబుబుట్టుచున్నాడు.

అవ. ఇప్పుడు మరియొక పక్షమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అధవా యోగినామేవ కులేభవతీధీమతః॥

నిస్సృహిణా బ్రహ్మతత్వస్య విచారా తద్ధిదుర్లభం॥ ౪౮.

టీ. అధవా-అట్లుగానియెడల, నిస్సృహశ్చేత్- ఆయోగభృష్టుడవలె
క్తుడైనయెడల, బ్రహ్మతత్వస్య-బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క, విచారాత్-విచారమునుజేయుటవలన, ధీమతాం-ఆత్మతత్వనిశ్చయవిచారముగల, యోగినాం-చిత్తైకాగ్ర్యవంతులగు పుణ్యపురుషులయొక్క, కులేవ-కులమందే, భవతి-పుట్టుచున్నాడు. హి-ఏకారణమువలన, తత్-ఆయోగికులజన్మము, దుర్లభం-అల్పపుణ్యముచేత లభింపబడదో.

తా. అట్లుగానియెడల, ఆయోగభృష్టుడు, తాను అతివిరక్తుడైనయెడల, బ్రహ్మతత్వవిచారమువలననే, ఆత్మతత్వనిశ్చయవిచారముగల, చిత్తైకాగ్ర్యవంతులగు యోగులయొక్క కులమందు బుట్టుచున్నాడు. అనగా స్వర్గాది లోకములను బొందకనే యోగికులమందు బుట్టుచున్నాడని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, పూర్వోక్తపక్షముకంటె, ఈపక్షమందు ఏకేషమేమి? ఉ. ఏకారణమువలన, ఆయోగికులజన్మము, స్వల్పపుణ్యముచేత లభింపబడదో, ఆ కారణమువలన, ఈయోగికులజన్మము దుర్లభమని తెలియవలెను.

అవ. ఆయోగికులజన్మమునకు దుర్లభత్వము నిప్పుడు చెబుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్ర తంబుద్ధిసంయోగం లభతే పార్వదేహికం॥

యత తేచతతో భూయస్తస్మాదేతద్ధిదుర్లభం॥ ౪౯.

టీ. హి-ఏకారణమువలన, తత్ర-ఆజన్మమందు, పార్వదేహికం-పూర్వదేహమందుబుట్టిన, తం-ఆ, బుద్ధిసంయోగం-తత్వవిచారగోచరబుద్ధిసంబంధమును, లభతే-శీఘ్రముగాబొందుచున్నాడో, తతః-పూర్వజన్మమందుజేసిన ప్రయత్నముకంటె, భూయః-మరల, యత తేచ-అధిక ప్రయత్నమును జేయుచున్నాడో, తస్మాత్-ఆకారణమువలన, ఏతత్-ఈయోగికులజన్మము, దుర్లభం-అల్పపుణ్యముచేత పొందదగినదగును.

తా. ఏకారణముచేత, ఆజన్మమందు పూర్వదేహమందు బుట్టిన తత్వవిచారగోచరమగు ఆబుద్ధిసంబంధమును శీఘ్రముగా బొందుచున్నాడో, మరియు, కేవలబుద్ధిసంబంధమాత్రలాభమేగాక, పూర్వప్రయత్నముకంటె మరల సధిక ప్రయత్నమును జేయుచున్నాడో, ఆకారణముచేత, ఈయోగికులజన్మము దుర్లభమగునని తెలియవలెను.

అవ. మరల అధ్యాసము జేయుటకు కారణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పూర్వాభ్యాసేన తేనైవ హి యత్యవశోపి నః |

అనేకజన్మసంసిద్ధస్తతో యాతిపరాం గతం ||

౪౦.

టీ. సః-ఆయోగభృష్టుడు, తేన-ఆ, పూర్వాభ్యాసేన - పూర్వాభ్యాసముచేత, అవశోపి- స్వాధీనములేనివాడైనను, హి యతే - ఆకర్షింపబడుచున్నాడు. అసగా ఆకర్షణమును బొందుచున్నాడంటు. (ఏవం) ఈ ప్రకారము, అనేకజన్మసంసిద్ధః=అనేకజన్మ- అనేకజన్మములయందు జేయబడిన ప్రయత్నముచేత, సంసిద్ధస్యై-తత్త్వజ్ఞానముగలవాడగుచు, తతః- ఆతత్త్వజ్ఞానమువలన, పరాంగతి- మోక్షమును, యాతి-పొందుచున్నాడు.

తా. ఆయోగభృష్టుడు, పూర్వజన్మమందు జేయబడిన ఆ యభ్యాసముచేత, స్వాధీనము లేనివాడైనను, ఆకర్షింపబడుచున్నాడు. ఈ ప్రకారముగా అనేకజన్మములయందు జేయబడిన ప్రయత్నముచేత తత్త్వజ్ఞాన సంపన్నుడగుచు, ఆతత్త్వజ్ఞానమువలన ముక్తిని బొందుచున్నాడని, ఈ ప్రకారముగా శ్రీగీతాశాస్త్రమందు జెప్పబడియున్నది. కనుక, భావిప్రతిబంధ నివృత్తియందు కాలనియమములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, మరియొక, ఆగామిప్రతిబంధమును బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మలోకాభివాంఛాయాం సమ్యక్సత్త్వాం నిరుధ్యతాం |

విచారయేద్దృశత్త్వానం న తు సాక్షాత్కరోత్త్యయం ||

౪౧.

టీ. బ్రహ్మలోకాభివాంఛాయాం=బ్రహ్మలోక- సత్యలోకప్రాప్తియొక్క, అభివాంఛాయాం- ఇచ్చు, సమ్యక్సత్త్వాం - దృఢముగలదగుచుండగా, తాం-ఆయిచ్చును, నిరుధ్య-నిగ్రహించి, యః-ఏపురుషుడు, ఆత్మానం-బ్రహ్మస్వరూపుడగు ప్రత్యగాత్మను, విచారయేత్-విచారము జేయునో, అయం-ఈపురుషుడు, నతు సాక్షాత్కరోతి-సాక్షాత్కారమును జేసికొనజాలడు.

తా. మరియు, బ్రహ్మలోకమునుబొందవలెననెడి యిచ్చ, దృఢముగా గలిగియుండగా, ఆయిచ్చను నిగ్రహించి, ఏపురుషుడు బ్రహ్మస్వరూపుడగు ప్రత్యగాత్మను విచారించునో, ఆపురుషునకు, ఆత్మసాక్షాత్కారము కానే కాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థా ఇతి శాస్త్రతః |

బ్రహ్మలోకేనకల్పం నే బ్రహ్మదానహముశ్యతే ||

౪౨.

టీ. వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థా ఇతి = వేదాంతవిజ్ఞాన-వేదాంతవిజ్ఞానముచేత, సునిశ్చిత-యధార్థముగా నిర్ణయింపబడిన, అర్థా ఇతి - బ్రహ్మవస్తువుగల

వారసచెప్పెడి, శాస్త్రుతః-శాస్త్రమువలన, సః- ఆపురుషుడు, బ్రహ్మలోకే-
బ్రహ్మలోకమందు, కల్పాంతేకల్ప - బ్రహ్మప్రళయదినముయొక్క, అంతే-
అంతమందు, బ్రహ్మణాసహ-బ్రహ్మదేవునితోగూడ, మచ్యతే- మోక్షమును
బొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, అట్టి పురుషున కెప్పటికిని ముక్తిలేదుగదా? ఉ.
వేదాంతజ్ఞానముచేత నిశ్చయింపబడిన బ్రహ్మవస్తువుగ లిగినట్టియు, సన్యాస
యోగమువలన పరిశుద్ధచిత్తముగల యతులు, బ్రహ్మలోకమును బొంది, అసం-
తర మచ్చట బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గలవారగుచు, బ్రహ్మదేవునితోగూడ,
ముక్తిని బొందుచున్నారని, శ్రు||వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థా సున్యాసయోగా
ద్యతయశ్శుద్ధసత్వాః! తేబ్రహ్మలోకేతుపరాంతకాతే పరామృతాత్పరిమచ్యం
తినర్వే! బ్రహ్మణాసహతేసర్వే సంపాప్తేప్రతిసంచరే ! పరస్యాంతేకృతా
జ్ఞానోప్రవిశంతిపరంపదం॥ అనెడి యిత్యాది శాస్త్రము జెప్పుచున్నది.

అవ. ఇట్లు తత్వవిచారము జేయబడినను, ప్రతిబంధవశమువలన, ఈదే-
హమందు బ్రహ్మసాక్షాత్కారముగాదని తెలిపి, తీవ్రపాపులకు, ఆతత్వ విచా-
రంబును దుర్లభమని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కేమాంచితస్సవిచారోపి కర్మణాప్రతిబధ్యతే|

శ్రవణాయాపిబహుభిర్వ్యో నలభ్యతేప్రతితే||

౫౩.

టీ. యః-ఏపరమాత్మ, బహుభిః-అనేకపురుషులచేత, శ్రవణాయాపి-
వినుటకొరకును, నలభ్యతే- దుర్లభుడనిచెప్పెడి, శ్రుతేః-శ్రుతివలన, సః- ఆ,
విచారోపి-తత్వవిచారంబును, కేమాంచిత- కొంతమందిపురుషులకు, కర్మణా-
పాపకర్మముచేత, ప్రతిబధ్యతే-ప్రతిబంధమునుబొందుచున్నది. అనగానడ్డగిం-
పబడుచున్నదనుట.

తా. మరియు, ఆతత్వవిచారంబును, కొంతమందిపురుషులకు పాపక-
ర్మముచేత, ప్రతిబంధింపబడుచున్నది. ప్ర. అయితే. యిందుకు బ్రహ్మణ
మేమి? ఉ. ఏపరమాత్మ, బహుపురుషులచేత వినుటకును దుర్లభుడోయనెడి
యర్థముగల. శ్రు|| శ్రవణాయాపిబహుభిర్వ్యోనలభ్యతే॥ అనెడి శ్రుతియే ప్ర-
మాణమగును.

అవ. ఈ చెప్పబడిన గ్రంథముచేత ప్రతిబంధస్థితి గలిగియుండగా,
తత్వసాక్షాత్కారమైనను, అందుకు సాధనధూతమగు విచారమైనను గలుగ-
దని తెలిపి, తత్వవిచారముజేయుటకు సమర్థుడుగానట్టియు, పురుషార్థమునుగో-
రెడిపురుషునిచే నేమిజేయదగినదనెడి యపేక్ష గలుగుచుండగా, పూర్వము,

(౨౮) ఇరువదేనిమిదవశ్లోకమందు, శ్లో॥ విచారాక్షమమర్యాశ్చతచ్ఛ్రోత్వోపాసనేగురోః॥ అని యెద్దిదెలుపబడెనో, దానినిప్పుడుపపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అత్యంతబుద్ధిమాంద్యాద్వా సామగ్ర్యానాప్యసంభవాత్ |

యోవిచారంనలభతే బ్రహ్మపాసీతసోఽనిశం॥ ౫౪.

టీ. అత్యంతబుద్ధిమాంద్యాద్వా=అత్యంత-మిక్కిలి, బుద్ధి-బుద్ధియొక్క, మాంద్యాద్వా=మాంద్యమువలననైనను, సామగ్ర్యః - జ్ఞానసాధనవిచారసాధనముయొక్క, అనగా గురుశాస్త్రదేశకాలాదికముయొక్క యనుట. అసంభవాద్వా=లేమివలననైనను, యః-ఏపురుషుడు, విచారం-బ్రహ్మవిచారమును, నలభతే-పొందఁజో, సః-ఆపురుషుడు, అనిశం-సర్వదా, బ్రహ్మ - నిర్గుణబ్రహ్మమును, ఉపాసీత- ఉపాసనముజేయవలెను.

తా. మిక్కిలి బుద్ధిమాంద్యముచేతనైనను, తత్వవిచారము జేయుటకు సామగ్రీ సంభవింపమిచేతనైనను, ఏపురుషుడు తత్వవిచారమును జేయజాలఁజో, వాడు, సర్వదా, నిర్గుణబ్రహ్మమును ఉపాసించవలెను. ౧. తత్వమునుపదేశించెడిగురువు, ౨. వేదాంతశాస్త్రము, ౩. తత్వవిచారముజేయుటకు అనుకూలములైన దేశకాలాదులును, ఇవి యన్నియు, విచారమునకు సామగ్రీయని తెలియవలెను. సామగ్రీయనగా సాధనములని యర్థము.

శ్లో॥ నిర్గుణబ్రహ్మతత్వస్యనవ్యాపాస్తేరసంభవః |

సగుణబ్రహ్మణీవాత్ర ప్రత్యయావృత్తిసంభవాత్॥ ౫౫.

టీ. నిర్గుణబ్రహ్మతత్వస్య= నిర్గుణ-గుణరహితమగు, బ్రహ్మ-పరబ్రహ్మముయొక్క, తత్వస్య-స్వరూపమునకు, ఉపాసేః- ఉపాసనముయొక్క, అసంభవః-అసంభవము, నహి-లేదు. సగుణబ్రహ్మణీవ=సగుణ- గుణసహితమగు, బ్రహ్మణీవ-బ్రహ్మమందువలె, అత్ర-ఈనిర్గుణబ్రహ్మమందు, ప్రత్యయావృత్తిసంభవాత్=ప్రత్యయ - వృత్తలయొక్క, ఆవృత్తి - నిరంతర మేకాకారముగా వర్తించుచుండుటయొక్క, సంభవాత్ - సంభవమువలన,

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణమగు బ్రహ్మస్వరూపము, గుణములేనిదగుటవలన, ఆనిర్గుణబ్రహ్మతత్వోపాసన మెట్లు ఘటించును? ఉ. సగుణబ్రహ్మమునుపాసించునప్పుడు, అసగుణబ్రహ్మమందు ఏప్రకారముగా నిరంతరమేకాకారవృత్తులు ప్రవహించుచున్నవో, ఆప్రకారమే, ఈనిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమందును నిరంతరమేకాకారవృత్తులు ప్రవహించుచున్నవి. ఆకారణమువలన నిర్గుణ బ్రహ్మస్వరూపమునకు ఉపాసనము సంభవింపదని చెప్పరాదు. అనగా, నిరంతర మేకాకారముగా బ్రవహించుచుండెడి వృత్తిరూపమే, యుపా

సనమగుటవలన, ఆయుపాసనము సగుణబ్రహ్మమందువలెనే, నిర్గుణ బ్రహ్మ మందును సంభవించుచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అవాఙ్మనసగమ్యంత నోవాస్యమితిచేత్తదా॥

అవాఙ్మనసగమ్యస్య వేదనంనచసంభవేత్॥

౫౬.

టీ. అవాఙ్మనసగమ్యం-వాఙ్మనంబులచే బాంధవగనిదగు, తత్-ఆనిర్గుణబ్రహ్మము, ఉపాస్యం-ఉపాసించదగినది, నేతిచేత్-కాచనియంటివేని, తదా-అప్పుడు, అవాఙ్మనసగమ్యస్య-వాఙ్మనంబులచేబాంధవగని నిర్గుణ బ్రహ్మము యొక్క, వేదనంచ-జ్ఞానంబును, నసంభవేత్ - సంభవింపదు.

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణబ్రహ్మము, అవాఙ్మనసగోచరరూపముగల దగుటవలన, ఉపాసించదగినదెట్లుగును? ఉ. అట్లై నయెడల, అవాఙ్మనసగోచరమగు నిర్గుణబ్రహ్మముయొక్క జ్ఞానంబును సంభవింపదు. అనగా నీదోషము జ్ఞానపక్షమందును సమానమగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ వాగాద్యగోచరాకారమిత్యేవంయదివేత్త్యసౌ॥

వాగాద్యగోచరాకారమిత్యుపాసీతనోకతం॥

౫౭.

టీ. అసౌ-ఈముముత్తువు. (బ్రహ్మ) నిర్గుణబ్రహ్మము, వాగాద్యగోచరాకారమితి=వాగాది-వాఙ్మనంబులకు, అగోచర-గోచరింపని, ఆకారమితి-స్వరూపముగలదని, ఏవం-ఈప్రకారము, వేత్తియది - ఎరుగుచున్నాడని యంటివేని, వాగాద్యగోచరాకారమితి= వాగాది-వాఙ్మనంబులకు, అగోచర - గోచరింపని, ఆకారమితి-స్వరూపముగలదని, కుతః-ఎందువలన, నోపాసీత - ఉపాసించరాదు. అనగా నుపాసించదగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణబ్రహ్మము. అవాఙ్మనస గోచరస్వరూపముగలదని, ఈప్రకారముగా నెరుగుటకు శక్యముగాదాయేమి? ఉ. సరి. అట్లై నయెడల, నిర్గుణబ్రహ్మము, అవాఙ్మనసగోచరస్వరూపముగలదని, యెందుచే నుపాసించుటకు శక్యముగాదు. అనగా నీప్రకారమే యుపాసించుటకును శక్యమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సగుణత్వముపాస్యత్వాద్వదివేద్యత్వతోపితత్॥

వేద్యంచేత్లక్షణౌవృత్త్యా లక్షితంసముపాస్యతాం॥

౫౮.

టీ. (బ్రహ్మణః) నిర్గుణబ్రహ్మమునకు, ఉపాస్యత్వాత్ - ఉపాస్యత్వముగలుగుటవలన, అనగా బ్రహ్మముపాసించదగినదగుటవలన ననుట. సగుణత్వం-సగుణభావము గలుగునని యంటివేని, వేద్యత్వతోపి- జ్ఞానవిషయమగుట వలనను, అనగా జ్ఞానముచే నెరుగదగినదగుటవల్లననుట. తత్ - ఆసగుణభావ

ముగలుగును. లక్షణావృత్త్యా-లక్షణావృత్తిచేత, వేద్యంచేత-ఎరుగదగినదగునని యుంటివేని, లక్షితం- లక్షణావృత్తిచే దెలుపబడెడి బ్రహ్మంబు, సముపాస్య తాం- తేస్తుగానుపాసింపబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మమునకు ఉపాసనావిషయత్వము గలుగుచుండగా, సగుణత్వము సంభవింపదాయేమి? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల, బ్రహ్మము జ్ఞానముచే నెరుగబడుటవలన, జ్ఞానపక్షమందును ఆసగుణత్వము సంభవించును. ప్ర. అయితే, లక్షణావృత్తినాశ్రయించుటవలన, బ్రహ్మము నెరుగుటచేత, జ్ఞానపక్షమందు సగుణత్వమెట్లు కలుగును? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల లక్షణావృత్తిచేత దెలియబడెడి ప్రకారమే, ఉపాసనమును జేయవలెనని తెలిసికొనుము.

అవ. శ్రుతిచేత బ్రహ్మమునకు ఉపాస్యత్వము నిషేధింపబడినదని, యిప్పుడు పూర్వవాది, ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మనిర్దితదేవత్వం నత్త్విదంయదుపాసతే।

ఇతిశ్రుతే సుపాస్యత్వం నిషిద్ధం బ్రహ్మచోయది॥

౫౯.

టీ. త్వం-నీవు, (తత్త్వం) ఏయవాక్యజ్ఞానసగమ్యమగు సత్త్వవస్తువు గలదో, తదేవ-దానినే, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమునుగా, విద్ధి - తెలిసికొనుము. (పురుషాః) పురుషులు, ఇదంత-ఇదియని, యత్-దేనిని, ఉపాసతే- ఉపాసనము జేసెదరో, (తన్ననిద్ధి) దానిని బ్రహ్మమునుగా దెలిసికొనకుము. ఇతిశ్రుతే- ఇట్లు చెప్పెడి శ్రుతిచేత, బ్రహ్మణః-బ్రహ్మమునకు, ఉపాస్యత్వం - ఉపాసనావిషయత్వము; నిషిద్ధంయది - నిషేధింపబడినదనియుంటివేని.

తా. ఏయవాక్యజ్ఞానసగమ్యమగు తత్త్వముగలదో, అదియే బ్రహ్మమని, నీవు తెలిసికొనుమనియు, పురుషులు, ఇదియని దేని నుపాసించెదరో, అదిబ్రహ్మముగాదని తెలిసికొనుమనియు, శ్రు॥ యస ససానమనుతే యేనాహుర్మనో మతంతదేవబ్రహ్మత్వం విద్ధినేదంయదివముపాసతే॥ అనెడి శ్రుతి, జెప్పుచున్నది. అసగానుపాసింపబడెడి వస్తువునకు, బ్రహ్మత్వము నిషేధింపబడుచున్నదని, పూర్వవాది, ఆక్షేపించెను.

అవ. ఉపాస్యత్వంజెట్లు నిషేధింపబడెనో, ఆప్రకారమే వేద్యత్వంబును, బ్రహ్మమునకు నిషేధింపబడినదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విదితాదన్యదేవేతిశ్రుతే ర్వేద్యత్వమస్యని।

యథాశ్రుత్యేవ వేద్యంచేత్తథాశ్రుత్యాన్యపాన్యతాం॥ ౬౦.

టీ. విదితాత్-జ్ఞానముచే నెరుగబడెడిదానికంటె, అన్యదేవేని - అన్య

మేబ్రహ్మమనిచెప్పెడి, శ్రుతే-శ్రుతివలన, అస్య - ఈబ్రహ్మమునకు, వేద్యత్వం-జ్ఞానవిషయత్వము, న-లేదు. యథాశ్రుత్యేవ - శ్రుతిప్రకారమే, వేద్యంచే-ఎరుగదగినదగుననియంటివేని, శ్రుత్యా-శ్రుతిచేత, తథాపి-ఆప్రకారము, ఉపాస్యతాం- ఉపాసించబడుగాక. అనగా నుపాసించవలెననుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ, జ్ఞానముచేత నెరుగబడెడిదానికంటెను, ఎరుగబడనిదానికంటెను, అన్యమే బ్రహ్మమగుననిచెప్పెడి, శ్రుతి|| అన్యదేవతద్విదితాదధోఅవిదితాదధి|| అనేడి శ్రుతి, బ్రహ్మమునకు జ్ఞానవిషయత్వంబునుంగూడ, నివర్తింపజేయుచున్నది. ప్ర. అయితే, శ్రుతి, జ్ఞానముచే నెరుగబడెడిదానికంటెను, ఎరుగబడనిదానికంటె నన్యము బ్రహ్మమని, ప్రతిపాదించుచున్నయేడల, ఆప్రకారమే బ్రహ్మమునెరుగరాదాయేమి?. ఉ. శ్రుతిచెప్పిన ప్రకారమే బ్రహ్మమునెరుగదగునని యంటివేని, సరి. ఆప్రకారమే బ్రహ్మము నుపాసించవచ్చును.

శ్లో|| అవాస్తవీవేద్యతాచేదుపాస్యత్వంతథానకిం|

వృత్తివ్యాప్తిర్వేద్యతాచేదుపాస్యత్వేపితత్సవం|| ౬౧.

టీ. (బ్రహ్మణః) బ్రహ్మమునకు, వేద్యతా-జ్ఞానవిషయత్వము, అవాస్తవీచేత్-వాస్తవముగాదనియంటివేని, ఉపాస్యత్వం- ఉపాసనావిషయత్వంబును, తథా-ఆప్రకారము, నకిం-కాదాయేమి. అనగా బ్రహ్మమునకు నుపాస్యత్వంబును వాస్తవముగాదనుట. వృత్తివ్యాప్తిః=వృత్తి - బ్రహ్మకార బుద్ధివృత్తియొక్క, వ్యాప్తిః-వ్యాప్తి, వేద్యతాచేత్ - జ్ఞానవిషయత్వమని యంటివేని, తత్-ఆబ్రహ్మకారవృత్తిత్వము, ఉపాస్యత్వేపి-ఉపాసనావిషయత్వమందును, సమం-సమానమగును.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానపక్షమందు బ్రహ్మమునకు జ్ఞానవిషయత్వము వాస్తవముగాదుగదా?. ఉ. సరి. బ్రహ్మమునకు ఉపాసనా విషయత్వంబును వాస్తవముగాదు. ప్ర. అయితే, జ్ఞానపక్షమందు బుద్ధివృత్తి బ్రహ్మకారత్వము గలిగియున్నట్లు, ఉపాసనమందు, ఆబ్రహ్మకారవృత్తిత్వము లేదుగదా?. ఉ. శబ్దబలమువలన, ఆబ్రహ్మకారవృత్తిత్వము, జ్ఞానోపాసనము లనేడి రెండుపక్షములయందును సమానమగును.

అవ. యుక్తిహాస్యములగు హాషణముతోగూడిన పరిహాసవాక్యములో, నీపక్షమందును సమానమేనని, ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| కాతేభక్తిరుపాస్తాతేతస్మై ద్వైవస్తదీరయ|

మానాభావోనవాచోస్యాంబహుశ్రుతిషుదర్శనాత్|| ౬౨.

టి. తే-సికు, ఉపాసా-ఉపాసనమందు, భక్తి-భక్తి, కాచేత్- ఏమియ నియంతివేని, ఉపాసా-ఉపాసనమందు, తే-సికు, ద్వేష-ద్వేషము, కః - ఏమి యో, తత్-ఆవిషయమును, ఈరయ-చెప్పము. బహుశ్రుతుల - అనేక శ్రుతుల యందు, దర్శనాత్-దర్శనమువలన, అనగా జెప్పబడుటచేననుట. అన్యాయ-ఈనిర్గుణోపాసనమందు, మానాభావః=మాన-ప్రమాణముయొక్క, అభావః-అభావము, వాచ్యః-చెప్పదగినది, న-కాదు. అనగా ప్రమాణములేదని చెప్పరాదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసనమందు నీకింతయిష్టమేమి?. ఉ. నిర్గుణోపాసనమందు, నీకింతద్వేషమేమో యదించెప్పము. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసనమందు బ్రమాణములేదుగదా?. ఉ. అనేకోపనిషత్తులయందు నిర్గుణోపాసనము జెప్పబడుటచేత, ప్రమాణములేదని చెప్పరాదు.

అవ. బహుశ్రుతులయందు జెప్పబడెననెదియర్థమును వివరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉత్తరస్త్రింస్తాపనీయేనైబ్యప్రశ్నేథకాతకః।

మండుకాక్యాదౌచసర్వతనిర్గుణోపాస్తిరీరితా॥

౬౩.

టి. తాపనీయే-తాపనీయోపనిషత్తునందు, ఉత్తరస్త్రిం - ఉత్తరమందును, నైబ్యప్రశ్నే-ప్రశ్నోపనిషత్తునందు పంచమప్రశ్నమందును, అథ-అనంతరము, కాతకే-కత్వత్తియందును, మండుకాక్యాదౌచ=మండుకాక్య - మండుకాక్యోపనిషత్తునందును, ఆదౌచ - శైలిరీయముండకాద్యుపనిషద్రీయందును, సర్వత్ర-అంతటను, నిర్గుణోపాస్తిః-నిర్గుణబ్రహ్మముయొక్క, ఉపాస్తిః-ఉపాసనము, ఈరితా-చెప్పబడెను.

తా. శ్రు। దేవాహవైప్రజాపతిమబ్రువన్నోరణీయాంసమిమమాత్కానమేంకారంనోవ్యాచక్ష్య ॥ అనెడి యిత్యాదివాక్యములచేత తాపనీయోపనిషత్తునందు, బహువిధముగా నిర్గుణోపాసనము చెప్పబడినది. మరియు, ఏపురుమడు నూడుమాత్రల పరిమితిగల, (ఓం) అనెడి ఆక్షరముచేత, ఈ పరమపురుషుని ధ్యానముజేయునోయనెదియర్థముగల, శ్రు ॥ యః పునరేతంత్రిమాత్రేణోమిత్యనేనైవాక్షరేణపరంపురుషమభిధ్యాయిత॥ అనెడి వాక్యముచేత ప్రశ్నోపనిషత్తునందు పంచమప్రశ్నమందు నిర్గుణోపాసనము చెప్పబడినది. మరియు, కత్వత్తిత్రియందు, సకలవేదములును, ఏపదమును జెప్పుచున్నవో యనెడియర్థముగల, శ్రు॥ సర్వవేదాయత్వదమామనంతి ॥ అనెడి వాక్యము మొదలుకొని, ఈ ఓంకారమేబ్రహ్మమనియు, ఈప్రణవోపాసనముశ్రేష్ఠమనియు, శ్రు॥ ఏతద్ధ్యేవాక్షరంబ్రహ్మ ఏతదాలంబనంశ్రేష్ఠం॥ ఇత్యాదివాక్యముచేత ప్రణవో

పాసనము జెప్పబడెను. మరియు, మాంహూక్యోపనిషత్తునందు, ఈ సర్వము, (ఓం) అనెడి యక్షరమగుననెడియర్థముగల, శ్రుతి ఓమిత్యేతదక్షరమిదంసర్వం॥ అనెడి యిత్యాదివాక్యముచేత, అవస్థాత్రయమునకు అతీతమగు తురీయోపాసనమే చెప్పబడెను. మరియు, తైత్తిరీయ మండకాద్యుపనిషత్తులయందును, ఈప్రకారమే, అంతటను నిర్గుణోపాసనము చెప్పబడినది. కనుక, నిర్గుణోపాసనమందు బ్రహ్మాణములేదని చెప్పరాదు.

శ్లో॥ అనుష్ఠానప్రకారోన్యాయోపంచీకరణఃకరితః॥

జ్ఞానసాధనమేతచ్ఛ్రేష్ఠీకేనాత్రవారితం॥

౬౪.

టీ. అన్యాయో-ఈనిర్గుణోపాసనముయొక్క, అనుష్ఠానప్రకారః - అనుష్ఠించెడిప్రకారము, పంచీకరణఃకరితః= పంచీకరణ - పంచీకరణమని, ఈరితః-చెప్పబడెను. ఏతత్-ఈనిర్గుణోపాసనము, జ్ఞానసాధనంచేత్ = జ్ఞాన-తత్వజ్ఞానమునకు, సాధనంచేత్ - సాధనమనియంటివేని, అత్ర-ఈవిషయమందు, నేతి-కాదని, కేన-ఎవనిచేత, వారితం-నివారింపబడును. అనగా నెవనిచేతను నివారింపబడదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసనము, ఎట్లు అనుష్ఠింపదగినదోచెప్పుము?. ఉ. ఈనిర్గుణోపాసనముయొక్క, అనుష్ఠానపద్ధతి, పంచీకరణమని చెప్పబడెను. ప్ర. అయితే, ఈనిగుణోపాసనము, జ్ఞానసాధనమేయగుగాని, ముక్తిసాధనముగాదుగదా?. ఉ. ఈనిర్గుణోపాసనమును, జ్ఞానసాధనముగానిదానినిగా, నెవ్వడునునివారింపజేయజాలడు. అనగా, బ్రహ్మతత్వోపాసనముచేత పురుషుడు మోక్షమునుబొందుచున్నాడని చెప్పెడిమాకు, ఈచోద్యమనుకూలమేయగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నానుత్పత్త్యకోక్యేతదిత్యేచ్ఛమతిష్ఠతు॥

పురుషస్యాపరాధేఃకిముపాస్తిప్రదుష్యతి॥

౬౫.

టీ. కోపి-ఎవడును, ఏతత్-ఈనిర్గుణోపాసనమును, నానుత్పత్తితీచేత్-అనుష్ఠించుచుండలేదనియంటివేని, మానుత్పత్తు-అనుష్ఠించకుండుగాక. పురుషస్య-పురుషునియొక్క, అపరాధేన-తప్పితముచేత, ఉపాస్తిః - ఉపాసనము, ఇంప్రదుష్యతి-దూషింపబడునాయేమి. అనగా దూషింపబడదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, సర్వజనులచేతను సగుణోపాసనమే అనుష్ఠింపబడుచున్నదిగాని, నిర్గుణోపాసనము అనుష్ఠింపబడలేదేమి?. ఉ. పురుషుడు నిగుణోపాసనము ననుష్ఠించకుండుగాక. పురుషునియొక్క అపరాధముచేత, నిర్గుణోపాసనము దూషింపబడదు. అనగా, బ్రహ్మాణ సిద్ధమైన నిగుణోపాసన

మును లేదని చెప్పట య కముగాదని యభిప్రాయము.

అవ. ప్రమాణనిర్దేశమైనదానిని, అనుష్ఠానము జేయమిచేత, విడువదగమి యందు దృష్టాంతమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇతోప్యతిశయం మత్వా మంత్రాన్వశ్యాదికారిణః।

మూఢాజపంతు తేధ్యోతిమూఢాః కృషిముపాసతాం॥ ౬౬.

టీ. మూఢాః-మూఢులు, ఇతోపి- ఈనిగుణోపాసనముకంటె, అతిశయం- అతిశయముగా, మత్వా-తలచి, వశ్యాదికారిణః = వశ్యాది- వశ్యాదికమును; కారిణః-కలుగజేసెడి, మంత్రా-మంత్రములను, జపంతు- జపముజేయుదురుగాక. తేభ్యః-వారికంటె, అతిమూఢాః-మిక్కిలిమూఢజనులు, కృషిం-కృషిని, ఉపాసతాం-సేవింతురుగాక.

తా. కొంతమంది మూఢులు, ఈనిగుణోపాసనముకంటె నధికముగాదలచి, వశ్యాదికమునుగలుగజేసెడిమంత్రములను జపించుచున్నారు. అంతకంటె నధికమూఢులు, కృషినిసేవింపుచున్నారు. అనగా, కొందరు మూఢులు కాలాంతరమందు పొందబడెడి ఫలములుగలసగుణోపాసనములకంటె, వశ్యాదికమును గలుగజేసెడి మంత్రములయందుగల విహికఫలప్రదత్వము నధికముగాదలచి, ఆమంత్రజపాదికమందు బ్రవర్తించినను, వివేకవచేత సగుణోపాసనమువిడువబడనట్లును, మరియు, వారికంటె నతిమూఢులు, నియమానుష్ఠానముల నపేక్షించెడి, ఆమంత్రములకంటె కృష్ణ్యాదికమందుగల ఫలము నధికముగాదలచి ఆకృష్ణ్యాదికమందు బ్రవర్తించినను, ఆయామంత్రానుష్ఠానము విడువదగినదిగానట్లును, ఆప్రకారమే, సాంసారిక ఫలాపేక్షగలవారికి నిగుణోపాసనానుష్ఠానము లేకపోయినను, ముముక్షువులచేత నిగుణోపాసనము విడువబడదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు ప్రాసంగికమును ముగించి, ప్రకృతము ననుసరించి చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తిష్ఠంతు మూఢాః ప్రకృతాన్గుణోపాస్త్రిర్యతే।

విద్యైక్యాత్సర్వశాఖాన్ గుణాన్ త్రోపసంహరేత్॥ ౬౭.

టీ. ప్రకృతాః-ఈచెప్పబడిన, మూఢాః-మూఢులు, తిష్ఠంతు- ఉండురుగాక. నిగుణోపాస్త్రిః=నిగుణ-నిగుణబ్రహ్మము యొక్క, ఉపాస్త్రిః- ఉపాసనము ఈర్యతే-చెప్పబడుచున్నది. విద్యైక్యాత్=విద్యా - నిగుణవిద్యయొక్క, ఏక్యాత్-ఏకత్వమువలన, సర్వశాఖాన్- సర్వ-సకలములను, శాఖా-శాఖలయందు, అర్థాన్-చెప్పబడినప్రకారముగల, గుణాన్- ఉపాసింపదగినగుణములను, అత్ర-ఈనిగుణోపాసనమందు, ఉపసంహరేత్ - ఉపసంహర

మ జేయవలెను.

తా. ఈచెప్పబడిన నూధులు, అట్లుండురుగాక. నిగుణోపాసనము అనేకశ్రుతులయందు జెప్పబడుచున్నది. మరియు, సర్వవేదాంతములయందు జెప్పబడిన విజ్ఞానములు, ప్రతివేదాంతమందునుగలవని న్యాయపూర్వకముగా జెప్పెడిసూత్రం॥ సర్వవేదాంతప్రత్యయంచోదనాద్యవిశేషాత్॥ అనెడిసూత్రముచేత, ఈనిగుణవిద్యయొక్క యేకత్వమువలన, సర్వవేదశాఖలయందుజెప్పబడిన గుణములను, ఈనిగుణోపాసనమందు ఉపసంహరించవలెను. అనగా బూర్వోక్తసూత్రప్రకారము, నిగుణోపాసనమనకు ఏకత్వముగలిగియుండుటచేత, ఆయావేదశాఖలయందు వినబడెడి యుపాసంపదగిన గుణములను, ఒకవస్తువునందు ఉపసంహరించుకొని, ఉపాసనము జేయదగినదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆనందాదేర్విధేయస్యగుణసంఘస్యసంహృతిః।

ఆనందాదయశ్చత్వస్త్రిసూత్రేవ్యాసేనవర్ణితా॥

౬౮.

టీ. విధేయస్య-గ్రహింపదగిన, ఆనందాదేః - ఆనందాదిరూపముగల, గుణసంఘస్య-గుణసంఘముయొక్క, సంహృతిః-ఉపసంహారము, అనగా సంక్షేపమునుట. ఆనందాదయశ్చ- బ్రహ్మముయొక్క యానందాదిసర్వధర్మములనెడి యర్థముగల, అస్త్రి-ఈ, సూత్రే-సూత్రమందు, వ్యాసేన-వేదవ్యాసునిచేత, వర్ణితా-వర్ణింపబడెను.

తా. ఆయుపాస్యగుణములు, ౧. విధేయములనియు, ౨. నిషేధ్యములనియు, ఇట్లు రెండువిధములగును. అంశ, బ్రహ్మము ఆనందమనియు, విజ్ఞానమానందమనియు, నిత్యమనియు, శుద్ధమనియు, బుద్ధమనియు, సత్యమనియు, ముక్తమనియు, నిరంజనమనియు, వ్యాపకవస్తువనియు, అద్వితీయమనియు, పరమనియు, ప్రత్యగాత్మరూపమనియు, చిదేకరసమనియుంజెప్పెడి, శ్రు॥ ఆనందోబ్రహ్మవిజ్ఞానమానందం బ్రహ్మనిత్యశుద్ధాబుద్ధస్సత్యోముక్తోనిరంజనోవిభురద్యయతనందఃపరఃప్రత్యగేకరసః॥ ఇత్యాది శ్రుతిప్రకారము, ఏవిధేయగుణములుగలవో, ఆగుణములయొక్క ఉపసంహారము, సూత్రం॥ ఆనందాదయః ప్రధానస్య॥ అనెడి అధికరణమందు, వ్యాసమునీంద్రునిచేత జెప్పబడెను. విధేయగుణములనగా గ్రహింపదగిన గుణములగును.

శ్లో॥ అస్థూహాదేర్నిషేధ్యస్యగుణసంఘస్యసంహృతిః।

తథావ్యాసేనసూత్రేస్త్రిసూక్తాత్పరధియాంత్యైః॥

౬౯.

టీ. తథా-ఆప్రకారము, వ్యాసేన-వేదవ్యాసునిచేత, నిషేధ్యస్య - నిషే

ధింపదగిన, అనగా ద్వైతనిషేధము జేయునట్టియనుట. అస్థులదేవి = అస్థుల-
అస్థులశబ్దమే, ఆదేవి-ఆదిగాగలిగినట్టి, గుణసంఘస్య- గుణసంఘముయొక్క,
సంహృతి-ఉపసంహారము, అక్షరధియాంత్యితి=అక్షర-భర్త్యయందు, ధియాం
త్వితి- ద్వైతనిషేధజ్ఞానపేతువులగు శబ్దములయొక్క యుపసంహారమనెడి
యర్థముగల, అస్మిక్-ఈ, సూత్రే-సూత్రమందు, ఉక్తా-చెప్పబడెను.

తా. మరియు, బ్రహ్మము స్థూలవస్తువుగాదనియు, అణువుగాదనియు,
పాట్టిదిగాదనియు, పొడవుగలదిగాదనియు, ఇదియని నిర్రేఖింపదగినది గాదని
యు, గ్రహింపదగినదిగాదనియు, శబ్దముగలదిగాదనియు, స్పర్శముగలదిగాద
నియు, రూపముగలదిగాదనియు, నాశములేనిదని, శ్రు॥ అస్థులమనణ్యహాస్యం
యత్తదనిరేశ్యమగ్రాహ్యం. అశబ్దస్పర్శమరూపమవ్యయం ॥ ఇత్యాది శ్రుతుల
చేత, ఏనిషేధింపదగినగుణములు వేదాంతములయందు అచ్చటచ్చట వినబడు
చున్నవో, ఆద్వైతనిషేధజ్ఞానపేతువులగు శబ్దములచేత గ్రహింపదగినగుణము
లను భర్త్యయగుబ్రహ్మమందు ఉపసంహారము జేయవలెనని, శ్రీబ్రహ్మసూత్ర
కారుడగు వేదవ్యాసమహామునీంద్రునిచేత, సూత్రం॥ అక్షరధియాంత్యవరోధ
స్సామాన్యతద్భవాభ్యామాపసదవత్తదుక్తం॥ అనెడి అధికరణమందు చెలువ
బడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నిర్గుణబ్రహ్మతత్త్వస్య విద్యాయాంగుణసంహృతిః।

నయుజ్యతేత్యపాలంభోవ్యాసంప్రత్యేకమానతః॥ 20.

టీ. నిగుణబ్రహ్మతత్త్వస్య - నిగుణ బ్రహ్మ స్వరూపముయొక్క,
విద్యాయాం-విద్యయందు, గుణసంహృతిః- గుణ - గుణములయొక్క, సంహృ
తిః-ఉపసంహారము, నయుజ్యతేతి-యుక్తముగాదనెడి, ఉపాలంభః - మాషణ
యుక్తపరిహాసవాక్యసంఘము, వ్యాసంప్రత్యేక- వ్యాసునిగురించియేయగును.
మాంతు-నన్ను గురించియో, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, గుణోపసంహారము, నిర్గుణవిద్యాభావమునకువిరో
ధమగుటవలన, నిర్గుణబ్రహ్మవిద్యయందు గుణోపసంహారము యుక్తమెట్లుగు
ను? ఉ. బ్రహ్మసూత్రకారుడగు వేదవ్యాసమహామునీంద్రునిచేత చెప్పబడిన
గుణోపసంహారమును మేముజెప్పుటచేత, ఈమాషణ సహితపరిహాసరూపచో
ద్యము, వ్యాసునిగురించినదే యగుగాని, నన్ను గురించినదిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ హిరణ్యస్మశ్రుసూర్యాఽమూర్తీనామనుచాహృతేః।

అవిరుద్ధంనిర్గుణత్యమితితత్త్వప్రతాంత్వయా॥

21.

టీ. హిరణ్యశ్శక్తశ్శూర్యాదిమూర్తీనాం=హిరణ్య-హిరణ్యచ్ఛాయవంటి, శ్శక్తశ్శక్తశ్శుభలుగల, శూర్యాదిమూర్తీనాం-శూర్యుడుమొదలగుమూర్తులను, అనుదాహృతే-ఉదాహరింపమివలన, నిర్గుణత్వం-నిర్గుణభావము, అనిరుద్దమితీచేత్-నిరోధమునుబొందడనియంటివేని, త్వయా-నీచేత, తువ్యతాం-సంతోషింపబడుగాక. అనగా నీవుసంతోషింతువుగాకయనుట.

తా. ప్ర. అయితే, హిరణ్యచ్ఛాయవంటి శ్శక్తశ్శూర్యాది గుణవిశిష్టశూర్యాదిమూర్తులను జెప్పమిచేత, ఇది నిర్గుణోపాసనమగుటకునిరోధమేమి? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల, ఇది నిర్గుణోపాసనమే యగునని, నీవు సంతోషింపుము. శ్లో॥ గుణానాంలక్షక త్వేన నత త్వేంతప్రవేశనం।

ఇతిచేదస్తే వమేవబ్రహ్మతత్వముపాస్యతాం॥ 22.

టీ. లక్షకత్వేన - లక్షకత్వముచేత, గుణానాం - ఆనందాదిగుణములకు, తత్వే-బ్రహ్మస్వరూపమందు, అంతః-లోపట, ప్రవేశనం - ప్రవేశము, నేతిచేత్-లేదనియంటివేని, అస్మదగుగాక. ఏవమేవ - ఈప్రకారమే, బ్రహ్మతత్వం-నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపము, ఉపాస్యతాం- ఉపాసించబడుగాక. అనగా నీప్రకారమే నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపము నుపాసించవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆనందాదివిధేయగుణములను, అస్థూలాది నిషేధ్యగుణముల నుపాసించుచున్నయెడల, ఆగుణములకు, నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమందు, లోపట బ్రవేశము లేకపోవుచుండగా, ఆగుణవిశిష్టత్వముచేత బ్రహ్మమునకుఉపాస్యత్వ మెట్లు సంభవించును? ఉ. ఆయానందాది గుణములకు, నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమందు లోపట బ్రవేశము లేకపోయినను, ఆగుణములకు లక్షకత్వము సంభవించుటవలన, ఆ గుణములచేత లక్షితమగుబ్రహ్మము, ఉపాసించదగినదగునని యభిప్రాయము.

అవ. అట్లు ఉపాసనప్రకారమునే, యిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆనందాదిభిరస్థూలాదిభిశ్చత్కత్రలక్షితః।

అఖండైకరసస్సోహమస్మీత్యేవముపాసతే॥ 23.

టీ. అత్ర-ఈశ్శుభలయందు, (యః) ఏ, అఖండైకరసః- సజాతీయవిజాతీయస్వగత భేదశూన్యుడగు, ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, ఆనందాదిభిః-ఆనందాదివిధేయగుణములచేతను, అస్థూలాదిభిశ్చ - అస్థూలాది నిషేధ్యగుణములచేతను, లక్షితః-తెలుపబడుచున్నాడో, సః-ఆప్రత్యగాత్మ, అహమస్మీతి - నేనైతిని, ఏవం-ఈప్రకారము, (ముముక్షువః) ముముక్షువులు, ఉపాసతే - ఉపాసనము జేయుచున్నారు.

తా. ఈపూర్వోక్త శ్రుతులయందు, అఖండైకరసరూపుడగు (అనగా సబా శీయవిజాతీయస్వగతభేదము లేనట్టి,) ఏ పరమాత్మ, ఆనందాదివిధేయగుణముల చేతను, అసూలాది నిషేధ్యగుణములచేతను, దెలుపబడుచున్నాడో, ఆపర మాత్మ, నేనైతిని, ఈప్రకారముగా ముముక్షువులు ఉపాసనము జేయుచు న్నారు.

శ్లో॥ బోధోపాస్త్యోర్విశేషక ఇతిచేదుఞ్యతే శ్రుణా॥

వస్తుతంత్రోభవేద్బోధిక ర్తృతంత్రముపాసనం॥ ౭౩.

టీ. బోధోపాస్త్యోః=బోధ- జ్ఞానమునకును, ఉపాస్త్యోః - ఉపాసనమున కును, విశేషక-భేదము, క ఇతిచేత్ - ఏమనియంటివేని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచు న్నది. శ్రుణు-వినుము. బోధః-జ్ఞానము, వస్తుతంత్రోః=వస్తు-వస్తువుయొక్క, తంత్ర-అధీనముగలది, భవేత్-అగును. ఉపాసనం- ధ్యానము, క ర్తృతంత్రం= కర్తృ-పురుషునియొక్క, తంత్రం-అధీనముగలది, భవేత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రకారమగుచుండగా, విద్యోపాసనములకు రెంటికిని భేదమేమి? ఉ. జ్ఞానము, వస్తువుయొక్కయధీనము గలదగును. ధ్యా నము, పురుషునియొక్క అధీనముగలదగును. కనుక, వస్తుతంత్ర కర్తృతంత్ర ములచేత జ్ఞానోపాసనములకు రెంటికిని భేదము గలిగియున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇతర భేదసిద్ధికొరకు, బోధకుపేత్వాదికమును రెండు శ్లోకము లచే బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ విచారాజ్ఞాయతేబోధోనిచ్చాయన్నవివర్తయేత్॥

సోవృత్తిమాత్రాత్సంసారేదహత్యఖిలసత్యతాం॥ ౭౪.

టీ. అనిచ్చ-అచ్ఛ, అనగా బోధలేక పోవుగాకయనెడి ఈరూపము గలయిచ్ఛయనుట. యం- ఏబోధను, ననివర్తయేత్ - నివారించజేయజాలడో, (సః) ఆ, బోధః-బోధ, విచారాత్-వస్తుతత్వవిచారమువలన, జాయతే- పుట్టు చున్నది. సోవృత్తిమాత్రాత్=స్వ-తనయొక్క, ఉత్పత్తిమాత్రాత్ - జననమా త్రమువలన, సంసారే-సంసారమందు, అఖిలసత్యతాం=అఖిల-సకలప్రపంచ మయొక్క, సత్యతాం-సత్యత్వమును, దహతి-నాశముజేయుచున్నది.

తా. వస్తుతత్వవిచారమువలన జ్ఞానముబుట్టుచున్నది. ఇదియునుంగాక, వస్తుతత్వవిచారమువలన బుట్టుచుండెడిజ్ఞానమును, (ఈజ్ఞానములేకపోవుగాక) యనెడి ఈరూపముగల, (అనిచ్ఛ) నివారించజేయజాలదు. మరియు, బ్రహ్మ వస్తువిచారమువలన బుట్టుచుండెడిజ్ఞానము, తనయుత్పత్తిమాత్రముచేత సంసా

రమంతు సర్వప్రపంచమునకు దోచుచుండెడి సత్యత్వమును నశింపజేయుచు న్నది.

శ్లో॥ తావతాకృతకృత్యస్సన్నిత్యతృప్తిముపాగతః॥

జీవన్ముక్తినునుపాప్యప్రారిభ్యయమీక్షతే॥ ౭౬.

టీ. తావతా-తత్వజ్ఞానోత్పత్తిమాత్రముచేత, కృతకృత్యస్సత్ = కృత-చేయబడిన, కృత్యస్సత్-కార్యవర్గముగలవాడగుచు, నిత్యతృప్తి = నిత్య-సర్వదా, తృప్తి-తృప్తిని, అనగా నిరతిశయసుఖముననుట. ఉపాగతస్సత్-బొందిన వాడగుచు, జీవన్ముక్తి-జీవన్ముక్తిని, అనగా జీవించియుండియే సంసారం భవిముక్తి ననుట. అనుప్రాప్య-బొంది, ప్రారిభ్యయం=ప్రారిభ్య-ప్రారిభ్యకర్మముయొక్క, తయ-నాశమును, ఈక్షే-చూచుచున్నాడు. అనగా గోరుచున్నాడనుట.

తా. మరియు, బ్రహ్మతత్వజ్ఞానోత్పత్తిమాత్రముచేత, కృతకృత్యుడగుచు, నిత్యతృప్తిని బొందినవాడగుచు, జీవన్ముక్తినిబొంది, ప్రారిభ్య కర్మతయమును గోరుచున్నాడు.

అవ. ఇట్లు, ఉపాసనముకంటె అపరోక్షజ్ఞానమునకు భేదమునుజూపి, ఇప్పుడు జ్ఞానముకంటె నుపాసనమునకు నితరభేదము సిద్ధించెడికొరకు, ఆయుపాసనమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆప్తోపదేశంవిశ్వస్యత్రద్ధాశురవిచారయన్॥

చింతయేత్ప్రత్యయోరన్వేషనంతరితవృత్తిభిః॥ ౭౭.

టీ. త్రద్ధాశు-త్రద్ధగలవాడు, ఆప్తోపదేశం=ఆప్త-గురునియొక్క, ఉపదేశం-ఉపాసనపదగిన బ్రహ్మస్వరూపమును ప్రతిపాదించెడి వాక్యసమూహమును, విశ్వస్య-నమ్మి, అవిచారయన్-విచారమును జేయనివాడగుచు, (ఉపాస్యతత్వం) ఉపాసించుటకు యోగ్యమగు బ్రహ్మస్వరూపమును, అనైశ్చ-ఇతరములగు, ప్రత్యయై-విజాతీయఘటాదివిషయములచేత, అనంతరితవృత్తిభిః=అనంతరిత-విడువబడిన. వృత్తిభిః - సజాతీయవృత్తులచేత, చింతయేత్-ధ్యానించవలెను. అనగా నుపాసనము జేయుచుండుననుట.

తా. గురునివలన ఉపాసనపదగిన బ్రహ్మస్వరూపమును ప్రతిపాదించెడివాక్యసంఘమునునమ్మి, విచారము జేయనివాడగుచు, ఉపాసనపదగినబ్రహ్మస్వరూపమును, విజాతీయములగు ఘటాది విషయముచేత విడువబడిన, సజాతీయములగు ఆనందాదిగుణగోచరవృత్తులచేత ధ్యానించుచుండవలెను.

శ్లో॥ యావచ్చింత్యస్వరూపతాత్పరమానస్సన్వ్యజాయతే॥

తావద్విచింత్యశ్చైచ్చ తథైవామృతధారయేత్ || ౨౦.

టీ. స్వస్వ-తనకు, యావత్ - ఎంతకాలమునకు, చింత్యస్వరూపత్వాభిమానః=చింత్య-చింతింపదగిన బ్రహ్మముయొక్క, స్వరూపత్వ - స్వరూపత్వముయొక్క, అభిమానః=అభిమానము, జాయతే-కలుగుచున్నదో, తావత్-అంతపర్యంతము, విచింత్య-చింతించి, ఆనగా ధ్యానించునుట. పశ్చాచ్ఛ- తదనంతరంబును, తద్దైవ-ఆప్రకారమే, ఆమృతి-మరణపర్యంతము, ధారయేత్-ధరించవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లు ఎంతకాలపర్యంతము చింతించవలెనో చెప్పుము? ఉ. ఆనందాది గుణగోచరవృత్తలచేత, ధ్యానింపబడెడి బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క అభిమానము, తనకంతకాలమునకు గలుగునో, అంతపర్యంతము ధ్యానించి, తదనంతరముగూడ, తనకుగల్గిన బ్రహ్మస్వరూపాభిమానమును మరణపర్యంతము, చిత్తమందు ధరించుచుండవలెను.

అవ. ఉపాసకునకు ఉపాసించబడెడి వస్తువుయొక్క రూపత్వాభిమానము గలుగుననెడి విషయము నుదాహరణ ప్రదర్శనముచే నిప్పుడు స్పష్టముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మచారిభిక్షుమాణోముతస్సంవర్గవిద్యయా |

సంవర్గరూపతాంచిత్తేధారయిత్వాహ్యభిక్షుతః || ౨౧.

టీ. భిక్షుమాణి-భిక్షాటనము జేయుచుండెడి, బ్రహ్మచారి- బ్రహ్మచారియగు, (కశ్చిత్) ఒకానొకయతి, సంవర్గవిద్యయా- సంవర్గవిద్యతోటి, యుతస్స-కూడినవాడగుచు, చిత్తే-చిత్తమందు, సంవర్గరూపతాం-సంవర్గరూపత్వమును, అనగా దానిరూపముననుట. ధారయిత్వా-ధరించి, అభిక్షుత-భిక్షాటనము జేసినవాడాయెను.

తా. ఒకానొక, సంవర్గత్వ గుణవిష్టుడగు, (అనగా బ్రాహ్మోపాసకుడగు) బ్రహ్మచారి, భిక్షాహారార్థముకొరకువచ్చి, అభిప్రతారియనెడి కేరుగల రాజుయొక్కయెదుట, తనయొక్క సంవర్గరూపత్వము చిత్తమందు ధరింపబడినట్లు ప్రకటికరించినవాడాయెనని ఛాందోగ్యశ్రుతియందు, శ్రు || మహాత్మనశ్చేతురోదేవవికస్సోన్మగారభువనస్యగోపాః. తంకాపేయనాభి పశ్యంతిమర్యా, అభిప్రతారికబహుధావసంతం || అనెడి మంత్రముచేత వినబడుచున్నది. కనుక మృతిపర్యంతము, బ్రహ్మస్వరూపత్వాభిమానమును చిత్తమందు ధరించుటకు శక్యమగునని యభిప్రాయము.

అవ. మృతిపర్యంతము బ్రహ్మరూపత్వాభిమానమును ధరించుటయం

దు నిమి తమునుజూపుచు, (2౫) డెబ్బదియైదవ శ్లోకమందు జెప్పబడిన బోధ ధర్మముకంటె, ఉపాసనమునకు భేదము నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ పురుష స్తేచ్చయాకర్తుమిచ్ఛంత్యున్యధా।

శక్యోపాస్తీరతానిత్యంకుర్యాత్ప్రత్యయ సంతతిం॥ ౮౦.

టీ. ఉపాస్తి-ధ్యానము, పురుషస్య - ఉపాసనము జేసెడి వానియొక్క, ఇచ్చయా-ఇచ్చచేత, కర్తుం-చేయుటకును, అకర్తుం-చేయకుండుటకును, అన్యధా- మరియొకవిధముగా, కర్తుం-చేయుటకును, శక్యా-శక్యమైనదగును. అతః- ఆకారణమువలన, అనగా నుపాసనము పురుషునియొక్క ఇచ్చకధీనమైనదగుటచేననుట. నిత్యం-సర్వదా, ప్రత్యయసంతతిం=ప్రత్యయ-ఆనందాదిసజాతీయగుణగోచరవృత్తులయొక్క, సంతతిం-సంతానమును, అనగా నుపాసనముననుట. కుర్యాత్-చేయవలెను.

తా. ఉపాసనము, ఉపాసకునియొక్క ఇచ్చచేత జేయుటకును, చేయకుండుటకును, మరియొక విధముగా జేయుటకును శక్యమైన దగును. ఇట్లు పురుషునియొక్క ఇచ్చకు అధీనమైనదగుటచేత, ఉపాసనమును సర్వదాచేయవలెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ వేదాధ్యాయాహ్యప్రమత్తైః ౨ధీతేనస్వప్నీభివాసితః।

జపితాతుజపత్యేవతథాధ్యాతాపివాసయేత్॥ ౮౧.

టీ. అప్రమత్తః-అప్రమత్తుడగు, వేదాధ్యాయా-సర్వదా అధ్యయనశీలుడగుపురుషుడు, అభివాసితః-దృఢవాసన గలిగియుండుటవలన, అనగా దృఢవాసనచేననుట. స్వప్నే-స్వప్నావస్థయందు, అధీతే-అధ్యయనము జేయుచున్నాడు. హి-ఇది స్రస్థిధమనుట. అప్రమత్తః-అప్రమత్తుడగు, జపితాత్- సర్వదా జపశీలుడగు పురుషుడును, అభివాసితః-దృఢవాసన గలిగియుండుటవలన, అనగా దృఢవాసనచేననుట. స్వప్నే-స్వప్నావస్థయందు, జపత్యేవ- జపముజేయుచున్నవాడేయగును. తథా-అప్రకారము, ధ్యాతాపి-ఉపాసకుడును, అప్రమత్తస్యై-అప్రమత్తుడగుచు, స్వప్నే-స్వప్నావస్థయందు, వాసయేత్- ధ్యానమును నివసించజేయవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈ పూర్వోక్తవ్రతకారము (సర్వదా) ఆనందాదిగుణములచేత లక్ష్మితమగు, అఖండైకరసాత్మక, శేనైతనినిచింతించుటవలన, ఏమి గలుగునో జెప్పుము?. ఉ. అప్రమత్తుడగు, సర్వదా అధ్యయనశీలపురుషుడు దృఢవాసనచేత స్వప్నాదులయందు నధ్యయనముజేసినట్లును, మరియు, అప్రమత్తుడగు సర్వదా జపశీలపురుషుడు దృఢవాసనచేత స్వప్నాదులయందు జపము

చేసినట్లును, ఈ ప్రకారముగా నుపాసకుడును హాసనాదార్థ్యతవలన స్వప్నాద్యవస్థయందును ధ్యానమును జేయునని తెలియవలెను.

అవ. స్వప్నాదికమందు ధ్యానమునువర్తించుటకు కారణముచెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ విరోధిప్రత్యయంత్యక్త్యావైరింత్యేధభావయిక్॥

లభ తేవాసనావేశాత్స్వప్నాదావపిభావనాం॥ ౮౨.

టీ. (ఉపాసకం) ఉపాసకుడు, విరోధిప్రత్యయం=విరోధి - ఇతరమగు, ప్రత్యయం-ఘటాదివిషయమును, త్యక్త్యా-విడిపించి, వైరింత్యేణ - నిరంతరముగా, భావయిక్-ధ్యానముజేయుచున్నవాడగుచు, వాసనావేశాత్-సంస్కారసామర్థ్యమువలన, స్వప్నాదావపి-స్వప్నాద్యవస్థయందును, భావనాం-ధ్యానమును, లభతే - పొందుచున్నాడు.

తా. ఉపాసకుడు, విజాతీయమగు ఘటాదివిషయమును తలచక, ఆసంబాదిగుణములచేత లక్షితమగు బ్రహ్మము, స్మృతినని నిరంతరముగా ధ్యానించుచు, సంస్కారసామర్థ్యమువలన, స్వప్నాద్యవస్థయందును, ధ్యానమును జేయుచున్నాడని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఘంజానోపినిజాఽబ్ధమాస్థాతిశయతోనిశం॥

ధ్యాతుంశక్తోనసందేహావిషయవ్యసనీయథా॥ ౮౩.

టీ. (ఉపాసకం) ఉపాసకుడు, నిజాఽబ్ధం = నిజ-స్వకీయమగు, ఆఽబ్ధం-ప్రార్భకర్మమును, ఘంజానోపి - అనుభవించుచున్నవాడైనను, ఆస్థాతిశయతః- ఆస్థాతిశయమువలన, విషయవ్యసనీయథా=విషయ - పరపురుషసమాగమమందు, వ్యసనీయథా - కామజనితవ్యసనముగలస్త్రీవలె, అనిశం - సర్వదా, ధ్యాతుం-ధ్యానించుటకు, శక్తః- సమర్థుడగును. సందేహః - సంశయము, న-తేదు.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రార్భకర్మవశమువలన విషయసుఖముల ననుభవించెడి యుపాసకునకు, నిరంతరముగా భావనాసిద్ధి, యెట్లుగలుగును?. ఉ. ఉపాసకుడు, తన ప్రార్భకర్మవశమువలన గలిగెడి సుఖదుఃఖముల ననుభవించుచున్నవాడైనను, ఆస్థాతిశయముచేత, (పరపురుషునియందు కామజనిత వ్యసనముగల స్త్రీవలె,) సర్వదా, ధ్యానించుటకు సమర్థుడగును.

అవ. ఈ దృష్టాంతమును వివరించి చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పరవ్యసనినారీవ్యక్తగాపిగృహకర్మణి॥

తదేవాస్వాదయత్యంతఃపరసంగరసాయనం॥ ౮౪.

టీ. పరవ్యసని=పర-పరపురుషునియందు, వ్యసని- కామజన్యవ్యసన

ముగల, నారీ-స్త్రీ, గృహకర్మణి-గృహ- గృహవిషయమగు, కర్మణి- కార్యవర్గమును జేయుటయందు, వ్యగ్రాపి- సామర్థ్యముగలదైనను, అంతః - మనస్సు లోపట, తత్-ఆ, పరసంగరసాయనం = పరసంగ - పరపురుష సంభోగము చేతగలిగెడి, రసాయనం-సుఖవిశేషమును, ఆస్వాదయతి- చింతనము జేయుచున్నది.

తా. పరపురుషసంగమమందు కామజనితవ్యసనముగలవనిత, గృహవిషయకార్యములను జేయుటయందు సామర్థ్యముగలదైనను, పరపురుష సంగమముచేత గలిగెడి ఆ సుఖవిశేషమునే, సర్వదా చింతించుచుండును.

శ్లో॥ పరసంగంస్వాదయంత్యా అపినోగృహార్కృతత్ |

కుంఠీనవేదపితేతదాపాతేనైవవర్తతే ||

౮౫.

టీ. పరసంగం=పర-పరపురుషునియొక్క, సంగం - సంభోగమును, స్వాదయంత్యాః-సర్వదాచింతనముజేయుచుండెడి స్త్రీవలన, తత్- ఆ, గృహకర్మాపి-గృహకర్మంబును, నోకుంఠిభవేత్-చెడదు. ఐనను, అనగా నట్లుచెడకున్ననుట. ఏతత్-ఈగృహకర్మమునుగురించి, ఆపాతేనైవ - ఆపాతముచేతనే, వర్తతే-వర్తించుచున్నది. అనగా గృహకృత్యమును కొంచెముగా జేయుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, పరపురుష సంగమమునే చింతించుచున్నయెడల, గృహకృత్యము చెడదాయేమి? ఉ. పరపురుషసంగమమును సర్వదా చింతించుచుండెడి స్త్రీవలన, గృహకర్మంబును చెడదు. అట్లు చెడకున్నను, ఆస్త్రీ, ఈ గృహకృత్యమునుగురించి, ఆపాతముచేత బ్రవర్తించుచున్నది.

అవ. ఆపాతముచేత బ్రవర్తించుచున్నదని చెప్పినయర్థము నిప్పుడు వివరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ గృహకృత్యవ్యసనీయధాసమ్యక్-రోతితత్ |

పరవ్యసనీతద్వన్నకరోత్యేవసర్వధా ||

౮౬.

టీ. గృహకృత్యవ్యసనీ=గృహకృత్య- గృహకార్యములయందు, వ్యసనీ- వ్యసనముగలవనిత, తత్-ఆగృహకార్యవర్గమును. యథా-ఏప్రకారము, సమ్యక్-తెచ్చగా, కరోతి - చేయుచున్నవో, తద్వత్-ఆప్రకారము, పరవ్యసనీ-పర-పరపురుషునియందు, వ్యసనీ- కామజనితవ్యసనముగలవనిత, సర్వధా-సర్వవిధములచేతను, నకరోత్యేవ- చేయనేచేయదు.

తా గృహకార్యములయందు వ్యసనముగలవనిత, ఆ గృహకార్యవర్గము ప్రకారము తెచ్చగా జేయుచున్నవో, ఆప్రకారము పరపురుషునియందు

కామజనిత వ్యసనముగలవనిత, సర్వవిధములచేతను జేయనేజేయదు. అనగా కొంచెముగా జేయునని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ దృష్టాంతసిద్ధార్థమును దాష్టాంతికమందు గూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంధ్యానైకనిష్ఠోపిలేశ లౌకికః మాచరేత్ |

తత్త్వవిత్త్వవిరోధిత్యాత్మైకంసమ్యగాచరేత్ ||

౮౭.

టీ. ఏవం-ఈదృష్టాంతప్రకారము, ధ్యానైకనిష్ఠోపి = ధ్యాన- ఉపాసన మందు, ఏకనిష్ఠోపి-ఏక నిష్ఠగలవాడును, లౌకికం-లౌకికవ్యవహారమును, లేశాత్- కొంచెముగా, ఆచరేత్- ఆచరించును. అనగా జేయుననుట. తత్త్వవిత్త్వ-జ్ఞాని యో, లౌకికం-లౌకికవ్యవహారమును, అవిరోధిత్యాత్-జ్ఞానమునకు విరోధము కానిదగుటవలన, సమ్యక్-విశేషముగా, ఆచరేత్- చేయును.

తా. ఈదృష్టాంతప్రకారము, ధ్యాననిష్ఠుడును లౌకిక వ్యవహారమును కొంచెముగాజేయును. ప్ర. అయితే, జ్ఞానియ, లౌకికవ్యవహారమును కొంచె ముగా నాచరించునో, లేక, విశేషముగా నాచరించునోచెప్పము? ఉ. విషయ వ్యవహారము, తత్త్వజ్ఞానమునకు విరోధిగామిచేత, ఆ లౌకిక వ్యవహారమును, జ్ఞాని, విశేషముగా నాచరించునని తెలియవలెను.

అవ. అవిరోధముగామినే, చెప్పడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాయామయఃప్రపంచాయ మాత్మచైతన్య రూపధృత్ |

ఇతిబోధేవిరోధఃకోలౌకికవ్యవహారిణః ||

౮౮.

టీ. అయం-ఈ, ప్రపంచః-జగంబు, మాయామయ ఇతి-మాయామయ మనునట్టియు, ఆత్మ-ప్రత్యగాత్మ, చైతన్యరూపధృతిః=చైతన్యరూప- చేతన రూపమును, ధృతి-ధరించినవాడనెడి యీరూపముగల, బోధేనతి-జ్ఞానముగ లిగియుండగా, లౌకికవ్యవహారిణః=లౌకిక- లోకసంబంధమగు, వ్యవహారిణి- వ్యవహారముగలవానికి, విరోధః-విరోధము, కః-ఏమీ. అనగా లౌకిక వ్యవహారము జ్ఞానికి విరోధముగాదనుట.

తా. ఈ ప్రపంచమంతయు మాయామయమనునట్టియు, ఆత్మ, చైతన్య రూపుడనునట్టి ఈరూపముగల జ్ఞానముగలిగియుండగా, లౌకిక వ్యవహారము నాచరించెడి జ్ఞానికి విరోధమేమియులేదు.

అవ. విరోధములేమినే, స్పష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అపేక్ష తేవ్యవహృతిర్న ప్రపంచస్యవస్తు తాం |

నాప్యాత్మకాద్యంకింత్వేషా సాధనాన్యేవకాంక్షతే ||

౮౯.

టీ. వ్యవహృతిః-వ్యవహారము, ప్రపంచస్య - జగంబునకు, వస్తుతాం-

వస్తుత్వమును, నాపేక్షలే-అపేక్షించును. ఆత్మబాధ్యమహి= ఆత్మ-తనకు, జాడ్యమహి-జడస్వభావంబును, న-లేదు. కింతు-మరియేమనగా, ఏమా - ఈవ్యవహారము, సాధనానేయ-సాధనములనే, కాంక్షితి-అపేక్షించుచున్నది.

తా. వ్యవహారము, ప్రపంచమునకు వస్తుత్వమునపేక్షించదు. మరియు, తనకు జడస్వభావంబునులేదు. మరియేమనగా, ఈ వ్యవహారము సాధనములనుమాత్రమపేక్షించుచున్నది. కనుక, జ్ఞానికి వ్యవహారమువిరోధముగాదు. అనగా వ్యవహారము, ప్రపంచమునకు వస్తుత్వము నపేక్షించినను, తనకు జడస్వభావముగలిగియున్నను, విరోధియగుననియు, అట్టి యపేక్షాశీతులు లేమిచేత జ్ఞానికి వ్యవహారము విరోధిగాదని యభిప్రాయము.

అవ. ఆవ్యవహారసాధనము తెవ్వియనగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ మనోవాక్కాయతద్బాహ్యపదార్థాస్సాధనానిత ౬।

తత్త్వనిన్నోపమృద్నాతివ్యవహారోఽస్యనోకుతః॥ ౯౦.

టీ. మనోవాక్కాయ తద్బాహ్యపదార్థాః= మనః - మనస్సును, వాక్-వాక్కును, కాయ-దేహంబును, తత్ - ఆ మనోవాగ్దేహములకంటె, బాహ్య-బాహ్యములగు, పదార్థాః- గృహక్షేత్రాదులును, సాధనాని - వ్యవహారసాధనములగును. తత్త్వనిత్-జ్ఞాని, తా-ఆవ్యవహారసాధనములను, నోపమృద్నాతి-నివారింపజేయలేదు. అస్య-ఈజ్ఞానికి, వ్యవహారః-వ్యవహారము, కుతః- ఎందువలన, నో-లేదు. అనగానుండుననుట.

తా. మనోవాగ్దేహములును, ఆ మనోవాగ్దేహములకంటె బాహ్యమందుండెడి గృహక్షేత్రాదులును, వ్యవహారమునకు సాధనములగును. జ్ఞానియగువాడు, ఆవ్యవహారసాధనములను నివారింపజేయలేదు. అందువలన ఈజ్ఞానికి వ్యవహారమెందుకు గలుగదో చెప్పము.

శ్లో॥ ఉపమృద్నాచిత్తంచద్ధ్యాతాసౌనతుతత్త్వనిత్ ।

నబుద్ధిమర్దయేద్యస్తోఘటతత్త్వస్యవేదితా॥ ౯౧.

టీ. చిత్తం-చిత్తమును, ఉపమృద్నాతిచేత్ - పీడించుచున్నాడని యంటివేని, ఆసౌతు-వీ.కో, ధ్యాతా-ధ్యానము జేసెడివాడేయగుగాని, తత్త్వనిత్-జ్ఞాని, న-కాదు. ఘటతత్త్వస్య-ఘటస్వరూపమును, వేదితా - ఎరిగెడివాడు, బుద్ధి-బుద్ధిని, మర్దయే-పీడించుచు, అనగా చిత్తైకాగ్ర్యమును జేయుచుననుట. దృష్టః - చూచుచున్నవాడుగాడు.

తా. ప్ర. ఆయితే, జ్ఞానిచేత విషయములు మర్దింపబడకున్నను, చిత్తౌ మర్దనముజేయదగినది కాదాయేమి? ఉ. అట్లు చిత్తమును పీడించెడివాడు

ఉపాసకుడేయగుగాని జ్ఞానిగాడు. ప్ర. అయితే, జ్ఞానిచేత చిత్రము పీడింపబడదనెడి ఈరిషయ మెచ్చట గనబడుచున్నదో చెప్పము?. ఉ. ఘటస్వరూపము నెరిగెడి పురుషుడు బుద్ధినిపీడించుచు (అనగా జ్ఞానకాగ్ర్యము జేయుచు) అనుభవంపబడినవాడులేడు.

శ్లో॥ సకృత్ప్రత్యయమాత్రేణఘటశ్చేద్భాసతేనదా।

స్వప్రకాశాయమాత్మాకీంఘటవచ్చనభాసతే॥

౯౨.

టీ. ఘటః-ఘటము, సకృత్ప్రత్యయమాత్రేణ-సకృత్-ఒకానొక-ప్రత్యయమాత్రేణ-విషయమాత్రముచేత, సదా-ఎల్లప్పుడును, భాసతేచేత్ - ప్రకాశించుచున్నదనియంటివేని, స్వప్రకాశః-స్వప్రకాశమానుడగు, ఆయం-ఈ, ఆత్మా-ప్రత్యేగాత్మ, ఘటవచ్చ-ఘటమువలెను, నభాసతేతి-ప్రకాశించుచున్నవాడుగాదాయేమి. అనగా సధిక స్పష్టముగా ప్రకాశించుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఘటమునకు స్థూలత్వముచేత స్పష్టత్వము గలిగియుండుటవలన, ఆ ఘటమును బాచుటయందు చిత్రైకాగ్ర్య మపేక్షింపబడదు. బ్రహ్మమునకు స్థూలత్వములేమిచేత, ఆ బ్రహ్మమును దెలియుటయందు, ఆచిత్రైకాగ్ర్య మపేక్షింపబడునుగదా?. ఉ. ఒకానొక విషయమాత్రముగా బ్రకాశించెడి ఘటమువలె, స్వయంప్రకాశమానుడగు ఈప్రత్యేగాత్మైకప్రకాశింపదాయేమి. అనగా నాయాత్మకు స్వప్రకాశత్వముచేత ఘటముకంటె సధికస్పష్టత్వము గలిగియుండుటవలన, ఆయాత్మజ్ఞానమందు చిత్రనిగ్రహ మపేక్షింపబడదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ స్వప్రకాశతయాకింతేతద్బుద్ధిస్తత్వవేదనం।

బుద్ధిశ్చక్షణానాశ్చేతిచోద్యంత్యాఘటాదిష॥

౯౩.

టీ. స్వప్రకాశతయా-స్వప్రకాశత్వముచేత, తే-నీకు, కిం-ప్రయోజనమేమి. అనగా బ్రయోజనములేదనియున్నటు. తద్బుద్ధి-తత్. ఆబ్రహ్మవిషయకమగు, బుద్ధి-బుద్ధివృత్తి, తత్త్వవేదనం-తత్త్వజ్ఞానమనియు, బుద్ధిశ్చ - బుద్ధివృత్తియు, త్షణానాశ్చేతి-క్షణ - క్షణముచేత, నాశ్చేతి - నశింపదగినదగుననెడి, చోద్యం-ఆక్షేపము, ఘటాదిషు ఘటాదులయందు, తుల్యం-సమానమగును.

తా. ప్ర. అయితే బ్రహ్మమునకు స్వప్రకాశత్వము గలిగియున్నను, ఆబ్రహ్మమునెరిగెడి బుద్ధివృత్తికే, తత్త్వజ్ఞానత్వము గలిగియుండుట వలనను, మరియు, ఆబుద్ధివృత్తి, ప్రతిక్షణమందున నశించుచుండుటచేతను, ఆబుద్ధివృత్తిని మాటిమాటికిని బ్రహ్మమందు స్థాపించుటయైన నపేక్షింపబడదాయేమి?. ఉ. ఈచోద్యమంతయు ఘటాదులయందు సమానమేయగును. అనగానీయూ

క్షేపప్రకారము ఘటజ్ఞానంబునకును త్విణికత్వము సంభవించునని యభిప్రాయము. త్విణికత్వమనగా త్విణకాలముండుటయగును.

శ్లో॥ ఘటాదౌనిశ్చితేబుద్ధిర్నశ్యత్యేవయథాఘటః॥

ఇష్టోనేతుంతదాశక్య ఇతిచేత్సమమాత్మనః॥

౯౪.

టీ. ఘటాదౌ-ఘటాదివిషయము, నిశ్చితేనతి - నిశ్చయింపబడుచుండగా, బుద్ధిః-బుద్ధి, నశ్యత్యేవ-నశించుచున్నదేయగును. ఘటః ఘటము, యదా-ఎప్పుడు, ఇష్టః-ఇచ్ఛయింపబడునో, తదా-ఆప్పుడు, ఆనేతుం-పొందుటకు, అనగావ్యవహరించుటకనుట. శక్య ఇతిచేత్ - శక్యమగుననియంటివేని, ఆత్మనః-ఆత్మయందు, సమం-సమానమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఘటాదిజ్ఞానమునకు త్విణికత్వము గలిగియున్నను, ఒకానొకప్పుడు నిశ్చయింపబడిన ఘటాదివిషయమును సర్వదా వ్యవహరించుటకు శక్యమగుటవలన, ఆ ఘటాదిజ్ఞానవిషయమై చిత్తసౌరత్వమునుసంపాదించుట, అప్రయోజకముగాదాయేమి? ఉ. సరి. అట్లేనయెడల, ఇది యాత్మయందును సమానమేయగును.

అవ. ఆత్మయందుసమానమగునని చెప్పబడిన యర్థమును నివరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిశ్చిత్యసక్యదాత్మానం యదాపేక్షావిదైవతం॥

వక్త్రంవంతుంతధాధ్యాతుం శక్నోత్యేవహితత్వజితే॥ ౯౫.

టీ. తత్వనిత-జ్ఞాని. సక్యత్-ఒక సారి, ఆత్మానం - ప్రత్యగాత్మను, నిశ్చిత్య-నిశ్చయించి, అనగానెరియవట. యదా-ఎప్పుడు, ఆపేక్షా - ఇష్టముకలుగునో, తదైవ- అప్పుడే, తం-ఆయాత్మను, వక్త్రం - చెప్పటకును, వంతుం-ఎరుగుటకును, తథా - ఆప్రకారము, అనగా తానెరిగిన ప్రకారమనుట. ధ్యాతుం- ధ్యానముజేయుటకును, శక్నోత్యేవ - సమర్థుడేయగును.

తా. జ్ఞానియు, ఒకసారిప్రత్యగాత్మనెరిగి, తనకెప్పుడిష్టమగునో అప్పుడు, ఆప్రత్యగాత్మను, తానెరిగినప్రకారము (అధ్యాముగా) చెప్పటకును, ఎరుగుటకును, ధ్యానించుటకును సమర్థుడేయగును. అనగాజ్ఞానియు, ఆత్మనెరుగుటయందు చిత్తసౌరత్వమును సంపాదించుట, అప్రయోజకమే యగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఉపాసకఇవధ్యా రక్షతౌక్తికంవిస్మరేద్భక్తిః॥

విస్మరత్యేవసాధ్యానాద్విస్మరేద్గుణునేదనాత్॥

౯౬.

టీ. (తత్వనిచ్చ) జ్ఞానియు, ఉపాసకఇవ - ఉపాసకునివలె, ధ్యానము

ధ్యానము జేయుచు, తొలికిం లోకవ్యవహారమును, విస్మరేద్యది-మరువవలెనని యంటివేని, ధ్యానాత్-ధ్యానమువలన, విస్మరత్యేన-మఱపుగలుగుటచేత, సా-
ఆ, విస్మృతి-విస్మృతిగలుగును. అనగా ధ్యానమువలన విస్మృతి గలుగున నుట. వేదనాత్తు-జ్ఞానమువలననో, న-విస్మృతిగలుగదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఉపాసకునివలెజ్ఞానియు, ఆత్మానుసంధానవశము వలన జగదనుసంధానరహితుడై కనబడుచుండవలదాయేమి? ఉ. ఆజగదను సంధానరహిత్యము, ధ్యానముతోగూడినదే యగుగాని, జ్ఞానముతోగూడినది గాదు. అనగా, ఉపాసకుడు ధ్యానమువలన జగంబును మరచుచున్నాడనియు, జ్ఞాని, మరువడనియుం దెలియవలెను. విస్మృతియనగా, జగంబును స్మరింప వలయుటయగును.

శ్లో॥ ధ్యానంతైవ్విచిత్రమేతస్యవేదనాన్మక్తిసిద్ధితః।

జ్ఞానాదేవత కైవల్యమితీశాస్త్రేహడిండిమః॥

౯౭.

టీ. ధ్యానంతు-ధ్యానమే, విచిత్రం - ఇచ్చకధీనమైన దగును. అనగా బురుచుని ఇష్టప్రకారముగా జేయదగినదగుననుట. ఏతస్య - ఈ బ్రహ్మము యొక్క, వేదనాత్-జ్ఞానమువలన, మక్తిసిద్ధితః - మోక్షము సిద్ధించుచున్నద నుట. జ్ఞానాదేవత-జ్ఞానమువలననే, కైవల్యమితీ-మోక్షముగలుగుచున్నదని, శాస్త్రేహ - వేదాంతశాస్త్రములయందు, డిండిమః-డమారావాద్యమగును. అనగా వేదాంతశాస్త్రసిద్ధాంతమగుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానిచేగూడ. మోక్షసిద్ధికొరకు బ్రహ్మధ్యానము జేయదగినదేయగుగదా? ఉ. ధ్యానము, పురుషునియొక్క యిష్టప్రకారముగా జేయదగినదగును. ఈబ్రహ్మజ్ఞానమువలన మక్తిసిద్ధించుచున్నదనియు, ఆపర మాత్మ నెరిగి మృత్యువునతిక్రమించుచున్నాడనియు, మోక్షపదమును బొందుట కు జ్ఞానమార్గముతప్ప, మరియొకమార్గము లేదనియు, ఆపరమాత్మ నెరిగి, సర్వ బంధములచేత విడువబడుచున్నాడని, శ్రు ॥ జ్ఞానాదేవతకైవల్యం ప్రాప్యతే యేనమచ్యతే. తమేవంవిదిత్వాతిమృత్యుమేతి. నాన్యఃపంథావిద్యతేయనాయ, జ్ఞాత్వాదేవంమచ్యతేసర్వపాతైః॥ అనెడి యిత్యాది శ్రుతులు జెప్పచున్నవి. కనుక, మోక్షముకొరకు ధ్యానము జేయదగినదిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తత్త్వవిద్యదినధ్యానై స్ప్రవర్తేతతదాబహః।

ప్రవర్తతాంసఖేనాయంకౌబాధోన్యప్రవర్తనే॥

౯౮.

టీ. తత్త్వనిత-జ్ఞాని, నధ్యానయేద్యది - ధ్యానము జేయనియెడల, తదా-అప్పుడు, బహిః-దాహ్యమందు, ప్రవర్తతేతత్ - ప్రవర్తించునని యంటివేని,

అయం-ఈజ్ఞాని, సుఖేన-సుఖముగా, ప్రవర్తతాం- బాహ్యమందు బ్రవర్తించు
గాక. అస్య-ఈజ్ఞానికి, ప్రవర్తనే-ప్రవర్తనమును, బాధ-బాధ, కః- ఏమి.
అనగా బాధలేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి భ్యానము సంగీకరించనియెడల, అతనికి సర్వ
దా బాహ్యప్రవర్తనముగలుగదాయేమి? ఉ. ఈజ్ఞాని, సుఖముగా బాహ్యమం
దుబ్రవర్తించుగాక. ఈజ్ఞానికి బాహ్యప్రవర్తనముచేత బాధయేమియులేదు.
అనగా నీజ్ఞానికి బాహ్యప్రవర్తనముచేత బాధకములేమివలన, ఆబాహ్యప్రవ
ర్తన మంగీకరింపబడునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అతిప్రసంగ ఇతిచేత్ప్రసంగంతావదీరియః।

ప్రసంగోవిధిశాస్త్రంచేన్నతత్త్వవిదంఽతి॥

౯౯.

టీ. అతిప్రసంగఇతిచేత్- ప్రసంగాతిక్రమణము గలుగునని యుటివే
ని, తావత్-అచ్చట, అనగా జ్ఞానివిషయమైననుట. ప్రసంగం- ప్రసంగము
ను, ఊరయ- చెప్పము. విధిశాస్త్ర- విధినిషేధప్రతిపాదకశాస్త్రము, ప్రసం
గశ్చేత్- ప్రసంగముగునని యంటివేని, తత్- ఆవిధినిషేధప్రతిపాదకశాస్త్రము,
తత్త్వవిదంప్రతి- జ్ఞానిగురించి, న-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి బాహ్యప్రవర్తనము సంగీకరించిన యెడల,
అతిప్రసంగము గలుగదాయేమి? ఉ. ప్రసంగమెదియో జెప్పము. అనగా
ప్రసంగమును నిరూపించుటకు శక్యముగామివలన, జ్ఞానికి అతిప్రసంగము
గలుగదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, విధినిషేధ ప్రతిపాదకశాస్త్రము,
ప్రసంగశబ్దముచేత జెప్పబడుచుండగా, ప్రసంగమును నిరూపించుటకు శక్య
ముగాదని యెట్లుచెప్పితిరి? ఉ. ఆవిధినిషేధప్రతిపాదకశాస్త్రము, అజ్ఞాని విష
యమైనదేయగుగాని, జ్ఞానివిషయమైనదిగాదు. అనగా నజ్ఞానిగురించిచెప్పిన
దేయగుగాని, జ్ఞానిగురించి చెప్పినదిగాదని యభిప్రాయము.

అవ. విధినిషేధశాస్త్రమునకు ఆయజ్ఞానివిషయత్వము నే జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ వర్ణాశ్రమవయోవస్థాభిమానోయస్యవిధ్యతే।

తస్మైఽచనిషేధాశ్చవిధయస్సకలాపి॥

౧౦౦.

టీ. వర్ణాశ్రమవయోవస్థాభిమానః=వర్ణ-బ్రాహ్మణాదివర్ణమును, ఆశ్ర
మ-బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమమును, వయః-వయస్సును, అవస్థా - అవస్థయు,
అభిమానః-అభిమానమును, యస్య-ఏపురుషునకు, విద్య-తే-గలదో, తస్మై-వ-
ఆపురుషునకే, సకలాః-సకలములన, నిషేధాశ్చ- నిషేధములును, విధయశ్చ-
విధియునుగలవు.

తా. బ్రహ్మజ్ఞాదివర్ణంబును, బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమంబును, వయస్సును, అవస్థలను, అభిమానంబును, ఏపురుషునకుగలవో, వానికి సకలనిధిని షేధములు గలిగియున్నవని తెలియవలెను. అనగా సజ్ఞానికే వర్ణాశ్రమాదులు గలిగియుండుటచేత, సకలనిధిని షేధములును అజ్ఞానికే గలిగియున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వర్ణాశ్రమాదయోదేహే మాయయాపరికల్పితాః।

నాన్మోహోధరూపస్యేత్యేవంతస్యవినిశ్చయః॥ ౧౦౧.

టీ. మాయయా-మాయచేత, దేహే - దేహమందు, వర్ణాశ్రమాదయః- వర్ణాశ్రమాదులన్నియు, పరికల్పితాః-కల్పించబడినదనియు, బోధరూపస్య- బోధరూపుడగు, ఆత్మనః-ఆత్మకు, నేతి-లేవనియు, ఏవం- ఈప్రకారముగా, తస్య- ఆజ్ఞానియొక్క, వినిశ్చయః- నిశ్చయమగును.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానియు దేహమునుధరించియుండటచేత, ఆజ్ఞానికిని వర్ణాశ్రమాద్యభిమానము గలిగియుండలేదాయేమి? ఉ. మాయచేత దేహమందు వర్ణాశ్రమాదులన్నియుం గల్పించబడినవనియు, బోధరూపుడగు ఆత్మకు, (తనకు) ఆవర్ణాశ్రమాదిక మెన్నియులేదనియు, జ్ఞానియొక్క నిశ్చయమగును. కనుక, జ్ఞాని, దేహమును ధరించియున్నను, అతనికి వర్ణాశ్రమాద్యభిమానములేదని తెలియవలెను.

అన. జ్ఞానికిచేయదగినది లేదనుటయందు శాస్త్రప్రమాణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సమాధిమథకర్మాణిమాకరోతుకరోతువా।

హృదయేనాస్తసర్వాస్త్రిముక్తవీవోత్తమాశయః॥ ౧౦౨.

టీ. యః-ఏపురుషుడు, హృదయేన-బుద్ధిచేత, అస్తసర్వాస్థస్థః-అస్త-విడువబడిన, సర్వ-సకలములగు, ఆస్థస్థః- ఆస్థివిశేషములుగలవాడగుచు, ఉత్తమాశయః-ఉత్తమ-నిర్మలమగు, ఆశయః- జ్ఞానముగలవాడో, (సః) వాడు, మాకరోతు-కర్మములనుచేయకుండుగాక . కరోతువా-కర్మములనుచేయుగాక. అనగా కర్మములను జేసినను జేయకున్ననుట. ముక్తవీవ - ముక్తుడేయగును. (అతః) ఆకారణమువలన, సమాధిమథకర్మాణి-సమాధి - సమాధిచేత, మథ-నాశమునుబొందిన, కర్మాణి-కర్మములగును.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానియొక్క నిశ్చయమునట్లుండనిమ్ము. ఆజ్ఞాని, చేయదగినదానిని శాస్త్రము ప్రతిపాదించుచుండలేదాయేమి? ఉ. ఏపురుషుడు, బుద్ధిచేత సకలాస్థివిశేషములను నిశ్శేషముగా విడిచినవాడగుచు, నిర్మలజ్ఞానముగలవాడగునో, ఆపురుషుడు, కర్మములను చేసినను చేయకున్ననుము

కుడేయగును. కనుకనే, అతనికర్కములన్నియు సమాధిచేత నాశమును బొందుచున్నవని, శాస్త్రము చెప్పుచున్నది. అనగా, ఆశాస్త్రమును జ్ఞానికి జేయదగినదిలేదని బోధించుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. జ్ఞానికి జేయదగినది లేదనుటయందు మరియొక వాక్యము నుదాహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వైష్ణవైశ్యణతస్యార్థస్తస్యార్థో స్తిరకర్మభిః।

నసమాధానజప్యార్థ్యం యస్యనిర్వాసనంవనః॥ ౧౦౩.

టీ. యస్య-ఏపురుషునియొక్క, మనః-మనస్సు, నిర్వాసనం- వాసనలు లేనిదగునో, తస్య-ఆపురుషునకు, వైష్ణవైశ్యణ- కర్మత్యాగముచేత, అర్థః-ప్రయోజనము, న- లేదు. తస్య-ఆ పురుషునకు, కర్మభిః- కర్మములచేత, అనగా కర్మములను జేయుటచేననుట. అర్థః-ప్రయోజనము, నాస్తి - లేదు. సమాధానజప్యార్థ్యం=సమాధాన- సమాధిచేతను, జప్యార్థ్యం- జపముచేతను, న-ప్రయోజనములేదు.

తా. మరియు, ఏ పురుషునియొక్క మనస్సు, వాసనాశాస్త్రము గలదగునో, ఆ పురుషునకు కర్మత్యాగముచేత బ్రయోజనము లేదనియు, కర్మములంజేయుటచేతను బ్రయోజనము లేదనియు, సమాధిజపములచేతను, బ్రయోజనము లేదని ఈవాక్యము చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ ఆత్మాసంగస్తతోన్యత్సాగ్నిచంద్రజాలంహీమాయీకం।

ఇత్యచంచలనిర్ణీతేః కుతోమనసివాసనా॥ ౧౦౪.

టీ. ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, అసంగః-అసంగుడనియు, తతో- ఆప్రత్యగాత్మకంబై, అన్యత్- ఇతరమగు జగంబంతయు, మాయీకం- మాయచేనిర్మింపబడిన, ఇంద్రజాలంహీ- ఇంద్రజాలమువంటిదగుననెడి, ఇతి- ఈప్రకారముగాగల, అచంచలనిర్ణీతేః=అచంచల-చాంచల్యములేని, నిర్ణీతేః- నిర్ణయముగలవానియొక్క, మనసి- మనస్సునందు, వాసనా - వాసన, కుతో - ఎక్కడిది. అనగా లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానులు వాసనానివృత్తికొరకు, ధ్యానమును జేయవలయునుగదా?. ఉ. ఆత్మ, అసంగుడనియు, ఆయాత్మకంబై నన్యమగుజగంబంతయు, మాయాకల్పితమగుటచేత ఇంద్రజాలమువంటిదని, ఈప్రకారము నిరనిర్ణయముగల జ్ఞానియొక్క మనస్సునందు, వాసనలేనేలేదు. అనగా దృఢజ్ఞానము గలవానికి వాసనేలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఏవంనాస్తప్రసంగోపి కుతోన్యత్సాగ్నిచంద్రజాలంహీమాయీకం।

ప్రసంగోయస్యతస్యైవశం క్షేతాతిప్రసంజనం॥ ౧౦౫:

టీ. ఏవం-ఈపూర్వోక్తప్రకారము, అస్య-ఈజ్ఞానికి, ప్రసంగోపి-ప్రసంగంబును, అనగా విధినిషేధశాస్త్రమనుట. నాస్తి-లేదు. అతిప్రసంజనం-అతిప్రసంజనము, అనగా విధినిషేధశాస్త్రాతిక్రమణమనుట. కుతః-ఎక్కడిది. అనగాలేదనుట. ప్రసంగః-విధినిషేధశాస్త్రము, యస్య-ఎవనికిగలదో, తస్యైవ-వానికే, అతిప్రసంజనం-విధినిషేధశాస్త్రాతిక్రమణము, శంక్షేత-శంకింపదగినదగును.

రా. ప్ర. సరి. ఈప్రకారమగుగాక. ఇట్లుచెప్పటచేత బ్రకృతమండమిగలిగెను?. ఉ. ఈపూర్వోక్తప్రకారము, ప్రసంగశబ్దముచేత జెప్పదగినవిధినిషేధశాస్త్రము, ఈజ్ఞానికిలేదు. అట్లులేకపోవుచుండగా, జ్ఞానికి, అతిప్రసంగశబ్దముచే జెప్పదగినశాస్త్రాతిక్రమణదోషము గలుగదు. ప్ర. అయితే, అతిప్రసంగశబ్దముచే జెప్పదగిన శాస్త్రాతిక్రమణదోష మెవనికిగలదోజెప్పుము?. ఉ. విధినిషేధశాస్త్రమెవనికిగలదో, వానికే శాస్త్రాతిక్రమణదోషంబును గలుగును.

శ్లో॥ విధ్యభావాన్నబాలస్యదృశ్యతేప్రసంజనం॥

స్యాత్-అ-తో-ఽతిప్రసంగోగ్యవిధ్యభావేనమేసతి॥ ౧౦౬.

టీ. బాలస్య-బాలునకు, విధ్యభావాత్ = విధి-విధినిషేధశాస్త్రముయొక్క, అభావాత్-అభావమువలన, అతిప్రసంజనం - శాస్త్రాతిక్రమణదోషము, నదృశ్యతే-కనబడలేదు. అస్య-ఈజ్ఞానికి, విధ్యభావే = విధి - విధిశాస్త్రముయొక్క, అభావే-అభావము, మేసతి-గమానమగుచుండగా, అతిప్రసంగః-శాస్త్రాతిక్రమణము, కుతః-ఎందువలన, స్యాత్-కలుగును.

రా. ప్ర. అయితే, విధిశాస్త్రములేనివానికి, శాస్త్రాతిక్రమణదోషము లేదని యెచ్చట బాడబడెనో చెప్పుము?. ఉ. బాలునకు విధిశాస్త్రములేమిచేత, శాస్త్రాతిక్రమణదోషము గనబడుచుండలేదు. ఈప్రకారమే జ్ఞానికిని విధిశాస్త్రములేమిచేత, అతనికి శాస్త్రాతిక్రమణదోషము చేనిచేతం గలుగదని యివలెను.

శ్లో॥ నకించిద్యత్తిదాలశ్చేత్సర్వంవేత్తైవతత్వనిత్ ।

అల్పజ్ఞానైవవిధయస్సర్వేస్యైర్వయోర్వయోః॥ ౧౦౭.

టీ. బాలః-బాలుడు, కించిత్-కొంచెమైనను, నవేత్తిచేత్-ఎరుగడనియంటివేని, తత్వనిత్-జ్ఞాని, సర్వం-సర్వమును, వేత్తైవ - ఎరిగినవాడే యగును. అల్పజ్ఞానైవ-అల్పజ్ఞానకే, అనగా కొంచెము డెలిసినవానికనుట. సర్వే-సక

లములగు, విధయః-విధలు, స్యుః - అగుచున్నది. అన్యయోః - ఇతరులగు, ద్వయోః-అర్జు సర్వజ్ఞుల కిద్దరికిని, నన్యః-లేవు.

తా. ప్ర. అయితే, బాలునకు విధిలేమికి ప్రయోజకమగు అజ్ఞత్వము న్నట్లు, జ్ఞానికి అజ్ఞత్వము లేదుగదా?. ఉ. జ్ఞానికి అజ్ఞత్వము లేకపోయినను విధి లేమికి ప్రయోజకమగు సర్వజ్ఞత్వముగలదు. కనుక, బాలునకువలెనే, జ్ఞానికిని విధిశాస్త్రములేదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, శాస్త్రనిధికి అధికారమేవని కోచెప్పుము?. ఉ. అల్పజ్ఞునకే సర్వవిధులుగలవనియు, తక్కిన అజ్ఞసర్వజ్ఞులకు విధియెద్దియు లేదనియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ శాపానుగ్రహసామర్థ్యం యస్యా సౌతత్వవిద్యది।

తన్నశాపాదిసామర్థ్యం ఫలంస్యా త్తపసోయతః॥ ౧౦౮.

టీ. శాపానుగ్రహసామర్థ్యం=శాప-శపించుటకును, అనుగ్రహ-అనుగ్రహించుటకును, సామర్థ్యం-సామర్థ్యము, యస్య - ఎవనికిగలదో, అసౌ-ఏడు, తత్వవిద్యది- జ్ఞానియగుననియంటివేని, తత్-అది, న-కాదు. యతః- ఏకారణమువలన, శాపాదిసామర్థ్యం- శాపాదిసామర్థ్యము, తపసః-తపస్సుయొక్క, ఫలం-ఫలము, స్యాత్-అగునో.

తా. ప్ర. అయితే, వ్యాసాదిమునులవలె శాపానుగ్రహసామర్థ్యము గలవాడే జ్ఞానియని చెప్పవలెనుగదా?. ఉ. అట్లుచెప్పరాదు. ప్ర. అట్లుచెప్పరామికి గారణమేమి? ఉ. శాపానుగ్రహసామర్థ్యము, తపస్సుయొక్కఫలమగుననియు, జ్ఞానఫలముగాదనియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ వ్యాసాదేరపిసామర్థ్యం దృశ్యతే తపసోబలాత్।

శాపాదికారణాదన్యత్తపోజ్ఞానస్యకారణం॥ ౧౦౯.

టీ. తపసః-తపస్సుయొక్క, బలాత్-బలమువలన, వ్యాసాదేరపి-వ్యాసాదిమునివర్గమునకును, సామర్థ్యం-సమర్థత్వము, దృశ్యతే - కనబడుచున్నది. శాపాదికారణాత్=శాపాది-శాపానుగ్రహములను జేయుటకు, కారణాత్-కారణమగుతపస్సుకం, అన్యత్-ఇతరమగు, తపః-తపస్సు, జ్ఞానస్య - బ్రహ్మతత్వజ్ఞానమునకు, కారణం - హేతువగును.

తా. ప్ర. అయితే, తత్త్వవేత్తలగు వ్యాసాదులకును శాపానుగ్రహసామర్థ్యము కనబడుచుండలేదా యేమి?. ఉ. తపోబలమువలన, జ్ఞానులగు వ్యాసాదులకును శాపానుగ్రహసామర్థ్యము గనబడుచున్నది. ప్ర. అయితే తపస్సుచేత బ్రహ్మమును దెలిసికొనుమనిచెప్పెడి, శ్రు ॥ తపసాబ్రహ్మవిజ్ఞానస్య ఆనెడి యిత్యాదిశ్రుతివలన, తపస్సులేనివానికి తత్త్వజ్ఞాన మెట్లు ఘటిం

చును?. ఉ. శాపాదికారణముగు తపస్సుకంటె, అన్యముగు తపస్సు, జ్ఞానమునకు కారణముగానుండుటచేత, శాపాది సామర్థ్యములేనివానిని తత్వజ్ఞానము గలుగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ద్వయంయస్యాస్తితస్యైవ సామర్థ్యజ్ఞానయోర్జ్జనిః।

ఏకైకంతుతపఃకర్మనైకైకంభవతే॥

౧౧౦.

టీ. యస్య-ఎవనికీ, ద్వయం-ద్వివిధతపస్సు, అస్తి-కలదో, తస్యైవ-వానికే, సామర్థ్యజ్ఞానయోః=సామర్థ్య - శాపాదిసామర్థ్యము యొక్కయు, జ్ఞానయోః-తత్వజ్ఞానముయొక్కయు, జనిః-ఉత్పత్తి, అనగాస్థితియునుట. అస్తి-కలదు. ఏకైకంతు-ఒక్కొక్క విధముగు, తపః-తపస్సును, కుర్వత్ - చేయుచు, ఏకైకం- ఒక్కొక్కవిధముగల, ఫలం-ఫలమును, లభతే - పొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, వ్యాసాదులకు తత్వజ్ఞానంబును, శాపాదికమునగులుగజేసెడి సామర్థ్యంబును, ఈరెండునుం గనబడుటకు గారణమేమి?. ఉ. ౧. శాపాదిసామర్థ్యమునుగలిగించెడి తపంబును, ౨. జ్ఞానమును గలిగించెడి తపంబును, ఈద్వివిధతపస్సు, ఏ పురుషునకుగలదో, వానికేశాపాదిసామర్థ్య తత్వజ్ఞానంబులు రెండునుగలిగియున్నవని తెలియవలెను. అనగా వ్యాసాదుమునులకు ఉభయవిధతపంబుండుటచేత, శాపాదిసామర్థ్యతత్వజ్ఞానంబులురెండునుం గలిగియున్నవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సామర్థ్యహీనోనింద్యశ్చేద్యతిభిర్విధివర్జితః।

నింద్యం తేయతయోష్యన్యైరనిశ్చంభోగలంపతైః॥

౧౧౧.

టీ. విధివర్జితః=విధి- విధినిషేధశాస్త్రముచేత, వ్యతః=విడువబడినజ్ఞాని, అనగా విధినిషేధములేనిజ్ఞానియనుట. సామర్థ్యహీనస్సత్ - శాపాదిసామర్థ్యములేనివాడగుచు, యతిభిః-క్రియాపరులగు యతులచేత, నింద్యశ్చేత్ - నిందింపదగినవాడగుననియంటివేని, భోగలంపతైః=భోగ - నివయసుఖములను, లంపతైః-కోరుచుండెడి, అన్యైః- ఇతరులచేత, యతయోషి - యతులును, అనిశం- సర్వదా, నింద్యంతే- నిందింపబడుచున్నారు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞాని, శాపాదిసామర్థ్యములేనివాడై, శాస్త్రవిధిలేనివాడగుచుండగా, అతని విహితకర్మముల ననుష్ఠించెడి యతులు నిందింపరాదుమేమి?. ఉ. సర్వదా సక్రిచ్ఛందన వనితాదిభోగములను గోరుచుండెడి జనులు, ఆ క్రియాపరులగుయతులను సర్వదా నిందించుచున్నారు.

శ్లో॥ భిక్షావస్తాగ్రహరక్షేయ్యుచితేభోగతాన్తయే।

అహూయశత్రవే తేషాం వైరాగ్యభరమంధరం॥ ౧౧౨.

టీ. తే. ఆక్రియాపరులగుయతులు, భోగతుష్టయే=భోగ-భోగముచేత, తుష్టయే-సంతోషము గలిగెడికొరకు, భిక్షావస్త్రాది=భిక్షా - యాచించుటచేత లభించిన, వస్త్రాది-వస్త్రాదికమును, రక్షేయ్యర్పది-రక్షించుకొనెదరని యంటి పేని, ఏతేషాం- ఈయతులయొక్క, వైరాగ్యభరమంధరం= వైరాగ్య-వైరాగ్య మయొక్క, భర-అతిశయమును, మంధరం- సూచింపజేసెడి, యతిత్వం-యతి భావము, అహూ-ఏమనిచెప్పువచ్చును. అనగా వారి యతిత్వమే చెడుననుట.

రా. ప్ర. అయితే, ఈ యతులును భోగముచేత సుఖమును బొందుట కొరకు సృష్టించినాదివిషయములను సంపాదించుకొనజాలరాదుమి? డి. అట్లు విషయసుఖములను బొందుటకొరకు, ఆ యతులు విషయములను సంపాదించు కొనెడి పక్షమందు, ఓహూ వారియొక్క వైరాగ్యాతిశయమును సూచింప జేసెడి యతిభావము చెడుననెడి యభిప్రాయముతోటి, సిద్ధాంతి నవ్వెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వర్ణాశ్రమపరాన్ముఖానిదంట్వీత్యచ్యతేయః॥

దేహాత్మమతయో బుద్ధంనిదంతాన్వ్రాన్వవాసినః॥ ౧౧౩.

టీ. మూర్ధాః- మూఢులు, వర్ణాశ్రమపరా- వర్ణాశ్రమపరులగుయతు లను, నిదంత్యితి-నిందింతురుగాకయని, డిచ్ఛతేయది- చెప్పబడినయెడల, దేహా త్మమతయః= దేహ-దేహమందు, ఆత్మమతయః - ఆత్మబుద్ధిగల, ఆశ్రమవాసి నః- యతులు, బుద్ధం-జ్ఞానిని, నిదంతు- నిందింతురుగాక. అనగా వారుజేసెడి నిదచేత జ్ఞానికిని లోపము లేదనుట.

రా. ప్ర. అయితే, విషయభోగులంపకులచేతను పామరులచేతం జేయ బడుచుండెడి నిదచేత క్రియాపరులైన పెద్దలగు యతులకు హానియేమి? డి. సరి. అట్లనయెడల, దేహాభిమానవంతులైన క్రియాపరులగు యతులచేతంజే యబడుచుండెడి నిదచేత జ్ఞానికిని హానిలేదని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇట్లు ప్రాసంగికమునుముగించి, ప్రకృతముననుసరించిచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తదిష్ఠంతత్త్వః జ్ఞానేసాధనానుపమర్తనాత్॥

జ్ఞానినాచరితుంశక్యంసమ్యక్రాజ్యాన్తౌకికం॥ ౧౧౪.

టీ. తత్- ఆకారణమువలన, ఇష్ఠం - ఈ చెప్పబడినప్రకారము, తత్త్వ విజ్ఞానేసతి-బ్రహ్మస్వరూపజ్ఞానము గలుగుచుండగా, సాధనానుపమర్తనాత్= సాధన- తౌకికవ్యవహార సాధనములగు మనస్సు మొదలగువానిని, అనుపమర్ద నాత్- పీడింపమివలన, జ్ఞానినా- జ్ఞానిచేత, రాజ్యాది - రాజ్యసరిపాలనాదిక

మగు, తాకికం - లోకవ్యవహారమును, సమ్యక్-తెన్నగా, ఆచరితుం - చేయుటకు, శక్యం- సాధ్యమగును.

తా. ఆకారణముచేత ఈ పూర్వోక్తప్రకారము తత్వజ్ఞానము గలుగుచుండగా తాకికవ్యవహారసాధనములగు మనస్సు మొదలగువానినిపీడింపమీవలన, జ్ఞానిచేత రాజ్యపరిపాలనాది తాకిక కర్మమును జేయుటకు శక్యమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మిథ్యాత్వబుద్ధ్యాతత్రేచ్ఛా నాస్తిచేత్తర్హి మాస్తుతత్.

ధ్యాయన్వాధవ్యవహారస్య ధారబంధవసత్త్వయం॥ ౧౧౫.

టీ. మిథ్యాత్వబుద్ధ్యా- మిథ్యాత్వజ్ఞానముచేత, తత్ర - ఆజగంబునందు, ఇచ్ఛా-కోరిక, నాస్తిచేత్-జ్ఞానికి లేదంటివేని, తత్-ఆ సంకల్పము, మాస్తు-లేకపోవుగాక. అయం-ఈజ్ఞాని, ధ్యాయన్వా-ధ్యానమును జేయుచునైనను, అథ-లేక, వ్యవహార- వ్యవహారమును జేయుచునైనను, యధారబంధ- ప్రార్థకర్మప్రకారము, వసతు-ఉండుగాక. అనగా బ్రవర్తించుననుట.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి ప్రపంచ మిథ్యాత్వజ్ఞానముచేత ఆప్రపంచమందు ఇచ్చయే గలుగుదుగా? ఉ. సరి. ఇచ్చ, యదయించకపోయినను, ఈజ్ఞాని, ధ్యానము జేయుచునైనను, లేక తన ప్రార్థకర్మప్రకారము, లోకవ్యవహారమును జేయుచునైనను ప్రవర్తించుచుండును. కనుక, జ్ఞానికి లోకవ్యవహారము గూడదని చెప్పరాదు.

అవ. ఇప్పుడు ఉపాసకునకు జ్ఞానికంటె భేదమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉపాసకస్తుతతంతస్య బహ్మత్వంఽస్థితాదివత్.

ధ్యానేనైవకృతంతస్య బహ్మత్వంఽస్థితాదివత్॥ ౧౧౬.

టీ. ఉపాసకస్తు ఉపాసకుడో, సతతం-సర్వదా, ధ్యాయనేనైవ- ధ్యానముచేయుచునే, వసేత్-ఉండును. యతః- ఏకారణమువలన, విష్ణుత్వాదివత్-తనయందు ధ్యానముచేత సంపాదించబడిన విష్ణుత్వాదికమువలె, ధ్యానేనైవ-ధ్యానముచేతనే, తస్య-ఆ యుపాసకునకు, బ్రహ్మత్వం - బ్రహ్మభావము, కృతం- చేయబడినదో, అనగా సంపాదించబడినదో యనుట.

తా. ఉపాసకుడో, సర్వదా ధ్యానము జేయుచునేయుండును. ఇందుకు ఉపపత్తిని జెప్పెద నినుము. ఏకారణమువలన, ఆ యుపాసకునియొక్క బ్రహ్మభావము ధ్యానముచేతనే సంపాదించబడెనో, ప్రమాణముచేత యధార్థముగా నెరుగుబడలేదో, ఆకారణమువలన, ఈ యుపాసకునియొక్క బ్రహ్మత్వము పారమార్థికముగాదని తెలియవలెను. ప్ర. ఇం దుకు దృష్టాంతమేమి? ఉ. తన

యంను ధ్యానముచేత సంపాదించబడిన నిష్ణుత్వాదికము పారపార్థికముగా నట్లు, ధ్యానముచే సంపాదించబడిన తనయొక్క బ్రహ్మత్వంబును పారమార్థికముగాదని యభిప్రాయము. పారమార్థికమనగా సత్యమని యర్థము.

శ్లో॥ ధ్యానోపాదానకంయత్తద్ధ్యానాభావేవలీయతే॥

వాస్తవీబ్రహ్మతానైవజ్ఞానాభావేవలీయతే॥

౧౧౭.

టీ. యత్-ఏ బ్రహ్మత్వము, ధ్యానోపాదానకం = ధ్యాన-ధ్యానమును, ఉపాదానకం-ఉపాదానకారణముగాగలదో, తత్ - ఆ బ్రహ్మత్వము, ధ్యానాభావేసతి=ధ్యాన-ధ్యానముయొక్క, అభావేసతి-అభావమగుచుండగా, అనగా ధ్యానము లేకపోవుచుండగా ననుట. నిలీయతే - లీనమును బొందుచున్నది. వాస్తవీ-వాస్తవమగు, బ్రహ్మతా-బ్రహ్మభావము, జ్ఞానాభావేసతి=జ్ఞాన-జ్ఞానముయొక్క, అభావేసతి-అభావమగుచుండగా, అనగా జ్ఞానము లేకపోవుచుండగాననుట. నైవనిలీయతే - లీనమునుబొందు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆ యుపాసకునియొక్క బ్రహ్మత్వముధ్యానము చేత సంపాదించబడినదైనను, ఆ బ్రహ్మత్వమునకు సత్యత్వము గలుగదాయేమి? ఉ. ఉపాసకునియొక్క బ్రహ్మభావము ధ్యానమును కారణముగా గలదగుటచేత, ధ్యానము లేకపోవుచుండగా, ఆ యుపాసకునియొక్క బ్రహ్మభావము లయించుచున్నది. అనగా ధ్యానముచే సంపాదించబడిన వాగ్నేయత్వాదికము, ధ్యానమునకపాయము గలుగుచుండగా దోచుచుండమిచేత, ఉపాసకునియొక్క బ్రహ్మత్వమునకు సత్యత్వములేదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ఈ యుపాసకునియొక్క బ్రహ్మత్వముకంటె, జ్ఞానముచే బ్రహ్మత్వంబున జ్ఞానియొక్క బ్రహ్మత్వమునకు భేదమేమి? ఉ. ఏకారణముచేత బ్రహ్మత్వము వాస్తవమే, ఆ కారణముచేత, జ్ఞానికి జ్ఞాపకజ్ఞానములేకపోవుచుండగా, తనయొక్క బ్రహ్మభావము లయించదని యభిప్రాయము.

అవ. బ్రహ్మత్వము వాస్తవమగుటవలననే, జ్ఞానముచేబుట్టినది కానేగాదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తతోభిజ్ఞాపకంజ్ఞానంసత్త్వంజనయత్ప్రదః॥

జ్ఞాపకాభావమాత్రేణనసత్త్వంవిలీయతే॥

౧౧౮.

టీ. (యతః) ఏకారణమువలన, అదః- ఈ బ్రహ్మత్వము, సత్త్వం-సత్యమైనదో, తతః-ఆకారణమువలన, జ్ఞానం-జ్ఞానము, అభిజ్ఞాపకమేవ - ఆ బ్రహ్మత్వమును దెలియజేయునదియేయగుగాని, నజనయతి - పుట్టించుచున్నదిగాదు. అనగా జ్ఞానము బ్రహ్మత్వమును గల్గించునది గాదనుట. జ్ఞాపకాభావమా

త్రేణజ్ఞాపక-జ్ఞాపకముయొక్క, అభావమాత్రేణ - అభావమాత్రముచేత, అనగా జ్ఞాపకజ్ఞానము లేనిమాత్రముచేననుట. సత్యం - సత్యమగుబ్రహ్మత్వము, నహివిలీయతే - లయింపదుగదా.

తా. ఏకారణమువలన ఈ బ్రహ్మత్వము సత్యమైననో, ఆకారణమువలన జ్ఞానము ఆ బ్రహ్మత్వమును దెలుపునదియేయగుగాని, పుట్టించునదిగాదు. ఇందుకు ఉపపత్తిని వ్యతిరేకముఖముగా జెప్పెదవినుము. తన బ్రహ్మత్వముయొక్క జ్ఞాపకము లేనిమాత్రముచేత, సత్యమగు బ్రహ్మత్వము లయించదు. అనగా జ్ఞానియొక్కబ్రహ్మభావము జ్ఞానముచేత బుట్టినదైనయెడల, జ్ఞానము నశించుచుండగా తానులయించవలెననియు, అట్లు లయమును పొందుచుండమిచేత బ్రహ్మత్వము జ్ఞానముచే బుట్టినదిగాదనియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ అస్త్యేవోపాసకస్యాపివాస్త్రబ్రహ్మతేతచేత్ |

పామరాణాంతరశ్చించవాస్త్రబ్రహ్మతానన్తిం || ౧౧౯.

టీ. ఉపాసకస్యాపి-ఉపాసకునకును, వాస్త్ర-వాస్తవమగు, బ్రహ్మతా-బ్రహ్మభావము, అస్త్యేవేతిచేత్ - కలదేననియంటివేని, పామరాణాం- పామరజనులకును, తిరశ్చించ- పశ్వాది తిర్యగ్జంతువులకును, బ్రహ్మతా-బ్రహ్మభావము, వాస్త్ర-వాస్తవముగలది, నన్తిం- కాదాయేమి? అనగా సర్వజంతువులకును వాస్తవబ్రహ్మభావము గలదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికివలె ఉపాసకునకును వాస్తవమైన బ్రహ్మత్వముగలదగదా? ఉ. సరి. పామరజనులకును పశ్వాది తిర్యగ్జంతువులకు వాస్తవమైన బ్రహ్మత్వముగలదు. అనగా నుపాసకునకుమాత్రమేగాక, సర్వజంతువులకును వాస్తవమైన బ్రహ్మత్వము గలిగియుండుటచేత, ఉపాసకునకు వాస్తవమైన బ్రహ్మత్వముగలదని చెప్పటవలన బ్రయోజనములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అజ్ఞానాదపుషర్థత్వముభయత్రాపితత్సమం |

ఉ. వాసాద్యధాభిక్షావరంధ్యానంతథాన్యతః || ౧౨౦.

టీ. అజ్ఞానాత్ - ఎరుగమివలన, అపుషర్థత్వం - పురుషార్థములేమీ, ఉభయత్రాపి - రెంటియందును, తత్ - ఆది అనగా బురుషార్థము లేమియనుట. సమ-సమానమగును. ఉపవాసాత్ - ఉపవాసమును జేయుటకంటె, భిక్షా-భిక్ష, అనగా భక్షించుటయనుట. యథా-ఏప్రకారము, వరం- శ్రేష్ఠమగునో, తథా- ఆప్రకారము, అన్యతః-ఇతరానుష్ఠానములకంటె, ధ్యానం- నిర్గుణోపాసనము, వరం-శ్రేష్ఠమగును.

తా. ప్ర. అయితే, పామరాదులకు వాస్తవ బ్రహ్మత్వమున్నను, ఆబ్ర

హృత్వము నెరుగమివలన పురుషార్థమునకు ఉపయోగముగలదిగాదుగదా? ఊ. సరి. అట్లైనయెడల, ఈ యుపాసకుడును వాసవమగు తనబ్రహ్మము నెరుగమిచేతి, ఆ బ్రహ్మత్వము పురుషార్థమునకు ఉపయోగించదని తెలిసికొనుము. ప్ర. అయితే, ఇట్టి నిర్గుణోపాసన మెందుకొరకు జెప్పబడెను? ఊ. ఉపహాసమును జేయుటకంటె భిక్షాన్నభోజనము శ్రేష్ఠమెట్లుగనూ, అటువలెనే, ఇతరానుష్ఠానములకంటె ఈ నిర్గుణోపాసనము శ్రేష్ఠమగుటచేత జెప్పబడినదని తెలియవలెను.

అవ. ఇతరానుష్ఠానములకంటె శ్రేష్ఠత్వమునే ఇప్పుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ వామరాణాంస్యవహృతేర్వరంకర్కాద్యనుష్ఠితిః॥

తతోపసగుణోపాస్త్రిర్గుణోపాసనాతతః॥

౧౨౧.

టీ. వామరాణాం - కేవలమూఢజనులయొక్క, వ్యవహృతే-వ్యవహారముకంటె, కర్కాద్యనుష్ఠితిః=కర్క-స్నానసంధ్యావందనాది కర్కములయొక్కయు, ఆది-యజ్ఞాదులయొక్కయు, అనుష్ఠితిః-అనుష్ఠానము, వరం-శ్రేష్ఠమైనదగును. తతః - ఆ కర్కాద్యనుష్ఠానముకంటెను, సగుణోపాస్త్రి-సగుణోపాసనము, వరం-శ్రేష్ఠమగును. తతః-ఆసగుణోపాసనముకంటెను, నిర్గుణోపాసనా=నిర్గుణ-నిర్గుణబ్రహ్మముయొక్క, ఉపాసనా-ధ్యానము, వరం-శ్రేష్ఠమగును.

తా. కేవల పామర జనులయొక్క వ్యవహారముకంటె, పుణ్యతీర్థయాత్రాస్నాన సంధ్యావందన జపయజ్ఞాది పుణ్యకర్మానుష్ఠానము శ్రేష్ఠమైనదగును. ఆపుణ్యకర్మానుష్ఠానముకంటె సగుణోపాసనము శ్రేష్ఠమైనదగును. ఆసగుణోపాసనముకంటె నిర్గుణబ్రహ్మోపాసనము శ్రేష్ఠమైనదగును. కనుక, నిర్గుణోపాసనము జెప్పబడినదని తెలియవలెను.

అవ. ఈ చెప్పబడినవానికి ఉత్తరోత్తర శ్రేష్ఠత్వమందు కారణముచు జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ యావద్విజ్ఞానసామీప్యంతావచ్చైవ్యన్యంవివర్ధతే॥

బ్రహ్మజ్ఞానాయతేసాక్షోర్నిర్గుణోపాసనంశనైః॥

౧౨౨.

టీ. యావత్-ఎంతమాత్రము, విజ్ఞానసామీప్యం = విజ్ఞాన-జ్ఞానముయొక్క, సామీప్యం-సమీపత్వముగలదో, తావత్ - అంతమాత్రము, చైవ్యన్యం-శ్రేష్ఠత్వము, వివర్ధతే-వృద్ధిబొందుచున్నది. నిర్గుణోపాసనం = నిర్గుణ-నిర్గుణబ్రహ్మముయొక్క, ఉపాసనం-ధ్యానము, శనై-మెల్లగా, సాక్షాత్ - సాక్షాన్తగా, బ్రహ్మజ్ఞానాయతే-బ్రహ్మజ్ఞానమువలె ఆచరించుచున్నది. అసగాబ్రహ్మజ్ఞానరూపమగుచున్నదనుట.

తా. ఈ పూర్వోక్త కర్మాద్యపాసనములకు, ఎంతమాత్రము విజ్ఞానమునకు సమీపత్వము గలిగియున్నదో, అంతమాత్రము శ్రేష్ఠత్వము వృద్ధిబొందుచున్నది. ప్ర. అయితే, కర్మాద్యనుపాసనగఱచినా సనముల కన్నిటికంటె నిర్గుణోపాసనమునకు శ్రేష్ఠత్వము గలుగుటకు గారణమేమి? ఉ. ఈ నిర్గుణోపాసనము మెల్లగా (సాక్షాత్తుగా) బ్రహ్మజ్ఞానమువలె జేయుచున్నది. అనగా బ్రహ్మజ్ఞానమును గలిగించుచుండుటచేత శ్రేష్ఠమాయెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ చెప్పబడిన యర్థమును దృష్టాంతప్రదర్శన పూర్వకముగా వృద్ధీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాసంవాదివిభాగింతిః ఫలకాలే ప్రమాయతే |

విద్యాయతే తథోపాస్తిర్ముక్తికాలే తిపాకతః || ౧౨౩.

టీ. సంవాది విభాగింతిః-సంవాదిభృమము, ఫలకాలే - ఫలకాలమందు యథా-ఏప్రకారము, ప్రమాయతే - యథార్థజ్ఞానమువలె జేయుచున్నదో, అనగా యథార్థజ్ఞానరూపమగుచున్నది యనుట. తథా- ఆప్రకారము, ఉపాస్తిః-నిర్గుణబ్రహ్మోపాసనము, అతిపాకతః- మిక్కిలిపరిపక్వమునుబొందుటవలన, ముక్తికాలే-మోక్షకాలమందు, విద్యాయతే - జ్ఞానమువలె ఆచరించుచున్నది. అనగా జ్ఞానరూపమగుచున్నదనుట.

తా. మరియు, సంవాదిభృమము ఫలకాలమందు ఏప్రకారముగా యథార్థజ్ఞానరూపమగుచున్నదో, ఆప్రకారమే నిర్గుణబ్రహ్మోపాసనంబును ఆభివృద్ధిపక్వమును బొందుటచేత ముక్తికాలమందు జ్ఞానరూపమగుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సంవాదిభృమతః పుంసః ప్రవృత్తస్యాన్యమానతః |

ప్రమేతిశే తథోపాస్తిర్ముంతరేకారణాయతాం || ౧౨౪.

టీ. సంవాదిభృమతః-సంవాదిభృమమువలన, ప్రవృత్తస్య - ప్రవరించెడి, పుంసః-పురుషునకు, అన్యమానతః-అన్యప్రమాణమువలన, ప్రమేతిచేత-యథార్థజ్ఞానము గలుగుచున్నదని యంటివేని, తథా - ఆప్రకారము, ఉపాస్తిః-నిర్గుణోపాసనము, అంతరే-మరియొకవిషయమందు (మధ్యమందు) మారకారణాయతాం-కారణమువలె నాచరించునది కాకపోవుగాక. అనగా నిర్గుణోపాసనము అపరోక్షజ్ఞానమందే కారణముకాగలదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, సంవాదిభృమముచేత బ్రవరించెడి పురుషునకు ఇంద్రియార్థసన్నికర్షణమువలన (అనగా నన్యప్రమాణమువలన) యథార్థజ్ఞానముగలుగుచున్నదేగాని, యాసంవాదిభృమము, తానే, యథార్థజ్ఞానమగుచు

న్నదిగాదుగదా? ఉ. సరి. ఆప్రకారమే నిర్దిధ్యాసనరూపమగు నిర్గుణోపాసనంబును సద్వాక్యజన్యమగు అపరోక్షజ్ఞానమందు కారణము కాగలదని తెలిసికొనుము.

శ్లో॥ మూర్తిధ్యానస్యమంత్రాదేరపికారణతాయది।

అస్తునామితిధాప్యతప్రత్యాసత్త్విర్విశిష్యతే॥

౧౨౫.

టీ. మూర్తిధ్యానస్య - మూర్తిధ్యానమునకును, మంత్రాదేరపి - మంత్రజపాదికమునకును, కారణతాయది - అపరోక్షజ్ఞానకారణత్వము గలుగుననియంతివేని, అస్తునామ - అగుగాక సమ్మతించితిని. తథాపి - అట్లేనను, అత్ర - ఈర్గుణోపాసనమందు, జ్ఞానంప్రతి-తత్వజ్ఞానమునుగురించి, ప్రత్యాసత్త్విః - సామీప్యము, విశిష్యతే - అధిక్యతను బొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రకారము మూర్తిధ్యాన మంత్రజపాదికము, (చిత్రైకాగ్ర్యద్వారా) అపరోక్షజ్ఞానసాధనము కాదాయేమి? ఉ. సరి. అగును. అనగా నదియు సంకీర్తంపబడునని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసనమందు ఆతిశయమేమి? ఉ. మూర్తిధ్యానాదికము, (చిత్రైకాగ్ర్యద్వారా) అపరోక్షజ్ఞానసాధనమైనను, ఈ నిర్గుణోపాసనమందు జ్ఞానమును గురించి, సామీప్యముగలదు. గనుక, మూర్తిధ్యానాదిసర్వసాధనములకంటె, ఈనిర్గుణోపాసనము శ్రేష్ఠమైనదని తెలియవలెను.

అవ. జ్ఞానసామీప్య ప్రకారమునే ఇప్పుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిర్గుణోపాసనంపక్వం సమాధిస్సాన్న్యచ్ఛనైస్తతః।

యస్సమాధిర్నిరోధాఖ్యస్తోనాయాసేనలభ్యతే॥ ౧౨౬.

టీ. నిర్గుణోపాసనం = నిరుణ-నిర్గుణబ్రహ్మముయొక్క, ఉపాసనం - ధ్యానము, పక్వం సత్ - పరిపక్వస్థితినిబొందుచు, శతైః - మెల్లగా, సమాధిః - సవికల్పకసమాధి, స్సాన్న్యత్ - అగును. తతః - ఆసవికల్పకసమాధివలన, నిరోధాఖ్యః - నిరోధమనెడి పేరుగల, యః - ఏ, సమాధిః - నిర్వికల్పకసమాధిగలదో, సః - ఆనిర్వికల్పకసమాధి, అనాయాసేన - సులభముగా, లభ్యతే - పొందబడుచున్నది.

తా. ఈ నిర్గుణోపాసనమెప్పుడు పరిపక్వమగునో, అప్పుడు సవికల్పకసమాధియగును. ఆసవికల్పక సమాధిని నిరోధము జేయుచుండగా, సూత్రం॥ సర్వనిరోధాన్నిర్జిజ్ఞస్సమాధిః॥ అనెడి బ్రహ్మసూత్రమందు జెప్పబడిన లక్షణముగల, ఏ, (నిరోధమనెడి) నిర్వికల్పకసమాధిగలదో, ఆనిర్వికల్పక సమాధి, అనాయాసముగా లభింపబడుచున్నది.

శ్లో॥ నిరోధలాభేప్రంసోంతరసంగంవస్తుశిష్యతే।

పునఃపున రావసి తేస్మిన్వాక్యజ్ఞాయేతత్తత్వధీః॥

౧౨౭

టీ. నిరోధలాభసతి=నిరోధ-నిర్వికల్పక సమాధియొక్క, లాభ-సతి-లాభముగలుగుచుండగా, పుంసః-పురుషునియొక్క, అంతః-స్వరూపమందు, అసంగం-నిస్సంగమగు, వస్తు-ఆత్మవస్తువు, శిష్యతే - శేషించుచున్నది. అస్మిక్-ఈయనంగవస్తువు, పునఃపునః-మాటిమాటికి, వాసి తే సతి - ధావించుచుండుచుండగా, వాక్యత్-తత్త్వవస్థాదిలక్షణవాక్యమువలన, తత్వధీః = తత్వ- శేను బ్రహ్మముపైతిన నెడి ఇవిధాకారలక్షణముగల పరతత్వముయొక్క, ధీ-జ్ఞానము, జాయేత-పుట్టును. అనగా బుట్టుచున్నదనట.

తా. ప్ర. సరి. ఈ ప్రకారము నిర్వికల్పక సమాధిలాభము గలుగుగాక. అందుచేనేమి? ఉ. నిర్వికల్పక సమాధిలాభము గలుగుచుండగా, పురుషునియొక్క స్వరూపమందు సంగరహితమగు ఆత్మవస్తువు, శేషించుచున్నది. ప్ర. సరి. అట్లు అసంగాత్మవస్తువు శేషించుటచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. ఈయనంగాత్మవస్తువును మాటిమాటికి ధావించుచుండగా, తత్త్వవస్థాదిలక్షణముగల వాక్యమువలన (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి ఇవిధమగు ఆకారము గల పరతత్వజ్ఞానము గలుగుచున్నది.

అవ. ఆ తత్వజ్ఞాన స్వరూపమునే ఇప్పుడు విశేషింపించుచున్నాను.

శ్లో॥ నిర్వికారానంగనిత్యస్వప్రకాశైకపూర్ణతాః॥

బుద్ధాదుదిత్యస్తోక్తా ఆరోహంత్యవివాదతః॥

౧౨౮

టీ. శాస్తోక్తాః=శాస్త్ర-శేదాంతశాస్త్రమందు, ఉక్తాః - చెప్పబడిన, నిర్వికారానంగ నిత్యస్వప్రకాశైకపూర్ణతాః=నిర్వికార - నిర్వికారత్వంబును, అసంగ-అసంగత్వంబును, నిత్య-నిత్యత్వంబును, స్వప్రకాశ-స్వప్రకాశత్వంబును, ఏక-అద్వితీయత్వంబును, పూర్ణతాః-పరిపూర్ణత్వంబును, అనగా నీచెప్పుబడిన ఆత్మధర్మములనుట. అవివాదతః-అవివాదముగా, బుద్ధా - బుద్ధియందు, రుదితి-అతివేగముగానే, ఆరోహంతి - పుట్టుచున్నవి.

తా. ఇట్లు (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి ఇవిధాకారముగల పరతత్వజ్ఞానోదయమగుచుండగా, వేదాంతశాస్త్రమందు చెప్పబడిన, ఆత్మధర్మములగు, ౧. నిర్వికారత్వము, ౨. అసంగత్వము, ౩. నిత్యత్వము, ౪. స్వప్రకాశత్వము, ౫. అద్వితీయత్వము, ౬. పరిపూర్ణత్వము, ఇవియన్నియు అవివాదముగా బుద్ధియందు అతివేగముగానే బుట్టుచున్నవనియందు దెలియవలెను.

శ్లో॥ యోగాభ్యామైతద్ధైర్యమృతబింద్యాదిషుత్రుతః॥

ఏవంచదృష్టద్వారాపి హేతుత్వాదన్యతోవరం॥

౧౨౯.

టీ. యోగాభ్యాసస్య-నిర్గుణోపాసకునకు, ఏతదర్థః - ఈయర్థము, అనగా నపరోక్షజ్ఞానోదయమగుచున్నదనెడి నిషయమనుట. అమృతవింద్వాదిషు= అమృతవిందు - అమృతవిందువే, ఆదిషు - ఆదిగా గల యుపనిషత్తులయందు, శ్రుతిః-విసబడుచున్నది. ఏవంచసతి - నిర్గుణోపాసనమునకు నపరోక్షజ్ఞానసామీప్యము సంభవించుచుండగా, దృష్టద్వారాపి - నిర్వికల్పకసమాధిలాభద్వారముచేతను, అపిశేషమువలన నదృష్టద్వారముచేతననియుం గ్రహించవలెను. హేతుత్వాత్-అపరోక్షజ్ఞానమునకు సాధనమగుటవలన, అన్యతః- సగుణోపాసనాదులకంటె, వరం-శ్రేష్ఠమగును.

తా. ప్ర. ఆయితే, నిర్వికల్పసమాధివశమువలన అపరోక్షజ్ఞానము ఉదయించుచున్నదనెడి ఇయ్యర్థమందు బ్రహ్మాణమేమి? ఉ. నిర్గుణోపాసకునకులపరోక్షజ్ఞానము ఉదయించుచున్నదనెడి ఈయర్థము, అమృతవింద్వాది శ్రుతులయందు విసబడుచున్నది. కనుక, అమృతవిందువు మొదలగు ఉపనిషత్తులన్నియుం బ్రహ్మాణములగునని తెలియవలెను. ప్ర. సరి. ఇట్లు చెప్పటచేత ఫలమేమి? ఉ. ఈప్రకారము నిర్గుణోపాసనమునకు నపరోక్షజ్ఞాన సామీప్యముగలుగుచుండగా నానిర్గుణోపాసనము, నిర్వికల్పకసమాధి లాభద్వారముచేతను, అదృష్టద్వారముచేతను అపరోక్షజ్ఞాన సాధనమగుటవలన, సగుణోపాసనాదులకంటె, ఈనిర్గుణోపాసనము శ్రేష్ఠమైనదని దెలియవలెను.

అవ. ఇటు నిర్గుణోపాసనమునకు అపరోక్షజ్ఞాన సాధనత్వము సిద్ధించియుండగా, ఆ నిర్గుణోపాసనమును విడిపించి ఇతర కార్యములయందు బ్రవర్తించెడివారికి వృధాశ్రమంబగునని లౌకిక న్యాయమును బాపుచు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉపేక్ష్యత త్తిర్థయాత్రా జపాదీనేవకర్వతాం॥

పిండంసముత్సృజ్యకరంలేఢీతిన్యాయ అపవేత్॥

౧౩౦.

టీ. తత్=ఆ నిర్గుణోపాసనమును, ఉపేక్ష్య-ఉపేక్ష జేసి, అనగా నిర్గుణోపాసనమును జేయదగిన బుద్ధియుండియు నుపేక్షించియనుట. తీర్థయాత్రా జపాదీనేవ=తీర్థయాత్రా-తీర్థయాత్రలను, జపాదీనేవ - జపాదులనే, కర్వతాం-చేసెడివారికి, పిండం-చేతియందున్న యన్నపుముద్దను, సముత్సృజ్య-విడిపించి, కరం-ముంజేతిని, లేఢీతి-నాకుచున్నాడనెడి, న్యాయః - లౌకికన్యాయము, అపవేత్-పడును. అనగా సంభవించుననుట.

తా. ఆ నిర్గుణోపాసనమును జేయక ఉపేక్షించి తీర్థయాత్రా జపాదుల

నే జేయుచుండెడివారు, (అరజేతియందుగల అన్నపుముద్దను విడిపించి ముంజే తినినాకెనెడి) లౌకికన్యాయము గలవారగుదురు.

శ్లో॥ ఉపాసకానామప్యేవం విచారత్యాగతోయది।

బాధంతస్మాద్విచారస్యాసంభవేయోగఃశరీరతిః॥ ౧౩౧.

టీ. విచారత్యాగతః=విచార-తత్త్వంపదార్థవిచారముయొక్క, త్యాగ తః=పరిత్యాగమువలన, ఆనగా తత్త్వంపదార్థవిచారమును విడుచుటచేతన నుట. ఉపాసకానామపి-నిర్గుణోపాసకులకును, ఏవంయది-ఈప్రకారములౌకిక న్యాయము గలుగుననియంటివేని, బాధం-కలుగును. (యస్మాత్) ఏకారణము వలన పూర్వోక్తన్యాయప్రసంగము గలుగుచున్నదో, తస్మాత్-ఆకారణము వలన, విచారస్య-తత్త్వంపదార్థవిచారముయొక్క, అసంభవేనతి-సంభవం పకపోవుచుండగా, యోగః-నిర్గుణోపాసనము, శరీరతిః-చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మతత్త్వవిచారమును విడిపించి, నిర్గుణోపాసన మును జేసెడివారికిని, ఈ న్యాయము సమానముగా వ్యాపింపదాయేమి? ఉ. సరి. తత్త్వంపదార్థవిచారమును జేయక, నిర్గుణోపాసనమును జేసెడివారికిని, ఈన్యాయము సమానమేయగును. ప్ర. అయితే నిర్గుణోపాసనమెందువలన ప్రతిపా దింపబడెను? ఉ. ఏకారణముచేత బూర్వోక్తలౌకిక న్యాయప్రసంగము గలు గుచున్నదో, ఆ కారణముచేత, తత్త్వంపదార్థవిచారము సంభవంపకపోవు చుండగా నుపాసనాయోగము జెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. ఆత్మతత్త్వవిచారము గలుగమికి గారణమునిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బహువ్యాకులచిత్తానాం విచారాత్తత్వధీర్నహి।

యోగోముఖ్యస్తతస్తేషాంధీదర్శస్తేననశ్యతి॥ ౧౩౨.

టీ. బహువ్యాకులచిత్తానాం=బహు-బహువిధమగు, వ్యాకుల-దుఃఖాది కముగల, చిత్తానాం-చిత్తముగలవారికి, విచారాత్-తత్త్వంపదార్థవిచారము వలన, తత్త్వధీః-పరతత్త్వజ్ఞానము, నహి-కలుగనేకలుగదు. తతః-ఆకారణము వలన, తేషాం అట్టిజనులకు, యోగః-ఉపాసనాయోగము, ముఖ్యః-ముఖ్యమై నదగును. తేన-ఆధ్యానయోగముచేత, ధీదర్శః=ధీ-బుద్ధియొక్క, దర్శః-గర్వ ము, నశ్యతి-నాశమును బొందుచున్నది.

తా. బహువ్యాకులచిత్తముగలవారికి తత్త్వంపదార్థవిచారమువలన అప రోక్షజ్ఞానముగలుగదు. ఆ కారణమువలన అట్టిజనులకు ధ్యానేనయోగము ముఖ్య మైనదగును. అనగా సేకారణమువలన తత్త్వంపదార్థవిచారము సంభవంపకపో, ఆకారణమువలన పూర్వోక్తప్రకారము నిర్గుణ బ్రహ్మధ్యానయోగము జేయద

గినదగునని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, బహువ్యాకులచిత్తముగలవారికి ఈ ధ్యానయోగము ముఖ్యమగుటకు గారణమేమి? ఉ. ఆధ్యానయోగముచేత ఏకారణమువలన చిత్తగర్వము నశించుచున్నచో, ఆ కారణమువలన, అట్టిజను లకు ఈయోగము ముఖ్యమైనదని తెలియవలెను.

అవ. ఈ ప్రకారము వ్యాకులచిత్తముగలవారికి యోగముముఖ్యమైనదని చెప్పి, ఆవ్యాకులములేనివారికి తత్వవిచారమే ముఖ్యమైనదని చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ అవ్యాకులధియాం మోహమాత్రేణోచ్చాదిత్యైర్జ్ఞానం॥

సాంఖ్యనామావిచారస్యాన్యుఖ్యోర్ముఖ్యతాసీద్ధిః॥ ౧౩౩.

టీ. అవ్యాకులధియాం=అవ్యాకుల-వ్యాకులత్వములేని, ధియాం=బుద్ధిగలిగినట్టియు, మోహమాత్రేణ=అజ్ఞానమాత్రముచేత, ఆచ్చాదిత్యైర్జ్ఞానం=ఆచ్చాదిత-కప్పబడిన, ఆత్మనాం=మనస్సుగలవారికి, సాంఖ్యనామా=సాంఖ్య-సాంఖ్యమనెడి, నామా=పేరుగల, విచారః=తత్వవిచారము, ముఖ్యః - ముఖ్యమైనది, స్యాత్-అగును. యుద్ధితి-కీఘ్రముగా, సీద్ధిః=సిద్ధి - జ్ఞానసిద్ధిని, దః-ఇచ్చునదియగును.

తా. మరియు, వ్యాకులములేక, అజ్ఞానమాత్రముచేత కప్పబడిన మనస్సుగలవారికి, సాంఖ్యశబ్దముచేత జెప్పదగినతత్వవిచారము ముఖ్యమైనదగును. ప్ర. ఎందుచేనిదిముఖ్యమైనదగునోచెప్పము? ఉ. ఈతత్వవిచారము కీఘ్రముగానపరోక్షజ్ఞాన సిద్ధినిగలిగించుచున్నది. ఆకారణముచే నిదిముఖ్యమైనదనె తెలియదలెను.

అవ. యోగసాంఖ్యనులకు రెంటికిని తత్వజ్ఞానద్వారముచేత ముక్తి సాధనత్వము గలదనుటయందు, గీతవాక్యమును ప్రమాణముగా బతించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యత్సంఖ్యైః ప్రాప్యతే స్థానం ద్యౌరగైరపి వ్యతే॥

ఏకంసాంఖ్యంచయోగంచ యఃపశ్యతిసపశ్యతి॥ ౧౩౪.

టీ. సాంఖ్యైః=తత్వవిచారమును జేసెడివారిచేత, యత్-ఏ, స్థానం=మోక్షపదము, ప్రాప్యతే=పొందబడుచున్నచో, తత్-ఆపరమపదము, యోగైరపి=ధ్యానయోగులచేతను, ప్రాప్యతే=పొందబడుచున్నది. సాంఖ్యంచ-తత్వవిచారమును, యోగంచ=నిర్గుణధ్యానయోగమును, (ఫలతః) ఫలమువలన, ఏకం=ఒక్కటిగా, యః=ఏతరుడు, పశ్యతి చూచుచున్నాడో, సః=ఆతరుడు, పశ్యతి-తాస్మాద్గమును యధార్థముగా జూచినవాడగును.

తా. సాంఖ్యులచేత, ఏపరమపదము పొందబడుచున్నచో, ఆపరమప

దము ధ్యానయోగులచేతను పొందబడుచున్నది. సాంఖ్యయోగములను రెంటిని, ఫలముచేత ఒక్కటినిగా నెవడుజూచుచున్నాడో, వాడుశాస్త్రాగ్రమును యధార్థముగా జూచినవాడగునని, క్రిగీతాశాస్త్రమందు భగవంతునిచే జెప్పబడెను.

అవ. కేవలము గీతావాక్యమేగాక, ఆగీతావాక్యమునకు మూలభూతమగు శ్రుతియుంగలదని, ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్కారణంసాంఖ్యయోగాభిషన్నమిహిశ్రుతిః॥

యస్తుశ్రుతేర్విరద్ధస్యభాసస్సాంఖ్యయోగయోః॥ ౧౩౫.

టీ. సాంఖ్యయోగాభిషన్నం = సాంఖ్య-తత్త్వవిచారముచేతను, యోగ-ఉపాసనాయోగముచేతను, అభిషన్నం - అంగీకరింపబడెడి, అనగా సాంఖ్యయోగములచేత బొందబడెడియనుట. తత్-ఆజ్ఞానము, కారణమితి-మోక్షకారణమగునని, శ్రుతిర్హి-శ్రుతియుం జెప్పుచున్నది. సాంఖ్యయోగయోః-సాంఖ్యయోగములయందు, యస్తు-ఏనరుడు, శ్రుతేః-శ్రుతికి, విరుద్ధః-విరోధముగలవాడగునో, సః-ఆనరుడు, ఆధాసః-ఆధాసుడగును. అనగా బాధింపబడుచున్నాడనుట.

తా. మరియు, సాంఖ్యయోగములచేత పొందబడెడి జ్ఞానముమోక్షసాధనమగుచున్నదని, శ్రుతి తత్కారణం సాంఖ్యయోగాభిషన్నం॥ అనెడి శ్రుతియుంజెప్పుచున్నది. ప్ర. ఆయితే, సాంఖ్యయోగములు రెండును, తత్త్వజ్ఞానద్వారముగా ముక్తిసాధనములగునని యంగీకరించినయెడల, ఆ సాంఖ్యయోగమతస్థులయొక్క శాస్త్రమందు బ్రతిపాదింపబడిన తత్త్వములను అంగీకరింపరాదాయేమి? ఉ. ఏనరుడు సాంఖ్యయోగములయందు శ్రుతికి విరుద్ధముగలవాడగునో వాడుబాధింపబడుచున్నాడు. అనగా సాంఖ్యయోగమతశాస్త్రములయందు, చెప్పబడిన యభిప్రాయములు వేదాంతవిరోధములగుటచేత, అంగీకరింపబడవని యభిప్రాయము. శ్రుతియందును, గీతావాక్యము మొదలగు స్మృతులయందును జెప్పబడెడి సాంఖ్యశబ్దమునకు, తత్త్వంపదార్థ విచారమనియు, యోగశబ్దమునకు ఉపాసనమనియు నర్థమును గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ ఉపాసనంనాతిపక్వమిహయస్యపరిత్రసం॥

మరణేబ్రహ్మహితేవాతత్త్వంఽజ్ఞాయముచ్యతే॥ ౧౩౬.

టీ. యస్య-ఏపురుషునకు, ఇహ-ఈజన్మమందు, ఉపాసనం - నిర్గుణబ్రహ్మోపాసనము, అతిపక్వం-మిక్కిలి పరిపక్వమును బొందినది, న-కాదో, సః-ఆపురుషుడు, పరత్ర-పిమ్మట, మరణే-మరణకాలమందునను, బ్రహ్మలోకే

వానత్యలోకమందైనను, తత్త్వం-బ్రహ్మైక్యైకత్వలక్షణమును, విజ్ఞాయ - అప
రోక్షముగా పెరిగి, ముచ్యతే - మోక్షమును బొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, నిగ్గణోపాసనము జేసెడివానికి, తత్త్వజ్ఞానముగలు
గుటకలె బూర్వమే, మరణముగలుగుచుండగా మోక్షము సిద్ధించుచుందా? ఉ.
ఏపురుషునకు ఈజన్మమందు నిగ్గణోపాసనము పరిపక్వమునుబొందదో, ఆపురు
షునకు మరణకాలమందైనను, బ్రహ్మలోకమందైనను బ్రహ్మైక్యైకత్వజ్ఞాన
ముగలుగుటచేత మోక్షమునుబొందుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. మరణకాలమందు జ్ఞానమువలన ముక్తిభవిషయమై ప్రమాణ
మును జెప్పుచున్నాము.

శ్లో॥ యంయంవాపిస్మరణభావంత్యజత్యంతక శేఖరం।

తంతమేవైతియచ్చిత్త స్తేనయాతీతిశాస్త్రుతః॥ ౧౩౭.

టీ. అంతే-మరణకాలమందు, యచ్చిత్తః - ఏదేవతయందు చిత్తముగల
వాడో, తేన-ఆదేవతతోటి, యాతీతి-పొందుచున్నాడని చెప్పెడి, శాస్త్రుతః-
శాస్త్రమువలన, యంయంవాపి- ఏయే, భావం-దేవతావిశేషమును, స్మరణ-
స్మరించుచు, క శేఖరం-దేహమును, త్యజతి - విడుచుచున్నాడో, తంతమేవ-
ఆయాదేవతావిశేషమునే, ఏతి - పొందుచున్నాడు.

తా. మరణకాలమందు పురుషుడు, ఏయే దేవతా విశేషమును స్మరిం
చుచు దేహమును విడుచుచున్నాడో, ఆయాదేవతను బొందుచున్నాడని, ఈగీ
తావాక్యముచెప్పుచున్నది. మరియు, ఈయర్థమునే, శ్రు॥ యచ్చిత్తస్తేనైవప్రా
ణమాయాతి ప్రాణస్తేజసాయక్తః సహత్కనా యథాసంకల్పిత లోకంసయతి॥
అనెడి శ్రుతివాక్యంబును జెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ అంత్యప్రత్యయతోనూనం భావిజన్మతథాసతి।

నిర్గుణప్రత్యయోపిస్యాత్సగుణోపాసనేయథా॥ ౧౩౮.

టీ. అంత్యప్రత్యయతః=అంత్య-మరణకాలమందు స్మరింపబడెడి, ప్రత్య
యతః-విషయమువలన, భావిజన్మ-పరజన్మము, నూనం - నిశ్చయముగా, గలు
గును. తథాసతి-అట్లుగుచుండగా, అనగా సంత్యప్రత్యయమువలన పరజన్మని
శ్చయమగుచుండగా ననుట. సగుణోపాసనేయథా-సగుణోపాసనమందువలె,
అనగా సగుణోపాసకునకు మరణకాలమందు పూర్వాభ్యాసపశ్యమువలన సగు
ణబ్రహ్మకారప్రత్యయమేప్రకారము గలుగుచున్నదోయనుట. (ఏవం) ఈప్ర
కారము, నిర్గుణప్రత్యయూపి-నిర్గుణప్రత్యయంబును, అనగా నిగ్గణోపాసకున

కును నిర్గుణబ్రహ్మగోచర ప్రత్యయమనుట. స్యాత్-కలుగును. అనగా బుట్టగ
లదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయదాహరింపబడిన శ్రుతిస్మృతివాక్యములచేత
అంత్యప్రత్యయమువలన పరజన్మముగలుగగలదనిచెప్పబడనేగాని నిర్గుణోపా
సకునకు మరణకాలమందు జ్ఞానమువలన ముక్తికలుగుననిచెప్పబడలేదుగాదా? ఉ.
సరి. పూర్వోక్తశ్రుతిస్మృతులచేత అంత్యప్రత్యయమువలన పరజన్మము గలు
గుననిచెప్పబడినది. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసకునకు మరణకాలమందు జ్ఞా
నమువలన మోక్షముగలుగుచున్నదనెడి విషయమై, ఈశ్రుతిస్మృతులను రెంటిని
బ్రహ్మణ్యముగా నెట్లు ఉపదేశించితిరి? ఉ. అట్లు అంత్యప్రత్యయమువలన పర
జన్మనిశ్చయము గలుగుచుండగా, సగౌణోపాసకునకు ఏప్రకారముగా మరణ
కాలమందు పూర్వాభ్యాస వశమువలన సగుణబ్రహ్మకారప్రత్యయముగలుగు
చున్నదో, ఈప్రకారమే నిర్గుణోపాసకునకును పూర్వాభ్యాస వశమువలన
మరణకాలమందు నిర్గుణబ్రహ్మగోచరప్రత్యయము గలుగగలదని తెలియవలె
ను. అంత్యప్రత్యయమనగా, తాను బాహ్యవృత్తినించుచుండెడి యాయాదే
వతాది విషయాకారవృత్తిజ్ఞానమని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నిత్యనిర్గుణరూపంత హ్నుమాత్రేణగీమతాం॥

అర్థతోమోక్షపవైషణ్యసంవాదిభివవన్మతః॥

౧౩౯.

టీ. తత్-ఆబ్రహ్మము, నిత్యనిర్గుణరూపం=నిత్య - సత్యరూపమనియు,
నిర్గుణరూపం-నిర్గుణరూపమనియు, నామమాత్రేణ - నిత్యనిర్గుణ శబ్దమాత్రము
చేత, గీయతాం-చెప్పబడుగాక. అనంత-నిత్యనిర్గుణశబ్దార్థమువలన, పవ-ఈ,
మోక్షపవ-మోక్షరూపమే యగును. సంవాదిభివవత్ - సంవాదిభివము
వలె, మతః - సమ్మతమగును.

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసకునకు నిర్గుణప్రత్యయాభ్యాసవశము
వలన నిర్గుణబ్రహ్మప్రాప్తియేగలుగుగాని, ముక్తిగలుగుదగదా? ఉ. సంవాది
భివము, నామమాత్రముచేత భివమని చెప్పబడునేగాని, వాస్తవమువలన
యథార్థజ్ఞానమెట్లుగనో, అటువలెనే, ఆబ్రహ్మము, నిత్యమనియు, నిర్గుణమని
యు నామమాత్రముచేత చెప్పబడునేగాని, అనిత్యనిర్గుణ శబ్దార్థము ఈమోక్ష
రూపమేయగును. మరియు నిట్లు స్వరూపశిథియేముక్తియని, వా ॥ స్వరూపావ
స్థిర్ముక్తిః॥ అని ముక్తిలక్షణము చెప్పబడినది. అనగా బ్రహ్మప్రాప్తియనెడిశబ్ద
మునకును, ముక్తియనెడి శబ్దమునకును నామమాత్రముచేత భేదముగలిగియున్న
దేగాని, అర్థమువలన భేదములేదని యభిప్రాయము.

52. (భా - ౨)

శ్లో॥ తత్సామర్థ్యాజ్ఞాయ తేధీర్బులావిద్యానివ ర్తకా॥

అవిముక్తాపాసనేన తారక బ్రహ్మబుద్ధివత్ ॥

౧౪౦.

టీ. అవిముక్తాపాసనేన - సగుణబ్రహ్మపాసనముచేత, తారకబ్రహ్మబుద్ధివత్ = తారకబ్రహ్మ - సగుణబ్రహ్మముయొక్క, బుద్ధివత్ - జ్ఞానముబట్టుచున్నట్లు, తత్సామర్థ్యాత్ = తత్ - ఆనిగుణతోపాసనముయొక్క, సామర్థ్యాత్ - సామర్థ్యమువలన, మూలావిద్యానివ ర్తకా = మూల - సంసారకారణమగు, అవిద్యా - అజ్ఞానమును, నివ ర్తకా - నివర్తింపజేయునట్టి, ధీ - ఆపరోక్షజ్ఞానము, జాయతే - పుట్టుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, మానసక్రియారూపమగు నిగుణతోపాసనము, ముక్తిసాధనమని చెప్పటం, విరుద్ధముగాదాయేమి? ఉ. సగుణబ్రహ్మపాసన సామర్థ్యమువలన సగుణబ్రహ్మవిద్య బుట్టుచున్నట్లు, నిర్గుణబ్రహ్మపాసన సామర్థ్యమువలన నిర్గుణబ్రహ్మజ్ఞానము బుట్టుచున్నది. అనగా నానిగుణతోపాసనమువలన బుట్టెడిజ్ఞానము మోక్షసాధనమని చెప్పబడుటచేత విరోధములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సోకామోఽపిషామ ఇతహ్యశోరోనిరింద్రియః॥

అభయంహీతిముక్తత్వం తాపనీయే ఫలం శుభం॥

౧౪౧.

టీ. సః - ఆనిగుణతోపాసకుడు, కామస్సక్ - మోక్షకామి యగుచు, నిష్కామవలీహి - ఇతరకామము లేనివాడగుచు మోక్షమును బొందుచున్నాడనియు, అశరీరః - శరీరము లేనివాడగుచు, నిరింద్రియస్సక్ - ఇంద్రియములులేనివాడగుచును, అభయంహీతి - సంసారభయరహిత మోక్షమును బొందుచున్నాడనియు, ముక్తత్వం - మోక్షరూపమగు, ఫలం - ఫలము, తాపనీయే - తాపనీయూపనిషత్తునందు, శుభం - వినబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, నిర్గుణోపాసనమునకు మోక్షము ఫలమనుటయందు బ్రహ్మణమేమి? ఉ. నిష్కాముడగుచు మోక్షకామియగు నిర్గుణోపాసకుడు, ఆప్తకాముడగుచు, ఆత్మకాముడగుచున్నాడనియు, అతని ప్రాణము లిచ్చటనే లయించుచున్నవనియు, ఆనిగుణోపాసకుడు బ్రహ్మమేయగుచు మోక్షమునుబొందుచున్నాడనియు, మరియు, ఆ నిగుణోపాసకుడు శరీరము లేనివాడగుచు నింద్రియములులేనివాడగుచు, ప్రాణములేనివాడగుచు, మనంబులేనివాడగుచు సచ్చిదానందస్వరూపమాత్మడగుచు, స్వరాట్టు, అగుచున్నాడనియు, మరియు, ఏపురుషుడు చిన్మయరూపమగు ప్రణవము నెరుగునో, వాడు పర

మందు జ్ఞానద్వారా, ముక్తిగలుగుచున్నవని, తాపనీయోపనిషత్తునందు జెప్పబడినది. ఆతాపనీయోపనిషద్వ్యక్తము పూర్వమే యుదాహరింపబడెనని తెలియవలెను. మరియు, సకాముడగుచు సిద్ధుడోపాసనమును జేసెడివానికి, బ్రహ్మలోకప్రాప్తియగునని శైబ్యప్రశ్నోపనిషత్తునందు జెప్పబడినది.

అవ. ఇప్పుడు, శైబ్యప్రశ్నోపనిషద్వ్యాఖ్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యడపాసేత్రిమాత్రేణ బ్రహ్మలోకగనీయతే।

సఏతస్మాజ్జీవఘనాత్పరంపురుషమీక్షతే॥

౧౪౪.

టీ. యః- ఏపురుషుడు, త్రిమాత్రేణ - మూడుమాత్రలు పరిమితిగా, డపాసే-ప్రణవోపాసనమును జేయుచున్నాడో, సః-ఆపురుషుడు, బ్రహ్మలోకే-బ్రహ్మలోకమందు, గనీయతే-స్థితినిబొందుచున్నాడు. సః- ఆసిద్ధుడోపాసకుడు, ఏతస్మాత్- ఈ, జీవఘనాత్- జీవసమష్టిరూపుడగు హిరణ్యగర్భునికంటె, పరం-పరుడగు, పురుషం - నిరుపాధిక వైతన్య రూప పరమాత్మను, ఈక్షతే-బ్రహ్మలోకమందు సాక్షాత్కరించుకొనుచున్నాడు.

తా. మరియు, ఏపురుషుడు సకాముడగుచు ఈ పరమాత్మను, మూడు మాత్రలుపరిమితిగల, (ఓం) అనెడి ఏకాక్షరముచే నుపాసనముజేయుచున్నాడో, ఆపురుషుడు, కుసుమముచేత సర్పమువిడువబడినట్లు సకలపాపములచేత విడువబడుచు మహాతేజోవంతుడై బ్రహ్మలోకమును బొందుచున్నాడని, శైబ్యప్రశ్నోపనిషత్తునందు, శ్రు॥ యః పునరేతంత్రిమాత్రేణో మిత్యస్తేనైవాక్షరేణ పరంపురుషమభిధ్యాయితసతేజసి సూర్యేనంపన్నో యథాపాదోదరస్త్యచావిర్భుచ్చతఏవంహవైసపాస్యనా వినిర్ముక్తస్ససామభిరున్నీయతే బ్రహ్మలోకం॥ అనెడివాక్యముచేత సకామునకు బ్రహ్మలోకప్రాప్తి, వినబడుచున్నది. ప్ర-ఆయితే, శైబ్యప్రశ్నోపనిషత్తునందు సకామునకు బ్రహ్మలోకగతియే వినబడుచున్నదిగాని, ఆబ్రహ్మలోకమందు తత్వసాక్షాత్కారము గలుగునట్లువినబడలేదుగదా? డ. బ్రహ్మలోకగతుడగు ఆయుపాసకుడు ఈ సమష్టి రూపుడగు హిరణ్యగర్భునికంటె పరుడగు నిరుపాధికవైతన్య రూప పరమాత్మను సాక్షాత్కరించు కొనుచున్నాడని, శ్రు॥ స ఏతస్మాజ్జీవఘనాత్పరంపురుషమీక్షతే॥ అనియిట్లు శైబ్యప్రశ్నోపనిషత్తునందు వినబడుచున్నది. కనుక, (౧౩౬) నూటముప్పదియారవ శ్లోకమందు జెప్పబడిన ప్రకారము, సిద్ధుడోపాసకుడు, మరణకాలమందైనను, బ్రహ్మలోకమందైనను బ్రహ్మసాక్షాత్కారముగలవాడై (అనగా సహోక్షజ్ఞానవంతుడై) మోక్షమును బొందుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. ఇదియునుంగాక, సూత్రం! అప్రతీకాలంబనాన్నయతీతి బాహు
యణ ఉభయధాఽహోషా తత్తత్కృత్యశ్చ || అనెడి బ్రహ్మసూత్రమందు కామా
నుసారముచేత ఫలప్రాప్తి గలుగుచున్నదని ప్రతిపాదించబడిన కారణమువల
నను, సకామనకు బ్రహ్మలోకగమనము గలుగుననియుం జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అప్రతీకాధికరణే తత్కర్మిన్యాయ ఈరితః।

బ్రహ్మలోకఫలంతస్యా త్సకామస్యేతివర్ణితం॥ ౧౦౪.

టీ. అప్రతీకాధికరణే - అప్రతీకాధికరణమందు, తత్కర్మిన్యాయః =
తత్ - ఆ బ్రహ్మముయొక్క, కర్మిన్యాయః - కర్మిన్యాయము, ఈరితః - చెప్పబ
డెను. తస్మాత్ - అందువలన, సకామస్య - సకామనకు, బ్రహ్మలోకఫలమితి -
బ్రహ్మలోకఫలము గలుగునని, వర్ణితం - వర్ణింపబడెను.

తా. మరియు, ఉత్తరమీమాంసా శాస్త్రమందు గల అప్రతీకాధికరణ
మందు, బ్రహ్మకర్మ న్యాయము జెప్పబడెను. ఆకారణముచేతను సకామనకు
బ్రహ్మలోకఫలము గలుగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నిర్గుణోపాస్తిసామర్థ్యాత్ప్రత్యక్షమేతత్తే।

మనరావర్తతేనాయం కల్పాంతేచవిముచ్యతే। ౧౦౫.

టీ. (సః) ఆసకామడు, నిర్గుణోపాస్తిసామర్థ్యాత్ = నిర్గుణోపాస్తి - నిర్గు
ణోపాసనముయొక్క, సామర్థ్యాత్ - సామర్థ్యమువలన, తత్ - ఆ బ్రహ్మలోక
మందు, తత్త్వం - పరతత్త్వమును, అపేక్షతే - చూచుచున్నాడు. అనగా నఱవో
క్షజ్ఞానవంతుడగుచున్నాడనుట. అయి - ఈసకామడు, పునః - మరల, నావ
ర్తతే - సంసారమునకు రాడు. అనగా మరియుక జన్మమును బొందడనుట.
కల్పాంతేచ - బ్రహ్మప్రళయమందు, విముచ్యతే - మోక్షమునుబొందుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆ సకామనకు తత్త్వజ్ఞానము దేనివలన గలుగునో
చెప్పుము?. ఉ. ఆసకామడు, తానుచేసిన నిర్గుణోపాసనసామర్థ్యముచేత, బ్ర
హ్మలోకమందు బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును బొందుచున్నాడు. మరియు, ఆస
కామడు, బ్రహ్మలోకమునుంచి సంసారమునకు రాడనియు, బ్రహ్మప్రళయ
మందు బ్రహ్మదేవునితోగూడ ముక్తినిబొందుచున్నాడని, శ్రు || ఇమంమానవ
మావర్తనావర్తతే. నచపునరావర్తతే. బ్రహ్మణాసహతే సర్వేసంప్రాప్తై
ప్రతిసంచరే। పరస్యాంతేకృతాత్కానః ప్రవిశంతిపరంపదం॥ ఇత్యాదిశ్రుతి
స్మృతులు జెప్పుచున్నవని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు ప్రణవోపాసన ప్రసంగమునన, బుద్ధియందుండి ఆదివి

విశోపాసనమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రణవోవాస్తయః ప్రియో నిర్గుణావవేదగాః।

క్వచిత్సగుణతాప్యక్తా ప్రణవోపాసనస్యహే॥ ౧౪౭.

టీ. వేదగాః-వేదమును బొందియుండెడి, అనగా వేదోక్తములైనట్టియునుట. ప్రణవోపాస్తయః- ప్రణవోపాసనములు, ప్రాయః- తరచుగాను, నిర్గుణావవ - నిర్గుణములే యగును. ప్రణవోపాసనస్య - ప్రణవోపాసనమునకు, సగుణతాపి - సగుణత్వంబును, క్వచిత్ - ఒకానొక స్థలమందు, ఉక్తా - చెప్పబడెను.

తా. వేదోక్తములగు ప్రణవోపాసనములు తరచుగా నిర్గుణములేయగును. ఒకానొకస్థలమందు, ప్రణవోపాసనమునకు సగుణత్వంబును జెప్పబడెను.

అవ. ఆదివివిధత్వమందు బ్రహ్మణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పరాపరబ్రహ్మరూప ఓంకార ఉపవర్ణితః।

పిప్పలాదేనమునినా సత్యకామాయస్పృచ్ఛతే॥ ౧౪౮.

టీ. పిప్పలాదేన - పిప్పలాదుడనెడి పేరుగల, మునినా - మునిచేత, పృచ్ఛతే-అడిగిన, సత్యకామాయ - సత్యకామనికొరకు, బ్రహ్మరూపః-బ్రహ్మముయొక్క, రూపః-రూపమగు, ఓంకారః - ప్రణవము, పరాపరః=పర-పరమనియు, అనగా నిరుణంబుననుట. అపరః - అపరమనియు, అనగా సగుణంబుననుట. ఉపవర్ణితః - వర్ణింపబడెను.

తా. శ్రు॥ ఏతద్వై సత్యకామ పరంచాపరంచ బ్రహ్మయోహంకారస్తస్మాద్విద్వానేతేనైవాతతనైకతరమన్వేతి॥ అనెడి శ్రుతియందు, బ్రహ్మరూపమగు ఓంకారము పరాపర రూపము గలదనియు, విద్వాంసు డగువాడు ఈ ద్వివిధములో నొకవిధమును బొందుచున్నాడని, పిప్పలాదుడనెడి మునిచేత సత్యకామడునెడి శిష్యునికొరకు చెప్పబడెను. అనగా సగుణ నిర్గుణ రూపత్వము బ్రతిపాదించబడెనని యభిప్రాయము.

అవ. కథవల్లియందు యమునిచేతంగూడ, శ్రు॥ ఏతదాలంబనంజ్ఞాత్వా॥ అనెడి ఇత్యాదివాక్యములచేత బ్రహ్మదైవిధ్యము జెప్పబడెననిచెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతదాలంబనంజ్ఞాత్వా యదిచ్ఛేత్సతత్॥

ఇతిసోక్తయమేనాపి పృచ్ఛతేనచికతసే॥ ౧౪౯.

టీ. యః-ఏవురుషుడు, ఏతత్-ఈ, ఆలంబనం- బ్రహ్మరూప ప్రణవమును, జ్ఞాత్వా-తెలిసేకొని, యః-దేనిని, ఇచ్ఛతి-హోయచున్నాడో, తస్య- వానికి,

తదితి-అది పొంబడుచున్నదని, యమేనాః-యమునిచేతను, పృచ్ఛతే-అడిగిన, నచిక్షేతనే- నచిక్షేతునికొరకు, హ్యేక్తం- ఇప్పుబడెను.

తా. మరియు, శ్రు || ఏతదాంబనంజ్ఞాత్వాయో యదిచ్ఛతి తస్యతత్|| అనెడి ఇత్యాదివాక్యమువలన, కఠవల్లిశ్రుతియందు యమునిచేతను శిష్యుడైన నచిక్షేతునికొరకు, ఈప్రణవోపాసనముయొక్క ద్వివిధత్వము చెప్పబడినదని తెలియవలెను.

అవ. ఈచెప్పబడిన అర్థము నుపసంహరము జేయుచున్నాడు.

శ్లో|| ఇహవామరణేచాస్య బ్రహ్మలోకేధవాభవేత్ |

బ్రహ్మసాక్షాత్కృతిస్సమ్యక్ గుహసీనస్సనిర్గుణః || ౧౫౦.

టీ. నిర్గుణ-నిర్గుణబ్రహ్మమును, సమ్యక్ - శాస్త్రోక్తప్రకారము తేస్సుగా, ఉపాసీనస్య-ఉపాసనము జేసెడివానికి, ఇహ-ఈజన్మమందైనను, మరణేచ-మరణకాలమందైనను, అథవా-లేక, బ్రహ్మలోకే-బ్రహ్మలోకమందైనను, బ్రహ్మసాక్షాత్కృతిః-బ్రహ్మసాక్షాత్కారము, అనగా నపరోక్షజ్ఞానము నుట. భవేత్ - అగును.

తా. ఈ పూర్వోక్తప్రకారము నిర్గుణ బ్రహ్మమును శాస్త్రోక్తప్రకారము తేస్సుగా నుపాసనము జేసెడివానికి, ఈజన్మమందైనను మరణకాలమందైనను, లేక, బ్రహ్మలోకమందైనను బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూపముగల అపరోక్షజ్ఞానము గలుగునని తెలియవలెను.

అవ. విచారమువలన బ్రహ్మతత్వజ్ఞానమును సంపాదించుటకు సమర్థుడుగానివానికి, నిర్గుణబ్రహ్మధ్యానమందు అధికారము గలదనెడి ఈయర్థము, ఆత్మగీతయందు స్పష్టముగా జెప్పబడినదని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| అర్థోయమాత్మగీతాయా మపిస్పష్టముదీరితి ||

విచారాత్మమత్యస్థైర్య ముపాసీతేతీసంతతం || ౧౫౧.

టీ. విచారాత్మమః=విచార - తత్త్వంపదార్థ విచారమును జేయుటకు, అత్మమః=సమర్థుడుగానివాడు, సంతతం- సర్వదా, ఆత్మానం-పరమాత్మను, ఉపాసీతేతి- ఉపాసనము జేయవలెననెడి, అయం - ఈ, అర్థః- అర్థము, ఆత్మగీతాయామపి- ఆత్మగీతయందును, స్పష్టం - స్పష్టముగా, ఉదీరితి- చెప్పబడినది.

తా. మరియు, తత్త్వంపదార్థ విచారమును జేయుటకు సమర్థుడుగాని పురుషుడు, ప్రత్యేకాత్మరూపపరబ్రహ్మమును (సర్వదా) ఉపాసనము జేయవలెననెడి, ఈ యర్థము, ఆత్మగీతయందును స్పష్టముగా జెప్పబడినది.

అవ. ఆయాత్మగీతావాక్యములనే ఇప్పుడు, నూటినుదహరించు చున్నాడు.
శ్లో॥ సాక్షాత్కర్తు సతక్రాపిచింతయేన్మాచనంకితేః।

కాలేనానుభవారూఢో భవేదాభిలోఢుః॥ ౧౫౨.

టీ. సాక్షాత్కర్తు - సాక్షాత్కరించుకొనుటకు, అశక్తోఽశక్తిలేనివాడే నను, అశంకితస్సక్త - సంశయము లేనివాడగుచు, మాం - పరమాత్మ నగునన్ను, చింతయేత్ - ధ్యానించవలెను. కాలేన - పరిపక్వకాలముచేత, ఆసలితస్సక్త - ఫలింపబడిన కోరికగలవాడగుచు, అనుభవారూఢః - బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గలవాడు, భువం-నిశ్చయముగా, భవేత్ - అగును.

తా. బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొనుటకు శక్తిలేనివాడు, నిస్సంశయముగలవాడగుచు, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనియిట్లు నన్ను ధ్యానించవలెను. అట్లు ధ్యానించుచు పరిపక్వకాలముచేత సత్యముగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గలవాడగును.

అవ. ధ్యానమునకు యథార్థ జ్ఞానోపాయము గలిగియుండుటయందు దృష్టాంతము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాఽగ్రాధనిధేర్లజ్ఞానోపాయఃఖననంవినా।

మల్లాభేపితధాస్వాత్మచింతాంముక్త్యానచాపః॥ ౧౫౩.

టీ. అగ్రాధనిధేః = అగ్రాధ-మిక్కిలిలోతునందు స్థాపితపబడిన, నిధేః-నిధియొక్క, లజ్జా-బాండుటయందు, అనగా నిధినిబాండుటయందనుట. ఖననంవినా-త్రప్తుటతప్ప, ఉపాయః-మరియొకయుపాయము, యథా-ఏప్రకారము, న-లేదో, తథా-ఆప్రకారము, మల్లాభేపి=మత్-నాయొక్క, లాభేపి-లాభమందును, స్వాత్మచింతాం=స్వాత్మ - తనస్వరూపముయొక్క, చింతాం - ధ్యానమును; ముక్త్యా-విడిపించి, అపరః-మరియొకయుపాయము, న- లేదు.

తా. మిక్కిలి లోతునందు స్థాపితపబడిన సువర్ణనిధిని బాండుటయందు, త్రప్తుటనుదప్ప, మరియొకయుపాయము లేనట్లు, పరబ్రహ్మమగునన్నుబాండుటయందును, తనస్వరూపమును ధ్యానించుటనుతప్ప, మరియొకయుపాయమెద్దియులేదని తెలియవలెను.

అవ. వ్యతిరేకముచే జెప్పబడిన, ఈయర్థమును, అన్వయముఖముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ చేహూపలమపాకృత్య బుద్ధికుద్దాలకాత్పునః।

ఖాత్వామవోభవంభూయోగ్యస్థాయీన్మాంసిధింపుమా॥ ౧౫౪.

టీ. భూమా-పురుషుడు, దేహాపలం-దేహ - శరీరమనెడి, ఉపలం-
తాతని, అపాకృత్య-పెల్లగించి, పునః- మరల, బుద్ధికుద్దాలకాత్ = బుద్ధి-బుద్ధియ
నెడి, కుద్దాలకాత్- కుద్దాలకమనెడి ఆయుధమువలన, భాత్వా-త్రవ్వ, మనో
భవం=మనః-మనస్సునందు, భవం-ఉదయించునట్టియు, భూయః-త్రేష్ఠమైన,
నిధిం-నిధియనెడి, మాం-నన్ను, గృహ్నియాత్ - గ్రహించవలెను.

తా. పురుషుడు, దేహమనెడి తాతనిపెల్లగించి, మరల బుద్ధియనెడికుద్దా
లకముచేతత్రవ్వ, మనస్సునందు బుద్ధునట్టి త్రేష్ఠమగునిధివంటినన్ను, గ్రహిం
చవలెనని, ఈప్రకారమాత్మగీతయందు చెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. జ్ఞానమందు అసమర్థుడైన వానికి, ధ్యానమందధికారముగలదనెడి
విషయమైవాక్యాంతరము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనుభూతం భావేషు బ్రహ్మస్మై త్యేవ చింత్యతాం

అప్యసత్ప్రాప్యతే ధ్యానాన్మిత్యాప్తం బ్రహ్మకేంపునః॥౧౫॥

టీ. అనుభూతే-బ్రహ్మనుభవము, అభావేషి - లేకపోయినను, బ్రహ్మ
స్మై త్యేవ-బ్రహ్మమునైలినయే, చింత్యతాం- చింతింపబడుగాక. అనగా చిం
తింపవలెననుట. ధ్యానాత్-ధ్యానమువలన, అసతపి- తనకుపూర్వములేనిదేవ
త్వాదికంబును, ప్రాప్యతే-పొందబడుచున్నది. నిత్యాప్తం = నిత్య- సర్వదా,
ఆప్తం- పొందబడియుండెడి, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును గురించి, కేంపునః-మరలనే
మిచెప్పవలెను. అనగా ధ్యానమువలన స్వస్వరూపభూతబ్రహ్మమును బొం
చుచున్నాడని చెప్పవలసినపని లేదనుట.

తా. మరియు, బ్రహ్మనుభవము (అనగానపరోక్షజ్ఞానము) లేకపోయి
నను, (అహంబ్రహ్మస్మై) అనియిట్లు ధ్యానించవలెను. మరియు, ఉపాసకున
కు పూర్వములేని దేవత్వాదికంబును ధ్యానమువలన బొందబడుచున్నదిగదా.
అట్లు తనకుపూర్వమందులేని దేవత్వాదికమే ధ్యానముచేత బొందబడుచున్న
ప్పుడు, స్వస్వరూపత్వముచేత సర్వదాపొందబడియుండెడి సర్వాత్మకబ్రహ్మ
మును, ధ్యానమువలన ఉపాసకుడు పొందుచున్నాడని చెప్పవలసిన పనిలేదని,
ఈవాక్యము చెప్పుచున్నది.

అవ. బ్రహ్మధ్యానఫలము, ప్రత్యక్షసిద్ధమగుటవలనను, ధ్యానము చేయ
దగినదని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అచాక్షుబ్ధిచైర్ధిల్యం ఫలంధ్యానాద్ధి నేదినే

పశ్యన్మనఃచేద్ధ్యాయేతోఽహం సాత్త్వికుర్వద॥ ౧౫౬.

టీ. (యః) ఏపురుషుడు, ధ్యానాత్-నిర్గుణబ్రహ్మధ్యానమువలన, దినే

దిశే-ప్రతిదినమందును, అనాత్మబుద్ధిశైలిల్యం = అనాత్మబుద్ధి-అనాత్మబుద్ధియొక్క, శైలిల్యం-శైలిల్యరూపమగు, ఫలం-ఫలమును, పశ్యన్నపి - చూచుచున్నవాడగుచు, సభ్యాయేచ్ఛేత్-ధ్యానమును జేయనియెడల, అస్మాత్ - వీనికింటె, అపరః-మరియొకటియగు, పశుః-పశువు, కః-ఎదియో, వద-చెప్పము.

తా. ఏపురుషుడు, నిర్గుణబ్రహ్మధ్యానమువలన బ్రతిదినమందును అనాత్మబుద్ధిశైలిల్యరూపమగు ఫలమును చూచుచున్నవాడగుచుండియు, ధ్యానమును జేయడో, వీనికింటె ఇతరమైన పశువెదియో చెప్పము. అనగా వీడేపశువని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, ఈయపపాదినపబడిన అర్థమును సంక్షేపించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహభిమానంవిధ్వంస్యధ్యానాదాత్మామధ్యయం॥

పశ్యన్నరోఽమృతోఽఘాత్యాహ్యత్రబ్రహ్మసమశ్చతే॥ ౧౫౭.

టీ. ధ్యానాత్ - బ్రహ్మధ్యానమువలన, దేహభిమానం = దేహ-మరణశీల దేహమందు, అభిమానం - నేననెడి యభిమానమును, విధ్వంస్య-విడిపించి, అద్వయం-అద్వితీయుడగు, ఆత్మానం - తనను, పశ్యన్ - చూచుచు, మర్త్యం-మరణశీలుడగు పురుషుడు, అమృతోఽఘాత్యా-అమృతరూపుడై, అత్ర-ఈదేహమందు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, సమశ్చతేహి - పొందుచున్నాడు.

తా. మర్త్యుడు, నిర్గుణ బ్రహ్మధ్యానమువలన మరణశీలమగు దేహమందు నేననెడి యభిమానమును విడుచుటచేత, తాను అమృతరూపుడై, ఈశ్వరమందే, తనయొక్క నిజరూపమగు అద్వితీయ సచ్చిదానందలక్షణ పరబ్రహ్మమును బొందుచున్నాడు.

అవ. ఈధ్యానదీపాను సంధానఫలము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ధ్యానదీపమిమంసమ్యక్పిరామృతయోనరః॥

ముక్తసంశయవీచాయం ధ్యాయతిబ్రహ్మసంతతం॥ ౧౫౮.

టీ. యః-ఏ, నరః-నరుడు, ఇమం-ఈ, ధ్యానదీపం - ధ్యానదీపమును, సమ్యక్-తెస్సగా, పరామృత-విమర్శించుచున్నాడో, అయం-ఈపురుషుడు, ముక్తసంశయ ఏవ=ముక్త-విడువబడిన, సంశయవీచ- సంశయముగలవాడగుచు నే, సంతతం-సర్వదా, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, ధ్యాయతి - ధ్యానముజేయుచున్నాడు.

తా. ఏనరుడు, ఈ ధ్యానదీపమనెడి గ్రంథార్థమును తెస్సగావిమర్శించు

చీ యెరుగుచున్నాడో, ఆయానరుడు, సంశయము లేనివాడగుచు (సర్వదా) నిర్గుణబ్రహ్మమును ధ్యానము జేయగలడు.

ఇతి, శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీ తీర్థ విద్యారణ్య మునివర్యకృత ధ్యానదీప స్సమాప్తః.

గద్య. ఇది శ్రీపరమేశ్వర గురుచరణ వరత్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రివంశ పయఃపారావార పరిపూర్ణసు ధాకర లక్ష్మణామాత్య పుత్ర లక్ష్మీనారాయణామాత్య ప్రణీతంజైన ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంత పంచదశయందు, ధ్యానదీప మనెడి నవమ ప్రకరణము సంపూర్ణమాయెను.

ఓంతత్సత్ - శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శ్లో॥ ధ్యానదీపస్య టీకేయం రహస్యాగ్ధప్రబోధినీ॥

మంత్రినారాయణాభ్యేన కృతాకృష్ణసమర్పితా॥

శుభమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురు పరిబ్రహ్మణేనమః.

నాటకదీపప్రారంభము.

ఆవ. ఇప్పుడు, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, తాను జేయబానిస గ్రంథము నకు నిర్విఘ్నముగా పరిపూర్ణిగుటకొరకు, ఇష్టదేవతాతత్వాను స్మరణల తుణముగల మంగళము నాచరించుచు, మందాధికారులకు ఆనాయాసముగా నిష్ప్రపంచ బ్రహ్మత్వజ్ఞానము సిద్ధించెడికొరకు, (అధ్యారోపాపవాదముల చేత నిష్ప్రపంచరూపమగు బ్రహ్మముబోధింపబడుచున్నదనియు, తత్వజ్ఞానులచేత తమశిష్యులకు, బోధ, సిద్ధించెడికొరకు, ఆబ్రహ్మమును బోధించెడిక్రమము కల్పించబడెననియుంజెప్పెడి) శ్లో॥ అధ్యారోపాపనాదాధ్యాం నిష్ప్రపంచం ప్రపంచ్యతే । శిష్యాణాం బోధనిర్ధన్యైర్థం తత్వజ్ఞైఃకల్పితైఃక్రమః॥ అనెడి న్యాయముననుసరించి, అచ్చట, ఆత్మయందు అధ్యారోపమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పరమాత్మాస్వయానందః పూర్ణఃపూర్వస్వమాయయా ।

స్వయమేవజగద్భూత్వా పాప్రశజ్జీవరూపతః॥ ౧.

టీ. పూర్వే - సృష్టికంఠౌ బూర్వమందు, అద్వయానందః = అద్వయస్వగతాదిభేదములేనట్టి, ఆనందః - పరమానందరూపుడగునట్టియు, పూర్ణః - పరిపూర్ణుడైనట్టి, పరమాత్మా - పరబ్రహ్మము, స్వమాయయా = స్వ-తనయంబుండెడి, మాయయా - మాయాశక్తిచేత, స్వయమేవ - తానే, జగత్ - ప్రపంచము, భూత్వా - అయి, అనగా జగదాకారమునుబొందియనుట. (తత్ర) ఆజగంబునందు, జీవరూపతః - జీవరూపత్వమువలన, పాప్రశజ్జీ - ప్రపేశించెను. అనగా బ్రహ్మేశ్వరిన వాడాయెననుట.

తా. శ్రు ॥ సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వితీయం విజ్ఞానమానందంబ్రహ్మ. పూర్ణమదఃపూర్ణం॥ అనెడి ఇత్యాది శ్రుతిప్రకారము, సృష్టికంఠౌ బూర్వమందు సజాతీయవిజాతీయ స్వగతభేదములు లేనట్టియు, పరమానందరూపుడైనట్టియు, పరిపూర్ణుడగు, ఏపరమాత్మగలడో, ఆపరమాత్మ, శ్రు ॥ మాయాంతుప్రకృతింవిద్యా న్నాయినంతుమహేశ్వరం॥ అనెడి శ్రుతియందు

జెప్పబడిన, తనయందుగల మాయాశక్తిచేత, శ్రు॥ తదాత్మానగ్గస్వయమకురు
తనచ్చత్యచ్చభవత్ ॥ అనెడి శ్రుతిప్రకారము, తానే, జగదాకారమును
బొంది, శ్రు॥ తత్సృష్ట్యతదేవాను ప్రాప్తిశత్. అనేనబేవేనాత్మనానుప్రవిశ్య॥
అనెడి ఇత్యాది శ్రుతిప్రకారము, ఆసృష్టింపబడిన జగంబునందు జీవరూప
మువలన ప్రవేశించినవాడాయెను.

శ్లో॥ విష్ణ్వద్యత్తమదేహేషు ప్రవిష్టోదేవతాభవత్ ॥

మర్త్యాద్యధమదేహేషు స్థితోభజతదేవతాం॥

౨.

టీ. (సః) ఆపరమాత్మ, విష్ణ్వద్యత్తమదేహేషు=విష్ణ్వాది-విష్ణువు మొ
దలగు, ఉత్తమదేహేషు-శ్రేష్ఠదేహములయందు, ప్రవిష్టస్థః - ప్రవేశించినవా
డగుచు, దేవతా-దేవత, అనగాబూజింపదగినవాడనుట. ఆభవత్ - ఆయెను.
మర్త్యాద్యధమదేహేషు = మర్త్యాది-మనుష్యులు మొదలగు, ఆధమదేహేషు-
హీనదేహములయందు, స్థితస్థః-స్థితినిబొందినవాడగుచు, దేవతా- విష్ణ్వాది
దేవతను, భజతి-సేవింపుచున్నాడు. అనగా బూజుచు డాయెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఒక్కడగు పరమాత్మకు, సర్వ శరీరములయందును
బ్రవేశముగలిగిన శక్తిమందు పూజ్య పూజకాది భావముచేత దోచుచుండెడి
ఉత్తమాధమ భావము విరోధమును బొందదాయెను? ఉ. ఆపరమాత్మ, విష్ణ్వా
ది ఉత్తమదేహములయందు బ్రవేశించినవాడగుచు, దేవత, (పూజింపదగినవాడు)
ఆయెను. మనుష్యులు మొదలగు హీనదేహములయందు బ్రవేశించినవాడై, పూ
జుచు, (అనగావిష్ణ్వాది దేవతను పూజించెడివాడు) ఆయెను. అనగా నీయు
త్తమాధమభావము, శ్రోరోపాధి నిమిత్తకమైనదేగాని, ఆత్మకు స్వాభావికము
గామిచేత విరోధము లేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు ఆత్మయందు ప్రపంచాధ్యారోపమును సంక్షేపముచేతబా
పి, దానియపవాదము నిప్పుడుసాధనసహితముగా సంక్షేపించి బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనేకజన్మభజనాత్ స్వవిచారంచీర్షత ॥

విచారేణవివక్షాయాం మాయాయాంశివ్యశేస్వయం॥ ౩.

టీ. అనేకజన్మభజనాత్ = అనేక - అనేకజన్మములయందు, భజనాత్-
భజనమువలన, ఆనగా ననేకజన్మములయందనుష్ఠింపబడిన కర్మములనుబ్రహ్మ
సమర్పణరూపభజనముచేసెనుట. స్వవిచారం = స్వ - బ్రహ్మరూపుడగు తన
యొక్క, విచారం- విచారమును, అనగా జ్ఞానసాధనమగు శ్రవణాదికమున
నుట. చికిత్సతి-చేయుట కిచ్చయించుచున్నాడు. విచారేణ- తన విచారజనితజ్ఞా
నముచేత, మాయాయాం- తనయద్వయానందత్వాది రూపమును మరగుపర

చినమాయ, వినష్టాయాంసత్యాం-నివృత్తిని బొందుచుండగా, స్వయం- తానే, అనగా నద్వయానంద పూర్ణ పరమాత్మయే యనుట. శిష్యులే - శేషించుచు న్నాడు.

తా. మరియు, అనేకజన్మములయందు అనుష్ఠింపబడిన విహితకర్మములను బ్రహ్మసమగ్నబూసముగా భజించుటవలన బ్రహ్మరూపుడగు తనయొక్కజ్ఞానసాధన శ్రవణమననాదికమును జేయుటకు బురుషు డిచ్చయించుచు న్నాడు. తదనంతరము, తనవిచారజనితజ్ఞానముచేత తనయొక్కయద్వయానందత్వాదిరూపమును కప్పినట్టియు, అజ్ఞాన అవిద్యాదిశబ్దములచేత దెప్పదగినట్టి మాయ, నివర్తింపబడుచుండగా, అద్వయానందపూర్ణ పరమాత్మయగుతానే, శేషించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అద్వయానందరూపస్య సద్వయత్వంచదుఃఖితా॥

బంధఃకౌక్తస్స వ్యరూపేణ స్థితీర్ముక్తిరీతీర్వతే॥

౪.

టీ. అద్వయానందరూపస్య-అద్వితీయానందరూపునకు, సద్వయత్వంచ-దైవ్యముతోటికూడికయు, దుఃఖితాచ - దుఃఖిత్యంబును, బంధః-సంసార బంధమని, పోకొక-చెప్పబడును. స్వరూపేణ-స్వరూపముతోటి, స్థితిః-ఉనికి, ముక్తిరితి-మోక్షమని; ఈర్వతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఆబ్రహ్మమునే నైతిననియెరిగి, పురుషుడుసర్వబంధములచే నిడువబడుచున్నాడని చెప్పెడి, శ్రు॥ తద్బ్రహ్మహమితిజ్ఞాత్వాసర్వ బంధైఃప్రమచ్యతే॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతులచేతబంధనివృత్తిలక్షణముగలమోక్షముజ్ఞానఫలమగునని చెప్పబడుచుండగా, మీరిప్పుడు, పరమాత్మ, శేషించుటయే జ్ఞానఫలమునుగా జెప్పటచేత నిరోధముకాదాయేమి? ఉ. అద్వితీయబ్రహ్మమందు వాస్తవమైన బంధమునైనను మోక్షమునైననునిరూపించుటకు శక్యముగామిచేత, దుఃఖిత్యాదిభ్రాంతియే, బంధమనియు, అట్టిభ్రమనివృత్తియే, స్వరూపావస్థితిలక్షణముగల మోక్షమనియుం జెప్పబడుటవలన, శ్రుతి నిరోధములేదు. కనుక, అద్వితీయానందరూపుడగు పరమాత్మకు, దేహేంద్రియాది దైవ్యముతోటికూడికయు, దుఃఖిత్యాదిభ్రాంతియు, సంసారబంధమనిచెప్పబడును. మరియు, స్వరూపస్థితియే ముక్తియని చెప్పబడునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అవిచారకృతోబంధో విచారేనివర్తతే॥

తస్మాజ్జీవపగాత్కానౌ సర్వజైవవిచారయేతే॥

౫.

టీ. అవిచారకృతః = అవిచార - అవిచారమువలన, కృతః-చేయబడిన, అనగా నాత్మతత్వవిచారము లేమిచేసెననినట్టియనుట. బంధః-బంధము, విచార

రేణు-ఆత్మతత్వవిచారముచేత, నివర్తనే నివృత్తిని బొందుచున్నది. తస్మాత్-
ఆకారణమువలన, జీవపరాత్మానా-జీవపరమాత్మలను, సగృహీత - సర్వదా,
నిచారయేత్ - నిచారించవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, కర్మముచేతనే జనకాదులు సంసిద్ధిని బొందిరని
చెప్పెడి, యోగి కర్మజైవహి-సంసిద్ధిచూసితా జనకాదయః? అనెడి స్మృతివలన,
మేక్షమునకు కర్మసాధనతత్వ మంగీకరింపబడుచుండగా, ఈయాత్మతత్వవిచా
రజనితజ్ఞానముచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. విచారములేమిచేతకల్పించబడిన బం
ధము, నిరారముచేత నివర్తించుచున్నది. అనగా, విచారమును జేయుటకంటె
మూర్ఖకాలమందు అభావోపలక్షితమగు అజ్ఞానముచేత గల్పించబడిన బంధము
నకు, విచారజన్యజ్ఞానమువలనదప్పు, మరియొకదానివలన నివృత్తి సంభవింపదని
యభిప్రాయము. మరియు, ఉదాహరింపబడిన స్మృతియందు గల సంసిద్ధి శబ్ద
ముచేత చిత్తశుద్ధియే చెప్పబడెనుగాని, మేక్షము చెప్పబడలేదని తెలియవలె
ను. ప్ర. అయితే, ఏవిషయమగు విచారముచేత బంధము నివర్తించును? ఉ.
ఆకారణమువలన, జీవాత్మ పరమాత్మల నిష్ఠరినిసాక్షాత్కారపర్యంతమువిచా
రము జేయవలెను.

అవ. ఆ యిద్దరిలో, జీవస్వరూపనిరూపణమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ అహమిత్యభిమంతాయః కర్తాసౌతస్యసాధనం |

మన స్తస్మాక్రియేఅంతర్వహిర్వృత్తిక్రమోత్థితే || ౬.

టీ. యః- ఏవిదాధానవిశిష్టమగు అహంకారము, అహమితి - దేహాదుల
యందునేనని, అభిమంతా- అభిమానమును జేయుచున్నదో, ఆసా-ఈయహం
కారము, కర్తా-కర్తృత్వాదిధర్మవిశిష్టుడగు జీవుడగును. తస్య - ఆజీవునకు,
మనః-మనస్సు, సాధనం-కరణమగును. తస్య - ఆమనస్సునకు, క్రమోత్థితే=
క్రమ-క్రమముగా, ఉత్థితే- ఘట్టెడి, అంతర్వహిర్వృత్తి=అంతః-దేహములోప
టవర్తించునట్టియు, బహిః-దేహముకంటె వెలుపటవర్తించునట్టి, వృత్తి-వృత్తు
లురెండును, క్రియే-క్రియలగును.

తా. చిదాధానవిశిష్టమగు ఏయహంకారము వ్యవహారదశయందు (నేన
నెడి) అభిమానమును జేయుచున్నదో, ఆయూయహంకారము, కర్తృత్వాది
ధర్మవిశిష్టుడగు జీవుడగును. ప్ర. అయితే, ఆ జీవునకు కరణమెద్ది? ఉ. కా
మాదివృత్తులంగల అంతఃకరణముయొక్క ధాగమగుమనస్సు, ఆజీవునకు కరణ
ము, (సాధనము) అగును. ప్ర. అయితే, కరణమునకు క్రియావ్యాప్తత్వముగ
లిగియుండును. కనుక, ఆ కరణమునకుక్రియయెద్ది? ఉ. క్రమముగా బుట్టుచు,

౧. దేహమునకు అంతరమందు వర్తించుచుండునట్టియు, ౨. దేహమునకు జాహ్యమందు వర్తించుచుండునట్టి, వృత్తులు రెండును, ఆకరణమగు మనస్సునకు క్రియలగును.

అవ. ఈద్వివిధవృత్తులయొక్క స్వరూపమును, విషయంబును విభజించిచూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అంతర్ముఖాహమిత్యేషా వృత్తిః కర్తారముల్లిఖేత్ |

బహిర్ముఖేదమిత్యేషా బాహ్యం వస్త్విదముల్లిఖేత్ || 2.

టీ. అహమితి- నేననెడి గూఢముగల, ఏషా-ఈ, అంతర్ముఖా - అంతర్ముఖమగు, వృత్తిః-వృత్తి, కర్తారం-కర్తను, ఉల్లిఖేత్-తెలుపును. ఇదమితి- ఇది యనెడిరూపముగల, ఏషా-ఈ, బహిర్ముఖా-బహిర్ముఖవృత్తి, బాహ్యం - దేహముకంటె బాహ్యమందు వర్తించుచుండెడి, అనగానిదియనెడి భావముచేతనిచ్చే శింపబడుచుండునట్టియనుట. వస్తుఘటాదీవస్తువును, ఉల్లిఖేత్-తెలుపును. అనగా నెరుగుననుట.

తా. నేననెడి యాకారముగల ఈ అంతర్ముఖవృత్తి, కర్తను డెలుపుచున్నది. ఇది యనెడి యాకారముగల ఈబహిర్వృత్తి, దేహముకంటెబాహ్యమందు వర్తించుచుండెడి, అనగా (నిదియనుటచేత నిర్దేశింపబడుచుండెడి) ఘటాదిపదార్థమును అనిశిష్టముగా (ప్రత్యేకముగా) డెలుపును.

శ్లో॥ ఇదమాయేవిశేషాన్సుగ్ధగంధరూపరసాదయః |

అసాంకర్యేణ తాన్విద్యాత్ ఘ్రాణాదీన్ద్రియపంచకం || ౮.

టీ. ఇదమః-ఇదియని నిర్దేశింపబడెడి ఘటాదిపదార్థముయొక్క, గంధరూపరసాదయః-గంధ-గంధంబును, రూప-రూపంబును, రసాదయః - రసములగు, యే-ఏ, విశేషాః-విశేషములు, అనగా ధర్మములనుట. స్యుః కలహో, తా- ఆ ధర్మములను, ఘ్రాణాదీన్ద్రియపంచకం-ఘ్రాణ - ఘ్రాణేన్ద్రియమే, ఆది-ఆదిగాగల, ఇన్ద్రియపంచకం - ఇన్ద్రియపంచకము, అసాంకర్యేణ ప్రత్యేకముగా, విద్యాత్ - తెలిసికొనుము.

తా. ప్ర. అయితే, మనంబుచేతనే సర్వవ్యవహారము సిద్ధించుచుండగా చక్షురాదీన్ద్రియవర్గమునకు వ్యర్థత్వము సంభవింపదాయేమి? ఉ. మనంబుచేత నిదియని నిర్దేశింపబడెడి ఘటాదివస్తువునందుగల శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములలో నొక్కొకటిని ప్రత్యేకముగా, శ్రోత్రత్వ కృత్స్నజ్జిహ్వ ఘ్రాణముల నెడి పంచేన్ద్రియములలో నొక్కొకటి క్రమముగా గ్రహించుచున్నది. కనుక, చక్షురాది ఇన్ద్రియవర్గమునకు వ్యర్థత్వము సంభవింపదు. అనగా మనంబు

చేత, (ఇదియని) ఘటాదిపదార్థసామాన్యరూపముమాత్రము గ్రహింపబడుచున్నదేగాని, ఆఘటము యొక్కనిశేషమగు గంధాదికము గ్రహింపబడనికారణమువలన, ఆగంధాదికమును గ్రహించుటయందు ఘ్రాణాది ఇంద్రియ పంచకము ఉపయోగించుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు సాధనసహిత జీవస్వరూపమును నిరూపించి, పరమాత్మనిష్పడు నిరూపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కర్తారంచక్రియాంతద్వద్వాన్యస్య త్రవిషయానపి |

స్ఫీరయే దేకయత్ప్రేయోసాసాత్త్రితచిద్వపుః ||

౯.

టీ. కర్తారంచ-అహంకారరూపమును, క్రియాంచ- మనోవృత్తిరూపమును, తద్వత్-అప్రకారము, వ్యావృత్తవిషయానపి=వ్యావృత్త-అన్యోన్యవిలక్షణములగు, విషయాన్-గంధాదులను, ఏకయత్ప్రేన-ఒక్కసారియే, యః - ఏపరమాత్మ, చిద్వపురేవసత్-చిద్రూపుడేయగుచు, స్ఫీరయేత్-ప్రకాశింపజేయుచున్నాడో, ఆసా-ఈపరమాత్మ, అత్ర-ఈవేదాంతశాస్త్రమందు, సాక్షి-సాక్షియని చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. ౧. పూర్వోక్తకర్తను (అనగా నహంకారరూపమును) ౨. క్రియను (అనగా నేనిదియనినిర్రేకించెడి మనోవృత్తిరూపమును) ౩. ఘ్రాణాదీంద్రియముచేత గ్రహింపబడుచు అన్యోన్యభేదము గల గంధాది విషయములను, ఒక్కసారియే, ఏపరమాత్మ చిద్రూపుడేయగుచుప్రకాశింపజేయుచున్నాడో, అసాపరమాత్మ, వేదాంతశాస్త్రమందు సాక్షియని చెప్పబడును.

అవ. సాక్షి, ఒక్కసారి సర్వమును స్ఫురింపజేయుటను స్పష్టముగా జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఈక్షేప్రణోమిజేఘా మిహ్వాః యామిస్సృశావ్యహం |

ఇతిభాసనా తేనర్నంస్మశ్శాలాస్తదీవత్ ||

౧౦.

టీ. అహం-నేను, ఈక్షే-రూపమును జూచుచున్నాను. ప్రణోమి-శబ్దమునువినుచున్నాను. మిహ్వా-గంధమునాహ్వాణము జేయుచున్నాను. స్వాదయామి-రుచి నెరుగుచున్నాను. స్మశామితి - స్మర్శము నెరుగుచున్నాననెడి, సర్వం-సర్వమును, అనగాద్రష్టృస్వరూపదృశ్యవిలక్షణముగలత్రిపుటిసనుట. సృత్యశాలాస్తదీవత్-సృత్యశాలా-నాట్యగృహమందు, స్-ఉండెడి, దీవత్ - దీపమువలె, భాసయత్ - ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు.

తా. నేను రూపమును జూచుచున్నాననునట్టియు, నేను శబ్దమునువినుచున్నాననునట్టియు, నేను గంధము నాహ్వాణించుచున్నాననునట్టియు, నేను

రుచి నెరుగుచున్నాననునట్టియు, నేను స్పర్శము నెరుగుచున్నాననునట్టి, ద్రష్టు
వర్గన దృశ్యలక్షణముగల త్రిపుటిని, ఒక్కసారే ఈసాక్షి నాట్యశాలయందు
ఁడెడి దీపమువలె నిర్వికారి స్వభావముచేత ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు.

అవ. ఈ దృష్టాంతమును సుష్టికరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సృత్యశాలాస్థితోదీప్తిః ప్రభుః సభ్యాంశ్చ సర్వకీం |

దీపయేదని శేషేణ తథా వేపిదీప్యతే ||

౧౧.

టీ. సృత్యశాలాస్థితః=సృత్యశాలా- నాట్యశాలయందు, స్థితః - నిలిచి
బొందియుండెడి, దీప్తిః-దీపము, ప్రభుః-ప్రభులను, సభ్యాంశ్చ- సభయందు
గల పురుషులను, సర్వకీం-నాట్యమాడెడిస్త్రీని, అని శేషేణ-ప్రభ్యాదివిశేషము
ను బ్రకాశింపజేసెడికొరకు వృద్ధ్యాదివికారములేకనే, దీపయేత్-ప్రకాశింప
జేయును. తదథావేపి=తత్-ఆప్రభువు మొదలగు జనము యొక్క, అథావేపి-లేమి
యందును, అనగా నాప్రభ్యాదిజనము లేకపోవుచుండగాననుట. దీప్యతే-ఆదీ
పము స్వయముగా బ్రకాశించుచున్నది.

తా. నాట్యశాలయందుండెడి దీపము, అచ్చటగల ప్రభ్యాది విశేషము
నుప్రకాశింపజేసెడికొరకు వృద్ధ్యాదివికారమును బొందకనే, ప్రభువును, సభ
యందుగల పురుషులను, నాట్యమాడెడిస్త్రీని, ప్రకాశింపజేయుచున్నది. మరియు,
ఆప్రభువు మొదలగు జనము లేకపోయినను, ఆదీపము స్వయముగా బ్ర
కాశించుచున్నది.

అవ. ఈ యర్థమును దాష్టాంతికమందు గూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ అహంకారాంధీయంసాక్షీవిషయానపిభాసయేత్ |

అహంకారాద్యభావేపిస్వయంభాత్యేవపూర్వవత్ ||

౧౨.

టీ. సాక్షి-ప్రత్యగాత్మ, అహంకారం-అహంకారమును, ధీయం- బుద్ధి
ని, విషయానపి-విషయములను, భాసయేత్-ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు. అహం
కారాద్యభావేపి=అహంకారాది - అహంకారాదికముయొక్క, అథావేపి- లేమి
యందును, అనగా సుషుప్త్యాద్యవస్థయందు అహంకారాదికము లేకపోవుచుం
డగా ననుట. స్వయం-ఆసాక్షి, పూర్వవత్-పూర్వమువలె, భాత్యేవ- ప్రకా
శించుచున్నవాడే యగును.

తా. ఈదృష్టాంతప్రకారమే, సాక్షియు, వృద్ధ్యాది వికారములేకనే,
అహంకారమును, బుద్ధిని, శబ్దస్పర్శాదివిషయములను ప్రకాశింపజేయుచున్నా
డు. మరియు, సుషుప్త్యాద్యవస్థయందు అహంకారాదికము లేకపోయినను, ఆ
సాక్షి, పూర్వమువలెనే నిర్వికారిత్యముచేత స్వయముగా బ్రకాశించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిరంతరంభాసమానేకూటసేజ్ఞ ప్రియాపతః॥

తద్భాసాభాస్యమాసయంబుద్ధిర్నిత్యత్యనేకథా॥ ౧౩.

టీ. కూటసే-నిర్వికారుడగుసాక్షి, జ్ఞప్తిరూపతః-స్వప్రకాశచైతన్యరూపమువలన, నిరంతరం-సర్వదా, భాసమానేసతి-స్ఫురించుచుండగా, ఇయం-ఈ, బుద్ధిః-బుద్ధి, తద్భాసా=తత్-ఆసాక్షియొక్క, భాసా-స్వరూపచైతన్యముచేత, భాస్యమానైవసతి-ప్రకాశింపబడుచున్నదేయగుచు, అనేకథా - అనేకప్రకారముగా, అనగా నిదిఘటించిదివస్త్రంబనెడి ఇత్యాది జ్ఞానాకారముగా ననుట. నృత్యతి-నాట్యమును జేయుచున్నది. అనగా వికారమును బొందుచున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రకాశరూపమగుబుద్ధితే, ఆహంకారాది సర్వవస్తువును ప్రకాశింపజేయడము సర్వభంగినియుండగా, ఆ బుద్ధికంటె నన్యుడగు సాక్షిని కల్పించుటచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. నిర్వికారియగుసాక్షి, స్వప్రకాశచైతన్యరూపముచేత (సర్వదా) స్ఫురించుచుండగా, ఈబుద్ధి,ఆసాక్షియొక్క స్వరూపచైతన్యముచేత ప్రకాశింపబడుచున్నదేయగుచు; ఇది ఘటమనియునిది వస్త్రమనియు, ఇత్యాదిజ్ఞానాకారత్వముచేత అనేక విధముగా వికారమును బొందుచున్నది. అనగా, వికారణమువలన బుద్ధికి వికారిత్యముచేత జడభావము గలిగియుండుటవలన (స్వతఃస్ఫురణము) లేదో, ఆకారణమువలన ఆబుద్ధికంటె నన్యుడగుచు సర్వవదార్థములను ప్రకాశింపజేసెడి సాక్షినింకరింపవలెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఈచెప్పబడిన యర్థమును, శిష్యులయొక్క బుద్ధిసాకర్యముకొరకు నాటకత్వముచేత దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆహంకారిప్రభుస్సద్భ్యావేషయానర్తకమతీతి॥

తాలాదిధారీణ్యతేణిదీపస్సాత్మ్యవధానకః॥ ౧౪.

టీ. ఆహంకారః-ఆహంకారము, ప్రభుః-ప్రభువునంటిదగును. విషయాః-శబ్దస్పర్శాదివిషయములు, సద్భ్యాః - సభయందుగల పురుషులవంటివగును. మతిః-బుద్ధి, నర్తకీ-నాట్యముజేసెడిస్త్రీవంటిదగును. అత్యాణి- శ్రోత్యాది ఇంద్రియములు, తాలాదిధారీణి = తాలాది-తాళముమొదలగు పనిముట్లును, ధాణి-ధరించినవగును. అనగా తాళముమొదలగు నాట్యసాధనములను ధరించిన జనులవంటివగుననుట.

తా. విషయభోగలాభనష్టాభిమానప్రయుక్తసుఖదుఃఖము గలిగియుండుటవలన, ఆహంకారమునకు నృత్యాభిమానియగు ప్రభువ్రతీతి తుల్యత్వము.

మును, గతః-పాందిన, స్వల్పః-స్వల్పమగు, ఆతపః-ఎండ, అచలవ- చాంచ-
ల్యములేనిదేయగును. తత్ర-ఆయెండయందు హస్తే-చేయి, సర్వమాసేసతి-
పురుషునిచేత కదలింపబడుచుండగా, ఆతపః - చలనములేనియెండ, యథా-
ఏప్రకారము, సృత్యతీవ-చలించుచున్నట్లు కనబడుచున్నదో. అనగా చలించ
దనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రకాశింపజేసెడి వస్తువునందు ప్రకాశింపబడు
చుండెడి పదార్థమయొక్క చాంచల్యారోప మెచ్చటగనబడుచున్నదో చెప్పు
ము? ఉ. కిటివలన గృహములోనికి వ్యాపించిన స్వల్పమగు ఎండ, చలనములే
కనేవర్తించుచుండును. ఆయెండయందు బురుషునిచేతహస్తము, ఈతట్టునకా
తట్టునకు చలింపబడుచుండగా, చలనములేనియాయెండ, చలించుచున్నట్లు
కనబడుచుండునేగాని, చలించుచున్నదిగాదు.

అవ. దాష్టాంతికమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిజస్థాఃస్థితస్సాక్షీబహిరంతర్గమాగమాః।

అమర్వత్బుద్ధిచాంచల్యతర-రొతివతేధాతథా॥

౧౯.

టీ. నిజస్థానస్థితః=నిజస్థాన-స్వస్థానమందు, స్థితః - స్థితినిబొందియుం
డెడి, సాక్షీ-పరమాత్మ, బహిః-వెలుపటను, అంతః-లోపటను, గమాగమా-
గమనాగమనములను, అమర్వత్-చేయనివాడగుచు, బుద్ధిచాంచల్యత్ = బుద్ధి-
బుద్ధియొక్క, చాంచల్యత్-చలచలత్వమువలన, తథాతథా - ఆయాప్రకార
ము, అనగా బుద్ధిచాంచల్యప్రకారము గమనాగమనములననుట. కరోతివ-
చేయుచున్నవానివలె గనబడుచున్నాడు. అనగా గమనాగమనములను జేయు
చున్నవాడుగాడనుట.

తా. ఈదృష్టాంతప్రకారము, నిజస్థానమందుండెడి సాక్షి, బాహ్యంతర
గమనాగమనములను జేయనివాడగుచు, బుద్ధిచే జేయబడెడి గమనాగమనముల
నుజేయుచున్నవానివలె దోచుచున్నాడేగాని, వాస్తవమువలన సాక్షి, చాంచ
ల్యములేనివాడేయగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నబాహ్యూహంతరిస్సాక్షీబుద్ధేర్దేహేతాపుభౌ।

బుద్ధ్యాద్యశ్చేషసంశాంతౌయతథాశ్శస్త్రీతత్రసః॥

౨౦.

టీ. హి-ఏకారణమువలన, ఉభౌ-రెండైన, తా - ఆ బాహ్యంతరములు,
బుద్ధేః-బుద్ధియొక్క, దేశౌ-దేశములగునో, (తతః) ఆకారణమువలన, సాక్షీ-
పరమాత్మ, బాహ్యః-బాహ్యదేశముగలవాడు, న-కాడు. అంతరః-అంతరము
గలవాడు, న-కాడు. యత్ర-స్థలమందు, బుద్ధ్యాద్యశ్చేషసంశాంతౌసత్త్వాం-

బుద్ధాది-బుద్ధింద్రియాదులకు, అనేక-నిశ్శేషముగ, సంతాంతాసత్యాం-సం
శాలిగలుగుచుండగా, అనగా బుద్ధింద్రియాదులయొక్క వ్యాపారము దోచ
కుండగాననుట. సరి-ఆసాక్షి, భాతి-స్వప్రకాశత్వముచే బ్రకాశించుచున్నా
డో, తత్ర-ఆస్థలమందు, సరి-ఆసాక్షి, అసి-కలడు.

తా. ప్ర. అయితే (నిజస్థానమందుండెడిసాక్షి) అనియిట్లుచెప్పటచేత,
ఆసాక్షికి దాహ్యదదేశస్థితియే, చెప్పబడు నేమాచెప్పుము? ఉ. సాక్షి, దాహ్య
దేశమందుండెడివాడైనను, ఆతరదేశమందుండెడివాడైననుకాదు. ప్ర. అటుం
డమికి గారణమేమి? ఉ. ఆదాహ్యంతరములనెడి రెండుదేశములును, బుద్ధి
యొక్కదేశములగునేగాని, సాక్షియందుండి దేశములుగావు. ప్ర. అయితే,
నిజస్థానశబ్దముచేత నెప్పుడెడి, సాక్షియొక్కదేశమెద్ది? ఉ. ఏదలమందుబుద్ధిం
ద్రియాది సర్వవ్యాపారము తోచకబోవుచుండగా, ఆసాక్షి, స్వప్రకాశత్వ
ముచేత బ్రకాశించుచున్నాడో, ఆదలమందు సాక్షిగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దేశకోపినభాసేతియదితహ్యై స్తవదేశభాక్ ।

సర్వదేశప్రక్షిప్తైవసర్వగత్వంసతుస్వతః॥

౨౧.

టీ. కం-ఏ, దేశోపి-దేశంబును, నభాసేతయదితస్మి - తోచలేదనియంటి
వేని, అదేశభాక్=అదేశ-దేశరాహిత్యమును, భాక్-బొందినవాడు, అస్తు- ఆగు
గాక. సర్వదేశప్రక్షిప్తైవ=సర్వదేశ-సర్వదేశములయొక్క, ప్రక్షిప్తైవ
వ-ప్రక్షిప్తచేతనే, అనగా లేమిచేతనేయనట. సర్వగత్వం - సర్వగతత్వముగ
ను. స్వతస్త-స్వాభావికమే, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, సర్వవ్యవహారము లేకపోవుచుండగా నేదేశంబు
నంగీకరింపబడనప్పుడు, నిజస్థానమందు సాక్షియన్నాడని యెందుకు నెప్పితిరి?
ఉ. నాయభిప్రాయమును జెప్పదనినము. సర్వవ్యవహారము సంశాంతినిబొందు
చుండగా దేశమంగీకరింపబడనప్పుడు, ఆసాక్షి, దేశాభావమునుబొందినవాడే
యగును. అనగా దేశాదికల్పనాధిష్ఠానుడగు సాక్షికి, తనకంటె నన్యమైనదే
శాపేక్ష, లేదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, దేశాదికము లేకపోవుచుం
గా శాస్త్రమందు జెప్పబడిన సర్వగతత్వ సర్వసాక్షిత్యాదికము విరోధమును
బొందదాయేమి? ఉ. సర్వదేశాభావముచేతనే, సాక్షికి సర్వగతత్వము గలు
గుచున్నది. ప్ర. అయితే, సర్వగతత్వము సాక్షికి స్వాభావికముగా లేదాయే
మి? ఉ. ఆసాక్షి, అద్వితీయుడగుటవలనను, అసంగుడగుటవలనను, సర్వగ
తత్వము సాక్షికి వాస్తవముగాను.

గలదు. మరియు, శబ్దస్పర్శాది విషయములు సమీపమందు వర్తించుచున్నను, నిషయభోగ లాభనసాధనాన ప్రయత్నమును విముఖము లేమిచేత, ఆనిషయములకు సభ్యపురుషులతోటి తుల్యత్వముగలిగియున్నది. మరియు, బుద్ధికి నానావిధ వికారము గలిగియుండుటచేత, ఆ బుద్ధికి, నాట్యమాడెడి స్త్రీతోటితుల్యత్వము గలిగియున్నది. మరియు, ఇంద్రియములు, బుద్ధివికారములకు అనుకూలవ్యాపారములపజేయుచుండుటచేత, ఆశోక్త్రాది ఇంద్రియములకు, తాళముమొదలగు నాట్యసాధనములను ధరియించిన జనులతోటి తుల్యత్వముగలిగియున్నది. మరియు, సాక్షి, ఈయహంకారాది సర్వమును ప్రకాశింపజేయుచుండుటవలన, ఆసాక్షికి దీపమతోటి తుల్యత్వము గలిగియున్నదని ఈప్రకారముగా దెలియవలెను.

శ్లో॥ స్వస్థానసంస్థితోదీప్తస్సర్వతోభాగయేద్యథా।

స్థిరస్థాయీతథాసాక్షీబహిరంతఃప్రకాశయేత్॥ ౧౫.

టీ. స్వస్థానసంస్థితః=స్వస్థాన-తనయొక్క స్థానమందు, సంస్థితః-సెరిసి బొందియుండెడి, దీపః-దీపము, సర్వతః- అంతటను, అనగా తనసమీపమందుండెడి పదార్థములనన్నిటి ననుట. యథా-ఏప్రకారము, భాగయేత్- ప్రకాశింపజేయునో, తథా-ఆప్రకారము, స్థిరస్థాయీ - స్థిరస్థాయీయగు, సాక్షి-ప్రత్యగాత్మ్య, బహిః-దేహముకంటె వెలుపటను, అంతః - దేహమునకు లోపటను, ప్రకాశయేత్ - ప్రకాశింపజేయును.

తా. ప్ర. అయితే, సాక్షి, అహంకారాదికమును బ్రకాశింపజేయునెడల, ఆయహంకారాదికముతోటి సంబంధించుటకొరకు గమనాగమనరూప వికారవంతము, ఆసాక్షికిగలుగదాయేమి? డి. దీపము గమనాది వికారములేనిదగుచు, స్వదేశమందున్నదగుచునే, తనసమీపమందుండెడి సర్వపదార్థములనే ప్రకారముగా బ్రకాశింపజేయుచున్నదో, ఆప్రకారమేసాక్షియు, స్థిరస్థాయీయగుచు, చాహ్యభ్యంతరములను ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు. చాహ్యభ్యంతరములను బ్రకాశింపజేయుచున్నాడని చెప్పటచేత, సర్వమును బ్రకాశింపజేయుచున్నాడనది యర్థమును గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ బహిరంతఃస్థానోఽయదేహఃకేతుఃసాక్షిణః।

విషయావాహ్యదేశస్థాశహస్యాంతఃసాంకృతిః॥ ౧౬.

టీ. బహిః=వెలుపటనునట్టియు, అంతః-లోపటనునట్టియు, అయం-ఈ, విభాగః-భేదము, దేహఃకేతుః=దేహ-శరీరమును, అపేక్షః-అపేక్షించినదగును. సాక్షి-ప్రత్యగాత్మ్యమందు, స-లేడు. విషయా- విషయములు, చాహ్య

దేశస్థాని = బాహ్యదేశ - బాహ్యప్రదేశమందు, స్థాని - స్థితినిబొందినవగును. అహంకృతిఁ - అహంకారము, దేహస్య-శరమునకు, అంతః-లోపటనుండునదియగును.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రు! ఆపూర్వమన పరమసంతరమబాహ్యం॥ అనెడి శ్రుతిచేత సాక్షికి బాహ్యంతరవిధాగము లేదని చెప్పబడుచుండగా, ఆసాక్షికి బాహ్యంతరములను బ్రకాశింపజేసెడి యభిమానము నెట్లుచెప్పవచ్చును? ఉ. ఈబాహ్యంతరవిధాగము, దేహము నపేక్షించినదే యగుగాని, సాక్షికిలేదు. ప్ర. అయితే, బాహ్యత్వముదేనికో, ఆంతరత్వముదేనికో? ఉ. శబ్దస్పర్శాదివిషయములు, దేహముకంటె బాహ్యమందున్నవగును. అహంకారము, దేహమునకు లోపటనుండునదియగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అంతస్థానస్థమైవాత్మైర్హి ర్భూతపునఃపునః॥

బాహ్యబుద్ధిస్థచాంచల్యంసాక్షిఃశ్చారోప్యశేషవృధా॥ ౧౧.

టీ. అంతస్థా-దేహములోపటనుండెడి, ధీః-బుద్ధి, ఆత్మైః- చక్షురాదిఇంద్రియములతో, సహవ-కూడనే, పునఃపునః-మాటిమాటికి, వివిధ - బాహ్యప్రదేశమును, యాథి-పొందుచున్నది. బాహ్యబుద్ధిస్థచాంచల్యం = బాహ్యబుద్ధి-బాహ్యబుద్ధియందు, స్థ-ఉండెడి, చాంచల్యం - చంచలస్వభావము, వృధా-వ్యర్థముగా, సాక్షిః-సాక్షియందు, ఆరోప్యతే కల్పింపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, (నేనుఘటమునుచూచుచున్నాను) అనెడి వ్యవహారమందు, (నేనని) లోపట నహంకారసాక్షిత్వముచేత, (ప్రథమతః) ప్రకాశించుచుండెడిసాక్షికి, అనంతరమందు, (ఘటమును చూచుచున్నానని) ఘటాకారవృత్తిస్ఫురణరూపముచేత బాహ్యగమనానుభవముగలిగియుండగా, (౧౧) పదియేనవశ్లోకమునందు, నిర్వికారియగుసాక్షి, బాహ్యంతరములను బ్రకాశింపజేసెడివాడగునని చెప్పబడిన అగ్రము యుక్తమెట్లుగును? ఉ. ద్రష్టుగ్రాహకత్వముచేత దేహములోపటనుండెడి బుద్ధి, రూపాదికమును గ్రహించెడికొరకు చక్షురాదీంద్రియద్వారముగా మాటిమాటికిని బాహ్యస్థలమునకు బోవుచున్నది. అట్లుపోవుచుండగా, ఆబుద్ధియందుగల బాహ్యచాంచల్యము, ఆబుద్ధిప్రకాశింపజేసెడి సాక్షియందువ్యర్థముగా నారోపింపబడుచున్నది. అందువలన సాక్షికి చాంచల్యమువాస్తవముగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ గృహంఛిరతస్త్వల్పైర్గవాత్మైదాతిపోచలః॥

తత్రహస్తేనర్తయమానేనృన్యోపవాతపోయధా॥ ౧౨.

టీ. గవాత్మ-కిటివలన, గృహంతరగతః = గృహంతర - గృహంతర

అవ. సర్వగతత్వమువలె, సర్వసాక్షిత్వంబును వాస్తవముగాదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అంతర్బహిర్ని సర్వంవాయం దేశంపరికల్పయేత్ ।

బుద్ధిస్తద్దేశగస్సాక్షీతథావస్తుభయోజయేత్ ॥ ౨౨.

టీ. బుద్ధిః-బుద్ధి, అంతః - ఆంతరమనసు, బహిర్వా - బాహ్యమనసు, సర్వంవాహి-సర్వమగు, యం-ఏ, దేశం-దేశమును, పరికల్పయేత్ - కల్పించునో, సాక్షి-పరమాత్మ, తదేశగః=తదేశ-ఆదేశమును, గః-పొందినవాడగును. తథా-ఆప్రకారము, వస్తుభు-వస్తువులయందు, యోజయేత్- ఊహించవలెను. అనగా నెరుగవలెననుట.

తా. బుద్ధి, బాహ్యంతర సర్వరూపమగు ఏదేశమును కల్పించుచున్నవో, ఆదేశమును (సాక్షి) పొందినవాడగును. ఆప్రకారమే వస్తువులయందు నూహించి యెరుగవలెను.

అవ. వస్తువులయందు ఊహించియెరిగెడిప్రకారమునే వివరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యద్యదూహాదికల్పేత్యబద్ధ్యాతత్తత్ప్రకాశయత్ ।

తస్యతస్యభవేత్సాక్షీ స్యతోవాగ్బుద్ధ్యగోచరః॥ ౨౩.

టీ. (పరమాత్మా) పరమాత్మ, బుద్ధ్యా-బుద్ధిచేత, యద్యత్ ఏయే, నూహాది-రూపాదికము, కల్పేత్య-కల్పింపబడుచున్నవో, తత్తత్ - ఆయారూపాదికమును, ప్రకాశయత్-ప్రకాశింపజేయుచు, తస్యతస్య- ఆయారూపాదికమునకు, సాక్షి-సాక్షి, భవేత్-అగును. స్యతః-స్వయముగా, వాగ్బుద్ధ్యగోచరః=వాక్-ఇంద్రియములకును, బుద్ధి-బుద్ధికిని, అగోచరః- అగోచరుడగును. అనగా నవాక్బుద్ధిసగోచరుడగుననుట.

తా. బుద్ధిచేత, ఏయేరూపాదికము కల్పించబడునో, ఆయారూపాదికమును పరమాత్మ, ప్రకాశింపజేయుచు ఆయారూపాదికమునకు సాక్షియగుచున్నాడు. ప్ర. అయితే, ఆసాక్షికినిజరూపమేమి? డ. ఆసాక్షి, అవాక్బుద్ధిసగోచరుడగును. అనగా నవాక్బుద్ధిసగోచరత్వమే సాక్షికి నిజరూపమనియభిప్రాయము.

శ్లో॥ కథంతాదృశ్యుయాగ్రాహ్య ఇతిశ్చైవైవగృహ్యతాం ।

సర్వగ్రహూపసంశాంతౌ స్వయమేవావశిష్యతే॥ ౨౪.

టీ. తాదృక్-అవిపంతిసాక్షి, అనగా నవాక్బుద్ధిసగోచరుడగు సాక్షియనుట. మయా - మమత్వవగునాచేత, కథం - ఎట్లు, గ్రాహ్య ఇతిచేత్-

గ్రహింపదగినవాడగునని యంటివేని, మైవగృహ్యతాం - గ్రహింపబడకుండు
గాక. సర్వగ్రహాపసంశాంతౌసత్యాం = సర్వగ్రహ - సర్వదైవతమునకు,
ఉపసంశాంతౌసత్యాం - ఉపశాంతిగలుగుచుండగా, అనగా సర్వవ్యవహార
సంక్షయమగుచుండగాననుట. స్వయమేవ - పరమాత్మయగు తానే, అవశ్య
తే - నేషించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, సాక్షి, అవాఙ్మోససగోచరమైనయెడల, మమత్స
వగు నాచేతగ్రహింపబడడుగదా? ఉ. ఆసాక్షి, మమత్సవుచేత గ్రహింప
బడకుండుట, మాకుసమ్యతమేయగును. ప్ర. అయితే, విచారజన్యజ్ఞానముచేత
మాయ, నివర్తింపబడుచుండగా, పరమాత్మయగుతానే నేషించుచున్నాడని,
నూడవశ్లోకమందు మీచేజెప్పుబడిన అర్థమెట్లు సిద్ధించును? ఉ. సర్వదైవతవ్య
వహారమునకు త్వయము గలుగుచుండగా, పరమాత్మయగు తానే మిగులుచు
న్నాడు. అనగా స్వస్వరూపముకంటె నన్యమగు దైవతమునకు మిథ్యాత్వనిశ్చ
యముచేత ఆదైవతముతోచకపోవుచుండగా, సస్వరూపభూతుడగు పరమాత్మ
యే సత్యత్వముచేత నేషించుచున్నాడేగాని, ఆపరమాత్మయగు సాక్షి, గ్రహిం
పబడెడివాడుగాడని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నతత్రమానాపేక్షాన్తి స్వప్రకాశస్వరూపతః।

తాద్యగ్భ్యుత్పత్త్యపేక్షాచేచ్ఛత్రింపతగురోర్ముఖాత్ ॥ ౨౫.

టీ. స్వప్రకాశస్వరూపతః - స్వప్రకాశస్వరూపమువలన, అనగా స్వ
ప్రకాశస్వరూపము గలిగియుండుటచేననుట. తత్ర - ఆపరమాత్మయందు, మా
నాపేక్షా = మాన - ప్రమాణముయొక్క, అపేక్షా - అపేక్ష, నాన్తి - లేదు. తాద్య
గ్భ్యుత్పత్త్యపేక్షాచేత్ = తాద్యక్ - అటువంటి, అనగా స్వప్రకాశత్వమువలన
నాపరమాత్మయందు బ్రమాణమపేక్షింపబడదనెడియనుట. పుత్యత్పత్తి - పుత్య
త్తియొక్క, అపేక్షాచేత్ - ఇష్టముగలిగినయెడల, గురోః - ఆచార్యునియొక్క,
ముఖాత్ - నోటివలన, శ్రుతిం - శ్రుతిని, పఠ - పఠింపుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఈచెప్పుబడిన న్యాయముచేత, తనస్వరూపభూతు
డగు పరమాత్మ, నేషించుచున్నవాడైనను, ఆపరమాత్మయొక్క అపరోక్షత్వ
ముకొరకు, ఒకానొక ప్రమాణమపేక్షింపబడదాయేమి? ఉ. ఆపరమాత్మయం
దు బ్రమాణమపేక్షింపబడదు. ప్ర. అందుకుహేతువేమి? ఉ. ఆపరమాత్మ,
స్వప్రకాశ స్వరూపుడగుటవలన, బ్రమాణమపేక్షింపబడదని తెలియవలెను.
ప్ర. అయితే, ఆత్మకుస్వప్రకాశత్వముచేత (స్వతః) స్ఫుర్తిగలిగియుండగా
బ్రమాణమపేక్షింపబడదనెడి పుత్యత్పత్తినిధికొరకైనను బ్రమాణమపేక్షింపబడ

దామేమి? ఉ. ఆత్మకుస్వప్రకాశత్వముచేత (స్వతః) స్ఫురణముగలిగియుండగా బ్రహ్మణముపేక్షింపబడదనెడి పుత్యత్వత్తీసిద్ధికొరకు బ్రహ్మణమునపేక్షించితివేని, ఈవిషయమై శ్రుతియే ప్రమాణమగును. కనుక, గురుమఖమువలన శ్రుతినిపఠించి, తెలిసికొనుము.

అవ. ఇట్లు ఉత్తమాధికారికి ఆత్మానుభవోపాయమునుదెలిసి, మందాధికారికి, ఆయాత్మానుభవోపాయము నిష్పడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ యదిసర్వగ్రహత్యాగోఽశక్యస్తహితాధీయః॥౬॥

శరణంతఃఽధీనోంతర్భూతైర్వైషానుభూయః॥౭॥

టీ. సర్వగ్రహత్యాగః=సర్వగ్రహ- సకలదైవ్యతవ్యవహారముయొక్క, త్యాగః=పరిత్యాగము, అశక్యోయదితర్హి-శక్యముగానియెడల, ధీయః=బుద్ధిని, శరణం=రక్షకునిగా, ప్రజ-ఆశ్రయింపుము. తదధీనః=తత్ - ఆబుద్ధికి, అధీనః=అధీనుడగు, ఏషః=ఈపరమాత్మ, ఆంతః=దేహములోపటను, బహిర్భూతైర్వై-దేహమునకుపైలుపటను, అనుభూయతాం=అనుభవింపబడుగాక.

తా. మరియు, సర్వదైవ్యతవ్యవహారమును విడుచుటకు శక్యముగానియెడల, బుద్ధికి శరణాగతుడవుగమ్ము. ప్ర. అయితే, బుద్ధినాశ్రయించుటచేత ఫలమేమి? ఉ. బుద్ధితే, నేయే, బాహ్యమైనదైనను ఆంతరమైనను దైవ్యతముకల్పించబడుచున్నదో, ఆయాదైవ్యతమునకు సాక్షిత్వముచేత, తదధీనుడగుపరమాత్మ, ఆప్రకారమే యనుభవింపబడును.

ఇతి, శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతి తీర్థ విద్యారణ్య మునివర్యకృత నాటకదీప స్సమాప్తః.

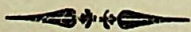
గద్య. ఇది శ్రీపరమేశ్వర గురుచరణ వరత్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రవంశ పయఃపారావార పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్య ఫుత్ర లక్ష్మీనారాయణామాత్య ప్రణీతంజైన ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహిత శ్రీవేదాంత పంచదశియందు నాటకదీప మనెడి దశమ ప్రకరణము సంపూర్ణమాయెను.

శ్లో॥ టీకానాటకదీపస్య పదతాత్పర్యబోధినీ॥

నారాయణాఖ్యవిదుషా కృష్ణపాదసమర్పితా॥

ఓంతత్సత్ - శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

దీపికాపంచకము - సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్తు.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

యోగానందమందు గల విషయములు.

- ౧ బ్రహ్మజ్ఞానమనిష్ఠ నివృత్తిష్టప్రాప్తి హేతువని ప్రతిపాదించుట.
- ౧౧ బ్రహ్మనందభేదము.
- ౧౨ బ్రహ్మంశానందగూఢమని దెలుపుట.
- ౨౩ ఆదైవ్యతమునకు సుఖరూపస్వప్రకాశత్వసాధనము.
- ౩౩ సామ ప్రసాదసాధనము.
- ౬౨ ఆనందమయకోశస్వరూపము.
- ౬౫ సామప్రసాదానుభవసాధనము.
- ౭౮ గురుశాస్త్రముల నాశ్రయించనివానికి బ్రహ్మనందము లభించదని తెలుపుట.
- ౮౭ ఆనందభేదనిర్ణయము.
- ౯౦ జాగరణావస్థయందు బ్రహ్మనందప్రాప్తియగునని దెలుపుటకు బ్రాచీనభిప్రాయము.
- ౯౧ జాగ్రదావస్థానంతరముగోచరములు.
- ౯౪ జాగ్రదావస్థానంతరస్వరూపము.
- ౯౬ వాసనానందస్వరూపము.
- ౯౮ సమాధ్యభ్యాసయోగము.
- ౧౦౦ బ్రహ్మనందస్వరూపము.
- ౧౦౧ బ్రహ్మనందప్రాప్తికి సాధనభూతయోగమును గీతావాక్యములచేత దెలుపుట.
- ౧౦౦ ఈ బ్రహ్మనందము సమాధి పూర్వముగా మైత్రాచార్యులవాదము.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

ఖయందు జెప్పబడినదని తెలుపుట.

- ౧౧౯ తుణిక సమాధిచేత బ్రహ్మనందము నెరుగవచ్చునని తెలుపుట.
- ౧౨౪ ధీరశక్త్యాకరము.
- ౧౨౫ విశ్రాంతశక్త్యాకరము.
- ౧౨౬ జాగరణావస్థయందు నిజానందప్రాప్తియగునని దెలుపుట.
- ౧౩౨ జ్ఞానికి స్వప్నమందును బ్రహ్మనందము స్ఫురించునని తెలుపుట.

—*—

* ఆత్మానందనితవిషయసూచిక. *

- ౧ శిష్యునిచారణము.
- ౫ యాజ్ఞావల్క్యము మైత్రేయికి బోధించిన ఆత్మానందప్రకారమును గ్రహముగా దెలుపుట.
- ౨౦ ఆత్మయందు చీలి నుంచవలెనని దెలుపుట.
- ౨౧ ప్రీతిస్వరూపనిరూపణము.
- ౨౪ ఆత్మ, సుఖసాధనముగాదని తెలుపుట.
- ౨౫ ఆత్మస్థితప్రీతికి నిరతిశయత్వనిరూపణము.
- ౨౬ ఆత్మ, హానివిషయముగాదని తెలుపుట.
- ౩౦ యుక్తనుభవములవలన నాత్మ, పరమప్రీతివిషయముడని తెలుపుట.
- ౩౨ పుత్రాదులకు నిరతిశయప్రీతివిషయత్వమును జెప్పెడి మతాంతరమును దెలుపుట.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

- ౩౯ వ్యవహారమందు ఆత్మత్వైవిధ్యమని దెలుపుట.
- ౪౦ గాణాత్మోదాహరణము.
- ౪౧ మిథ్యాత్వమని దెలుపుట.
- ౪౨ ముఖ్యాత్వమని దెలుపుట.
- ౪౩ వ్యవహారవశమువలన బుత్రాదులకు ముఖ్యాత్వత్వము గలుగుచున్నదని దెలుపుట.
- ౪౪ వస్తుచతుష్టయము.
- ౪౫ వ్యాఖ్యమందు బ్రయత్నాదిధర్మత్రయ నిరూపణము.
- ౪౬ లక్షణవశముచేత బ్రయత్నాదివ్యవస్థగలుగునని దెలుపుట.
- ౪౭ ఘరుషవిధబ్రాహ్మణమందు ఆత్మకు జెప్పబడిన నిరతిశయక్రియత్వప్రకారమును దెలుపుట.
- ౪౮ ఆత్మదర్శనమును దెలుపుట.
- ౪౯ ఘరుషవిధ బ్రాహ్మణ శ్రుత్యర్థమును దెలుపుట.
- ౫౦ జ్ఞాన్యజ్ఞానులకుగల వివాదము.
- ౫౧ ఆన్య వస్తువునకు బ్రయత్నమును జెప్పి డిశిష్యప్రతివాదులకు బోధశాపార్థములను గలిగించెడి ప్రతిపక్షన ప్రవాదనరూపశ్రుతిని పఠించుట.
- ౫౨ ఆశ్రుతి, శిష్యునకు బోధరూపమైనవిధమును దెలుపుట.
- ౫౩ ఆశ్రుతి, ప్రతివాదికి శాపరూపమైనవిధమును దెలుపుట.
- ౫౪ జ్ఞాని, ఈశ్వరస్వరూపుడని దెలుపుట.
- ౫౫ ఆత్మ పరమానందరూపుడని దెలుపుట.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

- ౫౬ బుద్ధివృత్తులయందు చైతన్యమువలె నానందంబు స్ఫురించుట లేదని దృష్టాంత పూర్వకముగా దెలుపుట.
- ౫౭ సాత్వికవృత్తియందు విదానందంబులు స్ఫురించుటకును రజోవృత్తియందానందంబు స్ఫురింపమి కెనిగారణము.
- ౫౮ జ్ఞానయోగములకు రెంటికిని ఫలాదిసర్వసామ్యమును దెలుపుట.
- *—
- *ఆద్యైతానందస్థితవిషయసూచిక.*
- ౧ ఆనందంబు జగత్కారణంబని దెలుపుట.
- ౨ ఉపాదానకారణత్వైవిధ్యము.
- ౩ ఆరంభవాదిమతము.
- ౪ పరిణామస్వరూపము.
- ౫ వివర్తవాదస్వరూపము.
- ౬౧ అగ్న్యైదిశక్తిస్వరూపము.
- ౬౨ మాయాశక్తి సద్భవమందువాసిష్టశ్లోకములు.
- ౭౯ మాయాశక్తి, అనిర్వచనీయమని నిరూపించుట.
- ౩౩ శక్తివలె గార్యంబు ననిర్వచనీయమని దెలుపుట.
- ౩౯ ఛాందోగ్యశ్రుత్యర్థము.
- ౪౦ ఘటాదిశక్తితత్కార్యంబులు మిథ్యయగుటకును మృత్తికాదికమసత్యమగుటకును గారణము.
- ౪౧ ఘటాదికార్య మసత్యమగుటకు హేతుత్రయము.
- ౪౨ మృదాదికారణమునకు సత్యత్వసాధనము.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

- ౪౮ కార్యాసత్యత్వజ్ఞానముచేతబురు
సార్థంబుగలదని చెప్పట.
౪౯ ఘటమునకు బరిణామిత్వ నిషేధ
ము జేయుచు మృత్యువర్ణములను
వివరత్వమందంగీకరించుట.
౫౦ మృత్యువర్ణములకారంభకత్వము
గూడదనిచెప్పట.
౫౩ వివరమందు భృన్తాంతముగా జె
ప్పబడిన వస్తుత్రయము.
౫౫ కారణజ్ఞానముచేత గార్యగతస
త్యాంతజ్ఞానము గలుగునని చె
ప్పట.
౫౯ ఆరంభపరిణామ వాదులయొక్క
ప్రక్రియ.
౬౦ ఛాందోగ్యప్రతిహృదయము.
౬౧ బ్రహ్మజగత్సృగూపములు.
౬౨ ఆకాశమందు సచ్చిదా నందము
లుగలవని చెప్పట.
౬౮ అవకాశ గూపము మిథ్యయగు
టకుపేతువు.
౭౦ ఆకాశాదులయందుగల సచ్చిదా
నందములయొక్క యనుభవము
నుదెలుపుట.
౭౯ నామరూపములకు కల్పితత్వము.
౮౧ వేదాంతశ్రవణాదికమువలె ద్వై
తా నాదారణము జేయవలెనని
దెలుపుట.
౮౨ ఉభయార్థ్యాసఫలము.
౮౩ బ్రహ్మార్థ్యాస స్వరూపము.
౯౧ మాయచేత గల్పించబడిన వికా
రములు.
౯౩ సర్వగత బ్రహ్మము నెరిగెడిక్ర
మము.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

- ౧౦౦ వ్యవహారముచేత జ్ఞానికి వికారి
త్వముగలుగదని దెలుపుట.
౧౦౧ బ్రహ్మమందు జగంబు దోచెడి
విధము.
౧౦౨ సచ్చిదానంద పూర్వకముగా
జగత్సృజిత గలుగుచున్నదనిదె
లుపుట.
౧౦౩ నిర్విషయ బ్రహ్మనుభవక్ర
మము.

—*—

* విద్యానందసైత విషయసూచిక. *

- ౩ విద్యానందచాతుర్విధ్యము.
౪ జ్ఞానికి నైహికదుఃఖములేదని ప్రతి
పాదించుట.
౧౨ జ్ఞానికి ఆనుష్ఠికదుఃఖము లేదని
ప్రతిపాదించుట.
౧౮ జ్ఞానికి సర్వకామప్రాప్తినిరూప
ణము.
౩౫ పక్షాంతరముగా సర్వకామప్రా
ప్తినిదెలుపుట.
౩౭ మరియొక ప్రకారముగా సర్వకా
మప్రాప్తిని దెలుపుట.
౪౧ కృతకృత్యత్వ ప్రాప్తప్రాప్యత్వ
నిరూపణము.
౫౯ జ్ఞాని, తృప్తిచేత నానందించెడి
విధము.

—*—

* విషయానందసైత విషయసూచిక. *

- ౩ సాత్వికమనోవృత్తులు.
౪ రాజసతామస మనోవృత్తులు.
౫ సకల మనోవృత్తులయందును బ్ర
హ్మము ప్రతిబింబించుచున్నదని

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

- దృష్టాంత పూర్వకముగా చెబు
పుట.
౧౪ రాజసతామస వృత్తులయందును
ఖములేనివిధము నిరూపించుట.
౧౫ సాత్వికవృత్తియందు సుఖము గల
దని చెబుపుట.
౨౦ సచ్చిదానందములు స్ఫురించెడి
స్థలములు.

శ్లోకసంఖ్య. విషయసూచిక.

- ౨౩ మాయారూపత్రయంబు దోచె
డిస్థలములు.
౨౪ మిశ్రబ్రహ్మమును ధ్యానించెడి
క్రమము.
౩౧ విద్యాస్వరూపము.
౩౪ గ్రంథపరిసరము. —*—

ఈగ్రంథమును గురించి కొత్తపట్టణనివాసులగు, బ్రహ్మశ్రీ, ముక్తినూ
తులపాటి సీతారామ కవివరులొసంగిన చాటుధార?—

సీ. శ్రీసచ్చిదానందః సింధుబంధురరస మగ్నాయమానసః స్థానసుండు।
షడ్భవవైకృతః పత్రింశదతిసూక్ష్మ తన్మూలకారణతత్వవేది।
ఆత్మబంధాబంధః నాదికారణతత్వవిజ్ఞానసంవిదః భిక్షతరుడు।
తత్త్వమస్యాదిపః పదచతుష్టయా దైవతపరమార్థసారైకః భవ్యమూర్తి।
కాశ్యపసగోత్రజుండులక్ష్మణసుతుండు।
పిచ్చమాంబోదరామ్యతాః భిషిమకరుడు।
జపతపోధ్యానయోగనిష్ఠాగరిష్ఠు।
దార్యజనమాన్యగుణధుర్యుడైనయట్టి॥

క. ఘనపట్నహస్రీకులకమ! లనశిసమిత్రుండుమంత్రిః పక్షి నారా।
యణవిదవృత్తవియోనా । ననిబుధసమాజమెల్లః నానందింపః॥

గీ. శ్రీమమపనిషద్ధర్మాగ్రః సీమపంచ । దశకిబ్రతిపదభావార్థః విశదతదగ।
నాంధ్రీటీకరచించెనః ధ్యాత్వవిదులు । గైకొనిప్రపమోదమతినిబహువచాకరింప॥

ఇట్లు, ము. సీతారామశాస్త్రిలు.

శుభమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః.

బ్రహ్మచందమందు

యోగానందప్రారంభము.

అవ. ఇప్పుడు, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, తానుజేయుట కిచ్చయించిన గ్రంథమునకు నిర్విఘ్న పరిపూర్తిగలిగెడికొరకు, తత్వజ్ఞానమునకు విఘ్నకారియగు సాపమునివర్తించెడి సమి త్రమై, ఇష్టదేవతాస్వరూపానుసంధానమంగళము నాచరించుచు, శిష్యప్రవృత్తినిద్ధికొరకు బ్రయోజన సహితవస్తువును డెలుపుచు గ్రంథారంభమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మచందంప్రవక్ష్యామి జ్ఞాతేతస్మిన్నశేషతః।

ఐహికాముష్మికానర్థ వ్రాతంసీత్యాసుఖాయతే॥ ౧.

టీ. బ్రహ్మచందం=బ్రహ్మ-బ్రహ్మమగు, ఆనందం-ఆనందమును, ప్రవక్ష్యామి- చెప్పుచున్నాను. తస్మిక్ - ఆబ్రహ్మచందము, జ్ఞాతేసతి- ఎరుగబడుచుండగా, ఐహికాముష్మికానర్థవ్రాతం=ఐహిక - ఈలోకమందుగలిగినట్టియు, ఆముష్మిక-పరలోకమందుగలిగినట్టియు, అనర్థ-దుఃఖములయొక్క, వ్రాతం- సమూహమును, అశేషతః-నిశ్శేషముగా, హిల్వా- విడిపించి, సుఖాయతే - సుఖరూపమగు బ్రహ్మమేయగుచున్నాడు.

తా. ఏమందబుద్ధిగల జనులు, నిర్విశేషపరబ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొనుటకు సమర్థులుగారో, వారు, సవిశేషనిరూపణములచేత ననుగ్రహించబడుచున్నారని, శ్లో॥ నిర్విశేషపరబ్రహ్మసాక్షాత్కర్తుమనీశ్వరాః । యేమందాస్తేనుకంప్యంతేసవిశేషనిరూపణైః॥ అనెడివాక్యముజెప్పుచున్నది. మరియు, సవిశేషబ్రహ్మరూపులగు దేవతలయొక్క స్వరూపమునకు నిర్విశేషబ్రహ్మరూపత్వముజెప్పబడుటవలనను, మరియు, శ్రు॥ ఆనందోబ్రహ్మ॥ అనెడి యిత్యాదిశ్రుతులచేత బ్రహ్మమునకు ఆనందరూపత్వము జెప్పటవలనను, మూలమందు మొట్టమొదట (బ్రహ్మచందం) అనియిట్లు గ్రంథారంభమును జేయుటవలన ఆనందరూపమగు బ్రహ్మముయొక్క వాచకశబ్దప్రయోగముచేత (మనంబుచేదేనిని ధ్యానించుచున్నాడో, దానిని వాక్కుచేత జెప్పుచున్నాడని, చెప్పెడి)

శ్రుతి యధిమనసాధ్యాయశితద్వాచాఫదతి॥ అనెడి శ్రుతిప్రోక్షన్యాయమువలన, బ్రహ్మసంధానలక్షణముగల మంగళాచరణం బీగ్రంథమునకు సిద్ధించినదని తెలియవలెను. మరియు, బ్రహ్మము, సర్వవేదాంతములచేత బ్రతిపాదించబడుటవలన, ఆవేదాంతప్రకరణరూపమగు ఈగ్రంథమునకును ఆబ్రహ్మమేవిషయమగుటచేత, నూలమంట మొట్టమొదట బ్రహ్మశబ్దప్రయోగమువలన, విషయంబును సూచించబడినదని తెలియవలెను. మరియు, ఈశ్లోకముయొక్క ఉత్తరార్థమందు, దుఃఖనివృత్తి ఇష్టప్రాప్తిరూపమగు ప్రయోజనద్యయము, మొదటనేజెప్పబడెను. మరియు, (బ్రహ్మసందం అనెడిపదమునకు బ్రహ్మమగుటనందమని యర్థమగును. వాచ్యవాచకములకు అభేదోపచారముగలిగియుండుటవలన, ఆబ్రహ్మమగు ఆనందమును బ్రతిపాదించెడి ఈగ్రంథంబును బ్రహ్మసందమని చెప్పబడును. గనుక, (బ్రహ్మసందంప్రవక్ష్యామి) అనియిట్లు శ్రీవిద్యారణ్యగురునిచే బ్రయోగింపబడెనని తెలియవలెను. ఆప్రతిపాద్య ప్రతిపాదకరూపమగు బ్రహ్మసందము దెలియబడుచుండగా, ఇహలోకమగుదుగల దేహపుత్రాదులయందు (నేనునాది) యనెడి యభిమానముతోగూడిన ఆధ్యాత్మిక ఆధిభౌతిక ఆధిదైవిక దుఃఖసమూహంబును, పరలోకమందుగల, ఆత్రివిధదుఃఖసమూహంబును, నిశ్శేషముగావిడచి, పురుషుడు సుఖరూపమగు బ్రహ్మమేయగుచున్నాడు.

అవ. బ్రహ్మజ్ఞానము దుఃఖనివృత్తి ఇష్టప్రాప్తులను గలిగించుటకు హేతువైయున్నదనెడిఃషయమై, యనేకశ్రుతిస్మృతివాక్యములు బ్రమాణములుగా నున్నవనిచూపుటకిచ్చయించినవాడగుచు, (బ్రహ్మవేత్త, పరమపదమునుబొందుచున్నాడనియు, ఆత్మవేత్త, దుఃఖమునుదాటుచున్నాడనియు, ఓభగవంతుడవగు సనత్కుమారా, నేను సంసారదుఃఖమునుబొందియున్నాననియు, నన్ను సంసారదుఃఖముయొక్కగట్టును బొందింపజేయుమనెడి యర్థము గల) శ్రుతి బ్రహ్మవిదాప్రోక్షితిపరంశ్రుతం హ్యేవమేవభగవద్బ్రహ్మశేభ్యస రతిశోక మాత్మవిత్, సోఽంభగవశ్శోచామి, తంమాభగవాన్ శోకస్యపారంతరయత్॥ అనెడిశ్రుతివాక్యద్వయార్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మచిత్తృరమాప్నోతి శోకంతరతిచాత్మనిత్॥

రసోబ్రహ్మరసంలబ్ధ్వనదీభవతినాన్యథా॥

౨.

టీ. బ్రహ్మవిత్ = బ్రహ్మ - నిర్గుణపరబ్రహ్మమును, విత్ - ఎరిగినవాడు, పరం-నిరతిశయానందరూపబ్రహ్మమును, ఆప్నోతి- పొందుచున్నాడు. ఆత్మవిత్-ఆత్మభూమశబ్దముచే జెప్పదగినయాత్మను, అనగా దేశకాలవస్తువులచేత

బరిచ్చేదములేని ఆత్మననుట. విత్-విరిగినవాడు, శోకం-తమోమూలమగుసంసారమును, తరతి-దాటుచున్నాడు. అసగా నతిక్రమించుచున్నాడనుట. ౪సం-ఆనందగూపుడగుఆత్మ, రసం-ఆనందరూపమగు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, లిఙ్గా-పొంది, అసగా (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడిజ్ఞానముచేత బొందియనుట. ఆనందీ-అపరిచ్ఛిన్ననిరతిశయసుఖవంతుడు, భవతి - అగుచున్నాడు. అన్యథా-మరియుకసాధనానుష్ఠానముచేత, న- నిరతిశయసుఖవంతుడుగాడు.

తా. బ్రహ్మపేతయగువాడు, నిరతిశయానంద రూపబ్రహ్మమునుబొందుచున్నాడనియు, భూమశబ్దముచేజెప్పబడిన దేశకాలవస్తుపరిచ్ఛేదములేనిఆత్మ పెరిగినవాడు, శోకమును (అసగా తమోమూలసంసారమును) అతిక్రమించుచున్నాడని, పూర్వోక్తశ్రుతులుచెప్పుచున్నవి. ప్ర. ఆయితే, నెడదహరింపబడిన తైత్తిరీయకశ్రుతివాక్యమందు బ్రహ్మజ్ఞానమునకు పరప్రాప్తి హేతుత్వమే చెలియబడుచున్నదిగాని, ఆనందప్రాప్తిహేతుత్వముదేలియబడలేదా? ఉ. ఆత్మైత్తిరీయకశ్రుతియొక్క ప్రకరణాదియందు శ్రు || సత్యంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ, తస్మాద్వా ఏతస్మాద్బ్రహ్మన ఆకాశస్సంఘాతః || అనెడివాక్యమందు బ్రహ్మత్వశబ్దములచేత జెప్పబడిన, ఏయానందరూపఆత్మగలదో, ఆయి యాత్మ, ఆనందరూపబ్రహ్మమును (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడిజ్ఞానముచేత బొంది, అపరిచ్ఛిన్ననిరతిశయసుఖవంతుడుగుచున్నాడని, శ్రు || సోఽనంద, రసగోప్యవాయం లిఙ్గానందీభవతి || అనెడి తైత్తిరీయకశ్రుతివాక్యమేజెప్పుచున్నది. ఈ చెప్పబడిన యర్థమును వ్యతిరేకప్రదర్శనముచేత దృఢీకరించెదను వినుము. బ్రహ్మైక్యైకత్వజ్ఞానమునువిడచి, మరియొకసాధనానుష్ఠానముచేత బురుషుడు నిరతిశయసుఖవంతుడుగాడని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇట్లు అన్వయముఖముచేత ఇష్టప్రాప్తిమఃఖనివృత్తులను బ్రతిపాదించెడివాక్యములంబాపి, ఇప్పుడు, అన్వయవ్యతిరేకములచేత అనర్థవృత్తి బ్రతిపాదించెడి వాక్యద్వయాత్మమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ౧౪॥ పః స్థానం దత్తేన్ద్రియైర్దా స్యాదధిసౌభయః |

కురుతేస్త్రిన్సంతరించదధితేన్ద్రియైర్భవేత్ ||

3.

టీ. యదా-ఏకాలమందు, (యః-ఏమునుడువు) స్వస్థిక్-పరమాత్మయగుతనయందు, ప్రతిస్థానం-సంశయవివర్యయ రాహిత్యముచేత (బ్రహ్మహమస్మి) అనియిష్టుస్థితిని, నిందతే-పొందుచున్నాడో, అథ-అప్పుడే, సః - ఆఖిద్వాంసుడు, అభయః-భయరహితమేక్షగూఢా ద్వియ బ్రహ్మమును బొందినవాడు, సౌఖ్య-అగును. అస్థిక్-ఈప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మమందు, అంతరం-భేదమును,

అనగా నుపాసోపాసకాదిలక్షణముననుట. కురుతేచేత్ - చూచినయెడల, అనగా గల్పించినయెడలననుట. అధ-అప్పుడే, తస్య-ఆ భేదదృష్టిగలవానికి, భయం-సంసారప్రయుక్తదుఃఖము, భవేత్-కలుగును.

తా. ఏకాలమందు ఈముముత్తువు, 'ఈవిద్వదనుభవగమ్యమగునట్టియు, ఇంద్రియములకు అగోచరమగునట్టియు, స్వరూపతచేత స్వకీయత్వరహితమైనట్టియు, శబ్దముచేత పేరులేనట్టియు, ఆధారములేనట్టి, (అనగా స్వమహిమయందున్నట్టి) అద్వితీయబ్రహ్మమందు, భేదములేనట్లు, సంశయవిపర్యయరాహిత్యముచేత, (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడిరూపముగలసిని గురూపదేశాదికముచేత శ్రవణాదికముచేసిపొందుచున్నాడో, బ్రహ్మమునెరిగినవాడు బ్రహ్మమేయగుచున్నాడనిజెప్పెడి, శ్రు|| బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి|| అనెడి శ్రుతిప్రకారము అప్పుడే, ఈవిద్వాంసుడు, భయరహితమోక్షరూపాద్వితీయబ్రహ్మమును, బాంధినవాడగుచున్నాడని, శ్రు|| యదాప్యైవైష ఏతస్మింన్నదృశ్యేనాత్మే నిరుక్తే నిలయనేభయంప్రతిష్ఠాంవిందతే. అధస్తోభయంగతోభవతి|| అనెడి వాక్యము అన్వయముఖముచేత బ్రహ్మజ్ఞానమునకు దుఃఖనివృత్తిహేతుత్వమును దెలుపుచున్నది. మరియు, ఏపురుచుడు, ఏకాలమందు ఈపూర్వోక్తప్రత్యగభిన్నస్కూపందు కొంచెమైననుపాసోపాసకాది లక్షణభేదమును జూచుచున్నాడు. అప్పుడే, యాభేదదృష్టిగలవానికి సంసారప్రయుక్తదుఃఖము గలుగుచున్నాడు. శ్రు|| యదాప్యైవైష ఏతస్మిన్నదరమంతరంకురుతే. అథతస్య భయంభవతి|| అనెడి వాక్యము వ్యతిరేకముఖముచేత బ్రహ్మజ్ఞానమునకు దుఃఖనివృత్తిహేతుత్వమును దెలుపుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. భేదదృష్టిగలవానికి భయముగలుగుచున్నదనెడి ఈయర్థమును దృఢీకరించుటకొరకు, బ్రహ్మైవైష కత్వజ్ఞానరహితులగు వాయ్యాదులకు భయప్రదర్శనపరమగు, శ్రు|| భీష్మాస్తాద్వాతఃపవతే|| అనెడి యిత్యాది మంత్రార్థమునిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో|| వాయుస్సూర్యోవహ్నిరింద్రో మృత్యుర్జన్మాంతరేంతరం|

కృత్యాధర్మంవిజానంతో వ్యస్థాన్ధ్యత్యాచరంతఃపి|| ౪.

టీ. వాయుః-వాయువును, సూర్యః-సూర్యుడును, వహ్నిః- అగ్నియు, ఇంద్రః-ఇంద్రుడును, మృత్యుః-మృత్యువును, జన్మాంతరే-పూర్వజన్మమందు, ధర్మం-ఇష్టాశూరాదిలక్షణమును, విజానంతోపి- జ్ఞానపూర్వకముగాననుష్ఠించినవారైనను, అంతరం-ప్రత్యగ్భ్రహ్మములకుభేదమును, కృత్యా-చేసి, అనగా జూచియునుట. అస్తాత్-ఈబ్రహ్మమువలన, భీత్యా - భయముచేత, అస్మై-

ఈవాయ్యాదిజన్మమందు, చరంతి-తమతమవ్యాపారములయందు సర్వదాప్రవర్తించుచున్నారు. హి-ఇది శ్రుతిప్రసిద్ధమనుట.

తా. జగన్నియోమకత్వముచేతబ్రహ్మస్థులగు. వాయువు, ౨. సూర్యుడు, ౩. అగ్ని, ౪. ఇంద్రుడు, ౫. మృత్యువు, అనెడి ఈపంచదేవతలును, పూర్వజన్మమందు ఇష్టాపూర్తాదిలక్షణముగల ధర్మమును జ్ఞానపూర్వకముగా ననుష్ఠానముజేసినవాడైనను, ప్రత్యేకాత్మబ్రహ్మములకు భేదమునుజూచి, ఈబ్రహ్మమువలనభయముచేత, ఇప్పుడీవాయ్యాదిజన్మమందు, తమతమ వ్యాపారములయందు (సర్వదా) బ్రవర్తించుచున్నారని, శ్రుతిజెప్పచున్నది. ఈప్రకారమే కతశ్రుతియుదునుయమునిచేత, శ్రుతి భయాదస్యాగ్ని-స్థపతిభయాత్ప్రపతిసూర్యః భయాదింద్రశ్చవాయుశ్చమృత్యుర్థావతిపంచమః॥ అని చెప్పబడినదని గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ ఆనందంబ్రహ్మణోవిద్వాన్నవిభేతికుతశ్చన॥

ఏతమేవతపేన్నైషా చింతాకర్మాగ్నిసంభృతా॥

౫.

టీ. (పురుషః) పురుషుడు, బ్రహ్మణః - బ్రహ్మముయొక్క, ఆనందం-స్వరూపభూతానందమును, విద్వాన్-అపరోక్షత్వముచే నెరిగినవాడగుచు, కుతశ్చ-చేసినవలనను, అనగానైహికభయహేతువగు వ్యాధ్యాదికముచేతను పరలోకభయహేతువగు పాపాదికముచేతననుట. నవిభేతి-భయమును బొందడు. కర్మాగ్నిసంభృతా=కర్మ-పుణ్యపాపమనెడి, అగ్ని-అగ్నిచేత, సంభృతా-సంపాదించబడిన, ఏషా-ఈ, అనగా బుద్ధియును జేయనివాడైననునట్టియు బాపము నెందుకుజేసిననునట్టి ఈరూపముగలయనుట. చింతా-చింత, ఏతమేవ-ఈతత్వజ్ఞానినే, సతపేత్-దుఃఖింపజేయబాలను. అనగానజ్ఞానియగువాడుఅకృతాకృతపుణ్యపాపచింతచేత సర్వదా తపింపబడుచుండుననుట.

రా. ప్ర. అయితే, ఈయదాహరింపబడిన, శ్రుతి తరతిశోకమాత్మవిత్॥ అనెడి యిత్యాదివాక్యములయందు బ్రహ్మసంధజ్ఞానమునకు దుఃఖినివృత్తిహేతుత్వము స్పష్టముగాదెలియజడలేదుగదా? డ. పురుషుడు బ్రహ్మముయొక్క స్వరూపభూతానందము నపరోక్షత్వముచే నెరిగినవాడగుచు, విహిక భయహేతువగువ్యాధ్యాదికముచేతనైనను, పరలోకభయహేతువగు పాపాదికముచేతనైననుభయమునుబొందడని, శ్రుతి ఆనందంబ్రహ్మణోవిద్వాన్నవిభేతికుతశ్చన॥అనెడియిత్యాదిశ్రుతిజెప్పచున్నది. ఈశ్రుతియందు (ఆనందంబ్రహ్మణః = బ్రహ్మముయొక్కఆనందమని) బ్రహ్మమునకును ఆనందమునకును జెప్పబడిన భేదము, రాహుపుయొక్కగిరంబనెడి, వాక్యం॥ రాహుశ్శరః॥ ఇత్యాదివాక్యములవలె

సౌపచారికమేగాని, వాస్తవభేదములేదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, తత్వవేత్తకు, పాపాదికమువలన భయములేదనెడి ఈయరము, దేనివలన దెలియబడుచున్నదోచెప్పుము? ఉ. చేయబడినపుణ్యమగ్నివల్ల బురుషునకు దుఃఖపేతువగును. చేయబడినపాపంబు నగ్నివలెబురుషునకు దుఃఖపేతువగును. కనుక, కృతాకృతపాపపుణ్యములచేత సంపాదించబడిన ఈచింత, (అనగాబుణ్యమునుజేయనివాడనైననునట్టియు, పాపము నెందుకుజేసిననునట్టి ఈ రూపము గలచింత) ఈతత్వజ్ఞానినే దుఃఖింపజేయజాలదని, శ్రు || ఏతగ్ంహవావనతపతి. కిమహగ్ంసాధునాకరవం. కిమహంపాపమకరవం|| అనెడి శ్రుతిజెప్పుచున్నది. కృతాకృతపాపపుణ్యచింత, తత్వజ్ఞానినే దుఃఖింపజేయజాలదని చెప్పుటచేత, అజ్ఞానియగువాడు, ఆచింతచేత సర్వదాపరితపింపబడుచున్నాడని తెలియవలెను.

ఆవ. పుణ్యపాపములు రెండును జ్ఞానినితపింపజేయమియందు పేతుప్రదర్శనపరశ్రుతి ద్వయార్థము నిప్పుడుపఠించుచున్నాడు.

శ్లో|| ఏవంవిద్వాక్కర్మణీద్వేహేత్వాత్సాన్మస్మరేత్సదా|

కృతేచకర్మణీస్వాత్మరూపేజ్జైవేవపశ్యతి||

౬.

టీ. విద్వాక్-విద్వాంసుడు, ఏవం-ఈచెప్పబడినప్రకారము, ద్వే-రెండైన, కర్మణీ-పుణ్యపాపములను, హేత్వా-విడచి, సదా-ఎల్లప్పుడును, ఆత్మానం-తానగుపరమాత్మను, స్మరేత్-స్మరించును. కృతే-చేయబడిన, కర్మణీ-పుణ్యపాపములను, ఏవం-ఈవిద్వాంసుడు, స్వాత్మరూపేజ్జైవ-తనరూపముగానే, పశ్యతి-చూచుచున్నాడు. అనగాస్వస్వరూపముకంటె భిన్నముగా బుణ్యపాపములం జూడడనుట.

తా. ఏ యొకానొకపురుషుడు, ఈచెప్పబడినప్రకారము * అనగానేపురుషునియందు నాసూర్యునియందు నన్నిఁకూతములయందునే యాత్మగలడో, యాయాత్మ, ఒక్కడేననెడియర్థముగల, శ్రు|| సయశ్చాయంపురుషేయశ్చసావాదిత్యేసవీకః|| అనెడియిత్యాదిశ్రుతియందు జెప్పబడినప్రకారముగా* విరిగినవాడగుచు, బ్రవర్తించుచున్నాడో, ఆపురుషుడుఈపుణ్యపాపములను రెంటిని విడిచి, బ్రహ్మముకంటె సభిన్నమగు ప్రత్యగాత్మను (సర్వదా) స్మరించునని, శ్రు|| సయసీవవిద్వాసేతే ఆత్మానగ్స్పృణుతే|| అనెడి శ్రుతిజెప్పుచున్నది. అనగానేకారణమువలన పుణ్యపాపములు రెండును మిథ్యయనెడి యనుసంధానముచేత, ఆపుణ్యపాపములు రెండును జ్ఞానిచేయబడినవో, ఆకారణమువలన, ఆపుణ్యపాపమిథ్యచింతయే జ్ఞానికేలేకపోవుచుండగా, ఆపుణ్యపాపమిథ్యతమగు దుఃఖముజ్ఞానికేలేనేలేదని యభిప్రాయము. మరియు, ఈవిద్వాం

నుడు, దేహేంద్రియాదిప్రవర్తనముచేత గలిగిన ఈపూర్వోక్త పుణ్యపాపరూపకర్మములను రెంటిని, * ఇదియంతయు ఆత్మయగుననెడి యర్థము గల, శ్రుతి ఇదగ్గోసర్వంబయదయమాత్మా॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతియందు జెప్పబడినప్రకారము * తనరూపముగా నేజూచుచున్నాడో, ఆకారణమువలన పుణ్యపాపములు రెండును, జ్ఞానికి దుఃఖపేతువులుగావని, శ్రుతి ఉభేష్యైవైవ ఏతే ఆత్మానగ్న్ స్మృణుతే॥ అనెడిశ్రుతి, జెప్పుచున్నది. అనగా జ్ఞాని, బుణ్యపాపములను రెంటిని, తనకంటె నభిన్నముగాజూచుటచేత, ఆపుణ్యపాపములురెండును జ్ఞానికి దుఃఖపేతువులుగావనియం దెలియవలెను.

అవ. హృదయగ్రంథ్యాదినివృత్తినిదెలిపెడి మండకాది శ్రుతిస్థితవాక్యము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ భిద్యతే హృదయగ్రంథిభిద్యంతే సర్వసంశయాః॥

క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ భవ్యే పరావరే॥ 2.

టీ. పరావరే = పర-హిరణ్యగర్భాదిపదంబును, అవరే-హీనముగాగలిగినట్టియు, అనగా హిరణ్యగర్భాదిపదంబుకంటె పరమాత్మరూపము శ్రేష్ఠమైనదనుట. తస్మిన్-ఆపరమాత్మ, భవ్యే సతి - సాక్షాత్కరించబడుచుండగా, అస్య-ఈబ్రహ్మసాక్షాత్కారముగలవానికి, హృదయగ్రంథిః = హృదయ-బుద్ధి యొక్క, గ్రంథిః-గ్రంథి, అనగాబుద్ధికిని చిదాత్మకును గ్రంథివలె దృఢసంక్లేషరూపముగ లిగియుండుటవలన నన్యోన్యభ్యాసమనుట. భిద్యతే-పగులగొట్టుబడుచున్నది. అనగానశించుచున్నదనుట. సర్వసంశయాః-సకలసంశయములును, చిద్యంతే=చైదింపబడుచున్నవి. కర్మాణి-పుణ్యపాపలక్షణముగల సంఘితకర్మములు, క్షీయంతే-వినాశమును బొందుచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే, కల్పకోటిశతములచేత నైనను, ఆనుభవంపబడక కర్మముక్షయించదని చెప్పెడి, శ్లో॥ నాభుక్తంక్షీయతే కర్మకల్పకోటిశతైరపి॥ అనెడి శాస్త్రస్థితివలన ననాదిగా నీసంసారమందు బహుజన్మములవలన సంపాదించబడినట్టియు, తెక్కకుమించినట్టియు, అప్రసిద్ధత్వముచేత ఆత్మత్వముగా ననుసంధానముజేయుటకు యోగ్యములుగానట్టియు, పుణ్యపాపలక్షణముగల కర్మములుండగా, ఆకర్మవిషయమగుచింత, జ్ఞానికిలేకపోవుటెట్లు? ఉ. హిరణ్యగర్భాదిపదముకంటె శ్రేష్ఠమైనట్టి, ఆపరమాత్మ, సాక్షాత్కరింపబడుచుండగా, ఈసాక్షాత్కారముగలవానికి హృదయగ్రంథిభేదింపబడుచున్నదనియు, యథార్థముగా సాక్షాత్కరింపబడిన బ్రహ్మవస్తువునందు సంశయ విపర్యయ విషయత్వము కనబడమివలన ఆత్మ, దేహదులకంటె వ్యతిరిక్తుడగునాకాడో, దేహాది

వ్యతిరిక్తుడైనను కర్తృత్వాదిభర్తయుక్తుడగునోకాడో, ఆత్మకుకర్తృత్వములేక పోయినను, ఆయాత్మకు బ్రహ్మముకంటె భేదముగలదోలేదో, అభేదమైనను ఆబ్రహ్మజ్ఞానము కర్తాదినసితమైనదగుచు ముక్తిసాధనమగునో, లేక, కేవల జ్ఞానము ముక్తిసాధనమగునో * యనెడి ఇత్యాదిసంశయములన్నియు, చీల్చివేయబడుచున్నవనియు, మరియు, కర్మములకు మూలకారణమగు అజ్ఞానమునశించుటచేత, ఫల్యాపాపలక్షణముగల సంఘితకర్మములన్నియు నశించుచున్నవని, శ్రు॥ భిద్యతేహృదయగ్రంథి శ్చిద్యంతేసర్వసంశయాః॥ క్షీయంతేచాస్యకర్తాణితస్త్రిక్షదృష్టేపరావరే॥ అనెడిముండకాదిశ్రుతి స్థితవాక్యము జెప్పుచున్నది. అనగా, నాసంఘితకర్మములు, తమకు మూలకారణమగు అజ్ఞానముతోగూడ, తత్వజ్ఞానముచేత నశించబడుటవలన, జ్ఞానికిచింతనుగలిగించజాలవనియభిప్రాయము. బుద్ధికిని చిదాత్మకును (గ్రంథివలె) దృఢసంశ్లేషరూపముగలిగియుండుటవలన, హృదయగ్రంథియనగా, నన్యోన్య్యాధ్యాసమని యర్థము.

అవ. ముక్తికి కర్తాదిసాధనాంతరమును నిష్కేదించుచు జ్ఞానసాధనత్వమును బ్రతిపాదించెడి, శ్వేతాశ్వతరవాక్యార్థము నిప్పుడు వర్తించుచున్నాడు.

శ్లో॥ తమేవవిద్వానత్యేతి మృత్యుంపంధానచైతరః॥

జ్ఞాత్వాదేవంపాశహానిః క్షీణైశ్శైశ్చజన్మభాక్॥

౮.

టీ. తం-ఆపూర్వోక్తపరమాత్మను, విద్వానేవ- ఎరిగినవాడే, మృత్యుంసంసారమును, అత్యేతి-అతికమించుచున్నాడు. ఇతరః-జ్ఞానముకంటెనితరమగు, అనగాజ్ఞానముతోగూడిన కర్తరూపముగలిగినట్టియైనను, కేవలకర్మరూపముగలిగినట్టియైననుట. పంధా-మార్గము, అనగామోక్షోపాయమనుట. నచ-లేనేలేదు. దేవం-స్వప్రకాశరూపప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మమును, జ్ఞాత్వా-అపరోక్షభావముచేసనుభవించి, (స్థితస్య) ఉండెడివానికి, పాశహానిః-పాశ - కామకోరోధాదిరూప సర్వబంధములయొక్క, హానిః-హానిగలుగుచున్నది. శ్శైశ్చ-పాశశబ్దమే పేరుగలరాగాదులతోటి వ్యసనములు, క్షీణైః- నాశమునుబొందుచుండగా, జన్మభాక్=జన్మ-పరజన్మమును, భాక్-బొందెడివాడు, న-కాదు. అనగా భావిజన్మమునకు హేతువగు కర్తారంభయోగములేమివలన భావిజన్మము జ్ఞానికిలేదనుట.

తా. ప్ర॥ అయితే, శ్రు॥ కుర్వన్నేవేహకర్మాణిజీవీషేచ్ఛతగ్ంసమాః॥ ఏవంత్యయినాన్యథేతోఽస్మిన్కర్మలిప్యతేనరే॥ విద్యాంచావిద్యాంచయస్తద్వేదోభయగ్ంసహ॥ అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్యావిద్యయాఽమృతమన్నతే॥ ఇత్యాదిశ్రుతిలును, శ్లో॥ కర్మజ్ఞైవహిసంసిద్ధిమాస్మీతాజనకాదయః॥ యథాన్నంమథ

సంయుక్తం మధుచాన్వేనసంయుతం! ఏవంతపశ్యవిద్యాచ సంయుక్తంశేషజు
మహత్॥ అనెడి ఇత్యాదిసృతులును జ్ఞానసహితకర్మము ముక్తిహేతువగునని
చెప్పచుండగా, కేవలజ్ఞానము ముక్తిహేతువగునని, యెట్లుచెప్పితిరి? ఉ. నీచే
నుదాహరింపబడినవాక్యమందుగల భేషజశబ్దమునకు, పాపనివృత్తిపరత్వముగ
లిగియుండుటవలనను, సలసిదిశబ్దముచేత జ్ఞానసాధనచిత్తశుద్ధి చెప్పబడుటవ
లనను, విద్యాశబ్దముచేత ఉపాసనము విధింపబడుటవలనను, కర్మము, ముక్తి
సాధనముగా నేరదు. మరియు, బూర్వోక్తపరమాత్మనెరిగినవాడే మృత్యుయుక్త
సంసారము నతిక్రమించుచున్నాడనియు, కేవలజ్ఞానమే ముక్తిసాధనమగునని
యు, జ్ఞానసహితకర్మమైనను, కేవలకర్మమైనను మోక్షమార్గముగాదని, శ్రు॥
తమేవవిద్యానత్యేతిమృత్యుంపంధానచేతరః॥ అనెడిశ్వేతాశ్వతరవాక్యముము
క్తికిజ్ఞానసాధనముతప్ప, మరియుకసాధనములేదని జెప్పచున్నది. ప్ర. ఆయితే,
ఈయదాహరింపబడిన శ్రుతులయందు అన్వయవ్యతిరేకములచేత నిహలోక
మందుబుట్టెడి దుఃఖనివృత్తియే, ప్రాధాన్యముగా చెప్పబడనేగాని, పరలోక
సంబంధదుఃఖనివృత్తి చెప్పబడలేదుగదా? ఉ. పరలోకసంబంధదుఃఖము, ధా
విజన్మపూర్వకముగా గలదగుటవలన, స్వప్రకాశరూప ప్రత్యగభిన్న పరబ్ర
హ్మము నపరోక్షముగా ననుభవించియుండేదివానికి కామక్రోధాది సర్వపా
శములయొక్క హానిగలుగుచున్నదనియు, ఆపాశశబ్దములచే జెప్పదగిన రాగా
దులతోటి వ్యసనములు నశించుచుండగా, ధావిజన్మమునకుహేతువగు కర్మా
రంభయోగములేమివలన, జ్ఞానికిధావిజన్మములేదని, శ్రు॥ జ్ఞాత్వాదేవం సర్వ
పాశావహానిః క్షీణైః క్షేతైర్జన్మమృత్యుప్రహణిః॥ అనెడి శ్వేతాశ్వతరవాక్య
ము, ధావిజన్మసహిత పరలోకసంబంధదుఃఖము జ్ఞానికిలేదని ప్రతిపాదించుచు
న్నది. గనుక, జ్ఞానికినైహికదుఃఖంబు నాముష్మిక దుఃఖంబును లేదని తెలియ
వలెను.

శ్లో॥ దేవంమత్వాహర్షశోకాజహాత్కృతైర్విదైర్యవాః।

నైనంకృతాకృతేఘ్నఘ్నపాపేతామయతఃకవ్చచిత్॥

F.

టీ. ధైర్యవాః-బ్రహ్మచర్యాదిసాధనసంపన్నుడు, దేవం - చిదానం
దాదిలక్షణముగల పరమాత్మను, మత్వా-ఎరిగి, అర్హైర్విద- ఈజన్మమందే, హ
గ శోకా-విషయలాభాలాభనిమిత్తక సుఖదుఃఖములను రెంటిని, జహాతి- విడుచు
చున్నాడు. కృతాకృతేఃకృత-చేయబడినదైనను, ఆకృతే - చేయబడనిదైనను,
ఘ్నఘ్నపాపేఃఘ్నఘ్నమైనను, పాపే - పాపమైనను, కవ్చచిత్- ఎప్పటికిని,
ఏన-ఈజ్ఞానిని, తాపయతః-తపింపజేయునవి, న-కావు.

2. (భా - 3)

తా. ప్ర. అయితే, ఇష్టానిష్టప్రాప్తిపరిహారముకొరకు జ్ఞానులకును బ్ర
 వృ తిగనబడుచుండుటవలన, ఆత్మవేత్తదుఃఖమును తరించుచున్నాడని) పూర్వ
 ముజెప్పబడినఫలము, శాస్త్రముచేత వినబడుచున్నదేగాని యనుభవంపబడు
 చుండలేదుగాదా? ఉ. బ్రహ్మచర్యాదిసాధనసంపన్నుడు షరత్తత్వజ్ఞానముచేత
 చిదానందాదిస్వరూపలక్షణముగల పరమాత్మనపరోక్షముగా నెరిగి, ఈజన్మ
 మందేవిషయలాభార్థాభిమితక సుఖదుఃఖములను నిడుచుచున్నాడని, శ్రు
 అధ్యాత్మయోగాగ్నిగమేనదేవం మత్వాధీరోహ్నోకాజహాతి॥ అనెడి కఠశ్రుతి
 వాక్యము దృఢాపరోక్షజ్ఞానులకు ఇష్టానిష్టప్రాప్తిపరిహారముకొరకు బ్రవృత్తిలే
 డని ప్రతిపాదించుచున్నది. కనుక, ఆత్మవేత్త దుఃఖమును తరించుచున్నాడని
 చెప్పబడిన ఫలమునుభవసిద్ధమేయగును. మరియు, పూర్వము అయిదవశ్లోకమం
 దుజెప్పబడిన యర్థమందు విశేషమునుజెప్పెడి యాజ్ఞావల్క్య బ్రాహ్మణవాక్య
 ముగలదు. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. పూర్వమైదవశ్లోకమందు జేయబడనిపుణ్యం
 బును, చేయబడినపాపమును, జ్ఞానికి తాపహేతువులుగావని చెప్పబడెను. ఈ
 యర్థమందువిశేషమేమనగా జేయబడినపుణ్యమైనను జేయబడని పుణ్యమైనను,
 చేయబడనిపాపమైనను చేయబడినపాపమైనను, జ్ఞానికితాపహేతువు గాజాల
 దని, శ్రు నైసంకృతాకృతేతపతేతి॥ అనియిట్లు యాజ్ఞావల్క్య బ్రాహ్మణవా
 క్యము జెప్పచున్నది. ఈయర్థమెట్లనగా, తాపముననది, చిత్తవికార భేదమగు
 ను. కనుక, పుణ్యము జేయబడినదగుచు సుఖలక్షణముగలవికారమును గలుగజే
 యుచున్నది. మరియునాపుణ్యము జేయబడినదగుచు దుఃఖలక్షణముగల వికార
 మును గలుగజేయుచున్నది. అందుకువిపరీతముగా, పాపముజేయబడినదగుచు
 సుఖలక్షణముగల వికారమునుగలుగజేయుచున్నది. మరియు నాపాపముజేయ
 బడినదగుచు దుఃఖలక్షణముగల వికారమును గలుగజేయుచున్నది. జ్ఞాసికో,
 నేనవిక్రియబ్రహ్మరూపుడననెడి తత్వజ్ఞానముండుటచేత బూర్వోక్తద్వీపీధవి
 కారహేతువు తప్పటికిని గలుగజాలవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఇత్యాదిశ్రుతయోబహ్వ్యోపురాణైస్సన్నిభిస్సహ॥

బ్రహ్మజ్ఞానేననర్థహరి మానందంచాప్యఘోషయత్॥ ౧౦.

టీ. బహ్వ్యో-అనేకములగు, ఇత్యాదిశ్రుతయః - ఇత్యాదిశ్రుతులు, పు
 రాణైః-పురాణములతోటియు, స్సన్నిభిస్సహ-స్సన్నితులతోగూడ, అనగా శ్రు
 తిస్సన్నిభిపురాణములనుట. బ్రహ్మజ్ఞానే-బ్రహ్మజ్ఞానమందు, అనర్థహరి=అన
 ర్థ-దుఃఖముయొక్క, హరిని-నివృత్తినియు, ఆనందంచాపి-ఆనందంబును, అఘో
 షయత్-ఘోషించుచున్నవి. అనగా బ్రహ్మజ్ఞానముచేత దుఃఖనివృత్త్యానంద

ప్రాప్తులుగలుగుచున్నవని ఘోషించుచున్నవనుట.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మజ్ఞానముచేత దుఃఖనివృత్త్యానందప్రాప్తులుగలుగుచున్నవనిచెప్పటకు, ఈయుదాహరింపబడిన వాక్యములుతప్ప, ఇతరవాక్యములులేవాదేమి? ఉ. శ్రు. ఇహచేదవేదీదధనత్యమస్తి నచేదిహవేదీస్సమాతీ. విసష్టిః. యఏతద్విదురమృతాస్తే భవంత్యధేతరే దుఃఖమేవోపయంతి. తద్యో. యోదేవానాం ప్రత్యబుభ్యతసపితదభవతేనిచాయ్యతలమృత్యుముఖాత్ప్రముచ్యతే॥ అనెడియిత్యాదిశ్రుతులును, తననుసర్వభూతములయందున్న వానినిగాను, తనయందుసర్వభూతములున్నవనియుం జూచుచు, స్వారాజ్యమునుబొందుచున్నాడని, శ్లో॥ సర్వభూతసమాత్మానంసర్వభూతానిచాత్మని॥ సంపశ్యన్నాత్మయాజ్ఞేసాస్వారాజ్యమధిగచ్ఛతి॥ అనెడి యిత్యాదిస్మృతులును, మరియు, క్షేత్రజ్ఞానకు పరమాత్మజ్ఞానమువలన పరమపదము గలుగుచున్నదని చెప్పెడి, శ్లో॥ క్షేత్రజ్ఞస్యాత్మవిజ్ఞానాద్విశుద్ధిఃపరమామతా॥ అనెడి యిత్యాదిపురాణవాక్యములన్నియుం బ్రమాణములగును. ప్ర. అయితే, ఈయుదాహరింపబడిన శ్రుతిస్మృతిపురాణవాక్యములకు తాత్పర్యమేమి? ఉ. ఈయుదాహరింపబడిన శ్రుతిస్మృతిపురాణవాక్యములన్నియు, బ్రహ్మజ్ఞానముచేత దుఃఖనివృత్తియగుననియు, ఆనందముగలుగుననియు ఘోషించుచున్నవి.

అవ. ఆనందభేదదర్శనపూర్వకముగా బ్రహ్మసంపదవివేచనమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆనందస్త్రిధోబ్రహ్మసందోవిద్యాసుఖంతథా॥

విషయానందఇత్యాదౌబ్రహ్మసందోవిచ్యతే॥ ౧౧.

టీ. ఆనందః-ఆనందము, బ్రహ్మసందః-బ్రహ్మసందమనియు, విద్యాసుఖం-విద్యాసందమనియు, తథా-అప్రకారము, విషయానందఇతి-విషయానందమనియు, త్రివిధః-మూడువిధములుగలదగును. ఆదౌ-మొదట, అనగాసధ్యాయత్రయముచేసనుట. బ్రహ్మసందః-బ్రహ్మసందము, వివిచ్యతే-విభజించిచూపబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మసందమని చెప్పటచేత, ఆనందపదమునకు బ్రహ్మపదముతోటి విశేషణమువలన మరియొక యానందము గలదని తెలియబడుచున్నది. గనుక, ఆయానందంబెన్నివిధములంగలదో, యెటువంటిదోచెప్పుము? ఉ. ఆయానందమును, ౧. బ్రహ్మసందమనియు, ౨. విద్యాసందమనియు, ౩. విషయానందమనియు, నిట్లుత్రివిధముగాదెలియవలెను. ఆయానందత్రయమందు, విద్యాసందవిషయానందములకు రెంటికినిబ్రహ్మసందము మూలమగు

టవలన, ఆబ్రహ్మనందము మొదటిమాడధ్యాయములచేత విభజించిచూడబడుచున్నది.

అవ. అందుమొదట, తైత్తిరీయశ్రుతి పర్యాయోచనముజేయుచుండగానానందరూపబ్రహ్మము తెలియబడుచున్నదనెడి యభిప్రాయముతోటి, భృగువల్లియొక్కయ్యమును సంక్షేపముచే నిప్పుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ భృగుఃపుత్రఃపితృశ్శుత్యా వరుణాద్భ్రహ్మలక్షణం |

అన్నప్రాణమనోబుద్ధీం స్యక్త్వానందంవిజగ్నీవాః॥ ౧౨.

టీ. భృగుః-భృగువనెడిపేరుగల, పుత్రః-పుత్రుడు, వరుణాత్-వరుణుడనెడిపేరుగల, పితృః-తండ్రివలన, బ్రహ్మలక్షణం-బ్రహ్మస్వరూపమును, శ్రుత్యా-నిని, అన్నప్రాణమనోబుద్ధీః-అన్న-అన్నమయకోశంబును, ప్రాణ-ప్రాణమయకోశంబును, మనః-మనోమయకోశంబును, బుద్ధీః - విజ్ఞానమయకోశంబును, త్యక్త్వా-విడచి, అనగానాకోశములకు బ్రహ్మత్వములేదని నిశ్చయించియునుట. ఆనందం-వింబరూపమగు ఆనందమును, విజగ్నీవాః - బ్రహ్మత్వముచే నెరిగినవాడాయెను.

తా. భృగువనెడిపేరుగలపుత్రుడు, వరుణుడనెడిపేరుగల తండ్రివలన, ఏయానందమువలన ఈభూతములన్నియుంబుట్టుచున్నవో, అట్లుబుట్టిన భూతములు ఏయానందముచేత జీవించుచున్నవో, సుషుప్తికాలమందు ఏయానందమందు లయించుచున్నవో, ఆయానందమును విచారింపుట కిచ్చయింపుమనియు, అదియేబ్రహ్మమనియుంజెప్పెడి, శ్రు || యతోవా ఇమానిభూతానిజాయంతే యేనఽతానిజీవంతి. యత్ప్రియంత్యభిసంగిశంతి, తద్విజ్ఞానస్వత్స్యతద్భ్రహ్మ || అనియట్లు బ్రహ్మరూపమునువిని, అన్నమయాదికోశములయందు, ఆబ్రహ్మలక్షణముసంభరింపమిచేత ఆకోశములకు బ్రహ్మత్వములేదనినిశ్చయించి, ఆనందమయకోశమందు పంచమావయవత్వముచేత, శ్రు || బ్రహ్మపుచ్చంప్రతిష్ఠా || అనెడిశ్రుతివలనవివరబడుచుండెడి వింబభూతమగు ఆనందమునుబ్రహ్మలక్షణయోజనతోటి బ్రహ్మత్వముచేనెరిగినవాడాయెను. అనగా నాయానందవింబమునకు బ్రహ్మత్వమును నిశ్చయించెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఆయోజనాప్రకారమునుజూపెడి వాక్యార్థము నిప్పుడుపఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆనందాదేవభూతాని జాణం తే శేనజీవనం |

తేషాంలయశ్చతత్రాతో బ్రహ్మనందోనసంశయః॥ ౧౩.

టీ. భూతాని-ప్రాణులు, ఆనందాదేవ-గ్రామ్యధర్మ నిమిత్తకానందమువలననే, జాయంతే-పుట్టుచున్నవి. తేన-విషయభోగాదినిమిత్తకమగు నాయా

నందముచేత, జీవనం-జీవనమును, (ప్రాప్నువంతి) బొందుచున్నవి. ఆనగా జీవించుచున్నవనుట. తేనాల-ఆప్రాణులకు, లయశ్చ-లయంబును, తత్ర - ఆయానందమందగును. ఆనగా సుషుప్తికాలసంబంధమగు స్వరూపభూతానందమందే యగుననుట. అతః-ఆకారణమువలన, ఆనందః-ఆనందము, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమగును. సంశయః-సంశయము, న-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆనందబింబమందు బ్రహ్మలక్షణముగలదని యెట్లు తెలిసికొనెనో చెప్పుము? ఉ. గ్రామ్యధర్మనిమిత్తకమగు ఆయానందముచేతనే ప్రాణులుబుట్టుచున్నవనియు, విషయభోగాదినిమిత్తకమగు ఆయానందముచేతనే ప్రాణులుజీవించుచున్నవనియు, మరియు, ఆప్రాణులయొక్క లయంబును సుషుప్తికాలసంబంధమగు స్వరూపభూతానందమందే గలుగుచున్నదని చెప్పెడి, శ్రుతి ఆనందాద్ధేయ విల్పిమానిభూతానిబాయంతే, ఆనందేనజాతానిజీవంతి, ఆనందంప్రయంత్యభిసంవిశంతి। అనెడియిత్యాదివాక్యమువలన ఆభ్యుగ్రువు విచారించి, యాయానందబింబమునకు బ్రహ్మత్వమునునిశ్చయించినవాడాయెనని తెలియవలెను. సుషుప్తియందానందానుభవముకంటె నితరానుభవంజననికని తేనికారణమువలన నానందము బ్రహ్మమేయగుననియు, ఈసామప్రాసంధానుభవము సర్వానుభవస్థిమగుటవలన, ఈయర్థమందు సంశయముజేయదగదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు, తైత్తిరీయశ్రుతిపర్యాయలోచనచేత బ్రహ్మమునకు ఆనందరూపత్వమునుజూపి, ఛాందోగ్యశ్రుతిపర్యాయలోచనచేత నానందరూపత్వమును జూపుట కిచ్చయించినవాడగుచు, ససత్కుచారనారదసంవాదరూపమగు సప్తమాధ్యాయమంగుండెడి భూమరూపబ్రహ్మమును ప్రతిపాదించెడి వాక్యార్థమునిప్పుడు సంక్షేపముచే జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ భూతోస్మిత్రైపురాధూమాత్రిపుటీప్రళయేహి నాత్ ।

జ్ఞాత్యజ్ఞానజ్ఞేయరూపాత్రిపుటీప్రళయేహి నాత్ ॥

౧౪.

టీ. భూతోత్పత్తేః-భూత-ఆకాశాదిభూతతత్కార్యములయొక్క, ఉత్పత్తేః-ఉత్పత్తికంటె, పురా-పూర్వము, త్రిపుటీదైవతవర్జనాత్=త్రిపుటీ-జ్ఞాత్యజ్ఞానజ్ఞేయరూపమనెడి, ద్వైత-ద్వైతముయొక్క, వర్జనాత్-తేమివలన, భూమాదేశకాలవస్తుపులవలన పరిచ్ఛేదములేనిపరమాత్మ, (ఆసీత్) ఉండెను. ప్రళయే-ప్రళయకాలమందు, జ్ఞాత్యజ్ఞానజ్ఞేయరూపా - జ్ఞాత్యజ్ఞానజ్ఞేయరూపమగు, త్రిపుటీ-త్రిపుటి, అనగాజ్ఞాత్యజ్ఞానజ్ఞేయములనెడి మూడొకరములుగల ద్వైతమనుట. నో-లేదు. హి-ఈయర్థము సర్వవేదాంతసమ్మతమనుట.

తా. ఏపరమాత్మయలనన్యముబాడబడదో, అన్యముపినబడదో, అన్యమెరుగబడదో, అపరమాత్మ ఘామశబ్దముచేత జెప్పదగిన దగుననెడి యర్థముగల, శ్రుతియత్రనాన్యత్వశ్యతి నాన్యచ్ఛ్రవణోతి నాన్యద్విజానాతినభూమా అనెడి ఛాందోగ్యశ్రుతి, జెప్పచున్నది. కనుక, ఆకాశాదిభూతములును, ఆభూతకార్యములగు జరాయుజాపడజాదిచతుర్విధశరీరములును బుట్టుటకంటె బూర్వము (అనగా సృష్టికిబూర్వమందు, జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములనెడి మూడాకారములుగల త్రిపుటియనెడిదైత్యమతేమివలన, న్యాయం॥ భావానయనే ద్రవ్యానయనం॥ అనెడిన్యాయముచేత, దేశమువల్లనైనను కాలమువల్లనైనను వస్తువువల్లనైనను పరిచ్ఛేదభూత్యమగుభూమశబ్దముచేజెప్పదగిన పరమాత్మయే యుండెను. మరియు, చెప్పబోయెడిజ్ఞాత్రాదిరూపముగలత్రిపుటి, ప్రళయకాలమందులేదనెడి ఈవిషయము, సర్వవేదాంతసమ్మతమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, జ్ఞాత్రాదిస్వరూపమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానమయ ఉత్పన్నో జ్ఞాతా జ్ఞానంమనోమయః॥

జ్ఞేయాశ్చబ్దాదయోనైతత్త్వయముత్పత్తిఃపురా॥ ౧౫.

టీ. ఉత్పన్నః-పరమాత్మవలనబుట్టిన, విజ్ఞానమయః - విజ్ఞానమయకోశము, అనగా బుద్ధ్యపాథికజీవుడనుట. జ్ఞాతా-ఎరిగెడివాడగును. మనోమయః-మనోమయకోశము, అనగామనస్సునందు బ్రతిబింబరూపమునుబొంది మనోమయశబ్దముచే జెప్పదగిన చైతన్యమనుట. జ్ఞానం-జ్ఞానమగును. శబ్దాదయః- శబ్దస్మర్మరూపరసగంధములదును, జ్ఞేయాః - తెలియదగినవగును. ఏతత్ - ఈ, త్రయం-మూడు, ఉత్పత్తిః-పుట్టుటకంటె, పురా-పూర్వము, న-లేవు. అనగా నీమూడును కార్యములగుటవలననుత్పత్తికంటె బూర్వము కారణవ్యతిరేకముగాలేవనుట.

తా. పరమాత్మవలనబుట్టిన బుద్ధ్యపాథికజీవుడు (అనగా విజ్ఞానమయకోశము) ౧. జ్ఞాతయగును. మరియు, మనస్సునందు బ్రతిబింబరూపమునుబొంది మనోమయకోశశబ్దముచే జెప్పదగినచైతన్యము, ౨. జ్ఞానమగును. మరియు, ప్రసిద్ధములగు శబ్దస్మర్మరూపరసగంధములనెడి విషయములైదును, ౩. జ్ఞేయములగును. ఈమూడును కార్యమగుటవలన ఉత్పత్తికంటె బూర్వము, కారణవ్యతిరేకముగా లేవనితెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ఫలితమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ త్రయాభావేతునిర్దైవతః పూర్ణఏవానుభూయతే॥

సమాధిసుప్తియూర్చాసు పూర్ణస్సప్తక్షిప్తపురాతథా॥ ౧౬.

టీ. సమాధిసుషుప్తిమూర్చాసు=సమాధి- సమాధియందును, సుషుప్తి-సుషుప్తియందును, మూర్చాసు-మూర్చయందును, త్రయాభావేనతితు= త్రయ-జ్ఞాతాదిత్రయముయొక్క, ఆభావేనతితు-ఆభావమగుచుండగానో, అనగా జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములుమాడును లేకపోవుచుండగానోయనుట. నిద్రైవ్రతః - దైవ్రతములేని, పూర్ణవివ-పరిపూర్ణుడగు ఆత్మయే, అనుభూయతే - అనుభవించబడుచున్నాడు. తథా-ఆప్రకారము, సృష్టే-సృష్టికంటె, ప్రరా-పూర్వము, పూర్ణః-ఆత్మపరిపూర్ణత్వము గలవాడగును.

తా. సమాధిసుషుప్తిమూర్చావస్థలయందు, జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములుమాడును లేకపోవుచుండగా, దైవ్రతరహితుడగు పూర్ణుడైనఆత్మయే, అనుభవించబడుచున్నాడు. అనగా సమాధిసుషుప్తిమూర్చలయందుండిలేచినవానికి, దైవ్రతముకనబడలేదనెడిస్మరణముదప్పు, మరియొకటి సంభవించమిచేత, ఆసుషుప్త్యాదికముననుభవించినవానికి అదైవ్రతసిద్ధిగలిగియున్నది. ఇచ్చట, విద్యదనుభవమునుబాపుటకొరకు, సమాధి, గ్రహింపబడెననియు, సర్వజ్ఞానుభవమును దెలిపెడికొరకు సుషుప్తిమూర్చలురెండును గ్రహించబడినవని తెలియవలెను. ప్ర. సరి. సమాధిసుషుప్తిమూర్చలయందు అదైవ్రతసిద్ధి గలుగుగాక. ప్రకృతమందు లాభమేమి? డి. ఏప్రకారముగా సుషుప్త్యాదికమందు పరిచ్ఛేదమును గలిగించెడి దైవ్రతములేమివలన, ఆత్మ, పరిపూర్ణుడాయెనో, ఆప్రకారముగా సృష్టికి బూర్వమందును పరిచ్ఛేదమునుగలిగించెడి దైవ్రతములేమివలన ఆత్మ, పరిపూర్ణుడగునని తెలియవలెను.

అవ. బ్రహ్మమునకు పూర్ణత్వముగలిగినను ఆనందరూపత్వమందులాభమేమనెడి శంకజేసికొని, అన్వయవ్యతిరేకములచేత భూమశబ్దవాచ్యుడగు పరమాత్మకు సుఖరూపత్వమునుబాపెడి వాక్యార్థము నిస్పృహ పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యోధూమాససుఖంస'త్వే సుఖంప్రేధాఽభేదని

సంతు-మారంపా'హం నారదాయాఃశోకేనే॥ ౧౭.

టీ.యః-ఏ, ధూమా-పరిచ్ఛేదము లేనిపరమాత్మగలడో, సః - ఆపరమాత్మ, సుఖం-ఆనందమగును. అనగా నద్వితీయవస్తువునందు దుఃఖపేతువులేమివలన సుఖరూపుడేయగుననుట. ప్రేధానిభేదని=ప్రేధా - త్రివిధమగు, విభేదని-భేదముగల, అనగా జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయరూపముగలయనుట. ఆత్మే-పరిచ్ఛిన్నవస్తువునందు, అనగా దైవ్రతమందనుట. సుఖం-సుఖము, న-లేదు. ఏవం-ఈప్రకారము, సనత్కుమారః-సనత్కుమారుడనెడిదేవస్సుని, అతిశోకినే - అధికదుఃఖముగల, నారదాయ-శమ్ముడైన నారదమునికొరకు, ప్రాహ-చెప్పెను.

తా. పూర్వోక్త భూమశ్చైవాచ్యుడగు, ఏయఖండ పరమాత్మగణదో, ఆయద్విశీయ పరమాత్మయందు దుఃఖపేతువులేనందున, ఆయఖండపరమాత్మ, సుఖరూపుడేయగుననియు, జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములనెడి త్రివిధభేదముగల పరిచ్ఛిన్నవస్తువునందు (అనగా నైవృతమ నెడిఖండవస్తువునందు,) సుఖములేదని, ఈప్రకారము సనత్కుమారుడ నెడిగురుడు, శిష్యుడైన నారదునికొరకు చెప్పినట్లు, శ్రు॥ యోతైభూమాతత్పుఖంసాత్పేసుఖమస్తి॥ అనెడి ఛాందోగ్య శ్రుతియందు విసబడుచున్నది. ప్ర. అయితే, నారదుడు శిష్యుడగుటకు గారణమేమి? ఉ. ఆనారదుడు అధికదుఃఖముగలవాడై, సనత్కుమారునకు శిష్యుడాయెనని తెలియవలెను.

అవ. ఆనారదున కధికదుఃఖముగలుగుటకు గారణమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సపురాణాః పంచవేదాః శాస్త్రాణివివిధానిచ।

జ్ఞాత్యాప్యనాత్మపిత్రేవైన నారదోతిశుశోచహ॥ ౧౮.

టీ. నారదః-నారదుడు, సపురాణాః - పురాణములతోగూడి వర్ణించుచుండెడి, పంచవేదాః- పంచవేదములను, వివిధాని - నానావిధములగు, శాస్త్రాణిచ-తర్కవ్యాకరణాదిశాస్త్రములను, జ్ఞాత్యాపి- తెలిసియు, అనాత్మపిత్రేవైన- ఆత్మజ్ఞానములేమిచేత, అతిశుశోచహ - అతిశయముగా దుఃఖమును బొందినవాడాయెను.

తా. ఆనారదుడు, సర్వపురాణములను పంచవేదములను, తర్కవ్యాకరణాది నానావిధశాస్త్రములందెలిసియు, ఆత్మజ్ఞానములేనికారణముచేత అధికదుఃఖమును బొందినవాడాయెను.

శ్లో॥ వేదాభ్యాసాత్పురాతాపత్రయమాత్రేణశోకితా।

పశ్చాత్తప్త్యాసవిస్మారభంగగర్వైశ్చశోకితా॥ ౧౯.

టీ. వేదాభ్యాసాత్= వేద-వేదములను, అభ్యాసాత్ - అభ్యసించుటకంటె, పురా-పూర్వము, తాపత్రయమాత్రేణ- ఆధ్యాత్మికాధిభౌతికాధి దైవికములనెడి తాపత్రయమాత్రముచేత, శోకితా-దుఃఖిత్వము, (ఆసీత్) ఉండెను. పశ్చాత్తు-పిమ్మటనో, అభ్యాసవిస్మారభంగగర్వైశ్చ-అభ్యాస-పాతాద్యవర్తనముచేతను, విస్మార-పరిచినదానినిమరచుటచేతను, భంగ- తనకంటె-సధికునిచేత తిరస్కారమునుపొందుటచేతను, గర్వైశ్చ- న్యూనదర్శనమువలన సాధిక్యబుద్ధిచేతను, శోకితా - దుఃఖిత్వముగలిగెను.

తా. ప్ర. అయితే, వేదశాస్త్రవిషయకజ్ఞానము, దుఃఖమును నివరింపజేయునదియగుననెడి ప్రసిద్ధిగలిగియుండగా, అట్టివేదశాస్త్రవిషయకజ్ఞానము,

అధికదుఃఖపాతువెట్లుగును? ఉ. ఆనారదుడు, వేదముల నభ్యసించకమునుపు, ౧. ఆధ్యాత్మికము, ౨. ఆధిభౌతికము, ౩. ఆధిదైవికమనెడి, లక్షణముగలతాపత్రయముచేతనే, దుఃఖముగలవాడాయెను. అటుపిమ్మటనో, ౧. వేదపాఠాద్యావగ్రసముచేతను, ౨. పతింపబడినదానిని మరచుటచేతను, ౩. తనకంటె నధికునిచేత తిరస్కారమునుబొందుటచేతను, ౪. హినునిజాచుటవలన తనకాధిక్యబుద్ధిగలుగుటచేతను (అనగాగర్వముచేతననుట) ఈకారణములచేత దుఃఖవంతుడాయెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సోహంవిద్వన్ప్రశోచామిశోకపారంసయాద్యమాం॥

ఇత్యుక్తస్సుఖమేవాస్య పారమిత్యభ్యధాదృషిం॥ ౨౦.

టీ. హేవిద్యక్ష-ఓసనత్కుమారా, సోహం-ఆనేను, ప్రశోచామి-ఆనాత్మనిత్యముచే మిక్కిలిగాబరితపించుచున్నాను. అద్య-ఇప్పుడు, మాం-నన్ను, శోకపారం-శోక-సంసారదుఃఖసముద్రముయొక్క, పారం- అవతలిగట్టును గురించి, నయ-బొందింపును. ఇతి-ఈప్రకారము, ఉక్తస్కు-చెప్పబడినవాడగుచు, ఋషి-సనత్కుమారుడు, అస్య - ఈసంసారదుఃఖ సముద్రమునకు, పారం-గట్టు, సుఖమేవ-సుఖరూపబ్రహ్మమేయగునని, అభ్యధాత్-చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రకారముగా సర్వజ్ఞుడైన నారదునకును ఆదిదుఃఖిత్యముగలిగెనని దేనివలనదెలియబడుచున్నదో చెప్పము? ఉ. ఓమహాత్ముడవగు సనత్కుమారా, సకలవేదశాస్త్రములంజదివిసట్టి యానేను, ఆత్మజ్ఞానములేమీచేత మిక్కిలిగాబరితపించుచున్నానని, శ్రు॥ సోహంభగవశ్శోచామి॥ అనియిట్లు నారదుడుచెప్పకొని, ఆనన్నుసంసారదుఃఖసముద్రముయొక్కగట్టును, ఆత్మజ్ఞానమనెడితెప్పచేత బొందింపజేసి కృతార్థబుద్ధిని గలిగింపునని, శ్రు॥ తంచూభగవాన్శోకస్య పారంతారయతు॥ అనియిట్లు నారదుడు దుఃఖనివృత్త్యపాయమునడుగగా, అప్పుడు సనత్కుమారుడు భూమశేషముచే జెప్పదగిన సుఖరూపబ్రహ్మమే యెరుగబడుచున్నదగుచు దుఃఖివృత్త్యపాయమగునని, శ్రు॥ సుఖంత్వేవవిజ్ఞానీతవ్యం॥ అనెడి వాక్యము మొదలుకొని, ఉత్తరగ్రంథ సందర్భముచేత జెప్పబడినట్లు, ఛాందోగ్య శ్రుతియందు గల సప్తమాధ్యాయమందు వినబడుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సుఖంవైషయికంశ్రేయోక సహస్రేణాప్యతత్వతః॥

దుఃఖమేవేతిమత్వాహనాల్పేస్త్రిసుఖమిత్యసా॥ ౨౧.

టీ. అసౌ-ఈసనత్కుమారుడు, వైషయికం - విషయములవల్ల గలిగెడి, సుఖం-సుఖము, శోకసహస్రేణ-శోక-దుఃఖములయొక్క, సహస్రేణ-సహస్ర

ముచేత, అవ్యతత్వతః-పాదగబడుటవలన, అనగాకూడియుండుటచేత ననుట. దుఃఖమేషా-దుఃఖమును గాదలచి, అల్ప-ద్వైతమందు, సుఖం- సుఖము, నేతి-లేదని, ఆహ-చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే, శ్రీపుష్పాదులవలన గలిగెడి సుఖము లనేకములుండగా, ద్వైతమందు సుఖము లేదని చెప్పట, యుక్తమెట్లగును? ఉ. శ్రీపుష్పాది విషయములవలన గలిగెడి సుఖము, అనేకదుఃఖములతో గూడియుండుటచేత, విషమతోగూడియుండెడియన్నము బహుదుఃఖరూపత్వమును గలిగియున్నట్లు, ఆ శ్రీపుష్పాది జన్యవిషయ సుఖంబును బహుదుఃఖరూపమునుగా నిశ్చయించి, ద్వైతమందు సుఖము లేదని ససత్కుమారుడు బెప్పినవాడాయెను.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది, ద్వైతమందు సుఖాధావము సంకరించి, అద్వైతమందు నా సుఖాధావమునా శంకించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నను ద్వైతే సుఖం మాధూద ద్వైతే వ్యస్తి నో సుఖం |

అస్తి చేదు పలభ్యే తతథా చ త్రిపుటి భవేత్ ||

౨౨.

టీ. నను-ఓయీ, ద్వైతే-ద్వైతమందు, సుఖం-సుఖము, మాభూత్-లేక పోవుగాక. అద్వైతేపి-అద్వైతమందును, సుఖం-సుఖము, నో-అస్తి-లేదు. అస్తి చేత్-ఉన్నయెడల, ఉపలభ్యే-పొందబడవలెను. అనగా ననుభవింపబడవలెనుట. తథాచ-అట్లునుభవింపబడుచుండగా, త్రిపుటి-త్రిపుటి, అనగా జ్ఞాతృ జ్ఞానజ్ఞేయరూపమునుట. భవేత్ - ఉండును.

తా. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, ద్వైతమందు సుఖము లేకపోయినం బోనిమ్ము. ఆ సుఖము అద్వైతమందును లేదు. అద్వైతమందు సుఖమున్నయెడల అనుభవింపబడవలెను. అనుభవింపబడమిచేత, అద్వైతమందు సుఖము లేదని చెప్పటకు, అనుభవము లేకపోవుటయే ప్రమాణమగును. మరియు, అద్వైతమందు సుఖమునుభవింపబడుచున్నదని యంటివేని, అట్లునుభవింపబడుచుండగా, జ్ఞాతృ జ్ఞానజ్ఞేయరూపమగు త్రిపుటి (అనగా ద్వైతము) ఉండుటచేత అద్వైతహానియగును. అనగా ననుభవమునకు అనుభవించెడివానితోటియు, అనుభవింపదగినదానితోటియు అపేక్షగలిగియుండుటవలన, అద్వైతహానిగలుగునని పూర్వవాది యాక్షేపించెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఇందుకు సిద్ధాంతి, సమాధానమును బెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ మాస్త్యద్వైతే సుఖంకింతు సుఖమద్వైతమేవహి |

కిం మానమితి చేన్నాస్తీహానాకాంతౌస్వయం ప్రభే ||

౨౩.

టీ. అద్వైతే-అద్వైతమందు, సుఖం-అనందము, మాస్త్య-లేకపోవుగా

క. కింతు-మరియేమనగా, అద్వైతమేవహి-అద్వైతమే, సుఖం-ఆనందమగును. మానం-ప్రమాణము, కిమితిచేత్-ఎద్దియనియంటివేని, స్వయంప్రభే-స్వప్రకాశమానవస్తువునందు, మానాకాంతో-ప్రమాణప్రశ్నము, నాస్తే-లేదు.

తా. ఓచూర్వవాదీ, నీవుజెప్పినప్రకారము, అద్వైతముసుఖమున కాధారమైనదికాకపోవుగాక. ప్ర. అయితే, అద్వైతముసుఖమున కాధారముగామి కిగారణమేమి? ఉ. ఏకారణముచేత అద్వైతమేసుఖమగునో, ఆకారణముచేత అద్వైతము సుఖాధికరణము. (అనగాసుఖమున కాధారమైనది) గాదనితెలియవలెను. ప్ర. అయితే, అద్వైతమేసుఖమనుటయందు ప్రమాణమేమి? ఉ. స్వయముగా బ్రకాశించుచుండెడి వస్తువునందు ప్రమాణాపేక్షలేదు. ఆనగా ననువాదపూర్వకముగా నాయద్వైతమునకు స్వప్రకాశత్వము గలిగియుండుటవలన, ప్రమాణప్రశ్నమే యుక్తముగాదని యభిప్రాయము. అనువాదమనగా నాకప్రమాణముచే నాకచోటజెప్పబడినదానిని మరియొకచోట మరిలజెప్పట.

శ్లో॥ స్వప్రభత్వేభవద్వాక్యం మానందస్సాద్యవానిదం।

అద్వైతసుఖపేత్యాస్త్మిన్నుఖంనాస్తీతిభాషసే॥ ౨౪.

టీ. యస్మాత్-ఏకారణమువలన, భవాత్-నీవు, ఇదం-ఈ, అద్వైతం-అద్వైతరూపమును, ఆఘ్యపేత్య-అంగీకరించి, అస్మిత్-ఈయద్వైతమందు, సుఖం-సుఖము, నాస్తీతి-లేదని, భాషసే-సంభాషించుచున్నావో, (తస్మాత్) ఆకారణమువలన, స్వప్రభత్వే-స్వప్రకాశత్వమందు, భవద్వాక్యం=భవత్-నీయొక్క, వాక్యం-వాక్యము, మానం-ప్రమాణమగును.

తా. ప్ర. అయితే, అద్వైతమునకు స్వప్రకాశరూపత్వమందు ప్రమాణమేమి? ఉ. నీవాక్యమే ప్రమాణమగును. ప్ర. నావాక్యమెద్ది? ఉ. ఏకారణమువలన నీచేత ప్రమాణమపేక్షింపబడకనే, అద్వైతమంగీకరింపబడి, సుఖమే యాక్షేపింపబడెనో, ఆకారణమువలన అద్వైతము స్వప్రకాశరూపముగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నాన్యమైవ్యహమైవైవత్వద్వచోనూద్యదూషణం।

వచ్ఛిచేత్తదాబూహికిమనాస్తీద్వైతశిపురః॥ ౨౫.

టీ. అహం-నేను, అద్వైతం-అద్వైతమును, నాన్యమైమి-అంగీకరించినవాడనుగాను. త్వద్వచః-త్వత్-నీయొక్క, వచః-వాక్యమును, అనూద్య-అనుసరించి, అనగా-వచ్చియనుట. దూషణం-అద్వైతమాపణమును, వచ్ఛిచేత్-చెప్పుచున్నాననియంటివేని, తదా-అప్పుడు, అనగా నట్లైనయెడల ననుట. ద్వైతతః-ద్వైతముబుట్టుటకంటె, అనగా సృష్టికంటెననుట. పురః-పూర్వ

మ, కిమాసీత్-ఏమియుండెనో, బూహి - చెప్పుము.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, నాచేత నద్వైత మంగీకరింపబడలేదు. మరియేమనగా నీచేజెప్పబడిన అద్వైతముననుసరించి చూపించితిని. అందుచేత నావాక్యమువలన నీకద్వైతసిద్ధియెట్లుగలుగును? ఉ. నీచేజేయబడినమాషణము, వికల్పముచేత సహింపరానిదగుటవలన అద్వైతము సంగీకరింపమియ క్తముగాదు. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ద్వైతముబుట్టుటకంటె (అనగాసృష్టికంటె) బూర్వమందేమియుండెనో చెప్పుము.

అవ. (కిం=ఏమి) అనెడిశబ్దముచే సూచింపబడిన వికల్పమును బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ కిమద్వైతముతద్వైతమన్యవాకోటిరంతిమః!

అప్రసిద్ధోనద్విత్తీయోఽనుత్పత్తేశ్చివ్యతేఽగ్రిమః॥

౨౧.

టీ. అద్వైతం-సృష్టికిపూర్వమందద్వైతము, కిం-ఉండెనో, ఉత్-లేక, ద్వైతంకిం-ద్వైతముండెనో, అన్య- మరియొకటియగు, కోటిర్వాకిం - కక్షయుండెనోచెప్పుము. అనగానద్వైతద్వైతవిలక్షణపక్షము గలదియుండేనేమోచెప్పుమనుట. అంతిమః-మాడవపక్షము, అనగాద్వైతాద్వైతవిలక్షణరూపమనుట. అప్రసిద్ధః-ప్రసిద్ధముగలదిగాదు. అనగా లోకమందు గనబడలేదనుట. అనుత్పత్తేః-పుట్టుమివలన, ద్వితీయః-రెండవపక్షము, అనగా ద్వైతరూపమనుట. న-లేదు. (అత్త) ఆకారణమువలన, అగ్రిమః - మొదటిపక్షమగు అద్వైతరూపము, శివ్యతే-శేషించుచున్నది. అనగా సృష్టికి బూర్వమందద్వైతతత్వమే గలదనుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ, సృష్టికిబూర్వమందు, ౧. అద్వైతరూపముండెనో, లేక, ౨. ద్వైతరూపముండెనో, లేక, ౩. ద్వైతాద్వైతములకంటె నన్యమగు రూపముండెనోచెప్పుము. అందుద్వైతాద్వైతములకంటె నన్యరూపములోకమందు గనబడమిచేత, మాడవపక్షముగలదనిచెప్పరాదు. మరియు, సృష్టికిబూర్వమందు ద్వైతమున్నదనియుండెప్పరాదు. ప్ర. అట్లుచెప్పరామికి హేతువేమి? ఉ. సృష్టియేద్వైతమగుటవలన, సృష్టికిబూర్వమందు ద్వైతమునకు ఉత్పత్తిలేదు. ఆకారణమువలన, సృష్టికిబూర్వమందు అద్వైతతత్వమేగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అద్వైతసిద్ధిర్న క్త్యేవ నానుభూత్యేతిచేద్యద!

నిర్వృప్తాంతానదృష్టాంతావాకోబ్ధంతరమత్రనో॥

౨౨.

టీ. యుక్త్యేవ-యుక్తిచేతనే, అద్వైతసిద్ధిః- అద్వైతసిద్ధి గలిగెననియు, అనుభూత్యా-అనుభవముచేత, నేతిచేత్-అద్వైతముసిద్ధించలేదనియంటి

వేసి, (య క్తి) య క్తి, నిర్వృష్టాంతా-దృష్టాంతరహితమైనదో, సదృష్టాంతా-వా-దృష్టాంతసహితమైనదో, వద-చెప్పము. ఆత్ర-ఈవిషయమై, అనగా య క్తినివికల్పము జేసెడి విషయమందనుట. కోట్లంతరం-మరియొకకడు- అనగామరియొకపక్షమనుట. నో-లేదు.

తా. ప్ర. ఆయితే, ఈచెప్పబడినప్రకారము అద్వైతముయొక్కచేతనే సిద్ధించుచున్నదిగాని, యనుభవముచేత సిద్ధించుచున్నదిగాదుగా? ఉ. ఓపూర్వవాదీ, య క్తిచేతనే యద్వైతసిద్ధిగలిగెనని, నీచేజెప్పబడెను. నీవుచెప్పినది వికల్పముచేత సహింపరానిదగుటవలన, య క్తినివికల్పించెదనుమినుము. నీచేజెప్పబడెడియొక్క, ౧. దృష్టాంతములేనిదో, ౨. దృష్టాంతముగలదో చెప్పము. ఇచ్చటయొక్కనివికల్పించెడివిషయమై, ఈరెండు పక్షములుతప్ప, మరియొకపక్షములేమిచేత, ఈవికల్పము, హిసత్వముగలదిగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నానుభూతిర్నదృష్టాంత ఇతియ క్తిస్తుశోభతే।

సదృష్టాంతత్వపక్షేతు దృష్టాంతంవదమేవతం॥ ౨౮.

టీ. అనుభూతిః- అనుభవము, న-లేదు. దృష్టాంతః-దృష్టాంతము, నేతి-లేదనెడి, య క్తిస్తు-య క్తియో, శోభతే-ప్రకాశించును. అనగాదృష్టాంతము లేదనెడిమాట య క్తమైనదిగాదనుట. సదృష్టాంతత్వపక్షేతు= సదృష్టాంతత్వ-దృష్టాంతభావముతోగూడిన, పక్షేతు-పక్షమందో, మే-నాకు, మతం- సమ్మతమగు, దృష్టాంతం-దృష్టాంతమును, వద - చెప్పము.

తా. మరియు, అనుభవములేదనియు, దృష్టాంతము లేదనియుం జెప్పెడియొక్క, శోభించదు. అనగాయొక్కచేతనే అద్వైతసిద్ధిగలిగెనని చెప్పెడివానిచే ననుభవమంగీకరింపబడలేదనియు, మరియు, య క్తియో, దృష్టాంతమునుబాటు తప్ప, మరిదేనినిసాధించుచున్నవాడుగాడనియు, ఆకారణమువలన దృష్టాంతములేదనెడిమాట, య క్తముగాదనెడి యభిప్రాయముతోటి, పరిహాససహితముగా శ్రీపిద్యారణ్యగురుుడు, (దృష్టాంతములేని య క్తియనెడి) ప్రథమపక్షమును నిరాకరించెనని యభిప్రాయము. మరియు, ఓపూర్వవాదీ, (దృష్టాంతముగలయొక్కయనెడి) రెండవపక్షమందు ఉభయవాదులచే నంగీకరింపబడెడి దృష్టాంతమును చెప్పము.

శ్లో॥ అద్వైతఃప్రళయోద్వైతానుపలంభేనను ప్రియతే।

ఇతిచేత్సుప్తిరద్వైతేశ్యత్రదృష్టాంతమీయ॥ ౨౯.

టీ. ద్వైతానుపలంభేన=ద్వైత-ద్వైతముయొక్క, అనుపలంభేన-స్మృతిహేతుకజ్ఞానములేమిచేత, అనగా నెఱుకలేమిచేసనుట. ప్రళయ - ప్రళయ

ము, సుప్తివత్-సుషుప్తివతే, అద్వైత ఇతిచేత్ - అద్వైతమగునని యంటివేని, సుప్తిః-సుషుప్తి, అద్వైతేతి- అద్వైతమగుననెడి, అత్ర- ఈవిషయమందు, దృష్టాంతం-దృష్టాంతమును, ఈరయ - చెప్పుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఓఅద్వైతసిద్ధాంతీ, దృష్టాంతముచేతనే అద్వైతమునుసాధించెదనుమినుము. ప్రళయము, ద్వైతస్మృతిపేతుకజ్ఞానవంతముగా మివలన ద్వైతములేనిదగుటకు దగుచున్నదనియు, ఎద్దియెదిద్వైతస్మృతిపేతుకజ్ఞానవంతముగాదో, అద్వియద్వి, సుషుప్తివతే ద్వైతము లేనిదగుచున్నదని, ఇట్లు అనుమానప్రమాణపూర్వక దృష్టాంతముచేత అద్వైతమును సాధింపరాదాయేమి? ఉ. సరి. అయితే, సుషుప్తి, అద్వైతమగుననెడి ఈవిషయమందు దృష్టాంతమునుజెప్పుము. అనగా, నీప్రకారమద్వైతమును సాధించెడివానికి, ౧. తనసుషుప్తిదృష్టాంతమగునో, లేక, ౨. పరసుషుప్తిదృష్టాంతమగునోయనియిట్లుద్వివిధముగావికల్పముచేసి, తనసుషుప్తి దృష్టాంతమయ్యెడిపక్షమంగు, తనసుషుప్తికిపరసుషుప్తి, ప్రత్యక్షసిద్ధమగుటచేత, అపరసుషుప్తిసిద్ధించెడికొరకు, సుషుప్తి అద్వైతమగుననెడి విషయమందు మరియొకదృష్టాంతమునుజెప్పుమని, సిద్ధాంతియదిగెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దృష్టాంతఃపరసుప్తిశ్చేదహితేకాశలంవహత్ ।

యస్యస్యసుప్తింవచేత్త్యగ్యపరిసప్తాక్షకాకథా॥ ౩౦.

టీ. పరసుప్తిః= పర- పరునియొక్క, సుప్తిః-సుషుప్తి, దృష్టాంతశ్చేత్-దృష్టాంతమగుననియంటివేని, అహిత-ఓహిత, తే-నీయొక్క, కాశలం-నేర్పరితనము, వహత్-గొప్పదగును. యః-ఏనీవంటివాడు, స్యసుప్తిం=స్వ-తనయొక్క, సుప్తిం-సుషుప్తిని, నవేతి-ఎరుగడో, ఆస్య- నీవంటివనికి, పరసుప్తాక్ష-పరసుషుప్తియందో, కాకథా-ఏమిచెప్పవలెను. అనగా పరసుషుప్తిజ్ఞానముగలుగుచున్నదని చెప్పవలసినపనిలేదని సిద్ధాంతిపరిహాసము జేసెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, అద్వైతమును సాధించెడికొరకు దృష్టాంతముగాజెప్పుబడిన నాసుషుప్తికి, పరసుషుప్తియే దృష్టాంతమగునగుదా? ఉ. ఓపూర్వవాదీ, నీనేర్పరితనము, మిక్కిలిగొప్పదగును. ఏనీవు, నీసుషుప్తియొక్క యనుభవము నంగీకరింపమిచేత, నీసుషుప్తి నే నీపేరుగవో, అట్టిసీకు బరసుషుప్తిజ్ఞానముగలుగుచున్నదని, ఇకనేమిజెప్పవలయును. అనగా బరసుషుప్తి, నీకు ప్రత్యక్షముగామిచేత, సీచేతనాపరసుషుప్తి, దృష్టాంతము జేయబడుటకు యుక్తముగాదనెడి యభిప్రాయముతోటి, శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు పూర్వోక్తప్రకారము పరిహాసముజేసెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నిశ్చేష్టత్వాత్సరస్సుప్తాయధాహమితీచేత్తదా।

ఉదాహర్తుస్సుమప్తేస్తేష్వప్రభత్వంబలాద్యవేత్॥ ౩౧.

టీ. సుప్తా-సుమప్తయందు, యధాహం-నావలె. పరః- పరుడు, నిశ్చేష్టత్వాదితీచేత్-నిశ్చేష్టత్వముగలిగియుండుటవలన ననియంటివేని, తదా - అప్పుడు, ఉదాహర్తుః-సుమప్తినిదృష్టాంతీకరించెడి, తే-నీయొక్క, సుమప్తేః- సుమప్తికి, స్వప్రభత్వం- స్వప్రకాశత్వము, బలాత్-సుమప్త్యుదాహరణసామర్థ్యమువలన, భవేత్-కలుగును.

తా. ప్ర. అయితే. విమతుడగుపరుడు, ప్రాణాదికముగలవాడగుచుని శ్చేష్టత్వముగలవాడగుటవలన, నావలెనే, సుమప్తిని బాంధినవాడగుటకు దగుచున్నాడని, యిట్లు అనుమానప్రమాణముచేత, పరసుమప్తినిదీగలుగుచుండలేదాయేమి? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల నన్నుగురించి, సుమప్తిని దృష్టాంతీకరించెడినీయొక్కసుమప్తికి స్వప్రకాశత్వము, సుమప్త్యుదాహరణ సామర్థ్యమువలననే గలుగును.

శ్లో॥ సేంద్రియాణానవృష్టాత్ సప్రకాశ్యంగీకరోషితాం।

ఇదమేవస్వప్రభత్వంయద్యానంసాధనైర్విना॥ ౩౨.

టీ. ఇంద్రియాణి-సుమప్తినిగ్రహించెడియింద్రియములు, న- లేవు. దృష్టాంతః-సరియైనదృష్టాంతము, న-లేదు. తథాపి-అట్లైనను, అనగా నట్లు లేకపోయినననుట. తాం-ఆసుమప్తిని, అంగీకరోషి - అంగీకరించితివి. సాధనైర్విना-జ్ఞానసాధనములేకనే, యద్యానం - ఏప్రకాశనముగలదో, తదిదమేవ-ఆయిదియే, (సుమప్తా) సుమప్తియందు, స్వప్రభత్వం-స్వప్రకాశత్వమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఏబలమువలనసుమప్తికెట్లు స్వప్రకాశత్వము గలుగునోచెప్పుము? ఉ. ఓహూర్వవాదీ, ఆసుమప్తికాలమందు ఇంద్రియములు, తమ కారణమందు లయించుటవలననప్పుడు సుమప్తినిగ్రహించెడి యింద్రియములు లేవు. మరియు, అప్రసాధముగ పరసుమప్తిని దృష్టాంతముగా బెప్పుటవలన సరియైనదృష్టాంతంబునులేదు. అట్లులేకపోయినను, ఆసుమప్తినంగీకరించితివి. ఈ ప్రకారమంగీకరించుచుండగా, జ్ఞానసాధనములేకనే, ఏప్రకాశనము గలదో, ఆయిదియే సుమప్తియందు స్వప్రకాశత్వమగునని తెలియవలెను. ఇచ్చట ననుమానప్రమాణమును గ్రహించవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. విమతమగుసుమప్తి, జ్ఞానసాధనములేకపోయినను ప్రకాశించుచుండుటవలన, సాంఖ్యులకు సమ్మతమగు ఆత్మవలెను, ప్రభాకరులకు సమ్మతమగు సుపేదనమువలెను, శాక్యులకు సమ్మతమగు స్వాత్మవలెను, స్వప్రకాశత్వముగలదగునని, ఇట్లునుమాన

ప్రమాణముచే నెరుగవలెను.

అవ. ఇట్లు ప్రళయమునకు దృష్టాంతత్వముచే నుదాహరింపబడిన సుషుప్తికి ఆ ద్వైతత్వస్వప్రకాశత్వములనుసాధించి, ఆ సుషుప్తియందు సుఖమునుసాధించుటకొరకు పూర్వపక్షియొక్క యాకాంక్షనుసాధించుచు ప్రత్యుత్తరమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ స్థాని ద్వైతస్వప్రభ త్వేవదనుప్తాసుఖంకథం॥

శృణుదుఃఖంత దానా స్థితత సేష్య తేనుఖం॥

౩౩.

టీ. ఆ ద్వైతస్వప్రభ త్వే-ఆ ద్వైత-ఆ ద్వైతత్వంబును, స్వప్రభ త్వే- స్వప్రకాశత్వంబును, స్థాని-ఉండుగాక. సుప్తా-సుషుప్తియందు, సుఖం - ఆనందము, కథం-ఎట్లుగగలదో, వద-చెప్పుము. శృణు-చెప్పెదమినుము. తదా-ఆప్పుడు, ఆనగా సుషుప్తికాలమందనుట. దుఃఖం-దుఃఖము, నాస్తి-లేదు. తతః - అందువలన, కే-నీకు, సుఖం-సుఖము, శిష్య తే-శేషించుచున్నది. ఆనగా సుషుప్తియందు సుఖముగలదని తెలియవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందు, ౧. ఆ ద్వైతభావంబును, ౨. స్వప్రకాశత్వంబునుండుగాక. ఆ సుషుప్తియందు సుఖమెట్లుగలదో చెప్పుము? ఉ. చెప్పెదనుమినుము. ఆ సుషుప్తియందు దుఃఖములేనికారణమువలన, అప్పుడు నీకు సుఖమేగలదని తెలియవలెను. అనగా సుఖదుఃఖములకురెంటికిని ప్రకాశాంధకారములకువలె పరస్పరవిరోధితత్వము గలిగియుండుటచేత, ఆ సుషుప్తియందు సుఖవిరోధియగు దుఃఖములేమివలన సుఖమేగలదని యంగీకరింపదగినదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అంధస్సన్నప్యనంధస్సాన్యద్విద్ధోఽవిధ్వాత్థరోగ్యపి॥

అరోగీతిశ్రుతిఃపాత్రహతచ్చసర్వజనావిదుః॥

౩౪.

టీ. అంధస్సన్నపి- అంధుడగుచుండియు, అనంధః- అంధత్వములేనివాడు, సాన్యదితి-అగుననియు, నిద్ధోపి-యుద్ధాదికమందు గాయము గలవాడైనను, ఆవిధ్వాత్థి ప్రణవాభలేనివాడగుననియు, ఉత్థరోగ్యపి-ఉత్థ - ప్రకోపింపబడిన, రోగ్యపి-వ్యాధిగలవాడైనను, అరోగీతి-వ్యాధిలేనివాడగునని, శ్రుతిః-వేదవాక్యము, ప్రామా-చెప్పెను. ఆనగా జెప్పుచున్నదనుట. తత్-ఆయర్థమును, సర్వజనాశ్చ-సర్వజనులును, విదుః-నిరుగుదురు. ఆనగా నాశ్రుత్యర్థము సర్వజనానుభవసిద్ధముగా నున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందు దుఃఖములేనివిషయమై ప్రమాణమేమి? ఉ. శ్రుత్యనుభవములురెండును బ్రమాణములగును. ప్ర. ఆశ్రుత్యనుభవ

ములురెండునేవి? ఊ. అంభుడైనను సుషుప్తియందు అంభుడుగాడనియు, యుద్ధాదికమందు గాయముగలవాడైనను సుషుప్తియందు వ్రణబాధ లేనివాడగుననియు, రోగవంతుడైనను సుషుప్తియందు రోగము లేనివాడగుచున్నాడని, శ్రుతస్సాద్వా ఏతం నేతుంతీర్వాంధ స్సన్ననంశోభవతి విధస్సన్నవిధోభవత్యుపతాపీసన్ననుపతాపీభవతి. తద్యద్యపీదం భగవశ్శరీరమంధం భవత్సనంధస్సభవతి॥ అనెడి యిత్యాదిశ్రుతి, దేహభిమానప్రయుక్తములగు అంధత్వాదిదోషములను సుషుప్తి నివారించజేయుచున్నదని చెప్పుచున్నది. మరియు, వ్యాధ్యాదికముచేత పీడింపబడుచుండెడివానికిని, అవ్యాధ్యాదిదుఃఖానుభవము సుషుప్తియందు లేదనెడి ఈవిషయము సర్వజన ప్రసిద్ధమగును.

శ్లో॥ నదుఃఖాభావమాత్రేణ సుఖంలాప్యశీలాదిను।

ద్వయాభావస్యద్వత్వా దితీచేద్విషమంవచః॥ ౩౫.

టీ. లోష్టశీలాదిషు=లోష్ట-మట్టిగెడ్డయందును, శీలాదిషు- తాయిమొదలగుననియందును, ద్వయాభావస్య= ద్వయ - సుఖదుఃఖములయొక్క, అభావస్య-లేమి, దృష్టత్వాత్- కనబడుచుండుటవలన, దుఃఖాభావమాత్రేణ=దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, అభావమాత్రేణ-అభావమాత్రముచేత, సుఖం - సుఖమును, నేతిచేత్- కల్పించరాదనియంతివేని, వచః - ఈలోష్టాదివాక్యము, విషమం-దాష్టాంతికము ననుసరించినదికాదు.

తా. ప్ర. అయితే, మట్టిగెడ్డయందును, శీలాదులయందును సుఖదుఃఖములురెండును కనబడకపోవుటవలన, ఎచ్చట దుఃఖములేదో యచ్చట సుఖముగలదనెడివాక్యమునకు వ్యాప్తిలేమిచేత, సుషుప్తియందు దుఃఖములేనిమాత్రమువలన సుఖమునుకల్పించుటకు శక్యమెట్లగును? ఊ. ఈలోష్టశీలాది దృష్టాంతవాక్యము, దాష్టాంతికము ననుసరించినదికాదు.

అవ. ఈదృష్టాంతమునకు అనుకూలత్వము లేమిని దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ముఖదైన్యవికాసాభ్యాం పరదుఃఖసుఖోహనం।

దైన్యాద్యభావతోలోష్టే దుఃఖాద్యూహానసంభవేత్॥ ౩౬.

టీ. పరదుఃఖసుఖోహనం= పర-పరునియొక్క, దుఃఖ - దుఃఖముయొక్కయు, సుఖ-సుఖముయొక్కయు, ఊహనం-ఊహ, ముఖదైన్యవికాసాభ్యాం= ముఖ-ముఖముయొక్క, దైన్య-దీనత్వముచేతను, వికాసాభ్యాం - వికాసముచేతను, (భవతి) అగుచున్నది. లోష్టే - మట్టిగెడ్డయందు, దైన్యాద్యభావతో= దైన్యాది- దీనత్వము మొదలగువానియొక్క, అభావతో-లేమివలన, దుఃఖాద్యూహాః=దుఃఖాది-దుఃఖాదికముయొక్క, ఊహ-ఊహ, సంభవేత్-కలుగదు.

తా. వీడువిషణ్ణముఖము గలవాడగుటవలన సంప్రతిపన్నునివలె దుఃఖియనియు, వీడుప్రసన్నముఖము గలవాడగుటవలన సంప్రతిపన్నునివలె సుఖియనియు, ఇట్లు అన్యనియందుగల సుఖదుఃఖములయొక్క యూహ, ముఖదైన్యవికాసముల నెడి గురుతులచేత యథాక్రమముగా గలుగుచున్నది. ప్ర. సరి. లోకమందిట్లుగాక. ప్రకృతమందుభూమేమి? ఉ. మట్టిగెడ్డమొదలగువానియందు ముఖదైన్యాదిరూపముగు గురుతులేమివలన సుఖదుఃఖములయొక్క యూహయే సంభవింపదు. ఆకారణముచేత, ఆమట్టిగెడ్డమొదలగుదానియందు దుఃఖము లేదనియైనను నిశ్చయించుటకు శక్యముగాదు.

అవ. ఇప్పుడు పరునియొక్క సుఖదుఃఖములకంటె స్వకీయ సుఖదుఃఖములకు వైషమ్యమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వకీయసుఖదుఃఖేతు నోహానీయేతత్ సయోః।

భావోవేద్యోనుభూత్యైవ తదభావోపినాన్యతః॥ ౩౧.

టీ. (యతః) ఏకారణమువలన, స్వకీయసుఖదుఃఖేతుః=స్వకీయ - తన సంబంధములగు, సుఖదుఃఖేతుః-సుఖదుఃఖములో, ఊహానీయే- అనుమానాదికముచే నూహింపదగినవి, న-కావో, తతః- ఆకారణమువలన, తయోః-ఆసుఖదుఃఖములయొక్క, భావః-స్థితి, అనుభూత్యైవ-అనుభవముచేతనే, అనగా బ్రత్యక్షముచేతననుట. వేద్యః - తెలియదగినదగును. తదభావోపి=తత్ - ఆసుఖదుఃఖములయొక్క, అభావోపి-లేమియు, అన్యతః-అనుమానాదికమువలన, న-తెలియదగినదిగాదు. అనగా బ్రత్యక్షముచేతనే తెలియదగినదగుననుట.

తా. మరియు, ఏకారణముచేత దనయందుండెడి సుఖదుఃఖములు అనుభవస్థితిములగుటవలన అనుమానప్రమాణముచేత నూహింపదగినవికావో, ఆకారణముచేత, తనసుఖదుఃఖములయొక్కస్థితి, అనుభవముచేతనే (అనగా బ్రత్యక్షముచేతనే) తెలియదగినదగును. మరియు, తనసుఖదుఃఖములయొక్క లేమియు, బ్రత్యక్షముగా తెలియబడుచున్నదేగాని, అనుమానాది ప్రమాణమువలన తెలియబడదు.

అవ. ఫలితము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తథాసతిసుషుప్తాదయఃఖాభావోనుభూతితః।

విరోధిదుఃఖరాహిత్యాత్సంనిర్విఘ్నమివ్యతాం॥ ౩౨.

టీ. తథాసతి-అట్లుగుచుండగా, అనగా స్వకీయసుఖాదిక మనుభవముచే నెరుగదగినదగుచుండగాననుట. సుషుప్తాచ-తనసుషుప్తియందును గల, దుఃఖాభావః=దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, అభావః-లేమి, అనుభూతితః- అనుభవమువలన

న, (సిద్ధి) సిద్ధమగును. విరోధిదుఃఖరాహిత్యాత్ = విరోధి - సుఖవిరోధియగు, దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, రాహిత్యాత్ - లేమివలన, నిర్విఘ్నం-బాధలేని, సుఖం-ఆనందము, అభ్యుపేయతాం - సుషుప్తియందంగీకరింపబడుగాక. ఆనగా సుషుప్తియందు బాధలేనిసుఖముగలదని యంగీకరింపవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లుచెప్పటచేత ఫలితమేమి? ఉ. స్వకీయసుఖదుఃఖాదిక మనుభవముచే నెరుగదగినదగుచుండగా, స్వకీయ సుషుప్తియందునుంగల దుఃఖరాహిత్యంబును అనుభవముచేతనే సిద్ధమైనదగును. ప్ర. సరి. దుఃఖములేమిచేతను సుషుప్తియందులాభమేమి? ఉ. సుషుప్తియందు సుఖవిరోధియగు దుఃఖములేమివలన, బాధలేనిసుఖముగలదని యంగీకరింపవలెనని చెలియవలెను.

శ్లో॥ మహాత్తరప్రయాసేన మృదుశయ్యాదిసాధనం॥

కుతస్సంపాద్యతేసప్తా సుఖంచేత్ప్రత్యోభవేత్ ॥ ౩౯.

టీ. తత్ర-ఆ. సుప్తా-సుషుప్తియందు, సుఖం-ఆనందము, నాభవేచ్ఛేత్-లేనియెడల, మహాత్తరప్రయాసేన = మహాత్తర- మిక్కిలియధికమగు, ప్రయాసేన- ప్రయాసముచేత, మృదుశయ్యాదిసాధనం = మృదు-మెత్తని, శయ్యాది-పాన్పుమొదలగు, సాధనం- సుఖసాధనము, కుతః- ఏకారణమువలన, సంపాద్యతే- సంపాదించబడుచున్నది.

తా. మరియు, ఆసుషుప్తియందు సుఖములేనియెడల మహాత్తరప్రయాసముచేత బహువిధధనవ్యయశేరి పీడనాదికముతోటిమెత్తనిపాన్పు, తలగడ, మొదలగుసుఖసాధనము, మరియుకారణముచేతను సంపాదించబడనేరదు. ఆనగా జనము, నిద్రించుటకు మెత్తనిపాన్పుమొదలగు సుఖసాధనమును సంపాదించుకొనుచుండుటచేత, సుషుప్తియందుపరమసుఖముగలదని యభిప్రాయము.

అవ. అర్థాపత్తివలన విపరీతార్థమును శంకించుకొని, సమాధానమును, జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దుఃఖనాశార్థమేవైవదితిచేదోగ్రిణస్తథా॥

భవత్వరోగిణస్తేవైవత్సఖాయైవేతినిశ్చిను॥ ౪౦.

టీ. ఏతత్ - ఈపాన్పుమొదలగు సుఖసాధనము, దుఃఖనాశార్థమేవేతి-చేత్ = దుఃఖ-సుషుప్తియందుగల దుఃఖముయొక్క, నాశార్థమేవేతిచేత్ - నాశనముకొరకే సంపాదించబడుచున్నదని యంటివేసి, తథా - ఆప్రకారము, రోగిణి-రోగవంతులు, భవతు- అగుచురుగాక. ఆనగా సంపాదించుకొనెడరనుట. అరోగిణి-స్వాస్థిలేనివారో, ఏతత్ ఈపాన్పుమొదలగు సుఖసాధనమును,

సుఖాయైవేతి - సుఖముకొరకే సంపాదించుకొనుచున్నారని, నిశ్చిను - నిశ్చయింపుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఈపాన్పుమొదలగు సుఖసాధనమును, దుఃఖమున కించుటకొరకే సంపాదించుకొనుచున్నారని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. రోగ వంతులగు జనులకు రోగాదికముచేత దుఃఖము గలుగుచుండగా, ఆదుఃఖమున కించెడికొరకు, పాన్పుమొదలగు సుఖసాధనమును సంపాదించుకొనుచున్నారని చెప్పవచ్చును. రోగములేనివారికి నివర్తింపదగిన దుఃఖము లేమివలన, పాన్పుమొదలగు సుఖసాధనమును సుఖముకొరకే సంపాదించుకొనుచున్నారని తెలియబడుచున్నది.

శ్లో॥ తర్హి సాధనజన్యత్వాత్సుఖంవైషయికంభవేత్ |

భవత్వేవాత్రనిద్రాయాః పూర్వంశయ్యాసనాదిజం॥ ౪౧.

టీ. తర్హి - అట్లే నయెడల, సాధనజన్యత్వాత్ = సాధన - పాన్పుమొదలగు సుఖసాధనముచేత, జన్యత్వాత్ - పుట్టుటవలన, సుఖం - ఆత్మస్వరూపమగు సుఖము, వైషయికం - విషయసంబంధమైనది, భవేచ్ఛేత్ - అగుననియంటివేని, అత్ర - ఇచ్చట, నిద్రాయాః - నిద్రకంటె, అనగా నిద్రవచ్చుటకంటె సనుట. పూర్వం - పూర్వముగలసుఖము, శయ్యాసనాదిజం = శయ్యాసనాది - శయ్యాసనాదికమువలన, జం - పుట్టినది, భవత్వేవ - అగునేగాక.

తా. ప్ర. అయితే, సుఖప్తిసంబంధమగుసుఖము, పాన్పుమొదలగుసాధనమువలన బుట్టినదైనయెడల, ఆసామప్తసుఖము, ఆత్మస్వరూపమని చెప్పినమాటకు బాధగలుగదాయేమి? ఉ. నిద్రవచ్చుటకంటె పూర్వకాల సంబంధమగు సుఖమును, ౧. విషయజన్యమనిచెప్పెదవో, లేక, ౨. నిద్రాకాలసంబంధసుఖమును విషయసుఖమనిచెప్పెదవో చెప్పుము. నిద్రవచ్చుటకంటె పూర్వకాల సంబంధమగుసుఖము, పాన్పుమొదలగు సుఖసాధనమువలన బుట్టినదగుటచేత, ఆసుఖము విషయసుఖమేయగునని తెలియవలెను.

అవ. ద్విధీయవికల్పము నిష్పడు నిరాకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిద్రాయాంతసుఖంయత్తజ్జన్యతేకేనహేతునా |

సుఖాభిముఖిధీరాదౌ పశ్యాన్మజ్జేత్పరేసుఖే॥

౪౨.

టీ. నిద్రాయాంతసుఖం - నిద్రయందో, యత్ - ఏ, సుఖం - సుఖముగలదో, తత్ - ఆసుఖము, కేనహేతునా - ఏహేతువుచేత, జన్యతే - పుట్టుచున్నది. అనగా నేసాధనముచేతనుం బుట్టినదిగాదనుట. ఆదౌ - నిద్రకంటె పూర్వకాలమందు, (జీవః) జీవుడు, సుఖాభిముఖిధీః - సుఖ - శయ్యాదిజన్యసుఖమునకు, అభిముఖ-

ఎదురుగాగల, ధీ-బుద్ధిగలవాడగుచున్నాడు. పశ్చాత్-పిమ్మట, అనగానిద్రాకాలమందనుట. పరే-క్రేష్టమగు, సుఖే-స్వరూపసుఖమందు, మజ్జేత్ - లీనుడగును.

తా. మరియు, నిద్రయందు ఏసుఖముగలదోయది, ఏహేతువుచేతంగలిగినదిగాదు. అనగా సుషుప్తియందు పాన్పుమొదలగువానియొక్క యనుసంధానములేమివలన, ఆశయాదికముచేత సౌషుప్తికసుఖము గలిగినది గాదనియు, అందుచేత ద్వితీయపక్షముగూడదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, నిద్రయందు నిరుపాధికసుఖమున్నయెడల, ఆసుఖము విషయసుఖమువలె ననుభవంపబడలేదేమి? ఉ. నిద్రకంటె బూర్వకాలమందుజీవుడు, శయాదిజన్యసుఖమునకు ఎదురుగాగల బుద్ధిగలవాడగుచు, పిమ్మట నిద్రాకాలమందు స్వస్వరూపభూతపరమసుఖమందులీనుడగును. అనగా, అనుభవించెడివాడు, ఆనిద్రాకాలమందు ఆసుఖమందు లీనుడగుటవలన విషయసుఖమువలె, ఆసౌషుప్తిక సుఖమనుభవంపబడలేదని యభిప్రాయము.

అవ. సంక్షేపముగా జెప్పిన ఈయర్థమును, మూడుశ్లోకములచే విస్తరింపజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ జాగ్రద్వాప్యపృతిభిశ్చైతో విశ్రమ్యాభిరోధిని

అపసీతేనస్థచిత్తైః సుభవేష్యయే సుఖం॥

౪౩.

టీ. జీవుడు, జాగ్రద్వాప్యపృతిభిః = జాగ్రత్ - జాగరణావస్థయందు, వ్యాపృతిభిః-చేయబడుచుండెడి వ్యాపార విశేషములచేత, శ్రాంతస్థై-బడలికగలవాడగుచు, విశ్రమ్య-విశ్రమించి, అనగా మెత్తనిపాన్పుమొదలగువానియందు శయనించుచునుట. అథ - అనంతరము, నిరోధిని, వ్యాపారజనితదుఃఖము, అపసీతేనతి-నివారింపబడుచుండగా, స్వస్థచిత్తోభూత్వా-వ్యాకులములేనిమనస్సుగలవాడై, విషయే- పాన్పుమొదలగువానియందు గలుగుచుండెడి, సుఖం-సుఖమును, అనుభవేత్-అనుభవించును. అనగా సాక్షాత్కరించుకొనును.

తా. జీవుడు, జాగరణావస్థయందు జేయబడుచుండెడి వ్యాపారవిశేషములచేత శ్రమగలవాడగుచు, మెత్తని పాన్పుమొదలగువానియందు శయనించుటచేత విశ్రమించి, ఆపిమ్మట, వ్యాపారజనితదుఃఖము నివారింపబడుచుండగా, వ్యాకులములేనిమనస్సుగలవాడై పాన్పుమొదలగువిషయమందు గలుగుచుండెడి సుఖముననుభవించును.

అవ. విషయసుఖ స్వరూపమునుజూపుచు, పరమ సుఖమందు లీనుడగు

టకు నిమిత్తముగా, అవిషయసుఖానుభవమందును శ్రమను జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మాభిముఖధీవృత్తౌ సాన్వినందఃప్రతిబింబతే॥

అనుభూయోనమత్రాపిత్రిపుట్యాశౌంతిమాఘ్నయాత్॥ ౪౪.

టీ. ఆత్మాభిముఖధీవృత్తౌ=ఆత్మా- ప్రత్యేకాత్మకు, ఆభిముఖ-ఎదురుగా గల, ధీవృత్తౌ-బుద్ధివృత్తియందు, సాన్వినందః-స్వరూపభూతానందము, ప్రతిబింబతి-ప్రతిబింబించుచున్నది. అత్రాపి-ఇచ్చటను, అనగా సీకాలమందునటు- ఏనం- ఈవిషయానందమును, అనుభూయ-అనుభవించి, త్రిపుట్యా - త్రిపుటి చేత, అనగా ననుభవిత్రనుభవాను భావ్యలక్షణముచేసనుట. శ్రాంతిం-శ్రమ ను, ఆఘ్నయాత్ - పొందును.

తా. ప్ర. అయితే, విషయసుఖమెట్టిదో చెప్పము? ఉ. పూర్వము జాగరణావస్థయందు విషయసంపాదనాదికముచేత దుఃఖముననుభవించి, ఆదుఃఖ నివృత్తికొరకు మెత్తనిపాన్పు మొదలగు సుఖసాధనమందు శయనించినవానియొక్కబుద్ధి, అంతర్ముఖమగును. అట్టియంతర్ముఖ బుద్ధివృత్తియందు స్వరూపభూతానందము, తనయెదుటనుండేదియట్లమందు ముఖము ప్రతిబింబించినట్లు ప్రతిబింబించుచున్నది. ఇదియే విషయానందమగును. ఈకాలమందును, జీవుడీషయానందముననుభవించి, త్రిపుటిచేత శ్రమనుబొందును. ౧. అనుభవించెడివాడును, ౨. అనుభవంబును, ౩. అనుభవంపబడనదియు, ఈమూడును త్రిపుటియని చెప్పబడును.

శ్లో॥ తచ్చ శ్రమస్యాపనుత్యగ్ధం జీవోధావేత్పరాత్మనః॥

తేనైక్యంపాప్యతత్రతోష్ఠి బహ్ననందస్సన్యంభవేత్॥ ౪౫.

టీ. తచ్చ శ్రమస్య=తత్-ఆత్రిపుటినిజూచుటచేతగలిగిన, శ్రమస్య-శ్రమమును, అపనోదాయ-పోగొట్టుకొనుటకొరకు, జీవః - ఆజీవుడు, పరమాత్మని, ఆనందరూపబ్రహ్మమందు, ధావేత్- కీఘ్రముగాబొందును. తేన- ఆబ్రహ్మముతోటి, ఐక్యం-తాదాత్మ్యమును, ప్రాప్య- పొంది, న్యయం - తాను, తత్ర-త్యగి-ఆసుషుప్తియందుండేడి, బ్రహ్మనందః-బ్రహ్మనందము, భవేత్- అగును..

తా. ప్ర. అయితే, అందుచేసచ్చటనేమి? ఉ. ఆత్రిపుటినిజూచుటచేత గలిగెడిశ్రమను పోగొట్టుకొనుటకు, ఆజీవుడే ఆనందరూపబ్రహ్మమందుకీఘ్రముగా స్థితినిబొందుచున్నాడు. ఇట్లు ఆబ్రహ్మముతో నైక్యమునుబొంది, శ్రు|| సతాసోమ్యతదానందపన్నోభవతి|| అనెడి శ్రుతిప్రకారము, తానును ఆసుషుప్తియందుండేడి బ్రహ్మనందమగుచున్నాడు.

అవ. ఈయంప సాదింపబడిన సౌషుప్తానందమందు శకున్యాది బహువృ

ష్టాంతములు శ్రుతిచే జెప్పబడినవిగలవని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దృష్టాంతాశ్శక్తునిశ్చ్యేనఃకుఃసారశ్చమహాన్యః॥

మహాబ్రాహ్మణాభిత్వేతేసుప్త్యానందేశ్రుతిరితాః॥

౪౬.

టీ. శక్తుని-శక్తునియ నెడిపక్షియు, శ్చ్యేనః-దేగయు, కుమారశ్చ-బాలు
కును, మహాన్యః-సార్వభౌముడును. మహాబ్రాహ్మణాభి - బ్రహ్మవేత్తయ
నెడి, ఏతే-ఈ, దృష్టాంతాః-పంచదృష్టాంతములును, సుప్త్యానందే-సుప్తి-సుషు
ప్తియందుండెడి, ఆనందే-ఆనందవిషయమై, శ్రుతిరితాః-శ్రుతి=శ్రుతిచేత, ఈ
తాః - చెప్పబడినవి.

తా. ౧. శక్తునియ నెడిపక్షియు, ౨. దేగయు, ౩. బాలుడును, ౪. సా
ర్వభౌముడును, ౫. మహాబ్రాహ్మణుడు=అనగా బ్రహ్మవేత్తయ నెడి ఈయైదు
దృష్టాంతములును, సుషుప్తియందుగల ఆనందవిషయమై, శ్రుతిచేజెప్పబడినవగు
ను. అనగా నీయైదుదృష్టాంతములచేత సుషుప్తియందుగల ఆనందముజెప్పబడు
టచేత, ఆసుషుప్తియందుసుఖములేదనెడిమతము నిరాకరింపబడెనని యభిప్రా
యము.

అవ. ఇప్పుడు, శక్తునిదృష్టాంతమును ప్రతిపాదించెడి శ్రుత్యర్థమును
రెండొక్కొకములచే సంక్షేపముగా జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శక్తునిస్సూత్రబద్ధస్త్వేదిక్షువ్యాపృత్యవిశ్రమం॥

అలభ్యాబంధనస్థానంహస్తస్తంభాద్యపాశ్రయేత్॥ ౪౭.

టీ. శక్తుని-శక్తునియ నెడిపక్షి, సూత్రబద్ధస్త్వే-సూత్ర-ఆధారసూ
త్రముచేత, బద్ధస్త్వే-బంధింపబడినదగుచు, దిక్షు - తూర్పుమొదలగు దిక్కుల
యందు, వ్యాపృత్య - వ్యాపారముచేసి, అనగా నాహారాదిగ్రహణముకొరకు
సంచరించునుట. విశ్రమం-విశ్రమమును, అనగా విశ్రమస్థానము ననుట.
అలభ్యా-పొందక, బంధనస్థానం - బంధనస్థానమగు, హస్తస్తంభాది-హస్త-చేతి
నియు, స్తంభాది-స్తంభాదికమును, ఉపాశ్రయేత్ - ఆశ్రయించును.

తా. ప్ర. అయితే, ఆశక్తునిదృష్టాంతమెట్లు? శ్రు ॥ సమధాశక్తునిస్సూ
త్రేణ ప్రతిబద్ధాదిశందిశంపతిత్వాన్యత్రాయతన మలభ్యాబంధనమేవోపశ్ర
యతే. ఏవమేవఖిలుసోమ్యతన్మనోదిశందిశంపతిత్వాన్యత్రాయ తనమలభ్యా
ప్రాణమేవోపశ్రయతే. ప్రాణబంధనంహిసోమ్యమనః॥ అనెడి ఛాందోగ్య
శ్రుతివాక్యప్రకారము, చేయిస్తంభముమొదలగు స్థలమందు ఆధారసూత్రము
చేత బంధింపబడిన శక్తునియ నెడిపక్షి, ఆహారాదికమును గ్రహించెడి కొరకు,
తూర్పుమొదలగుదిక్కులయందు సంచారముజేసి, ఆదిక్కులయందు విశ్రమిం

చుటకు ఆధారస్థానమును బొందజాలక, బంధనస్థానమగు హస్తాదికమునెట్లా శ్రయించునో.

శ్లో॥ జీవోపాధిమనస్తద్వద్ధర్మాధర్మఫలాప్తయే॥

స్వప్నేజాగ్రతిచభ్రాంత్యాక్షీణేకర్మణీలీయతే॥

౪౮.

టీ. తద్వత్ - ఆప్రకారము, జీవోపాధిమనః = జీవ-జీవునకు, ఉపాధి-ఉపాధిభూతమగు, మనః-మనస్సు, ధర్మాధర్మఫలాప్తయే = ధర్మ-పుణ్యలక్షణముయొక్కయు, అధర్మ-పాపలక్షణముయొక్కయు, ఫల - ఫలములను, ఆప్తయే-పొందుటకొరకు, స్వప్నే-స్వప్నావస్థయందును, జాగ్రతిచ-జాగరణావస్థయందును, భ్రాంత్యా-భ్రమించి, అనగా సంచరించుచునుట. కర్మణి - కర్మము, క్షీణేసతి-క్షయించుచుండగా, లీయతే-లయించుచున్నది.

తా. ఆప్రకారమే, జీవునకు ఉపాధిభూతమగుమనంబునుపుణ్యపాపములయొక్కఫలములగు సుఖదుఃఖముల ననుభవించెడికొరకు, స్వప్నజాగ్రదవస్థలయందు అచ్చటచ్చటసంచరించి, భోగమునిచ్చెడి కర్మముక్షయించుచుండగా, తనకుఉపాదానకారణమగు అజ్ఞానమందు లయించుచున్నది. అనగా నామనంబులయించుచుండగా నామనోసహితుడగుజీవుడు పరమాత్మయే యగుచున్నాడని పూర్వోక్తశ్రుత్యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, శ్యేనదృష్టాంతమునుదెలిపెడి, బృహదారణ్యవాక్యార్థమును సంక్షేపించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శ్యేనోవేగేననీడైకలంపటశ్శయితుంవ్రజేత్॥

జీవస్సుప్తైశ్శధాధావేద్భ్రమణ్మనందైకలంపటః॥

౪౯.

టీ. నీడైకలంపటః=నీడ-గూడునందు, ఏక-ముఖ్యమైన, లంపటః - అభిలాషగల, శ్యేనః-డేగ, శయితుం-శయనించుటకు, వేగేన - కీఘ్రముగా, వ్రజేత్-వెళ్ళును. తథా- ఆప్రకారము, జీవః - మనోపాధికుడగు చిదాభాసుడు, బ్రహ్మనందైకలంపటః= బ్రహ్మనంద-బ్రహ్మనందమందు, ఏక - ముఖ్యమైన, లంపటస్సక- అభిలాషవంతుడగుచు, సుప్త్యై - నిద్రకొరకు, (హృదయాకాశం) హృదయాకాశమునుగురించి, ధావేత్-కీఘ్రముగాపరుగొస్తును.

తా. ప్ర. సరి. శ్యేనదృష్టాంతమెట్లు? డే. డేగయైనను గరుడపక్షియైనను, హస్తాదికాశమందు సంచరించి శ్రమగలదగుచు రెండురెక్కలనుముడుచుకొని, శ్రమనుపోగొట్టుకొనెడి నిమిత్తమై శయనించుటకొరకు తనగూడునందు బ్రవేశించుటకు అభిలాషగలదై, కీఘ్రముగా గూడునందేప్రకారము బ్రవేశించునో, ఆప్రకారమే మనోపాధికుడగు జీవుడైన చిదాభాసుడును

బ్రహ్మసంపదమందభిలాషగలవాడగుచు, నిద్రించుటకొరకు కీఘ్రముగా హృదయాకాశమును బొందుచున్నాడని, శ్రు|| తద్యథాస్మిన్నాకాశే శ్చేన్వాసుపణ్ణోవా విపరిపత్యత్రాంతస్సంహత్యపత్నౌ స్వాలయామైవప్రియత ఏవమేవాయంపురుషసితస్యా ఆనందాయథావధి యత్రసుప్తానకంచనకామం కామయతే నకంచనస్వప్నంపశ్యతి|| అనెడి బృహదారణ్యకవాక్యము జెప్పచున్నది.

అవ. కుమారాది దృష్టాంతత్రయమును జూపెడి, శ్రు || సయథాకుమారోవామహారాశోవా మహాబ్రాహ్మణోవాఽశ్శీఘ్రమానందస్యగత్వా శయ్యాతైవమేనైవఏతచ్ఛేతే|| అనెడిచాలాకిబ్రాహ్మణవాక్యమును మూడుశ్లోకములచేత వ్యాఖ్యానము జేయుచున్నాడు.

శ్లో|| అతిచాలస్తనంపీత్వామృదుశయ్యాగతోహసత్||

రాగద్వేషాద్యనుత్పత్తే రానందైకస్వభావభాక్|| ౪౦.

టీ. అతిచాలః-అతిచాలుడు, స్తనం-స్తనమును, అనగాస్తనముననుట. పీత్వా-త్రాగి, మృదుశయ్యాగతస్సృక్=మృదు-మెత్తని, శయ్యా-పాన్నును, గతస్సృక్-పొందినవాడగుచు, హసత్-నవ్వుచు, రాగద్వేషాద్యనుత్పత్తే=రాగద్వేషాది-రాగద్వేషాదులయొక్క, ఆనుత్పత్తే - ఉత్పత్తిలేమివలన, అనగా రాగద్వేషాదులు లేమిచేసనుట. ఆనందైకస్వభావభాక్= ఆనంద - ఆనందమే, ఏక-ముఖ్యమైన, స్వభావ-స్వభావమును, భాక్ - పొందినవాడగును.

తా. శిశువు, కంతపర్యంతము స్తనస్థపానముచేసి, మృదుత్వాదిగుణముగలపాన్నునందు పండుకొనినవాడగుచు, నాదియనెడి ఇత్యాది జ్ఞానశూన్యత్వముచేత రాగద్వేషాదులులేనివాడై, సుఖమూర్తిగానే స్థితిని బొందుచున్నాడు.

శ్లో|| మహారాజస్సార్వభౌమస్సంతృప్తస్సర్వభౌగతః||

మానుషానందసీమానంప్రాప్యనందైకమూర్తిభాక్|| ౪౧.

టీ. సార్వభౌమః- సార్వభౌముడగు, మహారాజః - మహారాజు, మానుషానందసీమానం=మానుషానంద - మనుష్యానందములయొక్క, సీమానం- అంతమును, ప్రాప్య-పొంది, సర్వభౌగతః-సర్వభౌగములవలన, సంతృప్తస్సృక్-తృప్తిగలవాడగుచు, ఆనందైకమూర్తిభాక్ = ఆనంద ఆనందమే, ఏక - ముఖ్యమైన, మూర్తి - స్వరూపమును, భాక్-పొందినవాడగును.

తా. మరియు, సార్వభౌముడగుమహారాజు, విశదబుద్ధిగలవాడైనను సర్వమానుషానందములతోగూడిన వాడగుటవలన, తృప్తిగలవాడై ప్రాప్తింపదగినదిలేమిచేత రాగాదిరహితుడగుచు, ఆనందమూర్తిగానే స్థితినిబొందుచున్నాడు.

శ్లో॥ మహావిప్రోబ్రహ్మవేదీ కృతకృత్యత్వలక్షణాం |

విద్యానందస్యపరమాం కాష్ఠాంలావాప్యవశిష్టతే॥ ౫౨.

టీ. (యథా) ఏప్రకారము, బ్రహ్మవేదీ - ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మసాక్షాత్కారవంతుడగు, మహావిప్రో - మహాబ్రాహ్మణుడు, కృతకృత్యత్వలక్షణాం - కృతకృత్యత్వలక్షణము గలిగినట్టియు, విద్యానందస్య - విద్యానందముయొక్క, పరమాం - ప్రేక్షకుని, కాష్ఠాం - దశను, ప్రాప్య - పొంది, అవశిష్టతే - స్థితినిబొందుచున్నాడో, (తథా) ఆప్రకారము, సుప్రాపి - సుషుప్తినిబొందినవాడును, ఆనందరూపః - ఆనందరూపముగలవాడగుచు, తిష్ఠతి - స్థితినిబొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మసాక్షాత్కారవంతుడగు మహాబ్రాహ్మణుడు, (నేనుకృతకృత్యుడననెడి) ఈరూపముగల విద్యానందముయొక్క పరమావధియగు జీవన్ముక్తత్వమును బొందినవాడగుచు, ఏప్రకారముగా పరమానందస్వరూపస్థితిని బొందుచున్నాడో, ఆప్రకారము సుషుప్తినిబొందినవాడును ఆనందరూపస్థితిని బొందుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ - ఈదృష్టాంత త్రయోదాహరణతాత్పర్యము నిష్పడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ముగ్ధబుద్ధాశిబుద్ధానాం లోకేసిద్ధాసుఖాస్యతా |

ఉదాహృతానామస్త్రేతు దుఃఖినోనసుఖాత్మకాః॥ ౫౩.

టీ. ఉదాహృతానాం - ఉదాహరింపబడినవారిలో, లోకే - లోకమందు, ముగ్ధబుద్ధాశిబుద్ధానాం - ముగ్ధ - వివేకశూన్యులలో నతిచాలునకును, బుద్ధ - వివేకులలో సార్వభౌమునకును, అతిబుద్ధానాం - అతివివేకులలో నానందాత్మ సాక్షాత్కారవంతునకును, సుఖాత్మతా - సుఖరూపత్వము, సిద్ధా - సిద్ధమగును. అస్త్రేతు - ఇతరులో, దుఃఖినః - దుఃఖవంతులగుదురు. సుఖాత్మకాః - సుఖరూపులు, న - కారు.

తా. ప్ర. అయితే, ఈకుమారాదులు ముగ్ధురూపాత్మము శ్రుతిచేదృష్టాంతీకరింపబడుటకును, ఇతరులుదృష్టాంతీకరింపబడమికిని గారణమేమి? ఉ. లోకమందువివేకశూన్యులయందు నతిచాలుడు సుఖియనియు, వివేకులయందు సార్వభౌముడు సుఖియనియు, అతివివేకులయందు ఆనందాత్మ సాక్షాత్కారవంతుడే సుఖియగుననియు, ఇతరులో, సర్వదారాగాదికమును గలీగియుండుటవలన, సుఖవంతులుగారని, భూర్భోవైక్తకుమారాది దృష్టాంతములు మూడును శ్రుతిచే నుదాహరింపబడినవని యభిప్రాయము.

అవ - దాష్టాకాంతిక శ్రుతివాక్య తాత్పర్యము నిష్పడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ కుమారాదివదేవాయం బ్రహ్మసందమందైతత్పరః॥

స్త్రీపరిష్కృతవదేవదనబాహ్యంనాపిచాంతరం॥

౫౪.

టీ. ఆయం- ఈ సుషుప్తినిబొందినపుడు, కుమారాదివదేవ-అతిపాలాదికమువలెనే, బ్రహ్మసందమందైతత్పరః=బ్రహ్మ-బ్రహ్మస్వరూపమగు, ఆనంద-ఆనందమునందు, తత్పరః-ఆసక్తుడగుచు, అనగా బ్రహ్మసందమను బొందినవాడగుచుననుట. స్త్రీపరిష్కృతవత్=స్త్రీ-ప్రియస్త్రీతోటి, పరిష్కృతవత్-ఆలింగనమును బొందినవానివలె, బాహ్యం- బాహ్యమును, నవేద-ఎరుగడు. ఆంతరమపిచ- ఆంతరంబును, న-ఎరుగడు.

తా. ప్ర. సరి. ఈచెప్పబడినవారు సుఖవంతులగుదురు. అందుచేబ్రహ్మతమందులాభమేమి? డ. అతిపాలసార్వభౌమ బ్రహ్మవేత్తలుముగ్ధురును, ఏప్రకారముగా నానందవంతులగుమరో, ఆప్రకారం వీసుషుప్తినిబొందినవాడును, బ్రహ్మసందమును బొందినవాడగుచున్నాడు. మరియు, లోకమందు కామియగువాడు ప్రియస్త్రీతోటి ఆలింగనమును బొందినవాడగుచు బాహ్యభ్యంతరవిషయజ్ఞానములేమివలన సుఖముర్దియైనట్లు, ఈజీవుడు సుషుప్తియందు పరమాత్మతో దైక్యమునుబొందినవాడగుచు, బాహ్యదివిషయజ్ఞానము లేమివలన, యానందరూపుడే యగుచున్నాడని, శ్రు॥ తద్యథాప్రియయాస్త్రీయాసం పరిష్కృతాబాహ్యంకించనవేదనాంతరమేవమేపాయం పురుషఃప్రాజ్ఞే ఆత్మనాసం పరిష్కృతాబాహ్యంకించన వేదనాంతరం॥ అనెడి బోధిరాగ్రిహ్మణివాక్యము చెప్పుచున్నది.

అవ. ఇచ్చట దృష్టాంతదాక్షాంతికవాక్యములయందుగల బాహ్యభ్యంతరశబ్దములకు వివక్షితార్థమును గ్రహముగా నిష్పదము చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బాహ్యంరథ్యాదికంవృత్తం గృహకృత్యంయథాంతరం॥

తథాజాగరణంబాహ్యం నాదీనస్త్వంఆంతరం॥

౫౫.

టీ. రథ్యాదికం- రథ్యాదికమగు, వృత్తం-వృత్తాంతము, యథా- ఏప్రకారము, బాహ్యం-బాహ్యమగునో, గృహకృత్యం- గృహకృత్యము, యథా- ఏప్రకారము, ఆంతరం-ఆంతరమగునో, తథా-ఆప్రకారము, జాగరణం- జాగరణము, బాహ్యం-బాహ్యమగును. నాదీనః- జాగ్రద్వాసనచేత నాదీమధ్యమందుస్ఫురించెడి, ఆంతరః- ఆంతరప్రపంచము, స్వప్నః- స్వప్నమని చెప్పుచును.

తా. ఏప్రకారముగా రథ్యాదికమగు వృత్తాంతము బాహ్యమగునో, గృహకృత్యమాంతరమగునో, ఆప్రకారమే జాగరణము బాహ్యమగుననియు, జా

గ్రద్వాసనచేత నాడిమధ్యమందు స్ఫురించెడి యాంతరప్రపంచము స్వప్నమని యుంచెప్పబడును.

అవ. జీవుడు, సుషుప్తియందు బ్రహ్మనందరూపముగా స్థితినిబొందుచు న్నాడనెడి ఈవిషయమందు, యుక్తిప్రదర్శనపరమగు, శ్రు॥ అత్రపితాపితా భవతి॥ అనెడి యిత్యాదిశ్రుతి తాత్పర్యము నిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పితాపినుప్రావపితేత్యాదౌ జీవత్వవారణాత్ ।

సుప్తాబ్రహ్మైవనోజీవ స్సంసారిత్వానమీక్షణాత్ ॥ ౫౬.

టీ. సుప్తా-సుషుప్తియందు, పితాపి- తండ్రియు, అపితేత్యాదౌ-తండ్రి గాడనిచెప్పెడి యిత్యాదిశ్రుతివాక్యమందు, జీవత్వవారణాత్=జీవత్వ-జీవభావ మయొక్క, వారణాత్-నివారణమువలన, అనగా జీవత్వము నివారింపబడుట చేసనుట. సుప్తా-సుషుప్తియందు, బ్రహ్మైవ-బ్రహ్మమేయగును. జీవత్వానమీక్షణాత్=జీవత్వ - జీవభావమయొక్క, అనమీక్షణాత్ - అదర్శనమువలన, జీవః-జీవుడు, నో-కాదు.

తా. మరియు, ఈ సుషుప్తియందు, అధ్యాసముజేసెడి పితృత్వాది జీవధర్మములు, శ్రు॥ అత్రపితాపితాభవతి॥ అనెడి యిత్యాదిశ్రుతిచేతనే నివారింపబడుటవలన, సుషుప్తియందు బ్రహ్మమేయగును. మరియు, సుషుప్తియందు జీవత్వము స్ఫురింపకపోవుచుండగా బ్రహ్మస్వరూపమే కేపించుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, సమనంతరవాక్యతాత్పర్యమును వ్యాఖ్యానముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ పితృత్వాద్యభిమానోయస్సుఖదుఃఖాకరస్సహి ।

తస్మిన్నపగతేర్థస్సర్వాకోకాభవత్వయం ॥ ౫౭.

టీ. పితృత్వాద్యభిమానః- పితృభావాదిదేహభిమానము, యః- ఎద్దిగలదో, సహి-అదియే, సుఖదుఃఖాకరః= సుఖదుఃఖ - సుఖదుఃఖములకు, ఆకరః-మూలమగు సంసారమగును. తస్మిన్- ఆసంసారము, అపగతేనతి - లేకపోవుచుండగా, అయం-ఈపురుషుడు, సర్వా- సకలములకు, కోకా-దుఃఖములను, తీర్ణః-దాటినవాడు, భవతి - అగుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందు పితృత్వాద్యభిమానము లేకపోయినను, సుఖిత్వాదిసంసారములేదాయేమి? ఉ. పితృత్వాది దేహభిమానమెద్దిగలదో, అదియే సుఖదుఃఖములకు మూలమగు సంసారమగును. గనుక, ఆదేహభిమానము లేకపోవుచుండగా నీపురుషుడు సర్వదుఃఖములను దాటుచున్నాడని,

శ్రు॥ తీర్థోహతదాసర్వా శోకా హృదయస్యభవతి ॥ అనెడి సమనంతర శ్రుతివాక్యము చెప్పచున్నది. అనగా సంసారము దేహభిమానమును మూలముగాగలదగుటవలన, ఆదేహభిమానము సుషుప్తియందులేమిచేత సంసారంబును లేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు కైవల్యశ్రుత్యర్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సుషుప్తికాలేనకలేవీ నేతమసావృతః।

సుఖరూపముపైతీతిబూతేహ్యధర్వణీశ్రుతిః॥

౫౮.

టీ. సుషుప్తికాలే-సుషుప్తికాలమందు, సకలే - జాగ్రదాదిలక్షణముగల ప్రపంచము, విలీనేనశి- ప్రకృతియందు విలయమును బొందుచుండగా, తమసా-ఆప్రకృతిచేత, ఆవృతః-కప్పబడినజీవుడు, సుఖరూప - బ్రహ్మమును, ఉత్తీతి-పొందుచున్నాడని, ఆధర్వణీశ్రుతిః - కైవల్యశ్రుతివాక్యము, బూతే-పొందెప్పచున్నదేను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయదాహరింపబడిన శ్రుతివాక్యములచేత సుషుప్తియందు సుఖప్రాప్తి, మొదటనే చెప్పబడలేదేమి? ఉ. సుషుప్తికాలమందు జాగ్రదాదిలక్షణముగల సకలప్రపంచంబును, తనకు ఉపాదానకారణభూతమగు తమఃప్రధాన ప్రకృతియందు విలయమునుబొందుచుండగా, జీవుడాప్రకృతిచేత గప్పబడినవాడగుచు సుఖరూపమగు బ్రహ్మమునుబొందుచున్నాడని, ఈకైవల్యశ్రుతిచెప్పచున్నది. గనుక, సుషుప్తియందుగల సుఖప్రాప్తిని, కైవల్యశ్రుతిమొదటనే దెలుపుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈయర్థము కేవలశ్రుతిప్రసిద్ధమేగాక, సర్వానుభవసిద్ధమైయున్నదని, ఇప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ సుఖమస్వాప్నమత్రాహంనవైకించినవేదషం।

ఇతిసుప్తేసుఖజ్ఞానేపరామృతచోత్థితః॥

౫౯.

టీ. ఉత్థితః-సుషుప్తినుంచిమేల్కొనిలేచినవాడు, అత్ర - ఈసుషుప్తియందు, అహం-నేను, సుఖం-సుఖముగా, ఆస్వాప్నమితి - నిద్రించితినినియు, కించిద్వై-కొంచెమైనను, నావేదిషమితిచ - ఎరుగకుంటినని, సుప్తే-సుషుప్తియందుగల, సుఖజ్ఞానే=సుఖ-సుఖంబును, అజ్ఞానే - అజ్ఞానంబును, అనగా సుఖజ్ఞానములను రెంటిననుట. పరామృతః - స్మరించుచున్నాడు.

తా. మరియు, సుషుప్తినుంచి మేల్కొనిలేచినవాడు, నేనింతకాలము సుఖముగా నిద్రించితినినియు, ఈసుషుప్తియందు కొంచెమైన నెరుగకుంటినని, ఈ ప్రకారముగా నిద్రాకాలసంబంధములగు సుఖజ్ఞానములను రెంటిని స్మరించు

చున్నాడు. గనుక, సుషుప్తియందు సుఖముగలదని తెలియజేయుచున్నది.

శ్లో॥ పరామర్శోనుభూతేస్తీత్యానీదనుభవస్తదా।

చిదాత్మత్వత్వతోభాతి సుఖముజ్ఞానధీస్తతః॥

౬౦.

టీ. అనుభూతే - అనుభవవిషయమందు, పరామర్శః - స్మరణజ్ఞానము, అస్తీతి-కలదనెడియీహేతువువలన, తదా - ఆసుషుప్తికాలమందు, అనుభవః- సుఖజ్ఞానానుభవము, అనీత-ఉండెను. సతః-సద్వస్తువుయొక్క, సుఖం - స్వరూపభూతానందము, చిదాత్మత్వాత్ - స్వప్రకాశ చిద్రూపముగలదగుటవలన, భాతి-స్ఫురించుచున్నది. తతః- ఆస్వప్రకాశ సుఖబలమువలన, అజ్ఞానధీః= అజ్ఞాన-సుఖమునావరించెడి అజ్ఞానముయొక్క, ధీః-ప్రతీతిగలుగుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, స్మరణజ్ఞానమప్రమాణమగుటవలన, ఆస్మరణజ్ఞాన బలముచేత సుషుప్తియందుగల సుఖసిద్ధియెట్లుగలుగును? ఉ. అనుభవంపబడిన విషయమందు స్మరణజ్ఞానము గలుగునేగాని, అనుభవంపబడని విషయమందు స్మరణజ్ఞానముగలుగదనెడి ఈహేతువువలన, ఆసుషుప్తియందు సుఖజ్ఞానానుభవముగలదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందు జ్ఞానసాధనములగు మనస్సుహితేంద్రియములన్నియు, విలయమును బొందుటచేత, అనుభవసిద్ధియెట్లుగలుగును? ఉ. అయితే సుషుప్తియందు, ౧. సుఖానుభవ సాధనములేదనిచెప్పదవో, లేక, ౨. సుషుప్తియందుగల అజ్ఞానానుభవసాధనములేదనిచెప్పదవోజెప్పుము. సద్వస్తువుయొక్క స్వరూపభూతసుఖము, స్వప్రకాశచిద్రూపత్వముగలదగుటచేత, ఆసుఖానుభవము, ఇతరసాధనాపేక్షనపేక్షింపదు. గనుక, మొదటివత్తముగూడదు. మరియు, అట్టిస్వప్రకాశ సుఖబలమువలననే, ఆసుఖమునాదరించిన అజ్ఞానముయొక్క ప్రతీతిసిద్ధించుచున్నది. గనుక, ద్వితీయవత్తంబునుంగూడదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ బ్రహ్మవిజ్ఞానమానందమితివాజసనేయినః।

పఠంత్యతస్త్వప్రకాశంసుఖంబ్రహ్మైవనేతరత్॥

౬౧.

టీ. వాజసనేయినః-వాజసనేయులు, బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, విజ్ఞానం-విజ్ఞానరూపముగలదనియు, ఆనందమితి- ఆనందరూపముగలదనియు, పఠంతి-పఠించుచున్నారు. అతః-ఆకారణమువలన, స్వప్రకాశం-స్వప్రకాశరూపముగల, సుఖం-ఆనందము, బ్రహ్మైవ - బ్రహ్మమేయగును. ఇతరత్-ఇతరమైనది, న - కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందుగల సుఖమునకు, స్వప్రకాశ సుఖత్వముగలిగియున్నను. ప్రమాణము లేమివలన (౪౫) వ శ్లోకముందు జెప్పబడిన

బ్రహ్మరూపత్వము సంభవింపడుగదా? ఉ. బ్రహ్మము విజ్ఞానరూపముగలదనియు, ఆనందరూపముగలదని, శ్రుతి విజ్ఞానమానందంబ్రహ్మ॥ అనియిట్లు బృహదారణ్యకశ్రుతిపాత్యము చెప్పుచున్నది. అందుచేత సుషుప్తియందు స్వప్రకాశరూపముగల సుఖము, బ్రహ్మమేయగుగాని ఇతరమైనదిగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యదజ్ఞానంతత్రలీనాతావిజ్ఞానమనోమయా।

తయోర్హి విలయావస్థా నిద్రాజ్ఞానంచనైవహి॥

౬౨.

టీ. యత్-ఏ, అజ్ఞానం-అజ్ఞానముగలదో, తత్ర-ఆయజ్ఞానమందు, తా-ఆరెండైన, విజ్ఞానమనోమయా-విజ్ఞానమనోమయకోశములు, లీనా - లయించుచున్నవి. హి-ఏకారణమువలన, తయోః-ఆవిజ్ఞానమనోమయములయొక్క, విలయావస్థా- విలయావస్థ, నిద్రా-నిద్రయనిచెప్పబడునో, నైవహి- అనిద్రయే, అజ్ఞానంచ- అజ్ఞానమనియుం చెప్పబడును.

తా. ప్ర. అయితే, అనుభవస్మరణములు రెండును, ఏకాధికరణత్వనియమముగలవగుటచేత (నేను సుఖముగా నింతకాలమునిద్రించితినినియు, నేను సుషుప్తియందు కొంచెమైన నెరుగకుంటినిని) ఇట్లు సుషుప్తియందుగల సుఖాజ్ఞానములు రెండును విజ్ఞానమయశబ్దవాచ్యుడగు జీవునిచేత స్మరింపబడుచుండుట వలన, ఆజీవుడే, సుషుప్తియందుగల సుఖాధికముననుభవించుచున్నాడని చెప్పురాదాయేమి? ఉ. నేను సుషుప్తియందు కొంచెమైన నెరుగకుంటిననెడి స్మరణముచేదప్పు, మరియొకవిధముచే దెలియబడనిదగుచుండెడి, యేయజ్ఞానముగలదో, ఆయజ్ఞానమందు, ప్రమాతృప్రమాణత్వముచేత బ్రసిద్ధములగు, విజ్ఞానమనోమయకోశములు రెండును, విజ్ఞానత్వ మనోమయత్వాకారమును విడిపించి, తమకు కారణమగు అజ్ఞానరూపముగా స్థితినిబొందుచున్నవి. అందుచేత, ఆవిజ్ఞానమయోపాధికుడగుజీవుడు, సుషుప్తియందుగల సుఖాజ్ఞానముల ననుభవించుచుండలేదని తెలియవలెను. అనగానాజీవునకు నుపాధియైనట్టియు, అజ్ఞానకార్యమైనట్టి విజ్ఞానమయంబుజ్ఞానమందు విలయమునుబొందుటచేత, విజ్ఞానమయశబ్దవాచ్యుడగుజీవుడు, సుషుప్తియందుగల సుఖాదుల ననుభవించుచున్నవాడుగాడని యభిప్రాయము. ఇందుకు ఉపపత్తినిజెప్పెదవినుము. వా ॥ విజ్ఞానవిరతిస్సుప్తిః॥ అనిచెప్పబడిన ప్రకారము ఆవిజ్ఞాన మనోమయములయొక్క విలయావస్థ, నిద్రయనిచెప్పబడుచున్నది. ప్ర-అయితే, ఆవిజ్ఞానమనోమయములు రెండును నిద్రయందేవిలయమును బొందుచున్నవని చెప్పందగదాయేమి? ఉ. అనిద్రయే, విద్వాంసులచేత నజ్ఞానమని వ్యవహరింపబడుచున్నది. గనుక, ఆవిజ్ఞాన

మనోమయములు రెండును అజ్ఞానమందే విలయమును బొందుచున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ విలీనఘృతవత్పశ్చ తస్యైద్విజ్ఞానమయోఘనః।

విలీనావస్థానందమయశబ్దేనకథ్యతే॥

౬౩.

టీ. విలీనఘృతవత్ = విలీన- లీనమునుబొందిన, ఘృతవత్ - నేయవలె, పశ్చాత్-పిమ్మట, విజ్ఞానమయః-విజ్ఞానమయకోశము, ఘనః- ఘనీభవించినది, స్యాత్-అగును. విలీనావస్థః= విలీన-విజ్ఞానమయము విలయమునుబొందిన, అవస్థః-అవస్థ, ఆనందమయశబ్దేన - ఆనందమయ శబ్దముచేత, కథ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, సామప్రసూత్యాద్యనుభవకాలమందు లేని విజ్ఞానమయమునకు బ్రబోధగలుగుచుండగా, ఆసమప్తియందుగల సుఖాదిస్మరణంబెట్లుగలుగును? ఉ. అగ్నిసంబంధాదికముచేత లీనమునుబొందిననేయి, పిమ్మట వాయ్వాదిసంబంధవశమువలన, ఏప్రకారముగా ఘనీభవించుచున్నదో, ఆప్రకారమే జాగ్రదాదులయందు భోగమునిచ్చెడి కర్మముయొక్క తుయవశమువలన నిదారూపముచేత లీనమునుబొందిన యంతఃకరణము, మరల భోగప్రదకర్మవశమువలన ప్రబోధయందు విజ్ఞానాకారముగా ఘనీభవించుచున్నది. అందుచేత నాయంతఃకరణోపాధికుడగు ఆత్మయు, విజ్ఞానమయత్వముచేత ఘనీభవించుచున్నాడు. ఆయాత్మయే, పూర్వము విలయావస్థ నుపాధిగాగలవాడగుచు, ఆనందమయశబ్దముచేత జెప్పబడుచున్నాడని తెలియవలెను. అనగా విలయావస్థయందును, ఆవిజ్ఞానమయ స్వరూపమునకు నాశములేమివలన, విలయావస్థనుపాధిగాగల ఆనందమయరూపముచేత ననుభవించెడి ధర్మంబును, మరియు, విజ్ఞానశబ్దముచే జెప్పదగినఘనీభావము నుపాధి గలిగియుండుటచేత స్మరించెడిధర్మంబును, ఈ రెండు నొక్కడగుఆత్మకు ఘటించునని యభిప్రాయము.

అవ. విజ్ఞానమయము విలయమును బొందిన అవస్థ, ఆనంద మయమని చెప్పబడినయర్థమునే, యిప్పుడు స్పష్టికరించు చున్నాడు.

శ్లో॥ సుప్తిపూర్వక్షణేబుద్ధి వృత్తి ర్ఘానుభవించితా।

నైతత్త్వింబసహితా లీచానందమయస్తతః॥

౬౪.

టీ. సుప్తిపూర్వక్షణే=సుప్తి-సుషుప్తికి, పూర్వక్షణే - పూర్వక్షణమందు, యా-నియంతర్ముఖీయగు, బుద్ధివృత్తి-బుద్ధివృత్తి, సుఖించితా= సుఖ-స్వరూప భూతసుఖముయొక్క, చించితా- ప్రతిబింబయుక్తమగుచున్నదో, తతః - అనం

తరమందు, తద్బింబసహితా=తద్బింబ- ఆప్రతిబింబముతోటి, సహితా- కూడినట్టి, సైవ-ఆబుద్ధివృత్తియే, లీనాసక్తి-నిద్రారూపముగా లీనమునుపొందినదగుచు, ఆనందమయః - ఆనందమయమని చెప్పబడుచున్నది.

తా. సుషుప్తికి బూర్వక్షణమందు, ఏయంతర్ముఖియగుబుద్ధివృత్తి, స్వరూపభూతసుఖప్రతిబింబయుక్తమగుచున్నదో, ఆనంతరమందు ఆప్రతిబింబసహితమగు అవృత్తియేనిద్రారూపముగా లయించినదగుచు, ఆనందమయమని చెప్పబడుచున్నది.

అవ. ఇట్లు ఆనందమయ స్వరూపమునుజూపి, ఆయానందమయమునకే ప్రబోధకాలమందు విజ్ఞానమయరూపముచేత స్మర్యత్వము సిద్ధించెడికొరకు, ఆసుషుప్తికాలమందు సుఖానుభవమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అంతర్ముఖోయతనంద మయోబ్రహ్మసుఖంతదా।

ఘట్టేచిద్బింబయుక్తాభి రజ్ఞానోత్పన్నవృత్తిభిః॥ ౬౫.

టీ. అంతర్ముఖః - సుఖప్రతిబింబ సహితాంతర్ముఖబుద్ధివృత్తిజనిత సుస్కారసహితా జ్ఞానోపాధిగల, యః-ఏ, ఆనందమయః - ఆనందమయుడుగలదో, (సః) ఆయానందమయుడు, తదా-ఆసుషుప్తికాలమందు, బ్రహ్మసుఖం-స్వరూపభూతసుఖమును, చిద్బింబయుక్తాభిః = చీత్ - ప్రత్యేగాత్మయొక్క, బింబ-ప్రతిబింబమగు చిదాభాసునితోటి, యుక్తాభిః-కూడియున్నట్టి, అజ్ఞానోత్పన్నవృత్తిభిః=అజ్ఞాన - అజ్ఞానమువలన, ఉత్పన్న-పుట్టిన, వృత్తిభిః - సుఖాదిగోచరవృత్తులచేత, అనగా సత్వపరిణామ విశేషములచేననుట. ఘట్టే - ఆనుభవించుచున్నాడు.

తా. మరియు, సుఖప్రతిబింబసహితమగు అంతర్ముఖబుద్ధి వృత్తిజనిత సుస్కారముతోగూడినట్టి యజ్ఞానోపాధికుడగు, ఏయానందమయుడుగలదో, ఆయానందమయుడు, ఆసుషుప్తికాలమందు స్వరూపభూత బ్రహ్మసుఖమును, చిదాభాససహితములైనట్టియు, అజ్ఞానమువలన బుట్టినట్టి సుఖాదిగోచర సత్వపరిణామవిశేషములగు వృత్తులచేత, అనుభవించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అజ్ఞానవృత్తయస్సూక్ష్మా విస్మయోబుద్ధివృత్తయః।

ఇతివేదాంతసిద్ధాంతపారగాఃప్రవదంతిహ॥ ౬౬.

టీ. అజ్ఞానవృత్తయః=అజ్ఞాన=అవిద్యయొక్క, వృత్తయః- వృత్తులు, సూక్ష్మాః-సూక్ష్మములగును. బుద్ధివృత్తయః=బుద్ధి - బుద్ధియొక్క, వృత్తయః-వృత్తులు, విస్మయః - మిక్కిలిస్పష్టత్వమును బొందినవగును. ఇతి - ఈప్రకారము,

6. (ఛా - 3)

వేదాంత సిద్ధాంతపారగాః - వేదాంత సిద్ధాంత పారగులు, ప్రవదంతిహి చెప్పదురు.

తా. ప్ర. అయితే, జాగరణమందువలె, ఆసుషుక్తియందు నేనుసుఖము ననుభవించుచున్నాననెడి యభిమానమేకారణముచే గలుగలేదోచెప్పము? ఉ. ఆసుషుక్తియందుగల అజ్ఞానవృత్తులు, జాగరణమందుగల బుద్ధివృత్తులవలె స్పష్టత్వముగలవిగాక, సూక్ష్మములగుటవలన, నేనుసుఖము ననుభవించు చున్నాననెడి యభిమానమప్పుడు గలుగలేదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఇది దేనివలన దెలియబడుచున్నదోచెప్పము? ఉ. ఈప్రకారముగా, వేదాంత సిద్ధాంత రహస్యవేత్తలగు మునులు జెప్పదురు.

శ్లో॥ మాండూక్యతాపసీయాది శ్రుతిష్టేదతిస్సుటం॥

ఆనందమయభోక్తృత్వం బ్రహ్మనందేవభోగ్యతా॥ ౬౪.

టీ. ఏతత్ - ఈవిషయము, మాండూక్యతాపసీయాది శ్రుతిషు = మాండూక్య- మాండూక్యోపనిషత్తునందును, తాపసీయాది శ్రుతిషు - తాపసీయాది శ్రుతులయందును, అతిస్సుటం-మిక్కిలిస్పష్టముగా జెప్పబడియున్నది. (అతః) ఆకారణమువలన, ఆనందమయభోక్తృత్వం=ఆనందమయ- ఆనందమయనకు, భోక్తృత్వం- భోక్తృత్వంబును, బ్రహ్మనందే - బ్రహ్మనందమందు, భోగ్యతాచ - భోగ్యత్వంబునుం గలదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆనందమయాత్మ, సూక్ష్మములగు అవిద్యావృత్తుల చేత బ్రహ్మనందము ననుభవించు చున్నాడనుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. ఈవిషయము, మాండూక్యతాపసీయాది శ్రుతులయందు, అతిస్సుటముగాజెప్పబడియున్నది. కనుక, ఆనందమయాత్మ, భోక్తృయగుననియు, బ్రహ్మనందము భోగ్యమగుననియుం దెలియవలెను. భోక్తృయగా ననుభవించెడివాడగును. భోగ్యమనగా ననుభవించదగినదగును.

అవ. ఇప్పుడు, మాండూక్యాది శ్రుతిగతవాక్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏకీభూతస్సుషుక్తస్తోప్రజ్ఞానఘనతాంగతః॥

ఆనందమయఆనందః ఘృక్షేతోమయవృత్తిభిః॥ ౬౫.

టీ. సుషుక్తస్తో - సుషుక్తియందుండెడి, అనగా సుషుక్త్యభిమానియైనట్టి యునసుట. ఏకీభూతః- విజ్ఞానాద్యుపాధివిలయముచేత నేకాకారత్వమునుబొందిన, ఆనందమయః-ఆనందమయాత్మ, ప్రజ్ఞానఘనతాం - ప్రజ్ఞానఘనత్వమును, గతస్సృజౌ-పొందినవాడగుచు, చేతోమయవృత్తిభిః = చేతోమయ-చైతన్యప్రచురములగు, అనగాచిత్ప్రతిబింబ సహితములైనట్టియనుట. వృత్తిభిః- వృత్తుల

చేత, అనంతభుక్ = ఆనంద- స్వరూపభూతానందమును, భుక్ - అనుభవించెడి వాడగును.

తా. సుషుప్త్యభిమానియైనట్టియు, విజ్ఞానాద్యపాధివిలయముచేత సేకాకారత్వమును బొందినట్టియు, ప్రజ్ఞాన ఘనత్వమును బొందినట్టి ఆనందమయాత్మ, చిత్ప్రతిబింబనహిత వృత్తులచేత స్వరూపభూతానందమును అనుభవించుచున్నాడని, శ్రు! సుషుప్తస్థాన ఏకీభూతః ప్రజ్ఞానఘన ఏవానందమయో హ్యనందభుక్చేతోమయః॥ ఇత్యాదిమాండూక్యాది శ్రుతిచెప్పుచున్నది.

అవ. ఆమాండూక్య శ్రుతివాక్యమందు గల, (ఏకీభూతః) అనెడి పదము యొక్కయర్థము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విజ్ఞానమయముఖైర్వ్యోరూపైర్మృక్తః పుగాధునా।

సలయేనైకతాంప్రాప్తౌ బహుతండులఽవ్యవత్॥ ౬౯.

టీ. యః-ఏయాత్మ, పురా - పూర్వము, అనగా జాగరణావశ్యయందనుట. విజ్ఞానమయముఖైః-విజ్ఞానమయముమొదలగు, రూపైః - ఆకారవిశేషములతోటి, యుక్తః-కూడియుండెనో, సః-ఆయాత్మ, అసనా - ఇప్పుడు, అసగా సుషుప్తికాలమందనుట. లయేన-విజ్ఞానమనరంబుమొదలగు ఉపాధివిలయముచేత, ఏకతాం - ఏకాకారత్వమును, ప్రాప్తస్థితః - పొందినవాడగుచు, బహుతండులపిష్టవత్ = బహు - అనేకములగు, తండుల- వియ్యపుగింజలవలన గలిగిన, పిష్టవత్ - పిండివలె, (భవతి) అగుచున్నాడు.

తా. ఏయాత్మ, పూర్వముజాగరణావశ్యయందు, ఆయూయాత్మ, విజ్ఞానమయమగుననియు, మనోమయమగుననియు, ప్రాణమయమగుననియు, చక్షుర్మయమగుననియు, శ్రోత్రమయమగుననియు, పృథ్వీమయమగుననియు, ఆపోమయమగుననియు, వాయుమయమగుననియు, ఆకాశమయమగుననియు, తేజోమయమగుననియు, అతేజోమయమగుననియు, కామమయమగుననియు, అకామమయమగుననియు, క్రోధమయమగుననియు, అక్రోధమయమగుననియుండెప్పెడి, శ్రు! సవాతయమాత్మాబ్రహ్మ విజ్ఞానమయోమనోమయః ప్రాణమయశ్చక్షుర్మయశ్శ్రోత్రమయః పృథ్వీమయ ఆపోమయోవాయుమయ ఆకాశమయస్తేజోమయో అతేజోమయః కామమయోఽకామమయః క్రోధమయోఽక్రోధమయః॥ ఇత్యాదిశ్రుతిచేతెప్పబడిన ఆకారవిశేషములతోటి కూడినవాడాయెనో, ఆయాత్మయే, ఇప్పుడు సుషుప్తియందు విజ్ఞానమనరంబుమొదలగు ఉపాధివిలయముచేత, అనేకములగు వియ్యపుగింజలవలన గలిగెడి పిండివలె, ఏకాకారత్వమునుబొందినవాడగుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వోక్తశ్రుతియందుగల ప్రజ్ఞానఘనశబ్దార్థమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రజ్ఞానానిపురాబుద్ధివృత్తయోధఘనోభవేత్ |

ఘనత్వంహిమబిందునాముదగ్గేశేయధాతథా॥ ౭౦.

టీ. ఉద్దేశ- ఉత్తరదేశమందు, హిమబిందునాం = హిమ-మంచుయొక్క, బిందునాం-బిందువులకు, ఘనత్వం - ఘనభావము, యథా - ఏప్రకారమో, తథా-ఆప్రకారము, పురా-పూర్వముగల, అనగా జాగ్రదాదికమందు న్నట్టియనుట. ప్రజ్ఞానాని- ప్రజ్ఞానములు, అనగా ఘటాది గోచరబుద్ధివృత్తులనుట. అథ-సుషుప్తికాలమందు, ఘనః-చిద్రూపముచే నేకరూపము, అభవత్-అయినది.

తా. పూర్వము జాగ్రదాదికమందు ప్రజ్ఞానశబ్దముచే జెప్పదగిన, ఏఘటాదిగోచరబుద్ధివృత్తులుగలవో, ఆ బుద్ధివృత్తులు సుషుప్తికాలమందు ఘటాదివిషయము లేకపోవుచుండగా, చిద్రూపముచే నేకరూపమగును. ఇందుకు దృష్టాంతము జెప్పెదవనిము. ఉత్తరదేశమందు మంచునీటిబిందువులు ఘనీభవించినట్లు, అనగా నేకాకారముగా గెడ్డకట్టినట్లు, జాగ్రదాదికమందుగల ఘటాదిగోచర బుద్ధివృత్తులను, సుషుప్తికాలమందు ఘనీభవించుచున్నవని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, ప్రజ్ఞానఘనశబ్దార్థనిరూపణ ప్రసంగమువలన లభించిన ఆరమును కొంచెమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తద్ధ్వనత్వంసాక్షిభావందుఃఖాభావంప్రచక్షతే |

తౌకికాస్తార్కికాయావద్ధుఃఖవృత్తివిలోపనాత్ ॥ ౭౧.

టీ. తౌకికాః-తౌకికులును, తార్కికాః- తార్కికులును, యావద్ధుఃఖవృత్తివిలోపనాత్ = యావద్ధుఃఖవృత్తి - సర్వదుఃఖ వృత్తులయొక్క, విలోపనాత్- విలయమువలన, తద్ధ్వనత్వం=తత్ - ఆఘటాదిగోచరబుద్ధివృత్తులయొక్క, ఘనత్వం-ఘనత్వమగు, అనగా చిద్రూపముచే నేకరూపమైనట్టియనుట. సాక్షిభావం- సాక్షిత్వమును, దుఃఖాభావం=దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, అభావం-లేమినిగా, ప్రచక్షతే - చెప్పచున్నారు.

తా. వేదాంతములయందు సాక్షిత్వముచేత జెప్పబడెడి, యేయిప్రజ్ఞానఘనత్వముగలదో, అదియే శాస్త్రసంస్కారములేని తౌకికులును, శాస్త్రులగుతార్కికాదులును దుఃఖాభావమునుగా జెప్పదురు. ప్ర. వారట్లు జెప్పటకు గారణమేమి? ఉ. సర్వదుఃఖవృత్తులును, సుషుప్తికాలమందు విలయమును బొందుచున్నవి. గనుక, అట్లు చెప్పదురని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వము దాహరింపబడిన శ్రుతియందు గల, చేతోముఖశబ్దార్థము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అజ్ఞానవింబితాచితాస్యస్థుఖమానందభోజనే।

భుక్తంబ్రహ్మసుఖంత్యక్తావహార్యాత్యధకర్మణా॥ ౨౨.

టీ. ఆనందభోజనే=ఆనంద - సామప్రబ్రహ్మసంధమును, భోజనే=భుజియించుటయందు, ముఖం-సాధనము, అజ్ఞానవింబితా=అజ్ఞాన-అజ్ఞానవృత్తియందు, వింబితా-ప్రతిబింబించిన, అనగా బ్రతిబింబరూపముగా నున్నట్టియునుట. చిత్-చైతన్యము, స్యాత్-అగును. (జీవః) ఆనందమయ రూప జీవుడు, కర్మణా-పుణ్యపాపలక్షణ కర్మముచేత, అనగా కర్మపాశముచేసెనుట. భుక్తం-ఆనుభవంపబడిన, బ్రహ్మసుఖం-బ్రహ్మసంధమును, త్యక్తా- విడిపించి, అథ-పిమ్మట, బహిః-బాహ్యమును, అనగా జాగ్రదాదికముననుట. యాతి=పొందుచున్నాడు. అనగా జాగ్రదాదికమునకు బోవుచున్నాడనుట.

తా. మరియు, సామప్రబ్రహ్మసంధము ననుభవించుటయందు, అజ్ఞానవృత్తియందు ప్రతిబింబించిన చైతన్యమే సాధనమగును. ప్ర. అయితే, సుషుప్తియందు ఆనందమయరూప జీవునిచేత బ్రహ్మసంధ మనుభవంపబడినయెడల, ఆబ్రహ్మసంధమును దేనిచేత విడిపించి దుఃఖిభూమియై బాహ్యమందుండెడి జాగ్రదాదికమునుగురించి వచ్చుచున్నదో చెప్పును? ఉ. ఆయానందమయ రూప జీవుడు, పుణ్యపాపలక్షణ పాశబద్ధుడగుటవలన, ఆకర్మముచేత ప్రేరేపింపబడినవాడగుచు, బ్రహ్మసంధము సాక్షాత్కరింపబడినదైనను ఆబ్రహ్మసంధమును విడిపించి, పిమ్మట జాగ్రదాదికమునుగురించి బోవుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, కైవల్యశ్రుతివాక్యమును పఠించుచు, దానియభిప్రాయమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కర్మజన్మాంతరేఽధూర్జతద్వోగాద్భుక్త్యేపునః।

ఇతికైవల్యశాఖాయాం కర్మజోబోధ ఈరితః॥ ౨౩.

టీ. జన్మాంతరే- పూర్వజన్మమందు. యత్-ఏ, కర్మ-ధర్మాధర్మలక్షణ కర్మముగలదో, తద్వోగాత్=తత్ - ఆకర్మముయొక్క, యోగాత్-సంబంధమువలన, పునః-మరల, బుధ్యతేతి- జాగ్రదాదికమును బొందుచున్నాడని, కైవల్యశాఖాయాం-కైవల్యోపనిషత్తునందు, కర్మజః- కర్మముచేగలిగెడి, బోధః-జాగ్రదాద్యనుభవము, అనగా జాగ్రదాదిసాక్షియనుట. ఈరితః-చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయర్థము దేనిచేదెలియబడుచున్నదో చెప్పుము?

ఉ. పూర్వజన్మమందు నీపుణ్యపాపలక్షణ కర్మముగలనో, ఆ కర్మసంబంధము వలన, నానందమయజీవుడే మరల జాగ్రదాదికమును బొందుచున్నాడని, శ్రు! పునశ్చజన్మాంతరకర్మయోగాత్మవీవజీవస్సప్తిప్రబుద్ధః॥ అనియిట్లు కైవల్య శ్రుతివాక్యమందు వివరబడుచున్నది.

అవ. సుషుప్తియందు బ్రహ్మానంద మనుభవింప బడుచున్నదనెడి విషయమే. ఇప్పుడు లింగమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కించితార్క-లంప్రబుద్ధస్య బ్రహ్మానందస్యవాసనా |

అనుగచ్ఛేద్భృతస్త్రాప్తిమానేరివ్విషయస్సుఖీ॥

౭౪.

టీ. యతః- ఏకారణమువలన, (ప్రబోధాదౌ) - జాగ్రదాదియందు, నిర్విషయోపి- విషయానుభవము లేనివాడైనను, సుఖీనక - సుఖివంతుడగుచు, రూక్షిం-క్షిరక, ఆస్తే-స్థితినిబొందుచున్నాడో, (అతః) ఆకారణమువలన, ప్రబుద్ధస్య-జాగరణమునుబొందినవానికి, కించితార్క-లం - స్వల్పకాల పర్యంతము, బ్రహ్మానందస్య- బ్రహ్మానందముయొక్క, వాసనా - సంస్కారము, అనుగచ్ఛేత్-అనుసరించిపోవుచున్నది. అనగా వచ్చుచున్నదనుట.

తా. మరియు, జాగరణమును బొందినవానికిని స్వల్పకాల పర్యంతము సుషుప్తియందనుభవింపబడెడి బ్రహ్మానందముయొక్క సంస్కారముగలిగియున్నది. ప్ర. దేనివలన నిది దెలియబడుచున్నదో చెప్పుము? ఉ. ఏకారణము చేత జాగ్రదాదియందు పురుషుడు విషయానుభవము లేనివాడైనను సుఖము గలవాడగుచు, రూక్షింభావమును బొందుచున్నాడో, ఆకారణముచేత సుషుప్తియందనుభవింపబడిన బ్రహ్మానందముయొక్క సంస్కారము జాగ్రదాదియందు గలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కర్మభిః ప్రేరితః పశ్యాన్నానాదుఃఖానిభావయత్ |

శవైర్విస్మరతి బ్రహ్మానందమేషోఖిలోజనం॥

౭౫.

టీ. ఏషః-ఈ, అఖిలః-సకలమగు, జనః-జనము, కర్మభిః - కర్మముల చేత, ప్రేరితస్య- ప్రేరేపింపబడినదగుచు, పశ్యాత్ - పిమ్మట, నానాదుఃఖాని-నానావిధదుఃఖములను, భావయత్ - అనుసంధానము జేయుచు, అనగా ననుభవించుచున్ననుట. శవైః - మెల్లగా, బ్రహ్మానందం - బ్రహ్మానందమును, విస్మరతి- మరచుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రాణివర్గమంతయు, సుషుప్తియందనుభవింపబడి బ్రహ్మానందముయొక్క సంస్కారవంతమగు రూక్షింభావమందెందుచే నుండలేడో చెప్పుము? ఉ. ఈసర్వప్రాణివర్గంబును, పూర్వోక్తకర్మములచేత ప్రేరే

పింఛబడినదగుచు, పిమ్మట నానావిధ దుఃఖములననుభవించుచు, మెల్లగానుష్ఠు ప్రియందనుభవంపబడిన బ్రహ్మనందమును మరచుచున్నది.

అవ. ఇక బ్రహ్మనందవిషయమై ద్వేషము చేయరాదని ఇప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పాగ్గూర్ధ్వమపింద్రాయాః పక్షపాతోదినేదినే॥

బ్రహ్మనందేనృణాం తేన ప్రాజ్ఞోస్థివివదేతకః॥ ౭౬.

టీ. దినేదినే- ప్రతిదినమందు, నిద్రాయాః - నిద్రయొక్క, ప్రాక్- పూర్వంబును, ఊర్ధ్వమపి-పిమ్మటను, నృణాం-జనులకు, బ్రహ్మనంద-బ్రహ్మనందమందు, పక్షపాతః- స్నేహముగలదు. తేన - ఆకారణముచేత, అస్థి- ఈ ఆనందమందు, ప్రాజ్ఞః-ప్రజ్ఞగలవాడు, కః-ఎవడు, వివదేత- వివాదమును బొందును. అనగా ద్వేషించెడివాడెవ్వడును లేడనుట.

తా. ప్రతిదినమందును మనుష్యులకు నిద్రారంభమందును, నిద్రాంత్యమందును బ్రహ్మనందమందు స్నేహముగలదు. ప్ర. అట్లు స్నేహముగలదనిచెప్పటకు గారణమేమేదెప్పుము? ఉ. ఏకారణముచేత జనులు నిద్రాదియందు మెత్తనిపాన్న మొదలగు సుఖసాధనములను సంపాదించుచున్నారో, మరియు, ఆ నిద్రాంత్యమందు ఆమృదుశయ్యాది సుఖసాధనమును విడుచుటకునశక్తులై చూడ్జింభావమును బొందుచున్నారో, ఆకారణముచేత, ఈ ఆనందములేదని బుద్ధిమంతుడెవ్వడును వివాదమును బొడడని తెలియవలెను.

అన. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, ఒకచోద్యమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ననుతూష్టింస్థితౌ బ్రహ్మనందశ్చేద్భాతౌకికాః॥

అలసాశ్చరితార్థాస్సృశ్శస్త్రేణగురుణాత్రకిం॥ ౭౭.

టీ. నను- ఓయీ, తూష్టింస్థితౌ- తూష్టింస్థితియందు, బ్రహ్మనందః- బ్రహ్మనందము, భాతీచేత్-స్ఫురించుచున్నయెడల, తౌకికాః - తౌకికులును, అలసాశ్చ-మందబుద్ధిగలవారును, చరితార్థాః-చరిత-ఆచరింపబడిన, అర్థాః-పురుషార్థముగలవారు, అనగా కృతార్థులనుట. సృశ్-అగుచురు. అత్ర- ఈ బ్రహ్మనందానుభవవిషయమై, శాస్త్రేణ-వేదాంతశాస్త్రముచేతను, గురుణా- ఆచార్యునిచేతను, కిం-ప్రయోజనమేమి. అనగా బ్రయోజనములేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఓ అదైవతసిద్ధాంతీ, గురుశుక్రూపాదికముచేతను, వేదాంతశాస్త్రాభ్యాసముచేతను లభింపదగిన బ్రహ్మనందానుభవము, తూష్టింస్థితినిబొందినమాత్రముచేత లభించెడి పక్షమందు, శాస్త్రసంస్కారములేనితౌకికులును, అలసలును కృతార్థులగుచురని చెప్పవలసివచ్చును. అప్పుడు గురు

శుక్రాసాదిపూర్వకముగా శేయబడెడి వేదాంతశ్రవణ మననాదికము వ్యర్థము గాదాయేమి? అనియిట్లు పూర్వవాది యక్షేపించెనని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, సిద్ధాంతి ప్రత్యుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బాధంబ్రహ్మేతివిద్యుశ్చేత్కృతార్థాస్తావత్రైవతే॥

గురుశాస్త్రేవినాత్మ్యంతంగంభీరంబ్రహ్మవేత్తిః॥ ౭౮.

టీ. బాధం-సరియగుగాక. బ్రహ్మేతి - ఈయానందము బ్రహ్మమని, విద్యుశ్చేత్-ఎరిగినయెడల, తావత్రైవ-అల్లెరుగుటచేతనే, శే-వారు, కృతార్థాః-కృతార్థులగుదురు. కః - ఏ పురుషుడు, గురుశాస్త్రే - గురుశాస్త్రములను, వినా-విడచి, ఆత్మ్యంతం-నాశరహితమైనట్టియు, గంభీరం-అవాఙ్మనసగోచరమైనట్టి, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, వేత్తి- ఎరుగగలడు. అనగా నెవ్వడు నెరుగజాలడనుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ, నీవు జెప్పినది నిశ్చయమేయగును. అయినను, ఈ యానందము బ్రహ్మమని యెరుగుటచేతనే కృతార్థులగుదురు. మరియు, అవాఙ్మనసగోచరమైనట్టియు, సర్వజ్ఞ సర్వాత్మరూపమగు బ్రహ్మమును, గురుశాస్త్రములనువిడచి, మరియేయిహాయముచేత నెవ్వడు నెరుగజాలడు. అనగా నిది బ్రహ్మనందమనెడి జ్ఞానముగలుగుచుండగా కృతార్థత్వముగలుగుననియు, అట్టిజ్ఞానము గురుశాస్త్రసాదికముచేతదప్ప, మరిదేనిచేతం గలుగనే గలుగదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు * అనువాదపూర్వకముగా బరిహాసముతో బ్రత్యుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జానామ్యహంత్యదుక్త్యాద్యకతోమేనకృతార్థతా॥

శృణ్విత్రత్యాద్యశోవృత్తం ప్రాజ్ఞంమన్యస్యకస్యచిత్॥ ౭౯.

టీ. అహం-నేను, త్వద్యుక్త్యా = త్వత్ - నీయొక్క, ఉక్త్యా-వాక్యము చేత, అద్య-ఇప్పుడు, జానామి-బ్రహ్మమునెరిగితిని. కుతః - ఏకారణమువలన, మే-నాకు, కృతార్థతా - కృతార్థత్వము, అనగా గృతార్థత్వబుద్ధియనుట. నేతిచేత్-కలుగలేదనియంటిసేని, అత్ర-ఈవిషయమై, ప్రాజ్ఞంమన్యస్య- పండితుడననితలచినట్టి, త్యాద్యశః - నీవంటి, కస్యచిత్- ఒకానొకనియొక్క, వృత్తం-వృత్తాంతమును, శృణు - చెప్పెద వినుము.

* అనువాదము = ఒకప్రమాణముచే నొకచోట జెప్పబడియున్నదానిని మరియొకచోట మరిల జెప్పుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఇప్పుడు నీవాక్యమువలన బ్రహ్మనందము నెరిగినట్లినాకు, కృతార్థత్వబుద్ధి, లభింపబడలేదేమి? ఉ. ఈవిషయమై, నేనుపండితుడననితలచినట్టి నీవంటి యొకానొక పురుషునియొక్క వృత్తాంతమును జెప్పెదమినుము.

అవ. ఆవృత్తాంతమునే, ఇప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ చతుర్వేదవిదేదేయమిత్యేవమనన్మోచతే।

వేదాశ్చ త్వార ఇత్యేవం వేద్విమేదీయతాంధనం॥ ౮౦.

టీ. (కర్చిల్) ఒకానొకడు, చతుర్వేదవిదే=చతుర్వేద - నాలుగుపేదములను, విదే-ఎరిగినవానికారకు, దేయమితి- ఈధనమివ్వదగినదనెడివాక్యమును, శ్మణ్య-వినినవాడగుచు, వేదాః-పేదములు, చత్వారఇతి - నాలుగని, ఏవం-ఈప్రకారము, వేద్వి-ఎరుగుదును. మే- నాకు, ధనం - ధనము, దీయతామితి- ఇచ్చెదపుగాకయని, అనోచత- చెప్పెను.

తా. ఒకానొకడు, చతుర్వేదముల నెరిగినవానికి, ఈబహుధనమివ్వదగినదగుననెడి ఇవ్విధవాక్యమునువిని, పేదములు నాలుగనెడి ఈవాక్యముచేతనే, నేనెరుగుదుననియు, అందువలన నాకు ధనమివ్వనియం జెప్పెను. అటువలెనే నీవునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సంఖ్యామేవైషజానాతి నతువేదానశేషతః।

యదితర్హి త్వమశ్యేవం నాశేషంబ్రహ్మవత్స్విహీ॥ ౮౧.

టీ. ఏషః-నీడు, సంఖ్యామేవ - పేదసంఖ్యనే, జానాతి - ఎరుగును. వేదాః-పేదములను, అశేషతస్తు- నిశ్శేషముగానో, నయది - ఎరుగడనియంటివేని, తర్హి-అట్లైనయెడల, త్వమపి-నీవును, ఏవం - ఈప్రకారము, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, అశేషం - సంపూర్ణముగా, నవేత్సిహి-ఎరుగవు.

తా. ప్ర. అయితే, పేదములు నాలుగని యెరిగినవాడు, పేదగతసంఖ్య నేయెరుగునుగాని, పేదములయొక్క స్వరూపము నెరుగడుగదా? ఉ. సరి. అట్లైనయెడల చతుర్వేదముల నెరిగినని తలచినవానివలె, నీవును సంపూర్ణముగా బ్రహ్మము నెరుగనే యెరుగవు.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వవాది, యొక యాక్షేపమును జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ అఖండైకరసానందే మాయాతత్కార్యవర్జితే।

అశేషత్వసశేషత్వవారావసరవీచకః॥ ౮౨.

టీ. మాయాతత్కార్యవర్జితే=మాయా- మాయయు, తత్ - ఆమాయయొక్క, కార్య-కార్యములును, వర్జితే-లేనట్టి, అఖండైకరసానందే=అఖండ-

సజాతీయవిజాతీయస్వగతభేదశూన్యమగు, ఏకరస - చిద్రూపమగు, ఆనందే-
బ్రహ్మమందు, ఆశేషత్వసశేషత్వవారావసరమివ - ఆశేషత్వ - సంపూర్ణత్వము
యొక్కయు, సశేషత్వ - సంపూర్ణత్వములేమియొక్కయు, వారా-వార్యులవ
సరమివ - అవకాశమే, కః-ఎది. అనగా నవకాశము లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, వేదసంఖ్యకంటె వేదస్వరూపభేదమువలె మా
య. తత్కార్యరహితమైనట్టియు, సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేదశూన్యమగు
ఆనందరూపబ్రహ్మమందు, తెలియబడకుండెడి యంశము లేమివలన సంపూర్ణ
జ్ఞానము లేదనెడిమాట కవకాశమెట్లు గలుగును?

అవ. ఇప్పుడు, బ్రహ్మజ్ఞానమందును సంపూర్ణ త్యాదికమును జూపుట
కారకు, బ్రహ్మము నెరుగుదునని జెప్పడివానిని వికల్పించి యడుగుచున్నాడు.

శ్లో॥ శబ్దానేవపతస్యాహూతేషామర్థంచపశ్యసి।

శబ్దపారేర్థబోధస్తేసంపాద్యత్వేనశిష్యతే॥

౮౩.

టీ. శబ్దానేవ-అఖండైకరసాద్వితీయ సచ్చిదానందాది శబ్దములనే, పత
సి-పఠించితివో, ఆహూతేక, తేషాం-ఆశబ్దములయొక్క, అర్థంచ-అర్థమును,
అనగా స్వగతాదిభేదశూన్యత్యాదికము ననుట. పశ్యసి - ఎరిగితివోచెప్పము.
శబ్దపారే- శబ్దములనుమాత్రము జదివినపక్షమందు, తే- నీకు, అర్థబోధః-అర్థజ్ఞా
నము, సంపాద్యత్వేన-సంపాదించదగినదిగా, శిష్యతే - శేషించుచున్నది.

తా. ఉ. ఓయి పూర్వవాదీ, నీవు, గ. అఖండైకరసమద్వితీయ సచ్చి
దానందరూప మిత్యాదిశబ్దములనే పఠించితివో, లేక, ౨. ఆశబ్దములయొక్క
యర్థమగు స్వగతాదిభేదశూన్యత్యాదికము నెరిగితివోచెప్పము. శబ్దములనుమా
త్రము పఠించిన పక్షమందు, నీకు అర్థజ్ఞానము సంపాదించదగినదిగా శేషిం
చుచున్నది. గనుక, మొదటిపక్షమందు జ్ఞానమునకు సంపూర్ణత్వములేదని తెలి
సికొనుము.

అవ. ద్వితీయపక్షమందును జ్ఞానసంపూర్ణత్వములేదని, ఇప్పుడు బూపు
చున్నాడు.

శ్లో॥ అర్థేవ్యాకరణోద్భవేసాక్షాత్కారోవశిష్యతే।

సాక్షాత్కారతార్థత్వధీ ర్గవత్తావద్ధురుముపాస్వభో॥ ౮౪.

టీ. భో-ఓయీ, వ్యాకరణాత్-వ్యాకరణమువలన, అర్థే-అర్థము, బుద్ధే
సతి - తెలియబడుచుండగా, అనగా వేదాంతశాస్త్రాదికముచేత బరోక్షజ్ఞాన
ము గలుగుచుండగాననుట. సాక్షాత్కారః- బ్రహ్మసాక్షాత్కారము, అవశి
ష్యతే-శేషించుచున్నది. యావత్ - ఎంతకాలమునకు; కృతార్థత్వధీః - కృత

ర్థత్వబుద్ధి, స్యాత్-కలుగునో, తావత్- అంతపర్యంతము, గురుం- ఆచార్యునో, ఉపాస్య - ఉపాసించుము.

తా. ఓయి పూర్వవాదీ, వ్యాకరణ పేదాంత శాస్త్రాధికము చేత శబ్దార్థము నెరిగి పరోక్షజ్ఞానము సంపాదించబడినను, సంశయాది నిరాశముచేత బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొనుట, శేషించుచున్నది. ప్ర. అయితే, జ్ఞానమునకు సంపూర్ణత్వ మెప్పుడుగలుగునో చెప్పుము? ఉ. ఎంతకాలమునకు కృతార్థత్వబుద్ధిగలుగునో, అంతపర్యంతము, గురుమూర్తినుపాసించుము. అనగా నేను గృతార్థుడనైనది బుద్ధి, ఎప్పుడుగలుగునో, అప్పుడు జ్ఞానమునకు సంపూర్ణత్వముగలిగెనని చెలియదగినదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు ప్రాసంగికమును ముగించి, ప్రకృతము ననుసరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆస్తామేతద్వ్రతయత్రసుఖంస్యాద్విషయైర్విना॥

ఆత్ర సర్వవ్రతవిధ్యై తాంబ్రహ్మనందస్య వాసనాం॥ ౮౫.

టీ. ఏతత్- ఈవిషయము, ఆస్తా-ఉండుగాక. యత్రయత్ర- ఏయేకాలమందు, అనగా తూష్ణింభావాదికమందనుట. విషయైర్విना - విషయములచేతగాక, అనగా స్త్రీపుష్పాది విషయానుభవములేక నేయనుట. సుఖం-సుఖము, స్యాత్-కలుగునో, తత్ర సర్వవ్రత - ఆయాకాలమందంతటను, ఏతాం - ఈ, బ్రహ్మనందస్య- బ్రహ్మనందముయొక్క, వాసనాం - వాసననుగా, విద్ధి-తెలిసికొనుము.

తా. ఈప్రసంగ మట్లుండుగాక. ఏయేకాలమందు తూష్ణిం భావాదికమందు, విషయానుభవము లేకనే సుఖముగలుగునో, ఆయాసుఖము విషయము వలన గలిగినదిగామిచేతను, సామాన్యహంకారముచేత గొప్పబడుటవలనను, వాసనానందమునుగా చెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు బ్రహ్మనంద వాసనానందములనుజూపి, ఇప్పుడానందశ్రేయి విధ్య నియమనముకొరకు, నలుబదినాల్గవశ్లోకమందు జెప్పబడిన విషయానందమునే మరల జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విషయేష్వపిలభ్యేషు తదిచ్ఛోపరమేనతి॥

అంతర్ముఖమనోవృత్తౌ వానందఃప్రతిబింబతి॥ ౮౬.

టీ. లభ్యేషు - లభింపబడిన, విషయేష్వపి - విషయములయందును, తదిచ్ఛోపరమేనతి- ఆయావిషయములయొక్క, ఇచ్ఛా-కోరిక, ఉపరమేనతి- శ్రమించుచుండగా, అంతర్ముఖమనోవృత్తౌ = అంతర్ముఖ - అంతర్ముఖియగు,

మనోవృత్తా-మనోవృత్తియందు, ఆనందః-ఆనందము, ప్రతిబింబతి- ప్రతిబింబించుచున్నది.

తా. మరియు, శ్రీ పుష్పాది విషయలాభమువలన, ఆయా విషయేచ్ఛ, యెప్పుడు శమించునో, అప్పుడప్పుడు మనంబంతర్ముఖ మగుచుండగా, నామ సంబునందు, ఏస్వాత్మానందము బ్రతిబింబించుచున్నదో, ఇదియే విషయానందమగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, ఫలితమును తెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మనందోవాసనాచ ప్రతిబింబ ఇతిత్రయం।

అంత రేణజగత్స్యస్మిన్నానందోనా న్నికశ్చన॥

౮౭.

టీ. బ్రహ్మనందః - బ్రహ్మనందంబును, వాసనాచ - వాసనానందంబును, ప్రతిబింబఇతి- విషయానందమనెడి, త్రయం- మూటిని, అనగా నానంద త్రయముననుట. అంతరేణ-తప్ప, అస్మిన్-ఈ, జగతి - జగంబునందు, ఆనందః-ఆనందము, కశ్చన- ఎద్దియు, నాస్తి - లేదు.

తా. పూర్వోక్తప్రకారముగా, స్వప్రకాశత్వముచేత సుషుప్తియందు దోచుచుండెడి, ౧. ఏబ్రహ్మనందముగలదో, మరియు, తూషింస్థితియందు శ్రీ పుష్పాదివిషయానుభవము లేకనే తోచుచుండెడి, ౨. ఏవాసనానందము గలదో, మరియు, అభీష్టవిషయలాభమువలన సంతర్ముఖమగు మనంబునందు బ్రతిబింబించిన, ౩. ఏవిషయానందముగలదో, ఈమూడూనందములుతప్ప, మరియు యొక యానందవీజగంబునందు లేదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, పదునొకం డవశ్లోకమందు, ౧. బ్రహ్మనందమనియు, ౨. విద్యానందమనియు, ౩. విషయానందమనియు, ఇట్లానందములు మూడుజెప్పబడెను. ఇప్పుడో, తద్విలక్షణములగు బ్రహ్మనందవాసనానంద విషయానందములు మూడు జెప్పబడెను. అందుచేత పూర్వోక్తరవిరోధములేదాయేమి? మరియు, పూర్వోక్తద్వివిధానందత్రయముకంటె, తొంభదియెనిమిదవశ్లోకమందు, ౧. నిజానందంబును, నూటయిరువదొకశ్లోకమందు, ౨. ముఖ్యానందంబునుం జెప్పబడుచున్నవి. మరియు, ద్వితీయాధ్యాయమగు, పన్నెండవప్రకరణమందు నాల్గవశ్లోకములో, ఈచెప్పబడినచానికంటె నన్యమగు ఆత్మానంద మొకటి చెప్పబడుచున్నది. మరియు, మూడవయధ్యాయమగు త్రయోదశప్రకరణమందు మొదటి శ్లోకములో, యోగానందమొకటి చెప్పబడుచున్నది. మరియు, మూడవయధ్యాయమగు త్రయోదశప్రకరణమందు నూటయైదవశ్లోకములో నద్వైతానందమొకటి చెప్పబడుచున్నది. ఇట్లనేకానందములు జెప్పబడుచుండగా, ఈశ్లోకమందు బ్రహ్మనంద

వాసనాసంపద విషయాసంపదములకంటె మరియొక ఆసంపదంబిజగలబుసంపదమని యెట్లు చెప్పితిరి? ఉ. నాల్గవయధ్యాయమగు పదునాల్గవ ప్రకరణమందు రెండవ శ్లోకములో జెప్పబడెడి ప్రకారము, విద్యాసంపదము విషయాసంపదమువలెనే, అంతఃకరణవృత్తి విశేషరూపము గలదగుటచేత, ఆవిద్యాసంపదము విషయాసంపదమందణియుండును. మరియు, ౧. నిజాసంపదము, ౨. ముఖ్యాసంపదము, ౩. ఆత్మాసంపదము, ౪. యోగాసంపదము, ౫. అద్వైతాసంపదము, ఈయైదును బ్రహ్మసంపదముకంటె నన్యములుగాఁబడితే, నాయైదాసంపదములును బ్రహ్మసంపదమందణియున్నవి. అదియెట్లునగా జెప్పెదవనిము. ఈయధ్యాయమందు తొంబదియెనిమిదవ శ్లోకమందు యోగలక్షణోపాయముచేత బొందదగినదని చెప్పబడిన నిజాసంపదమే, నూరవశ్లోకమందు జెప్పబడిన ప్రకారము, అనిజాసంపదము బ్రహ్మసంపదముకంటె నభిన్నమగుటవలన, బ్రహ్మసంపదముకంటె భేదింపబడదు. మరియు, ఆప్రకారమే ముఖ్యాసంపదమును బ్రహ్మసంపదమేయగును. అదియెట్లునగా, నెనుబదియెనిమిదవ శ్లోకమందు జెప్పబడెడి ప్రకారము, అముఖ్యభూతములగు విషయాసంపద వాసనాసంపదములను రెంటిని గలిగించిన బ్రహ్మసంపదమే, నూటయిరుదొక శ్లోకమందు ముఖ్యాసంపదమని చెప్పబడుటవలన, ముఖ్యాసంపదము బ్రహ్మసంపదమేయగునని తెలియవలెను. మరియు, ఆత్మాసంపదాద్వైతాసంపదములు రెండును బ్రహ్మసంపదములోనణియున్నవి. అదియెట్లునగా, మూడవయధ్యాయమగు త్రయోదశ ప్రకరణాదియందుగల మొదటి శ్లోక ప్రకారము, ప్రథమాధ్యాయమందు యోగాసంపదత్వముచేత జెప్పబడిన బ్రహ్మసంపదమునకే, యోగాసంపదశబ్దముచేత ననువాదపూర్వకముగా నాత్మాసంపదత్వమునుదెలిపి, పిమ్మట ద్వైత ప్రసాితమైనట్టి, ఈయాత్మాసంపదమునకు బ్రహ్మత్వమెట్లుగలుగుననెడి ప్రశ్నపూర్వకముగా, సద్వీతియాత్మాసంపదమునకు బ్రహ్మత్వము బ్రతిపాదించబడెను. గనుక, ఆత్మాసంపదము, బ్రహ్మసంపదమేయగును. మరియు, అద్వైతాసంపదమునకు బ్రహ్మత్వమును బ్రతిపాదించుటచేత, నాయద్వైతాసంపదము బ్రహ్మసంపదమేయగును. ఆకారణమువలన, ఈశ్లోకమందు జెప్పబడిన ప్రకారము, ౧. బ్రహ్మసంపదము, ౨. వాసనాసంపదము, ౩. విషయాసంపదము లనెడి ఈ ఆసంపదములు మూడేగలవని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, రెండవయధ్యాయమగు పన్నెండవ ప్రకరణములోని మొదటి శ్లోకమందు జెప్పబడిన నిజాసంపదమును, బ్రహ్మసంపద వాసనాసంపదములకంటె భేదముగానిద్వేషపరాదుగదా? ఉ. ఒక్కటియగు బ్రహ్మసంపదమే. జగత్కరణత్వోపాధియుక్క యునికిలేములభేదముచేత భేదముగా దెలుపబడుచున్నది. అదియె

టనగా, బ్రహ్మానందనిరూపణ సమయమందు, ఈ ఆనందమువలననే భూతములు బుట్టుచున్నవనిజెప్పెడి, శ్రు || ఆనందాద్భేదవభివ్యమాని భూతానిజాయంతే || అనెడి యిత్యాదిపాక్యముచేత, బ్రహ్మమునకు జగత్కారణత్వమును జెప్పటవలన, మాయాసంబంధములేని బ్రహ్మమునకు జగత్కారణత్వము గూడమిచేత బ్రహ్మానందమునకు మాయాసహితత్వముగలదని దెలియబడుచున్నది. మరియు, నిజానందనిరూపణకాలమందును, తొంబదియైది మొదలగు శ్లోకములప్రకారము, సకారణమగు అహంకారముయొక్క విలయమును జెప్పటవలన, నిజానందమునకు మాయాసంబంధములేదు. కనుక, నిజానందమును బ్రహ్మానంద వాసనానందములకంటె భేదముగాజెప్పరాదని శంకింపదగదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తథాచవిషయానందో వాసనానందఇత్యుమా ।

ఆనందోజనయన్నస్తే బ్రహ్మానందస్స్వయంప్రభః॥ ౧౮.

టీ. తథాచ- ఆప్రకారమగుచుండగా, అనగానిజ్ఞానందత్తైవిధ్యమగులుగుచుండగాననుట. స్వయంప్రభః - స్వయంప్రకాశమానమగు, బ్రహ్మానందః-బ్రహ్మానందము, విషయానందః- విషయసంబంధముననట్టియు, వాసనానందఇతి-వాసనానందమనునట్టి, అమా- ఈ, ఆనందో - ఆనందములను, జనయన్-పుట్టించుచు, ఆస్తే - స్థితినిబొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయధ్యాయమందు, బ్రహ్మానందవివేచనమే ప్రస్తుతమగుటవలన, ఇతరములగువాసనానంద విషయానందములను బ్రతిపాదించుటచేత విరోధములేదాయేమి? ఉ. ఈప్రకారమానందత్తైవిధ్యమగుచుండగా, వీస్వప్రకాశానందము, విషయానంద వాసనానందములను గలిగించుచున్నదో, ఆ ఆనందమును బ్రహ్మానందమునుగాచెరుగవలెను. అనగా విషయానందవాసనానందములు రెండును బ్రహ్మానందమువలన బుట్టినవగుటచేత, అయితరానందద్వయజ్ఞానము ప్రస్తుతమందుపయోగము గలిగియుండుటవలన, నావిషయానందవాసనానందముల సీయధ్యాయమందు జెప్పటచేత ప్రకరణవిరోధములేదని యభిప్రాయము.

అవ. వృత్తానుసంకీర్తన పూర్వకముగా నుత్తరగ్రంథమును దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శ్రుతియుక్త్యనుభూతిభ్యః స్వప్రకాశచిదాత్మకే ।

బ్రహ్మానందేనుష్ఠికాలేసిద్ధేనత్యన్యథాశృణు॥

౧౯.

టీ. శ్రుతియుక్త్యనుభూతిభ్యః = శ్రుతి-శ్రుతులవలనను, యుక్తి-యుక్తు

లవలనను, అనుభూతిభ్యః- అనుభవమువలనను, సుప్తికాలే - సుషుప్తికాలమందు, స్వప్రకాశచిదాత్మకే - స్వయంప్రకాశ చిద్రూపమైనట్టి, బ్రహ్మసంధ- బ్రహ్మసంధము, సిద్ధేసతి-సిద్ధించుచుండగా, అస్యథా - మరియుకవిధముగా, అనగా జాగరణావస్థయందుననుట. శృణు- బ్రహ్మసంధము నెరిగెడి యుపాయమును జెప్పెదవినము.

తా. పూర్వోక్తగ్రంథసందర్భముచేత సుషుప్తికాలమందు జాగ్రదాది లక్షణ సకలప్రపంచము లయించుచుండగా, జీవుడు అజ్ఞానముచేత కప్పబడి నవాడగుచు సుఖరూపబ్రహ్మమును బొందుచున్నాడని పూర్వము జెప్పబడిన, శ్రు! సుషుప్తికాలే సకలేవలీనేతమేభిభూతస్సుఖరూపమేతి॥ అనెడి, ౧. ఇత్యాదిశ్రుతులచేతను, మరియు, నింతకాలము నేను సుఖముగానీద్రించితి ననెడి స్మరణము, అనుభవములేకనే మరియుకవిధముగా గలుగడని జెప్పబడిన, ౨. యిత్యాదియ్యుక్తులచేతను, మరియు, ౩. ఆర్థాపత్రిచే గల్పింపబడిన సుషుప్త్యనుభవముచేతను, ఈమూటిచేతను సుషుప్తియందు గల స్వప్రకాశరూపమగు బ్రహ్మసంధము, సాధింపబడెను. ఇకమీదట, జాగరణావస్థయందు నేబ్రహ్మసంధమునెరిగెడి యుపాయముజెప్పబడునో, ఆయుపాయమును జెప్పెదవినము.

అవ. ఈచెప్పబడిన బ్రహ్మసంధము నెరిగెడియుపాయమునే చూపుటకు, అందుకుపోడ్డతముగా సనిమిత్రమగు జీవునియొక్క యవస్థాద్వయప్రాప్తినిజాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ యతనందమయస్సుప్తానవిజ్ఞానమయాత్మతాం॥

గత్వాస్వప్నంప్రబోధంచాప్రాప్నోతిస్థానభేదతః॥ ౯౦.

టీ. సుప్తా-సుషుప్తికాలమందు, యః-ఏ, ఆనందమయః- ఆనందమయాత్మగలడో, సః-ఆయానందమయాత్మ, విజ్ఞానమయాత్మతాం- విజ్ఞానమయాత్మత్వమును, గత్వా-పోది, స్థానభేదతః- చెప్పబోయెడి స్థానవిశేషమొగమువలన, స్వప్నం- స్వప్నమునైనను, ప్రబోధంచా - జాగరణమునైనను, ప్రాప్నోతి - పొందుచున్నాడు.

తా. సుషుప్తికాలమందు, విలీనావస్థ, ఆనందమయత్వముచేత జెప్పబడునని చెప్పబడిన, యతనందమయాత్మగలడో. ఆయానందమయాత్మ, విజ్ఞానశబ్దముచే జెప్పబడెడి బుద్ధ్యపాధివంతుడగుటచేత విజ్ఞానమయత్వమునుబొంది, చెప్పబోయెడి స్థానవిశేషయొగముచేత స్వప్నమునైనను, జాగరణమునైనను కర్మానుసారముగా బొందుచున్నాడు.

అవ. ఇప్పుడు, జాగ్రదాద్యవస్థల కుపయోగించెడి స్థానములను బాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నేత్రేణాగరణంకంఠే స్వప్నస్సుప్తిర్హృదంబుజే |

అపాదమస్తకం దేహంవ్యాప్యజాగర్తిచేతనః ||

౯౦.

టీ. నేత్రే - నేత్రమందు, అనగా జీవుడు దేహమందంతట వ్యాపించి యున్నప్పుడనుట. జాగరణం-జాగ్రదవస్థయగును. కంఠే-కంఠమందు, స్వప్నః-స్వప్నావస్థయగును. హృదంబుజే=హృత్ - హృదయమనెడి, అంబుజే - పద్మమందు, సుప్తిః-సుమ ప్రవస్థయగును. చేతనః-జీవుడు, దేహం- స్థూలశరీరమును, అపాదమస్తకం - పాదము మొదలుకొని శిరస్సుపర్యంతము, వ్యాప్య-వ్యాపించి, జాగర్తి- జాగరణమును జేయుచున్నాడు.

తా. మరియు, జీవుడు, నేత్రమందున్నప్పుడు, అనగా స్థూలశరీరమందంతటనున్నప్పుడు, జాగరణమగును. మరియు, కంఠప్రదేశమందున్నప్పుడు, స్వప్నావస్థనుబొందుచున్నాడు. మరియు, హృదయకమలమందున్నప్పుడు, సుమప్రవస్థలనుబొందుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. దేహమును వ్యాపించియుండునని చెప్పటచేత వివక్షితార్థమును దృష్టాంతప్రవర్తనముచే నిప్పుడు స్పష్టము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేహతాదాత్మ్యభిమానస్తుతప్రాప్తయఃపిండవత్తతః |

అహంమనుష్యైర్వ్యవస్థితైర్జీవావలీజ్ఞతే ||

౯౧.

టీ. తప్తాప్తయఃపిండవత్ = తప్త-కాల్పబడిన, అప్తయఃపిండవత్ - ఇనుపము ద్దవలె, దేహతాదాత్మ్యం=దేహ-శరీరముతోటి, తాదాత్మ్యం-అన్యోన్య్యాధ్యాసమును, ఆపన్నస్పృహ-పొందినవాడగుచు, తతః - ఆకారణమువలన, అహంమనుష్యైరి - నేనుమనుష్యుడనని, ఏవం - ఈప్రకారము, నిశ్చితైర్జీవ - నిశ్చయించియే, అవలీజ్ఞతే - సిద్ధినిబొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, కొలిమియందు అగ్నిహోత్రముచేత కాల్పబడినయినపముద్దవలె, జీవుడు, దేహముతోటి యన్యోన్య్యాధ్యాసమును పొందినవాడగును. ప్ర. అయితే, జీవుడుదేహముతోటి యన్యోన్య్యాధ్యాసమునుబొందెననుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. అన్యోన్య్యాధ్యాసమును బొందుటచేతనే, జీవుడు నేనుమనుష్యుడనని సంశయాధిరహితజ్ఞానముచేత గ్రహించి, వ్యవహరించుచున్నాడు.

అవ. దేహతాదాత్మ్యభిమాన హేతువుగల యవస్థాంతరములనే, చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉదాసీనస్సుఖీదుఃఖీత్యవస్థాత్రయమేత్యసౌ।

సుఖదుఃఖేకర్మకార్యేత్యేదాసీన్యంస్వభావతః॥ F 3.

టీ. అసౌ - ఈజీవుడు, ఉదాసీనఇతి - నేనుదాసీనుడననియు, సుఖీతి-సుఖి ననియు, దుఃఖీతి-దుఃఖిననియు, అవస్థాత్రయం = అవస్థా - అవస్థలయొక్క, త్రయం-నూటిని, ఏతి-పొందుచున్నాడు. సుఖదుఃఖే-సుఖదుఃఖములు రెండును, కర్మకార్యే - కర్మకార్యములగును. ఉదాసీన్యంతు - ఉదాసీనత్వమే, స్వభా వతః-స్వభావమువలన గలిగినదగును.

తా. మరియు, అట్లుదేహతాదాత్మ్యభిమానమును బొందినయీజీవు డు, ౧. నేనుదాసీనుడననియు, ౨. నేనుసుఖిననియు, ౩. నేను దుఃఖిననియు, ఇట్లుమూడవస్థలం బొందుచున్నాడు. అమూటిలో సుఖదుఃఖములు రెండును కర్మకార్యములగును. మూడవదగు ఉదాసీనత్వము, స్వభావముచే గలిగిన దగును.

అవ. నిమిత్తభేదమువలన, నాసుఖదుఃఖములకు ద్వివిధత్వమును చెప్పు చున్నాడు.

శ్లో॥ బాహ్యభోగాన్మనోరాజ్యాత్సుఖదుఃఖేద్విధామతే।

సుఖదుఃఖాంతరాలేషుభవేత్సూక్ష్మమవస్థితః॥ F ౪.

టీ. బాహ్యభోగాత్ = బాహ్య - స్త్రీపుష్పాదిబాహ్యవిషయములయొ క్క, భోగాత్ - భోగమువలనను, మనోరాజ్యాత్ - మనోరాజ్యమువలనను అనగా సర్వదా స్త్రీపుష్పాదివిషయములను జీంఠించుటచేతననుట. సుఖదుఃఖే- సుఖదుఃఖములు రెండును, ద్విధామతే - ద్వివిధములగుటకు సమ్యక్తములగును. సుఖదుఃఖాంతరాలేషు = సుఖదుఃఖ - సుఖదుఃఖములయొక్క, అంతరాలేషు- మధ్యకాలములయందు, అనగా సుఖవృత్తియొగి దుఃఖవృత్తి బుట్టుటకంటె మ ధ్యమమందనుట. సూక్ష్మం - ఉరక, అవస్థితః - స్థితినిబొందినవాడు, భవేత్- అగును.

తా. మరియు, బాహ్యములగు స్త్రీపుష్పాది విషయభోగముచేతను, మ నోరాజ్యముచేతను, ఆసుఖదుఃఖములు రెండునుద్వివిధములగును. ప్ర. అయితే, ఉదాసీనత్వమెప్పుడు గలుగునోచెప్పుము? ఉ. సుఖవృత్తియొగి, దుఃఖవృత్తిబు ట్టుటకంటె బూర్వమందు, ఏమధ్యకాలముగలదో, ఆమధ్యకాలమందు, పురు షుడు, సూక్ష్మంభావమును బొందుచున్నాడు. అదీయే, ఉదాసీనత్వమగును.

అవ. దేనికొరకు జాగ్రదాదికం బుపన్యాసము జేయబడెనో, దానినిప్పు డు చూపుచున్నాడు.

౮. (భా - ౩)

శ్లో॥ నకాపిచింతామే న్యద్యసుఖమానభతిబ్రహ్మ॥

బౌదాసీన్యనిజానందభావంవక్తృభిలోజః॥

౯౫.

టీ. అభిలః-సకలమగు, జనః - జనము, మే - నాకు, అద్య - ఇప్పుడు, చింతా- గృహాదివిషయమగుచింత, కాపి-ఎద్దియు, నాస్తి- లేదు, సుఖం-సుఖముగా, ఆసయితి-స్థితినిబొందుచున్నానని, బ్రహ్మ- చెప్పుచు, బౌదాసీన్య-ఉదాసీనకాలమందు, నిజానందభావం = నిజానంద - స్వరూపా నందముయొక్క, భావం - స్ఫూర్తిని, వక్తి - చెప్పుచున్నది.

తా. మరియు, సర్వజనంబును, ఇప్పుడు నాకుగృహాదివిషయమగుచింత తనకెద్దియులేదు. ఆకారణమువలన సుఖముగా నున్నానని చెప్పుచు, ఉదాసీనత్వ కాలమందును, స్వరూపానందస్ఫూర్తిని చెప్పుచున్నది. ఆకారణమువలనజాగరణావస్థయందును నిజానందస్ఫురణముగలదని తెలియదగినదగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అహమస్మిన్యహంకారసామాన్యాచ్ఛాదితత్వతః॥

నిజానందోనముఖ్యోయంకింత్యసౌతస్యవాసనా॥

౯౬.

టీ. అహం-నేను, అస్మి-తి-ఐతినని, అహంకారసామాన్యాచ్ఛాదితత్వతః= అహంకారసామాన్య- సామాన్యాహంకారముచేత, ఆచ్ఛాదితత్వతః- కప్పబడుటవలన, ఆయం-ఈ, నిజానందః - నిజానందత్వము, ముఖ్యః-ముఖ్యానందము, అనగా బ్రహ్మనందమనుట. న-కాదు. కింతు-మరియేమనగా, అసౌ-ఇది, తస్య- ఆబ్రహ్మనందముయొక్క, వాసనా - వాసనయగును.

తా. ప్ర. అయితే, బౌదాసీనకాలమగు రూక్షింభావాదికమందు స్ఫూరించుచుండెడి యానందము, నిజానందభావమైనయెడల, ఆనిజానందము బ్రహ్మనందమగుటవలన, పూర్వోక్తవాసనానందముగాదుగదా? ఉ. నేను దేవదత్తుడనైతిననెడి ఇత్యాదివిశేషములేనట్టి, ఐతిననెడి ఈరూపముగల సామాన్యాహంకారముచేత కప్పబడుటవలన, ఇదిముఖ్యమగు బ్రహ్మనందముగాదు. ప్ర. అయితే, ఆనిజానందభావమనకు రూపమేమి? ఉ. ఈనిజానందభావము, ఆబ్రహ్మనందముయొక్క వాసనయగును. అనగా వాసనానందమగునని యభిప్రాయము.

అవ. ముఖ్యానందముకలె నన్యమగు వాసనానందమందుటయందు, దృష్టాంతము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నీరపూరితభాండస్య బాహ్యైశ్చైత్యంనతజ్జలం॥

కింతునీరగుణస్తేననీరసత్తానుమీయతే॥

౯౭.

టీ. సీరపూరితభాండస్య = సీర - జలముచేత, పూరిత - నిండిపబడిన, భాండస్య-ఘటముయొక్క, బాహ్యే - బాహ్యమందు, అనగా బహిర్భాగస్పృశ్యమముచేత లభింపబడుచుండునట్టియనుట. (యత్) ఏ, శైత్యం - చల్లదనము గలదో, తత్ - ఆచల్లదనము, జలం - ఘటములోపలనుండెడి జలము, స-కాదు. కింతు-మరియేమనగా, సీరగుణః = సీర- ఘటములోపలనుండెడి జలముయొక్క, గుణః- గుణమగును. తేన - ఆనీటిగుణముచేత, సీరసత్తా=సీర- ఘటములోపలనుండెడిజలముయొక్క, సతా-సేతి, అనుమీయతే- ఊహింపబడుచున్నది. అనగా ననుమానప్రమాణముచేత దెలియబడుచున్నదనుట.

తా. మరియు, జలముచేతనిండిపబడిన ఘటముయొక్క బహిర్భాగస్పృశ్యమముచేత లభింపబడుచుండెడి, ఏశైత్యముగలదో, ఆశైత్యమునందు ద్రవత్వములేమివలన నదిజలముగాదు. ప్ర. అయితే, యదియేమి? ఉ. ఆశైత్యము ఘటమందుగల నీటిగుణమగును. ప్ర. అయితే, ఆశైత్యము నీటిగుణమనియెట్లు తెలియబడునో చెప్పును? ఉ. ఆశైత్యముచేత, ఘటమందు గల జలంబనుమాన ప్రమాణమువలన నూహించి తెలియబడుచున్నది. ప్ర. ఆయనుమానప్రమాణమెట్లు? ఉ. ఘటమందుపొందబడుచుండెడి * విమతమగు శైత్యము, శైత్యసామాన్యమగుటవలన జలమందు పొందబడుచుండెడి శైత్యమువలె, జలజన్యమగుటకుదగుచున్నదని, ఇట్లునుమానప్రమాణముచే దెలియవలెను.

శ్లో॥ యావద్భావదహంకారోవిస్మృతోభ్యాసయోగతః॥

తావత్తావత్సూక్ష్మదృష్టేర్నిజానందోనుమీయతే॥ ౯౮.

టీ. అభ్యాసయోగతః - నిరోధసమాధ్యభ్యాసయోగమువలన, అహంకారః-అహంకారము, యావద్భావత్ - ఎంతయెంతమాత్రము, విస్మృతః-విస్మృతినిబొందునో, అనగా వృత్తినిలయమును బొందునోయనుట. తావత్తావత్ - అంతయంతమాత్రము, సూక్ష్మదృష్టేః- సూక్ష్మదృష్టివలన, అనగా చిత్తసూక్ష్మత్వముచేననుట. నిజానందః - నిజానందము, అనుమీయతే - అనుమానప్రమాణముచే నెరుగబడుచున్నది.

తా. ప్ర. సరి. ఇట్లుచెప్పటచేత బ్రకృతమందులాభమేమి? ఉ. ఆనా సనానందమునకును ముఖ్యానందము ననుసరించినరూపకత్వము గలిగెననితెలియవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. పండితుడు, ఇంద్రియములను విషయములవలన మరలించి మనస్సునందుంచవలెననియు, ఆయింద్రియసహితవృత్తిశూన్యమ

* విమతము = వాది ప్రతిపాదు లిద్దరు వివాదపడుచుండెడి విషయము.

నస్సును బుద్ధియం దుంచవలెననియు, ఆయింద్రియ మనస్సహితబుద్ధిని, యహంకారమంబు (మహత్త్వమంబు) ఉంచవలెననియు, ఆయింద్రియమనోబుద్ధి సహితహంకారమును ప్రత్యగాత్మయందుంచవలెననిజెప్పెడి, శ్రు॥ యచ్చేద్వాఙ్మన సీప్రాఙ్మనద్యచ్చేద్జ్ఞానఆత్మని । జ్ఞానమాత్మనిమహతినియచ్చేత్తద్యచ్చేచ్ఛాంతరాత్మని॥ అనెడిశ్రుతిచే జెప్పబడిన నిరోధసమాధ్యభ్యాసయోగముచేత, ఎంతయెంతమాత్రము, అహమాదివృత్తివిలయవశమువలన చిత్తమునకు సూక్ష్మత్వము గలుగుచున్నదో, అంతయంతమాత్రము, నిజానందము స్ఫురించుచుండునని యనుమానప్రమాణముచేత నూహించవలెను. ప్ర. ఆయనుమానంబెట్లు? ఉ. అహంకారసంకోచవిశేషముతోగూడిన త్షణములయంబు, ద్విత్వీయాదిక్షణభాగమెద్దిగలదో, ఆద్విత్వీయాదిక్షణభాగము, అహంకార సంకోచవిశేషముతోగూడిన కాలముగలదగుటవలన అహంకారసంకోచముతోగూడిన మొదటిక్షణమువలెనే, పూర్వక్షణముకంటె నధికనిజానందము నావిర్భవింపజేయునది యగునని, ఇట్లునుమానప్రమాణముచే నూహించి తెలియవలెను. ఇచ్చటసంకోచమనగా నహమాదివృత్తివిలయమని యర్థము.

శ్లో॥ సర్వాత్మనావిస్మృతస్సృజమాత్మతాంపరమాంవశేత్ ।

అలీనత్వాన్ననిద్రాప్రాతతోదేహాపి నోపశేత్ ॥ ౯౯.

టీ. (అహంకారః) అంతఃకరణము, సర్వాత్మనా - బొత్తిగా, విస్మృతస్సృజ-విస్మృతినిబొందినదగుచు, అనగా వృత్తిశూన్యము గలదగుచుననుట. పరమాం - శ్రేష్ఠమైన, అనగా నధికమైనట్టియనుట. సూక్ష్మతాం - సూక్ష్మత్వమును, ప్రజేత్-పోందును. అలీనత్వాత్ - అంతఃకరణములయింపమివలన, ఏనా-ఈస్థితి, నిద్రా-నిద్ర, న - కాదు. తతః - ఆకారణమువలన, దేహాపి-దేహంబును, నోపశేత్ - పడదు.

తా. ప్ర. అయితే, బుద్ధిసూక్ష్మత్వమున కవధియెద్ది? ఉ. అహంకారముబొత్తిగా వృత్తిశూన్యముగలదగుచు, అధికసూక్ష్మత్వమును బొందుచున్నది. అనగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారమే బుద్ధిసూక్ష్మత్వమున కవధియనియభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, అట్టియహంకారస్థితి, నిద్రకాదాయేమి? ఉ. ఆకాలమందుసర్వవృత్తులు లయించినను, అంతఃకరణస్వరూపము లయింపమిచేతను, మరియు, అంతఃకరణము, కారణరూపముగా నుండుటయే సుషుప్తియని, శ్రీశంకరాచార్యులచే జెప్పబడుటవలనను, ఈస్థితి, నిద్రగాదనితెలియవలెను. ప్ర. అయితే, యిదినిద్రగాదనుటకు దగినహేతువేమి? ఉ. ఏసుషుప్త్యాదికమందు అహంకారవిలయముగలదో, ఆయాయవస్థయందు దేహము భూమిమీదపడుట, కన

బడుచున్నది. ఈ బ్రహ్మనిష్ఠయందో, దేహము భూమిమీదబడమివలన, ఆహారము లయించలేదని తెలియబడుచున్నది.

అవ. ఫలితము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నదైవ్యతంతాసతేనాపి నిద్రాతత్రాస్తీయత్సుఖం।

సబ్రహ్మనంద ఇత్యాహ భగవాన్రుద్రనంప్రతి॥ ౧౦౦.

టీ. (యత్ర) ఏకాలమందు, దైవ్యత-దైవ్యతము, సభాసతే - తోచడో, నిద్రాపి-నిద్రయు, స-లేడో, తత్ర-ఆకాలమందు, యత్-ఏ, సుఖం- సుఖము, అస్తి-కలడో, సః-అది, బ్రహ్మనందఇతి- బ్రహ్మనందమని, భగవాన్ - భగవంతుడగు కృష్ణదేవుడు, ఆర్జునంప్రతి - ఆర్జునునిగురించి, ఆహ-చెప్పెను.

తా. కనుక, ఏకాలమందు దైవ్యతము స్ఫురించడో, నిద్రయరాడో, ఆకాలమందు పొందబడుచుండెడి యేసుఖముగలడో, అది బ్రహ్మనందమగును. ప్ర. అయితే, ఇది బ్రహ్మనందమని దేనివలన దెలియబడుచున్నదోచెప్పుము? ఉ. ఇది బ్రహ్మనందమని శ్రీభగవంతుడగు కృష్ణదేవుడు, తనశిష్యుడైన ఆర్జునునిగురించి శ్రీభగవద్గీతాశాస్త్రముయొక్క షష్టాధ్యాయమందు చెప్పినవాడాయెను.

అవ. ఆగీతాశాస్త్రమందేశ్లోకముచే జెప్పెనని శంకించుకొని, ఈ యర్థమును దెలిపెడి, యాభగవద్వాక్యముల నెనిమిదింటి నిప్పుడర్థక్రమానుసారముగా బరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ శనైశ్చనైరుపరమేద్బుద్ధ్యాధృతిగృహీతయా।

ఆశ్మసంస్థంమనఃకృత్వానకించిదపిచింతయేత్ ॥ ౧౦౧.

టీ. ధృతిగృహీతయా-ధైర్యముక్రమగు, బుద్ధ్యా- సాధనభూతబుద్ధిచేత, శనైశ్చనైః - మెల్లమెల్లగా, అనగా విచారించక దబ్బునచేయకనుట. ఉపరమేత్ - మనోనిగ్రహమును జేయవలెను. మనః-మనస్సును, ఆత్మసంస్థం = ఆత్మప్రత్యగాత్మయందు, సంస్థం - మంచిస్థితినిబొందినదానిగా, కృత్వా - చేసి, కించిదపి- కొంచెమెనను, నచింతయేత్ - చింతింపరాదు.

తా. ఓయర్జునా, ధైర్యముతోగూడినట్టి సాధనభూతబుద్ధిచేత మెల్లమెల్లగా మనోనిగ్రహమును జేయవలెను. విచారించక దబ్బున చేయరాదు. ప్ర. అయితే, యెంతపర్యంతమిట్లు మనోనిగ్రహమును జేయవలెనో చెప్పుము? ఉ. శ్రు॥ ఆత్మపేదగంసర్వం సతతోన్యక్రించిదప్తి॥ అనెడి శ్రుతిప్రకారము, ఇది యంతయు ఆత్మయే యగుననియు, ఆయాత్మకంబె నన్యమైనది కొంచెమైనను లేదనెడి ఈరూపము మనస్సునకు గలిగెడిపర్యంతము మనంబు నాత్మయందు

సీతినిబొందినదానినిగాజేసి, మరిదేనిని కొంచెమైనను చింతింపకుండవలెను. ఇది యోగమునకు పరమావధియగును.

శ్లో॥ యతోయతోనిశ్చరతిమనశ్చంచలమస్థిరం

తతస్తతోనియమ్యైతదాత్మస్యేవవశంనయేత్ ॥

౧౦౨.

టీ. చంచలం- అత్యంతచలనస్వభావముగలిగినటియు. అస్థిరం- ఒకవిషయమందు నియతముగానుండనట్టి, మనః-మనస్సు, యతోయతః - ఏయేశద్వాదినిమిత్తమువలన, నిశ్చరతి-పోవుచున్నదో, తతస్తతః- ఆయాశద్వాదికమువలన, నియమ్య-నిగ్రహించి, ఏతత్-ఈమనస్సును, ఆత్మస్యేవ - ప్రత్యేకాత్మయందే వశం-వశమును, నయేత్ - సంపాదించవలెను. అనగా నాత్మ వశ్యత్వమును జేయవలెననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయోగమును సంపాదించుటకు బ్రవర్తించెడి యోగి, మొదట నేమిచేయవలెనో చెప్పము? ఉ. మనస్సు, అత్యంత చలనస్వభావము గలది గనుకనే యొకవిషయమందు నియతసీతి లేనిదగును. ఇద్విధమనందెప్పుడెప్పుడేయేశబ్రహ్మస్వరూపినిమిత్తమువలన బాహ్యగమనమును బొందుచుండునో, యప్పుడప్పుడాయాశబ్రహ్మస్వరూపి విషయములను మిథ్యాత్వాదిదోషదర్శనముచేత నాభాసములనుగాజేసి, వైరాగ్య భావనా పూర్వకముగా నాయాశద్వాదులనుండి మరలించి (నిగ్రహించి) ఈమనస్సు నాత్మవశ్యముగాజేయవలెను. ఈప్రకారముగా యోగము నభ్యసించి, అభ్యాస బలమువలన, ఆత్మయందే మనంబు శాంతిని బొందుచున్నది. అనగా మనంబు విక్షేపములేని దగుచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ప్రశాంతమనసంహ్యేనంయోగినంసుఖము తమం

ఉపైతిశాంతరజసం బ్రహ్మభూతమకల్మషం॥

౧౦౩.

టీ. శాంతరజసం=శాంత- క్షీణించిన, రజసం-మోహాదికైశరజముగలిగినట్టియు, ప్రశాంతమనసం=ప్రశాంత - బాత్తిగా విక్షేపములేని, మనసం-మనంబుగలిగినట్టియు, బ్రహ్మభూతం - బ్రహ్మస్వరూపుడైనట్టియు, అనగా జీవన్ముక్తుడనుట. అకల్మషం-అధర్మాదికములేనట్టి, ఏనం-ఈ, యోగినం-యోగిని, ఉత్తమం- శ్రేష్ఠమైన, అనగా క్షయిత్వసాతిశయత్వాది దోషము లేనట్టియనుట. సుఖం-సుఖము, ఉపైతి - పొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, మనఃప్రశాంతి గలుగుచుండగా లాభమేమి? ఉ. క్షీణించిన మోహాదికైశరజముగలవాడగుటచేతనే, బాత్తిగా విక్షేపములేనిమనంబు గలిగినట్టియు, ఇదియంతయు బ్రహ్మమనెడి నిశ్చయవంతుడగుటచేత జీవ

స్మృక్తుడైనట్టియే, అభర్మాదికములేనట్టి, ఈయోగినిగురించి త్సయిత్వసాత్వికయత్వాదిదోషములేని పరమసుఖము బొందుచున్నది. అనగా నీయోగి, నిరతిశయానందరూపుడగుచున్నాడని యభిప్రాయము.

అవ. ఈ యగ్రమును దెలిపెడి యా భగవద్వాక్యములనే పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యత్రోపరమతేచిత్తం నిరుద్ధంయోగ సేవయా |

యత్రచైవాత్మనాత్మానంపశ్యన్నాత్మైతువ్యక్తిః॥ ౧౦౪.

టీ. చిత్తంచితము, యత్ర- ఏకాలమందు, యోగ సేవయా- యోగానుష్ఠానముచేత, నిరుద్ధంసత్ - సర్వవిషయజాతమునుంచి నివారించబడినదగుచు, ఉపరమతే - ఉపరతిని బొందుచున్నదో, యత్రచ - ఏకాలమందు, ఆత్మనా- సమాధిపరిశుద్ధాంతఃకరణముచేత, ఆత్మానం - పరంజ్యోతిస్వరూపచైతన్యమును, పశ్యత్-చూచుచు, అనగా బొందినవాడగుచున్నట్లు. ఆత్మస్వేవ-తనయందే, తుష్యతి - తృప్తినిబొందుచున్నాడో, అనగా విషయములయందు తృప్తిని బొందడోయనుట.

తా. మరియు, చిత్తంనేకాలమందు పూర్వోక్త యోగానుష్ఠానముచేత సర్వవిషయసమాహమునుంచి నివారించబడినదగుచు నుపరతిని (ప్రశాంతిని) బొందుచున్నదో, మరియు, నేకాలమందు సమాధి పరిశుద్ధాంతఃకరణముచేత పరంజ్యోతిస్వరూప చైతన్యమును బొందినవాడగుచు, తనయందే తృప్తిని బొందుచున్నాడు.

శ్లో॥ సుఖమాత్మ్యంతికంయత్తద్బుద్ధిగ్రాహ్యమతీంద్రియం |

వేత్తియత్రచైవాత్మ్యంస్థితశ్చలతత్త్వతిః॥ ౧౦౫.

టీ. యత్ర-ఏకాలమందు, ఆత్మ్యం-ఆత్మ్యమందుండెడియోగా, ఆత్మ్యంతికం- అనంతమైనట్టియే, బుద్ధిగ్రాహ్యం=బుద్ధి - ఇంద్రియాపేక్షలేకనే బుద్ధిచేత, గ్రాహ్యం- గ్రహింపబడుచుండునట్టియే, అతీంద్రియం - ఇంద్రియగోచరాతీతమైనట్టి, అనగా విషయజనితముగానట్టియనుట. యత్-ఏసుఖముగలదో, తత్-ఆ, సుఖం- ఇటువంటిసుఖమును, వేత్తి- అనుభవించుచున్నాడో, (కించ) ఇదియునుంగాక, స్థితః - ఆత్మ్యమందుండెడి యోగా, తత్త్వతిః- ఆయాత్మ్యస్వరూపమువలన, నైనచలతచ - చలించడో.

తా. మరియు, నేకాలమందు ఆత్మ్యమందుండెడి యోగా, అనంతమైనట్టియే, ఇంద్రియాపేక్షలేకనే బుద్ధిచేత గ్రహింపదగినట్టియే, ఇంద్రియగోచరాతీతమైనట్టి (అనగా విషయజనితముగానట్టియనుట.) ఏసుఖముగలదో,

ఆయీలాటిసుఖము ననుభవించుచున్నాడో, ఇదియునుంగాక, ఆత్మస్థితుడగు ఈయోగి, ఆయాత్మస్వరూపమునుంచి చలించడో.

శ్లో॥ యంలబ్ధ్యాచాపరంలాభంమన్యతేనాధికంతతః।

యస్మిన్ స్థితోనదుఃఖేనగురుణాపవిచాల్యతే॥

౧౦౬.

టీ. యం - ఏపరమాత్మను, లబ్ధా- పొంది, తతః- ఆయాత్మలాభము కంటె, అపరం - మరియొక, అధికం-అధికమైనట్టి, లాభం- లాభమును, నమన్యతే-తలచడో, అనగా కోరడోయనుట. యస్మిన్ - ఏయాత్మతత్వమందు, స్థితః-స్థితినిబొందినయోగి, గురుణా - అధికమగు, దుఃఖేనాపి - దుఃఖముచేత నైనను, అనగా శస్త్రాభిఘాతాదిలక్షణముచేననుట. నవిచాల్యతే- ప్రహేళనవలె చలించడో.

తా. ఇదియునుంగాక, ఏయాత్మనుబొంది, యాత్మలాభముకంటెనధికమైన మరియొకలాభములేదనిచెప్పెడి, శ్లో॥ ఆత్మలాభాన్నపరంవిద్యతే॥ అనెడిస్మృతిప్రకారము మరియొకలాభమును కోరడో, మరియు, నేయాత్మతత్వస్థితుడగుయోగి, శస్త్రాభిఘాతాదిలక్షణముగల మాత్రతర దుఃఖముచేతనైనను ప్రహేళనవలె చలనమునుబొందడో.

అవ. ఈయుపపాదింపబడిన యోగము నిష్పడు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తంవిద్యాద్దుఃఖసంయోగవియోగంయోగసంజ్ఞితం।

సనిశ్చయేనయోక్తవ్యోయోగోఽనిర్విణ్ణచేతసా॥

౧౦౭.

టీ. తం-ఆ, అనగా నీచైనచెప్పబడినట్టియనుట. దుఃఖసంయోగవియోగం=దుఃఖ-దుఃఖములతోటి, సంయోగ-సంయోగముచేత, వియోగం- వియోగమును, యోగసంజ్ఞితం = యోగ-యోగమనెడి, సంజ్ఞితం- సంజ్ఞగలదానినిగా, విద్యాత్-తెలియవలెను. సః - ఆ, యోగః-యోగము, నిశ్చయేన- నిశ్చయముగల, అనగా బ్రయత్నముగలయనుట. అనిర్విణ్ణచేతసా = అనిర్విణ్ణ-నిర్వేదరహితమగు, అనగా శ్రమలేనట్టియనుట. చేతసా-చిత్తముచేత, యోక్తవ్యః-అనుష్ఠింపదగినదగును.

తా. నూటయొకటవ శ్లోకము మొదలుకొని, యెన్నివిశేషములతోగూడుకొనినట్టి, యాత్మావస్థావిశేషమగు, ఏయోగము చెప్పబడినదో, ఆ, దుఃఖములచేత సంయోగముతోటి వియోగమును బొందినదానిని, విపరీతలక్షణచేత యోగమనెడి సంజ్ఞగలదానినిగా తెలియవలెను. మరియు నిర్విధయోగానుష్ఠానమందు జేయదగిన విశేషమును కొంచెము జెప్పదవినుము. ఆపూర్వోక్తయోగమును బ్రయత్నముగల శ్రమరాహిత్యబుద్ధిచేత ననుష్ఠించవలెను.

అవ. ఇప్పుడిచ్చెప్పబడినట్టి యర్థము నుపసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యుంజన్నేచంసదాత్మానం యోగీవిగతకల్మషః।

సుఖేనబ్రహ్మసంస్కర్మమత్యంతంసుఖమశ్నుతే॥

౧౦౮.

టీ. విగతకల్మషః-విగత-నశించిన, కల్మషః- పాపముగలిగినట్టి, యోగీ- యోగానుష్ఠాత, సదా-ఎల్లప్పుడును, ఆత్మానం- పరమాత్మను, ఏవం-ఈచూ- ర్వాక్తప్రకారముగా, యుంజ- అనుసంధానము జేయుచున్నవాడగుచు, సుఖేన- అనాయాసముచేత, బ్రహ్మసంస్కర్మం - బ్రహ్మస్వరూప భూతమైన ట్టియు, అత్యంతం- నాశములేని నిరతిశయమగు, సుఖం- సుఖమును, అశ్నుతే- పొందుచున్నాడు.

తా. యోగమునకు విఘ్నకారియగు పాపము లేనట్టియోగి, సర్వదా. ఆత్మను ఈచూర్వాక్తప్రకారముచేత అనుసంధానము జేయుచున్నవాడగుచు, అనాయాసముగా బ్రహ్మస్వరూపభూతమగు నాశములేని నిరతిశయసుఖమును బొందుచున్నాడని, శ్రీభగవంతుడగు కృష్ణదేవుడు శ్రీగీతాశాస్త్రప్రవృత్తమాధ్యాయమందు అర్జునునకు జెప్పెనని తెలియవలెను.

అవ. శ్రమరాహిత్యముచేత జేయబడుచుండెడి యోగాధ్యాసము ఫల పర్యంతముగలదగుచున్నదనెడి విషయమును దృష్టాంతసహితముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉత్సేకఉదధేర్యద్వయోశాగ్రేణైకచిందునా।

మనసోఽగ్రహస్తద్యద్భవేదపరిభేదతః॥

౧౦౯.

టీ. కుశాగ్రేణ-దర్శనానచేత, ఏకచిందునా - ఒకచిందువుతోటి, ఉదధేః-సముద్రోదకముయొక్క, ఉత్సేకః- ఉత్సేకము, అనగా సముద్రోదకము నొక్కొక చిందువుగాదర్శనచేసెత్తి బాహ్యప్రదేశమును తడుపుటయనుట. అపరిభేదతః - శ్రమరాహిత్యమువలన, యద్వత్ - ఏప్రకారముగా, భవేత్ - కాలాంతరమందగునో, తద్వత్ - ఆప్రకారము, మనసః - మనస్సుయొక్క, నిగ్రహః-నిగ్రహము, అపరిభేదతః - శ్రమరాహిత్యమువలన, అనగా శ్రమరాహిత్యతచేత జేయబడుచుండగాననుట. భవేత్ - అగును. అనగా కాలాంతరమందు సిద్ధించుననుట.

తా. దర్శనానచేత నొక్కొక చిందువునుగా సముద్రజలమునెత్తి, శ్రమ రాహిత్యముచేత బాహ్యప్రదేశమును తడుపుచుండగా నాకార్యము, దీర్ఘకాలమందెట్లుగనో, అటువలెనే మనస్సుయొక్క నిగ్రహమును శ్రమరాహిత్యము చేత జేయబడుచుండగా దీర్ఘకాలమందు సిద్ధించగలదు. శ్రీవిద్యారణ్యగురుం

డియరమును, (టిట్టిభముయొక్క) లకుముకిపిట్టయొక్క యుపాఖ్యానమును మనస్సునందుంచుకొని చెప్పెనని తెలియవలెను.

అవ. ఈయరము కేవలభగవద్గీతయందేగాక, మైత్రాయణీయశాఖయందును బెప్పుబడినదని యిప్పుడు చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ బృహద్రథస్య రాజ్ఞోర్జ్ఞానోన్యముఃస్సఖం॥

ప్రాహమైత్రాఖ్యశాఖాయాం సమాధ్యక్షిపురస్సరం॥ ౧౧౦.

టీ. మైత్రాఖ్యశాఖాయాం - మైత్రాయణీయనామక యజుశ్శాఖాభేదమందు, శాకాయన్యః- శాకాయన్యుడనెడి, మునిః - ఋషి, బృహద్రథస్య- బృహద్రథుడనెడి, రాజ్ఞో-రాజ్ఞికి, సుఖం-బ్రహ్మనందమును, సమాధ్యక్షిపురస్సరం- సమాధ్యక్షిభానపూర్వకమగునట్లుగా, ప్రాహ- చెప్పెను.

తా. మరియు, మైత్రాయణీయనెడి యజుశ్శాఖాభేదమందు శాకాయన్యుడనెడి యొకమనీంద్రుడు, తనకుశిష్యత్వముచేత బ్రాహ్మించిన బృహద్రథుడనెడి రాజ్ఞికి, బ్రహ్మనందమును సమాధ్యక్షిభాన పూర్వకమగునట్లుగా బెప్పినవాడాయెను.

అవ. ఏప్రకారముగాజెప్పిననెడి శంకజేసికొని, ఆశాకాయన్యమునిచెప్పిన మంత్రముల నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యథానిరంభనోవహ్నిస్సవ్యయోనావుపశామ్యతి॥

తథావృత్తిక్షయాచ్చిత్తంస్వయోనావుపశామ్యతి॥ ౧౧౧.

టీ. నిరంభనః- దహింపబడినకట్టలుగల, వహ్నిః-అగ్ని, స్వయోనౌ= స్వ-తనయొక్క, యోనౌ - కారణమందు, అనగా తేజోమాత్రమందనుట. యథా - ఏప్రకారముగా, ఉపశామ్యతి- ఉపశాంతినిబొందుచున్నదో, తథా- ఆప్రకారము, చిత్తమపి-అంతఃకరణంబును, వృత్తిక్షయాత్ - నిరోధసమాధ్యభ్యాసముచేత రాజసాదిసకలవృత్తినాశమువలన, స్వయోనౌ = స్వ - తనయొక్క, యోనౌ-కారణమగుసత్త్వమాత్రమందు, ఉపశామ్యతి - ఉపశాంతినిబొందుచున్నది. అనగా సత్త్వమాత్రశేషము గలదగుచున్నదనుట.

తా. దహింపబడిన కాష్ఠములుగల యగ్నిహోత్రము, బ్రాహ్మణాదినిశేషాకారమునువిడిచి, తనకు కారణమగు తేజోమాత్రరూపమందేప్రకారముగా స్థితిని బొందుచున్నదో, ఆప్రకారమే యంతఃకరణంబును నిరోధసమాధ్యభ్యాసముచేత రాజసాది సకలవృత్తినాశమువలన, తనకుకారణమగు సత్త్వగుణప్రధానమందు ఉపశాంతిని బొందుచున్నది. అనగా సత్త్వప్రధానమాత్రశేషముగలదగుచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ స్వయోవాప్తపశాంతస్యమనసస్సత్యకామినః।

ఇంద్రియార్థవిమూఢస్యావృతాః కర్మవశానుగాః॥ ౧౧౨.

టీ. సత్యకామినః = సత్య - ఆత్మవిషయమందు, కామినః - కామముగలిగినట్టియు, స్వయోనౌ = స్వ - మనయొక్క, యోనౌ - కారణమగు సత్త్వమందు, ఉపశాంతస్య - ఉపశాంతినిబొందినట్టియు, ఇంద్రియార్థవిమూఢస్య = ఇంద్రియార్థ - శబ్దాదివిషయములందు, విమూఢస్య - జ్ఞానశూన్యమగు, మనసః - మనంబునకు, కర్మవశానుగాః = కర్మవశ - కర్మవశమును, అనుగాః - అనుసరించి ప్రాప్తించెడి సాధనసహిత సుఖాదులు, అన్యతాః - మాయికత్వజ్ఞానముచేత మిథ్యాభూతములగుచున్నవి.

రా. ప్ర. అయితే, అట్లు సత్త్వమాత్రమందు పశాంతిని బొందుటచేత ఫలమేమి? ఉ. ఆత్మవిషయమందు కామముగలిగినట్టిదగుటచేత, తనకు కారణమగు సత్త్వమందు ఉపశాంతిని బొందినదగుటవలన శబ్దాదివిషయములందు జ్ఞానశూన్యమగు మనంబునకు కర్మవశముచే ప్రాప్తించెడి సాధనసహిత సుఖాదులు, మాయికత్వజ్ఞానముచేత మిథ్యాభూతము లగుచున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ చిత్తమేవహిసంసారస్తత్ప్రియత్నేనశోభయేత్।

యచ్చిత్తస్తస్యయోమర్మోగుహ్యమేతత్సనాతనం॥ ౧౧౩.

టీ. సంసారః - సంసారము, చిత్తమేవ - చిత్తమేయగును. హి - సుషుప్త్యాదికమందు చిత్తవిలయమగుచుండగా భోగముగనబడమిచేత నియరమున రానుభవ ప్రసీదమనుట. తత్ - ఆచిత్తమును, ప్రయత్నేన - అభ్యాసవైరాగ్యాదిలక్షణములచేత, శోభయేత్ - శోభించవలెను. అనగా రజస్తమోరాపిత్యముచేత నైకాగ్రమును జేయవలెననుట. (యః - ఏ) మర్త్యః - దేహి, యచ్చిత్తః - యత్ - నిపుత్రాదివిషయమందు, చిత్తః - చిత్తముగలవాడగునో, (సః) ఆదేహి, తస్మయః - తస్మయడగును. ఏతత్ - ఈవిషయము, సనాతనం - అనాదినిగమగు, గుహ్యం - అతిరహస్యమగును.

రా. ప్ర. అయితే, చిత్తము జగంబునకు ఉపాదానకారణముగామిచేత, చిత్తము ఉపశాంతినిబొందుచుండగా జగంబు మిథ్యయగునియెట్లుచెప్పవచ్చును? ఉ. విచారించగా చిత్తము జగంబునకు నుపాదానకారణముగాకపోయినను, ఆజగంబయొక్క భోగ్యభోగత్వములకు చిత్తమే కారణమగును. ప్ర. ఇందుకు బ్రమాణమేమి? ఉ. సుషుప్త్యాదికమందు చిత్తవిలయమగుచుండగా, అచ్చట భోగముగనబడమియు, జాగ్రదాదికమందు చిత్తవిలయముగామిచేత నచ్చట భోగముగనబడుటయు, ఈ సర్వజనానుభవమే బ్రమాణమగును.

మరియు, నేకారణముచేత సంసారము చిత్తరూపముగలదో, యాకారణము చేత నాచిత్తమునే యథ్యాసవైరాగ్యాది లక్షణములచేత శోధించవలెను. (రజస్త మేగణరాహిత్యముచేత వైకాగ్యమును జేయవలెను) ప్ర. అయితే, ఆత్మయు క్కవిముక్తికొరకు నాత్మయే శోధింపదగినదగుగాని, చిత్తమును శోధించవలసి నపనియేమి? ఉ. ఏదేమి, యేపుత్రాది విషయమందు చిత్తముగలవాడగునో, ఆదేమి, యాపుత్రాదివిషయమందు గల సాకల్య వైకల్యములను తనయందే యారోపణము జేసికొనుటవలన నాపుత్రాది రూపము గలవాడగును. ఈయ ర్థంబనాదిసిద్ధమైనట్టి యతిరహస్యమగును. అనగా స్వాభావికముగా బరిశుద్ధు డగు ఆత్మకు, ఏకారణమువలన, శ్రు॥ యతీవపేలా యతీవ॥ అనేది శ్రుతిప్రకా రము చిత్తసంబంధముచేతనే సంసారిత్యము ప్రాప్తించెనో, ఆకారణమువలన చిత్తమును శోధించుటచేత (రజస్తమేరాహిత్యముచే వైకాగ్యమును జేయుట వలన) ఆత్మకు సంసారము నివర్తించునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ చిత్తస్యప్రాప్తసాదేన హంతికర్మశుభాశుభం॥

ప్రసన్నాత్మాత్మస్థిత్యా సుఖముత్పయ్యమశ్నుతే॥ ౧౧౪.

టీ. చిత్తస్య-చిత్తముయొక్క, ప్రసాదేన - నిర్మలత్వముచేత, శుభాశు భం=శుభ- పుణ్యరూపముగలిగినట్టియు, అశుభం=పాపరూపముగలిగినట్టియు, కర్మ-కర్మరాశిని, హంతి- నాశనము జేయుచున్నాడు. హి - ఇది శ్రుతిప్రసిద్ధమ నుట. ప్రసన్నాత్మా = ప్రసన్న - నిర్మలమగు, ఆత్మా - చిత్తముగలవాడు, ఆత్మని-స్వస్వరూపబ్రహ్మమందు, స్థిత్యా- ఉండి, అనగా నాబ్రహ్మమేనేననే దినిశ్చయముచేత భృశ్యవర్తమును విడిపించి చిన్నాత్రరూపముగా నితనిబాంది యనుట. ఆత్మయ్యం - నాశములేని, సుఖం - సుఖమును, అశ్నుతే - పొందుచు న్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, యనాది సంసారమందు పరంపరగా సంపాదించ బడిన సుఖదుఃఖ ప్రవృత్తిపాపకర్మస్థితిగలిగియుండగా, చిత్తశోధనముచేసిన ను ఆత్మకు సంసారనివృత్తియెట్లుగలుగును? ఉ. పురుషుడు నిర్మల చిత్తముచేత సకలపుణ్యపాపకర్మరాశిని నశింపజేయుచున్నాడు. మరియు, నెందుగడ్డిపంజర లును, దూదియు నగ్నియందువేయబడి దహింపబడినయట్లు, ఈబ్రహ్మవేత్తయొ క్క పుణ్యపాపకర్మములన్నియు జ్ఞానాగ్నిచేత దహింపబడుచున్నవని, శ్రు॥ తద్యధేషికాతూలవగ్నాప్రోతం ప్రదూయేతైవంహాస్యసర్వేపాపానః ప్రమా యంతే॥ అనేది యిత్యాది శ్రుతులును, శ్లో॥ ఉపపాతకేషు సర్వేషు పాతకేషు మహత్పుచ॥ ప్రవిశ్య రజసిపాదం బ్రహ్మధ్యానం సమాచరేత్॥ ఇత్యాది స్మృతు

లుండెప్పుచున్నవి. ప్ర. అయితే, అందుచే ప్రయోజనమేమో చెప్పుము? ఉ. నిర్మలచిత్తముగలవాడు, స్వస్వరూపమగు అద్వితీయానంద లక్షణ బ్రహ్మమందుండి (అనగా నాబ్రహ్మమే నేననెడినిశ్చయముచేత దృశ్యజాతమును విడిపించి చిన్మాత్రరూపముగానుండి) నాశములేని, యేస్వరూప భూత బ్రహ్మనందముగలదో, దానినిబొందుచున్నాడని, మైత్రాయణీయ శాఖయందు జెప్పబడెనని తెలియవలెను.

అవ. ఈచెప్పబడిన శ్లోకార్థమునే దృష్టాంతోక్తి పూర్వకముగా దృఢీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సమాసక్తయథాచిత్తం జంతోర్విషయగోచరే॥

యద్యేవంబ్రహ్మణిస్యాత్తతోనముచ్యేతబంధనాత్ ॥ ౧౧౫.

టీ. జంతోః-ప్రాణియొక్క, చిత్తం-చిత్తము, విషయగోచరే-ఇంద్రియసంచారభూమియందు, యథా-ఏప్రకారము, సమాసక్తం - స్వాభావికముచేత తెన్నగా నాసక్తిగలదగునో, ఏవం-ఈప్రకారము, (తదేవ) ఆచిత్తమే, బ్రహ్మణి-ప్రత్యగభిన్న పరమాత్మయందు, స్యాద్భగ్ని - ఆసక్తిగలదైనయెడల, బంధనాత్ - సంసారమువలన, కః- ఎవడు, నముచ్యేత-విడువబడడు. అనగా సర్వజనంబును విడువబడుననుట.

తా. ప్రాణియొక్కచిత్తము, ఇంద్రియసంచారభూమియందు ప్రకారము స్వాభావికముగా మిక్కిలి నాసక్తిగలదగునో, ఆప్రకారమాచిత్తమే ప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మమందాసక్తిగలదైనయెడల, సర్వజనంబును సంసారమువలనవిడువబడినవారే యగుదురు.

అవ. ఈయర్థమును దృఢీకరించెడికొరకు, మనంబుయొక్కయవాంతరభేదమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మనోహిద్వివిధంప్రోక్తం శబ్దంచాశుద్ధమేవచ॥

అశుద్ధంకామసంపరాఘ్చుద్ధంకామవివర్జితం॥ ౧౧౬.

టీ. మనః-మనంబు, శుద్ధం-శుద్ధమనియు, అశుద్ధమేవచ- అశుద్ధమనియు, ద్వివిధం-ద్వివిధముగా, ప్రోక్తంహి- చెప్పబడెను. కామసంపరాఘ్=కామ-కామక్రోధాదికముతోటి, సంపరాఘ్-కూడికవలన, అశుద్ధం అశుద్ధమనిచెప్పబడును. కామవివర్జితం=కామ - కామక్రోధాదికముచేత, వివర్జితం- విడువబడినది, అనగాకామక్రోధాదికములేనిమనంబుననుట. శుద్ధం-శుద్ధమనిచెప్పబడును.

తా. మరియు, మనంబు, ౧. శుద్ధమనియు, ౨. అశుద్ధమనియు నిట్లు ద్వివిధముగాజెప్పబడెను. ప్ర. అట్లు చెప్పబడుటకు కారణమేమి? ఉ. కామక్రో

ధాదికముతోటి సంబంధముగలవనంబు, అశుభమని చెప్పబడును. కామక్రోధాదులను విడచినవనంబు, శుభమని చెప్పబడును.

అవ. ఆద్వివిధమనంబునకు క్రమముగా సంసారమేక్ష మేతుత్వమును బూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ మనవివమనుష్యాణాం కారణంబంధ మోక్షయోః |

బంధాయవిషయాసక్తం ముక్తైర్నిర్విషయం స్మృతమ్ ॥ ౧౧౨.

టీ. మనుష్యాణాం- జనులకు, మనవివ - మనందే, బంధమోక్షయోః- బంధమోక్షములకు, కారణం-మేతువగును. విషయాసక్తం=విషయ- శబ్దములయందు, ఆసక్తం - ఆసక్తిగలవనంబు, బంధాయ - బంధముకొరకును, నిర్విషయం- విషయాసక్తముగానివనంబు, ముక్తై - మోక్షముకొరకును, స్మృతమ్-కారణముగా జెప్పబడెను.

తా. జనులకు మనందే, బంధమోక్షములకు కారణమగును. అందువిషయాసక్తమగు మనంబు, బంధమునకు గారణమగుననియు, విషయాసక్తముగానివనంబు మోక్షకారణమగుననియుం జెప్పబడెను.

అవ. ౧౧౨ వ శ్లోకమంశు, శ్లో॥ ప్రసన్నాత్మత్వనిస్థిత్యా సుఖమక్షయ్యవశ్యతే॥ అని చెప్పబడిన యర్థమును, స్వయముగా వర్ణించెడిత్రుతి నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సమాధి నిర్ధూతమలస్య చేతసోనివేశితస్యాత్మ నియత్సుఖభవేత్ | సశక్యతేవర్తయితుంగిం తదా స్వయంతదంతఃకరణేన గృహ్యతే॥ ౧౧౩.

టీ. ఆత్మని- ప్రత్యక్షస్వరూపమందు, నివేశితస్య-ప్రాపించబడినట్టియు, సమాధినిర్ధూతమలస్య=సమాధి- ప్రత్యక్షస్వరూప్యగోచరప్రత్యయావృత్తిచేత, నిర్ధూత-నిశ్శేషముగానివారింపబడిన, మలస్య- రజస్తమోమలముగల, చేత- సః-చిత్తమునకు, యత్ - ఏ, సుఖం-ఆనందము, భవేత్-కలుగునో, తదా-అసమాధియందుబుట్టినట్టి, (తత్సుఖం) ఆసుఖమును, గిరా- వాక్కుచేత, వర్ణయితుం-వర్ణించుటకు, సశక్యతే - శక్యముగాదు. స్వయం - స్వరూపభూతమగు. తత్సుఖం - ఆయానందము, అంతఃకరణేన - అంతఃకరణముచేత, గృహ్యతే- గ్రహింపబడుచున్నది.

తా. ప్రత్యక్షస్వరూపమందుంచబడినట్టియు, ప్రత్యక్షస్వరూప్యగోచరప్రత్యయావృత్తిరూపమగు సమాధిచేత నిశ్శేషముగా నివారింపబడిన రజస్తమోద్దోషముగల (అసమాధి రజస్తమోద్దోషములేని) చిత్తమునకు, ఆసమాధియందే

సుఖముబుట్టుచున్నదో, ఆసమాధియందుగలిగెడి యాసుఖము తాకికసుఖము గామిచేత వాక్కుచేతవర్ణించుటకు శక్యముగాదు. మరియేమనగా స్వరూప భూతమైనట్టి యాసుఖమంతఃకరణముచేతనే గ్రహింపబడుచున్నదని, ఈశ్రుతి జెప్పచున్నది.

శ్లో॥ యద్యస్మాద్యస్మాదచిరంకాలంసమాధిర్దుర్లభోన్యతాం॥

తథాపిక్షణికోబ్రహ్మనందం నిశ్చయయశ్యసా॥ ౧౧౯.

టీ. యద్యపి- విచారించగా, అసా-ఈసమాధి, నృణాం-జనులకు, చిరం కాలం-బహుకాలము, అనగా సర్వదాయనుట. దుర్లభః- దుర్లభమగును. అస గా-సమాధియందు చిరకాలపర్యంతము జనులుండజాలరనుట. తథాపి-అట్లే నను, తక్షణికో-క్షణికమగు, అసా-ఈసమాధి, బ్రహ్మనందం - బ్రహ్మనందము ను, నిశ్చయయతి - నిశ్చయింపజేయుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, ఈసమాధి, జనులకు దుర్లభమగుటవలన, దీనిచేత బ్రహ్మనందనిశ్చయమెట్లుగలుగును? ఊ. ఈసమాధి, జనులకు సర్వదా సంభ వింపకపోయినను, ఒకానొకక్షణమందు సంభవించుటవలన, అట్టి తక్షణికోసమా ధిచేత నీబ్రహ్మనందమును నిశ్చయించుటకు శక్యమగును.

శ్లో॥ శ్రద్ధాశుర్వ్యసనీయోత్రనిశ్చిన్తోత్యేవసర్వథా॥

నిశ్చితేతుసక్పత్తస్మిన్ విశ్వసిత్వన్యదాప్యయం॥ ౧౨౦.

టీ. అత్ర-ఈసమాధియందు, సర్వథా-అవశ్యము, నిశ్చిన్తోత్యేవ-బ్రహ్మ నందనిశ్చయమును జేయుచున్నవాడేయగును. వ్యసనీయః - వ్యసనముగల. శ్రద్ధాశుః-శ్రద్ధావంతుడు, తస్మిన్- ఆబ్రహ్మనందము, సక్పత్- ఒక్కమాటుక్షణి కోసమాధియందు, నిశ్చితేతుత - నిశ్చయింపబడుచుండగానో, అయి-ఒకమా టునిశ్చయముగల వీడు, అన్యదాపి- ఇతరకాలములయందును, విశ్వసీతి-ఆసం దముగలదని విశ్వాసముజేయుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మదర్శనముకొరకు శ్రవణాదికమందు బ్రవర్తిం చెడివారైనంగొందరు, ఆనందనిశ్చయశూన్యులగుచు, బహిర్ముఖులే యగుచు వర్తించుచున్నారేమి? ఊ. ఈసమాధియందవశ్యము వ్యసనము గల శ్రద్ధావం తుడు, బ్రహ్మనందనిశ్చయమును జేయుచున్నవాడే యగును. ఆబ్రహ్మనంద మొకమాటు తక్షణికోసమాధియందు నిశ్చయింపబడుచుండగా, ఈనిశ్చయముగ లవాడు, ఇతరకాలమందును ఆనందముగలదని నమ్ముచున్నాడు. కనుక, శ్రద్ధా దిరహితులకు బ్రహ్మనందనిశ్చయములేకపోయినను శ్రద్ధాదికముగలవారికి బ్ర హ్మనందనిశ్చయము గలుగుచున్నదనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ తాదృక్పూమానుదాసీన కా లేప్యానందవాసనాం |

ఉపేక్ష్యముఖ్యమానందంభావయత్యేవతత్పరః || ౧౨౦.

టీ. తాదృక్ - అట్లువంటి, పుమా - పురుషుడు, అనగా శ్రద్ధాదిపూర్వకముగా నాకమాటు బ్రహ్మానంద నిశ్చయము గలవాడనుట. ఉదాసీనకాలేపి- బౌదాసీన్యదశయందును, ఆనందవాసనాం - ఆనందవాసనను, ఉపేక్ష్య - ఉపేక్షించి, తత్పరస్స - ముఖ్యానందమందుతాత్పర్యముగలవాడగుచు, ముఖ్యం- ముఖ్యమగు, అనగా స్వరూపభూతమైనట్టియనుట. ఆనందమేవ - బ్రహ్మానందమునే, భావయతి - భావించుచున్నాడు.

తా. ప్ర. సరి. అందువలన ఫలమేమి? ఉ. అట్లు శ్రద్ధాది పూర్వకముగానాకమాటు బ్రహ్మానందనిశ్చయముగలవాడు, బౌదాసీన్యదశయందు పొందబడుచుండెడి పూర్వోక్తవాసనానందము నుపేక్షించి, ముఖ్యమగు బ్రహ్మానందమందు తాత్పర్యముగలవాడై ఆబ్రహ్మానందమునే భావించుచున్నాడు.

అవ. ఇట్లు వ్యవహారకాలమందు నిజానందమును భావించు చున్నాడనెడి ఈలిషయమై దృష్టాంతము నిష్పడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పరవ్యసనిసినారీవ్యగ్రాపిగృహకర్మణి |

తదేవాస్వాదయత్యంతఃపరసంగరసాయనం || ౧౨౧.

టీ. పరవ్యసనిసీ = పర-పరపురుషునియందు, వ్యసనిసీ - కామజన్యవ్యసనముగల, నారీ - స్త్రీ, గృహకర్మణి = గృహ-గృహవిషయకమగు, కర్మణి-కార్యవర్గమును జేయుటయందు, వ్యగ్రాపి-సామర్థ్యముగలదైనను, అంతః-మనంబులోపల, తత్ - ఆ, పరసంగరసాయనం = పరసంగ - పరపురుష సంభోగముచేతగలిగెడి, రసాయనం - సుఖవిశేషమును, ఆస్వాదయతి - చింతనముజేయుచున్నది.

తా. పరపురుష సంగమమునందు కామజనితవ్యసనముగల వనిత, గృహవిషయకార్యములను జేయుటయందు సామర్థ్యముగలదైనను, పరపురుష సంగమముచేతగలిగెడి యాసుఖవిశేషమునే, సర్వదా చింతించుచుండును.

అవ. ఈదృష్టాంతార్థమును దాష్టాంతికమందు గూర్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంతత్యేపరేశుద్ధేరోవిశ్రాంతిమాగతః |

తదేవాస్వాదయత్యంతరహిర్యవహరస్పటి || ౧౨౨.

టీ. ఏవం - ఈదృష్టాంతప్రకారము, ధీరః - బ్రహ్మచర్యాదిసాధనసంపన్నుడగు పండితుడు, శుద్ధే-నిర్మలమగు, పరేతత్యే-పరతత్వమందు, విశ్రాంతి- విశ్రమమును, ఆగతస్స - పొందినవాడగుచు, బహిః - బాహ్యమందు,

వ్యవహారన్నపి- వ్యవహారము జేయుచున్నవాడైనను, అంతః - మనంబులోపల, తదేవ - ఆబ్రహ్మసందమనే, ఆస్వాదయతి - భావించుచున్నాడు.

తా. ఈదృష్టాంతప్రకారము, బ్రహ్మచర్యాది సాధనసంపన్నుడగుపండితుడు, పరిశుద్ధుడుగు పరతత్వమందు విశ్రాంతిని బొందినవాడగుచు, బ్రహ్మమందు వ్యవహరించుచున్నవాడైనను మనంబులోపల, ఆసిజానందమగు బ్రహ్మసందమనే సర్వదా భావించుచున్నాడు.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వశ్లోకస్థిత ధీరశబ్దార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధీరత్వమక్షప్రాబల్యేప్యానందాస్వాదవాంఛయా|

తిరస్కృత్యాఖిలాక్షాణితచ్చింతాయాంప్రవర్తనం॥ ౧౨౪.

టీ. అక్షప్రాబల్యేపి=అక్ష-ఇంద్రియములకు, ప్రాబల్యేపి- పురుషాకర్షణ సామర్థ్యముగలిగియున్నను. ఆనందాస్వాదవాంఛయా = ఆనందాస్వాద-స్వరూపసుఖానుసంధానమందు, వాంఛయా - ఇచ్ఛచేత, అఖిలాక్షాణి = అఖిల-సకలములైన, అక్షాణి-శ్రోత్రాదీంద్రియములను, తిరస్కృత్య - తిరస్కరించి, తచ్చింతాయాం=తత్-ఆబ్రహ్మసందమయొక్క, చింతాయాం- అనుసంధానమందు, ప్రవర్తనం-ప్రవర్తించుట, ధీరత్వం- ధీరశబ్దార్థమగును.

తా. శ్రోత్రాదీంద్రియములకు విషయాభిముఖ్యముచేత బురుషు నాకర్షించెడి సామర్థ్యముగలిగియున్నను, స్వరూపానందాను సంధానమందు గలయిచ్ఛచేత, నాశ్రోత్రాదిసకలేంద్రియములను నిగ్రహించి యానందానుసంధానమందే ప్రవర్తించుచుండునట్లుచేయుట, ధీరత్వమగునని తెలియవలెను.

అవ. విశ్రాంతిశబ్దమునకు వివక్షితార్థమును దృష్టాంత సహితముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ భారవాహీశిరోభారంముక్త్యాస్తేవిశ్రమంగతః|

సంసారవ్యాపృతిత్యాగేతాదృగ్బుద్ధిస్తువిశ్రమః॥ ౧౨౫.

టీ. (యథా) ఏప్రకారముగా లోకమందు, భారవాహీ=భార- బరువును, వాహీ-మోసెడిపురుషుడు, శిరోభారం=శిరో- తనశిరంబునందుగల, భారం- బరువును, ముక్త్యా-విడచి, విశ్రమం-విశ్రాంతిని, గతఃస్థ - పొందినవాడగుచు, ఆస్తే-స్థితినిబొందుచున్నాడో, తథా - ఆప్రకారము, సంసారవ్యాపృతిత్యాగేసతి=సంసార - కర్మత్వ భోక్తృత్వాది జీవధర్మరాశిని, త్యాగేసతి- విడుచుచుండగా, తాదృక్-అటువంటి, బుద్ధిః- బుద్ధియే, విశ్రమః- విశ్రమము

గును. అనగా విశ్రాంతిశబ్దార్థమగుననుట.

తా. మరియు, ఏప్రకారముగా లోకమందు బరువునుమోసెడి పురుషుడు, శ్రమపేతువగు తన శిరస్సునందుగల బరువును విడిపించి, శ్రమలేనివాడగుచు వర్తించుచున్నాడో, యాప్రకారమే సంసారవ్యాపారమును విడచుచుండగా, నేను శ్రమలేనివాడనైయున్నానని గలిగెడి, యేబుద్ధిగలదో, యదియే విశ్రాంతిశబ్దార్థమగును.

అవ. ఇప్పుడు, ఫలితాగ్రమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ విశ్రాంతింపరమాంపాప్రప్తాద్వాదాసీన్యేయథాతథా।

సుఖదుఃఖదశాయాంచతదానందైకతత్పరః॥

౧౨౬.

టీ. పరమాం - నిరతిశయమగు, విశ్రాంతిం - విశ్రాంతిని, ప్రాప్తాద్వాదాసీన్యే - పొందినవాడో, (స్వస్య) తనయొక్క, జ్ఞానాసీన్యే - జ్ఞానాసీనదశయందు, అనగా తూష్ణింభావమందునుట. యథా - ఏప్రకారము పరమానందానుసంధానమందు తాత్పర్యముగలవాడగుచున్నాడో, తథా - ఆప్రకారము, సుఖదుఃఖదశాయాంచ = సుఖదుఃఖ - సుఖదుఃఖపేతువగు, దశాయాంచ - కాలమందును, తదానందైకతత్పరః = తదానంద - ఆపరమానందమందే, ఏక-ముఖ్యమైన, తత్పరః - తాత్పర్యముగలవాడగుచున్నాడు.

తా. పూర్వోక్తలక్షణముగల నిరతిశయ విశ్రాంతినిబొందినపురుషుడు, తనయొక్క యోదాసీన్యదశయందు ప్రకారముగా పరమానందాను సంధానమందు తాత్పర్యముగలవాడగుచున్నాడో, యాప్రకారమే, సుఖదుఃఖపేతుత్వాపైకాలమందును, ఆసుఖదుఃఖాను సంధానమును విడిపించి, నిజానందాను సంధానమందే తాత్పర్యముగలవాడగుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. విషయసుఖమందు జ్ఞానికియిచ్చగలుగదని, దృష్టాంత పూర్వకముగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అగ్నిప్రవేశపేతాసతి ధీకృం గారేయాదృశీతథా।

ధీరస్యోదేతివిషయేనుసంధానవిరోధిని॥

౧౨౭.

టీ. అగ్నిప్రవేశపేతాసతి = అగ్ని-అగ్నియందు, ప్రవేశ-ప్రవేశముజేయుటకు, పేతాసతి - నిమిత్తముగలుగుచుండగా, శృంగారే - అలంకారమందు, యాదృశిమలాటి, ధీ-బుద్ధిగలుగునో, తథా-ఆప్రకారము, ధీరస్య-పండితునకు, అనుసంధానవిరోధిని = అనుసంధాన-బ్రహ్మనుసంధానమునకు, విరో

ధిని-విరోధియగు, విషయే- విషయసుఖమందు, (తాదృశీ) అటువంటిబుద్ధి, అనగా వైరబుద్ధియనుట. ఉదేతి - ఉదయించుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, దుఃఖము ప్రతికూలము గుటచేత నాదుఃఖాను సంధానాభిలాష, జ్ఞానికేలేకపోయినను, పురుషులచేత గోరబడుచుండెడి విషయసుఖంబు అనుకూలమగుటచేత నావిషయసుఖానుసంధానాభిలాష, జ్ఞానికేలేకపోవుటెట్లు? ఉ. శీఘ్రముగా దేహమును విడువవలెననెడి యిచ్ఛ, దృఢముగా గలిగియుండగా నగ్నిప్రవేశము జేసెడివానికి నలంకారాదికమం దే ప్రకారముగా వైరబుద్ధిగలుగుచున్నదో, ఆప్రకారమే వైరాగ్యాది సాధనసంపన్నుడగువివేక కిని బ్రహ్మనుసంధాన విరోధియగు విషయసుఖమందు నప్రీతిగలుగుచున్నదనితెలియవలెను. అనగా నావిషయసుఖము, విషయసంపాదనాదిద్వారా, బుద్ధికిమీకిలిగా బహిర్ముఖత్వమును గలిగించుటచేత నిజానందానుసంధానవిరోధియగుటవలన, విషయసుఖేచ్ఛయు వివేకికి గలుగదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అవిరోధిసుఖే బుద్ధిః స్యానందచగమాగమాః।

కుర్వంత్యాస్తేక్రమాదేషాకాకాక్షీవదితస్తతః॥ ౧౨౮.

టీ. ఏనా-ఈ, బుద్ధిః-బుద్ధి, అవిరోధిసుఖే-అవిరోధి-బ్రహ్మనుసంధానమునకు విరోధిగాని, సుఖే - ఆప్రయత్నవిషయసుఖమందును, ఆనందచ- బ్రహ్మసందమందును, క్రమాత్ - క్రమముగా, కాకాక్షీవత్ = కాక - కాకయొక్క, అక్షీవత్- నేత్రమువలె, ఇతస్తతః- ఈతట్టునకాతట్టునకు, గమాగమా- గమనాగమనములను, కుర్వంతీసతీ - చేయుచున్నదగుచు, ఆస్తే - స్థితినిబొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మసందవిరోధియగు విషయసుఖేచ్ఛ, జ్ఞానికేలేకపోవుగాక, ఆప్రయత్నముచేత సులభముగా లభించునట్టియు, బహిర్ముఖత్వహేతువుగాని విషయసుఖమందు జ్ఞానికియిచ్ఛ, గలుగుచుండలేదాయేమి? ఉ. బ్రహ్మనుసంధానమునకు విరోధిగాని విషయసుఖము గలుగుచుండగా, ఈజ్ఞానియొక్కబుద్ధి, ఆవిషయసుఖమందును, బ్రహ్మసందమందును, క్రమముగాకాక కన్నువలె, ఈతట్టునకాతట్టునకును గమనాగమనములను జేయుచుండును.

అవ. ఈభృష్టాంతమును వివరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏకైవదృష్టిః కాకస్యవాసుదక్షిణనేత్రయోః।

యాత్యాయాత్యేవమానందద్వయేతత్త్వేదోమః॥ ౧౨౯.

టీ. కాకస్య-కాకమునకు, వాసుదక్షిణనేత్రయోః = వామ - ఎడమకు.

టియందును, దక్షిణశేత్రయోః - కుడికంటియందును, దృష్టిః - దృష్టి, అనగా దర్శనసాధనమగు చక్షురింద్రియమునుట, ఏకైవ - ఒక్కటియే, యాత్యా యాతి - గమనాగమనములను జేయుచున్నది. ఏవం - ఈప్రకారము, తత్త్వవిద్య-జ్ఞానియొక్క, మతిః - బుద్ధి, ఆనందద్వయే = ఆనంద - బ్రహ్మనంద విషయానందములనెడి, ద్వయే - రెంటియందును, యాత్యా యాతి - గమనాగమనములను జేయుచున్నది.

తా. కాకమునకేప్రకారముగా దర్శనసాధనమగు చక్షురింద్రియము క్కటియే, యెడమకుడికన్నులయొక్క గోళకస్థానములయందు పర్యాయముగా గమనాగమనములను జేయుచున్నదో, ఆప్రకారమే, వివేకియొక్కబుద్ధియు బ్రహ్మనంద విషయానందములయందు పర్యాయముగా గమనాగమనములను జేయుచున్నది.

అవ. దాష్టాంతికమును వివరించి చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఘంజానోవిషయానందం బ్రహ్మనందంచతత్త్వవితే ।

ద్వీభాషాభిజ్ఞవద్విద్యాదుభౌతికవైదికా॥

౧౩౦.

టీ. తౌతికవైదికా- తౌతికవైదికములగు, ఉభౌ - రెండైన, విషయానందం-విషయానందమును, బ్రహ్మనందంచ-బ్రహ్మనందమును, ఘంజానః-అనుభవించుచుండెడి, తత్త్వవితే-జ్ఞాని, ద్వీభాషాభిజ్ఞవత్=ద్వీభాషా - రెండుభాషలను, అభిజ్ఞవత్ - తెలిసినవానివలె, విద్యాత్-విషయానందబ్రహ్మనందములను తెలిసినవాడగును.

తా. బ్రహ్మవేత్త, విషయములననుభవించుచు నావిషయజన్యమగు తౌతికసుఖమైన, ౧. విషయానందమును, ఉపనిషద్వాక్యముచేత లభింపబడినవైదికసుఖమగు, ౨. బ్రహ్మనందమును, రెండు భాషలను తెలిసినవానివలె నెరిగినవాడగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దుఃఖప్రాప్తౌనచోద్వేగోయథాపూర్వంయతోద్విదృక్ ।

గంగామగ్నార్థకాయస్యపుంసశ్శీతోష్ణధీర్యధా॥

౧౩౧.

టీ. యతః-ఏకారణమువలన, (వివేకి) జ్ఞాని, ద్విదృక్ - తౌతికవైదికవ్యవహారవేత్తయో, (అతః) ఆకారణమువలన, దుఃఖప్రాప్తౌచ- దుఃఖప్రాప్తియందును, అనగా దుఃఖముప్రాప్తింపుచుండగా ననుట. యథాపూర్వం - పూర్వమవివేకదశయందువలె, ఉద్వేగః - దుఃఖనిమిత్తక మనోవికారము, న - లేదు. గంగామగ్నార్థకాయస్య = గంగా- గంగయందు, మగ్న - మునిగిన, అర్థకా

యస్య- సగముదేహముగల, పుంసః - పురుషునకు, శీతోష్ణధీఃశీత - చల్లదనము నెరిగెడిబుద్ధియు, ఉష్ణధీః - ఉష్ణము నెరిగెడిబుద్ధియు, యథా-విప్రకారముగ లిగియుండునో.

తా. ప్ర. అయితే, దుఃఖానుభవ దశయందు మనో వికారముచేత విక్షేపము గలుగుచుండగా, జ్ఞానికి నిజానందానుభవ మెట్లు గలుగును? ఉ. ఏకారణముచేత వివేకియగువాడు, తొకకవైదికవ్యవహారములను రెంటిని యెరిగినవాడో, యాకారణముచేత వివేకమువలన నప్పుడవివేకజన్య మనోవికారవిక్షేపాదికమంతయు బాధింపబడుచున్నందున దుఃఖిపాప్రియందును పూర్వమజ్ఞానదశయందువలె, నవివేకజన్య విక్షేపాదికమునుబొందడు. ఆహేతువువలన దుఃఖానుభవకాలమందును నిజానందాను సంధానము జేయుటచేత విరోధము లేదు. ప్ర. అయితే, ఏకకాలమందుసుఖదుఃఖానుసంధానము జేసెడివిషయమై దృష్టాంతమేమి? ఉ. గంగయందు సగముదేహము తడిసినవానికి, ఏకకాలమందు శీతోష్ణబుద్ధిగలిగియున్నట్లు; జ్ఞానికిని యేకకాలమందు దుఃఖానుభవకాలమందును నిజానందానుసంధానము గలిగియుండునని తెలియవలెను.

అవ. ఫలితార్థము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇన్ధంజాగరణేతత్త్వవిదోబ్రహ్మసుఖంసదా।

ధాతితద్వాసనాజన్యస్వక్షేపతద్భాసతేతథా॥ ౧౩౨.

టీ. ఇతం- ఈపూర్వోక్తప్రకారము, జాగరణే - జాగరణావస్థయందు, సదా-ఎల్లప్పుడు, అనగా సుఖదుఃఖానుభవ దశయందును, తూష్ణింశీతియందును నుట. తత్త్వవిదః-జ్ఞానికి, బ్రహ్మసుఖం- బ్రహ్మసంపదము, ధాతి- స్ఫురించుచున్నది. తద్వాసనాజన్యేతద్వాసనా - జాగ్రద్వాసనచేత, జన్యే- కలుగుచుండెడి, స్వప్న-స్వప్నావస్థయందు, తత్-ఆబ్రహ్మసంపదము, తథా-ఆప్రకారము, అనగా జాగ్రద్వస్థయందువలెననుట. భాసతే - స్ఫురించుచున్నది.

తా. ఈపూర్వోక్తప్రకారముగా జాగరణావస్థయందు సుఖదుఃఖానుభవకాలమందును, తూష్ణింశీతియందును, జ్ఞానికి బ్రహ్మసుఖము స్ఫురించుచుండును. మరియు, స్వప్నము, జాగ్రద్వాసనాజన్యమగుటచేత నాస్వప్నావస్థయందు ఆబ్రహ్మసుఖము జాగ్రద్వస్థయందువలెనే జ్ఞానికి స్ఫురించుచుండును.

శ్లో॥ అవిద్యావాసనాప్యస్తీత్యతస్తద్వాసనోత్థితే।

స్వక్షేపమూర్ఖవదేవైషసుఖదుఃఖంచవీక్షతే॥ ౧౩౩.

టీ. అవిద్యావాసనాపి- అవిద్యా- అజ్ఞానముయొక్క, వాసనాపి- వాస

నయ, అస్తి-స్వప్నమందుగలదు. ఇత్యతః- ఈహేతువువలన, తద్వాసనోత్థితే- తద్వాసనా-ఆయవిద్యావాసనవలన, ఉత్థితే-కలిగిన, స్వప్నే - స్వప్నావస్థయందు, ఏవః- ఈజ్ఞాని, మూర్ఖుడేవ - అవివేకివలెనే, సుఖం - సుఖమును, దుఃఖంచ- దుఃఖమునున్ను, వీక్షతే - చూచుచున్నాడు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆనందానుభవవాసనచేతనే స్వప్నముబుట్టెడిపక్షమందు, ఆస్వప్నమందానందమే స్ఫురించుచుండవలెనుగదా? ఉ. కేవలనందవాసనాబలమువల్లనే స్వప్నము గలుగుచుండలేదు. మరియేమనగా యవిద్యావాసనాబలముచేతంగూడ స్వప్నముబుట్టుచున్నది. గనుక, ఆస్వప్నమందు అవిద్యావాసనయునుండుటచేత, నాస్వప్నావస్థయందు ఈజ్ఞాని, యవివేకివలెనుదుఃఖముల ననుభవించుచుండునని తెలియవలెను.

అవ. ఈగ్రంథసందర్భముచేత జెప్పబడిన యర్థము నిష్పడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మనందాభిధేగ్రంథే బ్రహ్మనందప్రకాశకం |

యోగిప్రత్యక్షమధ్యాయేప్రథమేస్థిన్నదీరితం ||

౧౩౪.

టీ. బ్రహ్మనందాభిధే=బ్రహ్మనంద - బ్రహ్మనందమనెడి, అభిధే-పేరుగల, గ్రంథే-అధ్యాయపంచకమందు, అస్థి-ఈ, ప్రథమే - మొదటిదగు, అధ్యాయే-అధ్యాయమందు, బ్రహ్మనందప్రకాశకం= బ్రహ్మనంద-బ్రహ్మనందమును, ప్రకాశకం- ప్రకాశింపజేయునట్టి, యోగిప్రత్యక్షం=యోగి-యోగులకు, ప్రత్యక్షం - అనుభవరూపము, ఉదీరితం - చెప్పబడెను.

తా. బ్రహ్మనంద మనెడి పేరుగల యధ్యాయ పంచక గ్రంథమందు, ఈప్రథమాధ్యాయములో, సుషుప్త్యవస్థయందును, బౌదాసీన్యకాలమందును, సమాధ్యవస్థయందును, సుఖదుఃఖదశయందును స్వప్రకాశ చిద్రూప బ్రహ్మనందమును ప్రకాశింపజేయునట్టి, యోగికి అనుభవరూపమగు ప్రత్యక్షము చెప్పబడెను. ఉపనిషద్వాక్యాదుల నిచ్చట జూపుటచేత, యోగి ప్రత్యక్షమ నెడిపదము, శ్రీవిద్యారణ్యగురునిచే బ్రయోగించబడెనని తెలియవలెను.

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీశ్చ

విద్యారణ్యమునివర్య విరచిత బ్రహ్మనందే యోగా

నందనామక మేకాదశ ప్రకరణం సమాప్తం.

గద్య. ఇది శ్రీపరమేశ్వరగురు చరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా
విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రవంశ వయఃపారామర
పరిపూర్ణ సుధాకర లక్ష్మణామాత్య పుత్ర లక్ష్మీనారాయణా
మాత్య ప్రణీతంచైన ఆంధ్రగ్రీకాతాత్పర్య సహిత
శ్రీవేదాంతపంచదశియందు బ్రహ్మసంపదనామక

గ్రంథస్థిత యోగానందమనెడి

ఏకాదశ ప్రకరణము

సంపూర్ణము.

—*—

శ్లో॥ యోగానందస్య టీకేయ మీశ్వరాంఘ్రిసమర్పితా।

నారాయణాఖ్యవిదుషా పదతాత్పర్యబోధినీ॥

ఓం తత్సత్ శ్రీపరమేశ్వరార్చనమస్తు.

—*~*~*—

శుభమస్తు.

శ్రీకృష్ణసద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః.

బ్రహ్మనందమందు

ఆత్మనందప్రారంభము.

అవ. ఈ ప్రకారముగా శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు ప్రథమాధ్యాయమందు, వివేకికి యోగముచేత నిజానందానుభవప్రకారమునుజూపి, మూఢబుద్ధిగలిగి బ్రహ్మనందము నెరుగుట కిచ్చయించెడువానికి, పదారవివేచనముఖముచేత బ్రహ్మనందానుభవప్రకారమును జూపుటకొరకు, ఇప్పుడత్యానందశబ్దముచే జెప్పదగిన గ్రంథమును ప్రారంభించుచున్నవాడగుచు, శిష్యప్రశ్నము నవతరింపజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ నస్వేవంవాసనానందాద్బ్రహ్మనందాదపితరం।

వేత్తుయోగీనిజానందం మూఢస్యాత్మస్తికాగతిః॥ ౧.

టీ. నను- ఓయీ, యోగీ - యోగముగలవాడు, ఏవం - ఈపూర్వోక్త ప్రకారము, వాసనానందాత్ - వాసనానందముకంటెను, బ్రహ్మనందాదపి- బ్రహ్మనందముకంటెను, ఇతరం - అన్యమగు, నిజానందం - నిజానందమును, వేత్తు-అనుభవించుగాక. అత్ర-ఈయానందప్రాప్తివిషయమై, మూఢస్య-వివేకహీనునకు, గతిః-గతి, కా - ఏమి, అస్తి - కలదు.

తా. ప్ర. ఓమహత్మా, శ్రీవిద్యారణ్యగురుమూర్తీ, ఈపూర్వాధ్యాయోక్తప్రకారముగా యోగవంతుడు వాసనానందముకంటెను, బ్రహ్మనందముకంటెనున్యమగు నిజానందముననుభవించును. ఈబ్రహ్మనందప్రాప్తి, మూఢునకెట్లుగలుగునో చెప్పుము?

అవ. ఇట్లుశిష్యునిచేత బ్రహ్మజేయబడిన శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు, అతి మూఢునకు విద్యాధికారమేలేదని, ప్రత్యుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధర్మాధర్మవశాదేష జాయతాంమితామపి।

పునఃపునర్దేహలక్ష్యైః కింనోదాత్మణ్యతోవద॥ ౨.

టీ. ఏవః-ఈయతిమూఢుడు, ధర్మాధర్మవశాత్ = ధర్మ - పుణ్యవశము

వలనను, అభిర్గవశాత్ - పాపవశమువలనను, పునఃపునః - మరలమరల, దేహాలక్ష్యైః - దేహాలక్షలచేత, అనగా నపరిమిత శరీరములచేతననుట. బాహ్యతాఽ-పుట్టుచుండుగాక. మిశ్రియతామపి - చచ్చుచుండుగాక. సజ్జ-మాయొక్క, దాక్షిణ్యతః - సామర్థ్యమువలన, కిం-ప్రయోజనమేమో, వద-చెప్పము.

తా. ఓయిశిష్యుడా, ఈయతిమూఢుడు, అనాదిగా నీసంసారమందు గడచిన జన్మములయందు శేయబడిన పుణ్యపాపలక్షణకర్మరాశివశముచేత, ననేక జన్మములనుబొందుచు చచ్చుచుండుగాక. మాయొక్క దాక్షిణ్యముచేత బ్రయోజనమేమి. అనగా బ్రయోజనములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అస్తి నోనుజిఘ్ఘత్సుత్వా ద్దాక్షిణ్యేనప్రయోజనం |

తద్వి బూ్రీహిసముఢాకింజిజ్ఞాసుర్వాపరాబ్దుభిః || ౩.

టీ. సజ్జ-మీకు, అనుజిఘ్ఘత్సుత్వాత్ - శిష్యులనుద్ధరించవలెననెడియిచ్చ గలిగియుండుటవలన, దాక్షిణ్యేన - సామర్థ్యముచేత, ప్రయోజనం - ప్రయోజనము, అస్తి - కలదు. తద్వి - అయితే, సజ్జ-ఆ, మూఢు-మూఢుడు, జిజ్ఞాసుర్వాకిం - పరతత్వము నెరుగుట కిచ్చయించెడివాడో, పరాబ్దుభోవాకిం - బహిర్బుధుడో, బూ్రీహి - చెప్పము.

తా. ఓమహాత్మా, శ్రీవిద్యారణ్యగురుమూర్తి, మీకు శిష్యులనుద్ధరించవలెననెడియనుగ్రహము గలిగియుండుటచేత, మీదాక్షిణ్యమువలన బ్రయోజనముగలదని శిష్యుడుప్రార్థించెను. ఈప్రకారము శిష్యునివాక్యమును శ్రీవిద్యారణ్యగురుండువిని, ఓశిష్యుడా, అయితే, ఆమూఢుడు, ౧. పరతత్వము నెరుగుట కిచ్చయించెడివాడో, లేక, ౨. బహిర్బుధుడో చెప్పమని వికల్పించి యడిగెను.

శ్లో॥ ఉపాస్తింకర్మనాబూయాద్విముఖాయయధోచితం |

మందప్రజ్ఞంతుజిజ్ఞాసువరాత్మానందేనబోధయేత్ || ౪.

టీ. విముఖాయ - బహిర్బుధునికొరకు, యధోచితం - యధోచితమగు, అనగా యోగ్యతనతికమించనట్టియనుట. ఉపాస్తిం - ఉపాసనమునైనను, కర్మవా-కర్మమునైనను, బూయాత్ - చెప్పవలెను. మందప్రజ్ఞం = మంద-జడమైన, ప్రజ్ఞం - బుద్ధిగలిగినట్టి, జిజ్ఞాసుం - పరతత్వము నెరుగుట కిచ్చయించెడివానిని, ఆత్మానందేన - ఆత్మానందముచేత, బోధయేత్ - బోధించవలెను.

తా. ఓశిష్యుడా, మూఢునకెద్దమైనగలి చెప్పదగునని యడిగితివి. ఆమూఢుడు, ౧. రాగముగలవాడో, ౨. విరక్తుడో చెప్పము. తత్వజ్ఞానాపేక్షలేనియారాగముగలవాడు, బ్రహ్మలోకాదికామముగలవాడైనయెడల, యోగ్య

మగు ఉపాసనమును జెప్పవలెను. మరియు, ఆమూఢుడు స్వగ్లాదికామముగల వాడైనయెడల, యజ్ఞాది పుణ్యకర్మములం జేయుమని చెప్పవలెను. మరియు, ఆమూఢుడు పరతత్వము నెరుగుట కిచ్చయించెడివాడైనను, ౧. అతివివేకియో, ౨. మందప్రజ్ఞగలవాడో చెప్పము. అతివివేకియైన యెడల, పూర్వాభ్యాసము నందు జెప్పబడిన ప్రకారముగా యోగముచేత బ్రహ్మసాక్షాత్కారమగును. మందబుద్ధిగలవానికి, బ్రహ్మసాక్షాత్కారోపాయమును జెప్పవలెను. ఏమి రుషుడు మందబుద్ధిగలవాడగుచు, పరతత్వము నెరుగవలెననెడి యిచ్చగలవాడగునో, నానిని, ఆత్మానందముచేతబోధించి, కృతార్థుని జేయవలెను.

శ్లో॥ బోధయమానమైత్రేయాం యజ్ఞవల్క్యేనాన్యనిజపియాం॥

ననామరేపత్యుః శ్రేయసిః ప్రియ ఇతరయః॥

౫.

టీ. యాజ్ఞవల్క్యసి-యాజ్ఞవల్క్యుషిశ్వరుడు, నిజప్రియాం = నిజ-తనయొక్క, ప్రియాం-భార్యయగు, మైత్రేయాం- మైత్రేయియనెడి స్త్రీని, అరే-పైమైత్రేయా, పతి-భర్త, పత్యుః భార్యయొక్క, అరే- ప్రయోజనమందు, ప్రియః - ప్రియుడు, నపేతి-కాడని, ఈరయః - చెప్పుచు, బోధయమాన-బోధించినవాడాయెను.

తా. ప్ర. అయితే. ఈప్రకార మెవనిచేసెవడు బోధింపబడెనో చెప్పము? ఉ. యాజ్ఞవల్క్యుడనెడి పేరుగలయజ్ఞాభానిశేషప్రవర్తకుడగు ఒకానొకఋషి, మైత్రేయియనెడి తనభార్యను, (భార్యయొక్క ప్రయోజనముకొరకు భర్తప్రియుడుగాడనెడి యర్థముగల) శ్రు॥ ననామరేపత్యుః కామాయపతిః ప్రియోభవతి॥ అనెడి యిత్యాదివాక్యములచేత బోధించినవాడాయెను.

అవ. అట్లే, పరప్రేమాస్పదు డగుటచేత బరమానంద రూపుడగునని, (౩౨) వ శ్లోకమందుజెప్పబోయెడిప్రకారము, పరప్రేమాస్పదత్వపేతువుచేత నాత్మకు బరమానందరూపత్వమును సాధించుట కిచ్చగలవాడై, మొదట పరప్రేమాస్పదత్వ పేతువును సమర్థించుటకొరకు, పూర్వోదాహృతవాక్యమును కనుపరచి ఆప్రకరణమందుగల సకలపర్యాయ వాక్యతాత్పర్యము నిప్పుడుచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పతిగ్దాయాపుత్రపితౌ శుబ్రాహ్మణబాహుజాం॥

లోకాదేవావేదభూతేసర్వం చాత్మార్థకః॥

౬.

టీ. పతి-భర్తయు, జాయా-భార్యయు, పుత్రపితౌ = పుత్ర- పుత్రుడును, విశే-ధనంబును, పశుబ్రాహ్మణబాహుజాం = పశు-పశువును, బ్రాహ్మణ-బ్రాహ్మణుడును, బాహుజాః-క్షత్రియుడును, లోకాః-లోకములును, దేవాః-

దేవతలును, వేదభూతే=వేద-వేదంబును, భూతే - పృథివ్యాదిభూతంబును, సర్వంచ-సర్వజగంబును, ఆత్మాగతః=ఆత్మ-భోక్తయగుతనకు, అరతః=ప్రయోజనకారియగుటవలన, ప్రియం-ప్రీతియగుచున్నది.

తా. భర్తయు, ధార్యయు, పుత్రులును, ధనంబును, పశువులును, బ్రాహ్మణులును, షట్రియులును, లోకములును, దేవతలును, వేదములును, పృథివ్యాదిభూతములును, సర్వభోగ్యరాశియు, భోక్తయగు ఆత్మకు (తనకు) ప్రయోజనకారియగుటవలన, ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నది. ఆనగా భర్తృ ధార్యాదిభోగ్యరాశియంతయు, భోక్తకు శేషమగుటవలన, భోక్తయొక్క సంబంధముచేతనే ప్రియమగుచున్నదిగాని, భోక్తృసంబంధముగానియెడల స్వరూపముచేత ప్రియముగాదని యభిప్రాయము. భోగ్యమనగా భోగింపదగిన వస్తువగును. శేషమనగా భోగ్యవస్తువగును.

అవ. పూర్వము ఉదాహరింపబడిన, శ్రు|| నవా అరేపత్యుఃకామాయపతిఃప్రియోభవతి, ఆత్మనస్తుకామాయపతిఃప్రియోభవతి|| అనెడివాక్యముయొక్క తాత్పర్యము నిప్పుడు విభజించి చూపుచున్నాడు.

శ్లో|| పత్యావిచ్ఛిన్నాదాపత్యస్తదాప్రితింకరోఽసా||

క్షుదనుష్ఠానరోగాదైన్యస్తదానేచ్ఛతితత్పతి|| 2.

టీ. యదా - ఎప్పుడు, పత్యాః - ధార్యకు, పత్యా - భర్తయందు, ఇచ్ఛా-కామము (భవతి) కలుగుచున్నదో, తదా-అప్పుడు, సా-ఆధార్య, ప్రీతి-స్నేహమును, కరోతి-చేయుచున్నది (యదా) ఎప్పుడు, తత్పతిః=తత్ - ఆశ్రీయొక్క, పతిః-భర్త, క్షుదనుష్ఠానరోగాదైన్యః = క్షుత్ - ఆకలిని, అనుష్ఠాన-అనుష్ఠించుటచేతను, రోగాదైన్యః-రోగాదులతోటియు (యక్షః) కూడినవాడగునో, తదా-అప్పుడు, నేచ్ఛతి - కోరడు.

తా. ఏకాలమందు ధార్యకు భర్తృవిషయమందు కామము గలుగునో, అప్పుడు ఆధార్య, భర్తతోటి స్నేహమును చేయుచున్నది. మరియు ఏకాలమందుభర్త, ఆకలి రోగముమొదలగు ఇచ్ఛాశూన్యహేతువులతో కూడినవాడైనయెడల, అప్పుడు, ఆధార్యను కామింపడు.

అవ. ఇంచువలన గలుగు ఫలితమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| నపత్యార్థేసాప్రితిస్వార్థవీవకిరోతితాం||

పతిశ్చాత్మనీవాధేనజాయాధేకదాచన|| ౩.

టీ. సా-ఆ, ప్రీతి-స్నేహము, పత్యార్థే=పత్యుః-భర్తయొక్క, అర్థే-ప్రయోజనవిషయమందు, న-కాదు, స్వార్థవీవ - తనప్రయోజనమందే, తాం-

ఆస్నేహమును, కరోతి-చేయుచున్నది. పతిశ్చ - భర్తయు, ఆత్మనః- తనయొక్క, అరేవీవ-ప్రయోజనమందే (ప్రీతింకరోతి) స్నేహమును జేయుచున్నాడు. జాయా[†]రే=జాయా-భార్యయొక్క, అరే[†]-ప్రయోజనమందు, కదాచన - ఎప్పుడును, స-స్నేహమును జేయడు.

తా. ప్ర. అయితే ఇట్లుగుచుండగా ఫలితమేమి? ఉ. భార్యచే జేయబడెడిస్నేహము భర్తయొక్కప్రయోజనముకొరకుగాదు. మరియేమనగాతనయొక్క ప్రయోజనముకొరకే భర్తతోటి స్నేహమును జేయుచున్నదని తెలియవలెను. మరియు, భర్త, భార్యయొక్క ప్రయోజనముకొరకు భార్యయందు స్నేహమును జేయడనియు, తనప్రయోజనముకొరకే భార్యయందు స్నేహముజేయుచున్నాడనియు జెప్పెడి శ్రు || నవా అరేజాయాయై కామాయజాయాప్రియాభవత్యాత్మనస్తు కామాయజాయాప్రియాభవతి || అనెడి మైత్రేయనాఖాస్థిత ఇత్యాదివాక్యము మొదలుకొని, సర్వభోగ్యరాశియొక్క ప్రయోజనముకొరకు సర్వభోగ్యరాశియు స్నేహవిషయముగాదనియు, భోక్తయగు తనకు సర్వభోగ్యప్రపంచము స్నేహవిషయమగుచున్నదనియుం జెప్పెడి శ్రు|| నవా అరేసర్వస్యకామాయ సర్వంప్రియంభవతి ఆత్మనస్తుకామాయ సర్వంప్రియంభవతి|| అనెడి వాక్యాంతరమువరకుగల వాక్యతాత్పర్యమును గ్రహముగా జెప్పెదవనిము. భర్తయు భోక్తయగు తన ప్రయోజనముకొరకే భార్యయందు స్నేహము జేయుచున్నాడుగాని భార్యయొక్క ప్రయోజనముకొరకు యెప్పుటికిని స్నేహము జేయటలేదు.

శ్లో|| అన్యోన్యపేరిణేష్వేవం స్వేచ్ఛయైవప్రవర్తనం|| ౯.

టీ. అన్యోన్యప్రేరణేషి=అన్యోన్య-భర్తృభార్యలిప్త రొకరొకరు, ప్రేరణేషి-కామించుటయందును, ఏవం-ఈపూర్వోక్తప్రకారము, స్వేచ్ఛయైవ-తనయిచ్చచేతనే, అనగా స్వప్రయోజనముచేతనే యనుట. ప్రవర్తనం-ప్రవర్తనమగును.

తా. ప్ర. అయితే, భార్యాభర్తలలో నొక్కొకరి కామము, స్వప్రయోజనముకొరకైనను, ఏకకాలమం దిరువురకు నొకరొకరిమీద గలిగెడి కామము, ఉభయప్రయోజనముకొరకు గాదాయేమి? ఉ. ఏకకాలమందిరువురకు నొకరొకరిమీద కామము గలిగినను పూర్వోక్తప్రకారము స్వేచ్ఛచేతనే ప్రవర్తనము గలుగుచున్నది. అనగా నేకకాలమందు భర్తృభార్యలిప్తరికి నొకరొకరిమీద గలిగెడి కామంబును, తన తన ప్రయోజనముకొరకే యగుగాని, ఇతర ప్రయోజనము కొరకుగాదని యభిప్రాయము.

అవ. స్వేచ్ఛచేత ప్రపదించుటను జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శ్మశ్రుకంటకవేధేన బాలారుదతతత్త్వతా।

చుంబత్యేవనసాప్రీర్చ్యాలార్థేనాస్వర్థవహి॥

౧౦.

టీ. బాలః-బాలకుడు, శ్మశ్రుకంటకవేధేన=శ్మశ్రు - మీసములు అనే, కంటక-ముంశ్యయొక్క, వేధేన- బాధచేత (తండియొక్కమీసములు గ్రుచ్చుకొనెడి బాధచేత) రుదతి- దుఃఖించుచున్నాడు. తత్త్వతా-వానియొక్కతండి, చుంబత్యేవ- ముద్దుగొనుచున్నవాడేను. సా-ఆ, ప్రీతిః-ప్రీతి, బాలార్థే=బాల-బాలునియొక్క, అర్థే - ప్రయోజనమునందు, న-కాదు. స్వాస్వర్థవహి=స్వ-తనయొక్క, అర్థవహి - ప్రయోజనవిషయమందే యగును.

తా. తండిచేత జేయబడుచుండెడి, పుత్రముఖమును ముద్దుబెట్టుకొనుటమొదలగు విషయము, పుత్రునియొక్క సంతోషముకొరకుగాదు. అట్లుముద్దుబెట్టుకొనుటచేత తండియొక్క మీసములు బాలునియొక్క ముఖమునందు గ్రుచ్చుకొనెడి బాధవలన బాలునిసంతోషముకొరకు గాదనియు, తండియొక్క సంతోషము కొరకేననియుం దెలియవలయును.

అవ. చేతనులగు భర్తృభార్యాపుత్రాదులయందు చేయబడెడి ప్రీతికి, స్వప్రయోజనత్వ, పరప్రయోజనత్వ సందేహముకలుగుటవలన, ఆచేతనత్వముచేత, ఇచ్చయేలేని, ధనవిషయమునకు అట్టిసందేహమేలేదని శ్రీవిద్యారణ్యగురుండుతలచి, ఓమైత్రీయీ, ధనముయొక్కసంతోషముకొరకు ధనముప్రీతివిషయత్వమును బొందుచుండలేదనియు, తనయొక్కసంతోషముకొరకే ధనము ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నదనియుంజెప్పెడి, శ్రు॥ నవాఅరేవిత్తస్య కామాయవిత్రం క్రియంభవత్యాత్మనస్సుకామాయవిత్రంక్రియంభవతి॥ అనెడివాక్యముయొక్క తాత్పర్యము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిరచ్ఛంపిరత్నాదివిత్రంయత్నేనపాలయత్॥

ప్రీతింకరోతిసాస్వాస్థ్యేవిత్రార్థత్వంనశంకితం॥

౧౧.

టీ. నిరచ్ఛం- ఇచ్చనుచేయనిదైన, రత్నాదివిత్రముపి= రత్న-రత్నములే, ఆది- మొదలుగాగల, విత్తముపి- ధనమునున్న, యత్నేన - ప్రయత్నముచేత, పాలయత్- కాపాడుచున్నవాడగుచు, ప్రీతిం - స్నేహమును, కరోతి- జేయుచున్నాడు. సా-ఆప్రీతి, స్వాస్థ్యే=స్వ-తనయొక్క, అర్థే-ప్రయోజనమందే యగును. విత్రార్థత్వం=చిత్త- ధనముయొక్క, అర్థత్వం - ప్రయోజనమునుగూర్చి, నశంకితం - సందేహింపబడదు.

తా. మరియు, ఇచ్చనుచేయని రత్నాదిధనమునుగూడా, పురుషుడు

త్వముచేత, కాపాడుచు ఆరత్నాది ధనమందు ప్రీతిని జేయుచున్నాడు. అట్లు జేసెడి ప్రీతిపురుషుని ప్రయోజనముకొరకే యగుచున్నదిగాని, ధనముయొక్క ప్రయోజనముకొరకు చేయబడుచున్నదని సంఘేహింపరాదు.

అవ. చేతనత్వమందును బరువునువహించుటమొదలగు ఇచ్చలేనిపశువిమయమయిన శ్రు|| సవాఅరేపశూనాం|| అనెడి వాక్యముయొక్క తాత్పర్యము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| అనిచ్చతిబలీవర్ధేవివాహాయిషశేబలాత్|

ప్రీతిస్సావణిగర్భైవ బలీవర్ధార్యతాకుతః||

౧౨.

టీ. బలీవర్ధే-వృషభము, అనిచ్చత్యపి - బరువుమోయుట కిచ్చలేని దైవము, బలాత్-బలాత్కారమువలన, వివాహాయిషశే-వహించుటకు ఇచ్చయించుచున్నది. సా-ఆ, ప్రీతిః-ప్రీతి, వణిగర్భైవ-వణిక్ - వర్తకునియొక్క, అరై-వ-ప్రయోజనముకొరకేగలదియగును. బలీవర్ధార్య-తా=బలీవద-వృషభముయొక్క, అర్థతా-ప్రయోజనత్వముగలది, కుతః - ఎట్లుఅగును.

తా. వృషభము, బరువుమోయుటకిచ్చలేనిదైవము బలాత్కారమువలన వహించుటకు ఇచ్చయించుచున్నది. ఆప్రీతివర్తకునియొక్క ప్రయోజనముకొరకు గలదియగునేగాని, వృషభముయొక్క ప్రయోజనముకొరకు గలదియెప్పటికినికాదు.

అవ. శ్రు|| సవాఅరేబ్రహ్మణఃకామాయ, అనేవాక్యముయొక్క తాత్పర్యమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| బ్రాహ్మణ్యంమేఽస్తిపూర్వోసామితితువ్యతిపూజయా|

అచేతనాయానోజాతేస్సంతుష్టిఃపుంసవీపసా||

౧౩.

టీ. మే-నాకు, బ్రాహ్మణ్యం - బ్రాహ్మణత్వము, అస్తే-కలదు, అహం-నేను, పూజ్యః-పూజింపదగినవాడనగుదును. ఇతి-ఈలాగున, పూజయా-పూజచేత, తువ్యతి- సంతోషించుచున్నాడు. సా-ఆ, సంతుష్టిః-సంతోషము, అచేతనాయాః - జడమగు, జాతేః - బ్రాహ్మణజాతికి, న-కాదు, పుంసవీప-పురుషునకే యగును.

తా. బ్రాహ్మణ్యనిమిత్తకమగు పూజచేత నేనుబ్రాహ్మణుడననెడి అభిమానముగలవాడే సంతోషమునుబొందుచున్నాడు. అట్టిపూజచేత అచేతనమగు బ్రాహ్మణజాతికి సంతోషము గలదని జెప్పరాదు.

అవ. శ్రు|| సవాఅరేక్షత్రస్య|| ఈమొదలుగాగల వాక్యముయొక్క తాత్పర్యమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ క్షుత్రియోహంతేనరాజ్యంకరోమిత్యత్రరాజతా।

నజాతేరైవశ్యజాత్యాదాయోజనాయేదమీరితం॥ ౧౪.

టీ. అహం-నేను, క్షుత్రియః-రాజనగుమను. తేన-అందుచేత, రాజ్యం-ప్రభుత్వమును, కరోమి-చేయుచున్నాను. ఇతి-ఈలాగున, అత్ర-ఇచ్చట, రాజతా-రాజభావము, జాతేః-జడమగు క్షుత్రియజాతికి, న-లేదు. ఇదం-ఈయర్థము, వైశ్యజాత్యాదౌ=వైశ్య-కోమటియొక్క, జాత్యాదౌ-కులాదికమందు, యోజనాయ-అన్వయించుటకొరకు, ఈరితం - పలుకబడెను.

తా. నేనుక్షుత్రియుడ నగుమననియు, అందుచే రాజ్యమును చేయుచున్నాననెడి, లోకవ్యవహారమందు, రాజ్యముననుభవించెడి సుఖమును క్షుత్రియత్వజాతి గలవానికేగలదని జెప్పవలయుగాని, జడమగు క్షుత్రియత్వజాతికిగలదని జెప్పరాదని, శ్రు ॥ నవా అరేక్షత్రస్య॥ అనెడి వాక్యము చెప్పుచున్నది. ఇటుజెప్పుటచేత నిట్టియర్థమును వైశ్యజాత్యాదికమందు నూహించి, యెరుగవలెను.

అవ. శ్రు॥ నవాఅరేలోకానాం కామాయ ॥ ఈమొదలగు వాక్యములయొక్క తాత్పర్యమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వర్గలోక బ్రహ్మలోకౌస్తాంమమేత్యభివాంఛనం।

లోకయోగ్నోపకారాయస్వభోగాదైవకేవలం॥ ౧౫.

టీ. మమ-నాకు, స్వర్గలోక బ్రహ్మలోకౌ = స్వర్గలోక - స్వర్గలోకంబును, బ్రహ్మలోకౌ-బ్రహ్మలోకంబును, స్తాం-కలుగుగాక, ఇతి - ఈలాటి, అభివాంఛనం-కోరిక, లోకయోః - స్వర్గలోక బ్రహ్మలోకములయొక్క, ఉపకారాయ-ప్రయోజనముకొరకు, న- కాదు, కేవలం- ముఖ్యముగాను, స్వభోగాదైవ=స్వ-తనయొక్క, భోగాదైవ- అనుభవముకొరకే యగును.

తా. నాకు, స్వర్గలోక బ్రహ్మలోకంబులు గలుగుగాకయనెడి కోరిక, ఆస్వర్గలోక, బ్రహ్మలోకములయొక్క, ప్రయోజనముకొరకుగాదు. మరియేమనిన, ముఖ్యముగా తనయొక్క భోగముకొరకే యగునని తెలియవలెను. ఈశ్లోకమందు, స్వర్గలోక బ్రహ్మలోకములనెడి, లోకద్వయమును చెప్పుటచేత, నాలోకద్వయప్రాప్తికలుగుటకు, ఉపాదానకారణమైన కర్మోపాసనాలక్షణముగల సాధనద్వయమును, సంపాదించి సకలలోకములను బాపబడినట్లాయెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఈశవిష్ణోద్వదయోదేవాః పూజ్యంతేపాపనష్టయే।

నతన్నిష్పాపదేవార్థం తత్తుస్వార్థంప్రయుజ్యతే॥ ౧౬.

టీ. ఈశవిష్ణుదయః = ఈశ - శివుడును. విష్ణు - విష్ణువును, ఆదయః - మొదలుగాగల, దేవాః - దేవతలు, పాపనష్టయే = పాప - పాపముయొక్క, నష్టయే = నిష్కర్తికారకు, పూజ్యం తే - పూజింపబడుచున్నారు. తత్ - ఆపూజ, నిష్పాపదేవార్థం = నిష్పాప - పాపశూన్యులగు, దేవార్థం - దేవతలకొరకు, న - కాదు. తత్తు - ఆపూజయో, స్వార్థం - పూజజేసెడి తనకొరకు, ప్రయజ్యతే - ప్రయోజనమును బొందుచున్నది.

తా. మరియు, రుద్రుడును, విష్ణుండును, బ్రహ్మ మొదలుగాగలదేవతలు పాపనివృత్తికొరకు, పూజింపబడుచున్నారు. ఆపూజస్వతఃపాపశూన్యులగు దేవతలయొక్క ప్రయోజనముకొరకు జేయుటలేదు. మరియువనగా, ఆపూజ, పూజించెడి తనయొక్క ప్రయోజనముకొరకే ఉపయోగించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఋగాదయోహ్యధీయంతేదుర్బాగ్రిహ్యణ్యానవాప్తయే॥

నతత్త్రిసక్తంవేదేషుమనుష్యేషుప్రసజ్యతే॥

౧౭.

టీ. ఋగాదయః - ఋగ్వేదాదులు, దుర్బాగ్రిహ్యణ్యాన వాప్తయే = దుర్బాగ్రిహ్యణ్య - దౌర్బాగ్రిహ్యణ్యముయొక్క, అనవాప్తయే - పొందమీకొరకు, అధీయంతే - అధ్యయనము జేయబడుచున్నవి. హి - ఇది ప్రసిద్ధము, తత్ - ఆదౌర్బాగ్రిహ్యణ్యత్వమును బొందమి, వేదేషు - వేదములయందు, నప్రసక్తం - సంబంధింపబడదు. మనుష్యేషు - వేదాధికారులయందు, ప్రసజ్యతే - ప్రయోజనమును బొందుచున్నది.

తా. మరియు, ఋగ్వేదాదులు, దౌర్బాగ్రిహ్యణ్యత్వమును పొందమీకొరకు అధ్యయనము జేయబడుచున్నవి. [ఆదౌర్బాగ్రిహ్యణ్యత్వమును] (వ్రాత్యత్వమును) బొందమి, వేదములయందు, సంబంధింపబడదు. మనుష్యులలో వేదాధికారులగు బ్రాహ్మణులయందు ప్రయోజనమును బొందుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ధూమ్ర్యాదిపంచఘాతానిస్థానతృట్వాకశోషజైః॥

హేతుభిశ్చానకాశేనవాంఛం త్యేషాంనహేతవః॥

౧౮.

టీ. (సర్వేప్రాణినః) సమస్త ప్రాణులును, స్థానతృట్వాకశోషజైః = స్థాన-స్థితినిచ్చుటయు, తృట్ - దప్పిదీర్చుటయు, పాక - పక్షము జేయుటయు, శోషజైః - ఎండించుటయునునట్టియు, అవకాశేనచ - అవకాశము నిచ్చుటయునునట్టి, హేతుభిః - నిమిత్తములచేత, ధూమ్ర్యాదిపంచఘాతాని = ధూమ్ర్యాది-ధూమి మొదలగు, పంచఘాతాని - పంచఘాతములను, వాంఛంతి - అపేక్షింపుచున్నవి.

ఏమాం-ఈపృథివ్యాదిభూతములకు, హేతవః - పూర్వోక్త ప్రయోజన నిమిత్తములు, స-లేవు.

తా. సమస్తప్రాణులును, స్థితినిచ్చుటయనెడి నిమిత్తముచేత, భూమిని ఆపేక్షించుచున్నారు. దప్పిదీర్చుట యనెడి నిమిత్తముచేత, జలమును ఆపేక్షించుచున్నారు. వంటజేయుటయనెడి నిమిత్తముచేత, అగ్నిని ఆపేక్షించుచున్నారు. తడినిశోషింపజేయుట యనెడి నిమిత్తముచేత, వాయువును ఆపేక్షించుచున్నారు. అవకాశము ఇచ్చుటయనెడి నిమిత్తముచేత, ఆకాశమును ఆపేక్షించుచున్నారు. ఈపృథివ్యాది పంచభూతములకును పూర్వోక్త ప్రయోజన నిమిత్తములగు ఆపేక్షలులేవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ స్వామిభృత్యాదికంసర్వంస్వోపకారాయవాంఛతి।

తత్తత్క్రతోపకారస్తుతస్యతస్యనవిద్యతే॥

౧౯.

టీ. (సర్వోజన?) సమస్తజనంబును, స్వామి భృత్యాదికం = స్వామి-ప్రభువును, భృత్యాదికం - భృత్యుడుమొదలగు, సర్వం- సర్వజనమును, స్వోపకారాయ=స్వ-తమయొక్క, ఉపకారాయ- ప్రయోజనముకొరకు, వాంఛతి-ఆపేక్షించుచున్నది. తత్తత్క్రతోపకారస్తు = తత్తత్ - ఆరాజభృత్యాదికముకొరకు, కృత-చేయబడెడి, ఉపకారస్తు-ప్రయోజనమే, తస్యతస్య - ఆయారాజభృత్యాదికమునకు, నవిద్యతే - కాదు.

తా. మరియు, నందరును, రాజభృత్యాది సర్వజనంబును తమతమప్రయోజనముకొరకు నపేక్షించుచున్నారు. ఆరాజభృత్యాదికము కొరకు జేయబడెడి యుపకారంబును, తమతమ సౌఖ్యనిమిత్తముకొరకే యగుగాని, ఆరాజభృత్యాదిసౌఖ్యనిమిత్తముకొరకుగాదని తెలియవలెను. అనగా రాజాదిజనము తమతమప్రయోజనముకొరకే భృత్యాదికమునకు ధనాదిద్రవ్యమునిచ్చుచున్నారని, భృత్యాదిజనప్రయోజనముకొరకెచ్చుటలేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ సర్వవ్యవహృతిష్యేవమనుసంధాతుఃకీదృశం।

ఉదాహరణబాహుళ్యంతేనస్వాంవాసయేన్ముక్తిం॥

౨౦.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, సర్వవ్యవహృతిషు = సర్వ-సమస్తములగు, వ్యవహృతిషు-భోజనాదివ్యవహారములయందు, అనుసంధాతుం - అనుసంధానము జేయుటకొరకు, ఈదృశం-ఈలాటి, ఉదాహరణబాహుళ్యం = ఉదాహరణ-భృత్యభార్యాదిరూప ఉదాహరణముయొక్క, బాహుళ్యం - బహుళత్వము, [ఉక్తిం] శ్రుతియందుచెప్పబడెను. తేన-ఆకారణముచేత, మలిం-బుద్ధిని, స్వాంభోక్తయగు తనయందు మిక్కిలి ప్రీతిగలదానినిగా, వాసయేత్ - నివసించజే

యవలెను.

తా. ప్ర. అయితే ఇట్లు వేదమందు అనేకోదాహరణములు ఎందుకొరకు జూపబడెను?

ఉ. ఇచ్చాపూర్వకములగు భోజనాదిసర్వవ్యవహారములయందును, భోక్తయగుతనకు సర్వప్రపంచము ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నదనిజెప్పెడి, శ్రు. ఆత్మనస్తుకామాయ సర్వప్రియంభవతి. అనెడి శ్రుతిప్రకారము ఆనుసంధానముజేయుటకొరకు, భర్తృభార్యాదులయందు ప్రీతినిజూపెడి పూర్వోక్తదాహరణవిశేషములు శ్రుతియందుజెప్పబడెనని తెలియవలెను. ఆకారణముచేత సర్వభోగ్యప్రపంచంబును భోక్తయగు తనకు శేషమగుటవలన, బుద్ధికి భోగ్యపదార్థములయందుగల ప్రీతినిమరలించి భోక్తయగు తనయందు బుద్ధినిమిక్కిలి ప్రీతిగలదానినిగా జేయవలయునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు రెండుశ్లోకములచే ప్రీతిస్వరూపమును ప్రశ్నోత్తరరూపముగా దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అథకేయంభవేత్ప్రీతి శ్చూయతేయానిజాత్మని |

రాగోపధ్యాదివిషయే శ్రద్ధాయాగాదికర్మణి || ౨౦.

శ్లో॥ భక్తిస్యాద్గురుదేవాదావిచ్ఛాత్వస్యాప్రవస్తుని |

తర్హ్యస్తుసాత్వికీవృత్తిస్సుఖమాత్రానువర్తి || ౨౧.

టీ. నిజాత్మని-తనస్వరూపమందు, యా-నీ, ప్రీతిః-ప్రేమ, శ్చూయతే-వినిబడుచున్నదో, ఇయం-ఈప్రీతి, అథకా-యెటువంటిది. రాగః - కామము, వధ్యాదివిషయే - స్త్రీమొదలగు విషయమందు, స్యాత్-అగును. శ్రద్ధా-ఆసక్తి, యాగాదికర్మణి-యజ్ఞాదిక్రియయందు, స్యాత్-అగును. భక్తిః-భక్తి, గురుదేవాదౌ=గురు-మాతాపిత్రాది గురుజనమందును, దేవాదౌ-శివశేషవాదిదేవతలయందును, స్యాత్ - అగును. ఇచ్ఛాతు-కోరికయో, అప్యాప్రవస్తుని= అప్యాప్ర-సంపాదప్రముగాని, వస్తుని- వస్తువునందు, స్యాత్-అగును. (ఇతిచేత్) ఇట్లుంటివేని. తర్హి-సరి యంగీకరించితిని, సుఖమాత్రానువర్తి=సుఖమాత్ర - సాఖ్యమునుమాత్రము, అను - అనుసరించి, వర్తిసీ - ప్రవర్తించుచుండెడి, సాత్వికీ-సత్వగుణ పరిణామరూపమగు, వృత్తిః - బుద్ధివృత్తి, (ప్రీతిః) ప్రీతి, అస్తు-అగుగాక.

తా. ప్ర. అయితే భర్తృభార్యాదిభోగ్య ప్రపంచమంతయు భోక్తయగు ఆత్మకు శేషమగుటచేత, ప్రీతివిషయత్వమునుజెప్పటవలన, ఆత్మకు పరమప్రీతివిషయత్వమెట్లు జెప్పబడునో, జెప్పము. మరియు స్త్రీమొదలగు విషయ

మండు రాగముగలుగునేగాని యజ్ఞాదికమందు గలుగదు. శ్రేష్ఠయో, యజ్ఞాదులయందుగలుగునేగాని, స్త్రీ మొదలగు విషయమందుగలుగదు, భక్తియో, గురుదేవాదులయందుగలుగునేగాని, ఇతరవిషయములయందు గలుగదు. ఇచ్చయో, లభింపబడని వస్తువిషయమందు గలుగునేగాని, ఇతర విషయమందు గలుగునని జెప్పరాదు. గనుక, ప్రీతి, సర్వవిషయత్వముగలది గామిచేత, ప్రీతిని నిరూపించుటకు శక్యముకానేకాదు గదా? ఉ. సరి. ఈనాలుగుపక్షముల ప్రకారము గాక మరియొకపక్షప్రకారము ఉత్తరమును జెప్పదనిము. ప్రీతికి పూర్వోత్తరప్రకారము రాగశ్రద్ధాభక్తిచ్ఛాస్వరూపంబులు లేకపోవుచుండగా సుఖమాత్రముననుసరించి వర్తించెడి సత్వగుణపరిణామ రూపముగల చిత్తవృత్తియే ప్రీతియగునని తెలిసికొనుము.

అవ. ఆప్రీతి, ఇచ్చగాదని ప్రశ్నోత్తర రూపంబుగా జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ పాపైస్తేనప్రేషసద్భావాదిచ్ఛతోవ్యతిరిచ్యతే।

సుఖసాధనతోపాధేరన్నపానాదయఃప్రియాః॥ ౨౩.

టీ. (ప్రీతిః) ప్రీతి, పాపైస్తే-సుఖాదిపాపైస్తేయందును, నప్రేషి- సుఖాదివిషయనాశనమందును, సద్భావాత్ - ఉండుటవలన, ఇచ్ఛాతః-ఇచ్ఛకంటే, వ్యతిరిచ్యతే- భేదింపబడుచున్నది. అన్నపానాదయః=అన్న-ఆహారంబును, పాన-జలంబును, ఆదయః - మొదలగు విషయములు, సుఖసాధనతోపాధేః = సుఖ-సుఖమే, సాధనతా - సాధనత్వముగాగల, ఉపాధేః-ఉపాధివలన, ప్రియాః-ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే ఆప్రీతి, ఇచ్చయేయగుగదా? ఉ. ఇచ్చ యనునది, సంప్రాప్తముగాని సుఖాదిమాత్రవిషయముగలదగుచున్నది. ఈప్రీతియో, సుఖవిషయములభించినప్పుడును, నష్టమగునప్పుడును, నిలచియుండుటవలన, ఇచ్ఛకంటే అన్యమైనదగుచున్నది.

ప్ర. అయితే సౌఖ్యసాధనోపాధివలన నన్నపానాదులయందువలె నాత్మయందును బ్రీతిగనుపడుటచేత, ఆత్మయు అన్నాదిపదార్థమువలె ప్రీతివిషయత్వముగలది యగునని జెప్పరాదాయేమి?

శ్లో॥ ఆత్మచక్షుర్భూత్వాదన్నాదిసమశ్చేదమునాశ్రయః।

అనుకూలయితవ్యస్యావైకస్యినిర్గుణకర్తృత్వా॥ ౨౪.

టీ. ఆత్మ-ప్రత్యగాత్మ, అనుకూల్యాత్ - అనుకూలత్వమువలన, ఆనగా ఇష్టత్వమువల్లననుట. అన్నాదిసమశ్చేత్ - అన్నాదిపదార్థముతో నమానుడనియంటివేని, అమునా-సుఖసాధనమగుటచే ననుకూలుడగు నీయాత్మచేత,

అనుకూలయితవ్యః- అనుకూలంపచేయదగినవాడు, అనగా సుఖంపజేయదగినవాడనుట. ఆత్ర-ఈలోకమందు, కః-ఎవడు, స్వాత్-ఆగును. అనగా నెవ్వడులేడనుట. ఏకస్కీ- ఒకవస్తువునందు, కర్మకర్తృతా- కర్మత్వకర్తృత్వద్వయము, న-సంభవింపదు.

తా. ప్ర. మరియు వివాదాస్పదుడగు ఆత్మ అన్నపానాదులవలె నిష్టుడైనందున సుఖసాధనమగుటకు తగుచున్నాడని అనుమానప్రమాణముచేత నిశ్చయింపరాదాయేమి? ఉ. అన్నపానాదులయందు భోగ్యత్వము ఉపాధిగానున్నది. అనగా నన్నపానాదులు భోగ్యములైనందున సుఖసాధనములైనవిగాని ప్రియత్వముచేతగాదు. ఆత్మ, భోగ్యుడైనయెడల, మరియుకభోక్తకావలసియుండును. ఈలోకమందు ఆత్మకంటెనన్యుడైనభోక్త, లేమిచేత, ఆత్మ, అన్నపానాదులవలె సుఖసాధనముగానేరదు. ప్ర. అయితే, ఆత్మ, తానే, ౧. సుఖసాధనంబును, ౨. సుఖభోక్తయుం గాగూడదాయేమి? ఉ. ఒకయాత్మకే ఏకకాలమందు ౧. ఉపకార్యత్వరూపమగు భోక్తృత్వంబును, ౨. ఉపకారకత్వరూపమగు భోగసాధనత్వంబును ఈరెండు ధర్మములు గలవని చెప్పటచేత, న్యాయవిరోధమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సుఖేవైషయీప్రీతిమాత్రమాత్మాత్వప్రియః॥

సుఖేవ్యభిచరత్యేషానాత్మనివ్యభిచారిణీ॥

౨౫.

టీ. వైషయికే-విషయజన్యమగు, సుఖే - సుఖమందు, ప్రీతిమాత్రం-ప్రీతిమాత్రమే యగును. ఆత్మాతు- ప్రత్యగాత్మయో, అతిప్రియః-నిరతిశయప్రీతివిషయమగును. ఏనా-ఈప్రీతి, సుఖే- విషయజన్యసుఖమందు, వ్యభిచరతి- మరియుకవిషయమునుగురించి పోవుచున్నది. ఆత్మని- ప్రత్యగాత్మయందు, వ్యభిచారిణీ - మరియుక విషయమునుగూర్చి పోవునది, న-కాదు. అనగా ఆత్మయందుగల ప్రీతి మరియుకవిషయసుఖము నపేక్షించదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆత్మకు అన్నాదికమునకువలె సుఖసాధనత్వములేక పోయినను, సుఖమువలె, ఆత్మ, భోక్తకుశేషత్వము కారాదాయేమి? ఉ. విషయజన్యమగు సుఖమందు, ప్రీతియేకలదుగాని, నిరతిశయప్రియములేదు. ప్రత్యగాత్మయో, నిరతిశయప్రీతివిషయమగుటవలన, సుఖమువలె భోక్తకు శేషత్వమునుబొందడని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే ఈరెండుపక్షములయందును తగినకారణమేమి? ఉ. విషయసుఖమందుగల ప్రీతి మరియుక విషయసుఖమునుగూర్చిపోవుచున్నది. అందుచే విషయసుఖమందు ప్రీతిమాత్రమే యగును. ప్రత్య

గాత్మయందుగల ప్రీతి, మరియుక విషయసుఖపేక్షగలదిగామించేత నిరతిశయ త్వము గలదియగునని తెలియవలెను.

అవ. విషయసుఖగోచరప్రీతికి, వ్యభిచారంబును, ఆత్మయందుగల ప్రీతికి, అవ్యభిచారంబునుం జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏకంత్యత్వాన్యదాదత్తే సుఖంవైషయికంసదా।

నాత్మాత్మాజ్యోనచాదేయస్తస్మిన్వ్యభిచరేతరథమ్॥ ౨౬.

టీ. (ప్రీతిః) విషయసుఖమందుగలప్రీతి, సదా-ఎల్లప్పుడును, ఏకం- వక టియగు, వైషయికం-విషయజన్యమైనట్టి, సుఖం-సుఖమును, త్యక్త్వా- విడిపించి, అన్యత్-మరియుకవిషయసుఖమును, ఆదత్తే- గ్రహించుచున్నది. ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, త్యాజ్యః - విడువదగినవాడు, న-కాడు. ఆదేయత్చ- గ్రహింపదగినవాడును, న-కాడు. తస్మిక్ - ఆత్మయందు, కథం - యెట్లు, వ్యభిచరేత్ - వ్యభిచరించును. అనగా ఆత్మయందుగల ప్రీతి, మరియుక విషయసుఖమును గురించి పోదనుట.

తా. మరియు విషయసుఖమందుగల ప్రీతి, సర్వదా, ఓక్కొక్క విషయసుఖమును విడిపించి, మరియుక విషయ సుఖమును గ్రహించు చుండును. ఆత్మ, విషయసుఖమువలె, విడుచుటకును, గ్రహించుటకును, అయోగ్యుడగుటవలన, విడువదగినవాడును, గ్రహించదగినవాడునుంగాడు. ప్ర. సరి. ఇట్లు చెప్పటచేత ప్రయోజనమేమి? ఉ. ఆత్మయందుగలప్రీతి మరియుక సుఖమును కోరమిచేత, నిరతిశయత్వముగలదియగునని, యెరుగవలెను.

శ్లో॥ హానాదానవిహీనేస్తస్మిన్నపేక్షాచేత్త్యణాదివత్।

ఉపేక్షీతుస్స్వరూపత్వాన్పేక్ష్యత్వంనిజాత్మనః॥ ౨౭.

టీ. హానాదానవిహీనే=హాన-విడుచుటయు, ఆదాన - గ్రహించుటయు, విహీనే-లేని, అస్మిక్ - ఈప్రత్యగాత్మయందు, త్యణాదివత్- గడ్డిపొరకముదలగు వానికివలె, ఉపేక్షాచేత్ - ఉదాసీనత్వముగలుగునని అంటివేని, ఉపేక్షీతుః-ఉపేక్ష జేసేదివానియొక్క, స్వరూపత్వాత్ - స్వరూపమగుటవలన, నిజాత్మనః- తనస్వరూపమగు ప్రత్యగాత్మకు, ఉపేక్ష్యత్వం - ఉపేక్షా విషయత్వము, న-కలుగదు.

తా. ప్ర. అయితే ఆత్మ, విడుచుటకును, గ్రహించుటకును, విషయదుక్తాకపోయినను, త్యణాదికమువలె, ఉపేక్షావిషయముడు కారాదాయేమి? ఉ. త్యణాదికమువలె, ఉపేక్షావిషయత్వమును పొందుటకు, ఆత్మ, అయోగ్యుడౌటవలన, అట్టి ఆత్మకు, త్యణాదికమునకువలె, ఉపేక్షావిషయత్వంబును సంభవించును.

పదు. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఉపేక్షజేసెడివానికి, యేలవినాశిస్వరూపముగల దో, అట్టిస్వరూపము (ఆత్మ) తనస్వరూపుడగుట వలననే తనకంటే, అన్యమగు, తృణాదికమునకువలె, ఆత్మకుఉపేక్షావిషయత్వము, సంభవింపదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ రాగకోధాభిభూతానాంముమూర్ఖావీత్యతేక్వచిత్ |

తతోద్వేషాద్యవైత్ర్యాజ్య ఆత్మేతియదితన్నహి॥ ౨౮.

టీ. రాగక్రోధాభిభూతానాం-రాగ-రాగముచేతను, క్రోధ-క్రోధముచేతను, అభిభూతానాం - తిరస్కరింపబడినవారికి, క్వచిత్ - ఒకానొకప్పుడు, ముమూర్ఖ-మరణేచ్ఛ, వీత్యతే - కనుపడుచున్నది. తతో - ఆకారణమువలన, ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ- ద్వేషాత్- ద్వేషమువలన, త్యాజ్యః - విడువదగినవాడు, భవేదితి- అగునని, ఉచ్యతేయది- చెప్పబడినయెడల, తత్-అది, సహికాదు, అనగా నట్లుకాదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, రాగద్వేషాదికముగల జనులకు కొందరికి, ఒకానొకప్పుడు, చావవలెననెడి ఇచ్ఛకలుగుచున్నది. ఏకారణమువలన, అట్లు మరణేచ్ఛకలుగుచున్నదో, ఆకారణమువలన, ఆత్మయందు, ద్వేషము సంభవించుటచేత, ఆత్మయు, వృశ్చికాదికమువలె విడువదగినవాడగుచుండగా, అట్టిఆత్మ విడుచుటకు విషయంబుగాడని యెట్లుచెప్పితిరి? ఉ. అట్లు రాగద్వేషముగలవారికి మరణేచ్ఛకలుగుచుండగా వారిచేత విడువబడునది దేహమేయగుగాని, ఆత్మగాదు.

అవ. ఈయర్థమునే యిప్పుడు స్పష్టము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ త్యక్తుంయోగ్యస్యదేహస్యనాత్మతాత్వక్తురేవసా |

నత్యక్తస్తిసద్వేషస్యాశ్లేష్టేషేతుకాక్షుః॥ ౨౯.

టీ. త్యక్తుం-విడుచుటకు, యోగ్యస్య-ఉచితమైన, దేహస్య-స్థూలదేహమునకు, ఆత్మతా-ఆత్మభావము, న-లేదు. సా-ఆయాత్మభావము, త్యక్తురేవ-దేహమును విడిచెడివానికే యగును. అనగా దేహమునకంటే నన్యుడగు జీవునకే గలదనుట. సః-ఆ, ద్వేషః-ద్వేషము, త్యక్తి-దేహమును విడిపించెడివానియందు, నాస్తి-లేదు. త్యాజ్యేతు- విడువదగిన దేహమందో, ద్వేషేనత్యపి-ద్వేషముకలుగుచుండగా (మమ) ఆత్మకు త్యాగములేదని వాదించెడి నాకు, త్పతిః-నష్టము, కా-యేమీ, అనగా నాకు బాధలేదనుట.

తా. విడుచుటకు, యోగ్యమగు, దేహమునకు, ఆత్మభావములేదు. ప్ర. అయితే ఆత్మభావమెవనికి? ఉ. దేహమును విడిపించెడి (దేహేతి క్షణేపునకే)

ఆత్మభావముకలదు. ప్ర. సరి దేహమునకంటే అన్యథాగోచరమగు ఆత్మత్వము గుగాక. ఇట్లు చెప్పటచేత ప్రకృతమందు లాభమేమి?

ఉ. ఆత్మయందు ద్వేషములేమిచేత ఆత్మకుత్వాజ్యత్వములేదనెడి లాభముగలిగెను. ప్ర. అయితే ఆత్మయందు విద్వేషములేకపోవుగాక, దేహమందు కనుపడుచున్నదేగదా? ఉ. దేహమందు ద్వేషముకలుచుండగా ఆత్మకుత్వాజ్యత్వములేదని వాదించెడి నాకు నష్టమేమియులేదు.

అవ. ఆఈప్రకారం ఓమైత్రేయ, ధార్యయొక్క ప్రీతికారకు భర్తప్రీతివిషయమగుదగుదనిచెప్పెడి, శ్రు॥ నవాఅరేపత్యుఃకామాయ॥ అనెడి వాక్యము మొదలుకొని (ఆత్మయొక్క) తనయొక్క ప్రీతికారకు సర్వము ప్రీతివిషయత్వమును బొందుచున్నదనిచెప్పెడి, శ్రు॥ ఆత్మనస్త్రకామాయసర్వంప్రియంభవతి॥ అనెడివాక్యమే అంతముగా గల శ్రుతియొక్క తాత్పర్య పర్యాయోచనచేత (ఆత్మకు) నిరతిశయప్రీతివిషయత్వమునుచూపి, యిప్పుడు యక్షివలనగూడ అనిరతిశయత్వమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మార్థత్వేనసర్వస్యప్రీతేశ్చాత్మాహ్యతిప్రియః।

సిద్ధోయథాపుత్రమిత్రాత్మత్రఃప్రియతరస్తథా॥ ౩౦.

టీ. పుత్రమిత్రాత్ = పుత్ర-పుత్రునియొక్క, మిత్రాత్ - స్నేహితునికంటె, పుత్రః-పుత్రుడు, యథా- ఏప్రకారము, ప్రీయతరః - అధికప్రీతివిషయమగునో, తథా- ఆప్రకారము, సర్వస్య - భర్తృభార్యాది సర్వభోగ్యప్రపంచమునకు, ఆత్మార్థత్వేన = ఆత్మ-ఆత్మయొక్క, అర్థత్వేన - ప్రయోజకత్వముచేత, ప్రీతేశ్చ- ప్రీతికలిగియుండుటవలన, అనగా సర్వభోగ్యప్రపంచము ప్రీతివిషయత్వమును బొందుటచేతననుట. ఆత్మా- భోక్తయగుతాను, అతిప్రియః - నిరతిశయ ప్రీతివిషయము, సిద్ధోహి-ప్రసిద్ధముగా నగును.

తా. సుఖసహిత తత్ సాధనజాతమయినట్టి భర్తృభార్యాది సర్వభోగ్యరాశియు, (ఆత్మకు) తనకు ప్రయోజనకారియగుటచేత ప్రీతివిషయత్వమునుబొందుటవలనను, (ఆత్మా) తాను అధికప్రీతివిషయమగుననెడియర్థము సిద్ధమాయెను. ఈయర్థము దృష్టాంతప్రదర్శనముగా స్పష్టముజేసెద వినుము. లోకమందు పుత్రునియొక్కమిత్రభూతుడగు, అనగా (పుత్రద్వారా ప్రీతివిషయమైనట్టి) యజ్ఞదత్తునికంటె, (అవ్యవధానముగా ప్రీతివిషయమైనట్టి) దేవదత్తుడు తండ్రియగువిష్ణుదత్తునకు అధిక ప్రీతివిషయ ప్రకారమగునో ఆప్రకారము (తన) ఆత్మసంబంధియగుటచేత ప్రీతివిషయత్వమునుబొందిన భర్తృభార్యాది సర్వభోగ్యరాశికంటె (ఆత్మా) తానుఅధికప్రీతివిషయమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు ఆత్మయందు శ్రుతియుక్తులచేత ప్రతిపాదించబడిన నిరతిశయప్రీతిని స్వానుభవ ప్రదర్శనముచేత దృఢీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మానఘావమహంకింతు ఘాయాసంసర్వదేశ్యసా॥

ఆశీస్సర్వస్యదృష్టేతి ప్రత్యక్షాప్రీతిరాత్మని॥

౩౦.

టీ. అహం-నేను, మానఘావం-లేనివాడనుకాను. అనగా నాకెప్పటికి నాశములేకపోవుగాకయనుట. కింతు-మరియేమనగా, సర్వదా - యెల్లప్పుడును, ఘాయాసం - ఉండువాడనగుదునుగాక. అనగా నాకు సర్వదా సీతికలుగుగాకయనుట. ఇతి - ఈప్రకారము, ఆసా - ఈ, ఆకిం-ప్రారస, సర్వస్య-సర్వప్రాణివర్గమునకు, దృష్టా-కనుపడుచున్నది. ఇతి-ఈప్రకారము, ఆత్మని-ఆత్మయందు, ప్రీతిః - నిరతిశయస్నేహము, ప్రత్యక్షా-అనుభవసిద్ధమగును.

తా. నాకెప్పటికి నాశము లేకపోవుగాకయనియు, మరియేమనగా నాకు శాశ్వతసీతికలుగుగాకయనియు, ఈరూపముగలప్రార్థన సర్వప్రాణివర్గముయొక్క సంబంధినిగాకనుపడుచున్నది. ప్ర. ఇట్లుచెప్పటచేత ఫలితమేమి? ఏకారణమువలన సర్వప్రాణివర్గముచేత ప్రార్థించబడుచున్నదో, ఆకారణమువలన ఆత్మయందుగల నిరతిశయప్రీతి ప్రత్యక్షప్రమాణసిద్ధమగునున్నది.

అవ. ఈపూర్వోక్త అభిప్రాయమును శ్లాఘ్యపూర్వకముగా మరొంతరమును దూషించుటకొరకు ప్రారంభించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇత్యాదిభిస్త్రిభిఃప్రీతౌ సిద్ధాయామేవమాత్మని॥

పుత్రభార్యాదిశేషత్వమాత్మనఃకైశ్చిదీరితమ్॥

౩౧.

టీ. ఇత్యాదిభిః=ఇతి-అనుభవమనునట్టియు, ఆదిభిః - శ్రుతియుక్తులను నట్టి లక్షణములుగల, త్రిభిః-మూడుప్రమాణములచేత, ఏవం - పూర్వోక్తప్రకారముగా, ఆత్మని - ఆత్మయందు, ప్రీతౌ - నిరతిశయప్రీతి, సిద్ధాయామపి-సిద్ధించియున్నను, కైశ్చిత్-శ్రుతి తాత్పర్యము తెలియనికొందరిచేత, ఆత్మనః-ఆత్మకు, పుత్రభార్యాదిశేషత్వం=పుత్రభార్యాది - పుత్రభార్యులనుగురించి, శేషత్వం-అవ్రథానత్వము, అనగా ముఖ్యత్వముగామియనుట. ఈరితం-చెప్పబడెను.

తా. అనుభవ శ్రుతియుక్తి లక్షణములు గల మూడు ప్రమాణములచేత ఈపూర్వోక్తప్రకారముగా ఆత్మయందు నిరతిశయప్రీతి సిద్ధించియున్నను శ్రుతితాత్పర్యము తెలియని కొందరిచేత ఆత్మకు పుత్రభార్యాది శేషత్వము (అనగా పుత్రులనుగురించి తనకు అవ్రథానత్వము) చెప్పబడెను.

శ్లో॥ ఏతద్వివక్షయాపుత్రే ముఖ్యాత్మత్వంశ్రుతీరితం॥

ఆత్మావైపుత్రనామేతి తచ్చ పనిషదిన్సుటం॥

౩౩.

టీ. ఏతద్వివక్షయైవ-ఈవివక్షచేతనే, పుత్రే- పుత్రునియందు, ముఖ్యాత్మత్వం-ప్రాధాన్యత్వము, ఆత్మావై-ఆత్మయే, అనగా తానేయనుట. పుత్రనామేతి-పుత్రరూపత్వముబాండుచున్నాడని, శ్రుతీరితం=శ్రుతి-శ్రుతిచేత, ఈరితం-చెప్పబడెను. తచ్చ-ఆయర్థంబును, ఉపనిషది - ఉపనిషత్తునందు, స్ఫుటం-స్ఫుటముగాచెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈయర్థంబు దేనిచేసేరుగబడుచున్నదో జెప్పము? ఉ. అటుశ్రుతితాత్పర్యము తెలియనికాంతమందిచేత చెప్పబడెననెడి తాకికవ్యవహారమే, తానే పుత్రరూపుడగుచున్నాడనిచెప్పెడి, శ్రు || ఆత్మావైపుత్రనామాసి || అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతిచేత పుత్రునకు ముఖ్యాత్మత్వము చెప్పబడెను. మరియు ఆపుత్రునకు ముఖ్యాత్మత్వము ఐతరేయోపనిషదాదికమందు స్ఫుటముగా జెప్పబడియున్నది.

అవ. అవాక్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సోస్థాయమాత్మపుణ్యేభ్యః కర్మభ్యఃప్రతిధీయతే॥

అధాస్యేతరఆత్మాయం కృతకృత్యఃప్రమీయతే॥

౩౪.

టీ. అస్య-ఈతండ్రికి, సోయఁ-ఆ ఈ, పుత్రరూపత్వము కలుగుచున్నది. ఆత్మ-పుత్రరూపుడగుతాను, పుణ్యేభ్యః - ధర్మలక్షణముగల, కర్మభ్యః-కర్మములకారకు, అనగా పుణ్యకర్మానుష్ఠానములకారకనుట. పితా- తండ్రిచేత, ప్రతిధీయతే - బదులుగా స్థాపించబడుచున్నాడు. అథ - అనంతరమందు, అస్య-ఈతండ్రియొక్క, ఆయం-ఈ, అనగా ప్రత్యక్షముగాకనుపడుచుండెడియనుట. ఇతరః-పుత్రునికంటెనన్యమగు, ఆత్మా-శరీరము, కృతకృత్యః=కృత-అనుష్ఠింపబడిన, కృత్యః-పుణ్యముకలదగుచు, ప్రమీయతే- వృత్తినిపొందుచున్నది. అనగా పితృరూపుడగు ఆత్మవృత్తిని పొందుచున్నాడనుట.

తా. ఈతండ్రికి పుత్రరూపము, శ్రు || పురుషేహవాయమాదితోగర్భభవతి || అనెడివాక్యముచేత ప్రకరణాదికమందు దేహమందు గర్భత్వముచే చెప్పబడెను. మరియు ఆపుత్రరూపత్వము అతిశయముగా కాపాడదగినదని, శ్రు || ఆయంసోగ్రవీవకుమారంజన్మనోగ్రేఽధిభావయతి || అనెడిశ్రుతిచేతచెప్పబడెను. తండ్రిచేత పుత్రరూపుడగుఆత్మ [తాను] పుణ్యకర్మానుష్ఠానముకారకు బదులుగా స్థాపింపబడుచున్నాడు. అనంతరము ప్రత్యక్షముగాకనుపడుచున్నట్టియు మదిమిచేత మ్రింగబడియున్నట్టియు పుత్రునికంటె నన్యమగు

ఋతండ్రియొక్కదేహము తానుచేయబడిన పుణ్యము కలదియగుచు మృతిని పొందుచున్నది.

అవ. ఈచెప్పబడిన యర్థమును దృఢీకరించుటకొరకు పుత్రరహితునకు పుణ్యలోకములేదనిదెలిపెడి, శ్రు|| నాపుత్రస్యలోకోస్తి|| అనెడి వాక్యముయొక్క అర్థమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో|| సత్యపాంగునిలోకోస్తి నాపుత్రస్యాతవీవహి||

అనుశిష్టంపుత్రమేవలోక్యమాహుర్మనీషిణి||

౩౫.

టీ. అతవీవ-అందువల్లనే, అనగా పుత్రునికి ముఖ్యాత్మత్వము గలుగుట చేతనేననుట. ఆత్మసి-తండ్రియగుతాను, సత్యసి-సిరినిపొందియున్నను, అపుత్రస్య - పుత్రరహితునకు, లోకః-పరలోకము, నాస్తి-లేదు. హి - ఈయర్థంబు పురాణాదులందు ప్రసీద్ధంబునుట. మనీషిణి - శాస్త్రాభిప్రాయమును తెలిసినవారు, అనుశిష్టం - మంత్రముచేత శిక్షింపబడెడి, పుత్రమేవ - పుత్రునే, లోక్యం - లోకముకొరకు హితమయినవానినిగా, అనగా పరలోకసాధనముగాననుట. ఆహుః - చెప్పుచురు.

తా. ఏకారణమువలన పుత్రునకు ముఖ్యాత్మత్వముకలదో, ఆకారణము చేత తండ్రియగుతాను సిరినిపొందియున్నను పుత్రరహితుడగు తండ్రికి పరలోకములేదు. ఈయర్థము పురాణాదులందు ప్రసీద్ధమగును. వ్యతిరేకముఖముగా చెప్పబడిన ఈయర్థమును ఆన్వయముఖముగా ప్రతిపాదించెడి, శ్రు|| అనుశిష్టంపుత్రం లోక్యమాహుః|| అనెడి వాక్యముయొక్క అర్థము చెప్పెదవినను. శాస్త్రతాత్పర్యము తెలిసినవారు నీపుబ్రహ్మమనిదెలిపెడి, శ్రు|| త్వంబ్రహ్మ|| అనిపరశ్లోకమందుచెప్పబొద్దొడి యిత్యాది మంత్రములచేత శిక్షింపబడినపుత్రునే పరలోకసాధనముగా చెప్పుచురు.

అవ. ఇప్పుడు ఇహలోకసాఖ్యంబుగూడ పుత్రునివల్లనే కలుగుచున్నదని ప్రతిపాదించెడి, శ్రు|| సోయంమనుష్యలోకః పుత్రేజైవ జయోనాన్యేనకర్మణా|| అనెడి వాక్యార్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో|| మనుష్యలోకోజయోస్సాగ్నిత్యత్రేజైవతేజోనో||

ముమూర్షుర్గంతయేత్పుత్రంత్యంబ్రహ్మత్యాదిమంత్రకైః|| ౩౬.

టీ. మనుష్యలోకః-మనుష్యలోకము, అనగా మనుష్యలోక సుఖమనుట. పుత్రేజైవ-పుత్రునిచేతనే, జయః-జయింపదగినది, అనగా సంపాదింపదగినదనుట. స్యాత్-అగును. ఇతరేణ-కర్మాదీతరసాధనముచేత, నో-కలుగదు. ముమూర్షుః-మృత్యువును బొందుటకచ్ఛయించెడితండ్రి, త్వం- నీవు, బ్రహ్మ

త్యాదిమంత్రకై - బ్రహ్మమగుచువని చెప్పెడి యిత్యాది మంత్రములచేత, పుత్రం-పుత్రుని, మంత్రయేత్ - ఆజ్ఞాపించును. అనగా పుత్రునకు అనుశాసనము జేయుననుట.

తా. మనుష్యలోకసుఖముపుత్రునిచేతనే సంపాదించదగినదగుగాని ఇతరకర్మాదిసాధనముచేత కలుగనేకలుగదు. అనగా పుత్రరహితుడగు వారియొక్క ధనాదికము దుఃఖముకలిగించుటకు కారణమగుచున్నదని అభిప్రాయము. మరియు, పూర్వార్థోక్తమందు, వా|| అనుశిష్టంపుత్రం లోక్యం|| అనెడి బాక్యమందు పుత్రానుశాసనముచెప్పబడెను. ఇప్పుడు ఆపుత్రానుశాసనము చేయుటకు సమయంబును ఆమంత్రంబులం దెలిపెదనిను. నీవు బ్రహ్మమగుచువనియు, నీవు యజ్ఞమగుచువనియు, నీవు లోకమగుచువనియుం చెప్పెడి, శ్రు|| త్వంబ్రహ్మ, త్వంయజ్ఞః త్వం లోకః|| అనెడి ఈమూడుమంత్రములచేతను తండ్రి తనమరణకాలమందు పుత్రునకు అనుశాసనముచేయునని దెలియవలెను.

అవ. ఈపూర్వార్థోక్తములయందు చెప్పబడిన ఆర్థము నిపుడు దెలుపుచున్నాడు.

॥ ఇత్యాదిశ్రుతయః ప్రాహుః పుత్రభార్యాదిశేషతాం |

తాకికాఅపిపుత్రస్యప్రాధాన్యమనుస్వతే || ౩౭.

టీ. ఇత్యాదిశ్రుతయః=ఇత్యాది-ఈమొదలైన, శ్రుతయః-శ్రుతులు ఆత్మనః-ఆత్మకు, అనగా తనకనుట. పుత్రభార్యాదిశేషతాం = పుత్రభార్యాది-పుత్రభార్యదలనుగురించి, శేషతాం-అముఖ్యత్వమును, ప్రాహుః-చెప్పుచున్నవి. తాకికాఅపి-తాకికులును, పుత్రస్య-పుత్రునకు, ప్రాధాన్యం-ముఖ్యత్వమును, అనుమన్వతే - తలచుచున్నారు. అనగా జెప్పుదురనుట.

తా. ఈచెప్పబడినట్టి ఇత్యాదిశ్రుతులన్నియు ఆత్మకు (తనకు) పుత్రభార్యదలనుగురించి అముఖ్యత్వమును జెప్పుచున్నవి. ఈయముకేవలమశ్రుతిసిద్ధమాత్రమేగాక లోకప్రసిద్ధమైయున్నది. జెప్పదవినను. తాకికులును పుత్రునకు ముఖ్యత్వమును జెప్పుచున్నారు.

అవ. ఆయమునే దెలుపుచున్నాడు.

॥ స్వస్త్విత్తేపితృతాన్తీచిద్విత్తాదినామధా |

విధేయత్వంక్షరునే మఖ్యాపుత్రతాదనస్తతః || ౩౮.

టీ. స్వస్త్విత్-తండ్రిమొదలగుతాను, మృతేపి - మృతినిబొందినను, పుత్రాదిః-పుత్రభార్యాదిజనము, విత్తాదినా= విత్త-ధనముచేతను, ఆదినా - భూమ్యాదికముచేతను, యథా-యేప్రకారము, జీవేత్-జీవనమునుబాచునో, తద్దే

వ-ఆప్రకారమే, యత్నం-ప్రయత్నమును, కురుతే - చేయుచున్నాడు. తతః- ఆకారణమువలన, పుత్రాదయః-పుత్రభార్యాదులు, ముఖ్యాః-ముఖ్యత్వముగల వారగుదురు.

తా. తండ్రిమొదలగుతాను మృతినిబొందినను ఈలోకమందుండెడి పుత్రభార్యాదిబంధుజనము ధనక్షేత్రాదులచేత ఏప్రకారముగా జీవనము చేసెదరో, ఆప్రకారమే ప్రయత్నమును జేసి ధనాదికము సంపాదించుచున్నాడు. ప్ర. ఇట్లు చెప్పటచేత ఫలితమేమి? ఉ. ఏకారణమువలన తండ్రిమొదలగు జనము తనప్రయాసమునోర్చియు పుత్రాదులకు జీవనోపాయమును సంపాదించుచున్నారో, ఆకారణమువలన పుత్రాదులు ముఖ్యులగుదురు. అనగాపుత్రాదులు ముఖ్యాత్మత్వముగలవారగుదురని అభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లువేదలోక ప్రసిద్ధులచేత చూపబడిన పుత్రాదులకు ముఖ్యాత్మత్వమును అంగీకరించి సమాధానము చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ బాధమేతావతానాత్స్యాశేషోభవతికస్యచిత్ |

గౌణమిధ్యాముఖ్యభేదైరాత్మయంభవతిత్రిధా॥ ౩౯.

టీ. బాధం- ఈపూర్వోక్తప్రకారము పుత్రాదులకు ముఖ్యాత్మత్వము సంగీకరించితిని. ఏతావతా-ఇంతమాత్రముచేత, ఆత్మా-తాను, కస్యచిత్- ఎవనికిని, శేషః-అముఖ్యుడు, నభవతి-కాదు, అయం-ఈ, ఆత్మా-తాను, గౌణమిధ్యాముఖ్యభేదైః = గౌణ- గౌణమనునట్టియు, మిథ్యా - మిథ్యయనునట్టియు, ముఖ్య-ముఖ్యమనునట్టి, భేదైః - భేదములచేత, త్రిధా - మూడువిధములుగా, భవతి - అవుచున్నాడు.

తా. సరి. ఈపూర్వోక్తప్రకారము వేదలోకప్రసిద్ధులచేత చూపబడినపుత్రాదులకు ముఖ్యాత్మత్వము సంగీకరించితిమి. ప్ర. అయితే అట్లు అంగీకరించినయెడల (ఆత్మకు) ప్రతిపాదించబడిన శేషత్వము (అనగాముఖ్యత్వము) తోపించుకొనదాయేమి? ఉ. పూర్వోక్తప్రకారమువేదలోకప్రసిద్ధిచేత పుత్రాదులకు ముఖ్యాత్మత్వము కలదనిచెప్పటమాత్రమువలనే ఆత్మ (తాను) ఎవ్వనికెని శేషుడు (అముఖ్యుడు) కాదు. ప్ర. ఇట్లు ప్రతిజ్ఞచేయుట మాత్రముచేతనే అర్హునిగలుగదుగదా? ఉ. ఈఆత్మ (తాను) ౧. గౌణాత్మయనియు, ౨. మిథ్యాత్మయనియు, ౩. ముఖ్యాత్మయనియు, ఇట్లు మూడువిధములుగా చెప్పబడుచున్నాడు. అనగా నెచ్చునెచ్చట నేయే వ్యవహారమందెవనెవనికి ఆత్మత్వము చెప్పబడునో, ఆయాఆత్మకు అచ్చటచ్చట ముఖ్యాత్మత్వము జూపుట

కారకు దృష్టాంతముగా ఆత్మ మూడువిధములుగా చెప్పబడుచున్నాడని అభిప్రాయము.

అవ. ఆత్మనిధమందు పుత్రాదులకు గౌణాత్మత్వమును జూపుటకారకు లోకమందు గౌణప్రయోగమును ఉదాహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేవదత్తస్త్వసింహాయమిత్రైక్యంగౌణమేతయోః॥

భేదస్యభాసమానత్వాత్పుత్రాదేరాత్మతాతథా॥ ౪౦౨

టీ. అయిం-ఈ, దేవదత్తస్త్వ - దేవదత్తుడో, సింహయతి - సింహము నెడి. వ్యవహారమందు, ఏతయోః-ఈ దేవదత్తసింహములకు, భేదస్య- భేదము, భాసమానత్వాత్- తోచుచుండుటవలన, ఐక్యం-ఆరెంటికిగల ఏకత్వము, గౌణం- దౌపచారికమగును. తథా-ఆప్రకారము, పుత్రాదేః- పుత్రభార్యాదికమునకు, ఆత్మతా- గౌణాత్మత్వమగును.

తా. ఈ దేవదత్తుడు సింహముగననెడి యేయైక్యముగలదో, ఆయైక్యముగౌణమగును. ప్ర. అందుకు కారణమేమి? ఉ. ఆ దేవదత్తసింహములకురెంటికిని భేదముప్రత్యక్షముగా గనపడుచుండుటచేత ఆరెంటికిగల యైక్యము, గౌణమేయగును. ఆప్రకారమే పుత్రాదులకు గౌణాత్మత్వము గలుగునేగాని ముఖ్యాత్మత్వము గలుగనేరదు.

అవ. ఇప్పుడు మిథ్యాత్మను జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ భేదో నీపంచకోశేషునాక్షిణోనతా భాత్యసా॥

మిథ్యాత్మతాతఃకోశానాంస్థాణోశ్చైతాత్మతాయథా॥ ౪౦౩.

టీ. పంచకోశేషు-ఆనందమయాదిపంచకోశములయందు, భేదః - భేదము, అస్తి-కలదు, అసా-ఈ భేదము, సాక్షిణస్త్వ-సాక్షికో, నభాతి-స్ఫురించలేదు. అతః-ఆకారణమువలన, స్థాణోః-స్థంభమునకు, చోరాత్మతా- చోరరూపత్వము, యథా-ఏప్రకారము మిథ్యయగునో (తథా) ఆప్రకారము, కోశానాం-పంచకోశములకు, మిథ్యాత్మతా- మిథ్యాభావమగును.

తా. ఆనందమయ విజ్ఞానమయ మనోమయ ప్రాణమయాన్నమయములనెడి పంచకోశములయందును సాక్షికంటే (పత్యగాత్మకంటే) భేదమున్నను తోచుటలేదు. ఆకారణమువల్ల చోరునికంటే భిన్నమగు సాణువునకు చోరరూపత్వము ఏప్రకారముగా మిథ్యయగునో, ఆప్రకారము పంచకోశములకును మిథ్యాభావమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇటు గౌణమిథ్యాత్మలను రెంటినిబాపి ఇప్పుడు సాక్షికిముఖ్యాత్మత్వమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నభాతభేదోనాన్యస్తి సాక్షిణోఽప్రత్యయోగినః |

సర్వాంతరత్వాత్తస్యైవముఖ్యమత్మత్వమివ్యతే || ౪౨.

టీ. అప్రత్యయోగినః - దేనికివిరోధిగాని, అనగా సర్వాత్మకత్వముగలందుట. సాక్షిణః - ప్రత్యగాత్మకు, భేదః - భేదము, నభాతః - తోచలేదు, భేదః - భేదము, నాన్యస్తి - లేదు. తస్యైవ - ఆసాక్షికే, సర్వాంతరత్వాత్ - సర్వ - దేహపుత్రాదిసర్వముకంటే, ఆంతరత్వాత్ - ఆంతరత్వము గలిగియుండుటవలన, ముఖ్యం - ప్రాధాన్యముగను, ఆత్మత్వం - ఆత్మభావము, ఇవ్యతే - ఇచ్చయింపబడును. అనగా సంగీకరింపబడుననుట.

తా. సాక్షిరూపుడగు ప్రత్యగాత్మకు గాణాత్మయగు పుత్రాదికమునకువలె దేనివల్లను భేదముతోచలేదు. మరియు మిథ్యాత్మయగు దేహాదికమునకువలె భేదములేదు.

ప్ర. అట్లు సాక్షికి భేదములేకపోవుటకు కారణమేమి? ఉ. సాక్షియగు ప్రత్యగాత్మ దేనికిని విరోధిగామిచేత (సర్వాత్మకత్వముగలిగియుండుటచేత) గాణాత్మమిథ్యాత్మలకువలె సాక్షికిభేదములేదని తెలియవలెను. అది యెట్లనగా చెప్పెదవినుము. గాణాత్మయగు పుత్రాదికమునకును, మిథ్యాత్మయగు దేహాదికమునకును, తననుగురించి విరోధికలిగియున్నట్టి ప్రకారము సాక్షియగు ప్రత్యగాత్మకువస్తుభూతమగు విరోధియెద్దియులేదు. అనగా సర్వము మాయాకల్పితమగుటచేత సాక్షికి వాస్తవవిరోధి యెద్దియులేదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే సాక్షికి భేదములేమిచేత సాక్షికి గాణమిథ్యాత్మత్వములురెండును లేకపోవుగాక. మరిదేనిచేత ముఖ్యాత్మత్వముగలుగునోజెప్పుము? ఉ. దేహపుత్రాదిసర్వముకంటే సర్వసాక్షియగు ప్రత్యగాత్మ సర్వాంతరత్వముచేత స్ఫురించుచుండుటవలన నట్టిసాక్షికే ముఖ్యాత్మత్వము పండితులచే సంగీకరింపబడుచున్నది. ఇచ్చట అనుమానప్రమాణముచేత నూహించి ఎరుగవలెను. ప్ర. అది ఎట్లు? ఉ. విమతుడగుసాక్షి, సర్వాంతరుడగుటవలన ముఖ్యాత్మయగుటకుతగుచున్నాడు. ఎవడు ఆహంకారాదికమువలె ముఖ్యాత్మగాడో, వాడుసర్వాంతరుండునుంగాడు. ఇట్లు అనుమాన ప్రమాణముచేనూహించి సాక్షికి ముఖ్యాత్మత్వము నెరుగవలెను.

శ్లో॥ సత్యైవం. గ్రహణారేషుయేషుయస్యాత్మనోచితా |

తేషుతస్యైవం శేషిత్వం స్వాస్యాన్యస్య శేషః || ౪౩.

టీ. ఏవంసతి-ఇట్లాత్మత్రైవిధ్యమగుచుండగా, ఏషు-ఏ, వ్యవహారేషు-పాలన పోషణ బ్రహ్మాత్మత్వాను సంధానాది వ్యవహారములయందు, యస్య-

ఏపుత్రాదీకమునకు, ఆత్మతా-ముఖ్యాత్మత్వము, ఉచితా - తగినదో, తేషు-
ఆవ్యవహారములయందు, తస్యైవ-ఆపుత్రాదీకమునకే, శేషిత్వం - ముఖ్యాత్మ
త్వముగలుగును. అన్యస్య-అన్యమగు, సర్వస్య - సర్వంబునకు, అనగా ము
ఖ్యాత్మత్వముగలవానికంటే నన్యమగు సర్వంబునకనుట. శేషతా-అముఖ్యత్వ
ముగలుగును.

తా. ప్ర. సరి. ఆత్మత్వైవిధ్యముకలుగుగాక. శ్రుతిచేత పుత్రాదీకము
నకు ముఖ్యాత్మత్వము చెప్పబడుటయందు ప్రయోజనమేమి? ఉ. ఇట్లు ఆత్మ
త్వైవిధ్యము గలుగుచుండగా ఏదొకేక వైదిక లక్షణములు గల పాలన పోషణ
బ్రహ్మత్వత్వానుసంధానాది వ్యవహారవిశేషములయందు ఏపుత్రాదీకమునకై
నను, దేహాదీకమునకైనను, సాక్షికైనను, ముఖ్యాత్మత్వము తగియుండునో,
అట్టివ్యవహారములయందు ఆపుత్రాదీకమునకైనను, దేహాదీకమునకైనను, సాక్షి
కైనను, ముఖ్యాత్మత్వంబును, అముఖ్యాత్మకంటే అన్యమగు సర్వంబునకును
అముఖ్యత్వంబునుం జెప్పవలయు.

అవ. ఈయర్థమునే అయిదు శ్లోకములచేత సమగ్రముగా దెలుపుచు
న్నాడు.

శ్లో॥ ముమూర్షోర్గృహరక్షాదౌ గాణాత్స్యోపయుజ్యతే।

నముఖ్యాత్మానమిథ్యాత్మాపుత్రశ్చేషీభవత్యతః॥ ౪౪.

టీ. ముమూర్షోః - మృత్యువును పొందనిచ్చయించినవానికి, గృహరక్షా
దౌ-గృహరక్షకత్వాదికర్మవిశేషమందు, గాణాత్స్యేవ- పుత్రభార్యాదిగాణా
త్మయే, ఉపయుజ్యతే- ఉపయోగమునుపొందుచున్నది. ముఖ్యాత్మా- సాక్షి,
న-ఉపయోగమునుపొందడు. మిథ్యాత్మా-దేహము, న- ఉపయోగమునుపొం
దను. అతః-ఆకారణమువలన, పుత్రః-పుత్రుడు, శేషీ - ముఖ్యాత్మ, భవతి-
అగుచున్నాడు.

తా. చావనిచ్చయించినవానికి గృహమును రక్షించుటమొదలగు కర్మ
విశేషమందు పుత్రభార్యాదిరూపగౌణాత్మ, అట్లుఃస్మృత జీవించియుండుననె
డికారణముచేత అట్టిగాణాత్మయే, ఉపయోగమును పొందుచున్నదిగాని, ము
ఖ్యాత్మయగుసాక్షి, నిర్వికారియగుటచేత నుపయోగించడు. మరియు, మిథ్యా
త్మయగుదేహంబు మృత్యువును పొందుటకు సిద్ధముగానుండుటచేత అట్టిదేహం
బును గృహరక్షాదికర్మవిశేషమందు నుపయోగమునుపొందడు. ఆకారణము
చేత మృత్యువునుపొందనిచ్చయించినవానికి పుత్రాదీకమే ముఖ్యాత్మయగుటకు
తగుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇందుకు దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అధ్యేతావహ్నిరిత్యత్ర సన్నప్యగ్నిర్నగృహ్యతే॥

అయోగ్యత్యేనయోగ్యత్వాద్వటురేవాత్రగృహ్యతే॥ ౪౫.

టీ. వహ్నిః-అగ్ని, అధ్యేతేతి - అధ్యయనము చేయునది యగుననెడి, అత్ర-ఈప్రయోగమందు, అగ్నిః-అగ్ని, సన్నపి-స్వరూపముచేత సమీపమందున్నను, అయోగ్యత్యేన-యోగ్యత్వములేమిచేత, నగృహ్యతే-అగ్నిశబ్దార్థముచేత గ్రహించబడదు. అత్ర-ఈప్రయోగమందు, వటురేవ-వటుడే, యోగ్యత్వాత్-అధ్యయనము జేయుటకుయోగ్యుడగుటవలన, గృహ్యతే - అగ్నిశబ్దముచేత గ్రహించబడుచున్నాడు.

తా. ఈఅగ్ని, అధ్యయనముచేయునది యగుననెడి, వా॥ అయమధ్యేతావహ్నిః॥ అనెడి ఈప్రయోగమందుస్వరూపముచేత అగ్నిహూత్రము సమీపమందున్నను, అధ్యయనముచేయుటకు యోగ్యత్వము లేనికారణమువలన ఆయగ్ని శబ్దము అగ్నిశబ్దార్థముచేత గ్రహింపబడదు. మరియేమనగా, అధ్యయనముజేయుటయందు యోగ్యుడగు ఏవటువుగలడో, ఆవటువే, యిక్కడఅగ్నిశబ్దముచేత గ్రహించబడుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లుగౌణాత్మకు ముఖ్యస్థలమును ఉదాహరించిచూపి ఇపుడు మిథ్యాత్మకు ప్రాధాన్యస్థలమును ఉదాహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ కృశోహంపుష్టిమాప్స్యామీత్యాదౌదేహాత్మతోచితా॥

నపుత్రంవినియుక్తేఽత్రపుష్టిహేత్వన్నభక్షణే॥ ౪౬.

టీ. అహం - నేను, కృశః - శుష్కించినవాడనైతిని. పుష్టిం - పుష్టిని, ఆప్స్యామి-సంపాదించగలను. ఇత్యాదౌ - ఇత్యాది లోకవ్యవహరమందు, దేహాత్మతా=దేహ-దేహమునకు, ఆత్మతా-ముఖ్యత్వము, ఉచితా-తగినదగును. అత్ర-ఇచ్చట, పుష్టిహేత్వన్నభక్షణే= పుష్టిహేతు - పుష్టికి కారణమగు, అన్నభక్షణే-అన్నమునుభక్షించుటయందు, పుత్రం-పుత్రుని, నవినియుక్తే-నియమింపడు.

తా. మరియు, నేను శుష్కించినవాడనైనందున అన్నభక్షణాదికముచేత పుష్టినిసంపాదించగలననెడి ఇత్యాదిలోకవ్యవహరమందు అన్నమునుభక్షించుటకు యోగ్యమైన దేహమునకే ముఖ్యత్వమును చెప్పవలయును. ఎందుచేతననగా, ఇక్కడ తనకు పుష్టిహేతువగు అన్నభక్షణాది వ్యవహరమందు పుత్రుని నియమించుటలేదు. గనుక, ఇచ్చటదేహమునకు ముఖ్యత్వము గలుగునని తెలియవలెను.

సో॥ తపసాస్వర్గమేష్యామి త్యాదాకర్తృత్వతోచితా।

అనపేక్ష్యకృత్సంగంవరేహ్యభ్యాదికంతతః॥ ౪౭.

టీ. తపసా-తపస్సుచేత, స్వర్గం-స్వర్గమును, ఏష్యామి - పొందగలను. ఇత్యాదౌ-ఇత్యాది వ్యవహారమందు, కర్తృత్వతా = కర్తృ - విజ్ఞానమయనకు, ఆత్మతా - ముఖ్యాత్మత్వముగలుగును. తతః - ఆకారణమువలన, వపురోగం = వపుః- దేహమునకు, భోగం - శుభమును, అనపేక్ష్య-కోరక, కృభ్యాదికం = కృభ్య-కృభ్యమే, ఆదికం - ఆదిగాగలతపస్సును, చరేత్ - ఆచరించును. అనగా కృభ్యచాంద్రాయణాది తపస్సును చేయుననుట.

తా. మరియు తపస్సుచేసి స్వర్గమును సంపాదించగలననెడి, ఇత్యాది వ్యవహారమందు విజ్ఞానమయతత్త్వవాచ్యునకే, ముఖ్యాత్మత్వమును చెప్పవలయుగాని, దేహాదికమునకు ముఖ్యాత్మత్వమును చెప్పందగదు. మరియు ఏకారణముచేత నిచ్చట దేహమునకు ముఖ్యాత్మత్వమును చెప్పందగదో, ఆకారణముచేత దేహభోగమును విడిపించి, కర్తృకు ప్రయోజనమును గలిగించునట్టి కృభ్యచాంద్రాయణాది తపస్సు చేయుచున్నాడు.

సో॥ మోక్షేహమిత్యత్రయక్తంచితాత్మత్వంతదాపుమాక।

తదేవ్త్రిగురుశాస్త్రాభ్యాం నతుకీంచిచ్చిర్నతి॥ ౪౮.

టీ. అహం-నేను, మోక్షే-మోక్షమునుపొందుచున్నాను. ఇత్యత్ర-అనెడియీవ్యవహారమందు, చితాత్మత్వం=చితు-సాక్షికి, ఆత్మత్వం-ముఖ్యాత్మత్వము, యక్తం-తగినదగును. తదా-అప్పుడు, పుమాక-పురుషుడు, గురుశాస్త్రాభ్యాం-గురుశాస్త్రములచేత, తత్ - ఆబ్రహ్మమును, వేత్తి - యెరుగుచున్నాడు. కించిత్తు-కొంచెమైనను, నచిక్షీర్షతి - చేయుటకిచ్చఇంచడు.

తా. మరియు పురుషుడు ఎపుడుకొ మదమాదులను సంపాదించి ముక్తిని పొందగలనని తలచునో, అప్పుడు గురూపదేశ మహావాక్యార్థజన్యమైనట్టి ఆవరోక్షజ్ఞానముచేత నేను విజ్ఞానమయాది (కర్తృది) స్వరూపుడను గాననియు, సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపపరబ్రహ్మమునైనని కర్మమును చేయుట కిచ్చలేనివాడై చిహ్నాపుడగు పరమాత్మ నెరుగుచున్నాడు. అట్టిపురుషునకు చిహ్నాపమునే ముఖ్యాత్మనుగా చెప్పవలయునుగాని, విజ్ఞానమయాదికమును ముఖ్యాత్మగా చెప్పందగదు. బ్రహ్మముసత్యజ్ఞానానంద స్వరూపముగలదనియు, విజ్ఞానమానందరూపమనియు, అంతరములేనిదనియు, బాహ్యములేనిదనియు, సర్వస్వరూపమనియు, ప్రజ్ఞానఘనరూపముగలదని, క్రు॥ సత్యంజ్ఞానమనంతబ్రహ్మ, విజ్ఞానమానందంబ్రహ్మ, అనంతరోబాహ్యఃకృత్సంప్రజ్ఞానఘనఏవ। ఇత్యా

దిశ్రుతిచెప్పచున్నది.

అవ. ఈపుదహరింపబడిన త్రివిధాత్మలకు వ్యవహార విశేషములయందు యోగ్యత్వముచేత ముఖ్యాత్మత్వముగలుగున నెడివియమై ఇప్పుడు దృష్టాంతము చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏప్రక్షత్రాదయోయద్యద్భృహస్పతిగవాదమ౥

వ్యవస్థిత స్తథాగౌణమిథ్యాముఖ్యాయధోచితమ్॥ ౪౯.

టీ. ఏప్రక్షత్రాదయః-ఏప్ర-ప్రాహ్మణ్యమను, త్త్రాదయః-త్త్రుతియైశ్వర్యమును, బృహస్పతిగవాదమ - బృహస్పతి సవనాదులయందు, యద్యత్-ఏప్రకారము, వ్యవస్థితాః - స్థాపించబడుదురో, అనగా నధికారులగుదురో యనుట. తథా-అప్రకారము, గౌణమిథ్యాముఖ్యాః = గౌణ-గౌణాత్మయు, మిథ్యా-మిథ్యాత్మయు, ముఖ్యాః-ముఖ్యాత్మయు, యధోచితం-ఆయాస్థలములయందు యోగ్యత్వము ననుసరించి ముఖ్యత్వమును పొందుచున్నది.

తా. శ్రు॥ బ్రాహ్మణో బృహస్పతి సవనయజ్ఞే॥ అనెడుస్థలమందు బృహస్పతి సవనమందు ప్రాహ్మణ్యనకే యేప్రకారము అధికారముగలదో, త్త్రుతియైశ్వర్యలకు అధికారములేదో అట్లును, శ్రు॥ రాజా రాజసూయేన యజ్ఞే॥ అనెడు స్థలమందు రాజసూయమనెడు యజ్ఞమందు త్త్రుతియనునకే యేప్రకారము అధికారముగలదో, ప్రాహ్మణ్యైశ్వర్యలకు అధికారములేదో అట్లును, శ్రు॥ వైశ్యోవైశ్యస్తోమేనయజ్ఞే॥ అనెడు స్థలమందు వైశ్యస్తోమమనెడు జన్మమందు వైశ్యనకే యేప్రకారమధికారముగలదో, ప్రాహ్మణ్య త్త్రుతియలకు అధికారములేదో అట్లును, ఈప్రకారమే గౌణాత్మయగు పుత్రాదికమునకును, మిథ్యాత్మయగు దేహాదికమునకును, ముఖ్యాత్మయగు సాక్షికిని, ఈమాటకిని తమకుదగిన వ్యవహారములయందు ముఖ్యత్వము గలుగుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్రతత్రోచితేపీతి ర్వాన్యస్యేవాత్యైవానీ॥

అనాన్యైతత్కేషే పీతిర్న్యతనోభయమ్॥ ౫౦.

టీ. తత్రతత్ర - ఆయావ్యవహారమందు, ఉచితే - ఉపయోగిత్వముచేత ప్రధానభూతమైనట్టి, ఆత్మస్యేవ - ఆత్మయందే, ప్రీతిః-ప్రేమ, అతిశాయినీ-మిక్కిలి అతిశయమగును. తచ్చేషే-తత్ - ఆముఖ్యాత్మకంజే, కేషే-కేషభూతమగు, అనగా ముఖ్యత్వముగానియనుట. అనాత్మని - ముఖ్యాత్మవ్యతిరీక్తమగువస్తువునందు, ప్రీతిః-ప్రీతిమాత్రమగును. ఆన్యత్ర - ముఖ్యాముఖ్యాత్మలకంజే నన్యత్వపునందు, ఉభయం-ఉభయవిధమగుప్రేమ, న-లేదు.

తా. ఏయేవ్యవహారమందు ఏయేఆత్మముఖ్యత్వమునకు తగుచున్నావో, ఆయావ్యవహారమందు ఉపయోగిత్వముచేత ముఖ్యభూతమగు ఆత్మయందే నిరతిశయప్రీతిగలదు. అట్టిముఖ్యాత్మకంటె వ్యతిరిక్తమగు (అనగా ఆత్మకుశేషభూతవస్తువునందు) ప్రీతిమాత్రమే కలదుగాని నిరతిశయప్రీతిలేదు. మరియు ముఖ్యాముఖ్యాత్మలకంటె అన్యవస్తువునందు భయవిధమగు ప్రీతియలేదని తెలియవలెను.

అవ. (అన్యత్ర) అనెడిపదముచేత తెలుపబడెడి అన్యశబ్దార్థమునకు మధ్యమందు కలిగిన భేదమును ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఉపేక్ష్యం ద్వేష్యనిత్యచ్యవేదామార్గత్యణాదికం।

ఉపేక్ష్యంవ్యాప్తిసర్వాది ద్వేష్యమేవం చతుర్విధం॥ ౫౧.

టీ. అన్యత్ర - అన్యశబ్దార్థమగు వస్తువు, ఉపేక్ష్యం - ఉపేక్షావిషయమనియు, ద్వేష్యం - ద్వేషవిషయమనియు, ఇతి - ఈ ప్రకారము, ద్వేషా - రెండువిధములుగలది యగును. మార్గత్యణాదికం = మార్గ-మార్గమందుగల, త్యణాదికం - గడ్డిపొరక మొదలగు వస్తువు, ఉపేక్ష్యం - ఉపేక్షావిషయమగును. వ్యాప్తిసర్వాది = వ్యాప్తి - పైజులయు, సర్వాది - సర్వవృత్తికాది జంతువర్గంబును, ద్వేష్యం - ద్వేషవిషయమగును. ఏవం - ఈ ప్రకారము, చతుర్విధం - చతుర్విధమగును.

తా. ముఖ్యాముఖ్యాత్మలకంటె (అనగా ఆత్మతచ్ఛేషములకంటె) అన్యశబ్దముచేత చెప్పుబడెడి వస్తువు, ౧. ఉపేక్షావిషయమనియు, ౨. ద్వేషవిషయమనియు, ఇట్లు రెండువిధములు గలదియగును. ఆ రెండువిధములు చెప్పెదవినుము. మార్గమును బొందియుండెడి గడ్డిపొరక మట్టిగడ్డ మొదలగు వస్తువు ఉపేక్షావిషయమగును. తనకు ఉపద్రవమునుకలిగించెడి వ్యాప్తిసర్వ వృత్తికాదివస్తువు ద్వేషవిషయమగును. ఈ ప్రకారము లోకమందు చతుర్విధవస్తువు కలిగియున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఆచార్యుర్విధ్యమునే ఇప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మశేషఉపేక్ష్యం చ ద్వేష్యం చ తత్ర త్త్వవి।

నవ్యక్తియనుంకితుతత్త్వం గర్భాత్తథాతథా॥ ౫౨.

టీ. ఆత్మేతి - ఆత్మయనునట్టియు, శేషఇతి - శేషమనునట్టియు, ఉపేక్ష్యం - ఉపేక్షావిషయమనునట్టియు, ద్వేష్యం - ద్వేషవిషయమనునట్టియు, చతుర్త్వవి - నాలుగు విధములయందును, వ్యక్తినియను - వ్యక్తినియము, న - లేదు. కింతు - మరియునగా, తత్ర త్త్వం = తత్త్వ - ఆయావస్తువుయొక్క, గర్భాత్ - ప్రయోజనాదికార్యమువలన, తథాతథా - ఆయాప్రకారమున చున్నది.

తా. ౧ ఆత్మా ౨ తచ్చేషము ౩ ఉపేక్షావిషయము ౪ ద్వేషవిషయము, అని ఇట్లు లోకమందు వస్తువు చతుర్విధముగానున్నది. ప్ర. అయితే, ఆత్మాది చతుర్విధవస్తువులకును నిరతిశయప్రీతి మొదలగునవి నియమముగా కలిగియుండునా ఏమి? ఉ. ౧ వీడేనిరతిశయప్రీతివిషయమగుననియు, ౨ వీడేప్రీతివిషయమగుననియు, ౩ ఇదియే ఉపేక్షావిషయమనియు ౪ ఇదియే ద్వేషవిషయమనియు అన్యముకాదనియు, ఇట్టినియమముగలిగియుండలేదు. ప్ర. అయితే మరియెట్లు? ఉ. ఆయావస్తువుయొక్క ప్రయోజనాది కార్యవిశేషమువలన ప్రీతివిషయత్వాదిరూపము గలదగుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. అంతటను నియమములేదని తెలియుటకొరకు ప్రసిద్ధముగా ద్వేషవిషయమగు వ్యాఘ్రమునందు ద్వేషాభావమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్యాద్వాఘ్రస్సముఖోద్వేషో హ్యపేక్ష్యస్తుపరాజ్ఞుః॥

లాలనాదనుకూలశ్చేద్విదోదాయైతిశేషతాం॥ ౫౩.

టీ. వ్యాఘ్రః-పులి, సముఖస్స- తనను భక్షించుటకొరకు యెదురుగావచ్చుచున్నదగుచు, ద్వేష్యః- ద్వేషవిషయము, స్యాత్-అగును. పరాజ్ఞుః-తనకుకనుపడక పోవుచుండగా, ఉపేక్ష్యః-ఉపేక్షావిషయము, స్యాద్-అగునుగదా. లాలనాత్ - లాలనమువలన, అనుకూలః - అనుకూలము, స్యాచ్చేత్ - అయినయెడల, విదోదాయ - విదోదముకొరకు, శేషతాం - ప్రియత్వమును, ఏతి - పొందుచున్నది.

తా. వ్యాఘ్రము తనను భక్షించుటకొరకు నెదురుగా వచ్చినపుడు ఆ వ్యాఘ్రము ద్వేషవిషయమగుచున్నది. ఆవ్యాఘ్రమే, తనకు కనబడకపోవుచుండగా ఉపేక్షావిషయమగుచున్నది. మరియు ఆవ్యాఘ్రమే లాలించుటవలన తనకు అనుకూలమైనయెడల విదోదముకొరకు శేషత్వమును పొందుచున్నది. అనగా తనకు ప్రయోజనకారియగుటచేత ప్రియత్వమును పొందుచున్నదని అభిప్రాయము.

శ్లో॥ వ్యక్తీనానియమోమాభూల్లక్షణాత్ప్రవృత్తిః॥

అనుకూల్యంప్రాతికూల్యం ద్వయాభావశ్చలక్షణం॥ ౫౪.

టీ. వ్యక్తీనాం-వ్యక్తులకు, నియమః - నియమము, మాభూత్-లేకపోవుగాక. లక్షణాత్-లక్షణమువలన, వ్యవస్థితిః-స్థితి, (స్యాత్ - అగును) అనుకూల్యం-అనుకూలత్వము. లక్షణం-ప్రియత్వలక్షణమగును. ప్రాతికూల్యం - ప్రతికూలత్వము, లక్షణం-ద్వేష్యలక్షణమగును. ద్వయాభావశ్చ = ద్వయ-అనుకూల్యప్రాతికూల్యములయొక్క, అభావశ్చ- లేమి, లక్షణం-ఉపేక్షా లక్షణమగును.

తా. ప్ర. అయితే ఒకవస్తువునకు ప్రియద్వేష్యోపేక్ష్యత్వములవెడిధర్మ ప్రయము సంకీకరించినయెడల వ్యవహారస్థాపన చేయునుగదా? ఉ. ఈవస్తువే ప్రియమనునట్టియు, ఈవస్తువే ద్వేష్యమనునట్టియు, ఈవస్తువే ఉపేక్షావిషయమనునట్టి, ఈరూపముగల వ్యక్తినియమము లేకపోయినను లక్షణవశమువలనవ్యవహారస్థితిచెడదు. ప్ర. అలక్షణమేమి? ఉ. అనుకూలత్వము ప్రియలక్షణమగును. ఇదివ్యావర్తకధర్మముగలదగును. మరియు ప్రతికూలత్వము, ద్వేష్యలక్షణమగును. మరియు, అనుకూల్య ప్రాతికూల్య రూపద్వయముయొక్కలేమి, ఉపేక్షావిషయకలక్షణమగును.

అవ. ఇంతవరకుచెప్పిన గ్రంథసందర్భముచేత ప్రతిపాదించబడిన అర్థమును సులభముగా తెలియుటకొరకు సంక్షేపముచేసి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మాప్రియాఽప్రియశ్చేష్యో ద్వేష్యోపేక్ష్యేతదన్యయోః |

ఇతివ్యవస్థితో లోకో యాజ్ఞవల్క్యమతంచతతే || ౫౫.

టీ. ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, ప్రియాఽ-అధికప్రీతివిషయమగును. శేషః-తనకుభోగసాధన పదార్థము, ప్రియః-ప్రీతివిషయమగును. తదన్యయోః=తత-ఆప్రత్యగాత్మతచ్చేషములకంటే, అన్యయోః - అన్యములగురెంటికి, అనగా వ్యాఘ్రిమునకును మార్గస్థిత తృణాదిరూప పదార్థమునకుననుట. ద్వేష్యోపేక్షే=ద్వేష్య - ద్వేషవిషయంబును ఉపేక్షే - ఉపేక్షావిషయంబునగును. ఇతి-ఈప్రకారము, లోకః - లోకము, వ్యవస్థితః - స్థితినిపొందియున్నది. తత-అది, యాజ్ఞవల్క్యమతంచ = యాజ్ఞవల్క్య - యాజ్ఞవల్క్యచార్యునకు, మతంచ - సమ్మతంబునగును.

తా. ప్రత్యగాత్మ, ౧ అధికప్రీతివిషయమగును. మరియు. తనకుభోగసాధన పదార్థము, (శేషము) ౨ ప్రీతివిషయమగును. మరియు వ్యాఘ్రిసర్వాదికము, ౩ ద్వేషవిషయమగును. మరియు, మార్గమందుండెడి గడ్డిపొరక మొదలగురూపముగల పదార్థము, ౪ ఉపేక్షావిషయమగు, ఈప్రకారముగాలోకము స్థితినిపొందినదగును. అనగా ఈచెప్పబడిన నాలుగువిధములకంటే నన్యమగు వస్తువు కొంచెమైననులేదని అభిప్రాయము. మరియు, ప్రత్యగాత్మాదికమునకు అధికప్రీతివిషయత్వాదిక మెదిచెప్పబడెనో, అది యాజ్ఞవల్క్యచార్యునకు సమ్మతమగును. అనగా శ్రుతిసమ్మతమగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లాత్మకు చెప్పబడిన అధికప్రీతివిషయత్వము శేవలక్షణేయా బ్రాహ్మణమందేగాక. పురుషవిధబ్రాహ్మణమందును చెప్పబడెననెడి అభిప్రాయముతోటి శ్రుత్యమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అన్యత్రాపిశ్రుతిఃపాశ్రాపుత్రాద్విత్తాత్తథాత్మః॥

స్వస్మాదాంతరంతత్వంత దేతత్ప్రేయశ్చైతన్మ॥

౫౬.

టీ. తథా-ఆప్రకారము, పుత్రాత్ - పుత్రునికంటెను, వితాత్ - ధనముకంటెను, స్వస్మాత్ - ఇతరస్వముకంటెను, ఆంతరం - లోగానున్నట్టి, తదేతత్-ఆఈ, ఆత్మనః - ప్రత్యగాత్మయొక్క, తత్వం- పారమాత్మస్వరూపము, ప్రేయః - మిక్కిలిప్రీతివిషయమయినదగునని, ఈరితం-చెప్పబడెను. అన్యత్రాపి- మరియొక బ్రాహ్మణమందును, శ్రుతిః- శ్రుతి, ప్రాహ-చెప్పెను.

తా. మరియు పురుషవిధ బ్రాహ్మణమందును పూర్వోక్త ప్రకారమే శ్రుతిచెప్పుచున్నది. అదియెట్లులనగా సృష్టికి పూర్వమందు అద్వితీయపరమాత్మ వినబడుచున్నాడో, అట్టి పరమాత్మయే ఇప్పుడు సృష్టికాలమందు దేహమందుండి ప్రత్యగాత్మశబ్దముచేత చెప్పబడుచున్నాడు. పుత్రధనాది స్వప్రపంచమునకంటెను లోపలనున్నట్టి ఆఈప్రత్యగభిన్నపరమాత్మయొక్క పారమాత్మస్వరూపము మిక్కిలి ప్రీతివిషయమయినదగునని, శ్రు ॥ తదేతత్ప్రేయఃపుత్రాత్ప్రేయోవిత్రాప్రేయో అన్యస్మాత్స్వస్మాదంతరంతరం యదయమాత్మా॥ అనేది పురుషవిధబ్రాహ్మణమందుగల ఈశ్రుతి చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ శాస్త్రావిచారదృష్ట్యాం సాత్వేవాత్మానచేతిరి॥

కోశాన్వంచవిచ్యాంతర్వస్తుదృష్టిచ్చిచారణా॥

౫౭.

టీ. శాస్త్ర-శ్రుత్యర్థపర్యాలోచనరూపమగు, విచారదృష్ట్యా-విచారదృష్టిచేత, సాక్షి-సాక్షియగు, ఆయమేవ- ఈప్రత్యగాత్మయే, ఆత్మా-ముఖ్యాత్మయగును. ఇతరశ్చ- పుత్రాదికము, న-ముఖ్యాత్మకాదు. పంచ-అయిదైన, కోశాన్-కోశములను, వివిచ్య-విభజనజేసి, అంతః- లోపలనుండునట్టి, వస్తుదృష్టిః - వస్తుప్రత్యగభిన్నపరమాత్మవస్తువుయొక్క, దృష్టిః - చూపు, అనగా ననుభవమనుట. విచారణ - విచారణయగును.

తా. ప్ర. సరి. ఇట్లు శ్రుతియందుచెప్పబడుగాక. ప్రస్తుతమందు లభమేమి? ఉ. శ్రుత్యర్థపర్యాలోచనరూపమగు విచారదృష్టిచేత ప్రత్యగాత్మయగుసాక్షికి, ముఖ్యాత్మత్వము కలదుగాని పుత్రాదికమునకు ముఖ్యాత్మత్వములేదు. ప్ర. సరి. విచారణదృష్టియనగానేమి? ఉ. అన్నమయాది పంచకోశములను వైఖిరీయశ్రుతియందు చెప్పబడిన ప్రకారముగా బుద్ధిచేత ప్రత్యగాత్మకంటె భిన్నముజేసి సర్వాంతరమందున్నట్టి ప్రత్యగాత్మయొక్క అనుభవము (అహంబ్రహ్మాస్మీత్యాకారకజ్ఞానము) విచారదృష్టియగును.

అవ. సర్వాంతరస్థితవస్తువుయొక్క దర్శనప్రకారమునే చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జాగరస్వప్నసుప్తీనా మాగమాపాయభాసఃమ్ |

యతో భవత్యసావాత్మా స్వప్రకాశచిదాత్మకః॥ ౫౮.

టీ. జాగరస్వప్నసుప్తీనాం=జాగర-గాగ్రతావస్థయొక్కయు, స్వప్న-స్వప్నావస్థయొక్కయు, సుప్తీనాం- సుషుప్తి అవస్థయొక్కయు, ఆగమాపాయ భాసనం=ఆగమ- రాకయొక్కయు, అపాయ - పోకయొక్కయు, భాసనం-ప్రకాశము, అనగా స్ఫురణమనుట. యతః - ఏనిత్యచైతన్యరూపమువలన, భవతి- కలుగుచున్నదో, అసౌ- ఈచైతన్యరూపసాక్షి, స్వప్రకాశచిదాత్మకః=స్వప్రకాశ - స్వయముగా ప్రకాశించెడి, చిదాత్మకః - జ్ఞానస్వరూపుడగు, ఆత్మా- ప్రత్యగాత్మయగును.

తా. జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులనెడి మూడు అవస్థలయొక్క మధ్యమండు ఉత్తరోత్తరమగు అవస్థ, రావడమయొక్కయు పూర్వపూర్వమగు అవస్థని వర్తించడమయొక్కయు, (ఈరెంటియొక్క) స్ఫురణము ఏనిత్యచైతన్యరూపుడగు సాక్షిచలన గలుగుచున్నదో, ఆనిత్యచైతన్యరూపుడగుసాక్షి, స్వయంప్రకాశమాన చిద్రూపుడగు ప్రత్యగాత్మయగునని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వము (౫౬) శ్లోకమందు సంగ్రహముగా చెప్పబడిన ప్రత్యగము నిప్పుడు విశదముగా డెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శేషాఃప్రాణాదివిత్రాంతా ఆసన్నాస్తారతమ్యతః |

ప్రీతిస్తథా తారతమ్యత్రేషు సర్వేషు విత్క్యతే॥ ౫౯.

టీ. శేషాః-శేషభూతములగు, ప్రాణాదివిత్రాంతాః=ప్రాణ-ప్రాణమే, ఆది-మొదలుగాగలిగినట్టియు, విత్త-ధనమే, అంతాః - అంతముగాగలిగినట్టిపదార్థములు, తారతమ్యతః- తారతమ్యముచేత, ఆసన్నాః - ఆత్మసమీపవర్తనముగలదియగుచున్నవి. తథా- ఆప్రకారము, తేషు-ఆశేషభూతములగు, సర్వేషు-ప్రాణాదిసర్వపదార్థములయందును, తారతమ్యత్ - తారతమ్యమువలన, ప్రీతిః-ప్రేమ, విత్క్యతే - సర్వజనులచేత బాడబడుచున్నది.

తా. సాక్షికంటె నన్యములై శేషభూతములయినట్టియు ఇకమీద చెప్పబడెడి ప్రాణమే ఆదిగాగలిగినట్టియు ధనమే అంతముగాగల పదార్థములు తారతమ్యముచేత ఆత్మసమీపమందు వర్తింపుచున్నవి. ఇట్లు ఆత్మసమీపమందు వర్తించుచున్నవని చెప్పటకు నిమిత్తమును చెప్పెదమినుము. ఏప్రకారముగా తారతమ్యముచేత ప్రాణాదిపదార్థములకు అంతరత్వము కలిగియున్నదో, ఆప్రకారమే యాప్రాణాదిపదార్థములయందు తారతమ్యమువలన సర్వజనులచేతను ప్రీతిబాడబడుచున్నది.

ఆవ. ప్రీతియొక్క తారతమ్యముచేత అనుభవమునే విశదము చేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ విత్తాత్పుత్రఃప్రియఃపుత్రా త్పిండఃపిండాత్తథేంద్రియం।

ఇంద్రియాచ్చప్రియఃప్రాణిఃప్రాణాదాత్మాప్రియఃపరః॥ ౬౦.

టీ. విత్తాత్ - ధనముకంటె, పుత్రః - పుత్రుడు, ప్రియః - ప్రీతివిషయముడుగును. పుత్రాత్ - పుత్రునికంటె, పిండః - తనదేహము, ప్రియః - ప్రీతివిషయముగును. పిండాత్ - దేహముకంటె, ఇంద్రియం - చక్షురాది ఇంద్రియము, తథా - ఆప్రకారమేచుగును. అనగా ప్రీతివిషయముగునునట. ఇంద్రియాచ్చ - ఇంద్రియముకంటెను, ప్రాణః - ప్రాణము, ప్రియః - ప్రీతివిషయముగును. ప్రాణాత్ - ప్రాణముకంటె, ఆత్మా - ప్రత్యగాత్మ, పరః - నిరతిశయమైన, ప్రియః - ప్రీతివిషయముడుగును.

తా. సర్వప్రాణులును పుత్రులుగా ఆపదగలిగినప్పుడు అట్టియాపదను నివారించేయుటకొరకు ధనవ్యయమును జేయుచున్నారు. అందుచేత ధనముకంటె పుత్రుడు ప్రీతివిషయముడుగును. మరియు, తనదేహము రక్షించుకొనుటకొరకు ఒకానొకప్పుడు పుత్రాదికమునుగూడ ఇచ్చుచున్నారు. అందుచేత పుత్రాదికముకంటె తనదేహము ప్రీతివిషయముగును. మరియు ఇంద్రియనాశపరిహారముకొరకు దెబ్బలుమొదలగువానిచేత దేహపీడ సంగీకరించుచున్నారు. అందుచేత దేహముకంటె చక్షురాది ఇంద్రియము ప్రీతివిషయముగును. మరియు ఉరీదీయుటమొదలగు నిమిత్తములచేత మరణము ప్రాప్తించునపుడు అట్టిమరణమును నివారించజేసికొనుటకొరకు చక్షురాది ఇంద్రియవైకల్యమునుగూడ అంగీకరించుచున్నారు. అందుచేత ఇంద్రియముకంటె ప్రాణము ప్రీతివిషయముగును. ఆకారణముచేతనే, ధనపుత్ర స్వదేహేంద్రియ ప్రాణములకు ఉత్తరోత్తరముగా అనికప్రియత్వము సర్వానుభవసిద్ధమైయున్నది. మరియు ప్రత్యగాత్మకు నిరతిశయప్రీతివిషయత్వము విద్వాంసులకు ననుభవసిద్ధముగా నున్నది.

ఆవ. ఇట్లు ఆత్మకు నిరతిశయప్రీతివిషయత్వము ప్రమాణసిద్ధమైయున్నను జ్ఞానికిని అజ్ఞానికిని గల విరోధమును నివర్తింపజేయుటకు శ్రుతిచేత వారిద్దరికిగల విరోధముబాపబడెనని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంస్థితేవివాదోత్ర ప్రతిబుద్ధమిమాంశయోః।

శ్రుత్యోవాహరితత్రాత్మా పేయనిత్యేసనిర్ణయః॥ ౬౧.

టీ. ఏవం - ఈప్రకారము, స్థితే - స్థితి - ఆత్మకు నిరతిశయప్రీతివిషయత్వస్థితి కలుగుచుండగా, త్ర - ఈవిషయమందు, ప్రతిబుద్ధవిమాంశయోః = ప్రతిబుద్ధ-

జ్ఞానికిని, విమూఢయోః-అజ్ఞానికిని, వివాదః-వివాదము, శ్రుత్యా - శ్రుతిచేత, ఉదాహరి- ఉదాహరింపబడెను. తత్ర - ఆశ్రుతియందు, ఆత్మైవ - ప్రత్యగాత్మయే, ప్రేయానితి - నిరతిశయప్రీతివిషయమగునని, నిర్ణయః- నిర్ణయము.

తా. ఇట్లు ఆత్మకునిరతిశయ ప్రీతివిషయత్వ స్థితికలుగుచుండగా ఈవిషయమై జ్ఞానికిని అజ్ఞానికిని వివాదము గలిగియున్నట్లు శ్రుతిచేత నుదాహరింపబడెను. ప్ర. అయితే ఆశ్రుతియందు నిర్ణయింపబడిన ఆరమిమి? ఉ. ఆశ్రుతిచేత ప్రత్యగాత్మయే నిరతిశయ ప్రీతివిషయమగునని ప్రతిపాదించబడినందున ప్రత్యగాత్మయే నిరతిశయప్రీతివిషయమగునని నిర్ణయించితిమి.

అవ. ఆవిరోధమునే ఇపుడు చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సాక్ష్యేషదృశ్యాదన్యస్మాత్ప్రేయానిత్యాహతత్వేత్.

[ప్రేయాన్పుత్రాదిరేవమంభోక్తుంసాక్షీతీమూఢధీః॥ ౬౨.

టీ. తత్వవిత్-జ్ఞాని, అన్యస్మాత్-ఇతరమగు, దృశ్యాత్-దృశ్యముకంటె, అనగా (ప్రపంచముకంటెననుట) సాక్ష్యేవ-ప్రత్యగాత్మయే, ప్రేయానితి-నిరతిశయప్రీతివిషయమగునని, ఆహ-చెప్పెను. మూఢధీః-అజ్ఞాని, పుత్రాదిరేవ-పుత్రభార్యాదిరూపప్రపంచమే, ప్రేయా-నిరతిశయ ప్రీతివిషయమగుననియు, సాక్షీ - ప్రత్యగాత్మ, ఇమం - ఈపుత్రభార్యాది రూపప్రపంచమును, భోక్తుమితి- అనుభవించుటకొరకగునని, ఆహ- చెప్పెను.

తా. ఇతరమగు ప్రపంచముకంటె ప్రత్యగాత్మనిరతిశయ ప్రీతివిషయమగునని జ్ఞానిచెప్పెను. ఇందుకు విరుద్ధముగానజ్ఞాని పుత్రభార్యాది రూప ప్రపంచమే పరమప్రీతివిషయమగుననియు, ఈపుత్రభార్యాదిరూప ప్రపంచమును అనుభవించుటకొరకు సాక్షీప్రపంచపు చున్నాడనియు చెప్పెను.

అవ. ప్రత్యగాత్మకంటె నన్యమగుదానికి ప్రీతివిషయత్వమును జెప్పెడివానికి విభజించి ప్రత్యుత్తరమును జెప్పటకు అవాదినే విభజించి యిప్పుడుబాపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అత్యనోన్యంప్రియంబూతే శిష్యశ్చప్రతివాద్యపి.

తస్యోత్తరంవచోబోధశాపాకుర్యాత్తయోఃక్రమాత్॥ ౬౩.

టీ. శిష్యశ్చ-శిష్యుడును, ప్రతివాద్యపి-ప్రతివాదియు, అత్యనం-ప్రత్యగాత్మకంటె, అన్యం-అన్యమగు పుత్రభార్యాదిరూపప్రపంచమును, క్రియం-ప్రీతివిషయత్వమునుగా, బూతే-చెప్పుచున్నాడు. తయోః- అత్యుప్రతివాదులయొక్క, తస్య- ఆవాక్యమునకు, ఉత్తరం-ప్రత్యుత్తరరూపమగు, వచః-వాక్య

ము, క్రమాత్-క్రమముగా, బోధశాపౌ = బోధ- బోధరూపంబును, శాపౌ-
శాపరూపంబును, కుర్యాత్- కలుగచేసెను.

తా. శిష్యుడును ప్రతివాదియు ప్రత్యగాత్మకంబైన న్యమగు, పుత్రభా
ర్యాదిరూప ప్రపంచమును ప్రీతివిషయత్వమునుగా జెప్పచున్నాడు. ఆశిష్య
ప్రతివాదులు చెప్పిన పూర్వోక్తవాక్యమునకు ప్రత్యుత్తరరూపముగా వాక్యము
క్రమముగా, అనగా శిష్యునకు బోధరూపంబును ప్రతివాదికి శాపరూపంబు
నగునని అభిప్రాయము.

అవ. ఆత్మకంబై న న్యమగు పుత్రభార్యాదిరూపప్రపంచమునకు ప్రీతి
విషయత్వమును జెప్పెడివానికి ప్రతివచన ప్రదానరూపముగు, శ్రు ॥ ప్రియం
త్వారోత్సృతి॥ అనెడి శ్రుత్యర్థమును బఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రియంతవారోత్సృతిత్యేవ ముత్తరంవ క్తితత్వనితః ।

సోక్తప్రియస్యదుష్టత్వం శిష్యోవేత్తిచివేకతః॥

౬౪.

టీ. తత్వనిత-బ్రహ్మవేత్త, (పేశిష్య) ఓశిష్యుడా, (పేప్రతివాదిః)
ఓప్రతివాదీ, ప్రియం-నీకుసమ్యతమగు పుత్రభార్యాది ప్రీతివిషయము, త్వం-
నిన్ను, రోత్సృతి-దుఃఖింపజేయగలదని, ఏవం - ఈప్రకారము, ఉత్తరం-
ప్రతివచనమును, వక్తి-చెప్పచున్నాడు. అనగాజెప్పెననుట. శిష్యః-శిష్యుడు,
సోక్తప్రియస్య-స్వ-తనచేత, ఉక్త-చెప్పబడిన, ప్రియస్య- పుత్రాదిరూపము
నకు, చివేకతః - చెప్పబాయ్యెడి దోషవిచారమువలన, దుష్టత్వం- దుష్టస్వభా
వమును, అనగా దుఃఖిత్యముననుట. వేత్తి - ఎరుగుచున్నాడు.

తా. బ్రహ్మజ్ఞాని, ఓశిష్యుడా, ఓప్రతివాదీ, నీకుసమ్యతమగు పుత్రాది
రూపప్రీతివిషయము, తానునశించుటచేత శిష్యుడవగు నిన్నుగాని, ప్రతివాది
వగు నిన్నుగాని, దుఃఖింపజేయగలదనెడి యర్థముగల, శ్రుతి॥ ప్రియంతవారి
రోత్సృతి॥ అనెడివాక్యముచేత ప్రత్యుత్తరమును చెప్పెను. ప్ర. అయితే,
ఈయొకవాక్యమే శిష్యప్రతివాదులకిద్దరికిని ప్రత్యుత్తరమెట్లుగునోచెప్పుము? ఉ.
ఈశ్లోకముమొదలుకొని నాలుగున్నరశ్లోకపర్యంతము చెప్పబాయ్యెడి యర్థము
ను శిష్యునిగురించి ప్రత్యుత్తరమునుగా చెలిసికొనుము. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ.
పూర్వోక్తప్రతివచనరూపవాక్యముచేత శిష్యుడు తనచేత జెప్పబడినపుత్రాది
రూప ప్రీతివిషయమును చెప్పబాయ్యెడి దోషవిచారమువలన దుఃఖిస్వభావము
నుగా నెరుగుచున్నాడు.

అవ. ఆదోష విచారమునే మూడుశ్లోకములచే నిష్పడు చూపుచు
న్నాడు.

శ్లో॥ ఆలభ్యమానస్తనయః పితరాక్లేశయేచ్ఛిరమ్।

లభ్యాపిగర్భపాతేన ప్రసవేనచబాధతే॥

౬౧.

టీ. ఆలభ్యమానః-లభింపని, అనగా పుట్టనియనుట. తనయః - పుత్రుడు, పితరా-తల్లిదండ్రులను, చిరం-బహుకాలము, క్లేశయేత్ - దుఃఖింపజేయును. లభ్యాపి-లభింపబడినను, గర్భపాతేన- గర్భముపోవుటచేతను, ప్రసవేనచ-పుట్టుటచేతను, పితరా- తల్లిదండ్రులను, బాధతే - బాధించుచున్నాడు. అనగా దుఃఖింపజేయుచున్నాడనుట.

తా. పుట్టనిపుత్రుడు తల్లిదండ్రులను సర్వదా దుఃఖింపజేయుచున్నాడు. అనగా పుత్రుడు కలుగమిచేత తల్లిదండ్రులు దుఃఖించుచున్నారని అభిప్రాయము. మరియు పుత్రుడు లభించుటకు నిమిత్తకమగు గర్భము కలిగినపక్షమందు ఆగర్భమందు లభించబడిన పుత్రుడు గర్భస్రావముచేత తల్లిదండ్రులను దుఃఖింపజేయుచున్నాడు. మరియు గర్భస్రావముగాక గర్భమునిలిచియున్నపక్షమందు పదియవమాసములో ప్రసవకాలమందు అట్టి పుత్రుడు తల్లిదండ్రులను దుఃఖింపజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ జాతస్యగ్రహరోగాదికుమారస్యచమూర్ఖతా।

ఉపనీతేప్యవిద్యత్వమునుద్వాహశ్చపండితే॥

౬౨.

టీ. జాతస్య-పుట్టినపుత్రునకు; గ్రహరోగాది= గ్రహ - బాలగ్రహంబును, రోగాది-రోగాదికంబును గలుగును. కుమారస్య- కుమారునకు, మూర్ఖతాచ- మూర్ఖత్వంబును గలుగును. ఉపనీతేపి- ఉపనయనమును పొందినవాడైనను, అవిద్యత్వం-చదువులేమియుంగలుగును. పండితేపి - విద్యగలవాడైనను. అనుద్వాహశ్చ - వివాహములేమియుంగలుగును.

తా. మరియు అపుట్టిన పుత్రునకు బాలగ్రహరోగాదికముంగలుగును. అవి తప్పించుకొని బ్రతికినయెడల కుమారునకు నూర్ఖత్వము అనగా చెప్పిన ప్రకారము చేయనిస్వభావము గలుగును. మరియు ఉపనయనమైనను విద్యాశూన్యత్వము కలుగును. విద్యగలవాడయినను వివాహము కాకపోవుటయుంగలదు.

శ్లో॥ పునశ్చపరదారాది దారిద్ర్యంబకటుంబినః।

పిత్రోర్ధుఃఖస్యనాస్త్యుంతోధవీశ్చైవతేతదా॥

౬౩.

టీ. పునశ్చ- మరియు, పరదారాది - పరభార్యాదికమునం దాసక్తికలుగును. కుటుంబినః-పుత్రభార్యాది కుటుంబవంతునకు, దారిద్ర్యంబచ- దరిద్రస్వభావముంగలుగును. ధవీశేత్ - ధనశంతుడయినయెడల, తదా - అప్పుడు,

మ్రుయతే-మృతిపొందుచున్నాడు. పిత్రోః-తల్లిదండ్రులకు, దుఃఖస్య-దుఃఖము యొక్క, అంతః - అంతము, నాస్తి-లేదు.

తా. మరియు ఆపుత్రునకు వివాహమయినను పరధన ఛరభార్యాద్యాన క్తుడగును. మరియు భార్యాపుత్రాది కుటుంబవంతుడయినయెడల దరిమ్రుడగు టయుంగలదు. మరియు ఆపుత్రుడు దరిమ్రుడుగాక ధనవంతుడయినయెడలమృ తిపొందుటయుంగలదు. ఈప్రకారము తల్లిదండ్రులకు అంతములేని దుఃఖము కలుగుచున్నది. ఈచెప్పబడిన పుత్రగతదోష విచారమును భార్యాదిసర్వవిష యమందును యోచించి దెలిసికొనవలయు.

శ్లో॥ ఏవంవివిచ్యపుత్రాదౌప్రీతింత్యక్త్యానిజాన్యసి।

నిశ్చిత్తపరమాప్రీతింవీక్షతేతమహర్షితః॥

౬౮.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, (శిష్యః) శిష్యుడు, వివిచ్య - పుత్రాదివిషయ రాశియందుగలదోషములను విభజించియెరిగి, పుత్రాదౌ-పుత్రాదివిషయరాశి యందు, ప్రీతిం-ప్రీతిని, త్యక్త్యా-విడిచి, నిజాత్మని - ప్రత్యగూపుడగు సాక్షి యందు, పరమాం-నిరతిశయమగు, ప్రీతిం-ప్రీతిని, నిశ్చిత్త-నిశ్చయించి, తం- ఆప్రత్యగాత్మను, ఆహర్షితం-రాత్రింబగలు, ఆనగాసర్వదాయనుట. వీక్షతే- చూచుచున్నాడు. ఆనగా ననుసంధానము జేయుచున్నాడనుట.

తా. ఈప్రకారము శిష్యుడు పుత్రాది విషయరాశియందుగల దోషము లను విభజించియెరిగి ఆపుత్రాదివిషయరాశియందు ప్రీతినివిడిపించి ప్రత్యగూ పుడగు సాక్షియందు నిరతిశయమగు ప్రీతినినిశ్చయించి ఆప్రత్యగాత్మను సర్వ దా అనుసంధానము జేయుచున్నాడు. పూర్వము జ్ఞానిచేత ప్రత్యుత్తరరూప ముగాజెప్పబడిన, శ్రు॥ ప్రియంత్యాంరోత్యతి॥ అనేదివాక్యము ఈపూర్వో క్తప్రకారము శిష్యునకు బోధరూపమాయెనని తెలియవలెను.

అవ. శ్రు॥ ప్రియంత్యాంరోత్యతి॥ అనేది ఈవాక్యమునకేప్రతివాదిని గురించి శాపరూపత్వము ప్రకటించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆగ్రహాన్యగ్రిహ్నావిద్వేషాదపిపక్షమముంచతః।

వాదినోనరకఃపాప్రీతోద్దోషశ్చబహుయోనిషు॥

౬౯.

టీ. ఆగ్రహాన్-పుత్రాదికమందుగల ప్రీతినిసర్వవిధములచే విడువననెడి రూపవంతమగు కోపమువలనను, బ్రహ్మవిద్వేషాదపి-ఈజ్ఞానిచేచెప్పబడినదా నిని ఘటింపచేయనివ్వననెడిరూపముగల ద్వేషమువలనను, పక్షం-పుత్రాదిప్రీ తివిషయత్వాదికమును, అముంచతః-విడువని, వాదినః - ప్రతివాదికి, నరకః- నరకంబును, బహుయోనిషు-బహు-అనేకములగు, యోనిషు - యోనులయం

దు, దోషశ్చ- ఇష్టవియోగానిష్టప్రాప్తియు, ప్రోక్తః- చెప్పబడెను.

తా. పుత్రాధికమందుగల ప్రీతినిసర్వవిధములచే విడువననెడి రూపం తమగు కోపమువలనను, ఈజ్ఞానిచే జెప్పబడినదానిని ఘటింపజేయనివ్వననెడి రూపముగల ద్వేషమువలనను, పుత్రాధికమందుగల ప్రీతివిషయత్వాదికమును విడువని ప్రతివాదికి నరకప్రాప్తియు, ఆప్రకారమే మనుష్య పశ్వాద్యనేక జన్మములయందు పుత్రభార్యాది ఇష్టవియోగమును, రోగాద్యనిష్టప్రాప్తిరూపంబునుగల దోషము చెప్పబడునని, శ్రు॥ క్రియంత్యాంరోత్సృతి॥ అనెడి వాక్యంబువలన జ్ఞానిచేత శపింపబడెను.

అవ. జ్ఞానిచేజెప్పబడిన ఒకవాక్యమునకే, శిష్యునిగురించి ఉపదేశరూపత్వంబును, ప్రతివాదినిగురించి శాపరూపత్వంబును ఇట్టి విరుద్ధార్థంబులు రెండు నెట్లుఘటించునని శంకించుకొని, ఉత్తరమిచ్చెడుజ్ఞానికి ఈశ్వర రూపత్వము గలిగియుండుటవలన, అతని యభిప్రాయానుసారముగా పూర్వోక్త విరుద్ధార్థములు రెండును ఘటింపగలవనితలచి, ఆయర్థమును ప్రతిపాదించెడినే నీశ్వరుండ నశ్చేజగుననెడి యర్థముగల సమనంతర శ్రుతివాక్య తాత్పర్యము నీప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మవిద్భ్రహ్మరూపత్వా దీశ్వరత్వేనవర్జితం।

యస్మిత్తత్తదైవస్యాత్మచ్ఛివ్యప్రహవాదినోః। ౨౦.

టీ. బ్రహ్మనిత్- బ్రహ్మవేత్త, బ్రహ్మరూపత్వాత్ - బ్రహ్మస్వరూపు డగుటవలన, ఈశ్వరత్వేన-ఈశ్వరరూపముగా, యద్వత్-యేప్రకారము,వర్జితం-వర్జించబడెనో, (తద్వత్) - ఆప్రకారము, తచ్ఛివ్యప్రతిపాదినోః=తత్- అజ్ఞానియొక్క, శిష్య - శిష్యునకును, ప్రతివాదినోః - ప్రతివాదికిని, తత్తత్- ఆయాఇష్టానిష్టరూపఫలము, తద్దైవ-ఆప్రకారమే, అనగాజ్ఞానిచేసంకల్పించిన ప్రకారమనుట. స్యాత్ - కలుగును.

తా. బ్రహ్మవేత్త, బ్రహ్మస్వరూపు డగుటవలన ఈశ్వరరూపుడుగానే ప్రకారము వర్జింపబడెనో, ఆప్రకారము అజ్ఞానియొక్క శిష్యప్రతిపాదులకు నిద్దరికిని ఆయాఇష్టానిష్టరూపఫలము జ్ఞానిసంకల్పప్రకారముకలుగును. కనుక, శ్రు॥ క్రియంత్యాంరోత్సృతి॥ అనెడియొకవాక్యమునకే, బోధశాపరూప విరుద్ధార్థద్వయమెట్లుఘటించునని శంకింపరాదని తాత్పర్యము. అనగా సేకారణమువలన బ్రహ్మజ్ఞానియగు తనకు బ్రహ్మత్వానుభవమువలన ఈశ్వరరూపము కలదో, ఆకారణమువలన జ్ఞానిచేత నేయే శిష్యప్రతిపాదులనుగురించి యేయే ఇష్టానిష్టరూపఫలము చెప్పబడుచున్నదో, ఆయా ఇష్టానిష్టరూపఫలము జ్ఞాని

యొక్క శిష్య ప్రతివాదులకు ఆజ్ఞాని సంకల్పప్రకారమవశ్యముకలుగునని యభిప్రాయము.

అవ. వ్యతిరేక ముఖముగా నీపయినచెప్పబడిన యక్షమును అన్వయము ఖముగా ప్రతిపాదించెడి, శ్రు॥ ఆత్మానమేవక్రియముపాసీత. సయ ఆత్మానమేవక్రియముపాస్తే. నహస్యప్రియంప్రమాయుకంభవతితి॥ అనెడి సమనంతర శ్రుతివాక్యార్థము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యస్తుసాక్షిణమూత్మానం సేవతేక్రియము త్తమం॥

తస్యప్రియానసావాత్మాననశ్యతిక దాచన॥

౭౦.

టీ. యస్తు-ఏకీష్యాదిపురుషుడు, ఆత్మానం - ప్రత్యేకాత్మయైనట్టియు, ఉత్తమం- నిరతిశయమైన, క్రియం - ప్రీతివిషయమైనట్టి, సాక్షిణం - సాక్షిని, సేవతే- సేవించుచున్నాడో, అనగా స్మరించుచున్నాడో యనుట. తస్య-ఆశిష్యాది పురుషునకు, ప్రేయా- నిరతిశయ ప్రీతివిషయత్వమునకు సమ్యక్తుడగు, అసా-ఈ, ఆత్మా-ప్రత్యేకాత్మ, కదాచన-యెప్పటికిని, ననశ్యతి - నాశమునుబొందడు. అనగా ప్రతివాదికి సమ్యక్తమగు పుత్రాది ప్రీతివిషయమువలె నశించడనుట.

తా. పుత్రభార్యాదిరూపమగు అనాత్మను ప్రీతివిషయత్వముగావాదించెడి ప్రతివాదికంటె అన్యుడగు యేకీష్యాది పురుషుడు ప్రత్యేకాత్మయగుసాక్షినే (తననే) నిరతిశయప్రీతివిషయనిగా సదాస్మరించుచున్నాడో, ఆశిష్యాది పురుషునకు నిరతిశయ ప్రీతివిషయత్వమునకు సమ్యక్తుడగు ఈప్రత్యేకాత్మ, ప్రతివాదికి సమ్యక్తమగు పుత్రాదిప్రీతివిషయము నశించినట్లు ఈయాత్మ, ఎప్పటికిని నాశమునుబొందక సర్వదా ఆనందరూపుడగుచు ప్రకాశించుచుండునని అభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు ఆత్మకు పరప్రేమాస్పదత్వ హేతువును సాధించి ఇప్పుడు ఫలితమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ పరప్రేమాస్పదత్వేనపరమానందరూపతా॥

సుఖవృద్ధిఃప్రీతివృద్ధౌ సార్వభౌమావిషుక్తుతా॥

౭౧.

టీ. (ఆత్మనః-ప్రత్యేకాత్మకు) పరప్రేమాస్పదత్వేన= పర- నిరుపాధికమైన, ప్రేమ - స్నేహమునకు, ఆస్పదత్వేన - విషయత్వముచేత, పరమానందరూపతా=పరమ - నిరుపాధికమైన, ఆనందరూపతా - ఆనంద రూపత్వమగును. సార్వభౌమాదిషు-చక్రవర్తిమొదలగు వారియందు, ప్రీతివృద్ధౌ-సత్త్వం=

ప్రీతి-ప్రేమకు, వృద్ధాసత్యాం- వృద్ధి కలుగుచుండగా, సుఖవృద్ధిః - సుఖవృద్ధి, శ్రుతా- వినబడుచున్నది.

నా. ప్రత్యగాత్మ నిరతిశయస్నేహమునకు విషయడగుటచేత పరమానందరూపుడగును. ఇచ్చట ననుమాన ప్రమాణమును గ్రహించవలెను. ప్ర. అదియెటు? ఉ. ఆత్మనిరతిశయ ప్రేమవిషయడగుటవలన పరమానందరూపుడగుననియు, ఎద్ది, పరమానందరూపవలెనుకాదో, అద్ది ఘటాదికమువలె నిరతిశయప్రేమ విషయముకాదని ఇట్లు అనుమానప్రమాణముచేత నెరుగవలెను. ఈఘటవృష్టాంతము కేవలవ్యతిరేక దృష్టాంతమగును. మరియు ఏకారణమువలన సార్వభౌముడు మొదలుకొని బ్రహ్మదేవుని పర్యంతముగల పదవిశేషములయందు ఎచ్చటెచ్చట ప్రీతివృద్ధిబాంధువుననో, అచ్చటచ్చట సుఖాభివృద్ధిగలదని శైలియిబృహదారణ్యక శ్రుతులయందు జెప్పబడెను. ఆకారణముచేత ప్రీతికి నిరతిశయత్వముకలుగుచుండగా ఆనందమునకును నిరతిశయత్వము గలుగుననియెరుగుటకు శక్యమగునని తెలియవలెను. అనగా నిరతిశయప్రీతివిషయత్వ హేతువగు ఆత్మకు పరమానందరూపత్వ సాధనమునందు సామర్థ్యము గోచరించుటకారకు ప్రీతివృద్ధియందు సుఖవృద్ధిని ఉదాహరణముగా సార్వభౌమాది పదవిశేషములు జెప్పబడెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ చైతన్యవత్సుఖంచాస్యస్వభావశ్చేచ్ఛిదాత్మనః॥

ధీచ్ఛత్తిష్ఠనువరైతసర్వాస్వపిచితిర్వధా॥

23.

అవ. పూర్వవాది ఆక్షేపించుచున్నాడు.

టీ. అస్య-ఈ, చిదాత్మనః-ఆత్మకు, చైతన్యవత్-జ్ఞానమువలె, సుఖంచ-ఆనందంబు, స్వభావశ్చేత్-స్వాభావికమైనయెడల, అనగా స్వరూపముగా నున్నయెడలననుట. చితిర్వధా-జ్ఞానమువలె, సర్వాసు-సకలములయిన, ధీవృత్తిష్ఠపి-బుద్ధివృత్తులయందును, అనువరైత-అనుసరించి వర్తించవలెను.

తా. ప్ర. ఓ అదైవతసిద్ధాంతి, ఈ ప్రత్యగాత్మకు జ్ఞానమువలె ఆనందంబును స్వరూపమయినయెడల (చైతన్యమువలె) జ్ఞానమువలె సకల బుద్ధివృత్తులయందునానందంబు అనుసరించి వర్తించవలెను. అట్లు వర్తించుటలేమిచేత ఆత్మకు పరమానందరూపత్వమును జెప్పటయు క్రమేట్లుగునని పూర్వవాది ఆక్షేపించెను.

అవ. ఇప్పుడు సిద్ధాంతి దృష్టాంత పూర్వక సమాధానమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ మైవముష్ణప్రకాశత్వాదీపస్తస్యప్రభాగృహే॥

వాప్నోతి నోష్ణ తాతద్వచ్చితేరేవానువర్తనమ్॥

24.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, మా-ఆక్షేపించరాదు. దీపః-దీపము, ఉష్ణప్రకాశాత్కా= ఉష్ణ-ఉష్ణంబును, ప్రకాశ - ప్రకాశంబును, ఆత్మా-స్వరూపము కలదియగును. తస్య-ఆదీపముయొక్క, ప్రభా-కాంతి, గృహే- గృహమందు, వ్యాప్తోతి- వ్యాపించుచున్నది. ఉష్ణతా-ఉష్ణ స్వభావము, న - వ్యాపించుటలేదు తద్వత్-ఆప్రకారము, ఓతేరేవ- జ్ఞానమునకే, అనువర్తనం-బుద్ధివృత్తులయందు నవర్తించుటయగును.

తా. ఉ. ఓపూర్వవాదీ నీవిట్లు ఆక్షేపించరాదు. ఎందుచేతనగా ఉష్ణప్రకాశ స్వరూపముగల దీపముయొక్క కాంతిగృహమందు వ్యాపించుచున్నదేగాని ఆదీపముయొక్క ఉష్ణస్వభావము గృహమందు వ్యాపించుచుండలేదు. అటువలెనే జ్ఞానానంద స్వరూపుడగు ప్రత్యగాత్మయొక్క జ్ఞానస్వరూపము మాత్రమే బుద్ధివృత్తులయందు వర్తించుచున్నదేగాని ఆనందంబు వర్తించుచుండలేదు. ఇంతమాత్రముచేత ఆత్మకు పరమానందరూపత్వములేదని ఆక్షేపించుటయు క్రమముగాదు.

శ్లో॥ గంధరూపరసస్పర్శే వ్యపిసత్స్యథాపృథక్ ।

ఏకాక్షేణైక ఏవార్థో గృహ్యతేనేతరస్తథా॥

౭౫.

టీ. గంధరూపరసస్పర్శేషు=గంధ-గంధంబును, రూప- రూపంబును, రస-రసంబును, స్పర్శేషు - స్పర్శంబును, సత్స్వపి - ఒకవస్తువునందున్నను, యథా-ఏప్రకారము, పృథక్- ప్రత్యేకముగా, ఏకాక్షేణ - ఒక ఇంద్రియము చేత, ఏక-ఏకటయగు, అర్థవీచ - విషయమే, గృహ్యతే - గ్రహించబడుచున్నదో, ఇతరః - ఇతరవిషయము, న-గ్రహించబడలేదో, తథా- ఆప్రకారమే యానందంబునగును.

తా. ప్ర. అయితే, (చిదానందములకు) ఆనగా జ్ఞానానందములకు, భేదస్థితిలేకపోవుచుండగా జ్ఞానసహితబుద్ధివృత్తియందే ఆనంద స్ఫురణంబును గలుగవలయుగదా? ఉ. అట్లునియమములేని విషయమై నృస్తాంతముజెప్పెదవినును. శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములు ఆయిదును, ఒకవస్తువునందు మిశ్రమముగా నున్నను ఒక్కొక్క ఇంద్రియముచేత ఒక్కొక్కవిషయమే గ్రహించబడునుగాని మరియొకవిషయము గ్రహించబడుటలేదు. అటువలెనే రాజన తామస చిత్ర వృత్తులయందు ఆత్మస్వరూపములగు జ్ఞానానందములలో జ్ఞానమునకుమాత్రమే స్ఫురణము గలిగియుండునుగాని ఆనందమునకు స్ఫురణము గలిగియుండదు.

శ్లో॥ చిదానందౌనైవభిన్నౌగంధాద్యాస్తువిలక్షణౌ ।

ఇతిచేత్తదభేదోపిసాక్ష్యాన్యత్రవాచక॥

౭౬.

టీ. చిదానందో=చిత్-జ్ఞానంబును, ఆనందో - ఆనందంబును, భిన్నా-
భేదస్థితికలవి. నైవ-కానేకాపు. గంధాద్యాస్తు - గంధరసాదులూ, వివిక్షణాః-
భిన్నములగును. ఇతిచేత్ - ఇట్లుంటివేని, తదభేదోపి=తత్ - ఆజ్ఞానానందముల
యొక్క, అభేదోపి - అభేదంబును, సాక్షిణివా - సాక్షియందో, అన్యత్రవా-
బుద్ధివృత్తులయందో, వద - చెప్పము.

తా. ప్ర. అయితే చిదానందములు భిన్నస్థితిగలవికావు. శబ్దస్పర్శగూ
పరసగంధములూ, భిన్నస్థితి గలవియగును. ఇట్లుగుచుండగా, భిన్నములుగాని
చిదానందములకు భిన్నములుగల గంధరసాది విషయదృష్టాంతంబు యుక్తమెట్లు
గును?. ఉ. చిదానందములకైక్యము ఆత్మస్వరూపమందో, లేక బుద్ధివృత్తుల
యందో, జెప్పము. అనగా పూర్వవాదిజేసిన దృష్టాంత దాష్టాంతికములకుగల
విరోధమును పరిహరించుటకొరకు దాష్టాంతికమందు చిదానందములకభేదము
సాధావికమే, లేక ఉపానిమిత్రకమేయని సిద్ధాంతి వికల్పముజేసెనని యభి
ప్రాయము.

శ్లో॥ ఆద్యేగంధాదయోక్త్యేవనుభిన్నాఃపుష్పవర్తినః॥

అక్షభేదేనతద్భేదేవృత్తిభేదాత్తయోర్చిదా॥ 22.

టీ. ఆద్యే - ప్రథమపక్షమందు, అనగా సాక్షియందు చిదానందముల
కుభేదములేని పక్షమందనుట. పుష్పవర్తినః - పుష్పమందు వర్తించుచుండెడి,
గంధాదయోపి- గంధాది సంచవిషయములును, ఏవం- చిదానందములవలెనే,
అభిన్నాః - భేదములేనివగును. అక్షభేదేన= అక్ష - గంధాదులను గ్రహించెడి
ఇంద్రియములయొక్క, భేదేన-భేదముచేతను, తద్భేదేనతి = తత్ - ఆగంధాదు
లకు, భేదేనతి-భేదముపొందబడుచుండగా, వృత్తిభేదాత్= వృత్తి-రాజససాత్వి
కవృత్తులయొక్క, భేదాత్- భేదమువలన, తయోః- ఆచిదానందములకు, భిదా-
భేదము కలుగగలదు.

తా. ప్రథమపక్షమందు దృష్టాంతదాష్టాంతికములకు సామ్యమునుచె
ప్పెదవినుము. సాక్షియందు చిదానందమునకు భేదములేదనెడి మొదటిపక్షమం
దు పుష్పమందువర్తించెడి గంధాదిసంచవిషయములును చిదానందములవలెనే
ఇతరపరిహారముచేత నొకదానిని విడిపించుటకు శక్యముగామివలన పరస్పర
ము భేదములేనివగుచున్నవి. మరియు రెండవపక్షమందు సామ్యముచెప్పెదవిను
ము. గంధాదులంగ్రహించెడి ఘ్రాణాది ఇంద్రియములయొక్క భేదముచేత
ఆయాగంధాదులకు భేదముకలుగుచుండగా నాప్రకారమే చిదానందములను
స్పష్టముగా దెలుపుటకు హేతువులగు రాజస సాత్విక వృత్తిభేదమువలన నాచి

దానందములకును భేదముకలుగగలదు. గనుక దృష్టాంత దాష్టాంతికములకు విరోధములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సత్వవృత్తాచిత్స్వభైఃకృతద్వైతైర్నిర్మలత్వతః।

రజోవృత్తేస్తుమాళిన్యాత్సుఖాఃశోత్రతిరస్కృతః॥ 2౮.

టీ. తద్వైతే=తత్-ఆ, వృత్తే=సాత్వికవృత్తికి, నిర్మలత్వతః - నిర్మలత్వముగలిగియుండుటవలన, సత్వవృత్తా- సాత్వికవృత్తియందు, చిత్స్వభైః=చిత్-జ్ఞానమునకును, సుఖ-ఆనందమునకును, కృతం - ఏకత్వముగలదు. రజోవృత్తే=రాజసవృత్తికి, మాళిన్యాత్- మలినత్వముగలిగియుండుటవలన, అనగా స్వచ్ఛత్వములేమిచేసనుట. అత్ర - ఈరాజసవృత్తియందు, సుఖాంశః - ఆనందాంశము, తిరస్కృతః - తిరస్కరింపబడుచున్నది. అనగా స్ఫురించదనుట.

తా. ప్ర. అయితే చిదానందముల కైకృతమెచ్చటకలదో చెప్పము? ఉ. పుణ్యకర్మచేత స్థాపింపబడెడి సత్వగుణపరిణామరూపియగు బుద్ధివృత్తియందు చిదానందములకు ఏకత్వముగలుగుచున్నది. అనగా సాత్వికవృత్తియందు చిదానందములు రెండును స్ఫురించుచున్నవని యభిప్రాయము. ప్ర. అట్లు స్ఫురించుటకు కారణమేమి? ఉ. ఆసాత్వికవృత్తి నిర్మలమైనదగుటచేత నట్టివృత్తియందు చిదానందములు రెండును స్ఫురించుచున్నవని తెలియవలెను. ప్ర. అయితేచిదానందములకు భేదమెచ్చటకలుగునో చెప్పము? ఉ. రాజసవృత్తి మాళిన్యము గలదగుటచేత (అనగా స్వచ్ఛత్వములేనిదగుటచేత) ఈరాజసవృత్తియందు ఆనందము స్ఫురించుచుండలేదని తెలియవలెను.

అవ. ఆనందాంశమున్నను తిరస్కరింపబడుటయందు దృష్టాంతమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తింక్రిణీఫలమత్యమ్నంలవణేనయుతంయదా।

తదాన్లుస్యతిరస్కారాదీషదన్లుంయథాతథా॥ 2౯.

టీ. అత్యమ్నం - మిక్కిలి పుల్లదనముగల, తింక్రిణీఫలం - చింతపండు, యదా-ఎప్పుడు, లవణేన- ఉప్పుతోటి, యుతం - కూడినదగుచున్నదో, తదా-అప్పుడు, అన్లుస్య-పులుసునకు, తిరస్కారాత్ - తిరస్కారముగలుగుటవలన, ఈషత్-కొంచముగా, అన్లుం-పులుసు, యథా - ఏప్రకారము కనుపడుచున్నదో, తథా-అప్రకారము.

తా. మిక్కిలి పుల్లదనముగలచింతపండు ఉప్పుతోటికూడినప్పుడు పులుసునకు తిరస్కారముగలుగుటవలన కొంచముగా నెట్లుపులుసుకనుపడుచున్న

జో, ఆప్రకారమే రాజనవృత్తియందు ఆనందము స్ఫురించుచుండలేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు గూఢాభిసంధిని శంకించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ననుప్రియతమ త్వేనపరమానందతాత్త్వని|

వివేక్తుంశక్యతామేవం వినాయోగేనకంభవేత్॥ ౮౦.

టీ. నను-ఓయి, నీవం-ఈపూర్వోక్తప్రకారము, ప్రియతమ త్వేన- నిరతి శయప్రీతివిషయత్వముచేత, అత్కని - ప్రత్యేగాత్మయందు, పరమానందతా- పరమానందరూపత్వమును, వివేక్తుం-విభజించియెరుగుటకు, శక్యతాం-సాధ్యమవుగాక. (తథాపి) అట్లే నను, యోగేనవిना- యోగముచేత తప్ప, అనగా యోగములేక నేయనుట. కింభవేత్-ఏమికలుగును. అనగా ముక్తికలుగదనుట.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, ఈపూర్వోక్తప్రకారము ఆత్మకు పరప్రేమాస్పదత్వహేతువుచేత గౌణవిధ్యాత్మరూపములవలన ప్రియ ఉపేక్ష్యద్వేష్యలక్షణములచేత పరమానందరూపత్వమును విభజించి యెరుగుటకు శక్యమైనను, యోగము అపరోక్షజ్ఞానద్వారాముక్తిహేతువగునని పూర్వాధ్యాయమందు చెప్పబడియుండుటచేత, ఈప్రకరణమందు చెప్పబడిన వివేకము ముక్తిహేతువుకాదుగదాయని పూర్వవాదిగూఢమగు ఆభిసంధిని శంకించెను.

అవ. అగూఢాభిసంధికి సిద్ధాంతి ఉత్తరమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యద్యోగేనత దేవేతివదామోజ్ఞానిగ్ధయే|

యోగఃప్రోక్తోవివేకేన జ్ఞానంకన్యోజాయతే॥ ౮౧.

టీ. యోగేన-యోగముచేత, యత్ - నీయపరోక్షజ్ఞానముకలుగునని చెప్పబడెనో, తదేవేతి-ఆయపరోక్షజ్ఞానమే వివేకముచేత గలుగుచున్నదని, వదామః-చెప్పెదము. యోగః-యోగము, జ్ఞానసిద్ధయే - జ్ఞానసిద్ధికొరకు, ప్రోక్తః-చెప్పబడెను. వివేకేన - పంచకోశవివేకముచేత, జ్ఞానం-జ్ఞానము, కన్యోజాయతే- కలుగదాయేమి. అనగా కలుగుచున్నదనుట.

తా. ఉ. ఓపూర్వవాదీ, యోగమునకు ఏప్రకారముగా నపరోక్షజ్ఞానహేతుత్వముకలనో, ఆప్రకారమే వివేకమునకును అపరోక్షజ్ఞానహేతుత్వము కలదు. ఈప్రత్యుత్తరమును గూఢాభిసంధి గలదిగానున్నదని తెలియవలెను. ఓపూర్వవాదీ, నీవుచేసిన చోద్యమునకును నేనుచెప్పిన పరిహారమునకును అభిసంధిని ప్రకటికరించెదవినుము. పూర్వాధ్యాయమందు యోగము అపరోక్షజ్ఞానసాధనత్వముగా నేప్రకారము చెప్పబడెనో, ఆప్రకారమే ఈయధ్యాయమందు చెప్పబడిన గౌణాద్యాత్మవివేకద్వారా, పంచకోశవివేకముచేతగు ధ్మ

జ్ఞానముగలుగుచున్నచే యగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈవిషయమై ప్రమాణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యత్సంఖ్యైఃప్రాప్యతేస్థానంతద్యోగైరపిగమ్యతే।

ఇతిస్త్వత్సంఖ్యైకత్వం యోగినాంచవివేకినామ్॥ ౮౨.

టీ. సాంఖ్యైః-ఆత్మనాత్మవివేకులచేత, యత్-ఏమోక్షరూపస్థానము, ప్రాప్యతే- పొందబడుచున్నదో, తత్ - ఆమోక్షరూపస్థానము, యోగైరపి-యోగులచేతంగూడ, గమ్యతే - పొందబడుచున్నదని, యోగినాం- యోగులకును, వివేకినాంచ- వివేకులకును, ఘటైకత్వం = ఫల- మోక్షలక్షణఫలముయొక్క, ఏకత్వం-ఏకత్వము, స్త్వత్సంఖ్యై - చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అయితే ఇందుకు ప్రమాణమేమి? ఉ. ఆత్మనాత్మ వివేకులచేత ఏమోక్షరూపస్థానము పొందబడుచున్నదో, ఆస్థానము యోగులచేతంగూడ పొందబడుచున్నదని, ఈప్రకారముగా శ్రీభగవంతుడు గీతాశాస్త్రమందు వివేకులకును యోగులకును జ్ఞానద్వారా, మోక్షలక్షణ ఫలముయొక్క యేకత్వమును చెప్పినవాడాయెను.

శ్లో॥ అసాధ్యఃకస్యచిద్యోగః కస్యచిత్ జ్ఞాననిశ్చయః।

ఇత్థంవిచార్యనూర్ణాద్వో జగాదపరమేశ్వరః॥ ౮౩.

టీ. కస్యచిత్-ఒకానాకనికి, అనగా కొంతమందికనుట. యోగః-యోగము, అసాధ్యః-సాధ్యముకానిదగును. కస్యచిత్ - ఒకానాకనికి, అనగాకొంతమందికనుట. జ్ఞాననిశ్చయః-జ్ఞాననిశ్చయము, అసాధ్యః-అసాధ్యమైనదగును. ఇత్థం-ఈప్రకారము, పరమేశ్వరః-భగవంతుడు, విచార్య-ఆలోచించి, ద్వో-రెండైన, నూర్ణా-యోగవివేకమార్గములను, జగాద - చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే వివేకయోగములకు రెంటికిని ఫలంబొక్కటియే యైనయెడల, నీరెంటిలోనొకదానినే శాస్త్రములయందు బ్రతిపాదించుటయు క్రమగుగాని, రెంటిని ప్రతిపాదించుట యుక్తమెగును? ఉ. కొంతమందికి యోగముసాధ్యముకానిదగును. మరికొంతమందికి ఆత్మనాత్మవిచారము సాధ్యముకానిదగును. ఈప్రకారము శ్రీభగవంతుడు ఆలోచించి జ్ఞానయోగ మార్గములను రెంటినిచెప్పినవాడాయెను. అనగా సధికారిభేదమువలన రెంటిని ప్రతిపాదించుట యుక్తమేయగునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ యోగకోటిశయస్తత్రజ్ఞానముక్తంసమంద్వయోః।

రాగద్వేషాద్యభావశ్చతుర్ల్యయోగివివేకినోః॥ ౮౪.

టీ. యోగే-యోగమందు, అతిశయః-అధికము, కః-ఏమి. అనగా లేద

నుట. తత్ర- ఆయోగమందు, ఉక్తం- చెప్పబడిన, జ్ఞానం - అపరోక్షజ్ఞానము, ద్వయోః - వివేకయోగములనెడి రెంటియందును, సమం - సమానమగును. రాగద్వేషాద్యభావశ్చ= రాగద్వేషాది - రాగద్వేషాదులయొక్క, ఆభావశ్చ- లేమియు, యోగివివేకినోః=యోగి-యోగికిని, వివేకినోః - ఆత్మానాత్మవిభజన లక్షణవివేకముగల వానికిని, తుల్యః - సమానమగును.

తా. ప్ర. అయితే, మిక్కిలి కష్టసాధ్యమైన యోగమునకు నిరాయా సముచేత సులభముగాలభించెడి వివేకముకంటె ఆధిక్యమునుచెప్పందగుగదా? ఉ. ఆయాధిక్యము, ౧. అపరోక్షజ్ఞానమునుపుట్టించుటచేతనో, లేక, ౨. రాగ ద్వేషాదులు నివర్తించుటకు హేతువుగా నుండుటచేతనో, లేక ౩. ద్వైతవి స్మృతికారణముచేతనో, చెప్పము. పూర్వోక్తగీతావాక్యమంపసాంఖ్యులనెడి ఆత్మానాత్మవివేకలకును, యోగులకును, అపరోక్షజ్ఞానలక్షణఫలమగు మోక్ష ము సమానముగా చెప్పబడుటచేత, నీయోగమందు మొదటిపక్షమున నాధి క్యమేమియులేదు. మరియు, యోగి వివేకలకు సుభయులకును రాగద్వేషాదుల యొక్క లేమియు సమానముగానుండుటచేత నీయోగమందు రెండవపక్షమున నాధిక్యమేమియులేదని తెలిసికొనుము.

అవ. వివేకికి రాగాద్యభావమును స్రవణిపాదింపచుచున్నాడు.

శ్లో॥ సప్రీతిర్విషయేష్వస్తిప్రేయానాత్మేతిజానతః॥

కుఠోరాగఃకుఠోద్వేషఃప్రాప్తికూల్యమపశ్యతః॥ ౮౫.

టీ. ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మ, ప్రేయానీతి- నిరతిశయప్రీతివిషయమైనది, జా నతః-ఎరిగినవానికి, విషయేషు- భోగ్యవస్తువులయందు, ప్రీతిః-ఆసక్తి, నాస్తి- లేదు. ప్రాప్తికూల్యం-ప్రతికూలత్వమును, అపశ్యతః - చూడనివానికి, అనగా ప్రాప్తికూల్యజ్ఞానశూన్యనకనుట. ద్వేషః-ద్వేషము, కుతః-ఎక్కడిది. రాగః- కోరిక, కుతః- ఎక్కడిది. ఆనగా లేదనుట.

తా. ప్రత్యగాత్మ పరమప్రీతివిషయమగునని యెరిగినపురుషునకు విష యములయందు ప్రీతికలుగదు. రాగహేతువగు ఆనుకూల్యజ్ఞానములేమిచేత విష యములయందు రాగముకలుగదు. మరియు, ద్వేషహేతువగు ప్రాప్తికూల్యజ్ఞాన ము లేమిచేత వివేకికివిషయములయందు ద్వేషంబునుంగలుగదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ దేహదేహప్రసక్తౌలేషుద్వేషస్తుల్భద్వయోఽపి॥

ద్వేషంకుర్వన్నయోగీదేదవివేక్యపిషాన్యతః॥ ౮౬.

టీ. దేహదేః - దేహాదికమునకు, ప్రసక్తౌలేషు- ప్రతికూలములగువృత్తి కాదులయందు, ద్వేషః-ద్వేషము, ద్వయోరపి - ఇద్దరికిని, తుల్యః - సమానమ

గును. ద్వేషం-ద్వేషమును, కుర్వ - చేయుచుండెడివాడు, యోగి- యోగి, నచేత్ - కాడనియంటివేని, తాదృశః - అటువంటివాడు, అనగా ద్వేషమును చేసెడివాడనుట, అవివేక్యపి - వివేకములేనివాడనగును.

తా. ప్ర. అయితే వ్యవహారదశయందు వివేకికి దేహాదికమునకు నుప ద్రవమునుకలిగించెడి వృశ్చికాదులయందు ద్వేషముకనబడుచుండదా యేమి? ఉ. దేహాదులకు ఉపద్రవమును కలిగించెడి వృశ్చికాదులయందు గల ద్వేషము యోగి వివేకులకిద్దరికిని సమానముగనున్నది. మరియు ప్రతికూలములగు వృశ్చికాదులయందు ద్వేషమును కలిగించుకొనెడివానికి మీచేత యోగిత్వమే అంగీకరింపబడనియెడల అట్టి ద్వేషమును కలిగించుకొనెడివాడు వివేకియకాడని మేమంగీకరించుచున్నాము.

శ్లో॥ ద్వైతస్య ప్రతిభానంతు వ్యవహారేద్వయోస్సమమ్ |

సమాధానేతిచేత్తద్వన్నద్వైతత్వంవివేకినః॥

౮౭.

టీ. ద్వైతస్య- ద్వైతముయొక్క, ప్రతిభానంతు - స్ఫురణమో, వ్యవహారే- వ్యవహారదశయందు, ద్వయోః-వివేకియోగులకిద్దరికిని, సమం- సమానమగును. సమాధా-సమాధిదశయందు, (యోగినః) యోగికి, నేతిచేత్-ద్వైతస్ఫురణము లేదనియంటివేని, తద్వత్ - ఆప్రకారమాత్మానాత్మ విభజనలక్షణ వివేకదశయందును, వివేకినః- వివేకికి, ద్వైతత్వం - ద్వైతభావము, న-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, వివేకికి ద్వైతస్ఫురణము గలదనునట్టియు యోగికి ద్వైతస్ఫురణములేదనునట్టి నుంచుచెప్పబడిన నూడవపక్షమును యోగివివేకికంటె ఆధిక్యమునుచెప్పరాదాయేమి? ఉ. సరి. అద్వైతస్ఫురణము వివేకివ్యవహారదశయందు చెప్పదవో లేక ఆత్మానాత్మవిభజనలక్షణ (వివేక) దశయందుచెప్పదవో చెప్పుము. వ్యవహారదశయందు గలదనిచెప్పదవేని యోగికిని వ్యవహారదశయందు ద్వైతస్ఫురణము వివేకికివలెనే సమానముగనున్నది. ప్ర. అయితే సమాధిదశయందుయోగికి ద్వైతస్ఫురణములేమగదా? ఉ. యోగికి సమాధిదశయందు ద్వైతస్ఫురణము లేకుండినట్లు, ప్రతియుక్తులచేత ఆత్మానాత్మ విచారణచేసెడి వివేకికిని వివేకదశయందు ద్వైతస్ఫురణములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఎవత్కృతేతదస్మాభిర్ద్వైతానందనామకే |

అధ్యాయేహిత్యతీయేతిత్సర్వమప్యతిమంగళం॥

౮౮.

టీ. తత్-అద్వైతస్ఫురణములేమి, అద్వైతానందనామకే-అద్వైతానంద-అద్వైతానందమనెడి, నామకే-పేరుగల, త్యతీయే-నూడవదియగు, అధ్యాయే-అధ్యాయమందు, అస్మాభిః-మాచేత, ఎవత్కృతేహి-చెప్పబడుచున్నది. అతః-

ఆకారణమువలన, సర్వమపి- సకలంబును, అతిమంగళం- మిక్కిలిశుభమగును. అనగా యోగికిగల శుభమంతయు వివేకింకలదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఆదైవతస్ఫురణరాహిత్యము వివేకితేకపోవుటే? ఉ. వివేకితైవతస్ఫురణము లేనివిధము అదైవతానందమనెడి పేరుగల ఇకమీ దమాచేత చెప్పబాయ్యెడి మూడవ అధ్యాయమందు తెలియబడగలదు గనుక యోగికిగల శుభమంతయు వివేకిని గలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సదాపశ్యన్నిజానందమపశ్యన్నిభిలః జగత్॥

అగ్ధాద్యోగీతిచేత్తర్హి సంతాప్తోఽర్థతాఽభవాత్॥ ౮౯.

టీ. సదా- ఎల్లప్పుడును, నిజానందం - నిరుపాధికమైన ఆనందమును, పశ్యే-చూచుచు, అనగా ననుభవించుచునుట. నిభిలం-సకలమగు, జగత్- ప్రపంచమును, అపశ్యే-చూడనివాడు, అనగా దైవతవ్యవహారము లేనివాడ నుట. అగ్ధాత్-ఈవాక్యార్థమువలన, యోగీతిచేత్ - యోగియగుననియంటివేని, భవాత్-నీవు, సంతాప్తస్యే- సంతోషించినవాడవగుచు, వర్థతాం - వృద్ధిపొందుచువుగాక. అనగా దీర్ఘాయుష్కంతుడవగుమనుట.

తా. ప్ర. అయితే ఓఆదైవతసిద్ధాంతీ దైవతస్ఫురణము లేమితోగూడిన ఆత్మజ్ఞానవంతునకే యోగిత్వముగలుగవలయుంగదా? ఉ. సరి. నీయిష్టప్రకారము సర్వదా స్వస్వరూప భూతానందాత్మానుభవముగలవాడగుచు జగత్పురణములేనివాడే యోగియగునని తెలుసుకొనుము. నీవిప్పుడు వాస్తవమును చెప్పుటచేత దీర్ఘాయుష్కంతుడవైవర్ధిల్లుము. అనగా నీవిప్పుడు చెప్పినయోగిలక్షణము మాకును సమ్యక్మేయగునని శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు దీవించెనని తెలియవలెను.

అవ. అధ్యాయతాత్పర్యము నిప్పుడు సంక్షేపముచేసి చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మసందాభిధేగ్రంథేమందానుగ్రహసిద్ధయే॥

ద్వితీయాధ్యాయవీతస్మి న్నాత్మానందోపవేచితః॥ ౯౦.

టీ. వీతస్మి- ఈ, బ్రహ్మసందాభిధే = బ్రహ్మసంద - బ్రహ్మసందమనెడి, అభిధే-పేరుగల, గ్రంథే - అధ్యాయపంచకమందు, మందానుగ్రహసిద్ధయే=మంద- మందబుద్ధిగలజనులయందు, అనుగ్రహ - అనుగ్రహముయొక్క, సిద్ధయే-సిద్ధికొరకు, అనగా మందజనుల నుద్ధరించెడికొరకునుట. ఆత్మానందః- ఆత్మానందమనెడి, ద్వితీయాధ్యాయః - రెండవయధ్యాయము, వివేచితః- తెలుపబడెను.

తా. ఈబ్రహ్మసందమనెడి (అధ్యాయ పంచకముగల) గ్రంథమంతు

మందబుదిగల జనులనుద్ధరించెడికారకు ఆత్మానందమనెడి రెండవ యధ్యాయము చెలుపబడెను.

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీ తీర్థ
విద్యారణ్యముని విరచిత బ్రహ్మసంజ్ఞే ఆత్మానందనామకం
ద్వాదశ ప్రకరణం సమాప్తం.

గద్య. ఇది శ్రీపరమేశ్వరగురు చరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా
విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర మంత్రవంశ పయ్యపారాచార
పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్య పుత్ర లక్ష్మీనారాయణా
మాత్య ప్రణీతంబైన ఆంధ్రీటీకాతాత్పర్య సహిత
శ్రీవేదాంతపంచదశియందు బ్రహ్మసంజ్ఞనామక
గ్రంథస్థితాత్మానందమనెడి
ద్వాదశ ప్రకరణము
సంపూర్ణము.

—*—

ఓం తత్సత్ శ్రీపరమేశ్వరార్చనమ్.

శ్లో॥ ఆత్మానందస్యతీకేయం పదభాషప్రబోధినీ।

మంత్రినారాయణాఘ్నేన హ్యగ్నితాబ్రహ్మచారిణే॥

—❖(*)❖—

శుభమస్తు.

శ్రీపరమేశ్వర సద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః.

అద్వైతానందప్రారంభము.

శ్లో॥ యోగానందః పురోక్తోయ స్స ఆత్మానంద ఇప్యతాం |

కథంబ్రహ్మత్వమేతస్య సద్వయస్యైతిచేచ్ఛత్ ॥ గ.

టీ. యః-ఏ, యోగానందః-యోగానందము, పురా-పూర్వము, ఉక్తః-చెప్పబడెనో, సః-అది, ఆత్మానందః-ఆత్మానందమని, ఇప్యతాం-అంగీకరింపబడుగాక. సద్వయస్య-ద్వితీయవస్తువుతో జేరియున్న, ఏతస్య-ఈ ఆత్మానందమునకు, బ్రహ్మత్వం-బ్రహ్మభావము. కథం - యెట్లు సిద్ధించును. ఇతిచేత్-ఇటుంటివేని, శృణు - వినుము.

తా. ప్ర. అయితే, ఆనందము, గ. బ్రహ్మానందమనియు, ౨. విద్యానందమనియు, ౩. విషయానందమని యిట్లు, ప్రథమాధ్యాయమందు ఆనందములు నూడేసని ప్రతిజ్ఞచేసి, ద్వితీయాధ్యాయమందు ఆమూటికంటె సన్యమగు నాత్మానందనిరూపణము చేయుటచేత పూర్వోక్తమైనదానికి విరోధముగలుగదాయేమి? ఉ. ప్రథమాధ్యాయములో ఏయోగానందము చెప్పబడెనో, దానిని ఆత్మానందముగా నంగీకరింపవలెను. అనగా ప్రతిజ్ఞ చేయబడిన బ్రహ్మానందమే యోగజనితవృత్తిపాధికమైనప్పుడు యోగానందమనియు, నిరుపాధికమైనప్పుడు నిజానందమనియు నెట్లువ్యవహరింపబడుచున్నదో, ఆప్రకారమే గౌణాత్మముఖ్యాత్మ మిథ్యాత్మవివేచనముచేత గలుగు చీత్రవృత్తితోకూడినప్పుడాత్మానందమని వ్యవహరింపబడుచుండుటచేత పూర్వమందు చెప్పిన ప్రతిజ్ఞా విరోధములేదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, సజాతీయమగు పుత్రభార్యాది గౌణాత్మకంటెను, మరియు దేహేంద్రియాది మిథ్యాత్మకంటెను. మరియు విజాతీయములగు నాకాశాదులకంటె సన్యముగాక వానితోగూడియున్న ఆత్మానందమునకు ప్రథమాధ్యాయమందు చెప్పబడిన ఆద్వితీయ యోగానందరూపత్వమెట్లు సంభవించును? ఉ. చెప్పెదవినుము. అనగా సజాతీయముగా సభిమతమగు పుత్రభార్యాదిరూపగౌణాత్మయు, దేహేంద్రియాది మిథ్యాత్మయును, తైత్తిరీయశ్రుతియందు చెప్పబడిన ప్రపంచములో నంతరూభేదమైనందువలనని

యును, ఆకాశాదిప్రపంచులును ఆత్మానందముకంటె భిన్నముగా లేని పోతువులన నద్వితీయబ్రహ్మరూపత్వ మాత్మానందమునకు ఘటించుననెడియభిప్రాయముతోట శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు బహుమానసహితముగా సుత్తరమును చెప్పెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆకాశాదిస్వదేహాంతం తైత్తిరీయశ్రుతిరీతం।

జగన్నాస్త్యన్యదానందా దద్వైతబ్రహ్మతాతత్వం॥ ౨.

టీ. తైత్తిరీయశ్రుతిరీతం=తైత్తిరీయ-తైత్తిరీయశ్రుతిదేత, శరీతం - చెప్పబడిన, ఆకాశాదిస్వదేహాంతం=ఆకాశ-ఆకాశమే, ఆది- ఆదిగాగలిగినట్టియు, స్వ-తనయొక్క, దేహ- దేహమే, అంతం-అంతముగాగల, జగత్ - ప్రపంచము, ఆనందాత్ - ఆత్మానందముకంటె, అన్యత్ - వేరుగా, నాస్తి - లేదు. తతః- అందువలన, అద్వైతబ్రహ్మతా= అద్వైత - ద్వైతరహితమైన, బ్రహ్మతా- బ్రహ్మరూపత్వము కలదు.

తా. ఆయాప్రత్యేకభిన్నపరమాత్మవలన ఆకాశాదిజగంబు బుట్టినదని చెప్పెడి, శ్రు॥ తస్మాద్వాచితస్మాదాత్మన ఆకాశస్సంఘాతః! ఇత్యాది తైత్తిరీయశ్రుతిచే బెప్పబడినజగంబు, తనకు కారణభూతమైన ఆత్మానందముకంటె నేపేతువువలన భిన్నముగాలేదో ఆపేతువువలన సర్వప్రపంచకారణమైన ఆత్మానందమునకు అద్వితీయ బ్రహ్మస్వరూపత్వము గలిగియున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు తైత్తిరీయ శ్రుత్యర్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆనందాదేవతజ్ఞాతం ఉష్ణత్యానందవీవతత్।

ఆనందవీవలీనంచేత్యుక్తానందాత-ధంపుథక్॥ ౩.

టీ. తత్-ఆజగత్తు, ఆనందాదేవ - ఆనందమువల్లనే, బాతం- పుట్టినది, తత్-ఆజగత్తు, ఆనందవీవ - ఆనందమందే, తిష్ఠతి- స్థితినిపొందుచున్నది. ఆనందవీవ- ఆనందమందే, లీనంచ- లయించుచున్నది. ఇతి-ఇట్లుచుండగా, ఉక్తానందాత్=ఉక్త - పయినచెప్పబడిన, ఆనందాత్ - ఆనందముకంటె, కథం-యెట్లు, పుథక్- వేరుగును. అనగా వేరుగాదనుట.

తా. ప్ర. అయితే పైన ఉదహరించబడిన శ్రుతివాక్యమందు ఆత్మకు కారణత్వము వినబడుచున్నదేకాని ఆనందమునకు కారణత్వము వినబడలేదు కదా? ఉ. ఈభూతవర్గమంతయు ఆనందమువల్లనే పుట్టుచున్నదనియు, మరియు ఈభూతవర్గమంతయు నానందమందే స్థితినిపొందుచున్నదనియు, ఆనందమందేలయించుచున్నదని, శ్రు॥ ఆనందాద్భ్యవభివ్యమానీ భూతానిజాయంతే.

ఆనందేనజాతానిదీవంతి. ఆనందంబ్రయంత్యభిసంవిశంశీతి|అనెడి శైలిరీయక ప్రతివాక్యమందు ఆనందమే సర్వజగత్కారణముగా జెప్పబడుచున్నది. ఇటు చెప్పబడుచుండగా పూర్వోక్తానందముకంటె జగంబు భిన్నము కానేరదు. ఇచ్చట ననుమానప్రమాణముచే నెరుంగవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. విమత మగు జగంబానందకార్యమగుటవలన నానందముకంటె భేదింపబడదు. మృత్తి కాకార్యమగు ఘటాదికము మృత్తికకంటె భేదింపబడనయల్లు, ఎద్దియెద్దికార్య మో యద్ది, దానికారణముకంటె భేదింపబడదని యిట్లునుమాన ప్రమాణముచే నెరుగవలెను.

శ్లో॥ కులాలాఙ్ఘట ఉత్పన్నో భిన్న శ్చేతనశంకృతాం|

మృద్వ దేవహృదానం నిమిత్తంనకులాలవత్॥ ౪.

టీ. కులాలాత్-కుమ్మరివలన, ఉత్పన్నః-పుట్టిన, ఘటః-ఘటము, భిన్న శ్చేతి-ఆకుమ్మరికంటె భిన్నమయినదగునని, నశంకృతాం - ఆశ్చేపింపరాదు. హి-ఏకారణమువలన, ఏషః-ఈయాత్మ, మృద్వత్ - మృత్తికవలె, ఉపాదానం- ఉపాదానకారణమగునో, కులాలవత్ - కుమ్మరివలె, నిమిత్తం- నిమిత్తకారణ ము, న-కాదో.

తా. ప్ర. అయితే, కుమ్మరివలన బుట్టినఘటం బాకుమ్మరికంటె భిన్న ముగా గనబడుచున్నట్లు, ఆత్మవలన బుట్టినజగంబు నాత్మకంటెభిన్నమగుటకు దగియుండుటవలన, మీచే ముందుచెప్పబడినమేమియు నియతశీతిని బొందనేర దుగదా? ఉ. అట్లుశంకింపందగదు. ప్ర. అదియేమి? ఉ. నీచేజెప్పబడిన ఘట దృష్టాంతమందు కుమ్మరివాడు నిమిత్తకారణమగును. ఇచ్చటనో ఈయాత్మ ఘటమునకు నుపాదానకారణమైనమృత్తికవలె నుపాదానకారణమేయగుగాని, కుమ్మరివలె నిమిత్తకారణముకాదు.

శ్లో॥ స్థితిర్నయశ్చకుంభస్య కులాలేస్తోనహిక్వచిత్|

దృష్టేతామృదితద్వత్స్య దుపాదానంతయోస్మృతే॥ ౫.

టీ. హి-ఏకారణమువలన, కుంభస్య-ఘటముయొక్క, స్థితిః-స్థితియు ను, లయశ్చ-వినాశంబును, కులాలే-కుమ్మరినియందు, క్వచిత్ - ఎప్పుటికిని, నస్తః-లేవో, అతః-ఆకారణమువలన, తా - ఆస్థితిలయములురెండును, మృది-మృత్తికయందు, దృష్టే-చూడబడుచున్నవి. తద్వత్-ఆప్రకారమే, తయోః-ఆజ గత్థితిలయములకు, ప్రతేః - ఆనందమేతుకత్వము వినబడుచుండుటవలన, (ఆనందః) ఆనందము, ఉపాదానం - ఉపాదానకారణమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఘటమునకు కుమ్మరివాడు ఉపాదానకారణముగా

మికి హేతువేమి? ఉ. ఏకారణమువలన ఘటమయొక్క స్థితిలయములు రెండును కుమ్మరివాని నాధారముగా గలవికావో, ఆకారణమువలన కుమ్మరివాడు ఉపాదానకారణముగాడు. ప్ర. అయితే ఆస్థితిలయములురెండు సెచ్చట గలదోచెప్పము? ఉ. ఆఘటమయొక్క స్థితిలయములురెండు నాఘటమునకునుపాదానకారణమగు మృత్తికయందే ప్రత్యక్షముచేత గనబడుచున్నవి. అందుచేత ఘటమునకు మృత్తికయే యుపాదానకారణమగును. ప్ర. సరి. ఘటమయొక్క స్థితిలయములురెండును మృత్తికయందుండుగాక. ఇట్లుచెప్పటచేత బ్రక్కతమందు లాభమేమి? ఉ. ఏకారణముగాఘటమునకుమృత్తిక ఉపాదానకారణమగునో, అప్రకారమే జగంబునకును ఆనందము ఉపాదానకారణమగును. ప్ర. ఆవిషయమై హేతువేమి? ఉ. పూర్వోక్తమగు, శ్రు || ఆనందాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతానిజాయంతే|| అనెడి తైత్తిరీయకత్రుతిచేత జగత్తుయొక్కస్థితిలయములకు రెంటికీ నానందహేతుకత్వము వినబడుచుండుటవలన, ఆనందమే జగంబునకు ఉపాదానకారణమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఆనందమునకు స్వాభిమతమైన ఉపాదానత్వమును జెప్పటకొరకునుపాదానత్వములోని యవాంతరభేదములం జెప్పచున్నాడు.

శ్లో|| ఉపాదానంత్రిధాభిన్నంవివర్తిపరిణామివ||

ఆరంభకంచతత్రాంత్యాననిరంశేఽవకాశినా||

౬.

టీ. ఉపాదానం-ఉపాదానకారణము, వివర్తి - వివర్తోపాదానమనియు, పరిణామివ - పరిణామ్యుపాదానమనియు, ఆరంభకంచ - ఆరంభకోపాదానమనియు, త్రిధా-మూడువిధములుగా, భిన్నం- భేదమునుగలిగియున్నది. తత్ర-ఆమూడువిధములలో, అంత్యా-పరిణామ్యారంభములురెండును, నిరంశే= నిరవయవవస్తువునందు, అవకాశినా- అవకాశముగలవి, న-కావు. అనగా వర్తింపజాలవనుట.

తా. మరియు ఉపాదానకారణమనునది, ౧.వివర్తమనియు, ౨. పరిణాకమనియు, ౩. ఆరంభకమనియు నిట్లు మూడువిధములుగా వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఆమూటిలో పరిణామారంభకములు రెండును నిరవయవవస్తువునందు సంభవించవని తెలియవలెను. అనగా శ్రీవిద్యారణ్యగురుండు వివర్తమును శేషింపజేయుటకొరకు నారంభపరిణామ పక్షములను రెంటిని భూషించెనని యభిప్రాయము.

అవ. ఆరెంటికీ నవకాశములేమిసే జూపుటకొరకు నారంభవాదియొక్కమతము నిష్పడు దెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆరంభవాఽనోన్యస్యాదన్యస్యోత్పత్తిమూచిరే।

తంతోఃపటస్యన్వితైర్భిన్నైతంతుపటౌఖలు॥

౭.

టీ. ఆరంభవాదినః-వైశేషికాదులు, అన్యస్మాత్ - కార్యముకంటె భిన్నమగుకారణమువలన, అన్యస్య - కారణముకంటె భిన్నమగు కార్యముయొక్క, ఉత్పత్తిం-జన్మమును, ఊచిరే-చెప్పిరి, తంతోః - నూలువలన, పటస్య-వస్త్రముయొక్క, నిష్పత్తేః-ఉత్పత్తికి, దర్శనాత్ - దర్శనముకలిగియుండుటవలన, తంతుపటౌ=తంతు-నూలును, పటౌ-వస్త్రంబును, భిన్నైఖలు - భిన్నంబులుగదా.

తా. ఆరంభవాదులగు వైశేషికాదులు తంతువులవలన వస్త్రము పుట్టుచుండుటచేత కారణముకంటె భిన్నమగుకార్యము, తనకంటె భిన్నమగుకారణమువలన బుట్టుచున్నదని చెప్పుచున్నారు. ప్ర. అయితే ఇంతమాత్రముచేత కార్యకారణములకు భేదమెట్లు సిద్ధించెను? ఉ. కార్యకారణములగు వస్త్రతంతువులు రెండును పరస్పరవిరుద్ధ పరిమాణములు కలిగియుండుట వలనను పరస్పరవిరుద్ధార్థక్రియావంతములై యుండుటవలనను పరస్పరముగా భేదము గలదు. అనగా తంతువులు గుండ్రములై అనేకములై కప్పకొనుటమొదలగు కార్యముల కుపయోగించకయుండుటవలనను, పటముదీర్చి విస్తృతమై ఏకమై ఆచ్ఛాదనాదికార్యముల కుపయోగించుచుండుటవలన నాతంతువస్త్రములు రెండును భిన్నములేయగునని యభిప్రాయము.

ఆవ. ఇపుడు పరిణామస్వరూపమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవస్థాంతరతాపత్తిరేకస్యపరిణామితా।

స్యాత్ప్రేరందధిమృత్యుంభః సువర్ణంకుండలంయథా॥

౮.

టీ. ఏకస్య- ఒకవస్తువునకు, అవస్థాంతరతాపత్తిః = అవస్థాంతరతా-ఇతరావస్థయొక్క, ఆపత్తిః-ప్రాప్తి, పరిణామితా - పరిణామిత్యము, స్యాత్-అగును. క్షీరం-పాలు, దధి- పెరుగుగుటయు, మృత- మృదువైనపట్టి, కుంభః-కుండయగుటయు, సువర్ణం-బంగారము, కుండలం - కడ్డాభరణ మగుటయు, యథా- ఏప్రకారమో, (తథా) ఆప్రకారము.

తా. ఒకవస్తువు పూర్వావస్థను విడిపించి మరియుక అవస్థనుబొందుట, పరిణామమని చెప్పుబడును. ప్ర. ఇందుకు నుదాహరణమేమి? ఉ. పాలు పెరుగుగుటయు, మృత్తిక ఘటమగుటయు, సువర్ణము కుండలమగుటయు నిందుకుదాహరణములగును. ఈదృష్టాంతములయందు పాలు మొదలగు వస్తువులు తమతమ ద్రవత్వ పిండత్వాద్యవస్థలను (అనగా క్షీరాదివ్యవహారయోగ్యత్వములను)

పరిత్యజించి కఠినత్వపృథుబుల్లో దరాకారత్వా ద్యవస్థలనుపొంది దధిఘటూది వ్యవహారయోగ్యత్వమును పొందుచున్నవి. గనుక నిది పరిణామకారణము లనబడుచున్నవని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు వివర్తలక్షణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవస్థాంతరభానంతు వివర్తరజ్జుసర్పవత్ ।

నిరంశేష్యస్త్వస్యావ్యోమ్నితలమాలిన్యకల్పనాత్ ॥

౯.

టీ. రజ్జుసర్పవత్ = రజ్జు - త్రాటియందు, సర్పవత్ - సర్పమువలె, అవస్థాంతరభానం = అవస్థాంతర - మరియొకరితయొక్క, భానం - ప్రకాశము, వివర్త - వివర్తమనబడును. వ్యోమ్ని - ఆకాశమందు, తలమాలిన్యకల్పనాత్ = తల-ఆకోముఖేంద్ర నీలకటాహతుల్యత్వంబును, మాలిన్య - మలినత్వంబును, కల్పనాత్ - కల్పనముండుటవలన, ఆసౌ - ఈవివర్తము, నిరంశేష - నిరవయవస్తువునందును, అస్తి - కలదు.

తా. ఇవట మూలమందుగల (తు) శబ్దము, ఆరంభపరిణామ పక్షముల కంశె నీవివర్తపక్షమునకుగల వైషమ్యమును దెలుపుచున్నది. పూర్వావస్థను విడువకనే మరియొకయవస్థయొక్క ప్రకాశమువివర్తమనబడును. ప్ర. ఇందుకు వ్యష్టాంతమేమి? డి. రజ్జుసూపముగానున్న ద్రవ్యము, రజ్జ్వృక్కారమును విడువకనే సర్పరూపముగా బ్రకాశించుటయే వివర్తమని చెప్పబడును. ప్ర. అయితే వివర్తమును బొందుచున్న రజ్జ్వాదికమునకు సావయవత్వము గనబడుచుండగా నిరవయవమగు బ్రహ్మమందు ఆవివర్తమును ఘటించదుగదా? డి. తార్కికులచేత నిరవయవమని యంగీకరింపబడిన ఆకాశమందు అథోముఖేంద్రనీలకటాహత్వ మలినత్వముల నాకాశ స్వరూపము నెరుగనిపారాలోపించుచున్నారు. కనుక నిరవయవద్రవ్యమందుగూడ వివర్తకారణత్వము సంభవించగలదని తెలియవలెను.

అవ. ఫలితారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తతోనిరంశానందే వివర్తోజగదివ్యతాం ।

మాయాశక్తికల్పికాస్యాదైంద్రజాలికశక్తివత్ ॥

౧౦.

టీ. తతః - అందువలన, జగత్ - ప్రపంచము, నిరంశే - నిరవయవమయిన, ఆనందే - ఆనందాత్మక బ్రహ్మమునందు, వివర్త - కల్పించబడినదని, ఇవ్యతాల - అంగీకరింపబడుగాక. ఐంద్రజాలికశక్తివత్ = ఐంద్రజాలిక - ఇంద్రజాలపేతయొక్క, శక్తివత్ - శక్తివలె, మాయాశక్తి - మాయయనెడిశక్తి, కల్పికా - ప్రపంచమును కల్పించునది, స్వాత్ - అదును.

తా. నిరవయవమస్తువునందును కల్పనము సంభవించుటవలన క్రమంచము నిరవయవమయిన ఆనందస్వరూప బ్రహ్మమందు కల్పించబడినదని అంగీకరింపందగినదగును. ప్ర. అయితే ఆనందస్వరూపా ద్విజీయబ్రహ్మమందు కల్పనాపేతువు మరియొకటి లేమిచేత నట్టిబ్రహ్మమందు జగత్కల్పనము యుక్తమెట్లగును? ఉ. ఇంద్రిజాలవేతయందుండెడి మణిమంత్రాది గూఢముగు శక్తి, ఆకాశనగరాదికమును కల్పించునట్లు, బ్రహ్మమందుగల మాయాశక్తియు ప్రపంచమును కల్పించునది యగునని తెలియవలెను.

అవ. ఆనందస్వరూపబ్రహ్మముకంటె నన్యమయిన మాయాశక్తిసంగీకరించినయెడల సద్విజీయత్వము (అనగానద్వైతభంగము) కలుగునని కొందరు తలంచెదరని శంకించుకొని, ఆమాయాశక్తి అనిర్వచనీయమగుటచేత మిథ్యయని (అనగా సత్యముకాదని) చెప్పటకొరకు ముందుచెప్పబోయెడి అగ్నిమొదలగు వస్తువునందుగల లోకకశక్తిని శక్తిమత్తుద్భావమునకంటె భిన్నాభిన్నత్వములచేత నిరూపించుటకు శక్యముకాదని చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శక్తిశ్చక్తాత్పృథక్సతీతద్వద్వైష్టేర్నచాభిదా॥

ప్రతిబంధస్యదృష్టత్వాచ్చక్త్యధావేతుకస్యసః॥ ౧౧.

టీ. శక్తిః-శక్తి, శక్తాత్ - శక్తిమత్తుద్భావముకంటె, పృథక్ - వేరుగా, నాస్తి - లేదు. తద్వత్ - ఆప్రకారము, అనగా సభేదముగా ననుట. దృష్టేః-కనుపడుచుండుటవలన, (పృథక్సాస్తి) భిన్నముగాలేదు. ప్రతిబంధస్య- ప్రతిబంధము, దృష్టత్వాత్ - కనబడుచుండుటవలన, అభిదా - అభేదంబును, అనగా సైక్యంబుననుట. నచ-లేనేలేదు. శక్త్యధావేషు - శక్తిలేనియెడలనో, సః-ఆప్రతిబంధము, కస్య- దేనికి, అనగా ప్రతిబంధమునకు నిర్విషయత్వము గలుగుననుట.

తా. అగ్నియందుండెడి కాల్పుటమొదలగు శక్తి, తచ్ఛక్తివంతమగు నగ్నిగది స్వరూపముకంటె భిన్నముగాలేదు. ప్ర. ఎందువలనలేనో చెప్పుము? ఉ. ఆశక్తి, అగ్నిగది స్వరూపముకంటె నన్యముగా గనపడని పేతువుచేత భిన్నముగాలేదని తెలియవలెను. మరియు నగ్నిగది స్వరూపముతో సైక్యము పొందినదిగామిచేత నగ్నిగదిస్వరూపమే శక్తియగుననియుండెప్పురాదు. ప్ర. అట్లేకత్వమును జెప్పమికి కారణమేమి? ఉ. మణిమంత్రాదులచేత నగ్నిశక్తి కార్యమగు స్ఫోటాదికము కనబడని కారణమువలన శక్తిని అగ్నిస్వరూపముకంటె నన్యముగానే చూడవలెనని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే స్ఫోటాది శక్తికార్యము మణిమంత్రాదులచే గనబడకుండుగాక. శక్తికి నగ్నిస్వరూపము

తోటి భేదములేదని చెప్పినయెడల వోషమేమి. ఉ. ప్రత్యక్షసిద్ధముగానుండెడి అగ్నివిధి స్వరూపమునకు ప్రతిబంధము సంభవించుమీవలన నాయగ్నిస్వరూపముకంటె నన్యమగుకై త్రిసంగీకరించనియెడల ప్రతిబంధము నిర్విషయమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ శక్తేకార్యానుమేయత్వా దకార్యేప్రతిబంధనం।

జ్వలతోగ్నైరదాహేస్యాన్యంత్రాదిప్రతిబంధతా॥ ౧౨.

టీ. శక్తేః-శక్తి, కార్యానుమేయత్వాత్=కార్య-కార్యముచేత, అనుమేయత్వాత్-ఊహించెడి తెలియదగినదగుటవలన, అకార్యేసతి-కార్యముపుట్టనిదగుచుండగా, ప్రతిబంధనం-ప్రతిబంధము, (అవగమ్యతే) తెలియబడుచున్నది. జ్వలతః-మండుచున్న, అగ్నేః-అగ్నికి, అదాహేసతి-దహనాదిలక్షణకార్యముకలుగకపోవుచుండగా, మంత్రాదిప్రతిబంధతా=మంత్రాది-మంత్రాదులచేత, ప్రతిబంధతా - ప్రతిబంధత్వము, స్యాత్ - అగును.

తా. ప్ర. అయితే ఇంద్రియగోచరముగాని శక్తికి ప్రతిబంధముగలదని యెరుగుటకు శక్యమెట్లుగును? ఉ. శక్తి, ఇంద్రియగోచరముకానిదైనను ఏహేతువువలన కార్యలింగముచేత తెలియదగినదగునో, ఆహేతువువలన కారణమునందు కార్యముపుట్టకపోవుచుండగా ప్రతిబంధము తెలియదగిన దగును. ప్ర. ఇందుకు దృష్టాంతమేమి? ఉ. లోకమందు స్వరూపముచేత మండుచుండెడి అగ్నిహోత్రమువలన దహనాది లక్షణముగల కార్యముపుట్టని దగుచుండగా మణిమంత్రాదులచేత దహనశక్తికి ప్రతిబంధము గలిగెనని తెలియబడుచున్నది.

అవ. ఇట్లు స్వరూపప్రమాణములచేత లోకేశశక్తి నుపస్థాపించి ఇపుడు మాయాశక్తిగలదనుటయందు, శ్రు. తేభ్యానయోగానుగతా అపశ్యక్ దేవాత్మశక్తింస్వగుణైర్నిగూఢాం॥ అనెడి శ్వేతాశ్వతరోపనిషద్వాక్యార్థమునిపుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ దేవాత్మశక్తింస్వగుణైర్నిగూఢాం మనయోవిదత్॥

పరాస్యశక్తిర్వివిధాక్రియాజ్ఞానబలాత్మికా॥

౧౩.

టీ. మనయః-మనులు, స్వగుణైః=స్వ-తమయొక్క, గుణైః - కార్యభూతస్థూలసూక్ష్మ శరీరములచేత, నిగూఢాం - ఆవరింపబడియున్న, దేవాత్మశక్తిం=దేవ - ప్రత్యగభిన్నస్వప్రకాశమాన పరమాత్మయొక్క, ఆత్మశక్తిం-మాయాశక్తిని, అవిదత్-తెలిసికొనిరి. అనగా సాక్షాత్కారము చేసికొనిరనుట. అస్య-ఈపరమాత్మయొక్క, పరా-ఉత్కృష్టమైన, శక్తిః - మాయాశక్తి, క్రియాజ్ఞానబలాత్మికా = క్రియా - క్రియయు, జ్ఞాన - జ్ఞానంబును, బలం-

ఇచ్చయ, అట్టికా - స్వరూపముగా గలదిగనుకనే, వివిధా - నానావిధముగానున్నది.

తా. మనులు జగత్కారణమును తెలియగోరినవారగుచు స్వభావకాలాదులు జగత్కారణములగుననెడి పాదములయందు దోషబాహుళ్యమును బాచినవారై జగత్కారణమును దెలియవలెననెడి ఇచ్చచేత ధ్యానయోగము నవలంబించి స్వప్రకాశచిహ్నపుడైన ప్రత్యగభిన్న పరబ్రహ్మముయొక్కనూయాశక్తిని తనకార్యములగు స్థూలసూక్ష్మశరీరములచేత గప్పబడియున్నదానినిగా ప్రత్యక్షముగాబాచిరని పూర్వోక్తమంత్రముచెప్పుచున్నది. మరియుప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మముయొక్క సర్వజగత్కారణ భూతమగు ఉత్కృష్టశక్తి, క్రియాజ్ఞానేచ్ఛా స్వరూపముగలదగుటచేత నానావిధముగా విసబడుచున్నదని శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తునందు, శ్రు. పరాస్యశక్తి ర్వివిధైవభూయితే స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాచ. అనెడి మరియుక మంత్రంబును జెప్పుచున్నది.

అవ. మాయాప్రతిపాదక వాస్తిష్ట్యోకముల నిప్పుడుపఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇతివేదవచఃప్రాహవసిష్ఠశ్చతథాబ్రవీత్ |

సర్వశక్తింపరంబ్రహ్మ నిత్యమాపూర్ణమద్వయం॥ ౧౪.

టీ. ఇతి- ఈప్రకారము, వేదవచః - ఉపనిషద్వాక్యము, ప్రాహ-చెప్పెను. వసిష్ఠశ్చ-వసిష్ఠ మహామuniయు, తథా-ఆప్రకారము, అబ్రవీత్ - చెప్పెను. పరంబ్రహ్మ - పరబ్రహ్మము, నిత్యం-వినాశములేనిదియు, ఆపూర్ణం - సర్వవ్యాపకమయినదియు, అద్వయం - అద్వితీయమైనదియు, సర్వశక్తి-నానావిధశక్తివంతంబునగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈవాక్యములురెండు నెచ్చటివోచెప్పుము? ఉ. పరమేశ్వరునకు జగత్కారణత్వోపయుక్తముగా మాయాశక్తి గలదని చెప్పుచుండెడి పూర్వోక్త శ్వేతాశ్వతరోపనిషద్వాక్యములురెండును వేదవాక్యములగును. ఈమాయాశక్తి, కేవలశ్రుతిప్రసిద్ధమేగాక స్మృతిప్రసిద్ధముగలదియునగును. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఏప్రకారముగా శ్రుతి, విచిత్రమైన మాయాశక్తి గలదనిచెప్పెనో, ఆప్రకారమే వసిష్ఠమహామuniయు యోగవాసిష్ఠమనెడి గ్రంథమందు విచిత్రమగు మాయాశక్తిని చెప్పినవాడాయెను. ప్ర. ఆచెప్పినవిధమెట్లు? ఉ. ఆవాస్తిష్ఠవాక్యములం చెప్పెదవినుము. ఆపరబ్రహ్మము వినాశములేనిదియు సర్వవ్యాపకమైనట్టియు నద్వితీయస్వరూపముగలదియునగును. ఇది బ్రహ్మమునకు బారమార్థికస్వరూపమని తెలియవలెను. మరియు నాబ్రహ్మము

సర్వశక్తివంతమగును. ఇది బ్రహ్మమునకు సోపాధిక రూప మగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యయోల్లసతిశక్త్యాసాప్రకాశమధిగచ్ఛతి॥

చిచ్ఛక్తిర్స్యస్మాదోరామ శరీరేషూపలభ్యతే॥ ౧౫.

టీ. తత్పరంబ్రహ్మ - ఆపరబ్రహ్మము, యయా-సి, శక్త్యా - మాయా శక్తిచేత, ఉల్లసతి- వికసించునో, తదా-అప్పుడు, అసా - ఈశక్తి, ప్రకాశం- అభివ్యక్తిని, అనగాస్పృష్టత్వముననుట. అధిగచ్ఛతి- బొందుచున్నది. పేరామ- పీరామా, చిచ్ఛక్తిః-చైతన్యమనెడుశక్తి, శరీరేషు - దేవాదిశరీరములయందు, ఉపలభ్యతే - చూడబడుచున్నది.

తా. ఆపరబ్రహ్మ మెప్పుడెప్పుడు ఏయేమాయాశక్తిరూపముగా వివర్తమునుబొందునో, అప్పుడప్పుడాయాశక్తి స్పృష్టత్వమును బొందుచున్నది. ఆస్పృష్టత్వమును బొందెడివిధము నీక రెండొక్కోకములచే జూపుచున్నారు. ఓదశరథరామా, దేవతిర్యక్తునుమ్యాది శరీరములయందు నాబ్రహ్మముయొక్కచేతనత్వవ్యవహార హేతుభూతమగు (చిచ్ఛక్తి) కనబడుచున్నది.

శ్లో॥ స్పందశక్తిశ్చనాతేషుదాగ్ధ్యశక్తిస్తథోపలే॥

ద్రవశక్తిస్తథాంభస్సుదాహశక్తిస్తథానలే॥ ౧౬.

టీ. వాతేషు-గాఢ్పులయందు, స్పందశక్తిః-చలనకారణభూతశక్తియు, తథా-ఆప్రకారము, ఉపలే- రాతియందు, దాగ్ధ్యశక్తిః - కారిన్యశక్తియును, తథా-ఆప్రకారము, అంభస్సు - జలములయందు, ద్రవశక్తిః- ద్రవించునట్టిశక్తియును, తథా-ఆప్రకారము, అనలే-అగ్నియందు, దాహశక్తిః - దహనశక్తియు, (ప్రకాశమధిగచ్ఛతి) స్పృష్టత్వమునుబొందుచున్నది.

తా. ఓదశరథరామా, గాఢ్పులయందు చలనహేతువగుశక్తియు, రాతియందు కారిన్యశక్తియు, జలములయందు ద్రవశక్తియు, నగ్నియందు దహనశక్తియు, స్పృష్టత్వమును బొందుచున్నవి. ఇట్లు స్పందాదిశక్తులుప్రకాశమును (అనగా స్పృష్టత్వమును) బొందుచున్నవని చెప్పటచేత నప్రకాశదశయందుగూడ జగత్సత్త, బ్రహ్మమందుగలదని తెలుపబడినదని తెలియవలెను.

అవ. అప్రకాశతజగంబుగూడ బ్రహ్మమందుండెడి విషయమై దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శూన్యశక్తిస్తథాకాశేనాశశక్తిర్వినాశిని॥

యథాండేంతర్లూహసర్వో జగదస్తితథాత్మని॥ ౧౭.

టీ. తథా- ఆప్రకారము, అకాశే-ఆకాశమందు, శూన్యశక్తిః-శూన్య

రూపమైన శక్తియు, వినాశిని-నశించెడి వస్తువునందు, నాశశక్తిః-నశించెడి శక్తియు నభివ్యక్తమగుచున్నది. అంతే-గ్రుడ్డునందు, అంతః-లోపల, మహాసర్పః-గొప్పసర్పము, యథా-ఏప్రకారముగా, ఆస్తి-కలదో, తథా - ఆప్రకారము, ఆత్మని-పరమాత్మనందు, ఇగత్ - ప్రపంచము, ఆస్తి-కలదు.

తా. మరియు నాకాశమందు ఈ న్యతశక్తియు నశించెడి వస్తువునందు నాశశక్తియుం గలిగియున్నది. ఓరామా, మహాసర్పము కాను జన్మించకమునుపు గ్రుడ్డులో సూక్ష్మరూపముగానున్నట్లు పూర్వము చెప్పబడిన స్పందాదిశక్తిరూపముగు నీప్రపంచమంతయు (అభివ్యక్తిని) అనగా సృష్టత్వమునుబొందక ముందును పరమాత్మనందు సూక్ష్మరూపముగా నున్నదని తెలియవలెను.

అవ. విచిత్ర ప్రపంచము బ్రహ్మమందుండెడి విషయమై దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఫలపత్రలతాపుష్పశాఖావిటపమూలవాణ్ ।

ననుబీజేయథావృక్షస్తథేదంబ్రహ్మణిస్థితం॥

౧౪.

టీ. నను-ఓయిరామా, ఫలపత్రలతాపుష్పశాఖావిటపమూలవాణ్ = ఫలపండును, పత్ర-ఆకులును, లతా-తీగలును, పుష్ప-పువ్వులును, శాఖా-కామ్మలును, విటప- పెద్దకొమ్మలును, మూలవాణ్ - వేళ్లిగల, వృక్ష-వృక్షము, బీజే-విత్తనమందు, యథా - ఏప్రకారము, ఆస్తి - కలదో, తథా - ఆప్రకారము, ఇదం- ఈప్రపంచము, బ్రహ్మణి - పరమాత్మయందు, స్థితం - స్థితినిబొందుచున్నది.

తా. ఓయిరామా పత్రఫలలతా పుష్పాది విచిత్రావయవములం గల మహావృక్షము విత్తనమందణియున్నట్లు, ఆకాశాది వివిధవిచిత్రపదార్థవర్గముతోగూడిన నీప్రపంచమంతయు బరమాత్మయందణియున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ క్వచిత్రాశ్చిత్తదాచిచ్ఛ తస్మాద్దృగ్భంగశక్తయః ।

దేశకాలవిచిత్రత్వాత్ క్షౌత్రలాదివశాలయః॥

౧౫.

టీ. దేశకాల విచిత్రత్వాత్ = దేశకాల - దేశకాలములయొక్క, విచిత్రత్వాత్ - చైదిత్ర్యమువలన, అనగా నానావిధత్వముచేత ననుట. క్వచిత్ - ఒకానొకదేశమందును, కదాచిచ్ఛ - ఒకానొకకాలమందును, కాశ్చిత్-కాన్ని, శక్తయః-స్పందాదిశక్తులు, తస్మాత్ - ఆపరమాత్మవలన, క్షౌత్రలాత్ - భూమిలోనుండి, శాలయశవ- పరిమొక్కలవలె, ఉద్యంతి - ఆవిర్భవించుచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే, స్పందాది పూర్వోక్తసర్వశక్తులు నేకకాలమందు భిన్నవృత్తిని బొందమికిగారణమేమి? ఉ. సర్వజీవములు భూమియందు చల్లబడియు

న్నను ఆవీషమలలో గొన్నిమాత్ర మొకానోక దేశవిశేషమందును కాలవిశేష మందునకురించుచున్నట్లు స్పందదహనాది పూర్వోక్త శక్తులన్నియు బరమాత్మయందు నిత్యసిద్ధములైయున్నను ఒక్కొక్కచో విశేషమందు నొక్కొక్కకాల విశేషమందు కొన్నికొన్ని శక్తులుమాత్రమే యావిర్భవించుచున్నవని తెలియ నాలెను.

అవ. ఇప్పుడు జగంబునకు కల్పనామాత్ర రూపత్వమును జూపుటకొరకు నాజగంబునుగల్పించెడి మనోరూపమును జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స ఆత్మాసర్వగోరామ నిత్యోద్దితమహావపుః।

యస్యనాజ్ఞసనీంశ క్తిం ధత్తేతస్మిన్ ఉచ్యతే॥ ౨౦.

టీ. పేరామ-పీరామా, నిత్యోద్దిత మహావపుః=నిత్య-సర్వదా, ఉద్దిత-ప్రకాశించుచున్నట్టి, మహత్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, వపుః - స్వరూపముగలవాడును, సర్వగః- సర్వగతుడైనట్టి, సః-ఆ, ఆత్మా-పరమాత్మ, యత్ - ఏకాలమందు, మనాక్ - కొంచెముగా, మనసీం - తననుంబరునిం దెలియజేయునట్టి, శక్తిం-శక్తిని, ధత్తే-ధరించునో, తత్ - అప్పుడు, మనః - మనంబని, ఉచ్యతే-చెప్పబడును.

తా. పీయదశరథరామా, సర్వకాల సర్వదేశ సర్వావస్థలయందును బ్రకాశించుచు దేశకాలవస్తువులచేత బరిచ్ఛేదములేని స్వరూపముగలిగి సర్వగతుడైయున్న యాపరమాత్మ ఏకాలమందు కొంచెముగా దననుంబరునిం దెలియజేయునట్టి రూపముగల మాయాపరిణామ రూపశక్తిని ధరించునో, ఆకాలమందు మనంబని వ్యవహరింపబడును.

అవ. ఇప్పుడు, జగత్కల్పనాప్రకారమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆదోమనస్తదనుబంధవిమోక్షదృష్టి పశ్చాత్ప్రపంచ రచనాధు

వనాభిధానా ఇత్యాదికాస్థితిరియంహీగతాప్రతిష్ఠామాఖ్యా

యికాసుభగబాలజనోదితేవ॥ ౨౧.

టీ. పేసుభగ-పీసుందరుడవగురామా, ఆదో-మొదట, మనః- మనంబు, (భవతి) అగుచున్నది. తదను-తదనంతరము, బంధవిమోక్షదృష్టి = బంధ-బంధకల్పనయు, విమోక్షదృష్టి - మోక్షకల్పనయు, (భవతః) అగుచున్నవి. పశ్చాత్ - పిమ్మట, భువనాభిధానా = భువన-లోకమనెడి, అభిధానా - పేరుగల, ప్రపంచరచనా = ప్రపంచ - పర్వతపతన నదీసముద్రాదికముయొక్క, రచనా-కల్పనము, (భవతి) అగుచున్నది. ఇత్యాదికా - ఈవిధమైన, ఇయం-

ఈ, సిరిః-జగత్ సిరి, బాలజన్ దితా = బాలజన - బాలజనమకారకు, ఉదితా-
చెప్పబడెడి, ఆఖ్యాయికేవ - కథవలె, ప్రతిష్ఠాం - స్థైర్యమును, గతాపి-
పొందినదిగదా.

తా. పీఠుండరుడవగురామా, మొట్టమొదట మననశక్తి బ్రహ్మశివుడు
చేత మనంబును, పిమ్మట బంధమేత్తకల్పనంబులు నటుపిమ్మట, బంధకల్పన
ములోనే భువనమ నెడిపేరుగల పర్వతపత్రన నదీసముద్రాది ప్రపంచకల్పనం
బునుం గలుగుచున్నది. ఇవిధముగా నేర్పడినట్టి ఈజగంబు కల్పితమగుట
చేత మిథ్యయైనను బాలురకు దాదిచేత జెప్పబడెడికథవలె స్థిత్యమునుబాం-
దుచున్నది. అనగా వాస్తవముగా భావంపబడుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. వాసిష్ఠరామాయణమందుగల యాకథను పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బాలస్యహివిన్ దాయ ధాత్రివక్తిశుభాంకథాం।

క్వచిత్సంతమహాబాహు రాజపుత్రాస్త్రయశ్శుభాః॥ ౨౨.

టీ. ధాత్రి- దాది, బాలస్య- బాలునియొక్క, విన్ దాయ - విన్ దము
కారకు, అనగా మనస్సంతోషముకారకనుట. శుభాం-యోగ్యమయిన, కథాం-
కథను, వక్తిహి- చెప్పెనుగదా. హేమహాబాహు- పిశ్లాఘ్యభుజములుగలబా-
లుడా, క్వచిత్ - ఒకానొకస్థలమందు. శుభాః - యోగ్యులైన, త్రయః- ముగ్గు
రగు, రాజపుత్రాః - రాజకుమారులు, సంశి- కలరు.

తా. పీఠరామా, దాది, బాలునియొక్క విన్ దముకారకు యోగ్యమ
గు ఒకకథనుజెప్పెను. ఆకథనుచెప్పెదవినుము. పిశ్లాఘ్యభుజములుగలబాలుడా,
ఒకానొకస్థలమందు యోగ్యులైన ముగ్గురు రాజకుమారులు గలరు.

శ్లో॥ ద్వాసజాతౌతద్దైకస్తు గర్భవనచస్థితః।

వసంతి తేధర్మయక్తాః అత్యంతాసతిపత్రనే॥

౨౩.

టీ. ద్వా-ఇద్దరు, జాతౌ-పుట్టినవారు, న-కారు. తథా- అప్రకారము,
ఏకస్తు-మరియొకడో, గర్భవన - గర్భమందే, స్థితశ్చ - ఉన్నవాడును, న-
కాడు. తే-ఆముగ్గురు, ధర్మయక్తాస్సంతః = ధర్మ - ధర్మముతోటి, యుక్తా
స్సంతః-కూడినవారగుచు, అత్యంతాసతి=అత్యంత- మిక్కిలి, ఆసతి - శూన్య
మయిన, పత్రనే-నగరమందు, వసంతి - నివసించియుండిరి.

తా. పిబాలుడా, ఆముగ్గురిలో నిద్దరు పుట్టినవారుకారు. మరియొకడో
గర్భమందున్నవాడుకాడు. ధర్మయక్తులగు నాముగ్గురురాజపుత్రులు సత్యంత
శూన్యపట్టణమందు నివసించియుండిరి.

శ్లో॥ స్వకీయాచ్యుత్యనగరాన్నిర్గత్యవిమలాశయాః।

గచ్ఛంతోగగనేవృక్షాదదృశుఃఫలశాలినః॥

౨౪.

టీ. విమలాశయాః=విమల-పరిశుద్ధమైన, ఆశయాః=చిత్తముగలయాముగ్గురు, స్వకీయాత్-తమసంబంధమైన, శూన్యనగరాత్-అత్యంతశూన్యపట్టణమునుంచి, నిర్గత్య-తైలుదేరి, గచ్ఛంతః-పోవుచున్నవారగుచు, గగనే-ఆకాశమందు, ఫలశాలినః=ఫల-ఫలములచేత, శాలినః-ఒప్పుచుండెడి, వృక్షా-వృక్షములను, దదృశుః-చూచిరి.

తా. ఓబాలుడా, నిర్మలచిత్తులగు నాముగ్గురురాజపుత్రులును తమశూన్యపట్టణమునుంచి బయలుదేరిపెళ్ళుచు నాకాశమందు ఫలవంతములగు వృక్షములను చూచిరి.

శ్లో॥ భవిష్యన్నగరేతత్రరాజపుత్రాస్త్రయోపితే।

సుఖమధ్యస్థిశాంపుత్రమృగయావ్యవహారిణః॥

౨౫.

టీ. హేపుత్ర-ఓబాలుడా, త్రయః=ముగ్గురైన, తే-ఆ, రాజపుత్రా-రాజపుత్రులును, తత్ర-ఆ, భవిష్యన్నగరే=భవిష్యత్-ఇకమీదకలుగబోయెడి, నగరే-పట్టణమందు, మృగయావ్యవహారిణః=మృగయా-వేటతోటి, వ్యవహారిణః-పనిగలవారగుచు, సుఖం-సుఖముగా, అధ్యస్థితాః-ఉండిరి.

తా. ఓబాలుడా, ఆరాజపుత్రులుముగ్గురును ఇకమీద కలుగబోయెడిపట్టణమందు వేటాడుటయందు పనిగలవారై సుఖముగానుండిరి.

శ్లో॥ ధాత్ర్యేతికథితారామబాలకాఖ్యాయికాశుభా।

నిశ్చయంసయయాబాలానిర్విచారణయాధియా॥

౨౬.

టీ. హేరామ-ఓరామా, ఇతి-ఈప్రకారము, ధాత్ర్య-దాదిచేత, శుభా-మంచిదయిన, బాలకాఖ్యాయికా=బాలక-బాలునికొరకు, ఆఖ్యాయికా-కథ, కథితా-చెప్పబడెను. సః-ఆ, బాలః-బాలుడు, నిర్విచారణయా-అలోచనలేని, ధియా-బుద్ధిచేత, నిశ్చయం-వాస్తవత్వమును, యయా-పొందెను.

తా. ఓరామా ఈప్రకారముగా నాదాదిచేత బాలునికొరకు మంచికథ చెప్పబడెను. ఆబాలుడు వివేకములేనిబుద్ధిచేత నాకథనునిశ్చయముగానమ్మెను.

అవ. ఈదృష్టాంతస్థితమును దాష్టాంతికమందు నన్వయించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇమంసంసారంచనాపిచారోష్ఠి తిచ్ఛేతసాం।

బాలకాఖ్యాయికేకేథావస్థిముపాగతా॥

౨౭.

టీ. ఇయం-ఈ, సంసారంచనా=సంసార-సంసారముయొక్క, రచ

నా-కల్పనము, విచారోజ్ఞతచేతసాం=విచార-ఆలోచనముచేత, ఉజ్జిత- నిడువబడిన, చేతసాం=చిత్తముగలవారికి, బాలకాఖ్యాకేవ = బాలక-బాలునకు జెప్పిన, ఆఖ్యాకేవ- కథవలె, ఇతం-ఈప్రకారముగా, ఆవస్థితి - స్థితిని, అనగా స్థైర్యముననుట. ఉపాగతా - పొందినదాయెను.

తా. ఓదశరథరామా, ఈసంసారకల్పనంబాలోచనలేని చిత్తముగలవారికి నీపైనబాలునకు జెప్పబడినకథవలె నిష్పృథముగా స్థితిని పొందియున్నదని తెలిసికొనుము.

అవ. వసిష్ఠునిచే జెప్పబడినయర్థము నుపసంహరము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇత్యాదిభిరుపాఖ్యానైర్మయాశక్తేశ్వవిస్త్రం॥

వసిష్ఠఃకథయామాసనైవశక్తిర్నిరూప్యతే॥ ౨౨.

టీ. వసిష్ఠః-వసిష్ఠమహాముని, ఇత్యాదిభిః - ఇది మొదలగు, ఉపాఖ్యానైః-కథలచేత, మాయాశక్తేశ్వ-మాయాశక్తియుక్త, విస్త్రం- విస్తారమును, అనగా వైభవముననుట. కథయామాస-చెప్పినవాడాయెను. సా-ఆ, శక్తిరేవ-శక్తియే, నిరూప్యతే - ఈక్రిందనిరూపింపబడుచున్నది.

తా. వసిష్ఠమహామునింబ్రుడు, ఇది మొదలగు ఉపాఖ్యానములచేత మాయాశక్తియుక్త వైభవమును జెప్పినవాడాయెను. ఆమాయాశక్తియే ఈక్రిందమాచేత స్పష్టముగా నిరూపింపబడుచున్నది. అనగా శ్రీవిద్యారణ్యమునిసంఘండు మాయాశక్తి గలదనుటయందు వాసిష్ఠవాక్యముః బ్రమాణముగా నుపన్యసించి, ఆమాయనిర్వచనీయమని చెప్పటకు బ్రతిజ్ఞచేసెనని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ కార్యాదాశ్రయతశ్చైషాభవేచ్ఛక్తిర్విలక్షణా॥

స్ఫోటాంగారోద్యత్యమానాశక్తిస్తత్రానుమీయతే॥ ౨౩.

టీ. ఏషా-ఈ, శక్తిః-మాయాశక్తి, కార్యాత్ - తనకార్యమగుజగంబుకంటెను, ఆశ్రయతశ్చ- తనకారణమగు బ్రహ్మముకంటెను, విలక్షణా- విపరీత స్వభావముగలది, భవేత్-అగును. స్ఫోటాంగారా=స్ఫోట- బొబ్బలెత్తుట మొదలగు కార్యంబును, అంగారా- అగ్నియు, ద్యత్యమానా - ప్రత్యక్షముగా గనబడుచున్నవి. తత్ర-దానియందు, అనగా కార్యమందనుట. శక్తిః - శక్తి, అనుమీయతే - ఊహించి తెలిసికొనబడుచున్నది.

తా. ఈమాయాశక్తి, తనకార్యభూతజగంబుకంటెను తనకాశ్రయమగు బ్రహ్మముకంటెను విలక్షణంబగును. ఈయర్థమును దృష్టాంతముచే స్పష్టింపచెద వినుము. అగ్నియందుగల దహనశక్తియుక్త కార్యము స్ఫోటము (అన

గా బొబ్బలెత్తుట మొదలగునది) యగును. మరియు నాదహసశక్తికాశ్రయము తేజోరూపముగ నగ్నియగును. ఈ రెండును బ్రత్యక్ష సిద్ధములగును. ఆయగ్ని యుండుగల యుష్ణశక్తిసూత్రము దానికార్యమువలన తెలియదగినదగును. ఆపే శుభ్రచేత నాయుష్ణశక్తి స్ఫోటాగ్నులకంటె విలక్షణమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈచేప్పబడిన న్యాయమును మృచ్ఛక్తియందు నన్వయించుచు న్నాడు.

శ్లో॥ పృథుబద్ధోదరాకారోఽఘటఃకార్యోత్రమృత్తికా।

శబ్దాదిభిఃపంచగుణైర్మృత్తాశక్తిస్త్యతద్వధా॥

౩౦.

టీ. పృథుబద్ధోదరాకారః = పృథు-స్థూలమైనట్టియు, బుధ్ను - గుండ్రమైన, ఉదర-పొట్టవంటి, ఆకారః - స్వరూపముగల, ఘటః- కుండ, కార్యః- శక్తికార్యమగును. అత్ర-ఇచ్చట, శబ్దాదిభిః=శబ్ద-శబ్దమే, ఆదిభిః-ఆదిగాగలిగిన, పంచగుణైః=పంచ-బుద్ధైన, గుణైః-ధర్మములతోటి, యుక్తా-కూడియున్న, మృత్తికా - మట్టి, ఆశ్రయః - శక్తికాధారవస్తువగును. శక్తిస్త్వ - శక్తియో, అతద్విధా-అట్టిదిగాదు. అనగా ఘటమృత్తికలకంటె విలక్షణమగుననుట.

తా. స్థూలమైనట్టియువర్తులమైన ఉదరముగల యాకారమువంటి యాకారముగల యేఘటముగలదో ఆఘటం బిక్కడ కార్యమగును. మరియు, శబ్దస్పర్శరూపరస గంధములనెడి యైదుగుణములతో గూడినమృత్తిక, శక్తికాశ్రయవస్తువగును. ఆమృత్తికయందుగల ఘటకల్పనాశక్తియో, తనకార్యమగు ఘటస్వరూపముకంటెను, తనకాశ్రయమగు మృత్తికా స్వరూపముకంటెను విలక్షణమగును.

అవ. ఆవిలక్షణత్వమునే చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నపృథ్వాదర్శశబ్దాదిశక్త్యావస్తుయథాతథా।

అతఏవహ్యచింత్రైమాననిర్వచనవర్హతి॥

౩౧.

టీ. శక్త్యా- శక్తియందు, పృథ్వాదిః - స్థూలత్వాది కార్యధర్మము, న-లేదు. శబ్దాదిః- శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, న-లేదు. యథా - ఎటువంటిదో, తథా-అటువంటిది, అస్తు - అగుగాక. అనగా నేదోయొకవిధముగలదగుననుట. హి - ఏకారణమువలన, ఏనా - ఈశక్తికార్యాశ్రయములకంటె విలక్షణమగునో, అతఏవ-ఆకారణమువలననే, అచింత్రై- చింతించుటకుశక్యముగాదు. నిర్వచనం = నిరూపణమునుగురించి, నార్హతి=తగినదిగాదు.

తా. శక్తియందు పృథుబద్ధోదరాదికార్యధర్మము (అనగా ఘటధర్మము) లేదు. మరియు శబ్దస్పర్శరూపరసగంధవర్గంబగు ఆశ్రయధర్మంబును (అన

గా మృత్తికాధర్మంబును) శక్తియందులేదు. ఆహేతువుచేత(శక్తి) విలక్షణమైన దగునని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, యాశక్తియెటువంటిదో చెప్పము? ఉ. ఆశక్తి, యెట్టిదో యట్టిచేయగును. ప్ర. అయితే యిటుచెప్పటచేత సిద్ధించిన యర్థమేమి? ఉ. ఏహేతువుచేత తనకార్యాశ్రయములకంటె విలక్షణమైన దగునో యాహేతువుచేత నీశక్తి, చింతించుటకు శక్యముగానిదగునని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, అచింత్యత్వమే (అనగాచింతించుటకు శక్యముగామియే) ఆశక్తికి స్వరూపమగునని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. చెప్పరాదు.

ప్ర. అదియేమి? ఉ. భేదముచేతగాని యభేదముచేతగాని అచింత్యత్వాదికమగు మరియేరూపముగానైనను శక్తి, నిరూపణము జేయుటకు దగినదిగాదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కార్యోత్పత్తేః పురా శక్తిర్నిగూఢామృత్యుస్థితా |

కులాలాదిసహాయేన వికారాకారతాంప్రజేత్ ||

౩౨.

టీ. శక్తిః=మృచ్ఛక్తి, కార్యోత్పత్తేః=కార్య = ఘటముయొక్క, ఉత్పత్తేఃఉత్పత్తికంటె, పురా=పూర్వము, మృది=మృత్తికయందు, నిగూఢా=దాగినదగుచు, అవస్థితా=స్థితినిబొందియున్నది. కులాలాదిసహాయేన=కులాల కుమ్మరి వానియొక్కయు, అది-ధండచక్రాదులయొక్కయు, సహాయేన - సహాయముచేత, వికారాకారతాం=వికార - ఘటాదికముయొక్క, ఆకారతాం- స్వరూపత్వమును, ప్రజేత్ - బొందును.

తా. ప్ర. అయితే, కారణస్వరూపమగు మృత్తికకంటె నన్యమగుశక్తియున్నయెడల, నది కారణస్వరూపమగు మృత్తికవలె బ్రకాశించుచుండలేదేమి? ఉ. మృచ్ఛక్తి, ఘటాదికార్యము బుట్టుటకంటె పూర్వము మృత్తికయందణిగియున్నది. అందుచేత మృత్తికా స్వరూపమువలె గనబడుచుండలేదు. ప్ర. ప్ర. అయితే, అట్లణిగియుండెడి పక్షమందు విమృటంగాడ నాశక్తికి, ప్రకాశముగలుగదని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. ఆశక్తి, మృత్తికయందణిగియున్నదైనను కవ్వముమొదలగు నిమిత్తకారణములచేత వెన్నమొదలగు సదారవర్గము ప్రకాశమునుబొందినట్లు, కులాలదండ చక్రాదినిమిత్తకారణములచేత నామృచ్ఛక్తి (కార్యద్వారా) ప్రకాశించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పృథుత్వాదివికారాంతంస్పర్శాదిచాపిమృత్తికాం |

ఏకీకృత్యఘటంపాప్రచుర్విచారవికలాజనామ్ ||

౩౩.

19. (భా - 3)

టీ. విచారవికలాః - విచారములేని, జనాః జనులు, పృథ త్వాది - పృథుత్వ-స్థూలత్వమే, ఆది - ఆదిగాగలిగినట్టి, వికారాంతం - కార్యస్వరూపంబును, స్పర్శాదిం - స్పర్శశబ్దాదిభర్తృవర్గముగల, మృత్రికాంచాపి - మృత్రికను, ఏకీకృత్య - ఏకముగాజేసి, ఘటం. ఘటమునుగా, పాప్రహుః - చెప్పదురు.

తా. ప్ర. అయితే, కారణమగు మృత్రికకంటె నన్యమగు శక్తికార్యంబున్నయెడల, కార్యకారణములయొక్క భేదముతోపాటుకేగారణమేమి? ఉ. అవి వేకజనులు పృథుబుద్ధోదరత్వాది స్వరూపముగల, గ. కార్యమగుఘటంబును శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములనెడి భర్తృములంగల ౨. కారణమగు మృత్రికను ఈరెంటిని నొకటిగాదలచి, ఘటమని చెప్పుచున్నారు. కనుక భేదముతోచుటకు హేతువగు విచారములేమిచేత బూర్వోక్తకార్య కారణములకుం గల భేదముబ్రు కాశించలేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కులాలవ్యాప్యతేపూర్వంయోమృదంశస్సనోఘటః।

పశ్చాత్తుపృథుబుద్ధాదిమత్తేవ్యయక్తాహీకుంభతా॥ ౩౪॥

టీ. కులాలవ్యాప్యతేః కులాల - కుమ్మరివానియొక్క, వ్యాప్యతేః - వ్యాపారముకంటె, పూర్వం - పూర్వమందు, యః - ఏ, మృదంశః - మృత్రికగలదో, సః ఆమృత్రిక, ఘటః - ఘటము, నో - కాదు. పశ్చాత్తు - పిమ్మటనో, పృథుబుద్ధాదిమత్తేవ్యసతి - పృథు-స్థూలత్వంబును, బుద్ధ - వర్తులత్వంబును, ఆది - ఉదరత్వంబును, మత్తేవ్యసతి - గలుగుచుండగా, కుంభతా. ఘటత్వము, యక్తా - ఉచితమగును. హి - ఇదిప్రసిద్ధమనట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈచెప్పబడిన ఘటవ్యవహారంబు అవిచారములముగా గలదగుటకు కారణమేమి? ఉ. కుమ్మరివానియొక్క వ్యాపారముకంటె బూర్వమందు ఘటరూపముగాని యేమృత్రికగలదో, యామృత్రికకు ఘటరూపముగా వ్యవహారముగలుగుటవలన నట్టిఘటవ్యవహారం బవిచారములముగలది యేయగును. ప్ర. సరి. కుమ్మరివానియొక్క వ్యాపారముకంటె బూర్వమందుండెడి మృత్రికకు ఘటరూపత్వములేమి నిశ్చయమేయగును. అయితే, ఘటత్వము దేనికి గలదోచెప్పుము? ఉ. కుమ్మరివానియొక్క వ్యాపారాంతరమందుగలుగుచుండెడి పృథుబుద్ధోదరాకారమునకే ఘటశబ్దపాత్యత్వంబు దగినదగును. ప్ర. అట్లుగ్గటకు గారణమేమి? ఉ. ఆపృథుబుద్ధోదరాకారము సంభవించినపిమ్మట నాపృథుబుద్ధోదరాకారమునకే ఘటశబ్దప్రయోగంబు గనబడుచుండుటవలన నదియేఘటశబ్దముచేత జెప్పందగినదగును.

శ్లో॥ సఘటోనమృతోభిన్నోపియోగేనత్యనీతుతాత్.

నాప్యభిప్రేపురాపిండశాయామనవేక్షతాత్॥

౩౭.

టీ. మృదః-మృత్తికయొక్క, నియోగేనతి - నియోగంబు గలుగుచుండగా, సః-ఆ, ఘటః-ఘటము, అనీతుతాత్ - కనబడమివలన, (మృదః) మృత్తికంటె, భిన్నః-వేరైనది, న-కాదు. పురా-పూర్వము, పిండశాయాం- మృత్తికముదగ్గానున్న సమయమందు (సఘటః) ఆఘటము, అనవేక్షతాత్ - కనబడమివలన, ఆభిన్నోపి - భిన్నంబుగానిదియు, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, పారమార్థికమగు (అనగా వాస్తవమగు) ఘటమును అనిర్వచనీయ శక్తికార్యమునుగా జెప్పట యుక్తమెట్లుగను? ఉ. ఆఘటమునకు పారమార్థికత్వంబు సిద్ధించదు. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఘటమునందుగల మృత్తికనుభిన్నముగాజేసి చూచినయెడల ఘటస్వరూపంబు గనబడమిచేత నాఘటము మృత్తికకంటె భిన్నమైనదిగాదు. మరియు, పూర్వము మృత్తిక ముదగ్గానున్న సమయమందు ఘటంబు గనబడమివలన నామృత్తికకంటె ఘటంబుభిన్నమనియు జెప్పరాదు. అనగా మృత్తికనే ఘటమనియుం జెప్పరాదని యభిప్రాయము. కనుక. ఘటము పారమార్థికస్వరూపముగలదికాదని తెలియవలెను.

అవ. ఫలితార్థము నిష్పడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అతోఽనిర్వచనీయోయంత క్తివత్తేనశక్తిజః॥

అవ్యక్తత్వే శక్తిరుక్తావ్యక్తత్వేఘటనామభృత్॥

౩౮.

టీ. ఆతః-అందువలన, అయం-ఈఘటము, అనిర్వచనీయః- నిర్వచనము జేయుటకు శక్యముగానిదగును. అనగా పారమార్థికముగాదనుట. తేన-ఆకారణముచేత, శక్తిజః-శక్తి- శక్తివలన, జః-పుట్టినకార్యము, శక్తివత్-శక్తికంటె జేయగును. అవ్యక్తత్వే-స్పష్టత్వమునుబాంధనిదశయందు, అనగానిందియాదులకు గోచరించని కాలమందనుట. శక్తిః - శక్తియని, ఉక్తా - చెప్పబడినది. వ్యక్తత్వే - స్పష్టత్వమునుబాంధిన దశయందు, ఘటనామభృత్ = ఘటమనెడి, నామ-పేరును, భృత్ - పొందినదగును.

తా. మృత్తికకంటె ఘటమును భిన్నముగానైన సభిన్నముగానైనంజెప్పుటకు శక్యముగాని హేతువువలన ఘటము నిరూపించదగినదికాదు. అందుచేత శక్తివలన పుట్టినకార్యమంతయు శక్తివలె ననిర్వచయమగునేగాని పారమార్థికస్వరూపము గలదిగాదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, శక్తికార్యములకు లెంటికి ననిర్వచనీయత్వము గలిగెడిపక్షమందు శక్తియనియుం గార్యమనియు నిట్టి భేదవ్యవహార మెందుకుగలిగెనో చెప్పుము? ఉ. స్పష్టత్వమును బాంధనిదశ

కాధారభూతంబగు మృత్తికు సత్యత్వంబునగునని, శ్రు॥ వాచారంభణంవికా
రోనామధేయంమృత్తికేత్యేవసత్యం॥ ఇత్యాది ఛాందోగ్యశ్రుతిచెప్పుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు, ఆశ్రుత్యర్థమును పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వాఙ్మేషాద్వ్యంనామమాత్రంవికారోనాస్యసత్యతా॥

స్పర్శాదిగుణయుక్తాతు సత్యాకేవలమృత్తికా॥

౩౯.

టీ. వికారః-ఘటాదికార్యవర్గము, వాఙ్మేషాద్వ్యం= వాక్-వాగింద్రియ
ముచేత, నిష్పాద్యం- వ్యవహరింపదగిన, నామమాత్రం-నామధేయమాత్రమేగ
లదియగును. అస్య-ఈవికారరూప ఘటాదికమునకు, సత్యతా - సత్యత్వము,
అనగా పారమార్థికత్వమునుట. న-లేదు. స్పర్శాదిగుణయుక్తా = స్పర్శాది- స్ప
ర్శాదిగుణములతోటి, యుక్తా- కూడియున్న, కేవలమృత్తికాతు - కేవలమృత్తిక
యో, సత్యా-సత్యమగును. అనగా పారమార్థికవస్తువగుననుట.

తా. వాగింద్రియముచేత నుచ్చరింపదగిన ఘటంబునెడి నామధేయము
మాత్రమే ఈఘటాదికార్యవర్గమునకు రూపమగుగాని, నామధేయముకంటె
నన్యమగుపారమార్థికరూపములేదు. మరియునగా నాఘటాది కార్యవర్గమున
కాధారభూతమగు మృత్తికయే సత్యమగునని తెలియవలెను.

అవ. శక్తితత్కార్యములు అసత్యమగుటకును ఆరెంటికి నాధారంబగు
మృత్తిక సత్యమగుటకు గారణమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ వ్యక్తావ్యక్తేశదాధారభేదనిష్పాద్యయోర్ద్వయోః॥

పర్యాయఃకాలభేదసత్యతీయస్తస్యగచ్ఛతి॥

౪౦.

టీ. వ్యక్తావ్యక్తే=వ్యక్త-ఘటాదికార్యంబును, అవ్యక్తే-తత్కారణభూ
తశక్తియు, తదాధారః=తత్-ఆకార్యశక్తులకురెంటికి, ఆధారః-ఆశ్రయభూత
మృత్తికయు, ఇతి-ఈ, త్రిపు మూటియందు, ఆవ్యయోః - మొదటజెప్పబడిన,
ద్వయోః-కార్యశక్తులకురెంటికి, కాలభేదః=కాల-కాలములయొక్క, భేదః-
భేదముచేత, పర్యాయః - క్రమస్థితిగలిగియున్నది. తృతీయస్త-మూడవదియగు
మృత్తికయో, అనుగచ్ఛతి - కార్యశక్తులగురెంటియందు ననువర్తించియున్న
ది. అనగా కాలత్రయమందును వర్తింపియున్నదనుట.

తా. మరియు, ౧. ఘటాదికార్యంబును, ౨. తత్కారణ భూతంబగు
శక్తియు, ౩. ఘటతచ్ఛక్తులకు నాధారంబగు మృత్తిక యనునట్టి ఈమూటిమ
ధ్యమందు మొదటజెప్పి చూపినట్టి కార్యశక్తులయొక్కసంబంధములగు ఏరెం
డుకాలములుగలవో, యారెండుకాలములయొక్క భేదముచేత నాకార్యశక్తు
లకు రెంటికిని భేదముండుటవలన నారెంటికిని గ్రమముగా స్థితినిజెప్పువలయు

ను. అనగా ఘటంబున్నప్పుడు శక్తిలేదనియు శక్తియున్నప్పుడు ఘటము లేదనియుం దెలియవలెను. అందుచేత శక్తితత్కార్యంబులు రెండును మిథ్యలుగును. మరియు మూడవదియగు (ఘటతచ్చక్తులకాధారమైన) మృత్తికమాత్రంబారెంటియందు ననువర్తనముగలిగియుండుటచేత సత్యవస్తువుగును. అనగా, శక్తికార్యములనెడి రెంటిలో నొక్కొకదానికి నొక్కొకకాలమందు స్థితిగలిగియుండుటచేత నారెండును మిథ్యలుగుననియు, ఆశక్తి తత్కార్యములకు నాధారభూతమగు మృత్తిక, కాలత్రయమందనువర్తనముగలిగియుండుటచేత సత్యమగుననియుం దెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు వికారమునకు మిథ్యాత్వవిషయమై మూడు పేతువులం దెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిస్తత్వంభాసమానంచవ్యక్తముత్పత్తిరాశభాక్.

తదుత్పత్తౌతస్యనామవాచానిష్పాద్యతేనృభిః॥

౪౮.

టీ. వ్యక్తం - ఘటాదికార్యవర్గము, నిస్తత్వం-వాస్తవముగ లేనిదగుచు, భాసమానంచ - ఆపాతముగ బ్రకాశించుచున్నది, ఉత్పత్తిరాశభాక్ = ఉత్పత్తిరాశ ఉత్పత్తివిరాశములను, భాక్ - పొందుచున్నది. తదుత్పత్తౌతస్యన్తత్- ఆఘటాది కార్యముయొక్క, ఉత్పత్తౌతస్యన్తత్ - ఉత్పత్తిగలుగుచుండగా, తస్య-దానికి, నామ-నామధేయము, సృభి-మనుష్యులచేత, వాచా- వాగింద్రియముతోటి, నిష్పాద్యతే - కల్పింపబడుచున్నది.

తా. వ్యక్తశబ్దముచేత దెప్పతగిన ఘటాదికార్యవర్గంబు స్వరూపముచేత లేనిదగుచు బ్రకాశించుచున్నది. ఆప్రకారమే యుత్పత్తివిరాశములం గలదగుచు గనబడుచున్నది. ఉత్పత్త్యనంతరము జనులచేత వాగింద్రియ జన్యమగు (ఘటాది) నామధేయమేస్వరూపముగలదిగా వ్యవహరింపబడుచున్నది.

శ్లో॥ వ్యక్తేనష్టేపినామైవకైవస్యవర్తతే॥

తేనామాపిరూప్యత్వద్వ్యక్తంబిద్రూపముచ్యతే॥ ౪౯.

టీ. వ్యక్తే-కార్యస్వరూపము, నష్టే-నశించినను, సితత్ - ఈకార్యాభిన్నమగు, నామ-నామధేయము, సృవక్రేషు = సృ- జనులయొక్క, వక్రేషు-ముఖములయందు, అనువర్తతే - అనువర్తించుచున్నది. వ్యక్తం - ఘటాదికార్యము, తేన- ఆ, నామ్నా - నామధేయముచేత, నిరూప్యత్వాత్ - వ్యవహరింపదగినదగుటవలన, తస్మాప్తేవంతత్ - ఆనామధేయముయొక్క, రూపం-రూపమేస్వరూపముగా గలదని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. మరియు, ఘటాదికార్యస్వరూపమునశించినను ఈఘటాదికార్య

ముకంటె నభిన్నంబగునామధేయము మనుష్యులయొక్క నోరులయందనువర్తించుచున్నది ప్ర. సరి. అటునువర్తించుచున్నదని చెప్పటవలన ఫలమేమి? ఉ. ఘటాదికార్యవర్గము వాక్కుచేత వ్యవహరింపబడుచుండెడి ఘటాదిశబ్దము చేత నిరూపింపదగినదగుటవలన (అనగా వ్యవహరింపదగినదగుటవలన) నాఘటాదినామమే స్వరూపముగాగల దగునని చెప్పబడును. ఇచ్చట ననుమానప్రమాణముచే దెలియవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఘటశబ్దంబు ఘటశబ్దముచేత వ్యవహరింపబడుటవలన నేప్రకారము ఘటశబ్దమే స్వరూపముగా గలదగుట కుదగుచున్నదో, ఆప్రకారమే విమతంబగు ఘటంబును ఘటశబ్దముచేత వ్యవహరింపబడుచుండుటవలన ఘటశబ్దమే స్వరూపముగా గలదగుటకు దగుచున్నదని యనుమానప్రమాణముచే నెరుంగవలెను.

ఆవ. ఇట్లు మూడుపేతువులను సాధించి, ఇప్పుడన మాన ప్రమాణరచనాప్రకారమును సూచింపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిస్తత్వత్వాన్వివాశిత్యాద్వాచారంభణనామతః।

వ్యక్తస్యసతుతద్యౌపంసత్యంకించ్యదాదివత్॥ ౪౩.

టీ. నిస్తత్వత్వాత్ - వాస్తవస్వరూపములేనగుటవలనను, వినాశత్వాత్ - వినాశంబుగలదగుటవలనను, వాచారంభణనామతః - వాచా - వాగింద్రియముచేత, ఆరంభణ-పుట్టిన, నామతః - నామమాత్రమే స్వరూపముగా గలదగుటవలన, వ్యక్తస్య-ఘటాదికార్యముయొక్క, తత్ - ఆపృథుబుద్ధోదరాద్యాకారమైన, రూపం-రూపము, కించిత్-కొంచెమైనను, మృదాదివత్ - మృత్తికమొదలగుదానివలె, సత్యం-వాస్తవమైనది, నజ-కాదు.

తా. ఘటాదిరూపకార్యముయొక్క యేపృథుబుద్ధోదరాకారరూపముగలదో, ఆరూపము, ౧. నిస్తత్వమగుటవలనను, ౨. వినాశంబుగలదగుటవలనను, ౩. వాగింద్రియ జన్యశబ్దమాత్ర స్వరూపముగలదగుటవలనను మృత్తికవలెసత్యముగాదు. ఈమృత్తికావృష్టాంతము వైభర్మ్యదృష్టాంతమగును. ఇచ్చట మూడుపేతువులయందు ననుమాన ప్రమాణముచే నెరుంగవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ౧. ఘటాదిరూపకార్యంబు నిస్తత్వమగుటవలన సత్యంబగుటకుదగుచున్నదనియు, నెడ్డియసత్యముగాదోయట్టి, ఘటాదికమునకు ఉపాదానకారణమగు మృత్తికవలె నిస్తత్వముగానేరదని యెరుంగవలెను. ఈదృష్టాంతము కేవలవ్యతిరేక దృష్టాంతమగును. ఈమొదటి పేతువునందు ననుమానముచే నెరిగినట్టితరములగు రెండుపేతువులయందు ననుమానముచే నెరుంగవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ౨. ఘటాదిరూపకార్యంబు వినాశముగలదగుటవ

లన ససత్యంబగుటకు దగుచున్నదనియు, నెద్దియసత్యముగాదో యద్ది, ఘటాదికమునకు ఉపాదానకారణమగు మృత్తికవలె వినాశముగలది గానేరదని యెరుంగవలెను. ౩. మరియు, ఘటాదిరూపకార్యంబు వాగింద్రియ జన్యశబ్దమూ త్రస్వరూపముగలదగుటవలన ససత్యంబగుటకు దగుచున్నదనియు, నెద్దియసత్యముగాదో యద్ది ఘటాదికమునకు ఉపాదానకారణమగు మృత్తికవలె వాగింద్రియజన్యశబ్దమూత్రస్వరూపము గలది గానేరదని, ఈప్రకారము మూడు హేతువులయందు ననుమానప్రమాణముచే నెరుంగవలెను.

అవ. ఇట్లు వికారమునకు ససత్యత్వము నుపపాదించి ఇప్పుడు దానికధిష్ఠానమైన మృత్తికకు సత్యత్వమును బ్రతిపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వ్యక్తకాలేతతఃపూర్వమౌర్ధ్వమప్యేకరూపభావః ।

సత్యమవివాశంచ సత్యమ్మద్వస్తుకథ్యతే॥ ౪౪.

టీ. వ్యక్తకాలే = వ్యక్త - కార్యముయొక్క, కాలే = స్థితికాలమందును, తతః-ఆకారోత్పత్తికంటె, పూర్వం-పూర్వకాలమందును, ఊర్ధ్వమపి-కార్యవినాశానంతరకాలమందును, ఏకరూపభావః-ఏక-ఒక్కటియగు, రూప-స్వరూపమును, భావః-బొందినదియు, అనగా నేకాకారమైనట్టియునగుట. సత్యత్వం-వాస్తవరూపముతోగూడి వర్తించుచున్నట్టియు, అవివాశంచ - కార్యముతోగూడ నశించకయుండెడి, మృద్వస్తు-మృత్తికయనెడి పదార్థము, సత్యం-యథార్థమని, కథ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. మరియు ఘటాది కార్యస్థితికాలమందును, నాఘటాది కారోత్పత్తికంటె ముందుకాలమందును, మరియు నాఘటాదికార్యము నశించినపిమ్మట నేకాకారముగా నున్నట్టియు, వాస్తవరూపముతోగూడ వర్తించుచున్నట్టియు, వికారమగు ఘటాదికార్యముతోటింగూడ నాశమునుబొందని యేమృత్తికాది వస్తువుగలదో, ఆవస్తువు సత్యమని చెప్పబడును. ఇప్పుట ననుమానమును ప్రయోగించవలెను. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. విమతమగు మృత్తికావస్తువు తత్వమగుటవలన నాత్మవలె సత్యంబగుటకు దగుచున్నదనియు నెద్దిసత్యముగాదో యద్ది ఆత్మవలె సత్యంబునుంగాదని ఈప్రకారముగా నితరస్థలములయందుననుమానప్రమాణముచే నెరుంగవలెను.

అవ. ఘటాదికార్యవర్గం బసత్యమైనయెడల శక్తికాది జ్ఞానముచేత రజతాదికము నివర్తించినట్లు నివర్తించదగినదగునని (పూర్వవాది) ఆక్షేపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ వ్యక్తంఘటోవికారశ్చేత్యేతైర్వాచ్యభిరీతః।

అర్థశ్చేదనృతంకస్మాన్మమృద్యోధేనివర్తతే॥

౪౫.

టీ. వ్యక్తం-వ్యక్తమనియు, ఘటః - ఘటమనియు, వికారశ్చ - వికారమని, ఇతి-ఈప్రకారము, ఏతైః-ఈ, నామభిః - శబ్దములచేత, ఈరితః-చెప్పబడిన, ఆర్థః - కార్యరూపపదార్థము, ఆనృతశ్చేత్ - మిథ్యత్వమునయెడల, మృద్యోధేనతి-మృత్ - కారణమగు మృత్తికయొక్క, బోధేనతి - జ్ఞానముగలుగుచుండగా, కస్మాత్ - ఏపేతువువలన, ననివర్తతే - నివర్తించును. అనగాఘటజ్ఞానము నివర్తించుననుట.

తా. ప్ర. ఓ అద్వైతసిద్ధాంతీ, ౧. వ్యక్తము, ౨. ఘటము, ౩. వికారము అనెడి ఈమూడుశబ్దములచేత వ్యవహరింపబడుచుండెడి యేకార్యరూపపదార్థంబుగలదో, యాపదార్థముకారణమగుమృత్తికకంటె నన్యముగాలేదని యంగీకరించినయెడల మృత్తికాత్మక కారణజ్ఞానము గలిగినవెంటనే యాకార్యమునకు నివృత్తిగలుగదాయేమి?

అవ. అట్లు కార్యజ్ఞాననివృత్తి, మాకును సమ్యక్తమేనని సిద్ధాంతి పరిహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నివృత్తీవయస్మాత్తేతత్సత్యత్వమతిర్గతా।

ఈవృత్తివృత్తిరేవాత్రబోధజ్ఞానత్వధాననః॥

౪౬.

టీ. యస్మాత్ - ఏపేతువువలన, తే నీకు, తత్సత్యత్వమతిః = తత్-ఆఘటముయొక్క, సత్యత్వమతిః-వాస్తవత్వబుద్ధి, గతా-నివర్తించినదో, (తస్మాత్) ఆపేతువువలన, నివృత్తీవ - ఘటంబు నివర్తించినదేయగును. అత్ర-ఇచ్చట, అనగా సోపాధికభ్రమస్థలమండనుట. ఈదృశేవ-సత్యత్వబుద్ధినాశనరూపమే, బోధజ్ఞా = బోధ-అధిష్ఠానయాధాత్మ్యజ్ఞానముచేత, జా - కలిగిన, నివృత్తిః-నివృత్తియగును. అథాసనంతు - ఘటస్వరూపప్రకాశమో, న-కాదు.

తా. ఉ. ఓపూర్వవాదీ, ఏకారణమువలన నీకుఘటాదివిషయంబగుసత్యత్వబుద్ధినిశించెనో యాకారణమువలన నాఘటము నశించినదేయగును.

ప్ర. అయితే, శుక్తికాదీకమందారోపింపబడిన రజతాదీకమందు శుక్తికాదిజ్ఞానముగలిగినప్పట్లు (పై ఘటదృష్టాంతమందువలె) రజతముయొక్క సత్యత్వబుద్ధిమాత్రము నివర్తించి రజతస్వరూపంబు బ్రకాశించుచుండలేదు. మరియేమనగా రజతస్వరూపంబుగూడ స్ఫురించకపోవుచున్నది ఆప్రకారమే పై ఘటదృష్టాంతమందును ఘటస్వరూపంబుగూడ స్ఫురించకపోవలదాయేమి? ఉ. శుక్తిరజతాది స్థలంబునందు నిరుపాధికభ్రమంబగుటచేత నచట రజతస్వరూప

స్ఫురణంబు లేకపోవుచున్నది. ఇచ్చట ఘటాదిజ్ఞానము సోపాధిక భ్రమంబగు
టచేత ఘటసత్యత్వబుద్ధి నాశనరూపమే యగ్నిస్తానమగు మృత్తికయొక్క యా
ధాత్మగ్నిజ్ఞానజన్యమయిన నివృత్తియగునని యంగీకరింపవలెనేగాని ఘటాదిస్వ
రూపము స్ఫురింపమిగానేరదు.

శ్లో॥ పుమానధోముఖోసిలేభాతోఽస్యస్తివఙ్మతః॥

తటస్త్వ ర్త్యవత్తస్మిన్నైవవాస్తాకస్యచిత్రవచితే॥ ౪౭.

టీ. పుమాన్ - పురుషుడు, అధోముఖస్సన్ - తలక్రిందుగలవాడగుచు,
నీరే-జలమందు, భాతోపి - ప్రకాశించుచున్నవాడైనను, వస్తతః - వాస్తవము
గా, నాస్తి - లేదు. తస్మిన్ - ఆతలక్రిందుగా గనబడెడి పురుషునియందు, తట
స్త్వ ర్త్యవత్ - దరియందు నిలచియున్నపురుషునియందువలె, ఆసా - ఆదరము,
అనగా సత్యత్వాభిమానంబునుట. కస్యచిత్ - ఎవనికిని, క్వచిత్ - ఎచ్చటను,
నైవ - లేనేలేదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లులోకమందెచ్చట బాడబడెనో చెప్పము? ఉ.
జలమందు బురుషుడు అధోముఖముగాదోచుచున్నను వాస్తవముగాలేదు. అం
దుకు నుపపత్తిని జెప్పెదవినుము. జలమందు తలక్రిందుగా గనబడుచుండెడి
యాపురుషునియందు గట్టునందుగల పురుషునియందువలె సత్యత్వాభిమానంబు
లోకమందేదేశమందైన సేకాలమందైన నెవ్వనికింగలుగను.

శ్లో॥ ఈదృగ్చోధేపుమగ్ధత్వం మతమదైవ్వాదినాం॥

మృద్రాపస్యపరిత్యాగాద్వివర్తత్వంఘ్రేన్ధితం॥ ౪౮.

టీ. ఈదృక్ - ఈలాటి, బోధేనశి - బోధగలుగుచుండగా, పుమగ్ధత్వం -
పురుషార్థస్థితి, అదైవ్వాదినాం - అదైవ్వాదులకు, మతం - సమ్మతమగును.
మృద్రాపస్య - మృత్తికాస్వరూపమును, అపరిత్యాగాత్ - పరిత్యాగముజేయ
మివలన, ఘ్రే - ఘటమందు, వివర్తత్వం - వివర్తత్వము, స్థితం కలదు.

తా. ప్ర. అయితే ఆరోపించబడిన పదార్థముయొక్క మిథ్యాత్వజ్ఞాన
మాత్రముచేతనే పురుషార్థము సిద్ధించునా యేమి?

ఉ. అదైవ్వాదమందు ఆనందస్వరూపుడైన ఆత్మకంటె నన్యమయిన
సర్వప్రపంచము మిథ్యయనెడి నిశ్చయజ్ఞానము గలుగుచుండగా అద్వితీయా
నందానుభవ లక్షణము గల పరమ పురుషార్థము సిద్ధించుచున్నదని తెలియ
వలెను.

ప్ర. అయితే రజతము శుక్తివర్తమైనట్లు ఘటము మృత్తికావివర్తమ

నెడి విషయము సీరమయినయెడల మృత్తికాజ్ఞానముచేత ఘటసత్యత్వబుద్ధి వర్తించును. అట్లుఘటము మృత్తికావివర్తన నెడివిషయ మీప్పుడెట్లు సిద్ధించెను? ఊ. ఘటావస్థయందుగూడ మృత్తికాస్వరూపము పరిత్యాగముగాని హేతువు చేత (అనగా మృత్తికాస్వరూపములో చుచుండుటచేత) ఘటము మృద్ధివర్తన నెడి యర్థము సిద్ధించెను.

శ్లో॥ పరిణామేపూర్వరూపంత్యజే తత్త్వీరరూపవత్ |

మృత్యువర్ణేనివర్తే ఘటకుండలయోగ్నిహి ||

౪౯.

టీ. పరిణామ - పరిణామమందు, తత్ - ఆపరిణామము నొందినవస్తువు, పూర్వరూపం - మునుపటియాకారమును, తీరరూపవత్ - తీరాకారమునువలె, త్యజేత్ - విడుచును. ఘటకుండలయోగి - ఘట-ఘటమందును, కుండలయోగి - కుండలాభరణమందును, మృత్యువర్ణే-మృత్-మృత్తికయు, సువర్ణే - బంగారంబును, నహినివర్తే - నివర్తించుటలేదుగదా?

తా. ప్ర. అయితే, ఘటమందు మృత్యువర్ణపరిత్యాగ రాహిత్యంబుగలిగియున్నను ఆఘటమునకు మృత్పరిణామత్వంబును దెప్పందగదా యేమి? ఊ. సీతీరాదివస్తువునందు దధిరూపమగు పరిణామము గనబడుచున్నదో, యాదధిరూపపరిణామమందు పూర్వరూప పరిత్యాగము గనబడుచున్నది. అనగాతీరములయొక్క పరిణామమైనపెరుగు తీరరూపమును విడిపించినదగుచు మరల తీరభావమును బొందుటకయోగ్యమయియున్నదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, నివర్తనమందు పూర్వరూప పరిత్యాగంబడటలేదో చెప్పము? ఊ. మృత్యువర్ణంబులురెండును తమ నివర్తనంబులగు ఘటకుండలాదులయందు దెలియబడుచున్నవి. ఆఘటకుండలాదులు తమతమ యాకారమునువిడచి మరల మృత్యువర్ణాకారములం బొందుటకు ధగియుండుటచేత నారెండును నివర్తనంబులగుట కుండగుచున్నవని నిశ్చయింపవచ్చును.

శ్లో॥ ఘటేభగ్నైరమృద్భావః కపాలానామనేక్షణాత్ |

మైవంచూర్ణోస్త్రిమృద్రూపంస్వర్ణరూపంత్యతిమృదుం || ౫౦.

టీ. కపాలానాం - పెంకులయొక్క. అనేక్షణాత్ - దర్శనమువలన, ఘటే-ఘటము, భగ్నై సతి-పగులుచుండగా, అనగా నశించుచుండగా ననుట. మృద్భావః-మృత్తికారూపము, న-లేదు. ఏవం - ఈప్రకారముగా, మా-శంకలపలుదు. మృద్రూపం - మృత్తికారూపమగు, చూర్ణః - చూర్ణము, అస్తి - కలదు. స్వర్ణరూపంతు-బంగారురూపమో, అతిస్ఫుటం - మిగుల స్పష్టమగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఘటంబునశించుచుండగా పెంకులు గనబడుచుండు

టచేతను మృత్యుపంబుగనబడమివలనను, ఆఘటఁబునకు మృద్వివర్తత్వంబు నెట్లుచెప్పందగును? ఉ. ఆఘటరూపము భగ్నమగుచుండగా నయ్యెడివెంకులుమరల నాశమగుచుండగా నట్టిచూర్ణమందు మృత్రూపంబుప్రాప్తమగుచున్నది. కనుక, ఘటము మృద్వివర్తమనిచెప్పటయందు బాధలేదు. మరియు, కటకకుండలాద్యాభరణరూపములు నశించినప్పుడు సువర్ణరూపిణిప్రభముగా గనబడుచుండుటచేత సువర్ణతద్వికారములయందు దీలాటిచోద్యమమన కవకాశమే లేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ శ్రీరాదౌపరిణామోస్తుపునస్తద్భావవర్జనాత్ ।

ఏతావతామృదాదీనాం దృష్టాంతత్వంసహాయతే॥ ౫౧.

టీ. పునః-మరల, తద్భావవర్జనాత్ = తద్భావ - శ్రీరరూపముయొక్క, వర్జనాత్ - లేమివలన, శ్రీరాదౌ-శ్రీరాదివస్తువునందు, పరిణామః-పరిణామము, అస్తు - అగుగాక. ఏతావతా- ఇంతమాత్రముచేత, మృదాదీనాం- మృత్తువర్ణాదిద్రవ్యములకు, దృష్టాంతత్వం - వివర్తదృష్టాంతభావము, సహాయతే - సహించదు.

తా. ౧౪. అయితే, పూర్వమెనిమిదవశ్లోకమందు పరిణామమునకుదృష్టాంతముగాజెప్పబడిన శ్రీరమృత్తువర్ణములలో నిష్పడు మృత్తువర్ణములను వివర్తదృష్టాంతమందంగీకరించితిరి. ఆవ్రకారమే శ్రీరమునుంగూడ వివర్తదృష్టాంతమందంగీకరింపరాదాయేమి? ఉ. శ్రీరద్రీహీయవాదులు దధ్యగికురాది రూపముగ బరిణమించినపిమ్మట నాదధ్యాదులు నశించినప్పుడు మరల శ్రీరద్రీహీయవాది రూపములం బొందనేరవు. ఆకారణమువలన శ్రీరము పరిణామవాదదృష్టాంతముగా భగియున్నది. ౧౪. సరి. శ్రీరమువలెనే మరియొకయవస్థం బొందుచుండెడి మృత్తువర్ణములకును వివర్తదృష్టాంతత్వ మెట్లు సంభవించును? ఉ. మరియొకయవస్థనుబొందినంతమాత్రదోషముచేత మృత్తువర్ణములకు వివర్తదృష్టాంతత్వమునశింపదు. అనగా శ్రీరము పూర్వరూప పరిత్యాగ పూర్వకముగా నవస్థాంతరమునుబొందుటచేత నట్టిశ్రీరమునకు పరిణామకారణత్వమే జెప్పందగినదనియు, మృత్తువర్ణములకు మరియొకయవస్థాప్రాప్తిగలిగినను పూర్వరూపమును విడువమిచేత నామృత్తువర్ణములకు వివర్తకారణత్వముంజెప్పవచ్చునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ఆరంభనాదినఃకార్యేమృదోదైవగుణ్యమాపతేత్ ।

రూపస్పర్శాదయఃప్రకృతాః కార్యకారణయోఃసృథక్ ॥ ౫౨.

టీ. ఆరంభవాదినః-ఆరంభవాదియొక్క, (మతే) మతమందు, కార్య-
ఘటాదికార్యంబునందు, మృదః - మృత్తికాద్రవ్యమునకు, ద్వైగుణ్యం- ద్విగు
ణత్వము, అపతేత్ - సంభవించును. కార్యకారణయోః - కార్యకారణముల
యందు, రూపస్పర్శాదయః - రూపస్పర్శాదిగుణంబులు, పృథక్-వేరువేరుగా,
పోక్తా- చెప్పబడినవి.

తా. ప్ర. అయితే, మృత్తువర్ణంబులకు బరిణామవివర్తంబులను రెంటి
నంగీకరించినట్లు, ఆరంభకత్వంబును గూడ యంగీకరింపరాదా యేమి? ఉ.
మృత్తువర్ణాదిద్రవ్యములవలన ఘటకటకాదికార్యముల నారంభింప (పుట్టింప)
బడునని చెప్పుచున్న వైశేషికాదులయొక్క మతంబునందు మృదాదిద్రవ్యము,
కార్యాకార్యముగాను కారణాకారముగాను ద్విగుణత్వమును బొందవలసి
యందును. అట్లుగుచుండగా మృత్పిండౌదులయందుగల గురుత్వదీఘత్వాది
గుణంబులుగూడ మృదాదులచేత గార్యమారంభింపబడినపిమ్మట ద్విగుణత్వము
నుబొందవలసియుండును. అనగా మృదాదులు ఘటాదుల నారంభింపకమును
పెంతగురుత్వాదిగుణముగలవై యుండునో, ఘటాదులంబుట్టించి తమయందున
మరాయిసంబంధముతో జేర్చుకొనియున్న పిమ్మట ద్విగుణింపబడిన గురుత్వా
దిగుణములంగలవై యుండవలసియుండునని యభిప్రాయము. ప్ర. అట్లెందుచే
తనోచెప్పుము? ఉ. కారణంబు కార్యమునుబుట్టించునప్పుడు కారణమందు గల
శుక్లాదిగుణంబులు కార్యమందుడమతోనమానములైన గుణాంతరములం బుట్టిం
చుననియు నందుచేత గార్యకారణములయందుగల శుక్లాదిగుణములు భిన్నము
లగునని యావై శేషికాదులే యంగీకరించియున్నారు. ఆహేతువుచేత గురుత్వా
దిద్వైగుణ్యము కార్యంబునందుసంభవించవలెను. ఇట్టి విరోధంబారంభవాద
మందుండుటచేత నాయారంభవాద మగ్రహ్యమగుటవలన మృత్తువర్ణాదుల
కారంభకత్వమును జెప్పండగదు.

శ్లో॥ మృత్తువర్ణచయశ్చేతి దృష్టాంతత్రయమారుణః॥

పాహితోవాసయేతాగ్ర్యాసృతత్వంగర్వస్త్రుషు॥ ౫౩.

టీ. ఆరుణః - ఆరుణపుత్రుడగు ఉద్దాలకుడు, మృత్ - మృత్తికయు,
స్పర్శాం - బంగారంబును, ఆయశ్చ - ఇనుమును, ఇతి - ఈప్రకారముగా,
దృష్టాంతత్రయం = దృష్టాంత-దృష్టాంతములయొక్క, త్రయం- మూటిని, అన
గా మూడుదృష్టాంతములననుట. పాహితో-చెప్పెను. అతః - అందువలన, సర్వ
వస్తుషు-సకలవస్తువులయందు, కార్యాసృతత్వం = కార్య-నికారముయొక్క,
అసృతత్వం- మిథ్యాత్వమును, వాసయేత్ - దృఢపరచుకొనవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, మృత్యువణకంబులు చెందుమాత్రమే వివర్తవాదమందు దృష్టాంతములాయెమి? ఉ. అరుణముపైయొక్కపుత్రుడగు ఉద్ధాలకుడు, శ్రుయథాసోమ్యేకేనమృత్పిండేన॥ అనెడివాక్యము నారంభించి, శ్రు॥ కాష్ఠానామిమిత్యేనసత్యం॥ అనెడివాక్యంతమువరకుగల గ్రంథసంపర్కంబుచేత కార్యవర్గబంతయు మిథ్యయని దెలుపుటకొరకు, ౧. మృత్తిక, ౨. సువణము, ౩. ఇనుము, ఈమూటిని దృష్టాంతముగా జెప్పియున్నాడు. ప్ర. ఇట్లెందునిమిత్రమై దృష్టాంతత్రయమును జెప్పినోచెప్పను? ఉ. మృత్యువర్ణా యఃపిండములయందు కార్యములగు ఘటకటకఖడ్గాదులు అసత్యములనియుం దత్కారణ వస్తువులగు మృదాదులే సత్యములనియుం దెలియబడుచుండుటచేత లోకములో సర్వభూతభౌతికములయందునుంగల కార్యవర్గబంతయు మిథ్యయగుననియుం గారణమే సత్యవస్తువగుననెడి దృఢజ్ఞానమును సంపాదించుటకొరకు బూర్వోక్తదృష్టాంతత్రయంబు జెప్పబడెను.

శ్లో॥ కారణజ్ఞానతఃకార్య విజ్ఞానంచాపిసోఽవసత్॥

సత్యజ్ఞానేనన్యజ్ఞాంతథాత్మోపసద్యతే॥

౫౪.

టీ. సః-అఉద్ధాలకుడు, కాణజ్ఞానతః=కారణ - కారణవస్తువుయొక్క, జ్ఞానతః-జ్ఞానమువలన, కార్యవిజ్ఞానంచాపి=కార్య-కార్యములయొక్క, విజ్ఞానంచాపి-జ్ఞానమునుగూడ, అవసత్ - చెప్పెను. అత్ర-ఈలోకమందు, సత్యజ్ఞానేనసతి=సత్య-సత్యవస్తువుయొక్క, జ్ఞానేనసతి-జ్ఞానముగలుగుచుండగా, అన్యతజ్ఞానం=అన్యత-మిథ్యావస్తువులయొక్క, జ్ఞానం-విజ్ఞానము, కథం-ఎట్లు, ఉపపద్యతే - యుక్తమగును.

తా. ప్ర. అయితే, కార్యవర్గమంతయు మిథ్యయనెడి యనుసంధానంబైన నెందుకొరకు జెప్పబడెనో చెప్పము? ఉ. పీఠంద్రునివంటి ప్రియదర్శనుడా, యొకమృత్పిండమును దెలియుటచేత తద్వికారములైన ఘటాదికార్యంబులన్నియు నేప్రకారముగా దెలియబడునో యనెడి యర్థంబుగల, శ్రు॥ యథాసోమ్యేకేనమృత్పిండేనసర్వం మృణ్మయంవిజ్ఞాతంస్యాత్॥ ఇత్యాది పాక్యముచేత నాయుద్ధాలకమునీంద్రుడు కారణజ్ఞానమువలన గార్యవిజ్ఞానంబును గలుగుననిచెప్పెను. అనగా గారణజ్ఞానమువలన గార్యజ్ఞానము సిద్ధించెడికొరకు జెప్పబడెనని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, మృత్యువర్ణాదిగూఢంబగుపారమార్థికకారణవస్తువును దెలిసినంతమాత్రముచేత దానికంటె విచక్షణమయి, యన్న ఘటాదికార్యంబు దెలియబడునని చెప్పట యుక్తమెట్లుగును?

శ్లో॥ సమృత్కస్య - స్యవికారస్యకార్యతాలోకదృష్టిః॥

వాస్తవోత్రమదంశోస్యబోధంకారంబోధతః॥

౫౫.

టీ. సమృత్కస్య - మృత్తికతోగూడియుండెడి, వికారస్య - ఘటాదిద్రవ్యమునకు, కార్యతా-కార్యత్వము, లోకదృష్టిః - లోకవ్యవహారమువలన, ప్రసిద్ధా-ప్రసిద్ధముగానున్నది. అత్ర-ఈఘటమందు, మృదంతః - మృత్తికాభాగము, వాస్తవః - యథార్థమగును. ఆస్య- ఈవాస్తవతత్వముయొక్క, బోధ-జ్ఞానము, కారణబోధతః - కారణజ్ఞానమువలన, (భవతి) కలుగుచున్నది.

తా. ఓ. అధిష్ఠానభూత మృత్తికతోకూడినదియు నారోపింపబడినదియునగు ఘటాదివికారద్రవ్యమే కార్యమని లోకమందు బ్రసిద్ధముగా వ్యవహరింపబడుచున్నది. సరి. వ్యవహరింపబడుగాక. ఇట్లు చెప్పటచేత గారణజ్ఞానంబువలన గార్యజ్ఞానంబు సంభవించదని చెబుబడిన యాక్షేపమునకుబరిహారమేమి చెప్పబడెనో చెప్పుము? ఓ. కార్యమందుగల మిథ్యాంశజ్ఞానంబుగలుగకపోయినను ఈఘటాదికార్యమందే వాస్తవమగు మృత్తికాంశముగలదో, అయివాస్తవమృదంతజ్ఞానము కారణ జ్ఞానమువలన గలుగుచున్నది. అనగా ఘటాదికార్యంబు, సత్యమిథ్యాంశద్వయరూపము గలదగుటవలన గారణజ్ఞానముచేత గార్యమందుగల సత్యాంశజ్ఞానంబు గలుగుచున్నదని యశిస్థాయము. ఈయర్థముచేత సీయాక్షేపంబు పరిహరింపబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అన్యతాంశోనబోధ్యస్తవోధానుపయోగతః॥

తత్త్వజ్ఞానంపుషర్థంస్యాన్నన్యతాంశోనబోధనం॥

౫౬.

టీ. తద్బోధానుపయోగతః = తద్బోధ-అకార్యజ్ఞానముయొక్క, అనుపయోగతః - ఉపయోగములేమివలన, అన్యతాంశః - మిథ్యాంశము, బోధన్యః-బోధింపదగినది, న - కాదు. తత్త్వజ్ఞానం = తత్త్వ - సత్యవస్తువుయొక్క, జ్ఞానం- తత్త్వజ్ఞానము, పుషర్థం=పుం - పురుషునకు, అరం - ప్రయోజనముగలది, స్యాత్-అగును. అన్యతాంశావబోధనం = అన్యతాంశ - మిథ్యాంశముయొక్క, అవబోధనం - జ్ఞానము, న-పురుషారవంతముగాదు.

తా. ప్ర. అయితే, కార్యమందుగల సత్యాంశమగు మృదాదికమును బోధించినట్లు మిథ్యాంశంబును బోధింపదగినది కాదాయేమి? ఓ. మిథ్యాంశజ్ఞానమువలన బ్రయోజనములేమిచేత నాఘటాదికార్యమందుగల మిథ్యాంశంబుబోధింపబడదు. ప్ర. ప్రయోజనంబులేక పోవుటెట్లు? ఓ. తత్త్వవస్తువుయొక్క (అనగా బోధింపబడని వస్తువుయొక్క) జ్ఞానము, పురుషునకు బ్రయోజనకారి యగుచున్నది. మరియు వికారముయొక్క (అనగా మిథ్యాంశము

యొక్క) జ్ఞానంబు బ్రయోజనకారి గాకపోవుటమాత్రమేగాక దుఃఖమునుగూడ గలిగించుచున్నది. ప్ర. అనియెట్లు? ఉ. రజ్జుసర్ప జ్ఞానమునందు విధ్యయగు సర్పజ్ఞానముచేత భయకంపాది దుఃఖప్రాప్తియు, తత్త్వంబగు రజ్జుజ్ఞానముచేత దుఃఖనివృత్తిరూపంబగు బురుసార్థంబునుం గనబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వవాది యొక విధముగా చోద్యమును జేయుచు న్నాడు.

శ్లో॥ తర్హి కారణవిజ్ఞానా తార్కర్యజ్ఞానమిహిరేతే।

మృదోచ్చాస్యృత్తికాబుద్ధేఃక్రంత్యాత్మోక్త్రవిస్మయః॥ ౫౭.

టీ. తర్హి-అయితే, కారణవిజ్ఞానాత్ = కారణ - మృదాదికారణవస్తువు యొక్క, విజ్ఞానాత్ - ఎరుకవలన, తార్కర్యజ్ఞానమితి = తార్కర్య - ఘటాదితార్కర్య ములయొక్క, జ్ఞానమితి - జ్ఞానముకలుగుచున్నదని, ఈరితేనతి - చెప్పబడు చుండగా, మృదోచ్చాత్ = మృత్-మృత్తికయొక్క, బోధాత్ - జ్ఞానమువలన, మృత్తికా-మృత్తు, బుద్ధేతి - తెలియబడినదగునని, ఉక్తం - చెప్పబడెను. అత్ర- ఈయర్థమందు, కః-ఏమి, విస్మయః - ఆశ్చర్యము, స్యాత్ - అగును. అనగా నాశ్చర్యమేమియు లేదనుట.

తా. ప్ర. పీయద్యైతస్సిద్ధాంతీ, కారణమగు మృదాదివస్తు జ్ఞానమువలన గార్యంబగు ఘటాదివస్తువునందుగల మృదాదిసత్త్వాంతజ్ఞానంబు గలుగుచున్న దని మీరుచెప్పితిరి. ఇట్లు చెప్పటచేత మృద్జ్ఞానమువలన మృత్తుయొక్కజ్ఞానం బుగలుగునని చెప్పబడినట్లాయెను. ఇట్లుగుచుండగా శబ్దమువల్లనే చమత్కారముగలిగినదిగాని యర్థమువల్ల చమత్కారము గలుగలేదని పూర్వవాదియూ షేపించెను. అనగా గారణజ్ఞానంబువలన గార్యజ్ఞానము గలుగుచున్నదనెడి ఈవాక్యము వినెడివారిబుద్ధియందు చమత్కారహేతువుకాగలదనెడి యభిప్రాయముతోటి మీచేబెప్పబడెనెగాని యదిసంభవింపనేరదని యభిప్రాయము.

అవ. అందుకు సిద్ధాంతి యిప్పుడు పరిహారమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సత్యంకార్యేషువస్తువ్యంశః కారణాత్మేతిజానతః।

విస్మయోమాస్త్రీహంజ్ఞప్య విస్మయః కేనవార్యతే॥ ౫౮.

టీ. సత్యం-సీవుచెప్పినది వాస్తవమేయగును. కార్యేషు-ఘటాదితార్కర్య ములయందుగల, వస్తువ్యంశః = వస్తు - మృదాదిసత్యవస్తువుయొక్క, అంశః- అంశము, కారణాత్మేతి - కారణస్వరూపమేయగునని, జానతః - ఎరిగిననీవంటివానికి, ఇహ- ఈవిషయమందు, విస్మయః - చమత్కారము, మాస్త్రు - లేక పోవుగాక. అజ్ఞప్య - తెలియనివానికిగలిగెడి, విస్మయః - ఆశ్చర్యము, కేన-

ఎవనిచేత, వార్యతే - నివారింపబడును. అనగా నెవ్వనిచేతను నివారింపబడదనుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ, ఘటాదికార్యంబులయందు వర్తించుచుండెడి మృదాది వాస్తవాంశము కారణస్వరూపమేనని యెరిగిన నీవంటివానికి మాచేట జెప్పబడిన కారణజ్ఞానమువలన కార్యజ్ఞానంబు గలుగుచున్నదనెడి వాక్య మూశ్చర్యమును గలిగింపనేరదు. ఇట్టివివేకము లేనివానికింగలిగెడి యాశ్చర్యము నెవ్వండును నివారింపజేయజాలడు.

అవ. మూఢునకాశ్చర్యముగల్గునని చెప్పబడినయర్థమునే విస్తరించి చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆరంభీపరిణామీచ లౌకికశ్చైకకారణే।

జ్ఞాతేనర్వమతింశ్రుత్వాప్రాశ్ననంత్యేవవిస్మయం॥ ౫౯.

టీ. ఆరంభీ-ఆరంభవాదియు, పరిణామీచ-పరిణామవాదియు, లౌకికశ్చ-ప్రాకృతజనుడును, ఏకకారణే=ఏక-ఒకటియగు, కారణే-కారణవస్తువు, జ్ఞాతే సతి-తెలియబడుచుండగా, నర్వమతిం=నర్వ-సకలకార్యవర్గముయొక్క మతిం-జ్ఞానమును, శ్రుత్వా-విని, విస్మయం - ఆశ్చర్యమును, ప్రాశ్ననంత్యేవ-చాంచున్నవారేయగుదురు.

తా. సమవాయ్య సమవాయి నిమిత్తములనెడి కారణములవలన భిన్నమగుకార్యము జన్మించుటనుజెప్పెడి వైశేషికుడారంభవాది యనబడును. మరియు కారణము తనపూర్వాకారమును పరిత్యజించి మరియొకగూపమును బొందుట పరిణామమనబడును. అట్టి పరిణామవాదమును వాదించెడి సాంఖ్యికుడు పరిణామ వాదియనబడును. మరియు నీరెండు విధములం దెలియక వ్యవహార మాత్రాసక్తుడగువాడు లౌకికుడనబడును. ఈముగ్గురకు నేకకారణవస్తుజ్ఞానంబువలన ననేకకార్యవర్గజ్ఞానంబు గలుగుచున్నదనెడివాక్యమును వినుటచేత నాశ్చర్యము గలుగుచున్నచేయగును. ప్ర. సరి. సమవాయికారణమనగా నేమి? డి. ఘటమునకు మృత్తికయు, వస్త్రమునకు నూలును ఇత్యాదివస్త్ర సమవాయికారణమగును. ప్ర. అయితే, వేదాంతులు జెప్పెడి ఉపాదాన కారణమునకును తార్కికులుజెప్పెడి సమవాయి కారణమునకును భేదమేమి? డి. వేదాంతులుకార్యము కారణముకంటె నభిన్నమని చెప్పదురు. తార్కికులొక కారణముకంటె గాత్రము భిన్నమని చెప్పదురు. ఇదియే భేదమగును. ప్ర. సరి. అసమవాయి కారణమనగా నేమి? డి. మృత్తికయందుగల అనేకాణువుయొక్క సంయోగంబును, నూలుయొక్క సంయోగంబును (అనగా ఇత్యాదిసంబం

భము) అసమవాయికారణమని చెప్పబడును. ప్ర. సరి. నిమిత్తకారణమన గానేమి? ఉ. కుష్మరీయ దండచక్రాదులును, సాలెవాడును వాని పనిముట్లు మొదలగునవి నిమిత్తకారణమగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అదైవతేభిముఖీకర్తుమేవాతైరికస్యబోధతః॥

సర్వబోధశ్శ్చుత్తరైవనానాత్వస్యవివక్షయా॥

౬౦.

టీ. అదైవతే-అద్వితీయ సమూహాత్మ్యాయందు, శిష్యం- శిష్యుని, అశిష్య భీకర్తుమేవ - అభిముఖునిగాజేయుటకొరకే, అత్ర - ఈ ఛాందోగ్యశ్రుతియందు, ఏకస్య-ఒకకారణవస్తువుయొక్క, బోధతః-జ్ఞానంబువలన, సర్వబోధః= సర్వ-సర్వకార్యములయొక్క, బోధః-విజ్ఞానము, శ్రుతః - వినబడుచున్నది. నానాత్వస్య - భేదముయొక్క, వివక్షయా - ప్రతిపాదనేచ్ఛచేత, వైవశ్రుతః- వినబడలేదు. అనగా ననేకకార్యములయొక్క విజ్ఞానసిద్ధ్యరంబువినబడలేదనుట.

రా. ప్ర. అయితే, ఏకమృత్పిండజ్ఞానముచేత తద్వికారంబగు ఘటాది సర్వకార్యవర్గంబు సేవకారముగా దెలియబడుచున్నదో యనెడి యర్థము గల, శ్రు॥ యథాసోమ్యేకేనమృత్పిండేన సర్వం మృణ్మయం విజ్ఞాతంస్యాత్॥ అనెడి ఛాందోగ్యశ్రుతివాక్యవందు న్యాయముగా వినబడుచుండెడి యర్థము నువిదిపించి, ఈపూర్వోక్తప్రకారము వ్యాఖ్యానముజేయుటకు గారణమేమి? ఉ. సజాతీయవిజాతీయ స్వగతభేద రహితంబగు సమూహాత్మక బ్రహ్మంబు నందు శిష్యునభిముఖముగా జేయుటకొరకే ఈ ఛాందోగ్యశ్రుతియందు నొక కారణవస్తువుయొక్క జ్ఞానంబువలన సర్వకార్యములయొక్క విజ్ఞానంబుజెప్పబడెను. అయినను అనేకకార్యములయొక్క విజ్ఞానసిద్ధ్యరంబుగా నట్లు చెప్పబడలేదని తెలియవలెను. అనగా ననేకకార్యములయొక్క విజ్ఞానం బావశ్యకమనెడి తాత్పర్యముతో బోధించలేదని యభిప్రాయము.

ఆవ. ఇప్పుడు, ఏకకారణ విజ్ఞానముచేత సర్వకార్యవర్గ విజ్ఞానంబుగలుగుననెడి విషయమై ధృష్టాంతమును బాపునట్టియు, ఓచంద్రునివంటి ప్రియదర్శనుడా, ఒకమృత్పిండజ్ఞానముచేత తద్వికారములగు ఘటాది కార్యంబులన్నియు నెట్లు తెలియబడుచున్నవోయనెడి యర్థముగల, శ్రు॥ యథాసోమ్యేకేన మృత్పిండేన సర్వం మృణ్మయం విజ్ఞాతంస్యాత్॥ అనెడి వాక్యంబున కర్థనిరూపణపూర్వకముగా దాష్టాంతికమును బాపునట్టియు, ఆయుపదేశింపదగినవస్తువునుగూర్చి యడుగబడితివనియు, ఏయుపదేశ్య బ్రహ్మమును వినుటచేత వినబడనిదంతయు వినబడుచున్నదో ఏబ్రహ్మమును మననముజేయుటచేత మనన

నము జేయబడనిదంతయు మననము జేయబడుచున్నదో, ఏబ్రహ్మము నెరుగట చేత నెరుగబడనిదంతయు నెరుగబడుచున్నదోయనెడియర్థంబుగల, శ్రుతి తతమాదేశమప్రాక్ష్యోయేనా శ్రుతంశ్రుతం భవత్కృతమతంత మవిజ్ఞాతంవిజ్ఞాతం॥ అనెడి వాక్యార్థమునుజూపుచు బ్రకృతమందు ఫలితమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏకమృత్పిండవిజ్ఞానాత్సర్వమృణ్మయధీర్యథా॥

తద్భేదకబ్రహ్మబోధేనజగద్బుద్ధిర్విభావ్యతాం॥ ౬౦.

టీ. ఏకమృత్పిండ విజ్ఞానాత్ = ఏక-ఒకటియగు, మృత్పిండ - మృత్తికా పిండముయొక్క, విజ్ఞానాత్ - విజ్ఞానంబువలన, సర్వమృణ్మయధీః = సర్వ-సకలములగు, మృణ్మయ - మృద్వికారములగు ఘటశరావాయులయొక్క, ధీః-విజ్ఞానము, యథా-ఏప్రకారము గలుగుచున్నదో, తథా-ఆప్రకారము, ఏకబ్రహ్మబోధేన=ఏక-ఒకటియగు, బ్రహ్మ - పరబ్రహ్మముయొక్క, బోధేన- విజ్ఞానము చేత, జగద్బుద్ధిః=జగత్ - ప్రపంచముయొక్క, బుద్ధిః-జ్ఞానము, విభావ్యతాం- తెలియబడుగాక.

తా. లోకమందు ఘటశరావాది ద్రవ్యములకు ఉపాదానకారణమగు ఒకమృత్పిండజ్ఞానంబువలన తద్వికారములగు సర్వఘటాదులయొక్క జ్ఞానంబే ప్రకారముగా గలుగుచున్నదో, ఆప్రకారమే సర్వంబునకు ఉపాదాన కారణమగు అద్వితీయబ్రహ్మముయొక్క జ్ఞానంబువలన తత్కార్యంబగు సర్వప్రపంచజ్ఞానంబు గలుగుచున్నదని తెలియదగినది.

శ్లో॥ సచ్చిత్సృఖాత్మకంబ్రహ్మనామరూపాత్మకంజగత్॥

తాపనీయేశ్రుతంబ్రహ్మసచ్చిదానందలక్షణం॥ ౬౧.

టీ. బ్రహ్మ- బ్రహ్మము, సచ్చిత్సృఖాత్మకం = సత్-సత్యంబును, చిత్-జ్ఞానంబును, సృఖ-ఆనందంబును, ఆత్మకం-స్వరూపముగాగలదగును. జగత్-ప్రపంచము, నామరూపాత్మకం = నామ- నామధేయంబును, రూప - రూపంబును, ఆత్మకం-స్వరూపముగాగలదగును. తాపనీయే - ఉత్తరతాపనీయోపనిషత్తునందు, బ్రహ్మ- బ్రహ్మము, సచ్చిదానందలక్షణం = సత్ - సత్యంబును, చిత్-జ్ఞానంబును, ఆనంద - ఆనందంబును, లక్షణం-స్వరూపలక్షణములంగలదిగా, శ్రుతం- విసబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మజగంబులయొక్క స్వరూపములుదెలియబడకుండగా బ్రహ్మజ్ఞానంబువలన జగంబుయొక్క విజ్ఞానంబుగలుగుచున్నదనిది యిటుకు శబ్యమెట్లుగును? ఉ. ఆబ్రహ్మజగంబులయొక్క స్వరూపములు తెల్పదనినును. బ్రహ్మము, సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపంబుగలదగును. ప్రపంచంబు

నామరూపములే స్వరూపముగా గలదగును. అనగా ఘటాది నామములును పృథుబున్నోదరాది రూపములును బ్రపంచమునకు స్వరూపమగునని యభిప్రాయము. ప్ర. ఆయితే, బ్రహ్మము సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపము గలదగుననుట యందు బ్రమాణమేమి? ఉ. తాపనీయాది శ్రుతులు బ్రమాణములగును. నృసింహాక్షరతాపనీయోపనిషత్తునందు ఆధర్వణికులచేత, శ్రు || బ్రహ్మైవేదంసర్వం సచ్చిదానందమాత్రం || అనెడి ఇత్యాది ప్రదేశములయందు బ్రహ్మమునకు సచ్చిదానందరూపంబు జెప్పబడెను.

అవ. ఆదితబ్రహ్మచేత వివక్షితములైన శ్రుత్యంతరములం బూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ సమూపమారుణిఃపాగ్రహ ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మబహ్వృచః |

ససత్కుమారఆనందమేవమన్యత్రగమ్యతాం ||

౬౩.

టీ. ఆరుణిః- ఆరుణపుత్రుడగు ఉద్దాలకుడు, సమూపం - సత్యస్వరూప బ్రహ్మమును, ప్రాహ-చెప్పెను. బహ్వృచః - ఋగ్వేదాలు, ప్రజ్ఞానం- ప్రకృతజ్ఞానమును, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమునుగా, (ప్రాహుః) చెప్పిరి. ససత్కుమారః- ససత్కుమారుడు, ఆనందమేవ - ఆనందమునే బ్రహ్మమునుగా, ప్రాహ-చెప్పెను. ఏవం - ఈప్రకారముగా, అన్యత్ర - ఇతర వేదాంతములయందు, గమ్యతాం - తెలియబడుగాక.

తా. మరియు సామవేదంబులోని ఛాండోగ్యోపనిషత్తునందు ఉద్దాలకమునీంద్రునిచేత, ఓక్రియదర్శనడా, సృష్టికి బూర్వమందు ఈ ప్రపంచమంతయు సమూపమగానుండెననెడి యర్థంబుగల, శ్రు || సదేవసోమ్యే దమగ్రాసీత్ || అనెడి ఇత్యాదివాక్యముచేత సమూపమగు బ్రహ్మంబు నిరూపింపబడెను. (సత్) అనగా కాలత్రయమందును వినాశంబులేని బ్రహ్మవస్తువని తెలియదలెను. మరియు నాప్రకారమే ఋగ్వేదములోని ఐతరేయోపనిషత్తునందు జ్ఞానము నిత్యమనియు జ్ఞానమే బ్రహ్మమనెడి యర్థముగల, శ్రు || ప్రజ్ఞాప్రతిష్ఠా ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ || అనెడివాక్యముచేత బ్రహ్మమునకు జ్ఞానస్వరూపంబు బాపబడెను. జ్ఞానమనగా స్వయంప్రకాశమానత్వమని తెలియవలెను. ఈప్రకారము పూర్వోదాహృతఛాండోగ్య శ్రుతియందే ససత్కుమారుడనెడి గురుండు నారదుకనెడి శిష్యునికొరకు, శ్రు || భూమాత్మేవ విజ్ఞానీతవ్యః || అనెడి వాక్యముచేత భూమయే తెలియదగినదగునని యుపదేశించుటకు బ్రాంభించి, ఎద్ది భూమయో యద్ది యానందమనెడి యర్థంబుగల, శ్రు || యోనైభూమాతత్పులి || అనెడి వాక్యముచేత భూమశబ్దమనెడి పేరుగల బ్రహ్మమునకు నానందరూపత్వమును జెప్పినవాడాయెను. ఈపూర్వోక్త వాక్యత్రయమందుగల పథముల నేక

వాక్యము జేయగా బ్రహ్మము సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపము గలదగునని సిద్ధించుచున్నది. మరియు నీ ప్రకారమే తైత్తిరీయాదిశ్రుతులయందు, శ్రు || ఆనందో బ్రహ్మేతివ్యజ్ఞానాత్ || అనెడి ఇత్యాదివాక్యములచేత బ్రహ్మమునకు ఆనందరూపత్వాదికంబు జెప్పబడెనని చూడదగినది.

అవ. సచ్చిదానందములయందువలె నామరూపములయందును శ్రుతిని జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ విచిత్ర్యసర్వరూపాణి కృత్వానామానిన్ద్రియేభిః |

అహంవ్యాకరవాణీమే నామరూపే ఇతిశ్రుణ్ణి ||

౬౪.

టీ. సర్వరూపాణి- సకలరూపములను, విచిత్ర్య-నిర్మించి, నామాని- నామములను, కృత్వా-కల్పించి. త్రివేది- స్థితినిబొందియున్నాడు. అహం - నేను, ఇమే-ఈరెండగు, నామరూపే - నామరూపములను, వ్యాకరవాణీతి-విస్తారముగా జేయుచున్నానని, శ్రుతి - శ్రుతిద్వయంబు జెప్పుచున్నది.

తా. మరియు, బుద్ధిప్రేరకుడగు బరమేశ్వరుడు సకల రూపములను నిర్మించి నామరూపములగు గల్పించి వానితో వ్యవహరించుచున్నాడని, శ్రు || సర్వాణిరూపాణి విచిత్ర్యధీరోనామాని కృత్వాభివదన్త్యాయదాస్తే || అనెడి శ్రుతి జెప్పుచున్నది. మరియు, నేనీజీవరూపముతో బ్రహ్మేంచి ఈనామరూపములను రెంటినివి స్తరింపజేయుచున్నానని, శ్రు || అనేనజీవే నాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపేవ్యాకరవాణి || అనెడి శ్రుతిజెప్పుచున్నది. అనగా నీశ్రుతులు రెండును సృష్టింపబడుచుండెడి నామరూపములు రెండును జగంబునందున్నవని తెలుపుచున్నవని యభిప్రాయము.

అవ. ఈయర్థమందే మరియుక శ్రుతి నుదాహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవ్యాకృతపురాస్మష్టే రూర్ధ్వంవ్యాక్రియతేద్విధా |

అచింత్యశక్తిర్నానైషాబ్రహ్మణ్యవ్యాకృతాభిధా ||

౬౫.

టీ. (ఇదం) ఈగంబు, స్మష్టే- స్పృష్టికంటె, పురా - పూర్వమందు, అవ్యాకృతం - స్పష్టత్వమును బొందని నామరూపంబులుగలదిగా నుండెను. ఊర్ధ్వం-స్పృష్ట్యవసరమందు, ద్విధా-ద్వివిధముగా, అనగా వాచ్యవాచకభావముగాననుట. వ్యాక్రియతే- వికారమునొందుచున్నది. అచింత్యశక్తిః = అచింత్య-చింతించుటకు శక్యముగాని, శక్తిః-శక్తులుంగల, బ్రహ్మణి - పరబ్రహ్మమందుండెడి, ఏనా-ఈ, మాయా-అజ్ఞానము, అవ్యాకృతాభిధా = అవ్యాకృత-అవ్యాకృతమనెడి, అభిధా - పేరుగలదగుచున్నది.

తా. మరియు సృష్టికివార్యమందీజగంబుతయు సవ్యక్తనామరూపాత్మ

కముగానుండెననియు, విష్ణుటననగా సృష్ట్యవసరమందు రూపనామముల నెడి రెండువిధములంగలిగి వికారమునుబాండెనని ఇట్లు సృష్టింపబడిన జగంబునకు నామరూపములే స్వరూపమని, శ్రు || తద్ధీదంతర్వ్యవ్యాకృతమాసీత్తన్నామరూపాభ్యామేవవ్యాక్రియతాసా నామాయమిదంరూపం || అనెడి బృహదారణ్యక శ్రుతిజెప్పుచున్నది. ప్ర. అయితే, ఈశ్రుతియందుగల అవ్యాకృత శబ్దమునకు నర్థంబేమి? ఉ. బ్రహ్మమందు చింతింప నశక్యమగు యేమాయాశక్తిగలదో ఈమాయాశక్తి, పూర్వోక్తబృహదారణ్యకశ్రుతియందు గల అవ్యాకృతశబ్దము చేత జెప్పబడుచున్నది.

అవ. పూర్వోక్తశ్రుతియందుగల, శ్రు || తన్నామరూపాభ్యామేవవ్యాక్రియతే || అనెడివాక్యాశ్చమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో. అవిక్రియబ్రహ్మైష్టా వికాయంత్యనేకథా ।

మాయాంతుప్రకృతింవిద్యా న్నాయినంతుమహేశ్వరం ॥ ౬౬.

టీ. అవిక్రియబ్రహ్మనిష్ఠా - అవిక్రియ - వికారములేని, బ్రహ్మ - పరబ్రహ్మమందు, నిష్ఠావరించుచుండెడి, (సా) ఆమాయాశక్తి, అనేకథా - బహువిధములుగా, వికారం-వికారమును, యాతి - పొందుచున్నది. మాయాంతు-మాయనో, ప్రకృతిం - జగదుపాదానకారణముగా, విద్యాత్ - తెలియవలెను. మాయినంతు - మాయాధిష్ఠితనో, మహేశ్వరం - నూయానియామకునిగా, విద్యాత్ - తెలియవలెను.

తా. నిర్వికారమగు పరబ్రహ్మమందు వరించుచుండెడి యామాయాశక్తి, ఘాతభౌతిక ప్రపంచరూపముచేత బహువిధములుగా వికారమును పొందుచున్నది. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మమందు నూయాశక్తి వరించుచున్నదనుట యందు బ్రమాణమేమి? ఉ. పూర్వోక్తనూయను జగదుపాదానకారణమైన ప్రకృతినిగా నెరుగవలెననియు నామాయకు నాశ్రయత్వముచేత నామాయావంతుడైన (నూయిని) మాయానియామకుడగు మహేశ్వరునిగా నెరుగవలెనని, శ్రు || మాయాంతుప్రకృతింవిద్యా న్నాయినంతుమహేశ్వరం || అనెడి శ్వేతాశ్వతరపంత్రము జెప్పుచున్నది. ఈశ్రుతియందుగల తుకారద్యయము మాయామహేశ్వరుఁకు భేదమును తెలుపుచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు మాయాసహిత బ్రహ్మముయొక్క ప్రథమ కార్యమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో. ఆవోవికారఆకాశస్సోస్తిభాత్యపిచపియః ।

ఆవకాశస్తస్యరూపంతస్మిథ్యావతతత్త్వేయం ॥

౬౭.

టీ. ఆధ్యః-మొదటిదైన, వికారః - కార్యము, ఆకాశః - ఆకాశంబగును. సః-ఆయాకాశము, అప్తి- ఉన్నదనియు, భాత్యపిచ-ప్రకాశించుచున్నదనియు, ప్రియశ్చ- ఇష్టమైనదనియుం జెప్పబడును. అనగా సచ్చిదానందరూపముగల దగుననుట. తస్య - ఆయాకాశముయొక్క, రూపం- నిజరూపము, అవకాశః- అవకాశంబగును. తత్-ఆయాకాశస్వరూపము, మిథ్యా- మిథ్యయగును. అనగా నసత్యమనుట. తత్- ఆ. త్రయంతు-మూడో, అనగా సచ్చిదానందములనుట. న- మిథ్యారూపములుగావు.

రా. మాయాసహిత పరబ్రహ్మముయొక్క కార్యములలో మొదటి కార్యమాకాశంబగును. ప్ర. అయితే, ఆయాకాశమునకు కారణంబువలన వచ్చినరూపమేమి? ఉ. ౧. (ఆకాశమున్నది) అనెడి వ్యవహారమందు ఉన్నదనెడి వ్యవహారహేతువెద్దిగలదో యదియే సద్వస్తుస్వభావమగును. ౨. ఆకాశముతోచుచున్నదనెడి వ్యవహారముండుటచేత బ్రహ్మముయొక్క-ఓద్యూపధర్మమాయాకాశమందున్నదని తెలియవలెను. ౩. ఆకాశము ఇష్టమైనదనెడి వ్యవహారముండుటచేత బ్రహ్మమందుగల ఆనందధర్మ మాయాకాశమందు గలదని తెలియబడుచున్నది. ఇట్లు కారణమగు బ్రహ్మముయొక్క సచ్చిదానందస్వరూపములు మూడును కార్యమగు ఆకాశమందున్నవని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఆయాకాశముయొక్క నిజరూపమేమి? ఉ. అవకాశమగును. మరియు నాయవకాశరూపము మిథ్యయగును. ఆయాకాశమందుగల బ్రహ్మస్వరూపమగు సచ్చిదానందములు మూడును వాస్తవంబగును.

శ్లో॥ నవ్యక్తేః పూర్వమస్త్యేవ న పశ్యాచ్ఛాపినాశ తతః॥

ఆవాపంతేదయన్నస్తివర్తమానేపితత్తథా॥

౬౮.

టీ. వ్యక్తేః-ఉత్పత్తికంటె, పూర్వం- పూర్వమందు, నాస్త్యేవ - లేనేలేదు. నాశతః-నశించుటకంటె, పశ్యాచ్ఛాపి-పిమ్మటను, న-లేదు. ఆదౌ-ఆదియందును, అంతేవ - అంత్యమందును, యత్-ఎట్టి, నాస్తి-లేదో, తత్ - అది, వర్తమానేపి - వర్తమానమందును, తథా-ఆప్రకారమేయగును. అనగాలేనిదేయగుననుట.

రా. ప్ర. అయితే, ఆయాకాశముయొక్క చతురరూపంబు (అవకాశస్వరూపంబు) మిథ్యయగుటకు గారణమేమి? ఉ. ఉత్పత్తికంటె బూర్వమందును నశించిన పిమ్మట నాయవకాశరూపంబు లేనిదే యగును. ప్ర. అయితే, యుత్పత్తివిनाశంబులకు మధ్యమందు దోచుచుండెడి యాకాశ స్వరూపంబగు అవకాశంబు మిథ్యయేట్లుగును? ఉ. ఆదియందును అంత్యమందు నెట్టిలేనిదగు

నో యది వర్తమానకాలమందును తేనిదేయగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈయర్థమందు శ్రీకృష్ణవాక్యమును బ్రహ్మణీకరించు చున్నాడు.

శ్లో॥ అవ్యక్తానీధూతానివ్యక్తమధ్యానిభారత॥

అవ్యక్తానిధనాన్యేవేత్యాహవ్యక్తార్థః॥ ౬౯.

టీ. పాభారత - ఓయియర్జునా, భూతాని- మనుష్యాది భూతంబులు, అవ్యక్తాదీని=అవ్యక్త-తేమిని, ఆదీని - ఆదియందుగలవగుచును, వ్యక్తమధ్యాని= వ్యక్త - ఉనికిని, మధ్యాని - మధ్యకాలమందు గలవగుచును, అవ్యక్తానిధనాన్యేవ=అవ్యక్త- తేమినియు, నిధనాన్యేవ - నాశంబునంత్యమందుగలవే యగు చున్నవి. ఇతి ఇట్లుని, కృష్ణః- శ్రీపరమేశ్వరుడు, అర్జునంప్రతి- అర్జునునిగూర్చి, ఆహ - చెప్పెను.

తా. ఓభరతకులమందు బుట్టినయర్జునా, మనుష్యాదిభూతంబులన్నియు నాదికాలమందు బుట్టుమిచేత తేనివగుచు మధ్యకాలమందు గనబడుచు సంత్య కాలమందు నశించుటచేత మరల తేకపోవుచున్నవని శ్రీకృష్ణభగవంతుడు తన శిష్యుడైన యర్జునునిగరించి శ్రీగీతాశాస్త్రమందు జెప్పినవాడాయెను. కనుక, ఆకాశస్వరూపంబగు అవకాశము తేనిదేయగునని తెలియవలెను.

శ్లో॥ మృద్వత్తేసచ్చిదానందా అనుగచ్ఛంతిసర్వదా॥

నిరాకాశేసదాదీనామనుభూతిర్నిజాత్మని॥ ౭౦.

టీ. మృద్వత్-మృత్తికవలె, తే-ఆ, సచ్చిదానందాః- సత్యజ్ఞానానందం బులునూడును, సర్వదా - ఎల్లప్పుడు, అనుగచ్ఛంతి-అనుసరించుచున్నవి. నిరా కాశేసతి- ఆకాశము తేకపోవుచుండగా, అనగా నాకాశరూపమును బుద్ధిచేత పరిత్యజించి స్మరించబడకుండగాననుట, నిజాత్మని- తనమనంబునందు, సదా దీనాం- సచ్చిదానందములయొక్క, అనుభూతిః - అనుభవంబుగలదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఆకాశస్వరూపంబగు అవకాశమందు సచ్చిదానం దములు నూడునుండుటయందు బ్రహ్మణమేమి? ఉ. అనుభవమే ప్రమాణమ గును. ప్ర. ఆయనుభవమెద్ది? ఉ. ఘటాదులయందేప్రకారముగా గాలత్రయ మందును మృత్తిక వర్తించుచున్నదో, ఆప్రకారమే యాకాశమందు సచ్చిదా నందములు నూడును సర్వదా వర్తించుచున్నవి. ప్ర. అయితే, ఆకాశమందవ కాశమొకటి తప్ప, సచ్చిదానందంబు లనువర్తించుచున్నట్లెట్లునుభవింపబడు చున్నవోచెప్పుము? ఉ. ఆకాశస్వరూపంబగు అవకాశమునుస్మరించక (అనగా బుద్ధిచేత బరిత్యజించి) భావించిచూచునప్పు డాయవకాశస్థిత సచ్చిదానందము లయొక్క యనుభవంబు తనమనంబునందు దోచగలదు.

అవ. ఆయరమునే యపపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అవకాశేవిస్మృతేథ తత్రకింభాతితేవద!

శూన్యమేవేతిచేదస్తు నామతాద్యగ్విభాజిహి॥

౭౧.

టీ. అవకాశే- అవకాశరూపంబు, విస్మృతేనతి - మరచిపోబడుచుండగా, అథ-పిమ్మట, తత్ర-అచ్చట, అనగా సవకాశమందనుట. తే- నీకు, కిం-ఎది, భాతి-ప్రకాశించుచున్నదో, వద-చెప్పుము. శూన్యమేవ-శూన్యమే, భాతీ-తిచేత-తోచుచున్నదని యంటివేని, ఆస్తునామ - శబ్దమువలనశూన్యమగుగాక. తాద్యక్ - అటువంటిది, అనగా సవకాశాభావమనెడి విశేషణమునకు విశేష్యంబనెడి యొకానొక వస్తువనుట. విభాతి - ప్రకాశించుచున్నది. హి-ఇది తోకప్రసంగంబనుట.

తా. ఓపూర్వవాదీ, ఆకాశంబునకు ససాధారణ స్వరూపంబగు అవకాశమును బుద్ధిచేత బరిత్యజించి స్మరించనిసమయమందచ్చట నీకెద్దిప్రకాశించుచుండునో జెప్పుము. ప్ర. అవకాశ స్వరూపంబును బుద్ధిచేతబిడిపించి స్మరించని సమయమందచ్చటశూన్యమే ప్రకాశించుచున్నదని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. సరి. అచ్చట శబ్దమువలన శూన్యమేయగుగాక. అగ్గంబువలనో యవకాశాభావమనెడి విశేషణమునకు విశేష్యత్వముచేత నొకానొక వస్తువు గలదని యంగీకరింపవలెను. విశేష్యములేని విశేషణంబులోకమందులేదు. అనగా (ఘటాభావవచ్ఛతలం = భూతలంబు ఘటాభావముగలది) అనెడి ప్రయోగమందు ఘటాభావమనెడి విశేషణమునకు భూతలంబేప్రకారముగా విశేష్యమగునో, యాప్రకారమే యవకాశాభావమనెడి విశేషణంబునకు విశేష్యముగా నొకవస్తువచ్చటగలదని యంగీకరింపదగినదగ నని తెలియవలెను.

శ్లో॥ తాదృక్త్వాదేవతత్సత్త్వ మాదాసీన్యేనతత్సుఖం!

ఆనుకూల్యప్రాతికూల్య హీనంయ తస్మిజంసుఖం॥

౭౨.

టీ. తాదృక్త్వాదేవ- అవకాశాభావమునకు విశేష్యముగా దోచుచుండునట్టి దగుటవలననే, తత్-అది, సత్త్వం - సహృదీపమగును. అనగా సద్వస్తువగుననుట. తత్-ఆసద్వస్తువు, దౌదాసీన్యేన-ఉదాసీనత్వముచేత, సుఖం-ఆనందస్వరూపంబుగలదగును. యత్-ఎద్ది, ఆనుకూల్యప్రాతికూల్యహీనం = ఆనుకూల్య-ఆనుకూలత్వముచేతను, ప్రాతికూల్య - ప్రతికూలత్వముచేతను, హీనం-రహితమైనదగునో, అనగా నానుకూల్య ప్రాతికూల్యలక్షణ విషయము గాక యుండునోయనుట. తత్-అది, నిజం-స్వీయమయిన, సుఖం- ఆనందమగును.

౭౩ (భా - ౩)

తా. ప్ర. సరి. ఈ ప్రకారంబగుగాక. ప్రకృతమందులాభమేమి? ఉ. అవకాశా భావమునకు విశేష్యముగా దోచుచుండునట్టి వస్తువునకు సమ్యక్ పంబు జెప్పదగినదగును. మరియు నావిశేష్యముగాదోచుచుండెడి సద్వస్తువో దాసీన్యవిషయమగుటవలన నాసద్వస్తువు సుఖస్వరూపంబు గలదగును. ప్ర. అయితే, బోదాసీన్యమనగానేమి? ఉ. ఆనుకూల్య ప్రాతికూల్యలక్షణ విషయముగా నిదియోదాసీన్యమగునని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఆనుకూలత్వము లేనిదానికి సుఖస్వరూపం బెట్లు సిద్ధించును? ఉ. ఎద్ది, ఆనుకూల్యప్రాతికూల్యలక్షణ విషయముగా నిదగునో యద్ది, నిజానందంబగును.

అవ. ఈయన్మమనే ఇప్పుడుపపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆనుకూల్యేహర్షధీస్సాన్యత్ప్రాతికూల్యేతుదుఃఖిధీః।

ద్వయాభావేనిజానందో నిజదుఃఖింనతుక్వచిత్॥

౭౩.

టీ. ఆనుకూల్యేసతి - ఆనుకూలత్వము గలుగుచుండగా, హర్షధీః సుఖబుద్ధి, స్యాత్ - కలుగును. ప్రాతికూల్యేసతి - ప్రతికూలత్వంబు గలుగుచుండగా, దుఃఖిధీః - దుఃఖబుద్ధి, స్యాత్ - కలుగును. ద్వయాభావేసతి - ద్వయ - అనుకూలత్వ ప్రతికూలత్వములయొక్క, అభావేసతి - లేమిగలుగుచుండగా, నిజానందః = నిజ-స్వరూపముయొక్క, ఆనందః - ఆనందము, స్యాత్ - కలుగును. నిజదుఃఖంశు = నిజ-స్వరూపముయొక్క, దుఃఖంశు - దుఃఖమే, క్వచిత్ - ఎచ్చటను, న-లేదు.

తా. శ్రీపుష్ప చందనాది వస్తువులును వ్యాఘ్రసర్పాదులును అనుకూలముగా దోచినప్పుడు సుఖబుద్ధియుం బ్రతికూలముగా దోచినప్పుడు దుఃఖబుద్ధియుంగలుగును. ఈ సుఖదుఃఖంబులు రెండును అంతఃకరణవృత్తలే యగుగాని స్వస్వరూప సంబంధ ధర్మంబులుగావు. అట్టి యనుకూలత్వ ప్రతికూలత్వవిషయము లేకపోవుచుండగా నిజానందంబనుభవంపబడుచున్నది. అనగా నానుకూల్యప్రాతికూల్య విషయములేకపోవుచుండగా సుషుప్తి సమాధి దశలయందు నిజానందంబు స్ఫురించుచున్నదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ఆనుకూల్య ప్రాతికూల్య విషయము లేకపోవుచుండగా సుషుప్త్యాదిదశయందు నిజానందంబుగలుగుచున్నట్లు నిజదుఃఖంబు గలుగుచున్నదని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. దుఃఖము స్వరూపధర్మముగానున్నట్లు ప్రతిస్మృత్యనుభవ ప్రస్థితిముగామిచేతనిజదుఃఖములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ నిజానందేస్థిరేహర్షశోకయోర్వ్యత్యయంక్షణాత్।

మనసంతానతయోర్నానసతేష్యతాం॥

౭౪.

టీ. నిజానందే - నిజ-స్వస్వరూపచిదాత్మయొక్క, ఆనందే - స్వరూప భూతసుఖము, స్థిరేపి-నిత్యమైనను, మనసః-మనస్సుయొక్క, త్తణికత్వేన-త్తణికత్వముచేత, హర్షణోకయోః-సుఖదుఃఖంబులకు, త్తణాత్-నిమేషకాలమువలన, వ్యత్యయః - వినిమయము గలుగుచున్నది. అనగా నోకత్తణమందు సుఖవృత్తి యు మరియొకత్తణమందు దుఃఖవృత్తియుం గలిగి లయించుచుండు ననుట. (అతిః) ఆకారణమువలన, తయోః - ఆసుఖదుఃఖములకు, మానసతా-మనస్సంబంధిత్యము, ఇవ్యతాం- అంగీకరింపబడుగాక.

తా. ప్ర. అయి తే నిజానందంబు నిత్యంబగుటవలన సర్వదాసుఖమేగలిగియుండవలెగాని దుఃఖముగలిగియుండరాదుగదా? డి. నిజానందంబు నిత్యమైనను దానినిగ్రహించునట్టి మనోవృత్తి త్తణికమగుటచేత నామనస్సంబంధంబులగు సుఖదుఃఖంబులును త్తణికములేయగునని తెలియవలెను. ఇచ్చట మనంబునకు గలిగెడిదుఃఖంబు స్వరూపసంబంధంబు గలదిగాదనెడి యభిప్రాయము నుంగూడ గ్రహించవలెను.

అవ. వృష్టాంతసిద్ధార్థమును దాష్టాంతికమందస్వయించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆకాశేష్యేనమానందస్సత్రాధానేతుసమ్మతే।

వాయ్యాదిదేహపర్యంతంవస్తువ్యేచంపిభావ్యతా ॥ ౧౪.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారముగా, అనగా విజ్ఞానాత్మయందు జెప్పబడినప్రకారముగాననుట. ఆకాశేపి - ఆకాశమందును, ఆనందః - ఆనందంబుగలదు. సత్రాధానేతు - సత్రా-సమ్రాపంబును, థానేతు- ప్రకాశంబును, అనగాసచ్చిద్రూపంబులనుట. సమ్మతే - సమ్మతములగును. అనగా నీచే సంగీకరింపబడినవనుట. ఏవం- ఈప్రకారము, వాయ్యాదిదేహపర్యంతం=వాయు- వాయువే, ఆది- ఆదిగాగలిగినట్టియు, దేహ - శరీరమే, పర్యంతం - అంతముగాగల, వస్తువు- పదార్థములయందు, పిభావ్యతాం-తెలిసికొనబడుగాక, అనగా దెలిసికొనవలెననుట.

తా. విజ్ఞానాత్మయందు జెప్పబడినప్రకారముగా నాకాశంబునందు నానందంబుగలదు. మరియు నాకాశమందుగల సచ్చిద్రూపంబులురెండును నీచే తసంగీకరింపబడుటవలన నారెంటిని మేమిప్పుడుపపాదించవలసిన పనిలేదు. గనుక, ఈజెప్పబడినప్రకారమాకాశంబునందు బ్రహ్మస్వరూప సచ్చిదానందములుగలవని తెలియవలెను. ఇట్లాకాశమందంగీకరించబడిన సచ్చిదానందంబులు నూడును వాయురగ్నిజలభూమ్యావధ్యన్న శరీరములయందుగలవని బుద్ధిచేత దెలిసికొనవలెను. అనగా నాకాశమందు బ్రతిపాదించబడిన యంబంత

యు వాయ్వాదిశరీరాంతమువరకుగల వస్తువులయందు గ్రహింపదగిన దగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు, రెండుశ్లోకములచే నచ్చట వాయ్వాదులయొక్క యసాధారణధర్మములం బొప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ గతిస్పర్శానాయురూపంవహ్నేర్దాహప్రకాశనే |

జలస్యద్రవతాఘామేః కాతిన్యంచేతినిర్ణయః ||

౭౬.

టీ. గతిస్పర్శా=గతి-చలనంబును, స్పర్శా - స్పర్శంబును, వాయురూపం=వాయు-వాయువుయొక్క, రూపం- స్వరూపముగును. అనగా నసాధారణ ధర్మములగుననుట. వహ్నేః-అగ్నికి, దాహప్రకాశనే=దాహ-ఉష్ణత్వంబును, ప్రకాశనే - తేజంబును, జలస్య-జలమునకు, ద్రవతా-ద్రవత్వంబును, అనగా రసంబుననుట. ఘామేః-ఘామికి, కాతిన్యంచ-కతినత్వంబును, ఇతి- ఈప్రకారముగా నసాధారణధర్మములుగలవని, నిర్ణయః-నిర్ణయంబగును.

తా. గతిస్పర్శములు రెండును వాయువుయొక్క (స్వరూపము) అనగా నసాధారణధర్మములగును. మరియు నుష్ణప్రకాశములు రెండు నగ్నియొక్క యసాధారణధర్మములగును. మరియు ద్రవత్వంబు జలముయొక్క యసాధారణధర్మంబగును. మరియు కాతిన్యము ఘామియొక్క యసాధారణ ధర్మంబగు నని ఈప్రకారముగా నిర్ణయింపబడెను.

శ్లో॥ అసాధారణాకాశ ఓషధ్యన్నవపువ్వపి |

ఏవంవిభావ్యంమనసా తత్తద్యూపంయథోచితం ||

౭౭.

టీ. అసాధారణే-అసాధారణధర్మముగల, ఆకాశే - ఆకాశమందును, ఓషధ్యన్నవపువ్వపి=ఓషధి- వ్రీహ్యోద్యోషధులయందును, అన్న-అన్నమందును, వపువ్వపి - దేహమందును, తత్తద్యూపం= తత్తత్ - ఆయాపదార్థముయొక్క, రూపం-అసాధారణాకారము, ఏవం-ఈప్రకారముగా, మనసా-మనంబుచేత, యథోచితం- ఉచితమగునట్లు, విభావ్యం - ఊహించదగినదగును.

తా. మరియు నసాధారణాకారంబుగల (అనగా నవకాశ స్వరూపంబుగల) ఆకాశమందును వ్రీహ్యోద్యోషధులయందును అన్నాదిభోగ్యపదార్థములయందును శరీరాదికమందును ఆయాపదార్థమునకు దగినట్టి యసాధారణాకారము నీప్రకారమే మనంబుచేత నూహించి తెలియదగినదగును.

అవ. ఫలితార్థమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనేకధావిభిన్నేషు నామరూపేషుచైకధా |

తిష్ఠంతినచ్చిదానం దావిసంవాదోనకస్యచిత్ ||

౭౮.

టీ. అనేకధా- అనేకప్రకారములుగా, విభిన్నేషు - భేదమునుబొంది యుండెడి, నామరూపేషుచ - ఆకాశ వాయూది నామరూపంబులయందును, సచ్చిదానందాః-సత్యజ్ఞానానందములు, ఏకధా - ఏకవిధముగా, తిష్ఠంతి- స్థితిని బొందుచున్నవి. అత్ర-ఈవిషయమందు, కస్యచిత్-ఎవనికిని, విసంవాదః-విరోధము, న-లేదు.

తా. అనేకవిధములుగా భేదమునుబొందియుండెడి యాకాశవాయూది నామరూపంబులయందును సచ్చిదానందములు ఏకవిధముగానున్నవి. ఈవిషయమందు దెవనికిని విరోధములేదు.

శ్లో॥ నిస్తత్వేనామరూపేద్వేజస్సనాశయుతేచతే।

బుద్ధ్యాబ్రహ్మణివీక్ష్య స్వ సముద్రేబుద్భుదాదివత్ ॥ ౭౯.

టీ. నిస్తత్వే-వాస్తవస్వరూపములేని, నామరూపే - నామరూపంబులు, ద్వేచ-రెండును, జస్సనాశయుతే=జస్య-ఉత్పత్తితోటియు, నాశ - వినాశంబుతోటియు, యుతే- కూడియున్నవగును. తే - ఆనామరూపములను రెంటిని, సముద్రే - సముద్రమందు, బుద్భుదాదివత్ - నీటిబుగ్గలు మొదలగువానినివలె, బుద్ధ్యా-బుద్ధిచేత, బ్రహ్మణి-బ్రహ్మమునందు, వీక్ష్య-చూడుము.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణములచేత దోచుచుండెడి నామరూపంబులకు గతిమేమి? ఉ. ఆనామరూపంబులు రెండును కల్పితములగుట వలన వాస్తవస్వరూపములేనివగును. అనగా నానామరూపములకు గల్పితత్వమే గతియగునని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే ఆనామరూపములురెండును కల్పితములని చెప్పుటకు గారణమేమి? ఉ. ఉత్పత్తి వినాశములతోగూడియుండుటయే కారణమగును.

శ్లో॥ సచ్చిదానందరూపేస్త్రిన్పర్యేబ్రహ్మణివీక్షితే।

స్వయమేవావజానంతినామరూపేశ్వనైశ్చనైః॥ ౮౦.

టీ. సచ్చిదానందరూపే- సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపము గలిగినట్టియు, పూర్ణే- సర్వపరిపూర్ణమయినట్టియు, అస్మిన్ - ఈయపరోక్షరూపంబగు, బ్రహ్మణి-పరబ్రహ్మము, వీక్షితే-చూడబడుచుండగా, నామరూపే - నామరూపములు రెండును, స్వయమేవ-స్వయముగానే, శ్వనైశ్చనైః-తిన్నతిన్నగా, అవజానంతి - అనాదరణమును బొందుచున్నవి. అనగా స్ఫురించకపోవుచున్నవనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నామరూపములు రెండును కల్పితములగుననిచెప్పుటచేత లాభమేమి? సచ్చిదానందాద్విత్తీయాపరోక్షరూప పరబ్రహ్మము బుద్ధి

చేత బాడబడుచుండగా కల్పితనామరూపములు రెండును స్వయముగా వేరినై
తన్నగా ననాదరణమును బొందుచున్నవి. అనగా స్ఫురించకపోవుచున్నవని
యభిప్రాయము.

అవ. దృఢమయిన బ్రహ్మవిద్య, ద్వైతముయొక్క యనాదరణపూర్వక
ముగా గలుగుచుండుటవలన వేదాంత శ్రవణాదికమును జేసినట్లు ద్వైతము
యొక్క యనాదరణంబును జేయదగిన దగునని చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ యావద్భావదవజ్ఞాస్యాత్తావత్తావత్తద్వీక్షణం॥

యావద్భావదవద్వీక్ష్య తతత్తావత్తావదుభేత్యనేత్॥ ౮౧.

టీ. యావద్భావత్ - ఎంతెంతమాత్రము, అవజ్ఞా - అనాదరణము, అన
గా ద్వైతమిథ్యాత్వబుద్ధియనుట. స్యాత్ - కలుగునో. తావత్తావత్ - అంతంత
మాత్రము, తద్వీక్షణం = తత్ - ఆసచ్చిదానంద స్వరూపబ్రహ్మముయొక్క, ఈక్ష
ణం - జ్ఞానము, అనగా సాక్షాత్కారమనుట. స్యాత్ - కలుగును. తత్ - ఆబ్రహ్మ
ము, యావద్భావత్ - ఎంతెంతమాత్రముగా, అనగా నెంతెంత దృఢముగాన
నుట. వీక్ష్యతే - చూడబడునో, అనగా నెరుగబడునోయనుట. తావత్తావత్ -
అంతంతమాత్రముగా, ఉభే - నామరూపములను రెంటిని, త్యజేత్ - విడువ
వలెను.

తా. మరియు, ఎంతెంతమాత్రము ద్వైతముయొక్క యనాదరణము
అనగా (మిథ్యాత్వబుద్ధి) గలుగునో యంతంతమాత్ర మాసచ్చిదానంద స్వరూ
పబ్రహ్మముయొక్క జ్ఞానము (అనగా సాక్షాత్కారము) గలుగును. మరియు
నాబ్రహ్మం బెంతెంత దృఢముగా నెరుగబడుచున్నవో యంతంతమాత్రము
ప్రపంచముయొక్క నామరూపములను రెంటిని విడువవలెను. అనగా ద్వైత
మిథ్యాజ్ఞానంబెంతదృఢముగానుండునో యంతబ్రహ్మజ్ఞానంబును దృఢముగా
నుండుగాన ప్రపంచమథ్యాత్మజ్ఞానము నవశ్యము సంపాదించవలెనని యభి
ప్రాయము.

అవ. బ్రహ్మభ్యాసద్వైత మిథ్యాత్వాభ్యాసములకు ఫలమును చెప్ప
చున్నాడు.

శ్లో॥ తదభ్యాసేనవిద్యాయాం సుస్థితాయామయంపుమాత్॥

జీవేన్నైవభవేన్నుక్తోవపురస్తుయథాతథా॥ ౮౨.

టీ. తదభ్యాసేన = తత్ - ఆబ్రహ్మ ప్రపంచా నాదరణములయొక్క,
అభ్యాసేన - అభ్యాసముచేత, అనగా మాటిమాటికి జంతుించుటచేతననుట.
విద్యాయాం బ్రహ్మతత్త్వజ్ఞానము, సుస్థితాయాంసత్యాం - దాక్షిణ్యస్థితిబాం.

చుచుండగా, ఆయం - ఈ, పుమా-పురుషుడు, జీవన్మేవ-బ్రహ్మేయండియే, ముక్తి-సంసారబంధవిముక్తుడు, భవేత్-అగును. పపు-శరీరము, యథాతథా-ఏలాగైనను, అస్తు - అగుగాక.

తా. ఆ బ్రహ్మభ్యాస ప్రపంచానాదరణా భ్యాసములం జేయుటచేత బ్రహ్మతత్వజ్ఞానంబు దృఢస్థితిని బొందియుండగా నా బ్రహ్మజ్ఞానియగు బురుషుడు, తన శరీరము వ్యవహారపరతంత్రమైయున్నను, లేక, సమాధి పరతంత్రమైయున్నను బ్రహ్మేయండియే మోక్షమును బొందుచున్నాడు.

అప. ఇప్పుడు బ్రహ్మభ్యాస స్వరూపమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ తచ్చింతనంతత్రాధనమన్యోన్మత్తప్రహీధనం।

ఏతదేకపత్వంచబ్రహ్మభ్యాసంవిదుర్బుధాః॥ ౮౩.

టీ. తచ్చింతనం=తత్-ఆప్రత్యగ్బ్రహ్మ స్వరూపముయొక్క, చింతనం-భ్యాసంబును, తత్కథనం - ఆ బ్రహ్మ స్వరూప విషయక సంభాషణంబును, అన్యోన్యం-గురుశిష్యాది సంవాదద్వారా, తత్ప్రబోధనం - ఆ బ్రహ్మ స్వరూప బోధనంబును, ఏతదేకపరత్వంచ=ఏతత్ - ఈ ప్రత్యగ్భిన్నపర బ్రహ్మమందు, ఏక-ముఖ్యమైన, పరత్వంచ - పరత్వబుద్ధియు, అనగా చిత్తైకాగ్ర్యరూపనిధి భ్యాసమనుట. బ్రహ్మభ్యాసం - బ్రహ్మభ్యాసమునుగా, బుధాః-పండితులు, విదుః- తెలిసికొనిరి.

తా. ఆప్రత్యగ్బ్రహ్మ స్వరూపమును భ్యాసించుటయు, ఆ బ్రహ్మ స్వరూపమును గురించి సంభాషించుకొనుటయు, గురుశిష్యాది సంవాదద్వారము గా నా బ్రహ్మ స్వరూపమును దెలిసికొనుటయు, (ఏతదేకపరత్వంబును) అనగా సీప్రత్యగ్భిన్న పర బ్రహ్మమందు చిత్తైకాగ్ర్యరూప నిధి భ్యాసంబును ఈచెప్పబడిన విషయములను బ్రహ్మభ్యాసమునుగా విద్వాంసులు దెలిసికొనిరి. గనుక, ఇదియే బ్రహ్మభ్యాసమగును.

శ్లో॥ వాసనానేకకాలీనాదీర్హ కాలం నిరంతరం।

సాదరంచాభ్యాసమానేసర్వధైరవనివర్తతే॥ ౮౪.

టీ. దీర్ఘ కాలం - చిరకాలము, నిరంతరంచ- సర్వదా, అనగా నవిచ్ఛిన్నముగాననుట. సాదరం-శ్రద్ధతోటి, ఆభ్యాసమానేసతి-తత్వజ్ఞానమభ్యాసం పబడుచుండగా, వాసనా - ప్రపంచవాసన, అనేక కాలీనాపి - బహుకాలమునుంచి యున్నదైనను, సర్వధైరవ- సర్వవిధములచేతను, నివర్తతే-నివర్తించుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, అనాదికాలమునుంచి దోచుచుండెడి ద్వైతముకా

నాకప్పుడు గలుగుచుండెడి బ్రహ్మతత్వజ్ఞానాభ్యాసముచేత నెట్లునివర్తించును? ఉ. చిరకాలము నిరంతరము శ్రేష్ఠతోటి తత్వజ్ఞాన మభ్యసించబడుచుండగా నట్టియభ్యాసముచేత ద్వైతవాసన బహుకాలమునుంచి యున్నదైనను నిశ్శేషముగా నివర్తించుచున్నదయగును.

శ్లో॥ మృచ్ఛత్రివద్యహ్యశక్తిరనేకానన్యతాన్యజేత్ |

యద్వాజీవగతానిద్రాస్వప్నశ్చాత్రనిదర్శనం || ౮౫.

టీ. బ్రహ్మశక్తిః=బ్రహ్మ-పరబ్రహ్మంబుయొక్క, శక్తిః-మాయాశక్తి, మృచ్ఛత్రివత్=మృత్ - మృత్పిండముయొక్క, శక్తివత్ - శక్తివలె, అనేకాన్య-అనేకములైన, ఆన్యతా-మిథ్యావస్తువులను, న్యజేత్ - సృజించును. యద్వా-అట్లుగానియెడల, ఆత్ర - ఈయర్థమందు, జీవగతా-జీవునియందుగల, నిద్రా-నిద్రాశక్తియు, అనగానవిద్యయుననుట. స్వప్నశ్చ-స్వప్నంబును, నిదర్శనం-దృష్టాంతమగును.

తా. ప్ర. అయితే, అద్వితీయంబగు బ్రహ్మంబనేకాకారముగానుండెడి జగంబునకు హేతువగునని చెప్పట యుక్తమెట్లుగును? ఉ. మృత్పిండముయొక్క శక్తి, ఘటశరావాద్యనేకవికారములను సృష్టించినట్లు బ్రహ్మముయొక్క మాయాశక్తియు నాకాశాద్యనేకాకార మిథ్యాకార్యములను సృష్టించెను. అనగా మాయాసహిత బ్రహ్మమునకు జగదేతుత్వము సంభవింపవచ్చునని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, మృత్పిండశక్తి మృత్పిండమువలె సత్యంబగుటచేత ననేకకార్యములకు హేతువైనను బ్రహ్మశక్తియగునాయ బ్రహ్మమువలె సత్యత్వంబుగలదిగామిచేత ననేక కార్యంబులకు హేతువుగా నేరదు. అందుచేత నీవిషమదృష్టాంతమునుజెప్పట యుక్తమెట్లుగును? ఉ. సరి. మరియొక దృష్టాంతమును జెప్పెదము వినుము. ఈయర్థమందు జీవునియందుగల నిద్రాశక్తియు స్వప్నంబును దృష్టాంతమగునని తెలిసికొనుము.

అవ. దృష్టాంతార్థమును విశదీకరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిద్రాశక్తిర్యథాజీవేదుర్లుటస్వప్నకారిణీ |

బ్రహ్మణ్యేషాస్థితామాయాసృష్టిస్థిత్యంతకారిణీ || ౮౬.

టీ. జీవ-జీవునియందుగల, నిద్రాశక్తిః-నిద్రారూపమగుశక్తి, యథా-ఏప్రకారముగా, దుర్లుటస్వప్నకారిణీ = దుర్లుట - ఘటింప యోగ్యముగాని, స్వప్న - స్వప్నపదార్థములను, కారిణీ-సృష్టించుచున్నదో, తథా-ఆప్రకారముగా, బ్రహ్మణి-బ్రహ్మమందు, స్థితా-ఉన్నట్టి, ఏషా-ఈ, మాయా మాయా

శక్తి, సృష్టిస్థితిగ్రంథకారిణీ=సృష్టి-జగత్సృష్టినియు, స్థితి-స్థితినియు, అంత-జగత్సంహారంబును, కారిణీ - చేయుచున్నది.

తా. జీవునియందుగల నిద్రాశక్తి, ప్రబోధదశయందు నివర్తించుచుండుటచేత మిథ్యాభూషియగును. ఆనిద్రాశక్తి స్వప్నమందు దుర్బటములైన రథగజాది పదార్థముల నేప్రకారముగా సృష్టించుచున్నదో యాప్రకారమే బ్రహ్మమందుండెడి మాయాశక్తి మిథ్యాత్వముగలదైయును ఆకాశాద్య నేకపదార్థములను సృష్టించుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. మాయయొక్క దుర్బటకారిత్వము నిప్పుడు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ స్వప్నేవియద్గతింపశ్యేత్సర్వమూర్ఖః ఛేదనంయథా।

ముహూర్తేవత్సరౌఘంబమృతపుత్రాదికంపురం॥ ౮౭.

టీ. స్వప్నే-స్వప్నమందు, యథా-ఏప్రకారముగా, వియద్గతిం- ఆకాశగమనంబును, శ్చేదనం-స్వ-తనయొక్క, మూర్ఖః-శిరంబయొక్క, ఛేదనం-ఛేదనంబును, ముహూర్తే- రెండుగడియల పరిమితిగల కాలమందు, వత్సరౌఘంబ= వత్సర-సంవత్సరములయొక్క, ఘంబ - సముదాయంబును, మృతపుత్రాదికం= మృత - మృత్యువునుబొందిన, పుత్రాదికం-పుత్రమిత్రాదులంగల, పురం-నగరంబును, పశ్యేత్ - చూచునో.

తా. పురుషుడు స్వప్నమందు ఆకాశగమనంబును, తన శిరంబయొక్క ఛేదనంబును, ఒకముహూర్తకాలములో ననేకసంవత్సర సమాహంబును, మృతపుత్ర మిత్రాదులంగల నగరంబు నేప్రకారముగాజూచునో యాప్రకారమే మాయాశక్తియు నాకాశాదిపదార్థములను జూపుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. స్వప్నము దుర్బటకార్యములం గనబరచుటయందు హేతువును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇదంయం క్షమదం నేతివ్యవస్థాతత్రదుర్లభా।

యథాయథేక్ష్యతేయద్యత్తత్తద్యక్తంతథాతథా॥ ౮౮.

టీ. తత్ర-ఆస్వప్నమందు, ఇదం-ఇది, యక్తం - ఉచితమనియు, ఇదం-ఇది, నేతి-ఉచితముగాదనునట్టి, వ్యవస్థా - నియతి, దుర్లభా - దుర్లభమగును. అనగా లేదనుట. యద్యత్ - ఎట్టియెట్టి, యథాయథా - ఏయేప్రకారముగా, ఈక్ష్యతే-చూడబడుచున్నదో, తత్తత్ - అట్టియట్టి, తథాతథా- ఆయాప్రకారముగా, యక్తం - ఉచితమైయుండును.

తా. స్వప్నమందిదియు క్తమగుననియు నిదియు క్తముగాదనునట్టి వివేకములేదు. ఆహేతుప్రచేత నేయేపక్షార్థమేయేప్రకారముగా చూడబడుచున్నదో

యాయాపదార్థ మాయాప్రకారముగానే యుచితమైయుండును. మరియు నాస్వప్నమందు ఆకాశగమనస్వ శిరచ్ఛేదనాద్య సంభావితార్థము లనుభవించ బడుచుండుటచేత లేదనిచెప్పరాదు. కనుక, స్వప్నము ఆఘటన ఘటనాసామర్థ్యవంతమగునని తెలియవలెను.

అవ. ఈచెప్పబడిన యర్థమును కైముతికన్యాయముచేత స్పష్టముజేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఈదృశోమహిమాదృష్టోనిద్రాశక్త్యర్థాతథా।

మాయాశక్తేరచింత్యోఽయంమహిషేతికిమద్భుతం॥ ౮౯.

టీ. నిద్రాశక్తిః-నిద్రాశక్తికి, ఈదృశః-ఇటువంటి, మహిమా - ప్రభావము; యథా- ఏప్రకారము, దృష్టిః- చూడబడుచున్నదో, తథా - ఆప్రకారము, మాయాశక్తేః-మాయాశక్తియొక్క, అయం-ఈ, మహిమా- ప్రభావము, అచింత్యఇతి- చింతింపశక్యముగానిదనుటయుండు, కిమద్భుతం - ఆశ్చర్యమేమి. అనగా నాశ్చర్యము లేదనుట.

తా. పరిచ్ఛిన్న స్వభావుడగు జీవునియందుగల నిద్రాశక్తియే, దుర్బలానేక కార్యనిర్మాణ సామర్థ్యంబుగలదైయుండగా నపరిచ్ఛిన్న స్వభావుడగు పరమేశ్వరునియందుగల మాయాశక్తి సకలజగన్నిర్మాణాది సామర్థ్యము గలదగునని చెప్పవలసిన పనిలేదు.

అవ. ప్రయత్నాదికములేని పరబ్రహ్మమందుగల మాయాశక్తి, జగద్రచనాహేతుమగుటయందు దృష్టాంతము నిష్పడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శయానేవురుషేనిద్రాస్వప్నంబహువిధంసృజేత్।

బ్రహ్మజ్యేష్ఠంస్వికారేవికారాకల్పయత్యసా॥ ౯౦.

టీ. శయానే-నిద్రించుచున్న, పురుషే- పురుషునియందుగల, నిద్రా-నిద్రాశక్తి, బహువిధం-నానావిధంబగు, స్వప్నం- స్వప్నవస్తువును, సృజేత్- సృష్టించును. ఏవఁ-ఈప్రకారముగా, నిర్వికారే-వికారశూన్యమైన, బ్రహ్మణి బ్రహ్మమందుగల, అసా-ఈమాయాశక్తి, వికారాక- కార్యములను, కల్పయతి- కల్పించుచున్నది.

తా. చికిత్సాప్రయత్నాది వికారములనన్నిటినివిడిచి కేవలమై నిద్రించుచున్నజీవునియందుగల నిద్రాశక్తి నానావిధ రథగజాది స్వప్నపదార్థములను సృష్టించుచున్నది. అటువలెనే నిర్వికారమగు పరబ్రహ్మమందుగల ఈమాయాశక్తియు నానావిధకార్యవర్గమును కల్పించుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. మాయచేత సృష్టించబడిన పదార్థములను జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఖానిలాగ్నిజలోర్వ్యండలోకప్రాణిశిలాదికాః |

వికారాః ప్రాణిధీష్వంతశ్చిచ్ఛాయః ప్రణవించితాః ||

౯౧.

టీ. ఖానిలాగ్నిజలోర్వ్యండలోకప్రాణిశిలాదికాః = ఖ-అకాశంబును, అనిల-వాయువును, అగ్ని-తేజంబును, జల-జలంబును, ఉర్వీ-భూమియు, అండ-బ్రహ్మాండంబును, లోక-స్వర్గాదిలోకంబులును, ప్రాణి-దేవమనుష్యాదిజంతు వర్గంబును, శిలా-పాషాణాదులే, ఆదికాః-మొదలుగాగల, వికారాః-కార్యంబులు, (జాతాః) సృష్టినవగును. ప్రాణిధీషు = ప్రాణి - చేతనవస్తువులయొక్క, ధీషు-బుద్ధులయందు, అంతః-లోపల, చిచ్ఛాయా-చిత్-కూటస్థచైతన్యముయొక్క, ఛాయా-ఛాయ, ప్రతిబింబితా - ప్రతిఫలించుచున్నది. అనగా బ్రతిబింబమేర్పడుచున్నదనుట.

తా. పృథివ్యప్రేక్షోపాయ రాకాశములనెడి పంచభూతంబులును, బ్రహ్మాండలోకములనెడి భౌతికంబులును, దేవమనుష్యాదిప్రాణివర్గంబును, శిలాదార్వాదిజడవస్తువులును మాయాశక్తివలన బుట్టినవగును. ప్ర. అయితే, సర్వజగంబునకును పాంచభౌతికత్వసామ్యముగలుగుచుండగా గొన్నివస్తువులకుమాత్రమే జడస్వభావంబుగలుగుటకు గారణమేమి? ఉ. ప్రాణులయొక్క శరీరములయందుగల అంతఃకరణములయందు కూటస్థ చైతన్యచ్ఛాయ, ప్రతిఫలించుట వలన నవి చేతనములని వ్యవహరింపబడుచున్నవి. శిలాదార్వాదులయందు బుద్ధిబుద్ధి ప్రతిబింబములులేమిచేత నవి జడములని (అనగా నచేతనములని) వ్యవహరింపబడుచున్నవి.

శ్లో॥ చేతనాచేతనేష్వేషుసచ్చిదానందలక్షణం |

సమానంబ్రహ్మభిద్యేతే నామరూపేపుథక్పృథక్ ||

౯౨.

టీ. ఏషు ఈ, చేతనాచేతనేషు - చరాచరములయందు, సచ్చిదానందలక్షణం- సత్యజ్ఞానానందస్వరూపలక్షణముగల, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, సమానం-అధిష్టానత్వముచేత సమానముగానున్నది. నామరూపే - నామరూపంబులురెండును, పృథక్పృథక్ - వేరువేరుగా, భిద్యేతే- భేదమును బొందుచున్నవి.

తా. ప్ర. అయితే, చేతనాచేతనవిభాగము యిహాప బ్రహ్మముచేత జేయబడినదెయగునని చెప్పరాదాయేమి? ఉ. ఈచేతనాచేతనములయందు దంతటను సచ్చిదానందలక్షణ పరబ్రహ్మము సర్వమునకు నుపాదాన కారణత్వము చేత సమానముగానున్నది. నామరూపములుమాత్రము వేరువేరుగా భేదింపబడుచున్నవి. అనగా చేతనాచేతనవిభాగము బ్రహ్మముచేత జేయబడినదిగాద

నియుం జేదాగ్ధాసునియొక్కయునికి లేములచేతనే చేయబడినదగుననియుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ బ్రహ్మజ్యేతేనామరూపే పటేచిత్రమివస్థితే।

ఉపేత్యనామరూపే ద్వే సచ్చిదానందధీర్భవేత్॥ ౯౩.

టీ. ఏతే-ఈ, నామరూపే - నామరూపములురెండును, పటే - వస్త్రమందు, చిత్రమివ- చిత్రపువలె, బ్రహ్మణి-బ్రహ్మమందు, స్థితే - స్థితినిబొంది యున్నది. ద్వే-రెండైన, నామరూపే-నామరూపంబులను, ఉపేత్య-ఉపేక్షించి, సచ్చిదానందధీర్భవేత్=సచ్చిదానంద- సచ్చిదానందములయందు, ధీః-బుద్ధి, భవేత్-కలుగవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, బ్రహ్మము చేతనాచేతనములయందు సమానముగా నుండుటకు గారణమేమి? ఉ. వస్త్రమందు చిత్రుడు ఉన్నట్లు బ్రహ్మమందు నామరూపాత్మకజగంబు కల్పించబడెను. అనగా బ్రహ్మము సర్వకల్పనములకు నాధారవస్తువుగానుండుటవలన సర్వగతమైయున్నదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ఆబ్రహ్మమెట్లు దేలియబడునో జెప్పము? ఉ. బ్రహ్మమందు గల్పించబడిన నామరూపాత్మక సర్వప్రపంచమును బుద్ధిచేతనుపేక్షించిచూచినయెడల సచ్చిదానందరూపంబగు సర్వాధిష్ఠానపరబ్రహ్మ మెరుగబడుచున్నది.

అవ. ఈచెప్పబడిన యర్థమందు దృష్టాంతమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జలస్థేఽధోముఖేన్వగ్యదేహేదృష్టేన్వపేత్యతం।

తీరస్థవదేహేన్వేతాత్పర్యంస్యాద్యధాతథా॥ ౯౪.

టీ. స్వస్య-తనయొక్క, దేహే-శరీరము, జలస్థే-నీటియందు బ్రతిబింబించినదగుచు, అధోముఖే-తలక్రిందుగా, దృష్టే-కనబడుచున్నను, తం-ఆజల ప్రతిబింబితాధోముఖ శరీరమును, ఉపేత్య - ఉపేక్షించి, తీరస్థే - గట్టునందున్నట్టి, స్వే-తనదగు, దేహవదే - శరీరమందే, తాత్పర్యం - అభిప్రాయము, యథా-ఏప్రకారము, స్యాత్ - కలుగునో, తథా-ఆప్రకారము గలుగును.

తా. నీటిగట్టునందుండి జలమందుజూచెడి పురుషునకు దనదేహము నీటియందు తలక్రిందుగలదిగా గనబడుచున్నను, బురుషుడాయథోముఖ శరీరమందాసక్తిని విడిపించి గట్టునందుండెడి తద్విపరీతశరీరమందు మమత్వబుద్ధిగలవాడెట్లుగనో ఆప్రకారమే బ్రహ్మమందుగల్పించబడిన నామరూపాత్మక జగంబును మిథ్యయని బుద్ధిచేత విడిపించినయెడల సర్వాధిష్ఠానమగు బ్రహ్మముదేలియబడుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. సర్వజనప్రసిద్ధమైన మరియొకదృష్టాంతము నిప్పుడు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సహస్రశోమనోరాజ్యే వర్తమానేనదైవతే॥

సర్వైరుపేక్ష్యమయద్వయశేతానామరూపయోః॥ ౯౫.

టీ. మనోరాజ్యే - మనంబునందనుభవించబడెడి సామ్రాజ్యము, సహస్రశః-వేలకాలది, వర్తమానేపి-ఉన్నప్పుటికిని, తత్-ఆమనోరాజ్యము, సదైవ-ఎల్లప్పుడును, సర్వైః-సర్వజనులచేతను, యద్వత్-ఏప్రకారము, ఉపేక్ష్యతే-ఉపేక్షించబడుచున్నదో, ఆనగావిడువబడుచున్నదోయనుట. (తద్వత్) ఆప్రకారము, నామరూపయోః-నామరూపములయందు, ఉపేక్షా-ఉపేక్ష, (కర్తవ్యా) చేయదగినదగును.

తా. మనోరథమాత్రముచేత గల్పించబడిన సామ్రాజ్యాది ఫలములయందు సర్వజనులచేత నేప్రకారముగా నుపేక్ష జేయబడుచున్నదో ఆప్రకారమే బ్రహ్మమందు గల్పించబడిన నామరూపాత్మక చేతనాచేతనరూప సర్వజగంబునందు నుపేక్ష జేయదగినదగునని తెలియవలెను.

అవ. ప్రపంచము బహువిధముగానున్నదనుటయందు దృష్టాంతముజెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ త్మణేక్షణేషునో రాజ్యంభవత్యేవాన్యధాన్యధా॥

గతంగతంపునర్నాస్తివహరోబహిస్తథా॥ ౯౬.

టీ. త్మణేక్షణే - ప్రతిక్షణమందును, మనోరాజ్యం- మనోరథకల్పితైశ్వర్యము, అన్యధాన్యధా- వేరువేరువిధముగా, భవత్యేవ- అగుచున్నదేయగును. గతం - గడచిపోయినది, గతం - గడచిపోయినదే యగును. పునః - మరల, నాస్తి-లేదు. బహిః-వెలుపటి, వ్యవహారః-వ్యవహారంబును, తథా - ఆప్రకారమేయగును.

తా. మనోరథైశ్వర్యములోని విషయములు ప్రతిక్షణమందును చిత్రవిచిత్రముగానుండి గడిచినవిషయము మరల రానేరదు. ఇకదాష్టాంశికమును జెప్పెదము వినుము. జాగరితావస్థయందును ఆత్మవ్యతిరిక్తపదార్థంబులునత్యంతవిచిత్రముగానుండి గడచిపోయినవి మరల వచ్చుటలేదు.

అవ. ఈయగ్రమునే వివరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నచాల్యంయోవనేలబ్ధం యోవనంస్థావిచేతథా॥

మృతేపితాపునర్నాస్తిసాయాజ్యేవగతఽదినః॥ ౯౭.

టీ. చాల్యం-చాల్యావస్థ, యోవనే-యోవనదశయందు, నలబ్ధం- పొందబడదు. యోవనః-యోవనావస్థ, స్థావిచే-ముదిమియందును, తథా-ఆప్రకారమేయగును. అనగా బొందబడదనుట. మృతే-మృతిహందిన, పితా-తండ్రి,

పునః-మరల, నాస్తి-లేడు. గతం - గడిచిపోయిన, దినం - దినము, నాయా-
త్యేవ-రానేరాదు.

తా. మరియు, బాల్యావస్థ, యౌవనదశయందు బాంధవడదు. యౌవ-
నావస్థ వార్ధకదశయందు (అనగా ముసలితనమందు) బాంధవడదు. చచ్చిపో-
యినతండ్రి మరలవచ్చుటలేదు. గడిచిపోయినదినము మరల రానేరాదు.

అవ. ద్వైతమునకు బ్రతిపాదింపబడిన త్తూణికత్వమును (మిథ్యాత్వ-
మును) ఉపసంహరము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ మనోరాజ్యోద్వేషవికః త్తూణధ్వంసినిలౌకికే॥

అతోస్మిక్భాసమానేపితత్సత్యత్వధియంత్యజేత్ ॥

౯౮.

టీ. త్తూణధ్వంసిని-త్తూణ త్తూణకాలములో, ధ్వంసిని-నశించెడి, లౌకికే-
లోకసిద్ధవిషయమునందు, మనోరాజ్యత్ - మనోరథసంకల్పితవిషయముకంటె,
విశేష-అధిక్యము, కః - ఏమిగలదు. అనగా లేదనుట. అతః - అందువలన,
అస్మిక్ - ఈలోకసిద్ధవస్తువు, భాసమానేపి - ప్రకాశించుచున్నను, తత్సత్య-
త్వధియంత్య - ఆవస్తువునందు, సత్యత్వధియం - సత్యత్వబుద్ధిని, త్యజేత్ -
విడువవలెను.

తా. ఈలోకమునందు గృహక్షేత్రపుత్ర కళత్రాది వస్తుజాతంబు త్తూణ-
మాత్రపుకాలమువంటికాలములో నశించిపోవుచుండగా మనమందరము ప్రత్య-
క్షముగా బాచుచున్నాము. ప్ర. అయితే, లోకసిద్ధవస్తువునకు త్తూణికత్వమును
సాధించుటచేత బ్రయోజనమేమి? ఉ. అట్లు త్తూణికత్వమును సాధించుటచేత
నీలోకసిద్ధవస్తువు మనోరాజ్యముకంటె నాధిక్యముగలదిగాదు. కనుక గృహక్షే-
త్రపుత్ర కళత్రాది వస్తుజాతము ప్రత్యక్షముగా వోచుచున్నను వానిని సత్య-
ముగా దలచరాదనిదోచుటయే ప్రయోజనమగును.

శ్లో॥ ఉపేక్షితేలై కేధీర్విఘ్నబ్రహ్మచింతనే॥

నటవత్కృతీమాస్థాచుచిర్విహత్యేవలౌకికం॥

౯౯.

టీ. లౌకికే-లోకసిద్ధవస్తువు, ఉపేక్షితేనతి - ఉపేక్షింపబడుచుండగా,
బ్రహ్మచింతనే - బ్రహ్మవిచారమునందు, కీః-బుద్ధి, నిర్విఘ్న-నిరంకుశత్వము
గలది, స్యాత్-అగును. నటవత్ - నటునివలె, కృత్రిం - సంకల్పమును, ఆస్థా-
య-పొంది, లౌకికం - లోకవ్యవహారమును, నిర్వహత్యేవ-నిర్వహించుచున్న
వాడేయగును.

తా. ప్ర. అయితే, లౌకికవస్తువు నుపేక్ష జేయుచుండగాలాభమేమి? ఉ.
లోకవస్తువునుపేక్ష జేయుచుండగా బ్రహ్మనుసంధానమునందు బుద్ధి నిరంకుశ

ముగా బ్రవర్తించును. అనగా బ్రహ్మమునందు బుద్ధిశీలముగా నిల్చుటచేత భావగుణని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, లోకవస్తువును స్మరించక బ్రహ్మమందు స్థిరబుద్ధిగలజ్ఞానికిదేహపోషణాది వ్యవహారమెట్లు సీద్ధించును? ఉ. నటుడుద్రవ్యమందాసక్తచిత్తుడైయుండియు బూర్వాభ్యాసమువలన దనచేత బరిగ్రహించబడిన భూమికాచరిత్రమును బ్రహ్మాదనులేకుండునట్లెట్లు అభినయించునో, ఆప్రకారమే బ్రహ్మజ్ఞానియు బూర్వాభ్యాసవృత్తినవలించించి లోకవ్యవహారమును నిర్వహించగలడు.

అవ. జ్ఞానిబుద్ధి, వ్యవహారవంతమైనను ఆబుద్ధిచేత సాధింపబడెడిస్వరూపంబు నిర్వికారమగుననెడి యర్థమును దృష్టాంతసహితముగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ప్రవహత్యపిరేధః స్థిరాప్రకృతిలాంఛనాః।

నామరూపాన్యథాత్వేపి కూటస్థం బ్రహ్మనాన్యథా॥ ౧౦౦.

టీ. సీరే-జలము, ప్రవహత్యపి-పై నప్రవహించుచున్నను, అధః-క్రిందనున్న, ప్రకృతిలా-గొప్పబండ, యథా - ఏప్రకారము, స్థిరా-నిశ్చలమైయుండునో, తథా ఆప్రకారము, నామరూపాన్యథాత్వే-నామరూప - నామరూపములకు, అన్యథాత్వేపి - మరియొకవిధము గలిగియున్నను, కూటస్థం- నిర్వికారమైన, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, అన్యథా - మరియొకవిధముగలది, న-కాదు.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికివ్యవహారము సంకరించినయెడల వికారిత్వముగలుగదాయేమి? ఉ. పైభాగమందు జలబల్లలకల్లోలముగా బ్రవహించుచున్నను దానిక్రిందనున్న గొప్పనల్లనిపాషాణమేప్రకారము నిశ్చలముగానుండునో, ఆప్రకారమే నామరూపాదులచేత బుద్ధివికారవంతముగానున్నను తదాధారంబగు బ్రత్యగాత్మ్య, నిర్వికారముగానే యుండును. అనగా సూర్యభాగమందు జలముబ్రవహించుచున్నను క్రిందనుండెడి నల్లని పెద్దరాయి యేప్రకారముగా చలించడో ఆప్రకారమే బుద్ధివికారముగలదైనను జ్ఞానివికారముగలవాడు గాడయని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నిశ్చిద్ర్వేదర్పణేభాభివస్తుగర్భంబృహద్వియత్।

సచ్చిద్గుణేతథానానాజగద్గర్భమిద-వియత్॥ ౧౦౧.

టీ. నిశ్చిద్ర్వే-సదులేని, దర్పణే-అద్వమందు, వస్తుగర్భం=వస్తు-అనేకవిధవస్తువర్గమును, గర్భం-మధ్యమందుగలదియు, బృహత్ - కృతమైనదియునగు, వియత్-ఆకాశము, యథా ఏప్రకారము, భాతి ప్రకాశించుచున్నదో, తథా-ఆప్రకారము, నానాజగద్గర్భం= నానా - నానావిధముగల, జగత్ - ప్రపంచమును, గర్భం-మధ్యమందుగల, ఇదం-ఈ, వియత్-ఆకాశము, సచ్చిద్గుణే సత్య

జ్ఞానఘనస్వరూపబ్రహ్మమందు, భాతి - ప్రకాశించుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, అఖండమగు బ్రహ్మమందు దద్దిపరీతలక్షణజగం యెట్లుదోచునో చెప్పుము? ఉ. సందులేని యద్వమందు నానావిధ వస్తువర్గమును మధ్యమందుగల విశాలమగు ఆకాశంబే ప్రకారముగా దోచుచుండునో ఆప్రకారమే నానావిధప్రపంచమును మధ్యమందు గల యాకాశము సత్యజ్ఞానానందస్వరూపబ్రహ్మమందు దోచుచున్నది. అనగా రంధ్రములేని యద్వమందు సావకాశవస్తువే ప్రకారముగా గనబడుచుండునో యాప్రకారమే ఈజగంబు బ్రహ్మమందు దోచుచున్నదని యభిప్రాయము.

అవ. సచ్చిదానందపూర్వకముగా జగత్ప్రకృతిగలుగుచున్నదనెడియర్థమును దృష్టాంతసహితముగా నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అదృష్ట్యాదర్పణంనైవతదంతస్థేక్షణంతథా।

అమత్వాసచ్చిదానందంనామరూపమతికుతః॥

౧౦౨.

టీ. దర్పణం-అద్వమును, అదృష్ట్యా-చూడక, తదంతస్థేక్షణం= తత్-అయద్వముయొక్క, అంతస్థ-లోపలబ్రతిబింబరూపముగా గనబడుచుండెడి వస్తువులయొక్క, ఈక్షణం-దర్శనము, నైవ- కలుగనేకలుగదు. తథా - ఆప్రకారము, సచ్చిదానందం- సత్యజ్ఞానానందరూపమును, అమత్వా-తెలియక, నామరూపమతిః=నామరూప- నామరూపములయొక్క, మతిః-జ్ఞానము, కుతః-ఎక్కడిది. అనగా లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, అదృశ్యమగు బ్రహ్మమందు జగత్ప్రకృతి యెట్లుగలుగును? ఉ. అద్వము ముందుగా గనబడుచుండుటచే దానిలో బ్రతిబింబితవస్తువులు గనబడుచున్నదిగాని, అద్వముగనబడనియెడల దానిలో బ్రతిబింబితవస్తువులును గనబడజాలవు. ఆప్రకారమే మొదట సచ్చిదానందములు దెలియబడుచుండుటచేత నాసచ్చిదానందములయందు గల్పించబడిన నామరూపాత్మకములగు ఘటాదివస్తువులు దెలియబడుచున్నవిగాని, సచ్చిదానందములు దెలియబడనియెడల వానియందు గల్పించబడిన నామరూపాత్మక ఘటాదివస్తువులు దెలియబడనేరవు. అనగా మృత్తికయందు గల్పించబడిన ఘటమునుజూచెడి విషయమందు మృత్తికాదర్శనపూర్వకముగా ఘటదర్శనమగుచున్నట్లు సచ్చిదానంద స్ఫురణపూర్వకముగా జగత్ప్రకృతి గలుగుచున్నదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ప్రథమంసచ్చిదానందే భాసమానేఽధతావతా।

బుద్ధినియమ్యవైవోర్ధ్వంధారయేన్నామరూపయోః॥ ౧౦౩.

టీ. ప్రథమం- మొదటను, సచ్చిదానందే - సచ్చిదానంద స్వరూపబ్రహ్మము. ఛానమానేనతి- స్ఫురించుచుండగా, అథ - పిమ్మట, తావతా-అంత మాత్రముతో, బుద్ధిం-బుద్ధివృత్తిని, నియమ్య-నిరోధించి, ఊర్ధ్వం-పైన, అనగా నటుపిమ్మటననుట. నామరూపయోగి-నామరూపములయందు, నైవధారయేత్-ధరించనేరాదు. అనగా నామరూపములయందు బుద్ధినుంచరాదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నామరూపంబులు రెండును స్ఫురించుచుండుటవలన నిర్విషయ బ్రహ్మస్ఫురణం జెల్లుగలుగును? ఉ. ఆజ్ఞానోపాయమునుజెప్పెద వినుము. మొదట సచ్చిదానంద స్వరూపబ్రహ్మము స్ఫురించుచుండగా నాబ్రహ్మస్వరూపమాత్రమందు బుద్ధినుంచి, పిమ్మట నామరూపములయందు బుద్ధిని బొత్తుగానుంచరాదు. అనగా సచ్చిదానంద స్వరూపబ్రహ్మమందు గల్పించబడిన నామరూపాత్మక ప్రపంచవిషయమై సచ్చిదానందమాత్రమును బుద్ధిచేత గ్రహించి నామరూపములయొక్క బుద్ధినిధరించకయున్నయెడల నిర్విషయమగు సచ్చిదానందస్వరూపబ్రహ్మము మాత్రము బుద్ధికి స్ఫురించుననియు నిదియే నిర్విషయబ్రహ్మసాక్షాత్కారోపాయ మగుననియు నభిప్రాయము.

అవ. ఫలితార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవంచనిర్జగద్భ్రష్ట సచ్చిదానందలక్షణం।

అద్వైతానంద ఏతస్మిన్విశ్రాంత్యంతజనాంస్థిరం॥ ౧౦౪.

టీ. ఏవంచ-ఈ ప్రకారముగా, సచ్చిదానందలక్షణం-సత్-సత్యంబును, చిత్-జ్ఞానంబును, ఆనంద - ఆనందంబును, లక్షణం - స్వరూపలక్షణము గల, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, నిర్జగత్-నిష్క్రమించముగలదగును. ఏతస్మిన్-ఈ, అద్వైతానందే-అద్వైతానందమందు. జనాః-ముముక్షువులు, స్థిరం - నిశ్చలముగా, విశ్రాంత్యంతు - విశ్రమించుచుగాక.

తా. ఈపూర్వోక్తోపాయ ప్రకార మనుసంధానము జేయుచుండగా నిష్క్రమించమగు బ్రహ్మము సచ్చిదానందస్వరూపలక్షణముగలదగును. ఈయ ద్వైతానందమందు ముముక్షువులు నిశ్చలముగా విశ్రమించుచుగాక.

అవ. ఇప్పుడధ్యాయార్థము నుపసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మనందాభిధేగ్రంధే తృతీయోధ్యాయఃకరితః।

అద్వైతానందఏవస్యా జ్జగన్నిధ్యాత్వచింతయా॥ ౧౦౫.

టీ. బ్రహ్మనందాభిధే-బ్రహ్మనంద- బ్రహ్మనందమనెడి, అభిధే - పేరు గల, గ్రంధే-గ్రంథమందు, తృతీయః-మూడవదగు, అధ్యాయః- పరిచ్ఛేదము, కరితః-చెప్పబడినది, జగన్నిధ్యాత్వచింతయా-జగత్ - ప్రపంచముయొక్క,

మిథ్యాత్వ-మిథ్యతారూపమగు, చింతయా - విచారముచేత, అద్వైతానంద
 ఏవ-నిష్ప్రపంచపరిపూర్ణబ్రహ్మనందమే, స్యాత్ - చిత్తవృత్తియందు బ్రత్యక్ష
 ముగా స్ఫురించును.

తా. బ్రహ్మనందమనెడిపేరుగల యథాయపంచకగ్రంథమందు మూడ
 వయథాయము చెప్పబడెను. ప్రపంచముయొక్క మిథ్యాత్వాను సందానల
 క్షణవిచారముచేత నిష్ప్రపంచపరిపూర్ణబ్రహ్మనందమే చిత్తవృత్తియందుబ్రత్య
 క్షముగా స్ఫురించుచుండును.

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీమద్విద్యారణ్య
 ముని విరచితే బ్రహ్మనందే అద్వైతానందనామక
 త్రయోదశ ప్రకరణం సమాప్తం.

గద్య. ఇది శ్రీపరమేశ్వరగురు చరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా
 విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర ముత్రివంశ పయఃపారాపార
 పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్య పుత్ర లక్ష్మీనారాయణా
 మాత్య ప్రణీతః జైన ఆంధ్రగ్రీకాతాత్పర్య సహిత
 శ్రీవేదాంతపంచదశియందు బ్రహ్మనందనామక

గ్రంథస్త్రీతాద్వైతానందమనెడి

త్రయోదశ ప్రకరణము

సంపూర్ణము.

—*—

శ్లో॥ అద్వైతానందతీకేయ మద్వయబ్రహ్మబోధిని!

నారాయణాఖ్యవిదుషా సర్వేశ్వరసమర్పితా॥

ఓం తత్సత్ శ్రీపరమేశ్వరాంమస్తు.

శుభమస్తు.

శ్రీ పరమేశ్వర సద్గురు పరబ్రహ్మణే నమః.

విద్యానంద ప్రారంభము.

అవ. ఇప్పుడు, పూర్వోక్త గ్రంథమునకును ఇక జెప్పబోయెడి గ్రంథమునకును సంబంధమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ యోగేనాత్మసంపదైవతమిథ్యాత్వచింతయా |

బ్రహ్మనందంపశ్యతోథవిద్యానందోనిరూప్యతే॥ ౧.

టీ. యోగేన-యోగానందగ్రంథారాను సంధానముచేతను, ఆత్మవివేకేన-ఆత్మానంద గ్రంథోక్తాత్మవివేచనాను సంధానముచేతను, దైవతమిథ్యాత్వచింతయా-దైవతమిథ్యాత్వ - అదైవతానందగ్రంథముయొక్క, చింతయా-అనుసంధానముచేతను, బ్రహ్మనందం = బ్రహ్మ - బ్రహ్మముయొక్క, ఆనందం- స్వరూపభూతమగు ఆనందమును, పశ్యతః- చూచుచుండెడివానికి, అనగా ననుభవించెడి వానికనుట. అథ- అంతరము, విద్యానందః - విద్యానందము, నిరూప్యతే - నిరూపింపబడుచున్నది.

తా. యోగానందమందు జెప్పబడినప్రకారము యోగానుసంధానము చేతను, ఆత్మానందమందు జెప్పబడినప్రకారము ఆత్మవివేకాను సంధానము చేతను, అదైవతానందమందు జెప్పబడినప్రకారము దైవతమిథ్యాత్వానుసంధానముచేతను, బ్రహ్మనందము ననుభవించెడివానికి విఘ్నము విద్యానందమిప్పుడు నిరూపింపబడుచున్నది.

శ్లో॥ విషయానందవద్విద్యానందోధీవృత్తిరూపకః |

దుఃఖాభావాదిరూపేణోక్తప్రపంచత్వధః॥ ౨.

టీ. విద్యానందః - విద్యానందము, విషయానందవత్- విషయానందమువలె, ధీవృత్తిరూపకః=ధీవృత్తి - బుద్ధివృత్తియే, రూపకః- స్వరూపముగాగలదగును. ఏషః - ఈవిద్యానందము, దుఃఖాభావాదిరూపేణ= దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, ఆభావ-లేమియే, ఆది - ఆదిగాగల, రూపేణ - రూపముచేత, చతుర్విధః - నాలుగువిధములుగా, ప్రోక్తః - చెప్పబడినది.

తా. ప్ర. అయితే, విద్యానందస్వరూపమేమి? డి. విద్యానందంబునిష

యానందమువలె బుద్ధివృద్ధిని స్వరూపముగా గలదగును. ఆవిద్యానందమునకు అవాంతరభేదమును జెప్పెదనిము. ఈవిద్యానందము, దుఃఖాభావాది రూపముచేత చతుర్విధముగా జెప్పబడినది.

శ్లో॥ దుఃఖాభావశ్చకామాప్తిః కృతకృత్యోహమిత్యసౌ।

ప్రాప్తప్రాప్త్యోహమిత్యేవం చాతుర్విధముదాహృతం॥ ౩.

టీ. అహం-నేను, దుఃఖాభావశ్చ=దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, అభావశ్చ-లేమినిగలవాడననియు, కామాప్తిశ్చ=కామ-సర్వకామములయొక్క, ఆప్తిశ్చ-ప్రాప్తింగలవాడననియు, కృతకృత్యఇతి = కృత-చేయబడిన, కృత్యఇతి-కార్యవగ్గముగలవాడననియు, అహం-నేను, ప్రాప్తప్రాప్త్యశ్చేతి=ప్రాప్త - పొందబడిన, ప్రాప్త్యశ్చేతి - ఫలవగ్గంబుగలవాడనని, ఏవం-ఈప్రకారముగా, అసౌ-ఈవిద్యానందము, చాతుర్విధ్యం - నాలుగువిధములం గలదిగా, ఉదాహృతం-జెప్పబడినది.

తా. ప్ర. ఆచాతుర్విధ్య మెద్దయోచెప్పుము? ఉ. ౧. నేను దుఃఖములేనివాడననియు, ౨. సర్వకామప్రాప్తుండననియు, ౩. నేను కృతకృత్యుండననియు, ౪. నేను ప్రాప్తప్రాప్త్యుండనని ఈప్రకారము నీవిద్యానందము చతుర్విధములం గలదిగా శ్రుతిచేతం జెప్పబడుచు జ్ఞానిచేత ననుభవంపబడుచున్నది.

శ్లో॥ ఐహికంచాముష్మికంచేత్యేవందుఃఖంద్విధేరితం।

నివృత్తిమైహికస్యాహబృహదారణ్యకంవచః॥ ౪.

టీ. దుఃఖం-దుఃఖము, ఐహికంచ-ఇహలోకమందు గలుగునట్టిదనియు, అముష్మికంచేతి- పరలోకమందు గలుగునట్టిదనియు, ఏవం - ఈప్రకారము, ద్విధా-రెండువిధములంగలదిగా, ఈరితం - చెప్పబడినది. బృహదారణ్యకం-బృహదారణ్యోపనిషత్సంబంధమగు, వచః- వాక్యము, ఐహికస్య - ఇహలోకజన్యదుఃఖముయొక్క, నివృత్తిం-లేమిని, ఆహ - జ్ఞానికి జెప్పుచున్నది.

తా. ఓపూర్వవాదీ, పూర్వోక్త చతుర్విధములం గల విద్యానందములో మొదటివిధమగు, దుఃఖాభావమును (అనగా జ్ఞానికిదుఃఖములేనివిధమును) దెలిపిచూపుటకారకు నివర్తింపదగిన దుఃఖమును విభజించి చెప్పెదనుమినుము. దుఃఖము, ౧. ఐహికమనియు, ౨. అముష్మికమనియు, ఈప్రకారము ద్వివిధముగా జెప్పబడుచున్నది. ఆరెంటిలో మైహికదుఃఖము జ్ఞానికి నివర్తింపబడుచున్నదని బృహదారణ్యోపనిషద్వాక్యము జెప్పుచున్నది.

అవ. ఆబృహదారణ్యశ్రుతివాక్యము నిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మానందేద్విజానీయా దయవస్త్రితిపూరుషః।

కిమిచ్ఛక్తస్యకామాయ శరీరమనుసంజ్యతే॥

౫.

టీ. పూరుషః-పురుషుడు, అయం-ఈస్వప్రభానందరూప పరమాత్మ, ఆస్మితి-నేనైతి నని, ఆత్మానం-తనను, విజానీయాచ్ఛేత్-ఎరిగినయెడల, కిమిచ్ఛక్-నిఘలమునిచ్చయించినవాడగుచు, కస్య-ఏభోక్తయొక్క, కామాయ-ప్రీతికొరకు, శరీరం-దేహము, (తప్యమానంసత్) తపించుచుండగా, అనుసంజ్యతే-తపించునోయని యాక్షేపార్థకము. అనగా బరమార్థమందు భోగ్యరూపమగు మాయాకల్పితమైన ద్వైతముదోషమిచ్చేత దపించడన్లుట.

తా. పురుషుడు స్వయంప్రభానంద రూపుడగు ఈకూటస్థుడ నేనైతి నని, రానైన పరమాత్మ నెరిగినయెడల నవ్వడేమిఘలమునిచ్చయించుచున్నవాడగుచు, ఏభోక్తయొక్క ప్రీతికొరకు దేహము తపించుచుండగా నట్టి దేహము ననుసరించి తపించునోయని యాక్షేపార్థకము. అనగా నాపరమార్థదశయందు భోక్తృభోగ్యరూపమగు మాయాకల్పితమైన ద్వైతము దోషమిచ్చేత దపించడని ఈశ్రుతియొక్క యభిప్రాయమగును. కనుక ఈశ్రుతిప్రకారమపరోక్షజ్ఞానికి విహికదుఃఖము లేదని తెలియవలెను.

అవ. ఆత్మయందు దుఃఖసంబంధమును జూపుటకొర కాత్మభేదమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ జీవాత్మాపరమాత్మాచేత్కాత్మాద్వివిధఃకరితః।

చిత్రావాత్క్యైర్నిర్దేహైర్ద్వివస్సభోక్తృతాంప్రజేత్॥

౬.

టీ. ఆత్మా-ఆత్మవస్తువు, జీవాత్మా-జీవాత్మయనియు, పరమాత్మాచేతి-పరమాత్మయనియు, ద్వివిధః-రెండువిధములుగా, ఈరితః-చెప్పబడెను. త్రిభిః-మూడైన, దేహైః-శరీరములతోటి, చిత్రావాత్క్యైర్నిర్దేహైః-చిత్రతన్యమునకు, తాదాత్మ్యైర్-ఏకత్వభ్రాంతిగలుగుటవలన, జీవస్సభో-జీవుడగుచు, భోక్తృతాం-భోక్తృత్వమును, ప్రజేత్-పొందును.

తా. ఆత్మవస్తువు, ౧. జీవాత్మయనియు, ౨. పరమాత్మయనియు నిట్లు రెండువిధములుగా జెప్పబడుచున్నది. ప్ర. అయితే, ఆత్మకు జీవత్వము గలుగుటకు నిమిత్తమేమి? డ. ఆత్మచైతన్యమునకు స్థూల సూక్ష్మ కారణములనెడి మూడుశరీరములతోటి (అవి నేననెడి) ఏకత్వభ్రాంతిగలుగుచుండగా (చిత్తునకు) అనగా చైతన్యమునకు భోక్తృత్వము గలుగుచున్నది. ఆభోక్తయే జీవుడని చెప్పబడుచున్నాడు.

శ్లో॥ పరాత్మాసచ్చిదానందస్తాదాత్మ్యం నామరూపయోః॥

గత్వా భోగ్యత్వమాపన్నస్తద్వివేకేతునోభయం॥ ౭.

టీ. పరాత్మా-పరమాత్మ, సచ్చిదానందః - సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడగును. నామరూపయోః - నామరూపములయొక్క, తాదాత్మ్యం - ఏకత్వమును, గత్వా-పొంది, అనగా పరమాత్మ నామరూప కల్పనమున కధిష్ఠానముగానుండుటచేత నానామరూపాత్మకజగంబుతో నేకత్వమును బొందియునుట. భోగ్యత్వం- భోగ్యరూపమును, ఆపన్నః- పొందినవాడగును. తద్వివేకేతు- తత్ - ఆశరీరత్రయజగంబులవలన, ఏవేకేనలితు - భేదముదెలియబడుచుండగా, ఉభయం- భోక్తృభోగ్యరూపస్వయము, న - లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, పరమాత్మకు స్వరూపమేమి? ఉ. ఆపరమాత్మ, సచ్చిదానందస్వరూపుడగును. ప్ర. అయితే, ఆపరమాత్మకు భోగ్యరూపత్వప్రాప్తియెట్లుగలిగెనో తత్ప్రకారమును జెప్పము? ఉ. ఆపరమాత్మ, నామరూపాత్మకజగత్కల్పనమునకు అధిష్ఠానముగానుండుటచేత నానామరూపాత్మకజగంబుతోటి యేకత్వమును బొందుచున్నాడు. ప్ర. అయితే, వాస్తవమందు భోక్తృత్వభోగ్యత్వములులేమికి గారణమేమి? ఉ. స్థూలసూక్ష్మ కారణముల నెట్టి శరీరత్రయమువలనను, నామరూపాత్మకజగంబువలనను భేదముదెలియబడుచుండగా భోక్తృభోగ్యములు రెండునులేవు. అనగా జీవాత్మ, శరీరత్రయముకంటె నన్యమగుననెడి భేదజ్ఞానము గలుగుచుండగా జీవునకు భోక్తృత్వము నివర్తించుననియు, మరియు, సచ్చిదానందస్వరూప పరమాత్మ, నామరూపాత్మక జగంబుకంటె నన్యమగుననెడి భేదజ్ఞానము గలుగుచుండగా నాపరమాత్మకు భోగ్యరూపత్వము నివర్తించుననియుం దెలియవలెను.

అవ. ఈచెప్పబడిన యర్థమును వివరించి చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ భోగ్యమిచ్ఛేత్ భోక్తృరర్థేకీరమను సంజ్వరేత్॥

జ్వరాస్త్రీచ శరీరేషు స్థితాన త్వాత్మనోఽప్యరాః॥ ౮.

టీ. (మనుష్యః) నరుడు, భోక్తృ-జీవుడగుతనయొక్క, అర్థే-ప్రయోజనవిషయమై, భోగ్యం-భోగ్యవస్తువును, ఇచ్ఛేత్-ఇచ్ఛించుచు, శరీరమను-దేహముననుసరించి, సంజ్వరేత్ - దుఃఖించును. త్రీషు - మూడైన, శరీరేషు-దేహములయందు, జ్వరాః- జ్వరములు, అనగా దుఃఖములనుట. స్థితాః-కలవు. ఆత్మనస్త-ఆత్మకో, జ్వరాః-దుఃఖములు, న - లేవు.

తా. మనుష్యుడు భోక్తృయగు తనయొక్క ప్రయోజనముకొరకు భోగ్యవస్తువు నిచ్ఛించుచున్నవాడగుచు శరీరముననుసరించి దుఃఖించుచున్నా

దు. సూలసూక్ష్మకారణముల నెడి మూడుశరీరములయందును జ్వరములు గలవు. ఆత్మకు ఏజ్వరంబులులేవు.

శ్లో॥ వ్యాధయోధాతువైషమ్యేస్థులజేహేస్థితజ్వరాః।

కామకోధాదయస్సుక్షేద్వయోర్భీజంతుకారణే॥ ౯.

టీ. ధాతువైషమ్యేసతి = ధాతు- ధాతుపులకు, వైషమ్యేసతి-భేదముగలుగుచుండగా, సూలచేహే-సూలశరీరమందు, స్థితాః-ఉండెడి, వ్యాధయః-రోగములు, జ్వరాః-జ్వరములగును. సూక్ష్మే-లింగశరీరమందు, కామక్రోధాదయః-కామ-కామంబును, క్రోధ-క్రోధంబును, ఆదయః-ఆదిగాగలవి, జ్వరాః-జ్వరములగును. ద్వయోః- సూలసూక్ష్మశరీరములకు, భీజంతు - హేతువే, కారణే-కారణశరీరమందు, (జ్వరః) జ్వరంబగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఏశరీరమందు ఏజ్వరంబు గలదో చెప్పము? ఉ. ధాతువైషమ్యము గలుగుచుండగా సూలశరీరమందుండెడి వ్యాధులు జ్వరంబులుగును. మరియు, ౧. కామము, ౨. క్రోధము, ౩. లోభము, ౪. మోహము, ౫. మదము, ౬. మాత్సర్యము, ౭. ఈర్ష్య, ౮. దంభము, ౯. దర్పము, ౧౦. అసూయ, ౧౧. ఇచ్చాదులు సూక్ష్మశరీరమందుగల జ్వరంబులగును. ఈసూలసూక్ష్మశరీరంబులు రెండును గలుకుటకు బీజము కారణశరీరమగుటచేత నట్టి బీజమే కారణశరీరమందుగల జ్వరంబగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు పూర్వముదాహరింపబడిన శ్రుతితాత్పర్యమును జెప్పెడి నెపముచేత బూర్వోక్తార్థమునే విశదము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ అదైవతానందమగ్నేపరాత్మనివివేచితే।

అపశ్యన్నావృత్తవంభోగ్యంకిన్నామేచ్ఛేత్పరాత్మనిత్ ॥ ౧౦.

టీ. అదైవతానందమగ్నే=అదైవతానంద-అదైవతానందగ్రంథమందు జెప్పబడిన, మగ్నే-మార్గముచేత, పరాత్మని - పరమాత్మ, వివేచితేసతి-విభజించియెరుగబడుచుండగా, పరాత్మనిత్=పరాత్మ - పరమాత్మను, విత్-తెలుసుకొనినవాడు, వాస్తవం - వాస్తవమగు, భోగ్యం - భోగ్యమును, అపశ్యక్-చూడనివాడగుచు, కిన్నామ-దేనిని, ఇచ్ఛేత్ - ఇచ్ఛించును. అనగా దేనినిచ్ఛించడనుట.

తా. తృతీయాధ్యాయమగు అదైవతానందగ్రంథ ప్రకారముగా మాయాకార్యములగు నామరూపములకంటె సచ్చిదానంద స్వరూపుడగు పరమాత్మ, భేదముచేత నెరుగబడుచుండగా బురుషుడుసర్వప్రపంచమునుమిథ్య.

యని తెలిసినవాడగుచు ఏభోగ్యము నిచ్చయించుననియాక్షేపార్థకము. అనగా భోగ్యము నిచ్చయించడని యభిప్రాయము.

అవ. మరియు నాత్మానందమందు జెప్పబడిన ప్రకారముగా జీవాత్మ స్వరూపంబగు అసంగ కూటస్థ చైతన్యము నిశ్చయింపబడుచుండగా కామించెడివాడు లేమిచేత జ్ఞానికి జ్వరాదిసంబంధములేదని చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆత్మానందో క్తరీత్యాస్మిక్ జీవాత్మన్యవధారితే।

భోక్తానైవాస్తికోప్యత్రశరీరేతుజ్వరంకుతః॥ ౧౧.

టీ. ఆత్మానందో క్తరీత్యా = ఆత్మానంద - ఆత్మానందమందు, ఉక్త-చెప్పబడిన, రీత్యా-ప్రకారముగా, అస్మిక్-ఈ, జీవాత్మని = జీవ - జీవునకు, ఆత్మని-స్వరూపంబగు కూటస్థ చైతన్యము, అవధారితేనతి - ఎరుగబడుచుండగా, భోక్తా-భోగము ననుభవించెడివాడు, నాస్త్వేవ-లేనేలేడు. అత్ర - ఈ, శరీరే-దేహమందు, కోపి - ఎద్దియైనను, జ్వరః-జ్వరము, కుతః - ఎక్కడిది, అనగా లేదనుట.

. తా. మరియు నాత్మానందమనెడి గ్రంథప్రకారము జీవాత్మ స్వరూపంబగు అసంగ కూటస్థచైతన్య మెరుగబడుచుండగా కామించెడివాడు (అనగా భోక్త) లేమిచేత నీశరీరమందు ఏజ్వరంబునులేదు. అనగా జ్ఞానికి జ్వరాది సంబంధములేదని యభిప్రాయము. ఇట్లు జ్ఞానికి విహిక దుఃఖములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇకనుజ్ఞానికి ఆముష్మిక దుఃఖములేదని నిరూపించుచున్నాడు.

శ్లో॥ పుణ్యపాపద్వయే చింతాదుఃఖమాముష్మికంభవేత్।

ప్రథమాధ్యాయఏవోక్తంచితానైవతపేదితి॥ ౧౨.

టీ. పుణ్యపాపద్వయే = పుణ్యపాప - పుణ్యపాపములనెడి, ద్వయే-రెంటియందుగల, చింతా-చింత, ఆముష్మికం - పరలోక సంబంధంబగు, దుఃఖం-దుఃఖము, భవేత్-అగును. చింతా-పుణ్యపాపవిషయకచింత, ఏనం - ఈజ్ఞానిని, నతపేదితి - తపింపజేయజాలదని, ప్రథమాధ్యాయఏవ - యోగానందమందే, ఉక్తం- చెప్పబడెను.

తా. మరియు, అకృతకృత పుణ్యపాపములనెడిరెంటియందుగల చింత ఆముష్మికదుఃఖమని చెప్పబడును. ఈపుణ్యపాప విషయచింత, జ్ఞానిని తపింపజేయజాలదని పూర్వము యోగానందమనెడి (౧౧) ప్రకరణమందు అయిదవ శ్లోకమందును తొమ్మిదవశ్లోకమందప్పు జెప్పబడినది. కనుక, జ్ఞానికి ఆముష్మిక దుఃఖములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు జ్ఞానికి ఆగామి కర్మవిషయకచింతలేదని చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ యథాపుష్కరపల్లెస్త్రికన్తుపామశ్లేషణంతథా।

వేదనాచూర్ధ్వమాగామికర్మణోఽశ్లేషణంబుధే। ౧౩.

టీ. అస్త్రిక-ఈ, పుష్కరపల్లె-తామరాకునందు, అపాం-నీటియొక్క, అశ్లేషం-సంబంధములేమి, యథా ఏప్రకారమే, తథా - ఆప్రకారము, వేదనాత్-బ్రహ్మతత్వజ్ఞానంబువలన, ఊర్ధ్వం-ఇకమీదట, అస్త్రికబుధే - ఈజ్ఞానియందు, ఆగామికర్మణః - ఆగామికర్మముయొక్క, అశ్లేషణం - సంబంధములేమియగును.

తా. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి చార్మకర్మవిషయక చింతలేక పోవుగాక. ఆగామికర్మవిషయమగు చింతయైనను లేదాయేమి? ఉ. తామరాకునందు నీటి సంబంధం మేప్రకారములేదో యాప్రకారము (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారముగల అవరోక్షజ్ఞానము గలిగియుండుట వలన జ్ఞానియందు ఆగామికర్మసంబంధములేదని, శ్రు॥ తద్యథాపుష్కరపలాశే॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతిచేత జ్ఞానికి ఆగామికర్మసంబంధ నిరాకరణమువలన తద్విషయ చింతలేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు జ్ఞానికి సంచిత కర్మవిషయమగు చింతలేదని చెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఇషీకాత్యుతూలస్యవహ్నిదాహఃక్షణాద్యథా।

తథాసంచితకర్మాస్యదగ్ధంభవతివేదనాత్॥ ౧౪.

టీ. ఇషీకాత్యుతూలస్య-ఇషీకాత్యుత-లేతయెండుగడ్డిపరకలును, తూలస్య-చూదియు, ఊణాత్-నిమేషకాలములో, వహ్నిదాహః= వహ్ని-అగ్నివలన, దాహః-దహనము, యథా - ఏప్రకారముకాగలదో, తథా - ఆప్రకారము, అస్య-ఈజ్ఞానియొక్క, సంచితకర్మ= సంచిత - సుపాదించి దాచిపెట్టుబడిన, కర్మ-కర్మరాశి, వేదనాత్-తత్వజ్ఞానంబువలన, దగ్ధం-దహింపబడినది, అనగా నాశమును బొందినదనుట. భవతి - అగుచున్నది.

తా. మరియు, లేతయెండుగడ్డి పరకలును చూదియు సన్నియందు వేయబడినవగుచు ఏప్రకారముగా ఊణమాత్రకాలములో భస్మమగుచున్నవో, ఆప్రకారమే ఈజ్ఞానియొక్క ధర్మాధర్మక్షణాపరిమిత సంచిత కర్మరాశి యంతయు బ్రహ్మతత్వజ్ఞానమువలన నశించుచున్నదని, శ్రు॥ తద్యథైషీకాతూలమగ్నాప్రోతం ప్రహయేత్తైవం హస్యసర్వేపాప్లానఃప్రమాయంతే॥ అనెడి యిత్యాది శ్రుతిచెప్పచున్నది. అనగా దశముడు మృతిబాంధెనని ఛార్మిచేత

దలచినప్పుడు గలిగిన రోదనాద్యజ్ఞానకార్యమంతయు నేనేదశముడనైతిననెడి జ్ఞానముచేత నెట్లునివర్తించుచున్నదో, అటువలెనే తానుగానిదేహేంద్రియాదులయందు భ్రాంతిచేత నేననియమానించి యజ్ఞానదశయందు చేసినకర్మమంతయు (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి యాకారముగల స్వస్వరూపావరోక్షయధారజ్ఞానోదయమైనతోడనే అట్టిజ్ఞానముచేత సంచితకర్మమంతయు నశించునని యభిప్రాయము.

అవ. ఈయర్థమందు గీతావాక్య ద్వయమును బ్రమాణముగా పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యదైధాంసీసమిద్ధాగ్ని ర్భస్మసాతురుతేర్జునః |

జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాతురుతేతథా॥ ౧౦.

టీ. హే అర్జున- ఓయియర్జునుడా, సమిద్ధః - ప్రజ్వలించుచుండెడి, అగ్నిః-అగ్నిహూత్రము, ఏధాంసీ - ఎండుకట్టెలను, యథా - ఏప్రకారము, భస్మసాత్-భస్మీభూతముగా, కురుతే-చేయుచున్నదో, తథా- ఆప్రకారము, జ్ఞానాగ్నిః=జ్ఞాన-బ్రహ్మజ్ఞానమనెడి, అగ్నిః-అగ్నిహూత్రము, సర్వకర్మాణి-సర్వకర్మములను, భస్మసాత్ - భస్మీభూతముగా, కురుతే - చేయుచున్నది. అనగా సంచితకర్మరాశిని నశింపజేయుననుట.

తా. ఓయిఅర్జునా, దేదీప్యమానముగామండుచుండెడి యగ్నిహూత్రము ఎండుకట్టెలనేప్రకారముగా భస్మమగునట్లు దహించుచున్నదో ఆప్రకారమే బ్రహ్మజ్ఞానమనెడి యగ్నిహూత్రము జ్ఞానియొక్క సంచితకర్మముల నన్నిటిని నశింపజేయుచున్నది.

శ్లో॥ యస్యనాహంకృతోభావో బుద్ధిర్యస్యనలిప్యతే |

హత్వాపిస ఇమాం లోకాన్ సహంతిననిబధ్యతే॥ ౧౧.

టీ. యస్య-ఏపురుషునకు, అహం - నేను, కృతః - చేసినవాడననెడి, భావః-అభిమానము, న-లేదో, యస్య - ఏపురుషునియొక్క, బుద్ధిః-బుద్ధి, నలిప్యతే-కర్మఫలాసక్తముగాదో, సః-ఆపురుషుడు, ఇమాం-ఈ, లోకాన్-జనులను, హత్వాపి-చంకినను, సహంతి- చంపినవాడుగాడు. ననిబధ్యతే-కర్మముచేత బంధింపబడెడివాడునుంగాడు.

తా. ఓయియర్జునా, ఏపురుషునకు నేనుకర్మమును జేయుచున్నాననెడి అభిమానములేదో, మరియు నేపురుషునియొక్క-బుద్ధి, కర్మఫలాసక్తిగలదిగాదో అట్టియపరోక్షజ్ఞాని, దేహము ననుసరించి ఈజనుల నందరిని జంపినను స్వస్వరూపభూతావిత్రయ బ్రహ్మవిజ్ఞానము గలవాడగుటవలన బరమార్థదృష్టి

చేత జంపినవాడుగాడనియు నట్టికర్మబంధునియు గాడని చెలిసికొనమని శ్రీభగవంతుడు అర్జునునకు జెప్పెనని తెలియవలెను.

అవ. ఈయర్థమందే ఛాందోగ్యశ్రుతివాక్యార్థమును బరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ మాతాపిత్రోఽన్వితస్తేన్ద్రీయం భూణహత్యాన్యదీదృశం॥

నముక్తింనాశయేత్సాపం ముఖకాంతిర్మనశ్యతి॥ ౧౭.

టీ. మాతాపిత్రోః-తలిదండ్రులయొక్క, వధిః-వధయు, అనగా దల్లి దండ్రులజంపుటయనుట. స్తేన్ద్రీయం-దొంగలించుటయు, భూణహత్యా=భూణ-శిశువును, హత్యా-చంపుటయు, అన్యత్ - ఇతరమగు, ఈదృశం - ఈలాటి, పాపం-మహత్తరపాపవర్గము, అనగా బ్రహ్మహత్యాది పాపమనుట. ముక్తిం-మోక్షమును, నాశయేత్ - నశింపజేయజాలదు. ముఖకాంతిః=ముఖ-ముఖము యొక్క, కాంతిః-తేజంబు, ననశ్యతి - నాశమునుబొందదు.

తా. మరియు, మాతృవధయు పితృవధయు దొంగలించుటయు శిశుహత్యబ్రహ్మహత్యాది మహత్తరపాపవర్గమును బ్రార్థింప వశమువలన జ్ఞానిచేసినను, అట్టిపాపముచేతజ్ఞానిబంధుడుగామివలన నట్టియపరిమితమహత్తర పాపకర్మరాశిముక్తిని నశింపజేయజాలదనియు నట్టిపాపముచేత జ్ఞానియొక్క ముఖకాంతియైనను నశింపదని, శ్రుతి సమాత్మవధేన నపితృవధేననస్తేన్ద్రీయ నభూణహత్యాయానాస్యపాపంచ నచనుకుమారుముఖంత్తు నీలంవా ॥ అనెడి ఇత్యాది శ్రుతిశాస్త్రమున్నది. కనుక, జ్ఞానికి ఈప్రకారముగా ముఖములేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇకను జ్ఞానికింగల సర్వకామప్రాప్తి నిరువది శ్లోకములచే చెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దుఃఖాభావవదేహస్య సర్వకామాప్తిరీరితా॥

సర్వాఽకామానసావాప్త్యాహ్యమృతోభవదిత్యతః॥ ౧౮.

టీ. అస్య-ఈజ్ఞానికి, దుఃఖాభావవదేహ - దుఃఖములేదని చెప్పిన ప్రకారమే, సర్వకామాప్తిః=సర్వకామ - సకలకామములయొక్క, ఆప్తిః - ప్రాప్తి, ఈరితా - శ్రుతిచేత చెప్పబడెను. అతః - ఈపేతువువలన, అసా - ఈజ్ఞాని, సర్వాఽ-సకలములైన, కామాః - కామములను, ఆప్త్యా - పొంది, అమృతః-బ్రహ్మస్వరూపుడు, అభవదితి - ఆయెనని, హి- శ్రుతిప్రసిద్ధమగును.

తా. జ్ఞానికిదుఃఖములేదని శ్రుతిచేతచెప్పబడినప్రకారమే జ్ఞానికి సర్వకామప్రాప్తియు, శ్రుతిచేత చెప్పబడుచున్నది. అదియెట్లునగా, ఈజ్ఞాని సర్వకామములంబొంది అమృతస్వరూపుడాయెనని శ్రుతిచేతశ్రుతి చెప్పచున్నది.

అవ. ఇప్పుడు ఛాందోగ్యశ్రుతివాక్యార్థమును బఠించుచున్నాడు.
శ్లో॥ జక్షుక్రీడక్రతిప్రాప్తః స్త్రీభిర్యవైస్తథేతరైః॥

శరీరంనస్మరేత్పాపిణః కర్మణాజీవయేదము॥ ౧౯.

టీ. స్త్రీభిః-స్త్రీలతోటియు, యానైః-ప్రయాణికులతోటియు, తథా-
అప్రకారము, ఇతరైః - ఇతరజనులతోటియు, జక్షుక్-భక్షించుచును. క్రీడక్-
క్రీడించుచును, రతిం-రతిని, ప్రాప్తః-పొందినవాడగుచు, శరీరం - శరీర
మును, నస్మరేత్-స్మరించడు. ప్రాణి-ప్రాణము, కర్మణా - ప్రారబ్ధకర్మము
చేత, అముం-ఈజ్ఞానిని, జీవయేత్ - జీవింపజేయును.

తా. మరియు ఈజ్ఞాని, స్త్రీలతోటియైనను బ్రయాణికులతోటియైనను
జ్ఞానులతోటియైనను అజ్ఞానులతోటియైనను భక్షించుచును క్రీడించుచును
రమించుచును జనుల సమీపమందుండెడి తనదేహమును స్మరించడనియు, ప్రా
ణంబు ప్రారబ్ధకర్మముచేత ఈజ్ఞానినిజీవింపజేయుచున్నదని, శ్రు॥ జక్షుక్రీడక్
రమమాణః స్త్రీభిర్యాయానైర్వాజ్ఞానిభిర్వాఽజ్ఞానిభిర్వాపయన్వైర్వానోపజ
నంస్మరన్నిదంశరీరం॥ అనెడి ఛాందోగ్యశ్రుతి జెప్పుచున్నది.

అవ. ఈయర్థమందే తైత్తిరీయకశ్రుతివాక్యమును బఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సర్వాకామాన్సహాప్నోతి నాన్యవజ్జన్మకర్మభిః॥

వర్తంతేశ్రోత్రియేభోగాయుగపతః॥ ౨౦.

టీ. (జ్ఞానీ) బ్రహ్మతత్వజ్ఞాని, సర్వాకా - సకలములయిన, కామాన్
సహ-భోగములంగూడ, అప్నోతి - పొందుచున్నాడు. కర్మభిః - సంచితకర్మ
ములచేత, అన్యవత్-అజ్ఞానికివలె, జన్మ-మరియొకజన్మము, న-జ్ఞానికిలేదు. శ్రో
త్రియే-జ్ఞానియందు, భోగాః-భోగములు, క్రమవర్జితాస్సంతః - క్రమములేని
వగుచు, యుగపతః - ఏకకాలమందు, అనగా నొకసారిగాననుట, వర్తంతే-
వర్తించుచున్నది.

తా. మరియు నాజ్ఞాని, సర్వాకామములంగూడ పొందుచున్నాడని తైత్తిరీ
యకశ్రుతి జెప్పుచున్నది. ప్ర. అయితే, జ్ఞానికి, కర్మఫలభోగము నంగీకరించిన
యెడల జన్మంబునుంగలుగదాయేమి? ఉ. జ్ఞానియొక్క సంచిత కర్మములన్ని
యు జ్ఞానముచేత దహింపబడుటవలన సంచితకర్మములచేత నజ్ఞానికి జన్మము
గలిగినట్లు జ్ఞానికిజన్మముగలుగదు. మరియు, సర్వభోగంబులును కాలక్రమ
ములేనివగుచు ఏకకాలమందే శ్రోత్రియసుఖియగు జ్ఞానియందు వర్తించుచున్న
వని తైత్తిరీయకశ్రుతి జెప్పుచున్నది.

ఆవ. ఇప్పుడు, తైత్తిరీయక బృహదారణ్యక వాక్యార్థమును సంక్షేపము జేసి పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ యువారూపీదచి ద్యావా స్మిరోగోదృఢచి త్రవా ౬॥

సైన్యోపేతస్సర్వపుణ్యం విత్తపూర్ణాంప్రపాలయ ౬॥ ౨౧.

శ్లో॥ సర్వైర్నామప్యకైర్భృగై స్సంపన్నస్తృప్తభూమిపః॥

యమానందమవాప్నోతి బ్రహ్మచిచ్ఛతమశ్నుతే॥ ౨౨.

టీ. యువా-యౌవనవంతుడును, రూపీచ-సాందర్యవంతుడును, విద్యావా ౬-విద్యావంతుడును, స్మిరోగః - వ్యాధితేనివాడును, దృఢచి త్రవా ౬-ధైర్యచిత్తుండును, సైన్యోపేతః=సైన్య - సైన్యముతోటి, ఉపేతిః-కూడియుండెడివాడును, విత్తపూర్ణాం=విత్త - ధనముతోటి, పూర్ణాం - నిండియుండెడి, సర్వపుణ్యం-సర్వభూమిని, ప్రపాలయ ౬- పరిపాలించుచు,

టీ. సర్వైః-సకలములైన, మానుష్యకైః - మనుష్యులొకమండు సంభవించెడి, భృగైః-భృగములతోటి, సంపన్నస్తృ ౬ - సంపన్నుడగుచు, ఆనగా సర్వమనుష్యభృగములం గలవాడగుచు ననుట. తృప్తభూమిపః = తృప్త-తృప్తినిబొందిన, భూమిపః-సార్వభౌముడు, యం - ఏ, ఆనందం-సుఖమును, అవాప్నోతి - పొందుచున్నాడో, తం-ఆసుఖమును, బ్రహ్మచిచ్ఛ - బ్రహ్మజ్ఞానియు, అశ్నుతే - పొందుచున్నాడు.

తా. మరియు, యౌవనవంతుడును మంచిరూపవంతుడును విద్యావంతుడును వ్యాధితేనివాడును దృఢచిత్తముగలవాడును సైన్యముతో గూడియుండి ధనముచేత నిండియుండెడి సర్వభూమిని పరిపాలించునట్టియు, సర్వమనుష్యభృగములంగల సార్వభౌముండు నీయానందమునుబొందుచున్నాడో, ఆయానందమును శ్రోత్రియుడగు బ్రహ్మజ్ఞానియుంబొందుచున్నాడు. ప్ర. అయితే, సార్వభౌముడు మొదలుకొని బ్రహ్మచేళుని పర్యంతముగల సర్వజీవులయందుగల యానందంబులన్నియు జ్ఞానియందెల్ల సంభవింపగలవో చెప్పము? ఉ. బ్రహ్మచేదాది సర్వజీవస్థానందంబులన్నియు జ్ఞానిచేత నపహరించబడిన బ్రహ్మంశత్వముగలవగుటచేత నాయానందంబులన్నియు జ్ఞానియందు సంభవింపుచున్నవి. అనగా సర్వజీవానందంబులును పరబ్రహ్మముయొక్క స్వరూపభూతమగు ఆనందాంశమును ఉపాదానకారణముగాగలవగుటచేత నట్టి యానందంబులన్నియు బ్రహ్మజ్ఞానియందుగలవని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ మర్త్యభోగేద్యయోర్నస్తికామస్తృప్తిరతస్సమా॥

భోగాన్నిషాదమతైకస్య షరస్యావివివేకతః॥

౨౩.

టీ. ద్వయోః-సార్వభౌమజ్ఞానులకిద్దరికి, మర్త్యభోగే - మనుష్యలోక భోగమందు, కామః-కోరిక, నాస్తి-లేదు. అతః - ఆకారణమువలన, తృప్తిః-తృప్తి, సమా-సమమగును. ఏకస్య-సార్వభౌమమనకు, భోగాత్-విషయభోగమువలన, నిష్కామతా-నిష్కామత్వముగలదు. అనగా కామంబులేదనుట. పరస్యాపి-జ్ఞానికిని, వివేకతః-వివేకమువలన, (నిష్కామతా) కామములేదు.

తా. ప్ర. అయితే, సార్వభౌమజ్ఞానులకిద్దరికిని విషయప్రాప్తిసామ్యము యొక్కలేమివలన ఆనందసామ్యమెట్లుగలుగును? ఉ. వారికిద్దరికిని విషయాపేక్షయొక్కలేమి, సమానముగానుండుటవలన నానందప్రాప్తి సామ్యముగలిగియున్నది. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. ఆసార్వభౌమజ్ఞానులకిద్దరికిని మనుష్యలోక భోగమందు కామములేని కారణముచేత తృప్తి సమానముగా నున్నది. ప్ర. అయితే, సార్వభౌమజ్ఞానులకిద్దరికిని తృప్తి సమానముగా నుండుటకు గారణమేమి? ఉ. ఆసార్వభౌమమనకు విషయభోగనిమిత్తక కామముగలుగకమునుపే విషయభోగము లభించుచున్నది. కనుక సార్వభౌమమనకు కామములేదు. మరియు శ్రోత్రియుడగు జ్ఞానికిని వివేకమువలన విషయాపేక్షరూపముగల (కామము) లేదు. ఆకారణముచేత వారికిద్దరికిని తృప్తి సమానముగా నున్నదని తెలియవలెను.

అవ. (వివేకమువలన) అని చెప్పబడిన యర్థమును వివరించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శ్రోత్రియత్వాద్వేదశాస్త్రైర్భోగ్యదోషానవేక్షతే॥

రాజాబృహద్రథోదోషాంస్తాన్ గాఢాభిరుదాహరత్॥ ౨౪.

టీ. శ్రోత్రియత్వాత్ - శ్రోత్రియుడగుటవలన, అనగా వివేకవంతుడగుటచేతననుట. వేదశాస్త్రైః - వేదశాస్త్రములచేత, భోగ్యదోషాన్ = భోగ్య-భోగ్యవస్తువునందుగః, దోషాన్-దోషములను, అవేక్షతే - చూచుచున్నాడు. బృహద్రథః - బృహద్రథుడనెడి, రాజా - రాజు, అనగా రాజస్త్రియనుట. తాన్-ఆ, దోషాన్-దోషములను, గాఢాభిః-కఠలచేత, ఉదాహరత్-ఉదాహరించెను.

తా. మరియు జ్ఞాని, శ్రోత్రియుడగుటవలన వేదశాస్త్రములచేత విషయభోగమందుగల దోషములంబూచుచున్నాడు. ప్ర. అయితే, విషయదోషంబులు ఏశాఖయందెవనిచేత నిరూపింపబడినవో చెప్పుము? ఉ. బృహద్రథుడనెడి రాజుచేత సైత్రాయశీయమనెడిశాఖయందు ఆభోగ్యదోషములు చెప్పబడినవి.

శ్లో॥ దేహదోషాంశ్చిత్తదోషాః భోగ్యదోషాననేకశః।

శునావాంతేపాయసేనో కామస్తవ్యద్వివేకినః॥

౨౫.

టీ. దేహదోషాః - దేహ-శరీరమందుగల, దోషాః - దోషములను, చిత్తదోషాః - చిత్తమందుగలదోషములను, భోగ్యదోషాః = భోగ్య - భోగ్య వస్తువర్గమందుగల, దోషాః - దోషములను, అనేకశః - అనేక విధంబులుగా, (ఉదాహరణ) ఉదహరించెను. శునా- కుక్కచేత, వాంతే - వాంతిజేయబడిన, పాయసే-పాయసాన్నమందు, కామః-కోంక, నో-ఆకుక్కకుగలుగదు. తద్వత్-ఆప్రకారము, వివేకినః - జ్ఞానికినగును.

తా. ప్ర. ఆదోషములెవ్వి? ఉ. దేహమందుగల దోషములును చిత్త మందుగల దోషములును, భోగ్యవస్తువర్గమందుగల దోషంబులును అనేక విధ ములు నామైత్రాయఃయ శాఖయందు బృహద్రథునిచేత దెప్పబడినవి. మరియు జ్ఞానికి కామము గలుగని విషయమై దృష్టాంతమును జెప్పెదను వినుము. కుక్కచేత వాంతిజేయబడిన పాయసాన్నమందు ఆకుక్కకు కోరికెట్లు గలుగ నో ఆప్రకారమే ఓహువిధదోషములు గలిగియుండుటచేత గామింపదగదని జ్ఞానిచేత నిశ్చయింపబడిన భోగ్యవస్తువునందును జ్ఞానికి కామము గలుగదని తెలియవలెను.

అవ సార్వభౌమనికంటె జ్ఞానికి ఆధిక్యమును దెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిష్కామత్వేన సమేష్వత్ర రాజ్ఞస్సాధనసంచయే।

దుఃఖమానీ ద్భవినాశాదితీర్థిరనువర్తతే॥

౨౬.

టీ. (ఉభయోశ్చ) ఇద్దరికిని, అత్ర-ఈమనుష్యభోగమందు, నిష్కామ త్వేనిష్కామత్వము, సమేషి-సామ్యముగానున్నను, రాజ్ఞః-సార్వభౌమనకు, సాధనసంచయే-సాధనసమూహమందు, అనగా సాధనసాధ్యమగు సార్వభౌ మత్వమందనుట. దుఃఖం-దుఃఖము, ఆనీత్-కలదు. భావినాశాదితీర్థిః - భావి-భవిష్యత్కాలమందు, నాశాదితి - నాశమువలనగలిగెడి, భీః-భయంబు, అను వర్తతే - అనువర్తించుచున్నది.

తా. మరియు, సార్వభౌమ జ్ఞానులకిద్దరికిని ఈమర్య భోగమందు నిష్కామత్వము సమానముగానున్నను సార్వభౌమనకు తన సార్వభౌమత్వ ము, ౧. సాధనములచేత సంపాదించదగినదగుననెడి దోషంబును, ౨. పిమ్మట భవిష్యత్కాలమందు తన సార్వభౌమత్వము నశించునేమోయనెడి భయంబు నుంగలదు.

శ్లో॥ నో భయం శ్రోత్రియస్యాత స్తదానందోఽధికోన్యతః।

గంధర్వానందఆశాన్తి రాజ్ఞోనాన్తివివేకినః॥

౨౭.

టీ. శ్రోత్రియస్య- జ్ఞానికి, ఉభయం - పూర్వోక్త ధోషద్వయము, న-
లేదు. అతః ఈకారణమువలన, తదానందః=తత్- ఆజ్ఞానియొక్క, ఆనందః-
సుఖము, అన్యతః - సార్వభౌమానందముకంటె, అధికః- శ్రేష్ఠ మైనదగును.
రాజ్ఞః - సార్వభౌమనకు, గంధర్వానందే = గంధర్వ - గంధర్వునియొక్క,
అనందే-సుఖమందు, ఆశా-కోరిక, అస్తి-కలదు. వివేకినః-జ్ఞానికి, న-అశలేదు.

తా. సార్వభౌమనియందుగల యట్టిధోషద్వయంబును శ్రోత్రియుడగు
జ్ఞానియందులేమిచేత సార్వభౌమనకుగల యానందముకంటె జ్ఞానికిగలయా
నందంబధికమైనదగును. మరియు జ్ఞానికి మరియుక యాధిక్యతయుం గలదు.
ప్ర. అదియెద్ది? ఉ. సార్వభౌమనకు గంధర్వానందమందు ఆశగలదు. అట్టి
యాశ, జ్ఞానికిలేదు. కనుక, సార్వభౌమనియొక్క యానందముకంటె శ్రో
త్రియుడగు జ్ఞానియొక్క యానందంబధికమైనదగునని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు గంధర్వానందము ద్వివిధంబని చూపుటకొరకు శ్లోకద్వ
యముచేత గంధర్వభేదమును జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ అస్మిన్ కల్పే మనుష్యస్సృజ్య పుణ్యపాకవిశేషతః।

గంధర్వత్వం సమాపన్నో మర్త్యగంధర్వ ఉచ్యతే॥

౨౮.

టీ. అస్మిన్ - ఈ, కల్పే - కల్పమందు, మనుష్యస్సృజ్య - మనుష్యదేహ
మును బొందినవాడగుచు, పుణ్యపాకవిశేషతః = పుణ్య - పుణ్యముయొక్క,
పాక-పరిపక్వముయొక్క, విశేషతః-విశేషమువలన, గంధర్వత్వం - గంధర్వ
దేహమును, సమాపన్నః - పొందినవాడు, మర్త్యగంధర్వః-మర్త్యగంధర్వ
డని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. మరియు, ఈకల్పమందు మనుష్యుడగుచు బుణ్యకర్మ పరిపాకవ
శమువలన గంధర్వదేహమును బొందినవాడు మర్త్యగంధర్వుడని చెప్పబడు
ను. ప్ర. సరి. కల్పమనగానేమి? ఉ. చెప్పెదను. వినుము. (౪౩, ౨౦, ౦౦౦)
నలుబదిమూడులక్షలు నిరుపదివేలును సంవత్సరములంగలది యొక మహాయుగ
మనబడును. మహాయుగమనగా కృతత్రేతద్వాపరకలియుగముల నెడి నాల్గింటి
సముదాయంబగును. అందు కృతయుగ ప్రమాణము, ౧౭, ౨౫, ౦౦౦ సంవత్స
రములును, త్రేతాయుగ ప్రమాణము, ౧౨, ౯౬, ౦౦౦ సంవత్సరములును,
ద్వాపరయుగ ప్రమాణము, ౮, ౬౪, ౦౦౦ సంవత్సరములును, కలియుగ
ప్రమాణము, ౪, ౩౨, ౦౦౦ సంవత్సరములునగును. అట్టి మహాయుగములు ౭౧౩

ఒక మన్వంతరమగును. అట్టి మన్వంతరములు (౧౪) అయినయెడల బ్రహ్మదేవునకు ఒక దినములో పగటికాలము (అనగా అహస్య) అగును. అదియేకల్ప మనబడును. సుధికాలములం జేర్చగా నొక కల్పమునకు (౧౦౦౦) పేయ మహాయుగములగును. ఇట్టి కల్పములు రెండైనయెడల బ్రహ్మదేవునకు ఒక అహారాత్రము (దినము) అగును. బ్రహ్మదేవునియొక్క యహారాత్రములో పగటికాలమందే సృష్టిగలదనియు రాత్రికాలమందు సృష్టిలేదనియుం దెలియవలెను. అట్టి దినములు ౩౬౦ చేత బ్రహ్మదేవునకు ఒక సంవత్సరమగును. ఇట్టి నూరు సంవత్సరము లాయువుగలవాడు బ్రహ్మదేవుడగును. బ్రహ్మదేవునకు అట్టి శతసంవత్సరములలో నిప్పటివరకు ౫౦ సంవత్సరములు గలిగినవి. ౫౦ వ సంవత్సరములో బ్రథమకల్పమందు (స్వాయంభువస్వారోచిష ఉత్తమ తామసదైవత చాక్షుషులు) అనెడి (౬) యారుమనువులు గలిగిరి. ఇప్పుడు సప్తమంబగు వైవస్వతమన్వంతరములో, (౨౮) ఇరువదియైనిమిదవ మహాయుగములో గలియుగము జరుగుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ పూర్వకల్పేకృతాక్షుష్యా తల్పాదావేవదేద్భవేత్ |

గంధర్వత్వంతాదృశోత్ర దేవగంధర్వ ఉచ్యతే || ౨౯.

టీ. పూర్వకల్పే - గడచిపోయిన కల్పమందు, కృతాత్ - చేయబడిన, పుణ్యాత్-పుణ్యమువలన, తల్పాదావేవ - ఈవర్తమానకల్పాదియందే, గంధర్వత్వం-గంధర్వభావము, అనగా గంధర్వదేహమనుట. భవేచ్ఛేత్ - కలిగినయెడల, తాదృశః-అట్టిగంధర్వుడు, ఆత్ర-ఈలోకమందు, దేవగంధర్వః-దేవగంధర్వుడని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నాడు.

తా. మరియు, పూర్వకల్పమందు జేయబడిన గంధర్వరూపము గల పుణ్యమువలన నిప్పుడు జరుగుచుండెడి కల్పాదియందే గంధర్వత్వమును బొందినయెడల, అట్టివాడు ఈలోకమందు దేవగంధర్వుడని చెప్పబడుచున్నాడు.

అవ. చిరలోకపిత్రానందమును జూపుటకొరకు చిరలోక పితరులను, దేవానందము త్రివిధమని తెలుపుటకొరకు దేవభదంబునుంజెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ అగ్నిష్వాత్తాదయోలోకే పితరశ్చిరవాసినః |

కల్పాదావేవదేవత్వం గతా ఆజానదేవతాః || ౩౦.

టీ. లోకే-పితృలోకమందు, చిరవాసినః= చిర - బహుకాలమునుంచి, వాసినః - నివసించియుండెడి, అగ్నిష్వాత్తాదయః=అగ్నిష్వాత్త- అగ్నిష్వాత్తుడే, ఆదయః-ఆదిగాగల, పితరః - పితృదేవతలుంగలరు. కల్పాదావేవ- ఈకల్పాది

యందే, దేవత్వం- దేవభావమును, అనగా దేవశరీరముననుట. గతాః-పాం
దినవారు, ఆజానదేవతాః-ఆజానదేవతలని చెప్పబడుదురు.

తా. మరియు, విత్పలోకమందు బహుకాలమునుంచి నివసించియుం
డెడి అగ్నిష్వాత్తుడు మొదలగు పితృదేవతలుంగలరు. మరియు, ఈవర్తమానక
ల్పాద్యందే దేవత్వమును బొందియుండెడివారు ఆజానదేవతలని చెప్పబ
డుదురు.

శ్లో॥ అస్మిక్ కల్పే శ్వమేధాది కర్మకృత్వా మహత్పదం॥

అవాప్యాజానదేవైర్యాః పూజ్యాస్తాః కర్మదేవతాః॥ ౩౧.

టీ. అస్మిక్-ఈ, కల్పే-కల్పమందు, అశ్వమేధాదికర్మ=అశ్వమేధ అశ్వ
మేధమే, ఆది ఆదిగాగల, కర్మ-పుణ్యకర్మమును, కృత్వా-చేసి, మహత్- అధి
కమగు, పదం-స్థానమును, అవాప్య-పొంది, యాః-ఏదేవతలు, ఆజానదేవైః-
ఆజానదేవతలచేత, పూజ్యాః - పూజింపదగినవారో, ననగా బూజింపబడుదు
రొయనుట. తాః - ఆదేవతలు, కర్మదేవతాః - కర్మదేవతలని చెప్పబడు
చున్నారు.

తా. మరియు, ఈకల్పమందు అశ్వమేధము మొదలగు పుణ్యకర్మమును
జేసి యూర్ధ్వలోకమందు మహత్పదమునుబా, ది, ఆజానదేవతలచేత బూజింప
బడెడివారు కర్మదేవతలని చెప్పబడుచున్నారు.

శ్లో॥ యమాగ్నిముఖ్యా దేవాన్సుగ్జ్ఞాతావింద్రబృహస్పతీ॥

ప్రజాపతిర్విరాట్ప్రకృతా బ్రహ్మసూత్రాత్మనామకః॥ ౩౨.

టీ. యమాగ్నిముఖ్యాః = యమ - యముడును, అగ్ని - అగ్నిదేవుడే,
ముఖ్యాః-ఆదిగాగల, దేవాః-దేవతలు, స్వః-కలరు. ఇంద్రబృహస్పతీ=ఇంద్ర-
దేవేంద్రుడును, బృహస్పతీ- బృహస్పతియు, జ్ఞాతౌ- ప్రసిద్ధులగుదురు. ప్రజా
పతిః- ప్రజాపతియనెడిదేవుడు, విరాట్- విరాట్ట, ప్రోక్తః - చెప్పబడును.
బ్రహ్మ- బ్రహ్మదేవుడు, సూత్రాత్మనామకః = సూత్రాత్మ - సూత్రాత్ముడ
నెడి, నామకః-పేరుగలవాడగును. అనగా సమష్టిలింగశరీరోపాధికుడగుహిర
ణ్యగర్భుడగు ననుట.

తా. మరియు, యముడును అగ్నిదేవుడు మొదలగు పెక్కుఁడగు దేవ
తలుంగలరు. మరియు, ఇంద్రబృహస్పతులిద్దరును లోకప్రసిద్ధులగుదురు. మరియు,
ప్రజాపతియనెడి దేవముఖ్యుడు సమష్టిస్థులశరీరోపాధికుడగు విరాట్టు
రుషునిగా దెలియవలెను. బ్రహ్మదేవుని సమష్టిలింగ శరీరోపాధికుడగు సూ
త్రాత్మనుగా దెలియవలెను.

అవ. సార్వభౌమాది సూత్రాత్మపర్యంతముగల్గవారలు శ్రోత్రియుడగు జ్ఞానికంటె తక్కువైనవారలగుదురని తెలుపుటకారకు జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ సార్వభౌమాదినూతాంతా ఉత్తరోత్తరకామినః।

అవాఙ్మనసగమ్యాయు మాత్మ్యానందస్తతఃపరః॥ ౩౩.

టీ. సార్వభౌమాదిసూత్రాంతాః=సార్వభౌమ-సార్వభౌముడే, ఆది-ఆదిగాగలిగినట్టియు, సూత్ర - బ్రహ్మదేవుడే, అంతాః - అంతముగా గలిగినవారు, ఉత్తరోత్తరకామినః=ఉత్తరోత్తర - పైపైపదవిశేషములను, కామినః-కోరెడివారగుచురు. (యతః) ఏకారణమువలన, ఆయం - ఈ, ఆత్మానందః-ఆత్మానందము, అవాఙ్మనసగమ్యః - వాఙ్మనంబులచేత బాంధవగిసదికానో, (అతః) ఈకారణమువలన, పరః-అధికమైనదగును.

తా. సార్వభౌమగంధర్వపితృదేవదేవ యమాగ్నిబృహస్పతీగిద్రక్షజాబలిబ్రహ్మదేవాదులందరు ఉత్తరోత్తరపదవిశేషములం గోరుచున్నారు. అనగా సార్వభౌమాది బ్రహ్మపదపర్యంతంబుగలవారలకు ఉత్తరోత్తర క్రమంబుగా శతశతభాగంబు లధికసుఖంబుగలదని, శ్రు॥ సఏకోమానుషఆనంద, స్తతశ్శతగుణోగంధర్వాదీనాం॥ అనెడి ఇత్యాదిశ్రుతి జెప్పుచుండుటచేత సార్వభౌమగంధర్వాదులందరును తమతమకంటె నధికసుఖముగల దేవాదిపదవిశేషములం గోరుచున్నారని తెలియవలెను. ఈచెప్పబడినట్టి యందరికంటెనధికమగు ఆనందమును జెప్పెదనుమినుము. ఏకారణమువలన ఈయాత్మానందము అవాఙ్మనసగోచరమగునో, ఆకారణమువలన బ్రహ్మాదులకుంగల సర్వానందములకంటె నీయాత్మానందం బధికమైనదగునని తెలియవలెను.

అవ. సర్వానందంబులును జ్ఞానియందుగలవని యిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ తైస్త్వైఃకామ్యేషుసర్వేషుసుఖేషుశ్చైత్రీయైర్యతే॥

నిస్సృహస్తేచసర్వేషా మానందాస్సంతిత్సయతే॥ ౩౪.

టీ. సర్వేషు-సకలములగు, కామ్యేషు - కామ్యంబులయిన, సుఖేషు-సుఖములయందు, తైస్త్వైః- ఆయావిషయసుఖములతోటి, యతః-ఏకారణమువలన, శ్రోత్రియః జ్ఞాని, నిస్సృహః-ఇషములేనివాడగునో, తేన - ఆకారణంబుచేత, సర్వేషాం-సర్వేశ్వరులయొక్క, తే-ఆ, ఆనందాః-ఆనందంబులు, తస్య-ఆజ్ఞానికి, సంతి - కలవు.

తా. మరియు, బ్రహ్మాది సర్వజీవ కామ్యసుఖములయందు ఏకారణముచేత జ్ఞానికేతలేనో, ఆకారణంబుచేత పూర్వోక్త సర్వజీవనంద విశేషంబులును శ్రుతిసిద్ధబ్రహ్మతత్వజ్ఞానియగు శ్రోత్రియునకుంగలవని తెలియవలెను.

అవ. ఈయపపాదింపబడిన యర్థమును పసంహారము జేయుచున్నాడు.
 శ్లో॥ సర్వకామాప్తిరేషోక్తాయద్వాసాక్షిచిదాత్మనా |

స్వదేహవత్సర్వదేహేష్యపిభోగానవేక్షతే॥ ౩౪.

టీ. ఏషా-ఈ, ఉక్తా-చెప్పబడినది, సర్వకామాప్తిః = సర్వకామ-సర్వ
 కామంబులయొక్క, ఆప్తిః - ప్రాప్తియగును. యద్వా - మరియొకపక్షమందు,
 సాక్షిచిదాత్మనా = సాక్షి - తనయానందాకారబుద్ధికి సాక్షియగు, చిదాత్మనా-
 చిదాత్మచేత, స్వదేహవత్ = స్వ-తనయొక్క, దేహవత్-దేహమందువలె సర్వ
 దేహేష్యపి = సర్వ-సకలములగు, దేహేష్యపి- దేహములయందును, భోగా-
 భోగములను, అవేక్షతే - చూచుచున్నాడు.

తా. (౧౮) శ్లోకము మొదలుకొని ఇంతవరకుం జెప్పబడిన యర్థముచేత
 జ్ఞానికిగల సర్వకామప్రాప్తి జెప్పబడినదని తెలియవలెను. మరియొకపక్షముగా
 జ్ఞానికి సర్వకామప్రాప్తిం జెప్పెదమువినము. ప్ర. అదియెట్లు? ఉ. జ్ఞానియగు
 వాడు, తనదేహమందు ఆనందాకారబుద్ధికి సాక్షిగానుండుటచేత ఏప్రకారం
 బానందియగుచున్నాడో, ఆప్రకారమే సర్వదేహములందుండెడి సర్వబుద్ధు
 లకును సాక్షిగానుండుటచేత సర్వదేహ కామభోగములం గలవాడగుచున్నా
 డని తెలియవలెను.

శ్లో॥ త్రిజ్ఞస్యాప్యేతదస్త్యేవనతుత్పత్తిరబోధతః |

యోవేదసోఽశ్నుతేసర్వా కామానిత్యబ్రవీచ్ఛ్రీతిః॥ ౩౬.

టీ. అజ్ఞస్య-మూఢునకు, అబోధతః-జ్ఞానంబులేమివలన, ఏతత్- ఈస
 ర్వకామప్రాప్తి, వాస్త్యేవ-లేనేలేదు. తృప్తిస్త్యపి- తృప్తియు; న-లేదు. యః-
 ఏపురుషుడు, వేద-పంచకోశరూప గుహ్యేతత్ ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మము నెరుగు
 చున్నాడో, సః- ఆపురుషుడు, సర్వా - సకలములగు, కామా - కామ
 ములను, అశ్నుతేఇతి - పొందుచున్నాడని, శ్రుతిః - తైత్తిరీయకశ్రుతి, అబ్రవీత్-
 చెప్పెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఈచెప్పబడిన ప్రకారము అజ్ఞానికిని సర్వానంద
 ప్రాప్తికలదుగదా? ఉ. సర్వదేహములందుగల సర్వబుద్ధులకును నేను సాక్షి
 ననెడిరూపముగల (అపరోక్షజ్ఞానము) అజ్ఞానికిలేమిచేత నాయజ్ఞానికి సర్వకా
 మప్రాప్తియు దృప్తియులేదని తెలియవలెను. ప్ర. ఈయర్థమందు బ్రహ్మణ
 మేమి? ఉ. పంచకోశరూపగుహ్యందుగల ప్రత్యగభివపరబ్రహ్మమును ఏపు
 రుమడెరుగుచున్నాడో, ఆపురుషుడు సర్వకామములం బొందుచున్నాడని శ్రు॥

గుహాయాంనిహితం బ్రహ్మయోవేదసోఽక్ష తే సర్వాకామాః॥ అనెడి తైత్తిరీయకశ్రుతి, గెప్పుచున్నది.

అవ. ఈసర్వకామప్రాప్తి విషయమై తృతీయప్రకారము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ యద్వాసర్వాత్సతాంస్వస్యసామ్నాగాయతీసర్వదా।

అహమన్నంతథాన్నాదశ్చేతిసామవ్యాధీయతే॥

౩౭.

టీ. యద్వా - మరియొకపక్షమందు, స్వస్య - తనయొక్క, సర్వాత్సతాం-సర్వాత్సత్యమును, సర్వదా-ఎల్లప్పుడును, సామ్నా-సామవాక్యముచేత, గాయతి- గానము జేయుచున్నాడు. అహం-నేను, అన్నమితి - భోగ్యమగుచున్నదియు, తథా-ఆప్రకారము, అన్నాదశ్చేతి- భోక్తనగుదుననియు, సామ-సామవేదవాక్యము, అధీయతేహి - చెప్పుచున్నది.

తా. మరియొక ప్రకారముగా జ్ఞానికిసర్వకామప్రాప్తిని జెప్పెద విషయము. నేను కామరూపిని నై ఈసర్వలోకములయందు సలచరించుచు సర్వభోగముల ననుభవించుచున్నాననియు, భోగ్యంబును భోక్తయు నేనే యగుదునని, శ్రు॥ ఇమాం లోకాం కామాన్నీ కామరూప్యసుసంచరత్. అహమన్నమహమన్నమహమన్న మహమన్నాదోహమన్నాదో హమన్నాదః. అనెడి సామవేదవాక్యముచేత, జ్ఞానియగువాడు బ్రహ్మలోక స్థితిదశయందు దన సర్వాత్సకత్వమును గానముచేయుచున్నాడని వినబడుచున్నది. కనుక, జ్ఞానికి బ్రహ్మలోక స్థితిదశయందైనను సర్వకామప్రాప్తిగలదని తెలియవలెను.

అవ. పూర్వోక్తగ్రంథముచేత సిద్ధించిన యర్థమును సంక్షేపించి చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ దుఃఖాభావశ్చకామాప్తిగుభేహ్యవనిరూపితే।

కృతకృత్యత్వమన్యచ్చ ప్రాప్తప్రాప్యత్వమీత్యతాం॥ ౩౮.

టీ. దుఃఖాభావః=దుఃఖ-దుఃఖముయొక్క, అభావః- లేమియు, కామాప్తిశ్చ= కామ-సర్వకామంబులయొక్క, ఆప్తిశ్చ-ప్రాప్తియు, ఉభే - రెండును, ఏవం-ఈప్రకారము, నిరూపితేహి - నిరూపింపబడెనుగదా, కృతకృత్యత్వం= కృత-చేయబడిన, కృత్యత్వం - కార్యవర్గభావంబును, అన్యచ్చ - మరియొకటి యగు, ప్రాప్తప్రాప్యత్వం = ప్రాప్త-పొందబడిన, ప్రాప్యత్వం ఫలవర్గభావంబును, ఈత్యతాం - చూడఁడుగాక.

తా. ౧. దుఃఖాభావంబును, ౨. సర్వకామప్రాప్తియు నీరెండునుజ్ఞానియందుగలవని ఈపూర్వోక్తప్రకారము నిరూపణముజేసి తెలిపితిమి. ఇకనుజ్ఞా

నియంతుగల ౩. కృతకృత్యత్వంబును, ౪. ప్రాప్తప్రాప్యత్వంబునుం డెరువ వలెను.

శ్లో॥ ఉభయంతృప్తిరీషేహీసమ్యగస్యాభిరీరితం।

తవీవాత్రానుసంధేయా శ్లోకాబుద్ధిచితుద్ధయే॥

౩౯.

టీ. ఉభయం-రెండును, అనగా కృతకృత్యత్వ ప్రాప్తప్రాప్యత్వంబుల నుట. అస్యాభిః-మాచేత, తృప్తిదీపే-తృప్తిదీపమందు, సమ్యక్-లేస్సగా, ఈరి తంహి-చెప్పించెనుగదా? తే-ఆ, శ్లోకావవ-శ్లోకములే, అత్ర-ఇచ్చట, బుద్ధిని శుద్ధయే=బుద్ధి-బుద్ధియొక్క, విశుద్ధయే-పరిశుద్ధికారకు, అనుసంధేయాః-అను సంధానంబు జేయదగినవగును.

తా. కృతకృత్యత్వ ప్రాప్తప్రాప్యత్వముల నెడిరెండును మాచేతదృష్టిదీ పమ నెడి సప్తమప్రకరణమందు జక్కగాజెప్పబడినవి. ఆశ్లోకములనే ఇక్కడ బుద్ధియొక్క పరిశుద్ధికారకు ననుసంధానము జేయవలెను.

అవ. ఆకృతకృత్యత్వమునే యిప్పుడు శుష్టముగా జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ ఐహికాముష్మికవ్రాతసిద్ధైః సమ్యక్తత్వసిద్ధయే।

బహుకృత్యంపురాస్యాభూత్తత్వమధునాకృతం॥

౪౦.

టీ. అస్య-ఈవిద్వాంసునకు, పురా-జ్ఞానోత్పత్తికంటె బూర్వము, ఐహికాముష్మికవ్రాతసిద్ధైః=ఐహిక - ఇహలోకసంబంధమైనట్టియు, ఆముష్మిక-పర లోకసంబంధమైనట్టి, వ్రాత - ఇష్టవస్తురాశియొక్క, సిద్ధైః - సిద్ధికారకును, ముక్తేశ్చ-మోక్షముయొక్క, సిద్ధయే-సిద్ధికారకును, బహు బహువిధముగా, కృత్యం-చేయతగినది, అథాత్-ఉండెను. అథనా ఇప్పుడు, అనగా తత్వజ్ఞానో దయమైనపిమ్మటననుట. తత్త్వం-అదియంతయు, కృతం-చేయబడినట్లాయెను.

తా. ఈవిద్వాంసునకు తత్వజ్ఞానోదయమునకంటె బూర్వము ఈలోక మందు ఇష్టప్రాప్తికారకును, అనిష్టనివృత్తికారకును కృషివాణిజ్యాది కర్మముచే యదగినదైయుండెను. మరియు స్వగ్రాదిపుణ్యలోకసిద్ధికారకు, యాగోప-స నాదికము చేయదగినదైయుండెను. మరియు, మోక్షసాధనమగు తత్వజ్ఞానసిద్ధి కారకు వేదాంతశ్రవణాదికము చేయదగినదైయుండెను. ఇప్పుడనగా తత్వజ్ఞా నోదయమైనపిమ్మటనో, సాంసారికఫలేశ్చలేమిచేతను, మరియు, బ్రహ్మీంద ము సాక్షాత్కరించుటచేతను, ఆకృషియాగవేదాంత శ్రవణాదిక మంతయు జేయబడినట్లాయెను. అనగా నీకమీద ననుష్ఠింపదగినదిలేనందున, చేయదగిన దంతయుం జేయబడినట్లాయెనని యభిప్రాయము. ఇదియేకృతకృత్యత్వమగును.

అవ. ఇట్లు కృతకృత్యత్వమును దెలిసి, తత్ఫలభూతమగు తృప్తి నిష్పద
జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ తదేతత్కృతకృత్యత్వం ప్రతియోగిపురస్సరం |

అనుసందధదేవాయ మేవంత్యత్యత్యత్యశః || ౪౧.

టీ. అయం- ఈవిద్వాంసుడు, తదేతత్- ఆఈ, కృతకృత్యత్వం-కృతకృ
త్యత్వమును, ప్రతియోగిపురస్సరం - ప్రతియోగ్యను సంధానపూర్వకముగా,
అనుసందధత్ - అనుసంధానము జేయుచు, ఏవం - ఈచెప్పబోయెడిప్రకార
ము, నిత్యశః-సర్వదా, త్యత్యత్యత్య- తృప్తినిబొందుచున్నవాడేయగును.

తా. ఈవిద్వాంసుడు, అయీకృతకృత్యత్వమును ప్రతియోగ్యను సం
ధానపూర్వకముగా ననుసంధానము జేయుచున్నవాడగుచు ఇక జెప్పబోయెడి
ప్రకారము సర్వదా తృప్తిబొందుచున్నాడు.

అవ. ఆయనుసంధానమునే దెలుపుచు అందు విహిక సుఖార్థకంఠె
విటణత్యము నిష్పద తనకుజూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ దుఃఖినోజ్ఞాస్సంగరతు కామంత్రాద్యపేక్షయా |

పరమానందపూర్ణోహం సంసరి మికిమిచ్చయా || ౪౨.

టీ. దుఃఖినః-దుఃఖవంతులగు, అజ్ఞాః-మూఢులు, పుత్రాద్యపేక్షయా-
పుత్రాది-పుత్రభార్యాదికమందుగల, అపేక్షయా-అపేక్షచేత, కామం- మిక్కి
లిగా, సంసరంతు - సంసారమునుబొందుదురుగాక. పరమానందపూర్ణ-పర
మానందపూర్ణుడనగు, అహం-నేను, కిమిచ్చయా-ఏమిచ్చచేత, అనగాదేనిని
చ్చయించుటచేత ననుట. సంసరామి - సంసారమును బొందెదనని యాక్షే
పాదకము. అనగా నేకోరికయు నాకు లేమిచేత నేను సంసారమును బొంద
ననుట.

తా. దుఃఖవంతులగుమూఢులు, పుత్రభార్యాదులయందుగల అపేక్షచేత
అధిక సంసారమునుబొందుదురు. పరమానందపూర్ణుడనగు నాకు ఏమిచ్చయు
లేనందున, నేను సంసారమును బొందను.

అవ. స్వర్గాదికముకొరకు కర్మాద్యనుష్ఠానమును జేసెడివారికంటె వి
టణత్యము నిష్పద తనకు జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ అనుష్ఠంతుకర్మాణి పరలోకయియాసవః |

సర్వలోకాత్మకంకస్మాదనుతిష్ఠామికింకథం || ౪౩.

టీ. పరలోకయియాసవః-పరలోక - పరలోకమును, యియాసవః-

పొందుటకిచ్చయించెడిజనులు, కర్మాణి - కర్మములను, అనుభిష్టంతి-చేయుచున్నారు. సర్వలోకాత్మకః = సర్వలోక- సర్వలోకములకు, ఆత్మకః-స్వరూపముగాగలనేను, కస్మాత్- ఎందువలన, కథం-ఎట్లు, కిం-చేసిని, అనుభిష్టామి-అనుష్ఠానముజేసెదనని ఆక్షేపార్థకము. అనగానేను, చేసినిజేయననుట.

తా. మఱియు, పరలోకములను పొందుటకిచ్చయించెడిజనులు, కర్మోపాసనానుష్ఠానమును జేయుచున్నారు. నేను సర్వలోక స్వరూపుడ నగుటచేత ఏమియుం జేయనక్కరలేదు.

శ్లో॥ వ్యాచక్షతాంతేశాస్త్రాణివేదానధ్యాపయంతువా।

యేఽత్రాధికారిణోమేతు నాధికారోఽక్రయత్వతః॥ ౪౪.

టీ. అత్ర-ఈలోకమందు, యే - ఏజనులు, అధికారిణః - అధికారవంతులో, తే-ఆజనులు, శాస్త్రాణి - శాస్త్రములను, వ్యాచక్షతాం - చెప్పుదురుగాక, వేదాన్వా-వేదములవైనను, ఆధ్యాపయంతు - అధ్యయనముజేయింతురుగాక. మేతు-నాకో, అక్రియత్వతః - నిష్క్రియత్వమువలన, అధికారః-అధికారము, న-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, నీయొక్కప్రయోజనముకొరకు నీకు ప్రవర్తనములేకపోయినను, పరులయొక్క ప్రయోజనముకొరకైనను నీకుప్రవర్తనముగలుగదా యేమి? ఉ. ఈలోకమందు అధికారులగుజనులు తమశిష్యులచేత శాస్త్రాధ్యయనమునైనను, వేదాధ్యయనమునైనను చేయించుచుండురు. నేను నిష్క్రియా స్వరూపుడనగుటవలన, పరులచేత వేదశాస్త్రాధ్యయనము జేయించెడి యధికారము నాకులేదు. అనగా నాకధికారములేమిచేత పరప్రయోజనము కొరకైనను నాకు ప్రవర్తనములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ నిద్రాభిక్షేన్నానశౌచే నేచ్ఛామినకరోమిచ।

ద్రష్టారశ్చేత్రల్యయంతి కింమేస్యాదన్యకల్పనాత్॥ ౪౫.

టీ. (అహం) నేను, నిద్రాభిక్షే=నిద్రా-నిద్రను, భిక్షే-భిక్షను, నేచ్ఛామి-ఇచ్చయించుచుండెడి వాడనుగాను, స్నానశౌచే=స్నాన - స్నానమును, శౌచే-పారిశుద్ధ్యమును, నకరోమిచ-చేయుచుండెడివాడనుంగాను, ద్రష్టారః-చూచెడివారు, కల్పయంతిచేత్ - కల్పించుచున్నారని యంటివేని, అన్యకల్పనాత్=అన్య- ఇతరులయొక్క, కల్పనాత్-కల్పనమువలన, మే-నాకు, కింస్యాత్-ఏమిచాధయగును. అనగా నాకు ఎవ్విధబాధయు లేదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, నీదేహసంరక్షణకొరకు భిక్షాహరణాదికంబును, పరలోకసిద్ధికొరకు స్నానజపాదికంబును, నీచేత జేయబడుచుండగా నీకునిష్క్రి

యత్వ మెట్లు సిద్ధించెను? ఉ. నేను పాస్తవముచేత, నిద్రాభిక్షములనిచ్చయించే
డివాడనుగాను. స్నానశౌచములను జేసేడివాడనుంగాను. మరియు, నిద్రాభి
క్షాదులను నేనిచ్చయించినట్లును స్నానశౌచాదికమును నేను జేసినట్లును
చూచెడిజనులు కల్పించెదరనియంటివేని అన్యులచేత జేయబడిన కల్పనవలన
నాకేమియు బాధలేదు. అనగా పూర్వోక్తనిద్రాభిక్షాద్యపేక్షయు, స్నానజపా
దికర్మానుష్ఠానంబును, నాదృష్టిచేత నాకు లేనేలేదనియు, అవి నాకు గలిగియు
న్నట్లు అన్యులచేతనే కల్పించబడెననియు ఆయన్యకల్పనచేత నాకు బాధలేదని
యు నభిప్రాయము.

అవ. అన్యకల్పనచేత బాధలేదనుటయందు దృష్టాంతమును జెప్పుచు
న్నాడు.

శ్లో॥ గుంజాపుంజాదిదహ్యేత నాన్యారోపితవహ్నినా॥

నాన్యారోపితసంసార ధర్మానమహంభజే॥ ౪౬.

టీ. అన్యారోపితవహ్నినా=అన్య - అన్యులచేత, ఆరోపిత - కల్పించబ
డిన, వహ్నినా-అగ్నిచేత, గుంజాపుంజాది=గుంజా - పూసగురివిందపాదయు,
పుంజాది-ధాన్యపురాశి మొదలగునదియు, నదహ్యేత - దహింపబడదు. ఏవం-
ఈప్రకారము, అహం-నేను, అన్యారోపితసంసారధర్మాన్= అన్య - ఇతరుల
చేత, ఆరోపిత- కల్పించబడిన, సంసారధర్మాన్ - సాంసారిక ధర్మములను,
నభజే - పొందను.

తా. ప్ర. అయితే, అన్యకల్పనచేతగూడ బాధగలదుగదా? ఉ. అన్యు
లచే నారోపింపబడిన అగ్నిచేత పూసగురివింద మొదలగు పాదలును, ధాన్యపు
రాశి మొదలగునదియు దహింపబడనట్లు, అన్యులచే నాయందు కల్పించబడెడి
సాంసారికధర్మములను నేనుపొందను.

శ్లో॥ శృణ్వంత్యజ్ఞాతతత్త్వాస్తే జానన్కకస్మాచ్చృణోమ్యహం॥

మన్యంతాంసంశయాపన్నా నమన్యేహమసంశయః॥ ౪౭.

టీ. అజ్ఞాతతత్త్వాః=అజ్ఞాత-ఎరుగబడని, తత్త్వాః- జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణ
ముగల, అనగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారములేనియనుట. తే - ఆముముక్షువులు,
శృణ్వంతు-వేదాంతార్థమును విందురుగాక, అనగా వేదాంతశ్రవణమును జేయ
వలెననుట. అహం-నేను, జానన్-పరతత్వము నెరిగినవాడనగుచు, కస్మాత్-
ఎందువలన, శృణోమి- విన్నెదను. అనగా వేదాంత శ్రవణమును జేయననుట.
సంశయాపన్నాః= సంశయ- సందేహమును, ఆపన్నాః-పొందినవారు, మన్యం

తా-మననము జేయుదురుగాక. అసంశయః - సంశయములేని, అహం- నేను, నమస్యే- మననము జేయును.

తా. ప్ర. అయితే, నీకు, ఇతరభలేచ్చలేకపోవుచుండగా, నీవు కర్మానుష్ఠానమును జేయకున్నను, తత్త్వసాక్షాత్కారముకొరకు వేదాంతశ్రవణాదికము జేయదగినదేయగుగదా? ఉ. జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణముగల పరతత్త్వము నెరుగనిముముక్షువులు, వేదాంతార్థ శ్రవణమును జేయుదురు. నేను బ్రహ్మసాక్షాత్కారముగలవాడనగుటచేత వేదాంతార్థశ్రవణమును జేయును. మరియు, జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణపరతత్త్వవిషయమై తత్త్వమీప్రకారమే, లేక మరియొకవిధమేయనెడిరూపముగల సంశయవంతులు వేదాంతార్థమును మననము జేయుదురు. నేను నిస్సంశయుడనగుటచేత మననమును జేయును.

శ్లో॥ విపర్యస్తానిదిధ్యా సేతి-ంధ్యానమవిపర్యయాత్ ।

దేహాత్మత్వవిపర్యాసం నకదాచిచ్ఛజామ్యహం॥ ౪౮.

టీ. విపర్యస్తః - విపరీతభావనను జేయువాడు, నిదిధ్యాసేత్ - నిదిధ్యాసమును జేయవలెను. ఆవిపర్యయాత్ - విపరీతభావములేమివలన, ధ్యానం-నిదిధ్యాసము, కిం - చేయవలసినపనియేమి, అనగా జేయననుట. దేహాత్మత్వవిపర్యాసం=దేహ - దేహమందు, ఆత్మత్వ-ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణముగల, విపర్యాసం-విపరీతభావనను, అహం-నేను, కదాచిత్-ఎప్పుటికిని, నభజామి-పొందను.

తా. ప్ర. అయితే, వేదాంతశ్రవణమననములతోటి సేకావశ్యకములేక పోయినను, విపరీతభావమును పోగొట్టుకొనుటకొరకు నిదిధ్యాసమైనను నీచేత జేయదగినదికాదాయేమి? ఉ. దేహాదికమందు ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణముగల విపరీతభావమును జేసెడివాడు, ఆవిపరీతభావము నశించెడికొరకు (అహంబ్రహ్మస్మి) అనెడి చింతనారూపముగల నిదిధ్యాసమును జేయవలెను. అట్టి విపరీతభావము లేకపోవుచుండగా, నిదిధ్యాసరూపధ్యానమును జేయవలసినపనిలేదు. దేహాదికమందు ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణముగల విపరీతభావమును నేనెప్పుటికిని బొందను. అనగా దేహాదికమందు ఆత్మత్వబుద్ధిలక్షణముగల విపరీతభావము నాకులేమిచేత ఆనిదిధ్యాసముగూడ నాచే ననుష్ఠింపదగినదిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అహంమనుష్యభిత్వాది వ్యవహారోవినాష్యముం ।

విపర్యాసంచిరాభ్యస్తవాసనాతోఽవకల్పతే॥ ౪౯.

టీ. అము-ఈ, విపర్యాసం- విపరీతభావమును, వినాపి - విడచినను, చిరాభ్యస్తవాసనాతో=చిర - బహుకాలమునుంచి, ఆభ్యస్త-ఆభ్యసించబడిన, వాసనాతో - వాసనావశమువలన, అహం-నేను, మనుష్యః-మనుష్యుడననెడి.

ఇత్యాదివ్యవహారః - ఇత్యాదిరూపక వ్యవహారము, అవకల్పతే - కల్పించబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, మీకు విపర్యయము లేనియెడల నేను మనుష్యుడననెడి వ్యవహారము మీ కెట్లుఘటించును? ఉ. ఈవిపరీతభావమును విడచినను బహుకాలమునుంచి యభ్యసించబడిన వాసనావశమచేత నేను మనుష్యుడననెడి ఇత్యాది వ్యవహారము కల్పించబడుచున్నదని తెలిసికొనుము.

శ్లో॥ ప్రారబ్ధకర్మణీక్షీణే వ్యవహారోనివర్తతే॥

కర్మాక్షయేష్యసానైవశామ్యేద్ధ్యానసహస్రతః॥ ౫౦.

టీ. ప్రారబ్ధకర్మణి- ప్రారబ్ధకర్మము, క్షీణే- తయమునుబొందుచుండగా, వ్యవహారః - నేనుమనుష్యుడననెడి వ్యవహారము, నివర్తతే- నివృత్తినిబొందుచున్నది. కర్మాక్షయేపి = కర్మ - ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క, అక్షయేపి- తయభావమందో, అసా-ఈవ్యవహారము, ధ్యానసహస్రతః - ధ్యానసహస్రమువలన, సైవశామ్యేత్ - శాశమును పొందసేపొందదు.

తా. ప్ర. అయితే, ఈవ్యవహారముయొక్క నివృత్తి సిద్ధికొరకు మీచేత ధ్యానము సంపాదించదగినదే యగుగదా? ఉ. ప్రారబ్ధకర్మము తయించుచుండగా, ఈమనుష్యత్వాది వ్యవహారము నివర్తించుచున్నది. ప్రారబ్ధకర్మము తయించనియెడల ధ్యానసహస్రముచేసేనను ఈవ్యవహారము నివర్తించదు.

శ్లో॥ విరళత్వంవ్యవహృతేద్విష్టంఛేద్ధ్యానమస్తుతే॥

అబాధికాంవ్యవహృతింపశ్యేత్ ధ్యానాయమ్యహంకుతః॥ ౫౧.

టీ. వ్యవహృతే-మనుష్యత్వాదివ్యవహారముయొక్క, విరళత్వం-వెలిశి, అనగా సదాహుశ్యత్వమనుట. ఇష్టంచేత్-ఇష్టమైనయెడల, తే-నీకు, ధ్యానం-ధ్యానము, అస్తు-అగుగాక. అహం-నేను, వ్యవహృతి-వ్యవహారమును, అబాధికాం- బాధకముగానిదానినిగా, పశ్యేత్ - చూచుచు, కుతః - ఎందువలన, ధ్యానాయ - ధ్యానము జేసెదను. అనగా ధ్యానము జేయననుట.

తా. ప్ర. అయితే, ప్రారబ్ధకర్మ నిమిత్తకమగు వ్యవహారముయొక్క అబాహుశ్యతకారకైనను, మీచేత ధ్యానము జేయదగినదికాదాయేమి? ఉ. నీవు వ్యవహారముయొక్క అబాహుశ్యత్వమును గోరితివేసి ధ్యానమును జేయుము. నేను వ్యవహారమును బాధకముగానిదానినిగాచూచుచు, ఎందువలన ధ్యానించెదను. అనగా వ్యవహారము నాకుబాధకముగాగనబడుచుండుటచేత దానినివృత్తికొరకు నాచేత ధ్యానమునుష్ఠింపదగినదిగాదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ విక్షేపోనా న్నియస్సాన్యే నసమాధి స్తతోమమ।

విక్షేపోవాసమాధిర్వా మనసస్సాద్వికారిణః॥

౫౨.

టీ. యస్మాత్ - ఏకారణమువలన, మే - నాకు, విక్షేపః - విక్షేపము, నాస్తి-లేదో, తతః-ఆకారణమువలన, మమ-నాకు, సమాధిః-సమాధి, న-లేదు. విక్షేపోవా- విక్షేపమైనను, సమాధిర్వా - సమాధియైనను, వికారిణః - వికారియగు, మనసః - మనస్సునకు, స్వాత్-అగును.

తా. ప్ర. అయితే, మీచేత ధ్యానము జేయదగినదిగాకపోయినను, విక్షేపము నశించెడికొరకు మీచేత సమాధి జేయదగినదికాదా యేమి? ఉ. ఏకారణముచేత నాకు విక్షేపములేదో ఆకారణముచేత నాకు సమాధిలేదు. మరియు, విక్షేపమైనను సమాధియైనను వికారియగుమనస్సునకగును. అనగా, విక్షేపసమాధులు రెండును మనోధర్మములగుటవలన, విక్షేపమును నివారించజేసెడి సమాధియందును నిర్వికారుడనగు నాకధికారములేదని యభిప్రాయము.

అవ. ఈచెప్పబడిన కృతకృత్యత్వము నిష్పడు ముగింపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిత్యానుభవరూపస్య కోవామేననుభవఃపృథక్।

కృతంకృత్యంప్రాపణీయం ప్రాప్తమిత్యేవనిశ్చయః॥

౫౩.

టీ. నిత్యానుభవరూపస్య-నిత్య-సర్వదా, అనుభవరూపస్య - అనుభవరూపుడనగు, మే-నాకు, పృథక్ - అన్యమయిన, అనుభవః - అనుభవము, కోవా-ఎద్దియోజెప్పుము. కృత్యం - చేయదగినది, కృతమితి - చేయబడెననియు, ప్రాపణీయం- పొందదగినది, ప్రాప్తమిత్యేవ - పొందబడెననియే, నిశ్చయః-నానిశ్చయమగును.

తా. ప్ర. అయితే, సమాధిఫలమగు అనుభవము మీచేత సంపాదించదగినదియగుగదా? ఉ. సర్వదా అనుభవరూపుడనగునాకు, అన్యమయినఅనుభవములేదు. అనగా నాయనుభవము నాస్వరూపమగుటచేత, అది సంపాదించదగినదికాదని యభిప్రాయము. నాచేత జేయదగినకార్యవర్గమంతయు జేయబడినట్లాయెననియు, పొందదగినఫలవర్గమంతయు పొందబడెననియే నానిశ్చయమగును. ఇదియే కృతకృత్యత్వమని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వ్యవహారోఽథాకికోవా శాస్త్రీయోవాన్యధాపివా।

మమాకర్తురేపస్య యథారబ్ధంప్రవర్తతాం॥

౫౪.

టీ. అథాకికోవా-భిక్షోహాదిరూపమయినను, శాస్త్రీయోవా- జపసమాధ్యాదిరూపమయినను, అన్యధాపివా - హింసాదిరూపమైన, వ్యవహారః-వ్యవహారము, అకర్తుః- అకర్తవ్యమైనట్టియు, అలేపస్య - భోక్తృత్వములేనట్టి, మమ-

నాకు అర్థమయిందా - ప్రార్థకర్మము నతిక్రమించక, ప్రవర్తన - ప్రవరించుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, ఈ ప్రకారము మీకంతటను కర్మత్వము లేకపోవుచుండగా, మీకు అనియతవృత్తిత్వము ప్రాప్తించదాయేమి? ఉ. కర్మత్వభోక్తృత్వరహితుడనగు నాకు ప్రార్థకర్మము నతిక్రమించక, భిక్షాహారాది లౌకికవ్యవహారమైనను జపసమాధ్యాది శాస్త్రీయ వ్యవహారమైనను, ప్రతిష్ఠిద్ధరూపహింసాది వ్యవహారమైనను గలుగుట మాకిష్టమేయగును. అనగా బ్రాహ్మణ్యముచేత బ్రాహ్మించెడి అనియతవృత్తిత్వము గలిగినను గలుగనిమ్మని యభిప్రాయము.

అవ. ఇట్లు వస్త్రతత్వమునుదెలిపి, ప్రాధికారముచే నిప్పుడుచెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అథవాకృతకృత్యోపి లోకానుగ్రహకామ్యయా।

శాస్త్రీయే జైవమార్గేణ వర్తేహంకామమక్షయః॥ ౫౫.

టీ. అథవా-మరియొక పక్షమందు, అహం-నేను, కృతకృత్యోపి-కృతార్హుడనైనను, లోకానుగ్రహవాఁడయ్యా-లోక - ప్రాణులయందు, అనుగ్రహవాంఛయా - అనుగ్రహేచ్ఛచేత, శాస్త్రీయేణ - శాస్త్రసమ్మతమగు, మార్గే జైవ-మార్గముచేతనే, కామం-మిక్కిలిగా, వర్తే - ప్రవరించెదను. అక్షయః-బాధలేదు.

తా. మరియు, నేనుకృతకృత్యుడనైనను మరియొక పక్షమందు ప్రాణులయందు అనుగ్రహేచ్ఛచేత శాస్త్రసమ్మతమార్గముచేతనే మిక్కిలిగా ప్రవరించెదను. అందుచేత బాధలేదు.

శ్లో॥ దేవార్చనస్నానశౌచ భిక్షాదౌవర్తతాంవపుః।

తారంజపత్రవాక్తవ్య త్వత్త్వామ్నాయమస్తకం॥ ౫౬.

టీ. వపుః-శరీరము, దేవార్చనస్నానశౌచభిక్షాదౌ-దేవార్చన-దేవార్చనము జేయుటయందును, స్నాన - స్నానము జేయుటయందును, శౌచ-శుచిత్వమందును, భిక్షాదౌ-భిక్షాహరణాదికమందు, వర్తతాం - ప్రవరించుగాక. వాక్-నోరు, తారం-ప్రణవమును, పత్రం-పఠించుగాక. తద్వత్ - ఆ ప్రకారముగా, ఆమ్నాయమస్తకం - వేదాంతశాస్త్రమును, పఠతు-పఠించుగాక. అనగా పఠించునటు.

తా. ప్ర. అయితే, శాస్త్రీయమార్గమందే మీరు ప్రవర్తనము నంగీకరించినయెడల ఆయభిమానప్రయుక్తవికారము మీకు కలుగదాయేమి?

ఉ. దేవార్చనమును జేయుటయందును, స్నానమును చేయుటయందు

ను, శుచిత్వమందును, భిక్షాహరణాదికమందును దేహము ప్రవరించును. మరియు, నోరు, బ్రహ్మమునైనను, వేదాంత శాస్త్రమునైనను పఠించుచుండును.

శ్లో॥ విష్ణుంధ్యాయతుధీర్యద్వా బ్రహ్మనందేఽలీయతాం॥

సాక్ష్యహంకంచదప్యత్రనకుర్వేనాపికారయే॥

౫౭.

టీ. ధీః-బుద్ధి, విష్ణుః-విష్ణు దేవుని, ధ్యాయతు-ధ్యానించుగాక. యద్వా-లేక, బ్రహ్మనందే=బ్రహ్మ-బ్రహ్మస్వరూపమగు, ఆనందే-ఆనందమందు, విలీయతాం-లీనమును బొందుగాక. అత్ర-ఈబుద్ధ్యాది వ్యవహారవిషయమై: సాక్షీ-సాక్షిసగు, అహం-నేను, కించిదపి-కొంచెమైనను, నకుర్వే-చేయుచుండెడివాడనుంగాను. నాపికారయే - చేయించుచుండెడి వాడనుంగాను.

తా. మరియు, నాబుద్ధి విష్ణువును ధ్యానముజేయుచుండును. లేక, బ్రహ్మనందమందు లయించును. ఈబుద్ధికి సాక్షిసగు నేను, కొంచెమైనను చేసినవాడనుంగాను. చేయించినవాడనుంగాను.

అవ. ఈపూర్వోక్తగ్రంథముయొక్కయు, నిక జెప్పబోయెడి గ్రంథముయొక్కయు, తాత్పర్యము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కృతకృత్యతయాత్మత్వః ప్రాప్తప్రాప్యతయాపునః॥

తృప్యన్నేవంస్వమనసామన్యతేఽస్మిరంతరం॥

౫౮.

టీ. అసా-ఈవిద్వాంసుడు, కృతకృత్యతయా=కృత-చేయబడిన, కృత్యతయా-కార్యవర్గముగలవానిభావముచేత, తృప్తస్థుః-పూర్వోక్తప్రకారము తృప్తినిబొందినవాడగుచు, పునః-మరల, అనగా జెప్పబోయెడి ప్రకారముగా ననుట, ప్రాప్తప్రాప్యతయా=ప్రాప్త-పొందబడిన, ప్రాప్యతయా - ఫలవర్గముగలవానిభావముచేతను, తృప్యన్-తృప్తిని బొందినవాడగుచు, స్వమనసా=స్వ-తనయొక్క, మనసా-మనస్సుచేత, నిరంతరం-సర్వదా, ఏవం-ఈప్రకారము, మన్యతే - తలచుచున్నాడు.

తా. ఈజ్ఞాని, పూర్వోక్తప్రకారము కృతకృత్యత్వముచేత తృప్తినిబొందినవాడగుచు, ఇకజెప్పబోయెడిప్రకారము ప్రాప్తప్రాప్యత్వముచేత తృప్తుడగుచు తనమనస్సుచేత (సర్వదా) ఈకిందజెప్పబోయెడి ప్రకారముగా దలచున్నాడు.

శ్లో॥ ధన్యోహంధన్యోహంనిత్యంస్వాత్మానమంజసావేద్ధి॥

ధన్యోహంధన్యోహంబ్రహ్మనందోవిభాతిమేస్తత్త్వం॥

౫౯.

టీ. నిత్యం-సర్వదా, స్వాత్మానం-నాస్వరూపమగు ప్రత్యేగాత్మను,

అవ. ఇప్పుడు, అష్టాననివృత్తిఫలంబును, కృతకృత్యత్వంబును, ప్రాప్త ప్రాప్త్యత్వంబును చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధన్యోహంధన్యోహంక ర్తవ్యంమేనవిద్యతేకించితః ।

ధన్యోహంధన్యోహంప్రాప్తవ్యంసర్వమద్యసంపన్నం॥ ౬౦.

టీ. మే-నాకు, కర్తవ్యం- చేయదగినది, కించిత - కొంచెమైనను. నవిద్యతే-లేదు. (అతః) ఇందువలన, అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. అహం-నేను. ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. ప్రాప్తవ్యం - పొందదగిన ఫలవర్గము, సర్వం-అంతయు, అద్య-ఇప్పుడు, సంపన్నం - పొందబడెను. అనగా పొందబడినట్లే యాయెననుట. (అతః) ఇందువలన, అహం-నేను, ధన్యః - కృతార్థుడనైతిని. అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని.

తా. మరియు, నాకు చేయదగిన కర్మోపాసనాదికము కొంచెమైననులే నందున నేను కృతార్థుడనైతిని. నేను కృతార్థుడనైతిని. మరియు, పొందదగినఫలవర్గమంతయు ఇప్పుడు నాచేపొందబడినట్లాయెను. కనుక, నేను కృతార్థుడనైతిని. నేను కృతార్థుడనైతిని జ్ఞానితలంచుచున్నాడు.

అవ. ఇప్పుడు, కృతకృత్యత్వాదికముచే గలిగిన తృప్తికి నిరతిశయత్వమును జెప్పుచు ఈతృప్తికంటె మరియొకటి చెప్పదగినది కనబడమివలన తృప్తియే సర్వదా స్ఫురించుచున్నదని చూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ ధన్యోహంధన్యోహంతృప్తిర్యేకోపమాభవేల్లరాకే ।

ధన్యోహంధన్యోహంధన్యోధన్యఃపునఃపునర్ధన్యః॥ ౬౧.

టీ. మే-నాయొక్క, తృప్తి-తృప్తికి, ఉపమా-పోలిక, అనగా సమానవస్తువనుట. లోకే-లోకమందు, కా-ఎద్ది, భవేత్-కలదు. అనగా నెద్దియు తృప్తితోటి సమానముగాదనుట. (అతః) ఇందువలన, అహం-నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. అహం-నేను, ధన్యః - కృతార్థుడనైతిని. అహం - నేను, ధన్యః-కృతార్థుడనైతిని. అహం-నేను, ధన్యః - కృతార్థుడనయితిని. ధన్యః-కృతార్థుడనయితిని. పునఃపునః- మాటిమాటికిని, ధన్యః- కృతార్థుడనైతిని.

తా. మరియు, నాయొక్క తృప్తికి సమానమైనవస్తువెద్దియు లోకమందు లేదు. అందువలన, నేనుకృతార్థుడనయితిని. నేనుకృతార్థుడనయితిని. ఈతృప్తికంటె మరియొకటి చెప్పదగినది కనబడమిచేత, నేనుకృతార్థుడనయితిని. నేను కృతార్థుడనయితిని. మాటిమాటికిని కృతార్థుడనయితిని. కృతార్థుడనయితిని. కృతార్థుడనయితిని జ్ఞానితలంచుచున్నాడు.

అవ. ఈచెప్పబడిన సర్వభుజమునకును గారణభూతమగు పుణ్యరాశి పరిపాకమును స్మరించి సంతోషించుచు, ఇవ్విధపుణ్యమును సంపాదించిన తననుస్మరించియు సంతోషించుచున్నాడని ఇప్పుడు చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అహోపుణ్యమహోపుణ్యం ఫలితంఫలితందృఢం॥

అస్యపుణ్యస్యసంపత్తే రహోవయష హోవయం॥ ౬౩.

టీ. అహో-ఓహో, ఆశ్చర్యార్థకము. పుణ్యం-మాపుణ్యము, దృఢం-దృఢముగా, ఫలితం-ఫలిం చెను. అహో - ఓహో, పుణ్యం - మాపుణ్యము, దృఢం-దృఢముగా, ఫలితం-ఫలించెను. అస్య-ఈ, పుణ్యస్య - పుణ్యముయొక్క, సంపత్తే?-సంపత్తివలన, అహో-ఓహో, వయమేవ - మేమే, అహో-ఓహో, వయం-మేము.

తా. అహో, మాపుణ్యము దృఢముగా ఫలించెను. అహో మాపుణ్యము దృఢముగాఫలించెను. ఈపుణ్యసంపత్తివలన, ఓహో మేమే, ఓహో మేమని, ఆశ్చర్యముగా జ్ఞానితలచుచు సంతోషించుచున్నాడు.

అవ. ఇప్పుడు, బ్రహ్మజ్ఞానసాధనమగు వేదాంత శాస్త్రంబును, ఆశాస్త్రమునుపదేశించినట్టి ఆచార్యునిస్మరించి సంతోషించుచు, మరలశాస్త్రజన్య జ్ఞానతత్పుఖిములందలంచి సంతోషించుచున్నాడు.

శ్లో॥ అహోశాస్త్రమహోశాస్త్రం మహోగురురహోగురుః॥

అహోజ్ఞానమహోజ్ఞాన మహోగురుమహోగురుః॥ ౬౪.

టీ. శాస్త్రం- వేదాంతశాస్త్రము, అహో, ఓహో యెంతమనోహరము. శాస్త్రం - వేదాంతశాస్త్రము; అహో - ఓహో యెంతమనోహరము. గురుః-మాయాచార్యుడు, అహో-ఓహోయెంతవాడు. గురుః- మాయాచార్యుడు, అహో-ఓహోయెంతవాడు. జ్ఞానం - అద్వైతాత్మతత్వవిజ్ఞానము, అహో- ఓహోయెంతమంచిది. జ్ఞానం-అద్వైతాత్మతత్వవిజ్ఞానము, అహో-ఓహోయెంతమంచిది. సుఖం-మాసుఖము, అహో - ఓహోయెంతగొప్పది. సుఖం మాసుఖము, అహో - ఓహోయెంతగొప్పది.

తా. వేదాంతశాస్త్రము ఓహోయెంతమనోహరము. వేదాంతశాస్త్రము ఓహోయెంతమనోహరము. ఓహోమాయాచారుడెంతవాడు. ఓహో మాయాచారుడెంతవాడు. ఓహో అద్వైతాత్మతత్వవిజ్ఞానమెంతమంచిది. ఓహోఅద్వైతాత్మతత్వవిజ్ఞానమెంతమంచిది. ఓహోమాసుఖమెంతగొప్పది. ఓహో మాసుఖమెంతగొప్పది. అనియిట్లు జ్ఞాని ఆశ్చర్యముగా డలచుచు సంతోషించుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ ఇష్టదధ్యాన్యాయము సుపసంహారము జేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మసందాభిధేగ్రంథే చతుర్థేగాధ్యాయోఽపరితః |

విద్యానంద స్తమత్పత్తి పర్యంతోఽధ్యాసవిషయతాం || ౬౫.

టీ. బ్రహ్మసందాభిధే = బ్రహ్మనంద - బ్రహ్మనందమనెడి, అభిధే = సేరు గల, గ్రంథే - అధ్యాయపంచకమందు, విద్యానందః - విద్యానందమనెడి, చతుర్థః - నాల్గవదగు, అధ్యాయః - అధ్యాయము, యోగః - చెప్పబడినది. తమత్పత్తిపర్యంతః = తత్-అవిద్యానందంబుయొక్క, ఉత్పత్తిపర్యంతః - ఉదయపర్యంతము, అనగా విద్యానందము గలిగెడి పర్యంతంబనుట. అధ్యాసః - బ్రహ్మధ్యాసము, ఇవ్యతాం - అంగీకరింపబడుగాక. అనగా బ్రహ్మధ్యాసమును జేయవలెననుట.

తా. ఈప్రకారముగా బ్రహ్మనందంబనెడి యధ్యాయపంచక గ్రంథమందు విద్యానందమనెడి చతుర్థాధ్యాయంబు జెప్పబడినది. అవిద్యానందంబు దయించెడి పర్యంతము బ్రహ్మధ్యాసమును జేయవలెనని తెలియవలెను.

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీతీర్థ విద్యారణ్య

మునివర్య విరచిత బ్రహ్మనందే విద్యానందనామకం

చతుర్థ శ ప్రకరణం సమాప్తం.

గద్య. ఇది శ్రీపరమేశ్వరగురు చరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా

విరాజిత కాశ్యపసంగోత్ర పవిత్ర ముత్రివంశపయః పారాపార

పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్య పుత్ర లక్ష్మీనారాయణా

మాత్య ప్రణీతః జైన ఆంధ్రగీతీకాతాత్పర్య సహిత

శ్రీవేదాంతపంచదశియందు బ్రహ్మనందనామక

గ్రంథస్థిత విద్యానందమనెడి

చతుర్థ శ ప్రకరణము

సంపూర్ణము.

—*—

ఓం తత్సత్ శ్రీపరమేశ్వరార్చనమ్.

శ్లో॥ విద్యానందనందస్యతీకేయం పదతాత్పర్యబోధినీ |

నారాయణాఖ్యవిదుషా శివపాదసమర్పితా ||

శుభమస్తు.

శ్రీపరమేశ్వర సద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః.

విషయానందప్రారంభము.

అవ. ఈపంచమాధ్యాయమందు బ్రతిపాదింపబడెడి యర్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ అథాత్రవిషయానందో బ్రహ్మనందాశరూపభావః।

నిరూప్యతేద్వారభూత స్తదంతత్వంత్రుత్తరగా॥ (౧.)

టీ. అథ-అంతరము, ఆత్ర-ఈప్రకరణమందు, ద్వారభూతః - బ్రహ్మనందమునకు ద్వారభూతముగానున్నట్టియు, బ్రహ్మనందాశరూపభావః = బ్రహ్మనంద-బ్రహ్మనందముయొక్క, అంశరూప- అంశత్వమును, భావః - పొందినదియునగు, విషయానందః - విషయానందంబు, నిరూప్యతే-నిరూపింపబడుచున్నది. తదంతత్వంత్రుత్తర- ఆబ్రహ్మనందముయొక్క, అంతత్వం - అంశత్వమును, శ్రుతిః-శ్రుతి, జగౌ - చెప్పెను.

తా. తదంతర మీప్పుడీప్రకరణమందు బ్రహ్మనందాంశత్వమునుబొందినట్టి విషయానందంబు నిరూపింపబడును. ప్ర. అయితే, విషయానందంబు లోకసంబంధముగలదగుచుండగా మేక్షశాస్త్రమందు నిరూపణముజేయుట యుక్తమెట్లుగును? ఉ. ఆవిషయానందంబునకు తొకికప్రస్థితత్వముగలిగియున్నను బ్రహ్మనందముయొక్క యేకదేశముగలదగుటచేత బ్రహ్మజ్ఞానమునకునుపయోగిగానుండుటవలన మేక్షశాస్త్రమందు నిరూపింపబడుచున్నది. అనగా బ్రహ్మనందమునకు ద్వారముగనుండుటవలన నిరూపింపబడుచున్నదని యభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, విషయానందము బ్రహ్మనందముయొక్క ఏకదేశముగలదగుటయందు బ్రమాణమేమి? ఉ. విషయానందము బ్రహ్మనందముయొక్క అంశమని శ్రుతిజెప్పుచున్నది. కనుక, శ్రుతియేప్రమాణమగును.

అవ. ఆశ్రుత్యమునే యిప్పుడు పఠించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏవోస్యపరమానందోయోఽఖండైకరసాత్మకః।

అన్యోఽన్యతాన్యైశ్చ మాత్రామేవోఽనుజితే॥ (౨.)

టీ. ఆస్య-ఈ సత్యగభిన్న పరబ్రహ్మముయొక్క, యః-ఏ, ఏషః-ఈ, పరమానందః- స్వరూపభూత పరమానందంబుగలదో (సః) ఆపరమానందంబు, అఖండైకరసాత్మకః - స్వగతాదిభేదశూన్య కేవల వస్తుమాత్రస్వరూపంబుగల దగును. అన్యాని- ఇతరములగు, భూతాని-ప్రాణులు, ఏతస్య - ఈబ్రహ్మనందంబుయొక్క, మాత్రామేవ - లేకత్వమునే, ఉపశుంజతే- అనుభవించుచున్నది.

తా. ఈపరబ్రహ్మముయొక్క ఏస్వరూపభూత పరమానందంబుగలదో, యాపరమానందంబు సజాతీయవిజాతీయ స్వగతభేదశూన్యమగు కేవలవస్తుమాత్రస్వరూపంబుగలదగును. ఇతరప్రాణులు ఈబ్రహ్మనందంబుయొక్క లేకత్వమునే యనుభవించుచున్నారని శ్రుతిచెప్పచున్నది. అనగా సర్వప్రాణులు ననుభవించెడి యేకీయమానందంబుగలదో యావిషయానందము బ్రహ్మనందముయొక్క లేకమగునని యభిప్రాయము.

అవ. ఇప్పుడు విషయానందంబు బ్రహ్మనందముయొక్క లేకమగునని చూపుటకారకు తదుపాధిభూతములకు ఆంతఃకరణవృత్తులను విభజించి తెలుపుచున్నాడు.

శ్లో॥ శాంతా ఘోరాస్తధామరాధా మనసోవృత్తయస్త్రధా |

వైరాగ్యంతాంతిరాదార్య మిత్యాద్యాశ్శాంతవృత్తయః॥ ౩.

టీ. మనసః-మనంబుయొక్క, వృత్తయః-వృత్తులు, శాంతాః- సాత్వికములనియు, ఘోరాః-రాజసములనియు, తథా-ఆప్రకారము, మూఢాః-తామసములని, త్రిధా- మూడువిధములుగానున్నవి. వైరాగ్యం-విరక్తియు, శాంతిః- ఓర్పును, బాదార్యం-ఉదారత్వంబును, ఇత్యాద్యాః-ఇవి మొదలగునవి, శాంతవృత్తయః-సాత్వికవృత్తులగును. అనగా సత్యగుణసంభవ వృత్తులగుననుట.

తా. మనంబుయొక్క వృత్తులు, ౧. సాత్వికములనియు, ౨. రాజసములనియు, ౩. తామసములని ఇట్లు త్రివిధముగా జెప్పబడుచున్నవి. ప్ర. అయితే, అందుసాత్వికవృత్తులెవ్వి? ఉ. విషయభోగవిరక్తియు, ఓర్పును, ఉదారత్వంబు మొదలగు ఇత్యాది వృత్తులు సాత్వికవృత్తులగును.

శ్లో॥ తృష్ణాస్తేషామారాగలోభా విత్యాద్యాఘోరవృత్తయః |

సమ్మోహోభయమిత్యాద్యాః కథితామరాధవృత్తయః॥ ౪.

టీ. తృష్ణా-పేరాసయు, స్నేహః-స్నేహంబును, అనగా విషయములయందు ప్రీతియనుట. రాగలోభా-రాగ - కామంబును, లోభా- షరభసమందపేక్షయు, ఇత్యాద్యాః- ఇవి మొదలగు వృత్తులు, ఘోరవృత్తయః - రాజసవృత్తుల

గును. అనగా రక్షోగణ సంభవ వృత్తులగుననుట. సమ్మోహః - సమ్మోహం
బును, అనగా జేయదగినదానిని మరచుటయననుట. భయం-భీతియు, ఇత్యా
ద్యాః- ఇవి మొదలగునవి. నూఢవృత్తయః - తామసవృత్తులని, కఠితాః-చెప్ప
బడినవి.

తా. ౧. పేరాసయు, ౨. స్నేహము, ౩. రాగము, ౪. లోభము, మొద
లగువృత్తులు రాజసవృత్తులగును. మరియు, ౧. మేహము, ౨. భయము మొద
లగువృత్తులు తామసవృత్తులగునని చెప్పబడినవి.

శ్లో॥ వృత్తిమ్యేతాసుసర్వాసుబ్రహ్మణశ్చిత్స్వభావతా।

ప్రతిబింబితశాంతాసు నుఖంచప్రతిబింబతి॥

౫.

టీ. ఏతాసు-ఈచెప్పబడిన, సర్వాసు - సకలంబులగు, వృత్తిః-వృత్తు
లయందు, బ్రహ్మణః-జ్ఞానానందస్వరూప పరబ్రహ్మముయొక్క, చిత్స్వభా
వతా- జ్ఞానస్వరూపము, ప్రతిబింబతి- ప్రతిబింబించుచున్నది, శాంతాసు- సా
త్వికవృత్తులయందు, నుఖంచ - బ్రహ్మముయొక్క యానందస్వరూపంబును,
ప్రతిబింబతి - ప్రతిబింబించుచున్నది.

తా. ఈపైనచెప్పబడిన సాత్వికరాజసతామసములనెది సకలమనోవృ
త్తులయందును చిదానందస్వరూప పరబ్రహ్మముయొక్క చిత్స్వరూపంబు ప్ర
తిబింబించుచున్నది. సాత్త్వికవృత్తులయందుమాత్రము బ్రహ్మముయొక్క యా
నందస్వరూపంబుగూడ ప్రతిబింబించుచున్నది.

ఆవ. ఈచెప్పబడినయర్థమందు శ్రుతిపాత్యార్థమును పఠించుచున్నాడు.
శ్లో॥ రూపంరూపంబధూవాసౌ ప్రతిరూప ఇతిశ్రుతిః।

ఉపమాసూర్యకేత్యాది సూత్రయామాససూత్రకృత్॥ ౬.

టీ. అసౌ- ఈపరమాత్మ, రూపంరూపంప్రతి- సర్వదేహమునుగురించి
ప్రవేశించిన వాడగుటవలన, ప్రతిరూపః- ప్రతిరూపముగలవాడు, బధూవేతి-
అయినని, శ్రుతిః-కఠశ్రుతిచెప్పుచున్నది. సూర్యకేత్యాది - జలస్థితసూర్యప్రతి
బింబాదులవంటిదనునట్టి, ఉపమా - సామ్యము, అనగా సామ్యముననుట. సూ
త్రకృత్ - బ్రహ్మసూత్రకారుడు, సూత్రయామాస- సూత్రము జేసిన వాడా
యెను.

తా. ఈపరమాత్మ, సర్వదేహములనుగూర్చి ప్రవేశించిన వాడగుటవ
లన బ్రతిరూపముగలవాడాయెనని ఈకఠశ్రుతి చెప్పుచున్నది. మరియు, దైవ్వత
ప్రతిషేధపూర్వకమగు ఉపదేశమువలన నుపాధికృత షడరూపంబు జలస్థితసూ
ర్యప్రతిబింబాదులవంటిదనునట్టి సామ్యము బ్రహ్మసూత్రకారునిచేత, సూ।

అతఏవచోపమాసూర్యకాదివత్, అనెడి సూత్రమందు స్వీకరింపబడెను.

శ్లో॥ ఏకఏవహిసూతాత్మా భూతేభూతేవ్యః స్థితః॥

ఏకధాబహుధాచైవ దృశ్యతేజలచంద్రవత్॥

౨.

టీ. ఏకఏవహి - ఒక్కడగు, భూతాత్మా - పరమాత్మ, భూతేభూతే - ప్రతిదేహమందు, వ్యవస్థితస్థుః - స్థితినిబొందినవాడగుచు, జలచంద్రవత్ - జలచంద్రునివలె, ఏకధా - ఒకడుగాను, బహుధాచైవ - కెక్కండ్రుగాను, దృశ్యతే - కనబడుచున్నాడు.

తా. ఒక్కండగు బరమాత్మ, బ్రతిభూతమందునున్నవాడగుచు జలచంద్రునివలె ఒక్కండ్రుగాను కెక్కండ్రుగాను గనబడుచున్నాడనిమరియొకశ్రుతి చెప్పుచున్నది. అనగా మనోవృత్తులయందు బ్రహ్మస్వరూప చిదానందములు ప్రతిఫలించుననుటయందు నీరెండు వాక్యములును బ్రమాణముగా గ్రహింపబడెనని తెలియవలెను.

శ్లో॥ జలేప్రవిష్టశ్చంద్రోయచస్పష్టః కలుషేజలే॥

విస్పష్టోనిర్మలేతద్వద్దే ధాబ్రహ్మపివృత్తిమ॥

౩.

టీ. జలే-జలమందు, ప్రవిష్టః - ప్రవేశించినట్టి, అనగా జలమందుబ్రతి బింబరూపముగా గనబడునట్టియనుట. అయి-ఈ, చంద్రః-చంద్రుడు, కలుషే-మలినముగల, జలే-జలమందు. అస్పష్టః - అస్పష్టత్వమునుబొందుచున్నాడు. అనగా స్పష్టముగా గనబడడునుట. నిర్మలే - నిర్మలమగుజలమందు, విస్పష్టః - మిగుల స్పష్టత్వమును బొందుచున్నాడు. అనగా మిక్కిలిస్పష్టముగా గనబడుచున్నాడునుట. తద్వత్ - ఆప్రకారము, బ్రహ్మపి - బ్రహ్మంబును, వృత్తిమ - సాత్వికాదివృత్తులయందు, ద్వేధా - ద్వివిధముగా గనబడుచున్నది.

తా. ప్ర. అయితే, స్వరూపముచేత నొక్కటియగు ఆనందంబు మలిన వృత్తుపాధి సంబంధంబువలన నామలిన వృత్తులయందు స్ఫురించదనియు, సాత్వికవృత్తులయందు స్ఫురించునని ఇట్లు విభజించిచెప్పట యుక్తమెట్లుగను? ఉ. ఒక్కడగుచంద్రుడు మలినజలమందు బ్రతిబింబించి యస్పష్టముగా గనబడుచున్నాడు. అచంద్రుడే నిర్మలజలమందు స్పష్టముగాగనబడుచున్నాడు. ఆప్రకారమే చిదానందస్వరూప బ్రహ్మంబును రాజససాత్వికాది వృత్తులయందు ద్వివిధముగా దోచుచున్నాడని తెలియవలెను.

అవ. ఆయర్షనునే యుపపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఘోరమూఢాసుమానిన్యా త్సుఖాశశ్చతిరోహితః॥

ఈషవైర్మర్మతస్తత చిదంశప్రతిబింబనం॥

౪.

టీ. ఘోరమూఢాసుచ=ఘోర- రాజసవృత్తలయందును, మూఢాసుచ-
తామసవృత్తలయందును, మాలిన్యాత్ - మలినత్వము గలిగియుండుటవలన,
సుఖాంశః- బ్రహ్మముయొక్క యానందరూపము, తిరోహితః మరుగుబడెను.
అనగా స్ఫురించదనుట. తత్ర- ఆరాజసతామసవృత్తలయందు, ఈషత్-కాం
చెను, నిర్మల్యతః- నిర్మలత్వముగలిగియుండుటవలన, చిదంశప్రతిబింబనం=
చిదంశ-జ్ఞానరూపముయొక్క. ప్రతిబింబనం- ప్రతిబింబిత్యము, అనగా స్ఫుర
ణంబనుట. (భవతి) కలుగుచున్నది.

తా. రాజసతామసవృత్తలయందు మాలిన్యముగలిగియుండుటవలనఆవృ
త్తలయందు బ్రహ్మముయొక్క యానందస్వరూపము తిరోహితత్వమును బొం
డుచున్నది. మరియు నారాజస తామసవృత్తలయందు గొంచెము నిర్మలత్వంబు
గలిగియుండుటవలన నావృత్తలయందు బ్రహ్మముయొక్క చిత్స్వరూపంబు ప్ర
తిబింబించి స్ఫురించుచున్నదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యద్వాపినిర్మలేసిరే వహ్నిరౌష్ణ్యస్యసంక్రమః।

నప్రకాశస్యతద్వత్స్యాచ్చిన్మాత్రోద్భూతిరేవచ॥ ౧౦.

టీ. యద్వాపి-మరియొకపక్షమందు, నిర్మలే- మలినములేని, సీరే - జల
మందు, వహ్నిః-అగ్నియొక్క, ఔష్ణ్యస్య - ఉష్ణస్వభావమునకు, సంక్రమః-
మేళనముగలుగుచున్నది. ప్రకాశస్య-తేజోరూపమునకు, న- మేళనముగలుగ
లేదు. తద్వత్-ఆప్రకారము రాజసతామస వృత్తలయందు, చిన్మాత్రోద్భూ
తిరేవచ=చిన్మాత్ర - చిద్రూపమునకుమాత్రము, ఉద్భూతిరేవచ - ఆవిర్భావము
గలుగుచున్నది. అనగా చిద్రూపంబునకు స్ఫురణముగలిగియున్నదనుట.

తా. ప్ర. అయితే, చంద్రునకు ఉపాధియగు జలమునకు ద్వివిధత్వము
గలిగియుండుటవలన మలినజలమందు చంద్రస్వరూపాంశము స్ఫురించుటయు
క్రమగును. ప్రకృతమందో, ఉపాధిభూతమగు అంతఃకరణమునకు ఏకత్వంబు
గలిగియుండుటవలన నాయంతఃకరణంబునందు చిదానందస్వరూప బ్రహ్మము
యొక్క చిద్రూపముమాత్రము స్ఫురించుట యుక్తమెటగును? ఉ. మరియుక
దృష్టాంతమును దెప్పెదవినుము. నిర్మలజలమందు అగ్నియొక్క యుష్ణస్వభావ
ముమాత్రము మిళితమై వ్యాపించి స్ఫురించుచున్నదిగాని, తేజోరూపముజల
మందు మిళితమైవ్యాపించి స్ఫురించుచుండుటలేదు. ఆప్రకారమే రాజసతామ
సవృత్తలయందు చిదానందరూప బ్రహ్మముయొక్క చిద్రూపాంశము మాత్ర
ము స్ఫురించుచున్నదిగాని, అనందాంశము స్ఫురించుటలేదని తెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు శాంతవృత్తయందు చిదానందములు రెండును స్ఫురించుచున్నవనుటయందు మరియొక దృష్టాంతమును చెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ కాష్ఠే త్వష్ట ప్రకాశౌ ద్వా ఉద్భవంగచ్ఛతో యథా।

శాంతాసునుఖచైతన్యే తద్దైవోద్బుద్ధిమాప్నుతః॥ ౧౦.

టీ. కాష్ఠేతు- ఎండుకట్టెయందు, ద్వాష్టప్రకాశౌ = ద్వాష్ట-ఉష్టత్వంబును, ప్రకాశౌ-ప్రకాశత్వంబును, ద్వా-రెండును, ఉద్భవం- స్ఫురణమును, యథా- ఏప్రకారము, గచ్ఛతః-పొందుచున్నవో, తద్దైవ- ఆప్రకారమే, శాంతాసు-సాత్వికవృత్తలయందు, సుఖచైతన్యే-సుఖ - ఆనందంబును, చైతన్యే-జ్ఞానంబును, ఉద్బుద్ధిం - స్ఫురణమును, ఆప్నుతః-పొందుచున్నవి.

తా. మరియు, ఎండుకట్టెయందు అగ్నిధర్మములగు ఉష్ణప్రకాశములు రెండు నేప్రకారముగా స్ఫురించుచున్నవో, ఆప్రకారముగానే బ్రహ్మముయొక్క చిదానందస్వభావములు రెండును సాత్వికవృత్తలయందు స్ఫురించుచున్నవని తెలియవలెను.

శ్లో॥ వస్తుస్వభావమాశ్రిత్యవ్యవస్థాతూభయోస్సమా।

అనుభూత్యనుసారేణ కల్ప్యతేహీనియామకం॥ ౧౧.

టీ. వ్యవస్థాతు - ఈచెప్పబడిన వస్తుధర్మవిచిత్రస్ఫురణరూపభేద వ్యవహారమే, వస్తుస్వభావం=వస్తు - వస్తువుయొక్క, స్వభావం - స్వగూఢమును, ఆశ్రిత్య-ఆశ్రయించి, ఉభయోః - దృష్టాంతద్వాష్టాంతికములయందు, సమా-సమాసమగును. అనుభూత్యనుసారేణ=అనుభూతి - అనుభవముయొక్క, అనుసారేణ-అనుసారముగా, నియామకం హేతువు, కల్ప్యతే - కల్పించబడుచున్నది. హి- ఇదిసర్వసమ్యతంబనుట.

తా. ప్ర. అయితే, ఈప్రకారముగా వస్తుధర్మ విచిత్రస్ఫురణరూపభిన్నవ్యవహారము దేనివలన జేయబడుచున్నదో చెప్పుము? ఉ. వస్తుస్వభావమునాశ్రయించి దృష్టాంత ద్వాష్టాంతికములనెడి రెండుస్థలములయందును ఈచెప్పబడిన వస్తుధర్మవిచిత్రస్ఫురణరూపభిన్న వ్యవహారము సమానముగా నున్నది. ప్ర. అయితే ఆవ్యవస్థయందు హేతువెద్ది? ఉ. అనుభవము ననుసరించి హేతువుకల్పించబడుచున్నది. ఇట్లునుభవప్రకారము హేతువు కల్పించబడుట సర్వసమ్యతమగును.

అవ. అనుభవమునే జూపుచున్నాడు.

శ్లో॥ నఘోరాసునమూఢాసు సుఖ్యానుభవఈక్ష్యతే।

శాంతాస్వపిక్వచితరశ్మి త్సుఖాపశయ ఈక్ష్యతాం॥ ౧౩.

టీ. ఘోరాసు- రాజసవృత్తలయందు, సుఖ్యానుభవః=సుఖి - సుఖిత్వ ముయొక్క, అనగా నేను సుఖిన నెడియనుట, అనుభవః - అనుభవము, నే త్త్యతే- చూడబడుచుండలేదు. మూఢాసు - తామసవృత్తలయందు, సుఖ్యాను భవః=సుఖి-సుఖిత్వముయొక్క, అనుభవః-అనుభవము, నేత్యతే - చూడబడ లేదు. శాంతాస్వపి - సాత్విక వృత్తలయందును, క్వచిత్ - ఒకానొక పురుషుని యందు, కశ్చిత్-ఒకానొక టియగు, సఖాతిశయః-సుఖివిశేషము, ఈక్ష్యతాం- చూడబడుగాక.

తా. ప్ర. అయితే, ఆయనుభవమెద్దియో చెప్పము? ఉ. రాజసతామ సవృత్తలయందు (నేను సుఖిన నెడి) ఆకారముగల సుఖిత్వానుభవము గనబడు చుండలేదు. మరియు సాత్వికవృత్తలయందు ఆనందస్ఫురణంబుగలదు. ఆయా నందస్ఫురణంబు ఒకానొకపురుషునియందు ఒకానొక సుఖాతిశయమగుచున్నదని తెలియవలెను.

అవ. రాజసతామస వృత్తలయందు సుఖాభావమునే స్పష్టముగా బాపు చున్నాడు.

శ్లో॥ గృహక్షేత్రాదివిషయే యదాకామోభవేత్తదా।

రాజసస్యాస్యకామస్య ఘోరత్వాత్తస్యనోసుఖం॥ ౧౪.

టీ. గృహక్షేత్రాదివిషయే = గృహక్షేత్రాది- గృహక్షేత్రాది రూపము గల, విషయే-విషయమందు, యదా-ఎప్పుడు, కామః- కోరిక, భవేత్ - కలు గునో, తదా-అప్పుడు, రాజసస్య-రజోగుణసముద్భుతమగు, అస్య-ఈ, కామ స్య- కామమునకు, ఘోరత్వాత్ - ఘోరరూపము గలిగియుండుటవలన, తస్య-ఆకామమునకు, సుఖం-ఆనందరూపము, నో-లేదు.

తా. ప్ర. అయితే, రాజసతామసవృత్తలకు సుఖరూపములేనివిధంబును జెప్పము? ఉ. పురుషునకు గృహక్షేత్రాది విషయమం చెప్పడు కామంబుగలు గునో అప్పుడు రజోగుణమువలన బుట్టిన ఈకామము ఘోరరూపంబు గలదగు టవలన నాకామంబునకు సుఖరూపములేదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ సిద్ధేన్నవేత్త్యస్తిహం మసిద్ధాతద్వివర్ధతే।

ప్రతిబంధేభవేత్కోఽధో డ్వేషోవాప్రతికూలతః॥ ౧౫.

టీ. సిద్ధేత్-గృహక్షేత్రాదివిషయము సిద్ధించునో, నవేతి - సిద్ధింపడో

యని తలచుటయందు, దుఃఖం-దుఃఖము, అస్తై-కలదు. అసిద్ధాసత్వాం-సిద్ధించకపోవుచుండగా, తత్ - ఆదుఃఖంబు, నివర్తతే - వృద్ధిబాండుచున్నది. ప్రతిబంధేసతి - గృహక్షేత్రాదివిషయసుఖమునకు బ్రతిబంధంబు గలుగుచుండగా, క్రోధః-క్రోధము, భవేత్ - కలుగును. ప్రతికూలతః-ప్రతికూలంబగుటవలన, ద్వేషోవా - ద్వేషంజైనంగలుగును.

తా. మరియు; నాగృహక్షేత్రాదివిషయసుఖము సిద్ధించునో సిద్ధించదో యని తలంచుటయందు దుఃఖంబుగలదు. ఆగృహక్షేత్రాదివిషయసుఖము సిద్ధించకపోవుచుండగా నాదుఃఖమువృద్ధియగుచున్నది. మరియు, నాగృహక్షేత్రాదివిషయసుఖంబునకు బ్రతిబంధముగలుగుచుండగా క్రోధంబుగలుగును. సుఖములేకపోవుటకు మరియుక కారణమును జెప్పెదనినుము. ఆగృహక్షేత్రాది విషయంబు బ్రతికూలంబగుటవలన ద్వేష మైనంగలుగును. అనగా నాద్వేషంబునందు బ్రతికూలదుఃఖంబుయొక్క స్థితివలన సుఖములేదని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ అశక్యశ్చేత్ప్రతీకారో వివాదస్సాన్యత్సతామసః।

క్రూధామిషుమహద్దుఃఖం సుఖశంకాపిదూరతః॥ ౧౬.

టీ. ప్రతీకారః- పరిహారము, అశక్యశ్చేత్ - శక్యముగానిదైనయెడల, వివాదః-కలహము, స్యాత్-కలుగును. సః - ఆవివాదము, తామసః-తమోగుణమువలనబుట్టినదగును. క్రోధాదిషు - క్రోధద్వేషవివాదాదులయందు, సుఖశంకాపి- సుఖశంకయు, దూరతః - దూరంబగుటవలన, మహత్ - అధికమగు, దుఃఖం - దుఃఖముగలదు.

తా. మరియుం దానుగోరినట్టి గృహక్షేత్రాదివిషయము పరునకులభించుటవలన దనకు బ్రతికూలమగుటచేత బరునియందుగలిగెడి ద్వేషమునుబరిహరించుటకు శక్యముగానియెడల నప్పడు పరునితోటి వివాదంబుగలుగును. ఆవివాదము తమోగుణంబువలన బుట్టినదగుటచేత నావివాదమందు సుఖంబులేదు. ఈపూర్వోక్తక్రోధద్వేషాదులయందు సుఖముగలదేమో యనెడి సందేహమేలేమివలన నాక్రోధాదులయందు అధికదుఃఖంబుగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ కామ్యలాభేహర్షవృత్తి శాంతాతత్రమహత్సుఖం।

భోగేమహత్తరంలాభ ప్రసక్తావీషదేవహీ॥ ౧౭.

టీ. కామ్యలాభేసతి=కామ్య-కామ్యవస్తువుయొక్క, లాభేసతి-లాభము గలుగుచుండగాగలిగెడి, హర్షవృత్తిః-సంతోషవృత్తి, శాంతా - సాత్వికవృత్తి యగును. తత్ర ఆసాత్వికవృత్తియందు, మహత్సుఖం- అధికసుఖంబుగలదు. భోగేసతి - కామ్యవస్తుభోగముగలుగుచుండగా, అనగా కామ్యవస్తువనుభవంప

బడుచుండగాననుట. మహత్తరం - మిక్కిలియధిక సుఖంబుగలుగును. లాభప్రసక్తాసత్వాం=లాభ-కామ్యవస్తులాభముయొక్క, ప్రసక్తాసత్వాం=ప్రసక్తిగలుగుచుండగా, అనగా దనకు కామ్యలాభముగలుగుననెడి ప్రసంగము గలిగినప్పుడనుట. (సుఖం) సుఖము, ఈషదేవహి-కొంచముగానేకలుగును.

తా. మరియు, గృహక్షేత్రాది కామ్యలాభంబు గలుగుచుండగా గలిగెడి హర్షవృత్తిసాన్నిధ్యవృత్తియగును. ఆసాత్వికవృత్తియందు అధిక సుఖంబుగలదు. మరియు నట్లులభింపబడిన గృహక్షేత్రాది కామ్యవస్తువుయొక్క భోగముగలుగుచుండగా మిక్కిలియధికమగు సుఖంబుగలదు. మరియు, గృహక్షేత్రాది కామ్యవస్తువు తనకులభించుననెడి ప్రసంగము గలిగినప్పుడు సుఖముకొంచెముగా గలుగుచున్నది.

శ్లో॥ మహత్తమంవిరక్తాతు విద్యానందేతదీరితం।

ఏవంతౌతౌతథౌదార్యే క్రూధలౌభవివర్జనాత్॥ ౧౮.

టీ. విరక్తాతు-వైరాగ్యమందో, మహత్తమం-మిక్కిలియధికమగు పరమ సుఖంబుగలదు. తత్-ఆసుఖంబు, విద్యానందే - విద్యానందమందు, ఈరితంచెప్పబడెను తౌతౌ- ఓర్పునందును, తథా-ఆప్రకారము, ఔదార్యే-ఉదారత్వమందును, క్రూధలౌభవివర్జనాత్ = క్రూధలౌభ-క్రూధలౌభంబులయొక్క, వివర్జనాత్ - లేమివలన, ఏవం - ఈప్రకారమే యగును. అనగా సుఖముగలదనుట.

తా. మరియు, వైరాగ్యదశయందు మిక్కిలియధికంబగు పరమసుఖంబుగలదు. మరియు ఓర్పునందును ఔదార్యమందును క్రూధలౌభములు లేనకారణంబువలన సుఖంబుగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ యద్యత్సుఖంభవేత్తత్తద్భ్రష్టైవప్రతిబింబనాత్।

వృత్తిషు తర్కభాస్వస్య నిర్విఘ్నంప్రతిబింబనం॥ ౧౯.

టీ. యద్యత్- ఏయే, సుఖం-సుఖంబు, భవేత్-కలుగునో, తత్తత్- అద్దెయద్దె, ప్రతిబింబనాత్ - ప్రతిబింబించుటవలన, బ్రహ్మైవ- బ్రహ్మమేయగుచున్నది. వృత్తిషు - మనోవృత్తులు, అంతర్కృతానుభవము - అంతర్కృతములగుచుండగా, అస్య-ఈబ్రహ్మముయొక్క, ప్రతిబింబనం- ప్రతిబింబించుట, నిర్విఘ్నం- నిరాటంకముగానగును. అనగా దప్పక ప్రతిబింబమేర్పడుననుట.

తా. ఏయే సుఖముగలుగుచున్నదో ఆయా సుఖమంతయు బ్రతిబింబించుటవలన బ్రహ్మమేయగుచున్నదని తెలియవలెను. మరియు కామ్యలాభాదిక

ము గలుగుచుండగా మనోవృత్తులంతర్ముఖములైనప్పుడు ఆమనోవృత్తులయందు ఈబ్రహ్మముయొక్క ప్రతిబింబముదప్పక గలుగుచున్నది.

ఆవ. ఇప్పుడంతటను బ్రహ్మస్వరూపానుభవంబు జూపుటకొరకు నా బ్రహ్మస్వరూపమును స్మరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ సత్తాచితిస్సుఖంచేతి స్వభావాః బ్రహ్మణస్త్రయః॥

మృచ్ఛిలాదిషు సత్తైవ వ్యజ్యతేనేతరద్వయం॥

౨౦.

టీ. సత్తా-సత్యత్వంబును, చితిః-జ్ఞానంబును, సుఖమితి-ఆనందంబునైడి, త్రయశ్చ - మూడును, బ్రహ్మణః-పరబ్రహ్మముయొక్క, స్వభావాః-స్వరూపములగును. మృచ్ఛిలాదిషు- మృచ్ఛిలాదులయందు, సత్తైవ-సత్యస్వభావమే, వ్యజ్యతే-స్ఫురించుచున్నది. ఇతరత్-ఇతరమగు, ద్వయం-రెండును, స-స్ఫురణమునుబొందుటలేదు.

తా. ౧. సత్యత్వము, ౨. జ్ఞానము, ౩. ఆనందమనైడి ఈమూడును బ్రహ్మముయొక్క స్వరూపములగును. ఆమూటిలో మృచ్ఛిలాదులయందుసద్రూపత్వముమాత్రమే స్ఫురించు చున్నదిగాని తక్కిన చిదానందరూపములు రెండును స్ఫురించుటలేదు.

శ్లో॥ సత్తాచితిర్ద్వయంవ్యక్తం ధీవృత్తోఽర్హైరమూఢయోః॥

శాంతవృత్తాత్రయంవ్యక్తం మిశ్రంబ్రహ్మేత్థమిరితం॥

౨౧.

టీ. ఘోరమూఢయోః=ఘోర - రాజసములనునట్టియు, మూఢయోః-తామసములనునట్టి, ధీవృత్తోః - బుద్ధివృత్తులయందు, సత్తా - సద్రూపంబును, చితిః-చిద్రూపంబునైడి, ద్వయం-రెండును, వ్యక్తం- స్ఫురించుచున్నవి. శాంతవృత్తా-సాత్వికవృత్తియందు, త్రయం - సచ్చిదానందములునూడును, వ్యక్తం-స్ఫురించుచున్నవి. ఇత్థం-ఈప్రకారము, మిశ్రం-ప్రపంచసహితమగు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మము, ఈరితం - చెప్పబడెను.

తా. మరియు, మనస్సునందుగల రాజసతామస వృత్తులయందు బ్రహ్మ స్వరూపసచ్చిదానందములలో సచ్చిద్రూపములు రెండుమాత్రము స్ఫురించుచున్నవి. సాత్వికవృత్తియందు బ్రహ్మరూపములగు సచ్చిదానందములు మూడును స్ఫురించుచున్నవని తెలియవలెను. ఈప్రకారముగా మిశ్రబ్రహ్మము చెప్పబడెను.

శ్లో॥ అమిశ్రంజ్ఞానయోగాభ్యాం తాచపూర్వముదీరితౌ॥

ఆద్యేధ్యాయేయోగచింతా జ్ఞానమధ్యామయోర్ద్వయోః॥

టీ. జ్ఞానయోగాభ్యాం=జ్ఞాన-జ్ఞానముచేతను, యోగాభ్యాం - యోగ

ముచేతను, అమిత్రం-నిష్పృహపంచమనెడి బ్రహ్మము, (ఈరితం) చెప్పబడెను. తౌచ-ఆజ్ఞానయోగములురెండును, పూర్వం-పూర్వమందు, ఉదీరితా- చెప్పబడినవి. ఆద్యే-మొదటిదగు, అధ్యాయే-అధ్యాయమందు, అనగా యోగానందమనెడి ఏకాదశప్రకరణమందనుట. యోగచింతా- యోగచింత, (ఈరితా) చెప్పబడినది. ద్వయోః-మరిరెండగు, అధ్యాయయోః - అధ్యాయములయందు, అనగా నాత్మానందాద్వైతానందములనెడి ద్వాదశ త్రయోదశప్రకరణములయందనుట. జ్ఞానం - బ్రహ్మజ్ఞానము చెప్పబడెను.

తా. ప్ర. అమిత్రబ్రహ్మము దేనివలన దెలియబడునో చెప్పము? ఉ. అమిత్రమనెడి మరియొకపేరుగల నిర్గుణబ్రహ్మము జ్ఞానయోగముల వలన దెలియబడును. ఆజ్ఞానయోగములురెండును పూర్వమే మాచేతజెప్పబడినవి. ప్ర. ఎచ్చట జెప్పబడినవో చెప్పము? ఉ. బ్రహ్మానందమనెడి యధ్యాయ పంచక గ్రంథమందు మొదటి యధ్యాయమగు యోగానందమనెడి (ఏకాదశ) ప్రకరణమందు యోగము జెప్పబడినది. తదనంతరమందు గల ఆత్మానంద అద్వైతానందములనెడి రెండధ్యాయములయందు (అనగా ద్వాదశ త్రయోదశ ప్రకరణములయందు) జ్ఞానము చెప్పబడినదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ అసత్తాజాడ్యదుఃఖే ద్వే మాయారూపత్రయంత్యదం॥

అసత్తానరశృంగారౌ జాడ్యంకాష్ఠశిలాదిషు॥ ౨౩.

టీ. అసత్తా-అభావంబును, అనగాలేమియనుట. జాడ్యదుఃఖే= జాడ్య-జడస్వభావంబును, దుఃఖే-దుఃఖములనెడి, ద్వే- రెండును, ఇదం - ఇది, మాయారూపత్రయం=మాయా- మాయాశక్తియొక్క, రూపత్రయం - రూపత్రయంబగును. నరశృంగారౌ=నర-మనుష్యునియొక్క, శృంగ-కొమ్మ, ఆరౌ- ఆదిగాగల కేవలాభావమందు, అసత్తా-లేమియగును. కాష్ఠశిలాదిషు= కాష్ఠ-కొయ్యయు, శిలా శిలయు, ఆదిషు-మొదలుగాగలపదార్థములయందు, జాడ్యం-జడస్వభావముగలను.

తా. ప్ర. అయితే, సచ్చిదానందత్రయము బ్రహ్మస్వరూపమైనయెడల మాయయొక్క రూపమెద్ది? ఉ. ౧. అసత్యము= (అనగామిథ్యాత్వమనుట) ౨. జడత్వము, ౩. దుఃఖము, ఈమూడును మాయకు రూపములగును. ప్ర. ఆమూటిలోనెద్ది యెచ్చటంగలదోచెప్పము? ఉ. మనుష్యునికొమ్మ వంధ్యా పుత్రుడు మొదలగు కేవల అభావమందు అసత్యత్వంబును, దారుశిలాద్యచేతన పదార్థవర్గమందు జడస్వభావంబునుంగలదని తెలియవలెను.

శ్లో॥ ఘోరమూఢనియోర్ద్వఃఖ మేవంమూయావిజృంభితా।

శాంతాదిబుద్ధివృత్తైక్యా స్మిత్రంబ్రహ్మేకీర్తితం॥ ౨౪.

టీ. ఘోరమూఢనియోః ఘోర-రాజసబుద్ధియందును, మూఢనియోః-రామసబుద్ధియందును, దుఃఖం-దుఃఖముగలను. ఏవం-ఈప్రకారము, మూయా-మూయాశక్తి, విజృంభితా - సర్వజగంబును వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్నది. శాంతాదిబుద్ధివృత్తైక్యాత్=శాంత-సాత్వికమే, ఆది-ఆదిగాగల, బుద్ధివృత్తి-బుద్ధివృత్తులతోటి, ఐక్యాత్-ఏకత్వంబువలన, బ్రహ్మ - బ్రహ్మము, మిత్రమిత్ర-ప్రపంచసహితమైనదని, కీర్తితం - చెప్పబడెను.

తా. మరియు, రాజసరామసబుద్ధి తద్వృత్తులయందు మూయాతూపంబగు దుఃఖముగలదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, సాత్వికాది వృత్తులయందు బ్రహ్మమునకు మిత్రత్వముగలుగుటకు గారణమేమి? ఉ. సాత్విక రాజసరామసబుద్ధివృత్తులతోటి ఏకత్వము గలిగియుండుటవలన బ్రహ్మము మిత్రమని చెప్పబడుచున్నది.

శ్లో॥ ఏవంస్థితేత్రయోబ్రహ్మ ధ్యాతుమిచ్ఛేత్పుమానసా।

నృశృంగాదిముపేక్షేత శిష్టంధ్యాయేద్యధాంతం॥ ౨౫.

టీ. ఏవం-ఈప్రకారము, త్రయః-మూయారూపత్రయము, స్థితే-స్థితినిబొందుచుండగా, పుమా-పురుషుడు, బ్రహ్మ-బ్రహ్మమును, ధ్యాతుం-ధ్యానముజేయుటకు, ఇచ్ఛేత్-ఇచ్ఛయించును. అసా-ఈముముక్షువు, నృశృంగాదిం-మనుష్యుని కొమ్ముమొదలగు ఆధావమును, ఉపేక్షేత - ఉపేక్షించవలెను. శిష్టం-శేషించినదానిని, యథాంతం - తగినట్లు, ధ్యాయేత్-ధ్యానించవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఇట్లందుకొరకు జెప్పబడెనోచెప్పుము? ఉ. ఈప్రకారము మూయారూపత్రయ స్థితిగలుగుచుండగా పురుషుడు బ్రహ్మమును ధ్యానించుట కిచ్ఛయించును. అనగా బ్రహ్మధ్యానంబుకొరకు జెప్పబడెననియభిప్రాయము. ప్ర. అయితే, ఎట్లు ధ్యానించవలెనో చెప్పుము? ఉ. మనుష్యునికొమ్ముమొదలగు మిథ్యారూపమును పేక్షించి (అనగా విడిపించి) ఇతరస్థులమలయందు దగినట్లు బ్రహ్మమును ధ్యానించవలెను.

శ్లో॥ శిలాదౌనామరూపేద్యే త్యక్త్వాసన్మాత్రచింతనం।

త్యక్త్వాదుఃఖంఘోరమూఢ ధియోస్సచ్చిద్విచింతనం॥ ౨౬.

టీ. శిలాదౌ - తాయిమొదలగు జడపదార్థ వర్గమును, నామరూపే-

నామరూపముల నెడి, ద్వే-రెంటిని, త్యక్త్వా - విడిపించి, సన్మాత్రచింతనం= సన్మాత్ర-సద్రూపముయొక్క, చింతనం- ధ్యానమును, (కుర్యాత్) చేయవలెను. ఘోరమూఢాభియోః= ఘోర- రాజసబుద్ధియందును, మూఢాభియోః- తామసబుద్ధియందును, దుఃఖం-దుఃఖరూపమును, త్యక్త్వా-విడిపించి, సచ్చిద్విచింతనం=సత్- సద్రూపములయొక్కయు, చిత్-జ్ఞానరూపముయొక్కయు, విచింతనం-ధ్యానమును, (కుర్యాత్) చేయవలెను.

తా. ప్ర. అయితే, ఇతరస్థలములయందు దగినట్లు బ్రహ్మమును ధ్యానించవలెనని చెప్పబడెను. ఎచ్చట నెట్లు ధ్యానము జేయదగినదో చెప్పము? ఉ. శిలాదిజడపదార్థవర్గమందు నామరూపములను రెంటిని విడిపించి బ్రహ్మస్వరూపమగు సద్రూపమునుమాత్రము చింతించవలెను. మరియు రాజస తామస బుద్ధులయందు గల దుఃఖరూపమును విడిపించి బ్రహ్మస్వరూపములగు సచ్చిద్రూపములను రెంటిని చింతించవలెను.

శ్లో॥ శాంతాసుసచ్చిదానందాం స్త్రీసప్యేవంవిచింతయేత్ |

కనిష్ఠమధ్యమోత్కృష్టాస్త్రీసృజ్చింతాంక్రమాదిమాః॥ ౨౭.

టీ. శాంతాసు-సాత్వికవృత్తులయందు, సచ్చిదానందాః - సత్యజ్ఞానానందములనెడి, స్త్రీసపి-నూటినియు, ఏవం-ఈప్రకారము. విచింతయేత్- ధ్యానించవలెను. ఇమాః-ఈ, లిస్రః-నూడగు, చింతాః- ధ్యానములు, క్రమాత్-క్రమముగా, కనిష్ఠమధ్యమోత్కృష్టాః=కనిష్ఠ-స్వల్పముగాను, మధ్యమ- మధ్యమముగాను, ఉత్కృష్టాః - అధికముగానుం జేయదగినవగును.

తా. మరియు సాత్వికవృత్తులయందు బ్రహ్మస్వరూపంబులగు సచ్చిదానందములను నూటినిం జింతించవలెను. ప్ర. అయితే, ఈసచ్చిదానందవిషయ కధ్యానములు మూడును సమానముగా జేయదగినవగునాయేమి? ఉ. కావు. ప్ర. మరియెట్లు? ఉ. శిలాది జడపదార్థవర్గమందుగల సద్రూపమును స్వల్పముగా ధ్యానించవలెననియు, రాజసతామస బుద్ధివృత్తులయందుగల సచ్చిద్రూపములను మధ్యమముగా ధ్యానించవలెననియు, సాత్వికవృత్తులయందు సచ్చిదానందములను నూటిసధికముగా ధ్యానించవలెననియుం దెలియవలెను.

అవ. ఇప్పుడు, నిర్గుణ బ్రహ్మధ్యానమం దధికారములేనివారి ననుగ్రహించెడికొరకు మిత్రబ్రహ్మధ్యానమం దధికారముగలదనెడి యభిప్రాయముతో జెప్పచున్నాడు.

శ్లో॥ మందగ్యవ్యవహారేపి మిత్రబ్రహ్మణిచింతనం |

ఉత్కృష్టంవక్తుమేవాత్ర విషయానంద ఈరితం॥

౨౮.

టీ. మందస్య- మందబుద్ధిగలవానికి, వ్యవహారేపి - వ్యవహారమందును, మిశ్రబ్రహ్మణి-మిశ్ర - ప్రపంచసహితమగు, బ్రహ్మణి- బ్రహ్మమందు, చింతనం-ధ్యానము, ఉత్కృష్టం-శ్రేష్ఠ మైనదని, వక్తుమేవ- చెప్పటకొరకే, అత్ర- ఈ ప్రకరణమందు, విషయానందః-విషయానందము, ఈరితిః- చెప్పబడినది.

తా. మరియు, మందబుద్ధిగలవానికి, (అనగా నిర్గుణబ్రహ్మధ్యానమును జేయజాలనివానికి) వ్యవహారమందును మిశ్రబ్రహ్మధ్యానమును జేయుట శ్రేష్ఠమగునని చెప్పటకొరకే ఈపదియేనవ ప్రకరణమందు విషయానందము జెప్పబడినదని తెలియవలెను.

అవ. ఇట్లు బుద్ధివృత్తిసహిత ధ్యానత్రయమునుజెప్పి, ఇప్పుడు బుద్ధివృత్తిరహితధ్యానమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఔదాసీన్యేతుధీవృత్తే శైథిల్యాదుత్తమోత్తమం।

చింతనంవాసనానందే ధ్యానముక్తంవతుర్విధం॥ ౨౯.

టీ. ఔదాసీన్య-ఉదాసీనకాలమందుస్ఫురించెడి, వాసనానందేతు- వాసనానందమందో, చింతనం- బ్రహ్మధ్యానము, ధీవృత్తే- బుద్ధివృత్తియొక్క, శైథిల్యాత్-శిథిలత్వమువలన, ఉత్తమోత్తమం - శ్రేష్ఠ మైనదగును. అనగా బూర్వోక్తధ్యానత్రయముకంటె నధికమైనదగుననుట. (ఏవం) ఈప్రకారముగా, చతుర్విధం - నాలుగువిధములంగల, ధ్యానం - బ్రహ్మస్వరూపఛింతనము, ఉక్తం- చెప్పబడినది.

తా. సుఖదుఃఖములంగలిగించెడి అనుకూల్య ప్రాతికూల్యవిషయ వృత్తిలేనికాలము, ఉదాసీనదశయని చెప్పబడును. అట్టి యౌదాసీన్యదశయగు ఊష్ణింభూతావస్థయందు స్ఫురించెడి వాసనానందముగల కాలమందు బుద్ధివృత్తులగుటచేత సప్పదుచేయబడెడి బ్రహ్మధ్యానము, పూర్వోక్తమగు వృత్తిసహిత ధ్యానత్రయముకంటె నధికమైనదగునని తెలియవలెను. ఈప్రకారముగా విషయానందమందు చతుర్విధధ్యానము జెప్పబడెనని యెరుంగవలెను. యోగానందమందుగల తొంబదియారవశ్లోకమువలన వాసనానంద స్వరూపంబును, తొంబదినాల్గవశ్లోకమువలన నుదాసీనత్వకాలమునుం దెలియవలెను.

శ్లో॥ సధ్యాన జ్ఞానయోగ భ్యాం బ్రహ్మవిద్యైవసాఖయి।

ధ్యానేనైకాగ్ర్యమాపన్నే చిత్తేవిద్యాస్థిరీభవేత్॥ ౩౦.

టీ. జ్ఞానయోగాభ్యాం-జ్ఞాన - ఆత్మనాత్మవివేకముచేతను, యోగాభ్యాం-యోగముచేతను, అనగా సేకాదశ ద్వాదశ త్రయోదశ ప్రకరణముల చేత ననుట. ధ్యానం-ధ్యానము, స - నిరూపింపబడలేదు. సా - అది, అనగా

నేకాదశ ద్వాదశ త్రయోదశ ప్రకరణములచేత నిరూపింపబడిన యర్థమనుట, బ్రహ్మవిద్యైవఖలు - బ్రహ్మవిద్యయేయగునుగదా, ధ్యానేన- చింతనముచేత, వికాగ్ర్యం-ఏకాగ్రత్వమును, ఆపన్నే-పొందినట్టి, చిత్రే- చిత్రమందు, విద్యా- బ్రహ్మజ్ఞానము, స్థిర-స్థిరత్వముగలది, భవేత్ - ఆగును.

తా. ప్ర. అయితే, ఈజెప్పబడిన సచ్చిదానందములయొక్క చింతనము, తొమ్మిదవప్రకరణమగు ధ్యానదీపమందు నిరూపింపబడిన ధ్యానములోని యవాంతర భేదంబగునాయేమి? ఉ. యోగజ్ఞానములందెరిపెడి ఏకాదశద్వాదశ త్రయోదశ ప్రకరణములచేత నిరూపింపబడినయర్థమే ఈపదియేనవ ప్రకరణమందును నిరూపింపబడినదేగాని, ధ్యానము నిరూపింపబడలేదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఈవిషయానందమందు జెప్పబడినయర్థమేమి? ఉ. ఆయేకాదశ ద్వాదశ త్రయోదశ ప్రకరణములయందు బ్రతిపాదింపబడిన బ్రహ్మవిద్యయే ఇచ్చటంగూడ నిరూపింపబడినదని తెలియవలెను. ప్ర. అయితే, ఈబ్రహ్మవిద్య, ఎట్లు ఉదయించదగినదగునో చెప్పుము? ఉ. పూర్వోక్తసచ్చిదానందచింతన రూపధ్యానముచేత జితైకాగ్ర్యము గలుగుచుండగా నట్టి చిత్రమందు బ్రహ్మవిద్య ఉదయించినదగుచు స్థిరముగా నిల్చుచున్నది.

శ్లో॥ విద్యాయాంసచ్చిదానందా అఖండైకరసాత్మతాం।

ప్రాప్యభాంతినభేదేన భేదకోపాధివర్జనాత్॥

౩౦.

టీ. విద్యాయాం-జ్ఞానదశయందు, సచ్చిదానందాః = సత్- సద్రూపంబును, చిత్-జ్ఞానరూపంబును, ఆనందాః - ఆనందరూపంబును, అఖండైకరసాత్మతాం=అఖండ-భేదములేని, ఏకరసాత్మతాం - ఏకాకారత్వమును, అనగా సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేద భూన్యమగు కేవల వస్తుమాత్ర రూపత్వముననుట. ప్రాప్య-పొంది, భాంతి - ప్రకాశించుచున్నవి. భేదకోపాధివర్జనాత్=భేదక-భేదమును గలిగించెడి, ఉపాధి- ఉపాధులయొక్క, వర్జనాత్-లేమివలన, భేదేన - భేదముగా, న-ప్రకాశింపవు.

తా. ప్ర. అయితే, ఈబ్రహ్మవిద్యకు విద్యాత్వముగలుగుటయందు హేతుమేమి? ఉ. విద్యాదశయందు బ్రహ్మస్వరూపములగు సచ్చిదానందములు మూడును సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేదములేని కేవలవస్తుమాత్ర రూపత్వమును బొంది ప్రకాశించుచుండుటయే విద్యాత్వమందు హేతువగును. మరియు, ఆవిద్యాదశయందు భేదములు గలిగించెడి యుపాధులు లేనికారణమువలన నాసచ్చిదానందములు మూడును భేదముగా బ్రకాశింపవు.

అవ. భేదమునుగలిగించెడి యాయుపాధులనే జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ శాంతాఘోరాశ్శిలాద్యాశ్చ భేదకోపాధయోమతాః।

యోగాద్వివేకతోవైషా ముపాధీనామపాకృతిః॥ ౩౨.

టీ. శాంతాః-సాత్వికవృత్తులును, ఘోరాః - రాజసవృత్తులును, శిలాద్యాశ్చ-శిలాదులును, మతాః-సమ్యక్తములగు, భేదకోపాధయః=భేదక-భేదమునుగలిగించెడి, ఉపాధయః- ఉపాధులగును. యోగాత్-యోగానుష్ఠానమువల్ల నైనను, వివేకతోవా- ఆత్మనాత్మవిభజనలక్షణ వివేకమువలనైనను, ఏమాం-ఈ, ఉపాధీనాం- ఉపాధులకు, ఆపాకృతిః - నివారణముకలుగును.

తా. ప్ర. అయితే, సచ్చిదానందములకు భేదమును గలిగించెడి యాయుపాధులెవి? ఉ. ౧. సాత్వికవృత్తులును, ౨. రాజసతామసవృత్తులును, ౩. శిలాదులును, ఇవి సచ్చిదానందములకు భేదమునుగలిగించెడి యుపాధులగును. ప్ర. అయితే, ఈయుపాధులనేయుపాయముచేత బరిహరింపవచ్చునోచెప్పుము? ఉ. యోగానుష్ఠానముచేతనైనను ఆత్మనాత్మ విభజనలక్షణము గల వివేకముచేతనైనను ఈయుపాధులు నివరించుచున్నవి.

అవ. ఇప్పుడు ఫలితార్థమును జెప్పుచున్నాడు.

శ్లో॥ నిరుపాధిబ్రహ్మతత్త్వే భాసమానేస్వయంప్రభే।

అద్వైతేత్రిపుటీనాస్తిభూమానందోతఉచ్యతే॥ ౩౩.

టీ. స్వయంప్రభే-స్వప్రకాశరూపముగలిగి, భాసమానే- ప్రకాశించుచున్నట్టియు, నిరుపాధిబ్రహ్మతత్త్వే = నిరుపాధి - ఉపాధిలేని, బ్రహ్మతత్త్వే-బ్రహ్మస్వరూపమగు, అద్వైతే-ద్వైతరాహిత్యవస్తువునందు, త్రిపుటీ=త్రి-జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములనెడి, పుటీ- ఆకారములంగలది, నాస్తి-లేదు. అతః-ఈత్రిపుటీలేమివలన, భూమానందఇతి= భూమ-భూమశబ్దముచేత జెప్పదగిన, ఆనందఇతి-ఆనందమగునని, ఉచ్యతే - చెప్పబడుచున్నది.

తా. స్వప్రభానందరూపముచేత సర్వదాస్ఫురించుచున్నట్టి ఉపాధిలేని వరబ్రహ్మస్వరూపంబగు అద్వైతమందు త్రిపుటీలేదు. ఈపాదువువలన దేశకాలవస్తువులచేత బరిచ్చేదములేనట్టి భూమశబ్దముచేతం జెప్పదగిన పరమాత్మ వస్తురూపమగుపరమానందమే సర్వంబగునని శ్రుతులచేత జెప్పబడుచున్నదని తెలియవలెను. త్రిపు టియొక్క-స్వరూపము యోగానందమనెడి ఏకాదశప్రకరణమందుగల పదియేనవశ్లోకమునందు జెప్పబడియున్నది. దానింబాచి తెలిసికొనవలెను.

అవ. గ్రంథము నిప్పుడు ఉపసంహరించుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మనందాభిధేగ్రంథే పంచమోధ్యాయశ్చరీః।

విషయానంద ఏతేన ద్వారేణాంతఃప్రవిశ్యతాం॥ ౩౪.

టీ. బ్రహ్మనందాభిధే = బ్రహ్మనంద - బ్రహ్మనంద మనెడి, అభిధే-
పేరుగల, గ్రంథే-ఆధ్యాయపంచకమునందు, విషయానందః- విషయానందమ
నెడి, పంచమః-ఐదవదగు, అధ్యాయః-పరిచ్ఛేదము, శ్చరీః - చెప్పబడినది.
ఏతేన- ఈవిషయానందమనెడి, ద్వారేణ-ద్వారముచేత, అంతః-బ్రహ్మనంద
ములోనికి, ప్రవిశ్యతాం - ప్రవేశము జేయబడుగాక. అనగా బ్రవేశించవలె
ననుట.

తా. బ్రహ్మనందమనెడి పేరుగల యధ్యాయపంచకగ్రంథమందు విష
యానందమనెడి ఈపంచమోధ్యాయము జెప్పబడినది. ద్వారభూతమగు ఈవి
షయానందముచేత బ్రహ్మనందములోనికి బ్రవేశించవలెను.

శ్లో॥ ప్రియాద్ధరిహరోనేన బ్రహ్మనందేనసర్వదా।

పాయాచ్చప్రాణినస్సర్వాన్ స్యాశ్రితాశ్చుద్ధమానసాన్॥ ౩౫.

టీ. హరిహరః- హరిహరరూపుడగు పరమేశ్వరుడు, అనేన-ఈ, బ్రహ్మ
నందేన-బ్రహ్మనందముచేత, ప్రియాత్-ప్రీతివలన, స్యాశ్రితాన్=స్వ-త్వనను,
అశ్రితాన్-అశ్రయించినట్టియు, శుద్ధమానసాన్=శుద్ధ - పరిశుద్ధమగు, అనగా
రాజసతామసరూపమలినము లేనట్టియనుట. మానసాన్ - మనఃబుగలిగియుం
డునట్టి, సర్వాన్-సమస్తములగు, ప్రాణినః - జీవులను, సర్వదాచ - ఎల్లప్పు
డును, పాయాత్ - రక్షించుగాక.

తా. హరిహరరూపముగానుండెడి శ్రీమహేశ్వరుడు ఈబ్రహ్మనంద
ముచేత ప్రీతిపూర్వకముగా దననాశ్రయించినట్టియు రాగద్వేషాది రాహిత్య
ముచేత పరిశుద్ధాంతఃకరణులగుసర్వజీవులను (సర్వదా) రక్షించుచుండుగాక.

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీభారతీతిథ్య విద్యారణ్య

మునివర్య విరచితాయాం శ్రీవేదాంత పంచదశ్యాం బ్రహ్మనందే

విషయానందనామకం పంచదశ ప్రకరణం సమాప్తం.

సమాప్తశ్చేయం పంచదశీ.

గద్యం. ఇది శ్రీపరమేశ్వరగురు చరణ వరప్రసాదలబ్ధ బ్రహ్మవిద్యా
విరాజిత కాశ్యపసగోత్ర పవిత్ర ముత్రివంశపయః పారావార
పరిపూర్ణసుధాకర లక్ష్మణామాత్య పుత్ర లక్ష్మీనారాయణా
మాత్య ప్రణీతఽజైన ఆంధ్రగ్రీటికాతాత్పర్య సహిత
శ్రీవేదాంతపంచదశియందు బ్రహ్మనందనామక
గ్రంథస్థిత విషయానందమనెడి
పంచదశ ప్రకరణము

సంపూర్ణము.

—*—

శ్లో॥ విషయానందటీకాయం పదతాత్పర్యబోధినీ।
నారాయణాఖ్యవిదుషా పరమేశసమర్పితా॥
ఓం తత్సత్ శ్రీపరమేశ్వరార్చనమ్స్తు.

శ్రీగురోవాసుదేవప్రసీద.

ఈగ్రంథమును గురించి, పండిత సార్వభౌములును శతావధానులును,
అలుకూరు గ్రామనివాసులునగు గొల్లాపిన్ని - మల్లికార్జున శాస్త్రిలవాహుసం
గిన యభిప్రాయము.

అద్యఖిలుససమాధానేన చేతసా పరంపదం సమీహమానైర్నిరంతరం
హృదంతరేసమంతతో నిదిధ్యాసేతుముత్సుకైరారురుక్షుభిస్సంప్రార్థితేన వేదాం
తశాస్త్రాక్షర కర్ణధారాయితేన విద్వజ్జనసన్నతేన, ముత్రి - లక్ష్మీనారాయ
ణాఖ్యావతా సంఖ్యావతా సంఖ్యాపితా శ్రీమద్వేదాంత పంచదశ్యాన్ధ్ర
గ్రీటికాసతాత్పర్యా రామకృష్ణపండిత విరచిత వ్యాఖ్యానసారిణీ మయాతత్ర
తత్రవ్యలోకి. ఇయమేతన్నిరంతరద్రష్టృణాం బాలానాముక్తవక్త్రవివదిష్య
మాణాది భేదాభావవత్తయా కరతలామలకవత్పరాత్మ విద్యామాదధతీసతీయ
ధానిరపేక్షితఘాయోగ్రంథజాలం ముక్తిమాదిశతీతిమన్యనః.

శ్లో॥ హృద్యాపద్యార్థతాత్పర్యబోధినీపాపశోధనీ।

యశోభవైస్సద్భిరపి శోధనీయానవాభవేత్॥

ఇట్లు,
అలుకూరు,

?

గొల్లాపిన్ని - మల్లికార్జునశాస్త్రి.